

পৱিত্ৰ কোৰ্-আন

Assamese Translation
of
The Holy Quran

THE HOLY QURAN
Arabic text with Assamese Translation

Translated into Assamese From English
By
Late Khan Bahadur Ataur Rahman Khan

Published under the auspices of
HAZRAT MIRZA TAHIR AHMAD
Fourth Successor of the Promised Messiah
and Head of the Ahmadiyah Movement in Islam

1990
Islam International Publications Ltd.
ENGLAND

Published by :

Islam International Publications Ltd.
Islamabad, Sheephatch Lane,
Tilford, Surrey, U.K. GU10 2AQ

Copies 5000
© 1989 Islam International Publications Ltd.

ISBN

প্ৰকাশকৰ কথা

মৰহুম খান বাহাদুৰ আটাউৰ বহমান চাহাবৰ ঐকান্তিক আগ্ৰহ আৰু আশাশুধীয়া প্ৰচেষ্টাৰ ফল স্বৰূপ পৱিত্ৰ কোৰ্-আনৰ অসমীয়া ভাঙনিক আকৌ নতুনকৈ একেটা খণ্ডতে ছপা কৰি সদৌ অসমীয়া ভাষী ৰাইজলৈ আগ বঢ়াব পাৰি আমি নথৈ আনন্দিত হৈছোঁ। এই সংস্কৰণটি ছপা কৰাৰ আগতে জোনমব হবিবুল কাদিৰ চাহাবে পাণ্ডুলিপি চালি-জাৰি চাই অত্যাৱশ্যকীয় সংশোধন কৰিছে। এই সংশোধন আৰু পাণ্ডুলিপি খন যুগুত কৰাৰ কাৰ্যত অক্লান্ত পৰিশ্ৰম আৰু মূল্যবান সময় ব্যয় কৰি সহযোগ কৰা ব্যক্তিসকল আৰু কাদিৰ চাহাবলৈ আমাৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জনাইছোঁ।

এই অনুবাদ তলত উল্লেখ কৰা আয়াতৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি কৰা হৈছে :

গ্ৰন্থখনৰ ছপা খৰচৰ সম্পূৰ্ণ ভাৰ বহন কৰা হৈছে দুবাই, চাৰজা আৰু ওজমানৰ আহমদি জমাতৰ দ্বাৰা আমাৰ কাতৰ প্ৰাৰ্থনা, সৰ্বশক্তিমান আল্লাহ তালাই যেন তেওঁলোকক প্ৰচুৰ পৰিমাণে পুৰস্কৃত কৰে আৰু তেওঁলোকৰ ঐকান্তিক উছৰ্গ গ্ৰহণ কৰে!

এই পৱিত্ৰ ধৰ্মশাস্ত্ৰখনি অসমীয়া ভাষী ৰাইজলৈ নিবেদন কৰাৰ লগতে আমি আল্লাহৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা জনাওঁ, যাতে এই পৱিত্ৰ ধৰ্ম-শাস্ত্ৰই তেওঁলোকক নিৰ্দেশনা দিয়াৰ এক উৎস হিচাপে কাম কৰিব পাৰে আৰু বিশ্বৰ সমগ্ৰ মানৱ জাতিলৈ প্ৰেৰিত আল্লাহৰ এই পৱিত্ৰ বাণীৰ (ওহি) শিকনিত তেওঁলোক উপকৃত হয়।

প্ৰকাশক

পাতনি

আল্-কোৰ্-আন মুছলমান সকলৰ পৱিত্ৰ ধৰ্ম-শাস্ত্ৰ। প্ৰায় ঠৈধ্যশ বছৰৰ আগতে আৰব দেশত আল্লাহ তালাৰ দ্বাৰা তেওঁৰ অনুদাস মহানবী হজৰত মহম্মদ (ছঃ)-ৰ-ওপৰত-এই শাস্ত্ৰ মৌখিক ভাৱে নাজিল কৰা হৈছিল।

ইছলামৰ নবী গৰাকীৰ চল্লিছ বছৰ বয়সত ৬১০ খৃষ্টাব্দত নাজিলৰ ধাৰা আৰম্ভ হৈছিল আৰু এই কাৰ্যক্ৰম মোটামোটি কৈ ২৩ বছৰ কাল জুৰি চলিছিল। সেই কালত আৰব দেশত লিখা-পঢ়াৰ প্ৰভাৱ অতি কম আছিল যদিও, পৱিত্ৰ কোৰ্-আনখন ঠিক নাজিলৰ দিনৰ পৰাই লিপিবদ্ধ কৰা হৈছিল। বিভিন্ন সময়ত নানাজন লিখক এই পৱিত্ৰ কাম কৰাৰ বাবে নিযুক্ত হৈছিল। সেই সকলৰ ভিতৰত মুখ্য কেইগৰাকী মান হ'ল :

আবু বকৰ্, আলী, জাইদবিন্ দাবিত্, জুবাইৰ ইবনে আল্-আৰাম (আল্লাহে তেওঁলোকৰ ওপৰত শান্তি বৰ্ষণ কৰক!)

ইয়াৰ উপৰিও হজৰত মহম্মদ (ছঃ)-ৰ বহুতো সঙ্গীয়ে পৱিত্ৰ কোৰ্-আনখন নাজিল কৰা মতেই কণ্ঠস্থ কৰি ৰাখিছিল। আৰব সকলৰ বাবে কোনো বৃহৎ বিদ্যা-বিষয়ক কৰ্ম মুখস্থ কৰি ৰখাটো একো নতুন কথা নাছিল। দৰাচলতে, তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ মনত ধাৰণ কৰি ৰাখিব পৰা অসাধাৰণ স্মৰণ শক্তিৰ বাবে গৌৰৱ বোধ কৰিছিল, আৰু এই ক্ষেত্ৰত তেওঁলোকে নিজকে অতুলনীয় বুলি বিবেচনা কৰিছিল। তেওঁলোকৰ কিছুমান নানান আৰব কবিৰ ১০০,০০০-তকৈও অধিক কবিতা বা পদ মুখস্থ কৰি ৰখাৰ বাবে জনাজাত আছিল। এতেকে, আৰম্ভনিৰ পৰা শেষলৈকে পৱিত্ৰ কোৰ্-আন সংৰক্ষণৰ ক্ষেত্ৰত এক দ্বৈত পদ্ধতি অৱলম্বন কৰা হৈছিল। ফলস্বৰূপে পৱিত্ৰ কোৰ্-আনৰ লেখা অপৰিবৰ্তিত আৰু আটুট হৈ থাকিল। নানাজন পাশ্চাত্য পণ্ডিতৰ অন্য ৰকমে প্ৰমাণ কৰিবলৈ বিচৰা বহু প্ৰচেষ্টা বিফলতাত পৰিণত হ'ল। সমালোচনাৰ কঠোৰতম ব্যৱস্থা বোৰ প্ৰয়োগ কৰিও সমালোচকসকলে অৱশেষত মানিব লগীয়া হ'ল যে, পৱিত্ৰ কোৰ্-আনখন আমি এতিয়া যি ৰূপে পাইছোঁ মহানবী হজৰত মহম্মদ (ছঃ)-এ তেওঁৰ সঙ্গীসকলৰ হাতত হস্তান্তৰ কৰাৰ সময়তো আল্লাহৰ প্ৰকাশ স্বৰূপে অবিকল তেনে আছিল।

সেয়ে ছাৰ উইলিয়াম মুইৰ-এ তেওঁৰ হজৰত মহম্মদ (ছঃ)-ৰ জীৱনী(Life of Mahomet), লণ্ডন ১৯১২; খণ্ড-১ গ্ৰন্থৰ xxii - xxii পৃষ্ঠাত লিখিছে :

হজৰত মহম্মদ (ছঃ)-ৰ মৃত্যুৰ ২৫ বছৰৰ ভিতৰতে ওছমানৰ হত্যাকাণ্ডক লৈ উথিত বিবদমান আৰু তিক্ততা পূৰ্ণ দলাদলিয়ে সেই ভেটিয়াৰ পৰা মুছলিম জগতক বিদীৰ্ণ কৰি আহিছে। তথাচ, একেখন কোৰ্-আনেই আজিলৈকে প্ৰচলিত আছে; আৰু তেওঁলোকৰ সকলোৱেই বৰ্তমানলৈকে যুগে যুগে একেখন কোৰ্-আন কে মানি অহা কথাই এক অকাটা প্ৰমাণ দাঙি ধৰে যে, সেই দুৰ্ভগীয়া খলিফাজনাৰ আদেশত প্ৰস্তুত ঠিক একেখন কোৰ্-আনকেই বৰ্তমানেও আমি পাইছোঁ। সম্ভৱতঃ, বাৰশতিকা জুৰি এনে বিশুদ্ধভাৱে বৰ্তি থকা আন কোনো গ্ৰন্থ পৃথিৱীত বিচাৰি পোৱাটো দুৰ্লভ।

ই এম ছয়েৰি-এ তেওঁৰ 'এ কমপ্ৰিহেনচিভ কমেন্টেৰি অফ দি কোৰ্-আন' (কোৰ্-আনৰ এটি বিস্তাৰিত টীকা) নামক গ্ৰন্থ (লণ্ডন ১৮৯৬; পৃঃ ৩৪৯; খণ্ড - ১)- ত লিখিছে :

পুৰাকালৰ সকলো গ্ৰন্থৰ ভিতৰত কোৰ্-আনৰ পাঠেই বিশুদ্ধতম।

লেনপুল-এ তেওঁৰ 'কোৰ্-আনৰ সাৰ-সংগ্ৰহ' (Selections from the Kuran) গ্ৰন্থৰ (টাৰ্নবাৰ, লণ্ডন ১৮৭৯) পাতনিৰ ৫ পৃষ্ঠাত লিখিছে :

আল্-কোৰ্-আনৰ সন্দেহাতীত নিৰ্দাঁজ ৰূপ ইয়াৰ এক অপৰিসীম গুণ। শ্ৰায় তেৰ শতিকা ধৰি সেই একে শব্দ ৰাজিয়েই অপৰিবৰ্তিত হৈ আছে বুলি সম্পূৰ্ণ আস্থাবে বৰ্তমানেও আমি তাক পঢ়িব পাৰোঁ।

বচওৱৰ্থ স্মিথ-এ তেওঁৰ 'মহম্মদ আৰু মহম্মদানিজম' (Mohammad and Mohammedanism), লণ্ডন ১৮৭৪ গ্ৰন্থৰ ২২ পৃষ্ঠাত লিখিছে :

কোৰ্-আনত হজৰত মহম্মদ (ছঃ)-ৰ কথা কোনো যোগ-বিয়োগ নোহোৱাকৈ সাইলাখ একেই আছে আৰু এই কথাত আমি সকলো প্ৰকাৰৰ যুক্তিযুক্ত সন্দেহৰ উৰ্দ্ধত।

সৰ্বশেষত প্ৰফেছাৰ টি. ডব্লু. আৰ্নল্ড-এ তেওঁৰ ইছলামিক ফেইথ (Islamic Faith), লণ্ডন, গ্ৰন্থৰ ৯ পৃষ্ঠাত লিখিছে :

হজৰত মহম্মদ (ছঃ)-ৰ স্বয়ং উচ্চাৰিত প্ৰকৃত বাণীৰ লগত এই সংশোধিত পাঠৰ সম্পূৰ্ণ মিল আছে।

এই অত্যাশ্চৰ্য গ্ৰন্থখনৰ সকলো বিলাক বিশেষ বিশেষ বৈশিষ্ট্যৰ বিতং আলোচনা কৰাটো সম্ভৱপৰ নহয় যদিও, ইছলামৰ বিষয়ে নজনা পাঠকসকলৰ উপকাৰৰ অৰ্থে ইয়াত কেইটামান মন কৰিব লগীয়া বৈশিষ্ট্য উল্লেখ কৰাটো অযুগুত নহ'ব।

পৱিত্ৰ কোৰ্-আনে কেৱল আৰববাসী সকলকেই সম্বোধন কৰা নাই, সমগ্ৰ মানৱজাতিকেই সম্বোধন কৰিছে আৰু মহানবী হজৰত মহম্মদ (ছঃ)-ক সমগ্ৰ বিশ্বৰ বাবেই পয়গম্বৰ ৰূপে সাব্যস্ত কৰিছে।

ঐশ্বৰিক বিধি-বিধানৰ ক্ষেত্ৰত পৱিত্ৰ কোৰ্-আনেই শেষ কথা; ই সমগ্ৰ মানৱ জাতিৰ বাবে নিৰ্দেশনাৰ এখন সম্পূৰ্ণ গ্ৰন্থ।

এইখনেই একমাত্ৰ ঐশ্বৰিক গ্ৰন্থ, যি নবুয়তৰ অদ্ভুত আবিৰ্ভাৱক এক সাৰ্বজনীন আচৰিত আবিৰ্ভাৱ বুলি স্বীকাৰ কৰিছে আৰু বাৰম্বাৰ এই কথা সাব্যস্ত কৰিছে যে, বিশ্বৰ বিভিন্ন দেশ আৰু জাতিৰ মানুহৰ, মানৱ জাতিৰ ইতিহাসৰ কোনোবা নহয় কোনোবা কালত ঐশ্বৰিক অভিব্যক্তি বা প্ৰকাশ উপলব্ধি হৈছে। পৱিত্ৰ কোৰ্-আনে সেয়ে সাব্যস্ত কৰিছে :

وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ

এনে কোনো জাতি নাই, যাৰ বাবে কোনো সতৰ্ককাৰী পঠিওৱা হোৱা নাই। ৩৫ : ২৫

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ

আৰু স্বৰূপতে প্ৰত্যেক জাতিৰ মাজত আমি একেজন ৰচুল উত্থাপন কৰিছোঁ এই সংবাদ

দিবলৈ যে তোমালোকে কেৱল আল্লাৰেই আৰাধনা কৰিবা, আৰু সীমালঙ্ঘনকাৰীৰ লগ নালাগিবা।

এই শিকনিৰে প্ৰত্যেক জাতিৰ মাজত আমি একোজন দূত আবিৰ্ভূত কৰাইছোঁ। ১৬ : ৩৭

এনেকৈয়ে পৱিত্ৰ কোৰ্-আনে নব্যুতৰ অদ্ভুত আবিৰ্ভাৱ কেৱলমাত্ৰ বাইবেলৰ পুৰণা আৰু নতুন নিয়ম (Testament)-ত উল্লেখিত নবীসকলৰ মাজতে সীমিত আছে বুলি কৰা দাবী অগ্ৰাহ্য কৰে। এই দৰেই পৱিত্ৰ কোৰ্-আনে ন্যায়নিষ্ঠ ও ওৱাজিব, পৰম দয়ালু, দানশীল ও মঙ্গলময় আল্লাহৰ সৃষ্টি সকলো দেশৰ সকলো জাতিৰ, সকলো সম্প্ৰদায়ৰ সৰ্বজীৱক সমান চকুৰে চোৱা এক সৰ্বজাগতিক আল্লাহৰ ধাৰণা প্ৰবৰ্তন কৰিছে।

এই গ্ৰন্থত সবাচোকে অধিক গুৰুত্ব আৰোপ কৰা হৈছে আল্লাহৰ একত্বৰ ওপৰত ; আল্লাহক বিভক্ত কৰিব নোৱাৰি, বা একাধিক কৰিবও নোৱাৰি। আল্লাহৰ লগত অন্যান্য সকলো ধৰণৰ অস্তিত্বৰ একেটাই মাত্ৰ সম্পৰ্ক পৱিত্ৰ কোৰ্-আনত স্বীকৃত হৈছে ; সেয়া হ'ল — স্ৰষ্টা আৰু সৃষ্টিৰ মাজত থকা সম্পৰ্ক। লাগে সি যি ৰূপৰে নহওক, কেৱে আল্লাহৰ মহিমাৰ ভাগ ল'ব নোৱাৰে। আৰু তেওঁৰ চিৰ স্থায়িত্বৰ ভাগও কোনোও ল'ব নোৱাৰে। ত্ৰিত্ববাদ আৰু পুত্ৰত্বৰ ধাৰণাক পৱিত্ৰ কোৰ্-আনে স্পষ্টকৈ অগ্ৰাহ্য কৰিছে।

আল্লাহৰ কোনো স্ত্ৰী বা সন্তান নাই।

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْهُ وَ لَمْ يُولَدْ ۝ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝

২। কোৱাঁ, 'তেৱেই আল্লাহ আৰু আল্লাহ সেই এজনাই।'

৩। 'আল্লাহ সম্পূৰ্ণ স্বতন্ত্ৰৰীয়া আৰু সকলোৰে উপাস্য।'

৪। 'তেওঁ কাকো জন্ম দিয়া নাই আৰু তেওঁ কাৰো পৰা জাত হোৱা নাই।'

৫। 'আৰু আল্লাহৰ সমকক্ষ আন কোনো নাই।'

পৱিত্ৰ কোৰ্-আনে ছয়টা মৌলিক বিশ্বাসৰ কথা কৈছে। সেই কেইটা হ'ল :

আল্লাহ, ফেৰেষ্টা, কিতাব, নবী, পুনৰুত্থান আৰু শেষ বিচাৰৰ দিন আৰু সকলোটি সামৰি লোৱা আল্লাহৰ ৰায় বা আদেশৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰা।

উত্তৰাধিকাৰ সূত্ৰে পোৱা গুণাহৰ মতবাদ পৱিত্ৰ কোৰ্-আনে নামঞ্জুৰ কৰে ; আৰু প্ৰত্যেক ব্যক্তিয়েই কোনো আধ্যাত্মিক কলঙ্ক নথকাকৈ নিষ্কলুষ ভাৱে জন্ম গ্ৰহণ কৰে বুলি পৱিত্ৰ কোৰ্-আনে সাব্যস্ত কৰিছে। আল্লাহ কেৱল ন্যায়নিষ্ঠই নহয়, তেওঁ অতিশয় কৃপালু, ক্ষমাশীল, মঙ্গলময় আৰু দানশীলও। তেৱেই সকলো বস্তুৰে মালিক ; তেওঁ যদি সন্তুষ্ট হয়, গুণাহ ক্ষমা কৰিব পাৰে। পাৰ্শ্বী বা গুণাহকাৰীজনে নিজৰ অনুশোচনাৰ চকুৰ পানীৰে পাপবোৰ ধুই নিজকে নিকা কৰিব পাৰে—যদিহে আল্লাহে তেনে অনুশোচনা মানি লয়। পৱিত্ৰ কোৰ্-আনৰ মতে পাপৰ পৰা পৰিত্ৰাণৰ উপায় নিহিত আছে—একোজন লোকৰ অনুশোচনা কৰা আৰু নিজকে সংস্কাৰ বা শোধন কৰাৰ দৃঢ় সঙ্কল্প লোৱাত, আৰু সেই দৃঢ় সঙ্কল্পৰ সিদ্ধান্ত লৈ নিজকে অকপটভাৱে তাৰ সৃষ্টিকৰ্তাৰ ওচৰত দণ্ডৱতে চিন্দা কৰাত। তেনে এক সিদ্ধান্ত পৰম কৃপালু আল্লাহে যদি মানি লয়, তেন্তে সেই প্ৰত্যেকটি মানৱজীৱকে অতীতত ই কৰি অহা পাপবোৰৰ সত্ত্বেও এক আধ্যাত্মিক নৱ-জন্ম প্ৰদান কৰা হয়।

পৱিত্ৰ কোৰ্-আনৰ মতে ঈছা (আঃ) অতি সম্প্ৰমপূৰ্ণ আৰু মহৎ পৰ্যায়ৰ নবীসকলৰ লগৰে এজনা। পৱিত্ৰ কোৰ্-আনে ঈছা(আঃ),আল্লাহৰ পুত্ৰ আৰু মানৱজাতিৰ পৰিত্ৰাণৰ হকে ক্ৰুছ বিদ্ধ হৈ তেওঁৰ মৃত্যু হৈছিল বুলি কৰা অভিমত অগ্ৰাহ্য কৰে। ঈছা (আঃ)-ক আমৃত্যু ক্ৰুছ বিদ্ধ কৰা হৈছিল বুলি কৰা ইহুদী আৰু খ্ৰীষ্টান সকলৰ দাবী পৱিত্ৰ কোৰ্-আনে স্পষ্টৰূপে খণ্ডন কৰে। পৱিত্ৰ কোৰ্-আনৰ মতে তেওঁৰ শত্ৰুবিলাকে তেওঁক ক্ৰুছবিদ্ধ কৰি বধ কৰাত বিফল হ'ল। তেওঁৰ দেহটো ক্ৰুছৰ পৰা নমাই আনোতে তেওঁ মাথোন মৃতৱৎ অচেতন অৱস্থাতহে আছিল। এতেকেহে ক্ৰুছত তেওঁৰ মৃত্যু হৈছিল বোলা কথাষাৰক লৈ এই সকলোবোৰ অনুমান আৰু খেলি-মেলিৰ সৃষ্টি। **

পৱিত্ৰ কোৰ্-আনে ঈছা (আঃ)-ৰ কুমাৰী মাতৃৰ কোলাত জন্ম হোৱাটো সাঁবাস্ত কৰিছে, কিন্তু সন্দেহজনক চৰিত্ৰৰ নাৰীৰূপে চিত্ৰিত সকলো অভিযোগৰ পৰা মাতৃ মেৰীক দোষমুক্ত কৰিছে

অন্যান্য ধৰ্মৰ প্ৰতি মনোভাবৰ ক্ষেত্ৰত সকলো ধৰ্ম-শাস্ত্ৰৰ ভিতৰত পৱিত্ৰ কোৰ্-আন অদ্বিতীয়। ই কেৱল বাইবেলৰ নবীসকলক স্বীকৃতি জনোৱাই নহয়, পৃথিৱীৰ য'তেই আবিৰ্ভাব নহওক লাগে সকলো নবীকেই ধৰ্মৰ মৌল বিধান স্বৰূপে বিশ্বাস কৰিবলৈ মুছলিম সকলক আদেশ কৰিছে।

** আচল কথা হ'ল, ক্ৰুছবিদ্ধ কৰাৰ পাছত অতি শীঘ্ৰেই ইহুদীসকলে গভৰ্নৰ পণ্টিয়াচ পাইলেটৰ ওচৰলৈ গৈ ঈছা (আঃ)-ৰ দেহটো তেওঁলোকৰ হাতত গতাই দিবলৈ ক'লে। ক্ৰুছবিদ্ধ হোৱাৰ পাছতো ঈছা (আঃ) হয়তো জীয়াই থাকিব পাৰে বুলি কৰা তেওঁলোকৰ ধাৰণা কোনো অনিশ্চয়তা নথকাকৈ তেওঁলোকে প্ৰকাশ কৰিলে আৰু পাছত দাবী কৰিলে যে তেওঁ মৃত্যুৰ বুকুৰ পৰা পুনৰ জীৱন লাভ কৰিছে।

فِيهَا كُتِبَ نَبِيُّنَا

4. তাতেই আছে চিৰস্থায়ী উপদেশ বাক্য সমূহ।

পৱিত্ৰ কোৰ্-আনৰ মতে সকলো ধৰ্মৰ প্ৰধান বাৰ্তা একেটাই; সেয়া হ'লঃ এক ঈশ্বৰত বিশ্বাস; পৰম নিষ্ঠাৰে তেওঁৰ উপাসনা কৰা আৰু তেওঁৰ কৰুণা পাবলৈ সজ কাম কৰা।

এই মৌল সমূহৰ বাহিৰে বিভিন্ন ধৰ্মৰ নৈতিক আৰু সামাজিক শিক্ষা পৃথিৱীৰ বিভিন্ন অঞ্চলত বিভিন্ন কালত ভিন ভিন অৱস্থা, পৰিবেশ আৰু আৱশ্যকতাৰ লগত খাপ খুৱাবলৈ ভিন ভিন হ'ব পাৰে। পিছে এই কথা মন কৰিব লগীয়া যে, যদিও পৱিত্ৰ কোৰ্-আনে অন্যান্য বহু গ্ৰন্থৰ দৰে তোৰাহ আৰু গচ্-পেল (মঙ্গল সমাচাৰ, যীশু খ্ৰীষ্টিৰ চৰিত্ৰ, ধৰ্ম বিষয়ক সাৰ কথা) সমূহ ঈশ্বৰৰ অভিব্যক্তি বা প্ৰকাশ বুলি স্বীকৃতি দিছে, তথাপি এই কথাত সাবাস্ত কৰিছে যে, সেইবিলাক একেবাৰে অৱিকল নিখুঁত হৈ থকা নাই। কালৰ সৈতত, দুৰ্ভাগ্যবশতঃ এই ঐশ্বৰিক গ্ৰন্থ সমূহত মানুহৰ হাতত পৰি মূলৰ বহু ত্ৰুটি-বিচ্যুতি ঘটিছে, অথবা এইবিলাকক ভ্ৰষ্ট কৰা হৈছে। এই মূলতে ঐশ্বৰিক গ্ৰন্থ সমূহৰ অৱশিষ্ট বিলাকত আমি আজি বহুতো অমিল আৰু বিপৰীত উক্তি পাওঁ আৰু সেয়ে পৱিত্ৰ কোৰ্-আনে এইবিলাকক অনৈক্য আৰু ভ্ৰষ্টাচাৰৰ অদ্ভুত

দৃশ্য বুলি বুজাই অন্য পাকে উৰুঙা কৰি দিছে।

মানৱ জাতিৰ সৃষ্টিৰ সৰ্বশেষ লক্ষ্য হ'ল আল্লাহৰ উপাসনা। কোৰ্-আনৰ শিক্ষাই বুজাইছে যে আল্লাহৰ ওচৰত কেৱল সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰিলেই নহয়, তেওঁৰ জ্যোতি আৰু কৃপা ব্যক্ত কৰি আল্লাহৰ প্ৰকৃত প্ৰতিনিধি যাতে হ'ব পাৰে তাৰ বাবে লোকে আল্লাহ-তালাৰ গুণৰাজি আহৰণ কৰিবলৈকো চেষ্টা কৰিব লাগে।

এই বিশ্বত মানৱ আল্লাহৰ মুখ্য সৃষ্টি আৰু সকলো সৃষ্টি জীৱ আৰু বস্তুৰ ভিতৰত মানুহে এক সন্মান আৰু মৰ্যাদাৰ আসন দখল কৰিছে। অন্যান্য সৃষ্টিৰ সম্পৰ্কত মানুহে তেনে এক শ্ৰেষ্ঠ স্থান লাভ কৰিছে যদিও পৱিত্ৰ কোৰ্-আনে কিন্তু মানুহ আৰু মানুহৰ মাজত সামাজিক শ্ৰেষ্ঠতাৰ ধাৰণা স্পষ্টভাৱে অগ্রাহ্য কৰিছে। সজগুণ, ধৰ্মনিষ্ঠা আৰু সাধুতাত যিজনে আনবিলোকক চেৰ পেলাব সিহে তাৰ স্ৰষ্টাৰ চকুত শ্ৰেণী আৰু মৰ্যাদাত শ্ৰেষ্ঠ বুলি বিবেচিত হ'ব।

পৱিত্ৰ কোৰ্-আনৰ উপদেশে সকলো ক্ষেত্ৰতে এক সম্পূৰ্ণ ধৰ্মীয়, সামাজিক, অৰ্থনৈতিক আৰু নৈতিক প্ৰথা ৰূপে মানৱৰ স্বাৰ্থ আৰু কৰ্মৰ সকলো ক্ষেত্ৰকে সামৰিছে আৰু ইয়াক সাৰ্বজনীনভাৱে পালন কৰিব পাৰি। সম্পূৰ্ণ নৈতিক মৌলসমূহ কঠোৰভাৱে অনুসৰণ নকৰিলে কোনো প্ৰথাই, লাগে সেয়া যিমানেই উত্তম নহওক, কাৰ্যকৰী বা ফলপ্ৰসূ নহয়।

সামাজিক শৃঙ্খলাত সম্পূৰ্ণ ঐক্য আনিবৰ বাবে তথা মানুহ আৰু মানুহৰ মাজত থকা সংঘৰ্ষৰ সকলো ধৰণৰ উৎস অপসাৰণ কৰিবৰ বাবে বিভিন্ন ব্যক্তি আৰু সমাজৰ বিভিন্ন শাখাৰ অধিকাৰ আৰু দায়িত্ব আছে; এই সম্পৰ্কে পৱিত্ৰ কোৰ্-আনে পৰিষ্কাৰকৈ উল্লেখ কৰিছে। আৰু এই দৰেই শ্ৰেণী সংগ্ৰাম আৰু মানুহে মানুহক যি কোনো ৰূপত শোষণ কৰাৰ ধাৰণা আঁতৰ কৰিছে।

মানৱ সমাজত নাৰীক উচ্চ সন্মানেৰে সন্মানীয় মৰ্যাদা প্ৰদান কৰি নাৰীৰ অধিকাৰ সাব্যস্ত কৰাত সকলো ঐশ্বৰিক গ্ৰন্থৰ ভিতৰত পৱিত্ৰ কোৰ্-আন শিৰ-ফুটা; আৰু কেৱল পৱিত্ৰ কোৰ্-আন খনেইহে একমাত্ৰ ঐশ্বৰিক গ্ৰন্থ য'ত নাৰীৰ উত্তৰাধিকাৰী স্বত্বৰ অধিকাৰ সুৰক্ষাৰ বাবে উত্তৰাধিকাৰী স্বত্ব আইন সমূহ পৰিষ্কাৰভাৱে দাঙি ধৰা হৈছে।

পৱিত্ৰ কোৰ্-আনৰ উপদেশাৱলীৰ আন এক প্ৰধান বৈশিষ্ট্য হ'ল বিবেকৰ স্বাধীনতা। আল্লাহে মানুহক বিশ্বাস কৰা বা নকৰাৰ মুক্ত-ইচ্ছা দিছে আৰু ধৰ্মৰ ক্ষেত্ৰত কোনো মানুহৰ ওপৰত জোৰ-পূৰ্বক কোনো মতবাদ জাপি দিব নোৱাৰি। পৱিত্ৰ কোৰ্-আনে এই ক্ষেত্ৰত বল-প্ৰয়োগৰ অনুমতি দিয়া নাই। ধৰ্মৰ ক্ষেত্ৰত আল্লাহৰ ওচৰত মানুহ পোনপটীয়াভাৱে দায়ী। কোনো আদৰ্শ, মতবাদ বল-প্ৰয়োগৰ দ্বাৰা কাৰো ওপৰত জাপি দিব নোৱাৰি; নাইবা যাৰ যি বিশ্বাস, তাক ত্যাগ কৰিবলৈকো জোৰ কৰিব নোৱাৰি। মানৱ-ভাবনাৰ পৰিবৰ্তন আনিবলৈ যুক্তি-পৰামৰ্শ আৰু বুজনিৰে প্ৰত্যয় জন্মোৱাৰ উপায় হে অনুমতি দিয়া হৈছে।

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَف

• ধৰ্মত কোনো বল-প্ৰয়োগ, বাধা-বাধকতা নাই। 2 : 257

لَيْسَ مِنْ هَلَاكٍ عَنْ بَيْتِيَّ وَبَيْتِيَّ مَنْ سَخَى عَنْ بَيْتِيَّ

●সেয়ে এটা স্পষ্ট চিহ্নৰ যোগেদি ইতিমধ্যে যি নাশ পাইছে নাশ হ'ব পাৰে, আৰু যি এক স্পষ্ট চিহ্নৰ দ্বাৰা জীৱন লাভ কৰিছে, সি জীয়াই থাকিব পাৰে। 8:43

মৃত্যুৰ পিছত মানৱ-আত্মাই এক নতুন ৰূপ ধাৰণ কৰে বুলি পৱিত্ৰ কোৰ্-আনে শিকনি দিছে। কাৰো আত্মাৰ অদৃষ্ট আৰু কৰ্মবন্ধ তাৰ কাৰ্যাৱলী আৰু আচৰণৰ দ্বাৰা নিৰ্দ্ধাৰিত হয়। প্ৰত্যেক ব্যক্তিৰ অসৎ বা সৎ কৰ্মৰাজিয়ে মৃত্যুৰ পিছত তাৰ সম্ভাৱ্য জীৱনৰ বিষয়ে নিৰূপিত কৰে।

পৱিত্ৰ কোৰ্-আনে দাবী কৰে যে, ইছলাম হ'ল পোহৰৰ বাৰ্তা আৰু দীৰ্ঘ সংগ্ৰামৰ পাছত অৱশেষত ই অন্ধকাৰ নাশ কৰিব। পৱিত্ৰ কোৰ্-আনত এই ভৱিষ্যতবাণী কৰা হৈছে যে, সমগ্ৰ মানৱ জাতিৰ ধৰ্ম আৰু আদৰ্শৰ বাবে এক বিশ্ব-ধৰ্মৰ ঠিকপিত লক্ষ্যৰ কথা অনুধাৱন কৰি এইদৰেই শেষত সকলো ধৰ্ম আৰু আদৰ্শৰ ওপৰত ইছলামৰ প্ৰাধান্য বৰ্তিব।

পৱিত্ৰ নবীজনাৰ ভৱিষ্যত বাণী মতে ইছলামৰ চূড়ান্ত বিজয় মাহদি আৰু মেছিয়াহ (পৱিত্ৰপুৰুষ) পৱিত্ৰ নবী হজৰত মহম্মদ (ছঃ)-ৰ এজনা অনুদাসৰ যোগেদি যুক্তি পৰামৰ্শ বিচাৰ বিবেচনা আৰু বুজনিৰ দ্বাৰা সাধন হ'ব। যোৱা শতিকাৰ শেষৰ ফালে আহমদিয়া মুছলিম বিশ্বাস মতে এই ভৱিষ্যত বাণী সাৰ্থক কৰাৰ বাবে কাডিআন (ভাৰত)-ৰ হজৰত মিৰ্জা গুলাম আহমদক আল্লাহে এই যুগৰ এগৰাকী প্ৰতিশ্ৰুত সংস্কাৰকৰূপে মাহদি আৰু মেছিয়াহ খিতাপেৰে তুলি ধৰিলে।

তেওঁ ১৮৮৯ চনত ইছলামত 'আহমদিয়া নব জাগৰণ' নাম দি এক নৱ-জাগৰণ প্ৰবৰ্তন কৰে। এই নৱ-জাগৰণে ইয়াৰ আৰম্ভণিৰ দিনৰে পৰা শাস্তি পূৰ্ণ উপায়, বুজনি আৰু পৰামৰ্শ, যুক্তি তথা পুথিৱীৰ বিভিন্ন অঞ্চলৰ লগৰীয়া মানুহৰ সেৱাৰ যোগেদি ইছলামৰ বাৰ্তা প্ৰচাৰৰ কাম কৰি আহিছে। আজিলৈকে বিশ্বৰ এক শতাধিক দেশৰ মানুহৰ মাজত ইছলামৰ প্ৰতি অনুৰক্তি জগাই তোলাত সফল হৈছে আৰু এই লক্ষ্যৰ পথত প্ৰচেষ্টা চলাই আছে।

পৱিত্ৰ গ্ৰন্থখনৰ এই অসমীয়া সংস্কৰণটি এনে এক মহান লক্ষ্যৰ পথত সমাজে হাতত লোৱা অন্য এক গুৰুত্বপূৰ্ণ পদক্ষেপ।

ইয়াৰ মহান সাফল্যৰ বাবে আল্লাহৰ ৰহম বৰষিত হওক !

সূচী

নম্বৰ	চুৰা	পৃষ্ঠা	নম্বৰ	চুৰা	পৃষ্ঠা
১	আল ফাতেহা	১	৩১	লুক্‌মান	৬৪৩
২	আল বক্বৰা	২	৩২	আল-চয্দা	৬৪৯
৩	আল 'ইমরান	৬৪	৩৩	আল-অহ্‌জাব	৬৫৫
৪	আল নিচা	১০২	৩৪	আল-চবা	৬৭১
৫	আল মাইদা	১৩৯	৩৫	আল-ফাত্বিৰ	৬৮২
৬	আল অন'আম	১৬৭	৩৬	ইয়াছিন	৬৯২
৭	আল আ'ৰাফ	২০০	৩৭	আল-সাফফাত	
৮	আল আনফাল	২৩৯	৩৮	স্বাদ	৭১৫
৯	আত তাওবা	২৫৫	৩৯	আল-জুমৰ	৭২৫
১০	ইয়ুনুচ	২৮৪	৪০	আল-মোমিন	৭৩৮
১১	হুদ	৩০৭	৪১	হাআ-মীম আল-ছাজদা	৭৫১
১২	ইয়ুসুফ	৩৩১	৪২	আল-চুৰা	৭৬০
১৩	আৰ-ৰাদ	৩৫৩	৪৩	আল-ৰখৰফ	৭৬৯
১৪	ইব্রাহিম	৩৬৩	৪৪	আল-জৈখআন	৭৮০
১৫	আল হিয়ৰ্	৩৭৩	৪৫	আল-বাশিয়া	৭৮৫
১৬	আল নহল্	৩৮৪	৪৬	আল-আহকাআফ	৭৯১
১৭	বনি ইস্রাইল	৪০৭	৪৭	মোহাম্মদ	৭৯৮
১৮	আল-কহফ	৪২৮	৪৮	আল-ফাতাহ	৮০৪
১৯	মৰয়ম্	৪৪৯	৪৯	আল-হুজুৰাত	৮১১
২০	ত্বা-হা	৪৬৩	৫০	কাআফ	৮১৫
২১	আল-আনবিয়া	৪৮৩	৫১	আল ধাৰিয়ত	৮২০
২২	আল-হয্	৫০১	৫২	আল-তুৰ	৮২৫
২৩	আল-মু'মেনুন	৫১৭	৫৩	আল-নজম	৮৩০
২৪	আল-নুৰ	৫৩৩	৫৪	আল-কামাৰ	৮৩৫
২৫	আল-ফুৰকান	৫৪৮	৫৫	আল-বহমান	৮৪০
২৬	আল-শু'অৰা	৫৬১	৫৬	আল-ৰাকিয়াহ	৮৪৭
২৭	আল-নমল্	৫৮৫	৫৭	আল-হাদিদ	৮৫৪
২৮	আল-কুস্বস	৬০১	৫৮	আল-মুজাদিলাহ	৮৬১
২৯	আল-আনকবুত	৬১৯	৫৯	আল-হচৰ্	৮৬৬
৩০	আৰ-ৰুম	৬৩২	৬০	আল-মোমতাহানাহ	৮৭২

নম্বৰ	ছৰা	পৃষ্ঠা	নম্বৰ	ছৰা	পৃষ্ঠা
৬১	আল-চাফ	৮৭৬	৮৮	আল-ঘাছীয়া	৯৫৮
৬২	আল-জুমাৰা	৮৭৯	৮৯	আল-ফজৰ	৯৬০
৬৩	আল-মুনাফিকুন	৮৮১	৯০	আল-বালাদ	৯৬২
৬৪	আল-তাগাবুন	৮৮৪	৯১	আল-ছামছ	৯৬৪
৬৫	আল-তালাক	৮৮৭	৯২	আল-লাইল	৯৬৫
৬৬	আল-টাহৰিম	৮৯১	৯৩	আল-ডুহা	৯৬৭
৬৭	আল-মুলক্	৮৯৪	৯৪	আল-ইনছিৰাহ	৯৬৮
৬৮	আল-কলাম	৮৯৮	৯৫	আল-টিন	
৬৯	আল-হাক্কাহ	৯০৩	৯৬	আল-আলাক	৯৬৯
৭০	আল-মাআৰিজ	৯০৭	৯৭	আল-কদৰ	৯৭২
৭১	নুহ	৯১১	৯৮	আল-বায়য়িনাহ	
৭২	আল-জিন্	৯১৪	৯৯	আল-জিলজাল্	৯৭৩
৭৩	আল-মোজ্জামিল	৯১৮	১০০	আল-আদিয়াত	৯৭৪
৭৪	আল-মোদ্দাতথিৰ	৯২১	১০১	আল-কাৰিয়া	৯৭৫
৭৫	আল-কিয়ামাহ	৯২৫	১০২	আল-টাকাঠুৰ	৯৭৬
৭৬	আল-ডাহ্ৰ	৯২৮	১০৩	আল-আছৰ	৯৭৭
৭৭	আল-মুৰচালাআত	৯৩১	১০৪	আল-হামজা	
৭৮	আল-নাবা	৯৩৪	১০৫	আল-ফিল	৯৭৮
৭৯	আল-নাজিয়াত	৯৩৭	১০৬	আল-শুৰাইছ	৯৭৯
৮০	আবাচা	৯৪১	১০৭	আল-মাউন	
৮১	আল-তকরিৰ	৯৪৪	১০৮	আল-কাউঠৰ	৯৮০
৮২	আল-ইনফিটাৰ	৯৪৬	১০৯	আল-কাফেকুন	
৮৩	আল-তাতফিফ	৯৪৮	১১০	আল-নাছাৰ	৯৮১
৮৪	আল-আন'ছিকা	৯৫১	১১১	আল-লাহাব	৯৮২
৮৫	আল-বুৰুজ	৯৫৩	১১২	আল-ইখলাছ	
৮৬	আল-তাৰিক	৯৫৫	১১৩	আল-ফালাক	৯৮৩
৮৭	আল-আলা	৯৫৬	১১৪	আল-নাছ	

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ مَكِّيَّةٌ (1) الْبَقَرَةُ

ছূৰা ১

AL-FATIHAH

আল্‌ফাতেহা : আৰম্ভণি মক্কাত অৱতীৰ্ণ

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) সকলো প্ৰশংসা ব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰতিপালক আল্লাৰ।

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ②

৩) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল :

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③

৪) শেষ বিচাৰৰ দিনৰ গৰাকী।

مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④

৫) আমি তোমাৰেই মাথোন আৰাধনা কৰোঁ, আৰু তোমাৰেই মাথোন সহায় বিচাৰোঁ।

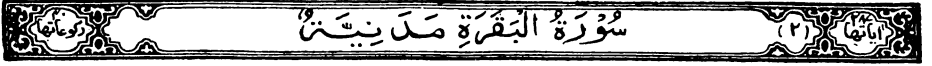
إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ⑤

৬) আমাক সজ বাটেদি লৈ বলাঁ—

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ⑥

৭) যিসকলৰ প্ৰতি অনুগ্ৰহ কৰিছা, তেওঁ লোকৰ বাটেদি : যিবিলাকৰ ওপৰত তোমাৰ ক্ৰোধ প্ৰকাশ হৈছে, আৰু যিবিলাক বিপথে গৈছে সিহঁতৰ বাটেদি নহয়।

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ⑦ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ⑧

চুৰা ২

AL-BAQARAH

আল্‌বক্বাঃ গাভী মদিনাত অৱতীৰ্ণ

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) আলিফ-লাম-মিম। (সৰ্বজ্ঞান সম্পন্ন ময়েই আল্লা)

الْم ②

৩) এইখনেই পৰম পৱিত্ৰ পুথি; ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই; ই ধাৰ্মিকসকলৰ পথ-প্ৰদৰ্শক,

ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ③

৪) যিসকলে অদৃশ্যত বিশ্বাস কৰে, আৰু নমাজৰ অনুষ্ঠান কৰে, আৰু আমি তেওঁলোকক যি সম্পদ দিছোঁ, তাৰ পৰা ব্যয় কৰে;

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ④

৫) আৰু যিসকলে তোমালৈ যি নমাই পঠোৱা হৈছে আৰু তোমাৰ আগেয়ে যি নমাই পঠোৱা হৈছিল তাত বিশ্বাস কৰে, আৰু পৰকালত নিশ্চিতকৈ বিশ্বাস কৰে:

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ⑤

৬) সেইসকলেই নিজৰ প্ৰভুৱে দেখুওৱা সুপথত আছে, আৰু সেই সকলেইহে কৃতার্থ।

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ⑥

৭) বাস্তৱতে যিবিলাক অবিশ্বাসী হৈছে, সিহঁতক তুমি সাৱধান কৰা বা সাৱধান নকৰা সিহঁতে বিশ্বাস নকৰে।

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑦

৮) আল্লাই সিহঁতৰ অন্তৰত আৰু সিহঁতৰ কাণত মোহৰ মাৰি দিছে, আৰু সিহঁতৰ চকুৰ ওপৰত এখন ঢাকনি পৰিছে; আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে আছে গুৰুতৰ শাস্তি।

خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غشاوةً وَهُمْ عَدَابٌ عَظِيمٌ ⑧

৯) আৰু এই মানুহবিলাকৰ ভিতৰত কিছুমান

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

আছে যি আল্লা আৰু শেহ দিনত বিশ্বাস কৰোঁ বুলি কয়, কিন্তু সিহঁত সমূলি বিশ্বাসী নহয়।

وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٩٠﴾

১০) সিহঁতে আল্লা আৰু বিশ্বাসীসকলক প্রতাৰণা কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে: কিন্তু সিহঁতে নিজৰ বাহিৰে আন কোনো প্রতাৰণা নকৰে, অথচ সিহঁতে তাৰ গম নাপায়।

يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَالدِّينَ آمِنًا وَمَا يُخَدِّعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٠﴾

১১) সিহঁতৰ অন্তৰত এটা ব্যাধি আছে আৰু আল্লাই সিহঁতলৈ সিহঁতৰ ব্যাধি বৃদ্ধি কৰিছে আৰু যন্ত্ৰণা দায়ক শাস্তি থৈছে, কিয়নো সিহঁতে মিছা মাতিছিল।

فِي تَلْوِينِهِمْ مَرَضٌ لَّا تَزَادُهُمْ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٩١﴾

১২) আৰু সিহঁতক যেতিয়া কোৱা হয়, পৃথিৱীত শাস্তি ভঙ্গ নকৰিবা, সিহঁতে কয়, 'আমি কেৱল শাস্তি ৰক্ষাহে কৰোঁ।'

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿٩٢﴾

১৩) সারধান! বাস্তৱিকতে সিহঁতেইহে শাস্তি ভঙ্গ কৰোঁতা, কিন্তু সিহঁতে তাৰ উপলব্ধি নকৰে।

إِلَّا أَنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿٩٣﴾

১৪) আৰু সিহঁতক যেতিয়া কোৱা হয়, লোকে যেনেকৈ বিশ্বাস কৰিছে, তোমালোকেও তেনেকৈ বিশ্বাস কৰা, সিহঁতে কয় 'নিবেৰাঁধবিলাকে যেনেকৈ বিশ্বাস কৰিছে, আমিও তেনেকৈ বিশ্বাস কৰিম নে?' সারধান! নিবেৰাঁধ সিহঁতে নিজেইহে, কিন্তু সিহঁতে নাজানে।

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ إِلَّا أَنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿٩٤﴾

১৫) যেতিয়া বিশ্বাসী সকলক লগ পায় তেতিয়া সিহঁতে কয়, 'আমি বিশ্বাস কৰিছোঁ,' কিন্তু সিহঁতে যেতিয়া সিহঁতৰ পাপমতি বৰমূৰীয়াবিলাকেৰে সৈতে গোপনে মেল কৰে তেতিয়া কয়, আমি প্রকৃতপক্ষে তোমালোকৰহে সঙ্গী, 'আমি সিহঁতেৰে সৈতে বিদূপহে কৰিছোঁ।'

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا بِحَيْثُ وَرَدُّنَا إِلَىٰ سَيِّئَاتِنَا أَنَّا مَعَكُمْ إِنَّا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ ﴿٩٥﴾

১৬) আল্লাই সিহঁতক এই বিদূপৰ প্ৰতিফল দিছে

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ

আৰু সিহঁতক নিজৰ অবাধ্যতাত অন্ধৰ দৰে
খেপিয়াই ফুৰিবলৈ এৰি দিছে।

﴿يَعْمَهُونَ﴾ ১৩

১৭) সুপথ দি যি কুপথ কিনিছে ইহঁতেইহে, কিন্তু
সিহঁতৰ বেপাৰ লাভজনক হোৱা নাই, আৰু সিহঁত
সুপথগামীও নহ'ল।

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا
رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٧﴾

১৮) সিহঁতৰ তুলনা এনে এজনৰ নিচিনা, যিজনে
জুই একুৰা ধৰিছে; আৰু যেতিয়া তেওঁৰ চাৰি-
ওফাল পোহৰ হয় তেতিয়া আল্লাই সেই পোহৰ
আঁতৰাই নিয়ে আৰু সিহঁতক ঘোৰ আন্ধাৰত এৰি
দিয়ে, — সিহঁত নেদেখা হয়।

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ
مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمٍ
لَّآ يَبْصُرُونَ ﴿١٨﴾

১৯) সিহঁত কলা, বোবা আৰু অন্ধ; সেইদেখি
সিহঁত উলটি নাহিব।

صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٩﴾

২০) বা, ই মেঘৰ পৰা ধাৰাসাৰে পৰা বৰষুণৰ
নিচিনা, তাৰ ভিতৰত ঘোৰ অন্ধকাৰ আৰু
বজ্ৰগজ্জন আৰু বিজুলী আছে; বজ্ৰধনিৰ কাৰণে
মুত্থাৰ ভয়ত সিহঁতে নিজৰ কাণত আঙ্গুলি দিয়ে;
আৰু আল্লাই অবিশ্বাসীবিলাকক আগুৰি ধৰে।

أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمٌ وَّرَعْدٌ وَبَرْقٌ
يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حُدُودَ
الْمَوْتِ وَاللَّهُ هَجِيمٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٢٠﴾

২১) বিজুলীয়ে সিহঁতৰ দৃষ্টিশক্তি যেন কাঢ়ি লৈ
যায়হে; যেতিয়াই সিহঁতৰ ওপৰত ইয়াৰ পোহৰ
পৰে, সিহঁতে তাত আগ বাঢ়ে, আৰু যেতিয়া
সিহঁতক আন্ধাৰে আবৰি ধৰে সিহঁত থমকি ৰয়;
আৰু আল্লাই ইচ্ছা কৰা হ'লেই নিশ্চয় সিহঁতৰ
শ্রৱণ আৰু সিহঁতৰ দৰ্শনশক্তি কাঢ়ি নিলেহঁতেন;
প্রকৃততে আল্লাৰ সকলো বস্তুৰ ওপৰতে মহৎ
ক্ষমতা আছে।

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشْرَافٌ
فِيهِ إِذْ أَنَاظَلَمَ عَلَيْهِمْ فَأَمَّا أُوْلُو شَأْنٍ اللَّهُ لَذَهَبَ
بِسَبْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢١﴾

২২) হে মানৱসকল, তোমালোকে সেই প্রতি-
পালকৰ আৰাধনা কৰা, যিজনে তোমালোকক
আৰু তোমালোকৰ পূৰ্ববৰ্ত্তী বিলাকক সৃজন
কৰিছে, যাতে সম্ভৱতঃ তোমালোকে (পাপৰ পৰা)
ৰক্ষা পাব পাৰা;

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ
مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢٢﴾

২৩) যিজনে. পৃথিৱীক তোমালোকৰ মজিয়া আৰু আকাশক আচ্ছাদনস্বৰূপ সৃষ্টি কৰিলে, আৰু মেঘৰ পৰা বৰষুণ অনালে, আৰু তাৰ দ্বাৰা তোমালোকৰ জীৱিকাৰ নিমিত্তে নানাবিধ ফল উৎপাদন কৰিলে; তোমালোকে জানিশুনি তেন্তে কাকো আল্লাৰ তুল্য নাপাতিবা।

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً
وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ
رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ إِندَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٣﴾

২৪) আমাৰ ভূতালৈ আমি যি নমাই পঠিয়াইছোঁ, তাত যদি তোমালোকৰ সন্দেহ হয়, তেনেহ'লে ইয়াৰ নিচিনা এটি চুৰাকেই উলিয়াই আনা, আৰু আল্লাৰ বাহিৰে তোমালোকৰ সাহায্যকাৰী-বিলাককো আহ্বান কৰা, যদিহে তোমালোক সত্যবাদী হোৱা।

وَأِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا
بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ
اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٤﴾

২৫) কিন্তু যদিহে তোমালোকে তাকে নকৰা — আৰু তোমালোকে কেতিয়াও তাক কৰিব নোৱা-বিবাও — তেনেহ'লে অবিশ্বাসীবিলাকৰ নিমিত্তে প্ৰস্তুত কৰি থোৱা সেই অগ্নিলৈ ভয় ৰাখা, যাৰ ইন্ধন মানুহ আৰু শিল।

إِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا
النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۖ أَتُذَنَّبُ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٥﴾

২৬) যিসকলে বিশ্বাস কৰে আৰু সজকাম সম্পাদন কৰে, সেইসকলক এই আনন্দৰ বাস্তা দিয়া, তেওঁলোকৰ নিমিত্তে উদ্যানসমূহ আছে যাৰ তলেদি জুৰিবিলাক বৈ গৈছে; যেতিয়াই তাৰ পৰা ফলবোৰ তেওঁলোকক খাদ্যৰূপে দিয়া হয়, তেওঁ-লোকে ক'ব, 'আমাক আগেয়ে যি দিয়া হৈছিল এয়াচোন সেয়ে;' আৰু তেওঁলোকক পৰস্পৰ সাদৃশ্য থকা বস্তু দিয়া হ'ব; আৰু তাত তেওঁলোকৰ নিমিত্তে পৱিত্ৰ সঙ্গীসকল থাকিব আৰু তাতেই তেওঁলোকে স্থায়ীৰূপে বাস কৰিব।

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ
ثَمَرَةٍ رَّزَقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَ
أُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾

২৭) বাস্তৱতে এটা ডাঁহ বা তাৰ বাহিৰে আন কোনো বস্তুৰ আল্লাই উপমা দিবলৈ সঙ্কোচ বোধ

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَعِجُ أَنْ يَبْضُرَبَ مِثْلًا مَّا بَعُوضَةٌ

নকৰে; আৰু যিসকলে বিশ্বাস কৰে তেওঁলোকে জানে, তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা ই এটা প্ৰকৃত সত্য; কিন্তু যিবিলাকে অবিশ্বাস কৰে সিহঁতে কয়, এনেকুৱা উপমা দিয়াত আল্লাৰ কি অভিপ্ৰায় আছিল? ইয়াৰ দ্বাৰাই তেওঁ বহুতক বিপথগামী কৰে, আৰু বহুতক তেওঁ ইয়াৰ দ্বাৰাই বাট দেখুৱায়; আৰু তেওঁ অবাধ্যবিলাকৰ বাহিৰে ইয়াৰ দ্বাৰা কাকো বিপথগামী নকৰে—

২৮) যিবিলাকে আল্লাৰ নিয়ম বন্ধন দৃঢ় হৈ যোৱাৰ পিছতো তাক ভঙ্গ কৰে, আৰু আল্লাই যি সম্বন্ধ স্থাপন কৰিবলৈ আদেশ দিছে তাক ছিঙি পেলায় আৰু পৃথিৱীত অশান্তিৰ সৃষ্টি কৰে, সিহঁতেইহে ক্ষতিগ্ৰস্ত।

২৯) আল্লাত অবিশ্বাস কৰা কেনেকৈ? যেতিয়া তোমালোকৰ প্ৰাণ নাছিল, তেওঁ তোমালোকক প্ৰাণ দিছিল; আৰু তেৱেঁই তোমালোকক সংহাৰ কৰিব, পিছত পুনৰ্জীৱন দিব, আৰু আকৌ তেওঁৰ ওচৰলৈকে তোমালোকক উলোটাই নিয়া হ'ব।

৩০) পৃথিৱীত যি আছে সকলোটি তেৱেঁইহে তোমালোকৰ নিমিত্তে স্ৰজন কৰিছে; আৰু তেওঁ উৰ্দ্ধলোকৰ ফাললৈ মন দিলে আৰু তাৰে সাতখন আকাশ গঠন কৰিলে; আৰু তেওঁৰ সকলো বিষয়ৰে সম্পূৰ্ণ জ্ঞান আছে।

৩১) আৰু যেতিয়া তোমাৰ প্ৰভুৱে ফিৰিশতা-বিলাকক কৈছিল, মই নিশ্চয় পৃথিৱীত এজন প্ৰতিনিধি পাতিব ধৰিছোঁ, তেওঁবিলাকে ক'লে, তুমি ইয়াত এনে এজনক পাতিবানে যিজনে ইয়াৰ মাজত শাস্তি ভঙ্গ কৰিব আৰু ৰক্তপাত কৰিব? অথচ আমি প্ৰশংসাৰে সৈতে তোমাৰ মহিমা গাওঁ, আৰু তোমাৰ পৰিপ্ৰতাৰ ঘোষণা কৰোঁ? তেওঁ

فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٢٨﴾

الَّذِينَ يَبْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٩﴾

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمَيِّتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٠﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣١﴾

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ

ক'লে, তোমালোকে যি নাজানা মই নিশ্চয় তাক জানো।

مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

৩২) আৰু তেওঁ আদমক আটাইবোৰ বস্তুৰ নাম শিকালে; তেতিয়া তেওঁ ফিৰিশ্‌তাবিলাকৰ আগত সেইবিলাক দাঙি ধৰি ক'লে, এই বিলাকৰ নাম মোৰ আগত ব্যক্ত কৰাঁ, যদিহে তোমালোক সত্যবাদী হোৱা।

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٢﴾

৩৩) তেওঁলোকে ক'লে, তুমি পৱিত্ৰ! তুমি আমাক যি জ্ঞান দিছা তাৰ বাহিৰে আৰু আমাৰ একো জ্ঞান নাই; বাস্তৱতে তুমিয়েই শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞাতা, সৰ্ব্বজ্ঞানী।

قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٣﴾

৩৪) তেওঁ ক'লে হে আদম, এওঁলোকক সেই বিলাকৰ নামবোৰ জনাই দিয়া: যেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক সেইবিলাকৰ নামবোৰ জনালে, তেওঁ ক'লে, মই তোমালোকক কোৱা নাছিলোঁ, মই আকাশ আৰু পৃথিৱীৰ অদৃশ্য বিষয়বিলাক নিশ্চয়কৈ জানো, আৰু তোমালোকে যি প্ৰকাশ কৰা আৰু যি গোপন কৰা তাকো মই জানো?

قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿١٤﴾

৩৫) আৰু যেতিয়া আমি ফিৰিশ্‌তাবিলাকক কৈছিলোঁ, তোমালোক আদমৰ বাধ্য হোৱা, তেতিয়া ইব্লিচৰ বাহিৰে সকলোৱেই বাধ্যতা স্বীকাৰ কৰিলে; সি অমান্তি হৈছিল আৰু অহঙ্কাৰ কৰিছিল; এই বাবেই সি অবিশ্বাসীবিলাকৰ ভিতৰৰ এজন হৈ পৰিছিল।

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿١٥﴾

৩৬) আৰু আমি কৈছিলোঁ, হে আদম! তুমি আৰু তোমাৰ সহচৰী দুয়ো এই উদ্যানতে বাস কৰাঁ, আৰু ইয়াত য'ৰে ইচ্ছা ত'ৰে পৰা যিমান পাৰা খাবাঁ; কিন্তু এই গছজোপাৰ ওচৰ নাচাপিবাঁ; চাপিলে তোমালোক দুয়ো অন্যায়-কাৰীবিলাকৰ মাজৰ হ'বা।

وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٦﴾

৩৭) কিন্তু ছয়তানে তাৰ পৰা তেওঁলোক দুয়োকে বিচলিত কৰিলে, আৰু তেওঁলোক দুয়ো যি (সুখৰ) অৱস্থাত আছিল তাৰ পৰা বাহিৰ কৰিলে; আৰু আমি কৈছিলোঁ, তোমালোক আঁতৰ হোৱা— তোমালোক ইজন সিজনৰ শত্ৰু, আৰু তোমালোকৰ নিমিত্তে পৃথিৱীত কিছু দিনৰ কাৰণে বাসস্থান আৰু সম্বল আছে।

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ
وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي
الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٧﴾

৩৮) তেতিয়া আদমে তেওঁৰ প্ৰভুৰ পৰা কেইটামান বাক্য শিকি ললে, তাৰ পিছত আল্লাই তেওঁৰ প্ৰতি কৃপাদৃষ্টি কৰিলে; প্ৰকৃততে তেৱেঁই কৃপাদৃষ্টি কৰোঁতা, পৰম দানশীল।

فَتَلَقَّ آدَمَ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٨﴾

৩৯) আৰু আমি কৈছিলোঁ, তোমালোক সকলো ইয়াৰ পৰা আঁতৰ হোৱা, যেতিয়া মোৰ পৰা তোমালোকলৈ পথৰ নিৰ্দেশ অৱশ্যে আহিব তেতিয়া যিসকলে মোৰ নিৰ্দেশ মানি চলিব, তেওঁলোকৰ কোনো ভয় নাথাকিব আৰু তেওঁলোকে বেজাৰো কৰিব নালাগিব।

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى
فَمَنْ يَبِعْ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٩﴾

৪০) কিন্তু যিবিলাকে অবিশ্বাস কৰে আৰু আমাৰ নিদৰ্শনবিলাক নপতিয়ায় সিহঁতেই অগ্নিৰ অধিবাসী, — তাতেই সিহঁতে স্থায়ীৰূপে বাস কৰিব।

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٠﴾

৪১) হে ইস্ৰাইলৰ সন্তান-সন্ততি, যি অনুগ্ৰহ মই তোমালোকক দান কৰিছিলোঁ তাক মনত পেলোৱা, আৰু তোমালোকে মোৰ প্ৰতি যি অঙ্গীকাৰ কৰিছিলো, তাক পূৰ্ণ কৰা; ময়ো তোমালোকৰ প্ৰতি কৰা অঙ্গীকাৰ পূৰ্ণ কৰিম, আৰু অকল মোলৈ মাথোন তোমালোকে ভয় ৰাখা।

يَذَرِي إِسْرَائِيلَ أَذْكُرُوا بِعِمَّتِي الَّتِي أَعْتَدْتُ عَلَيْكُمْ
وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أَوْفٍ يَعْهَدُكُمْ وَإِيَّايَ فَاتَّخِذُونِ ﴿٤١﴾

৪২) আৰু তোমালোকৰ লগত থকা ধৰ্ম্মপুথিৰ সত্যতাৰ সমৰ্থকৰূপে মই যি (কোৰান) নমাই

وَأَمِنُوا بِمَا آتَيْنَاكَ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا

পঠিয়াইছোঁ তাত বিশ্বাস কৰাঁ, আৰু তাক অমান্য কৰিবলৈ তোমালোকে আগ নাবাঢ়িবা; আৰু মোৰ আয়তবিলাক সামান্য মূল্যলৈ নসলাবা, আৰু অকল মোলৈ মাথোন তোমালোকে সাৱধানে থাকিবা।

৪৩) আৰু সতাক অসত্যৰ সৈতে সানমিহলি নকৰিবা, সত্যকো নুলুকুওবা, যি স্থলত তোমালোকে জানা;

৪৪) আৰু নমাজৰ অনুষ্ঠান কৰিবা, আৰু জকাত দান কৰিবা আৰু যিসকলে আঁঠু লয়, তেওঁলোকৰ লগত আঁঠু লবা।

৪৫) কি! লোকক সজ কাম কৰিবলৈ তোমালোকে উপদেশ দিয়া, কিন্তু নিজক আওকাণ কৰা, অথচ তোমালোকে ধৰ্ম্মগ্রন্থ পাঠ কৰা? তোমালোকৰ তেনেহ'লে বোধ নাইনে?

৪৬) আৰু ধৈৰ্য্য আৰু নমাজৰ সৈতে সহায় মাগাঁ; আৰু বাস্তৱিকতে এইটো বিনয়ী সকলৰ বাহিৰে অইনৰ পক্ষে গুৰুতৰ কথা—

৪৭) যিসকলে নিশ্চয়কৈ জানে, তেওঁলোকৰ নিজ প্ৰভুৰ লগত মিলন হ'ব আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈকে উভটি যাব

৪৮) হে ইস্ৰাইলৰ সন্তান-সন্ততি, মোৰ যি অনুগ্ৰহ তোমালোকক দান কৰিছিলোঁ আৰু মই যে সকলো জাতিৰে ওপৰত তোমালোকক শ্ৰেষ্ঠ কৰিছিলোঁ তাক মনত পেলোৱাঁ;

৪৯) সেই দিনলৈ ভয় ৰাখাঁ যি দিনা ই আত্মা সি আত্মাৰ অৰ্কণো সহায় নহ'ব, আৰু ইয়াৰ হৈ মধ্যস্থতা (শফা'অত) গৃহীত নহ'ব, আৰু ইয়াৰ

أَوَّلُ كَافِرِيَّةٍ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِنِّي فَاتِتُونَ ﴿٣٧﴾

وَلَا تَلْسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَانْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

وَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْتَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٣٩﴾

اتَّكُمُونَ النَّاسَ بِالْبُرِّ وَتَسْؤُونَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٠﴾

وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿٤١﴾

الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقَوْنَ رَبَّهُمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٤٢﴾

يُنِّي إِسْرَائِيلَ أَذْكُرُوا بَيْعَتِي الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَإِنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾

وَاقْتُوا يَوْمًا لَا تَجْرِي فِيهِ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ

পক্ষে কোনো বিনিময় লোৱা নহ'ব, আৰু তেওঁ-
লোকক কোনো প্ৰকাৰ সহায়ো কৰা নহ'ব।

يَنْصُرُونَ ﴿٩٩﴾

৫০) আৰু মনত পেলোৱাঁ যেতিয়া আমি তোমালোকক উদ্ধাৰ কৰিছিলোঁ ফিৰৌনৰ দলৰ পৰা, যিবিলাকে দাৰুণ শাস্তিৰে তোমালোকক উৎপীড়ন কৰিছিল, তোমালোকৰ পুত্ৰবিলাকক বধ কৰিছিল আৰু তিৰোতাবিলাকক জীয়াই ৰাখিবলৈ সক্ষম কৰিছিল; আৰু তাতেই তোমালোকৰ প্ৰভুৰ ফালৰ পৰা এটা ডাঙৰ পৰীক্ষা আছিল।

وَأِذْ جَعَلْنَاكَ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُوءُكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
يَذَّبْحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَجِيبُونَ نِسَاءَكُمْ وَيُنْفِقُونَ فِيكُمْ
بِلَاءً مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمًا ﴿٩٩﴾

৫১) আৰু মনত পেলোৱাঁ যেতিয়া তোমালোকৰ নিমিত্তে আমি সাগৰ ফালি তোমালোকক ৰক্ষা কৰিছিলোঁ আৰু ফিৰৌনৰ দলক তোমালোকৰ চকুৰ আগতে ডুবাই মাৰিছিলোঁ;

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَجْجَنَّاكُمْ وَارْقَنَّا آلَ فِرْعَوْنَ
وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٠٠﴾

৫২) আৰু মনত পেলোৱাঁ যেতিয়া আমি মুচাৰ নিমিত্তে দুকুৰি নিশা সময় নিৰ্দিষ্ট কৰিছিলোঁ, পিছত তেওঁৰ অনুপস্থিতিত তোমালোকে দামুৰিটো সাজিলা, আৰু তোমালোক অন্যায়কাৰী হলা।

وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ
مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٠١﴾

৫৩) তেতিয়া আমি তোমালোকক তাৰ পিছত ক্ষমা কৰিছিলোঁ, যাতে তোমালোকে কৃতজ্ঞতা প্ৰকাশ কৰাঁ।

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٠٢﴾

৫৪) আৰু মনত পেলোৱাঁ আমি যেতিয়া মুচাক ধৰ্মগ্ৰন্থ আৰু স্বতন্ত্র নিদৰ্শন দান কৰিছিলোঁ যাতে তোমালোক সুপথগামী হ'ব পাৰা।

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾

৫৫) আৰু মনত পেলোৱাঁ যেতিয়া মুচাই নিজৰ জাতিক কৈছিল, 'হে মোৰ স্বজাতি! বাস্তৱতে তোমালোকে দামুৰিটো সাজি নিজৰেইহে অন্যায় কৰিছা; এতেকে তোমালোকে নিজৰ সৃষ্টিকৰ্ত্তাৰ

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ أَوَلَمْ يَأْتِكُمْ أَلْفُ بَنِي إِسْرَائِيلَ
يَأْتِيهِمْ بِلُحْيَةٍ كَمَا يُبْدُونَ إِلَهُكُمْ فَذَرُونِي أَتَقْرَبُوا قَوْمَ اللَّهِ
بِأَعْيُنِنَا قَدْ خَلَلْنَا فِيكُمْ وَبَدَّلْنَا فِيكُمْ كَبِيرًا ﴿١٠٤﴾

ফাললৈ মু কৰা, আৰু নিজ দলৰ লোকক হত্যা কৰা; তোমালোকৰ সৃষ্টিকৰ্ত্তাৰ ওচৰত সেয়ে তোমালোকৰ পক্ষে মঙ্গলজনক; তাৰ পিছত তেওঁ তোমালোকৰ প্ৰতি কৃপাদৃষ্টি কৰিলে; বাস্তৱতে তেৱেঁই কৃপাদৃষ্টি কৰোঁতা, পৰম দানশীল।

ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَٰ رَبِّكُمْ فَاَبْرِكُمْ عَلَيْكُمْ اِنَّهُ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿٥٨﴾

৫৬) আৰু মনত পেলোৱা যেতিয়া তোমালোকে কৈছিল, 'হে মুচা! আল্লাক প্ৰকাশ্যৰূপে নেদেখালৈকে আমি তোমাৰ ওপৰত কোনো মতে বিশ্বাস নকৰোঁ,' ফলত তোমালোকে চাই থাকোঁতেই তোমালোকক বজ্ৰপাতে ধৰিলে।

وَإِذْ قُلْتُمْ لِمُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ لَٰهُ هَمَّةً
فَأَخَذَتْكُمْ الضُّعْفَةَ وَأَنْتُمْ تُنظَرُونَ ﴿٥٩﴾

৫৭) তেতিয়া তোমালোকৰ মুমূৰ্শু অৱস্থাৰ পৰা আমি তোমালোকক সচেতন কৰিলোঁ, যাতে তোমালোকে শলাগ লোৱা।

ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾

৫৮) আৰু আমি মেঘৰ দ্বাৰাই তোমালোকক ছাঁ দিয়ালোঁ, আৰু তোমালোকলৈ 'মনা' আৰু 'চলহা' নমাই পঠিয়ালোঁ; যিবিলাক বিশুদ্ধ বস্তু আমি তোমালোকক দান কৰিলোঁ তাৰে পৰা খোৱা; আৰু সিহঁতে আমাৰ অন্যায় কৰা নাছিল, বৰং নিজৰেইহে অন্যায় কৰিছিল।

وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّٰ وَ
السَّلْوَٰ كُلًّا مِنْ طَيْبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَ
لَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٦١﴾

৫৯) আৰু মনত পেলোৱা যেতিয়া আমি কৈছিলোঁ, তোমালোকে এই নগৰত প্ৰৱেশ কৰা, আৰু য'ৰে ইচ্ছা ত'ৰে পৰা যিমান পাৰা খোৱা, আৰু নশ্ৰভাৰে দুৱাৰেদি সোমাই কোৱা 'আমাৰ পাপৰ বোজা নমাই দিয়া'; আমি তোমালোকৰ ভ্ৰান্তিবিলাক মাৰ্জ্জনা কৰিম আৰু আমি অৱশ্যে সৎকৰ্মী সকলক প্ৰচুৰ দান কৰিম।

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فكلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ
رَغَدًا وَأَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ
خَطِيئَتَكُمْ وَسَارِعُوا إِلَىٰ الْحَسَنَاتِ ﴿٦٢﴾

৬০) কিন্তু অন্যায়কাৰীবিলাকে সিহঁতক যি কথাষাৰ কোৱা হৈছিল তাৰ ঠাইত অইন একাষাৰ সলালে এতেকে আমি অন্যায়কাৰীবিলাকলৈ

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ
فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا

আকাশৰ পৰা শাস্তি নমাই পঠিয়াইছিলোঁ, কিয়নো সিবিলাক অবাধ্য হৈছিল।

كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٦١﴾

৬১) আৰু যেতিয়া মুচাই তেওঁৰ জাতিৰ নিমিত্তে পানী ভিক্ষা কৰিছিল তেতিয়া আমি কৈছিলোঁ, তোমাৰ লাখুটি ডালেৰে শিলডোখৰত আঘাত কৰাঁ, তেতিয়া তাৰে পৰাই বাৰটি জুৰি বৈ আহিল, প্ৰত্যেক দলেই নিজৰ পানী খোৱা ঠাই বাছি ললে; আল্লাই যি সম্বল দিছে তাৰে ভোজন আৰু পান কৰাঁ; আৰু পৃথিৱীত শাস্তি ভঙ্গ কৰি অন্যায়ে আচৰণ নকৰিবা।

وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِصَاحِكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦١﴾

৬২) আৰু যেতিয়া তোমালোকে কৈছিলো, হে মুচা, আমি এবিধ আহাৰেৰে কোনো মতেই সন্তুষ্ট হ'ব নোৱাৰোঁ; এতেকে তোমাৰ প্ৰভুক আমাৰ হৈ প্ৰাৰ্থনা কৰাঁ, তেওঁ পৃথিৱীয়ে উৎপন্ন কৰা বস্তুৰ কিছুমান যেন আমাৰ নিমিত্তে উৎপাদন কৰে; যেনে—ইয়াৰ শাক-পাচলি, আৰু ইয়াৰ তিৰ্যহ, আৰু ইয়াৰ নহক, আৰু ইয়াৰ মছুর মাহ, আৰু ইয়াৰ পনৰু; তেওঁ ক'লে, যি উৎকৃষ্ট তাৰ সলনি যি নিকৃষ্ট তাক তোমালোকে ল'ব খোজানে? কোনো এখন নগৰত সোমোৱা, তেতিয়া তোমালোকে যি খুজিছা তাকে পাবা; অপমান আৰু দুদ্দৰ্শৰ দ্বাৰা সিহঁত উৎপীড়িত হ'ল আৰু সিহঁত আল্লাৰ ক্ৰোধভাজন হৈ পৰিল; তাৰ কাৰণ, সিহঁতে আল্লাৰ নিদৰ্শনবিলাকক অমান্য কৰিছিল আৰু অন্যায়ে ৰূপে নবীসকলক বধ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল; কিয়নো সিহঁতে অবাধ্য হৈছিল আৰু সীমা লঙ্ঘন কৰিছিল।

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَ فَنَابِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَرزَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهِيضُوا مِصْرًا فَإِن لَّكُمْ مِمَّا سَأَلْتُمُ وَضَرِبْتَ عَلَيْهِمُ الذَّلِيلَةَ وَالسَّكَنَةَ وَبَاءُوا وَبَعْضُ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَ يَقْتُلُونَ النَّبِيَّيْنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦٢﴾

৬৩) বাস্তৱতে বিশ্বাসীসকল আৰু ইহুদীসকল আৰু খ্ৰীষ্টিয়ান সকল আৰু চাবেয়ী সকল— যিসকলে আল্লাত আৰু শেহ দিনত— (ফিয়া-মতত) বিশ্বাস কৰে আৰু সজ কাম সম্পাদন কৰে, তেওঁলোকৰ নিমিত্তে নিজ প্ৰভুৰ ওচৰত তেওঁ-

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَ الَّذِينَ هَادُوا وَ النَّصْرَةَ وَ الضَّالِّينَ مِنْ أُمَّةٍ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ

লোকৰ পুৰস্কাৰ আছে, আৰু তেওঁলোকৰ কোনো ভয় নাথাকিব আৰু তেওঁলোকে বেজাৰো কৰিব নালাগিব।

صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٧﴾

৬৪) আৰু মনত পেলোৱাঁ যেতিয়া আমি তোমালোকৰ পৰা অপীকাৰ লৈছিলোঁ। আৰু তোমালোকক “তুৰ” পৰ্বতৰ তললৈ আনিছিলোঁ আমি কৈছিলোঁ, তোমালোকক যি দান কৰিছোঁ তাক দৃঢ়ৰূপে গ্ৰহণ কৰিবা আৰু তাত যি শিক্ষা আছে তাক মনত ৰাখিবা, যাতে তোমালোকে ৰক্ষা পাব পাৰা।

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا
مَا آتَيْنَاكُمْ بَقْوَةً وَادْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٣٨﴾

৬৫) তাৰ পিছত তোমালোক উলটি গলা; আৰু তোমালোকৰ প্ৰতি আল্লাৰ অনুগ্ৰহ আৰু তেওঁৰ কৰুণা নথকা হ'লে তোমালোক নিশ্চয় ক্ষতিগ্ৰস্ত হ'লা হেঁতেন।

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٩﴾

৬৬) আৰু বাস্তৱতে তোমালোকৰ ভিতৰৰ যিবিলাকে জিৰণিৰ দিনত (শনিবাৰে) নিয়ম লঙ্ঘন কৰিলে সিহঁতক তোমালোকে চিনি পোৱা, তেতিয়া আমি সিহঁতক কৈছিলোঁ, তহঁত বান্দৰৰ দৰে ঘণিত হ।

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ
فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِرِينَ ﴿٤٠﴾

৬৭) এই দৰে সিহঁতৰ সমসাময়িক বিলাকৰ আৰু সিহঁতৰ পৰবৰ্তী বিলাকৰ নিমিত্তে এই ঘটনাটোক এটা শিকনি স্বৰূপ কৰিলোঁ, আৰু ধাৰ্মিক সকলৰ নিমিত্তে এটা উপদেশস্বৰূপ কৰিলোঁ।

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَ
مَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤١﴾

৬৮) আৰু মনত পেলোৱাঁ যেতিয়া মুচাই নিজ সম্প্ৰদায়ক কৈছিল, নিশ্চয় আল্লাই তোমালোকক এটা গোবধ কৰিবলৈ আদেশ দিছে, সিহঁতে কৈছিল, তুমি আমাৰ লগত উপহাস কৰিছা নেকি? তেওঁ ক'লে, মই আল্লাৰ আশ্ৰয় বিচাৰিছোঁ, যাতে মই অজ্ঞান বিলাকৰ লেখত নপৰোঁ।

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذُجُوا
بِقُرَّةِ قَالُوا أَاتَّخَذْنَا هَذَا هُزُوًا قَالِ اعْوِذْ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ
مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٤٢﴾

৬৯) সিহঁতে ক'লে, তুমি আমাৰ হৈ তোমাৰ প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰাঁ, যেন তাই কেনেবিধৰ আমাৰ নিমিত্তে তেওঁ স্পষ্টৰূপে ব্যক্ত কৰে; তেওঁ উত্তৰ দিলে, বাস্তৱতে আল্লাই কৈছে, সেই গৰুজনী বুঢ়ীও নহয়, পোৱালিও নহয়—ইয়াৰ মাজতে মধ্যবয়সৰ; এতেকে তোমালোকক যি আজ্ঞা কৰা হৈছে তাকে পালন কৰাঁ।

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالِ إِنَّهُ يَقُولُ
إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بَكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ
فَأَفْعَلُوا مَا تَأْمُرُونَ ﴿٦٩﴾

৭০) সিহঁতে ক'লে, তুমি আমাৰ হৈ তোমাৰ প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰা, যেন তাইৰ বৰণ কেনেকুৱা আমাৰ নিমিত্তে তেওঁ প্ৰকাশ কৰে; মুচাই ক'লে, তেওঁ কৈছে, বাস্তৱতে তাই এজনী হালধীয়া গৰু, তাইৰ বৰণ বৰ জক্মকীয়া, দৰ্শকক তৃপ্তি দিয়ে।

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لُونَهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ
إِنَّهَا بَقْرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النُّظُرِينَ ﴿٧٠﴾

৭১) সিহঁতে ক'লে, তুমি আমাৰ হৈ তোমাৰ প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰাঁ, যেন তাই কেনেকুৱা গৰু আমাৰ নিমিত্তে তেওঁ মুকলিকৈ কয়; কিয়নো আমাৰ চকুত সকলো গৰু একে যেন লাগে; আৰু আল্লাই ইচ্ছা কৰিলে আমি নিশ্চয় সুপথগামী হম।

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَبَهَ
عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَلْهَادُونَ ﴿٧١﴾

৭২) তেওঁ ক'লে, আল্লাই কৈছে, এই গৰুজনীক পথাৰত হাল বাবলৈ আৰু খেতিত পানী দিবলৈ বন লগোৱা হোৱা নাই; তাই পূৰ্ণঙ্গী আৰু তাইৰ গাত কোনো দাগ নাই; সিহঁতে ক'লে, এতিয়াহে তুমি সত্য কথা কৈছা; তেতিয়া সিহঁতে গৰুজনীক বধ কৰিলে, যদিও সিহঁতৰ তেনে কৰিবৰ ইচ্ছা নাছিল।

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ
وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا لَنْ
نَجِدَ جَنَّتَ بِالْحَقِّ قَدْ جُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٢﴾

৭৩) আৰু মনত পেলোৱাঁ যেতিয়া তোমালোকে কোনো এজন মানুহক হত্যা কৰিছিল আৰু সেই বিষয়ে তোমালোকে নিজৰ ভিতৰত বিবাদ কৰিছিল; আৰু তোমালোকে যি গোপন কৰিছিল আল্লাই তাক প্ৰকাশ কৰিছিল।

وَأَذِ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَآذَرْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجُ مَا
كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٣﴾

৭৪) তেতিয়া আমি কৈছিলোঁ, ইজনক সিজনৰ নিমিত্তে দণ্ড দিয়া; এই দৰে আল্লাই মৃতকক জীৱন দান দিয়ে আৰু তেওঁৰ নিদৰ্শনবিলাক তোমা-লোকক দেখুৱায়, যাতে তোমালোকে বুজিব পাৰা।

৭৫) তেতিয়া তোমালোকৰ অন্তঃকৰণ তাৰ পিছতো কঠিন হ'ল, আৰু সেইবিলাক শিলৰ নিচিনা বা তাতোকৈ বেছি কঠিনহে হৈ পৰিল; কিয়নো, বাস্তৱতে কিছুমান শিল আছে যাৰ পৰা জুৰি বৈ যায়; আৰু বাস্তৱতে তাৰ ভিতৰতো আৰু কিছুমান আছে, যি ফাটি যায় আৰু তাৰ পৰা পানী ওলাই আহে; আৰু বাস্তৱতে তাৰ ভিতৰতে আৰু কিছুমান শিল আছে যিবিলাক আল্লাৰ ভয়ত বাগৰি পৰে; বাস্তৱতে তোমালোকে যি কৰা আল্লা তালৈ আওকণীয়া নহয়।

৭৬) কি! সিহঁতে তোমালোকৰ কথা বিশ্বাস কৰিব বুলি আশা কৰানে? যিস্থলত সিহঁতৰ ভিতৰৰ একশ্ৰেণীয়ে আল্লাৰ বাণী শুনিলে, আৰু তাক বুজিও সিহঁতে তাৰ বিকৃত অৰ্থ কৰিলে; অথচ (এই সকলো) সিহঁতে জানিছিল।

৭৭) আৰু যেতিয়া সিহঁতে বিশ্বাসীসকলক লগ পায়, সিহঁতে কয়, আমি বিশ্বাস কৰোঁ, আৰু যেতিয়া গোপনে ইটোৱে সিটোক লগ পায়, সিহঁতে কয়, কি! আল্লাই তোমালোকক যি ব্যক্ত কৰি দিছে তাক সিহঁতক কৈ দিছানে, যাৰ দ্বাৰা তোমালোকৰ প্ৰভুৰ ওচৰত সিহঁতে তোমালোকক দোষাৰোপ কৰিব পাৰে? তোমালোকে তেনেহ'লে নুবুজানে?

৭৮) সিহঁতে নেজানেনে, সিহঁতে যি গোপনে ৰাখে আৰু যি প্ৰকাশ কৰে সি আল্লাৰ অবিদিত নহয়?

فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُبْحِى اللَّهُ الْمَوْتَى
وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٤﴾

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ
أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ
الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَسْقَى فَيُخْرِجُ مِنْهُ الْمَاءَ
وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
بِعَاقِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٥﴾

أَتَتَّطَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيْقٌ مِنْهُمْ
يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يَحْرِفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٦﴾

وَإِذْ لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذْ خَلَا بَعْضُهُمْ
إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
لِيُجَاجِلَكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٧﴾

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَيَا عَلِيمُونَ ﴿٧٨﴾

৭৯) আৰু সিহঁতৰ ভিতৰৰ কিছুমান অশিক্ষিত আছে যিবিলাকে সিহঁতৰ পুথিখন বৃথা মনোৰথৰ বাহিৰে একো বুলি নাভাবে; আৰু সিহঁতে কেৱল অনুমান হে কৰে।

৮০) ধিক্ সেইবিলাকক, যিবিলাকে নিজ হাতেৰে পুথি লিখে আৰু পিছত কয়, এইখন আল্লাৰ পৰা আহিছে, যাতে তাক সিহঁতে কিঞ্চিৎ মূল্যত বেচিব পাৰে; আৰু সিহঁতৰ হাতেৰে যি লিখে তাৰ নিমিত্তে সিহঁতক ধিক্; আৰু সিহঁতে যি উপাৰ্জন কৰে তাৰ নিমিত্তেও সিহঁতক ধিক্!

৮১) আৰু সিহঁতে কয়, দিনচেৰেকৰ উপৰি সেই অগ্নিয়ে আমাক স্পৰ্শ নকৰিব; কোৱাঁ, আল্লাৰ পৰা তোমালোকে কিবা অঙ্গীকাৰ পাইছানে? তেনেহ'লে নিশ্চয় আল্লাই তেওঁৰ অঙ্গীকাৰ ভঙ্গ নকৰিব; কি! আল্লাৰ বিপক্ষে তোমালোকে এনেকুৱা কথা কোৱানে যি তোমালোকে নাজানা?

৮২) হয়, যি অধৰ্ম অৰ্জন কৰে আৰু নিজৰ পাপে যাক বেৰি আছে, সেইবিলাকেই অগ্নিৰ নিবাসী; সিহঁত তাতেই স্থায়ীৰূপে বসতি কৰিব।

৮৩) কিন্তু যিসকলে বিশ্বাস কৰে আৰু সজ কাম কৰে, সেই সকলেই স্বৰ্গবাসী: তাতেই তেওঁলোকে স্থায়ীৰূপে বসতি কৰিব।

৮৪) আৰু যেতিয়া আমি ইসাইলৰ সন্তান-সন্ততিৰ পৰা অঙ্গীকাৰ গ্ৰহণ কৰিছিলোঁ, তোমালোকে আল্লাৰ বাহিৰে কাৰো আৰাধনা নকৰিবা, আৰু তোমালোকৰ পিতা মাতা আৰু জাতি কুটুম আৰু মাউৰা আৰু দৰিদ্ৰৰ মঙ্গল সাধন কৰিবা, আৰু মানুহৰ লগত সজ কথা কবা আৰু নমাজৰ অনুষ্ঠান কৰিবা, আৰু জকাত দান কৰিবা, তেতিয়া তোমালোকৰ কেইজনমানৰ বাহিৰে

وَمِنْهُمْ مُؤْمِنُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيَّ وَإِنَّهُمْ
إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٩﴾

قَوْلٍ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ
هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا قَوْلٍ
لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٨٠﴾

وَقَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ
أَتَّخَذَ تَمْرًا عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا ۖ فَكُنْ يُخْرِفُ اللَّهُ عَهْدَهُ
أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

بَلَى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَيْرِيَّتُهُ فَأُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
هُم فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٣﴾

وَرَأَوْا أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا
اللَّهَ ۖ وَبِأُولَٰئِكَ إِحْسَانًا ۖ وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالسَّلَامِينَ ۖ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا ۚ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ ۖ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ

তোমালোক উলটি গলা আৰু তোমালোকে
(এতিয়াও) বিমুখ হোৱা।

﴿مُعْرِضُونَ﴾

৮৫) আৰু যেতিয়া আমি তোমালোকৰ পৰা
অঙ্গীকাৰ গ্ৰহণ কৰিছিলোঁ যে তোমালোকে
পৰস্পৰে ৰক্তপাত নকৰিবা আৰু নিজৰ মানুহক
বাসস্থানৰ পাৰা উলিয়াই নিদিবা; তেতিয়া
তোমালোকে প্ৰতিজ্ঞা কৰিলা আৰু তোমালোকেই
তাৰ সাক্ষী আছিল।

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا
تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ
تَسْهَدُونَ ﴿٨٥﴾

৮৬) অথচ তোমালোকেই নিজৰ মানুহক হত্যা
কৰা আৰু নিজ সম্প্ৰদায়ৰ এদলক সিহঁতৰ বাস-
স্থানৰ পৰা উলিয়াই দিয়া; পাপ আৰু বিদ্রোহৰ
দ্বাৰা সিহঁতৰ বিপক্ষে ইজনে সিজনক সহায় কৰা;
আৰু সিহঁত তোমালোকৰ ওচৰলৈ বন্দী হৈ
আহিলে তোমালোকে মোচনমূল্য দি সিহঁতক মুক্ত
কৰা, অথচ সিহঁতক উলিয়াই দিয়াটো তোমা-
লোকৰ পক্ষে অবৈধ আছিল; তোমালোকে
তেনেহ'লে ধৰ্ম্মগ্ৰন্থখনৰ একাংশত বিশ্বাস কৰা
আৰু আন অংশত অবিশ্বাস কৰানে?
তোমালোকৰ ভিতৰত যি এনেকুৱা কৰে তাৰ
পাৰ্থিৱ জীৱনত লাঞ্ছনা ভিন্ন আৰু কি প্ৰতিদান
আছে? আৰু পুনৰুত্থানৰ দিনত সিহঁতক কঠোৰ
শাস্তিলৈহে নিয়া হ'ব আৰু তোমালোকে যি কাৰ্য্য
কৰা সি আল্লাৰ অবিদিত নহয়।

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فِرْيَقًا
مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تظهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ
وَالْعُدَاوَانِ وَإِن يَأْتُوكُمْ أُسْرَى تَفْدُوهُمْ وَهُوَ
مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إخراجَهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ
الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ
ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ ﴿٨٦﴾

৮৭) ইহঁতেইহে পৰকাল সলনি দি ইহকালৰ
জীৱন কিনি লৈছে; এতেকে সিহঁতৰ শাস্তি লঘু
কৰা নহ'ব আৰু সিহঁতক সহায়ো কৰা নহ'ব।

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَمَا
يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُبْصَرُونَ ﴿٨٧﴾

৮৮) আৰু বাস্তৱিকতে আমি মুচাক ধৰ্ম্মপুথি
দান কৰিছিলোঁ আৰু তেওঁৰ পিছতো একাদিক্ৰমে
আমি ৰচুলসকলক প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ আৰু আমি
মৰয়মৰ পুত্ৰ সঁচাক প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণসমূহ দান কৰি-
ছিলোঁ, আৰু (নিজ) পৱিত্ৰ বাণীৰে তেওঁক সহায়

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ
وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ

কৰিছিলোঁ; যেতিয়াই কোনো এজন বচুলে তোমালোকৰ অন্তঃকৰণে যি বাঞ্ছা নকৰে তাক লৈ তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিছিল (তেতিয়াই) তোমালোকে দস্ত কৰিছিল। আৰু এক শ্ৰেণীক মিছলীয়া বুলি অমান্য কৰিছিল। আৰু আনশ্ৰেণীক হত্যা কৰিছিল।

৮৯) আৰু সিহঁতে ক'লে, আমাৰ অন্তৰ আবৃত; নহয় সিহঁতৰ অবিশ্বাসৰ বাবে আল্লাই সিহঁতক আঁতৰালে; আৰু সিহঁতৰ বিশ্বাস নিচেই অলপীয়া।

৯০) যদিও তেওঁলোকে অবিশ্বাসীবিলাকক (ধৰ্ম পুথিৰ পৰা) খুলি দেখুৱাইছিল, তথাপি সিহঁতৰ ধৰ্ম পুথিৰ সত্যতা সমৰ্থন কৰা পুথিখন যেতিয়া আল্লাৰ পৰা সিহঁতলৈ আহিল আৰু যেতিয়া সিহঁতে চিনি পোৱা (সত্য) আহিল, সিহঁতে নিজেই ইয়াত অবিশ্বাস কৰিলে, সেইবাবে অবিশ্বাসীবিলাকৰ ওপৰত আল্লাৰ অভিসম্পাত পৰে।

৯১) যি বিনিময়ৰ সলনি সিহঁতে সিহঁতৰ আত্মা বেচিছে সি কেনে নিকৃষ্ট। আল্লাই যি নমাই পঠিয়াইছিল তাত সিহঁতে হিংসা কৰি অবিশ্বাস কৰিছিল, কাৰণ আল্লাই তেওঁৰ ভৃত্যবিলাকৰ ভিতৰত যালৈকে ইচ্ছা তালৈকে তেওঁৰ অনুগ্রহ নমাই পঠিয়াইছিল, এতেকে সিহঁত ক্ৰোধৰ উপৰি ক্ৰোধৰ পাত্ৰ হ'ল; আৰু অবিশ্বাসীবিলাকৰ কাৰণে অপমানজনক শাস্তি আছে।

৯২) আৰু সিহঁতক যেতিয়া কোৱা হয়, আল্লাই যি নমাই পঠিয়াইছে তাত বিশ্বাস কৰা, সিহঁতে কয়, আমালৈ যি নমাই পঠোৱা হৈছে তাত আমি বিশ্বাস কৰোঁ, আৰু ইয়াৰ বাহিৰে আনত (কোৰ্ আনত) সিহঁতে অবিশ্বাস কৰে; অথচ

أَكْمَلْنَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ
فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٩﴾

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ نَعْنَهُمُ اللَّهُ بِكَرْهِمْ فَجَاءَنَا
مَا يَوْمُونُونَ ﴿٩٠﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ
وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ
فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ ۖ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى
الْكٰفِرِينَ ﴿٩١﴾

بِئْسَمَا اسْتَرَوْا بِهٖ أَنفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا ۗ إِنَّمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
بَعِيًّا أَنْ يَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ ۗ فَبَاءُؤُا غَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ
مُّهِينٌ ﴿٩٢﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا
أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَنَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ

ইয়েই সিহঁতৰ ধৰ্ম্মপুথিৰ সমৰ্থন কৰা সত্য; কোৱা, কিয়নো তেনেহ'লে তোমালোকে ইয়াৰ আগেয়ে নবী সকলক হত্যা কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিলো, যদি তোমালোক বিশ্বাসীয়েই আছিলো ?

مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ
مِنْ قَبْلِ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾

৯৩) আৰু বাস্তৱতে মুচা প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণবিলাকৰ সৈতে তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিছিল, তেতিয়া তেওঁৰ অনুপস্থিতিত তোমালোকে অন্যাযকাৰী হৈ দামুৰিটো সাজিলা।

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ
مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٦٨﴾

৯৪) আৰু যেতিয়া আমি তোমালোকৰ পৰা অঙ্গীকাৰ গ্ৰহণ কৰিছিলোঁ আৰু তোমালোকক 'তুৰ' পৰ্বতৰ তললৈ আনিছিলোঁ (আৰু কৈছিলোঁ) আমি তোমালোকক যি প্ৰদান কৰিছোঁ তাক দৃঢ়কৈ ধৰাঁ, আৰু কাণ কৰাঁ; সিহঁতে ক'লে, আমি শুনিছোঁ আৰু অবাধ্য হ'লোঁ; সিহঁতৰ অবিশ্বাসৰ কাৰণে দামুৰিটোৰ পূজাৰ ভাব সিহঁতৰ হৃদয়ত সুমুওৱা হ'ল; কোৱা, তোমালোকৰ বিশ্বাসে তোমালোকক নিকৃষ্ট বস্তুৰ আদেশ দিছে, যদিহে তোমালোক বিশ্বাসী হোৱা !

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا
مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَسْعُوا قَالَ أُولَٰئِكَ سَاعِدُنَا وَعَصِينَا
وَأَشْرَبُونَا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ يَسِّرْنَا
يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيَّانَا أَنْتُمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٦٩﴾

৯৫) কোৱা, যদি পৰকালত আল্লাৰ লগত নিবাস কেৱল তোমালোকৰ নিমিত্তেইহে, অইন মানুহৰ নহয়, তেন্তে মৃত্যু বাঞ্ছা কৰা, যদিহে তোমালোক সত্যবাদী হোৱা।

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ
دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧٠﴾

৯৬) কিন্তু সিহঁতে আগেয়ে যি কাৰ্য্য কৰিছিল তাৰ বাবে কেতিয়াও সিহঁতে মৃত্যু বাঞ্ছা নকৰে; আৰু আল্লাই অন্যাযকাৰী বিলাকক সম্পূৰ্ণৰূপে জানে।

وَلَكِنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٧١﴾

৯৭) আৰু নিশ্চয় তুমি সকলো মানুহতকৈ সিহঁতক জীৱনৰ প্ৰতি বেছি আক্ৰোশ থকা দেখিবলৈ পাবা, যিবিলাকে আনক আল্লাৰ সমান কৰে সিহঁততকৈও বেছি; সিহঁতৰ প্ৰত্যেকেই ইচ্ছা

وَيَحْتَدِثُهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَىٰ حَيَاتِهِ وَمِنَ الَّذِينَ
أَشْرَكُوا إِذْ أُودِعُوا فِي سَبْحَةِ الْفَأِ سَوَّوْا مَا هُوَ

কৰে যেন তাক এহেজাৰ বছৰ জীয়াই ৰখা হয়, কিন্তু তাক সিমান দিন জীয়াই ৰখা হ'লেও ই শাস্তিৰ হাতৰ পৰা তাক এক্ৰৱৰ নোৱাৰিব; সিহঁতে যি কৰে আল্লাই তাক নিৰীক্ষণ কৰে।

৯৮) কোৱাঁ, কোননো যিব্ৰীলৰ শত্ৰু? কিয়নো বাস্তৱতে তেৱেঁই আল্লাৰ আদেশত ইয়াক (কোৰ্-আনক): ইয়াৰ আগেয়ে অহা সত্যতাৰ সমৰ্থক কৰি আৰু পথপ্ৰদৰ্শন আৰু বিশ্বাসী-সকলৰ নিমিত্তে আনন্দৰ বাৰ্ত্তা স্বৰূপে তোমাৰ অস্ত্ৰঃকৰণলৈ নমাইছিল;

৯৯) আল্লাৰ আৰু তেওঁৰ ফিৰিশতাবিলাকৰ আৰু তেওঁৰ ৰচুলসকলৰ আৰু যিব্ৰীলৰ আৰু মিকাইলৰ যিবিলাক শত্ৰু, নিশ্চয় আল্লা তেনে অবিশ্বাসীবিলাকৰ শত্ৰু।

১০০) আৰু বাস্তৱিকতে আমি তোমালৈ প্ৰত্যক্ষ নিদৰ্শনসমূহ নমাই পঠিয়াইছোঁ, আৰু অবাধ্য-বিলাকৰ বাহিৰে সেইবিলাকক কোনেও অমান্য কৰিব নোৱাৰে।

১০১) কি! যেতিয়াই সিহঁতে কোনো অঙ্গীকাৰ কৰে সিহঁতৰ মাজৰ এদলে ইয়াক দলিয়াই পেলায়? নহয়, সিহঁতৰ সবহভাগেই বিশ্বাস নকৰে।

১০২) সিহঁতৰ ধৰ্ম্মপুথিৰ সমৰ্থক হৈ যেতিয়া সিহঁতৰ ওচৰলৈ আল্লাৰ পৰা এজন ৰচুল আহিছিল তেতিয়া যিবিলাকক পুথি দিয়া হৈছিল সিহঁতৰ এদলে আল্লাৰ ধৰ্ম্মগ্ৰন্থ সিহঁতৰ পিছলৈ পিছলৈ দলিয়াই পেলাইছিল, যেন সিহঁতে একো নাজানিছিল।

১০৩) আৰু চুলেমানৰ ৰাজত্বকালত (আল্লাৰ)

يُنزِرْ حُرُوجَهُ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعْتَرَهُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلْجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ
بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرًا
لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ
وَمِيكَائِيلَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٠٠﴾

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا
الْفَاسِقُونَ ﴿١٠١﴾

أَوْ كَلِمَاتٍ عَهْدًا وَعَهْدًا تَبَدَّدَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ بَلْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٢﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا
مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ
اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَانَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَى مُلْكِ سُلَيْمَانَ ؕ وَ

বিদ্রোহীবিলাকে যি শিক্ষা কৰিছিল সিহঁতেও তাৰেই অনুসৰণ কৰিছিল; আৰু চুলেমান অবিশ্বাসী নাছিল; কিন্তু (আল্লাৰ) বিদ্রোহীবিলাক হে, মানুহক বুদ্ধি হৰণকাৰী বিদ্যা আৰু কৌশল শিকাই অবিশ্বাসী হৈছিল; আৰু বেবিলনত 'হাকত' আৰু 'মাকত' নামে দুজন ফিৰিশ্‌তালৈ যি পঠিওৱা হৈছিল (তাক সিহঁতে অনুসৰণ কৰিছিল), আৰু তেওঁলোকে কাকো (কথা) নিশিকাইছিল যেতিয়ালৈকে তেওঁলোকে নকৈছিল, আমি এটা পৰীক্ষাৰ কাৰণ মাথোন; এতেকে অবিশ্বাস নকৰিবা; পিছত সিহঁতে তেওঁলোকৰ পৰা এনে বিদ্যা শিকিলে যে তাৰে সিহঁতে মানুহ আৰু তাৰ সঙ্গিনীৰ মাজত ভেদভাব জন্মাইছিল, কিন্তু সিহঁতে আল্লাৰ বিনা-আদেশ তাৰে কাৰো অনিষ্টসাধন কৰিব নোৱাৰিছিল, কিন্তু যি সিহঁতৰ অনিষ্টসাধন কৰে আৰু তাৰ পৰা নিজৰ কোনো লাভ নহয় তাকেই সিহঁতে শিক্ষা কৰিছিল; আৰু বাস্তৱিকতে সিহঁতে জানিছিল, যি ইয়াক অৰ্জন কৰে পৰকালত নিশ্চয় সি কোনো অংশ নাপাব; আৰু বাস্তৱিকে নিকৃষ্ট বস্তুৰ নিমিত্তেই সিহঁতে নিজৰ আত্মাকো বেচিছে; সিহঁতৰ যদি জ্ঞান থাকিল হেঁতেন!

১০৪) আৰু যদি সিহঁতে বিশ্বাস কৰিলেহেঁতেন আৰু পাপৰ পৰা নিজক ৰক্ষা কৰিলেহেঁতেন, তেনেহ'লে আল্লাৰ ওচৰত নিশ্চয় উত্তম প্ৰতিদান থাকিলহেঁতেন; সিহঁতৰ যদিহে জ্ঞান থাকিলহেঁতেন!

১০৫) হে বিশ্বাসীসকল! 'ৰাইনা' নুবুলিবা কিন্তু 'উন্‌জুৰ্না' বুলিবা, আৰু শুনিবা; বাস্তৱতে অবিশ্বাসীবিলাকৰ নিমিত্তে কষ্টদায়ক শাস্তি আছে।

১০৬) ধৰ্মপুথিৰ লোকসকলৰ মাজত যিবিলাক

مَا كَفَرَ سُلَيْمٌ وَلَكِنَّ الشَّيْطَانَ كَفَرُوا يَعْلَمُونَ
النَّاسِ السَّحَرَةَ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمَلَائِكَةِ مِنْ بَابِلَ
هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يَعْلَمُ مِنْ أَحَدٍ خَلْقَهُ
يَقُولَا إِنَّا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا
مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِبَصِيرِينَ
بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَقَدْ عَلِمُوا لَنْ أَسْتُرَهُ مَا لَهُ فِي
الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ ثُمَّ وَكَيْفَ لَيْسَ مَا شَرُّوا بِهِ أَنْفُسَهُمْ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٤﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا
وَاسْعَوْا وَلِكُفْرَيْنَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٥﴾

مَا يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الشِّرْكَاءِ

অবিশ্বাসী আৰু তাৰ উপৰি যিবিলাক বহু-
ঈশ্বৰবাদী সিহঁতে ভাল নাপায় যে তোমালোকৰ
পালনকৰ্ত্তাৰ পৰা তোমালোকলৈ কিবা মঙ্গল
নমাই পঠিওৱা হওক; আৰু আল্লাই যাকে ইচ্ছা
তাকে তেওঁৰ কৰুণাৰ নিমিত্তে বাছি লয়; আৰু
আল্লা মহান অনুগ্রহ কৰোঁতা।

১০৭) যি আয়তকে আমি বহিত কৰোঁ বা ইয়াক
পাহৰাওঁ আমি তাতোকৈ ভাল এটা বা তেনেকুৱা
আন এটাকে অৱতীৰ্ণ কৰোঁ; তুমি নাজানানে,
সকলো বস্তুৰ ওপৰতে আল্লাৰ মহান ক্ষমতা
আছে?

১০৮) তুমি নাজানানে, আকাশমণ্ডলৰ আৰু
পৃথিৱীৰ ৰাজ্য কেৱল আল্লাৰ নিমিত্তেহে? আৰু
তোমালোকৰ নিমিত্তে আল্লাৰ বাহিৰে কোনো বস্তু
আৰু সহায়কাৰী নাই।

১০৯) আগেয়ে যেনেকৈ মুচাক প্ৰশ্ন কৰা হৈছিল
নিজৰ বচলকো প্ৰশ্ন কৰিবা বুলি তোমালোকে ইচ্ছা
কৰানে? যি বিশ্বাস-সলাই অবিশ্বাস গ্ৰহণ কৰে, সি
নিশ্চয় পোনবাট হেৰুৱাইছে।

১১০) ধৰ্ম্মপুথিৰ লোকসকলৰ মাজত বহুতে
সিহঁতৰ প্ৰতি সত্য প্ৰকাশ হোৱাৰ পিছত
আন্তৰিক হিংসাৰ বশবস্তী হৈ তোমালোকৰ বিশ্বাস
জন্মাৰ পিছত তোমালোকক আকৌ অবিশ্বাসী
কৰিবলৈ কামনা কৰে; কিন্তু আল্লাই তেওঁৰ
আদেশ নমাই পঠিয়ায় মানে ক্ষমা কৰিবা আৰু দায়
নধৰিবা। বাস্তৱিকতে সকলো বস্তুৰ ওপৰতে
আল্লাৰ মহান ক্ষমতা আছে।

১১১) আৰু নমাজৰ অনুষ্ঠান কৰি থাকিবা আৰু
জকাত দি থাকিবা; আৰু তোমালোকে নিজৰ
নিমিত্তে যি সংকৰ্ণা আগ ধৰি পঠিওৱা তাক

أَنْ يَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَتَّقُ
بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٧﴾

مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نَسِيهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ
مِثْرَاهَا لَمْ نَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٨﴾

أَلَمْ نَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٩﴾

أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلْتُمْ
مُوسَىٰ قَبْلُ ۗ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ
الطَّرِيقِ ﴿١١٠﴾

وَدَكْثِيرٌ مِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوِ يُرَدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ
إِيمَانِكُمْ كُفْرًا ۗ هٰذَا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ
مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۗ فَاعْتُوا وَاصْفَحُوا
حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١١١﴾

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَرِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ
مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ

তোমালোকে আল্লাৰ ওচৰত পাবাগৈ; তোমালোকে যিহকে কৰা আল্লাই নিশ্চয় তাক নিৰীক্ষণ কৰে।

بَصِيرٌ ﴿١١٧﴾

১১২) আৰু সিহঁতে কয়, ইহুদী আৰু খ্ৰীষ্টিয়ান-বিলাকৰ বাহিৰে কোনোৱে কেতিয়াও স্বৰ্গত প্ৰৱেশ নকৰিব; এইবিলাক হৈছে সিহঁতৰ বৃথা আকাঙ্ক্ষা; কোৱাঁ, তোমালোকৰ প্ৰমাণ উপস্থিত কৰাঁ ইঁক, যদিহে তোমালোক সত্যবাদী হোৱা।

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ
نَصْرِيًّا تِلْكَ أَمْثَلُهُمْ قُلْ هَانُوا بِرُءُوسِهِمْ لَنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١٨﴾

১১৩) হয়, যিজনে আল্লাত আত্মসমৰ্পণ কৰে আৰু সজ কাম কৰে তেওঁৰ প্ৰতিদান তেওঁৰ প্ৰভুৰ ওচৰত পাব; তেওঁলোকৰ কোনো ভয় নাথাকিব, আৰু তেওঁলোকে শোকো কৰিব নালাগিব।

بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ
عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٩﴾

১১৪) আৰু ইহুদীবিলাকে কয়, খ্ৰীষ্টিয়ান বিলাকৰ স্থিতি দৃঢ় নহয়; আৰু খ্ৰীষ্টিয়ান বিলাকে কয়, ইহুদীবিলাকৰ স্থিতি দৃঢ় নহয়; অথচ সিহঁতে উভয়েই ধৰ্ম্মপুথি পঢ়ে; সিহঁতে কোৱাৰ দৰে তেনেকৈ নজনা মানুহবিলাকেও কয়; শেহত পুনৰুত্থানৰ দিনত যি বিষয় লৈ সিহঁতে বিবাদ কৰিছিল আল্লাই সেই সম্বন্ধে সিহঁতৰ মাজত বিচাৰ কৰিব।

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرِيَّةُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ
النَّصْرِيُّ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ
كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ قَالَ اللَّهُ
يُحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٠﴾

১১৫) আৰু যিজনে আল্লাৰ মচ্বিদবিলাকত তেওঁৰ নাম স্মৰণ কৰাত প্ৰতিৰোধ কৰে আৰু সেইবিলাকৰ ধ্বংসৰ চেষ্টা কৰে সিজনতকৈ অধিক অনায়াসকাৰী কোন হ'ব পাৰে? এনেলোকে (আল্লাৰ) ভয় নৰখাকৈ সেই মচ্বিদবিলাকত প্ৰৱেশ কৰাই উচিত নাছিল; সিহঁতৰ নিমিত্তে ইহলোকত লাঞ্ছনা আছে আৰু পৰলোকতো সিহঁতৰ নিমিত্তে গুৰুতৰ শাস্তি আছে।

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسِيحَ اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَ فِيهَا
أُسْرَهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ
يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ
فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٢١﴾

১১৬) আৰু পূব আৰু পশ্চিম আল্লাৰেই; সেই কাৰণে যি ফালেই মুখ কৰা সেই ফালেই আল্লাৰ

وَالِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُهُ

মুখ ; বাস্তৱতে আল্লাই দানশীল, সৰ্ব্বজ্ঞ ।

১১৭) আৰু সিহঁতে কয় আল্লাই এজন পুত্ৰ গ্ৰহণ কৰিছে, (অসম্ভৱ!) পৰম পৱিত্ৰ তেৱেঁই ; নহয়, আকাশ আৰু পৃথিৱীৰ সকলো তেওঁৰেই ; সকলো তেওঁৰেই বাধ্য ।

১১৮) তেৱেঁই আকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীৰ আদি সৃষ্টি ; আৰু যেতিয়া তেওঁ কোনো বিষয়ে সঙ্কল্প কৰে তেওঁ মাথোন তাক হ' বুলি সম্বোধন কৰে আৰু সেয়ে হৈ যায় ।

১১৯) আৰু অজ্ঞানবিলাকে কয়, আল্লাই কিয়নো আমাৰ লগত বাক্যলাপ নকৰে বা আমালৈ কিয়নো কোনো নিদৰ্শন নাহে ? এইৰূপে সিহঁতে কোৱাৰ দৰে সিহঁতৰ পূৰ্ববত্তী বিলাকেও কৈছিল ; সিহঁত সকলোৰে অন্তঃকৰণ একে-প্ৰকাৰৰ ; বাস্তৱিকতে যিসকলে দৃঢ়ভাৱে বিশ্বাস কৰে সেই সকলৰ নিমিত্তে নিদৰ্শনসমূহ আমি স্পষ্টৰূপে প্ৰকাশ কৰিছোঁ ।

১২০) বাস্তৱতে আমি সতাৰ সৈতে তোমাক এজন আনন্দৰ বাৰ্ত্তাবাহক আৰু সতৰ্ককাৰীৰূপে প্ৰেৰণ কৰিছোঁ ; আৰু নৰকবাসীবিলাকৰ নিমিত্তে তোমাক প্ৰশ্ন কৰা নহ'ব ।

১২১) আৰু ইহুদী আৰু খ্ৰীষ্টিয়ানবিলাক কদাপি তোমাৰ প্ৰতি সন্তুষ্ট নহ'ব, যি পৰ্য্যন্ত তুমি সিহঁতৰ ধৰ্ম্মৰ অনুসৰণ নকৰা, কোৱাঁ ; বাস্তৱতে আল্লাৰ প্ৰদৰ্শিত পথেই সুপথ ; আৰু বাস্তৱতে তোমালৈ জ্ঞান অহাৰ পাছত যদি তুমি সিহঁতৰ বৃথা বাঞ্ছাৰ অনুসৰণ কৰা, তোমাৰ নিমিত্তে আল্লাৰ ওচৰত কোনো বন্ধু বা সাহায্যকাৰী নাথাকিব ।

اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٧﴾

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ كُلُّ لَهٗ قِنْتٰوٰنٌ ﴿١١٨﴾

بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاِذَا قَضٰۤءَ اَمْرًا فَاِنَّمَا
يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿١١٩﴾

وَقَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ لَوْلَا يَكْلِمُنَا اللّٰهُ اَوْ نُنَبِّئُنَا
اٰيَةً كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّثْلَ قَوْلِهِمْ
تَشٰبَهَتْ قُلُوْبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُوْنَ ﴿١٢٠﴾

اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَّ نَذِيْرًا ۗ وَلَا تَسْئَلْ عَن
اَصْحٰبِ الْجَحِيْمِ ﴿١٢١﴾

وَلَنْ تَرْضٰى عَنكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصٰرَىٰ حَتّٰى تَتَّبِعَ
مِلَّتَهُمْ قُلْ اِنَّ هُدٰى اللّٰهُ هُوَ الْهُدٰى ۗ وَ لَيِّنَ
اَتَّبَعَتْ اَهْوَاۗءَهُمْ بَعْدَ الَّذِيْ جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنۡ وَّلِيٍّ وَّ لَا نَصِيْرٍ ﴿١٢٢﴾

১২২) যিবিলাকক আমি ধৰ্মগ্ৰন্থ প্ৰদান কৰিছোঁ তেওঁলোকৰ প্ৰকৃত আচৰণ সেই অনুযায়ী; এই বিলাকেই তাত বিশ্বাস কৰে; আৰু যিবিলাকে তাত বিশ্বাস নকৰে সিহঁতেইহে ক্ষতিগ্ৰস্ত।

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿١٢٢﴾

১২৩) হে ইসাইলৰ সন্ততিবিলাক, মই তোমা-
লোকক যি নিজৰ অনুগ্ৰহ প্ৰদান কৰিছিলোঁ আৰু
সকলো জাতিৰ ওপৰত যি শ্ৰেষ্ঠতা দিছিলোঁ তাক
মনত ৰাখিবা।

يٰٓبَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَإِنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٢٣﴾

১২৪) আৰু সিদিনলৈ ভয় ৰাখা যিদিনত এক
আত্মাই অইন আত্মাৰ নিমিত্তে অকণো প্ৰতিদান
নিদিব, নাইবা তাৰ পৰা কোনো মোচন মূল্য গৃহীত
নহ'ব বা কোনো মধ্যস্থতাৰ পৰা ইয়াৰ কোনো
লাভো নহ'ব, অথবা সিহঁতক সহায় কৰাও নহ'ব।

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَ
لَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ
يُنصَرُونَ ﴿١٢٤﴾

১২৫) আৰু মনত পেলোৱা যেতিয়া ইব্ৰাহিমক
তেওঁৰ প্ৰভুৱে কেইটামান আদেশেৰে পৰীক্ষা
কৰিছিল, তেওঁ তাক পূৰ্ণৰূপে সম্পাদন কৰিলে;
তেওঁ কৈছিল, মই তোমাক মানব জাতিৰ নেতা
কৰিম: তেওঁ ক'লে, আৰু মোৰ বংশধৰ বিলাকৰ
মাঙৰ পৰাওনে? তেওঁ ক'লে, মোৰ এই অঙ্গীকাৰে
অন্যায়কাৰীবিলাকক নাসামৰে।

وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَتْهُنَّ قَالَ إِنِّي
جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ
لَا بِيَأْتَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٥﴾

১২৬) আৰু মনত পেলোৱা যেতিয়া আমি সেই
গৃহক মানুহৰ মিলন স্থান আৰু আশ্ৰয়স্থল
কৰিলোঁ; আৰু ইব্ৰাহিমে থিয় হোৱা ঠাইক
তোমালোকে নমাজৰ স্থান কৰি লোৱা; আৰু
আমি ইব্ৰাহিম আৰু ইস্মাইলক আদেশ
দিছিলোঁ—যিবিলাকে তৰাফ (প্ৰদক্ষিণ) কৰে
আৰু যিবিলাকে ই'তেকাফ কৰে (উপাসনাৰ বাবে
দিনচেৰেক মচ্চিদৰ ভিতৰত আবদ্ধ থাকে) আৰু
যিবিলাকে ৰুকু কৰে (আঁঠু লয়) আৰু যিবিলাকে
চিয্দা (সাপ্তাঙ্গে প্ৰণিপাত) কৰে, তেওঁলোকলৈ
তোমালোক দুয়ো মোৰ গৃহ পৱিত্ৰ কৰা।

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمَّا وَاتَّخِذُوا
مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ
وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٦﴾

১২৭) আৰু মনত পেলোৱাঁ যেতিয়া ইব্ৰাহিমে ক'লে, হে মোৰ প্ৰভু, এই নগৰক শান্তিৰ স্থান কৰা আৰু ইয়াৰ অধিবাসী যিবিলাকে আল্লাত আৰু শেহ দিনত বিশ্বাস কৰে তেওঁলোকক আহাৰৰ নিমিত্তে ফল দান কৰা; তেওঁ ক'লে, আৰু যিজন অবিশ্বাসী তাক মই কিছুকালৰ নিমিত্তে উপভোগ কৰিবলৈ এৰি দিম, তাৰ পিছত তাক অগ্নিৰ শাস্তি ভুঞ্জিবলৈ বাধ্য কৰিম; বাস্তৱতে এয়ে প্ৰত্যা-বৰ্ত্তনৰ নিকৃষ্ট স্থান।

১২৮) আৰু মনত পেলোৱাঁ যেতিয়া ইব্ৰাহিম আৰু ইস্মাইলে সেই গৃহৰ ভেটি গঢ়ি তুলিলে উভয়ে কৈছিল হে আমাৰ প্ৰভু, আমাৰ পক্ষৰ পৰা এই গৃহকে গ্ৰহণ কৰা, প্ৰকৃততে তুমিয়েই শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্ব্বজ্ঞাত।

১২৯) হে আমাৰ প্ৰভু, আৰু আমাক তোমাৰ প্ৰতি আত্মসমৰ্পণকাৰীৰূপে গ্ৰহণ কৰা, আৰু আমাৰ সতি-সন্ততিৰ মাজৰ একশ্ৰেণীক তোমাৰ প্ৰতি আত্মসমৰ্পণকাৰী কৰা, আৰু আমাক আৰাধনাৰ প্ৰণালীসমূহ প্ৰদৰ্শন কৰা, আৰু আমাৰ প্ৰতি কৃপাদৃষ্টি কৰা; প্ৰকৃততে তুমিয়েই কৃপাদৃষ্টি কৰোঁতা, পৰম দানশীল।

১৩০) হে আমাৰ প্ৰভু, আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰাই তেওঁলোকৰ ভিতৰত এজন বচুলৰ আৰিৰ্ভাব কৰোৱা, যিজনে তোমাৰ আয়ত সমূহ তেওঁলোকৰ সন্মুখত আৱৃত্তি কৰিব আৰু তেওঁ-লোকক ধৰ্ম্মপুথি আৰু জ্ঞানৰ শিক্ষা দান কৰিব, আৰু তেওঁলোকক পৱিত্ৰ কৰিব; প্ৰকৃততে তুমিয়েই প্ৰবল, মহাজ্ঞানী।

১৩১) আৰু যি নিজৰ আত্মাক নষ্ট কৰিছে তাৰ বাহিৰে কোনে ইব্ৰাহিমৰ ধৰ্ম্মৰ পৰা বিমুখ হয়? আৰু স্বৰূপতে আমি ইহলোকত তেওঁক বাছি

وَأَذَقْنَا لِرَبِّهِمْ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَكَ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٢٧﴾

وَأَذِيْرَفُعْ إِبْرَاهِيمَ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَالْإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٨﴾

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٩﴾

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٣٠﴾

وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ قَوْلِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ

১৩৭) তোমালোকে কোৱা, 'আমি আল্লাত আৰু আমালৈ যি নমাই পঠিওৱা হৈছে আৰু ইব্ৰাহিম আৰু ইস্মাইল আৰু ইচহাকু আৰু ইয়াক্বব আৰু তেওঁৰ সন্ততিবিলাকলৈ যি নমাই পঠিওৱা হৈছিল তাত বিশ্বাস কৰোঁ ; আৰু মুচা আৰু ঈচাক যি দান কৰা হৈছিল আৰু আন নবীসকলক তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ পক্ষৰ পৰা যি দান কৰা হৈছিল তাতো (বিশ্বাস কৰোঁ) ; তেওঁলোকৰ মাজত আমি কোনো প্ৰভেদ নাৰাখোঁ, আৰু আমি তেওঁতেই আত্মসমৰ্পণকাৰী।'

১৩৮) আৰু তোমালোকে যিদৰে বিশ্বাস কৰিছা সিহঁতেও যদি সেইদৰে বিশ্বাস কৰে, তেনেহ'লে স্বৰূপতে তেওঁলোকো সুপথ প্ৰাপ্ত ; আৰু যদি সিহঁত বিমুখ হয় তেনেহ'লে সিহঁতৰ আচৰণ বিৰোধী ; এনে অৱস্থাত সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে আল্লাই তোমাৰ নিমিত্তে যথেষ্ট, কাৰণ তেৱেই সৰ্ব্বশ্ৰোতা, সৰ্বৰজ্ঞ।

১৩৯) কোৱা, 'আল্লাৰ দীক্ষা লোৱা, আল্লাতকৈ কোনে উত্তম দীক্ষা দিব পাৰে? আৰু আমি তেওঁৰেই আৰাধনা কৰোঁ।'

১৪০) কোৱা, 'যি স্থলত তেওঁ আমাৰ প্ৰতিপালক আৰু তোমালোকৰো প্ৰতিপালক, সেই আল্লাৰ সম্বন্ধে তোমালোকে আমাৰে সৈতে বাদানুবাদ কৰানে? আৰু আমাৰ কাৰ্য্য আমাৰ নিমিত্তে আৰু তোমালোকৰ কাৰ্য্য তোমালোকৰ নিমিত্তে। বাস্তৱতে আমি তেওঁৰেই সৰল উপাসক ;'

১৪১) তোমালোকে ক'ব খোজানে ইব্ৰাহিম আৰু ইস্মাইল আৰু ইচহাকু আৰু ইয়াক্বব আৰু (তেওঁৰ) সন্ততিবিলাক ইহুদী বা খ্ৰীষ্টিয়ান আছিল? কোৱা, তোমালোকৰ জ্ঞান অধিক নে

تَوَلَّوْا أُمَّتًا بِاللهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ
وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّكَ
لَا تَفَرِّقَ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ ۗ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٧﴾

فَإِنْ أَمَّنَّا بِإِثْمَالٍ مَا أَمَّنَّا بِهِ فَفَدَّاهْتُمْ وَأَوْرَانِ
تَوَلَّوْا فَإِنَّا لَهُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللهُ وَهُوَ
السَّبِيحُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٨﴾

صِبْغَةَ اللهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللهِ صِبْغَةً زُورُنْ
لَهُ عِبْدُونَ ﴿١٣٩﴾

قُلْ إِنَّا خَاجُونَكَ فِي اللهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا
أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٤٠﴾

أَمْرَتَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَ
يَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى ۗ قُلْ

আল্লাৰ? যি আল্লাৰ কাষৰ পৰা অহা সাক্ষ্যপ্ৰাপ্ত হৈও তাক গোপন কৰে তাতোকৈ অধিক অনায়াসকাৰী আৰু কোন? বাস্তৱতে তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰা সি আল্লাৰ অবিদিত নহয়।

১৪২) সিও এক সম্প্ৰদায় অন্তৰ্হিত হৈ গৈছে; সিহঁতে যি অজ্জন কৰিছিল তাকে সিহঁতে ভোগ কৰিব আৰু তোমালোকে যি অজ্জন কৰিছা তাক তোমালোকে ভোগ কৰিবা, আৰু সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল সেই সম্বন্ধে তোমালোকক প্ৰশ্ন কৰা নহ'ব।

১৪৩) নিৰ্বোধ মানুহবিলাকে নিশ্চয় ক'ব, সিহঁতে যি ক্বিবলাৰ অনুসৰণ কৰিছিল তাৰ পৰা নো সিহঁত ঘূৰাৰ কাৰণ কি? কোৱাঁ, 'পূব আৰু পশ্চিম আল্লাৰেই; তেওঁ যাকে ইচ্ছা তাকেই পোন বাটলৈ লৈ যায়।'

১৪৪) আৰু এইদৰে আমি তোমালোকক এটা মধ্যপন্থী জাতি স্থিৰ কৰিছোঁ, যাতে তোমালোক মানুহৰ নিমিত্তে সাক্ষী হ'ব পাৰা, আৰু তোমালোকৰ নিমিত্তেও এই বচল সাক্ষী হ'ব পাৰে; আৰু তুমি যি ক্বিবলালৈ মু কৰিছিল তাৰ আমি বচলৰ অনুসৰণ কৰোঁতা সকলক উভটি যোৱা-বিলাকৰ পৰা বাছি লবৰ অভিপ্ৰায়েহে নিৰ্দিষ্ট কৰিছিলোঁ; আৰু আল্লাই যিসকলক সুপথ দেখুৱাইছে তেওঁলোকৰ বাহিৰে আনবিলাকৰ বাবে ই নিশ্চয় এটা গুৰুতৰ বিষয়; আৰু আল্লাই তোমালোকৰ বিশ্বাস বিফল কৰিব, এনে কথা তেওঁত শোভা নেপায়; স্বৰূপতে আল্লা মানুহৰ প্ৰতি কৰুণাময়, পৰম দানশীল।

১৪৫) আমি বাৰে বাৰে তোমাক আকাশৰ ফাললৈ মু কৰা দেখিছোঁ; সেই দেখি আমি নিশ্চয় তোমাৰ যি বাঞ্ছা সেই মতে তোমাক সেই ক্বিবলাৰ

ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ وَمَنْ أظْلَمُ مِمَّنْ كُنتُمْ
شَهِادَةً عِنْدَكَ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ ﴿١٤٢﴾

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مِمَّا
كَسَبْتُمْ وَلَا تَشْأُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٣﴾

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّهُمْ عَن
قِبَلِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَ
الْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٤﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى
النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا
الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ
مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكِ كَثِيرَةٌ إِلَّا
عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضَيِّعَ إِيمَانَكُمْ
إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَعَرُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٥﴾

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ
قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

ফাললৈ ঘূৰাম : এতেকে পৱিত্ৰ মচযিদৰ ফাললৈ
তুমি মু কৰাঁ : আৰু তোমালোক য'তে থাকা সেই
ফালে তোমালোকে মু কৰাঁ ; আৰু বাস্তৱতে
যিবিলাকক ধৰ্ম্মপুথি দান কৰা হৈছে তেওঁলোকে
জানে, তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা সত্য এই-
টোৱেই : আৰু তেওঁলোকে যি কাৰ্য্য কৰে সেই
সম্বন্ধে আল্লা আওকণীয়া নহয়।

১৪৬) আৰু যিবিলাকক ধৰ্ম্মপুথি দান কৰা
হৈছে তুমি যদি সিহঁতৰ কাৰণে সকলো প্ৰকাৰৰ
নিদৰ্শন উপস্থিত কৰা, সিহঁতে নিশ্চয় তোমাৰ
কিব্বলা অনুসৰণ কৰিব নোৱাৰে ; আৰু সিহঁতৰ
কিছুমানে অইন বিলাকৰ কিব্বলা অনুসৰণ নকৰে,
আৰু বাস্তৱিকতে তোমাৰ ওচৰলৈ জ্ঞান অহাৰ
পাছত যদি তুমি সিহঁতৰ অসাৰ বাঞ্ছাৰ অনুসৰণ
কৰা তেনেহ'লে নিশ্চয় তুমি অন্যাযকাৰীবিলাকৰ
মাজৰ হবা, —

১৪৭) যিবিলাকক আমি ধৰ্ম্মগ্ৰন্থ দান কৰিছোঁ
সিহঁতে নিজৰ পুতেকহঁতক চিনি পোৱাৰ দৰে
তেওঁকো চিনি পায় : কিন্তু বাস্তৱতে এদলে
জানিশুনিও সত্যক গোপন কৰে।

১৪৮) সেই সত্য তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা : সেই
কাৰণে সন্দেহকাৰীবিলাকৰ মাজৰ নহবা।

১৪৯) আৰু প্ৰত্যেকৰে একোটা লক্ষ্য আছে,
তাৰ পিনে সি মন দিয়ে : এতেকে পুণ্য অজ্জৰ্নত
আগ বাঢ়িবলৈ চেষ্টা কৰাঁ : য'তে থাকা, আল্লাই
তোমালোক আটাইকে গোট খুৱাব : নিশ্চয়
সকলো বস্তুৰ ওপৰতে আল্লাৰ মহান ক্ষমতা
আছে।

১৫০) আৰু য'ৰে পৰা তুমি ওলাই আহাঁ পৱিত্ৰ
মচযিদৰ ফাললৈ মু কৰিবা ; আৰু প্ৰকৃততে এয়ে

وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّواْ وُجُوْكُمْ شَطْرَ الْمَدِيْنَةِ
الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ يَعْلَمُوْنَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ
وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٤٦﴾

وَلِيْنَ آتَيْتَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ بِكُلِّ آيَةٍ مَّا تَعْبُوْا
قِبَلَتْكَ ۗ وَمَا اَنْتَ بِتَبٰرِجٍ قِبَلَهُمْ ۗ وَمَا بَعْضُهُمْ
قِبَلَهُ بَعْضٌ ۗ وَلِيْنَ اٰتَيْتَ اٰهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا
جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۗ اِنَّكَ اِذَا لَسْتَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٤٧﴾

الَّذِيْنَ آتَيْنَهُمُ الْكِتٰبَ يَعْرِفُوْنَهُ كَمَا يَعْرِفُوْنَ اٰبْنَآءَهُمْ
وَ اِنْ فَرِيْقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُوْنَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٤٨﴾

۞ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ۗ فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُسْتَسْرِئِيْنَ ۞

وَلِكُلِّ وُجْهَةٍ هُوَ مُوَلِّئُهَا فَاَسْتَبِقُوْا الْخَيْرَاتِ ۗ اَيْنَ
مَا تَوَلَّوْا يَأْتِ بِكُمْ اللّٰهُ جَبِيْعًا ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٤٩﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ

তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা পূৰ্ণ সত্য; আৰু তুমি যি কাৰ্য্য কৰা সি আল্লাৰ অবিদিত নহয়।

১৫১) আৰু য'ৰে পৰা তুমি ওলাই আহাঁ পৰিত্ৰ মচ্চিদৰ ফাললৈ মু কৰিবা; আৰু তোমালোক য'তে থাকা সেই ফাললৈ তোমালোকে মু কৰিবা যাতে তোমালোকৰ বিপক্ষে সিহঁতৰ মাজৰ অন্যান্যকাৰীবিলাকৰ বাহিৰে অইন মানুহৰ কোনো বিবাদৰ হেতু থাকিব নোৱাৰে; এতেকে সিহঁতলৈ ভয় নকৰিবা, কিন্তু মোলৈ ভয় ৰাখিবা, যাতে মই তোমালোকৰ প্ৰতি মোৰ অনুগ্ৰহ পূৰ্ণ কৰিব পাৰোঁ, আৰু যাতে তোমালোকে সুপথ পাব পাৰা :

১৫২) যেনে, আমি তোমালোকৰ মাজৰ পৰাই তোমালোকলৈ এজন বচুল প্ৰেৰণ কৰিছোঁ, যিজনে আমাৰ আয়তবিলাক তোমালোকৰ আগত আৰুভিত্তি কৰে, আৰু তোমালোকক পৰিত্ৰ কৰে, আৰু তোমালোকক ধৰ্ম্মপুথিখনৰ আৰু জ্ঞানৰ শিক্ষা দিয়ে, আৰু তোমালোকে যি নাজানিছিল তাক তোমালোকক শিক্ষা দিয়ে।

১৫৩) সেই কাৰণে মোক স্মৰণ কৰিবা, ময়ো তোমালোকক স্মৰণ কৰিম; আৰু মোৰ শলাগ লবা, আৰু অশলাগীৰ আচৰণ নকৰিবা।

১৫৪) হে বিশ্বাসীসকল, ধৈৰ্য্য ধাৰণ আৰু নমাজৰ (অনুষ্ঠানেৰে) আল্লাৰ সহায় বিচৰাঁ; বাস্তৱতে আল্লা ধৈৰ্য্যশীলসকলৰ সঙ্গী।

১৫৫) আৰু যিসকলক আল্লাৰ পথত হত্যা কৰা হৈছে তেওঁলোকক মৃত বুলি নকবা; নহয়, তেওঁলোক জীৱিত; কিন্তু তোমালোকে ইয়াক উপলব্ধি নকৰা।

১৫৬) আৰু নিশ্চয় আমি ভয় আৰু অনশনেৰে,

الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٥١﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ
بَشَلًا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَمْرُقْنِي
عَلَيْكُمْ وَعَلَيْكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٢﴾

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا
وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ
مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥٣﴾

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ
اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتٌ بَلْ
أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٦﴾

وَلَتَبْلُغَنَّهُمْ لَبَسٌ مِنْ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ

আৰু সম্পত্তি আৰু প্ৰাণ আৰু উৎপন্ন বস্তুৰ হানিৰে তোমালোকক পৰীক্ষা কৰিম; আৰু ধৈৰ্য্যাশীলসকলক সুসংবাদ প্ৰদান কৰা—

الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿٥٧﴾

১৫৭) যিসকলে বিপদ তেওঁলোকৰ ওপৰত পৰিলে কয়, স্বৰূপতে আমি আল্লাৰেই, আৰু বাস্তৱতে তেওঁৰ ওচৰলৈকে আমি উভটি যাম;

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٥٨﴾

১৫৮) সেইসকলৰ ওপৰতেই তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ আশীৰ্ব্বাদ আৰু কৃপা, আৰু সেইসকলেই সুপথ প্ৰাপ্ত।

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ تَنُوءُ
أُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿٥٩﴾

১৫৯) বাস্তৱতে 'স্বফা' আৰু 'মব্ৰা' আল্লাৰ পৱিত্ৰ চিন; সেই কাৰণে য়েয়ে কা'বালৈ হয কৰিবলৈ যায়, বা 'উম্বা কৰে, এই দুই ঠাইৰ মাজত ত্বৰাফ (প্ৰদক্ষিণ) কৰিলে কোনো দোষৰ কথা নহয়; আৰু যদি কোনোৱে অতি আগ্ৰহ দেখুৱাই সজ কাম কৰে, তেন্তে (জানিবা) নিশ্চয় আল্লা উত্তম ফলদাতা, সৰ্বব্ৰজ্ঞতা।

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ
الْبَيْتَ أَرَاغَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ
بِهِمَا وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا لَّا قَاتَ اللَّهُ شَاكِرٌ
عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾

১৬০) বাস্তৱতে আমি নমাই পঠোৱা প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ আৰু পথপ্ৰদৰ্শন মানুহৰ নিমিত্তে স্পষ্টকৈ ধৰ্ম্মপুথিত ব্যক্ত কৰাৰ পিছত যিবিলাকে তাক গোপন কৰে, সিহঁতক আল্লাই বৰ্জ্জন কৰে, সিহঁতক আল্লাই বৰ্জ্জন কৰিব আৰু অভিশাপ দিওঁ তাবিলাকেও সিহঁতক অভিশাপ দিব,—

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مَّا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ
مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ
اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعِينُونَ ﴿٦١﴾

১৬১) —সেইসকলৰ বাহিৰে যিসকলে অনুতাপ কৰে আৰু আত্মসংশোধন কৰে আৰু (সত্যক) প্ৰকাশ কৰে; সেইসকলৰ প্ৰতি মই কৰুণাৰে সৈতে প্ৰত্যাবৰ্ত্তন কৰিম; কাৰণ ময়েই শ্ৰেষ্ঠ কৃপাদৃষ্টি কৰোঁতা, পৰম দানশীল।

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاوْلَئِكَ أَتُوبُ
عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٦٢﴾

১৬২) বাস্তৱতে যিবিলাকে অবিশ্বাস কৰিছিল আৰু অবিশ্বাসী হৈ থকা অৱস্থাতেই যিবিলাকৰ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَئِكَ

মৃত্যু হৈছিল, এইবিলাকৰ ওপৰত আল্লাৰ আৰু ফিৰিশ্তাসকলৰ আৰু সমগ্ৰ মানৱজাতিৰ অভিশাপ পৰিব।

১৬৩) সিহঁতে সেই অভিশাপৰ তলাতেই সদায় থাকিব; সিহঁতৰ কাৰণে শাস্তি লঘু কৰা নহ'ব আৰু সিহঁতক জিৰণি দিয়াও নহ'ব।

১৬৪) আৰু তোমালোকৰ উপাস্য একেজন উপাস্য; তেওঁত বিনে আন উপাস্য নাই,—তেৱেঁই পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল।

১৬৫) বাস্তৱতে আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ সৃজনত, আৰু নিশা আৰু দিনৰ অনুবৰ্ত্তনত আৰু মানুহৰ লাভজনক বাহানিৰে সমুদ্ৰত চলা জাহাজ-বিলাকত, আৰু সেই বৰষুণত যাক আল্লাই মেঘৰ পৰা নমাই পঠিয়ায় আৰু যাৰে পৃথিৱীক ইয়াৰ মৰণৰ পিছত সজীৱ কৰে আৰু ইয়াত সকলো বিধৰ জন্তু ব্যাপক্ত কৰি দিয়ে, আৰু বতাহৰ গতি পৰিবৰ্ত্তনত, আৰু যাক আকাশ আৰু পৃথিৱীৰ মাজত (মানৱৰ) বশবৰ্ত্তী কৰা হৈছে সেই মেঘত নিশ্চয় জ্ঞানীলোকৰ নিমিত্তে নিদৰ্শনসমূহ আছে।

১৬৬) আৰু মানুহৰ ভিতৰত এনে কিছুমান আছে যি আনক আল্লাৰ তুলা গ্ৰহণ কৰে: আল্লাক যি দৰে ভাল পোৱা উচিত সিহঁতে সেইবিলাকক সেইদৰে ভাল পায়: কিন্তু আল্লাৰ প্ৰতি বিশ্বাসী-সকলৰ অনুৰাগ তীব্ৰ: আৰু অনায়াকাৰী বিলাকে যি শাস্তি ভোগ কৰিব তাক যদি দেখিবলৈ পালে হেঁতেন, (সিহঁতে হৃদয়ঙ্গম কৰিলোহেঁতেন) সকলো ক্ষমতা আল্লাৰেই, আৰু আল্লা কঠোৰ শাস্তিদাতা।

১৬৭) (ভাৰ্ণী) যেতিয়া যিবিলাকক অনুসৰণ কৰা হৈছে সেইবিলাকে সিহঁতৰ অনুসৰণ-

عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦٣﴾

خُلِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿١٦٤﴾

وَإِلَهُكُمْ اللَّهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٥﴾

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالاختلافِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَ تَصْرِيفِ الرِّيحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٥﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يُرُونَ الْعَذَابَ لَا أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٦٦﴾ وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٧﴾

إِذْ تَبَرَأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَأَوْرَأُوا الْعَذَابِ

কাৰীবিলাকৰ দায়িত্ব গ্ৰহণ নকৰিব আৰু সিহঁতে শাস্তি ভোগ কৰিব, আৰু সিহঁতৰ সম্বন্ধ ছিগি যাব।

وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابَ ﴿٥٩﴾

১৬৮) আৰু যিবিলাকে অনুসৰণ কৰিছিল সিহঁতে ক'ব, আমাৰ নিমিত্তে উভটি যোৱা সম্ভৱ হোৱাহেঁতেন, সিহঁতে আমাক ত্যাগ কৰাৰ দৰে আমিও সিহঁতক ত্যাগ কৰিলোঁ হেঁতেন। সেইদৰে আল্লাই সিহঁতৰ কাৰ্যসমূহ সিহঁতৰ শোকৰ কাৰণ স্বৰূপে সিহঁতক দেখুৱাব; আৰু সিহঁত কদাপি সেই অগ্নিৰ পৰা ওলাই নাহিব।

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَمْ آئَلَهُمْ حَسْرَاتٍ فَعَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿٥٩﴾

১৬৯) হে মানৱসকল, পৃথিবীৰ বৈধ, শুদ্ধ বস্তু খাবা; আৰু ছয়তানৰ পদ অনুসৰণ নকৰিবা; বাস্তৱতে সি তোমালোকৰ প্ৰকাশ্য শত্ৰু।

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٠﴾

১৭০) সি তোমালোকক যি নিকৃষ্ট আৰু অশিষ্ট তাতেই মাথোন প্ৰবৃত্ত কৰে, আৰু তোমালোকে আল্লাৰ সম্বন্ধে যি নাজানা তাকে ক'বলৈ প্ৰবৃত্ত কৰে।

إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالشُّرِّ وَالْفَحْشَاءِ وَإِن تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٠﴾

১৭১) আৰু যেতিয়া সিহঁতক কোৱা হয়, আল্লাই যি নমাই পঠিয়াইছে তাক অনুসৰণ কৰা, সিহঁতে কয়, 'নহয়, আমি যিহঁত আমাৰ পিতৃসকলক পাই-ছিলোঁ তাৰ হে অনুসৰণ কৰিম।' কি! যদিও সিহঁতৰ পিতৃবিলাক সমূলি জ্ঞানহীন আছিল আৰু সিহঁতে সুপথো পোৱা নাছিল?

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿٦١﴾

১৭২) আৰু অবিশ্বাসীবিলাকৰ অৱস্থা এনে এজনৰ অৱস্থাৰ সদৃশ যিজনে এনে এজনক চিঞৰি মাতে যি মাত আৰু চিঞৰৰ বাহিৰে একো নুশনে; সিহঁত কলা, বোবা, অন্ধ; সেইদেখি সিহঁতে নুবুজে।

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّوا بِكُمْ عَمِي فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

১৭৩) হে বিশ্বাসীসকল, যি বিশুদ্ধ বস্তুবোৰ আমি

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ

তোমালোকক জীৱিকাৰ অৰ্থে দান কৰিছোঁ, তাৰেই পৰা আহাৰ কৰা আৰু আল্লাৰ শলাগ লোৱা, যদি তেওঁৰেই তোমালোকে আৰাধনা কৰা।

১৭৪) যি স্বভাৱতে মৰিছে তাক আৰু তেজ আৰু গাহৰিৰ মঙ্গহ, আৰু যাৰ ওপৰত আল্লাৰ বাহিৰে অইনৰ নাম লোৱা হৈছে তাকেই তেওঁ তোমালোকৰ নিমিত্তে অবৈধ কৰিছে; কিন্তু যি বিৰুদ্ধাচাৰী বা সীমা-লঙ্ঘনকাৰী নহৈ নিৰুপায় অৱস্থাত পৰে, তাৰ পক্ষে কোনো পাপ নহ'ব; স্বৰূপতে আল্লা শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

১৭৫) বাস্তৱতে যিবিলাকে আল্লাই ধৰ্মপুথিত যি নমাই পঠিয়াইছে তাক গোপন কৰে আৰু তাৰ সলনি সামান্য মূল্য গ্ৰহণ কৰে, নিশ্চয় সিহঁতে সিহঁতৰ পেটলৈ অগ্নিৰ বাহিৰে একো গ্ৰাস নকৰে আৰু আল্লাই পুনৰুত্থানৰ দিনত সিহঁতৰ লগত বাক্যালাপ নকৰিব, আৰু সিহঁতক পৱিত্ৰ জ্ঞান নকৰিব; আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি থাকিব।

১৭৬) এই বিলাকেই সুপথৰ বিনিময়ত বিপথ, আৰু ক্ষমাৰ বিনিময়ত শাস্তি কিনি লয়; এতেকে অগ্নি দাহনত সিহঁতৰ ধৈৰ্য্য কিমান অধিক!

১৭৭) সেই কাৰণেই আল্লাই সত্যৰে সৈতে ধৰ্মপুথি ক্ৰমান্বয়ে অৱতীৰ্ণ কৰিছে; আৰু বাস্তৱতে ধৰ্মপুথি সম্বন্ধে যিবিলাকে মত-ভেদৰ সৃষ্টি কৰিছে নিশ্চয় সিহঁতে (আল্লাৰ লগত) সম্বন্ধ ছিঙি দূৰৈত পৰিব।

১৭৮) তোমালোকে পূব বা পশ্চিমলৈ মু কৰাই ধৰ্ম নহয়, কিন্তু ধৰ্ম এয়ে, যিসকলে আল্লাত আৰু শেহ দিনত আৰু ফিৰিশ্‌তাবিলাকত আৰু ধৰ্ম-

وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ رَائِيَةً تَعْبُدُونَ ﴿٧٤﴾

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَوَ وَلَحْمَ الْخَيْزِرِ
وَمَا أَهْلَ بِهِ يَغْيِرُ اللَّهُ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَ
لَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَ
يَشْتُرُونَ بِهِ ثَمًّا قَلِيلًا أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ
إِلَّا النَّارَ وَلَا يَكْلَهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ
بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿٧٦﴾

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا
فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٧٧﴾

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَ
الْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

পুথি আৰু নবীসকলত বিশ্বাস কৰে, আৰু তেওঁৰ প্ৰেমত আত্মীয়সকল আৰু মাউৰা বিলাকৰ আৰু দৰিদ্ৰ আৰু পথিক আৰু ভিক্ষুক আৰু দাসত্ব মোচনৰ নিমিত্তে নিজৰ ধন দান কৰে; আৰু নমাজৰ অনুষ্ঠান কৰে আৰু জকাত দিয়ে; আৰু অঙ্গীকাৰ কৰিলে নিজৰ অঙ্গীকাৰ সততে পালন কৰে, আৰু দৰিদ্ৰ আৰু ক্লেশ-কষ্ট আৰু যুদ্ধৰ সময়ত ধৈৰ্য্য ধৰি থাকে—এই সকলেই সত্য-পৰায়ণ, আৰু এই সকলেই ধৰ্ম্মভীৰু।

১৭৯) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকৰ নিমিত্তে নিহত জনৰ প্ৰতিশোধ লোৱাটো বাধ্যতামূলক; স্বাধীনৰ নিমিত্তে স্বাধীন, আৰু দাসৰ নিমিত্তে দাস আৰু নাৰীৰ নিমিত্তে নাৰী; কিন্তু যাক তেওঁৰ ভ্ৰাতাই দণ্ডৰ আংশিক হ্ৰাস কৰে তেওঁ যথোচিত ভাৱে তাক গ্ৰহণ কৰা উচিত, আৰু (হত্যা-কাৰীয়ে) সন্দ্বাৱে হত্যাৰ মূল্য তেওঁক দিয়া উচিত; এইটো এটা তোমাৰ প্ৰভুৰ, দণ্ডৰ উপশম আৰু কৰুণা; ইয়াৰ পিছত যদি কোনোৱে সীমা লঙ্ঘন কৰে তাৰ নিমিত্তে যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি নিৰ্দ্ধাৰিত আছে।

১৮০) আৰু এই প্ৰতিশোধৰ দণ্ডতেই তোমা-লোকৰ জীৱন, হে বুদ্ধিমন্ত লোকসকল,—যাতে তোমালোকে পাপৰ পৰা আঁতৰি থাকা।

১৮১) যেতিয়া তোমালোকৰ কোনো এজনৰ মৃত্যু উপস্থিত হয়, যদি তেওঁ কোনো সম্পত্তি এৰি থৈ যায়, তাক পিতৃ-মাতৃ আৰু জাতিৰ ভিতৰত ন্যায়ভাৱে দান কৰিবলৈ তোমালোকৰ নিমিত্তে বিধান কৰা হ'ল; ধৰ্ম্মপৰায়ণসকলৰ নিমিত্তে ই এটা কৰ্ত্তব্য।

১৮২) কিন্তু যিজনে ইয়াক শুনাৰ পিছত ইয়াৰ ব্যতিক্ৰম কৰে, নিশ্চয় সেই ব্যতিক্ৰম কৰোঁতা-

وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَّ وَآلِيَ الْمَالِ عَلَى
حَبِّهِ ذَوَى الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ
وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى
الزَّكَاةَ وَالْمُؤْتُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّادِقِينَ
فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ
الْحَرْبِ بِالْحَرْبِ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأَنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ فَمَنْ
عَفَىٰ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبِعْهُ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدِّ
إِلَيْهِ بِالْحَسَنِ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ
فَمَنْ عَتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٠﴾

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿١٨١﴾

كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ
خَيْرًا مَّا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ
حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨٢﴾

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَأَنَّىٰ آتَاهُ عَلَى الَّذِينَ

বিলাকৰ ওপৰতেই ইয়াৰ পাপ পৰিব; অৱশ্যে আল্লাই শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্ব্বজ্ঞ।

يُبَدِّلُ لَكُمْ لَكُمْ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾

১৮৩) আৰু যেয়ে ৰস্মিয়তকাৰীৰ পৰা পক্ষপাত বা অন্যায়ৰ আশঙ্কা কৰে, আৰু নিজৰ ভিতৰতে বিবাদৰ মীমাংসা কৰে, ইয়াৰ বাবে তেওঁৰ কোনো দোষ নহ'ব; অৱশ্যে আল্লা শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

مَنْ خَافَ مِنْ مَوْصٍ جَنَفًا أَوْ لَثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾

১৮৪) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকৰ পূৰ্ব্বগামী সকলৰ নিমিত্তে যিদৰে ৰোজা নিৰ্দ্ধাৰিত কৰা হৈছিল তোমালোকৰ নিমিত্তেও সেইদৰে নিৰ্দ্ধাৰিত কৰা হৈছে, যাতে তোমালোকে পাপৰ পৰা আঁতৰি থাক।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٩﴾

১৮৫) নিৰ্দিষ্ট দিনচৰেৰেৰ নিমিত্তে; কিন্তু তোমালোকৰ মাজৰ যিজনৰ নৰিয়া বা যিজনে ভ্ৰমণত থাকে, পিছত সেই কেইদিন ৰোজা পূৰ্ণ কৰিব; যিবিলাক ৰোজা ধৰিবৰ অসমৰ্থ, সেই-বিলাকৰ পৰাচিত এজন দৰিদ্ৰক ভোজন কৰোৱা, কিন্তু যিজনে সজ কাম কৰাত বেচি আগ্ৰহ দেখুৱায়, ই তাৰ নিমিত্তে তাতোকৈ মঙ্গলজনক; আৰু ৰোজা ধৰা তোমালোকৰ নিমিত্তে কল্যাণকৰ, যদিহে তোমালোকৰ জ্ঞান থাকে।

أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾

১৮৬) ৰমদ্বান এনে এটা মাহ, যিমাহত মানব-জাতিৰ নিমিত্তে পথ প্ৰদৰ্শন আৰু পথ প্ৰদৰ্শনৰ প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ স্বৰূপে আৰু স্বতন্ত্ৰ নিদৰ্শন ৰূপে কোৰ-আন নমাই পঠিওৱা হৈছিল; গতিকে তোমালোকৰ যেয়ে এই মাহ পায়, তাৰ নিমিত্তে ৰোজা পালন বাধ্যতামূলক; কিন্তু যিজন নৰিয়া বা ভ্ৰমণত থাকে, সি পিছত সেই কেইদিনৰ ৰোজা পূৰাব; আল্লাই তোমালোকৰ নিমিত্তে সহজ ব্যৱস্থা ইচ্ছা কৰে, আৰু তোমালোকৰ নিমিত্তে কষ্ট ইচ্ছা নকৰে; আৰু এনে কৰাৰ উদ্দেশ্য, যাতে

شَهْرٍ مَضَى الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ

তোমালোকে ৰোজাৰ দিনৰ সংখ্যা পূৰ্ণ কৰা, আৰু যাতে আল্লাই তোমালোকক সুপথ প্ৰদৰ্শন কৰাৰ নিমিত্তে তোমালোকে তেওঁৰ মহিমা কীৰ্ত্তন কৰা, আৰু যাতে তোমালোকে আল্লাৰ শলাগ ল'ব পাৰা।

১৮৭) আৰু মোৰ ভৃত্যবিলাকে মোৰ বিষয়ে যদি তোমাক প্ৰশ্ন কৰে, তেখে (সিহঁতক কোৱাঁ), বাস্তৱতে মই কাষতেই; কোনো প্ৰাৰ্থনাকাৰীয়ে যেতিয়া মোক প্ৰাৰ্থনা কৰে, মই তাৰ প্ৰত্যুত্তৰ দিওঁ; কিন্তু সিহঁতে মোৰ আদেশ পালন আৰু মোৰ প্ৰতি বিশ্বাস কৰা উচিত, যাতে সিহঁতে সত্যৰ পথ প্ৰাপ্ত হয়।

১৮৮) ৰোজাৰ ৰাতিত স্ত্ৰী-সংসৰ্গৰ নিমিত্তে তোমালোকক অনুমতি দিয়া হৈছে; সিহঁত তোমালোকৰ আভৰণ আৰু তোমালোকো সিহঁতৰ আভৰণ; তোমালোকে যে অযথা নিজক বঞ্চিত কৰিছিল। তাক আল্লাই জানিছিল; এতেকে তেওঁ কৰুণাৰে তোমালোকৰ ফাললৈ প্ৰত্যাবৰ্ত্তন কৰিলে আৰু তোমালোকক তাৰ প্ৰতিবিধান দান কৰিলে; গতিকে এতিয়া সিহঁতৰ ওচৰলৈ যোৱাঁ, আৰু তোমালোকৰ নিমিত্তে আল্লাই যি বিধান কৰিছে তাক বিচাৰা, আৰু পুৱা বগা সূতা ক'লা সূতাৰ পৰা ভালকৈ পৃথক কৰিব নোৱৰালৈকে পান ভোজন কৰিব পাৰা; তাৰ পিছত ৰাতিলৈকে তোমালোকে ৰোজা পালন কৰিবা, আৰু যেতিয়া তোমালোক মচযিদসমূহৰ ভিতৰত ই'তেকাফ কৰি থাকা তেতিয়া সিহঁতৰ ওচৰলৈ নাযাবা; এই বিলাকেই হৈছে আল্লাই নিৰূপণ কৰা সীমা; এতেকে এইবোৰৰ ওচৰ নাচাপিবা; এইদৰেই আল্লাই মানৱৰ নিমিত্তে নিজ নিদৰ্শনসমূহ ব্যক্ত কৰে, যাতে সিহঁতে পাপৰ পৰা আঁতৰি থাকে।

১৮৯) তোমালোকে নিজৰ ভিতৰত পৰস্পৰৰ

وَلْيُكْرِهُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِلَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿٥٩﴾

أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةُ الصِّيَامِ الرَّثْتُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ هُنَّ لِيَّاسٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِيَّاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُوا الصِّيَامَ إِلَىٰ اللَّيْلِ وَلَا تَبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عِلْفُونَ فِي الْمَسْجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لِيَّتِهِ لِّلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٠﴾

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدُلُوا بِهَا

সম্পত্তি অন্যান্যকৈ ভোগ নকৰিবা, আৰু কৰ্মচাৰীবিলাকৰ ওচৰলৈকো সেই সম্পত্তি লৈ হোৱা বাদ বিসম্বাদ এই উদ্দেশ্যে লৈ নাযাবা যাতে তোমালোকে অন্যান্যেৰে মানুহৰ সম্পত্তিৰ কোনো অংশ ভোগ কৰিব পাৰা, অথচ এই সম্বন্ধে তোমালোকৰ জ্ঞান আছে।

১১০) চম্ৰোদয়ৰ বিষয়ে সিহঁতে তোমাক প্ৰশ্ন কৰে; কোৱাঁ, ই মানুহৰ কাৰ্যাৰ আৰু হয্ ভ্ৰমণৰ সময় নিৰূপক; আৰু তোমালোকে যে নিজ ঘৰলৈ পিছফালেদি সোমোৱা সি ধৰ্ম্ম নহয়। কিন্তু আল্লালৈ যিজনে ভয় ৰাখে সেইজনেই ধৰ্ম্ম পালন কৰে; আৰু ঘৰলৈ (আগ) দুৱাৰেদি সোমাবা; আৰু আল্লালৈ ভয় ৰাখিবা, যাতে তোমালোক সফল মনোৰথ হ'ব পাৰা।

১১১) আৰু যিবিলাকে তোমালোকৰ সৈতে যুদ্ধ কৰে সেইবিলাকৰ সৈতে তোমালোকে আল্লাৰ পথত যুদ্ধ কৰাঁ; কিন্তু সীমা লঙ্ঘন নকৰিবা; স্বৰূপতে আল্লাই সীমা লঙ্ঘনকাৰীবিলাকক ভাল নাপায়।

১১২) আৰু সিহঁতক য'তে পাৰা ত'তে সিহঁতক বধ কৰিবা; আৰু যি ঠাইৰ পৰা সিহঁতে তোমালোকক উলিয়াই দিছিল, সেই ঠাইৰ পৰা সিহঁতক উলিয়াই দিবা; কাৰণ হত্যাটকৈ শাস্তিভঙ্গ গুৰুতৰ; কিন্তু সিহঁতে তোমালোকৰ সৈতে পৱিত্ৰ মৰ্চাঘিদৰ ভিতৰত যুদ্ধ নকৰে মানে ইয়াৰ ওচৰত তোমালোকে সিহঁতৰ সৈতে যুদ্ধ নকৰিবা; কিন্তু সিহঁতে যদি তোমালোকৰ সৈতে যুদ্ধ কৰে, সিহঁতক বধ কৰিবা; অবিশ্বাসী বিলাকৰ নিমিত্তে সেয়ে প্ৰতিফল।

১১৩) কিন্তু যদি সিহঁত ক্ষান্ত হয়, তেন্তে আল্লা নিশ্চয় শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ
وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٠﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْآهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِبُ لِلنَّاسِ
وَ الْحَيْجِ وَ لَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُوبِهَا
وَ لَكِنَّ الْبِرَّ مِنَ اتَّقَى وَ اتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا
وَ اتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١١١﴾

وَ قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَفْقَهُونَكُمْ وَ لَا
تَعْتَدُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١١٢﴾

وَ اقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَ اخْرِجُوهُمْ مِّنْ
حَيْثُ اخْرَجْتُمُوهُمْ وَ الْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَ
لَا تَقْتُلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يَقْتُلُوكُمْ
فِيهِ ۚ فَإِنْ قَتَلْتُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْفَٰعِينَ ﴿١١٣﴾

فَإِنْ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٤﴾

১৯৪) আৰু অশান্তি আঁতৰ নোহোৱালৈকে আৰু ধৰ্ম কেরল আল্লাৰ নিমিত্তে প্ৰতিষ্ঠিত নোহোৱালৈকে সিহঁতৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবা; কিন্তু যদি সিহঁত ক্ষান্ত হয় সীমালঙ্ঘনকাৰীবিলাকৰ বাহিৰে (কাকো) আক্ৰমণ কৰা সঙ্গত নহয়।

১৯৫) পৱিত্ৰ মাহৰ পৰিবৰ্ত্তে পৱিত্ৰ মাহ, আৰু পৱিত্ৰ বস্তুবিলাকৰ সলনি তদুপ প্ৰতিফলো আছে; সেইকাৰণে যেয়ে তোমালোকৰ বিপক্ষে সীমা লঙ্ঘন কৰে, সি যি পৰিমাণে তোমালোকৰ বিপক্ষে সীমা লঙ্ঘন কৰিছিল, তোমালোকেও তাৰ বিপক্ষে সেই পৰিমাণে সীমা লঙ্ঘন কৰিবা; আৰু আল্লাৰ প্ৰতি ভয় ৰাখিবা, আৰু জানি থবা, আল্লা নিশ্চয় ধৰ্মপৰায়ণসকলৰ সঙ্গী।

১৯৬) আৰু তোমালোকে আল্লাৰ পথত অৰ্থ ব্যয় কৰিবা, আৰু তোমালোকে নিজ হাতেৰে নিজকে বিনষ্ট নকৰিবা, আৰু সং কাৰ্য্য কৰিবা; বাস্তৱতে সং কৰ্ম্মীসকলক আল্লাই ভাল পায়।

১৯৭) আল্লাৰ কাৰণে হ'ব আৰু 'উমৰা সমাধা কৰিবা; কিন্তু যদি তোমালোকৰ বাটত বাধা জন্মোৱা হয়, তেনেহ'লে সহজে পোৱা এটি কোৰ্বানি পঠাই দিবা; আৰু কোৰ্বানি নিৰ্দিষ্ট স্থান নোপোৱালৈকে তোমালোকৰ মূৰ নুখুৰাৰা; কিন্তু তোমালোকৰ ভিতৰত যি ৰোগী বা যাৰ মূৰৰ অসুখ তাৰ প্ৰায়শ্চিত্ত ৰোজা বা ভিক্ষাদান বা কোৰ্বানি; কিন্তু তোমালোক নিৰাপদ হ'লে, যিজনে 'উমৰা হযৰ লগতেই সম্পন্ন কৰে, সেইজনে সহজে পোৱা এটি কোৰ্বানি দিয়া উচিত; কিন্তু যিজনে তাকে যোগাবৰ অসমৰ্থ সেইজনে হযৰ সময়ত তিনিদিন আৰু উলটিবৰ সময়ত সাতদিন ৰোজা ধৰিব— মুঠতে দহদিন; পৱিত্ৰ মচযিদৰ ওচৰত নথকা পৰিয়ালৰ নিমিত্তেহে এই বিধান; আৰু আল্লালৈ ভয় ৰাখিবা আৰু জানিবা আল্লা শাস্তি দিয়াত কঠোৰ।

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ
فَإِنْ أَنتَهُوا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٤﴾

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ
فَمَنْ عَدَى عَلَيْكُمْ فَأَعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا عَدَى
عَلَيْكُمْ وَانْقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٥﴾

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ
وَاحْسِبُوا أَنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٦﴾

وَأْتُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ
مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ
مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ
فَعِدْيُهُ مِنْ صِيَامِهِ أَوْ صَدَقَةٌ أَوْ سَكِّينًا فَإِذَا أَصْنَمْتُمُ
فَمَنْ تَمَنَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ
الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فِصْيَامًا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ
وَسَبْعَةَ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ
لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرًا السُّجْدِ الْحَرَامِ وَانْقُوا اللَّهَ
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٧﴾

১৯৮) হযৰ নিমিত্তে কেইমাহমান নিৰ্দ্ধাৰিত আছে; পিছত এইমাহ বিলাকত হয কৰিবলৈ যি জনে সঙ্কল্প কৰে সি জনে হয কৰাৰ সময়ত অশ্লীল ভাষা প্ৰয়োগ, নিয়মভঙ্গ, অথবা বিবাদ নকৰিব; আৰু যি সজ কামকে তোমালোকে কৰা আশ্লাই তাক জানে; আৰু তোমালোকে নিজ পথৰ সম্বল ল'বা, কিন্তু বাস্তৱিকতে আশ্লাই ভয় ৰখাই হৈছে উত্তম সম্বল; গতিকে, হে জ্ঞানৱন্ত লোকসকল, মোলৈহে ভয় ৰাখিবা।

১৯৯) যদি তোমালোকে নিজপ্ৰভুৰ পৰা লাভৰ বাঞ্ছা কৰা তাত তোমালোকৰ কোনো দোষ নহ'ব; কিন্তু যেতিয়া তোমালোক 'আৰ্হফাতৰ পৰা উলটি আহা, মশ্-অৰুল-হৰামৰ ওচৰত আশ্লাক স্মৰণ কৰিবা; আৰু তেওঁ যিদৰে তোমালোকক আদেশ দিছে সেই দৰেই তেওঁক স্মৰণ কৰিবা, যদিও ইতিপূৰ্বে তোমালোক নিশ্চয় বিপথগামীবিলাকৰ মাজৰ আছিল।

২০০) আৰু য'ৰ পৰা মানুহবিলাক উভটি আহে ত'ৰে পৰা উভটিবা; আৰু আশ্লাৰ ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰিবা; নিশ্চয় আশ্লাই শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

২০১) আৰু যেতিয়া তোমালোকে হযৰ অনুষ্ঠান সমূহ সমাধা কৰি ল'বা তেতিয়া আশ্লাক স্মৰণ কৰিবা যেনেকৈ তোমালোকে নিজ পিতৃসকলক স্মৰণ কৰা, বৰঞ্চ তাতোকৈ আন্তৰিকতাৰে সৈতে স্মৰণ কৰিবা; আৰু এনে কিছুমান মানুহ আছে যি কয়, হে আমাৰ প্ৰভু, আমাক ইহলোকতে মঙ্গল দান কৰাঁ, কিন্তু সেইবিলাকৰ নিমিত্তে পৰলোকত কোনো ভাগ নাথাকিব।

২০২) আৰু সিহঁতৰ মাজৰ কিছুমানে কয়, হে আমাৰ প্ৰভু, ইহলোকত আমাক মঙ্গল আৰু

الْحَجَّ أَشْهَرُ مَعْلُومَاتٍ فَمَنْ فَرَّصَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفْتٌ وَلَا فُسُوقٌ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٨﴾

কিছুমান
কয়

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الشَّعْرَاءِ الْحَرَامِ وَأَذْكُرُوهُ كَمَا هَدَّكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لِسِنِّ الضَّالِّينَ ﴿١٩٩﴾

ثُمَّ افْيُضُوا مِنْ حَيْثُ أَقَضَ النَّاسُ وَاسْتَعْفُوا وَاللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠٠﴾

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ الَّذِي كَرَّمْتُمْ بِآبَائِكُمْ وَآسَدَ ذِكْرَهُمْ فِي النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ حَاقٍ ﴿٢٠١﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ

পৰলোকতো মঙ্গল দান কৰা, আৰু আমাক
অগ্নিৰ শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা কৰা।

﴿فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقَبْلَ عَدَابِ النَّارِ ﴿٢٧﴾﴾

২০৩) এনেলোকৰ নিমিত্তেই তেওঁলোকৰ নিজ
অৰ্জনৰ ভাগ আছে: বাস্তৱিকতে লেখ লোৱাত
আল্লা বেগী।

﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ صِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٨﴾﴾

২০৪) আৰু নিৰ্দিষ্ট কেইদিনৰ ভিতৰত আল্লাক
স্মৰণ কৰিবা; কিন্তু যেয়ে সোনকালে দুদিনত হয়
কৰি যায় তাৰ কোনো দোষ নহ'ব; আৰু যেয়ে
পলম কৰি ৰৈ যায় তাৰো কোনো দোষ নহ'ব—
ধাৰ্মিকসকলৰ নিমিত্তে (এই বিধান); আৰু
আল্লালৈ ভয় ৰাখা, আৰু জানি থোৱা,
তোমালোকক তেওঁৰ সম্পুৰ্ণত সমবেত কৰা হ'ব।

﴿وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي
يَوْمَيْنِ فَلَا أَثْمَرَ عَلَيْهِ وَ مَنْ تَأَخَّرَ فَلَا أِثْمَ عَلَيْهِ
لَيْنِ أَتَىٰ وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ اعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٩﴾﴾

২০৫) আৰু এনে মানুহো আছে যাৰ পাৰ্থিৱ
জীৱন সম্বন্ধীয় কথাই তোমাক চমক লগায়, আৰু
যিজনে নিজৰ অন্তৰৰ কথাৰ বাবে আল্লাক সাক্ষী
মানে, অথচ সকলো শত্ৰুৰ মাজত সিয়েই আটাই-
তকৈ কঠোৰ।

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُحِبُّكَ قَوْلَهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ الَّذِي الْخَصَّاصُ ﴿٣٠﴾﴾

২০৬) আৰু যেতিয়া সি ক্ষমতা লাভ কৰে সি
পৃথিৱীত অশান্তি সৃষ্টি কৰিবলৈ আৰু শস্যক্ষেত্ৰ
আৰু ঘৰচীয়া জন্তুক বিনষ্ট কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে;
বাস্তৱতে আল্লাই অশান্তিৰ সৃষ্টি ভাল নাপায়।

﴿وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ
الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٣١﴾﴾

২০৭) আৰু যেতিয়া তাক কোৱা হয়, আল্লালৈ
ভয় ৰাখা, অহঙ্কাৰে পাপ কৰিবলৈ তাক উদগাই
দিয়ে; সেই কাৰণে নৰকেই তাৰ উপযুক্ত স্থান;
আৰু নিশ্চয় এয়েই জিৰণিৰ নিকৃষ্ট স্থান।

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ
جَهَنَّمُ وَكَيْسٌ بِالْإِهَادِ ﴿٣٢﴾﴾

২০৮) আৰু এনে মানুহো আছে যি আল্লাৰ সন্তুষ্টি
লাভৰ নিমিত্তে নিজৰ প্ৰাণ উৎসৰ্গ কৰে; আৰু
আল্লা (তেওঁৰ) ভ্ৰতাবিলাকৰ প্ৰতি অতি
চেনেছৰা।

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٣﴾﴾

২০৯) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোক সকলোৱে শান্তিৰ ধৰ্ম্মত সম্পূৰ্ণ ভাৱে প্ৰৱেশ কৰাঁ, আৰু ছয়তানৰ পদ অনুসৰণ নকৰিবা; বাস্তৱতে সি তোমালোকৰ প্ৰকাশ্য শত্ৰু।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٠٩﴾

২১০) কিন্তু তোমালোকলৈ প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণসমূহ অহাৰ পিছতো যদি তোমালোক বিচলিত হোৱা তেন্তে জানি থোৱা আল্লা পৰাক্ৰান্ত, সৰ্ব্বজ্ঞানী।

فَإِن زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢١٠﴾

২১১) সিহঁতে কেৱল এনে আশাতে ৰৈ আছেনে, মেঘৰ গভীৰ ছাঁৰ মাজত আল্লা আৰু ফিৰিশতা-বিলাকো সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহিব, আৰু সকলো বিষয়ৰ বিচাৰ হ'ব; কিয়নো আল্লাৰ ওচৰলৈকে সকলো কাৰ্য উভটি যাব।

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٢١١﴾

২১২) ইস্ৰাইলৰ সন্ততি বিলাকক প্ৰশ্ন কৰাঁ, কিমান যে আমি স্পষ্ট নিদৰ্শন তেওঁলোকক দান কৰিছিলোঁ; কিন্তু যদি কোনোৱে আল্লাৰ অনুগ্ৰহ তালৈ অহাৰ পিছত পৰিবৰ্ত্তন কৰে, তেন্তে বাস্তৱিকতে আল্লা শাস্তি দিয়াত কঠোৰ।

سَلِّ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ ۚ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١٢﴾

২১৩) পাৰ্থিৱ জীৱন অবিশ্বাসীবিলাকৰ নিমিত্তে শোভনীয় কৰা হৈছে, আৰু সিহঁতে বিশ্বাসী-সকলক উপহাস কৰে; কিন্তু যিসকলে আল্লালৈ ভয় ৰাখে সেইসকলে শেহ বিচাৰৰ দিনা সিহঁতৰ ওপৰত শ্ৰেষ্ঠতা লাভ কৰিব; আৰু আল্লাই যাকে ইচ্ছা তাকেই অলেখ জীৱিকা দান কৰে।

زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢١٣﴾

২১৪) মানুহ (আদিতৈ) এক সম্প্ৰদায়ৰ দৰে আছিল; পিছত আল্লাই সুসংবাদদাতা আৰু সতৰ্ককাৰীৰূপে নবীসকলক প্ৰতিষ্ঠা কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ লগত সত্যৰে সৈতে ধৰ্ম্মগ্ৰন্থ নমাই পঠিয়ালে, যাতে এই গ্ৰন্থই মানুহৰ মাজত যি বিষয় লৈ মতভেদৰ সৃষ্টি হয় তাৰ বিচাৰ কৰে; আৰু যিবিলাকক ধৰ্ম্মপুথি দান কৰা হৈছিল

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً ۗ فَنبَعَثْنَا اللَّهُ النَّبِيَّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۖ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ ۗ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ

সিহঁতেই পৰস্পৰৰ মাজত বিদ্বেষ ভাব থকাৰ কাৰণে স্পষ্ট নিদৰ্শন অহাৰ পিছতো এই পুথি সম্বন্ধে বিবাদ কৰিছিল; কিন্তু আল্লাই নিজ ইচ্ছাৰে বিশ্বাসী সকলক যি সত্য লৈ তেওঁলোকে বিবাদ কৰিছিল সেই সত্যৰ পিনে পথ প্ৰদৰ্শন কৰিছিল, কিয়নো আল্লাই যাকে ইচ্ছা তাকেই পোন বাট প্ৰদৰ্শন কৰে।

২১৫) পূৰ্বগামীবিলাকৰ দৰে পৰীক্ষা তোমা-
লোকৰ ওচৰত উপনীত নোহোৱালৈকে ভাবি-
ছানে, তোমালোকে স্বৰ্গত প্ৰৱেশ কৰিবা: দাৰিদ্ৰা
আৰু বিপ্লৱ সিহঁতৰ ওপৰত পৰিছিল, আৰু বাৰে
বাৰে সিহঁতক (এনেকুৱা) আতঙ্কত পেলোৱা
হৈছিল যে শেহত ৰচুল আৰু তেওঁৰ অনুগামী
বিশ্বাসীসকলে ক'বলৈ ধৰিলে, আল্লাৰ সাহায্য
কেতিয়ানো আহিব? চোৱাঁ, আল্লাৰ সাহায্য আহি
পায়হে লাগে।

২১৬) সিহঁতে তোমাক প্ৰশ্ন কৰে, সিহঁতে কিদৰে
ধন ব্যয় কৰা উচিত; কোৱাঁ, যি সৎ বস্তু তোমা-
লোকৰ ব্যয় কৰিবলৈ আছে (তোমালোকৰ) পিতৃ
মাতৃ আৰু আত্মীয়স্বজন আৰু মাউৰা আৰু
অভাৱগ্ৰস্ত আৰু পথিকৰ নিমিত্তে (ব্যয় কৰিবা);
আৰু তুমি যি সজ কামকে কৰা বাস্তৱতে তাক
আল্লাই সম্পূৰ্ণৰূপে জানে।

২১৭) তোমালোকৰ (আত্মৰক্ষাৰ) নিমিত্তে যুদ্ধ
কৰা নিৰ্দ্ধাৰিত কৰা হৈছে, কিন্তু সি তোমালোকৰ
নিমিত্তে কঠিন; আৰু সম্ভৱতঃ তোমালোকে যাক
কঠিন বুলি জ্ঞান কৰা, হয়তো সেয়ে তোমালোকৰ
পক্ষে কল্যাণকৰ; আৰু সম্ভৱতঃ তোমালোকে
যাক ভাল পোৱা, হয়তো সি তোমালোকৰ পক্ষে
অমঙ্গলজনক; বাস্তৱতে আল্লাৰ হে (মঙ্গল
অমঙ্গলৰ) জ্ঞান আছে, কিন্তু তোমালোকৰ সেই
জ্ঞান নাই।

بَعِيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَفَوْا
فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢١٧﴾

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ
الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهْمِبِينَ وَالضَّرَّاءُ
وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
مَنْ نَصَّرَ اللَّهُ الْأُمَّةَ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿٢١٥﴾

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ هُ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ
خَيْرٍ فَلِلَّهِ الدِّينُ وَالْآقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالسَّبْكِينِ
وَالْبَيْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ
عَلِيمٌ ﴿٢١٦﴾

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَلَيْكُمْ أَنْ
تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَنْكُمْ أَنْ تَحِبُّوا
شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٧﴾

২১৮) পৱিত্ৰ মাহত যুদ্ধ কৰাৰ সম্বন্ধে সিহঁতে তোমাক প্ৰশ্ন কৰে; কোৱাঁ, এই সময়ত যুদ্ধ কৰা গুৰু অপৰাধ, কিন্তু তাতোকৈ আল্লাৰ ওচৰত অধিক গুৰুতৰ হৈছে আল্লাৰ পথাৰ পৰা মানুহক প্ৰতিৰোধ কৰা আৰু তেওঁত অবিশ্বাস কৰা আৰু পৱিত্ৰ মচ্চিদৰ (যাত্ৰীবিলাকক প্ৰতিৰোধ কৰা) আৰু তাৰ অধিবাসীক তাৰ পৰা উলিয়াই দিয়া; আৰু হত্যাটকৈ অশাস্তি উৎপাদন অধিক গুৰুতৰ; সিহঁতৰ ক্ষমতা থকা হ'লে তোমালোকক নিজ ধৰ্ম্মৰ পৰা বিৰত নকৰালৈকে সিহঁতে তোমালোকৰ বিপক্ষে যুদ্ধ কৰিবলৈ নেৰিব; তোমালোকৰ ভিতৰৰ যিবিলাকে নিজৰ ধৰ্ম্ম ত্যাগ কৰে, আৰু যিবিলাকৰ অবিশ্বাসী অৱস্থাতেই মৃত্যু ঘটে, সিহঁতৰ কাৰ্য্য ইহকাল আৰু পৰকালত নিষ্ফল হ'ব; আৰু এইবিলাকেই নৰকৰ অগ্নিৰ অধিবাসী, তাতেই সিহঁতে স্থায়ীৰূপে বসতি কৰিব।

২১৯) বাস্তৱতে যিসকলে বিশ্বাস কৰিছে আৰু যিসকলে আল্লাৰ পথত দেশ এৰিছে আৰু অসীম চেষ্টা কৰিছে, সেই সকলেই আল্লাৰ কৰুণাৰ আশাত থাকে, কিয়নো আল্লা শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

২২০) সিহঁতে তোমাক সুৰাপান আৰু জুৱা খেলৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন কৰে, কোৱাঁ, এই উভয়তেই মহা পাপ, যদিও মানুহৰ নিমিত্তে কিছু লাভো আছে; কিন্তু উভয়ৰ পাপ উভয়ৰ লাভৰ তুলনাত অধিক গুৰুতৰ; আৰু সিহঁতে (যুদ্ধৰ নিমিত্তে) কি ব্যয় কৰিব? কোৱাঁ, যিহকে সহজে পৰিহাৰ কৰিব পাৰি; এইদৰেই আল্লাই তেওঁৰ নিদৰ্শনসমূহ তোমালোকলৈ স্পষ্টৰূপে ব্যক্ত কৰে, যাতে তোমালোকে চিন্তা কৰিব পাৰা,

২২১) ইহলোক আৰু পৰলোকত; আৰু সিহঁতে

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكَفْرٌ بِهِ وَالسُّجُودِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَالْأَيُّونَ يَقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَسْتَوْفِرْ فَأُولَئِكَ حِطَّةُ آعْمَالِهِمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢١٩﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالنَّبِيِّ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِنَّهُمَا لَكِبْرٌ مِّنْ نَّفَعِهِمَا وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يُنْفِقُونَ هُوَ قُلُوبَهُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٢٠﴾

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَى قُلْ إِصْلَاحٌ

মাউৰাবিলাকৰ বিষয়ে তোমাক প্ৰশ্ন কৰে; কোৱাঁ, সিহঁতৰ মঙ্গল কামনাই শ্ৰেয়; আৰু যদি সিহঁতৰ লগত সংশ্ৰব ৰাখা, সিহঁত তোমালোকৰ ভাতা; আৰু অসৎকৰ্মীক সৎকৰ্মীৰ পৰা আল্লাই পৃথক কৰে; আৰু ইচ্ছা কৰা হ'লে আল্লাই তোমালোকক দাৰুণ কষ্টত পেলালেহেঁতেন; বাস্তৱতে আল্লাই ক্ষমতাশালী, সৰ্বব্ৰহ্মাণী।

২২২) আৰু পৌত্তলিক তিৰোতাক, সিহঁত বিশ্বাসী নহয় মানে, বিয়া নকৰাবা; কাৰণ, বাস্তৱতে পৌত্তলিক স্বাধীনা তিৰোতাক তোমালোকে ভাল পালেও তাতোকৈ বিশ্বাসী দাসী তিৰোতা শ্ৰেষ্ঠা; আৰু বিশ্বাসী তিৰোতাক বিশ্বাসী নহয় মানে পৌত্তলিক পুৰুষলৈ বিয়া নিদিবা; কাৰণ, বাস্তৱতে পৌত্তলিক স্বাধীন পুৰুষক তোমালোকে ভাল পালেও তাতোকৈ বিশ্বাসী দাস উত্তম; সিহঁতে নৰকৰ অগ্নিৰ ফাললৈ আহ্বান কৰে, কিন্তু আল্লাই নিজ সদ ইচ্ছাৰে স্বৰ্গ আৰু ক্ষমাৰ ফাললৈ আহ্বান কৰে; আৰু তেওঁ মানৱৰ নিমিত্তে তেওঁৰ নিদৰ্শনসমূহ স্পষ্টৰূপে ব্যক্ত কৰে, যাতে সিহঁতে উপদেশ গ্ৰহণ কৰে।

২২৩) আৰু সিহঁতে তোমাক ঋতু কালৰ সম্বন্ধে প্ৰশ্ন কৰে; কোৱাঁ, ই অপৱিত্ৰ সেই কাৰণে ঋতুকালৰ ভিতৰত তোমালোকে নিজ পত্নী-বিলাকৰ পৰা আঁতৰ হৈ থাকিবা, আৰু স্মান কৰি শুচি নোহোৱালৈকে সিহঁতৰ ওচৰ নাচাপিবা; কিন্তু সিহঁতে স্মান কৰি শুচি হ'লে আল্লাই তোমালোকক যিদৰে আদেশ কৰিছে সেইদৰে সিহঁতৰ কাষ চাপিবা; আল্লাই নিশ্চয় তেওঁৰ ফাললৈ প্ৰত্যাবৰ্ত্তন কৰা সকলক ভাল পায় আৰু শুদ্ধাচাৰী সকলকো ভাল পায়।

২২৪) তোমালোকৰ পত্নীবিলাক তোমালোকৰ নিমিত্তে কৃষিক্ষেত্ৰৰ নিচিনা; সেইকাৰণে ইচ্ছামতে

لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَاطَبُوا عَنْهُ فَأَعُوذُوا بِاللَّهِ يَعْلَمُ
الْفَيْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْتَبْتُمْ إِنْ اللَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٢﴾

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ تُؤْمِنُ ۗ وَلَا مَةَ مُؤْمِنَةٍ
خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْبَبْتُمْ ۗ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ
حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ ۚ وَلَوْ
أَعْبَبَكُمْ ۗ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى التَّارِكِ ۗ وَاللَّهُ يَدْعُوا
إِلَى الْحَنَّةِ وَالْغَفْرِ ۗ وَإِذْنُهُ وَبَيِّنَاتٍ لِّبَنِي الْإِنسَانِ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢٣﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ ۗ قُلْ هُوَ أَدْنَىٰ لِّمَا عَزَّرْتُمُوهُ
الْمَيْسِرَ فِي الْمَحِيضِ ۗ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ ۗ
فَإِذَا طَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ ۗ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٤﴾

وَسَأَلْتُمْ لِحَدِيثِ لَكُمْ فَأَتُوا حَدِيثَكُمْ أَلِي سِتْنَتُمْ ۗ

নিজ কৃষিক্ষেত্ৰলৈ যাবা আৰু তোমালোকৰ নিমিত্তে আগতে (পৰকাললৈ) কিছু সম্বল পঠিওৱা, আৰু আল্লালৈ ভয় ৰাখা, আৰু জানি থোৱা তোমালোকে তেওঁৰ সাক্ষাৎ হ'বা, আৰু বিশ্বাসীসকলক আনন্দৰ বাৰ্ত্তা দান কৰা।

قَدْ مَوْا لَآ نَفْسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلْقَوَةٌ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٥﴾

২২৫) আৰু তোমালোকে ধৰ্ম্মকাৰ্য্য আৰু আল্লাৰ কৰ্ত্তব্য পালন আৰু মানুহৰ পৰম্পৰ মিলন স্থাপন নকৰিবলৈ আল্লাৰ নামত শপত খোৱাৰ চেলু নলবা; বাস্তৱতে আল্লাই শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্ব্বজ্ঞাতা।

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا
وَتُصَلِّوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٦﴾

২২৬) আল্লাই অযথা শপতৰ কাৰণে তোমালোকৰ দোষ নধৰে, কিন্তু তোমালোকৰ অন্তঃ-কাৰণে যি আৰ্জ্জ তাৰ নিমিত্তে তেওঁ তোমালোকৰ দোষ ধৰিব; বাস্তৱতে আল্লা শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম সহিষ্ণু।

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ
بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾

২২৭) যিবিলাকে নিজ পত্নীৰ পৰা আঁতৰত থাকিবলৈ শপত খায় সিহঁতে চাৰিমাহ বাট চাব; পিছত সিহঁতে যদি পুনৰ্শ্ৰমিলনৰ বাট উলিয়াই লয়, তেনেহ'লে নিশ্চয় আল্লা শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

لِلَّذِينَ يُؤَلُّونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرِيصٌ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ
فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٨﴾

২২৮) কিন্তু যদিহে সিহঁতে তালাক দিবলৈ স্থিৰ কৰে, তেতিয়া প্রকৃততে আল্লাই শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্ব্বজ্ঞাতা।

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٩﴾

২২৯) আৰু যিবিলাক তিৰোতাক তালাক দিয়া হয়, সেইবিলাকে তিনি ঋতু কাললৈকে সংযম কৰি থাকিব; আৰু যদি সিহঁতে আল্লা আৰু শেহদিনত বিশ্বাস কৰে, আল্লাই সিহঁতৰ গৰ্ভত যি সৃজন কৰিছে তাক গোপন কৰা সিহঁতৰ পক্ষে বৈধ নহয়; আৰু সেই সময়ৰ ভিতৰত পুনৰ্শ্ৰমিলনৰ বাঞ্ছা কৰিলে সিহঁতক পুনৰায় পত্নীৰূপে গ্ৰহণ

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَرَئِنَّ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَ
لَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتَسِبْنَ مِمَّا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَنْصَابِهِنَّ
إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبَوَّأَهُنَّ أَحَقُّ
بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ

কৰাৰ অধিকাৰ সিহঁতৰ স্বামী বিলাকৰ আছে; পুৰুষৰ যেনে স্বত্ব তিৰোতাৰ ওপৰত আছে তদুপ স্বত্ব ন্যায়মতে তিৰোতাৰো আছে; কিন্তু পুৰুষৰ সিহঁতৰ ওপৰত শ্ৰেষ্ঠতা আছে; আৰু আল্লাই ক্ষমতাশালী, সৰ্বব্ৰহ্মাণী।

২৩০) তালাক দুবাৰত হে হ'ব লাগে; পিছত হয় উচিতভাৱে সিহঁতক ৰাখা, নহয় সদৃষ্টিয়াৰে বিদায় দিয়া; কিন্তু তোমালোকে সিহঁতক যি দান কৰিছিলো তাক উভোটাই লোৱা তোমালোকৰ পক্ষে বৈধ নহয়, যদিহে দুয়োপক্ষই আল্লাৰ আদেশ পালন কৰিব নোৱাৰে বুলি আশঙ্কা নকৰে; কিন্তু যদি আশঙ্কা কৰা, সিহঁতে আল্লাৰ আদেশ পালন কৰিব নোৱাৰে, তেন্তে মোচন-মূল্য স্বৰূপে তিৰো-তাই যি দিয়ে তাৰ কাৰণে দুই পক্ষৰ কাৰো দোষ নহ'ব; এয়ে আল্লাই নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা সীমা, এতেকে এইবোৰ লঙ্ঘন নকৰিবা, কাৰণ যিবিলাকে আল্লাৰ সীমা লঙ্ঘন কৰে সিহঁতেই অনায়াসকাৰী।

২৩১) কিন্তু যদি পুৰুষে তিৰোতাক (তৃতীয়বাৰ) তালাক দিয়ে তেন্তে তাৰ পিছত অইন পুৰুষক বিয়া নকৰালৈকে সেই তিৰোতা তাৰ পক্ষে বৈধ নহয়; আৰু যদি সিও তাইক তালাক দিয়ে, পিছত সিহঁতৰ দুয়োৰো পৰস্পৰ পুনৰ্মিলনত কোনো দোষ নহ'ব, যদিহে সিহঁতে নিশ্চয়কৈ জানে যে সিহঁতে আল্লাৰ সীমা ৰক্ষা কৰিব পাৰিব; আৰু এইবোৰেই আল্লাৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সীমা; এইবিলাক তেওঁ জ্ঞানৰস্তুলোকৰ নিমিত্তে স্পষ্টৰূপে ব্যক্ত কৰিছে।

২৩২) আৰু যেতিয়া তোমালোকে পত্নী-বিলাকক তালাক দিয়া আৰু সিহঁতে নিজৰ নিৰ্দিষ্ট কাল পূৰ্ণ কৰে, পিছত হয় সিহঁতক উচিত ভাৱে ৰাখিবা নহয় উচিত ভাৱে বিদায় দিবা; কিন্তু তোমালোকে কষ্ট দিবৰ অভিপ্ৰায়ে সিহঁতক ওলো-মাই নথবা, যাৰ ফলত তোমালোকে সীমা অতিক্ৰম

الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّيْجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٣٠﴾

২৪
১৫

الطَّلَاقِ مَرَّتَيْنِ وَأَمَّا كَإِذَا تَرَاجَعْتُمْ بَإِحْسَانٍ
وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا
أَنْ يَخُفَا إِلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا
حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِرِثْلِكِ
حُدُودِ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوا هَآءِهِنَّ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣١﴾

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَدُوِّهَا أَنْ يَتَرَاجَعَ
عِوَاهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَ
إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يُعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمَّا فَتَرَاجَعْتُمْ
بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرَخُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تَنْسِكُوهُنَّ
ضِرَارًا لِنَعْتَدَنَّ وَأَمَّنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ

কৰা; আৰু যেয়ে তেনে কৰে, সেয়ে নিশ্চয় নিজৰেই অপকাৰ কৰে; আৰু আল্লাৰ নিদৰ্শন-সমূহৰ প্ৰতি উপহাস নকৰিবা, আৰু তোমালোকৰ প্ৰতি আল্লাৰ অনুগ্ৰহ, আৰু তোমালোকলৈ তেওঁ নমাই পঠিওৱা ধৰ্মপুথি আৰু সেই জ্ঞান যাৰে তোমালোকক সাৱধান কৰিছে, এইবোৰ মনত ৰাখিবা, আৰু জানি থোৱা আল্লাৰ সকলো বস্তুৰেই সম্পূৰ্ণ জ্ঞান আছে।

২৩৩) আৰু যেতিয়া তোমালোকে পত্নীবিলাকক তালাক দিয়া, পিছত সিহঁতৰ নিৰ্দিষ্ট কাল পূৰ্ণ হ'লে সিহঁতক সিহঁতৰ স্বামীবিলাকক পুনৰাহি বিয়া কৰাত বাধা নিদিবা, যদিহে সিহঁতে উচিত ভাৱে পৰস্পৰৰ প্ৰতি সন্মত হয়; তোমালোকৰ মাজৰ যিজনে আল্লা আৰু শেহ দিনত বিশ্বাস কৰে তেওঁক এই উপদেশ দিয়া হৈছে; সেয়ে তোমালোকৰ পক্ষে অধিক পৱিত্ৰ আৰু অধিক শুচি; আৰু আল্লাই জানে, কিন্তু তোমালোকে নাজানা।

২৩৪) আৰু যিজনে স্তনপানৰ কাল পূৰ্ণ কৰা-বলৈ ইচ্ছা কৰে তাৰ নিমিত্তে সন্তানবিলাকক সম্পূৰ্ণ দুবছৰ স্তনপান কৰোৱা মাকহঁতৰ কৰ্তব্য; আৰু ন্যায় অনুসাৰে ইহঁতৰ খোৱা-পিন্ধাৰ ভাৰ যাৰ সন্তান তাৰ ওপৰত; কাকো তাৰ সাধাৰ অতিৰিক্ত ভাৰ দিয়া নহ'ব; মাকক তাইৰ সন্তানৰ কাৰণে, অথবা বাপেকক তাৰ সন্তানৰ বাবে কষ্ট দিয়া নহ'ব; উত্তৰাধিকাৰীৰ নিমিত্তেও সেই একে নিয়ম; কিন্তু যদি উভয়পক্ষই পৰস্পৰৰ সন্মতি আৰু পৰামৰ্শ অনুযায়ী সন্তানৰ স্তনপান একৰা-বলৈ ইচ্ছা কৰে সিহঁতৰ কোনো দোষ নহয়; আৰু যদি ধাত্ৰী লগাই তোমালোকৰ সন্তানবিলাকক স্তনপান কৰাবলৈ ইচ্ছা কৰা, তোমালোকৰ কোনো দোষ নহ'ব, যদিহে তোমালোকে যি প্ৰাপ্য ধন দিম বুলি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিলো তাক ন্যায় মতে দিয়া; আৰু আল্লালৈ ভয় ৰাখিবা, আৰু জানি থোৱা

وَلَا تَجِدُوا آيَةَ اللَّهِ هُرُوءًا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يُوعَظُكُمْ
بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣٣﴾

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَا تَعْصُوهُنَّ
أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاصُوا بَيْنَهُمْ بِالْعُرْفِ
ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ أَرْزَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٤﴾

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنَ كَامِلَيْنِ
لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنَيِّمَ الرِّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ
رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ
إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارُّ وَالِدَةُ بَوْلِهَا وَلَا مَوْلُودٌ
لَهُ بِوَلَدَيْهَا وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ إِنْ أَسْرَدَا
فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا
وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ إِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا

তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰা তাৰ প্ৰতি আল্লাই দৃষ্টি
ৰাখে।

২৩৫) আৰু তোমালোকৰ মাজৰ যিবিলাকে
মৃত্যুৰ পিছত পত্নী এৰি থৈ যায়, সেই পত্নীবিলাকে
চাৰিমাছ দহদিন নিজকে সম্বৰণ কৰি ৰাখিব;
আৰু যেতিয়া সিহঁতে নিজৰ নিৰ্দিষ্ট কাল পূৰ্ণ
কৰিব, নিজৰ সম্বন্ধে সিহঁতে ন্যায় অনুসাৰে যি
কাৰ্য্য সম্পাদন কৰে, তাৰ কাৰণে তোমালোকৰ
কোনো দোষ নহ'ব; আৰু তোমালোকে যি কাৰ্য্য
কৰা সি আল্লাৰ অবিদিত নহয়।

২৩৬) আৰু তোমালোকে তিৰোতাবিলাকক
বিয়া কৰিবৰ যি সন্ধেত দিয়া, নাইবা মনতেই
গোপন কৰি ৰাখা, ইয়াৰ নিমিত্তে তোমালোকৰ
কোনো দোষ নহয়, আল্লাই জানে তোমালোকে
সিহঁতক সম্বৰণ কৰিবা; কিন্তু তোমালোকে উচিত
কথা কোৱাৰ বাহিৰে গোপনে সিহঁতৰ আগত
(বিয়াৰ সম্বন্ধে) কোনো প্ৰতিজ্ঞা নকৰিবা; আৰু
নিৰ্দিষ্ট কাল পূৰ্ণ নোহোৱালৈকে বিবাহ-বন্ধনৰ
স্থিৰ নকৰিবা; আৰু জানি থোৱা তোমালোকৰ
মনত যি আছে আল্লাই তাক জানে; সেইদেখি
তেওঁৰ নিমিত্তে সতৰ্ক হৈ থাকিবা; আৰু জানি
ৰাখা আল্লাই শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম-সহিষ্ণু।

২৩৭) যদি তোমালোকে পত্নীবিলাকক স্পৰ্শ
কৰাৰ আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে মহাৰাণা স্থিৰ কৰাৰ
আগতে তালাক দিয়া, ধনীৰ পক্ষে তেওঁৰ সামৰ্থ্য
অনুসাৰে, আৰু দৰিদ্ৰৰ পক্ষে তেওঁৰ সামৰ্থ্য
অনুসাৰে আৱশ্যকীয় সম্বল সিহঁতক ন্যায়মতে
দিয়া, তেন্তে তোমালোকৰ কোনো দোষ নহ'ব;
সংকাৰ্য্যকাৰী সকলৰ এয়ে কৰ্তব্য।

২৩৮) আৰু যদি সিহঁতক তোমালোকে স্পৰ্শ
কৰাৰ পূৰ্বে তালাক দিয়া আৰু তাৰ আগতেই

اللَّهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٥﴾

وَالَّذِينَ يَتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ
بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٣٦﴾

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ
أَوْ كَلِمَتِكُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذُرُونَهُنَّ
وَلَكِنْ لَا تَوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا
مَعْرُوفًا وَلَا تَعْرُضُوا عَقْدَةَ الزَّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ
الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ
فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٣٧﴾

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَسْهُونَّ
أَوْ تَفَرَّضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً ۖ وَمِتَّعُوهُنَّ عَلَى الْوَسْعِ
قَدْرَهُ وَعَلَى الْمَقْدُورِ قَدْرُهُ مَتَاعًا يَأْتَعْرُوفُ حَقًّا
عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣٨﴾

وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَسْهُونَّ وَ قَدْ

যদি মহাৰাণা স্থিৰ কৰা, তেন্তে সিহঁতে স্ব ইচ্ছাত দাবী এৰি নিদিয়ালৈকে অথবা যাৰ হাতত বিবাহ-বন্ধন আছে তেওঁ স্ব ইচ্ছাত দাবী এৰি নিদিয়ালৈকে স্থিৰ কৰা সম্পত্তিৰ আধাখিনি দিয়া তোমালোকৰ কৰ্তব্য; আৰু যদি তোমালোকে নিজৰ দাবী এৰি দিয়া, তেন্তে ই ধৰ্ম্মৰ বেছি ওচৰৰ; আৰু পৰস্পৰৰ; আৰু পৰস্পৰৰ প্ৰতি হিতসাধন নাপাহৰিবা; প্ৰকৃততে তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰা তাৰ প্ৰতি আল্লাই দৃষ্টি ৰাখে।

২৩৯) তোমালোকে সকলো নমাজৰ উত্তমৰূপে সাৱধান ল'বা, আৰু (বিশেষকৈ) মধ্যম নমাজৰো; আৰু আল্লাৰ আগত বিনীত ভাৱে থিয় হ'বা।

২৪০) কিন্তু যদি তোমালোকে (শত্ৰুৰ আক্ৰমণৰ) আশঙ্কা কৰা তেতিয়া খোজ কঢ়া বা আৰোহণ অৱস্থাতে (নমাজ পঢ়িবা); কিন্তু যেতিয়া নিৰাপদ হোৱা তোমালোকে নজনা বিষয়ে তেওঁ তোমালোকক যি দৰে শিক্ষা দান কৰিছে সেই দৰে আল্লাক স্মৰণ কৰিবা।

২৪১) আৰু তোমালোকৰ মাজৰ যিবিলাকে মৃত্যুৰ পিছত পত্নী এৰি থৈ যায়, সিহঁতে পত্নী-বিলাকক ঘৰৰ পৰা উলিয়াই নিদি এবছৰ সম্বল দানৰ ব্যৱস্থা সম্বন্ধে ৰক্ষিত কৰি যাব; কিন্তু যদি (নিজ ইচ্ছাবে) সিহঁত ওলাই যায়, সিহঁতে নিজৰ কাৰণে ন্যায়ানুসাৰে যি কাৰ্য্য সম্পাদন কৰে তাৰ নিমিত্তে তোমালোকৰ কোনো দোষ নহ'ব; আৰু আল্লাই ক্ষমতাসালী, সৰ্ব্বজ্ঞানী।

২৪২) আৰু যিবিলাক তিৰোতাক তালাক দিয়া হয় সিহঁতক ন্যায় অনুসাৰে আৱশ্যকীয় সম্বল দিয়া উচিত; ধৰ্ম্মপৰায়ণসকলৰ নিমিত্তে এয়ে কৰ্তব্য।

فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا قَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ
يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بَيْنَهُ عَقْدَةُ النِّكَاحِ وَ
أَنْ تَعْفُوا أَقْرَبَ لِلتَّقْوَىٰ وَلَا تَسْأُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ
إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٩﴾

حُظُونًا عَلَى الصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقَوْمُوا
لِلَّهِ قَنِينًا ﴿٢٤٠﴾

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمْتُمْ فَادْرِكُوا
اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٢٤١﴾

وَالَّذِينَ يَتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا لَهُ وَصِيَّةٌ
لِّأَزْوَاجِهِمْ مَّتَاعًا إِلَى الْوَعْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ ۚ فَإِنْ
خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي الْفُسْهُمِ
مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٢﴾

وَالْمُطَلَّقَاتُ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤٣﴾

২৪৩) এইদৰে আল্লাই তোমালোকলৈ তেওঁৰ নিদৰ্শনসমূহ স্পষ্টৰূপে ব্যক্ত কৰে, যাতে তোমালোকে বুজিব পাৰা।

২৪৪) যিবিলাকে মৃত্যুৰ ভয়ত ঘৰৰ পৰা হাজাৰে হাজাৰে ওলাই গৈছিল সিহঁতৰ সম্বন্ধে তুমি নাজানানে? তেতিয়া আল্লাই সিহঁতক কৈছিল, তোমালোকৰ মৃত্যু হওক; পিছত তেওঁ সিহঁতক জীৱিত কৰিলে; বাস্তৱতে আল্লা মানুহৰ নিমিত্তে অনুগ্রহশীল কিন্তু সৰহভাগ মানুহে তেওঁৰ শলাগ নলয়।

২৪৫) আল্লাৰ পথত যুদ্ধ কৰা, আৰু জানি থোৱা আল্লাই শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্ববজ্ঞাতা।

২৪৬) সেইজন কোন যিজনে আল্লাৰ নিমিত্তে ব্যয় কৰিবলৈ নিজৰ ঐশ্বৰ্য্যৰ অংশ পৃথককৈ ৰাখিব, যাতে তেওঁ তাৰ বহুত গুণে বৃদ্ধি কৰে? আৰু আল্লাই (তাক) গ্রহণ কৰে আৰু তাৰ বৃদ্ধি কৰে; আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈকে তোমালোকক প্ৰত্যাবৰ্ত্তন কৰোৱা হ'ব।

২৪৭) মুচাৰ পিছত ইস্ৰাইলৰ সন্ততিৰ ভিতৰৰ নেতাবিলাকৰ কথা তুমি নাজানানে? যেতিয়া সিহঁতে সিহঁতৰ এজন নবীক কৈছিল, আমাৰ নিমিত্তে এজন ৰজা নিৰূপণ কৰা, আমি আল্লাৰ পথত যুদ্ধ কৰিম; তেওঁ ক'লে, তোমালোকৰ নিমিত্তে যুদ্ধ বিহিত হ'লেও তোমালোকে যুদ্ধ নকৰিব। ই অসম্ভব নহয়নে? সিহঁতে ক'লে, যি স্থলত আমাক আমাৰ ঘৰ দুৱাৰ আৰু আমাৰ সন্তান-সন্ততিৰ পৰা উলিয়াই দিয়া হৈছে, আল্লাৰ পথত কিয়নো যুদ্ধ নকৰিম? কিন্তু যেতিয়া সিহঁতৰ নিমিত্তে যুদ্ধ বিহিত হ'ল কিছুমানৰ বাহিৰে আটাইখিনি উভটি গ'ল; আৰু আল্লাই সীমালঙ্ঘনকাৰীবিলাকক উত্তমৰূপে জানে।

كذٰلِكَ يبينُ اللهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٣٣﴾

الْمُتَرِّ إِلَى الدِّينِ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ
حَدَّرَ الْمَوْتَ فَقَالَ لَهُمُ اللهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ
إِنَّ اللهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٤﴾

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللهَ سَبِيحٌ
عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

مَنْ ذَا الَّذِي يُقرِضُ اللهُ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضِعُّهُ
لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ
إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾

الْمُتَرِّ إِلَى الْمَلَا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ
مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّنَا هُمْ أَهْبَأُ لَنَا وَلِكُلِّ قَاتِلٍ
فِي سَبِيلِ اللهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَلَيْهِمْ
الْقِتَالُ أَلا تَقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي
سَبِيلِ اللهِ وَقَدْ أَخْرَجَنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَايَنَا
فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلا قَلِيلًا مِنْهُمْ
وَ اللهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٣٧﴾

২৪৮) আৰু সিহঁতৰ নবীয়ে সিহঁতক ক'লে, বাস্তৱতে আল্লাই তোমালোকৰ নিমিত্তে ত্বালুতক ৰজা নিযুক্ত কৰিছে; সিহঁতে ক'লে, যি স্থলত তেওঁতকৈ ৰাজত্বত আমাৰেই বেছি অধিকাৰ, আৰু তেওঁক প্ৰচুৰ ঐশ্বৰ্য্যও দান কৰা হোৱা নাই, তেওঁনো কেনেকৈ আমাৰ ওপৰত ৰাজত্ব পাব পাৰে? তেওঁ ক'লে, বাস্তৱতে আল্লাই তোমালোকৰ ওপৰত তেওঁকেই নিৰ্বাচন কৰিছে, আৰু তেওঁক প্ৰচুৰ জ্ঞান আৰু শাৰীৰিক শক্তি দান কৰিছে; আৰু আল্লাই যাকে ইচ্ছা তাকেই ৰাজত্ব দান কৰে; আৰু আল্লা সৰ্বব্যাপী, সৰ্বজ্ঞাত।

২৪৯) আৰু সিহঁতৰ নবীয়ে সিহঁতক ক'লে, বাস্তৱতে তেওঁৰ ৰাজত্বৰ নিদৰ্শন এই, তোমালোকক এখনি নাও দান কৰা হ'ব য'ত তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা শাস্তি বিৰাজ কৰিব; আৰু মুচাৰ বংশধৰ আৰু হাৰুণৰ বংশধৰসকলে এৰি থৈ যোৱা এটি চিন, যাক ফিৰিশতাবিলাকে তুলি ধৰিব; বাস্তৱতে তাত তোমালোকৰ নিমিত্তে নিদৰ্শন আছে, যদিহে তোমালোক বিশ্বাসী হোৱা।

২৫০) আৰু যেতিয়া ত্বালুতে তেওঁৰ সৈন্যবিলাকৰ সৈতে নগৰৰ পৰা যাত্ৰা কৰিলে তেওঁ ক'লে, বাস্তৱতে আল্লাই তোমালোকক এখন নৈৰে পৰীক্ষা কৰিব; আৰু যেয়ে তাৰ পৰা পানী পিব সি মোৰ নহয়; কিন্তু নিজৰ হাতৰে এচলু পানী পিয়াৰ বাহিৰে যি তাৰ জুতি নাচায়, তেওঁ নিশ্চয় মোৰ; কিন্তু সিহঁতৰ ভিতৰৰ কিছুমানৰ বাহিৰে সকলোৱে তাৰ পৰা পানী পিলে; আৰু যেতিয়া তেওঁ আৰু তেওঁৰ লগৰীয়া বিশ্বাসীসকলে নৈখন পাৰ হ'ল তেওঁবিলাকে ক'লে, আজি যালুত আৰু তেওঁৰ সৈন্যবিলাকৰ বিপক্ষে আমাৰকোনো শক্তি নাই; যিসকলে আল্লাৰ লগত সাক্ষাত হ'ব বুলি নিশ্চয়কৈ জানিছিল সিহঁতে ক'লে, কতবাৰ আল্লাৰ ইচ্ছাত সৰুদলে ডাঙৰদলৰ ওপৰত জয়-

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٨﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُمُ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤٩﴾

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ بِبَيْتِكُمْ بِنَهْرٍ فَمَن شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَن لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اعْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَفَشَرُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقُوا اللَّهَ لَكُمْ مِنْ فِتْنَةٍ قَلِيلَةٌ غَلَبَتْ فِتْنَةَ كَثِيرَةٍ بِإِذْنِ

লাভ কৰিছে! বাস্তৱতে আল্লা ধৈৰ্য্যশীলসকলৰ সঙ্গী।

২৫১) আৰু যেতিয়া সিহঁতে যালুত আৰু তেওঁৰ সৈন্যসমূহৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ ওলাই গ'ল, সিহঁতে ক'লে, হে আমাৰ প্ৰভু, আমাক দৃঢ়তা প্ৰদান কৰাঁ। আৰু আমাৰ পদ অবিচলিত কৰাঁ; আৰু অবিশ্বাসীবিলাকৰ বিপক্ষে আমাক সহায় কৰাঁ।

২৫২) পিছত আল্লাৰ ইচ্ছাত সিহঁতে সিহঁতক পৰাস্ত কৰিলে; আৰু দাউদে যালুতক বধ কৰিলে আৰু আল্লাই তেওঁক ৰাজত্ব আৰু জ্ঞান দান কৰিলে, আৰু তেওঁৰ যি ইচ্ছা তাকেই তেওঁক শিকালে; আৰু আল্লাই মানুহৰ কিছুমানেৰে কিছুমানক দমন নকৰা হলে, পৃথিৱী বিপৰ্য্যস্ত হ'ল হেঁতেন; কিন্তু আল্লা ব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰতি কৃপাশীল।

২৫৩) এই বিলাক আল্লাৰ নিদৰ্শন; আমি তোমাৰ আগত সেইবিলাক সত্যৰ সৈতে ব্যস্ত কৰিছোঁ, আৰু নিশ্চয় তুমি ৰচুলসকলৰ এজন।

২৫৪) আমি এই ৰচুলসকলৰ কোনো কোনো জনক আন সকলতকৈ শ্ৰেষ্ঠ কৰিছোঁ; তেওঁলোকৰ ভিতৰৰ কোনো কোনো জনৰ লগত আল্লাই কথা কৈছে, আৰু তেওঁ কোনো জনৰ পদবী উন্নত কৰিছে; আৰু মৰ্য্যমৰ পুত্ৰ ঈচাক আমি প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণসমূহ দান কৰিছিলোঁ আৰু পৱিত্ৰ বাণীৰে তেওঁক সাহায্য কৰিছিলোঁ; আৰু আল্লাই ইচ্ছা কৰা হলে তেওঁলোকৰ পৰবৰ্ত্তীবোৰে নিদৰ্শনসমূহ তেওঁলোকলৈ অহা সত্ত্বেও পৰম্পৰ বিবাদ নকৰিলেহেঁতেন, কিন্তু তেওঁলোকৰ ভিতৰত মতানৈক্য হ'ল, গতিকে তেওঁলোকৰ মাজত কিছুমান বিশ্বাসী হৈ পৰিল আৰু তেওঁলোকৰ মাজত অবিশ্বাসী হৈ পৰা কিছুমানো আছিল; আৰু আল্লাই ইচ্ছা কৰা হলে তেওঁলোকে পৰম্পৰ

اللَّهُ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٥١﴾

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَخْرِجْ عَلَيْنَا صُبْرًا وَثَبَّتْ أقدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٢﴾

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ ﴿٢٥٣﴾ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥٤﴾

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَرَأَيْتَكَ لَيْسَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٥﴾

تِلْكَ آيَاتُ الرَّسُلِ فَضَلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ﴿٢٥٦﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَتَل الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَيَنْهَمُ مَنْ مِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَتَلُوا

বিবাদ নকৰিলে হেঁতেন, কিন্তু আল্লাই যি ইচ্ছা তাকেই কৰে।

۳۲ وَ لَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿۳۲﴾

২৫৫) হে বিশ্বাসীসকল, আমি তোমালোকক যি সম্বল দান কৰিছোঁ তাৰ পৰাই, যি দিনা কিনা-বেচা নহ'ব নাইবা বন্ধুত্ব বা মধ্যস্থতা নাথাকিব সেইদিন অহাৰ আগেয়ে, (আল্লাৰ পথত) ব্যয় কৰাঁ; আৰু অবিশ্বাসীবিলাকে (নিজস্ব হে) অন্যায় কৰে।

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفُقُوا مِمَّا رَزَقْتُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا يَبِيعُ فِيهِ وَلَا خَلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۳۳﴾

২৫৬) যিজনৰ বিনে আন উপাস্য নাই সিজনেই আল্লা, যাৰ অনন্ত জীৱন, যি সকলোকে ধাৰণ কৰোঁতা; তন্দ্রা বা নিদ্ৰাই তেওঁক ধৰিব নোৱাৰে; আকাশমন্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ সকলো তেওঁৰেই; এনেজন কো আছে যি তেওঁৰ বিনা অনুমতিত তেওঁৰ আগত মধ্যস্থতা কৰিব? সিহঁতৰ আগত আৰু সিহঁতৰ পিছত কি আছে তেওঁ তাক জানে; আৰু তেওঁৰ ইচ্ছা বিনে সিহঁতে তেওঁৰ জ্ঞানৰ ভাগ আগুৰিব নোৱাৰে; তেওঁৰ সিংহাসন আকাশ-মন্ডলী আৰু পৃথিৱী জুৰি আছে, আৰু এই উভয়ৰ সংৰক্ষণে তেওঁক ক্লান্ত নকৰে; আৰু তেৱেঁই অতি উচ্চ মহান।

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿۳۴﴾

২৫৭) ধৰ্ম্মত বল প্ৰয়োগ হ'ব নোৱাৰে; কিয়নো বিপথৰ পৰা সত্যৰ পথ স্পষ্টকৈ পৃথক কৰা হৈছে; গতিকে য়েয়ে সীমালঙ্ঘনকাৰীক মান্য নকৰি আল্লাত বিশ্বাস কৰে, স্বৰূপতে তেওঁ কেতিয়াও ভাগিব নোৱাৰা শকত হাতমাৰিত দৃঢ়ৰূপে ধৰিছে; বাস্তৱতে আল্লা শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্ব্বজ্ঞ।

لَا يُكْرَاهُ فِي الدِّينِ تَفَقُّدٌ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفصامَ لَهَا وَاللَّهُ سَبِيحٌ عَلِيمٌ ﴿۳۵﴾

২৫৮) আল্লা বিশ্বাসীসকলৰ বন্ধু; তেওঁ তেওঁ-লোকক আত্মাৰ পৰা পোহৰলৈ আনে; আৰু অবিশ্বাসী বিলাকৰ বন্ধু সীমালঙ্ঘনকাৰীহঁত, সিহঁতে ইহঁতক পোহৰৰ পৰা আত্মাৰলৈ লৈ যায়; সিহঁতেই অগ্নিৰ অধিবাসী; তাতেই সিহঁত স্থায়ীৰূপে বাস কৰিব।

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۳۶﴾

২৫৯) আল্লাই ইব্ৰাহিমক বাজত্ব দান কৰিছিল বুলি, তেওঁৰ পালনকৰ্ত্তাৰ সম্বন্ধে তেওঁৰ সৈতে তৰ্ক কৰা জনৰ কথা শুনা নাইনে? যেতিয়া ইব্ৰাহিমে কলে, যি জনে জীৱন দান কৰে আৰু সংহাৰ কৰে তেওঁই মোৰ পালনকৰ্ত্তা; সি কলে, মই জীৱন দান কৰোঁ আৰু সংহাৰ কৰোঁ; ইব্ৰাহিমে কলে, তেন্তে আল্লাই সূৰ্য্যক পূবৰ পৰা আনে তুমি তাক পশ্চিমৰ পৰা আনা; পিছত অবিশ্বাসী জন হতবুদ্ধি হৈ থাকিল; বাস্তৱতে আল্লাই সীমালঙ্ঘনকাৰী-বিলাকক সুপথ নেদেখুৱায়।

২৬০) সেইজনৰ কথা (তুমি শুনা নাইনে) যিজন কোনো এখন নগৰেদি গৈছিল, আৰু ই চালে সৈতে হেৰেপা খাই পৰিছিল; তেওঁ কৈছিল, আল্লাই কেতিয়া ইয়াক পুনৰ্নিৰ্মাণ কৰিব ইয়াৰ ধ্বংসৰ পিছত? তেতিয়া আল্লাই তেওঁক এশ বছৰ মৃত অৱস্থাত ৰাখিলে, আৰু তাৰ পিছত তেওঁৰ পুনৰুত্থান কৰিলে; আল্লাই কলে, এনে অৱস্থাত তুমি কিমান দিন আছিলি? তেওঁ কলে, মই এদিন বা এদিনৰ এবেলা হৈ আছিলোঁ; আল্লাই কলে,—নহয়, তুমি (এই অৱস্থাত) এশ বছৰ আছিলি; এতিয়া তুমি তোমাৰ আহাৰ আৰু তোমাৰ পানীলৈ মন কৰাঁ, ই নষ্ট হোৱা নাই, আৰু তোমাৰ গাধটোলৈ মন কৰাঁ; আৰু মানৱৰ নিমিত্তে নিদৰ্শন প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ (আমি তোমাক এই দৃশ্য দেখুৱালোঁ); আৰু হাড়বোৰলৈ মন কৰাঁ, কেনেকৈ আমি সেইবোৰ জোৰা লগাওঁ, আৰু সেইবোৰ মঙহেৰে ঢাকোঁ; তাৰ পিছত যেতিয়া সকলোখিনি তেওঁৰ ওচৰত দীপ্যমান হৈ পৰিল তেওঁ কলে, মোৰ এই জ্ঞান জন্মিছে, সকলোৰে ওপৰত আল্লাৰ মহান ক্ষমতা।

২৬১) আৰু যেতিয়া ইব্ৰাহিমে কলে, হে মোৰ প্ৰভু, তুমি কেনেকৈ মৃতক পুনৰ্জীৱন দান কৰা মোক দেখুৱাঁ; তেওঁ কলে, কিয় তুমি বিশ্বাস কৰা

الَّذِي قَالَ رَبِّهِمْ فِي رَيْبِهِ أَنْ أَنَّهُ
اللَّهُ الْمَلِكُ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ يُجِئُ وَيُؤْتِي
قَالَ أَنَا أَحْيِ وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي
بِالشُّسُبِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ
قَبْهَتِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥٩﴾

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْبَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى
عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُغِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا
فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتُ
قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتُ
مِائَةَ عَامٍ فَانظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ
وَانظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِّلنَّاسِ وَانظُرْ إِلَى
الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِئُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ
لَهُ قَالَ أَعْلَمْتُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦٠﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ
أَوْ كَمْ تُؤْمِنُ قَالَ بَلَىٰ وَلَكِن لِّيَطْمَئِنَّ قُلُوبِي قَالَ

নাইনে? তেওঁ কলে, হয় কৰিছোঁ, কিন্তু যেন মোৰ অন্তঃকৰণত শান্তি আছে; তেওঁ কলে, তুমি তেস্তে চাৰিটা চৰাই লোৱা, আৰু সিহঁতক তোমাৰ ফাললৈ ঘূৰোৱা, পিছত সিহঁতৰ প্ৰত্যেককেই এটা পৰ্বতৰ ওপৰত ৰাখা, তাৰ পিছত সিহঁতক মাঠা; সিহঁত তোমাৰ ওচৰলৈ উৰি আহিব; আৰু জানি ৰাখা, আল্লা ক্ষমতাসালী, সৰ্ব্বজ্ঞানী।

২৬২) আল্লাৰ পথত যিসকলে নিজৰ ধন-সম্পত্তি ব্যয় কৰে তেওঁলোকৰ তুলনা এটা শস্যকণিকাৰ নিচিনা, সি সাতোটা কোষ উৎপাদন কৰে, প্ৰত্যেক কোষত এশকৈ শস্যকণিকা; আৰু আল্লাই যাকে ইচ্ছা তালৈকে দান বৃদ্ধি কৰে; বাস্তৱতে আল্লা বিপুল সঙ্গতিসম্পন্ন, সৰ্ব্বজ্ঞ।

২৬৩) যিসকলে আল্লাৰ পথত নিজৰ ধন-সম্পত্তি ব্যয় কৰে, আৰু এনে ব্যয় কৰাৰ পিছত সেই দানৰ কথা সোঁৱৰাই নিদিয়ে বা কোনো অনিষ্টসাধন নকৰে, তেওঁলোকৰ প্ৰতিদান তেওঁলোকৰ পালনকৰ্তাৰ ওচৰত; আৰু তেওঁলোকৰ কোনো ভয় নাই আৰু তেওঁলোকে বেজাৰো কৰিব নালাগিব।

২৬৪) যি দানৰ পাছত অনিষ্টসাধন কৰা হয় তাতোকৈ কোমল মাত আৰু ক্ষমা ভাল; আৰু আল্লা অভাৱহীন, সহিষ্ণু।

২৬৫) হে বিশ্বাসীসকল, যি লোকক দেখুৱাবলৈ নিজৰ ধন ভাঙে আৰু আল্লা আৰু শেহৰ দিনত বিশ্বাস নকৰে তাৰ দৰে সোঁৱৰণ কৰাই আৰু অনিষ্ট সাধন কৰি তোমালোকৰ দান নিষ্ফল নকৰিবা; বাস্তৱতে তাৰ অৱস্থা ওপৰত মাটি থকা শিলৰ দৰে, তাৰ ওপৰত প্ৰচুৰ বৰষুণ পৰি তাক কঠিন শিলত পৰিণত কৰে; নিজ উপাৰ্জনৰ ওপৰত সিহঁতৰ অকণো ক্ষমতা নাথাকিব:

فَحُذِرْتُمْ مِنْ الظَّالِمِ فَصُرُّهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦٢﴾

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَبْتَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سَنَابِلٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضْعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٣﴾

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يَتَذَكَّرُونَ مِمَّا آفَقُوا مَتًّا وَلَا أَدَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٤﴾

قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا أَذَىٰ وَاللَّهُ غَفِيْرٌ حَلِيمٌ ﴿٢٦٥﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتَكُمْ بِالسَّبِقِ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَتَحُلْهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَمَلَّكَ صَدَأٌ لَا يَقْدُرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦٦﴾

বাস্তৱতে আল্লাই অবিশ্বাসীবিলাকক সুপথ প্ৰদৰ্শন নকৰে।

الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٧﴾

২৬৬) আৰু, যিসকলে আল্লাৰ অনুগ্ৰহৰ অভিলাষী হৈ আৰু নিজ দৃঢ় বিশ্বাসৰ কাৰণে নিজৰ ধন- সম্পত্তি ব্যয় কৰে তেওঁলোকৰ অৱস্থা সাক্ষাৰ্ঠাইত থকা এখন বাগিচাৰ নিচিনা, তাত বৰষুণ অধিক হয়, সেইকাৰণে ই প্ৰচুৰ ফল উৎপাদন কৰে; কিন্তু তাত প্ৰচুৰ বৰষুণ নহলেও সামান্য বৰষুণেই যথেষ্ট; আৰু তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰা আল্লাই তাক নিৰীক্ষণ কৰে।

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَشْدِيدًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَاتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطُلٌّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٥٧﴾

২৬৭) তোমালোকৰ ভিতৰৰ কোনোৱে ইচ্ছা কৰানে যে, তেওঁৰ নিমিত্তে খেজুৰ আৰু আঙুৰৰ এখন বাগিচা থাকে যাৰ তলেদি জুৰি বৈ যায়, তাত তেওঁৰ নিমিত্তে সকলো বিধৰ ফল থাকে; পিছত তেওঁক বাৰ্ছক্যই লগ ধৰে আৰু তেওঁৰ আমাডিমা সম্ভান হয়; তেতিয়া অগ্নিময় ঘূৰ্ণি বায়ুৱে ইয়াক বেৰি ধৰে আৰু ই দক্ষ হৈ যায়? এই দৰেই আল্লাই তেওঁৰ নিদৰ্শন সমূহ তোমালোকলৈ ব্যক্ত কৰে যাতে তোমালোকে চিন্তা কৰিব পাৰা।

أَيُّودٌ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّن نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَا فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَةٌ ضِعْفًا مِّنْ فَاصَابَهَا عَصَادٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

২৬৮) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকে যিবিলাক পৱিত্ৰ বস্তু উপাৰ্জন কৰিছা আৰু আমি পৃথিৱীত তোমালোকৰ নিমিত্তে যি উৎপাদন কৰিছোঁ তাৰ পৰা (আল্লাৰ কাৰণে) ব্যয় কৰা; আৰু এনে অশুচি বস্তু দান কাৰ্য্যত ব্যয় কৰিবলৈ বাছি নলবা, যিহেতু তেনেবস্তু তোমালোক অসাৱধান নহলে নিজেই গ্ৰহণ নকৰা; আৰু জানি ৰাখা, আল্লা অভাৱহীন, সকলো প্ৰশংসাৰ যোগ্য।

يَأْتِيهَا الَّذِينَ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَسَّبُوا عَلَيْهِتِ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْمُمْ بِأَخْيَارِهِ إِلَّا أَنْ تُغْضُوا فِئْتَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٥٩﴾

২৬৯) ছয়তানে তোমালোকক দাৰিদ্ৰ্যৰ ভয় দেখুৱায় আৰু তোমালোকক কৃপণ হ'বলৈ আদেশ দিয়ে; আৰু আল্লাই নিজৰ পৰাই তোমালোকক ক্ষমা আৰু প্ৰচুৰতাৰ অঙ্গীকাৰ কৰে; আৰু আল্লা বিপুল সঙ্গতি সম্পন্ন, সৰ্ববল্লভ;

الشَّيْطَانُ يُعِدُّ لَكُمْ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يُعِدُّ لَكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾

২৭০) তেওঁ যাকে ইচ্ছা তাকে পূৰ্ণ জ্ঞান প্ৰদান কৰে; আৰু যিজনক পূৰ্ণ জ্ঞান প্ৰদান কৰা হয়, তেওঁক স্বৰূপতে প্ৰচুৰ কল্যাণ দান কৰা হয়; আৰু বোধশক্তি থকা সকলেহে উপদেশ গ্ৰহণ কৰে।

২৭১) আৰু তোমালোকে যিহকেই ব্যয় কৰা আৰু যিহকেই আল্লাৰ নামত দান কৰা আল্লাই তাক নিশ্চয় জানে; আৰু অন্যাযকাৰীবিলাকৰ কাৰণে কোনো সাহায্যকাৰী নাথাকিব।

২৭২) যদি তোমালোকে প্ৰকাশ্যভাৱে দান কৰা তেন্তে সি উত্তম, কিন্তু যদি গোপনে দিয়া, আৰু অভাৱগ্ৰস্ত বিলাকক দান কৰা, তেন্তে ই তোমালোকৰ বাবে তাতোকৈ মঙ্গলময়; আৰু ই তোমালোকৰ পৰা তোমালোকৰ অমঙ্গল আঁতৰাব; আৰু তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰা আল্লাই জানে।

২৭৩) সিহঁতৰ পথ-প্ৰদৰ্শনৰ ভাৰ তোমাৰ ওপৰত নাই, বৰং আল্লাইহে যাকে ইচ্ছা তাকে পথ-প্ৰদৰ্শন কৰে; আৰু তোমালোকে সংবস্তু যে ব্যয় কৰা সি তোমালোকৰ মঙ্গলৰ নিমিত্তেইহে, যদিহে সেই ব্যয় তোমালোকে আল্লাৰ অনুগ্ৰহ বিচাৰিবৰ কাৰণে কৰা; আৰু তোমালোকে সংবস্তুৰ যি ব্যয় কৰা তাক সম্পূৰ্ণৰূপে তোমালোকৰ প্ৰতি প্ৰত্যাৰ্পণ কৰা হ'ব আৰু তোমালোকৰ প্ৰতি অন্যায়ে কৰা নহ'ব।

২৭৪) (ব্যয় কৰা) দৰিদ্ৰৰ কাৰণে যিবিলাক আল্লাৰ পথত আৱদ্ধ হৈছে, পৃথিৱীত (জীৱিকা নিৰ্ব্বাহৰ নিমিত্তে) পৰিভ্ৰমণ কৰিবলৈ অক্ষম; নজনা মানুহে সিহঁতক ভিক্ষাবৃত্তি অৱলম্বন নকৰাৰ কাৰণে অভাৱহীন বুলি ভাবে; সিহঁতৰ

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٧٠﴾

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ
اللَّهَ يَعْلَمُهَا ۗ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٧١﴾

إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَ
تُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧٢﴾

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا نُنْفِئُكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا
ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ ۗ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفِّ إِلَيْكُمْ
وَأَنْتُمْ لَا تظَلُمُونَ ﴿٢٧٣﴾

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَغْنُونَ
فَرِيًّا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ
التَّعْفُفِ ۚ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ

চেহেৰা দেখিলেই সিহঁতক চিনিব পাৰিবা; সিহঁতে নেৰানেপেৰাকৈ মানুহক ভিক্ষা নোখোজে; আৰু সংবস্তুৰ তোমালোকে যিহকে ব্যয় কৰা তাক আল্লাই নিশ্চয়কৈ জানে।

২৭৫) যিবিলাকে ৰাতিয়ে দিনে গোপনে আৰু প্ৰকাশ্যভাৱে নিজৰ ধন-সম্পত্তি ব্যয় কৰে তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পালনকৰ্ত্তাৰ পৰা প্ৰতিদান পাব, আৰু তেওঁলোকৰ নিমিত্তে কোনো ভয় নাথাকিব আৰু তেওঁলোকে বেজাৰো কৰিব নালাগিব।

২৭৬) সুদ খোৱা মানুহবিলাক ছয়তানে স্পৰ্শ কৰি উন্মাদগ্ৰস্ত কৰা মানুহৰ থিয় হোৱাৰ দৰে থিয় হ'ব পাৰে; কিয়নো সিহঁতে কয়, বাণিজ্যও বাস্তৱতে সুদ গ্ৰহণৰ দৰেই; কিন্তু আল্লাই বাণিজ্যক বৈধ কৰিছে আৰু সুদ গ্ৰহণক অবৈধ কৰিছে; কিন্তু যি নিজ প্ৰভুৰ পৰা উপদেশ অহাৰ পিছত (সুদ গ্ৰহণৰ পৰা) ক্ষান্ত হয়, সি আগেয়ে লাভ কৰা (সুদ) উপভোগ কৰিব পাৰে; আৰু তাৰ কাৰ্য্য আল্লাৰ হাতত, আৰু যিবিলাক দুনাই (সুদ গ্ৰহণত) প্ৰবৃত্ত হয়, সিহঁতেই নৰক-অগ্নিৰ অধিবাসী; সিহঁত তাতেই স্থায়ীৰূপে বাস কৰিব।

২৭৭) আল্লাই সুদ গ্ৰহণ হ্ৰাস কৰে আৰু দান কাৰ্য্য বৃদ্ধি কৰে; আৰু আল্লাই কোনো অবিশ্বাসী আৰু পাপমতিকেই ভাল নাপায়।

২৭৮) বাস্তৱিকতে যিসকলে বিশ্বাস কৰে আৰু ধৰ্ম্মকাৰ্য্য কৰে আৰু নমাজৰ অনুষ্ঠান কৰে আৰু জকাত দান কৰে, তেওঁলোকে নিজ প্ৰভুৰ পৰা নিজৰ প্ৰতিদান লাভ কৰিব; আৰু তেওঁলোকৰ কোনো ভয় নাথাকিব আৰু তেওঁলোকে বেজাৰো কৰিব নালাগিব।

إِنَّمَا وَمَا تَتَّقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢٧٥﴾

الَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِالْئِيلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٦﴾

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَخْبِطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَاتْتَهَى فَلَهُ مَا سَكُنَ وَأَمْرَهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٧﴾

يَمَحُقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٩﴾

২৭৯) হে বিশ্বাসীসকল, আল্লালে ভয় ৰাখা আৰু সুদৰ বাকীখিনি এৰি দিয়া, যদিহে তোমালোক বিশ্বাসী হোৱা।

২৮০) কিন্তু যদি তোমালোকে তাকে নকৰা তেন্তে আল্লা আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ প্রস্তুত হ'ব; আৰু যদি তোমালোকে অনুতাপ কৰা তোমালোকৰ মূলধন পাবলৈ তোমালোকৰ অধিকাৰ থাকিব; তোমালোকে অন্যায় নকৰিবা, আৰু তোমালোককো অন্যায় কৰা নহ'ব।

২৮১) আৰু যদি কোনো ঋণী অভাৱগ্ৰস্ত তেনে (তাৰ) অৱস্থা ভাল হোৱালৈকে অপেক্ষা কৰিবা; আৰু যদি তোমালোকে নিজ স্বত্ব ত্যাগ কৰা, ই তোমালোকৰ পক্ষে মঙ্গলজনক, যদিহে তোমালোকে জানা।

২৮২) আৰু সেইদিনলৈ ভয় ৰাখা যিদিনা তোমালোকক আল্লাৰ ওচৰলৈ প্ৰত্যাগমন কৰোৱা হ'ব; তেতিয়া প্ৰত্যেক আত্মাই যি উপাৰ্জন কৰিছিল তাক পূৰ্ণ মাত্ৰাই প্ৰদান কৰা হ'ব আৰু সিহঁতক অন্যায়ো কৰা নহ'ব।

২৮৩) হে বিশ্বাসীসকল, যেতিয়া কোনো নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ নিমিত্তে তোমালোকে পৰস্পৰ ঋণত আৱদ্ধ হোৱা তাক লিখি ৰাখিবা; আৰু এজন লেখকক তোমালোকৰ আগতে ন্যায়ৰূপে লিখিবলৈ অস্বীকাৰ কৰা উচিত নহয়, কিয়নো আল্লাই তেওঁক যিদৰে শিকাইছিল সেইদৰে তেওঁ লিখা উচিত; আৰু ধৰুৱাই কৈ থাকি লিখাব; কিন্তু সি তাৰ প্ৰভু আল্লালৈ ভয় কৰা উচিত, আৰু সি দিবলগা ধনৰ একো কমোৱা উচিত নহয়; কিন্তু ধৰুৱাটো যদি সুস্থ মনৰ নহয় বা দুৰ্বল বা নিজে কৈ থাকি লিখাবলৈ অপাৰগ, তেন্তে তাৰ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ
الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٩﴾

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَإِن تَتُوبُوا فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلُمُونَ
وَلَا تَظْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾

وَإِن كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَإِن
تُصَدِّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

وَ اتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ
نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى فَالْكُتُبُ وَبَيِّنَاتُكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَ
لَا يُأَبِّ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ
وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَهَيِّئْ لِلَّهِ رَبِّهِ وَلَا
يَخْسُ مِنْهُ شَيْئًا فَإِن كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا
أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمْلِئَ هُوَ فَلْيُمْلِئْ
وَلِيَّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ

অভিভাৱকে ন্যায়ৰূপে কৈ থাকি লিখোৱা উচিত; আৰু তোমালোকৰ ভিতৰৰ দুজন পুৰুষক সাক্ষী মানিবা; কিন্তু যদি দুজন পুৰুষ নোলায়, তেন্তে তোমালোকে এজন পুৰুষ আৰু দুগৰাকী তিৰো-তাক সাক্ষী বাছি লবা, যাতে দুজনীৰ এজনীয়ে পাহৰিলে ইজনীয়ে সিজনীক মনত পেলাই দিব পাৰে; আৰু সাক্ষীবিলাকে যেতিয়াই সিহঁতক সাক্ষ্য দিবলৈ মতা হয় অস্বীকাৰ কৰা উচিত নহয়; আৰু ই ডাঙৰেই হওক বা সৰুৱেই হওক নিৰ্দিষ্ট সময়ৰে সৈতে ইয়াক লিখি ৰাখিবলৈ হেলা নকৰিবা; এয়েই আল্লাৰ আগত অধিক অনুকূল, আৰু তোমালোকৰ পৰস্পৰ সন্দেহ নজন্মিবৰ শ্ৰেষ্ঠতৰ উপায়; কিন্তু তোমালোকৰ নিজৰ ভিতৰত উপস্থিত সময়ত বেপাৰত যি দিয়া-লোৱা কৰা তাক লিখি নথলেও তাত তোমা-লোকৰ কোনো অপৰাধ নহয়; আৰু তোমালোকে পৰস্পৰ বেচা-কিনা কৰোঁতে সাক্ষী থবা, কিন্তু লেখক বা সাক্ষীৰ কোনো হানি হ'বলৈ নিদিবা; আৰু যদিহে তোমালোকে হানি কৰা,, তেতিয়া স্বৰূপতে ই তোমালোকৰ সীমালঙ্ঘন হ'ব; আৰু আল্লালৈ ভয় ৰাখিবা, ফলত তেঁও তোমালোকক জ্ঞান দান কৰিব, বাস্তৱতে আল্লাই সকলো বিষয়ে সৰ্ব্বজ্ঞ।

২৮৪) আৰু যদিহে তোমালোক ভ্ৰমণত থাকা আৰু লেখক নোপোৱা তেতিয়া বন্ধক লোৱা উচিত; আৰু যদি তোমালোকৰ এজনে আন এজনৰ ওচৰত জমা থয়, তেন্তে বন্ধকজনে তাৰ জমা থোৱা বস্তু ওভোতাই দিয়া উচিত, আৰু সি তাৰ প্ৰভু আল্লালৈ ভয় ৰখা উচিত; আৰু সাক্ষ্য গোপন নকৰিবা, আৰু যিয়ে তাক গোপন কৰে নিশ্চয় তাৰ অস্তঃকৰণ পাপপূৰ্ণ; আৰু তোমালোকে যি কৰা আল্লাই তাক উত্তমৰূপে জানে।

فَإِنْ لَّمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَيْنِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ
 مِنَ الشَّهَدَاءِ أَنْ تَصِلَ إِحْدَاهُمَا فَتُكْرِهَ إِحْدَاهُمَا
 الْآخَرَىٰ وَلَا يَأْبَ الشَّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْأَلُوا
 أَنْ تَكْتُوبَهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلٍ ذَٰلِكُمْ أَفْسَطُ
 عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ
 تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ
 جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا
 يُضَارَ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فإِنَّهُ فُسُوقٌ
 بِكُمْ وَانْتَقُوا اللَّهَ وَيَعْلَمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عَلِيمٌ ﴿٢٨٤﴾

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَوَهْنٌ
 مَّقْبُوضَةٌ وَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الْأَمْنَىٰ
 أَوْ تَمِينَ أَمَانَتَهُ وَيَلْتَقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْفُرُوا الشَّهَادَةَ
 وَمَنْ يَكْتُوبْهَا فَإِنَّهُ آثَمُ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
 عَلِيمٌ ﴿٢٨٥﴾

২৮৫) আকাশমণ্ডলীত থকা আৰু পৃথিৱীত থকা সকলো আল্লাৰ; আৰু তোমালোকৰ মনত যি আছে তাক তুমি প্ৰকাশ কৰা বা গোপন ৰাখা আল্লাই তাৰ বাবে তোমালোকক দায়ী কৰিব; পিছত তেওঁ যাকে ইচ্ছা তাকে ক্ষমা কৰিব আৰু যাকে ইচ্ছা তাকে শাস্তি দিব; কিয়নো সকলো বস্তুৰে ওপৰত আল্লাৰ অসীম ক্ষমতা।

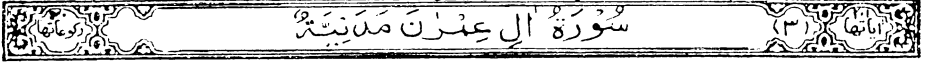
২৮৬) এই ৰচুলে, আৰু বিশ্বাসীসকলেও, তেওঁৰ প্ৰভুৰ পৰা তেওঁলৈ অহা প্ৰত্যাদেশত বিশ্বাস কৰে: তেওঁলোক সকলোৱে আল্লাত আৰু তেওঁৰ ফিৰিশতাসকলত আৰু তেওঁৰ ধৰ্ম্মগ্ৰন্থসমূহত আৰু তেওঁৰ ৰচুলসকলত বিশ্বাস কৰে, (এই বুলি) আমি তেওঁৰ ৰচুলসকলৰ ইজন সিজনৰ ভিতৰত কোনো প্ৰভেদ নকৰোঁ; আৰু তেওঁলোকে কয়, আমি (আদেশ) শুনি বাধ্য হ'লোঁ; হে আমাৰ প্ৰভু, তোমাৰেই ক্ষমা বিচাৰোঁ, আৰু তোমাৰ ওচৰলৈ আমাৰ প্ৰত্যাগমন (নিশ্চিত)।

২৮৭) আল্লাই কোনো আত্মাক তাৰ সাধাৰ অতীত ভাৰ নিদিয়ৈ; ই উপাৰ্জন কৰা সুফল নিশ্চয় লাভ কৰিব আৰু অৰ্জন কৰা কুফলো ভোগ কৰিব; হে আমাৰ প্ৰভু, যদি আমি ভ্ৰমত পৰোঁ বা দোষ কৰোঁ আমাক অপৰাধী নধৰিবা; হে আমাৰ প্ৰভু, আমাৰ পূৰ্ববৰ্ত্তীবিলাকৰ ওপৰত যেনে ভাৰ অৰ্পণ কৰিছিলো আমাৰ ওপৰত তেনে ভাৰ নিদিবা; হে আমাৰ প্ৰভু, যি ভাৰ বহন কৰিবলৈ আমাৰ শক্তি নাই, তেনে ভাৰ আমাৰ ওপৰত নিদিবা আৰু আমাক ক্ষমা কৰা, আৰু আমাক কৰুণা প্ৰদান কৰা; তুমিয়েই আমাৰ ৰক্ষাকৰ্ত্তা; এতেকে অবিশ্বাসী সম্প্ৰদায়ৰ বিৰুদ্ধে আমাক সহায় কৰা।

لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا
مَا فِيْ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تَخْفَوْهُ يُوْحٰسِبْكُمْ بِهٖ اللّٰهُ فَيَغْفِرُ
لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ ﴿٢٨٥﴾

اَمِنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اَنْزَلَ اِلَيْهٖ مِنْ رَبِّهٖ وَالْمُؤْمِنُوْنَ
كُلٌّ اَمِنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ لَا يَفْرُقُ
بَيْنَ اَحَدٍ مِنْ رُّسُلِهٖ وَقَالُوْا سَبَعْنَا وَاَطَعْنَا غَفْرًا
رَّبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ﴿٢٨٦﴾

لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا
مَا كَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا اِنْ نَسِينَا اَوْ اَخْطَاْنَا
رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِيْنَ
مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا لَاطَاقَةَ لَنَا بِهٖ
وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا اَنْتَ مَوْلَانَا
فَاَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِيْنَ ﴿٢٨٧﴾

চুৰা ৩

AL-IMRAN

আল-ইমৰান মদিনাত অৱতীৰ্ণ

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) আলিফ্-লাম্-মীম্।

أَلِفٌ لَامٌ مِيمٌ ②

৩) তেৱেঁই আল্লা, যিজনৰ বাহিৰে কোনো উপাস্য নাই—চিৰজীৱন্ত, সৰ্বধাৰণকৰ্ত্তা।

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ③

৪) ইয়াৰ পূৰ্ববৰ্ত্তী পুথিসমূহৰ সমৰ্থকৰূপে সত্যৰে সৈতে তোমালৈ ধৰ্ম্মপুথিখন তেওঁ ক্ৰমান্বয়ে নমাই পঠিয়াইছে; আৰু তেওঁ আগেয়ে মানৱৰ পথ প্ৰদৰ্শন স্বৰূপ তৌৰাত আৰু ইন্-যীল অৱতীৰ্ণ কৰিছে, আৰু তেওঁ সত্যনিৰ্ণয়কাৰী নিদৰ্শন নমাই পঠিয়াইছে।

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ④

৫) নিশ্চয় যিবিলাকে আল্লাৰ নিদৰ্শন সমূহত অবিশ্বাস কৰে সিহঁতৰ নিমিত্তে কঠোৰ শাস্তি আছে; আৰু আল্লাই ক্ষমতাসালী, প্ৰতিফল দিবৰ গৰাকী।

مَنْ تَبَلَ هُدًى. لِنَتَّاسٍ. وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ ⑤
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ⑥

৬) বাস্তৱতে আল্লাৰ একো অগোচৰ নাই; নাই পৃথিৱীত, নাই আকাশত।

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ⑦

৭) তেৱেঁই যেনে ইচ্ছা সেইদৰেই মাতৃগৰ্ভত তোমালোকক গঢ় দিয়ে; তেওঁৰ বাহিৰে উপাসনাৰ যোগ্য আৰু কেও নাই, তেৱেঁই ক্ষমতাসালী, শ্ৰেষ্ঠজ্ঞানী।

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑧

৮) তেৱেঁই তোমালৈ ধৰ্ম্মপুথিখন নমাই পঠিয়াইছে, তাৰ কিছুমান আয়ত সুনিশ্চিত,

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ

সেইবিলাকেই হৈছে ধৰ্ম্মগ্রন্থৰ মূল; আৰু কিছুমান আছে ৰূপক; কিন্তু যিবিলাকৰ অন্তৰত পেচ আছে সিহঁতে অশাস্তিৰ সৃষ্টি কৰিবৰ উদ্দেশ্যে আৰু নিজ অৰ্থ ব্যাখ্যাৰ নিমিত্তে মৰ্ম্ম সম্পৰ্কে সন্দেহ থাকিব পৰা আয়তসমূহ বিচাৰি ফুৰে; কিন্তু আল্লাৰ বাহিৰে ইয়াৰ প্ৰকৃত মৰ্ম্ম কোনেও নাজানে; আৰু জ্ঞানত সুদৃঢ় সকলে কয়, আমি ইয়াত বিশ্বাস কৰোঁ; এই আটাইবিলাকেই আমাৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা; আৰু বোধশক্তি থকা সকলেহে উপদেশ গ্ৰহণ কৰে।

৯) হে আমাৰ প্ৰভু, তুমি আমাক সুপথ প্ৰদৰ্শন কৰাৰ পিছত আমাৰ অন্তৰ বিচলিত নকৰিবা, আৰু আমাৰ প্ৰতি তোমাৰ নিজৰ পৰা কৰুণা বৰ্ষণ কৰাঁ; বাস্তৱতে তুমিয়েই শ্ৰেষ্ঠ দানশীল।

১০) হে আমাৰ প্ৰভু, যিদিন সম্পৰ্কে কোনো সন্দেহ নাই, সেইদিনা তুমি মানুহবিলাকক নিশ্চয় একেলগ কৰিবা; বাস্তৱতে আল্লাই অঙ্গীকাৰ ভঙ্গ নকৰে।

১১) বাস্তৱতে অবিশ্বাসীবিলাকৰ ধন-সম্পত্তি আৰু সিহঁতৰ সন্তান-সন্ততি আল্লাৰ বিৰুদ্ধে সিহঁতৰ কোনো কামত নালাগিব; আৰু এইবিলাকেই হৈছে নৰকৰ অগ্নিৰ ইন্ধন।

১২) (সিহঁতৰ অৱস্থা) ফিৰৌনৰ জ্ঞাতি আৰু সিহঁতৰ পূৰ্ববৰ্ত্তীবিলাকৰ অৱস্থাৰ দৰে; সিহঁতে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহক অমান্য কৰিছিল; শেহত সিহঁতৰ পাপৰ বাবে আল্লাই সিহঁতক ধৰিছিল; বাস্তৱতে আল্লা শাস্তি দিয়াত কঠোৰ।

১৩) অবিশ্বাসীবিলাকক কোৱাঁ, তোমালোক নিশ্চয় পৰাজিত হবা, আৰু তোমালোকক একেলগ কৰি নৰকলৈ নিয়া হ'ব; আৰু সেয়ে জিৰণিৰ নিকৃষ্ট ঠাই।

هَٰنَ أَمْرُ الْكِنْبِ وَأَخْرَمْتَشِيهَتْ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ⑥

যি দিন সিহঁতৰ
অন্তৰত
পেচ
আছে
সিহঁত
সিহঁত
সিহঁত

رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ⑦

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ ⑧

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ هُمُ وَقُودُ النَّارِ ⑩

كَذَابٍ أَلِيٍّ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ بَيْنِهِمْ كَذِبُوا يُأَيِّدُنَا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ⑪

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْتَابُونَ وَنَحْسَبُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْبِهَادُ ⑫

১৪) দুদল পৰস্পৰ যুদ্ধৰ বাবে প্ৰবৃত্ত হোৱাত স্বৰূপতে তোমালোকৰ নিমিত্তে নিদৰ্শন আছিল; এদলে আল্লাৰ পথত সংগ্ৰাম কৰিছিল আৰু আন দল অবিশ্বাসী আছিল; তেওঁলোকে সিহঁতক চকুৰে চাই নিজৰ দুগুণ দেখিছিল; আৰু আল্লাই যাকে ইচ্ছা তাকেই নিজ সহায়েৰে শক্তি দান কৰে; বাস্তৱতে দৃষ্টি-শক্তি থকা সকলৰ নিমিত্তে ইয়াত শিকনি আছে।

১৫) হেঁপাহৰ বস্তুবিলাকৰ নিমিত্তে অনুৰাগ, যেনে স্ত্ৰী আৰু সন্তান-সন্ততি আৰু সাঁচি থোৱা সোণ-ৰূপৰ দ'ম আৰু চাপ দিয়া ঘোঁৰা আৰু ঘৰচীয়া জন্তু আৰু শস্যক্ষেত্ৰ মানুহৰ নিমিত্তে সুসজ্জিত কৰা হৈছে; এয়ে পাৰ্থীৰ জীৱনৰ সম্বল; আৰু আল্লাৰ ওচৰতেই উত্তম প্ৰত্যাবৰ্ত্তন।

১৬) কোৱাঁ, এইবিলাকতকৈ যি উত্তম তাৰ বিষয়ে তোমালোকক সংবাদ দিম নে? (শুনা) যিসকলে পাপৰ পৰা নিজকেই ৰক্ষা কৰে তেওঁলোকৰ নিমিত্তে তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ ওচৰত, যাৰ তলেদি জুৰি বৈ গৈছে এনে উদ্যানসমূহ আছে; তাত তেওঁলোকে স্থায়ীৰূপে বসতি কৰিব, আৰু তেওঁলোকৰ নিমিত্তে থাকিব পৰিত্ৰ সহচৰীসকল আৰু আল্লাৰ সন্তুষ্টি; বাস্তৱতে আল্লাই তেওঁৰ ভৃত্যবিলাকৰ ওপৰত দৃষ্টি ৰাখে;

১৭) যিসকলে, কয়, হে আমাৰ প্ৰভু, সঁচাকৈয়ে আমি বিশ্বাস কৰিছোঁ, এতেকে আমাৰ অপৰাধ ক্ষমা কৰাঁ আৰু নৰকৰ অগ্নিৰ পৰা আমাক ৰক্ষা কৰাঁ;

১৮) এইসকলেই ধৈৰ্য্যাশীল, আৰু সত্যবাদী আৰু আল্লাৰ বাধ্য, আৰু (আল্লাৰ পথত) ব্যয়কাৰী, আৰু শেহৰাতিত ক্ষমাপ্ৰাৰ্থী।

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِتْنَتِىَ النَّعْمَانِيَّةُ تَقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَى كَافِرَةٌ تَرُونَهُمْ مَثَلِهِمْ رَأَى الْعَيْنُ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَن يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿١٤﴾

زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْجَنِّ وَالنَّسَمَاتِ وَالْأَنْعَامِ وَالْخَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حَسُنَ الْمُنَاقِبِ ﴿١٥﴾

قُلْ أَوْفَى بِوَعْدِكُمْ بَعْدَ رَدِّكُمُ اللَّيْلَ مِنْ أَمْوَاعِكُمْ أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٦﴾

الَّذِينَ يَمُوتُونَ رَبَّنَا إِنَّا أَمَتَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَنَنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٧﴾

الضَّالِّينَ وَالضَّالِّينَ وَالْقَاتِلِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالسَّحَارِ ﴿١٨﴾

১৯) আল্লাই আৰু ফিৰিশ্ৰতাবিলাকে আৰু ন্যায়ৰ ওপৰত দণ্ডায়মান জ্ঞানীসকলে সাক্ষ্য দান কৰে, যিজন পৰাক্ৰমশালী, সৰ্ব্বজ্ঞানী তেওঁৰ বাহিৰে কোনো উপাস্য নাই।

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ
قَابِلًا بِالْقِسْطِ ۗ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٩﴾

২০) বাস্তৱতে আল্লাৰ ওচৰত প্রকৃত ধৰ্ম্মই হৈছে ইচ্ছাম (সম্পূৰ্ণ বাধ্যতা); আৰু যিবিলাকক ধৰ্ম্মপুথি দান কৰা হৈছে পৰস্পৰ ঈৰ্ষা আৰু শত্ৰুতাৰ বাবে তেওঁলোকলৈ জ্ঞান অহাৰ পিছতো তেওঁলোকৰ মতৰ অমিল হৈছিল; আৰু যেয়ে আল্লাৰ নিদৰ্শনসমূহত অবিশ্বাস কৰে, (সি জানি ৰাখক) বাস্তৱতে আল্লা লেখ লোৱাত বেগী।

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ۗ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بِنَبِيِّ
بَيْنَهُمْ ۗ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ ﴿٢٠﴾

২১) যদিহে সিহঁতে তোমাৰ লগত বাদানুবাদ কৰে, তেন্তে কোৱাঁ, আল্লাৰ প্ৰতি মই আৰু মোৰ অনুসৰণকাৰীসকলে আত্মসমৰ্পণ কৰিছোঁ; আৰু যিবিলাকক পুথি দান কৰা হৈছে তেওঁলোকক আৰু অশিক্ষিত মানুহবিলাকক কোৱাঁ, তোমা-লোকে আত্মসমৰ্পণ কাৰছানে? আৰু যদি তেওঁলোকে আত্মসমৰ্পণ কৰে তেন্তে তেওঁলোকে স্বৰূপতে সুপথ পাইছে; আৰু যদি সিহঁত বিমুখ হয় তেতিয়া কেৱল সংবাদ দানৰ ভাৰহে তোমাৰ ওপৰত; আৰু আল্লাই তেওঁৰ ভূতবিলাকৰ ওপৰত দৃষ্টি ৰাখে।

فَإِنْ حَاجَّوكَ فَقُلْ أَسَلْتُ وَجْهِي لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعْتُ
وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ ۗ أَسَلْتُمْ ۗ فَإِنْ
أَسَلْتُمْ فَقَدْ اهْتَدَوْا ۗ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ
ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢١﴾

২২) বাস্তৱতে যিবিলাকে আল্লাৰ নিদৰ্শনসমূহত অবিশ্বাস কৰে আৰু অন্যায়ৰূপে নবীসকলক হত্যা কৰে আৰু মানুহৰ ভিতৰত ন্যায়েৰে আদেশ কৰোঁতাসকলক বধ কৰে সিহঁতক কষ্টদায়ক শাস্তিৰ সংবাদ দিয়া।

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ
النَّاسِ فَبِئْسَ هُمْ بَعْدَآبِ الْبَرِّ ﴿٢٢﴾

২৩) সেইবিলাকৰেই কাৰ্য্য ইহ আৰু পৰলোকত নিষ্ফল হ'ব, আৰু সিহঁতৰ কোনো সহায়কাৰীও নাথাকিব।

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٣﴾

২৪) যিবিলাকক ধৰ্মপুথিৰ কিছু অংশ দান কৰা হৈছে সেইবিলাকৰ বিষয়ে তুমি ভাবি চোৱা নাইনে? সিহঁতক আল্লাৰ পুথিৰ ফাললৈ আহ্বান কৰা হৈছে, যাতে ই সিহঁতৰ ভিতৰত মীমাংসা কৰে শিহঁত সিহঁতৰ এক শ্ৰেণী বিমুখ হৈ উলটি যায়।

২৫) ইয়াৰ কাৰণ হৈছে, সিহঁতে কয়, দিনচেৰেকৰ নিমিষ্টেহে অগ্নিয়ে আমাক স্পৰ্শ কৰিব, আৰু সিহঁতে যি মিছা সাজিছিল সেয়ে সিহঁতৰ ধৰ্ম বিষয়ে সিহঁতক প্ৰতাৰিত কৰিছিল।

২৬) যিদিনৰ বিষয়ে কোনো সন্দেহ নাই, সেইদিনা যেতিয়া আমি সিহঁতক একেলগে গোট খুৱাম, তেতিয়া সিহঁতৰ কেনে অৱস্থা হ'ব? আৰু প্ৰত্যেক আত্মাৰ উপাৰ্জন তাক সম্পূৰ্ণৰূপে দান কৰা হ'ব, আৰু সিহঁতৰ অনায়াসে কৰা নহ'ব।

২৭) কোৱাঁ, হে আল্লা, তুমি ৰাজ্যৰ গৰাকী, যাকে ইচ্ছা তাকেই তুমি ৰাজ্য দান কৰাঁ, আৰু যাবে পৰা ইচ্ছা তুমি ৰাজ্য কাঢ়ি লোৱা, আৰু যাকে ইচ্ছা তাকেই সন্মানিত কৰা, আৰু যাকে ইচ্ছা তাকেই অৱমানিত কৰা; সকলো মঙ্গল তোমাৰ হাততেই: বাস্তৱতে সকলো বস্তুতে ওপৰত তোমাৰ মহৎ ক্ষমতা।

২৮) তুমিয়েই নিশাক দিনৰ ভিতৰলৈ আনা, আৰু তুমিয়েই দিনক নিশাৰ ভিতৰলৈ নিয়া; আৰু তুমিয়েই মৃতকৰ পৰা জীৱিতক উদ্ধাৰন, কৰা আৰু জীৱিতৰ পৰা মৃতকক উদ্ধাৰন কৰা তুমিয়েই; আৰু তুমি যাকে ইচ্ছা তাকেই অলেখ জীৱিকা দান কৰা।

২৯) বিশ্বাসীসকলে বিশ্বাসীসকলক এৰি অবিশ্বাসীবিলাকক বন্ধুৰূপে যেন গ্ৰহণ নকৰে;

أَلَمْ تَر إِلَى الَّذِينَ أَوْنُوا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ فَوَيْقُ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ نَسْأَلَ النَّارَ إِلَّا أَنْتَا مَعْدُودِينَ ﴿٢٥﴾ وَعَرَّهْمُ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٦﴾

فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْتَهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوَقَّيْتْ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ يُبِيدُكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٧﴾

تُولِجُ الْيَلَّ فِي النَّهَارِ وَتُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي الْيَلِّ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٨﴾

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكُفْرَانَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ

আৰু যেয়ে এনে কৰে আল্লাৰ লগত তাৰ কোনো সম্পৰ্ক নাথাকিব, কিন্তু যদি সম্পূৰ্ণৰূপে সিহঁতৰ পৰা নিজকে ৰক্ষা কৰা (তাৎ কোনো দোষ নাই); আৰু আল্লাই তোমালোকক নিজ সম্বন্ধে সতৰ্ক থাকিবলৈ শিকায়; বাস্তৱতে আল্লাৰ ফালেই প্ৰত্যাবৰ্ত্তন।

৩০) কোৱাঁ, তোমাৰ অন্তৰত যি আছে তাক গোপন কৰা বা তাক প্ৰকাশ কৰা আল্লাই তাক জানে; আৰু আকাশত আৰু পৃথিৱীত থকা সকলো তেওঁ জানে; বাস্তৱতে সকলো বস্তুৰ ওপৰতে আল্লাৰ মহৎ ক্ষমতা।

৩১) সেইদিনলৈ (ভয় কৰাঁ) যিদিনা প্ৰত্যেক আত্মাই সি যি সংকাৰ্য্য কৰিছে তাকে প্ৰত্যক্ষভাৱে দেখা পাব, আৰু যি অসৎ কাৰ্য্য কৰিছিল তেতিয়া সি ইচ্ছা কৰিব যদি তাৰ আৰু ইয়াৰ (অসৎ কাৰ্য্যৰ) মাজত দীৰ্ঘ কালৰ পাৰ্থক্য থাকিল হেঁতেন! আৰু আল্লাই তোমালোকক নিজ সম্বন্ধে সাৱধানে থাকিবলৈ আদেশ কৰে; বাস্তৱতে আল্লা (নিজ) ভৃত্যবিলাকৰ প্ৰতি স্নেহশীল।

৩২) কোৱাঁ, যদি তোমালোকে আল্লাক ভাল পোৱা তেন্তে মোৰ অনুসৰণ কৰাঁ; আল্লাই তোমালোকক ভাল পাব আৰু তোমালোকৰ নিমিত্তে তোমালোকৰ দোষ মাৰ্জ্জনা কৰিব; বাস্তৱতে আল্লা শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

৩৩) কোৱাঁ, আল্লা আৰু ৰচুলৰ অনুগত হোৱাঁ; কিন্তু যদি শেহত সিহঁত বিমুখ হয়, তেন্তে নিশ্চয় আল্লাই অবিশ্বাসীবিলাকক ভাল নাপাব।

৩৪) বাস্তৱতে আল্লাই আদম্ আৰু নুহ আৰু ইব্ৰাহিমৰ বংশধৰ আৰু ইমৰানৰ বংশধৰক সকলো জাতিৰ মাজৰ পৰা বাছি লৈছিল;

الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَيُحَذِّرْكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٣٠﴾

قُلْ إِنْ تَحْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يُعَلِّمُهُ اللَّهُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣١﴾

يَوْمَ تَحْذَرُ كُلُّ نَفْسٍ مِمَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُخْضَرًا ۖ وَمِمَّا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَتَذَكَّرُ أَنْ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا أَبْعَدًا ۖ وَيُحَذِّرْكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ وَدُفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٢﴾

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٣﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُبْغِ الْكُفْرِينَ ﴿٣٤﴾

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٥﴾

৩৫) তেওঁলোকৰ কিছুমান কিছুমানৰ বংশধৰ; বাস্তৱতে আল্লা সকলো শুনোতা, সৰ্ব্বজ্ঞ।

ذُرِّيَّتَهُۥٓ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

৩৬) যেতিয়া 'ইমৰানৰ বংশধৰ এগৰাকী তিৰোতাই কলে, হে মোৰ প্ৰভু, মই নিশ্চয় তোমাৰ কাৰণেই মোৰ গৰ্ভত যি সন্তান আছে (তাক) মুক্ত কৰি তোমাতে উৎসৰ্গ কৰিছোঁ; এতিয়া তুমি (ইয়াক) মোৰ পৰা গ্ৰহণ কৰাঁ; বাস্তৱতে তুমিয়েই সকলো শুনোতা, সৰ্ব্বজ্ঞ।

إِذْ قَالَتْ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّيْ ۖ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾

৩৭) পিছত যেতিয়া তেওঁ সন্তান প্ৰসৱ কৰিলে, তেওঁ কলে, হে মোৰ প্ৰভু, স্বৰূপতে মই এই কন্যা সন্তানকে প্ৰসৱ কৰিলোঁ; আৰু তেওঁ যি প্ৰসৱ কৰিলে আল্লাই উত্তমৰূপে জানে, আৰু পুৰুষো তুলনাত এই কন্যাৰ নিচিনা নহয়; আৰু (তেওঁ কলে), বাস্তৱতে মই এই কন্যাৰ নাম মৰ্য়ম্ ৰাখিলোঁ, আৰু নিশ্চয় তাইক আৰু তাইৰ সন্তানক নিবৰ্বাসিত ছয়তানৰ পৰা তোমাৰ আশ্ৰয়তে সমৰ্পণ কৰিলোঁ।

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَكَأَيُّ ذَكَرٍ كَانَتْ لِي وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٧﴾

৩৮) পিছত তেওঁৰ প্ৰতিপালকে সেই কন্যাক শুভ গ্ৰহণেৰে গ্ৰহণ কৰিলে, আৰু তেওঁক উত্তম গঠনেৰে বঢ়ালে, আৰু জেকেৰিয়াক তেওঁৰ প্ৰতিপালনৰ ভাৰ অৰ্পণ কৰিলে: জেকেৰিয়াই উপাসনালয়ত তেওঁৰ সন্মুখীন হৈ সোমোওঁতে তেওঁৰ ওচৰত আহাৰ দেখা পাইছিল; তেওঁ কলে, হে মৰ্য়ম্, এই আহাৰ তুমি ক'ব পৰা পাইছা? তেওঁ কলে, ই আল্লাৰ কাষৰ পৰা আহিছে; বাস্তৱতে আল্লাই যাকে ইচ্ছা তাকেই সন্মল দান কৰে।

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۖ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْجُمُعَاتِ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۖ قَالَ يَبْرَأُ لِي لَكَ هَذَا ۖ قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾

৩৯) পিছত তাতে তেতিয়াই জেকেৰিয়াই তেওঁৰ প্ৰতিপালকক প্ৰাৰ্থনা কৰিলে; তেওঁ কলে, হে মোৰ প্ৰভু, এটি সুসন্তান তোমাৰ নিজ অনুগ্ৰহেৰে

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ

মোক দান কৰা; বাস্তৱতে তুমিয়েই প্ৰাৰ্থনাৰ শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা।

৪০) তেওঁ উপাসনালয়ত থিয় হৈ প্ৰাৰ্থনা কৰোঁতে ফিৰিশ্‌তাবিলাকে তেওঁক এইদৰে সম্বোধন কৰিলে, বাস্তৱতে আল্লাই ইয়াহায়াৰ বিষয়ে এই শুভ সংবাদ তোমাক দিছে, তেওঁ আল্লাৰ কাষৰ পৰা অহা বাক্য পূৰ্ণ কৰিব আৰু তেওঁ সম্মানিত আৰু আত্ম সম্বৰণ কৰোঁতা হ'ব, আৰু ধাৰ্মিকসকলৰ মাজৰ এজন নবী হ'ব।

৪১) তেওঁ কলে, হে মোৰ প্ৰভু, যিহুলত মোক বান্ধকই আহি দেখা দিছে, আৰু মোৰ পত্নী বন্ধ্যা, মোৰ আৰু কেনেকৈ পুত্ৰ হ'ব? তেওঁ কলে, আল্লাই এই দৰেই যি ইচ্ছা তাকেই কৰে।

৪২) তেওঁ কলে, হে মোৰ প্ৰভু, মোৰ প্ৰতি কোনো নিদৰ্শন স্থিৰ কৰা; তেওঁ কলে, তোমাৰ প্ৰতি এই নিদৰ্শন, তুমি ইস্তিত কৰাৰ বাহিৰে তিনিদিন মানুহৰ লগত কথা নাপাতিবা, আৰু তোমাৰ প্ৰতিপালকক বহুবাৰ স্মৰণ কৰা, আৰু গধূলি আৰু পুৱা তেওঁৰে পৱিত্ৰতা কীৰ্ত্তন কৰা।

৪৩) আৰু মনত পেলোৱা, যেতিয়া ফিৰিশ্‌তাবিলাকে কৈছিল, হে মৰয়ম, বাস্তৱতে আল্লাই তোমাক বাছি লৈছে, আৰু তোমাক শুদ্ধ কৰিছে আৰু জগতৰ নাৰীকুলৰ মাজৰ পৰা তোমাক নিৰ্বাচন কৰিছে।

৪৪) হে মৰয়ম, তুমি তোমাৰ প্ৰতিপালকৰ অনুগত হোৱা আৰু প্ৰণিপাত কৰা আৰু উপাসনা কৰা।

৪৫) ই অদৃশ্য সম্বন্ধে ভৱিষ্যৎবাণী, তাক আমি তোমাৰ প্ৰতি প্ৰত্যাদেশ কৰিছোঁ; আৰু সিহঁতৰ ভিতৰত কোনো মৰয়মৰ প্ৰতিপালনৰ ভাৰ লব

لَدُنْكَ ذُرِّيَّةٌ كَاتِبَةٌ إِنَّكَ سَمِيعٌ الدُّعَاءِ ﴿٤٠﴾

فَنَادَتْهُ الْمَلِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْوَاحِيَةِ
إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ مُصَدِّقًا لِّكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ
وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤١﴾

قَالَ رَبِّ أَلَيْسَ لِي عَلَمٌ وَقَدْ بَلَغَنِي الْكِبَرُ
وَأُمْرَاتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤٢﴾

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً ۗ قَالَ آيَتُكَ الْأْتِكُمُ النَّاسَ
ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْرًا وَادْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالنَّعِيَةِ
وَالْإِكْبَارِ ﴿٤٣﴾

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلِكَةُ لِيُزَيِّرَنَّ اللَّهُ اصْطَفَاكَ وَ
ظَهَرَكَ وَاصْطَفَاكَ عَلَىٰ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

لِيُزَيِّرَ أُمَّتِي لِوَلِيِّكَ وَاسْجُدْ لِوَالِدِي وَارْكَعْ لِي
مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٥﴾

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۗ وَمَا كُنْتَ

তাক স্থিৰ কৰিবলৈ যেতিয়া সিহঁতে নিজ নিজ কলম দলিয়াইছিল তেতিয়া তুমি সিহঁতৰ ওচৰত নাছিলি; আৰু (তাকে লৈ) সিহঁতে যেতিয়া বাক-বিতণ্ডা কৰিছিল তেতিয়াও তুমি সিহঁতৰ ওচৰত নাছিলি।

৪৬) আৰু (মনত পেলোৱা) যেতিয়া ফিৰিশ্তা-বিলাকে কলে, হে মৰ্যম, বাস্তৱতে আল্লাই নিজ বাক্য দ্বাৰা তোমাক এজনৰ সম্বন্ধে শুভসংবাদ দান কৰিছে; তেওঁৰ নাম হ'ব মচীহ স্ৰীচা মৰ্যমৰ পুত্ৰ; তেওঁ হ'ব ইহলোক আৰু পৰলোকত সম্মানিত আৰু আল্লাৰ কাষত থকাসকলৰ সঙ্গী;

৪৭) আৰু তেওঁ দোলনত আৰু পূৰ্ণবয়সত মানুহৰ লগত বাক্যালাপ কৰিব আৰু তেওঁ ধাৰ্মিকসকলৰ অন্তৰ্গত হ'ব।

৪৮) তেওঁ কলে, হে মোৰ প্ৰভু, মোৰ পুত্ৰ কেনেকৈ হ'ব, যিস্থলত পুৰুষে মোক স্পৰ্শ কৰা নাই? তেওঁ কলে, এইদৰেই আল্লাই যি ইচ্ছা সৃজন কৰে; যেতিয়া তেওঁ কোনো বিষয়ে সঙ্কল্প কৰে, তেওঁ সেই সম্বন্ধে মাথোন কয়, 'হ', আৰু সেয়ে হয়।

৪৯) আৰু আল্লাই তেওঁক ধৰ্মগ্ৰন্থ আৰু জ্ঞান আৰু তৌৰাত আৰু ইনযীলৰ শিক্ষা দিব।

৫০) আৰু ৰচুলস্বৰূপে ইস্ৰাইলৰ সন্তান-সন্ততিৰ ওচৰলৈ (তেওঁক পঠিয়াব); (তেওঁ ক'ব), মই তোমালোকৰ প্ৰতিপালকৰ পৰা তোমালোকৰ ওচৰলৈ এই নিদৰ্শনৰে সৈতে আহিছোঁ— তোমালোকৰ মঙ্গলৰ নিমিত্তে বোকাৰে চৰাইৰ আকৃতি গঠন কৰিম, পিছত তাৰ ভিতৰলৈ মই ফু দিম, তেতিয়া আল্লাৰ আদেশত ই উৰণীয়া চৰাই হৈ পৰিব; আৰু মই জৰাফ্ৰ আৰু কুঠৰোগীক আৰোগ্য কৰিম আৰু আল্লাৰ আদেশত মৃতকক

لَدَيْهِمْ اذْ يُلقُونَ اَقْلَامَهُمْ اِيْهُمْ لِكُلِّ مَرْيَمٍ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٦﴾

اِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ يَبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ
مِّنْهُ ۗ اَسْمٰهُ الْمَسِيْحُ عِيسٰى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿٤٧﴾

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٤٨﴾

قَالَتْ رَبِّ اِنِّىْ يَكُوْنُ لِيْ وِلْدٌ وَّلَمْ يَمْسَسْنِيْ بَشْرٌ
قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ اِذَا قَضٰٓءُ اَمْرًا فَاَتَمَّ
يَقُوْلُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٤٩﴾

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰةَ وَالْاِنْجِيْلَ ﴿٥٠﴾

وَرَسُوْلًا اِلَىٰ بَنِيۤ اِسْرٰٓءِيْلَ ۗ اِنِّىْ قَدْ جِئْتُكُمْ بِاٰتٍ
مِّنْ رَبِّكُمْ ۗ اِنِّىْ اَخْلَقْتُ لَكُمْ مِنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ
فَاَنْفُخْ فِيْهِ فَيَكُوْنُ طَيْرًا يٰۤاٰذِنُ اللّٰهِ ۗ وَاُنْبِئُ
الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ وَاُحْيِ الْمَوْتٰى يٰۤاٰذِنُ اللّٰهِ ۗ

জীৱন দান কৰিম; আৰু তোমালোকে কি খোৱা উচিত আৰু তোমালোকে ঘৰত কি সঞ্চয় কৰা উচিত সেই সম্বন্ধে শিক্ষা দিম; বাস্তৱতে তোমালোকৰ নিমিত্তে ইয়াত নিশ্চয় নিদৰ্শন আছে, যদিহে তোমালোক বিশ্বাসী হোৱা—

৫১) আৰু মোৰ পূৰ্বেই অহা তৌৰাতৰ যি অংশ মই তাৰেই সত্যতাৰ সমৰ্থনকাৰী, আৰু যিবিলাক বস্তু অবৈধ কৰা হৈছে তাৰ কিছুমান তোমালোকৰ নিমিত্তে বৈধ কৰিবৰ উদ্দেশ্যে মই আহিছোঁ; আৰু তোমালোকৰ প্ৰতিপালকৰ পৰা নিদৰ্শনৰে সৈতে মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিছোঁ; গতিকে আল্লালৈ ভয় ৰাখা আৰু মোৰ অনুগত হোৱা।

৫২) নিশ্চয় আল্লা মোৰ প্ৰতিপালক আৰু তোমালোকৰো প্ৰতিপালক; গতিকে তেওঁৰে আৰাধনা কৰা; সেয়েই প্ৰকৃত পথ।

৫৩) আৰু যেতিয়া ঈচাই সিহঁতৰ অবিশ্বাস অনুভৱ কৰিলে, তেওঁ কলে, আল্লাৰ পথত কোন মোৰ সহায়কাৰী হ'ব? শিষ্যবৰ্গে কলে, আল্লাৰ কাৰ্য্যত আমিহেই সহায়কাৰী হম; আমি আল্লাত বিশ্বাস কৰোঁ; আৰু তুমি সাক্ষী থাকিবা, আমি তেওঁতেই আত্মসমৰ্পণ কৰিছোঁ।

৫৪) হে আমাৰ প্ৰভু, তুমি যি নমাই পঠিয়াইছা তাত আমি বিশ্বাস স্থাপন কৰিছোঁ আৰু আমি ৰচুলৰ অনুসৰণ কৰিছোঁ, গতিকে (সত্য হকে) সাক্ষী দিওঁতাসকলৰ লেখতে আমাকো ধৰি ৰাখা।

৫৫) আৰু সিহঁতে (ঈচাৰ বিৰুদ্ধে) অভিসন্ধি কৰিলে, কিন্তু আল্লায়ো পৰিকল্পনা কৰিলে; আৰু আল্লা শ্ৰেষ্ঠ পৰিকল্পনা কৰোঁতা।

৫৬) (মনত পেলোৱা) যেতিয়া আল্লাই কৈছিল,

أُتِيتُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأَجْلِ
لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ
مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝ ﴿٥٢﴾

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ
مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥٣﴾

فَلَمَّا أَحَسَّ عَيْسَىٰ مِنْهُمْ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي
إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ أُمَّتًا
بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٤﴾

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا
مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٥﴾

﴿٥٦﴾ وَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ ﴿٥٧﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيُعِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ

হে ঈচা, নিশ্চয় মই তোমাৰ মৃত্যু ঘটাম আৰু মোৰ সম্মুখত তোমাক উন্নত কৰিম আৰু তোমাক অবিশ্বাসীবিলাকৰ নিন্দাৰ পৰা মুক্ত কৰিম, আৰু যিসকলে তোমাৰ অনুসৰণ কৰে সেইসকলক পুনৰুত্থানৰ দিনলৈকে অবিশ্বাসীবিলাকৰ ওপৰত শ্রেষ্ঠতা দান কৰিম; পিছত মোলৈকে তোমালোকৰ প্ৰত্যবৰ্ত্তন; তাৰ পিছত তোমালোকৰ যি বিষয়ে মতভেদ হৈছিল সেই বিষয়ে মই তোমালোকৰ মাজত বিচাৰ কৰিম।

৫৭) কিন্তু যিবিলাকে অবিশ্বাস কৰে; মই সিহঁতক ইহু আৰু পৰলোকত কঠোৰ শাস্তি দিম; আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে কোনো সাহায্যকাৰী নাথাকিব।

৫৮) আন পক্ষে, যিসকলে বিশ্বাস কৰে আৰু সৎকাৰ্য্য সম্পাদন কৰে তেওঁ সেইসকলক পাব লগীয়া সুফল সম্পূৰ্ণৰূপে দান কৰিব, আৰু আল্লাই অন্যায়কাৰীবিলাকক ভাল নাপায়।

৫৯) মই তোমাৰ প্ৰতি নিদৰ্শনসমূহৰ একাংশ আৰু জ্ঞানগৰ্ভ উপদেশ আবৃত্তি কৰিছোঁ।

৬০) বাস্তৱতে আল্লাৰ ওচৰত ঈচাৰ তুলনা আদমৰ দৰে; তেওঁ তেওঁক মাটিৰে সৃজন কৰিছিল; পিছত তেওঁৰ বিষয়ে কৈছিল, 'হ', আৰু সেয়ে হৈ পৰিছিল।

৬১) এই সত্য তোমাৰ প্ৰতিপালকৰ পৰা অহা; গতিকে তুমি বিবাদ কৰোঁতাবিলাকৰ মাজৰ নহ'বা।

৬২) আৰু জ্ঞান তোমালৈ অহাৰ পিছত যদি কোনোৱে তোমাৰে সৈতে এই বিষয়ে বিবাদ কৰে, তেতিয়া কবা আহাঁ, আমাৰ সন্তানবিলাকক আৰু

وَمُطَهَّرِكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلِ الَّذِينَ
اشْتَبَعُوا قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ
إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُم بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٧﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعْدِبْهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٥٨﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾

ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٦٠﴾

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ
تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦١﴾

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُنْتَرِينَ ﴿٦٢﴾

فَمَنْ حَاجَبَكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
فَقُلْ نَحْنُ أَوْلَا نَدْعُ بِنَبَائِنَا وَأَبْنَائِكُمْ وَنِسَائِنَا وَ

তোমালোকৰ সন্তানবিলাকক, আৰু আমাৰ তিৰোতাবিলাকক আৰু তোমালোকৰ তিৰোতাবিলাকক, আৰু আমাৰ আত্মীয়স্বজনক আৰু তোমালোকৰ আত্মীয়স্বজনক আহ্বান কৰোঁ; তাৰ পিছত আমি অতি বিনীতভাৱে প্ৰাৰ্থনা কৰোঁহক যেন আল্লাৰ ক্ৰোধ অসত্যবাদীবিলাকৰ ওপৰত পৰক।

৬৩) বাস্তৱতে, এয়ে সত্য বৃত্তান্ত, আল্লাৰ ভিন্না কোনো উপাস্য নাই ও বাস্তৱতে আল্লাই নিশ্চয় পৰাক্ৰমশালী, সৰ্ব্বজ্ঞানী।

৬৪) পিছত যদি সিহঁত বিমুখ হয় তেতিয়া মনত ৰাখিবা যে, বাস্তৱতে আল্লাই শক্তিভঙ্গকাৰী-বিলাকক বঢ়িয়াকৈ জানে।

৬৫) কোৱাঁ, হে গ্ৰন্থ পোৱা সকল, এনে এটা সিদ্ধান্তলৈ আহাঁ যি আমাৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত সমানেই বিদ্যমান, অৰ্থাৎ, আমি আল্লাৰ বাহিৰে (কাৰো) আৰাধনা নকৰোঁ, আৰু কোনো বস্তুকেই তেওঁৰ সমান নকৰোঁ; আৰু আল্লাক এৰি আমাৰ ভিতৰৰ এজনে আন এজনক প্ৰতিপালক বুলি যেন গ্ৰহণ নকৰে; ইয়াৰ পিছতো যদি সিহঁত বিমুখ হয় তেতিয়া তোমালোকে কবা, তোমালোকে সাক্ষী থাকিবা আমি (আল্লাতে) আত্মসমৰ্পণ কৰিছাঁ।

৬৬) হে ধৰ্মগ্ৰন্থ পোৱা সকল, তোমালোকে ইব্ৰাহিমৰ বিষয় লৈ কিয় বিবাদ কৰা; অথচ তোৰাত আৰু ইনযিল্ তেওঁৰ পিছতহে নমাই পঠিওৱা হৈছিল; তাকো তোমালোকে নুবুজানে।

৬৭) কোৱাঁ, তোমালোকেই সেই বিষয় লৈ তৰ্ক বিবাদ কৰিছিল। যি বিষয়ে তোমালোকৰ জ্ঞান আছিল; কিন্তু যি বিষয়ে তোমালোকৰ জ্ঞান মাত্ৰ

نَسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ بَتَيْهَلْ فَجَعَلْ
لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكٰذِبِينَ ﴿٦٣﴾

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلٰهٍ إِلَّا اللَّهُ
وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٤﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُنْكَرِينَ ﴿٦٥﴾

قُلْ يَا هَلَلْ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا
بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٦﴾

يَا هَلَلْ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرٰهِيْمَ وَمَا أَنْزَلْتِ
التَّوْرٰهَ وَالْإِنْجِيْلَ إِلَّا مِنْ بَدْرِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾

هَآأَنْتُمْ هَؤْلَآءِ حَآجَجْتُمْ فِينَا كُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ
تُحَآجُّونَ فِينَا لَيْسَ كُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَ

নাই সেই বিষয় লৈ তোমালোকে কিয় বিবাদ কৰা ?
আৰু আল্লাহেৰ জ্ঞান আছে কিন্তু তোমালোকৰ
জ্ঞান নাই।

أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾

৬৮) ইব্ৰাহিম ইহুদীও নাছিল, খ্ৰীষ্টিয়ানো
নাছিল, কিন্তু তেওঁ একমাত্ৰ আল্লাৰ একনিষ্ঠ
সেৱক, আত্মসমৰ্পণকাৰী আছিল; আৰু তেওঁ
বহুঈশ্বৰবাদী নাছিল।

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ
حَنِيفًا مَّسَلِيًّا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٥﴾

৬৯) যিবিলাক মানুহে ইব্ৰাহিমৰ অনুসৰণ
কৰিছিল আৰু এই নবীজন আৰু বিশ্বাসীসকল,
সঁচাকৈয়ে সেইবিলাকেই তেওঁৰ বেছি ওচৰৰ;
বাস্তৱতে আল্লা বিশ্বাসীসকলৰ বন্ধু।

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا
النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَبِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾

৭০) গ্ৰন্থ পোৰাবিলাকৰ এদলৰ আকাঙ্ক্ষা,
সিহঁতে তোমালোকক বিপথে লৈ যায়, কিন্তু
সিহঁতে (কাকো) নিজৰ বাহিৰে বিপথে নিনিয়ৈ;
অথচ সিহঁতে ইয়াৰ উপলব্ধি নকৰে।

وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا
يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾

৭১) হে গ্ৰন্থ পোৰাবিলাক, তোমালোকে কিয়
আল্লাৰ নিদৰ্শনসমূহ অমান্য কৰা? অথচ
তোমালোকে নিজেই সাক্ষী।

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ
تَشْهَدُونَ ﴿١٥﴾

৭২) হে গ্ৰন্থ পোৰাবিলাক, কিয় তোমালোকে
অসত্যৰে সৈতে সত্যক মিহলি কৰা আৰু সত্যক
গোপন কৰা? অথচ তোমালোকে নিজেই জানা।

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ
الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾

৭৩) আৰু গ্ৰন্থ পোৰাবিলাকৰ ভিতৰৰ এদলে
কয়, বিশ্বাসীসকললৈ যি নমাই পঠিওৱা হৈছিল
তাত দিনৰ প্ৰথম ভাগত বিশ্বাস কৰা আৰু
শেহভাগত প্ৰত্যাহাৰ কৰা, সম্ভৱতঃ সিহঁত
(ইচলামৰ পৰা) উভতি আহে;

وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمِنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ
عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهَ النَّهَارَ وَكَفَرُوا وَآخِرَهُ لَعْنَهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿١٥﴾

৭৪) (আৰু সিহঁতে কয়,) যিবিলাকে তোমা-
লোকৰ ধৰ্ম্মৰ অনুসৰণ কৰে কেৱল সিহঁতৰ

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَى

কথাতহে বিশ্বাস কৰিবা; তুমি কোৱা, বাস্তৱতে যথার্থ পথপ্ৰদৰ্শনেই হৈছে আল্লাৰ পথপ্ৰদৰ্শন; তোমালোকক যেনে ধৰ্ম্ম দান কৰা হৈছে তেনে ধৰ্ম্ম আন এজনকো দান কৰা হৈছে; অথবা তোমালোকৰ প্ৰতিপালকৰ সম্মুখত তোমালোকৰ লগত সিহঁতে বিবাদ কৰি দোষাৰোপ কৰিব পাৰিব; তুমি কোৱা, বাস্তৱতে সকলো কৃপা আল্লাৰ হাতত; তেওঁ যাকে ইচ্ছা তাকেই কৃপা দান কৰে; বাস্তৱতে আল্লা বিপুল সঙ্গতিসম্পন্ন, সৰ্ব্বজ্ঞ।

৭৫) তেওঁ নিজ কৰুণাৰে যাকে ইচ্ছা তাকেই বাছি লয়; আৰু আল্লা মহান অনুগ্ৰহৰ গৰাকী।

৭৬) আৰু গ্ৰন্থ পোৱাবিলাকৰ ভিতৰত এনে মানুহো আছে যাক অতুল ঐশ্বৰ্য্য অৰ্পণ কৰিলেও তোমাক সেইখিনি ওলোটাই দিব; আৰু সিহঁতৰ ভিতৰত এনে মানুহো আছে যাক দিনাৰ এটা অৰ্পণ কৰিলে, যেতিয়ালৈকে তুমি তাৰ ওপৰত বল প্ৰয়োগ কৰি থিয় নোহোৱা তোমাক ওলোটাই নিদিব; কাৰণ সিহঁতে কয়; অশিক্ষিতবিলাকৰ সম্বন্ধে আমাৰ ওপৰত কোনো দায়িত্ব নাই; বাস্তৱতে সিহঁতে জ্ঞান থকা সত্বেও আল্লাৰ বিপক্ষে মিছা মাতে।

৭৭) হয়, যিসকলে নিজৰ অঙ্গীকাৰ পালন কৰে আৰু নিজক অন্যায়ৰ পৰা ৰক্ষা কৰে, বাস্তৱতে আল্লাই অন্যায়ৰ পৰা নিজৰ ৰক্ষা কৰোঁতাসকলক ভাল পায়।

৭৮) বাস্তৱতে যিবিলাকে আল্লাৰ অঙ্গীকাৰ আৰু নিজৰ শপত কিঞ্চিৎ বিনিময় লৈ সলনি কৰে, সেইবিলাকৰ পৰলোকত কোনো অংশ নাথাকিব; আল্লাই সিহঁতৰ লগত কথাও নাপাতিব, পুনৰুত্থানৰ দিনতো সিহঁতৰ প্ৰতি

هُدَىٰ اللَّهُ أَنْ يُؤْتِيَ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيْتُمْ أَوْ يُجَازِيكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

يَخْتَصُ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

وَمِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِعُقُوبَةِ يَوْمِئِذٍ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِدِينَارٍ لَا يُوَدِّعُ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمَّتْ عَلَيْهِ فَايْتَأَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمُتِينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٧﴾

بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَشْكُرُونَ بَعْدَ اللَّهِ وَأَيَّانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُم

তেওঁৰ (অনুগ্রহৰ) দৃষ্টি নপৰিব আৰু সিহঁতক তেওঁ (পাপৰ পৰা) শুদ্ধও নকৰিব; বাস্তৱতে সিহঁতৰ নিমিত্তে যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি থাকিব।

৭৯) আৰু সঁচাকৈয়ে সিহঁতৰ ভিতৰত এদল আছে যিবলিকে ধৰ্ম্মপুথি জিভা ঘূৰাই (মুখ বেঙাই) আবৃত্তি কৰে, যাতে ই (আবৃত্তি কৰা অংশ) পুথিৰ পৰা নোহোৱাতো তোমালোকে তাক পুথিৰে বুলি গ্ৰহণ কৰিব পাৰা; আৰু সিহঁতে কয়, ই আল্লাৰ পৰা আহিছে, অথচ ই আল্লাৰ পৰা অহা নাই; সিহঁতে জ্ঞান থকা সত্ত্বেও আল্লাৰ সম্বন্ধে মিছা মাতে।

৮০) এনে এজন মানুহৰ পক্ষে যাক আল্লাই ধৰ্ম্মগ্ৰন্থ আৰু জ্ঞান আৰু নবীত্ব দান কৰিছে, ‘আল্লাক এৰি তোমালোক মোৰ ভৃত্য হোৱা’ বুলি কোৱা সম্ভব নহয়; বৰং তেওঁ ক’ব, যিহেতু তোমালোকে ধৰ্ম্মগ্ৰন্থৰ শিক্ষা দিছিল আৰু যিহেতু তোমালোকে ইয়াক অধ্যয়ন কৰিছিল তোমালোক সকলোৱেই প্ৰভুৰ বাধ্য হোৱা।

৮১) আৰু তেওঁ তোমালোকক এই আদেশ নিদিয়ে, ফিৰিশতাবিলাকক আৰু নবীসকলক পালনকৰ্ত্তা বুলি গ্ৰহণ কৰা; তোমালোকে আত্মসমৰ্পণ কৰাৰ পিছত তেওঁ তোমালোকক অবিশ্বাস গ্ৰহণ কৰিবলৈ আদেশ দিব নে?

৮২) আৰু মনত পেলোৱা, যেতিয়া আল্লাই নবীসকলৰ পৰা অঙ্গীকাৰ গ্ৰহণ কৰিলে, বাস্তৱতে মই তোমালোকক গ্ৰন্থ আৰু জ্ঞান দান কৰাৰ পিছত যেতিয়া এজন ৰচুল তোমালোকৰ লগত থকা (গ্ৰন্থ আৰু জ্ঞানৰ) সত্যতাৰ সমৰ্থনকাৰীৰূপে তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহে, নিশ্চয় তোমালোকে তেওঁত বিশ্বাস কৰিবা, আৰু নিশ্চয় তোমালোকে তেওঁক সহায় কৰিবা; তেওঁ কলে,

اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

وَأَنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُونُ السِّنْتَهُمْ بِالْكِتَابِ
لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ
هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ
عَلَى اللَّهِ الْكُذِبُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَ
الشُّبُهَةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعْلَمُونَ الْكِتَابِ
وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٨١﴾

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّنَ أَوْلِيَاءَ
أَيُّكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٢﴾

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ
كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا
مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ
وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذِكْرِ أُصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ

তোমালোকে স্বীকাৰ কৰিছানে আৰু তোমালোকে মোৰ পৰা সেই বিষয়ে দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰিছানে? তেওঁলোকে কলে, আমি স্বীকাৰ কৰিছোঁ; তেওঁ কলে, তেন্তে তোমালোক সাক্ষী থাকা আৰু তোমালোকৰ লগতে ময়ো সাক্ষী থাকিলোঁ।

৮৩) শেহত, যিবিলাকে ইয়াৰ পিছতো বিমুখ হয় সিহঁতেই বিদ্রোহী।

৮৪) সিহঁতে কি তেন্তে আল্লাৰ ধৰ্মৰ বাহিৰে আন ধৰ্ম বিচাৰেনে, অথচ আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ সকলো বস্তু ইচ্ছাবেই বা অনিচ্ছাবেই হওক তেওঁৰ বাধ্য, আৰু সকলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈকে প্ৰত্যাবৰ্ত্তন কৰোৱা হ'ব?

৮৫) কোৱাঁ, আমি আল্লাত বিশ্বাস কৰিছোঁ, আৰু আমালৈ যি নমাই পঠিওৱা হৈছে আৰু ইব্ৰাহিম আৰু ইচমাইল আৰু ইছহাক আৰু ইয়াকুব আৰু সন্তান-সন্ততিলৈ যি নমাই পঠিওৱা হৈছিল, তাত আৰু মুচাই, ঈচাই আৰু (অইন) নবীসকলে তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ পৰা পোৱা দানতো (বিশ্বাস কৰিছোঁ); তেওঁলোকৰ কাৰো ভিতৰত আমি প্ৰভেদ নকৰোঁ; আৰু তেওঁতেই আমি আত্মসমৰ্পণ কৰিছোঁ।

৮৬) আৰু যি ইচলাম ধৰ্মৰ বাহিৰে অইন ধৰ্ম বিচাৰে, সঁচাকৈয়ে তাৰ পৰা সি গ্ৰহণ কৰা নহ'ব; আৰু পৰলোকত সি ক্ষতিগ্ৰস্ত বিলাকৰ মাজৰ হ'ব।

৮৭) যিবিলাকে বিশ্বাস কৰাৰ পিছতো অবিশ্বাস কৰিছে, আল্লাই সিহঁতক কেনেকৈ পথ-প্ৰদৰ্শন কৰিব যি স্থলত সিহঁত সাক্ষী হৈছে, এই বচল সত্য, আৰু প্ৰত্যক্ষ নিদৰ্শনসমূহ সিহঁতলৈ আহিছে;

فَأَشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾

فَنَنْتَوِي بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٤﴾

أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبِغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾

قُلْ أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْإِسْبَاطِ وَمَا
أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا لِنُرِّقُ
بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٦﴾

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ
وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٧﴾

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَ
شَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ

আৰু আল্লাই অন্যায়কাৰীবিলাকক সুপথ প্ৰদৰ্শন নকৰে।

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾

৮৮) সেইবিলাকৰ প্ৰতিফল এয়ে সিহঁতৰ ওপৰত আল্লাৰ আৰু ফিৰিশ্‌তাবিলাকৰ আৰু সকলো মানুহৰ অভিশাপ পৰিব।

أُولَئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنْ عَلَيْهِمْ عَذَابُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٨﴾

৮৯) সিহঁতে এনে অৱস্থাতেই স্থায়ী ৰূপে থাকিব; সিহঁতৰ পৰা শাস্তি লঘু কৰা নহ'ব, আৰু সিহঁতক অলপো অৱসৰ দিয়া নহ'ব—

خُلِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَ
لَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٩﴾

৯০) সেইবিলাকৰ বাহিৰে, যিবিলাকে তাৰ পিছত অনুতাপ কৰে আৰু নিজক সংশোধন কৰে; কাৰণ প্ৰকৃততে আল্লা শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٠﴾

৯১) বাস্তৱতে যিবিলাকে বিশ্বাস কৰাৰ পিছত অবিশ্বাস কৰে, পিছত অবিশ্বাসত বেছি আগ বাঢ়ে, সঁচাকৈয়ে সিহঁতৰ অনুতাপ কেতিয়াও গ্ৰহণ কৰা নহ'ব; বাস্তৱতে সেইবিলাকেই বিপথগামী।

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِسْمَانِهِمْ ثُمَّ زَادُوا بُرْهَانًا
لَنْ تَقْبَلَ تَوْبَتِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿٩١﴾

৯২) বাস্তৱতে যিবিলাকে অবিশ্বাস কৰিছে আৰু অবিশ্বাসী হৈ থকা অৱস্থাতেই মৰিছে, পিছত নিশ্চয় সিহঁতৰ কাৰো পৰা পৃথিৱীৰ সমতুল্য সোণো গ্ৰহণ কৰা নহ'ব, যদি ও সি তাক মোচনমূল্য স্বৰূপে দিয়ে; সেইবিলাকৰেই নিমিত্তে কষ্টদায়ক শাস্তি থাকিব, আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে কোনো সাহায্যকাৰীও নাথাকিব।

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ
مِنْ أَحَدٍ هُمْ قِيلُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ ائْتَدَى بِهِ
أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَالَهُمْ مِنْ نُصْرَةٍ ﴿٩٢﴾

৯৩) আল্লাৰ নিমিত্তে নিজৰ আদৰ্শৰ বস্তু ব্যয় নকৰা মানে নিশ্চয় তোমালোকে কদাপি সম্পূৰ্ণ সদাচাৰ লভিব নোৱাৰিবা, আৰু তোমালোকে যিহকে ব্যয় কৰা, বাস্তৱতে তাক আল্লাই উত্তম-ৰূপে জানে।

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا
تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٩٣﴾

৯৪) তৌৰাত নমাই পঠিওৱাৰ আগতে ইস্ৰাইলে নিজৰ নিমিত্তে অবৈধ কৰা বস্তুৰ বাহিৰে ইস্ৰাইলৰ সন্ততিৰ কাৰণে সকলো আহাৰ বৈধ আছিল; কোৱা, যদি তোমালোক সত্যবাদী হোৱা, তেন্তে তৌৰাত উলিয়াই আনা আৰু তাক পাঠ কৰা।

৯৫) সেইকাৰণে যিবিলাকে ইয়াৰ পিছতো আল্লাৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাজে, সেইবিলাকেই অন্যায্যকাৰী।

৯৬) কোৱা, আল্লাই সত্য প্ৰকাশ কৰিছে, এতেকে আল্লাৰ একনিষ্ঠ সেৱক ইব্ৰাহিমৰ ধৰ্ম্মৰ অনুসৰণ কৰা; কিয়নো, যিবিলাকে অইনক আল্লাৰ সমান পাতে তেওঁ সিহঁতৰ মাজৰ নাছিল।

৯৭) বাস্তৱতে, নিশ্চয় মানুহৰ উপাসনাৰ নিমিত্তে সজা প্ৰথম ঘৰটো মক্কাতে অৱস্থিত; সি মঙ্গলময় আৰু জগতৰ নিমিত্তে পথ প্ৰদৰ্শন।

৯৮) ইয়াতেই সুস্পষ্ট নিদৰ্শনসমূহ আছে—ই ইব্ৰাহিমৰ উপাসনালয় —আৰু যেয়ে ইয়াৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰে সি নিৰাপদ; আৰু যিজনে আল্লাৰ নিমিত্তে সেই গৃহলৈ ভ্ৰমণ কৰিবলৈ সক্ষম সেই জনৰ নিমিত্তে তীৰ্থভ্ৰমণ অৱশ্যে কৰ্ত্তব্য; আৰু যেয়ে সত্যক অমান্য কৰে (সি জানি থক) নিশ্চয় আল্লা জগতৰ সকলো অভাৱৰ পৰা আঁতৰ।

৯৯) কোৱা, হে ধৰ্ম্মগ্ৰন্থ পোৱাসকল, আল্লাই তোমালোকৰ কৰা কাৰ্য্যৰ নিৰীক্ষণ কৰি থাকে, তেন্তে আল্লাৰ নিদৰ্শনসমূহত তোমালোকে অবিশ্বাস কৰিছা কিয় ?

১০০) কোৱা, হে ধৰ্ম্মগ্ৰন্থ পোৱাসকল, যিসকলে বিশ্বাস কৰিছে সেই সকলক আল্লাৰ পথৰ পৰা

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلٰلًا لِّبَنِي اِسْرٰٓءِيْلَ اِلَّا مَا حَرَّمَ اِسْرٰٓءِيْلُ عَلٰٓى نَفْسِهٖ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَنْزَلَ التَّوْرٰٓةُ ۝۹۪
كُلُّ فَاَتَوْا بِالتَّوْرٰٓةِ فَاَتَوْهَا اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝۹۫

فَمِنْ اَفْرٰٓى عَلٰٓى اللّٰهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝۹۬

كُلُّ صَدَقَ اللّٰهُ فَاَتَّبَعُوْا مِلَّةَ اِبْرٰٓهِيْمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الشُّرَكِيْنَ ۝۹ۭ

اِنَّ اَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِيْ بِبَكَّةَ مُبْرَكًا وَهُدًى لِّلْعٰلَمِيْنَ ۝۹ۮ

فِيْهِ اٰيٰتٌ بَيِّنٰتٌ مَّقٰمُ اِبْرٰٓهِيْمَ ۚ وَمَنْ دَخَلَ كَانَ اٰمٰنًا ۗ وَلِيْلَهُ عَلٰٓى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا ۗ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ۝۹ۯ

قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِآيٰتِ اللّٰهِ ۖ وَاللّٰهُ شٰهِيْدٌ عَلٰٓى مَا تَعْمَلُوْنَ ۝۱۰ۦ

قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَصُدُّوْنَ عَنِ سَبِيْلِ اللّٰهِ

তোমালোকে বাৰণ কিয় কৰিছা? তোমালোকে এই পথ বেকা কৰিবলৈ বিচাৰিছা, অথচ তোমালোকেই সাক্ষী আছা; আৰু তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰা আল্লাই তাক নজনা নহয়।

১০১) হে বিশ্বাসীসকল, যিবিলাকক ধৰ্ম্মপুথি দান কৰা হৈছে, যদি তোমালোকে সেইবিলাকৰ এদলৰ অনুগত হোৱা, তোমালোকে বিশ্বাস কৰাৰ পিছত সিহঁতে তোমালোকক দুনাই অশ্বাসী কৰিব।

১০২) আৰু তোমালোকে কেনেকৈ অশ্বাস কৰিবা, কিয়নো তোমালোকৰ আগতেই আল্লাৰ আয়তসমূহ আবৃত্তি কৰা হৈছে আৰু তোমালোকৰ মাজতেই তেওঁৰ (আল্লাৰ) বচুল বিদ্যমান? আৰু যিজনে আল্লাৰ আশ্ৰয় গ্ৰহণ কৰে তেওঁকেই স্বৰূপতে পোনবাটলৈ লৈ যোৱা হ'ব।

১০৩) হে বিশ্বাসীসকল, আল্লালৈ যিদৰে ভয় ৰখা উচিত সেইদৰে তেওঁলৈ ভয় ৰাখা, আৰু তোমালোকে সম্পূৰ্ণ আত্মসমৰ্পণ নকৰা অৱস্থাত নমৰিবা।

১০৪) আৰু তোমালোক সকলোৱে একেলগ হৈ আল্লাৰ ডোলডাল দৃঢ়ৰূপে ধৰা আৰু ভিন ভিন নহৰা; আৰু তোমালোকৰ প্ৰতি আল্লাৰ অনুগ্ৰহ স্মৰণ কৰা, যেতিয়া তোমালোক পৰস্পৰৰ শত্ৰু আছিল। তেতিয়া তেওঁ তোমালোকৰ অন্তঃকৰণত পৰস্পৰৰ প্ৰেম স্থাপন কৰিছিল, ফলত তেওঁৰ অনুগ্ৰহতে তোমালোক ভাই ভাই হৈ পৰিলা; আৰু তোমালোকে এটা অগ্নিপূৰ্ণ গহবৰৰ পাৰত আছিল, পিছত তেওঁ তাৰ পৰা তোমালোকক উদ্ধাৰ কৰিলে; এইদৰে আল্লাই তেওঁৰ নিদৰ্শন-সমূহ স্পষ্টৰূপে তোমালোকৰ আগত ব্যক্ত কৰে, যাতে তোমালোকে সুপথ পোৱা।

مَنْ آمَنَ تَبِعُونَهَا عَوجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٠١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرًا ﴿١٠٢﴾

وَكَيفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٠٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَتَّى تَقْتَهُ وَكَلِمَاتِ الْمَوْتِنَ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٤﴾

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٥﴾

১০৫) আৰু যি মঙ্গলৰ ফাললৈ আহ্বান কৰে আৰু সৎকাৰ্য্যলৈ আদেশ কৰে আৰু অসৎকাৰ্য্য বাৰণ কৰে তোমালোকৰ ভিতৰত এনে এটা দল থকা আৱশ্যক : বাস্তৱতে এই সকলেই কৃতার্থ।

وَلَتَكُنَّ مَنَّكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُقِيمُونَ ﴿١٠٥﴾

১০৬) আৰু যিবিলাকে সেইতৰ ওচৰলৈ স্পষ্ট নিদৰ্শনসমূহ অহাৰ পিছতো ভিন ভিন হৈ পৰিছিল আৰু যিবিলাকৰ মাজত মতভেদ হৈছিল সেই-বিলাকৰ সদৃশ নহ'বা; আৰু এইবিলাকৰ নিমিত্তেই ডাঙৰ শাস্তি বিহিত আছে।

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾

১০৭) সেইদিনা কিছুমান মুখ উজ্জ্বল হ'ব আৰু কিছুমান মুখ ক'লা পৰিব; পিছত যিবিলাকৰ মুখ ক'লা পৰিব সেইবিলাকক কোৱা হ'ব —কি! তোমালোকে বিশ্বাস কৰাৰ পিছত অবিশ্বাস কৰিছিলানে? তেন্তে তোমালোকে অবিশ্বাস কৰাৰ প্ৰতিফল স্বৰূপে শাস্তি ভোগ কৰা।

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ
اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَالْكُفْرَ تَمَّ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا
الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٧﴾

১০৮) কিন্তু যিসকলৰ মুখ উজ্জ্বল হ'ব সেই-সকল আল্লাৰ কৰুণাৰ ভিতৰত থাকিব; তাতেই স্থায়ীৰূপে বাস কৰিব।

وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٨﴾

১০৯) এইবিলাকেই আল্লাৰ নিদৰ্শন; তাকে আমি সত্যৰে সৈতে তোমালোকৰ আগত আবৃত্তি কৰিছোঁ; আৰু আল্লাই জগতৰ নিমিত্তে কোনো প্ৰকাৰ অনায়াস বাঞ্ছা নকৰে।

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْتَوَاهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ بِرِيدٍ
ظَالِمًا لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾

১১০) আৰু আকাশমণ্ডলীত থকা আৰু পৃথিৱীত থকা সকলো বস্তু আল্লাৰ; আৰু সকলো কাৰ্য্যকে আল্লাৰ ফাললৈ প্ৰত্যাবৰ্ত্তন কৰোৱা হ'ব।

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْاُمُورُ ﴿١١٠﴾

১১১) তোমালোকেই শ্ৰেষ্ঠ সম্প্ৰদায়, তোমা-লোকক মানৱৰ মঙ্গলৰ নিমিত্তেই উত্থাপন কৰা হৈছে; তোমালোকে সৎকাৰ্য্যলৈ আদেশ কৰিবা আৰু অসৎকাৰ্য্য বাৰণ কৰিবা, আৰু তোমা-

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَكُؤْمِنُونَ

লোকে নিজেও আল্লাত বিশ্বাস স্থাপন কৰিবা ; আৰু ধৰ্মগ্ৰন্থ পোৱা সকলে বিশ্বাস কৰা হলে, ই সিহঁতৰ পক্ষে নিশ্চয় মঙ্গলজনক হ'লহেঁতেন; সিহঁতৰ কিছুমান বিশ্বাসী, কিন্তু সিহঁতৰ সৰহভাগেই বিদ্রোহী।

১১২) বাস্তৱতে সামান্য অপকাৰৰ বাহিৰে সিহঁতে কদাপি তোমালোকৰ অনিষ্ট সাধন কৰিব নোৱাৰে; আৰু যদি সিহঁতে তোমালোকৰ বিপক্ষে সংগ্ৰামত প্ৰবৃত্ত হয়, তোমালোকৰ ফাললৈ পিঠি দিবলৈ সিহঁত বাধা হ'ব, আৰু সিহঁতক কোনো সাহায্য কৰা নহ'ব।

১১৩) সিহঁত আল্লাৰ আৰু মানুহৰ কোনো চুক্তিৰ ভিতৰত সোমাই নথকাৰ বাবে সিহঁতক য'তে পোৱা হৈছে; ত'তে লাঞ্ছনাৰে আঘাত কৰা হৈছে; আৰু সিহঁতে আল্লাৰ ক্ৰোধৰ পাত্ৰ হৈ পৰিছে, আৰু সিহঁতক দৈন্যৰ দ্বাৰা আঘাত কৰা হৈছে; ইয়াৰ কাৰণ, সিহঁতে আল্লাৰ নিদৰ্শনসমূহত অবিশ্বাস কৰিছিল আৰু অনায়াসৰূপে নবীসকলক হত্যা কৰিছিল; ইয়াৰ কাৰণ, সিহঁত বিদ্রোহী আৰু সীমালঙ্ঘনকাৰী আছিল।

১১৪) সিহঁত সকলো একে নহয়; ধৰ্মগ্ৰন্থ পোৱাবিলাকৰ ভিতৰত এটি দল আছে তেওঁলোক নিজৰ অঙ্গীকাৰত দৃঢ়, তেওঁলোকে আল্লাৰ আয়তসমূহ ৰাতি আৰু কৰে আৰু তেওঁলোকে আল্লাৰ আগত অৱনত হয়।

১১৫) তেওঁলোকে আল্লাত আৰু শেহদিনত বিশ্বাস কৰে আৰু সংকাৰ্য্যলৈ আদেশ দিয়ে আৰু অসংকাৰ্য্য নিষেধ কৰে আৰু সকলো প্ৰকাৰ সংকাৰ্য্য সাধনত শীঘ্ৰে আগ বাঢ়ে; বাস্তৱতে এইসকলেই ধাৰ্মিকসকলৰ ভিতৰৰ;

أَهْلِ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَ
أَكْثَرُهُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿١١٢﴾

لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُؤْتُواكُمْ
الْأَدْبَارَ فَتَمَّ لَا يَنْصُرُونَ ﴿١١٣﴾

ضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلِيلَةَ إِنْ مَا تُقِفُوا إِلَّا بِحَبْلِ مِنَ اللَّهِ
وَحَبْلِ مِنَ النَّاسِ وَبَاءَ وَبِعَصَبٍ مِنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ
عَلَيْهِمُ الْمَسْئَلَةُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٣﴾

لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَابِلَةٌ يَتَّبِعُونَ
آيَاتِ اللَّهِ أَنَا الْبَيْلِ وَهُمْ يَجْحَدُونَ ﴿١١٤﴾

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ
وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٥﴾

১১৬) আৰু তেওঁলোকে যি সৎকাৰ্য্য সম্পাদন কৰে, বাস্তৱতে তাক অৱজ্ঞা কৰা নহ'ব; আৰু যিসকলে অসৎকাৰ্য্যৰ পৰা আঁতৰত থাকে আল্লাই তেওঁলোকক উত্তমৰূপে জানে।

১১৭) বাস্তৱতে, যিবিলাকে অবিশ্বাস কৰে সিহঁতে সিহঁতৰ ধন-সম্পত্তি নাইবা সিহঁতৰ সন্তান-সন্ততিৰ পৰা আল্লাৰ বিৰুদ্ধে কোনো সহায় লাভ কৰিব নোৱাৰিব; আৰু এইবিলাকেই অগ্নিৰ অধিবাসী; সিহঁতে তাতেই স্থায়ীৰূপে বাস কৰিব।

১১৮) এই পাৰ্থিৱ জীৱনত সিহঁতে যি ব্যয় কৰে সি এচাটি অত্যন্ত চৈচা বতাহৰ প্ৰবাহৰ দৰে, সি নিজৰ অনিষ্টকাৰী মানুহবোৰৰ শস্য ক্ষেত্ৰত সোমাই তাক বিনাশ কৰে; আৰু আল্লাই সিহঁতক কোনো অনায়ায় কৰা নাছিল সিহঁতে নিজেহে নিজৰ অনায়ায় কৰে।

১১৯) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকৰ নিজ-লোকৰ বাহিৰে আন কাকো অন্তৰঙ্গ বন্ধুৰূপে গ্ৰহণ নকৰিবা, কিয়নো তোমালোকৰ অমঙ্গল সাধিবলৈ সিহঁতে অকণো যত্নৰ ক্ৰটি নকৰিব; তোমালোক যাতে দুখকষ্টত পৰা এয়ে সিহঁতৰ অভিলাষ; সিহঁতৰ শত্ৰুতাৰ ভাব স্বৰূপতে সিহঁতৰ মুখেদি প্ৰকাশ পাইছে; আৰু সিহঁতৰ অন্তৰে যি গোপন কৰিছে সি তাতোকৈ গুৰুতৰ; আমি নিদৰ্শনসমূহ তোমালোকৰ মঙ্গলৰ কাৰণে স্পষ্টৰূপে ব্যক্ত কৰিছোঁ যদিহে তোমালোকে উপলব্ধি কৰা।

১২০) চোৱাঁ! তোমালোকে সিহঁতক ভাল পোৱা কিন্তু সিহঁতে তোমালোকক ভাল নাপায়, অথচ তোমালোকে গোটেইখন গ্ৰন্থতে বিশ্বাস কৰা; আৰু যেতিয়া সিহঁত তোমালোকৰ সাক্ষাৎ হয় সিহঁতে কয়, আমি বিশ্বাস কৰোঁ; আৰু যেতিয়া

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَكَانَ يَكْفُرُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِالَّذِينَ ۝

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا
أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ
رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ
فَأَهْلَكْتَهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنفُسُهُمْ
يُظَلِمُونَ ۝

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحِزُّوا بِنَانَةٍ مِنْ دُونِكُمْ
لَا يَأْتِيكُمْ خَبَالًا وَدُوَامًا عَيْنَكُمْ قَدْ بَدَتِ
الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ
أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْقِلُونَ ۝

هَاتَتْكُمْ أَوْلَاءَ تَحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ
بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا
عَضُّوا عَلَيْكُمْ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُؤْتُوا

সিহঁত আঁতৰি যায় সিহঁতে তোমালোকৰ খঙত আঙুলি কামোৰে; কোৱাঁ, তহঁতে নিজেই নিজৰ খঙত মৰ! বাস্তৱতে আল্লাই অন্তৰৰ গোপনীয় ভাব বঢ়িয়াকৈ জানে।

১২১) যদি তোমালোকৰ কোনো মঙ্গল সাধিত হয় তাত সিহঁতে বেজাৰ কৰে; আৰু যদি তোমালোকৰ কোনো অমঙ্গল ঘটে তাত সিহঁতে ৰং পায়; কিন্তু যদিহে তোমালোকে ধৈৰ্য্য ধৰা আৰু পাপৰ পৰা আঁতৰি থাকা, তেন্তে সিহঁতৰ দুৰভিসন্ধিয়ে তোমালোকৰ অলপো অনিষ্ট সাধন কৰিব নোৱাৰিব; বাস্তৱতে সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰে আল্লাই তাক আগুৰি ধৰে।

১২২) আৰু মনত পেলোৱাঁ যেতিয়া তুমি পুৱাতে নিজ পৰিয়ালৰ মাজৰ পৰা ওলাই আহি যুদ্ধৰ কাৰণে বিশ্বাসীসকলক বিভিন্ন ঠাইত স্থাপন কৰিছিল; আৰু আল্লা শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্ব্বজ্ঞাত।

১২৩) যেতিয়া তোমালোকৰ ভিতৰৰ দুদলে কাপুৰুষতা প্ৰকাশ কৰি সঙ্কল্প কৰিছিল অথচ আল্লা আছিল সিহঁতৰ সহায় কৰোঁতা; বাস্তৱতে বিশ্বাসীসকলে আল্লাতেই নিৰ্ভৰ কৰা উচিত।

১২৪) আৰু বাস্তৱিকতে ইয়াৰ আগেয়ে যেতিয়া তোমালোক দুৰ্বল আছিল আল্লাই তোমালোকক বদৰত সহায় কৰিছিল; গতিকে আল্লালৈ ভয় ৰাখাঁ, যাতে তোমালোক কৃতজ্ঞ হোৱা;

১২৫) যেতিয়া তুমি (হে নবী) বিশ্বাসীসকলক কৈছিল, তোমালোকৰ প্ৰভুৱে তিনিহাজাৰ ফিৰিশ্বতাক নমাই পঠিয়াই তোমালোকক সহায় কৰিলে ই তোমালোকৰ পক্ষে যথেষ্ট নহ'বনে?

১২৬) কিয় নহ'ব, যদি তোমালোকে ধৈৰ্য্য

يَعِظُكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٢١﴾

إِنْ تَسْأَلُوا حَسَنَةً سَأُولُكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا سَيِّئَةً يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٢﴾

وَأَذِّعْكَ مِنَ أُولَئِكَ تَرْجُو الْغَوَابِطَ وَاللَّهُ شَهِيدٌ بِمَا تَعْمَلُ ﴿١٢٣﴾

إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتَيْنِ مِنكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا
وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٤﴾

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا
اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٥﴾

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُبَدِّلَ
رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ ﴿١٢٦﴾

بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّن فُورِهِمْ

ধৰা আৰু অসৎকাৰ্য্যৰ পৰা আঁতৰত থাকা আৰু সিহঁত ততাতৈয়াকৈ তোমালোকৰ কাষ চাপে তোমালোকৰ প্ৰভুৱে ভীষণ আক্ৰমণকাৰী পঁচ হাজাৰ ফিৰিশ্তাৰে সৈতে তোমালোকক সহায় কৰিব।

১২৭) আৰু আল্লাই তোমালোকৰ নিমিত্তে শুভ সংবাদ স্বৰূপ, আৰু তোমালোকৰ অন্তৰে যাতে ইয়াৰ দ্বাৰা শান্তি পাব পাৰে এই উদ্দেশ্যে এনে বিধান কৰিছিল; আৰু নিশ্চয় একমাত্ৰ পৰাক্ৰম-শালী, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী আল্লাৰ পাৰাহে মাথোন সহায় আহে—

১২৮) যাতে তেওঁ অবিশ্বাসীবিলাকৰ এদলক ধ্বংস কৰে নাইবা সিহঁতক পৰাস্ত কৰে; ফলত সিহঁত বিফল মনোৰথ হৈ উভতি যাব।

১২৯) এই বিষয়ত তোমাৰ কৰিব লগীয়া একো নাই, তেওঁ সিহঁতৰ প্ৰতি কৃপাদৃষ্টি কৰে বা সিহঁতক শাস্তিয়েই দিয়ে, কাৰণ সিহঁত বাস্তৱতে অনায়া-কাৰী।

১৩০) আৰু আকাশত থকা আৰু পৃথিৱীত থকা সকলো আল্লাৰ; তেওঁ যাকে ইচ্ছা তাকেই ক্ষমা কৰে আৰু যাকে ইচ্ছা তাকেই শাস্তি দিয়ে; আৰু আল্লাই শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

১৩১) হে বিশ্বাসীসকল, কেইবাগুণো বঢ়াই সুদ নলবা; আৰু আল্লালৈ ভয় বাখাঁ, যাতে তোমালোক কৃতার্থ হ'ব পাৰা।

১৩২) আৰু নৰকৰ অগ্নিলৈ ভয় কৰাঁ, সেই অগ্নিক অবিশ্বাসীবিলাকৰ নিমিত্তে সাজু ৰখা হৈছে।

هَذَا يَدُّكُمْ رَبُّكُمْ بِخَسَّةٍ الْفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ
مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٧﴾

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ
وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٢٨﴾

لَيَقْطَعَنَّ طَرَفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْتَسِبُهُمْ فَيُنْقَلِبُوهُمْ
خَائِبِينَ ﴿١٢٩﴾

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ
فَأَنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٣٠﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن
يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٣١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٣٢﴾

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٣٣﴾

১৩৩) আৰু আল্লাৰ আৰু ৰচুলৰ আঞ্জা পালন কৰা যতে তোমালোক তেওঁৰ কৰুণাভাজন হোৱা।

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٣٣﴾

১৩৪) আৰু তোমালোকৰ পালনকৰ্ত্তাৰ ক্ষমাৰ পিনে আৰু ধৰ্ম্মভীৰুসকলৰ নিমিত্তে সাজু ৰখা আকাশ আৰু পৃথিৱী ব্যাপি থকা স্বৰ্গৰ ফাললৈ সত্বৰে হ'বলৈ চেষ্টা কৰা :

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾

১৩৫) যিসকলে (আল্লাৰ পথত) সুখৰ দিনত আৰু দুখৰ কালত ব্যয় কৰে, আৰু যিসকল ক্ৰোধ সম্বৰণকাৰী অৰু মানুহৰ নিমিত্তে ক্ষমাশীল ; আৰু যিসকলে সজকাম কৰে সেইসকলক আল্লাই ভাল পায়।

الَّذِينَ يَنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٥﴾

১৩৬) আৰু যেতিয়াই সিহঁতে কোনো নিৰ্গত কাম কৰে বা নিজ আত্মাৰ অন্যায় কৰে, তেতিয়াই আল্লাক স্মৰণ কৰে, পিছত নিজ পাপৰ কাৰণে ক্ষমা বিচাৰে ; আৰু আল্লাৰ বাহিৰে কোনে পাপাৰ ক্ষমা দান কৰে ?—আৰু সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল তাত জানি শুনি দৃঢ়ভাৱে আৱদ্ধ হৈ নাথাকে ;

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ شَيْءٍ وَمَنْ يَصِرْهُمَا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

১৩৭) সেইসকলৰ প্ৰতিদান তেওঁলোকৰ পালন-কৰ্ত্তাৰ পৰা অহা ক্ষমা আৰু তলেদি জুৰি বৈ যোৱা উদ্যানসমূহ ; তাতেই তেওঁলোক স্থায়ীৰূপে বাস কৰিব ; বাস্তৱতে সৎকৰ্ম্মীসকলৰ কি উত্তম প্ৰতিদান !

أُولَٰئِكَ جَزَاءُ هُم مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٣٧﴾

১৩৮) তোমালোকৰ আগেয়ে বিভিন্ন নীতি আৰু বিৰান প্ৰচলন হৈ গৈছে ; গতিকে তোমালোকে পৃথিৱীত ভ্ৰমণ কৰা, আৰু লক্ষ্য কৰা (নবী-সকলক) মিথ্যাবাদী বুলি কোৱা মানুহৰ পৰিণাম কি হ'ল।

فَدَخَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِّبِينَ ﴿٣٨﴾

১৩৯) ই মানৱৰ নিমিত্তে সুস্পষ্ট বাণী আৰু ধাৰ্মিকসকলৰ পথ-প্ৰদৰ্শন আৰু উপদেশ স্বৰূপ।

هَذَا بَيِّنٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٩﴾

১৪০) আৰু তোমালোক হতাশ নহবা আৰু শোকো প্ৰকাশ নকৰিবা; আৰু যদিহে বিশ্বাসী হোৱা বাস্তৱতে তোমালোকেই শ্ৰেষ্ঠ হবা।

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٤٠﴾

১৪১) যদি তোমালোকৰ কোনো আঘাত লাগে, (তেস্তে জানিবা) সেই জাতিৰো স্বৰূপতে সেইৰূপ আঘাত লাগিছিল; আৰু এই দিন-কালকেই আমি মানুহৰ মাজত প্ৰবৰ্ত্তন কৰাওঁ,—অৰু ইয়াৰ উদ্দেশ্য, যাতে বিশ্বাসীসকলক আল্লাই সুকীয়াকৈ জানিব পাৰে, আৰু তোমালোকৰ কিছুমানক সাহায্যকাৰীৰূপে গ্ৰহণ কৰিব পাৰে; সীমালঙ্ঘনকাৰীবিলাকক বাস্তৱতে আল্লাই ভাল নাপায়;

إِنْ يَسْتَسْكُمُ فَرَجٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ فَرَجٌ مِّثْلَهُ
وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدُّا وَلِهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

১৪২) আৰু (এই উদ্দেশ্য), যাতে আল্লাই বিশ্বাসীসকলক পৱিত্ৰ কৰে আৰু অবিশ্বাসী-বিলাকক বিনাশ কৰে।

وَلِيُخَيِّصَ اللَّهُ لِّلَّذِينَ آمَنُوا وَمَحَقَّ الْكٰفِرِينَ ﴿٤٢﴾

১৪৩) তোমালোকে অনুমান কৰিছানে, তোমালোকে স্বৰ্গৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰিবা, অথচ আল্লাই এতিয়াও তোমালোকৰ ভিতৰৰ যিসকল কঠোৰ পৰিশ্ৰমী তেওঁলোকক সুকীয়াকৈ জানি লোৱা নাই আৰু ধৈৰ্য্যশীল সকলকো পৰীক্ষা কৰা নাই।

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ
جَاهِدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٣﴾

১৪৪) আৰু বাস্তৱতে তোমালোক মৃত্যুৰ সম্মুখীন হোৱাৰ আগতে তাৰ আকাঙ্ক্ষা কৰিছিল; পিছত তোমালোকে সেই মৃত্যুক নিজ চকুৰে দেখা পাল।

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَتُّونَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُلْقَوْهُ
فَقَدْ رَأَيْتُمْ وَيَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُنظَرُونَ ﴿٤٤﴾

১৪৫) আৰু মহম্মদ এজন ৰচুল মাথোন; তেওঁৰ আগেয়েও আন ৰচুলসকলে (সংসাৰ) এৰি গৈছে; এতেকে যদি তেওঁৰ মৃত্যু ঘটে বা তেওঁক হত্যা কৰা হয় তেন্তে তোমালোকে পিছ হোঁহোকিবানে?

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ
أَفَأَنْ تَأْتِ أَوْ قَتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ

আৰু যি পিছ হোঁহোকে সি আল্লাৰ কদাপি অলপো অনিষ্ট কৰিব নোৱাৰিব; আৰু নিশ্চয় আল্লাই কৃতজ্ঞসকলক প্ৰতিদান দিব।

১৪৬) আৰু আল্লাৰ বিনা আদেশে কোনো প্ৰাণীৰ মৰণ হ'ব নোৱাৰে — জীৱন আৰু মৰণ নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ বিধান; আৰু যি ইহলোকৰ মঙ্গল কামনা কৰে আমি তাক তাৰ ভাগ প্ৰদান কৰিম, কিন্তু যি পৰলোকৰ মঙ্গল কামনা কৰে আমি তাক তাৰ ভাগ দিম; আৰু নিশ্চয় কৃতজ্ঞসকলক আমি প্ৰতিদান দিম।

১৪৭) আৰু কত নবী অতীতত আহি গৈছে, সেইসকলৰ লগত বহু ভ্ৰতুপৰায়ণ লোকে যুঁজ কৰিছিল; পিছত আল্লাৰ পথত তেওঁলোকক যি বিপদে স্পৰ্শ কৰিছিল তাৰ বাবে তেওঁলোক হতাশ হৈ পৰা নাছিল, আৰু দুৰ্বলতাও প্ৰকাশ কৰা নাছিল, আৰু শত্ৰুৰ আগত অপমানিত হোৱা নাছিল :: বাস্তৱতে আল্লাই ধৈৰ্য্যশীল সকলক ভাল পায়।

১৪৮) আৰু তেওঁলোকে এইদৰেই কৈ আছিল, হে আমাৰ ভ্ৰতু, আমাৰ ভ্ৰটি আৰু আমাৰ কাৰ্য্যৰ অতিৰিক্ততা মাৰ্জ্জনা কৰাঁ, আৰু আমাৰ খোজ দৃঢ় কৰাঁ, আৰু অবিশ্বাসীবিলাকৰ বিৰুদ্ধে আমাক সহায় কৰা।

১৪৯) সেইমতে আল্লাই তেওঁলোকক ইহলোকৰ মঙ্গল আৰু পৰলোকৰ শ্ৰেষ্ঠতৰ মঙ্গল প্ৰদান কৰিলে: বাস্তৱতে আল্লাই সংক্ৰমীসকলক ভাল পায়।

১৫০) হে বিশ্বাসীসকল, যদি তোমালোক অবিশ্বাসীবিলাকৰ বাধ্য হৈ চলা, সিহঁতে তোমালোকক পিছলৈ ওভোতাৰ, ফলত তোমালোক ক্ষতিগ্ৰস্ত হ'ব।

يَتَّقِلْكَ عَلَىٰ عَقَبَيْهِ وَلَنْ يَضُرَّ اللَّهُ شَيْئًا وَيَجْزِي
اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٦﴾

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كَتَبْنَا
مُؤَلَّفَاتٍ وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا
وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَجَّزِي
الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٧﴾

وَكَايْنٍ مِّنْ نَّبِيِّ قَتَلَ مَعَهُ رِيثُونَ كَثِيرٌ فَمَا
وَهُنَا لَبَأَ أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا
وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٨﴾

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَاسْرُقَانَا فِي أَمْرِنَا وَتَيِّبْ أَفْئَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٩﴾

قَاتَهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ
عَلَىٰ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٥٠﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
يُرَدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٥٠﴾

১৫১) বৰং, আল্লাই তোমালোকৰ গৰাকী আৰু তেৱেঁই শ্ৰেষ্ঠ সাহায্যকাৰী।

بَلِ اللَّهِ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ الْوَالِيْنَ ۝

১৫২) যিবিলাক অবিশ্বাসী নিশ্চয় আমি সিহঁতৰ অন্তৰত বিভীষিকাৰ সঞ্চাৰ কৰিম; কাৰণ সিহঁতে অইনক আল্লাৰ সমান পাতিছিল, যদিও তেওঁ সেই বিষয়ৰ সমৰ্থনত কোনো প্ৰমাণ অৱতীৰ্ণ কৰা নাই; আৰু সিহঁতৰ আশ্ৰয়স্থান নৰকৰ অগ্নি; বাস্তৱতে অন্যান্যকাৰীবিলাক বাসস্থান কেনে নিকৃষ্ট!

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ مِمَّا اشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَمَا لَهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ۝

১৫৩) আৰু যেতিয়া তোমালোকে তেওঁৰ আদেশ মতে সিহঁতক সমূলি নিস্মূল কৰিছিল। বাস্তৱতে আল্লাই তোমালোকৰ প্ৰতি নিজ প্ৰতিশ্ৰুতি পূৰ্ণ কৰিছিল; পিছত তোমালোক বিচলিত হৈছিল আৰু ৰচুলৰ আঞ্জা সম্বন্ধে বিবাদ কৰিছিল, আৰু তোমালোকৰ যি বাঞ্জা কৰিছিল। তাক তেওঁ তোমালোকক প্ৰদৰ্শন কৰাৰ পিছতো অবাধ্য হৈছিল; তোমালোকৰ মাজত কিছুমান আছিল, সিহঁতে ইহলোকৰ আকাঙ্ক্ষা কৰিছিল; আৰু তোমালোকৰ মাজত আৰু কিছুমান আছিল, সিহঁতে পৰলোকৰ আকাঙ্ক্ষা কৰিছিল; পিছত তেওঁ তোমালোকক সিহঁতৰ পৰা পৰাজমুখ কৰিলে যাতে তেওঁ তোমালোকৰ পৰীক্ষা লয়; আৰু স্বৰূপতে তেওঁ তোমালোকৰ অপৰাধ মাৰ্জনা কৰিছে; বাস্তৱতে আল্লা বিশ্বাসীসকলৰ প্ৰতি কৃপালু।

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحْسَبُهُمْ بِأَذْنِهِ كَذِبًا إِذَا فِئْتُمُ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِمَّنْ بَعْدَ مَا أَرْسَلَكُمْ مَا يُحِبُّونَ مِنْكُمْ مِّنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ۝

১৫৪) যেতিয়া তোমালোক ওপৰলৈ ল'ৰি গৈছিল আৰু কালেকা উলটি নাচাইছিল, অথচ ৰচুলে শেহৰ শাৰীৰ পৰা তোমালোকক আহ্বান কৰি আছিল, তেতিয়া তেওঁ তোমালোকক শোকৰ উপৰি শোক ভোগাইছিল, যাতে তোমালোকে তোমালোকৰ যি ক্ষতি হৈছিল নাইবা তোমালোকক যি স্পৰ্শ কৰিছিল তাৰ বাবে যেন পিছত

إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلَوْنَ عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَابِكُمْ فَأَتَابَكُمْ عُنَىٰ بُعْمٍ لِّكَيْلًا تَخَزِنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا آصَابَكُمْ وَاللَّهُ وَجِيْبٌ

বেজাৰ নকৰা; আৰু তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰা
আল্লাই তাক বঢ়িয়াকৈ জানে।

بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

১৫৫) তাৰ পিছত তেওঁ শোকৰ ঠাইত তোমা-
লোকলৈ তদ্ৰাস্বৰূপ শাস্তি অৱতাৰণ কৰিলে,
সেয়ে তোমালোকৰ ভিতৰত এদলক আবিৰ
ধৰিছিল; আৰু আন এদলো আছিল যি নিজ
প্ৰাণৰ চিন্তাতেই উদ্বিগ্ন হৈ পৰিছিল; সিহঁতে
অন্যায়ৰূপে আল্লাৰ সন্মুখে অজ্ঞতাৰ ধাৰণা পোষণ
কৰিছিল; সিহঁতে কৈছিল, শাসনত আমাৰ
কোনো ভাগ আছেনে? কোৱাঁ, বাস্তৱতে শাসন
সমূলি আল্লাৰ; সিহঁতে নিজ অন্তৰত যি গোপন
ৰাখে তাক তোমাৰ আগত প্ৰকাশ নকৰে; সিহঁতে
কয় : শাসনত আমাৰ কোনো ভাগ থকা হলে আমি
এই ঠাইত নিহত নহলোঁ হেঁতেন; কোৱাঁ, যদি
তোমালোকে নিজৰ ঘৰতেই অৱস্থান কৰিলা-
হেঁতেন তেতিয়াও যাৰ সন্মুখে নিহত হোৱা
লিপিবদ্ধ আছিল সিহঁতে নিশ্চয় নিজ পতনৰ
ঠাইলৈকে নিজেই ওলাই আহিলহেঁতেন; উদ্দেশ্য
এই, তোমালোকৰ হিয়াত যি আছিল যেন তাকে
পৰীক্ষা কৰে আৰু তোমালোকৰ অন্তৰত যি
আছিল তাকে যেন নিৰ্মূল কৰে; আৰু হৃদয়ৰ
গোপনীয় ভাব সমূহ আল্লাই বঢ়িয়াকৈ জানে।

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنًا نَّاسًا يُغْنِيكُمْ
طَائِفَةً مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ
يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ غَيْرِ الْحَقِّ طَنِ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ
هَذَا لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنْ الْأَمْرُ لِلَّهِ
يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ
كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَهُنَا قُلْ لَوْ
كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ
إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ
وَلِيُبَيِّنَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿٥٦﴾

১৫৬) বাস্তৱতে দুদল সৈন্য যুদ্ধত পৰস্পৰ
মুখামুখি হোৱাৰ দিনা তোমালোকৰ যিবিলাক
পৰাক্ৰমুখ হৈছিল সিহঁতে যি অন্যায় আৰ্জিছিল
তাৰ বাবে ছয়তানে সিহঁতক বিচলিত কৰিছিল;
আৰু স্বৰূপতে আল্লাই সিহঁতৰ অপৰাধ মাজ্জনা
কৰিছে; নিশ্চয় আল্লা শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, সহিষ্ণু।

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَمَّتِ الْجَنَعِينَ إِنَّمَا
اسْتَرَلَهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا
عَنِ اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٥٧﴾

১৫৭) হে বিশ্বাসীসকল, যিবিলাকে অবিশ্বাস
কৰিছে আৰু যিবিলাকে সিহঁতৰ ভাতৃবৰ্গ দেশ
ভ্ৰমণ বা যুদ্ধলৈ ওলাওঁতে সিহঁতৰ সন্মুখে কয়,
আমাৰ লগত থকা হলে সিহঁত মৃত্যুৰ মুখত

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا
لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرُبًا لَوْ

নপৰিলহেঁতেন আৰু নিহতো নহ'লহেঁতেন, সেইবিলাকৰ নিচিনা নহবা; পিছত আল্লাই ইয়াকেই সিহঁতৰ অন্তঃকৰণত শোকৰ কাৰণ কৰি তুলিছে; আৰু আল্লাই জীৱন দান কৰে আৰু সংহাৰো কৰে; আৰু তোমালোকে যিহকে কৰা আল্লাই তাক নিৰীক্ষণ কৰে।

১৫৮) আৰু যদি আল্লাৰ পথত তোমালোক নিহত হোৱা বা তোমালোকৰ মৃত্যু ঘটে, তেন্তে নিশ্চয় আল্লাৰ ক্ষমা আৰু কৰুণা সিহঁতে যি সঞ্চয় কৰিছিল তাতোকৈ শ্ৰেষ্ঠ।

১৫৯) আৰু যদি তোমালোকৰ মৃত্যু ঘটে বা তোমালোকে নিহত হোৱা, নিশ্চয় তোমালোকৰ সকলোকেই আল্লাৰ কাষত সমবেত কৰা হ'ব।

১৬০) পিছত তুমি যে সিহঁতৰ প্ৰতি মৰমিয়াল হবা ই আল্লাৰ কৰুণা; কিন্তু যদি তুমি অশিষ্ট আৰু কঠিন অন্তঃকৰণৰ হলা হেঁতেন তেন্তে নিশ্চয় সিহঁত তোমাৰ কাষৰ পৰা ছেদেলি ভেদেলি হৈ পৰিল হেঁতেন; গতিকে সিহঁতৰ অপৰাধ মাৰ্জ্জনা কৰা আৰু সিহঁতৰ কাৰণে আল্লাৰ পৰা ক্ষমা ভিক্ষা কৰা; আৰু শাসন কাৰ্য্যত সিহঁতৰ লগত পৰামৰ্শ কৰিবা; পিছত যেতিয়া তুমি কোনো কাৰ্য্যৰ সঙ্কল্প কৰা, তেতিয়া আল্লাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিবা; বাস্তৱতে যিসকলে তেওঁতে নিৰ্ভৰ কৰে আল্লাই তেওঁলোকক ভাল পায়।

১৬১) যদি আল্লাই তোমালোকক সহায় কৰে, তেন্তে কোনেও তোমালোকক পৰাজয় কৰিব নোৱাৰিব, আৰু যদিহে তেওঁ তোমালোকক নিঃসহায় কৰি এৰি দিয়ে তেন্তে তেওঁত ভিন্ন এনে কোন আছে যি তোমালোকক সহায় কৰিব? বাস্তৱতে বিশ্বাসীসকলৰ কৰ্ত্তব্য হৈছে একমাত্ৰ আল্লাতেই নিৰ্ভৰ কৰা।

كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَاكَ
حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٥٨﴾

وَلَيْنَ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مِتُّمْ لَخَيْرَةٌ فَرَأَى
اللَّهُ وَرَحْمَةً خَيْرٌ مِمَّا يَجْعَلُونَ ﴿٥٩﴾

وَلَيْنَ مِتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ﴿٦٠﴾

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا
غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ
فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿٦١﴾

إِنْ يَتَّخِذْكُمْ اللَّهُ مُتَّكِلِينَ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخَذْكُمْ
فَسَنْ ذَا الَّذِي يَتَّخِذْكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ قَلْبُوكُمْ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿٦٢﴾

১৬২) আৰু কোনো নবীৰ পক্ষৰ বিশ্বাসঘাতকী হোৱা সম্ভৱপৰ নহয়; আৰু যেয়ে বিশ্বাসঘাতকী হয় সেয়ে পুনৰুত্থানৰ দিনত নিজ বিশ্বাসঘাতকতাৰ কাৰ্য্য দাঙি ধৰিব; পিছত প্ৰত্যেক আত্মাকেই নিজ অৰ্জ্জনৰ প্ৰতিফল সম্পূৰ্ণৰূপে প্ৰদান কৰা হ'ব, আৰু সিহঁতৰ কোনো অন্যায় কৰা নহ'ব।

১৬৩) কি! যিজনে আল্লাৰ সন্তোষলাভ বিচাৰে সেইজনৰ লগত যি আল্লাৰ ক্ৰোধৰ পাত্ৰ হৈ পৰে আৰু যাৰ আশ্ৰয়স্থান নৰক, তাৰ তুলনা হ'ব পাৰে নে? বাস্তৱতে নৰকেই প্ৰত্যাবৰ্ত্তনৰ নিকৃষ্ট স্থান।

১৬৪) তেওঁলোকৰ কাৰণে আল্লাৰ কাষত বিভিন্ন পদবী নিৰ্দ্ধাৰিত আছে, আৰু তেওঁলোকে যি কাৰ্য্য কৰে আল্লাই তাক নিৰীক্ষণ কৰে;

১৬৫) স্বৰূপতে বিশ্বাসীসকলৰ প্ৰতি আল্লাই অনুগ্ৰহ দান কৰিছে, কিয়নো তেওঁলোকৰ মাজত তেওঁলোকৰ পক্ষৰ পৰাই এজন ৰচুলক তেওঁ আৱিৰ্ভাব কৰিলে; তেওঁ আল্লাৰ আয়তসমূহ তেওঁলোকৰ সম্মুখত আবৃত্তি কৰে আৰু তেওঁলোকক পুথিখনৰ আৰু জ্ঞানৰ শিক্ষা দান কৰে; আৰু প্ৰকৃততে তেওঁলোক ইয়াৰ আগেয়ে প্ৰত্যক্ষ ভ্ৰমত পৰি আছিল।

১৬৬) যেতিয়া তোমালোকে কষ্ট ভোগ কৰিছিলো অথচ তোমালোকে সিহঁতৰ ওপৰত দুগুণ কষ্ট প্ৰয়োগ কৰিছিলো, তেতিয়া তোমালোকে কৈছিলো, ক'ৰ পৰানো এনে শাস্তি আহিল? কোৱাঁ, ই তোমালোকৰ নিজৰ কীৰ্ত্তি; বাস্তৱতে সকলো বস্তুৰ ওপৰত আল্লাৰ মহৎ ক্ষমতা।

১৬৭) আৰু যিদিনা দুইদল সৈন্য যুদ্ধৰ নিমিত্তে মুখামুখি হৈছিল সেইদিনা তোমালোকৰ ওপৰত যি বিপদ আহি পৰিছিল সি আল্লাৰ আদেশতেই;

وَمَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يُغْلُ وَمَنْ يُغْلُ يَأْتِ بِمَا
عَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَمْ تُوْفَى كُلِّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٢﴾

أَفَسِنَّ اتَّبَعَ رِضْوَانِ اللَّهِ كَنَّ بَاءً بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ
وَمَا وَدَّ جَهَنَّمَ وَبُئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦٣﴾

هُمْ دَرَجَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٤﴾

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا
مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَ
يُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ
لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٦٥﴾

أَوَلَيْتَ أَصَابَكُمْ مُمْصِبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ فِثْلَيْهَا
قُلْتُمْ إِنِّي هَذَا قَدْ هُوَ مِن عِنْدِ أَنفُسِكُمْ إِن
اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٦﴾

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَيُذِنِ اللَّهُ

উদ্দেশ্য এই, যাতে তেওঁ বিশ্বাসীসকলক সুকীয়াকৈ জানি লয়;

وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٦﴾

১৬৮) আৰু যাতে তেওঁ ভণ্ডবিলাককো জানি লয়; আৰু সিহঁতক কোৱা হৈছিল, আৰ্হী, আল্লাৰ পথত যুদ্ধ কৰা, নাইবা নিজকেই ৰক্ষা কৰা; সিহঁতে কলে, যদি আমি ৰণ-বিদ্যাত পাৰ্গত হ'লোঁ-হেঁতেন নিশ্চয় আমি তোমালোকৰ অনুসৰণ কৰিলোঁ হেঁতেন; সেইদিনা সিহঁত সিহঁতৰ তুলনাত বিশ্বাসতকৈ অবিশ্বাসৰ বেছি কাষ চাপিছিল; সিহঁতে নিজ মুখেৰে যি কয় সিহঁতৰ অন্তৰত সি নাই; আৰু সিহঁতে যি গোপন কৰে আল্লাই তাক বঢ়িয়াকৈ জানে।

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا ۗ وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ لَقَاتَلْنَا لَأَتَّبَعْنَاهُمْ لَلْكَفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ۗ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿٣٦﴾

১৬৯) সেইবিলাকেই নিজে বহি থাকি সিহঁতৰ ভাতৃবৰ্গৰ সন্মুখে কৈছিল, সিহঁতে আমাৰ কথা শুনা হেঁতেন সিহঁত নিহত নহ'ল হেঁতেন: অথচ নিজেই বহি থাকিল; কোৱা, যদি তোমালোক সক্ষম হোৱা তোমালোকৰ মৃত্যু নিবাৰণ কৰা, যদিহে তোমালোক সত্যবাদী হোৱা।

الَّذِينَ قَالُوا إِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قَاتَلُوا قُلْ فَادْرءُوا عَن ANفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٦﴾

১৭০) আৰু যিসকল আল্লাৰ পথত নিহত হৈছে সেইসকলক কদাপি মৃত বুলি নধৰিবা; নহয়, তেওঁলোক নিজ প্ৰভুৰ কাষত জীৱিত, তেওঁৰ পৰা সঞ্চল প্ৰাপ্ত।

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرَدُّونَ ﴿٣٧﴾

১৭১) আল্লাই নিজ কৃপাৰে তেওঁলোকক যি দান কৰিছিল তাতেই তেওঁলোক সুখী; আৰু যিসকল তেওঁলোকৰ পৰবৰ্ত্তী আৰু এতিয়াও তেওঁলোকৰ লগত সন্মিলিত হোৱা নাই তেওঁলোকে সেইসকলৰ সন্মুখে সুসংবাদ পাইছে—তেওঁলোকৰ কোনো ভয় নহ'ব আৰু তেওঁলোকক কোনো শোকে নুছুব।

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَيَسْتَبِشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٧﴾

১৭২) তেওঁলোকে আল্লাৰ পৰা অহা অনুগ্ৰহ

يَسْتَبِشِرُونَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلِهِ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَإِيضًا

আৰু কৃপাৰ সম্বন্ধে সুসংবাদ পাইছে আৰু জানে আল্লাই বিশ্বাসীসকলৰ প্ৰতিদান নষ্ট নকৰে।

۱۴
بِجْرِ
أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۳﴾

১৭৩) যিসকলে নিজে দাৰুণ কষ্ট ভোগ কৰাৰ পিছতো আল্লাৰ আৰু বচুলৰ বাধ্য হৈছিল তেওঁলোকৰ ভিতৰৰ যিসকলে সংকাৰ্য্য কৰিছিল আৰু পাপৰ পৰা আঁতৰত আছিল তেওঁলোকৰ নিমিত্তে মহৎ প্ৰতিদান নিৰ্দ্ধাৰিত আছে।

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا اَصَابَهُمُ
الْقَرْحُ ۗ لَ الَّذِينَ اَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا ۗ اَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿۳۳﴾

১৭৪) যিসকলক লোকে কৈছিল, স্বৰূপতে (মক্কাৰ) অধিবাসী বিলাকে তোমালোকৰ লগত যুদ্ধ কৰিবৰ উদ্দেশ্য গোট খাইছেহি এতেকে সিহঁতলৈ ভয় কৰাঁ ; কিন্তু ই তেওঁলোকৰ বিশ্বাস হে বৃদ্ধি কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে কলে, আল্লা আমাৰ পক্ষে যথেষ্ট আৰু তেৱেঁই উত্তম সাহায্যকাৰী।

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ
فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ اِيْمَانًا ۗ وَكَانُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ
وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ ﴿۳۴﴾

১৭৫) পিছত তেওঁলোকে কোনো কষ্টত নপৰি আল্লাৰ অনুগ্রহ আৰু কৃপাৰে সৈতে উভতি আহিল; আৰু তেওঁলোকে আল্লাৰ সন্তোষৰহে অনুসৰণ কৰিছিল; বাস্তৱতে আল্লা মহৎ কৃপাৰ গৰাকী।

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ مِنَ اللّٰهِ وَفَضِّلْتُمْ مَسْئَلَهُمْ سَوْءًا
وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿۳۵﴾

১৭৬) কেৱল সেই ছয়তানেহে নিজৰ বন্ধু-বিলাকক ভয় দেখুৱায়; গতিকে সিহঁতলৈ ভয় নকৰিবা আৰু মোলৈ ভয় ৰাখিবা, যদিহে তোমালোক বিশ্বাসী হোৱা।

اِنَّمَا ذٰلِكُمُ الشَّيْطٰنُ يُخَفِّفُ اَوْلِيَاءَهُ ۗ فَلَا تَخَافُوهُمْ
وَخَافُوْنَا ۗ اِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِيْنَ ﴿۳۶﴾

১৭৭) আৰু যিবিলাকে অবিশ্বাসৰ পিনে বেগাই অগ্ৰসৰ হ'বলৈ চেষ্টা কৰে, সিহঁতে যেন তোমাক বিষাদিত নকৰে; নিশ্চয় সিহঁতে কদাপি আল্লাৰ অকণো অনিষ্ট কৰিব নোৱাৰে, আল্লাই পৰকালত সিহঁতৰ কাৰণে অংশ ৰাখিবৰ ইচ্ছা নকৰে: বাস্তৱতে সিহঁতৰ নিমিত্তে মহা শাস্তি বিহিত আছে।

وَلَا يَجُزُّ لَكَ الَّذِيْنَ يَسَارِعُوْنَ فِي الْكُفْرِ ۗ اِنَّهُمْ لَنْ
يَصُرُوْا اللّٰهُ شَيْئًا ۗ يَرِيْدُ اللّٰهُ اَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِطّٰتٍ
الْاِجْرَةَ ۗ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿۳۷﴾

১৭৮) বাস্তৱতে যিবিলাকে বিশ্বাসৰ সলনি অবিশ্বাস কিলে, সিহঁতে কদাপি আল্লাৰ অকণো অনিষ্ট কৰিব নোৱাৰে; বাস্তৱতে সিহঁতে যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি ভোগ কৰিব।

১৭৯) আৰু যিবিলাক অবিশ্বাসী হৈছে সিহঁতে যেন নাভাবে, আমি সিহঁতক যি অৱকাশ প্ৰদান কৰিছোঁ সি সিহঁতৰ নিমিত্তে মঙ্গলজনক; আমি সিহঁতক নিশ্চয় অৱকাশ দিওঁ, ফলত সিহঁতে নিজৰ পাপহে বৃদ্ধি কৰে; আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে অপমানজনক শাস্তি নিৰ্দিষ্ট আছে।

১৮০) আল্লাই অপৰিত্ৰক পৰিত্ৰৰ পৰা পৃথক নকৰালৈকে তোমালোকে যি (দুৰ্বল) অৱস্থাত আছা সেই অৱস্থাত বিশ্বাসীসকলক এৰি থয় ই সম্ভৱ নাছিল; ইও সম্ভৱ নাছিল, আল্লাই অদৃশ্যৰ জ্ঞান তোমালোকক দান কৰে; কিন্তু আল্লাই তেওঁৰ ৰচুলসকলৰ মাজত যাকে ইচ্ছা তাকে বাছি লয়; গতিকে তোমালোকে আল্লাত আৰু তেওঁৰ ৰচুলসকলত বিশ্বাস কৰা; বাস্তৱতে যদি তোমালোকে বিশ্বাস কৰা আৰু পাপৰ পৰা নিজক ৰক্ষা কৰি থাকা তেন্তে জানিবা তোমালোকৰ কাৰণে মহৎ প্ৰতিদান নিৰ্দ্ধাৰিত আছে।

১৮১) আৰু যিবিলাকে আল্লাই নিজ কৃপা গুণেৰে সিহঁতক দান কৰা সম্বল সম্বন্ধে কৃপণতা কৰে, সেইবিলাকে যেন নাভাবে সি সিহঁতৰ পক্ষে মঙ্গলজনক নহয়, সি সিহঁতৰ পক্ষে অমঙ্গল-জনকহে; নিশ্চয় পুনৰুত্থানৰ দিনত সিহঁতে যি কৃপণতা কৰিছিল তাৰ জৰী সিহঁতৰ ডিঙিত পিকোৱা হ'ব; আৰু আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ অধিকাৰ আল্লাৰেই; বাস্তৱতে তোমালোকে যিহকে কৰা আল্লাই তাক ভালকৈ জানে।

১৮২) বাস্তৱতে যিবিলাকে কৈছিল, 'নিশ্চয়

إِنَّ الَّذِينَ اسْتَرَوْا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ نُصْرُوا اللَّهُ
شَيْئًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُطَيَّرُهُمْ
إِنَّمَا نُطَيِّرُهُمْ لِيُزَادُوا إِثْمًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ
مُّهِينٌ ﴿١٧٩﴾

مَا كَانَ اللَّهُ لِيُذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ
حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ ۚ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطِيعَكُمْ
عَلَى الْعَيْبِ ۚ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيٰ مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ
فَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ
عَظِيمٌ ﴿١٨٠﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا أَنهَمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
هُوَ خَيْرٌ لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ وَاللَّهُ وَمِيرَاتُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨١﴾

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَعِيدٌ ۚ وَ

আল্লা অভাৱগ্ৰস্ত, কিন্তু আমাৰহে অভাৱ নাই,' আল্লাই সেইবিলাকৰ কথা শুনিছে; সিহঁতে কোৱা কথা আৰু সিহঁতৰ অন্যায়ৰূপে নবীসকলক হত্যা কৰা নিশ্চয় আমি লিপিবদ্ধ কৰিম, আৰু আমি ক'ম, তোমালোকে পোৰণিৰ শাস্তিৰ সোৱাদ লৈ থাকাঁ।

১৮৩) তোমালোকে পূৰ্বে যি অৰ্জিছিলো এই শাস্তি তাৰেই প্ৰতিফল; আৰু নিশ্চয় আল্লা ভূতবিলাকৰ প্ৰতি কঠোৰ অত্যাচাৰী নহয়।

১৮৪) সেইবিলাকেই কৈছিল, বাস্তৱতে আল্লাই আমাক কঠোৰ আদেশ দিছে যে যেতিয়ালৈকে আমাৰ নিমিত্তে তেওঁ অগ্নিয়ে দাহ কৰা কুৰবানী লৈ নাহে আমি কোনো ৰচুলত বিশ্বাস নকৰোঁ; কোৱাঁ, যদিহে তোমালোক সত্যবাদী আছিলো, মোৰ পূৰ্বে স্বৰূপতে তোমালোকলৈ প্ৰকাশ্য নিদৰ্শনে সৈতে আৰু তোমালোকে যি বিচাৰিছা তাকে লৈ ৰচুলসকল আহিছিল, তথাপি তোমালোকে কিয় তেওঁলোকক হত্যা কৰিবলৈ প্ৰবৃত্ত হৈছিলো ?

১৮৫) গতিকে যদি সিহঁতে তোমাক মিথ্যাবাদী বিবেচনা কৰে, তেন্তে (জানিবা) তোমাৰ পূৰ্বে যি সকল ৰচুল প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণসমূহ আৰু ধৰ্মগ্ৰন্থ আৰু জ্যোতিৰ্ময় গ্ৰন্থৰ সৈতে আহিছিল, তেওঁলোককো নিশ্চয় মিথ্যাবাদী বুলি বিবেচনা কৰা হৈছিল।

১৮৬) মৃত্যুৰ সোৱাদ প্ৰত্যেক আত্মাই লবই লাগিব; আৰু নিশ্চয় পুনৰুত্থানৰ দিনত তোমালোকক নিজৰ প্ৰতিদান সম্পূৰ্ণৰূপে দিয়া হ'ব; এতেকে যাক অগ্নিৰ পৰা দূৰৈত ৰখা হ'ব আৰু উদ্যানত প্ৰৱেশ কৰোৱা হ'ব স্বৰূপতে তেওঁৰেই বাঞ্ছা পূৰ্ণ হ'ব; বাস্তৱতে এই পাৰ্থিৱ জীৱন প্ৰবঞ্চনাৰ মূলমাত্ৰ।

نَحْنُ أَعْيَاءٌ سَكَدَبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ
بِعَيْرٍ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨٣﴾

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَالِمٍ
لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٨٤﴾

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهْدَ الْبَيْنَا أَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ
حَتَّىٰ يَأْتِينَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ
رَسُولٌ مِّن قِبَلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَالذِّكْرِ قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨٥﴾

فَإِنْ كَذَّبْتُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ رُسُلًا مِّن قِبَلِكُمْ جَاءُوا
بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْبَيِّنِ ﴿١٨٦﴾

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّا نُؤْفُونَ أَجْرَكُمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُجِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ
فَقَدْ قَارَتْ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿١٨٧﴾

১৮৭) নিশ্চয় তোমালোকৰ নিজ ধন-সম্পত্তি আৰু নিজ প্ৰাণৰ বিষয়ে পৰীক্ষা লোৱা হ'ব; আৰু নিশ্চয় তোমালোকক পূৰ্ববৰ্ত্তী ধৰ্ম্মগ্ৰন্থ পোৱাসকলৰ পৰা আৰু যিবিলাকে আনক আল্লাৰ সমান পাতে সেইবিলাকৰ পৰা বহুত কষ্টদায়ক কথা শুনিব লাগিব; কিন্তু যদি তোমালোকে ধৈৰ্য্য ধৰি থাকা আৰু পাপৰ পৰা নিজকে ৰক্ষা কৰা, তেন্তে নিশ্চয় ই দৃঢ় সঙ্কল্পৰ সাধনা।

১৮৮) আৰু মনত পেলোৱা যিবিলাকক ধৰ্ম্মগ্ৰন্থ দান কৰা হৈছিল সেইবিলাকৰ পৰা আল্লাই যেতিয়া এই দৰে চুক্তি গ্ৰহণ কৰিছিল, তোমালোকে নিশ্চয় নিশ্চয় এই কোৰাণক মানুহৰ প্ৰতি সুস্পষ্টৰূপে প্ৰকাশ কৰিবা আৰু কদাপি ইয়াক গোপন নকৰিবা; কিন্তু সিহঁতে ইয়াক সিহঁতৰ পিছ ফালে দলিয়াই দিলে আৰু ইয়াৰ সলনি সামান্য মূল্য গ্ৰহণ কৰিলে; কিন্তু সিহঁতে যি গ্ৰহণ কৰিছিল সি কেনে নিকৃষ্ট!

১৮৯) যিবিলাকে নিজে কৰা (অন্যায়) কাৰ্য্যত প্ৰফুল্ল হয় আৰু নকৰা ন্যায় কাৰ্য্যত প্ৰশংসিত হ'বলৈ ভাল পায় সিহঁতক লেখতেই নলবা; সিহঁত শাস্তিৰ পৰা নিৰাপদ হৈ আছে বুলিও নাভাবিবা; প্ৰকৃততে সিহঁতৰ নিমিত্তে আছে কষ্টকৰ শাস্তি।

১৯০) আৰু আকাশ আৰু পৃথিৱীৰ ৰাজত্ব একমাত্ৰ আল্লাৰেই; আৰু আল্লাৰ সকলো বস্তুৰ ওপৰতে সম্পূৰ্ণ ক্ষমতা।

১৯১) বাস্তৱতে গগনমণ্ডলৰ আৰু পৃথিৱীৰ সৃজনত আৰু দিন আৰু ৰাতিৰ অনুবৰ্ত্তনত নিশ্চয় নিদৰ্শন সমূহ নিহিত আছে বুদ্ধিমন্ত লোকসকলৰ নিমিত্তে;

১৯২) যিসকলে উঠোঁতে আৰু বহোঁতে আৰু

لَتَبْلُوَنَ فِيْ اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ وَاَنْتُمْ تَسْمَعُوْنَ مِنَ الَّذِيْنَ
اَوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا اَدْبٰهَ
كَثِيْرًا وَاِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ
الْاُمُوْرِ ﴿١٨٧﴾

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ الَّذِيْنَ اَوْتُوا الْكِتٰبَ لَتَبَيِّنَنَّ
لِلنّٰسِ وَاَلَّا تَكْفُرُوْنَ ۗ فَنَبِّدُوْهُ وَاَسْرَآءَ ظُهُُوْرِهِمْ
وَاَشْتَرُوْا بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًا فَبَسَّ مَا يَشْتَرُوْنَ ﴿١٨٨﴾

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ يَفْرَحُوْنَ بِمَا اٰتَوْا وَيُحِبُّوْنَ اَنْ
يُّحْمَدُوْا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوْا ۗ فَلَا تَحْسِبْنَهُمْ بِمَقَارَةِ مَنِ
الْعٰدٰبِ ۗ وَلَهُمْ عٰدٰبٌ اَلِيْمٌ ﴿١٨٩﴾

وَاللّٰهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ ﴿١٩٠﴾

اِنَّ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الْاَيْلِ
وَالنّٰهَارِ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿١٩١﴾

الَّذِيْنَ يَذْكُرُوْنَ اللّٰهَ قِيٰمًا وَّقَعُوْدًا وَّعَلٰى جُنُوْبِهِمْ

শোওঁতে আল্লাৰ স্মৰণ কৰে আৰু আকাশ-মণ্ডলীৰ আৰু পৃথিৱীৰ সৃজনৰ বিষয়ে চিন্তা কৰে, আৰু এইদৰে কয়, হে আমাৰ প্ৰভু, তুমি এইবিলাক অকাৰণত অনৰ্থকভাৱে সৃষ্টি কৰা নাই; তুমিয়েই পৰম পৱিত্ৰ, এতেকে তুমিয়েই অগ্নিৰ শাস্তিৰ পৰা আমাক ৰক্ষা কৰাঁ।

وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُخَّرْنَاكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٥٦﴾

১১৩) হে আমাৰ প্ৰভু, বাস্তৱতে তুমি যাক অগ্নিৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰাইছা, তাক প্ৰকৃততে অপমানিত কৰিছা; বাস্তৱতে অনন্যায়কাৰী-বিলাকৰ নিমিত্তে সহায় কৰোঁতা কেও নাথাকিব।

رَبَّنَا إِنَّكَ مِنْ تَدْحِيلِ النَّارِ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿١٥٧﴾

১১৪) হে আমাৰ প্ৰভু, বাস্তৱতে এজন আহ্বানকাৰীৰ কথা আমি শুনিছোঁ; তেওঁ বিশ্বাসৰ ফাললৈ এই বুলি আহ্বান কৰিছে, তোমালোকে নিজ প্ৰতিপালকত বিশ্বাস কৰাঁ; সেইমতে আমি বিশ্বাস কৰিছোঁ; হে আমাৰ প্ৰভু, আমাৰ নিমিত্তে আমাৰ অপৰাধসমূহ মাৰ্জ্জনা কৰাঁ, আৰু আমাৰ কুকাৰ্য্যবিলাক আমাৰ পৰা আঁতৰাই নিয়া আৰু ধাৰ্মিকসকলৰ সঙ্গী কৰি আমাৰ মৰণ ঘটোৱা।

رَبَّنَا إِنَّا سَبَعْنَا مُنَادِيًا ينادي للإيمان أن آمنوا بربكم فآمننا ۗ رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مِنَ الْأَبْرَارِ ﴿١٥٨﴾

১১৫) হে আমাৰ প্ৰভু, আৰু নিজ ৰচুলসকলৰ প্ৰতি তুমি যে আমাৰ পক্ষে অঙ্গীকাৰ কৰিছিলি তাক দান কৰাঁ, আৰু পুনৰুত্থানৰ দিনত আমাক লাহিত নকৰিবা; নিশ্চয় তুমি কদাপি অঙ্গীকাৰৰ ব্যতিক্ৰম নকৰা।

رَبَّنَا وَإِنَّا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿١٥٩﴾

১১৬) তেতিয়া সিহঁতৰ প্ৰভুৱে সিহঁতক এইদৰে উত্তৰ দিলে, তোমালোকৰ মাজৰ কোনো কাৰ্য্যকাৰীৰ কাৰ্য্য, পুৰুষেই হওক বা তিৰোতা হওক, বিনষ্ট নকৰোঁ; তোমালোকৰ পৰস্পৰ সম্বন্ধ আছে; কিন্তু যিসকলে দেশান্তৰলৈ গৈছিল আৰু যিসকলক নিজৰ বাসস্থানৰ পৰা উলিয়াই দিয়া হৈছিল আৰু যিসকলক মোৰ পথত উৎপীড়ণ

فَأَسْحَابَ لَهُمْ رَبَّهُمْ أَنِي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ بَعْضُكُمْ مِّنَ الَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ

কৰা হৈছিল, আৰু যিসকলে যুদ্ধত প্ৰবৃত্ত আৰু নিহত হৈছিল, সেই সকলৰ কাষৰ পৰা কুকাৰ্যা-সমূহ নিশ্চয় নিশ্চয় আঁতৰাই নিম আৰু নিশ্চয় নিশ্চয় আল্লাৰ কাষৰ পৰা পুণ্যফলৰূপে তলেদি জুৰি বৈ যোৱা সুন্দৰ ফুলনিত তেওঁলোকক সোমাবলৈ দিম; আৰু আল্লাৰ ওচৰতেই আছে উত্তম পুণ্যফল।

১৯৭) অবিশ্বাসীবিলাকৰ নগৰে নগৰে অবাধ গমনাগমনে যেন তোমালোকক প্ৰতাৰণা নকৰে।

১৯৮) ই সামান্য সম্বল মাত্ৰ: পিছত সিহঁতৰ আশ্ৰয়স্থল হ'ব নৰক, আৰু সেই জিৰণিৰ স্থান কেনে নিকৃষ্ট!

১৯৯) কিন্তু যিসকলে নিজৰ প্ৰভুলৈ ভয় ৰাখে সেই সকলৰ নিমিত্তে তলেদি জুৰিবিলাক বৈ যোৱা উদ্যানসমূহ আছে; তাতেই তেওঁলোক স্থায়ীৰূপে বাস কৰিব; ই আল্লাৰ কাষৰ পৰা অহা আতিথ্য; আৰু আল্লাৰ ওচৰত যি আছে সি ধাৰ্মিকসকলৰ নিমিত্তে সৰাতো উত্তম।

২০০) আৰু বাস্তৱতে গ্ৰন্থ পোৱাসকলৰ ভিতৰত আল্লাত আৰু তোমালোকলৈ যি নমাই পঠিওৱা হৈছে আৰু তেওঁলোকলৈ যি নমাই পঠিওৱা হৈছিল আল্লাৰ আগত অনুনয় বিনয় কৰি তাত বিশ্বাস কৰা কিছুমান লোক আছে; তেওঁলোকে আল্লাৰ নিদৰ্শনসমূহৰ সলনি সামান্য মূল্য গ্ৰহণ নকৰে; এইসকলেহে তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ কাষত নিজৰ প্ৰতিদান পাব; বাস্তৱতে আল্লা লেখ-জোখত বেগী।

২০১) হে বিশ্বাসীসকল, ধৈৰ্য্য ধৰাঁ আৰু ধৈৰ্যত প্ৰতিযোগিতা কৰিবা আৰু সদায় সতৰ্ক হৈ থাকিবা; আৰু আল্লালৈ সতৰ্ক হৈ থাকিবা; আৰু আল্লালৈ ভয় ৰাখাঁ, যাতে তোমালোক সফলমনোৰথ হ'ব পাৰা।

جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ نَحْيِهَا الْأَنْهَارُ تَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنُ التَّوَابِ ﴿١٩٧﴾

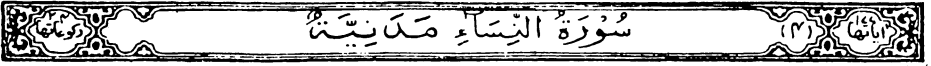
لَا يُغْنِيكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْيَلَادِ ﴿١٩٨﴾

مَتَاعٌ قَلِيلٌ لِّقَلِيلٍ مَّا وَهُمْ جَهَنَّمُ وُجُوهٌ لِّلْهَادِ ﴿١٩٩﴾

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِّالْبَرَارِ ﴿٢٠٠﴾

وَرَأَى مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَن يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٢﴾

চুৰা ৪

AL-NISA

আল-নিচা মদিনাত অৱতীৰ্ণ

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২। হে মানৱজাতি! তোমালোকৰ প্ৰভুলৈ ভয় ৰাখাঁ, যিজনৈ এক আত্মাৰ পৰা তোমালোকক সৃজন কৰিলে, আৰু তাৰেই পৰা তাৰ সহচৰীকো সৃজন কৰিলে, আৰু সেই দুইজনৰ পৰা অনেক পুৰুষ আৰু নাৰীক বিস্তাৰ কৰিলে; আৰু আল্লালৈ ভয় ৰাখাঁ, যিজনৰ ওচৰত তোমালোকে অনুগ্ৰহ প্ৰাৰ্থনা কৰা আৰু গৰ্ভৰ সম্বন্ধক গ্ৰাহা কৰিবা; বাস্তৱতে আল্লা তোমালোকৰ ৰখীয়া।

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ②

৩) আৰু মাউৰাবিলাকক সিহঁতৰ ধন-সম্পত্তি প্ৰদান কৰিবা, আৰু সিহঁতৰ বিশুদ্ধ বস্তুৰে সৈতে তোমালোকৰ অশুদ্ধ বস্তু সলনি নকৰিবা, আৰু তোমালোকৰ নিজৰ সম্পত্তিৰ লগত সিহঁতৰ সম্পত্তি গ্ৰাস নকৰিবা; বাস্তৱতে ই মহা পাপ।

وَأْتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَبْدَلُوهَا بِالظَّالِمِ ۗ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ③

৪) আৰু যদি তোমালোকৰ এনে আশঙ্কা হয়, তোমালোকে মাউৰী তিৰোতাবিলাকৰ প্ৰতি ন্যায়সঙ্গত ব্যৱহাৰ কৰিব নোৱাৰা, তেন্তে নিজৰ কাৰণে ভাল বুলি বিবেচনা কৰিলে, দুই, তিনি বা চাৰি জনীকৈ তিৰোতা বিয়া কৰিবা; কিন্তু যদি তোমালোকে ন্যায় আচৰণ কৰিব নোৱাৰা বুলি আশঙ্কা কৰা তেনেহলে এজনীকৈ মাত্ৰ বিয়া কৰিবা, অথবা তোমাৰ সোঁহাতে যাৰ অধিকাৰ লাভ কৰিছে তাইক (দাসীক বিয়া কৰিবা); এনে কাৰ্য্য অন্যায় ত্যাগ কৰাৰ ওচৰ।

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَقْسُطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِسُوا مَا كَاتَبَ كُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَفْعَةً وَنُكْحًا ۚ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعْوُوا ④

৫) আৰু তিৰোতাবিলাকক সিহঁতৰ যৌতুক সম্ভাষণ চিত্তেৰে দিবা; কিন্তু যদিহে সিহঁতে নিজ ইচ্ছামতে তাৰ কিছু ভাগ দান কৰে, সম্ভাষণেৰে তাক আৰু ভাল দৰে ভোগ কৰা।

৬) আৰু অবোধবিলাকক আল্লাই তোমালোকৰ নিমিত্তে জীৱিকাৰ উপায় কৰা সম্পত্তি দান নকৰিবা; আৰু তাৰে পৰা সিহঁতক কিছু সম্বল দান কৰা, আৰু সিহঁতক সাজ-পাৰ দিয়া আৰু সিহঁতক ভাল দৰে সোধ-পোছ কৰা।

৭) আৰু বিবাহৰ যোগ্য নোহোৱালৈকে মাউৰাবিলাকক নিৰীক্ষণ কৰিবা; পিছত যদিহে তোমালোকে সিহঁতৰ ভিতৰত উপযুক্ত বিচাৰ-বুদ্ধি দেখিবলৈ পোৱা, সিহঁতৰ সেই সম্পত্তি সিহঁতক সমৰ্পণ কৰিবা; কিন্তু সিহঁত বয়সপ্রাপ্ত হ'ব এই ভয়ত সেই সম্পত্তি অপব্যয় কৰি আৰু ততাতৈয়াকৈ গ্ৰাস নকৰিবা; আৰু ধনীক ত্যাগ স্বীকাৰ কৰিবলৈ আৰু অভাৱগ্ৰস্তজনক ন্যায়মতে ভোগ কৰিবলৈ উপদেশ দিবা; আৰু তোমালোকে সিহঁতক সিহঁতৰ ধন-সম্পত্তি সমৰ্পণ কৰাৰ সময়ত সিহঁতৰ কাৰণে সাক্ষী ৰাখিবা; বাস্তৱতে আল্লাই লেখ-জোখত যথেষ্ট।

৮) পিতৃ-মাতৃ আৰু ওচৰ সম্বন্ধীয়াই যি সম্পত্তি এৰি যায় তাত পুৰুষৰ নিমিত্তে ভাগ আছে; আৰু পিতৃ-মাতৃ আৰু ওচৰ সম্বন্ধীয়াই যি সম্পত্তি এৰি যায় তাত তিৰোতাবিলাকৰ নিমিত্তেও, তাকৰেই হওক বা সৰহেই হওক, ভাগ আছে। সেই ভাগ নিৰ্দ্ধাৰিত আছে।

৯) সম্পত্তিৰ ভাগ হোৱাৰ সময়ত সম্বন্ধীয়লোক আৰু মাউৰা আৰু দৰিদ্ৰলোক উপস্থিত থাকিলে সিহঁতক তাৰ পৰাই কিছু দান কৰিবা, আৰু সিহঁতৰ লগত মিঠা মুখেৰে কথা হ'বা।

وَأُولُو النَّسَاءِ صَدَقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِن طِبْنَ لَكُمْ
عَنْ شَيْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا كَفُلُوهُ هُنَيْئًا مَّرِيًّا ⑤

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ
قِيَامًا وَآرْزُقُوهُمْ فِيهَا وَالسُّوْهُمَ وَقُولُوا لَهُمْ
قَوْلًا مَّعْرُوفًا ⑥

وَابْتَلُوا الْيَتَامَى حَتَّى إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِن آنْتُمْ
مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا
إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَن يَكْبُرُوا وَمَن كَانَ عَدِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ
وَمَن كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ
إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا ⑦

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا
تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ لَوْكَرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ⑧

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ
فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ⑨

১০) যিবিলাকে নিজৰ মৃত্যুৰ পিছত দুবৰ্বল সন্তান এৰি থৈ যাব লগীয়া হ'ব বুলি সিহঁতৰ কাৰণে ভয় কৰে সেইবিলাকে মাউৰাবিলাকৰ সম্বন্ধে সারধান হোৱা উচিত; এতেকে সিহঁতে আশ্ৰয় লৈ ভয় ৰখা আৰু সিহঁতক সৰলভাৱে কথা কোৱা উচিত।

১১) বাস্তৱতে যিবিলাকে মাউৰাবিলাকৰ সম্পত্তি অন্যায়াৰূপে ভোগ কৰে, সিহঁতে কেৱল অগ্নি উদৰস্থ কৰে, আৰু সিহঁত নিশ্চয় নৰকৰ অগ্নিত পৰিব।

১২) আল্লাই তোমালোকৰ সন্তান বিলাকৰ বিষয়ে এই বিধান কৰিছে, এজন পুৰুষৰ ভাগ দুজনী তিৰোতাৰ ভাগৰ সমান; যদি দুজনীতকৈ সৰহ তিৰোতা থাকে, সিহঁতে মৃতকে যি সম্পত্তি এৰি গৈছে তাৰ তিনিভাগৰ দুভাগ পাব, আৰু যদি এজনী থাকে তেন্তে তাই আধা ভাগ পাব; আৰু তাৰ পিতৃ-মাতৃৰ প্ৰত্যেকে সি যি সম্পত্তি এৰি গৈছে, যদিহে তাৰ কোনো সন্তান থাকে তাৰ ষষ্ঠাংশ পাব; কিন্তু যদি তাৰ সন্তান নাথাকে আৰু তাৰ পিতৃ-মাতৃ তাৰ উত্তৰাধিকাৰী হয়, তেন্তে তাৰ মাতৃয়ে তৃতীয় অংশ পাব; কিন্তু ককাই-ভাই থাকে, তেন্তে তাৰ দান-পত্ৰত লিখা দান ঋণ শোধ কৰাৰ পিছত তাৰ মাতৃয়ে ষষ্ঠাংশ পাব; তোমালোকৰ পিতৃ-মাতৃ আৰু তোমালোকৰ সন্তান-বিলাক, ইহঁতৰ মাজত কল্যাণ সাধনত কোনো তোমালোকৰ বেছি ওচৰৰ তাক তোমালোকে নাজানা; ইয়েই আল্লাৰ নিৰ্দ্ধাৰিত ব্যৱস্থা; বাস্তৱতে আল্লা সৰ্ব্বজ্ঞ, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

১৩) আৰু তোমালোকৰ পত্নীবিলাকে যি সম্পত্তি এৰি যায়, সিহঁতৰ সন্তান নাথাকিলে তোমালোকৰ অংশ তাৰ আধা; কিন্তু যদি সিহঁতৰ কোনো সন্তান থাকে, তেন্তে তোমালোকে সিহঁতৰ

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ ضِعْفًا
خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ⑩

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ
فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ⑪

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِي كَرِهْتَ مِنَ الْأُنثَىٰ
فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَاهُنَّ نُلْتًا مِمَّا تَرَكَ
وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ
وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ
وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبُوهُ فَلِلْأَبِ الثُّلُثُ
وَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِلْأَبِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ
يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَمْ يَتَدْرُوكَ
إِنَّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفَعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا حَكِيمًا ⑫

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ
وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلِكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكَنَّ

দান-পত্ৰত লিখা দান বা ঋণ শোধ কৰাৰ পিছত সিহঁতে যি সম্পত্তি এৰি যায় তাৰ চতুৰ্থাংশ পাবা; আৰু তোমালোকে যি সম্পত্তি এৰি যোৱা আৰু তোমালোকৰ সন্তান নাথাকে তেন্তে সিহঁতে চতুৰ্থাংশ পাব, কিন্তু যদি তোমালোকৰ সন্তান থাকে তেন্তে তোমালোকে দান-পত্ৰত লিখা দান বা ঋণ শোধ কৰাৰ পিছত যি সম্পত্তি এৰি যোৱা তাৰ অষ্টমাংশ পাব; আৰু যদি পুৰুষ বা স্ত্ৰীৰ পিতৃ-মাতৃ বা সন্তান নোহোৱা কোনো কুটুম উত্তৰাধিকাৰী হয়, আৰু যদি তাৰ এজন ভাই বা এজনী ভনী থাকে, তেন্তে সিহঁতৰ প্ৰত্যেকে ষষ্ঠাংশ পাব; কিন্তু যদি তাতোকৈ সৰহ থাকে তেন্তে দান-পত্ৰত লিখা দান বা একো ক্ষতি নোহোৱাকৈ ঋণ শোধ কৰাৰ পিছত সিহঁত তৃতীয়াংশৰ ভাগী হ'ব; ইয়েই আল্লাৰ বিধান; বাস্তৱতে আল্লা সৰ্বব্ৰহ্ম, শ্ৰেষ্ঠ সহিষ্ণু।

১৪) এইবিলাকেই আল্লাই নিৰ্দিষ্ট কৰা সীমা; আৰু যিজন আল্লাৰ আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ আজ্ঞাধীন হয়, তেওঁ তেওঁক তলেদি জুৰি বৈ যোৱা উদ্যানসমূহৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিব; তাতেই তেওঁলোক স্থায়ীৰূপে বাস কৰিব; আৰু ইয়েই মহান সাৰ্থকতা।

১৫) আৰু যি আল্লাক আৰু তেওঁৰ ৰচুলক অমান্য কৰে আৰু তেওঁৰ নিৰ্দিষ্ট সীমা অতিক্ৰম কৰে, তেওঁ তাক স্থায়ীৰূপে বাস কৰিবলৈ নৰকৰ অগ্নিৰ ভিতৰত সোমাবলৈ দিব; আৰু তাৰ নিমিত্তে তাত অপমানজনক শাস্তি থাকিব।

১৬) আৰু তোমালোকৰ তিৰোতাবিলাকৰ ভিতৰত যিবিলাকে নিৰ্গত কাৰ্য্য কৰাৰ দোষত পৰে, সিহঁতৰ বিপক্ষে তোমালোকৰ মাজৰ পৰা চাৰিজন সাক্ষী লবা; পিছত যদি সিহঁতে সাক্ষ্য প্ৰদান কৰে, তেন্তে সিহঁত মৃত্যুৰ মুখত নপৰালৈকে

مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُوصِيَنَّ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَكِنَّ الرُّبْعَ
مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ
فَلَهُنَّ الشُّنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ تَوْصُونَ
بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَلَةً أَوْ امْرَأَةً
وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُسُ فَإِنْ
كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ
بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُوصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرِ مُضَارٍّ وَصِيَّةُ
مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٧﴾

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٨﴾

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ
فِي نَارٍ خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٩﴾

وَالَّذِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا
عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ
فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَبْلُغْنَ الْمَوْتَ أَوْ يُجْعَلَ اللَّهُ

অথবা আল্লাই সিহঁতৰ নিমিত্তে কোনো বাট মুকলি নকৰালৈকে সিহঁতক ঘৰৰ ভিতৰতেই আবদ্ধ ৰাখিবা।

لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٧﴾

১৭) আৰু যদি তোমালোকৰ মাজৰ কোনো দুজনে তেনেকুৱা নিৰ্গত কাৰ্য্য কৰাৰ দোষত পৰে, তেন্তে দুইজনকেই উচিত শাস্তি ভুঞ্জাবা; কিন্তু যদি সিহঁতে অনুতাপ কৰে আৰু নিজকে সংশোধন কৰে তেন্তে সিহঁতৰ দায় এৰিবা; বাস্তৱতে আল্লা অতি কৃপালু, পৰম দানশীল।

وَالَّذِينَ يَأْتِنُونَهَا مِنْكُمْ قَادُونَ هُنَّ فَإِن تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ﴿١٨﴾

১৮) যিবিলাকে অজ্ঞাতবশতঃ অসৎকাৰ্য্য কৰাৰ পিছতেই শীঘ্ৰে অনুতাপ কৰে আল্লাই সেই বিলাকৰ পৰাহে অনুতাপ গ্ৰহণ কৰে; এওঁলোকৰ প্ৰতিহে আল্লাই কৃপাদৃষ্টি কৰে; বাস্তৱতে আল্লা সৰ্বৰঞ্জ, পৰম জ্ঞানী।

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾

১৯) আৰু যিবিলাকে অসৎকাৰ্য্য সদায় কৰি থাকে অনুতাপ সিহঁতৰ নিমিত্তে নহয়,—যেতিয়া সিহঁতৰ কোনো এজনৰ সন্মুখত মৃত্যু উপস্থিত হয় সি তেতিয়া কয়, বাস্তৱতে মই এতিয়াহে অনুতাপ কৰিছোঁ; আৰু যিবিলাকৰ অবিশ্বাসী হৈ থকাৰ অৱস্থাতেই মৃত্যু ঘটে সিহঁতৰ নিমিত্তেও নহয়; সিহঁতৰেই নিমিত্তে আমি বেদনাদায়ক শাস্তি সাজুকৈ থৈছোঁ।

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ اللَّهَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٠﴾

২০) হে বিশ্বাসীসকল, উত্তৰাধিকাৰী হৈ তিৰোতাবিলাকৰ ওপৰত বল প্ৰয়োগ কৰি অধিকাৰ লাভ কৰা তোমালোকৰ নিমিত্তে বৈধ নহয়; আৰু সিহঁতে প্ৰকাশ্য নিৰ্গত কাৰ্য্য নকৰাকৈ তোমালোকে সিহঁতক যি দান কৰিছিল তাৰ কিছু অংশ গ্ৰহণ কৰাৰ অভিপ্ৰায়ে সিহঁতক আটক কৰি নাৰাখিবা; আৰু ন্যায়ৰূপে সিহঁতৰ লগত জীৱন যাপন কৰিবা; কিন্তু যদি সিহঁতক তোমালোকে ভাল নোপোৱা, তেন্তে জানি ৰাখাঁ তোমালোকে

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَجِدُ لَكُمْ أَنْ تَرْتَابُوا السَّاءَ كَرَاهًا وَلَا تَعْتَضِلُوهُمْ لِنَدَاهُمْ بِيَدِ بَعْضِ مَا اتَّيَمُّوهُمْ

إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَعَالِمٌ بِالْمُعْرِفَةِ فَإِنَّ كَرِهْتُمُوهُمْ فَعَضُّهُ أَنْ تُكَرَّهُوا شَيْنًا وَيَجْعَلُ اللَّهُ

কোনো বস্তু ভাল নাপাব পাৰা অথচ আল্লাই
তাতেই প্ৰচুৰ কল্যাণ ৰাখিছে।

فِيهِ خَيْرٌ كَثِيرًا ﴿١٠﴾

২১) আৰু যদি তোমালোকে এজনী ভাৰ্য্যাৰ
ঠাইত আন এজনীক বিয়া কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰা আৰু
সিহঁতৰ এজনীক যদি প্ৰচুৰ সম্পত্তি আগতে দান
কৰিছিল তেন্তে সেই সম্পত্তিৰ পৰা অলপো গ্ৰহণ
নকৰিবা; তোমালোকে মিছা অভিযোগ কৰি
আৰু প্ৰকাশ্য পাপ কৰি তাক গ্ৰহণ কৰিবানে?

وَأَنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ لَّوْ
أَتَيْتُمْ أَحَدَهُنَّ فَنظَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا
أَتَأْخُذُونَ بِهِتَانًا وَأَنْتُمْ مُبِينَاتٌ ﴿١١﴾

২২) আৰু যি স্থলত তোমালোকে পৰম্পৰে
আগতে সহবাস কৰিছা, আৰু সিহঁতে তোমা-
লোকৰ পৰা দৃঢ় প্ৰতিশ্ৰুতি গ্ৰহণ কৰিছে
তোমালোকে তাক কিৰূপে গ্ৰহণ কৰিব পাৰা?

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَ وَكَانَ أَقْضَىٰ بِعِضِّكُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ
وَآخُذْنَ مِنْكُمْ مِّمْتَانًا عَلِيْلًا ﴿١٢﴾

২৩) আৰু তোমালোকৰ পিতৃসকলে যিবিলাক
তিৰোতাক বিয়া কৰিছিল সিহঁতক বিয়া
নকৰিবা; অতীতত যি ঘটনা আছে তাত দোষ নাই;
বাস্তৱতে সি নিৰ্গত কাৰ্য্য, ঘৃণনীয় আচৰণ, আৰু
গৰ্হিত প্ৰথা।

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ
سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿١٣﴾

২৪) তোমালোকৰ পক্ষে (বিবাহ) অবৈধ,
—তোমালোকৰ মাতৃ আৰু তোমালোকৰ কন্যা
আৰু তোমালোকৰ ভনীয়েৰা আৰু তোমালোকৰ
খুৰী আই আৰু তোমালোকৰ মাহী আই আৰু
ভায়েৰাৰ জীয়েক আৰু ভনীয়েৰাৰ জীয়েক আৰু
তোমালোকক স্তনপান কৰোৱা মাতৃসকল আৰু
তোমালোকে স্তনপান কৰা তোলনীয়া ভনীয়েৰা
আৰু তোমালোকৰ পত্নীৰ মাতৃসকল আৰু
তোমালোকৰ তত্ত্বাৱধানৰ অধীনত থকা পত্নীৰ
কন্যা, যদিহে সেই পত্নীবিলাকৰ লগত সহবাস
কৰিছা: কিন্তু যদি তোমালোকে সিহঁতৰ লগত
সহবাস কৰা নাই, তেন্তে তোমালোকৰ (সেই
পত্নীৰ কন্যা বিয়া কৰাত) দোষ নাই; আৰু
তোমালোকৰ ঔৰসজাত পুত্ৰৰ ভাৰ্য্যা আৰু দুজনী

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبنَاتُكُمْ وَأَخُوتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ
وَخَالَاتُكُمْ وَبنَاتُ الْأَخِ وَبنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمْ
الَّتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخُوتُكُمْ مِنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ
نِسَائِكُمْ وَبنَاتُكُمْ الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمْ
الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ وَإِنْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ
أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ

ভগ্নী কন্যাক একেলগে ভাৰ্য্যাৰূপে গ্ৰহণ কৰা :
কিন্তু অতীতত যি ঘটি গৈছে তাত দোষ নাই :
বাস্তৱতে আল্লাই শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল ।

পঞ্চম পাৰা

২৫) আৰু যিবিলাক তিৰোতা তোমালোকৰ
সোঁহাতৰ অধীন সিহঁতৰ বাহিৰে বিবাহিতা
তিৰোতাবিলাকো (অবৈধ) ; তোমালোকৰ
নিমিত্তে আল্লাই এই বিধান নিৰূপিত কৰিছে।
আৰু সিহঁতৰ বাহিৰে সেইবিলাক তিৰোতা
তোমালোকৰ পক্ষে বৈধ যিবিলাকৰে সৈতে
তোমালোকে নিজ সম্পত্তি দান কৰি বৈবাহিক
জীৱন যাপন কৰিবলৈহে বিচাৰা, ব্যভিচাৰৰ অৰ্থে
নহয় ; আৰু তোমালোকে যিবিলাকক বিয়া কৰি
মঙ্গল লাভ কৰিছা সিহঁতক সিহঁতৰ নিৰূপিত
যৌতুক প্ৰদান কৰিবা ; আৰু যৌতুক নিৰূপিত
হোৱাৰ পিছত তোমালোকে পৰস্পৰ সম্মত হৈ
কোনো পৰিবৰ্ত্তন কৰিলে তাত তোমালোকৰ
কোনো দোষ নাই ; বাস্তৱতে আল্লা সৰ্ব্বশ্ৰেষ্ঠ,
শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী ।

২৬) আৰু তোমালোকৰ মাজৰ যিজনৰ স্বাধীন
বিশ্বাসিনী ৰমণীক বিবাহ কৰিবলৈ যথেষ্ট সম্বল
নাথাকে সেইজনে তোমালোকৰ সোঁহাতৰ অধীনত
থকা বিশ্বাসিনী দাসীৰ এগৰাকীক (বিবাহ কৰিব
পাৰে ; আৰু আল্লাই তোমালোকৰ বিশ্বাস ভালকৈ
জানে ; তোমালোকৰ সকলোৰেই পৰস্পৰৰ লগত
সম্পৰ্ক, এতেকে সিহঁতৰ প্ৰভুবিলাকৰ অনুমতি
লৈহে সিহঁতক বিবাহ কৰিবা আৰু ন্যায্যৰূপে
সিহঁতক সিহঁতৰ যৌতুক দান কৰিবা—সিহঁতে
ব্যভিচাৰিণী নোহোৱাকৈ অথবা গোপনে বন্ধু গ্ৰহণ
নকৰি যেন বৈবাহিক জীৱন যাপন কৰে ; আৰু
সিহঁত বিবাহিতা হোৱাৰ পাছত যদি সিহঁতে
প্ৰকাশ্য নিৰ্গত কাৰ্য্য কৰে তেন্তে স্বাধীন ৰমণীয়ে
যি শাস্তি পাব তাৰ আধা সিহঁতে ভোগ কৰিব। এই
বিধান তোমালোকৰ মাজৰ সেইজনৰ নিমিত্তে
যিজনে পাপলৈ ভয় কৰে ; আৰু যদি তোমালোকে

سَلَفُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٥﴾

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
كُتِبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَأَجَلَ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَُمْ أَنْ
تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ فَمَا
اسْتَنْعَمْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَدْلِ الزَّوْجِيَّةِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٢٦﴾

وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ
الْمُؤْمِنَاتِ فَيَنْكِحَ أَيْمَانَكُمْ مِنْ فَتْيَتِكُمْ
الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ
بَعْضٍ فَانكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ
أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ
وَلَا مَتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أَحْصَيْنَ فَإِنَّ أَتَيْنَ
بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنْ
الْعَدَاةِ ذَلِكَ لِمَنْ حَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ

সংযম কৰা ই তোমালোকৰ নিমিত্তে মঙ্গলজনক ;
আৰু আল্লা শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

২৭) তোমালোকৰ পূৰ্ববৰ্ত্তীসকলৰ আদৰ্শসমূহ
তোমালোকৰ আগত ব্যক্ত কৰিবলৈ আৰু সেই
পথ প্ৰদৰ্শন কৰিবলৈ আৰু কৰুণাৰে সৈতে
তোমালোকৰ ফাললৈ প্ৰত্যাবৰ্ত্তন কৰিবলৈ আল্লাই
ইচ্ছা কৰে ; আৰু আল্লা সৰ্ব্বজ্ঞ, শ্ৰেষ্ঠজ্ঞানী।

২৮) আৰু তোমালোকৰ ফাললৈ কৰুণাৰে
সৈতে প্ৰত্যাবৰ্ত্তন কৰিবলৈ আল্লাই ইচ্ছা কৰে ;
আৰু যিবিলাকে নিজৰ কামপ্ৰবৃত্তিৰ অনুসৰণ
কৰে সিহঁতে ইয়াকে ইচ্ছা কৰে যেন তোমালোকে
(পাপৰ ফাললৈ) সম্পূৰ্ণৰূপে প্ৰবৃত্ত হোৱা।

২৯) আল্লাই তোমালোকৰ ভাৰ লঘু কৰিবলৈ
ইচ্ছা কৰে, কিয়নো মানৱক দুৰ্বল কৰি সৃজন কৰা
হৈছে।

৩০) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকে পৰস্পৰৰ
সম্মতিক্ৰমে কৰা ব্যৱসায়-বাণিজ্য এৰি ইজনে
সিজনৰ সম্পত্তি গ্ৰাস নকৰিবা, আৰু তোমালোকে
নিজৰ ধ্বংস সাধন কৰিবা ; নিশ্চয় আল্লা
তোমালোকৰ প্ৰতি-পৰম দানশীল।

৩১) আৰু যিয়ে সীমালঙ্ঘন কৰি আৰু
অন্যায়ৰূপে সেই কাৰ্য্যকেই কৰে আমি তাক নিশ্চয়
নৰকৰ অগ্নিত নিক্ষেপ কৰিম, আৰু আল্লাৰ পক্ষে
ই সহজ।

৩২) যি মহাপাপসমূহৰ পৰা তোমালোকক
সাৱধান কৰি দিয়া হৈছে তাৰ পৰা যদি
তোমালোক বিৰত হোৱা আমি তোমালোকৰ
সামান্য অপৰাধ সমূহ দূৰ কৰিম আৰু আমি
তোমালোকক সন্মানৰ ঠাইত প্ৰবেশ কৰিবলৈ
দিম।

৩৩) আৰু আল্লাই যি ধন সম্পত্তিৰ দ্বাৰা
তোমালোকৰ কিছুমানক আন কিছুমানৰ ওপৰত

تَصَدَّقُوا خَيْرَ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٧﴾

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذَيِّبَنَّكُمْ وَيَهْدِيَ كُمْ سُنَنَ الَّذِينَ
مِن قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدَ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
الشَّهْوَاتِ أَنْ يُبَيِّتُوا مَيْلًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ﴿٣٠﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ
بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ
وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٣١﴾

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصَلِّيهِ
نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٢﴾

إِنْ تَجْتَنِبُوا كِبَارَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نَكْفُرْ عَنْكُمْ سِوَانِ
وَنُدْخِلْكُمْ مَدْخَلًا رَغِيمًا ﴿٣٣﴾

وَلَا تَتَنَزَّلُوا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ

শ্ৰেষ্ঠতা দান কৰিছে তালৈ তোমালোকে লোভ নকৰিবা; পুৰুষে যি অৰ্জ্জন কৰিছে তাৰ অংশ পুৰুষে পাব, আৰু তিৰোতাই যি অৰ্জ্জন কৰিছে তাৰ অংশ তিৰোতাই পাব; আৰু তোমালোকে আল্লাৰ পৰা তেওঁৰ দান ভিক্ষা কৰাঁ; নিশ্চয় আল্লাৰ সকলো বস্তুৰেই উত্তম জ্ঞান আছে।

৩৪) আৰু প্ৰত্যেকৰ নিমিত্তে পিতামাতাই আৰু আত্মীয়স্বজনে যি এৰি থৈ যায় তাৰ উত্তৰাধিকাৰী আমি নিযুক্ত কৰিছোঁ; আৰু সেইবিলাককো যিবিলাকৰে সৈতে তোমালোক অঙ্গীকাৰৰে আবদ্ধ; তোমালোকে সিহঁতক সিহঁতৰ অংশ দান কৰাঁ; বাস্তৱতে সকলো বস্তুৰ ওপৰতেই আল্লাই লক্ষ্য ৰাখে।

৩৫) পুৰুষ স্ত্ৰীৰ সংৰক্ষক, কিয়নো সিহঁতৰ কিছুমানক (পুৰুষক) আল্লাই কিছুমানৰ (স্ত্ৰীৰ) ওপৰত শ্ৰেষ্ঠতা দান কৰিছে আৰু সিহঁতে (পুৰুষে) নিজৰ ধন-সম্পদৰ পৰা ব্যয় কৰি (স্ত্ৰীৰ) প্ৰতিপালন কৰে; সেই কাৰণে ধাৰ্মিক নাৰীবিলাক বাধ্য হৈ থাকে,—আল্লাই যিদৰে বক্ষা কৰে সেই দৰে তেওঁলোকে যি গোপনীয় তাৰ সংৰক্ষণ কৰে; কিন্তু যিবিলাক স্ত্ৰীৰ সম্বন্ধে সিহঁতৰ অবাধ্যতাৰ তোমালোকে আশঙ্কা কৰা, সিহঁতক সজ উপদেশ দিবা, আৰু শয্যাৰ পৰা সিহঁতক পৃথক কৰি ৰাখিবা, আৰু (আৱশ্যক হলে) সিহঁতক প্ৰহাৰ কৰিবা; পিছত যদি সিহঁত তোমালোকৰ বাধ্য হয় সিহঁতৰ বিপক্ষে কোনো প্ৰকাৰ চেলু নিবিচাৰিবা; নিশ্চয় আল্লা উচ্চ মহান।

৩৬) আৰু যদি তোমালোকে উভয়ৰ (স্বামী-স্ত্ৰীৰ) মাজত বিচ্ছেদ হ'বৰ আশঙ্কা কৰা, তেন্তে তাৰ পৰিয়ালৰ এজন বিচাৰক আৰু তাইৰ পৰিয়ালৰো এজন বিচাৰক নিযুক্ত কৰিবা; যদি সিহঁত দুয়ো পুনৰ্শ্ৰমলনৰ বাঞ্ছা কৰে, আল্লাই

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبْنَ ۗ وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٣٤﴾

وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِيَكُمْ وَأَوْلَادَكُمْ وَأَوْلَادَكُمْ
وَالَّذِينَ عَقَدْتُمْ أَيْمَانَكُمْ فَأَتَوْهُمْ نَصِيبَهُمْ ۗ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٥﴾

الرِّجَالُ قَوْمُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ
عَلَىٰ بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ ۗ فَالضَّالِحَاتُ
قَدِئْتِ حِفْظُهُنَّ لِلنَّبِيِّ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّتِي تَخَافُونَ
نُشُورَهُنَّ فَوَطُوهُنَّ وَأَهُجْرُوهُنَّ فِي الصَّاحِجِ
وَاضْرِبُوهُنَّ ۗ فَإِنْ أَطَعْتُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ
سَبِيلًا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿٣٥﴾

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا ۚ مِنَ
أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنَ أَهْلِهَا ۗ إِنْ بُرِيدَ إِمْلَاكًا يُوَفَّىٰ

উভয়ৰ মাজত তাকেই স্থাপন কৰিব; নিশ্চয় আল্লা
সৰ্বৰাজ, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞাতা।

৩৭) আৰু আল্লাৰেই আৰাধনা কৰাঁ, আৰু
তেওঁৰে সৈতে কোনো বস্তুকেই অংশী নাপাতিবা;
আৰু পিতৃমাতৃ আৰু আত্মীয়বিলাক আৰু
মাউৰাবিলাক আৰু দৰিদ্ৰবিলাক আৰু সম্পৰ্কীয়
ওচৰচুবুৰীয়া আৰু আচহুৱা ওচৰচুবুৰীয়া আৰু
সহযাত্ৰী আৰু পথিক আৰু যিবিলাকক
তোমালোকৰ সোঁহাতে অধিকাৰ কৰিছে,
সকলোৰে প্ৰতি সদয় ব্যৱহাৰ কৰিবা; নিশ্চয়
দাস্তিক অহঙ্কাৰীবিলাকক আল্লাই ভাল নাপায়;

৩৮) আৰু সেইবিলাককো যিবিলাকে নিজেও
কৃপণতা কৰে আৰু অইন মানুহকো কৃপণ হ'বলৈ
আদেশ দিয়ে, আৰু সিহঁতক আল্লাই নিজ কৃপাৰে
যি দান কৰিছে তাক গোপন কৰে; আৰু
অবিশ্বাসীবিলাকৰ নিমিত্তে আমি সাজু কৰি থৈছোঁ
অপমানজনক শাস্তি;

৩৯) আৰু সেইবিলাককো যিবিলাকে মানুহক
দেখুৱাবলৈ নিজৰ ধনসম্পত্তি ব্যয় কৰে, আৰু
আল্লাত আৰু শেহদিনত বিশ্বাস নকৰে; আৰু
য়েয়ে স্বয়তানক নিজৰ সঙ্গী কৰে, (সি যেন মনত
ৰাখে) সি কেনে অসৎ সঙ্গী!

৪০) আৰু সিহঁতৰ নো কি কষ্ট হ'লহেঁতেন যদি
সিহঁতে আল্লাত আৰু শেহ দিনত বিশ্বাস
কৰিলহেঁতেন, আৰু সিহঁতক যি সম্পদ আল্লাই
দান কৰিছে তাৰে পৰা ব্যয় কৰিলহেঁতেন? আৰু
সিহঁতৰ সম্বন্ধে আল্লা সৰ্বৰাজ।

৪১) বাস্তৱতে আল্লাই বিন্দুমাত্ৰও অন্যায় নকৰে;
আৰু যদি কোনো সৎকাৰ্য্য কৰা হয় তেওঁ তাক
বৃদ্ধি কৰে; আৰু নিজৰ কাৰ্য্যৰ পৰা মহৎ বিনিময়
প্ৰদান কৰে।

৪২) সেই ঘটনা কেনে হ'ব যেতিয়া আমি প্ৰত্যেক
সম্প্ৰদায়ৰ পৰা একোজন সাক্ষী আনিম, আৰু

اللَّهُ بَيْنَهُمَا لِيَرَأَنَّ اللَّهُ كَانَ عَلَيْنَا حَيْبًا ۝

وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدِينَ
إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ
ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ
وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَأَبْصِرُ
مَنْ كَانَ مُخْتَلًا فُجُورًا ۝

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ
مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
مُّهِينًا ۝

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا
فَسَاءَ قَرِينًا ۝

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَانْفَقُوا
مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ۝

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً
يُضْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ۝

كَلَيْفَ إِذَا جُئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ

সিহঁতৰ সম্বন্ধে তোমাক সাক্ষীস্বৰূপে সম্মুখীন কৰিম!

৪৩) সেইদিনা যিবিলাকে অবিশ্বাস কৰিছে আৰু এইজন ৰচুলৰ অবাধ্য হৈছে সিহঁতে ইয়াকে বাঞ্ছা কৰিব, যেন সিহঁত পৃথিৱীত বিলীন হৈ যায়! আৰু সিহঁতে আল্লাৰ পৰা কোনো কথাকেই গোপন কৰিব নোৱাৰিব।

৪৪) হে বিশ্বাসীসকল, যেতিয়া তোমালোক অচেতন অৱস্থাত থাকা যি বাক্য উচ্চাৰণ কৰা তাৰ অৰ্থ নুবুজালৈকে, নমাজৰ ওচৰ নাচাপিবা,—আৰু ভ্ৰমণ নকৰিলে অপৰিত্ৰ অৱস্থাতো স্মান নকৰালৈকে (নমাজৰ ওচৰ নাচাপিবা); কিন্তু যদি তোমালোক নৰীয়াত পৰা বা ভ্ৰমণত থাকা, বা তোমালোকৰ কোনোজনে শৌচাচাৰ কৰি উঠাৰ পিছত অথবা তোমালোকে স্ত্ৰী স্পৰ্শ কৰাৰ পিছত পানী নোপোৱা তেস্তে বিশুদ্ধ মাটিৰে তয়স্মুম কৰি লবা, আৰু তোমালোকৰ মুখ আৰু তোমালোকৰ দুখন হাত মচি পেলাবা; নিশ্চয় আল্লা শ্ৰেষ্ঠ সহনশীল, পৰম মাৰ্জ্জনাকাৰী।

৪৫) তুমি সেইবিলাকৰ প্ৰতি লক্ষ্য কৰা নাই নে যিবিলাকক পৃথিৱীৰ এভাগ দান কৰা হৈছে? সিহঁতে ভ্ৰম অৰ্জন কৰে, আৰু সিহঁতে ইয়াকে ইচ্ছা কৰে যেন তোমালোকেও পথভ্ৰান্ত হোৱা।

৪৬) আৰু আল্লাই তোমালোকৰ শত্ৰুবিলাকক ভালকৈ জানে; আৰু বন্ধুৰূপে আল্লাই যথেষ্ট।

৪৭) ইহুদীবিলাকৰ মাজৰ কিছুমানে যথাস্থানৰ পৰা শত্ৰুবিলাক আঁতৰায়, আৰু সিহঁতে কয়, “আমি শুনিছোঁ আৰু অমান্য কৰিছোঁ,” আৰু “তুমি শুনা যি শুনিব নোৱাৰি,” আৰু নিজৰ জিভা ঘূৰাই আৰু ধৰ্মবিষয়ে বিদ্ৰূপ কৰি (ক্ষয়) “ৰাইনা”; কিন্তু যদি সিহঁতে ইয়াকে ক'লেহঁতেন “আমি শুনিছোঁ আৰু আমি বাধ্য হৈছোঁ,” আৰু “তুমি শুনা” আৰু “আমাৰ ফাললৈ মন কৰা,” সি

عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٧٣﴾

عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا

يَوْمَئِذٍ يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ تَسْوَى

بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٧٤﴾

٧٤

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ

حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ

حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ

أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَايِبِ أَوْ لَبَسْتُمْ الَّتِيَاءَ فَلَمْ يَجِدُوا

مَاءً فَمَسَحُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَ

أَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٧٥﴾

الْمَرْتَرِ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا كِتَابًا مِنْ الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ

الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٧٦﴾

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَىٰ

بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٧٧﴾

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ

وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَسْمَعُ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَ

رَاعِنًا لِيَّا بِالسِّنِّتِهِمْ وَطَعْنَا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ

قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ وَانظُرْنَا لَكَانَ حَيْرًا

সিহঁতৰ পক্ষে নিশ্চয় উত্তম আৰু অধিক সঙ্গত হ'লহেঁতেন কিন্তু সিহঁতৰ অবিশ্বাসৰ কাৰণে আল্লাই সিহঁতৰ প্ৰতি অভিসম্পাত পেলাইছে; সেই দেখি সিহঁতে অলপহে বিশ্বাস কৰে।

৪৮) হে ধৰ্ম্মপুথিৰ লোকবিলাক, তোমালোকৰ লগত থকা পুথিৰ সত্যতাৰ সমৰ্থকৰূপে আমি যি (কোঁৰান) নমাই পঠিয়াইছোঁ তাত বিশ্বাস কৰা—আমি কিছুমানৰ মুখ পৰিবৰ্ত্তন কৰাৰ পূৰ্বেই; পিছত সিহঁতক সিহঁতৰ পিঠিৰ ফালে ঘূৰাম, অথবা যিদৰে আমি জিৰণিৰ দিনৰ বিধান লঙ্ঘনকৰোঁতাবিলাকক বৰ্জ্জন কৰিছিলোঁ সেইদৰে সিহঁতকো বৰ্জ্জন কৰিম; আৰু আল্লাৰ আদেশ সম্পন্ন হোৱা সুনিশ্চিত।

৪৯) যদি আনক আল্লাৰ সমান কৰা হয়, আল্লাই তাক নিশ্চয় ক্ষমা নকৰে; আৰু তাৰ বাহিৰে যাকে ইচ্ছা তাকে সকলো ক্ষমা কৰে; আৰু যেয়ে আনক আল্লাৰ সমান কৰে, স্বৰূপতে সি এটা গুৰুতৰ পাপ সাজে।

৫০) যিবিলাকে নিজকে পৱিত্ৰ বুলি প্ৰচাৰ কৰে সেইবিলাকৰ ফালে তুমি মন কৰা নাই নে? নহয়, আল্লাইহে যাকে ইচ্ছা তাকে পৱিত্ৰ কৰে; আৰু সিহঁতৰ অকণো অন্যায় কৰা নহ'ব

৫১) চোকাঁ, আল্লাৰ বিৰুদ্ধে সিহঁতে কেনেকৈ মিছা সাজে! সেয়ে প্ৰত্যক্ষ পাপ হিচাবে যথেষ্ট।

৫২) যিবিলাকক ধৰ্ম্ম-পুথিৰ কিছু অংশ দান কৰা হৈছে সেইবিলাকৰ বিষয়ে তুমি ভাবি চোৱা নাই নে? সিহঁতে দেৱ-দেৱী আৰু স্বয়তানৰ প্ৰতি বিশ্বাস কৰে; আৰু অবিশ্বাসীবিলাকৰ সন্মুখে কয়, বিশ্বাসীবিলাকতকৈ সিহঁতহে সুপথত অগ্ৰগামী।

৫৩) সেইবিলাককে আল্লাই অভিশাপ দিছে, আৰু আল্লাই যাক অভিশাপ দিয়ে তাৰ নিমিত্তে তুমি এজনো সাহায্যকাৰী নোপোৱা।

لَهُمْ وَأَقْوَمًا وَلَا لِيَكُنْ لَهُمُ اللَّهُ بِغَيْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آؤْتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بَمَا تَرْكُنَا مُصَدِّقًا بِنَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطَّيْسَ وَجُوهًا فَذُرُّهَا عَلَا أَدْبَارَهَا أَوْ نَعْنَهُمْ كَمَا لَعْنَا أَعْصَبَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٤٩﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَى إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٥٠﴾

أَلَمْ تَرَى إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنْفُسَهُمْ بِاللَّهِ يَزْكِي مَنْ يَشَاءُ وَلَا يظْلُمُونَ قَلِيلًا ﴿٥١﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَى بِهِ إِثْمًا مُبِينًا ﴿٥٢﴾

أَلَمْ تَرَى إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا صِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجَنَّةِ وَالظَّالِمُونَ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ﴿٥٣﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَكَانَ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٤﴾

৫৪) ৰাজত্বত সিহঁতৰ কোনো অংশ আছে নে? যদি থাকে, সিহঁতে মানুহক খেজুৰগুটিৰ সৰু আঁচৰ সমানো দান নকৰিব।

৫৫) অথবা আল্লাই নিজ প্ৰাচুৰ্য্যৰ পৰা মানুহক যি দান কৰিছে তাৰ কাৰণে সিহঁতে সিহঁতক হিংসা কৰে নে? অথচ স্বৰূপতে আমি ইব্ৰাহীমৰ সন্ততিক ধৰ্ম্মপুথি আৰু জ্ঞান দান কৰিছিলোঁ, আৰু তেওঁলোকক দান কৰিছিলোঁ এখন বিশাল সাম্ৰাজ্য।

৫৬) পিছত সিহঁতৰ মাজৰ কিছুমানে তেওঁত বিশ্বাস কৰিছিল, আৰু সিহঁতৰ মাজৰ আন কিছুমানে তেওঁৰ পৰা বিমুখ হৈছিল; আৰু নৰক প্ৰজ্বলিত অগ্নিৰ নিমিত্তে যথেষ্ট।

৫৭) যিবিলাকে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহত অবিশ্বাস কৰিছে সেইবিলাকক আমি নিশ্চয় নৰকৰ অগ্নিত নিক্ষেপ কৰিম; সিহঁতৰ গাৰ ছাল পুৰি নষ্ট হোৱা মাত্ৰ তাৰ সলনি আন এখন ছাল সিহঁতক দিম, যাতে সিহঁতে শাস্তিৰ সোৱাদ লৈ থাকিব পাৰে; নিশ্চয় আল্লাই ক্ষমতাশালী, শ্ৰেষ্ঠজ্ঞানী।

৫৮) আৰু যিসকলে বিশ্বাস কৰে আৰু সৎকাৰ্য্য কৰে তেওঁলোকক আমি যাৰ তলেদি জুৰিসমূহ বৈ গৈছে এনে উদ্যান বিলাকত প্ৰবেশ কৰিবলৈ দিম, য'ত তেওঁলোকে অনন্তকাল বসতি কৰিব; তাত তেওঁলোকৰ নিমিত্তে থাকিব পৰিত্ৰ সহচৰী সকল; আৰু তেওঁলোকক আমি সুশীতল ছাঁৰ মাজত অৱস্থান কৰিবলৈ দিম।

৫৯) স্বৰূপতে আল্লাই তোমালোকক ইয়াকে আদেশ দিছে যে যিবিলাক দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰিবৰ উপযুক্ত সেইবিলাকৰ প্ৰতি তোমালোকে দায়িত্বৰ ভাৰ ন্যস্ত কৰাঁ; আৰু তোমালোকে মানুহৰ মাজত বিচাৰ কৰিব ধৰিলে, ন্যায়মতে বিচাৰ কৰিবা; আল্লাই যি শিক্ষা তোমালোকক দিছে সি নিশ্চয় অতি উত্তম; প্ৰকৃততে আল্লা পৰম শ্ৰোতা, শ্ৰেষ্ঠ নিৰীক্ষণ কৰোঁতা।

أَمْرَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمَلِكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٤﴾

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مَلَكًا عَظِيمًا ﴿٥٥﴾

فِيهِمْ مَنَ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنَ صَدَّ عَنْهُ وَ كَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا كَلِمًا نَّصَجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَنَهُمْ جُلُودًا أُخْرَىٰ لِيَذَّوُقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيمًا حَكِيمًا ﴿٥٧﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سُدَّ خَلْمُ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا قَائِلِينَ ﴿٥٨﴾

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَبِيحًا بَصِيرًا ﴿٥٩﴾

৬০) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকে আল্লাৰ বাধ্য হোৱা, আৰু বাধ্য হোৱা বচলজনৰ, আৰু যি শাসনকৰ্ত্তাবিলাকক তোমালোকে বাছি লৈছা তেওঁলোকৰো; পিছত যদি তোমালোকৰ মাজত কোনো বিষয়ে বাদ-বিসংবাদ হয় তেন্তে সেই বিষয়ৰ মীমাংসা আল্লা আৰু বচলজনৰ পৰা বিচাৰিবা,—যদিহে তোমালোকে আল্লাত আৰ শেহ দিনত বিশ্বাস কৰা; সেয়ে উত্তম উপায় আৰু উৎকৃষ্ট পৰিণাম।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَ
أُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ
إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٦٠﴾

৬১) সেইবিলাকৰ বিষয়ে তুমি ভাবি চোৱা নাই নে, যিবিলাকে ছল কৰি কয় যে তোমালৈ যি নমাই পঠোৱা হৈছে আৰু তোমাৰ আগেয়ে যি নমাই পঠোৱা হৈছিল তাত সিহঁতে বিশ্বাস কৰে? সিহঁতে ইচ্ছা কৰে, বিদ্রোহী জনৰ মীমাংসা বিচাৰিবলৈ, অথচ সিহঁতক সেইজনৰ বাধ্যতা স্বীকাৰ নকৰিবলৈ আদেশ দিয়া হৈছিল; আৰু স্বয়তানে ইয়াকে ইচ্ছা কৰে যেন সিহঁতক পথভ্ৰান্ত কৰি দূৰৈৰ বিপথে লৈ যায়।

أَمْ تَرَى إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ
إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا
إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ
الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦١﴾

৬২) আৰু যেতিয়া সিহঁতক কোৱা হয়, ‘আল্লাই যি নমাই পঠিয়াইছে তালৈ আৰু বচলৰ ফাললৈ আহাঁ’, তুমি ভণ্ডবিলাকক দেখি পাবা সিহঁতে বিৰক্ত হৈ তোমাৰ পৰা বিমুখ হৈ গৈছে।

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ
رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿٦٢﴾

৬৩) সিহঁতে যি আগেয়ে আৰ্জিছিল তাৰ বাবে সিহঁতৰ ওপৰত যেতিয়া বিপদ পৰিব তেতিয়া কেনে অৱস্থা হ’ব? পিছত সিহঁতে তোমাৰ ওচৰলৈ আহি আল্লাৰ শপত খাই ক’ব, মঙ্গল সাধন আৰু মিলন স্থাপনৰ বাহিৰে আন একোৰেই আমি বাঞ্ছা কৰা নাই।

فَكَيْفَ إِذَا صَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحَسَنَاتِ
وَتَوَعُّفًا ﴿٦٣﴾

৬৪) এইবিলাকৰ অন্তৰসমূহত যি আছে তাক আল্লাই জানে; গতিকে সিহঁতৰ পৰা বেলেগ হৈ থাকিবা, কিন্তু সিহঁতক সৎ উপদেশ দিবা, আৰু সিহঁতৰে সৈতে এনে কথা কবা যি সিহঁতৰ হৃদয় স্পৰ্শ কৰে।

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ
عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا لِيُؤْتُوا

৬৫) আৰু আমি কেৱল এনে ৰচুলকহে প্ৰেৰণ কৰিছোঁ যিজনৰ বাধ্যতা আল্লাৰ আদেশ মতে স্বীকাৰ কৰা হয়, আৰু যদি নিজ আত্মাৰ প্ৰতি অন্যায় কৰাৰ সময়ত সিহঁতে তোমাৰ ওচৰলৈ আহি আল্লাৰ ক্ষমা ভিক্ষা কৰিলেহেঁতেন, আৰু ৰচুলেও সিহঁতৰ হৈ ক্ষমা ভিক্ষা কৰিলেহেঁতেন, সিহঁতে নিশ্চয় আল্লাক শ্ৰেষ্ঠ কৃপাদৃষ্টি কৰোঁতা, পৰম দানশীল পালেহেঁতেন।

৬৬) কিন্তু নহয়; তোমাৰ প্ৰভুৰ শপত, যেতিয়ালৈকে সিহঁতে নিজ বিবাদ-বিসম্বাদসমূহ বিচাৰৰ নিমিত্তে তোমাৰ ওচৰলৈ নানে, পিছত তুমি যি মীমাংসা কৰা সেই সম্বন্ধে সিহঁতে নিজ অন্তৰসমূহত কোনো সংশয় বোধ নকৰে, আৰু (যেতিয়ালৈকে) সিহঁতে সম্পূৰ্ণৰূপে (তোমাৰ) বাধ্য নহয়, তেতিয়ালৈকে সিহঁত প্ৰকৃতপক্ষে বিশ্বাসী নহয়।

৬৭) আৰু যদি আমি সিহঁতৰ নিমিত্তে ইয়াকে লিপিবদ্ধ কৰিলোঁহেঁতেন। তোমালোকে নিজৰ জীৱন বিসৰ্জন কৰা অথবা নিজ ঘৰ এৰি ওলাই যোৱা, সিহঁতে অলপ কিছুমানৰ বাহিৰে এই কাৰ্য্য সম্পন্ন নকৰিলেহেঁতেন; কিন্তু সিহঁতক যি উপদেশ দিয়া হৈছিল সেই অনুযায়ী সিহঁতে কাৰ্য্য কৰা হলে, সি সিহঁতৰ পক্ষে নিশ্চয় মঙ্গলজনক হ'লহেঁতেন আৰু সিহঁতক (বিশ্বাসত) বেছিকৈ দৃঢ় কৰিলেহেঁতেন।

৬৮) আৰু তেতিয়া আমি সিহঁতক আমাৰ কাষৰ পৰা নিশ্চয় মহৎ প্ৰতিদান প্ৰদান কৰিলোঁহেঁতেন।

৬৯) আৰু নিশ্চয় আমি সিহঁতক পোন বাটেদি লৈ গলোঁহেঁতেন।

৭০) আৰু যিসকলে আল্লাৰ আৰু ৰচুলৰ আজ্ঞা অনুসৰি চলে তেওঁলোক হ'ব সেই সকলৰ সঙ্গী যি সকলৰ ওপৰত আল্লাই অনুগ্ৰহ কৰিছে, অৰ্থাৎ নবীসকল, আৰু সত্যপ্ৰিয়সকল, আৰু প্ৰাণ

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رُّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ وَرَأَىٰ رَحِيمًا ﴿٦٥﴾

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٦﴾

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ أَوِ اخْرُجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثِيمًا ﴿٦٧﴾

وَإِذَا أَلَيْنَاهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٨﴾

وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٦٩﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ

উৎসৰ্গ কৰোঁতাসকল, আৰু ধৰ্মপৰায়ণসকল ;
এইসকলেই হৈছে উত্তম সঙ্গী ।

৭১) এই কৃপা আহিছে আল্লাৰ ফালৰ পৰা, আৰু
সবৰ্বজ্ঞ আল্লাই যথেষ্ট ।

৭২) হে বিশ্বাসীসকল, (আত্মৰক্ষাৰ কাৰণে)
তোমালোকে সৰ্তক থকাৰ উপায় অৱলম্বন কৰাঁ,
তাৰ পিছত বেলেগ বেলেগ দল বান্ধি ওলাই
পৰিবা, অথবা সকলোৱে একগোট হৈ ওলাবা ।

৭৩) আৰু তোমালোকৰ মাজত এনে মানুহ
আছে যি নিশ্চয় পিছ হুঁহকি থাকিব ; পিছত যদি
তোমালোকৰ ওপৰত বিপদ পৰে, সি ক'ব, মই যে
সিহঁতৰ লগত উপস্থিত নাছিলোঁ স্বৰূপতে আল্লাই
মোৰ প্ৰতি অনুগ্রহহে কৰিলে ।

৭৪) কিন্তু যদি আল্লাৰ ফালৰ পৰা
তোমালোকলৈ কৃপা আহে সি নিশ্চয় ইয়াকে
ক'ব এনেদৰে— যেন তোমালোকৰ আৰু তাৰ
মাজত কদাপি কোনো বন্ধুতায়ৈ নাছিল,—‘হায় !
মই সিহঁতৰ সঙ্গী হৈ থকা হ’লে, ময়ো মহান
সফলতা লাভ কৰিলোঁহেঁতেন !’

৭৫) গতিকে সেইবিলাকেই আল্লাৰ পথত যুদ্ধ
কৰক যিবিলাকে পাৰ্থিৱ জীৱন সলনি দি পৰলোক
লাভ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে ; আৰু যিজনে আল্লাৰ
পথত যুদ্ধ কৰে, তাৰ ফলত তেওঁ নিহত হওক
নাইবা বিজয়ী হওক, সেইজনক আমি দান কৰিম
মহান প্ৰতিদান ।

৭৬) আৰু তোমালোকে কিয়নো আল্লাৰ পথত
আৰু সেই শক্তিহীন পুৰুষ আৰু তিৰোতা আৰু
সন্তান-সন্ততিৰ কাৰণে যুদ্ধ নকৰিবা যিবিলাকে
কয়, হে আমাৰ প্ৰভু, যি নগৰৰ অধিবাসীবিলাক
এনে অত্যাচাৰী তাৰ পৰা আমাক উদ্ধাৰ কৰি লৈ
যোৱাঁ, আৰু তোমাৰ কাষৰ পৰা আমাৰ নিমিত্তে
কোনো এজন বন্ধু উথিত কৰাঁ, আৰু আমাৰ

وَالصَّالِحِينَ وَحَسَنَ أَوْلِيكَ رَفِيقًا ۝

ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ عَيْمَانًا ۝

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُدُودًا حُدِرَ لَكُمْ فَانْفِرُوا لِمَا نَشَأْتِ
أَوْ انْفِرُوا جَمِيعًا ۝

وَرَأَى مِنْكُمْ لَسَنَ يُبْعَثَنَّ ۚ وَإِنِ اصَابَكُمْ مَجْذَبَةٌ
قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَاهِدًا ۝

وَلَيْنِ اصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيُفَوَّنَنَّ كَانَ لَمْ
تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلْبَسْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ
فَأَفُوزُ فَوْزًا عَظِيمًا ۝

فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
بِالْآخِرَةِ ۚ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُفْتَقِلْ أَوْ
يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۝

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ
مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ
رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا
وَأَجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ۚ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ

কাৰণে তোমাৰ সন্নিধানৰ পৰা কোনো এজন সহায়কাৰী প্ৰতিষ্ঠিত কৰা।

لَدُنْكَ نَصِيرًا ﴿٧٩﴾

৭৭) যিসকল (প্ৰকৃততে) বিশ্বাসী সেই সকলে আল্লাৰ পথত যুদ্ধ কৰে, কিন্তু যিবিলাক অবিশ্বাসী সিহঁতে স্বয়তানৰ পথত যুদ্ধ কৰে; গতিকে স্বয়তানৰ বন্ধুবিলাকৰ বিৰুদ্ধে তোমালোকে সংগ্ৰাম কৰা; বাস্তৱতে স্বয়তানৰ কৌশল দুৰ্বল।

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٨﴾

৭৮) সেইবিলাকৰ পিনে তুমি মন কৰা নাই নে যিবিলাকক কোৱা হৈছিল, তোমালোকে নিজৰ হাতসমূহ টানি ৰাখা আৰু নমাজৰ অনুষ্ঠান কৰা আৰু জকাত দান কৰা; পিছত যেতিয়া সিহঁতৰ নিমিত্তে যুদ্ধৰ বিধান কৰা হ'ল সিহঁতৰ মাজৰ এদলে আল্লাক যিদৰে ভয় কৰা উচিত সেই দৰে বা তাতোকৈ বেছিকৈ মানুহক ভয় কৰিব ধৰিল; আৰু সিহঁতে কৈছিল, হে আমাৰ প্ৰভু, কিয়নো তুমি আমাৰ নিমিত্তে যুদ্ধৰ বিধান কৰিলা? অলপ সময়ৰ নিমিত্তে তুমি আমাক অৱকাশ নিদিবা নে? —তুমি কোৱা, ইহলোকৰ সম্পদ অলপীয়া, আৰু যিজনে আল্লাৰ ভয় ৰাখে তেওঁৰ নিমিত্তে পৰলোকহে মঙ্গলময়, আৰু তোমালোকৰ ওপৰত অকণো অন্যায কৰা নহ'ব।

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٩﴾

৭৯) তোমালোকে য'তে থাকা ত'তে তোমালোকক মৃত্যুৰে লগ পাব—যদিও তোমালোকে দৃঢ়কৈ নিৰ্মাণ কৰা ওখ দুৰ্গসমূহৰ ভিতৰত থাকা; আৰু যদি সিহঁতে কোনো মঙ্গল লাভ কৰে সিহঁতে কয় এই মঙ্গল আল্লাৰ কাষৰ পৰা আহিছে; কিন্তু যদি সিহঁতৰ কোনো অমঙ্গল ঘটে সিহঁতে কয়, এই অমঙ্গল তোমাৰ ফালৰ পৰা আহিছে; তুমি কোৱা, সকলো আল্লাৰ কাষৰ পৰা আহে; তেন্তে সেই জাতিৰ কি হৈছে যে কোনো কথাৰ ভালকৈ উপলব্ধি কৰিবৰ ওচৰো নাচাপে?

إِنَّ مَا تَكُونُونَ يَدْرِكُهُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بَرْجٍ مُّشِيدَةٍ وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَئِيكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٨٠﴾

৮০) যি মঙ্গল তোমাৰ ভাগত পৰে সি আল্লাৰ পৰাহে আহে, আৰু তোমাৰ যি অমঙ্গল ঘটে সি

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ

তোমাৰ নিজৰ পৰা ; আৰু মানৱজাতিৰ নিমিত্তে আমি তোমাক বচুল স্বৰূপে প্ৰেৰণ কৰিছোঁ ; আৰু সাক্ষীৰূপে আল্লাই যথেষ্ট ।

৮১) যি বচুলৰ বাধ্য হয় স্বৰূপত সি আল্লাৰো বাধ্য হয় ; কিন্তু যিবিলাক বিমুখ হয় সেইবিলাকৰ কাৰণে তোমাক বক্ষকৰূপে আমি পঠিওৱা নাই ।

৮২) আৰু সিহঁতে কয়, বাধ্যতা (আমাৰ কৰ্তব্য) : কিন্তু যেতিয়া সিহঁতে তোমাক এৰি ওলাই যায়, সিহঁতৰ মাজৰ এদলে তুমি যি কোৱা তাৰ বিপৰীত কথা লৈ নিশা পৰম্পৰ কু-অভিসন্ধি কৰে ; আৰু সিহঁতে নিশা যি পৰম্পৰ কু-অভিসন্ধি কৰে সকলো আল্লাই লিপিবদ্ধ কৰে ; গতিকে তুমি সিহঁতৰ পৰা আঁতৰি থাকাঁ, আৰ আল্লাৰ প্ৰতি ভৰসা ৰাখাঁ ; আৰু কাৰ্য্যসম্পাদকৰূপে আল্লাই যথেষ্ট ।

৮৩) সিহঁতে কোৱাৰনৰ সম্বন্ধে দ-কৈ চিন্তা নকৰে নে? এই গ্ৰন্থখন আল্লাত ভিন্ন অইনৰ পৰা অহা হ'লে সিহঁতে ইয়াত বহুত বিৰোধ পালেহেঁতেন ।

৮৪) আৰু যেতিয়া সিহঁতৰ ওচৰলৈ নিৰ্ভয়ৰ বা ভয়ৰ কোনো সংবাদ আহি পায়, সিহঁতে তাকে প্ৰচাৰ কৰি ফুৰে ; কিন্তু তাকে সিহঁতে বচুলৰ ওচৰলৈ আৰু নিজ নিয়ন্তাৰিলাকৰ ওচৰলৈ লৈ যোৱা হ'লে, সিহঁতৰ মাজৰ যিবিলাকে তাৰ তত্ত্ব উলিয়াব পাৰে সেইবিলাকে নিশ্চয় সেই বিষয় উপলব্ধি কৰিব পাৰিলেহেঁতেন ; আৰু তোমা-লোকৰ প্ৰতি আল্লাৰ কৃপা আৰু তেওঁৰ কৰুণা নোহোৱা হ'লে, কেইজনমানৰ বাহিৰে, তোমালোকে নিশ্চয় স্বয়তানৰ অনুসৰণ হে কৰিলাহেঁতেন ।

৮৫) গতিকে তুমি আল্লাৰ পথত যুদ্ধ কৰাঁ—তোমাৰ প্ৰতি নিজৰ বাহিৰে আন কাৰো দায়িত্বৰ ভাৰ অৰ্পণ কৰা হোৱা নাই—আৰু বিশ্বাসীসকলক অনুপ্ৰাণিত কৰাঁ ; হ'ব পাৰে

سَيِّئَةٌ مِّنْ نَّفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا
وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٨١﴾

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّىٰ مِمَّا
أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٨٢﴾
وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِنَّا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَآئِفَةٌ
مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ
فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ
وَكِيلًا ﴿٨٣﴾

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ
لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٤﴾
وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا
بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَىٰ أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ
لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلِّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَ
حَرِيصِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِ بِأَسِ الَّذِينَ

আল্লাই অবিশ্বাসীবিলাকৰ সংগ্ৰাম প্ৰতিৰোধ কৰিব; আৰু আল্লা সংগ্ৰামত যেনে ক্ষমতাসালী শাস্তি দিয়াতো তেনে কঠোৰ।

كُفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنَكُّلًا ﴿٨٦﴾

৮৬) যিজনে সৎকাৰ্য্য সম্পাদনৰ উপদেশ দিয়ে সেইজনে তাৰ পুণ্যফলৰ অংশ পাব; যিজনে অসৎ কাৰ্য্য সম্পাদনৰ উপদেশ দিয়ে সেইজনে তাৰ প্ৰতিফলৰ ভাগ পাব; আৰু আল্লা সকলো বস্তুৰ ওপৰত ক্ষমতাসালী।

مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا
وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٨٧﴾

৮৭) আৰু যেতিয়া তোমালোকক আদৰেৰে সম্ভাষণ কৰা হয়, তোমালোকে তাতোকৈ উত্তমৰূপে সম্ভাষণ কৰিবা, নাইবা (অস্তুতঃ) সেইদৰেই সম্ভাষণ ওলোটাই দিবা; নিশ্চয় আল্লাই সকলো বস্তুৰে লেখ লওঁতা।

وَإِذَا حُيِّتُمْ بِخَيْرٍ يَحْيُوا بِأَحْسَنِ مِنْهَا أَوْرُدُوهَا
إِنِ اللَّهُ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٨﴾

৮৮) সেইজনেই আল্লা যাৰ বাজে আন উপাস্য নাই; অৱশ্যে তেওঁ তোমালোকক পুনৰুত্থানৰ দিনলৈকে একেলগ কৰিব; ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই; আৰু বাক্যত কোন আল্লাতকৈ অধিক সতাপৰায়ণ হ'ব পাৰে ?

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُجَمِّعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
رَبِّ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٩﴾

৮৯) কি কাৰণে ভণ্ডবিলাকৰ সম্বন্ধে তোমালোকৰ মাজত দুটা দল হৈ পৰিল, অথচ সিহঁতে যি অজ্ঞান কৰিছিল তাৰ বাবে সিহঁতক আল্লাই লুটিয়াই পেলাইছে: যাক আল্লাই পথভ্ৰান্ত কৰিছে তাক তোমালোকে সুপথত লৈ যাবলৈ ইচ্ছা কৰিছা নে? অথচ আল্লাই যাক বিভ্ৰান্ত কৰিছে তাৰ নিমিত্তে তুমি কেতিয়াও কোনো বাটকেই মুকলি নোপোৱা।

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُتَفِينِ فَتَيْنٍ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ
بِمَا كَسَبُوا أَتْرِيدُونَ أَنْ يَهْتَدُوا مِنْ أَضَلِّ اللَّهُ
وَمَنْ يَضِلِّ اللَّهُ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٩٠﴾

৯০) সিহঁতে ইয়াকে বাঞ্ছা কৰে—সিহঁতে যিদৰে অবিশ্বাস কৰিছে তোমালোকেও সেইদৰে অবিশ্বাস কৰা হ'লে, তোমালোক সকলোৱে এক শ্ৰেণী হৈ পৰিলা হেঁতেন। সেই দেখি আল্লাৰ পথত সিহঁতে দেশতাগ নকৰালৈকে সিহঁতৰ মাজৰ পৰা বন্ধু গ্ৰহণ নকৰিবা; পিছত, সিহঁত যদি (শত্ৰুৰ দললৈ)

وَدُّوا لَوْ كَفَرُوا لَمَا كُفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا
تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ خَتِّبْنَا جُرُودًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَإِنْ تَوَلَّوْا فَعَدُوهُمْ وَإِنِ اتَّوَلَّوْهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ

উলটি যায়, সিহঁতক ধৰি লবা, আৰু সিহঁতক য'তে পোৱা ত'তে বধ কৰিবা; আৰু সিহঁতৰ মাজৰ পৰা তোমালোকে কেতিয়াও বন্ধু বা সহায়কাৰী গ্ৰহণ নকৰিবা;—

৯১) সেইবিলাকক এৰি যিবিলাকে সেই জাতিৰ লগত যোগ দিয়ে যি তোমালোকৰ সৈতে চুক্তি-বন্ধ, অথবা যিবিলাকে তোমালোকৰ বিপক্ষে যুদ্ধ কৰিবলৈ নাইবা সিহঁতৰ স্বজাতিৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ সক্ষুচিত হিয়া লৈ তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহে; আৰু আল্লাই ইচ্ছা কৰা হ'লে তেওঁ নিশ্চয় সিহঁতক তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে ক্ষমতা দিব পাৰিলেহেঁতেন, তেতিয়া সিহঁতে নিশ্চয় তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে সংগ্ৰাম চলাই থাকিলেহেঁতেন। পিছত যদি সিহঁত তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে ৰণ কৰাৰ পৰা নিবৃত্ত হয়, আৰু তোমালোকৰ লগত সন্ধিৰ প্ৰস্তাৱ কৰে, তেনে অৱস্থাত সিহঁতৰ বিপক্ষে (ৰণ কৰিবলৈ) কোনো বাট আল্লাই মুকলি ৰখা নাই।

৯২) তোমালোকে আন কিছুমানক পাবা যিবিলাকে তোমালোকৰ পৰা নিৰ্ভয় হ'বলৈ আৰু সিহঁতৰ নিজৰ দলৰ পৰাও নিৰ্ভয় হ'বলৈ বাঞ্ছা কৰে; যেতিয়াই সিহঁতক শত্ৰুতাৰ ফালে ওলোটাই নিয়া হয় সিহঁতে তাত জপিয়াই পৰে, পিছত যদি সিহঁতে তোমালোকলৈ সন্ধিৰ প্ৰস্তাৱ পঠিয়াই তোমালোকৰ বিৰুদ্ধাচৰণৰ পৰা নিবৃত্ত নহয়, আৰু নিজৰ হাতসমূহ টানি নাৰাখে, তেন্তে সিহঁতক ধৰি লবা আৰু সিহঁতক য'তে পোৱা ত'তে বধ কৰিবা; আৰু সেইবিলাকৰ বিৰুদ্ধেই আমি তোমালোকক প্ৰকাশ্য ক্ষমতা দান কৰিছোঁ।

৯৩) আৰু ভুলক্রমে ভিন্ন এজন বিশ্বাসীয়ে আন এজন বিশ্বাসীক হত্যা কৰিব নোৱাৰে; আৰু যদি কোনো এজনে ভুলক্রমে এজন বিশ্বাসীক হত্যা কৰে, তেন্তে (তাৰ শাস্তি হৈছে) এজন বিশ্বাসী

وَلَا تَجِدُوا مِنْهُمْ وِلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٩١﴾

إِلَّا الَّذِينَ يَصُلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ نِئًٔا أَوْ جَاءَوكُمْ حِصْرًا صَدُّوهُمْ أَنْ يَفُتَّوْكُمْ أَوْ يُفَاتِّوْكُمْ أَوْ يُفَاتِّوْكُمْ أَوْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَطَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتُوكُمْ فَإِنْ اعْتَرَفْتُمْ فَلَمْ يُفَاتِّوْكُمْ وَالْقَوَّامُ إِلَيْكُمْ السَّلَامُ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩٢﴾

سَيِّدُونَ أَحَدِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يُبْسُوَكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلًّا رُدُّوْا إِلَىٰ الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْتَرِفُوا وَيُلْفُوا إِلَيْكُمْ السَّلَامَ وَيَلْفُوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَأَتْلُوهُمْ حَيْثُ تَفْتَنُوهُمْ وَأُولَٰئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطٰٓنًا مُّبِينًا ﴿٩٣﴾

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ

দাসক মুক্তি দান কৰা, তাৰ ওপৰি মৃতকৰ পৰিয়ালক হত্যাৰ বিনিময় সমৰ্পণ কৰা—যদিহে সিহঁতে নিজ ইচ্ছাৰে দাবী এৰি নিদিয়ৈ; কিন্তু যদি মৃতক তোমালোকৰ শত্ৰুপৰ হয়, আৰু সি বিশ্বাসী, তেন্তে (তাৰ শাস্তি হৈছে, কেৱল) এজন বিশ্বাসী দাসক মুক্তি দান কৰা, আৰু যদি সি সেই সম্প্ৰদায়ৰ যাৰ সৈতে তোমালোক মিত্ৰতাৰ চুক্তিত আবদ্ধ, তেন্তে (তাৰ শাস্তি হৈছে) মৃতকৰ পৰিয়ালক হত্যাৰ বিনিময় সমৰ্পণ কৰা, তাৰ উপৰি এজন বিশ্বাসী দাসক মুক্তি দান কৰা; কিন্তু তাকে কৰিবলৈ সি যদি অক্ষম, সি আল্লাৰ ক্ষমা প্ৰাৰ্থনাৰূপে একেৰাহে দুমাহ ৰোজা পালন কৰিব; আৰু আল্লাই সৰ্ব্বশুভ, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

৯৪) আৰু য়েয়ে এজন বিশ্বাসীক ইচ্ছা কৰি হত্যা কৰে; তাৰ প্ৰতিদান হব নৰক; তাতেই সি স্থায়ীৰূপে বাসকৰিব; আৰু তাৰ ওপৰত নিজৰ ক্ৰোধ নিক্ষেপ কৰিব আৰু তাক নিজ সন্নিধানৰ পৰা আঁতৰ কৰিব আৰু তাৰ নিমিত্তে সাজু ৰাখিব ভীষণ শাস্তি।

৯৫) হে বিশ্বাসীসকল, যেতিয়া তোমালোক আল্লাৰ পথত (ঘৰৰ পৰা) ওলাই যোৱা সকলো কথাৰ তদন্ত কৰিবা, আৰু যিজনো তোমালোকক (শাস্তিৰ) সম্ভাষণ জনায় সিজনক নকৰা, ‘তুমি বিশ্বাসী নোহোৱা’; তোমালোকে পাৰ্থিব জীৱনৰ সম্বল বিচাৰিছা, কিন্তু উত্তম সম্পদ প্ৰচুৰ পৰিমাণে আছে আল্লাৰ কাষত; অতিতত তেনে আছিল তোমালোকো; পিছত তোমালোকৰ প্ৰতি আল্লাই অনুগ্ৰহ বৰ্ষণ কৰিলে। গতিকে তোমালোকে উচিতমতে তদন্ত কৰি লবা; তোমালোকে যি কাৰ্য্যকে কৰা সেই সম্বন্ধে আল্লা সম্পূৰ্ণৰূপে অভিজ্ঞ।

৯৬। যিবিলাক অক্ষম হৈ কষ্টত পৰি আছে সেইবিলাকৰ বাহিৰে যিবিলাক বিশ্বাসী (ঘৰতেই)

مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهَا إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَخْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَتَخْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فِصْيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ نُؤْتِيهِ مِنْ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٤﴾

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ حُلُقًا فِيهَا وَعَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَوَعَدَ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا صَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَيِّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ آتَىٰ إِلَيْكُمُ السَّلَامُ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَصَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَعَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٦﴾

لَا يَسْتَوِي الْقَعْدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرِ أُولِي الْقُوَّةِ

বহি থাকে সিহঁত সেইসকলৰ তুল্য হ'ব নোৱাৰে যিসকলে নিজ ধন আৰু নিজ প্ৰাণেৰে সৈতে আল্লাৰ পথত যুদ্ধ কৰে; যিসকলে নিজ ধন আৰু নিজ প্ৰাণেৰে সৈতে যুদ্ধ কৰে সেইসকলক আল্লাই (ঘৰতে) বহি থকাবিলাকৰ ওপৰত সম্পন্নৰ শ্ৰেষ্ঠতা দান কৰিছে, আৰু আল্লাই (সেইসকলৰ) প্ৰত্যেককে মঙ্গলৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে; আৰু যুদ্ধত যিসকলে কৰিছে সেই সকলক (ঘৰতে) বহি থকাবিলাকতকৈ মহান প্ৰতিদান দি আল্লাই শ্ৰেষ্ঠ কৰিছে,—

৯৭) তেওঁৰ পৰা অহা নানাৰূপ সমাদৰ আৰু মাজ্জনা আৰু কৰুণা; আৰু আল্লাই শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

৯৮) নিজ আত্মাৰ অনায়াস কৰি থাকোঁতে ফিৰিশ্তাবিলাকে যিবিলাকৰ মৃত্যু ঘটাইছিল সিহঁতক তেওঁলোকে ক'ব, তোমালোকৰ অৱস্থা কেনে আছিল? সিহঁতে ক'ব, আমি পৃথিবীত দুৰ্বল আৰু নিঃসহায় আছিলোঁ; ফিৰিশ্তা-বিলাকে ক'ব, আল্লাৰ পৃথিবীখন ইমান প্ৰশস্ত নাছিল নে যে তোমালোকে গৃহত্যাগ কৰি অইন ঠাইত বসতি কৰিলাহেঁতেন? পিছত সিহঁতলৈ থাকিবৰ ঠাই হ'ব নৰক, আৰু ই কি নিকৃষ্ট আশ্ৰয়-স্থল!—

৯৯) পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী আৰু ল'ৰা-ছোৱালীৰ মাজৰ সেইবিলাকৰ বাহিৰে যিবিলাক দলিত, দুৰ্বল, ওলাই যাবলৈ উপায় নাপায়, আৰু (মুক্তিৰ) কোনো বাট দেখি নাপায়।

১০০) সেইবিলাকক (দেশ-ত্যাগ কৰিব নোৱাৰাৰ বাবে) আল্লাই সম্ভবতঃ মাজ্জনা কৰিব; আৰু আল্লা পৰম মৰ্বণকাৰী, শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল।

১০১) আৰু যিজনে আল্লাৰ পথত দেশত্যাগ কৰে সেইজনে আশ্ৰয় লবৰ বহুতো স্থান, আৰু সম্পদৰ প্ৰচুৰতা, লাভ কৰিব; আৰু যিজনে আল্লা আৰু

وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى
الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً ۗ وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْاِحْسَنُ ۗ وَقَضَى
اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٧﴾

دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴿٩٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا
فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا
لَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا قَالُوا لَكَ
مَا وَلَهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٩﴾

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ لَا
يَسْتَطِيعُونَ جَبِيلًا وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿١٠٠﴾

قَالُوا لَكَ عَسَىٰ أَنْ يَعْفُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
عَفُورًا ﴿١٠١﴾

وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرْعَمًا
كَثِيرًا وَسَعَةً ۗ وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْنِهِ مَهَاجِرًا إِلَىٰ

তেওঁৰ ৰচুলৰ কাৰণে ঘৰ এৰি ওলাই যায়, আৰু তেনে অৱস্থাত সিজনৰ মৃত্যু ঘটে, স্বৰূপতে তেওঁক প্ৰতিদান দিয়াৰ ভাৰ আল্লাৰ ওপৰত; আৰু আল্লা শ্ৰেষ্ঠ মাজ্জনাকাৰী, পৰম দানশীল।

১০২) আৰু দেশৰ মাজত ভ্ৰমণ কৰোঁতে যদি আশঙ্কা কৰা, তোমালোকক অবিশ্বাসীবিলাকে বিপদত পেলাব, তেন্তে নমাজ চমু কৰাত তোমালোকৰ কোনো অপৰাধ নহ'ব; নিশ্চয় অবিশ্বাসীবিলাক তোমালোকৰ প্ৰকাশ্য শত্ৰু।

১০৩) আৰু যেতিয়া তুমি সিহঁতৰ মাজত থাকা আৰু সিহঁতক একেলগে নমাজ পঢ়াবৰ আয়োজন কৰা, তেতিয়া সিহঁতৰ এদলে যেন নিজ নিজ অস্ত্ৰ লৈ তোমাৰ লগতে থিয় হৈ থাকে; আৰু যেতিয়া সিহঁত চিয়দা (সাপ্তাহে প্ৰণিপাত) কৰি উঠে, সিহঁতে যেন তোমালোকৰ পিছত স্থান লয়, আৰু দিবতীয় দলে যি নমাজ পঢ়া নাই, আগ বাঢ়ি আহক আৰু তোমাৰ লগতে নমাজ পঢ়ক; আৰু সিহঁতে যেন নিজ নিজ আত্মৰক্ষাৰ সঁজুলি আৰু নিজ নিজ অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰ লৈ থাকে; অবিশ্বাসীবিলাকে এই ইচ্ছা কৰে, তোমালোকক নিজ অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰ আৰু বয়-বস্ত্ৰ সম্বন্ধে অসতৰ্ক হোৱামাত্ৰ একোবতে খেদা মাৰি আক্ৰমণ কৰে; কিন্তু যদি বৰষুণৰ কাৰণে তোমালোক অসুবিধাত পৰা বা তোমালোক নৰীয়াত পৰা, অস্ত্ৰ নোলোৱাকৈ নমাজ পঢ়াত তোমালোকৰ কোনো দোষ নহ'ব আত্মৰক্ষাৰ উপায় তোমালোকে অৱলম্বন কৰি থাকিবা; আৰু অবিশ্বাসীবিলাকৰ নিমিত্তে আল্লাই প্ৰস্তুত থৈছে অপমানজনক শাস্তি।

১০৪) আৰু নমাজ শেহ কৰাৰ পাছত আল্লাক স্মৰণ কৰি থাকিবা—থিয় আৰু বহি থাকোঁতে, আৰু কাতি হওঁতে; কিন্তু যেতিয়া তোমালোকৰ নিমিত্তে আতঙ্কৰ কোনো কাৰণ নাথাকে, (নিয়ম মতে) নমাজৰ অনুষ্ঠান কৰিবা; বিশ্বাসীসকলৰ

اللَّهُ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يَدْركُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ
عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٢﴾

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمْ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ الْكُفْرَانُ كَانَ لَكُمْ عَدَاً مُّبِينًا ﴿١٠٣﴾

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقْبْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ
مِنْهُمْ مَعَكَ وَليَأْخُذْوا أَسْلِحَهُمْ تَقِيًا إِذَا سَجَدُوا
فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ
يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَليَأْخُذْوا حُدُودَهُمْ وَأَسْلِحَهُمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحِكُمْ وَأَمْعِنَتُمْ
فَيَسْبِلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
إِنْ كَانَ بِكُمْ أذىٌ مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرَضًا أَنْ تَضَعُوا
أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حُدُودَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا مُّبِينًا ﴿١٠٤﴾

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَى
جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۗ إِنَّ

নিমিত্তে নিশ্চয় নিৰ্দ্ধাৰিত সময়ত নমাজ পঢ়াটো অৱশ্য কৰ্তব্য।

১০৫) আৰু (শক্ৰ-) দলক খেদি নিয়াত হেলা নকৰিবা; আৰু যদি তোমালোকে কষ্ট ভোগ কৰিছা, সিহঁতেও তোমালোকৰ দৰেই কষ্ট ভোগ কৰিছে; কিন্তু যি তোমালোকে আল্লাৰ পৰা আশা কৰা সিহঁতে সেই আশা নকৰে; আৰু আল্লা সৰ্ব্বজ্ঞ শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

১০৬) নিশ্চয় আমি সত্যৰে সৈতে ধৰ্মগ্ৰন্থখন তোমালৈ নমাই পঠিয়াইছোঁ, যাতে আল্লাই তোমাক যি অনুভূতি দান কৰিছে তাৰ সহায়ৰে তুমি মানৱৰ মাজত বিচাৰ কৰিব পাৰা; আৰু তুমি বিশ্বাসঘাতকবিলাকৰ হৈ খাটনি নধৰিবা।

১০৭) আৰু আল্লাৰ পৰা ক্ষমা-প্ৰাৰ্থনা কৰা; নিশ্চয় আল্লা শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

১০৮) আৰু যিবিলাক নিজৰ প্ৰতি অসঞ্জাতী সেইবিলাকৰ হৈ তুমি খাটনি নধৰিবা; নিশ্চয় আল্লাই অসঞ্জাতী মহাপাপীক ভাল নাপায়।

১০৯) সিহঁতে (নিজ কুকাৰ্য্য) মানুহৰ পৰা গোপন ৰাখিবলৈ চেষ্টা কৰে, কিন্তু আল্লাৰ পৰা গোপন ৰাখিব নোৱাৰে; আৰু যি কথাত তেওঁ অসন্তুষ্ট তাকে লৈ যেতিয়া সিহঁতে নিশা পৰস্পৰ মন্ত্ৰণা কৰে তেওঁ তেতিয়া সিহঁতৰ লগতেই থাকে; আৰু সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰে আল্লাই তাকে আগুৰি ধৰে।

১১০) চোৱাঁ, তোমালোকেই সিহঁতৰ পক্ষ সমৰ্থন কৰি খাটিছা এই পাৰ্থিৱ জীৱনত; কিন্তু পুনৰ্জন্মানৰ দিনা আল্লাৰ আগত সিহঁতৰ হৈ কোনে খাটনি ধৰিব? বা কোনে সিহঁতৰ কাৰ্য্যৰ ভাৰ গ্ৰহণ কৰিব?

১১১) আৰু যিজনে অসৎকাৰ্য্য কৰে বা নিজ আত্মাৰ প্ৰতি অন্যায কৰে, তাৰ পাছত আল্লাৰ

الصَّلَاةُ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا ﴿١٠٥﴾

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْمِنُونَ
فَأَنَّهُمْ يَأْمِنُونَ كَمَا تَأْمِنُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا
لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٦﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ
بِمَا أُرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِبِينَ حَصِيمًا ﴿١٠٧﴾

وَاسْتَغْفِرِ اللَّهُ إِنْ اللَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٨﴾

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَفُونَ أَنفُسُهُمْ إِنَّ اللَّهَ
لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَاتًا أَثِيمًا ﴿١٠٩﴾

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ
وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ حَكِيمًا ﴿١١٠﴾

هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
فَسَنَ يُجَادِلُ اللَّهُ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ
عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا ﴿١١١﴾

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهُ

ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰে, সিজনে আল্লাক পাব শ্ৰেষ্ঠ
মাজ্জনাকাৰী, পৰম দানশীল।

১১২) আৰু যি পাপ অজ্জৰ্ন কৰে সি কেৱল নিজ
আত্মাৰ নিমিত্তে তাকে অজ্জৰ্ন কৰে; আৰু আল্লা
সবৰ্বজ্ঞ, মহাজ্ঞানী।

১১৩) আৰু যি নিজে দোষ বা পাপ অজ্জৰ্ন কৰে,
তাৰ পাছত তাকে কোনো নিৰ্দোষীৰ ওপৰত
পেলাই সেইজনক দোষাৰোপ কৰে, স্বৰূপতে সি
মিছা অপবাদ আৰু প্ৰত্যক্ষ পাপৰ বোজা নিজেই
বহন কৰিব।

১১৪) আৰু তোমাৰ প্ৰতি আল্লাৰ কৃপা আৰু
তেওঁৰ কৰুণা নোহোৱা হ'লে, সিহঁতৰ এদলে
নিশ্চয় তোমাক ভ্ৰমৰ বাটেদি নিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে
হেঁতেন; কিন্তু সিহঁতে নিজকেই ভ্ৰমৰ বাটেদি লৈ
যায়, আৰু সিহঁতে তোমাৰ অকণো অনিষ্ট কৰিব
নোৱাৰে; আৰু আল্লাই তোমালৈ ধৰ্ম্মগ্ৰন্থখন
আৰু জ্ঞান নমাই পঠিয়াইছে, আৰু যি জ্ঞান পূৰ্বে
তোমাৰ নাছিল সেই জ্ঞান তেওঁ তোমাক প্ৰদান
কৰিছে; আৰু তোমাৰ প্ৰতি আল্লাৰ অনুগ্রহ
মহান।

১১৫) সিহঁতৰ বেছিভাগ মন্ত্ৰণাত কোনো কল্যাণ
নাই, সেই মন্ত্ৰণাৰ বাহিৰে যি অনুযায়ী কোনোৱে
পৰৰ উপকাৰ বা ন্যায় কাৰ্য্য কৰিবলৈ, বা মানুহৰ
মাজত মিলন স্থাপন কৰিবলৈ আদেশ দিয়ে; আৰু
যিজনে আল্লাৰ সন্তোষলাভৰ অভিপ্ৰায়ে তেনে
কাৰ্য্য কৰে সেইজনক শীঘ্ৰে আমি প্ৰদান কৰিম
মহৎ প্ৰতিদান।

১১৬) আৰু যদি কেও, তাৰ নিমিত্তে সুপথ
প্ৰকাশ হোৱাৰ পিছতো, (আমাৰ) ৰচুলৰ
বিৰুদ্ধাচৰণ কৰে আৰু বিশ্বাসীসকলৰ পথ এৰি
অইন পথ অনুসৰণ কৰে, তাক যিফালে সি ঘূৰিছে
সেইফালেই আমি ঘূৰাম, আৰু তাক নৰকত
নিষ্ক্ষেপ কৰিম; আৰু (নৰকেই) প্ৰত্যাবৰ্ত্তনৰ
নিকৃষ্ট স্থান।

يَجِدُ اللَّهُ غُفُورًا رَحِيمًا ﴿١١١﴾

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّا نَكْتِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ وَكَانَ
اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١٢﴾

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا
فَقَدْ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿١١٣﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَيَّتَ طَائِفَةٌ
مِّنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا
يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَ
الْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ
عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٤﴾

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ
أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا
عَظِيمًا ﴿١١٥﴾

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ
وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ
جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٦﴾

১১৭) যদি আনক আল্লাৰ সমানে উপাস্য পতা হয়, আল্লাই তাক নিশ্চয় ক্ষমা নকৰে; আৰু তাৰ বাহিৰে যাকে ইচ্ছা তাৰ নিমিত্তে সকলো ক্ষমা কৰে; আৰু যেয়ে আনক আল্লাৰ সমান উপাস্য পাতে, স্বৰূপতে সি বহুদূৰ বিপথে গৈছে।

১১৮) সিহঁতে তেওঁক এৰি নাৰী-মূৰ্ত্তি প্ৰতিমাসমূহক আহ্বান কৰে; আৰু সিহঁতে কেৱল বিদ্রোহী স্বয়তানকেই আহ্বান কৰি থাকে;

১১৯) তাক আল্লাই অভিশাপ দিছিল; আৰু সি কৈছিল, অৱশ্যে মই তোমাৰ ভূতাবিলাকৰ ভিতৰৰ নিৰ্দ্ধাৰিত এভাগক (মোৰ অনুগামী ৰূপে) গ্ৰহণ কৰিম;

১২০) আৰু সিহঁতক মই নিশ্চয় বিপথলৈ নিম, আৰু সিহঁতৰ অন্তৰত মই নিশ্চয় মিছা আকাঙ্ক্ষাৰ সঞ্চাৰ কৰিম, আৰু মই নিশ্চয় সিহঁতক আদেশ দিম, যাতে সিহঁতে ঘৰচীয়া জন্তুৰ কাণ কাটে, আৰু মই নিশ্চয় সিহঁতক আদেশ দিম, যাতে সিহঁতে আল্লাই গঢ়া সৃষ্টিৰ আকাৰ পৰিবৰ্ত্তন কৰে। আৰু যেয়ে আল্লাক এৰি স্বয়তানক নিজ বন্ধু বুলি গ্ৰহণ কৰে, সি স্বৰূপতে স্পষ্ট ক্ষতিত পৰি ক্ষতিগ্ৰস্ত হয়।

১২১) সি সিহঁতক মিছা প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়ে আৰু সিহঁতৰ অন্তৰত মিছা আকাঙ্ক্ষাৰ সঞ্চাৰ কৰে, আৰু সিহঁতক স্বয়তানে কেৱল প্ৰবঞ্চনাৰহে প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়ে।

১২২) সেইবিলাকৰেই আশ্ৰয়-স্থল নৰক, আৰু সিহঁতে তাৰ পৰা কেতিয়াও নিস্তাৰ নাপায়।

১২৩) কিন্তু যিসকলে বিশ্বাস কৰে আৰু সংকাৰ্য্য কৰে তেওঁলোকক আমি নিশ্চয় এনে উদ্যানসমূহৰ ভিতৰত প্ৰবেশ কৰবলৈ দিম যাৰ তলেদি জুৰিবিলাক বৈ যায়; তাতেই তেওঁলোক স্থায়ীৰূপে বসতি কৰিব; এয়ে আল্লাৰ সত্য

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٧﴾

إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنْتَاءً وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا الشَّيْطَانَ بَدَلًا ﴿١١٨﴾

لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا تَخُذَنْ مِنْ عِبَادِكِ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿١١٩﴾

وَلَا ضِلَّانَهُمْ وَلَا مِئِدَاتِهِمْ وَلَا أَمْرَهُمْ فَلْيُبْتِئِكُنْ
أَذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَا مَرْتَهُمْ فَلْيَغَيِّرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ
وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا فَرَىٰ دُونَ اللَّهِ فَقَدْ
خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا ﴿١٢٠﴾

يَعِدُهُمْ وَيُمَدِّدُهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا
عُرْوًا ﴿١٢١﴾

أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا
مَجِيصًا ﴿١٢٢﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

অঙ্গীকাৰ; আৰু আল্লাতকৈ কোন বাক্যত অধিক সত্যবাদী?

وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٤﴾

১২৪) তোমালোকৰ বৃথা আকাঙ্ক্ষাসমূহ পূৰ্ণ নহ'ব; আৰু গ্ৰন্থ পোৱা বিলাকৰো বৃথা আকাঙ্ক্ষাসমূহ পূৰ্ণ নহ'ব, যেয়ে অসৎকাৰ্য্য কৰে সেইমতে তাৰ প্ৰতিফল তাক দিয়া হ'ব, আৰু সি নিজৰ নিমিত্তে আল্লাত ভিন্ন আন কোনো বন্ধু বা সহায়কাৰী নাপাব।

لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَقُولُ
سُوْرًا يُجْرِبُهُ وَلَا يَحِدُّ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا
وَلَا نَصِيْرًا ﴿١٢٥﴾

১২৫) কিন্তু পুৰুষেই হওক বা তিৰোতাই হওক, যিসকলে সৎকাৰ্য্য কৰে আৰু বিশ্বাসত দৃঢ় হৈ থাকে, সেই সকলেই স্বৰ্গ উদ্যানৰ ভিতৰত প্ৰবেশ কৰিব, আৰু সেই সকলৰ প্ৰতি খেজুৰ গুটিৰ আঁচৰ সমানো অনায়াস কৰা নহ'ব।

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ
نَقِيْرًا ﴿١٢٥﴾

১২৬) ধৰ্ম্ম সম্বন্ধে সেইজনতকৈ অধিক শ্ৰেষ্ঠ কোন যিজনে আল্লাত আত্মসমৰ্পণ কৰে আৰু সজ কাম কৰে আৰু (আল্লাৰ) একনিষ্ঠ সেৱক ইব্ৰাহিমৰ ধৰ্ম্মৰ অনুসৰণ কৰে, কিয়নো আল্লাই ইব্ৰাহিমক নিজ বন্ধুৰূপে গ্ৰহণ কৰিছিল।

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ
مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ
اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيْلًا ﴿١٢٦﴾

১২৭) আৰু আকাশমণ্ডলত যি আছে আৰু পৃথিৱীত যি আছে সকলো আল্লাৰ; আৰু সকলো বস্তুকে আল্লাই আগুৰি ৰাখিছে।

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ
يُكَلِّمُ شَيْءٌ مُّحِيْبًا ﴿١٢٧﴾

১২৮) আৰু সিহঁতে তিৰোতাবিলাকৰ বিষয়ে তোমাৰ বিচাৰ প্ৰাৰ্থনা কৰে; তুমি কোৱাঁ, সেইবিলাকৰ সম্বন্ধে আল্লাই নিজ বিচাৰ তোমালোকক জ্ঞাপন কৰিছে; আৰু পুথিখনত যি তোমালোকৰ আগত আবৃত্তি কৰা হৈছে সেইমতে সেই মাউৰী তিৰোতাবিলাকৰ সম্বন্ধেও (তেওঁ বিচাৰ কৰি দিছে), যিবিলাকক তোমালোকে বিয়া কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰা অথচ যি (যৌতুক) দানৰ বিধান দিয়া হৈছে সিহঁতক অৰ্পণ নকৰা; আৰু ল'ৰাছোৱালীবিলাকৰ মাজত যি নিঃসহায় সিহঁতৰ বিষয়েও; আৰু (আল্লাৰ এই আদেশ) যে পিতৃহীন বিলাকৰ সম্বন্ধে ন্যায়-বিচাৰ প্ৰতিষ্ঠা

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يَفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَ
مَا يُنظِلُ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي نِسَاءِ النَّبِيِّ لَا
تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ
وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوُلْدِ إِنَّ أَوْلَىٰ لَهُمْ بِالْقِسْطِ
وَمَا تَقْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ

কৰিবা; আৰু তোমালোকে যি মঙ্গল সাধন কৰা
আল্লাই তাক নিশ্চয় ভালকৈ জানে।

عَلِيمًا ﴿١٧﴾

১২৯) আৰু যদি কোনো তিৰোতাই নিজ স্বামীৰ
ফালৰ পৰা নিষ্ঠুৰ ব্যৱহাৰ বা বৰ্জ্জনৰ আশঙ্কা
কৰে, দুয়োৰ মাজত পুনৰ্শিমলন-স্থাপনৰ ব্যৱস্থা
কৰাত উভয়েৰে কোনো অপৰাধ নহ'ব, কিয়নো
পুনৰ্শিমলন অতি উত্তম; আৰু (মানৱৰ)
আত্মা-সমূহত ধনলোভ বন্ধমূল; কিন্তু যদি
তোমালোকে মঙ্গল সাধন কৰা আৰু পাপৰ পৰা
বিৰত থাকা, তেন্তে তোমালোকে যি কাৰ্য্যকেই
কৰা তাক আল্লাই ভালকৈ জানে।

১৩০) তোমালোকে যিমনেই বেছিকৈ হেপাহ
কৰা, নিজ পত্নীবিলাকৰ মাজত কেতিয়াও (পূৰ্ণ
মাত্ৰাই) ন্যায়বান-হ'ব নোৱাৰা; কিন্তু (সেই বুলি)
এজনীক ওলমি থকা অৱস্থাত পেলাই আন
এজনীৰ ফালে সমূলি ঢাল নলবা; আৰু যদি
তোমালোকে নিজৰ ভুল সংশোধন কৰি লোৱা
আৰু পাপৰ পৰা বিৰত থাকা, তেন্তে আল্লা নিশ্চয়
শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

১৩১) আৰু যদি সিহঁত দুয়ো পৃথক হ'ব লগীয়া
হয়, আল্লাই নিজ প্ৰচুৰ সম্বলেৰে প্ৰত্যেকৰে অভাৱ
দূৰ কৰিব; কিয়নো আল্লা সঙ্গতি-সম্পন্ন, শ্ৰেষ্ঠ
জ্ঞানী।

১৩২) আৰু আকাশমণ্ডলীত যি আছে আৰু
পৃথিৱীত যি আছে সকলোৰে ওপৰত আল্লাৰেই
অধিকাৰ; আৰু স্বৰূপতে তোমালোকৰ পূৰ্বে
যিবিলাকক পৃথি দান কৰা হৈছে সেই বিলাকক,
আৰু তোমালোককো, আমি এই আদেশ দিছিলোঁ,
তোমালোকে আল্লাৰ ভয় ৰাখিবা; কিন্তু যদি
তোমালোক অবিশ্বাসী হোৱা, তেন্তে (স্মৰণ
কৰিবা) আকাশমণ্ডলীত যি আছে আৰু পৃথিৱীত
যি আছে সকলো নিশ্চয় আল্লাৰেই; আৰু আল্লা
অভাৱহীন, সকলো প্ৰশংসাৰ ভাজন।

وَلِأَنَّ امْرَأَةً خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ
خَيْرٌ وَأَحْضَرْتِ الْإِنْفُسَ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا
وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٧٩﴾

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ
فَلَا تَبْيُذُّنَّكُمْ كَلِمَ الْمَلِئِ قَوْلُهَا كَالْمَعْلُوقَةِ وَإِنْ
تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٨٠﴾

وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ
وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٨١﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ
وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَبِيدًا ﴿١٨٢﴾

১৩৩) আৰু আকাশমণ্ডলীত যি আছে আৰু পৃথিৱীত যি আছে সকলোৰে ওপৰত আল্লাৰেই অধিকাৰ; আৰু কাৰ্য্য সম্পন্ন কৰাত আল্লাই যথেষ্ট।

১৩৪) হে লোকবিলাক, যদি তেওঁ ইচ্ছা কৰে, তেওঁ তোমালোকক বিলোপ কৰি আন জাতিক (তোমালোকৰ ঠাইত) প্রতিষ্ঠিত কৰিব; আৰু তাকে কৰিবলৈ আল্লা সম্পূৰ্ণৰূপে ক্ষমতাশালী।

১৩৫) যেয়ে ইহলোকৰ প্ৰতিদানৰ আকাঙ্ক্ষা কৰে (সি যেন ইয়াকে মনত ৰাখে) আল্লাৰ কামত আছে ইহলোক আৰু পৰলোক উভয়ৰেই প্ৰতিদান; আল্লাই শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, পৰম দ্ৰষ্টা।

১৩৬) হে বিশ্বাসীসকল, কেৱল আল্লাৰ কাৰণে সাক্ষী হৈ ন্যায়ৰ ওপৰত তোমালোকে দৃঢ়ৰূপে স্থিতি লোৱা, যদিও সেই সাক্ষ্যদান নিজৰ নাইবা পিতৃমাতৃৰ আৰু আত্মীয়স্বজনৰ বিৰুদ্ধেই যায়; ধনীয়েই হওক বা নিৰ্ধনীয়েই হওক, (তোমালোকে ন্যায় সাক্ষ্য দিবা), কিয়নো উভয়ৰ নিমিত্তে আল্লা (তোমালোকতকৈ) অধিক মনোযোগী; গতিকে তোমালোকে নিকৃষ্ট আকাঙ্ক্ষাৰ অনুসৰণ নকৰিবা, যাতে তোমালোক ন্যায়বিচাৰ কৰিবলৈ অক্ষম নোহোৱা; আৰু যদি তোমালোকে (সত্যক) বিকৃত কৰা নাইবা (তাৰ পৰা) বিৰত হোৱা, তেন্তে (জানি থবা) তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰা আল্লাই তাক নিশ্চয় ভালকৈ জানে।

১৩৭) হে বিশ্বাসীসকল, আল্লা আৰু তেওঁৰ ৰচুলত, আৰু যিখন গ্ৰন্থ তেওঁ নিজ ৰচুলৰ প্ৰতি নমাই পঠিয়াইছে আৰু যি গ্ৰন্থ তেওঁ পূৰ্বেই নমাইছিল তাত তোমালোকে বিশ্বাস কৰিবা; আৰু যেয়ে আল্লাত আৰু ফিৰিশ্বতাবিলাকত আৰু তেওঁৰ ধৰ্মগ্ৰন্থসমূহত আৰু তেওঁৰ ৰচুলসকলত আৰু শেহ দিনত অবিশ্বাস কৰে, স্বৰূপতে সি বহু দূৰলৈ বিপথে গৈছে।

وَلِيهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ﴿١٣٤﴾

اِنْ يَّشَآءْ يَدْهَبْكُمْ اَيُّهَا النَّاسُ وَيَاْتِ بِآخَرِيْنَ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلَىٰ ذٰلِكَ قَدِيْرًا ﴿١٣٥﴾

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ ثَوَابَ الدُّنْيَا ۗ وَالْآخِرَةُ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيْعًا بَصِيْرًا ﴿١٣٦﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوٰمِيْنَ بِالْقِسْطِ ۗ شٰهَدَآءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلٰى اَنْفُسِكُمْ اَوْ اَوْلِيَ الدِّيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ ۗ اِنْ

يَكُنْ غَنِيًّا اَوْ فَقِيْرًا فَاَللّٰهُ اَوْلٰى بِهَمٰنْتُمْ ۗ فَلَا تَتَّبِعُوْا الْهَوٰى اِنْ تَعَدُّوْا ۗ وَاِنْ تَلَوْا اَوْ تَعْرَضُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿١٣٧﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ ۗ وَالْكِتٰبِ الَّذِيْ نَزَّلَ عَلٰى رَسُوْلِهِ ۗ وَالْكِتٰبِ الَّذِيْ اُنزِلَ مِنْ قَبْلُ ۗ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا بَعِيْدًا ﴿١٣٨﴾

১৩৮) যিবিলাকে বিশ্বাস কৰে, পিছত
অবিশ্বাসী হয়, দুনাই বিশ্বাসী হয়, পুনৰায় অবিশ্বাস
কৰে, তাৰ পিছতো (এইদৰে) অবিশ্বাসত বেছিকৈ
আগ বাঢ়ি গৈ থাকে, সঁচাকৈয়ে সিহঁতক আল্লাই
শ্ৰেতিয়াও ক্ষমা নকৰিব, আৰু সিহঁতক কেতিয়াও
সুপথে লৈ নেযাব।

১৩৯) ভণ্ডবিলাকক তুমি এই সংবাদ দিয়া
সিহঁতৰ নিমিত্তে যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি সাজু ৰখা
হৈছে;—

১৪০) সেই ভণ্ডবিলাকে বিশ্বাসীসকলক এৰি
অবিশ্বাসীবিলাকক বন্ধুভাৱে গ্ৰহণ কৰে। কি!
সিহঁতে সিহঁতৰ ওচৰলৈ সন্মান বিচাৰি যায় নে?
অথচ সঁচাকৈয়ে আল্লাই সকলো সন্মানৰ গৰাকী।

১৪১) আৰু স্বৰূপতে এই গ্ৰন্থখনত
তোমালোকৰ প্ৰতি তেওঁ ইতিপূৰ্বে এই আদেশ
নমাইছে, আল্লাৰ নিদৰ্শনসমূহক প্ৰত্যাখ্যান কৰা
আৰু সেইবিলাক লৈ উপহাস কৰা যেতিয়া
তোমালোকক শুনিব লগীয়া হয় তেতিয়া
তোমালোকে সিহঁতৰ লগত বহি নাথাকিবা,
যেতিয়ালৈকে সিহঁতে সেই কথা এৰি অনি কথাত
লাগি নাযায়; তেনে কৰিলে তোমালোকো
সিহঁতৰে সদৃশ হ'ব; ভণ্ডবিলাক আৰু
অবিশ্বাসীবিলাক সকলোকে নিশ্চয় আল্লাই
নৰকত একেলগে গোট খুৰাব;—

১৪২) সেইবিলাকে তোমালোকৰ (যুদ্ধৰ গতিৰ)
প্ৰতীক্ষা কৰি থাকে; পিছত যদি তোমালোকে
আল্লাৰ সহায়ৰে জয় লাভ কৰা, সিহঁতে কয়, আমি
তোমালোকৰ সঙ্গী হৈ নাছিলোঁ নে? কিন্তু যদি
(জয়ৰ) ভাগ অবিশ্বাসীবিলাকে পায়, সিহঁতে
(সিহঁতক) কয়, আমি তোমালোকৰ ওপৰত
সুবিধা পোৱা নাছিলোঁ নে? তথাপি আমি
বিশ্বাসীবিলাকৰ (আক্ৰমণৰ) পৰা তোমালোকক
ৰক্ষা কৰা নাছিলোঁ নে? শেহত পুনৰুত্থানৰ দিনা

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ أَرَادُوا الْفِرَارَ
لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُخَفِّفْ لَهُمْ وَلَا لِيُهَيِّئَ لَهُمْ سَبِيلًا ﴿١٣٨﴾

بَشِيرِ الْمُنْفِقِينَ بَانَ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٩﴾

الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ يُبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ
لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَعَيْتُمْ
إِلَى اللَّهِ يَكْفُرْ بِهَا وَيُسْتَهْزَأْ بِهَا فَلَا تَتَعَدَّوْا مَعَهُمْ
حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۗ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلَهُمْ
إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنْفِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ
جَمِيعًا ﴿١٤١﴾

الَّذِينَ يَتَرَضَّوْنَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ
قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ ۗ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ
قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ وَنَنْتَعِمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
قَالَ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ

তোমালোকৰ মাজত আল্লাই বিচাৰ কৰিব; আৰু বিশ্বাসীসকলৰ বিৰুদ্ধে অবিশ্বাসীবিলাকৰ বাট কদাপি আল্লাই মুকলি নকৰে।

১৪৩) বাস্তৱতে ভণ্ডবিলাকে আল্লাক প্ৰতাৰণা কৰিবলৈ বিচাৰে, কিন্তু তেওঁ সেই প্ৰতাৰণাৰ প্ৰতিফল সিহঁতকেই দিব; আৰু যেতিয়া সিহঁতে নমাজৰ নিমিত্তে থিয় হয়, মানুহক দেখুৱাবলৈ হেলেম-হেতেমকৈ থিয় হয়; আৰু সিহঁতে অলপ হে মাথোন আল্লাক স্মৰণ কৰে;

১৪৪) —তাৰ মাজতে দোখোৰ মোৰ হৈ (প্ৰকৃতপক্ষে) ইটো দলৰো নহৈ সিটো দলৰো নহৈ; আৰু যাক আল্লাই বিপথগামী হ'বলৈ দিয়ে, তাক উদ্ধাৰ কৰিবৰ উপায় তুমি কদাপি নোপোৱা।

১৪৫) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকে বিশ্বাসীসকলক এৰি অবিশ্বাসী বিলাকক বন্ধুভাৱে গ্ৰহণ নকৰিবা; তোমালোকে নিজৰেই বিৰুদ্ধে আল্লাক প্ৰকাশ্য প্ৰমাণ দিবলৈ ইচ্ছা কৰা নে?

১৪৬) ভণ্ডবিলাক নিশ্চয় নৰক-অগ্নিৰ নিম্নতম তৰপত থাকিব, আৰু সিহঁতৰ কাৰণে তুমি কেতিয়াও কোনো সহায়কাৰী নোপোৱা,—

১৪৭) সেইসকলৰ বাহিৰে যিসকলে অনুতাপ কৰে আৰু নিজৰ সংশোধন কৰে আৰু আল্লাক দৃঢ়ৰূপে ধৰি থাকে আৰু আল্লাৰ কাৰণে আন্তৰিকতাৰে সৈতে নিজৰ ধৰ্ম পালন কৰে; সেইসকলেই বিশ্বাসীসকলৰ সঙ্গী; আৰু বিশ্বাসীসকলক আল্লাই শীঘ্ৰে প্ৰদান কৰিব মহৎ প্ৰতিদান।

১৪৮) যদি তোমালোকে কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ কৰা আৰু বিশ্বাস স্থাপন কৰা, আল্লাই তোমালোকক শাস্তি দিয়াৰ প্ৰয়োজন কি? আৰু আল্লা কৃতজ্ঞতা গ্ৰহণ কৰোঁতা, সৰ্ব্বজ্ঞ।

মঠ পাৰা

১৪৯) যাৰ প্ৰতি অনায়ায় কৰা হৈছে তাৰ বাহিৰে

لِّلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَيِّئًا ۝

إِنَّ الْمُتَّقِينَ يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَائِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ۝

مُذَبِّبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَكُنْ لَهٗ سَيِّئًا ۝

يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا اللَّهَ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا ۝

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي الذَّرِكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ۝

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۝

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ۝

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوِّءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا

আন কোনোৱে অশিষ্টতা জনাজাত কৰিলে আল্লাই ভাল নাপায়; আৰু আল্লা শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্বৰঞ্জ।

১৫০) যদি তোমালোকে সৎকাৰ্য্য প্ৰকাশ্যে কৰা, বা তাকে গোপনে কৰা, অথবা অশিষ্ট কাৰ্য্যৰ কাৰণে আনক ক্ষমা কৰা, তেন্তে (জানিবা) আল্লা শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, সৰ্ববশক্তিমান।

১৫১) নিশ্চয় যিবিলাকে আল্লাত আৰু তেওঁৰ ৰচুলসকলত বিশ্বাস নকৰে, আৰু আল্লা আৰু তেওঁৰ ৰচুলসকলৰ মাজত প্ৰভেদ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, আৰু কয়, আমি কিছুমানত বিশ্বাস কৰোঁ আৰু কিছুমানত বিশ্বাস নকৰোঁ, আৰু উভয়ৰ মাজতে এটা বাট ধৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে,

১৫২) সেইবিলাক যথার্থপক্ষে অবিশ্বাসী; আৰু আমি অবিশ্বাসীবিলাকৰ নিমিত্তে অপমানজনক শাস্তি সাজু কৰি থৈছোঁ।

১৫৩) আৰু যিসকলে আল্লাত আৰু তেওঁৰ ৰচুলসকলত বিশ্বাস কৰিছে, আৰু তেওঁলোকৰ মাজত কোনো পাৰ্থক্য কৰা নাই, সেইসকলকেই সেইসকলৰ প্ৰতিদান তেওঁ শীঘ্ৰে প্ৰদান কৰিব; আৰু আল্লা শ্ৰেষ্ঠ মাৰ্জ্জনাকাৰী, পৰম দানশীল।

১৫৪) গ্ৰন্থপোৰাবিলাকে তোমাক অনুৰোধ কৰিছে, তুমি যেন সিহঁতলৈ আকাশৰ পৰা এখন পুথি নমাই আনা, স্বৰূপতে মুচাক সিহঁতে তাতোকৈ গুৰুতৰ অনুৰোধ কৰিছিল, কিয়নো সিহঁতে কৈছিল, আল্লাক তুমি প্ৰকাশ্যভাৱে আমাক দেখিবলৈ দিয়া: তেতিয়া সিহঁতৰ অন্যান্য আচৰণৰ কাৰণে মেঘৰ গৰ্জ্জন আৰু বিজুলীয়ে সিহঁতক ধৰিলে: আৰু সিহঁতলৈ প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ অহাৰ পিছতো (পূজিবৰ নিমিত্তে) দামুৰিটো সাজিলে: কিন্তু তাৰ বাবে আমি সিহঁতক ক্ষমা কৰিছিলোঁ: আৰু মুচাক আমি প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ দান কৰিছিলোঁ।

১৫৫) আৰু আমি চুক্তি-স্থাপনৰ সময়ত

مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَيِّعًا عَلَيْهِ ﴿٥٠﴾

إِنْ تَبَدُّوا خَيْرًا أَوْ تَخَفَوْهُ أَوْ تَعَفَّوْا عَنْ سُوءٍ
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفْوًا قَدِيرًا ﴿٥١﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ
يُفْرَقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ
وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ
ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿٥٢﴾

أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا مُهِينًا ﴿٥٣﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفْرَقُوا بَيْنَ
أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ وَ
كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٤﴾

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تَنزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ
السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا
إِنَّا لَنَرَاهُ اللَّهُ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الضُّعْفَةُ بِظُلْمِهِمْ
ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِن بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ
فَعَفَّوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَآتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطٰنًا
مُّبِينًا ﴿٥٥﴾

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بَيْنَاتِهِمْ وَفَلْنَا لَهُمْ

সিহঁতক তুৰ পৰ্ব্বতৰ নামনিত ৰাখিছিলোঁ, আৰু সিহঁতক আমি কৈছিলোঁ, তোমালোক বিনীতভাৱে দুৱাৰেদি সোমাই যোৱাঁ, আৰু সিহঁতক আমি কৈছিলোঁ, জিৰণিৰ পৱিত্ৰ দিনৰ (শনিবাৰৰ) নিয়ম লঙ্ঘন নকৰিবা; আৰু সিহঁতৰ পৰা সুদৃঢ় চুক্তি গ্ৰহণ কৰিছিলোঁ।

১৫৬) পিছত সিহঁতৰ নিজৰ চুক্তি-ভঙ্গ, আৰু আল্লাৰ নিদৰ্শন সমূহত সিহঁতৰ অবিশ্বাস, আৰু অনায়াসৰূপে নবীসকলক হত্যা কৰিবলৈ সিহঁতৰ চেষ্টা, আৰু 'আমাৰ অন্তৰ-সমূহত আবৰণ পৰিছে' এনে কথা কোৱাৰ কাৰণে,—অথচ সেই অন্তৰ সমূহত সিহঁতৰ অবিশ্বাসৰ বাবে আল্লাই মোহৰ মাৰিছে যাৰ ফলত সিহঁতে অলপহে মাথোন বিশ্বাস কৰে,—

১৫৭) আৰু সিহঁতৰ অবিশ্বাস, আৰু মৰ্যমৰ বিৰুদ্ধে যোৰ মিছা অপবাদ দিয়াৰ কাৰণে,—

১৫৮) আৰু সিহঁতে এই কথা কোৱাৰ কাৰণে—'বাস্তৱিকতে আল্লাৰ ৰচুল মৰ্যমৰ পুত্ৰ ঈচা মচীহক আমি হত্যা কৰিছিলোঁ', অথচ সিহঁতে তেওঁক হত্যা কৰা নাছিল আৰু তেওঁক ক্ৰুচত দি মৰাও নাছিল, কিন্তু সিহঁতৰ মনত এই বিষয়ে সন্দেহৰ উদয় হ'ল; আৰু যিবিলাকৰ মাজত এই সম্বন্ধে মতভেদ হৈছিল সিবিলাক নিশ্চয় সেই বিষয়ে সংশয়ত পৰি আছিল; এই সম্পৰ্কে সিহঁতৰ কোনো (নিশ্চিত) জ্ঞান নাছিল, বৰং সিহঁতে কেৱল অনুমানৰহে অনুসৰণ কৰিছিল; আৰু সিহঁতে যে তেওঁক বধ কৰা নাছিল, ই সুনিশ্চিত;—

১৫৯) বৰং আল্লাই তেওঁক নিজ সন্নিধানত তুলি লৈছিল; আৰু আল্লা ক্ষমতাসালী, মহাজ্ঞানী;

১৬০) আৰু পুথিপোৱালোকৰ এনে কোনো নাই যি নিজ মৃত্যুৰ পূৰ্বে ইয়াত (এই ভুল ধাৰণাত যে ঈচা মচীহৰ মৃত্যু ক্ৰুচত ঘটিছিল) নিশ্চিতকৈ

ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا وَاِنَّ
السَّبْتِ وَاخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٥٦﴾

فَمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكَفَرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بَعِيْرًا حَتَّىٰ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا
غُلْفٌ بَلْ طَعَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ
إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٧﴾

وَيَكْفُرِهِمْ وَاَقَوْلِهِمْ عَلٰى مَرْيَمَ بُهْتَانًا
عَظِيْمًا ﴿٥٨﴾

وَقَوْلِهِمْ اِنَّا قَتَلْنَا النَّسِيْحَ عِيْسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ
رَسُوْلَ اللَّهِ وَاَمَّا قَتْلُوْهُ وَاَمَّا صَلْبُوْهُ وَاَلَيْسَ شَيْءٌ
لَّهُمْ وَاِنَّ الَّذِيْنَ اٰخْتَلَفُوْا فِيْهِ لَفِيْ شَكٍّ مِنْهُ
مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ اِلَّا اِتِّبَاعَ الظَّنِّ وَاَمَّا قَتْلُوْهُ
يَقِيْنًا ﴿٥٩﴾

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿٦٠﴾

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ اِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ

বিশ্বাস কৰি নাথাকিব; কিন্তু পুনৰুত্থানৰ দিনত তেওঁ নিজেই (ঈচা-মচীহে) সিহঁতৰ বিপক্ষে সাক্ষী হ'ব;—

১৬১) আৰু ইহুদীবিলাকৰ অন্যায় আচৰণ, আৰু বহুতক সিহঁতে আল্লাৰ পথৰ পৰা প্ৰতিৰোধ কৰাৰ কাৰণে যিবিলাক শুদ্ধ বস্তু সিহঁতৰ নিমিত্তে পূৰ্বে বৈধ কৰা হৈছিল সেইবিলাকক সিহঁতলৈ আমি অবৈধ কৰিলোঁ;

১৬২) আৰু সিহঁতে সূত্ৰ গ্ৰহণ কৰাৰ কাৰণে—অথচ সিহঁতক সেই বিষয়েপূৰ্বে নিষেধ কৰা হৈছিল—আৰু লোকৰ ধন-সম্পত্তি সিহঁতে অন্যায় ৰূপে ভোগ কৰাৰ কাৰণে—আৰু সিহঁতৰ মাজৰ অবিশ্বাসীবিলাকৰ নিমিত্তে, আমি যশ্ৰণাদায়ক শাস্তি সাজু কৰি থৈছোঁ।

১৬৩) কিন্তু সিহঁতৰ মাজৰ যিসকল জ্ঞানত সুদৃঢ় আৰু বিশ্বাসী, আৰু তোমালৈ যি নমাই পঠিওৱা হৈছে আৰু তোমাৰ পূৰ্বে যি নমাই পঠিওৱা হৈছিল যিসকলে তাত বিশ্বাস কৰে সেইসকল, আৰু নমাজৰ অনুষ্ঠান কৰোঁতাসকল, আৰু জকাত দান কৰোঁতাসকল, আৰু আল্লা আৰু শেহদিনত বিশ্বাস কৰোঁতাসকল—এই সকলকেই নিশ্চয় আমি প্ৰদান কৰিম মহৎ প্ৰতিদান।

১৬৪) বাস্তৱতে নুহ আৰু তেওঁৰ পিছত অহা নবীসকলৰ প্ৰতি যিদৰে আমি প্ৰত্যাদেশ কৰিছিলোঁ সেইদৰে আমি তোমাৰ প্ৰতিও প্ৰত্যাদেশ কৰিছোঁ; আৰু ইব্ৰাহিম আৰু ইস্মাইল আৰু ইছহাক্ আৰু ইয়াক্বব আৰু (তেওঁৰ) সন্ততিবিলাক আৰু ঈচা আৰু আইয়ূব আৰু ইয়ুনুছ আৰু হাক্কন আৰু চুলইমানৰ প্ৰতিও আমি প্ৰত্যাদেশ কৰিছোঁ; আৰু জবুৰপুথি আমি দাউদক প্ৰদান কৰিছোঁ।

১৬৫) (আৰু আমি প্ৰত্যাদেশ কৰিছোঁ) কিছুমান এনে ৰচুলৰ প্ৰতি যিসকলৰ ইতিবৃত্ত ইয়াৰ পূৰ্বে

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ۝

فَظَلِمَ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا وَحَرَمْنَا عَلَيْهِمْ طَيْبَاتٍ
أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ۝

وَآخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلَهُمْ آمَوالِ
النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ۝

لِكِنَّ الرِّسَخُونَ فِي الْعِلْمِ فِيهِمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ
بِمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ وَمَا أَنْزَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ
الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ
الْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ۝

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ
مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَ
إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ
وَيُونُسَ وَهُرُونَ وَسُلَيْمَانَ وَأَتَيْنَا دَاوُدَ
سُرُورًا ۝

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا

তোমাৰ আগত ব্যক্ত কৰিছোঁ, আৰু এনে কিছুমান
ৰচুলৰ প্ৰতি যিসকলৰ ইতিবৃত্ত তোমাৰ আগত
আমি ব্যক্ত কৰা নাই; আৰু মুচাৰ সৈতে আল্লাই
স্পষ্ট বাক্যেৰে কথা পাতিছিল—

১৬৬) এনে ৰচুলসকলৰ প্ৰতি, যিসকল
আনন্দ-বাৰ্তা দিওঁতা আৰু সতৰ্ক কৰোঁতা,—
যাতে সেই ৰচুলসকলৰ (আবিৰ্ভাৱৰ) পিছত
মানুহে আল্লাৰ আগত কোনো ওজৰ আপত্তি
আনিব নোৱাৰে; আৰু আল্লা ক্ষমতাশালী, শ্ৰেষ্ঠ
জ্ঞানী।

১৬৭) কিন্তু তোমালৈ আল্লাই যি (কোৰান) নমাই
পঠিয়াইছে তাৰ বিষয়ে তেওঁ এই সাক্ষী দান কৰিছে
যে সেইখনক তেওঁ নিজ জ্ঞানেৰে সৈতে অবতীৰ্ণ
কৰিছে; আৰু ফিৰিশ্বতাবিলাকেও (সেইৰূপে)
সাক্ষী দিয়ে; আৰু সাক্ষীস্বৰূপে আল্লাই যথেষ্ট।

১৬৮) বাস্তৱতে যিবিলাকে অবিশ্বাস কৰিছে
আৰু আল্লাৰ পথত বাধা দিছে, স্বৰূপতে
সেইবিলাক বহুদূৰলৈ বিপথে গৈছে।

১৬৯) নিশ্চয় যিবিলাকে অবিশ্বাস কৰিছে আৰু
অন্যায় কৰিছে সিবিলাকক কদাপি আল্লাই ক্ষমা
নকৰিব, আৰু সিবিলাকক কোনো পথো প্ৰদৰ্শন
নকৰিব—

১৭০) নৰকৰ পথ ভিন্ন; তাতেই সিহঁতে
স্থায়ীৰূপে বহুকাল বাস কৰিব; আৰু ই আল্লাৰ
পক্ষে সহজ।

১৭১) হে মানৱজাতি, তোমালোকৰ ওচৰলৈ
তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা নিশ্চয় সতাবে সৈতে এই
ৰচুলজন আহিছে; গতিকে তোমালোকে বিশ্বাস
স্থাপন কৰিবা; সেয়ে তোমালোকৰ পক্ষে
মঙ্গলময়; কিন্তু যদিহে তোমালোকে বিশ্বাস স্থাপন
নকৰা, তেন্তে (জানি থোৱা) আকাশমণ্ডলী আৰু
পৃথিৱীত যি আছে সকলোৰে ওপৰত আল্লাৰেই
অধিকাৰ; আৰু আল্লা সৰ্ব্বশ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ﴿١٦٦﴾

رُسُلًا مَّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ
عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ﴿١٦٧﴾

لِكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ
وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكُنِيَ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٦٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا
ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٦٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ
وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ﴿١٧٠﴾

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٧١﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرُّسُولُ بِالْحَقِّ مِن
رَبِّكُمْ فَآمَنُوا خَيْرًا لَّكُمْ وَإِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٢﴾

১৭২) হে পুথিপোৱাসকল, নিজ ধৰ্ম সন্মুখে তোমালোক চৰম-পন্থী নহবা; আৰু আল্লাৰ বিষয়ে সত্যৰ বাহিৰে আন কথা নকবা; মচীহ ঈচা মৰয়মৰ পুত্ৰ আল্লাৰ ৰচুলহে মাথোন, আৰু তেওঁৰ (পূৰ্ণ হোৱা) বাক্য যি তেওঁ মৰয়মৰ প্ৰতি জ্ঞাপন কৰিছিল, আৰু তেওঁৰ পৰা অহা সংবাদ স্বৰূপে; গতিকে আল্লাত আৰু তেওঁৰ ৰচুলসকলত বিশ্বাস কৰা, আৰু (আল্লা) তিনিজন বুলি নকবা; ক্ষান্ত হোৱা—ই তোমালোকৰ পক্ষে কল্যাণকৰ; আল্লাই মাথোন একমাত্ৰ উপাস্য; তেওঁৰ যে সন্তান হ'ব পাৰে, ই তেওঁৰ পৱিত্ৰতাৰ পৰা বহুদূৰ; আকাশ-মণ্ডলীত যি আছে আৰু পৃথিৱীত যি আছে সকলোৰে ওপৰত তেওঁৰেই অধিকাৰ, আৰু কাৰ্য্য সম্পাদন কৰাত আল্লাই যথেষ্ট।

১৭৩) নিশ্চয় আল্লাৰ ভূতা হ'বলৈ মচীহে, আৰু আল্লাৰ সন্নিধানত থকা ফিৰিশ্বতাবিলাকে কদাপি অপমানজনক বুলি নাভাবে; আৰু যিবিলাকে তেওঁৰ আৰাধনা কৰা হয় ভাবি বিমুখ হয়, আৰু দাস্তিকতা দেখুৱায়, তেওঁ সিহঁতৰ সকলোকে নিজ সম্মুখত সমবেত কৰিব।

১৭৪) পিছত যিবিলাকে বিশ্বাস কৰিছে আৰু সজ কাম কৰিছে তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ প্ৰতিদান তেওঁ পূৰ্ণমাত্ৰাই দান কৰিব, আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰতি নিজ কৃপা বৃদ্ধি কৰিব; কিন্তু যিবিলাকে অপমান বোধ কৰিছিল আৰু দাস্তিকতা দেখুৱাইছিল, সিহঁতক তেওঁ যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি প্ৰদান কৰিব; আৰু সিহঁতে নিজৰ নিমিত্তে আল্লাক এৰি আন কোনো বন্ধু নাইবা সহায় কৰোঁতা নাপাব।

১৭৫) হে মানৱজাতি, স্বৰূপতে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা তোমালোকলৈ আহি পাইছে প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ, আৰু তোমালোকলৈ আমি অবতীৰ্ণ কৰিছোঁ দীপ্তমান জেউতি।

يَا هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ لَا تَعْلَمُونَ فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رُسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَآمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ تِلْكَ آيَاتُهَا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧٢﴾

لَنْ يَسْتَنْفِكَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْفِكَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَاسْتَكْبَرَ فَسَيَحْشُرُهُمُ إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٣﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُم مِّنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٤﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَهُم بُرْهَانٌ مِّنْ رَبِّكَمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا ﴿١٧٥﴾

১৭৬) পিছত যিসকলে আল্লাত বিশ্বাস কৰে আৰু তেওঁকেই খামোচ মাৰি ধৰি থাকে তেওঁলোকক তেওঁ নিজ কৰুণা আৰু কৃপাৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিব, আৰু তেওঁলোকক তেওঁ নিজৰ ফাললৈ পোন বাটেদি লৈ যাব।

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسُيِّدْهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنَّا وَفَضْلٍ وَزَيْدٍ لَّهُمْ إِلَهِمْ وَرَأْفًا مُسْتَقِيمًا ﴿١٧٦﴾

১৭৭) সিহঁতে তোমাৰ বিচাৰ প্ৰাৰ্থনা কৰিছে; তুমি কোৱাঁ পিতৃ-মাতৃহীন আৰু সন্তানহীন মৃতকৰ বিষয়ে আল্লাই নিজ বিচাৰ তোমালোকক জ্ঞাপন কৰিছে; যদি এনে এজন মানুহৰ সন্তানহীন অৱস্থাত মৃত্যু ঘটে, আৰু তাৰ এজনী ভনীয়েক থাকে, সি যি সম্পত্তি এৰি যায় তাই তাৰ আধাখিনি পাব; আৰু যদি তাইৰ (মৃত্যুৰ সময়ত) কোনো সন্তান নাথাকে, তেন্তে সেই ভাই বা ককাইজন তাইৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব; কিন্তু যদি দুজনী ভনীয়েক থাকে, তেন্তে সি যি সম্পত্তি এৰি যায় সিহঁত দুয়ো তাৰ তিনিভাগৰ দুভাগ পাব; আৰু যদি ভাই-ককাই আৰু বাই-ভনী থাকে, তেন্তে পুৰুষে দুজনী তিৰোতাৰ সমান অংশ পাব; তোমালোকৰ আগত (এই বিধান) ফটফটীয়াকৈ আল্লাই ব্যক্ত কৰিছে, যাতে তোমালোক ভ্ৰমত নপৰা; আৰু আল্লা সকলো বিষয়ে সৰ্ব্বজ্ঞ।

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَّةِ إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِيهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتْ ابْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّلْثُ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾

سُورَةُ الْمَائِدَةِ مَدَنِيَّةٌ (٥)

চূৰা ৫

AL-MA'IDAH

আল্-মাইদা : আহাৰ মদিনাত অৱতীৰ্ণ

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল, আল্লাৰ নামত।

২) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকে নিজ চুক্তি-বন্ধন ৰক্ষা কৰিবা। তোমালোকলৈ (কোৰানত অবৈধ বুলি) উল্লেখ কৰা জন্তুৰ বাহিৰে, চতুষ্পদী ঘৰচীয়া জন্তুবিলাক তোমালোকৰ নিমিত্তে বৈধ কৰা হৈছে,—কিন্তু তোমালোক যেতিয়া হযত আবদ্ধ থাকা চিকাৰ কৰা জন্তুক বৈধ বুলি নধৰিবা; বাস্তৱতে আল্লাই যি ইচ্ছা তাকেই আদেশ কৰে।

৩) হে বিশ্বাসীসকল, আল্লাৰ চানেকীসমূহৰ, আৰু পৱিত্ৰ মাহৰ, আৰু কুব্বানীৰ নিমিত্তে অনা জন্তুবিলাকৰ, আৰু মালা পিন্ধোৱা জন্তুবিলাকৰ, আৰু সেইবিলাকৰ যিবিলাকে নিজ প্ৰতিপালকৰ কৃপা আৰু সন্তুষ্টি বিচাৰি পৱিত্ৰ গৃহলৈ যাত্ৰা কৰে, তোমালোকে পৱিত্ৰতা লঙ্ঘন নকৰিবা; আৰু যেতিয়া তোমালোক হয-পদ্ধতি আৰু এহৰাম পালনৰ পৰা আজৰি হোৱা তেতিয়াহে চিকাৰ কৰিব পাৰা; আৰু যি দলে তোমালোকক পৱিত্ৰ মৰ্চয়িদলৈ যোৱাত বাধা দিছিল সেই দলৰ শত্ৰুতাই যেন তোমালোকক সীমালঙ্ঘন কৰিবলৈ উচটাই নিদিয়ে, আৰু ন্যায়পৰায়ণতা আৰু ধৰ্মশীলতাত তোমালোকে পৰস্পৰ সহায় কৰিবা, কিন্তু পাপ আৰু অন্যায় আচৰণত পৰস্পৰ সহায় নকৰিবা; আৰু আল্লাৰ ভয় ৰাখি চলিবা; শাস্তি দিয়াত আল্লা নিশ্চয় কঠোৰ।

৪) তোমালোকৰ নিমিত্তে (খাদ্য) অবৈধ কৰা হৈছে:—মৃতপ্ৰাণীৰ মঙহ আৰু তেজ আৰু গাহৰিৰ মঙহ আৰু যি জন্তুক আল্লাত ভিন্ন

إِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ
بِهَيْبَةِ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُنْتَهَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحْيِي الصَّيْدِ
وَأَنْتُمْ حَرَمٌ إِنْ اللَّهُ بِحُكْمٍ مَا يَرِيدُ ①

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ
الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آيَةَ الْبَيْتِ
الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا
حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمُكُمْ شَتَانُ قَوْمٍ أَنْ
صَدَّقْتُمْ عَنْ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا
عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ②

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَ
مَا أَهْلٌ لِعَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَفَةُ وَالْمَوْزُونَةُ وَالْمَلْزُومَةُ

অইনলৈ উচৰ্গা কৰা হৈছে আৰু যি জন্তুক টেটুত চেপা দিবধ কৰা হৈছে আৰু যি জন্তুক টাঙ্গোনেৰে বধ কৰা হৈছে আৰু যি জন্তু (ওপৰৰ পৰা) পৰি মৰে আৰু যি জন্তু শিঙৰ খোঁচ খাই মৰে আৰু যি জন্তু বনৰীয়া পশুৰে (এভাগ) খাই এৰিছে, সেই বিলাক জন্তুক এৰি যিবিলাকক তোমালোকে উচিত মতে জব্বই কৰিছা, আৰু যি জন্তুক যজ্ঞৰ ভেটিৰ ওপৰত বলি দিয়া হৈছে। আৰু (অবৈধ কৰা হৈছে) কাঁড় মাৰি তোমালোকে যে নিজ ভাগ্য পৰীক্ষা কৰা। সেয়ে হৈছে অবাদ্যতাৰ কাৰ্য্য। যিবিলাক অবিশ্বাসী সিবিলাকে আজিৰ দিনা তোমালোকৰ ধৰ্ম্ম সম্বন্ধে সকলো আশা ত্যাগ কৰিছে; গতিকে তোমালোকে সিহঁতক ভয় নকাৰিবা, বৰং মোলৈহে ভয় ৰাখিবা। আজিৰ দিনা মই তোমালোকৰ নিমিত্তে তোমালোকৰ ধৰ্ম্ম সম্পূৰ্ণ কৰিলোঁ, আৰু তোমালোকৰ প্ৰতি মোৰ অনুগ্ৰহ সমাপন কৰিলোঁ, আৰু ইচ্ছামকেই তোমালোকৰ ধৰ্ম্ম মনোনীত কৰিলোঁ। কিন্তু যি পাপৰ পিনে আকৃষ্ট নহৈ ভোকত নিৰুপায় হৈ পৰে, তেন্তে নিশ্চয় আল্লা শ্ৰেষ্ঠ মাজ্জনািকাৰী, পৰম দানশীল।

৫) সিহঁতে তোমাক প্ৰশ্ন কৰে, সিহঁতৰ নিমিত্তে কি বৈধ কৰা হৈছে? তুমি কোৱাঁ, সকলো বিশুদ্ধ বস্তু তোমালোকৰ নিমিত্তে বৈধ কৰা হৈছে; আৰু (সেই জন্তুবিলাককো) যাক চিকাৰ কৰিবলৈ তোমালোকে চিকাৰী জন্তু আৰু চৰাইক সেইদৰে শিকাইছা যিদৰে আল্লাই তোমালোকক শিক্ষা দিছে; গতিকে সিহঁতে তোমালোকৰ নিমিত্তে যি ধৰে তাক তোমালোকে খোৱাঁ, কিন্তু তাৰ ওপৰত আল্লাৰ নাম উচ্চাৰণ কৰিবা, আৰু আল্লালৈ ভয় ৰাখিবা, কিয়নো লেখ লোৱাত আল্লা বেগী।

৬) আজিৰ দিনা তোমালোকৰ নিমিত্তে সকলো বিশুদ্ধ বস্তু বৈধ কৰা হৈছে; পুথিপোৱাবিলাকৰ খাদ্য তোমালোকৰ নিমিত্তে বৈধ, আৰু

وَالطَّيْبَةَ وَمَا أَكَلَ السَّعْبُ إِلَّا مَا ذَكَيْتُمْ وَمَا ذُحِّجَ
عَلَى النَّصَبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلامِ ذَلِكُمْ فَنسُ
الْيَوْمَ بَيْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ
وَاحْشَوْنَ الْيَوْمَ أَلْمَتْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَمَّتْ عَلَيْكُمْ
نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي
مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِيْمِهِ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيْبَاتُ
وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا
عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فُكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْرُوا أَسْمَ
اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ٥

الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيْبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمَخْصَصَاتُ مِنَ

তোমালোকৰ খাদ্য তেওঁলোকৰ নিমিত্তে বৈধ; আৰু বিশ্বাসিনীবিলাকৰ মাজৰ সতী তিৰোতাবিলাক, আৰু তোমালোকক পূৰ্বে যিবিলাকক পুখি দান কৰা হৈছিল সেইবিলাকৰ সতী তিৰোতাবিলাকো (তোমালোকৰ নিমিত্তে বৈধ)—যদিহে কোনোপ্ৰকাৰ ব্যভিচাৰ নকৰি আৰু উপপত্নীৰূপে নাৰাখি সিহঁতক সিহঁতৰ (প্ৰাপ্য) যৌতুক দান কৰি (নিয়মমতে) বিয়া কৰা; আৰু যিয়ে বিশ্বাস স্থাপন কৰা সত্ত্বেও অবিশ্বাস কৰে তাৰ কাৰ্য্য নিশ্চয় নিষ্ফল হ'ল, আৰু পৰলোকত সি ক্ষতিগ্ৰস্ত বিলাকৰ মাজৰ হৈ থাকিব।

৭) হে বিশ্বাসীসকল, যেতিয়া তোমালোকে নমাজ পঢ়িবলৈ থিয় হোৱা, তোমালোকে নিজৰ মুখ, আৰু কিলাকুটিলৈকে নিজৰ হাত ধুই লবা; আৰু তোমালোকে নিজৰ মূৰ মছিবাবা; আৰু নিজৰ ভৰিও গাঁঠিলৈকে (ধুই লবা); আৰু যদি তোমালোক অপৰিত্ৰ অৱস্থাত থাকা তেন্তে তোমালোকে স্নান কৰি সম্পূৰ্ণৰূপে শুদ্ধ হ'বা: কিন্তু যদি তোমালোকৰ নৰীয়া হয়, নাইবা তোমালোক প্ৰবাসত থাকা, বা তোমালোকক কোনোজন শৌচাচাৰ কৰি আহে, বা তোমালোকে স্ত্ৰী-স্পৰ্শ কৰা, আৰু তোমালোকে পানী নোপোৱা, এনে অৱস্থাত শুদ্ধ মাটি বিচাৰি তয়মুম্ সম্পাদন কৰিবাবা, আৰু তাৰে তোমালোকে নিজৰ মুখ আৰু নিজৰ হাত মোহাৰিবাবা; আল্লাই তোমালোকক কোনো কষ্টত পেলাবলৈ ইচ্ছা নকৰে, বৰং তেওঁ তোমালোকক পৰিত্ৰ কৰিবলৈ আৰু তোমালোকৰ প্ৰতি নিজ অনুগ্ৰহ পূৰ্ণ কৰিবলৈহে ইচ্ছা কৰে, যাতে তোমালোকে কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ কৰা।

৮) আৰু তোমালোকৰ প্ৰতি আল্লাৰ অনুগ্ৰহ আৰু তেওঁৰে সৈতে তোমালোক যি চুক্তিত আবদ্ধ হৈছিল, আৰু কৈছিল—আমি শুনিছোঁ আৰু বাধ্য হৈছোঁ, সেই চুক্তি তোমালোকে স্মৰণ কৰা:

الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتِ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُوهُنَّ آجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ
غَيْرِ مُسْفِحِينَ وَلَا مَتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
الْخُسْرَىٰ ۝٦٤

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَرُوا
وَإِنْ كُنْتُمْ فَرَضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ
الْعَائِطِ أَوْ لَسْتُمْ مِنَ النِّسَاءِ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا
صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ
مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَٰكِنْ يُرِيدُ
لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّمَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝٦٤

وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ
بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ

আৰু আল্লালৈ ভয় ৰাখা; নিশ্চয় অন্তৰৰ সকলো কথা আল্লাই ভালকৈ জানে।

৯) হে বিশ্বাসীসকল, আল্লাৰ কাৰণে ন্যায় সাক্ষী দিয়াত তোমালোক দৃঢ় হৈ থাকিবা; আৰু কোনো সম্প্ৰদায়ৰ বিদ্বেষভাবে যেন ন্যায় পথৰ পৰা তোমালোকক বিচলিত হ'বলৈ উদগনি নিদিয়; তোমালোকে ন্যায় বিচাৰ কৰিবা—সেয়ে ধৰ্মপৰায়ণতাৰ অধিক ওচৰ; আৰু আল্লালৈ ভয় ৰাখি চলিবা; নিশ্চয় তোমালোকে যি কাৰ্য্যকে কৰা আল্লাই সেই সম্বন্ধে সম্পূৰ্ণৰূপে জ্ঞাত।

১০) যিসকলে বিশ্বাস কৰিছে আৰু সৎকাৰ্য্য কৰিছে তেওঁলোকক আল্লাই প্ৰতিশ্ৰুতি প্ৰদান কৰিছে,—তেওঁলোকৰ নিৰ্মিত্তে থাকিব মাৰ্জ্জনা আৰু মহান প্ৰতিদান।

১১) কিন্তু যিবিলাকে অবিশ্বাস কৰিছে আৰু আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ অগ্ৰাহ্য কৰিছে সেইবিলাকেই নৰকৰ অধিবাসী।

১২) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকৰ প্ৰতি আল্লাৰ অনুগ্ৰহ স্মৰণ কৰিবা—যেতিয়া এদলে তোমালোকৰ ফাললৈ সিহঁতৰ হাতসমূহ বিস্তাৰিত কৰিবলৈ উদ্যত হৈছিল তেওঁ তোমালোকৰ পৰা সিহঁতৰ হাতসমূহ আঁতৰাই ৰাখিলে; আৰু তোমালোকে আল্লালৈ ভয় ৰাখিবা, আৰু বিশ্বাসীসকলে আল্লাতেই ভৰসা ৰখা উচিত।

১৩) আৰু স্বৰূপতে আল্লাই ইসাইলৰ সন্তান-সন্ততিৰ পৰা চুক্তি গ্ৰহণ কৰিছিল; আৰু আমি সিহঁতৰ মাজৰ পৰা বাৰজন নেতা উত্থাপন কৰিছিলোঁ; আৰু আল্লাই কেছিল, বাস্তৱতে মই তোমালোকৰ লগতেই; যদি তোমালোকে নমাজ প্ৰতিষ্ঠিত কৰা আৰু জকাত দান কৰা আৰু মোৰ ৰচুল সকলত বিশ্বাস কৰা আৰু তেওঁলোকক সাহায্য কৰা আৰু ধৰ্মৰ কাৰণে নিজৰ ধন উত্তমৰূপে ব্যয় কৰা, তেন্তে ময়ো নিশ্চয়

عَلَيْمًا بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ
وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدُوا أُوَ اءُ اءُ اءُ اءُ
هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ ۝

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ۝

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّجِيمِ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ
قَوْمٌ اءُ اءُ اءُ اءُ اءُ اءُ اءُ اءُ اءُ اءُ اءُ اءُ
عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ
اثْنَيْ عَشَرَ نَبِيًّا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَءُ اءُ اءُ اءُ
الصَّلَاةِ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّيْتُمُ
وَاقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّءُ اءُ اءُ اءُ اءُ اءُ
وَلَا دَخَلْتُمْ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَنُن

তোমালোকৰ পৰা তোমালোকৰ অমঙ্গলসমূহ আঁতৰ কৰিম, আৰু মই নিশ্চয় তোমালোকক এনে উদ্যানসমূহৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিম যাৰ তলেদি জুৰিসমূহ বৈ গৈছে। গতিকে তাৰ পাছতো তোমালোকৰ মাজৰ য়েয়ে অবিশ্বাস কৰে সি নিশ্চয় সৰল বাটৰ পৰা বিভ্ৰান্ত হয়।

১৪) পিছত সিহঁতৰ চুক্তিভঙ্গৰ কাৰণে আমি সিহঁতক আমাৰ সন্নিধানৰ পৰা আঁতৰ কৰিছিলোঁ আৰু সিহঁতৰ অন্তৰসমূহ কঠোৰ কৰিছিলোঁ; সিহঁতে পুথিৰ শব্দবোৰ যথাস্থানৰ পৰা লৰচৰ কৰে, আৰু যিসম্বন্ধে সিহঁতক সতৰ্ক কৰি দিয়া হৈছিল তাৰ কিছু অংশ সিহঁতে পাহৰিছিল, আৰু সিহঁতৰ ভিতৰৰ কেইজনমানৰ বাহিৰে সকলোৰে মাজত বিশ্বাসঘাতকতা তুমি সদায় লক্ষ্য কৰিবা; কিন্তু তুমি সিহঁতক ক্ষমা কৰিবা, আৰু দোষ নধৰিবা; নিশ্চয় আল্লাই সৎকৰ্মীসকলক ভাল পায়।

১৫) আৰু যিবিলাকে কয়, আমি খৃষ্টিয়ান, সেইবিলাকৰো পৰা আমি চুক্তি গ্ৰহণ কৰিছিলোঁ; কিন্তু যিবিষয়ে সিহঁতক সতৰ্ক কৰি দিয়া হৈছিল তাৰে কিছু অংশ সিহঁতে পাহৰিছিল; গতিকে পুনৰ্স্থানৰ দিনলৈকে আমি সিহঁতৰ ভিতৰত শত্ৰুতা আৰু হিংসাৰ উদ্ৰেক কৰিছোঁ; আৰু সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল সেই বিষয়ে আল্লাই সিহঁতক আগলৈ জ্ঞাত কৰিব।

১৬) হে ধৰ্ম্মগ্ৰন্থ পোৱা লোকসকল, স্বৰূপতে আমাৰ বহুলজন তোমালোকৰ ওচৰলৈ আগমন কৰিছে যাতে তেওঁ তোমালোকে পুথিৰ যি অংশ গোপন কৰিছিল তাৰ ভালেখিনি তোমালোকৰ আগত প্ৰকাশ কৰে, আৰু তেওঁ (যি অনাৱশ্যক তাৰ) বহুখিনি এৰি দিয়ে। স্বৰূপতে আল্লাৰ সন্নিধানৰ পৰা তোমালোকলৈ আহিছে জ্যোতি আৰু সুস্পষ্ট গ্ৰন্থ,—

كُفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝۱۴

فِيمَا نَقُضُهُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعْنَهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاقِعِهَا وَسَوَّأَ حَقًّا مِّمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَافِيَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝۱۴

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يَنْبِئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۝۱۫

يَا هَلْ الْكِتَابُ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولَنَا بِبَيِّنٍ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ۝۱۶

১৭) তাৰ সৈতে যিসকলে তেওঁৰ সন্তুষ্টিৰ অনুসৰণ কৰে সেইসকলক আল্লাই শাস্তিৰ পথসমূহ প্ৰদৰ্শন কৰে, আৰু নিজ ইচ্ছাৰে সেইসকলক ঘোৰ অন্ধকাৰৰ পৰা পোহৰলৈ উলিয়াই আনে, আৰু তেওঁ সেইসকলক পোন বাটেদি লৈ যায়।

১৮) যিবিলাকে কয়, বাস্তৱিকতে আল্লা মৰয়মৰ পুত্ৰ মচীহ, নিশ্চয় সেইবিলাকেই অবিশ্বাসী হৈছে; তুমি কোৱাঁ, যদি তেওঁ মৰয়মৰ পুত্ৰ মচীহক আৰু তেওঁৰ মাতৃক আৰু পৃথিৱীৰ সমগ্ৰ অধিবাসীবিলাকক বিনাশ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেন্তে আল্লাৰ বিৰুদ্ধে অকণো ক্ষমতা প্ৰয়োগ কৰিবলৈ কাৰ অধিকাৰ? আৰু আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী আৰু এই দুয়োৰ মাজতে থকা সকলো বস্তুৰ ওপৰত আল্লাৰেই অধিকাৰ; তেওঁ যি ইচ্ছা তাকেই সৃজন কৰে; আৰু সকলো বস্তুৰেই ওপৰত আল্লাৰ মহান ক্ষমতা।

১৯) আৰু ইহুদী আৰু খৃষ্টিয়ানবিলাকে কয়, আমি়েই আল্লাৰ সন্তান আৰু তেওঁৰ মৰমৰ পাত্ৰ; তুমি কোৱাঁ, কিয় তেন্তে তোমালোকৰ পাপসমূহৰ কাৰণে তেওঁ তোমালোকক শাস্তি প্ৰদান কৰে? নহয়, তেওঁ যি মানৱ সৃষ্টি কৰিছে তাৰেই ভিতৰৰ তোমালোকো; যাকে ইচ্ছা তেওঁ তাকেই ক্ষমা দান কৰে, আৰু যাকে ইচ্ছা তেওঁ তাকেই শাস্তি দিয়ে; আৰু আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী আৰু এই দুয়োৰ মাজতে থকা সকলো বস্তুৰ ওপৰত আল্লাৰেই অধিকাৰ; আৰু তেওঁৰ ফাললৈ হ'ব সকলোৰেই প্ৰতাগমন।

২০) হে গ্ৰন্থপোৱাসকল, ৰচুলসকলৰ আবিৰ্ভাৱ বন্ধ হোৱাৰ পাছত স্বৰূপতে আল্লাৰ ৰচুল তোমালোকৰ কাৰণে সকলো কথা সুস্পষ্ট কৰিবলৈ তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিছে— তোমালোকে যেন ইয়াকে নোকোৱা আমাৰ

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ
وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٧﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ
الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأمَّهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ
مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ
قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّثْلَهُمْ
خَلَقَ الْبَشَرَ لِسَنٍّ يَنْشَأُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ذُو الْعَرْشِ الْمُبْدِي

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى
فَتْرَةٍ مِّنَ الرَّسْلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَ
لَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى

ওচৰলৈ কোনো আনন্দৰ বাৰ্ত্তাবাহক বা কোনো সতৰ্ককাৰী অহা নাছিল; গতিকে নিশ্চয় তোমালোকৰ ওচৰলৈ এজন আনন্দৰ বাৰ্ত্তাবাহক আৰু সতৰ্ককাৰী আহিছে; আৰু সকলো বস্তুৰ ওপৰতে আছে আল্লাৰ মহান ক্ষমতা।

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤﴾

২১) আৰু (মনত পেলোৱাঁ) যেতিয়া মুচাই নিজ সম্প্ৰদায়ক কৈছিল, হে মোৰ সম্প্ৰদায়, তোমালোকৰ প্ৰতি আল্লাৰ অনুগ্রহ স্মৰণ কৰাঁ, কিয়নো, তেওঁ তোমালোকৰ মাজত নবীসকলক প্ৰেৰণ কৰিছিল আৰু তোমালোকক ৰাজ্যৰ অধিপতি কৰিছিল; আৰু সকলোজাতিৰ মাজত কোনো জাতিকেই এনে দান তেওঁ প্ৰদান কৰা নাই যি তোমালোকক প্ৰদান কৰিছিল।

وَاذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلْ فِيكُمْ اَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا ۗ وَ اَسْكُم مَّا لَمْ يُوْتِ اَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِيْنَ ﴿١٤﴾

২২) হে মোৰ সম্প্ৰদায়, আল্লাই তোমালোকৰ নিমিত্তে নিৰ্দেশ কৰা সেই পৱিত্ৰ দেশত প্ৰবেশ কৰাঁ, আৰু নিজৰ পিঠি দেখুৱাই ঘূৰি নেযাবা, কিয়নো তেনে কৰিলে তোমালোক ক্ষতিগ্ৰস্ত হৈ উলটি আহিবলৈ বাধ্য হবা।

بِقَوْمٍ ادْخُلُوا الْاَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتُدُّوا عَلٰى اذْبَارِكُمْ فَتَقْلِبُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿١٥﴾

২৩) সিহঁতে ক'লে, হে মুচা, সেই দেশত পৰাক্ৰমশালী এটা জাতি বাস কৰে, আৰু নিশ্চয় সিহঁত তাৰ পৰা ওলাই নোযোৱালৈকে আমি কদাপি তাৰ ভিতৰত নোসোমোওঁ; কিন্তু তাৰ পৰা সিহঁত ওলাই গলে আমি নিশ্চয় তাৰ ভিতৰত সোমাম।

قَالُوا يٰمُوسٰى اِنَّ فِيْهَا قَوْمًا جَبّٰرِيْنَ ۗ وَاِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتّٰى يَخْرُجُوْا مِنْهَا ۗ وَاَنْ يَخْرُجُوْا مِنْهَا وَاِنَّا دٰخِلُوْنَ ﴿١٥﴾

২৪) (আল্লাক) ভয় কৰাবিলাকৰ মাজৰ যি দুইজনৰ প্ৰতি আল্লাই অনুগ্রহ কৰিছিল সেই দুইজনে ক'লে, তোমালোকে (নগৰৰ) দুৱাৰেদি সোমাই সিহঁতক আক্ৰমণ কৰাঁ; তোমালোকে ভিতৰত সোমাই গলেই তোমালোকে নিশ্চয় জয় লাভ কৰিবা; আৰু যদি তোমালোক বিশ্বাসী হোৱা তেন্তে তোমালোকে আল্লাৰ ওপৰতেই নিৰ্ভৰ কৰিবা।

قَالَ رَجُلِيْنَ مِنَ الَّذِيْنَ يَخٰفُوْنَ اَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوْا عَلَيْهِمُ الْبَابَ ۗ وَاِذَا دَخَلْتُمُْوْهُ فَاَنْكِرْمْ عَلَيْهِمْ ۗ وَاٰتُوا عَلَيْهِمُ السَّلٰمَ ۗ وَاِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٦﴾

২৫) সিহঁতে ক'লে, হে মুচা! সিহঁতে

قَالُوا يٰمُوسٰى اِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا اَبَدًا ۗ مَا دَاوُؤُا فِيْهَا

যেতিয়ালৈকে তাত (সেই নগৰত) থাকে, নিশ্চয় আমি কোনোমতেই তাৰ ভিতৰত কেতিয়াও নোসোমাম; গতিকে তুমি আৰু তোমাৰ প্ৰভু বৰ্ণলৈ ওলাই যোৱা, আমি নিশ্চয় এই ঠাইতে বহি থাকিম।

২৬) তেওঁ ক'লে, হে মোৰ প্ৰভু, নিজৰ আৰু মোৰ ভ্ৰাতাৰ বাহিৰে আন কাৰো ওপৰত নিশ্চয় মোৰ কোনো অধিকাৰ নাই; সেই দেখি আমাৰ আৰু এই অবাধ্য সম্প্ৰদায়ৰ মাজত পাৰ্থক্য কৰি দিয়া।

২৭) তেওঁ ক'লে সেই কাৰণে চল্লিশ বছৰলৈকে সিহঁতক এই দেশৰ পৰা বঞ্চিত কৰা হ'ব; সিহঁতে পৃথিৱীত উদ্‌বাউল হৈ ঘূৰি ফুৰিব; কিন্তু তুমি এই অবাধ্য লোকবিলাকৰ হৈ শোক নকৰিবা।

২৮) আৰু আদমৰ দুয়ো সন্তানৰ বিবৃতি তুমি সত্যৰে সৈতে সিহঁতৰ আগত বৰ্ণনা কৰা, — যেতিয়া উভয়ে ক্লুৰ্বাণী উচৰ্গা কৰিলে, তেওঁলোকৰ এজনৰ পৰা সেই ক্লুৰ্বাণী গ্ৰহণ কৰা হ'ল, কিন্তু আন জনৰ পৰা গ্ৰহণ কৰা নহ'ল। এজনে ক'লে, মই তোমাক নিশ্চয় হত্যা কৰিম; আনজনে ক'লে ধৰ্মপৰায়ণসকলৰ পৰাহে মাথোন আল্লাই (ক্লুৰ্বাণী) গ্ৰহণ কৰে।

২৯) মোক হত্যা কৰিবৰ অৰ্থে যদি তুমি মোৰ ফাললৈ নিজৰ হাত মেলা মই তোমাক হত্যা কৰিবৰ অৰ্থে তোমাৰ ফাললৈ নিজৰ হাত নেমেলা; বাস্তৱতে মই বিশ্বজগতৰ প্ৰতিপালক আল্লালৈ ভয় ৰাখোঁ।

৩০) বাস্তৱতে মই ইয়াকে ইচ্ছা কৰোঁ, মোৰ (হত্যাৰ) পাপ আৰু তোমাৰ নিজৰ পাপ সকলোখিনি যেন তুমিয়েই বহন কৰা; তেনে কাৰ্য্য কৰি পিছত তুমি অগ্নিৰ অধিবাসীবিলাকৰ মাজৰ হবা; আৰু সেয়ে অন্যায় কাৰীবিলাকৰ প্ৰতিফল।

৩১) পিছত আনজনক তেওঁৰ অন্তৰে নিজৰ

فَأَذْهَبَ آتَتْ وَرَبُّكَ فَقَاتَلْنَا إِنَّا هُنَا قَادُونَ ﴿٢٦﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرِقْ بَيْنَنَا
وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٧﴾

قَالَ فَإِنَّهَا مُحْرَمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ
فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٨﴾

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا
فَتَقَبَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ
لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٩﴾

لَئِن بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسٍ فِي يَدَيْ
إِلَيْكَ لِأَتُكَلِّمَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ
صَحْبِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاُ الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ

ভায়েকক হত্যা কৰিবলৈ উদগনি দিলে; গতিকে তেওঁক হত্যা কৰি সেইজন ক্ষতিগ্ৰস্তবিলাকৰ মাজৰ হ'ল।

৩২) যেতিয়া আল্লাই চোৰা কাউৰী এজনী পঠিয়ালে; তাই সেইজনক নিজ ভায়েকৰ মৰা-শ তেওঁ কিদৰে আবৃত কৰিব পাৰে তাকে তেওঁক দেখুৱাৰৰ অৰ্থে মাটি আঁচুৰিব ধৰিল; সেইজনে ক'লে, মোৰ প্ৰতি ধিক! মই নিজ ভাইৰ মৰা-শ আবৃত কৰিবলৈ এই চোৰা কাউৰীজনীৰ নিচিনাও হ'বলৈ অপাৰগ হ'লোঁ। পিছত সেইজন. অনুতাপ কৰোঁতা বিলাকৰ মাজৰ হৈ পৰিল।

৩৩) সেই কাৰণে ইশ্ৰাইলৰ সন্ততিৰ নিমিত্তে আমি এই বিধান লিপিবদ্ধ কৰিছিলোঁ—আত্মাৰ হত্যাৰ পৰিণামত, নাইবা দেশত অশান্তি গুচাবৰ অৰ্থে কাৰণ নথকাতো, যদি কোনো এজনে আন এজনক হত্যা কৰে, সি যেন সকলো মানুহকে হত্যা কৰিলে; সেইদৰে যদি কোনো এজনে আন এজনৰ জীৱন ৰক্ষা কৰে, সি যেন সকলো মানুহৰেই জীৱন ৰক্ষা কৰিলে; আৰু স্বৰূপতে সিহঁতৰ ওচৰলৈ আমাৰ ৰচুলসকল প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণসমূহৰে সৈতে আহিছিল, তথাপি তাৰ পাছতো সিহঁতৰ সৰহভাগে পৃথিৱীত নিশ্চয় সীমা লঙ্ঘনকাৰী হৈছে।

৩৪) যিবিলাকে আল্লা আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰে আৰু পৃথিৱীত অশান্তিৰ সৃষ্টি কৰিবলৈ (অসীম) চেষ্টা কৰে সেইবিলাকৰ শাস্তি এয়ে—সিহঁতক ৰখ কৰা হ'ব বা শূলত দিয়া হ'ব, অথবা সিহঁতৰ হাত আৰু সিহঁতৰ ভৰি বিপৰীত ফালৰ পৰা কাটি পেলোৱা হ'ব, নাইবা সিহঁতক দেশান্তৰ কৰা হ'ব; ইহলোকতে সিহঁতে ভোগ কৰিব এই লাঞ্ছনা, আৰু পৰলোকত সিহঁতৰ নিমিত্তে থাকিব কঠোৰ শাস্তি,—

৩৫) সেই বিলাকৰ ভিন্ন যিবিলাকে

مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣١﴾

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورِى سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ يُؤْتِي مَا أُكْرِمُ وَأَكْرِمُ وَمِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِى سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣٢﴾

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ لَئِن كَثُرُوا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَكَسْرِفُونَ ﴿٣٣﴾

পৰি
কৰি
কৰি
কৰি

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَخُوا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ جِزَاؤُا فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٤﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْرَأُوا عَلَيْهِمْ فَآءُ عَذَابِهِمْ

তোমালোকৰ ক্ষমতাৰ অধীন হোৱাৰ পূৰ্বেই অনুতাপ কৰে; এনে অৱস্থা হ'লে তোমালোকৰ যেন জ্ঞান থাকে, আল্লা শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٤

৩৬) হে বিশ্বাসীসকল, আল্লালৈ ভয় ৰাখিবা আৰু তেওঁৰ পথত অসীম চেষ্টা কৰা যাতে তোমালোক সফলমনোৰথ হ'ব পাৰা।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ
وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ٥

৩৭) বাস্তৱতে যদি অবিশ্বাসীবিলাক পৃথিৱীত থকা সকলো বস্তুৰ আৰু তাৰ লগতে তাৰ তুল্যা আৰু বস্তুৰ গৰাকী হ'লহেঁতেন যাতে সিহঁতে পুনৰুত্থানৰ দিনৰ শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ গোটেইখিনি মোচন মূল্য স্বৰূপে দিয়ে, তথাপি সিহঁতৰ পৰা সেইবিলাক গ্ৰহণ কৰা নহ'ব আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে থাকিব যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি।

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَن لَّهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَنُوهُ بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٦

৩৮) নৱকৰ অগ্নিৰ পৰা ওলাই আহিবলৈ সিহঁতে ইচ্ছা কৰিব, কিন্তু সিহঁতে তাৰ পৰা ওলাই আহিবলৈ নোৱাৰিব, আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে থাকিব স্থায়ী শাস্তি।

يُرِيدُونَ أَن يُخْرَجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِمُخْرَجِينَ
مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ٧

৩৯) আৰু যিবিলাক চোৰ, পুৰুষেই হওক আৰু নাৰীয়েই হওক, সিহঁতে যি অজ্ঞান কৰিছে তাৰ প্ৰতিদান আল্লাৰ পৰা আদৰ্শ শাস্তি স্বৰূপে সিহঁতৰ হাত কাটিবা; আৰু আল্লাই পৰম ক্ষমতাশালী, মহাজ্ঞানী।

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا
كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٨

৪০) কিন্তু যিজনে নিজ অনায়াচৰণৰ পিছত অনুতাপ কৰে আৰু নিজকে সংশোধন কৰে, নিশ্চয় আল্লাই সেইজনৰ প্ৰতি কৃপাদৃষ্টি কৰে; বাস্তৱতে আল্লাই শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

مَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ
عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٩

৪১) তুমি কি নাজানা, আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ ৰাজত্বৰ অধিকাৰ আল্লাৰেই? তেওঁ যাকে ইচ্ছা তাকেই শাস্তি দিয়ে, আৰু যাকে ইচ্ছা তাকেই ক্ষমা কৰে; আৰু সকলো বস্তুৰ ওপৰতে আছে আল্লাৰ মহান ক্ষমতা।

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ
مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ١٠

৪২) হে ৰচুল, যিবিলাকে নিজ মুখেৰে কয়, আমি বিশ্বাস কৰিছোঁ, অথচ সিহঁতৰ অন্তৰে বিশ্বাস কৰা নাই সেই বিলাকৰ ভিতৰৰ, আৰু ইহুদীবিলাকৰো ভিতৰৰ কিছুমানে যে অবিশ্বাসৰ কাৰ্য্যত পৰস্পৰক চেৰ পেলাব বিচাৰে, ই যেন তোমাক বেজাৰ নিদিয়; সিহঁতে সহজে মিছা কথা লৈ কাণ দিয়ে; সিহঁতে আন সম্প্ৰদায়ৰ এনেবিলাকৰ কথাও সহজে শুনে যিবিলাকে তোমাৰ ওচৰলৈকে অহা নাই; সিহঁতে বাক্যসমূহক যথাস্থানৰ পৰা লৰ-চৰ কৰে; সিহঁতে কয়, যদি তোমালোকক এনে আদেশ দিয়া হয়, তেন্তে তাক পালন কৰিবা, কিন্তু যদি তেনে আদেশ তোমালোকক দিয়া নহয় তেন্তে সতৰ্ক হবা। আৰু আল্লাই যাক পৰীক্ষাত পেলাবলৈ ইচ্ছা কৰে, আল্লাৰ আগত তাৰ পক্ষ সমৰ্থন কৰিবলৈ তোমাৰ কোনো অধিকাৰ নাই; যিবিলাকেই অন্তৰসমূহ পৰিত্ৰ কৰিবলৈ আল্লাই ইচ্ছা নকৰে এইবিলাকে; সিহঁতৰ নিমিত্তে ইহলোকত আছে লাঞ্ছনা; আৰু পৰলোকত থাকিব সিহঁতৰ নিমিত্তে কঠোৰ শাস্তি।

৪৩) সিহঁতে সহজে মিছালৈ কাণ দিয়ে, যি অবৈধ তাক আহাৰ কৰে; গতিকে যদি সিহঁত তোমাৰ ওচৰলৈ (বিচাৰৰ নিমিত্তে) আহে, তুমি সিহঁতৰ মাজত বিচাৰ কৰিবা নাইবা সিহঁতৰ পৰা পৰাজমুখ হবা, আৰু যদি তুমি সিহঁতৰ পৰা পৰাজমুখ হোৱা সিহঁতে কেতিয়াও তোমাৰ অকণো অপকাৰ কৰিব নোৱাৰে; আৰু যদি তোমাক বিচাৰেই কৰিব লগা হয় তেন্তে তুমি সিহঁতৰ মাজত ন্যায়মতে বিচাৰ কৰিবা; নিশ্চয় আল্লাই ন্যায়বান সকলক ভাল পায়।

৪৪) আৰু যাৰ ভিতৰত আল্লাৰ বিচাৰ বিদ্যমান সেই তৌৰাত সিহঁতৰ কাষত থকা সত্ত্বেও সিহঁতে যেতিয়া ঘূৰি যায়, সিহঁতে কেনেকৈ তোমাৰ বিচাৰ গ্ৰহণ কৰিব? আৰু সিহঁত কেতিয়াও বিশ্বাসী হ'ব নোৱাৰে।

يَأْتِيهَا الرُّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي
الْكَفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَقْوَابِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنِ
قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا وَهُمْ سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ
سَمْعُونَ لِقَوْمٍ آخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يَجُودُونَ الْكَلِمَ
مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ
وَإِنْ لَمْ تَأْتِكُمْ فَاذْهَبُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ
فَلَنْ تَكُونَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ
اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَسَوْ
لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤٢﴾

سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ أَكْثُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ
فَأَحْكُمْ بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ
عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُمْ
بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٣﴾

وَكَيفَ يَجْحَدُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمٌ
اللَّهُ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ
بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾

৪৫) নিশ্চয় আমি নমাই পঠিয়াইছিলোঁ তৌৰাত; তাৰ ভিতৰত আছিল সুপথ-প্ৰদৰ্শন আৰু জ্যোতি; যি নবীসকল আল্লাৰ আদেশৰ বাঁধা আছিল সেইসকলে তাৰ দ্বাৰা ইহুদীবিলাকৰ মাজত বিচাৰ কৰিছিল; শাস্ত্ৰজ্ঞ পণ্ডিত বিলাকেও আৰু ধৰ্ম্মযাজকবিলাকেও, কিয়নো আল্লাৰ পুথিৰ সংৰক্ষণৰ ভাৰ তেওঁলোকৰ প্ৰতি অৰ্পণ কৰা হৈছিল, আৰু তেওঁলোকেই তাৰ নিমিত্তে শাস্তী-স্বৰূপ আছিল; গতিকে মানুহলৈ ভয় নকৰিবা, কেৱল মোলৈ ভয় ৰাখিবা, আৰু মোৰ নিৰ্দেশনাসমূহ সামান্য মূল্য লৈ সলনি নকৰিবা; আৰু যিবিলাকে আল্লাই যি অৱতীৰ্ণ কৰিছে তাৰ দ্বাৰা বিচাৰ নকৰে সেইবিলাকেই অবিশ্বাসী।

৪৬) আৰু তাত সিহঁতৰ নিমিত্তে আমি এই আদেশ লিপিবদ্ধ কৰিছিলোঁ—প্ৰাণৰ নিমিত্তে প্ৰাণ, আৰু চকুৰ নিমিত্তে চকু, আৰু নাকৰ নিমিত্তে নাক, আৰু কাণৰ নিমিত্তে কাণ, আৰু দাঁতৰ নিমিত্তে দাঁত, আৰু আঘাতৰ সমান প্ৰতিদণ্ড; কিন্তু যদি কেও নিজ দাবী পৰিত্যাগ কৰে তেন্তে সেয়ে তাৰ পক্ষে প্ৰায়শ্চিত্ত; আৰু যিবিলাকে আল্লাই যি অৱতীৰ্ণ কৰিছে তাৰ দ্বাৰা বিচাৰ নকৰে সেইবিলাকেই অনায়াসকাৰী।

৪৭) আৰু তেওঁলোকৰ পিছত তেওঁলোকৰ পদাঙ্কতেই আমি মৰ্যমৰ পুত্ৰ ঈচাক তেওঁৰ পূৰ্বৰে অহা তৌৰাতৰ সত্যতাৰ সমৰ্থনকাৰীৰূপে প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ; আৰু তেওঁক আমি ইন্দ্ৰিয়ল প্ৰদান কৰিছিলোঁ; তাৰ মাজত আছিল সুপথ-প্ৰদৰ্শন আৰু জ্যোতি; আৰু সেই পুথি আছিল তাৰ পূৰ্ববৰ্ত্তী তৌৰাতৰ সত্যতাৰ সমৰ্থক, আৰু ধৰ্ম্মপৰায়ণসকলৰ নিমিত্তে সুপথ-প্ৰদৰ্শন আৰু সৎ-উপদেশ।

৪৮) আৰু ইন্দ্ৰিয়ল পোৱাৰিলাকৰ এয়ে উচিত আছিল যে তাৰ মাজত আল্লাই যি অৱতীৰ্ণ কৰিছিল সেই অনুযায়ী বিচাৰ কৰে; আৰু

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّابُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَخَشَوْنَ اللَّهَ وَ لَا تَشْكُرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكُفْرُونَ ﴿٤٥﴾

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذْنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٦﴾

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِبِيعَةِ ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٧﴾

وَلِيُحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ

যিবিলাকে আল্লাই যি অৱতীৰ্ণ কৰিছে তাৰ দবাৰা বিচাৰ নকৰে সেই বিলাকেই হৈছে বিৰুদ্ধাচাৰী।

৪৯) আৰু (শেষত) এই গ্ৰন্থখন সত্যৰে সৈতে তোমাৰ প্ৰতি আমি অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ, তাৰ পূৰ্ববৰ্তী ধৰ্মগ্ৰন্থৰ সত্যতাৰ সমৰ্থক আৰু তাৰ সংৰক্ষক স্বৰূপ; গতিকে আল্লাই যি অৱতীৰ্ণ কৰিছে তাৰ দবাৰা তুমি সিহঁতৰ মাজত বিচাৰ কৰিবা; আৰু যি সত্য তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছে তাক এৰি সিহঁতৰ বৃথা বাঞ্ছাৰ অনুসৰণ নকৰিবা। আৰু তোমালোকৰ প্ৰত্যেক সম্প্ৰদায়ৰ নিমিত্তে আমি (বেলেগ) বিধি আৰু পন্থা নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছোঁ; আৰু আল্লাই ইচ্ছা কৰা হ'লে তেওঁ তোমালোকক একেটা সম্প্ৰদায় কৰিলেহেঁতেন; কিন্তু (তেওঁ তেনে কৰা নাই) যাতে তেওঁ তোমালোকক যি দান কৰিছে সেই সম্বন্ধে তোমালোকক পৰীক্ষা কৰে; সেই দেখি সজকাম কৰাত তোমালোকে ইজনে সিজনক চেৰ পেলাবলৈ চেষ্টা কৰিবা; আল্লাৰ ফালেই হ'ব তোমালোকৰ সকলোৰে প্ৰত্যাগমন; তেতিয়া যি বিষয়ে তোমালোকে বিৰোধ কৰিছিল সেই বিষয়ে তেওঁ তোমালোকক জানিবলৈ দিব।

৫০) আৰু (আমি আদেশ কৰিছোঁ) আল্লাই যি অৱতীৰ্ণ কৰিছে সেই অনুযায়ী তুমি সিহঁতৰ মাজত বিচাৰ কৰা; আৰু সিহঁতৰ বৃথা বাঞ্ছাৰ অনুসৰণ নকৰিবা, আৰু সিহঁতৰ পৰা সতৰ্ক হৈ থাকিবা যাতে আল্লাই যি তোমালৈ প্ৰত্যাদেশ কৰিছে তাৰ কোনো অংশ সম্পৰ্কে সিহঁতে তোমাক বিচলিত নকৰে; কিন্তু যদিহে সিহঁত বিমুখ হয় তেন্তে জানিবা, সিহঁতৰ কিছুমান পাপৰ কাৰণে আল্লাই সিহঁতক শাস্তি দিবলৈ ইচ্ছা কৰিছে; আৰু মানুহৰ সৰহভাগেই নিশ্চয় বিৰুদ্ধাচাৰী।

৫১) কি! সিহঁতে অজ্ঞানতা যুগৰ বিচাৰ বিচাৰিছে নে? কিন্তু সুদৃঢ় বিশ্বাসী সকলৰ নিমিত্তে

يُنْعِمُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّئًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شُرْعَةً وَمِنْهَا جَاوِزًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لَيَبْئُوكُمْ فِي مَا أَنْشَأْتُمْ مِنَ الْخَيْرِ تَأْتِي إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٠﴾

وَأَنْ أَحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
وَأَمَّا لَهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ
فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاَعْلَمُ أَنَا بِرِيْدِ اللَّهِ أَنْ يُعْصِيَهُمْ بِبَعْضِ
ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٥١﴾

فَأَحْكُم بِنُجَاهِهَا لِيَبْعَثُكُمْ مِنَ اللَّهِ

বিচাৰ কৰাত আল্লাতকৈ অধিক শ্ৰেষ্ঠ কোন হ'ব পাৰে ?

৫২) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকে ইহুদী আৰু খৃষ্টিয়ানবিলাকক বন্ধু ৰূপে গ্ৰহণ নকৰিবা ; সিহঁত পৰস্পৰ পৰস্পৰৰ বন্ধু ; আৰু তোমালোকৰ কোনোৱে যদি সিহঁতৰে সৈতে বন্ধুতা কৰে, তেন্তে সিও সিহঁতৰ মাজৰেই ; নিশ্চয় অন্যায়াকাৰী জাতিক আল্লাই পথপ্ৰদৰ্শন নকৰে ।

৫৩) পিছত যিবিলাকৰ অন্তৰসমূহত ব্যাধি আছে সেই বিলাকক সিহঁতৰ মাজত সোমাই ফুৰা-চকা কৰা দেখি পাৰা ; সিহঁতে কৈ ফুৰে, কালচক্ৰত আমাৰ বিপৰ্যায় ঘটিব বুলি আমি ভয় কৰোঁ ; কিন্তু অদূৰ ভৱিষ্যতত আল্লাই বিজয়ৰ উদ্ভাৱন কৰিব, অথবা (তাতোকৈ ডাঙৰ) ঘটনা নিজ কাষৰ পৰা ঘটাব ; তেতিয়া সিহঁতে নিজৰ অন্তৰসমূহত যি গোপনে ৰাখিছিল তাৰ কাৰণে অনুতাপ কৰিব ।

৫৪) আৰু বিশ্বাসী সকলে ক'ব, যিবিলাকে আল্লাৰ নামত এই বুলি ডাঠি শপত খাইছিল যে সিহঁতে তোমালোকৰেই সঙ্গী হৈ থাকিব, ইহঁত সেইবিলাক নে ? সিহঁতৰ কাৰ্যাসমূহ নিষ্ফল হ'ব ; শেহত সিহঁত ক্ষতিগ্ৰস্ত হৈ পৰিব ।

৫৫) হে বিশ্বাসী সকল, তোমালোকৰ মাজৰ যিবিলাকে নিজ ধৰ্ম ত্যাগ কৰিব, (সিহঁতৰ ঠাইত) আল্লাই সোনকালে এনে এটা সম্প্ৰদায় উত্থাপন কৰিব যিবিলাকক আল্লাই ভাল পাব আৰু যিবিলাকে তেওঁকো ভাল পাব ; তেওঁ লোক বিশ্বাসীসকলৰ প্ৰতি নস্র হ'ব, অবিশ্বাসীবিলাকৰ প্ৰতি হ'ব কঠোৰ ; তেওঁলোকে আল্লাৰ পথত যুদ্ধ কৰিব, আৰু নিন্দাকাৰীৰ নিন্দালৈ ভয় নকৰিব ; সেয়ে আল্লাৰ কৃপা, যি তেওঁ যাকে ইচ্ছা তাকেই দান কৰিব ; আৰু আল্লা প্ৰচুৰ সঙ্গতি-সম্পন্ন, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞাতা ।

حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٢﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاِنَّ مِنْهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥٣﴾

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا آيَةٌ ۖ وَآيَةُ اللَّهِ أَنَّ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا فِي أَنفُسِهِمْ نَدِيمِينَ ﴿٥٤﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا اهُؤُلَاءِ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ هَدَدًا آيَاتِهِمْ أَنَّهُمْ لَكُمْ حِطَّةٌ أَعْمَالُهُمْ فَاصْبِرُوا خَيْرِينَ ﴿٥٥﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَن يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللّٰهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعَدَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾

৫৬) প্ৰকৃততে তোমালোকৰ বন্ধু হৈছে আল্লা আৰু তেওঁৰ বচল আৰু বিশ্বাসীবিলাকৰ মাজৰ সেইবিলাক যিবিলাকে নমাজৰ অনুষ্ঠান কৰে আৰু জকাত দান কৰে আৰু (আল্লাৰ) বাধ্য হৈ থাকে।

৫৭) আৰু যিবিলাকে আল্লাক আৰু তেওঁৰ বচলক আৰু বিশ্বাসীসকলক বন্ধুৰূপে গ্ৰহণ কৰে সেইবিলাকেই আল্লাৰ সঙ্গত; তেওঁলোক নিশ্চয় জয়ী হ'ব।

৫৮) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকৰ পূৰ্বেৰ পুথিপোৰাবিলাকৰ মাজৰ আৰু অশ্বাসী-বিলাকৰ মাজৰ যিবিলাকে তোমালোকৰ ধৰ্ম লৈ উপহাস আৰু ধেমালি কৰে সেইবিলাকক বন্ধুভাৱে গ্ৰহণ নকৰিবা; আৰু যদি তোমালোক (সঁচাকৈয়ে) বিশ্বাসী হোৱা, (কেৱল) আল্লালৈ ভয় ৰাখিবা।

৫৯) আৰু যেতিয়া তোমালোকে নমাজলৈ আহ্বান কৰা, সিহঁতে তাকে লৈ উপহাস আৰু ধেমালি কৰিব ধৰে; তাৰ কাৰণ এই, সিহঁত এনে এটা জাতি যাৰ বোধ নাই।

৬০) তুমি কোৱাঁ, হে পুথিপোৰাসকল, তোমালোকে কেৱল এই কাৰণেই আমাৰ দোষ ধৰিছা নে যে আমি আল্লাত আৰু আমাৰ প্ৰতি যি অৱতীৰ্ণ হৈছে তাত আৰু যি পূৰ্বেৰ অৱতীৰ্ণ হৈছিল তাতো বিশ্বাস কৰিছোঁ? অথবা এই কাৰণে নে যে তোমালোকৰ সৰহভাগেই (আল্লাৰ) অবাধ্য?

৬১) তুমি কোৱাঁ, আল্লাৰ কাষত কাৰ্য্যৰ প্ৰতিফল সম্পৰ্কে তাতোকৈ কোন অধিক নিকৃষ্ট মই তোমালোকক জানিব দিম নে? যিবিলাকক আল্লাই নিভ্ৰ সম্মুখৰ পৰা আঁতৰ কৰিছে আৰু যিবিলাকৰ প্ৰতি তেওঁ কুপিত হৈছে আৰু যিবিলাকৰ কিছুমানক বান্দৰ আৰু গাহৰি স্বৰূপ

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رُكْعُونَ ﴿٥٦﴾

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا وَيْنَكُمْ هُزُؤًا وَلَعْنًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْقَكَارِ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُمْ قَوْمًا مُّسِبِينَ ﴿٥٨﴾

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هُزُؤًا وَلَعْنًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٩﴾

قُلْ يَا هَلْهُنَّ الْكُتُبُ هَلْ تَشْفَعُونَ مِنَّا إِلَّا إِنَّا أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَإِنَّا أَكْثَرُكُمْ مُّسْقُونَ ﴿٦٠﴾

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَٰلِكَ مُتَوَبِّعًا عِنْدَ اللَّهِ مَنْ عَنَى اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ

কৰিছে; আৰু যিবিলাকে স্বয়ংতানৰ পূজা কৰিছে, সেইবিলাকৰ অৱস্থা অধিক নিকৃষ্ট, আৰু সেইবিলাক সজ বাটৰ পৰা বহুদূৰ বিভ্ৰান্ত।

৬২) আৰু সিহঁত যেতিয়া তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহে, সিহঁতে কয়, আমি বিশ্বাস কৰিছোঁ; অথচ স্বৰূপতে সিহঁত অবিশ্বাস লৈ আহি সোমাইছিল আৰু তাকে লৈ ওলাই গ'ল; আৰু সিহঁতে যি গোপন কৰে তাক আল্লাই ভালকৈ জানে।

৬৩) আৰু তুমি সিহঁতৰ বহুতকৈ পাপ আৰু সীমা লঙ্ঘন আৰু অবৈধ আহাৰৰ পিনে খৰ-খেদা কৰি থকা দেখা পাবা; সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছে প্রকৃততে কি নিকৃষ্ট!

৬৪) শাস্ত্ৰ পণ্ডিতবিলাকে আৰু ধৰ্ম্মযাজকবিলাকে কিয় সিহঁতক পাপৰ কথা কোৱা আৰু যি অবৈধ তাক আহাৰ কৰা সম্বন্ধে নিষেধ নকৰে? সিহঁতে যি সম্পন্ন কৰিছে প্রকৃততে কি নিকৃষ্ট!

৬৫) আৰু ইহুদীবিলাকে কয়, আল্লাৰ হাত আবদ্ধ; সিহঁতৰ নিজৰেই হাত আবদ্ধ হ'ব; আৰু এনে কথা কোৱাৰ বাবে সিহঁতক অভিশাপ দিয়া হ'ব, নহয়, তেওঁৰ দুইখনেই হাত মুক্ত; তেওঁ যেনে ইচ্ছা তেনে কাৰ্য্য কৰে; আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা তোমাৰ প্ৰতি যি অৱতীৰ্ণ হৈছে তাৰ বাবে নিশ্চয় সিহঁতৰ সৰহভাগেই বিৰুদ্ধাচৰণ আৰু অবিশ্বাসত আগ বাঢ়িব; আৰু আমি সিহঁতৰ মাজত পুনৰুত্থানৰ দিনলৈকে শত্ৰুতা আৰু বিদ্বেষৰ ভাব সঞ্চাৰ কৰিছোঁ; যেতিয়া সিহঁতে যুদ্ধৰ অগনি প্ৰজ্বলিত কৰে আল্লাই তাক নিৰ্ব্বাপিত কৰে; আৰু সিহঁতে পৃথিৱীত অশান্তি সৃষ্টি কৰিবৰ অৰ্থে ঘূৰি ফুৰে; কিন্তু আল্লাই অশান্তি সৃষ্টি কৰোঁতা বিলাকক ভাল নাপায়।

৬৬) আৰু পৃথিৱীপোৱাবিলাকে বিশ্বাস কৰা হ'লে আৰু ধৰ্ম্মপৰায়ণ হোৱা হ'লে আমি নিশ্চয়

الطَّاعُونَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦١﴾

وَأَنذَارًا جَارًا وَكَلِمَةً قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدَّ حَرَجُوا
بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦٢﴾

وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَ
أَكْثُهُمُ السُّعْتَةُ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٣﴾

لَوْ لَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ
وَ أَكْثُهُمُ السُّعْتَةُ لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٤﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غَلَّتْ أَيْدِيهِمْ
وَلَعْنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ
يَشَاءُ وَلَيُرِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ
رَبِّكَ طَغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقَبِيلَاتُ بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا
لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٥﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكُنَّا عَنْهُمْ

সেইবিলাকৰ পৰা সেইবিলাকৰ কুকাৰ্য্যবিলাক আঁতৰাই নিলোঁহেঁতেন, আৰু আমি নিশ্চয় সেইবিলাকক আনন্দপূৰ্ণ উদ্যানসমূহৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিলোঁহেঁতেন।

৬৭) আৰু তেওঁলোকে তোৰাত আৰু ইনযীল আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰতি নিজ প্ৰভুৰ পৰা যি নমাই পঠোৱা হৈছে তাক প্ৰতিষ্ঠিত কৰা হ'লে, তেওঁলোকে নিশ্চয় তেওঁলোকৰ ওপৰৰ পৰা আৰু তেওঁলোকৰ ভৰিৰ তলৰ পৰা (সুখশান্তি) উপভোগ কৰিব পালেহেঁতেন; তেওঁলোকৰ মাজত এদল মধ্যপন্থীয়ো আছে, কিন্তু তেওঁলোকৰ সৰহভাগেই যি কাৰ্য্য কৰে সি কি নিকৃষ্ট!

৬৮) হে ৰচুল, তোমাৰ প্ৰতি তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা যি অৱতীৰ্ণ হৈছে তাৰে সংবাদ (মানৱক) প্ৰদান কৰাঁ; আৰু তুমি যদি তাকে নকৰা, তেন্তে তেওঁ (তোমালৈ) পঠোৱা সংবাদ প্ৰচাৰৰ কাৰ্য্য তুমি সম্পন্ন নকৰিলা; আৰু আল্লাই তোমাক মানুহৰ (কু-অভিসন্ধিৰ) পৰা ৰক্ষা কৰিব; বাস্তৱতে আল্লাই বিশ্বাস অগ্ৰাহ্য কৰোঁতাবিলাকক সুপথ প্ৰদৰ্শন নকৰে।

৬৯) তুমি কোৱাঁ, হে পুথিপোৱাসকল, তোমালোকে তোৰাত আৰু ইনযীল আৰু তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা তোমালোকৰ প্ৰতি যি অৱতীৰ্ণ হৈছে তাক প্ৰতিষ্ঠিত নকৰালৈকে তোমালোকৰ কোনো স্থিতাপি থাকিব নোৱাৰে আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা তোমাৰ প্ৰতি যি অৱতীৰ্ণ হৈছে তাৰ বাবে নিশ্চয় সিহঁতৰ সৰহভাগেই বিৰুদ্ধাচৰণ আৰু অবিশ্বাসত আগ বাঢ়িব; গতিকে তুমি অবিশ্বাসীবিলাকৰ নিমিত্তে বেজাৰ নকৰিবা।

৭০) বাস্তৱিকতে বিশ্বাসীবিলাক আৰু ইহুদী-বিলাক আৰু চেৰিয়ানবিলাক আৰু খৃষ্টিয়ান-বিলাকৰ যিবিলাকে আল্লাত আৰু শেহ দিনত

سَيَاتِهِمْ وَأَدْخَلْنَهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٦٧﴾

وَأَوْأَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكْلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءٌ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾

৭
৬
৮

يَأْتِيهَا الرُّسُولُ يَلْعَنُ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٩﴾

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُعْطُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيُزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَنِفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصُّبُحُونَ وَالنَّصَارَى مَنَّ اللَّهُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ

বিশ্বাস কৰে আৰু সজ কাম কৰে, তেওঁলোকৰ কোনো ভয় নাথাকিব আৰু তেওঁলোকে শোকো কৰিব নালাগিব।

৭১) স্বৰূপতে আমি ইসাইলৰ সন্তান-সন্ততিৰ পৰা অঙ্গীকাৰ গ্ৰহণ কৰিছিলোঁ, আৰু সিহঁতৰ ওচৰলৈ বচুলসকলক প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ; সিহঁতৰ অন্তৰসমূহে যি বাঞ্ছা নকৰে তাকে লৈ যেতিয়া বচুল সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহিছিল, তেতিয়া সিহঁতে কিছুমানক অসত্যবাদী বুলি কৈছিল আৰু কিছুমানক বধ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল।

৭২) আৰু সিহঁতে ভাবিছিল, সিহঁত কোনো পৰীক্ষাত নপৰিব; সেই দেখি সিহঁত অন্ধ আৰু কলা হ'ল; তথাপি আল্লাই সিহঁতৰ ফালে কৃপাদৃষ্টি কৰিলে; কিন্তু পুনৰায় সিহঁতৰ সবহভাগেই অন্ধ আৰু কলা হৈ থাকিল; আৰু সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰে আল্লাই তাক নিৰীক্ষণ কৰে।

৭৩) যিবিলাকে কয়, নিশ্চয় মৰ্যমৰ পুত্ৰ মটীহহে আল্লা, সেইবিলাক স্বৰূপতে অবিশ্বাসী হৈছে; অথচ মটীহে (নিজেই) কৈছিল, হে ইসাইলৰ সন্তান-সন্ততি, মোৰ প্ৰভু আৰু তোমা-লোকৰ প্ৰভু আল্লাৰ আৰাধনা কৰাঁ, বাস্তৱতে যেয়ে আনক আল্লাৰ সমান কৰে, নিশ্চয় তাৰ নিমিত্তে আল্লাই স্বৰ্গৰ কানন অবৈধ কৰিছে, আৰু তাৰ আশ্ৰয়ৰ স্থল নৰকৰ অগ্নি; আৰু অনায়া-কাৰীবিলাকৰ নিমিত্তে কোনো সহায় কৰোঁতা নাথাকিব।

৭৪) যিবিলাকে কয়, নিশ্চয় আল্লা তিনিজনৰ মাজৰ এজন, সেইবিলাক স্বৰূপতে অবিশ্বাসী হৈছে; অথচ একমাত্ৰ উপাস্য আল্লাৰ বাহিৰে আন উপাস্য নাই; আৰু এনে (আল্লাৰ) নিন্দা কৰাৰ পৰা যদি সিহঁত ক্ষান্ত নহয়, তেন্তে সিহঁতৰ মাজৰ অবিশ্বাসীবিলাকক যে যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তিয়ে স্পৰ্শ কৰিব এই কথা সুনিশ্চিত।

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٥١﴾

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَإَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
رُسُلًا كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ إِلَّا نَهَوَىٰ أَنفُسَهُمْ
فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٥١﴾

وَحَسِبُوا إِلَّا تَكُونُ فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَدُوا ثُمَّ نَابَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَدُوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿٥٢﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنِي إِسْرَائِيلَ وَاعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ
الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنَ النَّصْرِ ﴿٥٣﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثَةٌ وَمَنْ
إِلَهُ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْهَوْا عَمَّا يُفْعَلُونَ
لَيَسْتَنَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابَ أَلِيمٍ ﴿٥٤﴾

৭৫) সিহঁতে কিয় আল্লাৰ ফালে প্ৰত্যাবৰ্ত্তন নকৰে আৰু ক্ষমা ভিক্ষা নকৰে? অথচ আল্লা শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

৭৬) মৰয়মৰ পুত্ৰ মচীহ আছিল এজন বচুল মাথোন; তেওঁৰ পূৰ্বে অহা অনেক বচুলৰ অন্তৰ্ধান হৈছে; আৰু তেওঁৰ মাতৃ আছিল সতাপৰায়ণা; উভয়েই (দৈনিক) খাদ্য আহাৰ কৰিছিল; চোৱা, কেনেকৈ আমি সিহঁতৰ (মঙ্গলৰ) নিমিত্তে নিদৰ্শনসমূহ সুস্পষ্ট কৰিছোঁ; তথাপি চোৱা কোন ফালে সিহঁতক ঘূৰাই নিয়া হৈছে!

৭৭) তুমি কোৱা, তোমালোকে আল্লাক এৰি এনেজনৰ আৰ্ৰাধনা কৰিবা নে যাৰ কোনো ক্ষমতা নাই তোমালোকৰ অপকাৰ আৰু উপকাৰ কৰিবলৈ; আৰু কেৱল আল্লাই শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্ব্বজ্ঞাত।

৭৮) তুমি কোৱা, হে পুথিপোৱাসকল নিজ ধৰ্ম সন্মুখে তোমালোকে অন্যায়ৰূপে সীমা অতিক্ৰম নকৰিবা; আৰু যিবিলাক পূৰ্বে বিপথে গৈছিল আৰু যিবিলাকে বহুতক পথভ্ৰান্ত কৰিছিল আৰু নিজেও সজ্ঞ বাটৰ পৰা বিভ্ৰান্ত হৈছিল তোমালোকে সেইবিলাকৰ বৃথা আকাঙ্ক্ষাৰ অনুসৰণ নকৰিবা।

৭৯) ইস্ৰাইলৰ সন্তান-সন্ততিৰ মাজৰ যিবিলাকে অবিশ্বাস কৰিছিল সেইবিলাকক দাউদ আৰু মৰয়মৰ পুত্ৰ ঈচাৰ বাক্য দ্বাৰা অভিশাপ দিয়া হৈছিল; কিয়নো সিহঁত অবাধ্য হৈছিল আৰু সিহঁতে সীমা অতিক্ৰম কৰি থাকিছিল।

৮০) সিহঁতে যি নিকৃষ্ট কাৰ্য্য নিজে কৰিছিল তাকে কৰিবলৈ সিহঁতে ইজনে সিজনক নিষেধ নকৰিছিল; সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰি আছিল সি নিশ্চয় অতি নিকৃষ্ট।

৮১) তুমি সিহঁতৰ মাজৰ বহুতকে অবিশ্বাসী-

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٥﴾

مَا السَّبِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدْقَةٌ كَانَا يَأْكُلَنِ الطَّعَامُ انظُرْ كَيْفَ بَيَّنَّ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انظُرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٧٦﴾

قُلْ اتَّبِعُونِ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٧﴾

قُلْ يَا هَلَهَ الْكُتُبَ لَا تَعْلَمُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٨﴾

لِعَنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٩﴾

كَانُوا لَا يَتَنَبَّهُونَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٨٠﴾

تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا

বিলাকৰ সৈতে বন্ধুতাৰ ভাব ৰখা দেখা পাবা; সিহঁতৰ নিমিত্তে সিহঁতৰ আত্মাই যি প্ৰস্তুত ৰাখিছে সি নিশ্চয় নিকট; তাৰ ফলত সিহঁতৰ প্ৰতি আল্লা অসন্তুষ্ট হৈছে, আৰু সিহঁতে এই শাস্তি স্থায়ীৰূপে ভোগ কৰি থাকিব।

৮২) আৰু সিহঁতে আল্লাত আৰু নবীজনাৎ আৰু তেওঁৰ প্ৰতি যি অৱতীৰ্ণ হৈছে তাত বিশ্বাস কৰা হ'লে সিহঁতে সিহঁতক বন্ধুৰূপে গ্ৰহণ নকৰিলেহেঁতেন, কিন্তু সিহঁতৰ সৰহভাগেই অবাধ্য।

৮৩) মানুহৰ মাজত ইহুদীবিলাকক আৰু অংশীবাৰদীবিলাকক বিশ্বাসীবিলাকৰ প্ৰতি তুমি নিশ্চয় শত্ৰুতাত সকলোতকৈ বেছি কঠোৰ পাবা; আৰু যিবিলাকে কয়, আমি খৃষ্টিয়ান, সেই-বিলাকক তুমি নিশ্চয় বন্ধুতাত সকলোতকৈ বিশ্বাসীবিলাকৰ বেছি ওচৰ পাবা; ইয়াৰ কাৰণ এই, তেওঁলোকৰ মাজত আছে এনে পণ্ডিতবিলাক যি ধৰ্মশাস্ত্ৰত বিদ্বান, আৰু আছে এনে সাধু পুৰুষবিলাক যি উদাসীন; আৰু এটা কাৰণ, তেওঁলোকে অহঙ্কাৰ নকৰে।

সপ্তম পাৰা

৮৪) আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে ৰচুললৈ যি (প্ৰত্যাদেশ) নমাই পঠিওৱা হৈছে তাক শুনে তেতিয়া তেওঁলোকে সত্য উপলব্ধি কৰাৰ বাবে তেওঁলোকৰ চকুলো বৈ থকা দেখিবা; তেওঁলোকে ইয়াকে প্ৰাৰ্থনা কৰে, হে আমাৰ প্ৰভু, আমি বিশ্বাস স্থাপন কৰিলোঁ, এতেকে (সত্যৰ) সাক্ষী দিওঁতাসকলৰ লগতে আমাকো লেখি থোৱা।

৮৫) আৰু আল্লাত আৰু আমাৰ ওচৰলৈ অহা সত্যত বিশ্বাস নকৰিবলৈ আমাৰ কি কাৰণ থাকিব পাৰে, যিস্থলত আমি আশা কৰোঁ, আমাৰ প্ৰভুৱে আমাক ধাৰ্ম্মিককলৰ সঙ্গী কৰি তেওঁলোকৰ অন্তৰ্গত কৰিব

৮৬) গতিকে তেওঁলোকে তেনে প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ

قَدَمَتْ لَهُمْ أَنْفُسَهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خُلِدُونَ ﴿٨١﴾

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوا لَهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٨٢﴾

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَحْمِلُ ذُنُوبَكُمْ إِنَّمَا فِتْنَتُنَا وَرُحْبَانَا وَأَنَّهُمْ لَا يَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٣﴾

وَإِذَا سَبَعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٤﴾

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾

فَأَنذَرْتَهُمْ اللَّهُ بِمَا كَانُوا جَعَلْتَنِي تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَهْرَاقُ

বাবে আল্লাই প্ৰতিদান স্বৰূপ তেওঁলোকক এনে উদ্যানসমূহ দান কৰিছে যাৰ তলেদি জুৰিবিলাক বৈ গৈছে; তাতেই তেওঁলোকে স্থায়ীৰূপে বাস কৰিব; আৰু যিসকলে সজ কাম কৰে তেওঁলোকৰ প্ৰতিদান এয়ে।

৮৭) আৰু যিবিলাকে অবিশ্বাস কৰে আৰু আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ মিছা বুলি ভাবে সিহঁতেই নৰকৰ অধিবাসী।

৮৮) হে বিশ্বাসীসকল, আল্লাই যিবিলাক বিশুদ্ধ বস্তু তোমালোকৰ নিমিত্তে বৈধ কৰিছে সেইবিলাক অবৈধ নকৰিবা, আৰু কেতিয়াও সীমা অতিক্ৰম নকৰিবা; বাস্তৱতে সেইবিলাকক আল্লাই ভাল নাপায় যিবিলাকে সীমা অতিক্ৰম কৰে।

৮৯) আৰু আল্লাই তোমালোকক যি বৈধ আৰু বিশুদ্ধ বস্তু দান কৰিছে তাকে তোমালোকে খাবা, আৰু যিজন আল্লাত বিশ্বাস কৰিছা তেওঁলৈ ভয় ৰাখিবা।

৯০) তোমালোকে নজনাকৈ খোৱা শপতৰ কাৰণে আল্লাই তোমালোকৰ দায় নধৰিব, কিন্তু তোমালোকে ইচ্ছা কৰি যি শপতত আবদ্ধ হৈছা তাৰ কাৰণে তেওঁ তোমালোকৰ দায় ধৰিব; তাৰ প্ৰায়শ্চিত্ত হৈছে দহজন দৰিদ্ৰক এনে আহাৰ দান কৰা যি সাধাৰণতে নিজ পৰিয়ালক দিয়া, নাইবা পিন্ধিবলৈ সিহঁতক বস্ত্ৰ দান কৰা, নাইবা এটা দাসক মুক্ত কৰা; কিন্তু যাৰ এনে কৰিবৰ সামৰ্থ্য নাই তাৰ তিনি দিন ৰোজা পালন কৰা; যেতিয়া তোমালোকে কোনো শপত খোৱা সেই শপতৰ এয়ে হৈছে প্ৰায়শ্চিত্ত; আৰু তোমালোকে নিজ শপত ৰক্ষা কৰিবা; আল্লাই তেওঁৰ নিদৰ্শনসমূহ এইদৰেই স্পষ্ট কৰে, যাতে তোমালোকে কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ কৰা।

৯১) হে বিশ্বাসীসকল, মাদক দ্ৰব্য আৰু জুৱা খেলা আৰু যজ্ঞৰ শিলত বলিদান আৰু কাঁড়ৰ

خُلْدَيْنِ فِيهَا ۖ وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٧﴾

۞ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٨﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٩﴾

وَكُلُوا مِنَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِيَ أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٩٠﴾

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْاَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْفَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۖ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۚ ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ ۚ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ ۚ كَذِبُ لِكُمْ يُبِينُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٩١﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْبَيْسُ وَالْآنصابُ

দবাৰা ভাগ্য নিৰ্ণয়,—এইবিলাক স্বয়তানৰ ঘণনীয় কাৰ্যাসমূহৰ অংশ মাথোন; এনে কাৰ্য্য তোমালোকে পৰিত্যাগ কৰিবা; সম্ভৱতঃ তোমালোক সফলকাম হ'ব পাৰিবা।

৯২) স্বয়তানে ইয়াকে ইচ্ছা কৰে, মাদক দ্ৰব্য আৰু জুৱাখেলৰ দবাৰা তোমালোকৰ ভিতৰত শত্ৰুতা আৰু বিদ্বেষ জন্মায়, আৰু আল্লাৰ স্মৰণৰ পৰা আৰু নমাজৰ পৰা তোমালোকক বিৰত কৰে; সেই দেখি (এনে কাৰ্য্যৰ পৰা) তোমালোক ক্ষান্ত হবানে?

৯৩) আৰু তোমালোক আল্লাৰ বাধ্য হোৱা, আৰু ৰচুলৰো বাধ্য হোৱা, আৰু (নিজৰ আচৰণ সম্বন্ধে) সতৰ্ক হৈ থাকিবা; কিন্তু যদি তোমালোক বিমুখ হোৱা তেনেহ'লে জানি থবা, আমাৰ ৰচুলৰ ওপৰত আছে কেৱল স্পষ্টকৈ বাণী প্ৰচাৰ কৰিবৰহে ভাৰ।

৯৪) যিসকলে বিশ্বাস কৰে আৰু সজ কাম কৰে তেওঁলোকে যি অবৈধ বস্তু আগতে খাইছিল তাৰ বাবে তেওঁলোকৰ কোনো দোষ নহ'ব, যদিহে তেওঁলোকে অসতৰ পৰা আঁতৰি থাকে আৰু বিশ্বাস কৰে আৰু সজ কাম কৰে; তাৰ পিছত তেওঁলোকে পাপৰ পৰা নিজকে ৰক্ষা কৰে আৰু বিশ্বাস স্থাপন কৰে; তাৰ পিছতো তেওঁলোকে আত্মসংযম কৰে আৰু সজ কাম কৰি থাকে; আৰু আল্লাই সজ কাম কৰোঁতাবিলাকক ভাল পায়।

৯৫) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকৰ হাতসমূহ আৰু যাঠিসমূহৰে চিকাৰ কৰিব পৰা চিকাৰৰ দবাৰা আল্লাই নিশ্চয় তোমালোকক পৰীক্ষা কৰিব, যাতে তেওঁ জানে কোনে তেওঁক নেদেখাকৈ অন্তৰৰে ভয় কৰে; তাৰ পিছত যিয়ে সীমা অতিক্ৰম কৰিব তাৰ নিমিত্তে থাকিব কষ্টদায়ক শাস্তি।

৯৬) হে বিশ্বাসীসকল, হয সম্পন্ন কৰাৰ

وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ فَأَجْتَبُوهُ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿٩١﴾

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْيَيْسْرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩٢﴾

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا إِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْبَيِّنُ ﴿٩٣﴾

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا كَلِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٤﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَلْبِثُوا فِيهَا مِنَ الْيَوْمِ بِمِزْمَتِهِ لِيُعْلَمَ اللَّهُ مِنْ يَمِينِهِ بِأَلْفَيْ مَن مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٥﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَاتَتَّقُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ

অৱস্থাত তোমালোকে কোনো চিকাৰৰ জন্তু বধ নকৰিবা; আৰু তোমালোকৰ মাজৰ য়েয়ে জানি-বুজি তেনে জন্তু বধ কৰে তাৰ ক্ষতিপূৰণ হৈছে, তোমালোকৰ মাজৰ দুজন ন্যায়ৱন্ত মানুহৰ বিচাৰ মতে সেই বধ কৰা জন্তুটোৰ নিচিনা এটা জন্তু কাঁবালৈ কুৰ্বানী দিবৰ নিমিত্তে আনিবৰ দিহা কৰা; নাইবা তাৰ প্ৰায়শ্চিত্ত হৈছে দৰিদ্ৰবিলাকক ভোজন কৰোৱা; অথবা তাৰ সলনি ৰোজা পালন কৰা, যাতে সি তাৰ নিজ (নিকৃষ্ট) কৰ্ম্মৰ প্ৰতিফলৰ সোৱাদ লব পাৰে। যি অতীতত ঘটিল আল্লাই তাৰ বাবে ক্ষমা কৰিছে; কিন্তু য়েয়ে পুনৰায় তেনে কৰ্ম্ম কৰিব তাক আল্লাই শাস্তিৰ প্ৰতিফল দিব; আৰু আল্লা পৰম ক্ষমতাশালী, প্ৰতিফল দিবৰ গৰাকী।

৯৭) সাগৰৰ চিকাৰ আৰু তাৰ আহাৰ তোমালোকৰ নিমিত্তে বৈধ কৰা হৈছে— তোমালোকৰ আৰু ভ্ৰমণ কৰোঁতাবিলাকৰ নিমিত্তে সম্বল স্বৰূপ; আৰু যেতিয়ালৈকে তোমালোকে হয় সম্পন্ন কৰাৰ অৱস্থাত থাকা তেতিয়ালৈকে স্থলৰ চিকাৰ তোমালোকৰ নিমিত্তে অবৈধ কৰা হৈছে; আৰু যিজন আল্লাৰ সন্মুখত তোমালোকক একেলগ কৰি নিয়া হ'ব সেইজনলৈ ভয় ৰাখি চলিবা।

৯৮) পৱিত্ৰ ঘৰ কাঁবা আৰু পৱিত্ৰ মাহ আৰু কুৰ্বানীৰ জন্তুবিলাক আৰু ডিঙিত মালা পিন্ধোৱা জন্তুবিলাকক আল্লাই মানুহৰ স্থিতিৰ উপায় স্বৰূপ কৰিছে; এনে কৰাৰ উদ্দেশ্য এই, তোমালোকে যেন জানিব পাৰা, আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত থকা সকলো বস্তুৰেই আল্লাৰ (পূৰ্ণ) জ্ঞান আছে, আৰু সকলো বস্তুৰ বিষয়ে আল্লা শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞাত।

৯৯) তোমালোকে জানি থোৱা, যেনে আল্লা কঠোৰ শাস্তি দিওঁতা তেনে আল্লা শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানাশীল।

وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَدًّا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ
التَّعْمِيرِ بِحَسْبِهِ دُوَاعِلٌ مِنْكُمْ هَدْيًا بَلِغَ الْكَعْبَةِ
أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا
يُذَوَّقُ وَيَبَالُ أَمْرٌ عَفَا اللَّهُ عَنْهُ لِمَنِ سَلَفُ وَمَنْ عَادَ
فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٧﴾

أُجْلٌ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَ
لِلسَّيَّارَةِ وَحَرْمٌ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٨﴾

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا لِلنَّاسِ وَ
الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ
اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٩﴾

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿١٠٠﴾

১০০) বচুলৰ ওচৰত আছে কেৱল বাণী প্ৰচাৰৰ ভাৱ, আৰু তোমালোকে প্ৰকাশ্যে যি কৰা আৰু গোপনে যি কৰা আল্লাই সকলো জানে।

১০১) তুমি কোৱাঁ, অশুদ্ধ আৰু শুদ্ধ সমান নহয়, যদিও অশুদ্ধৰ প্ৰাচুৰ্য্যে তোমাক তৃপ্তি দিয়ে, এতেকে হে জ্ঞানবানবিলাক, আল্লালৈ ভয় ৰাখিবাঁ, সম্ভৱতঃ তোমালোকে সফলমনোৰথ হ'ব পাৰা।

১০২) হে বিশ্বাসীসকল, সেইবোৰ (সামান্য) বিষয়ে তোমালোকে প্ৰশ্ন নকৰিবা যিবোৰ তোমালোকৰ আগত ব্যক্ত কৰিলে তোমালোকৰ অপকাৰহে হ'ব; অৱশ্যে যি সময়ত কোৰান নমাই পঠিওৱা হয় সেই সময়ত যদি তোমালোকে সেইবোৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন কৰা, তোমালোকৰ আগত (স্পষ্টকৈ) ব্যক্ত কৰা হ'ব; (যি বিষয়ে আদেশ দিয়া হোৱা নাই) আল্লাই সেই বিষয়ে দোষ নধৰে; আৰু আল্লা শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, সহিষ্ণু।

১০৩) তোমালোকৰ পূৰ্বগামী কোনো সম্প্ৰদায়ে সেইবোৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন কৰিছিল, পিছত সেইবোৰ বিষয়েই সিহঁত অবিশ্বাসী হ'ল।

১০৪) আল্লাই নিজে কোনো বহীৰা, বা চাইবা, বা ৰশ্বীলা, বা হাম স্থিৰ কৰি দিয়া নাই, কিন্তু যিবিলাক অবিশ্বাসী সিহঁতে আল্লাৰ সম্বন্ধে মিছা সাজে, আৰু সিহঁতৰ সবহভাগেই নুবুজে।

১০৫) আৰু যেতিয়া সিহঁতক কোৱা হয়, আল্লাই যি অৱতীৰ্ণ কৰিছে তাৰ পিনে আৰু আল্লাৰ বচুলৰ পিনে আহা, সিহঁতে কয়, আমি নিজ পিতৃ-পুৰুষবিলাকক যেনে কাম কৰা দেখি পাই আহিছোঁ সেয়ে আমাৰ পক্ষে যথেষ্ট। কি! যদিও সেই পিতৃপুৰুষবিলাকে (সত্য সম্বন্ধে) একোকে জনা নাছিল আৰু সুপথো পোৱা নাছিল!

১০৬) হে বিশ্বাসীসকল, নিজ আত্মাৰ যত্ন লোৱাৰ ভাৱ তোমালোকৰ ওপৰতেই; বিপথ-গামীবিলাকে তোমালোকৰ কোনো অনিষ্ট কৰিব

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿١٠٠﴾

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَيْرُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ اَعْجَبَكُ كَثْرَةُ
الْخَيْرِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿١٠١﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبْدَ كُفْرًا
سُؤْلَكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنزَّلَ الْقُرْآنُ
تُبَدَّ كُفْرًا عَمَّا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠٢﴾

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا
كُفْرِينَ ﴿١٠٣﴾

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَجِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ
وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ وَكَانُوا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٤﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَالْإِلَى
الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ
كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٥﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْهِمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ

নোৱাৰে কিয়নো তোমালোকে সুপথ লাভ কৰিছা ; আল্লাৰ ফাললৈ তোমালোকৰ সকলোৰে প্ৰত্যাৰ্ত্তন সুনিশ্চিত ; তেতিয়া তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰিছিলো তেওঁ তোমালোকক জানিব দিব ।

১০৭) হে বিশ্বাসী সকল, তোমালোকৰ কোনো এজনৰ মৃত্যু উপস্থিত হ'লে সম্পত্তি অৰ্পণ কৰা পত্ৰ লিখাৰ সময়ত তোমালোকৰ মাজৰ সাক্ষী থকা উচিত—দুজন ন্যায়বান মানুহ তোমালোকৰ মাজৰ পৰা, নাইবা তোমালোকৰ (সম্প্ৰদায়ৰ) বাহিৰে অইন দুজন, যদি তোমালোকে দেশত ভ্ৰমণ কৰোঁতে তোমালোকৰ মৃত্যুৰ বিপদ উপস্থিত হয় ! যদি তোমালোকৰ সন্দেহ হয়, সেই দুইজনকে নমাজৰ পিছলৈকে বৈ থাকিবলৈ কবা ; আৰু সেই দুয়োজনকে আল্লাৰ নাম লৈ শপত খাবলৈ দিবা এই বুলি ; আমাৰ ওচৰ-সম্পৰ্কীয় হ'লেও আমি এই সাক্ষী দিয়াৰ কোনো মূল্য গ্ৰহণ নকৰোঁ, আৰু আমি আল্লাৰ সাক্ষী কোনো মতে গোপন নকৰোঁ ; যদিহে তাকে কৰোঁ অৱশ্যে আমি পাপীবিলাকৰ দলৰ হৈ পৰিম ।

১০৮) তাৰ পিছত যদি সেই দুজনে পাপমতিৰে সত্য গোপন কৰিছে বুলি প্ৰকাশ হয়, তেনেহ'লে সিহঁতৰ ওপৰত দাবী থকা ওচৰ সম্পৰ্কীয়-বিলাকৰ মাজৰ পৰা অইন দুজনক সেই দুজনৰ ঠাইত সাক্ষী দিবলৈ থিয় হ'বলৈ দিবা ; তাৰ পিছত এই দুজনক আল্লাৰ নাম লৈ শপত লবলৈ দিবা, এই বুলি : নিশ্চয় আমাৰ সাক্ষী সেই দুজনৰ সাক্ষীতকৈ সত্যৰ বেছি ওচৰ, আৰু আমি সাক্ষী দিয়াত সীমা লঙ্ঘন কৰা নাই ; যদিহে তাকে কৰোঁ আমি নিশ্চয় অনায়াসকাৰীবিলাকৰ দলৰ হৈ পৰিম ।

১০৯) এনে উপায় কৰিলে প্ৰকৃত ঘটনা সম্বন্ধে সিহঁতে সচা সাক্ষী দিয়াৰ সম্ভাৱনা বেছি ; নহ'লে সিহঁতৰ এই ভয় থাকিব যে সিহঁতে শপত খোৱাৰ পাছতো আন সাক্ষীৰ শপত লোৱা হ'ব ; আৰু আল্লালৈ ভয় ৰাখি চলিবা, আৰু তেওঁৰ আদেশ

صَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعَكُمْ جَمِيعًا
فِي نَبَاتِكُمْ بِمَا لَكُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةٌ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ
الْمَوْتُ جِبْنَ الْوَصِيَّةِ اثْنَيْنِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ
أَخْرَجَ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَسْمُ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ
فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ الْمَوْتِ تُحْسِنُونَهَا مِنْ بَعْدِ
الصَّلَاةِ يَفْقِسِينَ بِاللَّهِ إِنْ رَأَيْتُمْ لَا تَشْتَرِي بِهِ
ثَمًا وَلَا كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا تَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ
إِنَّمَا إِذَا لَسَ الْأَثِيمِينَ ﴿١٠٨﴾

فَإِنْ عُرِيَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّ إِثْمًا فَأَخْرَجَ يَقُومِينَ
مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَاءُ فَيُقْسِمُونَ
بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتَيْهِمَا وَمَا عَدَدِينَا
إِنَّمَا إِذَا لَسَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾

ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا أَوْ يَحْتَفُوا
أَنْ تَرُدَّ آيَاتُكَ بَعْدَ آيَاتِنَاهُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا

শুনিবা, কিয়নো অবাধ্যবিলাকক আল্লাই পথ-প্ৰদৰ্শন নকৰে।

১১০) সেইদিনা আল্লাই ৰচুলসকলক একেলগ কৰি সুধিব, তোমালোকৰ আহ্বানৰ প্ৰত্যুত্তৰ কেনে দিয়া হৈছিল? তেওঁলোকে ক'ব, আমাৰ (এই বিষয়ে) কোনো জ্ঞান নাই; অৱশ্যে অদৃশ্য বিষয়সমূহৰ তুমিয়ে শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞাতা।

১১১) যেতিয়া আল্লাই ক'ব, হে মৰয়মৰ পুত্ৰ সৈচা, তোমাৰ ওপৰত আৰু তোমাৰ মাতৃৰ ওপৰত মোৰ যি অনুগ্ৰহ হৈছিল স্মৰণ কৰাঁ; যি সময়ত মই তোমাক নিজ পৱিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰা সহায় কৰিছিলোঁ, তুমি দোলনত থাকোঁতে আৰু পূৰ্ণ বয়সত মানুহৰ সৈতে জ্ঞানৰ কথা পাতিছিলোঁ, আৰু যিসময়ত মই তোমাক ধৰ্ম্মপুথি আৰু জ্ঞান আৰু তৌৰাত আৰু ইনযীলৰ শিক্ষা দিছিলোঁ; আৰু যেতিয়া তুমি মোৰ আদেশমতে বোকাৰে সৈতে চৰাইৰ আকৃতি গঠন কৰিছিলোঁ, পিছত তাৰ ভিতৰত ফুঁ দিছিলোঁ, তাৰে ফলত মোৰ আদেশত সেই আকৃতি (উৰণীয়া) চৰাই হৈ পৰিছিল; আৰু যেতিয়া তুমি মোৰ আদেশত অন্ধক আৰু কুষ্ঠৰোগীক সুস্থ কৰিছিলোঁ; আৰু যেতিয়া তুমি মোৰ আদেশত মৃতকক সজীৱ কৰিছিলোঁ; আৰু যেতিয়া এই ইসাইলৰ সন্ততিক তুমি প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণসমূহ লৈ সিহঁতৰ ওচৰলৈ অহাৰ সময়ত তোমাৰ পৰা নিবৃত্ত কৰি থৈছিলোঁ। পিছত সিহঁতৰ মাজৰ অবিশ্বাসীবিলাকে এই কথা মাথোন কৈছিল, এনে (ক্ষমতা প্ৰদৰ্শনৰ) কাৰ্য্য প্ৰকাশ্য কুহক ভিন্ন একো নহয়।

১১২) আৰু যেতিয়া মই (সৈচাৰ) শিষ্যসকলৰ প্ৰতি এই বুলি প্ৰত্যাদেশ কৰিছিলোঁ, মোৰ ওপৰত আৰু মোৰ ৰচুলৰ ওপৰত বিশ্বাস স্থাপন কৰাঁ; তেওঁলোকে কৈছিল, আমি বিশ্বাস স্থাপন কৰিলোঁ, আৰু আমি যে (আল্লাত) আত্মসমৰ্পণ কৰিলোঁ তাৰ সাক্ষী তুমিয়ে থাকিবা।

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١١٠﴾

يَوْمَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرُّسُلَ يَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١١﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيُحْيَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ إِذْ نَبَّهْتَنِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدتُّكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخَلَّقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِأُذُنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِأُذُنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِأُذُنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِأُذُنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٢﴾

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْخَوَارِجِ أَنْ أُتُوا بِئِي وَرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿١١٣﴾

১১৩) যেতিয়া শিষ্যসকলে ক'লে, হে মৰ্যমৰ পুত্ৰ ঈচা, আকাশৰ পৰা আমালৈ আহাৰ নমাই পঠিয়াবলৈ তোমাৰ প্ৰভু সক্ষম নে? তেওঁ কলে, যদি তোমালোক বিশ্বাসী হৈছা তেন্তে আল্লালৈ ভয় ৰাখি চলিবা।

১১৪) তেওঁলোকে ক'লে, আমি তাৰ পৰা ভোজন কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰোঁ, আৰু (এই উপায়ে) আমাৰ অন্তৰসমূহে শাস্তি লাভ কৰিব, আৰু স্বৰূপতে তুমি যে আমাক সত্য কথা কৈছা তাক জানিব পাৰিম, আৰু সেই বিষয়ে আমি সাক্ষী থাকিম।

১১৫) মৰ্যমৰ পুত্ৰ ঈচাই ক'লে, হে আমাৰ প্ৰভু আল্লা, আমাৰ প্ৰতি আকাশৰ পৰা আহাৰ নমাই পঠিওৱা, যি আমাৰ নিমিত্তে, আমাৰ মাজৰ প্ৰথমবিলাকৰ নিমিত্তে, আৰু আমাৰ পৰবৰ্তী-বিলাকৰ নিমিত্তে আনন্দৰ উপলক্ষ আৰু তোমাৰ পৰা অহা এটি নিদৰ্শন হ'ব; আৰু আমাক জীৱিকা দান কৰা, কিয়নো উত্তম জীৱিকা দান কৰোঁতা তুমিয়েই।

১১৬) আল্লাই ক'লে, সেই আহাৰ মই নিশ্চয় তোমালোকলৈ নমাই পঠিয়াম কিন্তু তোমালোকৰ মাজৰ যেনে ইয়াৰ পিছতো অবিশ্বাস কৰিব তাক মই নিশ্চয় এনে শাস্তি ভুঞ্জিবলৈ দিম যি শাস্তি জগতৰ কোনো এজনকে দিয়া নাই।

১১৭) আৰু যেতিয়া আল্লাই প্ৰশ্ন কৰিব, হে মৰ্যমৰ পুত্ৰ ঈচা, তুমি মানুহক ইয়াকে কৈছিলানে, আল্লাক এৰি মোক আৰু মোৰ মাতৃক, দুয়োজনকে, উপাস্য বুলি গ্ৰহণ কৰা? তেওঁ ক'ব, তুমিয়ে পৰম পৱিত্ৰ! যি কথা ক'বৰ অধিকাৰ মোৰ নাই সেই কথা কোৱা মোৰ নিমিত্তে যুগুত নাছিল; এই প্ৰকাৰ (গুৰুতৰ) কথা কোৱা হলে নিশ্চয় তুমি তাক জানিলাহেঁতেন; মোৰ অন্তৰত যি আছে তুমি সকলো জানা, কিন্তু তোমাৰ মনত যি আছে মই নাজানো; বাস্তৱতে সকলো গোপনীয় বিষয়

إِذ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يُعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ أَتَقُولُونَ اللَّهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَنَطْمِئِنَّ قُلُوبُنَا وَعَلَّمَ اللَّهُ أَنْ قَدْ صَدَّقْتَنَا وَتَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٤﴾

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عَيْدًا لِأَوْلِيَانَا وَأُخْرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٥﴾

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مَنَنْنَاهَا عَلَيْكُمْ فَخَفَّ بِكُمْ عَنْهَا فَأَخَذُوا فِيهَا مَعًا فَخَسَفْنَا بِهَا عَنَّا وَالظَّالِمِينَ ﴿١١٦﴾

وَإِذ قَالَ اللَّهُ لِيُحْيِيَنَّ ابْنُ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَرَبِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ أَنْ كُنْتُ قَلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ

যি
কথা
কোৱা
মোৰ
নিমিত্তে
যুগুত
নাছিল

জানোতা তুমিয়েই।

১১৮) মোৰ প্ৰভু আৰু তোমালোকৰ প্ৰভু আল্লাৰ আৰাধনা কৰাঁ, এনে দৰে ক'বলৈ যি আদেশ তুমি মোক দিছিল। তাৰ বাহিৰে মই সিহঁতক একোকে কোৱা নাছিলোঁ ; সিহঁতৰ মাজত যেতিয়ালৈকে মই জীৱিত আছিলোঁ সিহঁতক মই নিৰীক্ষণ কৰি থাকিছিলোঁ, কিন্তু যেতিয়া তুমি মোৰ মৃত্যু ঘটালে তুমিয়েই সিহঁতৰ ৰক্ষক থাকিল। আৰু তুমিয়েই সকলো বস্তুৰ নিৰীক্ষণ কৰোঁতা।

১১৯) যদি সিহঁতক তুমি শাস্তি দিয়া সিহঁত তোমাৰেই ভৃত্য, কিন্তু যদি সিহঁতক ক্ষমা কৰা তেনেহ'লে নিশ্চয় তুমিয়েই ক্ষমতাসালী, সৰ্ব্বজ্ঞানী।

১২০) আল্লাই ক'ব, আজিৰ দিনা সত্যবাদী সকলৰ সত্যতাই তেওঁলোকৰ মঙ্গল সাধন কৰিব ; তেওঁলোকৰ নিমিত্তে উদ্যানসমূহ আছে যাৰ তলেদি জুৰিবিলাক বৈ যায় ; তাতেই তেওঁলোক নিতা বাস কৰিব ; আল্লা তেওঁলোকৰ প্ৰতি সন্তুষ্ট, আৰু তেওঁলোকো তেওঁৰ প্ৰতি সন্তুষ্ট ; সেয়ে মহান সফলতা।

১২১) আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ, আৰু সেইবিলাকৰ মাজত যি আছে সকলোৰেই ওপৰত আছে আল্লাৰ ৰাজত্ব ; আৰু সকলো বস্তুৰ ওপৰতেই তেওঁ ক্ষমতাসালী।

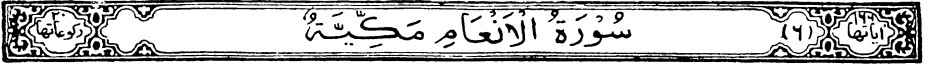
مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٨﴾

مَا قُلْتَ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ إِنَّ عَبْدَ اللَّهِ رَئِي
وَرَبُّكُمْ وَكُنْتَ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتَ فِيهِمْ فَلَمَّا
تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٩﴾

إِنْ تُعَذِّبُهُمْ وَإِنَّهُمْ عَبْدُكَ وَإِنْ تَخْفِضَهُمْ فَإِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٠﴾

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ
لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ
الْقَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢١﴾

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٢﴾

চুৰা ৬

AL-AN'AM

আল-অন'আম মক্কাত অৱতীৰ্ণ

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ নামত।

২) সকলো প্ৰশংসাৰ গৰাকী আল্লা যিজনে আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিছে, আৰু যোৰ অক্ষকাৰ আৰু জেউতি উৎপাদন কৰিছে; তথাপি অবিশ্বাসীবিলাকে অইনক সিহঁতৰ পালনকৰ্তাৰ সমানে উপাস্য পাতি লয়।

৩) তেৱেঁই তোমালোকক মাটিৰে সৃজন কৰিছে, তাৰ পিছত এটা নিৰ্দ্ধাৰিত সময় নিৰ্ণয় কৰিছে; আৰু তেওঁৰেই ওচৰত আছে আন এটা নিৰ্দ্ধাৰিত কৰা সময়, অথচ তোমালোক সন্দেহত পৰি আছা।

৪) আৰু আকাশমণ্ডলীৰ মাজত আৰু পৃথিৱীৰ মাজত বিৰাজমান তেৱেঁই আল্লা; তোমালোকৰ যি গোপনীয় আৰু তোমালোকৰ যি প্ৰকাশ্য সকলো তেওঁ জানে, আৰু তোমালোকে যি অজ্ঞান কৰি আছা তাকো তেওঁ জানে।

৫) আৰু সিহঁতৰ প্ৰভুৰ নিদৰ্শন সমূহৰ এনে কোনো নিদৰ্শন সিহঁতলৈ অহা নাই যাৰ পৰা সিহঁত বিমুখ হোৱা নাই।

৬) পিছত যেতিয়া সত্য সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহিছিল তাক স্বৰূপতে সিহঁতে অগ্ৰহা কৰিছিল; অৱশেষত যি বিষয় লৈ সিহঁতে উপহাস কৰিছিল সেই বিষয়ৰ (প্ৰকৃত) সংবাদ সমূহ সিহঁতৰ ওচৰলৈ নিশ্চয় আহি পাব।

৭) সিহঁতৰ পূৰ্বৰ কত জাতিক যে আমি বিনাশ কৰিছোঁ তাক সিহঁতে দেখি পোৱা নাই নে? পৃথিৱীত আমি সিহঁতক এনে ক্ষমতা দান

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ
الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ①

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلَكُمْ وَأَجَلٌ
مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمُرُّونَ ②

وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ
وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ③

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا
مُعْرِضِينَ ④

فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ كَفَرُوا مَا كَانُوا فِيهِ يَسْتَهْزِءُونَ ⑤

الَّذِينَ كَفَرُوا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَوْمٍ مَكَانَهُمْ
فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُنسِكُنْ لَهُمْ وَرَأْسْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ

কৰিছিলোঁ যি তোমালোককো দিয়া নাছিলোঁ; আৰু ধাৰাসাৰে বৰষুণ পেলোৱা মেঘ আমি সিহঁতৰ ওপৰেদি নমাইছিলোঁ; আৰু জুৰিবিলাক সিহঁতৰ তলেদি আমি প্ৰবাহিত কৰিছিলোঁ। তাৰ পিছত আমি সিহঁতক সিহঁতৰ পাপসমূহৰ কাৰণে সংহাৰ কৰিছিলোঁ; আৰু সিহঁতৰ পিছত আন আন জাতি বিলাক প্ৰতিষ্ঠিত কৰিছিলোঁ।

৮) আৰু আমি তোমাৰ প্ৰতি কাকতত লেখা এখন পুথি নমাই পঠিওৱাহেঁতেন, আৰু সেইখন পুথি সিহঁতে নিজ হাতেৰ স্পৰ্শ কৰিলেহেঁতেন, তেতিয়াও অবিশ্বাসীবিলাকে নিশ্চয় ইয়াকে ক'লেহেঁতেন, ই প্ৰত্যক্ষ কুহক ভিন্ন একো নহয়।

৯) আৰু সিহঁতে কয়, তেওঁৰ প্ৰতি এজন ফিৰিশ্বতা অৱতৰণ কৰোৱা নহ'ল কিয়? আৰু আমি এজন ফিৰিশ্বতাক নমাই পঠিওৱা হ'লে, অৱশ্যে সেই বিষয়ৰ মীমাংসা (একেবাৰেই) হ'লহেঁতেন; তেনে হোৱা হ'লে সিহঁতক অলপো অৱসৰ দিয়া নহ'লহেঁতেন।

১০) আৰু আমি তেওঁক ফিৰিশ্বতা কৰা হ'লে নিশ্চয় আমি তেওঁক মানুহৰ আকাৰ দিলোঁ-হেঁতেন; আৰু তেতিয়া নিশ্চয় সিহঁতে যি সন্দেহ কৰিছিল তাৰ ওপৰত আমি (নতুন) সন্দেহ মিহলি কৰা হ'লহেঁতেন।

১১) আৰু স্বৰূপতে তোমাৰ পূৰ্বেও ৰচুলসকলক উপহাস কৰা হৈছিল, কিন্তু যি কথা লৈ সিহঁতে উপহাস কৰিছিল সেয়ে সিহঁতৰ মাজৰ উপহাস কৰোঁতাবিলাকক আগুৰি ধৰিছিল।

১২) তুমি কোৱাঁ, তোমালোকে পৃথিৱীত ভ্ৰমণ কৰাঁ; আৰু সতাক যিবিলাকে মিছা বুলি ভাবিছিল সিহঁতৰ পৰিণাম কি হ'ল চোৱাঁ।

১৩) তুমি কোৱাঁ, আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত যি আছে তাৰ গৰাকী কোন? কোৱাঁ, আত্মায়ে গৰাকী; তেওঁ নিজৰ অন্তৰত কৰুণা লেখি থৈছে;

يَذَرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ①

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرطَابٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ②

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكًا لَقِضُوا إِلَهُهُمْ لَآ يُنظَرُونَ ③

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وََلَلْبَسْنَا عَلَيْهِ مَا يَلْبَسُونَ ④

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ⑤

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظِرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِبِينَ ⑥

قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كُتُبٌ عَلَيَّ

নিশ্চয় তেওঁ তোমালোকক একেলগ কৰিব
পুনৰুত্থানৰ দিনা; তাত কোনো সন্দেহ নাই;
যিবিলাকে নিজৰ আত্মাৰ অনিষ্ট সাধন কৰিছে
সিহঁতে কেতিয়াও বিশ্বাস নকৰে।

১৪) আৰু ৰাতি আৰু দিনত যি বিৰাজ কৰে
তাৰ ওপৰত তেওঁৰেই অধিকাৰ; আৰু তেওঁৰেই
শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্বৰাজ্যতা।

১৫) তুমি কোৱাঁ, আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ
সৃষ্টিকৰ্ত্তা আল্লাক এৰি মই অইনক সাহায্য-
কাৰীৰূপে গ্ৰহণ কৰিম নে? অথচ তেওঁৰেই
(সকলোকে) আহাৰ দান কৰে, তেওঁক কিন্তু
আহাৰৰ প্ৰয়োজন নাই; কোৱাঁ, যি সকলে
আত্মসমৰ্পণ কৰিছে সেই সকলৰ মাজত যেন মই
প্ৰথম হওঁ মোক নিশ্চয় ইয়াকে আদেশ দিয়া
হৈছে। আৰু (আদেশ দিয়া হৈছে,) তুমি সেই
বিলাকৰ মাজৰ নহ'বা যিবিলাকে অইনক আল্লাৰ
সমানে উপাস্য পাতে।

১৬) তুমি কোৱাঁ, মই নিজ প্ৰভুৰ অবাধা হ'লে
নিশ্চয় মই মহাদিনৰ শাস্তিৰ ভয় কৰি থাকিব
লাগিব।

১৭) সেইদিনা যিজনৰ পৰা সেই শাস্তি আঁতৰাই
নিয়া হ'ব সেইজনৰ ওপৰত নিশ্চয় তেওঁ কৰুণা
বৰ্ষণ কৰিলে; আৰু সেয়ে হৈছে প্ৰকাশ্য সফলতা।

১৮) আৰু যদি আল্লাই তোমাক ক্লেশ-কষ্টত
পেলায়, তেন্তে তেওঁত ভিন্ন তাৰ প্ৰতিবিধান
কৰোঁতা কেও নাই; আৰু তেওঁ যদি তোমাক
কল্যাণ লাভ কৰিবলৈ দিয়ে, তেন্তে (জানি থোৱাঁ)
সকলো বস্তুৰেই ওপৰত আছে তেওঁৰ মহান
ক্ষমতা।

১৯) আৰু নিজৰ ভূতাবিলাকৰ ওপৰত তেওঁৰেই
পৰাক্ৰমশালী; আৰু তেওঁৰেই মহাজ্ঞানী,
পৰিজ্ঞাত।

نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لِيَجْعَلَ كُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَرْبَابٍ
ذِيئِهِ الَّذِينَ خَيْرٌ وَأَنْفُسُهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

وَأَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْبَيْتِ وَالتَّهَارُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٤﴾

قُلْ أَعْرَبَ اللَّهُ اتَّخَذَ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ يُطْعَمُهُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ
أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمَشْرِكِينَ ﴿١٥﴾

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٦﴾

مَنْ يُصِرْ عَنْهُ يُؤْمِنُ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ
الْبَيِّنُ ﴿١٧﴾

وَأِنْ يَتَسَنَّكَ اللَّهُ يُضَرِّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ
وَأِنْ يَتَسَنَّكَ يُخَيِّرْ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨﴾

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْغَنِيُّ ﴿١٩﴾

২০) তুমি কোৱাঁ কেনে সাক্ষী আটাইতকৈ ডাঙৰ? মোৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত আল্লা (নিজেই) সাক্ষী; আৰু মোৰ প্ৰতি এই কোৰান প্ৰত্যাদেশ কৰা হৈছে, যাতে মই ইয়াৰ দ্বাৰা তোমালোকক আৰু যিবিলাকে তাৰ সংবাদ পায় সেই বিলাককো সতৰ্ক কৰোঁ। কি! আল্লাৰ সাক্ষীৰূপে আৰু আন উপাস্য আছে বুলি সঁচাকৈয়ে তোমালোকে সাক্ষী দিছা নে? তুমি কোৱাঁ, এনে সাক্ষী মই হ'লে নিদিওঁ; তুমি (আৰু) কোৱাঁ, ইয়াত অকণো সন্দেহ নাই তেৱেঁই অকল একমাত্ৰ উপাস্য; আৰু তোমালোকে যে অইনক আল্লাৰ সমানে উপাস্য পাতিছা মই নিশ্চয় সেই সম্বন্ধে দায়ী নহওঁ।

২১) যিবিলাকক আমি ধৰ্ম্মপুথি দান কৰিছোঁ সেইবিলাকে তেওঁক এনেদৰে চিনিব পাৰিছে যিদৰে নিজৰ সন্তানহঁতক চিনি পায়; যিবিলাকে নিজৰ আত্মাসমূহৰ অনিষ্ট সাধন কৰে সেই বিলাকে কেতিয়াও বিশ্বাস নকৰে।

২২) আৰু যিজনে আল্লাৰ সম্বন্ধে মিছা সাজে নাইবা তেওঁৰ নিদৰ্শনসমূহক মিছা বুলি ভাবি অমান্য কৰে তাতোকৈ অধিক অন্যাযকাৰী কোন? প্ৰকৃততে অন্যাযকাৰীবিলাক কেতিয়াও সফল-মনোৰথ নহয়।

২৩) আৰু আমি এদিন সিহঁতৰ সকলোকে (আমাৰ সমুখত) একেলগ কৰিম; আৰু যিবিলাকে অইনক আমাৰ সমানে উপাস্য পাতিছিল সিহঁতক আমি প্ৰশ্ন কৰিম, যিবিলাকক তোমালোকে নিজ অনুমানৰে আল্লাৰ অংশী পাতিছিল সেইবিলাক আজি ক'ত?

২৪) তেতিয়া সিহঁতৰ কেৱল এই মিছা কথা কোৱাৰ বাহিৰে একো ওজৰ নাথাকিব: আমাৰ প্ৰভু আল্লাৰ শপত, অইনক আমি আল্লাৰ সমানে উপাস্য পতা নাছিলোঁ।

قُلْ أَيْ سَمَىٰ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي
وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ بَلَغَ أَشِكْمُ لَتَشْهَدُنَّ أَنَّنَا مَعَ اللَّهِ إِلَهَةً
أُخْرَىٰ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَوَاحِدٌ وَ
إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَشْرِكُونَ ﴿٢٠﴾

الَّذِينَ اتَّيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ لَآ يُؤْمِنُونَ ﴿٢١﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَبِيئًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا
أَيْنَ شُرَكَآؤُكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٣﴾

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا
كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٤﴾

২৫) চোৱাঁ, সিহঁতে নিজ আত্মাসমূহৰ বিৰুদ্ধে কেনেকৈ মিছা মাতিছে; আৰু সিহঁতে যি মিছা সাজিছিল সি সিহঁতৰ পৰা আঁতৰ হ'ল।

২৬) আৰু সিহঁতৰ মাজৰ কিছুমানে তোমাৰ কথাৰ প্ৰতি কাণ দিয়ে। আৰু আমি সিহঁতৰ অন্তৰসমূহত আবৰণ পেলাইছোঁ যাতে সিহঁতে সেই কথা বুজিব নোৱাৰে, আৰু সিহঁতৰ কাণ গধুৰ কৰিছোঁ; আৰু সিহঁতে সকলো নিদৰ্শন দেখি পালেও তাত বিশ্বাস নকৰে, এনেকি সিহঁত তোমাৰ ওচৰলৈ আহিলে তোমাৰ সৈতে বাদ-বিস্বাদহে কৰিব; তেতিয়া অবিশ্বাসী-বিলাকে ক'ব, এই কোৰান পূৰ্ববৰ্ত্তী বিলাকৰ উপাখ্যানসমূহৰ সংগ্ৰহ মাথোন।

২৭) আৰু সিহঁতে তাৰ পৰা (অইনক) বিৰত ৰাখে আৰু নিজেও তাৰ পৰা আঁতৰি থাকে; এই দৰে সিহঁতে কেৱল নিজৰ আত্মসমূহৰহে ধ্বংস সাধন কৰে, কিন্তু সিহঁতে নুবুজে।

২৮) আৰু যদি তুমি দেখিলাহেঁতেন, যেতিয়া সিহঁতক অগ্নিৰ সমুখত থিয় কৰোৱা হ'ব! তেতিয়া সিহঁতে ক'ব, হায়! আমাক (পৃথিৱীলৈ) পুনৰাই ওলটাই পঠিওৱাহেঁতেন! তেতিয়া আমি আমাৰ প্ৰভুৰ নিদৰ্শনসমূহক মিছা ভাবি অগ্ৰাহ্য নকৰিলোঁহেঁতেন।

২৯) নহয়, সিহঁতে আগেয়ে যি গোপন কৰিছিল সি সিহঁতৰ আগত প্ৰকাশ হৈ পৰিব; আৰু যদি সিহঁতক পুনৰায় (পৃথিৱীলৈ) ওলটাই পঠিওৱা হয় তেন্তে যি কথাৰ পৰা সিহঁতক নিষেধ কৰা হৈছিল নিশ্চয় তাতেই সিহঁত দুনাই প্ৰবৃত্ত হ'ব আৰু নিশ্চয় সিহঁত মিছলীয়া।

৩০) আৰু সিহঁতে কয়, কেৱল এই পাৰ্থিৱ জীৱনহে আমাৰ নিমিত্তে, আৰু আমাৰ পুনৰুত্থান কেতিয়াও নহ'য়।

৩১) আৰু যদি তুমি দেখিলাহেঁতেন যেতিয়া

أَنْظُرُ كَيْفَ كَذَّبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَصَلَٰ عَنْهُمْ تَاكَاثُرًا
يَقْتُرُونَ ﴿٢٥﴾

وَمِنْهُمْ مَّن يَّسْتَعِيبُ الْيَاقِئَ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا
كُلَّ آيَةٍ إِلَّا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ
بِقَوْلِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَإِنْ هَذَا إِلَّا سَاهِيَةٌ لِّلْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْهَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ
إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٧﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْتُنَا نُرَدُّو
لَا نَكْذِبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٨﴾

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلِ وَلَوْ رُدُّو
لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٩﴾

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمُعْرَبِينَ ﴿٣٠﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَيْسَ هَذَا بِالْحَيِّ

সিহঁতক সিহঁতৰ প্ৰভুৰ সমুখত থিয় কৰোৱা হ'ব!
তেওঁ ক'ব, ই (পুনৰুত্থান) সত্য নহয় নে? সিহঁতে
উত্তৰ দিব, আমাৰ প্ৰভুৰ শপত, হয় (ই সত্য);
তেওঁ ক'ব, তেনেহ'লে তোমালোকে যে অবিশ্বাস
কৰিছিলো তাৰ বাবে (আজি) শাস্তিৰ সোৱাদ
লোৱা।

৩২) যিবিলাকে আল্লাৰ সৈতে সাক্ষাৎ হোৱা
মিছা বুলি কয়, স্বৰূপতে সিহঁতেই ক্ষতিগ্ৰস্ত;
কালক্ৰমে যেতিয়া সেই নিৰ্দিষ্ট সময় অকস্মাৎ
সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহি পাবহি, তেতিয়া সিহঁতে
ক'ব, কি দুখৰ কথা! আমি যে এই বিষয়ে
আওকাণ কৰিছিলোঁ! আৰু সিহঁতে নিজৰ
ভাৰসমূহ নিজৰ পিঠিতেই বহন কৰিব; চোৱা,
সিহঁতে যি ভাৰ বহন কৰিছে কেনে অপকৃষ্ট!

৩৩) আৰু পাৰ্থিৱ জীৱন আমোদ-প্ৰমোদ আৰু
ৰং-ধেমালিৰ বাহিৰে একো নহয়; আৰু যি সকল
ধৰ্মপৰায়ণ সেই সকলৰ নিমিত্তে পৰলোকৰ
আলয় নিশ্চয় অধিক শ্ৰেষ্ঠ। কি! তোমালোকে
নুবুজা নে?

৩৪) স্বৰূপতে আমি জানিছোঁ, সিহঁতে যি কথা
কয় সি তোমাক বেজাৰ দিয়ে; কিন্তু নিশ্চয়
সিহঁতে যে তোমাকে মিথ্যাবাদী বোলে এনে নহয়,
বৰং আল্লাৰ নিদৰ্শনসমূহক অন্যাযকাৰীবিলাকে
অস্বীকাৰ কৰে।

৩৫) আৰু স্বৰূপতে তোমাৰ পূৰ্বৰও
ৰচুলসকলক মিছলীয়া বুলি অমান্য কৰা হৈছিল;
কিন্তু তেওঁলোকক যে মিছলীয়া বোলা হৈছিল,
আৰু তেওঁলোকলৈ আমাৰ (বিশেষ) সহায় নহা
পৰ্য্যন্ত যে তেওঁলোকক যাতনা দিয়া হৈছিল, তাৰ
বাবে তেওঁলোকে ধৈৰ্য্য ধৰি থাকিছিল; আৰু
(জানিবা)) আল্লাৰ বাণীসমূহৰ পৰিবৰ্ত্তন কৰোঁতা
কেও নাই; আৰু স্বৰূপতে (অইন) ৰচুলসকলৰ
কিছুমান বিৱৰণো ইতিপূৰ্বে তোমাৰ ওচৰলৈ
আহিছে।

قَالُوا يَا وَيْلَنَا قَالَتْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣٢﴾

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا لِيُسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا قَوْمَانَا فِيهَا لَا
وَهُمْ يَجْمَلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَسَاءَ مَا
يَزِرُونَ ﴿٣٣﴾

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَلِلَّذَرِّ الْأَخْرَجَةِ
خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٤﴾

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا
يُكَدِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بَالِيتٍ بِاللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٥﴾

وَلَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كَذَّبُوا
وَإُودُوا حَتَّىٰ أَنهْمُ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّل لِكَلِمَاتِ اللَّهِ
وَلَقَدْ جَاءَكَ مِن تَبَائِي الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٦﴾

৩৬) আৰু যদি সিহঁতে (সত্যৰ পৰা) বিমুখ হোৱাটো তোমাৰ পক্ষে অতি কষ্টকৰ হয়, তেন্তে, যদি তোমাৰ ক্ষমতা থাকে, পৃথিৱীৰ তলেদি এটা গাঁত বা আকাশত (উঠিবলৈ) এডাল জখলা বিচাৰি লোৱাঁ, যাতে সিহঁতলৈ তুমি নিদৰ্শন লৈ আনিব পাৰা, (তথাপি সিহঁত একেভাগে অবিশ্বাসী হৈ থাকিব); আৰু আল্লাই ইচ্ছা কৰা হ'লে তেওঁ নিশ্চয় সিহঁতৰ সকলোকে সুপথত একেলগ কৰিলেহেঁতেন; গতিকে তুমি নজনাবিলাকৰ মাজৰ নহবা।

৩৭) যিবিলাকে (আল্লাৰ আহ্বান) কাণ দি শুনে সেইবিলাকেহে প্ৰত্যুত্তৰ দিয়ে; আৰু যিবিলাক মৃতক (সিহঁতে কি উত্তৰ দিব?) আল্লাই সিহঁতক পুনঃ উত্থান কৰিব; পিছত সিহঁতক তেওঁৰ ফাললৈ ওভোতাই নিয়া হ'ব।

৩৮) আৰু সিহঁতে কয়, তেওঁৰ প্ৰভুৰ পৰা তেওঁলৈ কোনো নিদৰ্শন নমাই পঠিয়াবলৈ আল্লা নিশ্চয় সক্ষম, কিন্তু সিহঁতৰ বেছি ভাগেই নাজানে।

৩৯) আৰু পৃথিৱীত এনে জন্তু নাই, আৰু নিজৰ দুখন পাখিৰে উৰা এনে চৰায়ো নাই যি তোমালোকৰ দৰে দলবদ্ধ হৈ নাথাকে; এই পুথিত কোনো (জানিব লগীয়া) বিষয়কে আমি বাদ দিয়া নাই; পিছত সিহঁতক সকলোকে সিহঁতৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ একেলগ কৰি নিয়া হ'ব।

৪০) আৰু যিবিলাকে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহক মিছা বুলি ভাবে সিহঁত ক'লা আৰু বোৰা হৈ যোৱা অন্ধকাৰত পৰি থাকে; আল্লাই যাকে ইচ্ছা তাকে পথভ্ৰষ্ট কৰে, আৰু যাকে ইচ্ছা তাকে পোন বাটলৈ লৈ আনে।

৪১) তুমি কোৱাঁ, তোমালোকে ভাবি চোৱা নাই নে, যদি তোমালোকৰ প্ৰতি আল্লাৰ শাস্তি আহে, নাইবা সেই (প্ৰতিশ্ৰুত) নিৰ্দিষ্ট সময় তোমালোকৰ

وَأِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ
تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ
بِآيَةٍ ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا
تُكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٦﴾

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْعَوْنَ ۗ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمْ
اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٧﴾

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ
قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ يُطِيرُ بِجَنَاحِهِ
إِلَّا أَمْرٌ أَمْثَلُكُمْ مَا فَطَرْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ
إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٩﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ ۗ
مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ ۗ وَمَنْ يَشَأِ يُجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٠﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَاكُمْ السَّاعَةُ

সমুখত উপস্থিত হয়, তোমালোকে আল্লাক এৰি
অইনক আহ্বান কৰিবা নে? (উত্তৰ দিয়া) যদিহে
তোমালোক সত্যবাদী হোৱা।

৪২) নহয়, কেৱল তেওঁকেই তোমালোকে
আহ্বান কৰিবা; তেওঁ ইচ্ছা কৰিলে যি সঙ্কট দূৰ
কৰিবলৈ তেওঁক আহ্বান কৰা তেওঁ তাৰ
প্ৰতিকাৰ কৰিব আৰু আল্লাৰ লগতে যিবিলাকক
অংশী পাতিছিল সেহিবিলাকক পাহৰি যাবা।

৪৩) আৰু স্বৰূপতে তোমাৰ পূৰ্বে আন
জাতিবিলাকৰ প্ৰতি আমি ৰচুলসকলক প্ৰেৰণ
কৰিছিলোঁ; পিছত আমি সিহঁতক দাৰিদ্ৰ্য আৰু
ক্লেশ-কষ্টত পেলাইছিলোঁ যাতে সিহঁতে সৰ্বিনয়ে
প্ৰাৰ্থনা কৰে।

৪৪) যেতিয়া আমাৰ পৰা সঙ্কট সিহঁতৰ সমুখত
উপস্থিত হৈছিল তেতিয়া সিহঁতে কিয় সৰ্বিনয়ে
প্ৰাৰ্থনা নকৰিলে? বৰং (প্ৰকৃততে) সিহঁতৰ
অন্তঃকৰণ কঠিন হ'ল আৰু সিহঁতে যি কাৰ্য্য
কৰিছিল তাকে স্বয়তানে সিহঁতৰ কাৰণে
দেখিবলৈ শোভনীয় কৰিছিল।

৪৫) পিছত যেতিয়া সিহঁতক যি উপদেশ দিয়া
হৈছিল তাক সিহঁতে পাহৰিলে তেতিয়া আমি
সিহঁতৰ নিমিত্তে বহু সম্বলৰ দুৱাৰসমূহ মুকলি
কৰিছিলোঁ; কালত সিহঁতক যি দান কৰা হৈছিল
তাৰ বাবে সিহঁত উল্লাসিত হৈ থাকোঁতে আমি
অকস্মাৎ সিহঁতক ধৰিলোঁ; চোৱাঁ, তাৰ ফলত
সিহঁত বিবুদ্ধি হৈ (মূৰ দোঁৱাই) ৰৈ থাকিল।

৪৬) গতিকে যিবিলাকে অনায়ায় কৰিছিল
সিহঁতৰ বংশৰ মূলকে কাটি পেলোৱা হ'ল; আৰু
সকলো প্ৰশংসা ব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰতিপালক আল্লাৰ
নিমিত্তেই।

৪৭) তুমি কোৱাঁ, তোমালোকে ভাবি চাইছা নে,
যদি আল্লাই তোমালোকৰ শ্ৰবণ আৰু দৃষ্টি কাঢ়ি লৈ
যায় আৰু তোমালোকৰ অন্তৰসমূহত মোহৰ মাৰি

أَعْيَرَ اللَّهُ تَدْعُونَ إِنْ لَكُمْ صِدْقٌ ۝

بَلْ آيَاتُهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ
عَزَّ وَتَعَالَى مَا تَشْكُرُونَ ۝

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَآخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ
وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ۝

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِن قَسَتْ قُلُوبُهُمْ
وَزَيَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ
شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً
فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ۝

فَقُطِعَ دَرَجَاتُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَانُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ۝

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَعَتَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ

দিয়ে তেস্তে আল্লাত ভিন্ন কোন এনে উপাস্য আছে যি তোমালোকক সেইবিলাক প্ৰত্যাৰ্পণা কৰিব? তুমি কোৱাঁ, কিদৰে আমি ঘূৰাই ঘূৰাই নিদৰ্শনসমূহ বৰ্ণনা কৰিছোঁ; তথাপি সিহঁত (বিমুখ হৈ) উলটি যায়!

৪৮) তুমি কোৱাঁ, তোমালোকে ভাবি চাইছা নে যদি আল্লাৰ শাস্তি তোমালোকৰ সমুখত অকস্মাৎ বা প্ৰকাশ্যে উপস্থিত হয়, তেস্তে অন্যায়কাৰী দলৰ বাহিৰে অইন কাকো সংহাৰ কৰা হ'বনে?

৪৯) আৰু আমি বচুলসকলক আনন্দ-বাৰ্ত্তা দিওঁতা আৰু সতৰ্ক কৰোঁতা স্বৰূপতে প্ৰেৰণ কৰিছোঁ; এতেকে যিসকলে বিশ্বাস কৰিছে আৰু নিজৰ সংশোধন সাধন কৰিছে সেই সকলৰ কোনো ভয় নাথাকিব আৰু তেওঁলোকে বেজাৰো কৰিব নালাগিব।

৫০) আৰু যিবিলাকে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহক মিছা বুলি ভাবিছে সিহঁতক শাস্তিয়ে স্পৰ্শ কৰিব, কিয়নো সিহঁতে বিৰোধ কৰিছিল।

৫১) তুমি কোৱাঁ, আল্লাৰ ধনভঁৰালসমূহ মোৰ কাষত আছে বুলি মই নকওঁ, আৰু যি অদৃশ্য তাকো মই নাজানো; আৰু মই এজন ফিৰিষ্টতা বুলিও তোমালোকক নকওঁ; মোৰ প্ৰতি যি প্ৰত্যাদেশ কৰা হৈছে তাৰেই মাথোন মই অনুসৰণ কৰোঁ। তুমি কোৱাঁ, অন্ধ আৰু দৃষ্টিশালী দুয়ো সমানহ'বপাৰে নে? তেস্তে তোমালোকে কিয় চিন্তা নকৰা?

৫২) আৰু যিবিলাকে ইয়াকে ভয় কৰে যে সিহঁতৰ প্ৰভুৰ ওচৰত সিহঁতক একেলগ কৰা হ'ব, এই কোৰানৰ দ্বাৰা তুমি সিহঁতক সতৰ্ক কৰিবা এই বুলি; তেওঁৰ বাহিৰে সিহঁতৰ কোনো বন্ধু নাই আৰু সিহঁতৰ হৈ খাটোঁতা এজনো নাই; হ'ব পাৰে (তাৰ ফলত) সিহঁত পাপৰ পৰা বিৰত থাকে।

৫৩) যিবিলাকে নিজ প্ৰভুৰ অনুগ্ৰহ আকাঙ্ক্ষা

عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ مِّنَ اللَّهِ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِهِ أَنْظُرْ
كَيْفَ نَصَرَتِ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْذَقُونَ ﴿٤٨﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَعْتَهُ أَوْ
جَهْرَةً هَذِهِ هَلْ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ
فَمَنْ أَمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿٥٠﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَشَهُمْ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا
يَفْسُقُونَ ﴿٥١﴾

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ
الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنَّا تَبِعْنَا إِلَّا مَا
يُوحَىٰ إِلَيْنَا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ إِنَّا
تَفَكَّرُونَ ﴿٥٢﴾

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُنْفِثَهُمُ وَاللَّهُ إِلَىٰ رَبِّهِمْ
لَيْسَ لَهُمْ قُوَّةٌ دُونَهُ وَإِنِّي لَلشَّافِعِ لَعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالرَّجِيَّةِ

কৰি পুৰা আৰু সক্ষিয়া তেওঁৰ প্ৰাৰ্থনা কৰে সেইবিলাকক তুমি উলিয়াই নিদিবা; সিহঁতৰ কাৰণে তোমাৰ কোনো দায়িত্ব নাই, আৰু তোমাৰ কাৰণেও সিহঁতৰ কোনো দায়িত্ব নাই; গতিকে সিহঁতক উলিয়াই দিলে তুমি অন্যায়াকাৰীবিলাকৰ মাজৰ হবা।

৫৪) আৰু এই দৰে কিছুমানৰ দবাৰা সিহঁতৰ কিছুমানক আমি পৰীক্ষা কৰিছোঁ? তাৰ ফলত সিহঁতে ক'ব, আমাৰ মাজৰ পৰা যিবিলাকৰ ওপৰত আল্লাই অনুগ্রহ কৰিছে এনেবিলাকেই নে? (আল্লাৰ ওচৰত) কোনবিলাকে কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ কৰিছে আল্লাই ভালকৈ নাজানে নে?

৫৫) আৰু আমাৰ নিদৰ্শনসমূহত যিসকলে বিশ্বাস কৰিছে সেইসকল যেতিয়া তোমাৰ ওচৰলৈ আহে তুমি কবা, তোমালোকৰ ওপৰত শাস্তি বৰ্ষণ হওক; তোমালোকৰ প্ৰভুৱে নিজৰ ওপৰতেই কৰুণা বিস্তাৰৰ ভাৰ থাকিব লিখি থৈছে; প্ৰকৃততে তোমালোকৰ মাজৰ যিবিলাকে অজ্ঞানতা বশতঃ নিকৃষ্ট কাৰ্য্য কৰে, কিন্তু পিছত অনুতাপ কৰে আৰু নিজৰ সংশোধন কৰি লয় (সিবিলাকে জানি থক) তেৱেঁই নিশ্চয় শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

৫৬) আৰু এইদৰেই আমি নিজ নিদৰ্শনসমূহ বহুলাই বৰ্ণনা কৰোঁ, আৰু যাতে (আল্লাৰ) অপৰাধীবিলাকে চলা বাট ওলাই পৰে।

৫৭) তুমি কোৱাঁ, বাস্তৱতে আল্লাক এৰি তোমালোকে যিবিলাকক আহ্বান কৰা সিবিলাকৰ আৰাধনা কৰিবলৈ মোক নিষেধ কৰা হৈছে; কোৱাঁ, মই তোমালোকৰ নিকৃষ্ট প্ৰবৃত্তিসমূহৰ অনুসৰণ নকৰোঁ; তেনে কৰিলে মই নিশ্চয় পথভ্ৰান্ত হম, আৰু সেইসকলৰ অন্তৰ্গত হ'ব নোৱাৰিম যিসকলে সুপথ লাভ কৰিব পাৰিছে।

৫৮) মই নিশ্চয় নিজ প্ৰভুৰ পৰা পোৱা প্ৰত্যক্ষ

يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ تَتَطَرَّدُهُمْ تَكَوَّنُ
مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِيُتَوَلَّوْا أَهْوَاءَهُ
مَنْ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ
بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٩﴾

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلِّمْ
عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لِأَنَّهُ مَنْ
عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ
وَاصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٩﴾

وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ الْآيَاتِ وَالنَّبِيِّينَ سِبْطَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٠﴾

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ قُلْ لَا آتِيْعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُمْ إِذًا وَمَا
أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٦٠﴾

قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عَزَدِي

প্ৰমাণৰ ওপৰত থিয় আছোঁ, কিন্তু তোমালোকে তাকে মিছা বুলি অগ্ৰাহ্য কৰিছা; যি বিষয়ে ততাতৈয়া কৰিব ইচ্ছা কৰিছা সি মোৰ হাতৰ কথা নহয়; বিচাৰৰ গৰাকী একমাত্ৰ আল্লা; তেৱেঁই সত্যৰ বৰ্ণনা স্পষ্টকৈ কৰে; আৰু বিচাৰক-বিলাকৰ সৰ্ব্বোত্তম বিচাৰক তেৱেঁই।

৫৯) তুমি কোৱাঁ, তোমালোকে যি বিষয়ে ততাতৈয়া কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিছা সি মোৰ হাতৰ কথা হোৱাহেঁতেন মোৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত যি মতভেদ আছে তাৰ মীমাংসা কেতিয়াবাই হৈ গ'লহেঁতেন; আৰু অন্যাযকাৰী বিলাকক আল্লাই ভালকৈ জানে।

৬০) আৰু অদৃশ্যৰ চাবি সমূহ তেওঁৰ কাষতেই; সেইবিলাকৰ সম্বন্ধে তেওঁৰ বাহিৰে কাৰো জ্ঞান নাই; আৰু স্থলত আৰু সাগৰত যি আছে সকলো তেওঁ জানে; আৰু গছৰ পাত এখিলাও তেওঁ নজনা কৈ নপৰে; আৰু পৃথিৱীৰ ঘোৰ অন্ধকাৰত এটি শস্যকণিকাও নাই, আৰু এনে কোনো সেউজীয়া বা শুকান বস্তুও নাই যি (আল্লাৰ) সুস্পষ্ট পুথিত লিপিবদ্ধ নাথাকে।

৬১) আৰু তেৱেঁই নিশা তোমালোকৰ টোপনি আনে, আৰু দিনৰ সময়ত যি অৰ্জ্জন কৰিছা তাকো তেওঁ জানে; তাৰ মাজতে তেওঁ তোমালোকক পুনৰায় সাৰ পোৱায়, যাতে জীৱনৰ নিৰ্দিষ্ট কাল (এই দৰে) পূৰ্ণ কৰা হয়; অৱশেষত তেওঁৰ ওচৰলৈকে হ'ব তোমালোকৰ প্ৰত্যাবৰ্ত্তন; তেতিয়া যি কাৰ্য্য তোমালোকে (পাৰ্থিৱ জীৱনত) কৰিছিল তেওঁ সকলো তোমালোকক জানিবলৈ দিব।

৬২) আৰু নিজৰ দাসবিলাকৰ ওপৰত তেওঁ পৰাক্ৰান্ত, আৰু তোমালোকৰ প্ৰতি তেওঁ বন্ধকবিলাকক প্ৰেৰণ কৰে; সময়ত যেতিয়া তোমালোকৰ কোনো এজনৰ মৃত্যু উপস্থিত হয়, আমি পঠোৱা দূতবিলাকে (ফিৰিশ্বতাবিলাকে)

مَا تَسْتَعِجُونَ بِهِ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ يَقْضِ الْحَقُّ
وَهُوَ خَيْرُ الْفَصِيلِينَ ﴿٥٩﴾

قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعِجُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٦٠﴾

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ
مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا
وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَةٍ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَأْسٌ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦١﴾

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم
بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسْتَعْتَبٌ ثُمَّ
يُرْسِلُ إِلَيْكُمْ رُسُلًا لِّيُذَكِّرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ
كَانُوا فِي سُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٦٢﴾

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً
وَإِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ

তাৰ মৃত্যু ঘটায়, আৰু তেওঁলোকে আমাৰ আদেশ পালনত) কোনো ক্ৰটি নকৰে।

৬৩) তেতিয়া সিহঁতৰ প্ৰকৃত প্ৰভু আল্লাৰ ওচৰলৈ সিহঁতক ওভতাই নিয়া হ'ব; চোৱাঁ, বিচাৰৰ গৰাকী তেৱেঁই, আৰু তেওঁ লেখ লোৱাত অত্যন্ত বেগী।

৬৪) তুমি কোৱাঁ, স্থল আৰু সমুদ্ৰৰ যোৰ অন্ধকাৰৰ (বিপদৰ) পৰা তোমালোকক কোনে ৰক্ষা কৰে? (যেতিয়া) বিনীতভাৱে আৰু গোপনে তোমালোকে তেওঁক এই বুলি আহ্বান কৰা, তেওঁ যদি আমাক এই বিপদৰ পৰা ৰক্ষা কৰে আমি নিশ্চয় কৃতজ্ঞবিলাকৰ মাজৰ হম।

৬৫) তুমি কোৱাঁ, এই বিপদসমূহৰ পৰা আৰু আন আন ক্লেশ-কষ্টৰ পৰা তোমালোকক আল্লাইহে ৰক্ষা কৰে; তথাপি তোমালোকে অইনক আল্লাৰ সমানে উপাস্য পাতিছ।

৬৬) তুমি কোৱাঁ, আল্লাৰ (পূৰ্ণ) ক্ষমতা আছে, তোমালোকৰ ওপৰৰ (আকাশৰ) পৰা বা তোমালোকৰ ভৰিৰ তলৰ (পৃথিৱীৰ) পৰা তোমালোকৰ প্ৰতি শাস্তি প্ৰেৰণ কৰে, নাইবা তেওঁ তোমালোকক ভিন ভিন দলত বিভক্ত কৰি বিশ্বজ্বলাৰ সৃষ্টি কৰে, আৰু পৰস্পৰ কলহ-বিবাদৰ (তিতা) আশ্বাদ লবলৈ দিয়ে; চোৱাঁ আমি নিদৰ্শনসমূহ কিদৰে ঘূৰাই ঘূৰাই বৰ্ণনা কৰোঁ, যাতে সিহঁতে তাক বুজিব পাৰে।

৬৭) আৰু তোমাৰ জাতিয়ে ইয়াক মিছা বুলি ভাবিছিল অথচ ই সত্য; কোৱাঁ, মই তোমালোকৰ ওপৰত কাৰ্য্যানিৰ্বাহক নিযুক্ত হোৱা নাই।

৬৮) প্ৰত্যেক ভৱিষ্যৎবাণী পূৰ্ণ হোৱাৰ নিমিত্তে নিৰূপিত সময় আছে; আৰু তোমালোকে আগলৈ জানিব পাৰিবা।

৬৯) আৰু যেতিয়া তুমি দেখি পোৱা, সিহঁতে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহৰ বিষয়ে বৃথা তৰ্ক কৰি আছে,

لَا يَفْرَطُونَ ﴿٦٣﴾

ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَهُمُ الْحَقُّ ۗ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَسِيْبِ ﴿٦٤﴾

قُلْ مَنْ يَنْجِيكُمْ مِنْ ظُلْمِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۗ لَئِنْ أُنْجِبْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ ﴿٦٥﴾

قُلِ اللَّهُ يَخَيُّكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ مُشْرِكُوْنَ ﴿٦٦﴾

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ ۖ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْضِكُمْ ۖ أَوْ يُلْسِكُمْ سُيُفًا ۖ وَيُذَيِّقْ بَعْضَكُمْ بِأَسْبَعْضٍ ۗ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَالَهُمْ يَفْقَهُوْنَ ﴿٦٧﴾

وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۗ قُلْ لَنْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيْلٍ ﴿٦٨﴾

لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَدَّرٌ وَسُوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٩﴾

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ

তেতিয়া সিহঁতে এই বিষয় এৰি আন বিষয়লৈ আলচ নকৰালৈকে সিহঁতৰ পৰা আঁতৰি থাকিবা ; আৰু যদি (কেতিয়াবা) স্বয়তানে তোমাক এই আদেশ পাহৰায়, তেন্তে সেই আদেশ আকৌ মনত পৰাৰ পিছতেই অন্যাযকাৰীবিলাকৰ দলৰ সঙ্গত আৰু বহি নাথাকিবা ।

৭০) আৰু যিসকলে আল্লালৈ ভয় ৰাখে সিহঁতৰ কাৰ্য্য সম্বন্ধে সেই সকলৰ কোনো দায়িত্ব নাই ; কেৱল ভাল উপদেশ তেওঁলোকে যেন সিহঁতক দি থাকে ; সম্ভৱ সিহঁতে (তাৰ ফলত) নিজকে পাপৰ পৰা ৰক্ষা কৰে ।

৭১) আৰু যিবিলাকে নিজৰ ধৰ্ম্মক আমোদ প্ৰমোদ আৰু ৰং-ধেমালি স্বৰূপ গ্ৰহণ কৰিছে, আৰু যিবিলাকক পাৰ্থিৱ জীৱনে প্ৰৱঞ্চনাত পেলাইছে সিহঁতক তুমি বৰ্জ্জন কৰিবা, আৰু এই কোৰান দ্বাৰা উপদেশ দি থাকিবা : আত্মাই যি (পাপ) অৰ্জ্জন কৰিছে জানোচা তাৰ বাবে তাকেই বিনাশ কৰা হয় ; (তেনে অৱস্থাত) আল্লাৰ বাহিৰে সেই আত্মাৰ আন ৰক্ষু নাথাকিব আৰু (তাৰ হৈ) কোনো খাটোতাও নাথাকিব ; এনেকি সেই আত্মাই যদি যথাসম্ভৱ ক্ষতিপূৰণ আগ বঢ়ায়, তাৰ পৰা সি গৃহীত নহ'ব ; সিহঁতে যি (পাপ) অৰ্জ্জন কৰিছিল তাৰ বাবে সিহঁতকেই বিনাশ কৰা হ'ব ; সিহঁতক উতলা পানী পিবলৈ দিয়া হ'ব আৰু কষ্টদায়ক শাস্তি, কিয়নো সিহঁতে অবিশ্বাস কৰিছিল ।

৭২) তুমি কোৱাঁ, আল্লাক এৰি আমি অইনক আহ্বান কৰিম নে, যি আমাৰ উপকাৰ কৰিব নোৱাৰে আৰু আমাৰ অপকাৰো কৰিব নোৱাৰে ? আৰু আল্লাই আমাক পথ প্ৰদৰ্শন কৰাৰ পিছতো আমি এনে এজনৰ নিচিনাকৈ পিছ হুঁহকি যাম নে, যিজনক স্বয়তানবিলাকে পৃথিৱীৰ এনে ঠাইত এৰি থৈ আহে য'ত সি বিবুদ্ধি হৈ ইফালে সিফালে ঘূৰি ফুৰে, অথচ তাৰ সঙ্গীবিলাকে তাক সুপথৰ পিনে মাতে : আমাৰ ওচৰলৈ আহাঁ। তুমি কোৱাঁ,

عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۗ وَإِنَّمَا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ ۖ وَلَا تَتَعَدَّ بَعْدَ ذَلِكَ مَعَهُ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٧٠﴾

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلكِنْ ذَكَرُوا لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٧١﴾

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا فِيهِمْ حُبًّا وَ لَهُمْ أَغْرَنَهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَ ذَكَرُوا بِهَا أَن تُبْسِلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ ۗ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَ لَا شَفِيعٌ ۗ وَإِن تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا ۗ أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَبِيمٍ وَ عَلَاءُ الْيَمِّ ۗ إِنَّمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾

قُلْ ائْتِدِعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَ لَا يَضُرُّنَا وَ نُؤدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَىَٰنَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيْطَانُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانًا لِأَضْحَابٍ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَىٰ ائْتِنَا قُلْ إِن هُدَىٰ اللَّهُ

বাস্তৱতে আল্লাই দেখুওৱা পথেই সুপথ; আৰু আমি যেন ব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰতিপালকৰ প্ৰতি আত্ম-সমৰ্পণ কৰোঁ এয়ে আদেশ আমাক দিয়া হৈছে;

৭৩) আৰু (আদেশ দিয়া হৈছে) নমাজৰ অনুষ্ঠান কৰিবা, আৰু তেওঁলৈ ভয় ৰাখি চলিবা, আৰু তেৱেঁই সেইজনা যিজনাব ওচৰলৈ তোমালোকক গোট খোৱাই নিয়া হ'ব।

৭৪) আৰু তেৱেঁই সত্যৰ সৈতে আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিবীৰ সৃজন কৰিছে; আৰু যিদিনা তেওঁ ক'ব, হৈ যোৱা, সকলোৰে (তেওঁৰ ইচ্ছা আৰু বিধান মতে) সৃষ্টি আৰু বিকাশ হ'ব।

তেওঁৰ বাণী সত্য; আৰু যিদিনা শিঙাত ফুঁ দিয়া হ'ব, ৰাজত্ব তেওঁৰেই চলিব; তেওঁ অদৃশ্য আৰু দৃশ্যৰ জ্ঞাতা, আৰু তেৱেঁই শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী, সৰ্ব্বজ্ঞাত।

৭৫) আৰু যেতিয়া ইব্ৰাহিমে নিজৰ পিতৃ আজৰক ক'লে, প্ৰতিমাসমূহক উপাস্য বুলি তুমি গ্ৰহণ কৰিছা নে কি? মই সঁচাকৈয়ে-তোমাক আৰু তোমাৰ দলক প্ৰকাশ্য ভ্ৰমত পৰি থকা দেখিছোঁ।

৭৬) আৰু এইদৰেই আমি ইব্ৰাহিমৰ আগত আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিবী ৰাজ্য শাসনৰ বহুসো প্ৰকাশ কৰিছিলোঁ, যাতে তাৰ ফলত তেওঁ সেই-সকলৰ অন্তৰ্গত হয় যিসকলে নিশ্চিতকৈ বিশ্বাস কৰিছে।

৭৭) পিছত যেতিয়া তেওঁক নিশাৰ আন্ধাৰে আৰাৰি ধৰিলে, তেওঁ তৰা এটি দেখা পালে; তেওঁ কলে, এয়ে নে মোৰ প্ৰভু! আৰু তৰাটি অদৃশ্য হ'লত তেওঁ ক'লে, অদৃশ্য হৈ যোৱাবিলাকক মই ভাল নাপাওঁ।

৭৮) পিছত যেতিয়া জোনে পোহৰ দিয়া দেখিলে তেওঁ ক'লে, মোৰ প্ৰভু এয়ে নে! আকৌ ই অদৃশ্য হ'লত তেওঁ ক'লে, মোৰ প্ৰভুৱে মোক সুপথ নেদেখুওৱা হ'লে মই নিশ্চয় সেইবিলাকৰ অন্তৰ্গত

هُوَ الْهُدَىٰ وَأُمْرًا لِّسُلْمِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٣﴾

وَأَن آتَيْنُوا الصَّلَاةَ وَآتَقُواهُ وَهُوَ الَّذِي آتَىٰهِ تَخْشَرُونَ ﴿٧٤﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُن فَيَكُونُ لَهُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧٥﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَرَأَيْتَ أَصْنَأُ أُمَّةً إِيَّاكَ إِنِّي أَرَأَيْتَ أَنِّي أُرِيكَ وَوَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٧٦﴾

وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكَوَاتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَكُونُ مِنَ الْمُؤَقِنِينَ ﴿٧٧﴾

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى الْكَوْكَبَ قَالَ هَذَا أَسْرَاتِي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ ﴿٧٨﴾

فَلَمَّا سَرَ الْقَمَرَ بَارِعًا قَالَ هَذَا سِرِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ

হলোঁহেঁতেন যিবিলাক বিপথে গৈছে।

৭৯) তাৰ পিছত যেতিয়া তেওঁ বেলিয়ে পোহৰ দিয়া দেখিলে তেওঁ ক'লে, মোৰ প্ৰভু এয়ে নে! ই সবাতেকৈ ডাঙৰ! যেতিয়া ইয়ো মাৰ গ'ল তেওঁ ক'লে, হে মোৰ জাতি, তোমালোকে যে অইনক আল্লাৰ সমানে উপাস্য পাতিছা তাৰ নিমিত্তে মই কোনোমতে দায়ী নহওঁ।

৮০) যিজনে আকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিছে মই একাগ্ৰভক্তিৰে সৈতে তেওঁৰ ফাললৈ মু কৰিছোঁ; আৰু মই সেইবিলাকৰ মাজৰ নহওঁ যিবিলাকে আল্লাৰ সমানে অইন উপাস্য পাতি লয়।

৮১) আৰু তেওঁৰ জাতিয়ে তেওঁৰ সৈতে বিতৰ্ক কৰিছিল। তেওঁ ক'লে, কি! আল্লাৰ বিষয়ে মোৰে সৈতে তোমালোকে বিতৰ্ক কৰিছা নে, অথচ তেৱেঁই আগৰে পৰা মোক সুপথ দেখুৱাইছে? আৰু মোৰ প্ৰভুৰ ইচ্ছা নহ'লে, তোমালোকে যাক তেওঁৰ সমানে উপাস্য পাতিছা তালৈ মই নিশ্চয় কোনো ভয় নাৰাখোঁ; মোৰ প্ৰভুৰ জ্ঞানে সকলো বস্তুকে জুৰি ধৰি আছে; তথাপি তোমালোকে উপদেশ গ্ৰহণ নকৰা নে?

৮২) আৰু তোমালোকে যাক আল্লাৰ সমানে উপাস্য পাতিছা তালৈ মই কেনেকৈ ভয় ৰাখিম, যেতিয়া তাক তেওঁৰ সমানে উপাস্য পাতিবলৈ তোমালোকে নিজেই ভয় নকৰা, অথচ এই বিষয়ে আল্লাই তোমালোকৰ প্ৰতি কোনো জুলন্ত প্ৰমাণ অৱতীৰ্ণ কৰা নাই? এতেকে (তুমি কোৱাঁ), তোমালোকে ভাবি চোৱাঁ, এই দুই দলৰ মাজত শান্তি লাভ কৰিবলৈ কোনটো দলৰ বেছি অধিকাৰ আছে, যদিহে তোমালোকৰ জ্ঞান থাকে।

৮৩) যিসকলে বিশ্বাস কৰিছে, আৰু নিজ বিশ্বাসক অন্যায়ৰে সৈতে সানমিহলি কৰা নাই সেইসকলৰ নিমিত্তে থাকিব শান্তি, আৰু সেইসকলেই হৈছে সুপথগামী।

الضَّالِّينَ ۝

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسُ بَازِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا الْكَبِيرُ
فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يُرِيهِمْ رَبِّي مَا تَشْرِكُونَ ۝

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝

وَحَاجَّةَ قَوْمِهِ ۖ قَالَ اتَّخَذْتُنِي فِي اللَّهِ وَقَدْ
هَدَيْتُ وَلَا أَخَافُ مَا تَشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يُشَاءَ
رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ۝

وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ
أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا
فَأْتِي الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ
لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ۝

৮৪) এয়ে আমাৰ প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ যি আমি ইব্ৰাহিমক তেওঁৰ জাতিক বুজাবলৈ দান কৰিছিলোঁ; আমি যাকে ইচ্ছা তাকেই মান-সম্মানত উন্নতিশীল কৰোঁ; নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভু শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী, সৰ্বব্ৰহ্মা।

৮৫) আৰু আমি তেওঁক ইচহাক আৰু ইয়াকুবক (ইচহাকৰ পুতেক) দান কৰিছিলোঁ; প্ৰত্যেক-জনাৰেই আমি সুপথ প্ৰদৰ্শন কৰিছিলোঁ; আৰু আমি আগেয়ে নুহক আৰু তেওঁৰ বংশধৰ দাউদ আৰু চুলেইমান আৰু আইয়ুবক আৰু ইয়ুছূফ আৰু মুচা আৰু হাৰুনকো সেয়ে সুপথ প্ৰদৰ্শন কৰিছিলোঁ; আৰু এইদৰেই আমি সজ কাম কৰোঁ তাবিলাকক প্ৰতিদান দিওঁ।

৮৬) আৰু (আমি সুপথ দেখুৱাইছিলোঁ) জ্বৰীয়া আৰু ইয়হুয়া আৰু ঈসা আৰু ইল্যাচকো; প্ৰত্যেকজনেই স্বৰ্মপৰায়ণসকলৰ মাজৰ আছিল;

৮৭) আৰু (আমি সুপথ দেখুৱাইছিলোঁ) ইস্মাইল আৰু আল'ইয়াচা আৰু ইয়ুছুফ আৰু লুত্বকো, এইসকলক বহুলোকৰ ওপৰত আমি শ্ৰেষ্ঠতা দান কৰিছিলোঁ;

৮৮) আৰু (আমি সুপথ দেখুৱাইছিলোঁ) তেওঁলোকৰ পিতৃপুৰুষ, আৰু তেওঁলোকৰ সন্তান-সন্ততি, আৰু তেওঁলোকৰ ভ্ৰাতৃসকলৰ বহুতক; আৰু এই সকলক (আমাৰ অনুগ্ৰহৰ ভাগী হ'বলৈ) আমি বাচি লৈছিলোঁ; আৰু তেওঁলোকক পোন বাটেদি পৰিচালিত কৰিছিলোঁ।

৮৯) এয়ে আল্লাৰ সুপথ; এই পথত তেওঁ নিজ দাসবিপ্লৱকৰ মাজৰ যাকে ইচ্ছা তাকে পৰিচালিত কৰে; কিন্তু তেওঁলোকে, যদি অইনক আল্লাৰ সমানে উপাসা পাতিলেহেঁতেন, তেন্তে নিশ্চয় তেওঁলোকে যি (সজ) কাম কৰিছিল সকলো তেওঁলোকৰ কাৰণে ব্যৰ্থ হ'লহেঁতেন।

وَتِلْكَ حُجَّتَنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْلِهِ لَنْ نَرْفَعَ
دَرَجَتٍ مِّنْ نَّشَأِهِ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٤﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا
هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ
وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ
الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾

وَأِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوشَعَ وَكُلًّا
فَضَلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾

وَمِن آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَأَخْوَانِهِمْ وَأَجْتَبَيْنَاهُمْ
وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٨٨﴾

ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ وَمَن يُعَادِرْهُ
وَلَا يُشْرِكْ لَاحِطٌ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٩﴾

৯০) এইসকলকেই আমি ধৰ্মপুথি, ৰাজত্ব, আৰু নবিত্ব দান কৰিছিলোঁ; গতিকে যদি অবিশ্বাসী-বিলাকে তাত বিশ্বাস নকৰে (নকৰক), কিয়নো আমি অইন এটা জাতিক যি সেইবিলাক (আল্লাৰ দান) অস্বীকাৰ নকৰে (ক্ষমতা দান কৰি) সেই ভাৰ অৰ্পণ কৰিছোঁ।

৯১) যিসকলক আল্লাই পথপ্ৰদৰ্শন কৰিছে এই সকলেই; এতেকে (হে ৰচুল,) তুমিও তেওঁ-লোকৰেই পথ অনুসৰণ কৰাঁ; তুমি কৈ দিয়া, ইয়াৰ বাবে মই তোমালোকৰ পৰা একো প্ৰতিদান বিচৰা নাই; সকলো জাতিৰ নিমিত্তে এই কোৰান সৎ উপদেশ মাথোন।

৯২) আৰু আল্লাই মানুহৰ প্ৰতি কোনো প্ৰত্যাশা অৱতীৰ্ণ কৰা নাই এনে আশাৰ কথা কৈ সিহঁতে আল্লা যি মহিমাৰ যোগ্য তেনে মহিমা তেওঁক কৰা নাছিল। তুমি কোৱাঁ, মুচাই মানৱজাতিৰ নিমিত্তে যি ধৰ্মগ্ৰন্থ জেউতি আৰু পথ-প্ৰদৰ্শন স্বৰূপ লৈ আনিছিল তাক কোনে অৱতীৰ্ণ কৰিছিল? তাক তোমালোকে কেইখিলা কাগজত লিপিবদ্ধ কৰি থৈছা; তাৰে এভাগ তোমালোকে প্ৰকাশ কৰিছা আৰু সৰহভাগকেই গোপন কৰি থৈছা; আৰু যি বিষয়ে তোমালোক আৰু তোমালোকৰ পিতৃপুৰুষো অজ্ঞান আছিল তাৰ বিষয়ে তোমালোকক শিক্ষা দিয়া হৈছে। কোৱাঁ, আল্লাই (অৱতীৰ্ণ কৰিছে); পিছত সিহঁতক বৃথা আলোচনাত পৰি ওমলি থাকিবলৈ দিয়া।

৯৩) আৰু যি ধৰ্মপুথিক মঙ্গলৰে পৰিপূৰ্ণ কৰি আৰু পূৰ্বে অহা সত্যৰ সমৰ্থকৰূপে আমি অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ সি এইখনেই; উদ্দেশ্য এই, যাতে তুমি নগৰজননীক আৰু তাৰ চাৰিওফালে থকা মানুহবিলাকক সতৰ্ক কৰিব পাৰা; আৰু যিসকলে পৰকালত বিশ্বাস কৰে সেইসকলে ইয়াতো বিশ্বাস স্থাপন কৰে, আৰু সেইসকলে

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ وَالنُّبُوَّةَ
فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا
بِهَا بِكَفِرِينَ ﴿٩٠﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدْمِمْ آفْتَدِهِ قُلْ لَا
أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَتَّىٰ قَدَرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
عَلَيْ بَشَرٍ مِنْ شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ
بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ يَجْعَلُونَهُ قُرْآنًا
يُبَدِّلُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعَلِمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا
أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ لَمْ يَزِدْهُمْ فِي خُوفِهِمْ
يَلْعَبُونَ ﴿٩٢﴾

وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ
يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ
يُنذِرُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ

নিয়মপৰায়ণ হৈ নিজ নমাজৰ সংৰক্ষণ কৰে।

৯৪) আৰু সেইজনতকৈ কোন অধিক অন্যাযকাৰী যিজনে আল্লাৰ সম্বন্ধে মিছা সাজে বা এই বুলি কয়, মোৰ প্ৰতি আল্লাৰ প্ৰত্যাদেশ হৈছে, অথচ তাৰ প্ৰতি একোকে প্ৰত্যাদেশ হোৱা নাই, আৰু যিজনে কয়, আল্লাই যি নমাইপঠিয়াইছেময়ো তাৰে সদৃশ নমাই আনিব পাৰোঁ? আৰু যদি তুমি দেখিলা হেঁতেন! অন্যাযকাৰীবিলাকে কেনেকৈ মৃত্যু যাতনা ভোগ কৰিছে আৰু কেনেকৈ ফিৰিশ্বতাবিলাকে নিজৰ হাতসমূহ মেলি (ক'ব ধৰিছে), তোমালৈকে নিজৰ প্ৰাণসমূহ (শৰীৰৰ পৰা) উলিয়াই আনা; আজিৰ দিনা তোমালোকক প্ৰতিফল দিয়া হ'ব লাঞ্ছনাৰ শাস্তি, কিয়নো তোমালোকে আল্লাৰ বিৰুদ্ধে অসত্য কথা কৈছিল, আৰু অহঙ্কাৰ কৰি তেওঁৰ নিদৰ্শনসমূহ অস্বীকাৰ কৰিছিল।

৯৫) আৰু আমি যিদৰে তোমালোকক প্ৰথমবাৰ সৃজন কৰিছিলোঁ সেইদৰে (আজি) তোমালোকে অকলশৰীয়াকৈ আমাৰ ওচৰলৈ আহিছা, আৰু যি সম্বল আমি তোমালোকক দান কৰিছিলোঁ তোমালোকে নিজৰ পিঠিৰ পিছত এৰি থৈ আহিছা; আৰু (আজি) তোমালোকৰ লগত তোমালোকৰ হৈ সেই খাটোতাবিলাকক আমি নেদেখোঁ যিবিলাকক তোমালোকে নিজ কাৰ্য্যত অংশী বুলি ভাবি লৈছিল; এতিয়া তোমালোকৰ পৰস্পৰৰ, সম্বন্ধ ছিগিল! আৰু তোমালোকে যি (সাহায্য লাভ কৰিবা বুলি) ভাবি থৈছিল সকলো তোমালোকৰ পৰা দূৰীভূত হ'ল!

৯৬) নিশ্চয় আল্লাই শস্যৰ বীজ আৰু খেজুৰ গুটিক ফালি তাৰে পৰা অঙ্কুৰ উৎপাদন কৰে; তেওঁ মৃতকৰ পৰা জীৱিতক উদ্ভৱ কৰে, আৰু যি জীৱিত তাৰ মৃত্যু সাধন কৰে; এনেজনেই তোমালোকৰ আল্লা; তোমালোকক তেস্তে কোনফালে ঘূৰাই নিয়া হৈছে?

يُحَافِظُونَ ﴿٩٤﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَأَقَالَ أَنَّ
إِلَىٰ وَلَمْ يُوحِ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ
مَا نَزَّلَ اللَّهُ وَلَوْ تَوَيَّرَ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ
وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ الْيَوْمَ
تُجْرُونَ عَدَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ عَلَى
اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٥﴾

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِرْعَوْنَ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْتُمْ وَاذَّاهُ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ
شُفَعَاءَ لَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَوَاهُ
لَقَدْ نَقَطَعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ فَأَنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٦﴾

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ
الْبَيْتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمُ اللَّهُ فَالِقُ
تُؤَفِّكُونَ ﴿٩٦﴾

৯৭) (তেওঁ ৰাতিক ফালি) পুৱাৰ উদ্ভৱ কৰে; আৰু তেওঁ নিশাক বিশ্ৰামৰ নিমিত্তে আৰু সূৰ্যা আৰু চন্দ্ৰক সময় নিৰ্ণয়ৰ কাৰণে সৃষ্টি কৰিছে; এয়ে মহাশক্তিশালী, সৰ্বব্ৰহ্মতাই স্থিৰ কৰা বিধান।

৯৮) আৰু তেৱেঁই নক্ষত্ৰসমূহক তোমালোকৰ নিমিত্তে সৃজন কৰিছে, যাতে সেইবোৰৰ সহায়ৰে স্থল আৰু সমুদ্ৰৰ ঘোৰ অন্ধকাৰত বাট দেখি পোৱা, স্বৰূপতে যিবিলাকৰ জ্ঞান আছে সেইবিলাকৰ নিমিত্তে আমি নিদৰ্শনসমূহ বহলাই বৰ্ণনা কৰিছোঁ।

৯৯) আৰু তেৱেঁই তোমালোকক সৃজন কৰিছে এক আত্মাৰ পৰা; পিছত (তোমালোকৰ নিমিত্তে আছে) স্থায়ী অৱস্থান আৰু অস্থায়ী আশ্ৰয়স্থল; যিবিলাকৰ বোধশক্তি আছে সেইবিলাকৰ নিমিত্তে স্বৰূপতে আমি নিদৰ্শনসমূহ বহলাই বৰ্ণনা কৰিছোঁ।

১০০) আৰু তেৱেঁই আকাশৰ পৰা বৰষুণ নমাই পঠিয়ায়, পিছত আমি তাৰ পৰা সকলো প্ৰকাৰ উদ্ভিদ উৎপন্ন কৰোঁ; তাৰ পিছত আমি তাৰ পৰা সেউজীয়া ঘাঁহ-পাত উদ্ভৱ কৰোঁ; তাৰে পৰা খোপা-বন্ধা শস্য উৎপাদন কৰোঁ, আৰু খেজুৰ গছৰ কোষৰ পৰা তললৈ ওলমি থকা খোকবিলাক আৰু কাননসমূহ একেবিধ আৰু বিভিন্নবিধৰ আঙ্গুৰ আৰু জলফাই আৰু দালিমৰে পৰিপূৰ্ণ; যেতিয়া তাত ফল ধৰে সেই ফলৰ পিনে আৰু যেতিয়া ই পকে তাৰ পিনে তোমালোকে দৃষ্টি কৰিবা; কোনো সন্দেহ নাই বিশ্বাস স্থাপনকাৰীলোকৰ নিমিত্তে ইয়াত নিদৰ্শনসমূহ আছে।

১০১) আৰু (চোৱা) সিহঁতে যিবিলাকক আত্মাৰ সঙ্গী পাতিছে, অথচ তেৱেঁই সিহঁতক সৃষ্টি কৰিছে; আৰু অজ্ঞতাৰ কাৰণে সিহঁতে তেওঁৰ পুতেক জীয়েক স্থিৰ কৰি লৈছে; তেৱেঁই পৰম

قَالُوا الْإِصْبَاحُ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
حُسْبَانًا ۗ لَكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٧﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ التَّجْوِمَ لَتَهْتَدُوا بِهَا فِي
طُلُوتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۗ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ ﴿٩٨﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ
وَمُسْتَوْدَعٌ ۗ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٩﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ۖ فَأَخْرَجْنَا بِهِ
نبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ
حَبًّا مُّتَرَاكِبًا ۖ وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ
وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ ۖ وَالزَّيْتُونَ وَالرَّيْحَانُ مُمْتَثِلًا
ۗ غَيْرِ مُتَشَابِهٍ ۗ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ
إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّتِ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ
بَيْنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ سُبْحٰنَہٗ وَتَعٰلٰی عَمَّا

পৰিত্ৰ, আৰু সিহঁতে যি (আল্লাৰ সম্বন্ধে) বৰ্ণনা কৰে তাৰ পৰা তেওঁ বহুত ওখত।

يَصِفُونَ ۞
۱۳

১০২) আকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীৰ আদি স্ৰষ্টা (আল্লা); তেওঁৰ সহচৰীয়ে নাই, সন্তান তেওঁৰ কেনেকৈ হ'ব? আৰু তেওঁ সকলো বস্তুকে সৃজন কৰিছে; আৰু সকলো বস্তুৰেই তেওঁৰ পূৰ্ণ জ্ঞান আছে।

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَتَى يَكُونُ لَهُ وَكَذَلِكَ
لَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ۞

১০৩) তেৱেঁই তোমালোকৰ প্ৰভু আল্লা; তেওঁত ভিন্ন আন কোনো উপাস্য নাই; সকলো বস্তুৰেই সৃজন কৰোঁতা; এতেকে তেওঁৰেই আৰাধনা কৰা, আৰু তেৱেঁই সকলো বিষয়ৰ সম্পাদন কৰোঁতা।

ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ لِأَلَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۞

১০৪) নয়নসমূহে তেওঁক অনুভৱ কৰিব নোৱাৰে, কিন্তু তেওঁৰ দৃষ্টিয়ে নয়নসমূহকো ঢুকি পায়; আৰু তেওঁ সূক্ষ্মদৰ্শী, পৰিজ্ঞাত।

لَا تَدْرِيكَ الْآبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْآبْصَارَ وَهُوَ
اللطيف الخبير ۞

১০৫) স্বৰূপতে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা তোমালোকলৈ আহিছে জ্বলন্ত প্ৰমাণসমূহ; এতেকে যিয়ে দেখিব বুজিব ই তাৰ নিজৰেই কল্যাণৰ নিমিত্তে; আৰু যি নেদেখে নুবুজে তাৰ নিমিত্তে সি নিজেই দায়ী; আৰু (তুমি কোৱা) তোমালোকৰ ওপৰত মই বক্ষক হৈ অহা নাই।

قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ
وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَ مَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِخَفِيظٍ ۞

১০৬) আৰু এইদৰে আমি নিদৰ্শনসমূহ ঘূৰাই ঘূৰাই বৰ্ণনা কৰোঁ (যাতে সিহঁতে সত্য গ্ৰহণ কৰিব পাৰে), আৰু যাতে সিহঁতে কয়, তুমি কেনে উত্তম শিক্ষা দিছা! আৰু যাতে জ্ঞানবান লোকৰ নিমিত্তে তাকে স্পষ্টকৈ ব্যক্ত কৰোঁ।

وَكَذَلِكَ نَصْرَفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۞

১০৭) তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা তোমাৰ প্ৰতি যি প্ৰত্যাদেশ হৈছে তুমি তাৰেই অনুসৰণ কৰা; তেওঁৰ বাহিৰে আন উপাস্য নাই; আৰু তুমি সেইবিলাকৰ পৰা আঁতৰি থাকিবা যিবিলাকে আল্লাৰ সমানে অহীনক উপাস্য পাতিছে।

اتَّبِعْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لِأَلَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
أَعْرَضَ عَنِ الشُّرَكِيِّنَ ۞

১০৮) আৰু আল্লাই ইচ্ছা কৰা হ'লে, সিহঁতে অহীনক আল্লাৰ সমানে উপাস্য নাপাতিলেহেঁতেন; আৰু সিহঁতৰ ওপৰত আমি তোমাক বক্ষক

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ

নিযুক্ত কৰা নাই; আৰু তুমি সিহঁতৰ কাৰণে সম্পাদন কৰোঁতাও নোহোৱা।

১০৯) আৰু সিহঁতে আল্লাত ভিন্ন যিবিলাকক আহ্বান কৰে সেই বিলাকক নিন্দা নকৰিবা, নতুবা সিহঁতে নজনাকৈ আল্লা সম্বন্ধে বিদেবষৰ ভাবেৰে দুৰ্ব্বাক্য প্ৰয়োগ কৰিব; এইদৰে আমি সকলো সম্প্ৰদায়ৰ কাৰণে সিহঁতৰ কাৰ্য্য (দেখিবলৈ) শোভনীয় কৰোঁ: অৱশেষত সিহঁতৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ সিহঁতৰ প্ৰত্যাবৰ্ত্তন হ'ব; তাৰ পিছত সিহঁতে যি কাৰ্য্য (পৃথিৱীত) কৰিছিল সকলোখিনি তেওঁ সিহঁতক জানিবলৈ দিব।

১১০) আৰু সিহঁতে আল্লাৰ নামত ডাঙৰ শপত খাইছে, এই বুলি, যদি সিহঁতলৈ কোনো নিদৰ্শন আহে সিহঁতে নিশ্চয় তাত বিশ্বাস কৰিব। তুমি কোৱাঁ, প্ৰকৃততে নিদৰ্শনসমূহ আছে কেৱল আল্লাৰ কাষত। তোমালোকে এই কথা কেনেকৈ জানিবা, নিদৰ্শনসমূহ আহিলেও সিহঁতে তাত বিশ্বাস নকৰিব?

১১১) আৰু যেনেকৈ সিহঁতে প্ৰথমবাৰ কোৰানত বিশ্বাস কৰা নাছিল, তেনেকৈ (এতিয়াও) অম্মি সিহঁতৰ অন্তৰসমূহ আৰু নয়নসমূহ লুটিয়াই দিম, আৰু সিহঁতক নিজৰ অবাধ্যতাতে অন্ধৰ দৰে খেপিয়াই ফুৰিবলৈ এৰি দিম।

অষ্টম পাৰা

১১২) আৰু যদিও আমি সিহঁতৰ প্ৰতি ফিৰিষ্কাৰবিলাক নমাই পঠালোঁহেঁতেন, আৰু মৃতকবিলাকে সিহঁতৰ সৈতে আলাপ কৰিলেহেঁতেন, আৰু যদি আমি সকলো বস্তু গোটাই আনি সিহঁতৰ সম্মুখত আগ বঢ়ালোঁহেঁতেন, তত্ৰাচ আল্লাই (সিহঁত বিশ্বাসী হোৱাৰ) নিজে ইচ্ছা নকৰিলে, সিহঁতে কেতিয়াও বিশ্বাস নকৰিলেহেঁতেন: কিন্তু সিহঁতৰ সৰহভাগেই অবোধৰ দৰে ব্যৱহাৰ কৰে।

১১৩) আৰু এই দৰে প্ৰত্যেক নবীৰ নিমিত্তে

حَافِظًا ۞ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٧﴾

وَلَا تَسْتَبِئُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ يَسْتَبِئُوا
اللَّهَ عَدُوًّا وَيَغْيِرُ عَلَيْهِمْ كُدْرًا ۚ وَتَبَا لِكُلِّ أُمَّةٍ
عَمَلُهُمْ ۖ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

وَأَقْسُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ
يُؤْمِنُونَ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْرِكُمْ
أَنْهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٩﴾

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ ۖ أَوَّلَ
مَرَّةٍ وَنَدْرُهم فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٢٠﴾

وَلَوْ أَنَّكَ نَزَلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْجِدَ
وَحَسَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قَبْلًا مَا كَانُوا يُولُونَا ۖ إِلَّا
أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۚ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿٢١﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَ

আমি শত্ৰু নিৰ্দিষ্ট কৰিছোঁ, যি মানুহ আৰু যিনৰ মাজত শ্বয়তানৰূপী; সিহঁতৰ কিছুমানে প্ৰতাৰণা কৰিবৰ অৰ্থে কিছুমানৰ হৃদয়ত সুশোভিত কথাত সঞ্চাৰণ কৰে; আৰু তোমালোকৰ প্ৰভুৱে ইচ্ছা কৰা হলে সিহঁতে তেনে কাৰ্য্য নকৰিলোহেঁতেন; গতিকে সিহঁতক তুমি পৰিত্যাগ কৰাঁ, আৰু সিহঁতক মিছা সাজি থাকিবলৈ দিয়া,—

১১৪) আৰু যাতে যিবিলাকে পৰকালত বিশ্বাস নকৰে সিহঁতৰ অন্তৰসমূহ যেন সিফালে ঢাল খায়, আৰু সিহঁতে যেন তাতেই সন্তুষ্ট থাকে, আৰু সিহঁতে (নবীৰ শত্ৰুতা কৰি) যি অৰ্জ্জন কৰে তাকেই যেন অৰ্জ্জন কৰি থাকে।

১১৫) তুমি কোৱাঁ, আল্লাক এৰি মই অইন বিচাৰকৰ বিচাৰ লবলৈ যাম নে? অথচ তেৱেঁই তোমালোকৰ প্ৰতি অৱতীৰ্ণ কৰিছে ধৰ্ম্মপুথি যাৰ দ্বাৰা সকলো বিষয় বিস্তাৰিতভাৱে বৰ্ণোৱা হৈছে; যিবিলাকক আমি পুথি দান কৰিছিলোঁ সিবিলাকে (সঠিককৈ) জানে, সেই পুথি সত্যৰ সৈতে তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা অৱতীৰ্ণ হৈছে; এতেকে তুমি সেই-বিলাকৰ মাজৰ নহবা যিবিলাক সন্দেহত পৰি থাকে।

১১৬) আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰ বাক্য সত্য আৰু ন্যায়ৰ সৈতে পূৰ্ণ হৈছে; তেওঁৰ বাক্যসমূহ পৰিবৰ্ত্তন কৰোঁতা কেও নাই; আৰু তেৱেঁই শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্ব্বজ্ঞাত।

১১৭) আৰু যদি তুমি পৃথিৱীৰ বেছিভাগ মানুহৰ কথা শুনি চলা, সিহঁতে তোমাক আল্লাৰ পথৰ পৰা বিভ্ৰান্ত কৰিব, সিহঁতে কেৱল নিজ কল্পনাৰ হে অনুসৰণ কৰে, আৰু কেৱল অনিশ্চিত অনুমানৰ ফালে সিহঁতৰ গতি।

১১৮) বাস্তৱতে তোমাৰ প্ৰভুৱে তেওঁৰ পথৰ পৰা বিভ্ৰান্ত হোৱা বিলাকক ভালকৈ জানে; আৰু যিসকল সুপথপ্ৰাপ্ত সেই সকলকো বঢ়িয়াকৈ জানে।

الَّذِينَ يُرِجَى بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا
وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٤﴾

وَلْيَضْحَكُوا بَإِذْنِ اللَّهِ وَالَّذِينَ لَّا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
وَلْيُرْضَوْهُ وَيُقْتِرُوا مَا هُمْ مُقْتِرُونَ ﴿١١٥﴾

أَفَعَيِّرَ اللَّهُ أَتْبَعِي حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ
الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ
أَنَّهُ مَثَلٌ مِّنْ رَبِّكَ لِتُلْحِقَ فَلَ تَكُونَنَّ مِنَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿١١٦﴾

وَتَنَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لَ
لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٧﴾

وَإِنْ تُطِغْ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ
إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٨﴾

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ
أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٩﴾

১১৯) আৰু যদি তোমালোকে তেওঁৰ নিদৰ্শন-সমূহত বিশ্বাস কৰা তেনেহ'লে যি জন্তুৰ (বধ কৰোঁতে) আল্লাৰ নাম লোৱা হৈছে তাক (অবাধে) খাব পাৰিবা।

১২০) আৰু যি জন্তুৰ ওপৰত (বধ কৰোঁতে) আল্লাৰ নাম লোৱা হৈছে তাক খাবলৈ তোমালোকৰ কি আপত্তি হ'ব পাৰে, যেতিয়া যিবিলাক জন্তু তোমালোকৰ নিমিত্তে তেওঁ অবৈধ কৰিছে সেইবিলাক স্বৰূপতে তেওঁ বহলাই তোমালোকৰ আগত উল্লেখ কৰিছে,—সেইবিলাকৰ বাহিৰে যিবিলাক তোমালোকে নিৰূপায় অৱস্থাত খাব লগা হয়? আৰু নিশ্চয় বহুতে অজ্ঞতাবশতঃ নিজৰ নীচ আকাঙ্ক্ষাসমূহৰ দ্বাৰা আনক পথভ্ৰান্ত কৰি থাকে; বাস্তৱতে তোমাৰ প্ৰভুৱে সীমা অতিক্ৰম কৰোঁতা বিলাকক ভালকৈ জানে।

১২১) আৰু তোমালোকে পাপ পৰিত্যাগ কৰিবা, প্ৰকাশ্য হওক বা গুপ্ত হওক; বাস্তৱতে যিবিলাকে পাপ অৰ্জন কৰে সিহঁতক সিহঁতে যি কুকাৰ্য্য কৰিছিল তাৰ বাবে নিশ্চয় প্ৰতিফল দিয়া হ'ব।

১২২) আৰু যি জন্তুৰ ওপৰত (বধ কৰোঁতে) আল্লাৰ নাম লোৱা হোৱা নাই তাক তোমালোকে নাখাবা, কিয়নো নিশ্চয় ই (স্পষ্ট) অবাধাতা; আৰু কোনো সন্দেহ নাই স্বয়তানৰূপী মানুহ-বিলাকে প্ৰকৃততে নিজৰ বন্ধুবিলাকক তোমালোকৰ সৈতে বাদ-বিসম্বাদ কৰিবলৈ কুমন্ত্ৰণা দিয়ে; আৰু যদি তোমালোক সিহঁতৰ বাঁধা হোৱা তেন্তে তোমালোক নিশ্চয় আল্লাৰ অংশী পাৰোঁতা হৈ পৰিবা।

১২৩) যিজনক অৱস্থাৰ পৰা আমি জীৱিত কৰিছিলোঁ, আৰু তাৰ নিমিত্তে আমি এনে পোহৰ স্থিৰ কৰিছিলোঁ যাৰ সহায়েৰে সি মানুহৰ মাজত ফুৰা-চকা কৰিব পাৰিছে, সেইজন এনে এজনৰ অনুৰূপ হ'ব পাৰে যি যোৰ অন্ধকাৰৰ মাজত

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ
مُؤْمِنِينَ ﴿١١٩﴾

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ
قَدْ فَضَّلَ لَكُمْ مِمَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ
إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ
إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١٢٠﴾

وَذُرُوا ظَاهِرَ الْأَشْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ
الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٢١﴾

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ
لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُوحِيَ إِلَىٰ أُولِيهِمْ
مِمَّا يَرِيدُ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢٢﴾

أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا
يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلَهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ

থাকে (আৰু) তাৰ পৰা ওলাই আহিব নোৱাৰে? এইদৰেই অবিশ্বাসীবিলাকে যি কাৰ্য্য কৰিছিল সিহঁতৰ চকুত সুশোভিত কৰা হৈছিল।

১২৪) আৰু এইদৰে আমি প্ৰত্যেক নগৰতে তাৰ অসৎকৰ্মী অধিবাসীবিলাকৰ কিছুমানক নায়ক নিৰ্দিষ্ট কৰিছোঁ, যাতে সিহঁতে তাত নানা তৰহৰ কু-অভিসন্ধি সাজি থাকে; কিন্তু সিহঁতে কু-অভিসন্ধি সাজে (প্ৰকৃততে) নিজৰ বিৰুদ্ধেহে, অথচ সিহঁতে নুবুজে।

১২৫) আৰু যেতিয়া সিহঁতলৈ (সত্যৰ) নিদৰ্শন আহে সিহঁতে কয়, আল্লাৰ ৰচুলসকলক যেনে নিদৰ্শন দান কৰা হৈছিল সেই অনুৰূপ আমাকো যেতিয়ালৈকে দান কৰা নহয় আমি কেতিয়াও বিশ্বাস নকৰোঁ; ৰচুলৰ পদৱিত আল্লাই কেনেজনক নিযুক্ত কৰিব তেৱেঁই ভালকৈ জানে; যিবিলাক অপৰাধী সিহঁতে শীঘ্ৰে আল্লাৰ কাযত অৱমাননা পাব; আৰু সিহঁতে যি কু-অভিসন্ধি সাজিছিল তাৰ বাবে পাব কঠোৰ শাস্তি।

১২৬) গতিকে আল্লাই যিজনক সুপথ দেখুৱাবলৈ ইচ্ছা কৰে সেইজনৰ হিয়া ইচলাম (গ্ৰহণৰ) নিমিত্তে মুকলি কৰি দিয়ে; আৰু আল্লাই যাক ভ্ৰান্তিত পেলাবলৈ ইচ্ছা কৰে তাৰ হিয়া সঙ্কচিত, ৰুদ্ধ, সি যেন আকাশৰ পিনে উঠিব ধৰিছে (আৰু উশাহ লব নোৱাৰিছে); যিবিলাকে বিশ্বাস নকৰে আল্লাই সিহঁতৰ ওপৰত এইদৰে শাস্তি নিক্ষেপ কৰে।

১২৭) এয়ে তোমাৰ প্ৰভুৰ পোন বাট; স্বৰূপতে যিসকলে উপদেশ গ্ৰহণ কৰে তেওঁলোকৰ নিমিত্তে আমি নিদৰ্শনসমূহ স্পষ্টকৈ বৰ্ণনা কৰিছোঁ।

১২৮) তেওঁলোকৰ নিমিত্তে নিজ প্ৰভুৰ সন্নিধানত আছে শাস্তিৰ নিকেতন; আৰু তেৱেঁই তেওঁলোকৰ সাহায্য কৰোঁতা, কিয়নো তেওঁলোকে (সজ) কাম কৰিছিল।

১২৯) আৰু সেইদিনা তেওঁ সিহঁতৰ সকলোকে

بَخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٤﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ آلِيًّا مُّجْرِمِينَ لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٥﴾

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ ۗ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٦﴾

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ ۗ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَانَسَاءً يَضَعُدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الْإِنْسَانَ عَلَىٰ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٧﴾

وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ۗ قَدْ فَضَّلْنَا الْآلِيَّةَ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٨﴾

لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَيْلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَبِيْعًا يَغْشَىٰ الرِّجْنَ قَدِ

একেলগ কৰিব, (আৰু ক'ব,) হে যিনৰ দল, স্বৰূপতে তোমালোকে জনসাধাৰণৰ বহুতকে নিজৰ (অনুগামী) কৰি লৈছা; আৰু জনসাধাৰণৰ মাজৰ যিবিলাক সিহঁতৰ বন্ধু সিহঁতে ক'ব, হে আমাৰ প্ৰভু হয়, আমি (পৃথিৱীত) পৰস্পৰে পৰস্পৰৰ পৰা লাভ অৰ্জন কৰিছিলোঁ; আৰু তুমি আমাৰ নিমিত্তে যি সময় নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছিলি সেই সময় (এতিয়া) আমি পাইছোঁহি। তেওঁ ক'ব: তোমালোকৰ বাসস্থান হৈছে নৰকৰ অগ্নি! তাতেই তোমালোকে স্থায়ীৰূপে বাস কৰিবা,— সেইবিলাক ভিন্ন যিবিলাকক (পৰিত্ৰাণ দিবলৈ) আল্লাই ইচ্ছা কৰে। কোনো সন্দেহ নাই, তোমাৰ প্ৰভুৱেই শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী, সৰ্ব্বজ্ঞাত।

১৩০) আৰু এইদৰে সিহঁতে যি অৰ্জন কৰিছিল তাৰ বাবে অন্যায়কাৰীবিলাকৰ কিছুমানৰ ওপৰত আমি ক্ষমতা দান কৰিছিলোঁ।

১৩১) (মই প্ৰশ্ন কৰিম) হে যিন্ আৰু মানুহৰ দল, তোমালোকৰ মাজৰ পৰাই তোমালোকৰ ওচৰলৈ এনে ৰচুলসকল অহা নাছিল নে, যিসকলে মোৰ নিদৰ্শনসমূহ তোমালোকৰ আগত বৰ্ণনা কৰিছিল, আৰু সেইদিনৰ সাক্ষাৎ সম্বন্ধে তোমালোকক সতৰ্ক কৰি দিছিল? সিহঁতে উত্তৰ দিব, আমাৰ বিপক্ষে আমি নিজেই সাক্ষী দিছোঁ। আৰু পাৰ্থিৱ জীৱনে সিহঁতক প্ৰৰঞ্চনা কৰিছিল; আৰু সিহঁতে নিজৰ বিপক্ষে নিজেই সাক্ষী দিব যে সিহঁত অবিশ্বাসী আছিল।

১৩২) ইয়াৰ কাৰণ হৈছে, তোমাৰ প্ৰভুৱে নগৰসমূহ, তাৰ অধিবাসীবিলাকক সতৰ্ক নকৰাকৈ, অন্যায়ভাৱে ধ্বংস নকৰে।

১৩৩) আৰু সকলোৱে নিজ কাৰ্য্য অনুসৰি সম্ভ্ৰম-শ্ৰেণী লাভ কৰিব আৰু সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰে সেই সম্বন্ধে তোমাৰ প্ৰভু আওকণীয়া নহয়।

১৩৪) আৰু তোমাৰ প্ৰভু অভাৱহীন, কৰুণাৰ

اَسْتَكْتَرْتُمْ مِنَ الْاِنْسِ وَقَالَ اَوْلِيُوهُمْ مِّنْ
اَلْاِنْسِ رَبَّنَا اَسْتَبْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا
اَجَلَنَا الَّذِيْ اٰجَلْت لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ
خُلِدِيْنَ فِيْهَا اِلَّا مَا شَاءَ اللّٰهُ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ
عَلِيْمٌ ﴿١٣٠﴾

وَكَذٰلِكَ نُوَلِّيْ بَعْضَ الظّٰلِمِيْنَ بَعْضًا مَّا كَانُوْا
يَكْسِبُوْنَ ﴿١٣١﴾

يُبْعَثُ الْجَنَّةِ وَالْاِنْسِ الْمَ يَاتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ
يَقْضُوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيَاتِيْ وَيُذَرُّوْكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
هٰذَا قَالُوْا شَهِدْنَا عَلٰٓى اَنْفُسِنَا وَعَزَّوْنَهُمْ الْحَيٰوةُ
الدُّنْيَا وَشَهِدُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَتَمُّ كَانُوْا لِلْزٰبِيْنَ ﴿١٣٢﴾

ذٰلِكَ اِنَّ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَّ
اَهْلٰهَا غٰفِلُوْنَ ﴿١٣٣﴾

وَلِكُلِّ دَرَجٰتٍ مِّنْ عَمَلُوْا وَمَا رَبُّكَ بِغٰفِلٍ عَمَّا
يَعْمَلُوْنَ ﴿١٣٤﴾

وَرَبُّكَ الْغَفِيْرُ ذُو الرَّحْمَةِ اِنْ يَشَآءْ يَذْهَبْكُمْ

আধাৰ; তেওঁ ইচ্ছা কৰিলে তোমালোকক নিজ সংস্থিতিৰ পৰা আঁতৰাব পাৰে, আৰু তোমালোকৰ ঠাইত যি জাतिकে ইচ্ছা তাকেই স্থাপিত কৰিব পাৰে, যেনেকৈ তোমালোকক অইন এটা জাতিৰ বংশধৰৰ পৰা তেওঁ উদ্ধৰ কৰিছিল।

১৩৫) তোমালোকক যি বিষয়ে অঙ্গীকাৰ কৰা হৈছে সি নিশ্চয় ঘটিবই, আৰু তাৰ প্ৰতিৰোধ কৰিবলৈ তোমালোক অক্ষম।

১৩৬) তুমি কোৱা, হে মোৰ জাতি, তোমালোকে যথাসাধ্য নিজ ঠাইত কাম কৰি থাকা; অৱশ্যে ময়ো নিজৰ কাম কৰি গৈ থাকিম; পিছত অদূৰ ভৱিষ্যতে তোমালোকে জানিব পাৰিবা, শেহত শাস্তিৰ আলয়ৰ গৰাকী কোন হ'ব; অন্যান্য-কাৰীবিলাক যে কেতিয়াও সফলমনোৰথ নহয় ই সুনিশ্চিত কথা।

১৩৭) আৰু আল্লাই সৃষ্টি কৰা শস্য আৰু ঘৰসীয়া জন্তুৰ এক অংশ আল্লাই নিমিত্তে সিহঁতে নিৰূপিত কৰি থৈছে; পিছত সিহঁতে নিজৰ ভুল ধাৰণা অনুসৰি কয়, আল্লাৰ নিমিত্তে এই অংশ, আৰু এই অংশ আমাৰ অংশী উপাস্যবিলাকৰ (মূৰ্ত্তিবিলাকৰ) নিমিত্তে; কাৰ্য্যত যি অংশ সিহঁতৰ অংশী উপাস্যবিলাকৰ (মূৰ্ত্তিবিলাকৰ) নিমিত্তে নিৰূপিত সি আল্লাৰ কামত ব্যৱহাৰ কৰা নহয়, কিন্তু যি অংশ আল্লাৰ নিমিত্তে নিৰূপিত সি সিহঁতৰ অংশী-উপাস্যবিলাকৰ (মূৰ্ত্তিবিলাকৰ) কামত ব্যৱহাৰ কৰা হয়; সিহঁতে যি বিচাৰ কৰিছে কেনে নিকৃষ্ট!

১৩৮) আৰু এইদৰে অংশীবাদীবিলাকৰ বহুতৰ চকুত সিহঁতৰ অংশী-উপাস্যবিলাকে সম্ভাৱন-হত্যাৰ (নিচিনা গুৰুতৰ পাপকো) সুশোভিত কৰিছিল যাতে (তাৰ দৰাৰা) সিহঁতৰ ধ্বংস সাধন কৰে, আৰু যাতে সিহঁতৰ ধৰ্ম-বিশ্বাসত সন্দেহৰ সঞ্চাৰ কৰে; আৰু আল্লাই ইচ্ছা কৰা হ'লে সিহঁতে

وَيَسْتَخْلِفُ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمُ
مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٥﴾

إِنَّ مَا وَعَدَدُونَ لَأَتِي وَيَأْتِيكُمْ بِمُجْرِبِينَ ﴿١٣٦﴾

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَائِلٌ فَسَوْفَ
تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ﴿١٣٧﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا
فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرِغْبِهِمْ وَهَذَا لِسُرَّكَائِنَا فَمَا
كَانَ لِسُرَّكَائِبِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ
لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ سُرَّكَائِبِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٨﴾

وَكَذَلِكَ زَيَّنَّا لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ
شُرَّكَاءَهُمْ لِيُرَدُّوهُمْ وَلَا يَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ

এনে কাৰ্য্য নকৰিলেহেঁতেন; গতিকে সিহঁতক আৰু সিহঁতে যি মিছা সাজি লৈছে তাক তুমি পৰিত্যাগ কৰা।

১৩৯) আৰু সিহঁতে কয়, এইবিলাক ঘৰচীয়া জন্তু আৰু শস্য নিষিদ্ধ; নিজৰ ভুল ধাৰণা অনুসাৰে (কয়,) আমি যাক ইচ্ছা কৰোঁ তাৰ বাহিৰে অইনে এইবিলাক খাব নোৱাৰে। আৰু কিছুমান ঘৰচীয়া জন্তু আছে যাৰ পিঠিসমূহ (আৰোহণ বা বোজাৰ কাৰণে) নিষিদ্ধ; আৰু কিছুমান ঘৰচীয়া জন্তু আছে যাৰ ওপৰত সিহঁতে (বধ কৰোঁতে) আল্লাৰ নাম নলয়, (এনে আদেশ) মিছাকৈ আল্লাৰ ফালে সিহঁতে আৰোপ কৰে; সিহঁতে যে (এই দৰে) মিছা সাজিছিল তাৰ বাবে সিহঁতক আল্লাই শীঘ্ৰে প্ৰতিফল দিব।

১৪০) আৰু সিহঁতে কয়, অমুক অমুক ঘৰচীয়া জন্তুবিলাকৰ গৰ্ভৰ পৰা যি ওপজে সি সুকীয়াকৈ আমাৰ পুৰুষবিলাকৰ খাদ্য, আৰু আমাৰ স্ত্ৰীবিলাকৰ নিমিত্তে নিষিদ্ধ; কিন্তু যদি মৰা পোৱালি ওপজে তেন্তে ইয়াৰ ভাগ পোৱাত (পুৰুষ তিৰোতা) সকলো সমান; (মিছাকৈ) সাজি লোৱা এনে কথাৰ বাবে সিহঁতক তেওঁ শীঘ্ৰে প্ৰতিফল দিব; নিশ্চয় তেওঁ শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী, সৰ্ব্বজ্ঞাত।

১৪১) স্বৰূপতে সিহঁত ক্ষতিগ্ৰস্ত হৈছে যিবিলাকে নিৰ্বোধ হৈ অজ্ঞানতা বশতঃ নিজৰ সন্তান-সন্ততিক বধ কৰিছে, আৰু সিহঁতক আল্লাই যি (বিশুদ্ধ) জীৱিকা দান কৰিছে তাক আল্লাৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাজি নিজেই অবৈধ কৰি লৈছে; স্বৰূপতে সিহঁত বিপথে গৈছে আৰু সিহঁত সুপথপ্ৰাপ্ত নহয়।

১৪২) আৰু চিলিঙাত বগোৱা আৰু নবগোৱা (গছ-লতাৰ) উদ্যানসমূহ, আৰু খেজুৰগছ, আৰু (খাবলৈ) নানাবিধ সোৱাদ থকা শস্য, আৰু জলফাই আৰু ডালিমৰ গছ, —দেখিবলৈ একেৰকমৰ আৰু বেলেগ ৰকমৰ, তেৱেঁই উৎপন্ন

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَاعَلُوهُ فَدَرَّهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٩﴾

وَقَالُوا هَذِهِ الْأَنْعَامُ حَرَّمَ اللَّهُ لَنَا يَطْعَمَهَا إِلَّا مِمَّنْ شَاءَ بِرِغْمِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ طَهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِمْ سِجْرَتِهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٤٠﴾

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِذُكُرِنَا وَمَحْرَمٌ عَلَىٰ أَرْوَاحِنَا وَإِنْ يَكُنْ مِيتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سِجْرَتِهِمْ وَقَدْ جَاءَهُمْ أَنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٤١﴾

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمَ مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٤٢﴾ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٣﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرِ مَعْرُوشَاتٍ وَالتَّحْلِ وَالزَّرْعِ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونِ وَالتَّمْلِي

কৰিছে; যেতিয়া সেইবোৰে ফল ধৰে তাৰ ফল ভোগ কৰিবা; আৰু তাক কাটিবৰ দিনা যি দান তাৰ কাৰণে দিব লগীয়া দিবা; আৰু অপব্যয় নকৰিবা; অপব্যয়ী বিলাকক তেওঁ নিশ্চয় ভাল নাপায়।

১৪৩) আৰু (তেওঁ সৃজন কৰিছে) ঘৰটীয়া জন্তুবিলাকৰ কিছুমান বোজা বোৱা আৰু কিছুমান আহাৰৰ যোগ্য; আল্লাই তোমালোকক যি জীৱিকা দান কৰিছে তাৰ পৰা খাবা, আৰু স্বয়ংতানৰ পদ অনুসৰণ নকৰিবা; ইয়াত অকণো সন্দেহ নাই, তোমালোকৰ নিমিত্তে সি প্ৰকাশ্য শত্ৰু।

১৪৪) (খাব পৰা) পশু আঠবিধ (তেওঁ সৃজন কৰিছে), ভেৰাৰ দুবিধ আৰু ছাগলীৰ দুবিধ (মতা আৰু মাইকী)। তুমি প্ৰশ্ন কৰাঁ, এই দুবিধ মতা পশুক নে এই দুবিধ মাইকী পশুক আল্লাই অবৈধ কৰিছে, নে এই দুবিধ মাইকী পশুক গৰ্ভত যি আছে তাক জ্ঞান অনুসাৰে মোক বুজাই উত্তৰ দিয়া, যদিহে তোমালোক সত্যবাদী হোৱা।

১৪৫) আৰু উটৰ দুবিধ আৰু গৰুৰ দুবিধ (মতা আৰু মাইকী); তুমি প্ৰশ্ন কৰাঁ, এই দুবিধ মতা পশুক নে দুবিধ মাইকী পশুক নে এই দুবিধ মাইকীৰ গৰ্ভত যি আছে তাক আল্লাই অবৈধ কৰিছে? এই বিষয়ে আল্লাই যেতিয়া তোমালোকক আদেশ দিছিল তেতিয়া তোমালোকে (আল্লাৰ সম্প্ৰদায়) উপস্থিত আছিল নে? এতিয়া (কোৱাঁ) যি আল্লাৰ বিপক্ষে মিছা সাজে, যাতে (তাৰ প্ৰকৃত) জ্ঞান নোহোৱাৰ কাৰণে মানুহক বিপথে নিয়ে তাতোকৈ কোন বেছি অন্যায্যকাৰী হ'ব পাৰে? সঁচাকৈয়ে অন্যায্যকাৰীবিলাকক আল্লাই পথ প্ৰদৰ্শন নকৰে।

১৪৬) তুমি কোৱাঁ, মোৰ প্ৰতি যি প্ৰত্যাদেশ অৱতীৰ্ণ হৈছে তাৰ মাজত মই এনে বস্তু পোৱা নাই যি খোৱাৰ পক্ষে অবৈধ, এই বিলাক ভিন্নঃ মৃত জীৱ, বা বৈ যোৱা বস্তু, বা গাহৰিৰ

وَأَنوَحَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ ۖ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤٣﴾

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا ۖ كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ
وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُّبِينٌ ﴿١٤٤﴾

ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ
اثْنَيْنِ ۚ قُلْ أَلَمْ يَكُنْ حَرَامًا أَلَمْ يَكُنْ أَمَّا
اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثِيَيْنِ ۖ نَبِيُّنِي يَبْعَلُ
إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٥﴾

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ ۚ قُلْ أَلَمْ يَكُنْ
حَرَامًا أَلَمْ يَكُنْ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ
الْأُنثِيَيْنِ ۖ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَضَعَكُمُ اللَّهُ فِي
بُطْحَانٍ ۖ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا يُغْوِلُ النَّاسَ
بِحَيْثُ يَغْيِرُ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٦﴾

قُلْ لَا آجِدُ فِي مَا أُوْحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ
إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنزِيرٍ

মঙহ,—কিয়নো এইবিলাক নিশ্চয় অশুচি—
অথবা যি খোৱাত আল্লাৰ অবাধ্যতা হয়, (অৰ্থাৎ)
আল্লাত ভিন্ন আনলৈ উছৰ্গা কৰা জন্তু; কিন্তু যি
বিদ্রোহী নাইবা সীমালঙ্ঘনকাৰী নোহোৱাকৈ
নিৰুপায় অৱস্থাত পৰি, তাকে খায় (তাত দোষ
নাই,) কিয়নো তেঁমাৰ প্ৰভু শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম
দয়ালু।

১৪৭) আৰু ইহুদীবিলাকৰ নিমিত্তে খুৰা থকা
সকলো জন্তুকেই অবৈধ কৰিছিলোঁ; আৰু গৰু
আৰু ছাগলীৰ পিঠিত বা নাড়ী-ভুকত ধৰা চৰ্বি
বা যি চৰ্বি হাড়সমূহত সংলগ্ন থাকে তাৰ বাহিৰে
উভয় জন্তুৰ আন চৰ্বি আমি সিহঁতৰ নিমিত্তে
অবৈধ কৰিছিলোঁ; আমি সিহঁতক এনে শাস্তি
প্ৰদান কৰিছিলোঁ সিহঁতৰ বিৰোধচৰণৰ প্ৰতিফল
স্বৰূপ; আৰু (বৰ্ণনা কৰাত) আমি নিশ্চয়
সত্যবাদী।

১৪৮) এতেকে সিহঁতে যদি তোমাক মিথ্যাবাদী
বুলি ভাবে তেন্তে কোৱাঁ, তোমালোকৰ প্ৰভু অসীম
কৰুণাৰ আধাৰ; কিন্তু অপৰাধীবিলাকৰ পৰা
তেওঁৰ শাস্তি নিবৃত্ত নহয়।

১৪৯) যিবিলাকে আনক আল্লাৰ সমানে উপাস্য
পাতে সিহঁতে ক'ব, আল্লাই ইচ্ছা কৰা হ'লে আমি,
নাইবা আমাৰ পিতৃপুৰুষসকলে, আনক আল্লাৰ
সমানে উপাস্য নাপাতিলোঁহেঁতেন, নাইবা আমি
একো বস্তুকেই (নিজ অনুমানৰে) অবৈধ
নকৰিলোঁহেঁতেন; এইদৰে সিহঁতৰ
পূৰ্ববৰ্ত্তীবিলাকেও (সত্যক) অগ্ৰাহ্য কৰিছিল, যি
পৰ্য্যন্ত অৱশেষত আমাৰ শাস্তিৰ সোৱাদ সিহঁতে
লোৱা নাছিল। কোৱাঁ, তোমালোকৰ কাষত (এই
বিষয়ে প্ৰকৃত) জ্ঞান আছে নে? যদি আছে, আমাৰ
সম্মুখত তাকে প্ৰকাশ কৰাঁ; তোমালোকে কেৱল
নিজ কল্পনাৰহে অনুসৰণ কৰিছা, আৰু
তোমালোকে কেৱল অনিশ্চিত অনুমানহে
অবলম্বন কৰিছা।

فَاتَهُ رَجَسٌ أَوْ فَسَقًا أَهْلٌ لِّغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ
غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٧﴾

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَ مِنَ
الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَمًا عَلَيْهِمْ شُحُومُهُمَا إِلَّا مَا
حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعِظَمٍ ذَلِكَ
جَزَيْنَهُم بِبَيْتِهِمْ ۗ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٨﴾

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبِّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا
يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٩﴾

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا
وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ
مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَ
إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٥٠﴾

১৫০) তুমি কোৱাঁ, অন্তৰক আশ্বাস দিয়া প্ৰমাণৰ গৰাকী আল্লা, তেওঁ ইচ্ছা কৰা হ'লে তোমালোকৰ সকলোকে সুপথ প্ৰদৰ্শন কৰিলোহেঁতেন।

১৫১) তুমি কোৱাঁ, তোমালোকৰ সেইবিলাক সাক্ষী লৈ আনা যিবিলাকে এই সাক্ষী দিব, আল্লাই (সঁচাকৈয়ে) ইয়াক অবৈধ কৰিছে; কিন্তু সিহঁতে এনে সাক্ষী দিলেও তুমি সিহঁতৰ সঙ্গী হৈ তেনে সাক্ষী নিদিবা; আৰু যিবিলাকে আমাৰ নিদৰ্শন-সমূহক মিছা বুলি অগ্ৰাহ্য কৰে, আৰু যিবিলাকে পৰকালত বিশ্বাস নকৰে আৰু আনক নিজ প্ৰভুৰ তুল্য বুলি ভাবে সেইবিলাকৰ বৃথা বাঞ্ছাসমূহৰ অনুসৰণ নকৰিবা

১৫২) তুমি কোৱাঁ, (মোৰ ওচৰলৈ) আহাঁ, তোমালোকৰ নিমিত্তে তোমালোকৰ প্ৰভুৱে যি অবৈধ কৰিছে তাকে মই পাঠ কৰি শুনাওঁ : তোমালোকে আনক আল্লাৰ সমানে উপাস্য পাতি নলবা। আৰু (তেওঁ আদেশ দিছে) পিতৃ-মাতৃৰ সৈতে সদয় ব্যৱহাৰ কৰিবা, আৰু দৰিদ্ৰাবশতঃ নিজৰ সন্তান-সন্ততিক হত্যা নকৰিবা,— তোমালোকৰ, আৰু সিহঁতৰো, জীৱিকা আমি়েই প্ৰদান কৰোঁ; আৰু নিৰ্গত কাৰ্য্যসমূহৰ ওচৰো নাচাপিবা, সেইবোৰ প্ৰকাশ্য বা অপ্ৰকাশ্য হওক; আৰু যি আত্মাক বধ কৰিবলৈ আল্লাই নিষেধ কৰিছে তাক স্বস্ত্ৰ নোহোৱাকৈ হত্যা নকৰিবা; এই বিধিসমূহৰ সম্বন্ধে তেওঁ ইয়াকে আদেশ দিছে, হ'ব পাৰে তোমালোকে বুজি পোৱা।

১৫৩) আৰু মাউৰাৰ মঙ্গল সাধনৰ উদ্দেশ্য বিনে, তাৰ সাঁবালক অৱস্থা নোপোৱালৈকে (লোভত পৰি) তাৰ ধন-সম্পত্তিৰ ওচৰো নাচাপিবা; আৰু ন্যায়ভাৱে জোখ আৰু ওজন পূৰ্ণ কৰিবা; আমি কোনো আত্মাৰ ওপৰত তাৰ সাধাৰ অতীত ভাৰ অৰ্পণ নকৰোঁ; আৰু যেতিয়া তোমালোকে মত প্ৰকাশ কৰা, ন্যায়ভাৱে কৰিবা, যদিও সেই মত আত্মীয়স্বজনৰ বিষয়ে প্ৰকাশ কৰিব লগা হয়;

قُلْ قَلِيلٌ لِّلَّهِ الْوَجْهُ الْبَاطِنُ فَلَئِنَّ لَّهْدَكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٥٠﴾

قُلْ هَلَمْ شَهِدْ أَلَمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ يَرِيهِنَّ يَعْذِرُونَ ﴿١٥١﴾

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ أَلَّا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ إِمَّاكُنَّ نَحْنُ نَرُزِقُكُمْ وَوَالِدَاهُمْ وَلَا تَقْرُبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٢﴾

وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا يُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا

আৰু আল্লাৰ সৈতে চুক্তি পূৰ্ণ কৰিবা; এনে বিধানসমূহ সম্বন্ধে তেওঁ তোমালোকক ইয়াকে আদেশ দিছে, হ'ব পাৰে তোমালোকে উপদেশ গ্ৰহণ কৰা।

১৫৪) আৰু (তেওঁ আদেশ দিছে) এই বুলি, মোৰ এই বাট পোন; এতেকে তাৰেই অনুসৰণ কৰাঁ, অইনবিলাক পথৰ অনুসৰণ নকৰিবা, কিয়নো সেইবোৰ পথে তেওঁৰ পথৰ পৰা তোমালোকক আঁতৰাই নি ভিন্ ভিন্ দলৰ সৃষ্টি কৰিব; এনে বিধান সম্বন্ধে তেওঁ তোমালোকক এয়ে আদেশ দিছে, হ'ব পাৰে তোমালোকে পাপৰ পৰা বিৰত থাকা।

১৫৫) আৰু চোৱাঁ, আমি মুচাক ধৰ্ম্মপুথি দান কৰিছোঁ—ইয়াৰ দ্বাৰা সৎকৰ্ম্মীৰ প্ৰতি (আমাৰ অনুগ্ৰহ) সম্পূৰ্ণ কৰি, আৰু সকলো (আৰশ্যাকীয়) বস্তু সম্বন্ধে বিস্তাৰিতৰূপে উল্লেখ কৰি, আৰু (মানৱৰ নিমিত্তে) পথ প্ৰদৰ্শন আৰু কৰুণা স্বৰূপ; হ'ব পাৰে সিহঁতে নিজ প্ৰভুৰ দৰ্শন সম্বন্ধে বিশ্বাস স্থাপন কৰে।

১৫৬) আৰু আমি এইখন পুথি অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ মঙ্গলময় কৰি; এতেকে ইয়াৰ অনুসৰণ কৰাঁ, আৰু পাপৰ পৰা বিৰত থাকিবা; সম্ভৱতঃ তোমা-লোকৰ প্ৰতি কৰুণা বৰ্ষণ কৰা হয়।

১৫৭) (এই অৰ্থে পুথিখন অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ), তোমালোকে যেন এই বুলি ক'ব নোৱাৰা, আমাৰ পূৰ্বে দুই সম্প্ৰদায়ৰ প্ৰতিহে ধৰ্ম্মপুথি অৱতীৰ্ণ কৰা হৈছিল; আৰু সেইবিলাকে যি পাঠ কৰিছিল সেই সম্বন্ধে প্ৰকৃততে আমি পৰিজ্ঞাত নাছিলোঁ;

১৫৮) অথবা তোমালোকে যেন এই বুলিও ক'ব নোৱাৰা, আমাৰ প্ৰতি তেনে ধৰ্ম্মপুথি অৱতীৰ্ণ হোৱা হ'লে আমি নিশ্চয় সিহঁততকৈ অধিক সুপথপ্ৰাপ্ত হ'লোঁহেঁতেন; এতিয়া স্বৰূপতে প্ৰভুৰ পৰা তোমালোকলৈ আহিছে প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ, আৰু

قُرْآنِي وَيَعْبُدُ اللَّهَ أَوْفُوا ذِكْرَكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٤﴾

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا
السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذِكْرَكُمْ وَضَعُكُمْ بِهِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٥﴾

قَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَ
تَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ
رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَبْرُكًا فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ﴿١٥٧﴾

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ
قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَفْلِينَ ﴿١٥٨﴾

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ كُنَّا أَهْدَى
مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَ
رَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَّ

পথ-প্ৰদৰ্শন, আৰু (তেওঁৰ) কৰুণা; তেখে, যি আল্লাৰ নিদৰ্শনসমূহৰ অমান্য কৰিছে, আৰু সেইবিলাকৰ পৰা পৰাজমুখ হৈছে, তাতকৈ অধিক অনায়াসকাৰী কোন হ'ব পাৰে? যিবিলাকে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহৰ পৰা বিমুখ হৈছে সিহঁতক আমি শীঘ্ৰে প্ৰদান কৰিম নিকৃষ্ট শাস্তিৰ প্ৰতিফল, কিয়নো সিহঁত বিমুখ হৈ ঘূৰি গৈছিল।

১৫৯) ফিৰিশ্বতাবিলাক যেন সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহক, বা স্বয়ং তোমাৰ প্ৰভু উপস্থিত হওক, নাইবা তোমাৰ প্ৰভুৰ কিছুমান নিদৰ্শন উপনীত হওক, তালৈ মাথোন সিহঁতে অপেক্ষা কৰি আছে নে? যিদিনা তোমাৰ প্ৰভুৰ কিছুমান নিদৰ্শন পাবহি তেতিয়া তাত কোনো আত্মাই বিশ্বাস কৰাত একো লাভ নহ'ব, যিহেতু সি তাত আগেয়ে বিশ্বাস কৰা নাছিল, বা বিশ্বাস কৰিও কোনো কল্যাণ অৰ্জন কৰা নাছিল; তুমি কোৱাঁ, তোমালোকে অপেক্ষা কৰি থাকাঁ, আমিও অপেক্ষা কৰি আছোঁ।

১৬০) বাস্তৱতে যিবিলাকে নিজ ধৰ্মত বিচ্ছেদৰ সৃষ্টি কৰিছে, আৰু ভিন্ ভিন্ সম্প্ৰদায়ত বিভক্ত হৈছে, সেইবিলাকৰ লগত তোমাৰ একো সম্বন্ধ নাই; প্ৰকৃততে সিহঁতৰ ব্যাপাৰ আল্লাৰ হাতত; শেহত, সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল সেই সম্বন্ধে তেওঁ সিহঁতক জানিবলৈ দিব।

১৬১) যিজনে (আল্লাৰ ওচৰত) সৎকৰ্ম লৈ আনিব সেইজনে তাৰে সদৃশ দহগুণ প্ৰতিদান লাভ কৰিব; আৰু যিয়ে অসৎকৰ্ম লৈ আনিব, তাক প্ৰতিদান দিয়া হ'ব কেৱল তাৰেই অনুৰূপ; আৰু সিহঁতৰ কোনো অনায়াস কৰা নহ'ব।

১৬২) তুমি কোৱাঁ, মোৰ কথা এই: মোৰ প্ৰভুৱে নিশ্চয় মোক পোন বাটৰ ফালে চলাই নিছে; সেয়ে সঠিক ধৰ্ম, একনিষ্ঠ সেৱক ইব্ৰাহিমৰ ধৰ্ম-নীতি; আৰু তেওঁ সেইবিলাকৰ মাজৰ নাছিল যিবিলাকে আনক আল্লাৰ সমানে উপাস্য পাতে।

عَنْهَا سَجَّيَ الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنَّا سَوْءَ
الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٩﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ
رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ
آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ أَمْتًا
مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتظِرُوا
إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٦٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ فَتَرُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِعْبًا آتَتْ مِنْهُمْ
فِي شَيْءٍ إِيْمَانًا أَمْرَهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُبَيِّنُهُمْ بِمَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ﴿١٦١﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مِثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ
بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُضَيِّزُ إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٢﴾

قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَدِينًا
وَقِيَامًا مِثْلَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦٣﴾

১৬৩) তুমি কোৱাঁ, নিশ্চয় মোৰ নমাজ আৰু মোৰ ক্লব্বাণী আৰু মোৰ জীৱন আৰু মোৰ মৰণ সকলো ব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰতিপালক আল্লাৰেই নিমিত্তে;

১৬৪) তেওঁৰ কোনো অংশী নাই—মোক এনে আদেশ দিয়া হৈছে; আৰু আত্মসমৰ্পণ কৰোঁতাসকলৰ মাজত ময়ে সৰ্ব্ব প্ৰথম।

১৬৫) তুমি কোৱাঁ, কি! আল্লাক এৰি মই আন প্ৰতিপালক অবেষণ কৰিম নে, অথচ তেৱেঁই সকলোৰে পালনকৰ্ত্তা? আৰু প্ৰত্যেক মানুহে যি অৰ্জন কৰে তাৰ দায়িত্ব তাৰেই ওপৰত; আৰু কোনো ভাৰাক্ৰান্ত মানুহে আনৰ ভাৰ বহন নকৰিব; শেহত তোমালোকৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ হ'ব তোমালোকৰ প্ৰত্যাগমন; সেই সময়ত যি বিষয়ে তোমালোকে বিৰোধ কৰিছিল তীৰ প্ৰকৃতত্ব তেওঁ তোমালোকক জানিবলৈ দিব।

১৬৬) আৰু তেৱেঁই তোমালোকক পৃথিৱীত (আন জাতিৰ) উত্তৰাধিকাৰী পাতিছে, আৰু তেওঁ তোমালোকৰ কিছুমানক সম্মানত কিছুমানৰ ওপৰত সমুন্নত কৰিছে, যাতে তেওঁ যি ক্ষমতা) তোমালোকক দান কৰিছে তাৰ সম্বন্ধে তোমালোকৰ পৰীক্ষা লয়; সঁচাকৈয়ে শাস্তি দিয়াত তোমাৰ প্ৰভু ক্ষিপ্ৰ; আৰু কোনো সন্দেহ নাই তেওঁ শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿١٦٣﴾

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٤﴾

قُلْ أَغَيَّرَ اللَّهُ ابْنِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ
كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى
ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٥﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَيفًا فِي الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ
فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيُبْلُوَكُمْ فِي مَا آسَأْتُمْ أَن تَرَكَ
﴿١٦٦﴾ سَرِيعَ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٧﴾

سُورَةُ الْأَعْرَافِ مَكِّيَّةٌ
(٤)

চূৰা ৭

AL-A'RAF

আল-আ'ৰাফ মক্কাত অৱতীৰ্ণ

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ নামত।

২) আলিফ, লাম, মীম, স্বাদ। (মই আল্লা, মই সৰ্ব্বজ্ঞ, মই স্পষ্টৰূপে বৰ্ণনা কৰোঁতা—সত্যবাদী)

৩) তোমাৰ প্ৰতি এই ধৰ্মপুথিৰ অৱতাৰণ কৰা হৈছে যাতে তুমি ইয়াৰ দ্বাৰা (মানৱক) সতৰ্ক কৰি দিয়া, আৰু যাতে বিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে এই পুথি উপদেশ স্বৰূপ হয়; কিন্তু (চোৱাঁ) এই বিষয়ে যেন তোমাৰ হিয়াত সঙ্কোচৰ সৃষ্টি নহয়।

৪) তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা তোমালোকৰ প্ৰতি যি (কোৰান) নমাই পঠিওৱা হৈছে তাৰেই অনুসৰণ কৰাঁ, আৰু তেওঁক এৰি আন সাহায্যকাৰী বিলাকৰ অনুগামী নহবা; • নিচেই অলপহে তোমালোকে উপদেশ গ্ৰহণ কৰা।

৫) আৰু কতবোৰ নগৰৰ আমি ধ্বংস সাধন কৰিছোঁ! তাৰ (অধিবাসীবিলাকৰ) ওপৰত সিহঁতে নিশা শুই থাকোঁতে বা অপৰাহু বিশ্ৰাম কৰোঁতে, অকস্মাৎ আমাৰ শাস্তি আহি পৰিল।

৬) পিছত, সিহঁতৰ ওচৰলৈ আমাৰ শাস্তি আহিলত সিহঁতে ইয়াৰ বাহিৰে একোকে মাতিব নোৱাৰিছিল: সঁচাকৈয়ে আমি অন্যায়কাৰী আছিলোঁ।

৭) এতেকে যিবিলাকৰ প্ৰতি ৰচুলসকলক প্ৰেৰণ কৰা হৈছিল সিহঁতক আমি নিশ্চয় প্ৰশ্ন কৰিম; আৰু সেই ৰচুলসকলকো আমি নিশ্চয় প্ৰশ্ন কৰিম।

৮) পিছত নিশ্চয় আমি নিজ (বিশেষ) জ্ঞানৰ সৈতে (সিহঁতৰ কাৰ্য্যাবলী) সিহঁতৰ আগত বৰ্ণনা কৰিম, কিয়নো আমি (সেইবোৰ) নিৰীক্ষণ নকৰাকৈ নাছিলোঁ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

ع ٣٣
التص ②

كُتِبَ عَلَيْكَ أَنْ تُؤْتِيَ الْمَالِيَّةَ فِي الْأَعْرَافِ ③
كُتِبَ عَلَيْكَ أَنْ تُؤْتِيَ الْمَالِيَّةَ فِي الْأَعْرَافِ ④
كُتِبَ عَلَيْكَ أَنْ تُؤْتِيَ الْمَالِيَّةَ فِي الْأَعْرَافِ ⑤

اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ
أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ⑥

وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا بَاسْتِنَاءِنَا وَأَوْهَم قَالُونَ ⑦

فَمَا كَانَ دَعْوَانَهُمْ إِذ جَاءَهُمْ بِاسْتِنَاءِنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا
كُنَّا ظَالِمِينَ ⑧

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ⑨

فَلَنَقْضَنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ⑩

৯) সেইদিনাখন যে (কাৰ্যাসমূহৰ) লেখ-জোখ লোৱা হ'ব ই সত্য; তেতিয়া যিবিলাকৰ (পুণ্যৰ তজ্জু গধুৰ হ'ব, সেইবিলাকেই হ'ব সফল মনোৰথ।

১০) কিন্তু যিবিলাকৰ (পুণ্যৰ) তজ্জু গধুৰ হ'ব, সেইবিলাকেই নিজ আত্মাসমূহৰ ক্ষতি কৰিছিল, কিয়নো সিহঁতে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহৰ বিষয়ে অনায়াস ব্যৱহাৰ কৰিছিল।

১১) আৰু স্বৰূপতে আমি তোমালোকক ক্ষমতা দান কৰি পৃথিৱীত সংস্থাপিত কৰিছোঁ, আৰু তোমালোকৰ নিমিত্তে জীৱিকা নিৰ্বাহৰ উপায় তাতে কৰি দিছোঁ; (কিন্তু) তোমালোকে নিচেই অলপহে কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ কৰা।

১২) আৰু স্বৰূপতে আমি তোমালোকক সৃজন কৰিলোঁ আৰু তোমালোকক আকাৰ দান কৰিলোঁ; তাৰ পিছত আমি ফিৰিশ্বতাবিলাকক কলোঁ, তোমালোক আদমৰ বাধ্য হোৱা; তেতিয়া ইব্ৰিচৰ বাহিৰে সকলোৱে বাধ্যতা স্বীকাৰ কৰিলে; (কিন্তু) সি বাধ্য হোৱাবিলাকৰ মাজৰ নহ'ল।

১৩) তেওঁ ক'লে, মই যেতিয়া তোমাক আদেশ দিছিলোঁ তেতিয়া তুমি (আদমৰ) বাধ্য হোৱাত কি কথাই বাধ্য জন্মালে? সি ক'লে, মই তেওঁতকৈ শ্ৰেষ্ঠ; মোক তুমি অগ্নিৰে সৃজন কৰিছা, আৰু তেওঁক সৃজন কৰিছা আলতীয়া মাটিৰে।

১৪) তেওঁ ক'লে, তেস্তে তুমি এই ঠাইৰ পৰা নামি যোৱা, কিয়নো এনে ঠাইত অহঙ্কাৰ কৰা তোমাৰ পক্ষে কোনো মতে নৰাজে; গতিকে তুমি ওলাই যোৱা; তুমি সেইবিলাকৰ মাজৰ হলা যিবিলাক হেয়, অধম।

১৫) সি কলে, যিদিনা সিহঁতৰ পুনৰুত্থান হ'ব সেই দিনালৈকে তুমি মোক অৱসৰ দিয়া।

১৬) তেওঁ কলে, নিশ্চয় তোমাক অৱসৰ দিয়া হ'ল।

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ مَن تَقَلَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

وَمَن خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلُمُونَ ﴿١٠﴾

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿١١﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ لَمْ يَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ ﴿١٢﴾

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ۖ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ خَلْقَتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ ﴿١٣﴾

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا مَآ يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ ۖ إِنَّكَ مِنَ الصَّغِيرِينَ ﴿١٤﴾

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٥﴾

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٦﴾

১৭) সি কলে, যিহেতু তুমি মোক বিনাশ-প্ৰাপ্ত বুলি স্থিৰ কৰিলা, ময়ো সিহঁতক বিপথে নিবলৈ তোমাৰ পোন বাটতে সিহঁতৰ খাপ লৈ বহি থাকিম।

قَالَ فَيْسَأَغْوِيَنِّي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٧﴾

১৮) তাৰ পিছত মই নিশ্চয় সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহিম, সিহঁতৰ আগফালৰ পৰা, আৰু সিহঁতৰ পিছফালৰ পৰা, আৰু সিহঁতৰ সোঁফালৰ পৰা, আৰু সিহঁতৰ বাঁও ফালৰ পৰা; আৰু (ফলত) তুমি সিহঁতৰ বেছি ভাগকেই তোমাৰ কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ নকৰা দেখিবলৈ পাবা।

ثُمَّ لَا تَدْرِيهِمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٨﴾

১৯) তেওঁ কলে, তুমি এই ঠাইৰ পৰা ওলাই যোৱা, অপমানিত, লাঞ্ছিত হৈ, যিবিলাকে তোমাৰ অনুসৰণ কৰিব সেইবিলাক আৰু তোমালোক সকলোৰে দবাৰা নিশ্চয় মই নৰক পূৰ্ণ কৰিম।

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمَلْنَا جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٩﴾

২০) আৰু (ক'লে), হে আদম, তুমি আৰু তোমাৰ সহচৰী দুয়ো এই উদ্যানত বাস কৰা, আৰু য'ৰে ইচ্ছা ত'ৰে পৰা খাবা, কিন্তু এই জোপা গছৰ ওচৰ নাচাপিব; ওচৰ চাপিলে তোমালোক দুয়ো অন্যায়াকাৰীবিলাকৰ মাজৰ হবা।

وَيَا أَدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ تَنَاوُلًا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجْرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٠﴾

২১) কিন্তু স্বয়তানে তেওঁলোকক কু-মন্ত্ৰণা দিলে, যাতে উভয়ৰ যি গোপনীয় লাজৰ অঙ্গ পৰস্পৰৰ পৰা পূৰ্বে অদৃশ্য আছিল তাক উভয়ৰ সমুখত প্ৰকাশিত কৰে; আৰু সি ক'লে, তোমালোক দুয়ো যাতে ফিৰিষ্তা হ'ব নোৱাৰা, নাইবা চিৰজীৱিতবিলাকৰ অন্তৰ্গত নোহোৱা, সেই কাৰণে মাথোন তোমালোকৰ প্ৰভুৱে তোমালোক দুইকো এই গছজোপাৰ ওচৰ চাপিবলৈ নিষেধ কৰিছে।

فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِينِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجْرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَائِكَةً أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢١﴾

২২) আৰু তেওঁলোকৰ আগত সি শপত খাই কৈছিল, মই নিশ্চয় তোমালোক উভয়ৰ মঙ্গলৰ কাৰণে উপদেশ দিছোঁ।

وَقَالَ لَهُمَا إِنِّي لَكُمْ مِنَ الْمُتَّصِحِينَ ﴿٢٢﴾

২৩) পিছত যেতিয়া উভয়ে সেই গছ জোপাৰ (ফলৰ) সোৱাদ ললে, তেতিয়া তেওঁলোকৰ

فَدَلُّهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجْرَةَ بَدَتْ لَهُمَا

লাজৰ গোপনীয় অঙ্গ পৰস্পৰৰ সম্মুখত
প্রকাশিত হ'ল; আৰু উভয়ে উদ্যানৰ পাত-
লতাৰে নিজৰ লজ্জা আবৃত কৰিবলৈ ধৰিলে;
আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰভুৱে দুইকো এইদৰে সম্বোধন
কৰি ক'লে, এই জোপা গছৰ ওচৰ চাপিবলৈ মই
তোমালোক দুইকো নিষেধ কৰা নাছিলোঁ নে?
আৰু মই তোমালোক দুইকো (সারধান কৰি)
জনাই দিয়া নাছিলোঁ নে, তোমালোক উভয়ৰ
নিমিত্তে স্বয়তান নিশ্চয় প্রকাশ্য শত্ৰু?

২৪) তেওঁলোক উভয়ে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে: হে
আমাৰ প্ৰভু, আমি নিজৰেই অন্যায় কৰিলোঁ;
আৰু এতিয়া তুমি আমাক ক্ষমা দান নকৰিলে
আৰু আমাৰ প্ৰতি কৰুণা প্ৰদৰ্শন নকৰিলে,
কোনো সন্দেহ নাই আমি ক্ষতিগ্ৰস্ত বিলাকৰ
অন্তৰ্গত হম।

২৫) তেওঁ কলে, তোমালোক (ইয়াৰ পৰা অইন
ঠাইলৈ) নামি যোৱা; তোমালোক ইজন সিজনৰ
শত্ৰু; আৰু তোমালোকৰ নিমিত্তে পৃথিৱীত
কিছুদিনৰ কাৰণে বাসস্থান আৰু সম্বল আছে।

২৬) তেওঁ (আৰু) কলে, তোমালোকে তাতেই
জীৱন ধাৰণ কৰিবা, আৰু তাতেই প্ৰাণত্যাগ
কৰিবা, আৰু (মৃত্যুৰ পাছত) তাৰে পৰা
তোমালোকক পুনৰ উথিত কৰা হ'ব।

২৭) হে আদমৰ সন্তান-সন্ততি, স্বৰূপতে আমি
তোমালোকৰ প্ৰতি তোমালোকৰ লজ্জা নিবাৰণৰ
নিমিত্তে আৰু শোভনৰ নিমিত্তে সাজ অৱতীৰ্ণ
কৰিছোঁ; কিন্তু ধৰ্মপৰায়ণতাৰ সাজ হে অতি
উত্তম; আল্লাৰ নিদৰ্শনসমূহৰ মাজৰ ইও এটা
নিদৰ্শন; (তাকে দেখি) সম্ভৱতঃ সিহঁতে উপদেশ
গ্ৰহণ কৰে।

২৮) হে আদমৰ সন্তান-সন্ততি, স্বয়তানে যেন
তোমালোকক প্ৰলোভনত নেপেলায়, যেনেকৈ সি
তেওঁলোকৰ পিতৃ-মাতৃক স্বৰ্গ-উদ্যানৰ পৰা

سَوَاتِنَهُمَا وَطَفِقًا يَخْصِفْنَ عَلَيْهِمَا مِنْ وَسْقِ
الْجَنَّةِ وَنَادَيْتُهُمَا رَهْمًا أَلَمْ أَهْكُمَا عَنْ تِلْكَ
الشَّجَرَةِ وَأَقُلْتُ لِكُمَا إِنْ الشَّيْطَانُ كَمَا عَدُوٌّ
مُتَّبِعٌ ﴿٢٤﴾

قَالَ رَبُّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَ
تَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٥﴾

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ
مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٦﴾

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَ مِنْهَا
تُخْرَجُونَ ﴿٢٧﴾

يَبْنِي أَدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوَاتِنَكُمْ
وَرِيثًا وَ لِبَاسِ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ
أَيْتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٨﴾

يَبْنِي أَدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ آبَوَيْكُمْ

ওলাই যাবলৈ বাধা কৰিলে, যাতে সি তেওঁলোকৰ সাজ সোলোকাই লৈ ইজনৰ লাজৰ গোপনীয় অঙ্গ সিজনৰ সম্মুখত প্রকাশিত কৰে। বাস্তৱতে সি আৰু তাৰ দলে এনে ঠাইৰ পৰা তোমালোকক দেখি থাকে য'ত সিহঁতক তোমালোকে দেখিবলৈ নোপোৱা। যিবিলাকে বিশ্বাস নকৰে সিহঁতৰ নিমিত্তে স্বয়তানবিলাকক আমি নিশ্চয় বন্ধু নিযুক্ত কৰিছোঁ।

২৯) যেতিয়া সিহঁতে নিৰ্গত কাৰ্য্য কৰে সিহঁতে কয়, আমি আমাৰ পিতৃপুৰুষসকলক এনে কাৰ্য্য কৰা দেখি আহিছোঁ; আৰু আমাকো আল্লাই এনে কাৰ্য্য কৰিবলৈ আদেশ দিছে; তুমি কোৱাঁ, আল্লাই নিশ্চয় নিৰ্গত কাৰ্য্য কৰিবলৈ কদাপি আদেশ নিদিয়ে; তোমালোকে আল্লাৰ সম্বন্ধে এনে কথা কৈছা যি তোমালোকে সমূলি নাজানা!

৩০) তুমি কোৱাঁ, মোৰ প্ৰভুৱে মোক ন্যায় বিচাৰৰ হে আদেশ দিছে; আৰু (আদেশ দিছে), তোমালোকে প্ৰাৰ্থনাৰ ঠাইত (আৰু সময়ত) সঠিকৰূপে (আল্লাৰ ফালে) মন থিৰ কৰিবা; আৰু তেওঁৰ ধৰ্ম্মত থাকি তেওঁক একাগ্ৰমনেৰে আহ্বান কৰিবা। আদিতে তোমালোকক যেনেকৈ তেওঁ সৃষ্টি কৰিছিল তেনেকৈ আকৌ (সেই অৱস্থালৈ) তোমালোক উভতি যাব।

৩১) তেওঁ এদলক সুপথ প্ৰদৰ্শন কৰিছে, আৰু আন এদলৰ পক্ষে বিপথে যোৱাহে স্থিৰ কৰা হৈছে; বাস্তৱতে সিহঁতে আল্লাক এৰি স্বয়তানবিলাকক বন্ধুৰূপে গ্ৰহণ কৰিছে, অথচ সিহঁতে ভাবি লৈছে সিহঁতহে সুপথগামী।

৩২) হে আদমৰ সন্তান-সন্ততি, প্ৰত্যেক নমাজৰ ঠাইত (আৰু সময়ত) তোমালোকৰ সাজপাৰ সুশোভিত কৰি লবা; আৰু আহাৰ কৰিবা আৰু পান কৰিবা; (এনে কৰাত কোনো দোষ নাই)

مِنَ الْجَنَّةِ يَذْرُوعُنَّهَا لِآسِهَٰمًا لِّبُرِيهَٰمًا
سَوَآءَهُمَا إِنَّهُ يَرْزُقُكُمْ هُوَ وَيَبِيهُهُ مِنْ حَيْثُ لَا
تَرُدُّهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطَانَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٢٩﴾

وَإِذَا فَعَلُوا فَآءِحَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا
وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَآءِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ
اتَّقُوا اللَّهَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَنِصُوا وَجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ
مَسْجِدٍ وَادْعُوا مُحْصِينَ لَهُ الَّذِينَ هُمْ كَمَا بَدَأْتُمْ
تَعُودُونَ ﴿٣١﴾

قَرِيبًا هُدًى وَ قَرِيبًا حَتَّىٰ عَلَيْهِمُ الضَّلَٰةُ إِنَّهُمْ
اتَّخَذُوا الشَّيْطَانَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ
أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٣٢﴾

يَبِيَّتِي أَدْرَحُوا وَإِنِّي أَنبِتُكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَ كَلُوا

কিন্তু সীমা অতিক্ৰম নকৰিবা, সঁচাকৈয়ে তেওঁ সেইবিলাকক ভাল নাপায় যিবিলাকে সীমা অতিক্ৰম কৰে।

৩৩) তুমি কোৱাঁ, আল্লাই নিজ ভূতাবিলাকৰ (ব্যৱহাৰৰ) নিমিত্তে যি শোভনীয় বস্তুবিলাক উদ্ভৱ কৰিছে, আৰু জীৱিকা নিবৰ্বাহৰ কাৰণে যি বিশুদ্ধ বস্তু (দান কৰিছে) সেই বোৰক কোনে অবৈধ কৰিছে? কোৱাঁ, যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে সেই সকলে এইবিলাক (আল্লাৰ অনুগ্রহ) লাভ কৰিব পাৰ্থিৱ জীৱনত, আৰু সুকীয়াকৈ পুনৰুত্থানৰ দিনা; এইদৰে আমি নিদৰ্শনসমূহ জ্ঞানৱন্ত লোকৰ নিমিত্তে বিস্তাৰিতভাৱে বৰ্ণনা কৰোঁ।

৩৪) তুমি কোৱাঁ, মোৰ প্ৰভুৱে নিষেধ কৰিছে কেৱল নিৰ্গত কাৰ্য্যসমূহ, তাৰ যি প্ৰকাশ্য আৰু যি গুপ্ত আৰু পাপ-কাৰ্য্য, আৰু অযথা বিৰোধিতা; আৰু ইয়াকো (নিষেধ কৰিছে) তোমালোকে যেন আনক আল্লাৰ সমানে উপাস্য পাতা, যি সম্বন্ধে তেওঁ কোনো প্ৰমাণৰ অৱতাৰণা কৰা নাই; আৰু ইয়াকো (নিষেধ কৰিছে) যেন তোমালোকে আল্লাৰ সম্বন্ধে এনে কথা কোৱা যি তোমালোকৰ জ্ঞানৰ অতীত।

৩৫) আৰু প্ৰত্যেক সম্প্ৰদায়ৰ নিমিত্তে এটা নিৰ্দ্ধাৰিত সময় আছে; গতিকে যেতিয়া সিহঁতৰ সেই নিৰ্দ্ধাৰিত সময় আহি পায় সিহঁতে তাক এক মুহূৰ্ত্তও পিছলৈ নিব নোৱাৰে আৰু আগলৈও আনিব নোৱাৰে।

৩৬) হে আদমৰ সন্তান-সন্ততি, মোৰ নিদৰ্শন-সমূহ বৰ্ণনা কৰিবলৈ যেতিয়া তোমালোকৰ মাজৰ পৰা তোমালোকৰ ওচৰলৈ ৰচুলসকল আহে, তেতিয়া যিসকলে নিজকে পাপৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব আৰু নিজৰ সংশোধন কৰি লব সেই সকলক কোনো ভয় নাথাকিব, আৰু সেইসকলে বেজাৰো কৰিব নালাগিব।

يٰۤاَشْرٰوٓا۟ وَلَا تَسْرُبُوۡا۟ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيۡنَ ۝۷

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللّٰهِ الَّتِيۤ اَخْرَجَ لِعِبَادِهٖۙ وَالطَّيِّبَاتِ
مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
خَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ كَذٰلِكَ نَفِصِلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُوۡنَ ۝۷

قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رِبِّيۤ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ
وَ الْاِنۡمَ وَالْبَغْيَ بَعِيۡرَ الْحَقِّ وَاَنْ تُشْرِكُوۡا بِاللّٰهِ مَا لَمْ
يُنۡزَلۡ بِهٖ سُلۡطٰنًا وَاَنْ تَقُوۡلُوۡا عَلٰى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوۡنَ ۝۷

وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ ۚ وَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَا۟خِرُوۡنَ
سَاعَةً وَّلَا يَسْتَفۡدِمُوۡنَ ۝۷

يٰۤاٰدَمُ۟ اٰمُرَا۟ا۟ يٰۤاَبۡنَآءَ رَسۡلٍۙ مِّنۡكُمْ يَفۡضُوۡنَ عَلَيۡكُمْ
اٰيٰتِيۙ فَمَنۡ اَتٰنِيۙ اَتٰنِيۙ وَاَصۡلَحَ فَلَا خَوْفَ عَلَيۡهِمْ وَلَا
هُمۡ يَخۡزَنُوۡنَ ۝۷

৩৭) কিন্তু যিবিলাকে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহক মিছা ভাবি অগ্ৰাহ্য কৰিব, আৰু অহঙ্কাৰ কৰি সেইবিলাকৰ বিৰোধ কৰিব, সেইবিলাকেই হ'ব অগ্নিৰ অধিবাসী; তাতেই সিহঁত স্থায়ীৰূপে বাস কৰিব।

৩৮) গতিকে যিজনে আল্লাৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাজে নাইবা তেওঁৰ নিদৰ্শনসমূহক মিছা ভাবি অগ্ৰাহ্য কৰে, সেইজনতকৈ কোন অধিক অন্যায়েকাৰী? এইবিলাকে সিহঁতৰ নিমিত্তে (আল্লাৰ) পুথিত যি ভাগ্য লিপিবদ্ধ তাকে পাব। সময়ক্ৰমে যেতিয়া আমাৰ ফিৰিশ্বতাবিলাক সিহঁতৰ প্ৰাণ লবলৈ সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহি সুধিব, আল্লাক এৰি যিবিলাকক তোমালোকে আহ্বান কৰিছিল। সেইবিলাক (আজি) ক'ত? সিহঁতে উত্তৰ দিব, সেইবিলাক আমাৰ কাষৰ পৰা আঁতৰ হ'ল; আৰু এইদৰে সিহঁতে নিজৰ বিৰুদ্ধেই এই কথাৰ সাক্ষী দিব যে সিহঁতে বিশ্বাস স্থাপন কৰা নাছিল।

৩৯) তেওঁ আদেশ দিব, তোমালোকৰ পূৰ্বে যিবিলাক যি'ন আৰু মানুহৰ মৃত্যু ঘটিছে সেইবিলাকৰ দলৰ অন্তৰ্গত হৈ তোমালোকেও অগ্নিত প্ৰৱেশ কৰা। যেতিয়া কোনো এদলে তাত প্ৰৱেশ কৰিব সেইদলে সিহঁতৰ সঙ্গী আন দলক অভিশাপ দিব; অৱশেষত যেতিয়া ক্ৰমান্বয়ে সকলো সেই অগ্নিৰ ভিতৰত সোমাই একেলগ হ'ব, শেহৰ দলে প্ৰথম দলৰ সম্বন্ধে ক'ব, হে আমাৰ প্ৰভু, সেইবিলাকেই আমাক পথভ্ৰান্ত কৰিছিল; অতএব সিহঁতক অগ্নিৰ শাস্তি দুগুণকৈ প্ৰদান কৰা। তেওঁ ক'ব, প্ৰত্যেক পূৰ্ববৰ্ত্তী দলে দুগুণকৈ শাস্তি ভোগ কৰিব; কিন্তু সেই বিষয়ে তোমালোকৰ জ্ঞান নাই।

৪০) আৰু সেই অনুৰূপ সিহঁতৰ প্ৰথম দলে সিহঁতৰ শেহৰ দলক ক'ব, চোৱা, আমাৰ ওপৰত তোমালোকৰ কোনো শ্ৰেষ্ঠতা নাথাকিল; গতিকে

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٧﴾

مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِّنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ
إِذَا جَاءَهُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَهُمْ مَا كَانَتْهُمْ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا
عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٨﴾

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ
وَإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا
حَتَّىٰ إِذَا آذَرُكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَيْنَاهُمْ لِأَوْلَاهُمْ
رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا قَاتِلْهُمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ
قَالَ لِكُلِّ ضِعْفًا وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

وَقَالَتْ أُولَاهُمْ لِأُولِهِمْ قَبْلًا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ

তোমালোকে যি অৰ্জ্জন কৰিছিলো তাৰ কাঁৰণে শাস্তিৰ সোৱাদ লোৱা।

৪১) বাস্তৱতে যিবিলাকে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহক মিছা বুলি ভাবি অগ্ৰাহ্য কৰে, আৰু অহঙ্কাৰ কৰি সেইবিলাকৰ বিৰোধ কৰে, সিহঁতৰ নিমিত্তে আকাশৰ দুৱাৰসমূহ উন্মুক্ত কৰা নহ'ব, আৰু বেজীৰ জলায়েদি উট সোমাব পাৰিব, কিন্তু সিহঁতে স্বৰ্গৰ উদ্যানৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰিব নোৱাৰিব; আৰু (আমাৰ) অপৰাধ কৰোঁতাবিলাকক এইদৰে আমি প্ৰতিফল দিওঁ।

৪২) নৰকত সিহঁতৰ নিমিত্তে শয্যা হ'ব (অগ্নিৰ), আৰু সিহঁতৰ (গাৰ) ওপৰত থাকিব (তাৰেই) নিহালি; আৰু অন্যান্যকাৰীবিলাকক আমি এইদৰেই প্ৰতিফল দিওঁ।

৪৩) আৰু যিসকলে বিশ্বাস কৰে আৰু সজ কাম কৰে সেইসকলৰ আত্মাৰ ওপৰত এনে ভাৰ অৰ্পণ নকৰোঁ যি তাৰ সাধাৰ অতিৰিক্ত; এই সকলেই স্বৰ্গৰ অধিবাসী; তাতেই তেওঁলোকে চিৰকাল বাস কৰিব।

৪৪) আৰু তেওঁলোকৰ হৃদয়সমূহত (পৰস্পৰৰ নিমিত্তে) যি অলপ বিদ্বেষ থাকে তাক আমি উলিয়াই দিম; তেওঁলোকৰ তলেদি জুৰিবিলাক বৈ যাব, আৰু তেওঁলোকে ফব, সকলো প্ৰশংসাৰ গৰাকী সেই আল্লা, যিজনে এনে (সুখৰ) ঠাইলৈ আমাক পথ প্ৰদৰ্শন কৰিলে; আৰু আল্লাই আমাক পথ প্ৰদৰ্শন নকৰাহ'লে আমাৰ পক্ষে সুপথ লাভ কৰা সম্ভৱ নাছিল; কোনো সন্দেহ নাই, আমাৰ প্ৰভুৰ ৰচুলসকলে সত্য লৈ আনিছিল। আৰু তেওঁলোকক ঘোষণা শুনাই দিয়া যাব, এই স্বৰ্গ তোমালোকৰ নিমিত্তে, তোমালোকে যি সৎকৰ্ম কৰিছিলো তাৰেই প্ৰতিদান স্বৰূপ তোমালোকক (আজি) তাৰ উত্তৰাধিকাৰী কৰা হ'ল।

৪৫) আৰু স্বৰ্গ-উদ্যানৰ অধিবাসীসকলে

فَضِّلْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٤١﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تَتَّبِعْ لَهُمْ بَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِبَاطِ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٢﴾

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ ۗ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤٣﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٤﴾

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَيْلٍ يَبْجُرِي مِنْ تَحْتِهِمْ ۗ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنَّ هَدَانَا اللَّهُ ۗ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَنُودُوا أَنْ تُلْكَمُ الْجَنَّةَ أَوْ رْتُمُوهَا ۗ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٥﴾

وَنَادَىٰ صَاحِبُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا

অগ্নিৰ অধিবাসীবিলাকক চিঞৰি ক'ব, যি
প্রতিশ্রুতি আমাৰ প্ৰভুৱে আমাক দিছিল তাক
আমি সঁচা পালোঁ, আৰু তোমালোকক
তোমালোকৰ প্ৰভুৱে যি প্রতিশ্রুতি দিছিল তাক
তোমালোকে সঁচা পাইছা নে? সিহঁতে ক'ব, হয়,
(সঁচা পাইছোঁ); তেতিয়া সিহঁতৰ মাজৰ এজন
ঘোষণা কৰোঁতাই এই বুলি ঘোষণা কৰিব—
আল্লাৰ অভিসম্পাত পৰিছে অন্যাযকাৰীবিলাকৰ
ওপৰত,—

৪৬) সিহঁতে আল্লাৰ পথৰ পৰা (মানুহক)
প্ৰতিৰোধ কৰিছিল, আৰু সেই পথ বেঁকা কৰিবলৈ
বিচাৰিছিল, আৰু সিহঁতে পৰকালতো বিশ্বাস
নকৰিছিল।

৪৭) আৰু দুই দলৰ মাজতে থাকিব এখন আঁৰ :
আৰু ওখ ঠাইত থকাবিলাকে সিহঁতৰ চিন দেখি
সকলোকে চিনি পাব। আৰু তেওঁলোকে স্বৰ্গৰ
অধিবাসীসকলক এইদৰে সম্বোধন কৰিব,
তোমালোকৰ প্ৰতি হওক শান্তি! তেতিয়ালৈকে
সেই স্বৰ্গ-উদ্যানত সেইবিলাকে প্ৰৱেশ কৰা নাই,
কিন্তু (প্ৰৱেশ কৰিবলৈ) আশা কৰি ৰৈ আছে।

৪৮) আৰু তেতিয়া অগ্নিৰ অধিবাসীবিলাকৰ
প্ৰতি তেওঁলোকৰ নয়ন সমূহ ঘূৰাই নিয়া হ'ব,
তেওঁলোকে এই বুলি ক'ব, হে আমাৰ প্ৰভু, তুমি
অন্যাযকাৰী লোকৰ লগত আমাৰ অৱস্থান স্থিৰ
নকৰিবা।

৪৯) আৰু ওখ ঠাইত থকাসকলে কিছুমান
মানুহক সিহঁতৰ চিন দেখি চিনি পাই এইদৰে
সম্বোধন কৰিব : তোমালোকৰ দল-বল, আৰু যি
বিষয়ে তোমালোকে গৰ্ব কৰিছিল সিও, (আজি)
তোমালোকৰ কোনো কামতেই নালাগিল।

৫০) এইবিলাকৰেই সম্বন্ধে তোমালোকে শপত
খাই কোৱা নাছিল নে, আল্লাই তেওঁলোকক নিজ
কৰুণাৰ ভাগ নিদিব? (অথচ আজি তেওঁলোকক

مَا وَعَدْنَا رَبَّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ
حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَإِنَّ مَوْزِينَ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ
عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٦﴾

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَعُودُنَهَا جَعًا
وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَفُورُونَ ﴿٤٧﴾

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا
بِسْمِهِمْ هُمْ وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ
لَم يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطُوعُونَ ﴿٤٨﴾

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا
لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٩﴾

وَإِنَّمَا أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَهُمْ بِسْمِهِمْ
قَالُوا مَا أَخَذْنَا مِنْكَ بَعْضَكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَتَّكِبُونَ ﴿٥٠﴾

أَهْوَأَ إِلَى الَّذِينَ فَسَنُوا لِيَا لَهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَتِهِ

আল্লাই আদেশ দিছে,) স্বৰ্গৰ ভিতৰলৈ তোমালোকে প্ৰবেশ কৰাঁ; তোমালোকৰ একো ভয় নাথাকিব আৰু তোমালোকে শোকো কৰিব নালাগিব।

৫১) আৰু অগ্নিৰ অধিবাসীবিলাকে স্বৰ্গ-উদ্যানৰ অধিবাসীসকলক সম্বোধন কৰি এইদৰে ক'ব, ওপচি পৰা পানীৰে অলপখিনি আমাৰ কাৰণে ঢালি দিয়া, নাইবা আল্লাই তোমালোকক যি জীৱিকা দান কৰিছে তাৰে কিছু (আমাকো দিয়া)। তেওঁলোকে ক'ব, বাস্তৱতে (আজি) এই দুয়ো বস্তুকে অবিশ্বাসী বিলাকৰ নিমিত্তে আল্লাই নিষিদ্ধ কৰিছে—

৫২) (কিয়নো) সেইবিলাকে নিজৰ ধৰ্ম আয়োদ-প্ৰমোদ আৰু ৰং-ধেমালিৰূপে গ্ৰহণ কৰিছিল, আৰু সিহঁতক পাৰ্থিৱ জীৱনে প্ৰবঞ্চনাত পেলাইছিল। যিদৰে সিহঁতৰ আজিৰ দিনৰ সাক্ষাৎ সম্বন্ধে সিহঁতে আওহেলা কৰিছিল আৰু আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ অস্বীকাৰ কৰিছিল সেইদৰে আমিও আজি সিহঁতক উপেক্ষা কৰিম।

৫৩) আৰু স্বৰূপতে জ্ঞানেৰে সৈতে আমি সিহঁতক দান কৰিছিলোঁ ধৰ্মপুথি,—তাতে সকলো বিষয় বিস্তাৰিতভাৱে বৰ্ণনা কৰি, বিশ্বাসী লোকসকলৰ কাৰণে পথপ্ৰদৰ্শন আৰু কৰুণা ৰূপে।

৫৪) ঐশিক বাণী কেতিয়া পূৰ্ণ হয় সিহঁতে তাৰে মাথোন অপেক্ষা কৰি আছে নে? ঐশিক বাণী যিদিনা পূৰ্ণ হ'ব সেই সম্বন্ধে যিবিলাকে পূৰ্বে আওহেলা কৰিছিল সিহঁতে ক'ব, স্বৰূপতে আমাৰ প্ৰভুৰ ৰচুলসকলে সত্য লৈ আহিছিল। এতিয়া আমাৰ হৈ মধ্যস্থতা কৰোঁতা কোনো এজন আছে নে যিজনে আমাৰ হৈ (আল্লাৰ আগত) খাটে? অথবা আমাক (পৃথিৱীলৈ) ওভতাই নিয়া হ'ব নে, যাতে পূৰ্বে আমি যেনে কাৰ্য্য কৰিছিলোঁ তেনে

وَادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ⑤

وَأَذَىٰ أَصْحَابِ النَّارِ أَصْحَابِ الْجَنَّةِ أَنْ يَفْضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ خَرَمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ ⑥

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسِفُهُمْ كَمَا نَسَوْنَا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ⑥٧

وَلَقَدْ جِئْتَهُم بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ⑥٨

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شَفْعَاءٍ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرْنَا أَنفُسَهُمْ وَصَلَّى

নকৰি সজ কাম কৰিব পাৰোঁ? স্বৰূপতে সিহঁতে নিজৰ আত্মাসমূহৰেই ক্ষতি কৰিছে, আৰু সিহঁতে (আল্লাৰ বিৰুদ্ধে) যি মিছা সাজিছিল সি সিহঁতৰ পৰা সমূলি আঁতৰ হ'ল।

৫৫) নিশ্চয় তোমালোকৰ প্ৰভু আল্লা, যিজনে ছাঁদিনত আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী সৃজন কৰিছে; তেতিয়া তেওঁ মহা সিংহাসনত প্ৰতিষ্ঠিত হ'ল; তেওঁ দিনক নিশাৰে আৱৰিত কৰে; (এনে দেখি) যেন সি বেগেৰে তাৰ অনুসৰণ কৰে। আৰু (তেওঁ সৃজন কৰিছে) সূৰ্য্য আৰু চন্দ্ৰ আৰু নক্ষত্ৰসমূহ, যিবিলাকক অধীন কৰা হৈছে তেওঁৰ আদেশ দ্বাৰা; চোৱাঁ, সৃজন কৰা আৰু আদেশ দিয়াৰ গৰাকী তেৱেঁই; বিশ্ব-ব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰতিপালক আল্লা মঙ্গলময়।

৫৬) তোমালোকে নিজ প্ৰভুক আহ্বান কৰিবা, বিনীতভাৱে আৰু গোপনেও; নিশ্চয় তেওঁ সীমা লঙ্ঘনকাৰীবিলাকক ভাল নাপায়।

৫৭) আৰু পৃথিৱীত তাৰ সংস্কাৰ সাধনৰ পিছত শাস্তি ভঙ্গ নকৰিবা, আৰু তেওঁক আহ্বান কৰিবা সংশয় আৰু আশাৰ ভাব লৈ; কোনো সন্দেহ নাই, আল্লাৰ কৰুণা সেইসকলৰ ওচৰতেই যিসকলে সজ কাম কৰে।

৫৮) আৰু তেৱেঁই তেওঁৰ কৰুণাৰ আগতে পৰনসমূহক শুভ-সংবাদৰূপে প্ৰেৰণ কৰে; অৱশেষত যেতিয়া বতাহে গধুৰ ডাৱৰক বহন কৰে আমি তাক অনুবৰ্ষৰ ঠাইলৈ চলাই লৈ যাওঁ; পিছত তাৰে পৰা পানী নমাই তাৰে নানাপ্ৰকাৰ ফল-মূল উৎপাদন কৰোঁ। এইদৰেই আমি মৃতকক পুনৰ্জীৱিত কৰোঁ, যাতে তোমালোকে উপদেশ গ্ৰহণ কৰা।

৫৯) আৰু যি ভূমি উৰ্বৰৰ তাত উদ্ভিদসমূহ নিজ প্ৰভুৰ আদেশত (প্ৰচুৰ পৰিমাণে) উৎপন্ন হয়; আৰু যি ভূমি অনুবৰ্ষৰ তাত যৎসামান্যত বাজে

عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعُرُونَ ۝

إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَبِيبَاتٌ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ۝

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ۝

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۗ وَالَّذِي خَبُثٌ لَا يَخْرُجُ إِلَّا تَكِيدَ إِلَيْكَ أَنْ تَنْصُرَ الْأَيْتِ

একো উৎপন্ন নহয়; এইদৰে শলাগ লোৱা লোকৰ নিমিত্তে আমি নিদৰ্শনসমূহ ঘূৰাই ঘূৰাই বৰ্ণনা কৰোঁ।

৬০) স্বৰূপতে আমি নুহক তেওঁৰ জাতিৰ প্ৰতি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ। তেওঁ গৈ কৈছিল, হে মোৰ জাতি, আল্লাৰেই আৰাধনা কৰাঁ, তোমালোকৰ নিমিত্তে তেওঁত ভিন্ন আন কোনো উপাস্য নাই, বাস্তৱতে মই আশঙ্কা কৰিছোঁ, কেনেকৈ মহাদিনৰ শৰ্শ্ৰুতি তোমালোকৰ ওপৰত আহি পৰে।

৬১) তেওঁৰ জাতিৰ ভিতৰৰ মুখিয়ালবিলাকে কলে, আমি নিশ্চয় তোমাক প্ৰত্যক্ষ ভ্ৰমত হে পৰি থকা দেখিছোঁ।

৬২) তেওঁ কলে, হে মোৰ জাতি, নহয়, মই কোনো ভ্ৰমত পৰা নাই, বৰং মই ব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰতিপালকৰ ফালৰ পৰা অহা এজন ৰচুল।

৬৩) মই নিজ প্ৰভুৰ সংবাদসমূহ তোমালোকক জ্ঞাপন কৰিছোঁ, আৰু তোমালোকৰ মঙ্গলৰ নিমিত্তে সং উপদেশ জনাইছোঁ, আৰু মই আল্লাৰ পৰা এনে জ্ঞান লাভ কৰিছোঁ যি জ্ঞান তোমালোকৰ নাই।

৬৪) এই কাৰণে তোমালোক আচৰিত হৈছা নে যে তোমালোৰেই মাজৰ এজন মানুহৰ দ্বাৰা তোমালোকলৈ তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা উপদেশ অনা হৈছে, যাতে তেওঁ তোমালোকক সাৱধান কৰি দিয়ে, আৰু যাতে তোমালোক ধৰ্মপৰায়ণ হ'ব পাৰা, আৰু যাতে তোমালোকৰ প্ৰতি (আল্লাৰ) কৰুণা প্ৰদৰ্শন কৰা হয়।

৬৫) কিন্তু সিহঁতে তেওঁক মিত্যাবাদী গণ্য কৰিলে। গতিকে আমি তেওঁক আৰু নাৱত উঠা তেওঁৰ সঙ্গীবিলাক, ৰক্ষা কৰিলোঁ, আৰু যিবিলাকে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহক মিছা ভাবি অমান্য কৰিছিল সিহঁতক আমি পানীত বুৰাই

لَقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ لِقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٦١﴾

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٦٢﴾

قَالَ لِقَوْمٍ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَ لَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٣﴾

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾

أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٥﴾

فَكَذَّبُوهُ فَأَجْجِبْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَعْرَفْنَا

মাৰিলোঁ; সঁচাকৈয়ে (সত্য) দেখি নোপোৱা এটা দল হৈ পৰিল।

৬৬) আৰু 'আদ-জাতিৰ প্ৰতি সিহঁতৰ ভ্ৰাতৃ হৃদক (আমি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ)। তেওঁ গৈ কৈছিল, হে মোৰ জাতি, আল্লাৰেই আৰাধনা কৰাঁ; তোমালোকৰ নিমিত্তে তেওঁত ভিন্ন আন কোনো উপাসা নাই; আল্লাক তোমালোকে ভয় নকৰা নে?

৬৭) তেওঁৰ জাতিৰ যিবিলাক মুখিয়াল মানুহে বিশ্বাস কৰা নাছিল সিহঁতে কলে, আমি নিশ্চয় তোমাক মুৰ্খতাত পৰি থকা দেখিছোঁ, আৰু আমি নিশ্চয় তোমাক মিথ্যাবাদীবিলাকৰ এজন বুলি ধৰি লৈছোঁ।

৬৮) তেওঁ কলে, হে মোৰ জাতি, নহয়, মই মুৰ্খতাত পৰি থকা নাই; বৰং মই ব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰতিপালকৰ ফালৰ পৰা অহা এজন ৰচুল।

৬৯) মই নিজ প্ৰভুৰ সংবাদসমূহ তোমালোকক জ্ঞাপন কৰিছোঁ; আৰু তোমালোকৰ নিমিত্তে মই এজন বিশ্বস্ত উপদেশ দিওঁতা।

৭০) তোমালোকে এই কাৰণে আচৰিত হৈছা নে, তোমালোকৰ মাজৰেই এজন মানুহৰ দ্বাৰা যে তোমালোকলৈ তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা উপদেশ অনা হৈছে, যাতে তেওঁ তোমালোকক সারধান কৰি দিয়ে? আৰু স্মৰণ কৰাঁ সেই সময় যেতিয়া নুহৰ জাতিৰ পিছত তেওঁ তোমালোকক সিহঁতৰ উত্তৰাধিকাৰী কৰিলে, আৰু তোমালোকক প্ৰচুৰ শক্তি-সমৃদ্ধি দান কৰিলে; গতিকে তোমালোকে আল্লাৰ অনুগ্ৰহসমূহ স্মৰণ কৰি থাকিবা, যাতে তোমালোক সফল মনোৰথ হ'ব পাৰা।

৭১) সিহঁতে কলে, তোমালোকে আমাৰ ওচৰলৈ এই কাৰণে আহিছা নে, যাতে আমি অকল এক আল্লাৰ আৰাধনা কৰোঁ, আৰু যিবিলাকক আমাৰ পিতৃপুৰুষসকলে আৰাধনা কৰি আহিছিল সেইবিলাকক পৰিত্যাগ কৰোঁ? তেস্তে তুমি

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عِيبِينَ ﴿٦٦﴾

وَالِي عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٧﴾

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنُظَنُّكَ مِنَ الْكَذَّابِينَ ﴿٦٨﴾

قَالَ يَقَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٩﴾

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَإِنَّا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٧٠﴾

أَوْعَيْبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى سَرَجٍ لَيْسَ بِي نَذِيرٌ لَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْعَالَمِينَ بَضْطَةً كَأَذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧١﴾

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَآتِنَا مَا وَعَدْنَا إِنَّ كُنْتَ مِنَ

আমাক যি শাস্তিৰ ভয় দেখুওৱাইছিল। তাকে তুমি আমাৰ প্ৰতি লৈ আনা, যদিহে তুমি সত্যবাদী হোৱা।

৭২) তেওঁ কলে, স্বৰূপতে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা (তেওঁ স্থিৰ কৰি থোৱা) শাস্তি আৰু ক্ৰোধ তোমালোকৰ ওপৰত পৰেহিহে লাগে; তোমালোকে মোৰে সৈতে তৰ্ক কৰিব ওলাইছা কেইটা-মান নামৰ সম্বন্ধে, যি তোমালোকে নিজেই আৰু তোমালোকৰ পিতৃপুৰুষবিলাকেও নিৰ্দ্দিশ্ট কৰি লৈছিল, অথচ আল্লাই তাৰ কোনো প্ৰমাণ অৱতীৰ্ণ কৰা নাই; গতিকে তোমালোকে (আহিব লগীয়া শাস্তিৰ) অপেক্ষা কৰি থাকা, আৰু ময়ো তোমালোকৰ লগতে অপেক্ষা কৰি থাকিম।

৭৩) পিছত, তেওঁক আৰু তেওঁৰ সঙ্গীসকলক আমি নিজ কৰুণাৰ দ্বাৰা ৰক্ষা কৰিলোঁ, আৰু যিবিলাকে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহক মিছা ভাবি অমান্য কৰিছিল সিহঁতক একেবাৰে নিস্মূল কৰিলোঁ, কিয়নো সিহঁতে কেতিয়াও বিশ্বাস স্থাপন কৰা নাছিল।

৭৪) আৰু তেওঁলোকৰ ভ্ৰাতা চালেহক ছমুদ জাতিৰ প্ৰতি (আমি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ)। তেওঁ গৈ কৈছিল, হে মোৰ জাতি, আল্লাৰেই আৰাধনা কৰা; তোমালোকৰ নিমিত্তে তেওঁত ভিন্ন আন কোনো উপাস্য নাই; স্বৰূপতে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা তোমালোকলৈ আহিছে প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ,— এইজনী উট আল্লাৰ, তোমালোকৰ নিমিত্তে নিদৰ্শন স্বৰূপ; গতিকে আল্লাৰ পৃথিৱীত তাইক অবাধে চৰিবলৈ এৰি দিয়া, আৰু তাইক স্পৰ্শ কৰি কষ্ট নিদিবা; তেনে কৰিলে যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তিয়ে তোমালোকক আহি ধৰিব।

৭৫) আৰু (সেই সময়) স্মৰণ কৰা যেতিয়া তেওঁ তোমালোকক 'আদ জাতিৰ পিছত সিহঁতৰ উত্তৰাধিকাৰী কৰিছিল, আৰু এই দেশত বসতি কৰিবলৈ তোমালোকক ঠাই দিছিল; তাৰ সমতল

الصّٰدِقِيْنَ ⑥

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَعَصَبٌ
أْتَجَادِرُونَنِي فِيْٓ أَسْمَاءٍ سَيِّئَتْوَهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ
مَا نَزَّلَ اللهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ فَاَنْتَظِرُوْا اِنِّيْ مَعَكُمْ
مِّنَ السّٰنِظِيْنَ ⑥

فَأَجْنِيْهُ وَ الَّذِيْنَ مَعَهُ يَرْحَمُهُ مٰنَا وَقَطَعْنَا دَايِرَ
الَّذِيْنَ كَذَبُوْا بِآيٰتِنَا وَمَا كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ ⑥

وَ اِلَى ثُوْدٍ اٰحَاھُمْ ضَلِيْماً قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوْا اللهَ مَا
لَكُمْ مِّنَ الْاِلٰهِ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ
هٰذِهِ نَاقَةٌ لِّكُمْ اَيُّهُ فَذَرُوْهَا تَاْكُلْ فِيْ اَرْضِ
اللهِ وَلَا تَمْسُوْهَا سِوَايَ فَيَاْخُذْكُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ⑥

وَ اذْكُرُوْا اِذْ جَعَلْنَاكُمْ خُلَفَاۗءَ مِنْۢ مِّنۢ بَعْدِ عَادٍ وَ بَوَّأْنَاكُمْ
فِي الْاَرْضِ تَنْجِيْذًاۙ وَ مِنْ سُهْلٰلِهَا قَصُوْرًاۙ وَ تَخِيْمًاۙ

ভূমিত তোমালোকে প্ৰাসাদসমূহ সাজিছিল, আৰু পৰ্বৰতসমূহৰ ওপৰত থাকিবলৈ শিল ভাঙি বহুতো ঘৰ নিৰ্মাণ কৰিছিল। গতিকে আল্লাৰ অনুগ্ৰহসমূহ তোমালোকে স্মৰণ কৰি থাকিবা, আৰু পৃথিৱীত অন্যায় কৰি আৰু অশান্তিৰ সৃষ্টি কৰি নুফুৰিবা।

الْجِبَالِ بُيُوتًا فَادْكُرُوا اللَّهَ وَلَا تَعْشَوْا فِي
الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٥٧﴾

৭৬) তেওঁৰ জাতিৰ যি মুখিয়ালবিলাকে অহঙ্কাৰ কৰিছিল সিহঁতে সিহঁতৰ মাজৰ যি বিশ্বাসীসকলক দুৰ্বল গণ্য কৰা হৈছিল তেওঁলোকক সুধিলে, চালেহ যে তেওঁৰ প্ৰভুৰ পৰা বচুল স্বৰূপ প্ৰেৰিত হৈছে তোমালোকে সঁচা বুলি জানিছা নে? তেওঁলোকে উত্তৰ দিলে, যি সংবাদ লৈ তেওঁ প্ৰেৰিত (বচুল) হৈ আহিছে তাত আমি নিশ্চয় বিশ্বাস কৰিছোঁ।

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ
اسْتَضَعُّوهُمُ لَنْ أَمِنَ مِنْهُمْ نَحْنُ صٰلِحٰٓا
مُرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾

৭৭) অহঙ্কাৰ কৰোঁতাবিলাকে কলে, যি কথাত তোমালোকে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছা তাত আমি নিশ্চয় বিশ্বাস স্থাপন নকৰোঁ।

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كٰرِهُونَ ﴿٥٩﴾

৭৮) অৱশেষত সিহঁতে উটজনীৰ ভৰিৰ সিৰ কাটিলে, আৰু নিজ প্ৰভুৰ আদেশৰ বিৰুদ্ধাচৰণ কৰিলে; আৰু সিহঁতে কলে, হে চালেহ, তুমি আমাক যি শাস্তিৰ ভয় দেখুওৱাইছিল তাৰে তুমি আমাৰ প্ৰতি নমাই আনা, যদিহে তুমি (আল্লাৰ) এজন প্ৰেৰিত বচুল।

فَعَقَرُوا وَالنَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصٰلِحٰٓ
اٰنٰنٰٓا بِمَا تَعِدُنَا اِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٦٠﴾

৭৯) তেতিয়া সিহঁতক ভীষণ ভূমিকম্পই ধৰিলে, আৰু সিহঁত নিজ বাসস্থানত উবুৰি খাই পৰি থাকিল।

فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيْنَ ﴿٦١﴾

৮০) পিছত তেওঁ সিহঁতৰ পৰা বিমুখ হৈ আঁতৰ হ'ল, এই কথা কৈ,—হে মোৰ জাতি, স্বৰূপতে মই তোমালোকক জ্ঞাপন কৰিলোঁ মোৰ প্ৰভুৰ সংবাদ, আৰু মই তোমালোকক সং উপদেশো দিলোঁ; কিন্তু যিবিলাকে সৰল মনোৰে উপদেশ দিয়ে সেইবিলাকক তোমালোকে ভাল নোপোৱা।

فَتَوَلٰٓى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰٓقَوْمِ لَقَدْ اٰبَلٰٓغْتُكُمْ رِسٰلَةَ
رَبِّيْ وَوَصَّيْتُ لَكُمْ وَلٰكِنْ لَا تُحِبُّوْنَ التَّصٰحِيْحٰٓ ﴿٦٢﴾

৮১) আৰু লুত্বকো (আমিয়ে প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ)। তেতিয়া তেওঁ নিজৰ জাতিক কৈছিল,—কি! তোমালোকে এনে কাৰ্য্য কৰা নে যি দেখাতেই নিৰ্গত, আৰু যি সমগ্ৰ জগতত তোমালোকৰ পূৰ্ববৰ্ত্তীবিলাকৰ কোনেও কৰা নাছিল?

৮২) বাস্তৱতে তোমালোকে কামপ্ৰবৃত্তি চৰিতাৰ্থ কৰিবৰ অভিপ্ৰায়ে নাৰীবিলাকক এৰি পুৰুষ-বিলাকৰ ওচৰ চাপাগৈ; নহয়, তোমালোকে এনে এটা জাতি যি সততে সীমা অতিক্ৰম কৰি থাকে।

৮৩) আৰু তেওঁৰ জাতিৰ একেধাৰ কথাৰ বাজে আন উত্তৰ নাছিল; তোমালোকৰ নগৰৰ পৰা সিহঁতক নিৰ্ব্বাসিত কৰা; নিশ্চয় সিহঁতে (মানুহক) ইয়াকে দেখুওৱাৰ ইচ্ছা কৰে, সিহঁত যেন অতি পৱিত্ৰ!

৮৪) তাৰ পিছত আমি তেওঁক আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালক ৰক্ষা কৰিলোঁ; (কিন্তু) তেওঁৰ পত্নী আছিল পিছ পৰি থকাবিলাকৰ মাজৰ।

৮৫) আৰু আমি সিহঁতৰ ওপৰত ভীষণ বৰষুণ নমালোঁ; এতিয়া চোৱাঁ, (আমাৰ) অপৰাধী-বিলাকৰ শেষ পৰিণাম কেনে হৈছিল!

৮৬) আৰু আমি মদ্যন্থ অধিবাসীবিলাকৰ প্ৰতি সিহঁতৰ ভ্ৰাতা স্খোঁ আইবক (প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ)। তেওঁ (সিহঁতক) কৈছিল, হে মোৰ জাতি, তোমালোকে আল্লাৰেই আৰাধনা কৰা; তেওঁত ভিন্ন আন কোনো উপাস্য নাই; স্বৰূপতে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা তোমালোকলৈ আহিছে প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ; গতিকে (ব্যৱসাত) পৰিমাণ আৰু জোখ পূৰ্ণ কৰিবা; আৰু লোকক (বেচোঁতে) জোখ কম কৰি সিহঁতৰ বস্তু নিদিবা; আৰু পৃথিৱীত তাৰ সংস্কাৰ হোৱাৰ পাহত অশান্তিৰ সৃষ্টি নকৰিবা; তোমালোকৰ পক্ষে এয়ে মঙ্গলজনক, যদিহে তোমালোক বিশ্বাসী হোৱা।

وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَفَّكُمُ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨١﴾

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ ۗ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨٢﴾

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَبْظُهُرُونَ ﴿٨٣﴾

فَأَجْبِينُهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ ۗ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٨٤﴾

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٥﴾

وَالِى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَوْمَ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَ شِكْمٌ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْقُوا النِّكَالَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُنْسِفُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ رِضَا حَيْثُ ذُكِّرْتُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨٦﴾

৮৭) আৰু যিসকলে আল্লাত বিশ্বাস কৰিছে সেইসকলক তোমালোকে ভয় দেখুওৱাবৰ আৰু তেওঁৰ পথৰ পৰা প্ৰতিৰোধ কৰিবৰ অভিপ্ৰায়ে, আৰু সেই পথ বঁকা কৰিবৰ অৰ্থে, প্ৰত্যেক বাটে (তেওঁলোকৰ) খাপ লৈ বহি নাথাকিবা; আৰু স্মৰণ কৰাঁ তোমালোক সংখ্যাত (পোনপ্ৰথমে) লঘু আছিল। পিছত তেওঁ তোমালোকৰ সংখ্যা বৃদ্ধি কৰিলে; আৰু চোৱাঁ, অশান্তিৰ সৃষ্টি কৰোঁতাবিলাকৰ শেষ পৰিণাম কি হৈছিল!

৮৮) আৰু যদি তোমালোকৰ মাজত এনে এদল থাকে, যি সংবাদ দিবলৈ মই প্ৰেৰিত হৈছোঁ তাত সিহঁতে বিশ্বাস কৰে, আৰু আন এদল থাকে যি বিশ্বাস নকৰে, তেন্তে তোমালোকে ধৈৰ্য্য ধৰি থাকাঁ সেই সময়লৈকে যেতিয়া আল্লাই আমাৰ মাজত বিচাৰ কৰিব; আৰু তেৱেঁই বিচাৰসকলৰ মাজত সৰ্ব্বশেষ।

নৱম পাৰা

৮৯) তেওঁৰ জাতিৰ যি মুখিয়ালবিলাকে অহঙ্কাৰ কৰিছিল সিহঁতে কলে, হে শ্বো'আহিব, আমি নিশ্চয় তোমাক আৰু তোমাৰ লগৰীয়া বিশ্বাস কৰোঁতাবিলাকক আমাৰ নগৰৰ পৰা উলিয়াই দিম, নতুবা আমাৰ ধৰ্ম্মলৈ তোমালোক উভতি আহিবলৈ বাধ্য হ'বা। তেওঁ কলে, আমাৰ তেনে ইচ্ছা নাথাকিলেও (উভতি আহিব লাগিব) নে?

৯০) আল্লাই আমাক তোমালোকৰ ধৰ্ম্মৰ পৰা উলিয়াই অনাৰ পিছতো যদি আমি (আকৌ) তালৈ উভতি আহোঁ, তেন্তে আমাৰ পক্ষে আল্লাৰ বিৰুদ্ধে মিছা সজাহ হ'ব; আৰু আমাৰ প্ৰভু আল্লাই ইচ্ছা নকৰিলে সেই ধৰ্ম্মলৈ উভতি অহা আমাৰ পক্ষে সম্ভৱপৰ নহয়; আমাৰ প্ৰভুৱে নিজ জ্ঞানেৰে সকলো বস্তুকে আগুৰি ৰাখিছে; আমি নিৰ্ভৰ কৰিছোঁ কেৱল আল্লাৰ ওপৰত—হে আমাৰ প্ৰভু, আমাৰ আৰু আমাৰ জাতিৰ মাজত সত্যৰ সেতে

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا
وَأَذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَذَّبْتُمْ وَأَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٩﴾

وَإِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ مِنْكُمْ آمِنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ
بِهِ وَطَآئِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ
بَيْنَنَا ۗ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٩٠﴾

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُحِجَّكَ
يُشْعَبِ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَوْمِنَا لَنُؤَدِّنَّ
فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوْ لَوْ كُنَّا كَرِهِينَ ﴿٩١﴾

قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ
إِذْ جِئْنَا اللَّهَ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا
عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا

তুমি মীমাংসা কৰাঁ; আৰু মীমাংসা কৰোঁতা-
বিলাকৰ মাজত তুমিয়ে সৰ্ব্বশ্ৰেষ্ঠ।

৯১) আৰু তেওঁৰ জাতিৰ যিবিলাক মুখিয়াল
মানুহে অবিশ্বাস কৰিছিল সেইবিলাকে কলে,
তোমালোকে যদি শ্বো'আইবৰ অনুসৰণ কৰা,
তোমালোক নিশ্চয় ক্ষতিগ্ৰস্ত হ'ব।

৯২) অলপতেই সিহঁতক ভূমিকম্পই পালে;
তেতিয়া সিহঁতে নিজৰ বাসস্থানত উবুৰি খাই পৰি
থাকিল,

৯৩) যিবিলাকে শ্বো'আইবক মিছলীয়া বুলি
ভাবিছিল। (এনে হ'ল) যেন সিহঁতে সেই ঠাইত
কেতিয়াও বসতি কৰায়ে নাছিল; সেইবিলাকেই
ক্ষতিগ্ৰস্ত হৈছিল যিবিলাকে শ্বো'আইবক মিছলীয়া
বুলি ভাবিছিল।

৯৪) পিছত সিহঁতৰ পৰা তেওঁ বিমুখ হৈ আঁতৰ
হ'ল, আৰু কলে, হে মোৰ জাতি, ৰূপতে মই নিজ
প্ৰভুৰ সংবাদ সমূহ তোমালোকক জ্ঞাপন কৰিলোঁ,
আৰু তোমালোকক ভাল উপদেশো দিলোঁ;
গতিকে (এতিয়া) অবিশ্বাসী লোকবিলাকৰ কাৰণে
মই শোক কৰোঁ কেনেকৈ ?

৯৫) আমি কোনো নগৰলৈ নবী প্ৰেৰণ নকৰাকৈ
তাৰ অধিবাসীবিলাকক দাৰিদ্ৰ্য আৰু ক্লেশ-কষ্টত
পেলোৱা নাই; (দাৰিদ্ৰ্য আৰু ক্লেশ-কষ্টৰ
উদ্দেশ্য) সিহঁতে যেন বিনয় অৱলম্বন কৰে।

৯৬) পিছত আমি সিহঁতৰ অমঙ্গল মঙ্গলৰে
সলনি কৰিলোঁ; কালক্ৰমে সিহঁত সম্পদশালী
আৰু বহুসংখ্যক হ'ল, আৰু ক'ব ধৰিলে,
ক্লেশ-কষ্ট আৰু সুখ-সন্তোষ আমাৰ
পিতৃ-পুৰুষসকলেও ভোগ কৰিছিল। তাৰ পিছত
আমি সিহঁতক অকস্মাৎ ধৰিলোঁ এনে ভাৱে যে
সিহঁতে তাৰ গমকে নাপাইছিল।

৯৭) আৰু নগৰবাসীবিলাকে বিশ্বাস স্থাপন কৰা
হলে, আৰু সিহঁতে পাপৰ পৰা আঁতৰি থকা হলে

بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَتِيحِينَ ﴿٩١﴾

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِيَنِ اتَّبَعْتُمْ
شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَخَسِرُونَ ﴿٩٢﴾

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَمِيعِينَ ﴿٩٣﴾

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَعْنُوا فِتْنَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا
شُعَيْبًا كَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾

فَقَوْلِي لَهُمْ وَقَالَ يُقَوْمٍ لَقَدْ أَبْلَغْتُمْ رَسُولِي رَبِّي
وَنَصَحْتُمْ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَأُ عَلَى قَوْمٍ كَفَرِينَ ﴿٩٥﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا
بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ﴿٩٦﴾

ثُمَّ بَدَّلْنَا لِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا وَقَالُوا
قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى النَّاسِ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٧﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم

আমি নিশ্চয় সিহঁতৰ নিমিত্তে আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ পৰা মঙ্গলৰ ব্যৱস্থা কৰিলোঁহেঁতেন; কিন্তু সিহঁতে নিজেই যি অৰ্জ্জন কৰিছিল তাৰ বাবে আমি সিহঁতক ধৰিলোঁ।

بَرَكْتَ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنْ كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾

৯৮) কি! নগৰবাসীবিলাকে নিশা শুই থাকোঁতে আমাৰ শাস্তি সিহঁতৰ ওপৰত নপৰিব বুলি নিজকে নিৰাপদ ভাবিছে নে?

أَفَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيِّنًا وَهُمْ نَابِئُونَ ﴿٩٨﴾

৯৯) কি! নগৰবাসীবিলাকে পুৱা আমোদ-প্ৰমোদত মগ্ন হৈ থাকোঁতে আমাৰ শাস্তি সিহঁতৰ ওপৰত নপৰিব বুলি নিজকে নিৰাপদ ভাবিছে নে?

أَوَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضَعْفٌ وَهُمْ يُلْعَبُونَ ﴿٩٩﴾

১০০) তেস্তে আল্লাৰ সূক্ষ্ম কৌশলৰ পৰা নিজকে নিৰাপদ বুলি ভাবিছে নে? বাস্তৱিকতে যিবিলাক ক্ষতিগ্ৰস্ত আছিল সিহঁতৰ বাহিৰে আন কোনেও আল্লাৰ সূক্ষ্ম কৌশলৰ পৰা সাৰিব পাৰিব বুলি নাভাবে।

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٠﴾

১০১) দেশৰ গৰাকীবিলাকৰ পিছত সিহঁতৰ উত্তৰাধিকাৰী হৈছে সিহঁতে এই কথা বুজিবলৈ শিক্ষা পোৱা নাই নে, আমি চিহ্ন কৰিলে সিহঁতৰ পাপসমূহৰ কাৰণে সিহঁতক কষ্টত পেলাব পাৰোঁ, আৰু সিহঁতৰ অন্তৰসমূহত মোহৰ মাৰিব পাৰোঁ, যাতে সিহঁতে (সত্য কথা) নুশনে।

أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ آهْلِهَا أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصْبَحْنَاهُمْ يَدُوِبَهُمْ وَطَعْنًا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠١﴾

১০২) এইবিলাক হৈছে (প্ৰাচীন) নগৰবিলাক যাৰ কিছু বৃত্তান্ত তোমাৰ আগত আমি বৰ্ণনা কৰিছোঁ; আৰু স্বৰূপতে বহু প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ লৈ সিহঁতৰ ৰচুলসকল সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহিছিল; কিন্তু যি কথা মিছা ভাবি সিহঁতে পূৰ্বে অস্বীকাৰ কৰিছিল তাত (দুনাই) বিশ্বাস কৰিবলৈ টান পাইছিল। এইদৰেই আল্লাই অবিশ্বাসীবিলাকৰ অন্তৰসমূহত মোহৰ মাৰে।

بَلِّغْكَ الْقُرَىٰ نَقْضُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ بَهَاءِ وَ لَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَّبُكَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾

১০৩) আৰু আমি সিহঁতৰ সবহভাগেই চুক্তি ৰক্ষা কৰা দেখা নাই, আৰু নিশ্চয় আমি সিহঁতৰ অধিকাংশকে অবাধ্যহে পাইছোঁ।

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٣﴾

১০৪) শেহত, সিহঁতৰ পিছত আমাৰ নিদৰ্শনসমূহৰ সৈতে মুচাক ফিৰৌন আৰু তেওঁৰ মুখিয়ালবিলাকৰ ওচৰলৈ আমি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ; কিন্তু সিহঁতে অন্যায় কৰি সেই নিদৰ্শনসমূহ প্ৰত্যাখ্যান কৰিছিল; এতেকে চোৱাঁ অশান্তিৰ সৃষ্টি কৰোঁতাবিলাকৰ কি পৰিণাম হল!

১০৫) আৰু মুচাই গৈ কলে, হে ফিৰৌন, সঁচাকৈয়ে মই বিশ্বব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰতিপালকে প্ৰেৰণ কৰা এজন ৰচুল।

১০৬) মোৰ সঠিক কৰ্ত্তব্য এই, আল্লাৰ সম্পৰ্কে সত্য কথা বিনে একোকে নকওঁ; স্বৰূপতে তোমালোকৰ সকলোৰে প্ৰভুৰ পৰা মই প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ লৈ তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিছোঁ; এতেকে ইস্ৰাইলৰ সতি-সন্ততিক মোৰ লগতে যাবলৈ দিয়া।

১০৭) তেওঁ কলে, যদি তুমি কোনো নিদৰ্শন লৈ আহিছা তেন্তে তাক উপস্থিত কৰাঁ, যদিহে তুমি সত্যবাদী হোৱা।

১০৮) তেতিয়া তেওঁ নিজৰ লাখুটিডাল (তেওঁৰ আগত) পেলালে; চোৱাঁ, এই ডাল দেখাত সাপ হৈ পৰিল।

১০৯) আৰু তেওঁ নিজৰ হাত এখন উলিয়াই দেখুৱালে; চোৱাঁ, ই দেখোঁতাবিলাকৰ আগত কেনে উজ্জ্বল হৈ উঠিল!

১১০) ফিৰৌনৰ লোকবিলাকৰ মুখিয়ালবিলাকে কলে, কোনো সন্দেহ নাই এওঁ এজন অভিজ্ঞ যাদুকৰ।

১১১) তেওঁ তোমালোকক নিজ দেশৰ পৰা উলিয়াই দিবলৈ সক্ষম কৰিছে; এতিয়া তোমালোকে কি পৰামৰ্শ দিয়া?

১১২) সিহঁতে কলে, তেওঁক আৰু তেওঁৰ ভায়েকক কিছু সময় দিয়া, আৰু কেইবাখনো নগৰলৈ কিছুমান মানুহ চপাওঁতাক পঠিয়াই দিয়া,

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٤﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ يُفِرْعَوْنَ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٥﴾

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٠٦﴾

قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٧﴾

فَأَلْفَ عَصَا ۖ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ﴿١٠٨﴾

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بِيضَاءٌ لِلنَّظِيرِينَ ﴿١٠٩﴾

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ﴿١١٠﴾

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَأَذَانُ مَا مُرُودٌ ﴿١١١﴾

قَالُوا آرِجْهُ وَآخَاهُ وَارْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ خِزْيِينَ ﴿١١٢﴾

১১৩) যাতে সিহঁতে প্ৰত্যেক অভিজ্ঞ যাদুকৰক তোমাৰ ওচৰলৈ লৈ আহে।*

يَأْتُونَكَ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٣﴾

১১৪) আৰু (সময় মতে) যাদুকৰবিলাক ফিৰৌনৰ ওচৰলৈ আহিল; সিহঁতে কলে, আমি জয়লাভ কৰিলে অৱশ্যে পুৰস্কাৰৰ অধিকাৰী হম।

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن

كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٤﴾

১১৫) তেওঁ কলে, এই কথা ঠিক; (তাৰ উপৰি) তোমালোক যে মোৰ সন্নিধানত থকাসকলৰ মাজৰ হবা ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই।

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَيْسَ الْمُقَدَّرِينَ ﴿١١٥﴾

১১৬) সিহঁতে কলে, হে মুচা, তুমি (প্ৰথমে লাখুটি) পেলাবা নে আমি পেলাম?

قَالُوا يٰمُوسَىٰ إِنَّمَا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِنَّمَا أَنْ تَكُونَ مِنَ

الْمُلْقِينَ ﴿١١٦﴾

১১৭) তেওঁ কলে, (প্ৰথমে) তোমালোকে পেলোৱা। আৰু যেতিয়া সিহঁতে (লাখুটিবোৰ) পেলাই লোকবিলাকৰ নয়নসমূহত বাণ মাৰিলে সিহঁতৰ মনত ভয়ৰ সঞ্চাৰ হ'ল; আৰু সিহঁতে দেখুৱালে ভীষণ যাদুক্ৰিয়া।

قَالَ أَنفُؤَاهُ فَلَمَّا الْفُؤَا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ

وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ﴿١١٧﴾

১১৮) আৰু মুচাৰ প্ৰতি আমি প্ৰত্যাদেশ কৰিলোঁ, এতিয়া তোমাৰ লাখুটিডাল পেলোৱা; চোৱা, সিহঁতে যি মিছা কৌশল দেখুৱাইছিল গোটেইবোৰকেই গ্ৰাস কৰিলে।

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ ألقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ

تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٨﴾

১১৯) ইয়াৰ ফলত সত্য প্ৰতিষ্ঠিত হ'ল, আৰু সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল অসত্য বুলি প্ৰমাণিত হ'ল।

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٩﴾

১২০) শেহত সিহঁত এই ক্ষেত্ৰত পৰাজিত হ'ল, আৰু লাঞ্ছিত হৈ উভতি গ'ল।

فَعَلَبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صُغِرِينَ ﴿١٢٠﴾

১২১) আৰু (এই ঘটনা দেখি) যাদুকৰবিলাক সাপ্তাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰিবলৈ বাধ্য হ'ল।

وَألقى السَّحَرَةُ سُجُودًا ﴿١٢١﴾

১২২) সিহঁতে কলে, আমি বিশ্বাস কৰিছোঁ বিশ্বব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰতিপালকত,

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾

১২৩) যিজন মুচা আৰু হাৰুণৰ প্ৰতিপালক।

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٣﴾

১২৪) ফিৰৌনে কলে, মই তোমালোকক অনুমতি দিয়াৰ পূৰ্বেই তেওঁত বিশ্বাস কৰিলা নে: এইটো,

قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنْتُ بِهِ قَبْلَ أَنْ أَدْنَىٰ لَكُمْ إِنَّ

নিশ্চয় এটা অভিসন্ধি, যি তোমালোকে এই নগৰত সাজিছা, যাতে তাৰ পৰা তাৰ (কিছুমান) অধিবাসীবিলাকক তোমালোকে উলিয়াই দিব পাৰা; কিন্তু (ইয়াৰ ফলাফল) অদূৰ ভৱিষ্যতে জানিব পাৰিবা।

১২৫) নিশ্চয় মই তোমালোকৰ হাতবিলাক আৰু তোমালোকৰ ভৰিবিলাক বিপৰীত ফালৰ পৰা কাটি পেলাম; তাৰ পিছত নিশ্চয় মই তোমালোক সকলোকে পেৰেঙনিত বান্ধি মাৰিম।

১২৬) সিহঁতে কলে, (ভালেই হে), নিজ প্ৰভুৰ ফালেই আমি উভতি যাম।

১২৭) আৰু আমাৰ প্ৰভুৰ নিদৰ্শনসমূহ আমাৰ ওচৰলৈ অহাত আমি যে তাত বিশ্বাস কৰিলোঁ সেই হেতুহে তুমি আমাৰ প্ৰতিশোধ লবলৈ স্থিৰ কৰিছা! —হে আমাৰ প্ৰভু, ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰিবলৈ আমাক প্ৰচুৰ শক্তি প্ৰদান কৰাঁ, আৰু আত্মসমৰ্পণকাৰী হৈ থাকোঁতেই আমাৰ মৃত্যু বিধান কৰাঁ।

১২৮) আৰু পিৰৌনৰ দলৰ মুখিয়ালবিলাকে কলে, তুমি মুচা আৰু তেওঁৰ লোকবিলাকক এই কাৰণে এৰি দিছা নে যে তেওঁলোকে দেশত (অবাধে) অশান্তিৰ সৃষ্টি কৰে, আৰু (মুচাই) তোমাক আৰু তোমাৰ উপাসাবিলাকক ত্যাগ কৰে? তেওঁ উত্তৰ দিলে, আমি সিহঁতৰ পুত্ৰসন্তান বিলাকক বধ কৰিম আৰু সিহঁতৰ তিৰোতাবিলাকক জীয়াই ৰাখিম; আৰু সিহঁতৰ ওপৰত আমি নিশ্চয় পৰাক্ৰমশালী।

১২৯) মুচাই নিজৰ লোকবিলাকক কলে, তোমালোকে আল্লাৰ পৰা সাহায্য প্ৰাৰ্থনা কৰাঁ আৰু ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰি থাকাঁ; প্ৰকৃততে পৃথিবীৰ গৰাকী আল্লা; তেওঁ নিজ ভূতাবিলাকৰ মাজৰ যাকে ইচ্ছা তাকেই তাৰ উত্তৰাধিকাৰী কৰে; আৰু

هَذَا لَكُمْ مَكْرَتُهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا ۚ سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٥﴾

لَا قُطْعَانَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ مِنْ خِلَافِي ثُمَّ لَأَمْلِيَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٦﴾

قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿١٢٧﴾

وَمَا تَنْفَعُنَا إِنَّا لِلَّهِ أَئِمْنَا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَنَا ۗ رَبَّنَا أَنْفِرْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوْفِقًا مُّسْلِمِينَ ﴿١٢٨﴾

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنَ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَنْتَذَرُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ لِيَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَدْرُكُ وَالْهَتَكَ ۗ قَالَ سَنَقْتُلُنَ إِبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي سَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿١٢٩﴾

قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا ۗ إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ وَ

আল্লাক যিসকলে ভয় কৰে সেইসকলৰ নিমিত্তে আছে শুভফল।

الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣﴾

১৩০) সিহঁতে কলে, তুমি আমাৰ ওচৰলৈ অহাৰ পূৰ্বে, আৰু এতিয়া তুমি আমাৰ ওচৰলৈ অহাৰ পিছতো আমাক নিৰ্যাতন কৰা হৈছে। তেওঁ কলে, অতি সম্ভৱ তোমালোকৰ প্ৰভুৱে তোমালোকৰ শত্ৰুক বিনাশ কৰিব, আৰু তোমালোকক (প্ৰতিশ্ৰুত) দেশৰ অধীশ্বৰ নিযুক্ত কৰিব, আৰু তেতিয়া তোমালোকে কিৰূপে কাৰ্য্য সম্পাদন কৰা তেওঁ দৰ্শন কৰিব।

قَالُوا أَوْزَيْنَا مِنْ قَبْلُ أَنْ تَأْتِينَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَلَىٰ رَبِّكُمْ أَنْ يَهْلِكَ عَدُوُّكُمْ وَوَعَدْنَا لَمَّا بَخَسْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

১৩১) আৰু স্বৰূপতে আমি ফিৰৌনৰ লোকবিলাকক শাস্তি দিছিলোঁ বছৰে বছৰে অনাবৃষ্টি আৰু ফল-শস্যৰ নাটনিৰ দ্বাৰা, যাতে সিহঁতে উপদেশ গ্ৰহণ কৰে।

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصِ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٥﴾

১৩২) কিন্তু সিহঁতলৈ মঙ্গল আহিলত সিহঁতে কৈছিল, ই আহিছে আমাৰ উত্তম ভাগ্যৰ কাৰণে; আৰু অমঙ্গলে সিহঁতক স্পৰ্শ কৰিলে সিহঁতে মুচা আৰু তেওঁৰ সঙ্গীবিলাকৰ মন্দ ভাগ্যক তাৰ কাৰণ বুলি ধৰিছিল; সাৱধান! সিহঁতৰ মন্দ ভাগ্যৰ কাৰণ আল্লাৰ কাষত; কিন্তু সিহঁতৰ সবহ ভাগৰেই জ্ঞান নাই।

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ أَنُصِبْهُمْ سَيِّئَةً يَبْغُوا بِيُوسُفَ وَمَنْ مَعَهُ إِلَّا إِنَّا طَائِرُ هُمَ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾

১৩৩) আৰু সিহঁতে কলে, তুমি আমাক মোহিত কৰিবৰ অৰ্থে যি নিদৰ্শনকেই আমাৰ আগত উপস্থিত কৰা, আমি তোমাত কদাপি বিশ্বাস নকৰোঁ।

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لَتَسْحَرْنَا بِهَا ۗ فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾

১৩৪) তাৰ পিছত আমি সিহঁতলৈ ধুমুহা বতাহ, আৰু কাকতী ফৰিং, আৰু ওকণী, আৰু ভেকুলি, আৰু বস্ত্ৰ প্ৰভৃতি স্পষ্ট নিদৰ্শনস্বৰূপ প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ; কিন্তু সিহঁতে অহঙ্কাৰ কৰিছিল, আৰু সিহঁত আছিল এটা অপৰাধী দল।

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ آيَاتٍ مُفْضَلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾

১৩৫) আৰু যেতিয়া (আল্লাই প্ৰেৰণ কৰা) শাস্তি সিহঁতৰ ওপৰত পৰিল, সিহঁতে কলে, হে মুচা, তোমাক তেওঁ যি প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে সেই অনুযায়ী তোমাৰ প্ৰভুক আমাৰ হৈ প্ৰাৰ্থনা কৰা; তুমি এই

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يُوسَىٰ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ ۗ إِنَّا بِمَا عَاهَدَ عِنْدَكَ ۗ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ

শাস্তি আমাৰ পৰা দূৰীভূত কৰিলে আমি নিশ্চয় তোমাত বিশ্বাস স্থাপন কৰিম, আৰু আমি নিশ্চয় ইস্ৰাইলৰ সন্ততিক তোমাৰ লগতে যাবলৈ দিম।

১৩৬) কিন্তু যেতিয়া আমি সিহঁতৰ পৰা সেই শাস্তি সিহঁতে পাব লগীয়া নিৰ্দিষ্ট সময়লৈকে আঁতৰাই নিলোঁ, চোৱাঁ, হঠাৎ সিহঁতে নিজ প্ৰতিজ্ঞা ভঙ্গ কৰিলে।

১৩৭) পিছত আমি সিহঁতক (সিহঁতৰ দুষ্কাৰ্য্যৰ) প্ৰতিফল দিলোঁ আৰু সিহঁতক সাগৰত বুৰাই মাৰিলোঁ, কিয়নো সিহঁতে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ মিছা বুলি অস্বীকাৰ কৰিছিল, আৰু সেইবিলাকৰ সন্মুখে সিহঁত আওকণীয়া আছিল।

১৩৮) আৰু যি জাতি (প্ৰথমে) দুৰ্বল বুলি পৰিগণিত হৈছিল তেওঁলোকক সেই দেশৰ পূৰ্ব প্ৰান্তসমূহ আৰু পশ্চিম প্ৰান্তসমূহৰ উত্তৰাধিকাৰী কৰিলোঁ যি দেশত আমি নিজ আশীৰ্বাদ বৰ্ষণ কৰিছিলোঁ। আৰু (এইদৰে) ইস্ৰাইলৰ সন্তান-সন্ততিৰ পক্ষে তোমাৰ প্ৰভুৰ শুভবাণী পূৰ্ণ হ'ল, কিয়নো সিহঁত (কষ্টত পৰি) ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰি আছিল। আৰু ফিৰৌন আৰু তেওঁৰ লোকবিলাকে যি স্মৃতিচিহ্নবোৰ আৰু যি প্ৰাসাদসমূহ সাজিছিল সেইবিলাক আমি সমূলে ধ্বংস কৰিলোঁ।

১৩৯) আৰু আমি ইস্ৰাইলৰ সতি-সন্ততিক সাগৰ পাৰ কৰালোঁ, পিছত সিহঁতে এটা জাতিৰ ওচৰ পালেগৈ যি নিজ প্ৰতিমাবিলাকৰ প্ৰতি দুৰ্ঘোৰ আসক্ত আছিল। সিহঁতে কলে, হে মুচা, সিহঁতৰ যেনে উপাসাবিলাক আছে তেনে এটি উপাস্য আমাৰ কাৰণেও সাজি দিয়াঁ। তেওঁ কলে, সঁচাকৈয়ে তোমালোক এটা জ্ঞানহীন জাতি।

১৪০) বাস্তৱতে সিহঁত যি প্ৰকাৰ পূজাত আসক্ত তাৰ বিলোপ হোৱাটো নিশ্চিত; আৰু সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল সি অসার্থক।

لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٣٦﴾

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجَالَ إِلَىٰ جَلِّ هُمْ بِلُغُوهُ إِذَا هُمْ يَبْكُونَ ﴿١٣٧﴾

فَأَنقَضْنَا عَنْهُمْ فَاغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٨﴾

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَعَارِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا ۖ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا ۖ وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٩﴾

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَىٰ أَصْنَامِهِمْ قَالُوا يَا نُوْسَىٰ اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالِ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَبْهَتُونَ ﴿١٤٠﴾

إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُم فِيهِ وَبِطُلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾

১৪১) তেওঁ কলে, তোমালোকৰ নিমিত্তে মই আল্লাক এৰি অইন উপাস্য অবেষণ কৰিম নে, অথচ তেৱেঁই তোমালোকক বহু জাতিৰ ওপৰত শ্ৰেষ্ঠতা দান কৰিছে?

১৪২) আৰু সেই সময় (মনত পেলোৱা) যেতিয়া আমি তোমালোকক উদ্ধাৰ কৰিছিলোঁ ফিৰৌনৰ দলৰ পৰা, যিবিলাকে তোমালোকক দাৰুণ কষ্ট দি উৎপীড়ন কৰিছিল, আৰু তোমালোকৰ পুত্ৰ-সন্তানবিলাকক বধ কৰি তোমালোকৰ তিৰোতা-বিলাকক জীয়াই ৰাখিবলৈ সক্ষম কৰিছিল। আৰু এইবিলাকতে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ ফালৰ পৰা তোমালোকৰ নিমিত্তে আছিল এটা ভীষণ পৰীক্ষা।

১৪৩) আৰু আমি মুচাৰ প্ৰতি ত্ৰিশ ৰাতিৰ সময় নিৰ্দ্দিষ্ট কৰিছিলোঁ; আৰু তাতে আমি আৰু দহ ৰাতি বৃদ্ধি কৰি নিৰ্দ্ধাৰিত সময় সম্পূৰ্ণ কৰিছিলোঁ। এইদৰে তেওঁৰ প্ৰভুৱে নিৰ্দ্দিষ্ট কৰা চল্লিশ ৰাতিৰ সময় পূৰ্ণ হ'ল। আৰু মুচাই তেওঁৰ ভায়েক হাৰুনক কলে, তুমি মোৰ অনুপস্থিতিত মোৰ লোকবিলাকৰ মাজত মোৰ প্ৰতিনিধি স্বৰূপে থাকিবা, আৰু ভালমতে (সকলো কাৰ্য্যৰ) নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবা, আৰু সেইবিলাকৰ পথ কেতিয়াও অনুসৰণ নকৰিবা যিবিলাকে অশান্তিৰ সৃষ্টি কৰে।

১৪৪) আৰু যেতিয়া মুচা আমাৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সময়ত আহি উপস্থিত হ'ল, আৰু তেওঁৰ প্ৰভুৱে তেওঁৰ সৈতে বাক্যালাপ কৰিলে, তেওঁ ক'লে, হে মোৰ প্ৰভু, মোক (তোমাৰ) দৰ্শন দান কৰাঁ, মই যেন তোমাৰ ৰূপ দেখা পাওঁ। আল্লাই কলে, তুমি (এই চকুৰে) মোক কেতিয়াও দেখি নোপোৱা; কিন্তু তুমি নিজ দৃষ্টি এই পৰ্বতৰ ওপৰত পেলোৱাঁ; তেতিয়া ই যদি নিজ ঠাইত স্থিৰ হৈ থাকে, তুমি মোৰ দৰ্শন লাভ কৰিবা। পিছত

قَالَ اَعْبَدِ اللّٰهَ اَبِيْنَكُمْ اِلٰهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣١﴾

وَ اِذْ اَنْجَيْنٰكُمْ مِنْ اِلِ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْكُمْ سُوْمًا الْعَدٰبِ يَقْتُلُوْنَ اَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَجِيْبُوْنَ نِسَاءَكُمْ ۗ وَ فِىْ ذٰلِكُمْ بَلٰءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ﴿٣٢﴾

وَ اَعَدْنَا مُوسٰى ثَلٰثِيْنَ لَيْلَةً وَّاْتَمَمْنَا بِهَا عِشْرِيْنَ نَمَّةً فَيَقٰتُ رَبِّهٖ اَرْبَعِيْنَ لَيْلَةً ۗ وَ قَالَ مُوسٰى لِاَخِيْهِ هٰرُوْنَ اَخْلَفْنِىْ فِىْ تَوْبِىْ وَ اَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيْلَ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٣٣﴾

وَ لَمَّا جَاءَ مُوسٰى لِبَيْعٰتِنَا وَ كَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ اِنِّىْ اَنْظُرُ اِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَّرِيْنِىْ وَّلِيْكِن اَنْظُرْ اِلَى الْجَبَلِ فَاِنِ اسْتَقَمَّ مَكَاْنُهٗ فَسَوْفَ نَرِيْنِىْ فَلَمَّا بَجَلْنَا رَبُّهٖ اِلَى الْجَبَلِ جَعَلَهٗ دَكًا وَ حَزَّ مُوسٰى صَوْعًا ۗ

তেওঁৰ প্ৰভুৱে সেই পৰ্বতৰ ওপৰত নিজৰ জেউতি নিক্ষেপ কৰিলে আৰু তাক (ভাঙি) খুদ-খুদ কৰিলে; আৰু মুচা মূৰ্ছিত হৈ মাটিত পৰিল। শেহত যেতিয়া তেওঁৰ চেতনা হ'ল, তেওঁ কলে, তুমিয়েই পৰম পৰিত্ৰ; তোমাৰ ফাললৈ মই মু কৰিছোঁ; আৰু (এই তদ্বত) মই প্ৰথম বিশ্বাস কৰোঁতা।

فَلَمَّا أَتَاهَا قَالَتْ سُبْحَانَكَ تَبَّتْ إِلَيْكَ وَانَا أَوْلُ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

১৪৫) তেওঁ কলে, হে মুচা, মই নিজ সংবাদসমূহ আৰু নিজ বাণী দ্বাৰা মানৱৰ ওপৰত (শ্ৰেষ্ঠতা দান কৰি) তোমাক বাচি লৈছোঁ; এতেকে তোমাক যি দান কৰিছোঁ গ্ৰহণ কৰাঁ, আৰু শলাগ-লোৱাসসকলৰ মাজৰ হোৱাঁ।

قَالَ يُوسَىٰ إِنِّي اضْطَجَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي
وَ بَكَأَفِي ۖ فَخَذْنَا مَا آتَيْتَكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٥٨﴾

১৪৬) আৰু তেওঁৰ নিমিত্তে ফলিসমূহত সকলো (আৱশ্যকীয়) বিষয়ে উপদেশ আৰু সকলো (জানিবলগীয়া) বিধান স্পষ্টকৈ প্ৰকাশ কৰিছোঁ; এতেকে তাকে তুমি দৃঢ়ৰূপে ধৰি লোৱাঁ, আৰু তোমাৰ লোকবিলাককো আদেশ দিয়া যাতে সিহঁতে তাৰ যিখিনি উৎকৃষ্ট তাকে গ্ৰহণ কৰে; অদূৰ ভৱিষ্যতে অবাধ্যবিলাকৰ বাসস্থান মই তোমালোকক দেখুৱাম।

وَ كَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَوْجَانِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوعِظَةً وَ تَفْصِيلاً
لِكُلِّ شَيْءٍ ۖ فَخَذُّهَا يَقْوَةٌ وَ أَمْرٌ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَخْبَثَاتِهَا
سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥٩﴾

১৪৭) যিবিলাকে পৃথিৱীত অনায়াসৰূপে অহঙ্কাৰ কৰি ফুৰে সিহঁতক মই শীঘ্ৰে নিজ নিদৰ্শনসমূহৰ পৰা ঘূৰাই নিম; আৰু যদিও সিহঁতে সমস্ত নিদৰ্শন দেখিবলৈ পাব তাত বিশ্বাস নকৰিব; আৰু সত্যৰ পথ দেখিলেও সেই পথ অৱলম্বন নকৰিব, কিন্তু যদি সিহঁতে ভ্ৰান্ত পথ দেখিবলৈ পাব তাকে অৱলম্বন কৰিব; ইয়াৰ কাৰণ এই, আমাৰ নিদৰ্শনসমূহক মিছা ভাবি সিহঁতে অমান্য কৰিছিল, আৰু সেইবিলাকৰ সম্বন্ধে আওকণীয়া আছিল।

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ
بِعَيْبِ الْحَقِّ ۚ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ
يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلاً ۚ وَإِنْ يَرَوْا
سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلاً ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَ كَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿٦٠﴾

১৪৮) আৰু যিবিলাকে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহক

وَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَ لِقَاءِ الْآخِرَةِ حَسْبَتْ عَنْهُمْ

আৰু পৰকালৰ সাক্ষাৎ হোৱাক মিছা বুলি অস্বীকাৰ কৰে, সিহঁতৰ কাৰ্য্যসমূহ বাৰ্থ হ'ব; সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰি আছিল তাৰ প্ৰতিফল বিনে আৰু কি দিয়া হ'ব?

১৪৯) আৰু মুচাৰ লোকবিলাকে (তেওঁ পৰ্ব্বতলৈ যাওঁতে) তেওঁৰ অনুপস্থিতিত সিহঁতৰ অলঙ্কাৰসমূহৰে দামুৰি এটা সাজিছিল, —মাত্ৰ এটা মূৰ্ত্তি যাৰ পৰা হেৰ্মেলনিৰ শব্দহে ওলাইছিল। সিহঁতে এই কথা ভাবি চোৱা নাছিল নে, দামুৰিটোৱে সিহঁতৰ সৈতে কথা নকৈছিল, আৰু সিহঁতক সুপথো দেখুওৱাব নোৱাৰিছিল? (অথচ) তাকে সিহঁতে (উপাস্যৰূপে) গ্ৰহণ কৰিছিল; আৰু এই বাবে সিহঁত অনায়াসকাৰী হৈছিল।

১৫০) আৰু যেতিয়া সিহঁতক মনস্তাপ হ'ল আৰু সিহঁতে বুজিব পাৰিলে সে সিহঁত স্বৰূপতে বিপথে গৈছে, সিহঁতে ক'ব ধৰিলে, আমাৰ প্ৰতি যদি আমাৰ প্ৰভুৱে কৰুণা প্ৰদৰ্শন নকৰে আৰু আমাক ক্ষমা নকৰে আমি নিশ্চয় সেইবিলাকৰ অন্তৰ্গত হম যিবিলাক ক্ষতিগ্ৰস্ত।

১৫১) আৰু মুচাই নিজ লোকবিলাকৰ ওচৰলৈ উভতি আহিলত (সিহঁতৰ কাৰ্য্য দেখি) তেওঁ ক্ৰোধান্বিত (আৰু) শোকাতুৰ হৈ কলে, মোৰ অনুপস্থিতিত তোমালোকে কি অপকৃষ্ট প্ৰতিনিধিত্ব কৰিলা! তোমালোকে নিজ প্ৰভুৰ আদেশৰ অপেক্ষা নকৰি অস্থিৰ হৈ এনে কাৰ্য্য কৰিলা! আৰু (খঙত) তেওঁ ফলিসমূহ আগতে থৈ, তেওঁৰ ভায়েকক তেওঁৰ মূৰ ধৰি নিজৰ ফালে টানি ধৰিলে। (তেতিয়া) হাৰুনে কলে, হে মোৰ মাতৃনন্দন, প্ৰকৃততে লোকবিলাকে মোক দুৰ্বল বুলি ভাবিলে আৰু মোক প্ৰায় নিহত কৰেহে; গতিকে শত্ৰুবিলাকৰ আগত মোক হাস্যাস্পদ নকৰিবা আৰু মোক এই অনায়াসকাৰীবিলাকৰ সঙ্গী বুলি গণ্য নকৰিবা।

۱۴۹ هَلْ يَجْزُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝

وَ اتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَدْعِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجَلًا
جَسَدًا لَهُ خُورَاءٌ الْمُرُؤَاتُ لَأُكَلِّبَهُمْ وَلَا
يَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ۝

وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا
قَالُوا لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ۝

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ
بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَدْعِي ۖ أَعَجَلْتُمْ أَمْرًا بَكْرًا
وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجْدُهُ إِلَىٰ يَهُ
قَالَ ابْنُ أَمْرَانَ الْقَوْمَ اسْتَضَعْفُونِي وَكَأَدُوا
يَقْتُلُونِي ۖ فَلَا تَشِيبْ عَلَى الْأَعْدَاءِ وَلَا تَجْعَلْنِي
مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝

১৫২) তেওঁ (মুচাই) কলে, হে মোৰ প্ৰভু, তুমি ক্ষমা দান কৰাঁ মোক আৰু মোৰ ভাইক, আৰু আমাক তোমাৰ কৰুণাৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰাঁ; আৰু কৰুণা প্ৰদৰ্শন কৰোঁতাসকলৰ মাজত তুমিয়েই শ্ৰেষ্ঠ কৰুণাময়।

১৫৩) বাস্তৱতে যিবিলাকে দামুৰিটো (পূজা কৰিবৰ অৰ্থে) লৈছিল সেইবিলাকৰ ওপৰত পৰিব সিহঁতৰ প্ৰভুৰ ক্ৰোধ আৰু এই পাৰ্থিৱ জীৱনত লাঞ্ছনা; আৰু মিছা সাজোঁতাবিলাকক আমি এই দৰেই প্ৰতিফল প্ৰদান কৰোঁ।

১৫৪) আৰু যিবিলাকে অসৎ কাৰ্য্য কৰে, পিছত (তাৰ কাৰণে) অনুশোচনা কৰে আৰু বিশ্বাস স্থাপন কৰে, (সেইবিলাকৰ প্ৰতি) তাৰ পিছত তোমাৰ প্ৰভু হ'ব নিশ্চয় শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

১৫৫) আৰু মুচাৰ ক্ৰোধ প্ৰশান্ত হ'লত তেওঁ ফলিকিখন তুলি ললে; আৰু তাৰ লিপিত আছিল পথপ্ৰদৰ্শন আৰু কৰুণা—সেইসকলৰ নিমিত্তে যিসকলে নিজৰ প্ৰভুলৈ ভয় ৰাখে।

১৫৬) আৰু মুচাই আমাৰ নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা সময়ত (উপস্থিত হ'বৰ) অভিপ্ৰায়ে তেওঁৰ লোকবিলাকৰ পৰা সন্তৰ জন মানুহ বাচি ল'লে; কিন্তু যেতিয়া ভূমিকম্পই সিহঁতক আক্ৰমণ কৰিলে তেওঁ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে: হে মোৰ প্ৰভু, তুমি ইচ্ছা কৰা হলে আগেয়ে সিহঁতক, আৰু (সিহঁতৰ লগতে) মোকো বিনাশ কৰিব পাৰিলাহেঁতেন; আমাৰ মাজৰ কিছুমান নিৰ্বোধ মানুহে কৰা কাৰ্য্যৰ বাবে আমাৰ সকলোকে তুমি বিনাশ কৰিবা নে? তোমাৰ ফালৰ পৰা (আমাৰ নিমিত্তে) ই এটা পৰীক্ষাহে মাথোন; ইয়াৰ দ্বাৰা তুমি যাকে ইচ্ছা তাকে বিপথে যাবলৈ দিয়া, আৰু যাকে ইচ্ছা তাকে সুপথে নিয়া; তুমিয়ে আমাৰ সংৰক্ষক; এতেকে তুমি আমাক ক্ষমা দান

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخْوَتِي وَاَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ
وَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٥٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْوُجُلَ سِينًا لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رَبِّهِمْ
وَ ذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ كَذَلِكَ نُجْزِي الْمُفْتِرِينَ ﴿٥٣﴾

وَ الَّذِينَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَ
آمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٤﴾

وَ لَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَابَ ﴿٥٥﴾ وَ فِي
نُحُومِهَا هَدَى وَ رَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِأَرْبِهِمْ يَرْهُبُونَ ﴿٥٦﴾

وَ اخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا رِئَاسَةً فَلَبَّى
أَخَذْتَهُمُ الرِّجْفَ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ
قَبْلِ وَ إِيَّايَ أَتَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنْهُمْ

إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَ تَهْدِي
مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ وَ لِيُنَّا فَاعْفُ لَنَا وَ ارْحَمْنَا وَ أَنْتَ

কৰা, আৰু আমাৰ প্ৰতি কৰুণা প্ৰদৰ্শন কৰা;
আৰু ক্ষমাশীলসকলৰ মাজত তুমিয়েই সৰ্ব্বশ্ৰেষ্ঠ।

خَيْرَ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٨﴾

১৫৭) তুমি আমাৰ নিমিত্তে মঙ্গল লিপিবদ্ধ কৰা, ইহকালত আৰু পৰকালতো; আমি (অনুতাপ কৰি) তোমাৰ ফাললৈ ঘূৰি আহিছোঁ। তেওঁ কলে, মোৰ শাস্তি এনে, যাৰে ইচ্ছা তাৰে ওপৰত তাক নিক্ষেপ কৰোঁ; আৰু মোৰ কৰুণা এনে যি সমস্ত বস্তুকে বিয়পি আছে; গতিকে মই মোৰ কৰুণা সেইসকলৰ নিমিত্তে লিপিবদ্ধ কৰিম যিসকলে পাপৰ পৰা বিৰত থাকে আৰু জকাত দান কৰে, আৰু যিসকলে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহত বিশ্বাস কৰে;

১৫৮) যিসকলে এই বচুলৰ অনুসৰণ কৰে যিজন নিৰক্ষৰ নবী, যিজনৰ সম্বন্ধে তেওঁলোকে নিজৰে পুথি তোৰা আৰু ইনযীলত উল্লেখ থকা দেখা পায়, যিজনে সিহঁতক সৎ কাৰ্য্য কৰিবলৈ আদেশ দিয়ে আৰু সিহঁতক অসৎ কাৰ্য্য কৰিবলৈ নিষেধ কৰে, আৰু যিজনে যি শুচি তাক সিহঁতৰ নিমিত্তে বৈধ কৰে আৰু যি অশুচি তাক সিহঁতলৈ অবৈধ কৰে, আৰু যিজনে সিহঁতৰ পৰা সিহঁতৰ বোজা আঁতৰ কৰে, আৰু যি বিলাক বন্ধনত সিহঁত আবদ্ধ আছিল সেইবিলাকৰ পৰা সিহঁতক (মুক্ত কৰে); আৰু যিসকলে তেওঁত বিশ্বাস কৰে, আৰু তেওঁক সন্মান কৰে, আৰু তেওঁক (প্ৰচাৰ কাৰ্য্যত) সহায় কৰে, আৰু যি জেউতি তেওঁৰ লগতে নমাই পঠিওৱা হৈছে তাৰ অনুসৰণ কৰে, সেইসকলেই হ'ব সফলমনোৰথ।

১৫৯) তুমি কোৱা, হে মানৱজাতি, প্ৰকৃততে তোমালোক সকলোৰে প্ৰতি মই সেই আল্লাৰ প্ৰেৰিত বচুল যিজন আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ ৰাজত্বৰ অধিকাৰী; তেওঁত ভিন্ন আন কোনো উপাস্য নাই; তেৱেঁই জীৱন দান কৰে, আৰু

وَأَكْتُبُ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
إِنَّا هُنَا أَلَيْنَا إِلَيْكَ قَالَ عَلِيُّ أُصِيبَ بِهِ مَنْ أَسَاءَ
وَرَحِمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَلْتُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٩﴾

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ
مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَا مَرْهُمْ
بِالْعُرُوفِ وَيُنْهَاهُمْ عَنِ النَّكَرِ وَيُجِلُّ لِمَنْ ظَلَمَ
وَيُحْذِرُهُمْ عَلَىٰ هَيْمٍ الْخَبِيثِ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ
وَالْإِغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَاَلَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَ
عَزَّوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦٠﴾

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي
لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَ

সংহাৰো তেৱেই কৰে; এতেকে তোমালোকে আল্লাত, আৰু তেওঁৰ সেই বচুলত বিশ্বাস স্থাপন কৰা যিজন নিৰক্ষৰ নবী (আৰু) যিজনে আল্লাত আৰু তেওঁৰ বাণীসমূহত বিশ্বাস কৰে, আৰু তেওঁৰেই অনুসৰণ কৰা যাতে তোমালোক সুপথপ্ৰাপ্ত হোৱা।

১৬০) আৰু মুচাৰ লোকবিলাকৰ মাজত এনে এদলো আছে যিসকলে (মানুহক) সত্যৰ পিনে বাট দেখুওৱায় আৰু (সিহঁতৰ মাজত) ন্যায় বিচাৰ কৰে সত্যৰ সৈতে।

১৬১) আৰু আমি সিহঁতক বাৰটা বংশত বেলেগ বেলেগ দল কৰি বিভক্ত কৰিলোঁ; আৰু যেতিয়া মুচাৰ লোকবিলাকে তেওঁক পানী ভিক্ষা কৰিছিল আমি তেওঁক প্ৰত্যাশ কৰিছিলোঁ এই বুলি, লাখুটিডালেৰে শিল ডোখৰত আঘাত কৰা। তেতিয়া তাৰে পৰা বাৰটি জুৰি ফাটি ওলাল; স্বৰূপতে প্ৰত্যেক দলেই নিজৰ পানী খোৱা ঠাই বাচি লৈছিল; আৰু আমি মেঘৰ দ্বাৰাই সিহঁতক ছাঁ দিয়াইছিলোঁ; আৰু আমি সিহঁতলৈ 'মন্না' আৰু 'চলৱা' নমাই পঠাইছিলোঁ। (আমি আদেশ কৰিলোঁ) যিবিলাক বিশুদ্ধ বস্তু জীৱিকাৰূপে তোমালোকক আমি দান কৰিছোঁ তাৰে পৰা খোৱা। আৰু সেইবিলাকে আমাৰ অনায়া কৰা নাছিল, বৰং নিজৰেইহে অনায়া কৰিছিল।

১৬২) আৰু সিহঁতক যেতিয়া কোৱা হৈছিল, তোমালোকে এইখন নগৰত বসতি কৰা; আৰু য'ৰে ইচ্ছা ত'ৰে পৰা খোৱা; আৰু তোমালোকে কোৱা, (প্ৰভু), আমাৰ পাপৰ বোজা নমাই দিয়া; আৰু তোমালোকে বিনীতভাৱে দুৱাৰেদি সোমাই যোৱা। আমি তোমালোকৰ নিমিত্তে তোমালোকৰ ভ্ৰান্তিসমূহ মাৰ্জ্জনা কৰিম; অৱশ্যে সৎকৰ্মী-সকলক আমি দিম তাতোকৈ অধিক প্ৰতিদান।

يُذِيتٌ فَأَمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ الْاَتَمِّي الَّذِي
يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبَعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٦٠﴾

وَمِنْ قَوْمٍ مُّؤْمِنٍ اُمَّةٌ يُّهْدُونَ بِالْحَقِّ بِيَدِ بَعْضِهِمْ لِقَوْمٍ

وَقَطَعْنَاهُمْ اَشْتَةَ عَشْرَةَ اَسْبَابًا مَّاءٍ اَوْ حِينًا
اِلَى مُوسَى اِذِ اسْتَسْقَمَتْ قَوْمَهُ اِنْ اَضْرَبَ بِعَصَاكَ
الْحَجْرَةَ فَانْجَبَتْ مِنْهُ اثننا عشره عينا قد
علم كل اناس مشربهم وظللنا عليهم الغمام
وانزلنا عليهم المن والسوى كلوا من طيبات ما
رزقناكم وما ظلمونا ولكن كانوا انفسهم
يظلمون ﴿١٦١﴾

وَاذِ قِيلَ لَهُمُ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا
حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ مُجْتَدًا
نَعْفِ لَكُمْ خَطِيئَتِكُمْ سَرِيدًا الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦٢﴾

১৬৩) কিন্তু সিহঁতৰ মাজৰ অনায়াকাৰীবিলাকে সিহঁতক যি কথাষাৰ কোৱা হৈছিল তাৰ ঠাইত অইন একাষাৰ সলনি কৰিলে; সেই কাৰণে আমি আকাশৰ পৰা সিহঁতলৈ শাস্তি নমাই পঠিয়ালোঁ, কিয়নো সিহঁতে অনায়ায় কৰিছিল।

১৬৪) আৰু সমুদ্ৰপাৰত অৱস্থিত নগৰখনৰ বিষয়ে তুমি সিহঁতক (বনি-ইস্ৰাইলক) প্ৰশ্ন কৰা, —যেতিয়া সিহঁতে জিৰণিৰ দিনৰ নিয়ম লঙ্ঘন কৰিছিল; আৰু সিহঁতৰ জিৰণিৰ দিনত সিহঁতৰ মাছবোৰ পানীৰ ওপৰলৈ ওপঙি সিহঁতৰ কাষলৈ আহিছিল, কিন্তু যিদিনা জিৰণিৰ দিনৰ নিয়ম পালন কৰা নহয়, সেই মাছবোৰ সিহঁতৰ ওচৰলৈ নাহিছিল। এইদৰে আমি সিহঁতক পৰীক্ষা কৰিছিলোঁ, কিয়নো সিহঁতে সীমা লঙ্ঘন কৰিছিল।

১৬৫) আৰু যেতিয়া নগৰবাসীবিলাকৰ এদলে ক'লে, আল্লাই যিবিলাকৰ ধ্বংস সাধন কৰিবলৈ, অথবা তেওঁ সিহঁতক কঠোৰ শাস্তি প্ৰদান কৰিবলৈ স্থিৰ কৰিছে সেইবিলাকক তোমালোকে কিয় উপদেশ দিব ধৰিছা? তেওঁলোকে ক'লে, তোমালোকৰ প্ৰভুৰ আগত (কৰ্তব্য পালনৰ) ওজৰ দেখুওৱাবৰ অৰ্থে (উপদেশ দিছোঁ); আৰু হ'ব পাৰে (ইয়াৰ ফলত) সিহঁত ধৰ্মপৰায়ণ হৈ পৰে।

১৬৬) পিছত, সিহঁতক যি উপদেশ দিয়া হৈছিল তাক সিহঁতে বিস্মৰণ কৰিলে; যিসকলে সিহঁতক অসৎ কাৰ্য্যৰ পৰা বিৰত থাকিবলৈ উপদেশ দিছিল সেইসকলক আমি ৰক্ষা কৰিলোঁ, আৰু অনায়াকাৰীবিলাকক বিষম শাস্তিৰে আমি ধৰিলোঁ, কিয়নো সিহঁতে সীমা লঙ্ঘন কৰিছিল।

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾

أَلَمْ نَسْأَلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كُنُوزُهُمْ نَبْلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٤﴾

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَدِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذَرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٥﴾

فَلَمَّا سَوَّأْنَا دُكُرُوا بِهِ اتَّخَبْنَا الَّذِينَ يَبْهُونَ عَنِ الشُّرُوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَدَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٦﴾

১৬৭) কিন্তু যি বিষয়ে সিহঁতক নিষেধ কৰা হৈছিল সেই বিষয়ে যেতিয়া সিহঁতে সীমা অতিক্ৰম কৰিছিল, আমি সিহঁতক কলৌ, তোমালোক এনে বান্দৰৰ অনুৰূপ হ'ব যি ঘৃণিত।

১৬৮) আৰু চোৱাঁ, তোমাৰ প্ৰভুৱে জাননী দিলে, পুনৰ্জন্মৰ দিনলৈকে তেওঁ সিহঁতৰ ওপৰত নিশ্চয় এনে লোকবিলাকক পৰাক্ৰমশালী কৰিব যিবিলাকে সিহঁতক দাৰুণ শাস্তিৰে উৎপীড়ন কৰিব; কোনো সন্দেহ নাই, তোমাৰ প্ৰভু শাস্তি দিয়াত ক্ষিপ্ৰ; আৰু (তথাপি) তেওঁ নিশ্চয় শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

১৬৯) আৰু আমি সিহঁতক পৃথিৱীত বিভিন্ন দলত বিভক্ত কৰিছিলোঁ; সিহঁতৰে ভিতৰত কিছুমান ধাৰ্মিক আছিল, আৰু সিহঁতৰে ভিতৰত কিছুমান আছিল সিহঁতৰ বিপৰীত; আৰু আমি সিহঁতক পৰীক্ষা কৰিছিলোঁ মঙ্গলেৰে, আৰু অমঙ্গলেৰেও, সিহঁতে যেন আমাৰ পিনে উভতি আহে।

১৭০) আৰু সিহঁতৰ পিছত সিহঁতৰ ঠাই লবলৈ (অযোগ্য) বংশধৰবিলাক আহি ধৰ্মপুথিৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ল; সিহঁতে এই অধম পাৰ্থিৱ জীৱনৰ তুচ্ছ সম্বল গ্ৰহণ কৰে, আৰু কয়, ইয়াৰ বাবে আগলৈ আমাক ক্ষমা কৰা হ'ব। কিন্তু যদি পুনৰায় তেনে সম্বল সিহঁতৰ হাতলৈ আহে তাকো সিহঁতে (অলপো দিবধা নকৰি) গ্ৰহণ কৰে। ধৰ্মপুথিত সিহঁতৰ পৰা এই কথাৰ চুক্তি লোৱা হোৱা নাই নে যে সিহঁতে আল্লাৰ সম্বন্ধে সত্য ভিন্ন একোকে নক'ব? অথচ পুথিত যি আছিল সিহঁতে পাঠ কৰিছিল! আৰু যিসকল ধৰ্মপৰায়েণ সেইসকলৰ নিমিত্তে পৰকালৰ বাসস্থান অতি উত্তম। তোমালোকে এতিয়াও বুজি পোৱা নাই নে?

فَلَمَّا عَتَا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كَلُونا قِرْدَةً
خُسَيْينَ ﴿١٦٧﴾

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيُبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْبَيْعَةِ
مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ
الْعِقَابِ ﴿١٦٨﴾ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٩﴾

وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ
دُونَ ذَلِكَ وَبَلَّوْنَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿١٦٩﴾

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ
عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ
يَأْتِيَهُمْ عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ
الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا
فِيهِ ۗ وَالذَّارُ الْأَخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿١٧٠﴾

১৭১) আৰু (সিহঁতৰ মাজৰ) যিসকলে ধৰ্মপুথি দৃঢ়কৈ ধৰি থাকে আৰু নমাজৰ অনুষ্ঠান কৰে সেই সংশোধনকাৰীসকলৰ প্ৰতিদান আমি নিশ্চয় নষ্ট হ'বলৈ নিদিওঁ।

১৭২) আৰু যেতিয়া আমি সিহঁতৰ ওপৰত পৰ্বৰতক জোকাৰ খুৱাইছিলোঁ, ই (ঘৰৰ) চালৰ দৰে লৰিব ধৰিছিল, আৰু সিহঁতে ভাবিছিল, সেই পৰ্বৰত সিহঁতৰ ওপৰতেই পৰিব, (আমি কৈছিলোঁ) আমি তোমালোকক যি দান কৰিছোঁ তাকে পূৰ্ণ শক্তিতে ধৰি থাকাঁ, আৰু তাত যি (আদেশসমূহ) আছে তাকে সুৰঁৰি থাকিবা, যাতে তোমালোকে পাপৰ পৰা ৰক্ষা পাব পাৰা।

১৭৩) আৰু (মনত পেলোৱাঁ) যেতিয়া তোমাৰ প্ৰভুৱে আদমৰ সতি-সন্ততিৰ ঔৰষৰ পৰা সিহঁতৰ যি বংশধৰ সৃষ্টি হ'বলগীয়া আছিল সেইবিলাকৰ পৰা অঙ্গীকাৰ লৈছিল, আৰু সিহঁতক নিজৰেই সম্বন্ধে সাক্ষী কৰিছিল তেতিয়া (তেওঁ এই প্ৰশ্ন কৰিছিল,) মই তোমালোকৰ প্ৰভু নহওঁ নে? সিহঁতে উত্তৰ দিছিল, হয়, (তুমিয়ে আমাৰ প্ৰভু), আমি এই বিষয়ে সাক্ষী থাকিলোঁ। (এনে সাক্ষী লোৱাৰ অৰ্থ এই) যাতে পুনৰ্জানৰ দিনা তোমালোকে এই বুলি নোকোৱা—বাস্তৱতে আমি এই বিষয়ে অজ্ঞাত আছিলোঁ ;

১৭৪) অথবা তোমালোকে এই বুলি নোকোৱা, অতীতত কেৱল আমাৰ পিতৃপুৰুষে আনক আল্লাৰ সমানে উপাস্য পাত্ৰিছিল, আৰু তেওঁলোকৰ পাছত আমি তেওঁলোকৰেই বংশধৰ; (হে আমাৰ প্ৰভু,) সত্যক অসত্য কৰোঁতাবিলাকে কৰা কাৰ্য্যৰ বাবে তুমি আমাৰ বিনাশ কৰিবা নে?

وَالَّذِينَ يُسَيِّئُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الصَّالِحِينَ ﴿١٧١﴾

وَأِذْ نَتَقْنَا الْجِبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٢﴾

وَأِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَسْتُ رَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَنَّا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٣﴾

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِن قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّن بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْبَاطِلُونَ ﴿١٧٤﴾

১৭৫) আৰু এইদৰেই আমি নিদৰ্শনসমূহ বিস্তাৰিতভাৱে ব্যক্ত কৰোঁ (যাতে সিহঁতে চিন্তা কৰে) আৰু যাতে সিহঁতে (সত্যৰ পিনে) উভতি আহে।

১৭৬) আৰু তুমি সিহঁতৰ আগত সেইজনৰ কথা উল্লেখ কৰাঁ যিজনক আমি আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ দান কৰিছিলোঁ, কিন্তু সি সেইবিলাকৰ পৰা আঁতৰিহে গৈছিল; গতিকে তাৰ পিছে পিছে স্বয়ংতান যাব ধৰিলে; তাৰ ফলত সি বিপথ-গামীবিলাকৰ এজন হৈ পৰিল।

১৭৭) আৰু আমি ইচ্ছা কৰা হ'লে সেই নিদৰ্শনসমূহ দ্বাৰা তাক নিশ্চয় ওপৰলৈ তুলিলোঁহেঁতেন, কিন্তু সি পৃথিৱীৰ ফাললৈ ঢাল ল'লে, আৰু তাৰ নিকৃষ্ট কামনাৰ অনুসৰণ কৰিছিল। গতিকে এনে জনৰ উপমা এটা (পিপাসু) কুকুৰৰ অনুৰূপ; যদি তাক কষ্ট দিয়া সি জিভা উলিয়ায়; অথবা যদি তুমি তাক (বাধা নিদি) এৰি দিয়া তেনেহ'লেও সি জিভা উলিয়ায়; যিবিলাকে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহক মিছা ভাবি অগ্রাহ্য কৰে সেইবিলাকৰ উপমা এয়ে; গতিকে তুমি এনে বিবৰণ (সিহঁতৰ আগত) বৰ্ণনা কৰাঁ, যাতে সিহঁতে চিন্তা কৰি চায়।

১৭৮) যিবিলাকে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহক মিছা ভাবি অমান্য কৰিছিল সিহঁতৰ উপমা কেনে নিকৃষ্ট! আৰু (প্ৰকৃততে) সিহঁতে নিজৰেই অন্যায় কৰিছিল।

১৭৯) আল্লাই যিজনক পথপ্ৰদৰ্শন কৰে সেইজনেই সুপথপ্ৰাপ্ত; আৰু যিবিলাকক আল্লাই বিপথে যাবলৈ দিয়ে সেইবিলাক হৈছে ক্ষতিগ্ৰস্ত লোক।

وَكَذَلِكَ نَقُصُّكَ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٥﴾

وَإِن لَّ عَلَيْهِمْ نَبَأُ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَاسْلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَايِبِينَ ﴿٥٦﴾

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِن تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثُ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصِصْ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا يَظْلَمُونَ ﴿٥٨﴾

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِى وَمَنْ يُضِلْ فَلَا وَلِيَّكَ هُمْ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٩﴾

১৮০) আৰু স্বৰূপতে আমি বহুসংখ্যক এনে যিন আৰু মানৱ সৃষ্টি কৰিছোঁ যিবিলাকৰ গন্তব্য স্থান নৰক; সিহঁতৰ অন্তৰসমূহ আছে কিন্তু তাৰ দ্বাৰা সিহঁতে বুজি নাপায়; আৰু সিহঁতৰ নয়নসমূহ আছে কিন্তু তাৰে সিহঁতে দেখা নাপায়; আৰু সিহঁতৰ কাণসমূহ আছে কিন্তু তাৰে সিহঁতে শুনি নাপায়; ইহঁত বুদ্ধিহীন পশুৰ সদৃশ, বৰং তাতোকৈ অধিক বিভ্রান্ত; যিবিলাক (একেবাৰে) আওকণীয়া সিবিলাক ইহঁতেই।

১৮১) আৰু সকলো উৎকৃষ্ট নামসমূহৰ যোগা আত্মা; সুতৰাং সেইবোৰ নাম মনত ৰাখি তেওঁক আহ্বান কৰিবা; আৰু যিবিলাকে তেওঁৰ নামসমূহ লৈ বিকৃত মনোভাৱ পোষণ কৰে সেই-বিলাকৰ সঙ্গ পৰিত্যাগ কৰা। অদূৰ ভৱিষ্যতে যি কাৰ্য্য সিহঁতে কৰিছিল তাৰ বাবে সিহঁতক নিশ্চয় (উচিত) প্ৰতিফল দিয়া হ'ব।

১৮২) আৰু আমি সৃষ্টি কৰা লোকবিলাকৰ মাজত এনে এটা দলো আছে যি (মানুহক) পথ প্ৰদৰ্শন কৰে সত্যৰ সৈতে, আৰু তাৰে সৈতে (সকলোৰে লগত) ন্যায় আচৰণ কৰি থাকে।

১৮৩) আৰু যিবিলাকে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহক মিছা ভাবি অগ্ৰাহ্য কৰে সিহঁতক আমি ক্ৰমান্বয়ে (শেষ অৱস্থালৈ) এনে ভাৱে লৈ যাম যে সিহঁতে তাৰ গমকে নাপাব।

১৮৪) আৰু সিহঁতক মই (যথেষ্ট) অৱসৰ দিম, (কিয়নো) কোনো সন্দেহ নাই মোৰ কৌশল সুদৃঢ়।

১৮৫) সিহঁতে চিন্তা নকৰে নে, সিহঁতৰ সহচৰজনৰ কোনো উন্মত্ততা নাই, বৰং তেওঁ এজন প্ৰত্যক্ষ সতৰ্ক কৰোঁতা মাথোন?

১৮৬) আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ ৰাজত্বলৈ, আৰু আত্মাই যি বস্তু সৃষ্টি কৰিছে তালৈ সিহঁতে

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ ۗ لَهُمْ قُورُبٌ لَاَ يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَاَ يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أذانٌ لَاَ يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٨٠﴾

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨١﴾

وَمِنَ خَلْقِنَا أُمَّةٌ يَهْتَدُونَ بِالْحَقِّ وَيَبْغِدُونَ ﴿١٨٢﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٣﴾

وَأُمِّي لَهُمْ إِن كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٤﴾

أَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ حِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٨٥﴾

أَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا

লক্ষ্য নকৰে নে? আৰু (সিহঁতে নাভাবে নে) হ'ব পাৰে সিহঁতৰ নিৰ্দিষ্ট সময় ওচৰ চাপিছেহি প্ৰায়? (এইবোৰ ভাবি-চিন্তিও যদি কোনো লাভ নহয়) ইয়াৰ পিছত আন কি কথাত সিহঁতে বিশ্বাস কৰিব?

১৮৭) আল্লাই যাক ভ্ৰান্তিত পৰিবলৈ দিয়ে তাৰ পথপ্ৰদৰ্শক কেও নাই; আৰু তেওঁ সিহঁতক সিহঁতৰ অবাধ্যতাত অন্ধৰ দৰে খেপিয়াই ফুৰিবলৈ এৰি দিয়ে।

১৮৮) সিহঁতে তোমাক (পুনৰুত্থানৰ) সময় সম্বন্ধে প্ৰশ্ন কৰে: সেই সময়ৰ আগমন হব কেতিয়া? (উত্তৰত) তুমি কোৱাঁ, তাৰ জ্ঞান কেৱল মোৰ প্ৰভুৰ কাষত; যথা সময়ত সেই গূঢ়তত্ত্ব তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনেও প্ৰকাশ কৰিব নোৱাৰে; আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী তাৰ ভাৰেৰে ভাৰাক্ৰান্ত; অকস্মাতেহে ই তোমা-লোকৰ ওচৰ প্ৰাবহি। সিহঁতে তোমাক প্ৰশ্ন কৰে, তুমি যেন সেই বিষয়ে সকলো পৰিজ্ঞাত। তুমি কোৱাঁ, প্ৰকৃত কথা এই, কেৱল আল্লাৰেই ওচৰত আছে তাৰ জ্ঞান; কিন্তু মানুহৰ সৰহভাগেই একোকে নাজানে।

১৮৯) কোৱাঁ, আল্লাই যিমানখিনি ইচ্ছা কৰে তাৰ বাজে মোৰ নিজৰেই মঙ্গল আৰু অমঙ্গল সাধন কৰিবলৈ কোনো ক্ষমতা নাই; আৰু মই অদৃশ্যত কি আছে জনা হলে নিশ্চয় নিজৰ নিমিত্তে মঙ্গলৰ প্ৰাৰ্থ্য লাভ কৰিলোঁহেঁতেন, আৰু অমঙ্গলে মোক স্পৰ্শও নকৰিলেহেঁতেন; মই এজন সতৰ্ক কৰোঁতা মাথোন, আৰু মই সেই লোকসকলৰ নিমিত্তে আনন্দ-বাৰ্তা বহন কৰোঁতা যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে।

خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَالٍ بَشَرٌ بَعْدَ الْيَوْمِ الَّذِي بَدَعُوا يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٧﴾

مَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذُرْهُمْ فِي ظُلُمٍ مِّنْ يَّبْعَهُونَ ﴿١٨٨﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ تُرْسَمُ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجِئُهَا بُرْهَانٌ إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٩﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَا سَتَكُنْتُ مِنَ الْخَيْرِ ثُمَّ وَمَا مَسْنِي السُّوْعَةُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٩٠﴾

১৯০) তেৱেই তোমালোকক এক আত্মাৰ পৰা সৃজন কৰিছে আৰু তাক একে প্ৰকৃতিৰ সঙ্গী দিছে, সি যেন তাইৰ সঙ্গত শান্তি লাভ কৰে; পিচত তাইৰে সৈতে সংশ্ৰৱৰ ফলত তাই লঘু ভাৰ বহন কৰিবলৈ ধৰে, আৰু তাকে লৈ ফুৰা-চকা কৰে; কিন্তু যেতিয়া ক্ৰমে তাইৰ ভাৰ গধুৰ হয়, উভয়ে সিহঁতৰ প্ৰভু আল্লাক প্ৰাৰ্থনা কৰে, (হে প্ৰভু) তুমি যদি আমাক সুসন্তান দান কৰা আমি নিশ্চয় (তোমাৰ) শলাগ লৈ থাকিম।

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا
زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلٌ
خَفِيضًا قَمَرَتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا
لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنُكَفِّرَنَّ مِنَ الشُّكْرِينَ ﴿١٩٠﴾

১৯১) যেতিয়া তেওঁ সিহঁতক সুসন্তান দিলে; সিহঁতে তেওঁ যি দান কৰিছিল তাত অইনক তেওঁৰ অংশী পাতিলে; কিন্তু যাক সিহঁতে তেওঁৰ অংশী পাতিছিল তাতোকৈ আল্লা অতি মহান।

فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلْ لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا
فَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩١﴾

১৯২) সিহঁতে এনেবিলাকক আল্লাৰ অংশী পাতে নে যিবিলাকে একোকে সৃষ্টি নকৰে, বৰং সিহঁতকহে সৃজন কৰা হৈছে?

أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ ﴿١٩٢﴾

১৯৩) আৰু সেই অংশীবিলাক সিহঁতক সহায় কৰিবলৈ অসমৰ্থ, আৰু নিজকো সহায় কৰিবলৈ সিহঁত অক্ষম।

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٣﴾

১৯৪) আৰু যদি তোমালোকে সিহঁতক সুপথৰ ফাললৈ আহ্বান কৰা, সিহঁতে তোমালোকৰ অনুসৰণ নকৰে। সিহঁতক তোমালোকে আহ্বান কৰা, নাইবা নীৰৱে থাকা তোমালোকৰ পক্ষে দুইটাই সমান।

وَأِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُواكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ
أَدْعَوْتُهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿١٩٤﴾

১৯৫) আল্লাক এৰি যিবিলাকক তোমালোকে আহ্বান কৰা সেইবিলাক অৱশ্যে তোমালোকৰেই অনুৰূপ দাস। এতেকে, তোমালোকে যদি সত্যবাদী হোৱা, সিহঁতক আহ্বান কৰি চোৱা, সিহঁতে তোমালোকৰ প্ৰাৰ্থনাৰ উত্তৰ দিয়ে নে।

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ
فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٩٥﴾

১৯৬) এই মুৰ্শ্বিবিলাকৰ ভৰিসমূহ আছে নে যাৰে সিহঁতে খোজ লব পাৰে, বা সিহঁতৰ হাতসমূহ আছে নে যাৰে সিহঁতে ধাৰণ কৰিব পাৰে, বা সিহঁতৰ নয়নসমূহ আছে নে যাৰে সিহঁতে দেখিব পাৰে, বা সিহঁতৰ কাণসমূহ আছে নে যাৰে সিহঁতে শুনিব পাৰে? তুমি কোৱাঁ, তোমালোকে পাতি লোৱা (আল্লাৰ) অংশীবিলাকক আহ্বান কৰাঁ, তাৰ পিছত তোমালোক সকলোৱে মিলি মোৰ বিৰুদ্ধে চক্ৰান্ত কৰাঁ, আৰু মোক অলপো অৱসৰ নিদিবা।

১৯৭) বাস্তৱতে মোৰ সংৰক্ষক হৈছে আল্লা, যিজনে এই ধৰ্ম্মপুথি ক্ৰমান্বয়ে নমাই পঠিয়াইছে; আৰু তেৱেঁই ধৰ্ম্মপৰায়ণসকলক ৰক্ষা কৰে।

১৯৮) আৰু তেওঁক এৰি যিবিলাকক তোমালোকে আহ্বান কৰা, সেইবিলাকৰ তোমালোকক সহায় কৰিবৰ শক্তি নাই, আৰু নিজকো সহায় কৰিবলৈ সিহঁত অক্ষম।

১৯৯) আৰু তোমালোকে সিহঁতক সুপথলৈ আহ্বান কৰিলে সিহঁতে কাণ দি নুশুনে; আৰু তুমি সিহঁতক দেখি পাবা সিহঁতে তোমাৰ পিনে একেথিৰে চাই আছে, অথচ সিহঁতে একোকে নেদেখে।

২০০) তুমি ক্ষমাৰ নীতি গ্ৰহণ কৰাঁ, আৰু আদেশ দিয়া ন্যায় আচৰণৰ; আৰু জ্ঞানহীনবিলাকৰ পৰা আঁতৰি থাকিবা।

২০১) আৰু স্বয়তানৰ ফালৰ পৰা কু-প্ৰেৰণাই তোমাক যদি উদগনি দিয়ে তেন্তে (সেই মুহূৰ্ত্ততে) আল্লাৰ আশ্ৰয় প্ৰাৰ্থনা কৰিবা; ইয়াত সন্দেহ নাই তেৱেঁই শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্বব্ৰজ্ঞতা।

الَّهُمَّ ارْجُلُ يَنْشُرُونَ بِهَا: أَمْرُهُمْ أَيْ يَنْطُشُونَ بِهَا
أَمْرُهُمْ أَيْ يَنْشُرُونَ بِهَا: أَمْرُهُمْ أَيْ يَنْشُرُونَ بِهَا
بِهَا قُلُوبُ ادْعُوا سُرَّاءَ كُمْ كَيْدُونَ فَلَا تَنْظُرُونَ ﴿١٩٦﴾

إِنَّ وَلِيَّ اللَّهِ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابُ وَهُوَ يَتَوَلَّى
الصَّالِحِينَ ﴿١٩٧﴾

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَدْعُكُمْ
وَلَا أَنفُسَهُمْ يَبْصُرُونَ ﴿١٩٨﴾

وَأَنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْعَوْا بِرَبِّهِمْ
يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٩﴾

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿٢٠٠﴾

وَأَمَّا يَنْزِعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ
إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠١﴾

২০২) যিসকল ধৰ্মপৰায়ণ সেইসকলক যদি (কেনেকৈ) শ্বয়তানৰ সূচনাই স্পৰ্শ কৰে, তেওঁলোক (আল্লাক) স্মৰণ কৰি সারধান হয়; চোৱাঁ, (মুহূৰ্ত্তে) সকলো বিষয় তেওঁলোকৰ দৃষ্টিগোচৰ হয়।

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَافٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ
تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾

২০৩) আৰু সিহঁতৰ ভাতৃবিলাক সিহঁতক (অসৎকৰ্ম্মবিলাকক) ভ্ৰান্তিৰ মাজত পেলাবলৈ টানি লৈ যায়; আৰু এনে চেষ্টাত সিহঁতে কোনো ক্ৰটি নকৰে।

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي النَّيِّ ثُمَّ لَا يَقْصِرُونَ ﴿٢٠٣﴾

২০৪) আৰু তুমি যেতিয়া সিহঁতৰ সম্মুখত নিদৰ্শন উপস্থিত নকৰা সিহঁতে কয়, তুমি কোনো এটা নিদৰ্শন নিজে বাচি লৈ কিয় উপস্থিত নকৰা? কোৱাঁ, প্ৰকৃত কথা এয়ে মাথোন, যি প্ৰত্যাদেশ মোৰ প্ৰভুৰ পৰা মোৰ প্ৰতি অৱতীৰ্ণ হৈছে মই তাৰেই অনুসৰণ কৰোঁ। এইবিলাকেই তোমা-লোকৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা জ্বলন্ত প্ৰমাণসমূহ, আৰু যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে সেইসকলৰ নিমিত্তে পথ-প্ৰদৰ্শন আৰু কৰুণা।

وَإِذَا كُنتَ تَاهِمًا لِّأَيِّهَا أَهْلًا إِنَّمَا
أَسْتَعِجُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَائِرٌ لِّمَنْ رَزَقْنَاهُ
وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٤﴾

২০৫) আৰু যেতিয়া কোৱান পাঠ কৰা হয়, তাকে কাণ দি শুনিবা, আৰু নীৰৱ থাকিবা, তোমালোকৰ প্ৰতি যেন কৰুণা প্ৰদৰ্শন কৰা হয়।

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٥﴾

২০৬) আৰু পুৱা আৰু সন্ধিয়া তোমাৰ প্ৰভুক স্মৰণ কৰিবা, নিজ অন্তৰত অনুনয় আৰু সংশয়ৰ ভাব লৈ, আৰু ওখ মাতেৰে নামাতি; আৰু তুমি আওকণীয়াবিলাকৰ মাজৰ নহবা।

وَإِذْ ذُكِّرْتَكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَرُدُونَ الْجِبْرِ
مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٠٦﴾

২০৭) যিসকল তোমাৰ প্ৰভুৰ সান্নিধ্যপ্ৰাপ্ত সেইসকলে অহঙ্কাৰ কৰি তেওঁৰ আৰাধনা ত্যাগ নকৰে; বৰং তেওঁলোকে তেওঁৰ পৱিত্ৰতাৰ কীৰ্ত্তন কৰে, আৰু তেওঁৰ সম্মুখত সান্ত্বনা প্ৰণিপাত কৰে।

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ
وَيَسْجُدُونَ لَهُ يَسْجُودًا صَادِقًا ﴿٢٠٧﴾

سُورَةُ الْأَنْفَالِ مَدَنِيَّةٌ (٨)

চুৰা ৮

AL-ANFAL

আল্-আনফাল : সমৰ-অজ্জৰ্ন মদিনাত অৱতীৰ্ণ

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) সিহঁতে তোমাক সমৰ-অজ্জৰ্নৰ সন্মুখে প্ৰশ্ন কৰিছে; তুমি কোৱাঁ, সমৰ-অজ্জৰ্নৰ গৰাকী আল্লা আৰু (তেওঁৰ) ৰচুল; গতিকে যদি তোমালোক বিশ্বাসী হোৱা, তোমালোকে আল্লালৈ ভয় ৰাখিবা, আৰু পৰস্পৰৰ মাজত (দবন্দু ভাঙি) মিলাপ্ৰীতি স্থাপন কৰিবা; আৰু তোমালোকে আল্লাৰ আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ বাধ্য হৈ থাকিবা।

يَسْأَلُكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرَاتِ بَيْنَكُمْ وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ①
إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ①

৩) প্ৰকৃততে সেইসকলেইহে বিশ্বাসী যিসকলৰ অন্তৰসমূহ আল্লাৰ নাম লোৱা মাত্ৰকে কঁপি উঠে, আৰু যেতিয়া তেওঁৰ আয়তসমূহ তেওঁলোকৰ আগত পাঠ কৰা হয় তেওঁলোকৰ বিশ্বাস তাৰ দবাৰা বৃদ্ধি পায়, আৰু তেওঁলোকে নিৰ্ভৰ কৰি থাকে নিজ প্ৰভুৰ ওপৰতেই;

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ
وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَى
رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ③

৪) যিসকলে নমাজৰ অনুষ্ঠান কৰে, আৰু আমি তেওঁলোকক যি সম্পদ দান কৰিছোঁ তাৰে পৰা (আমাৰ পথত) ব্যয় কৰে,

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ④

৫) সেইসকলেই যে প্ৰকৃততে বিশ্বাসী ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই; তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ কাষত তেওঁলোকৰ নিমিত্তে নিৰ্দ্ধাৰিত কৰা আছে বিভিন্ন (উচ্চ) পদবী, আৰু মাৰ্জ্জনা, আৰু সম্মানজনক জীৱিকা।

أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ⑤

৬) চোৱাঁ, কেনেকৈ তোমাৰ প্ৰভুৱে তোমাক নিজ ঘৰৰ পৰা (বদৰৰ যুদ্ধৰ কাৰণে) সত্যৰ সৈতে

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا

ওলাই আহিবলৈ আদেশ দিছিল! আৰু বিশ্বাসীবিলাকৰ এদলে তাকে ভাল নাপাইছিল।

قَبْلِ الْمُؤْمِنِينَ لَكِهِمْ ۝

৭) সত্য সুপ্রকাশিত হোৱাৰ পিছতো সেই সম্বন্ধে সিহঁতে তোমাৰ লগত তৰ্ক-বিতৰ্ক কৰিছিল; যি মৃত্যু সিহঁতে চকুৰ আগতে দেখি পাইছিল তাৰ ফালে সিহঁতক যেন বলেৰে হে নিয়া হৈছিল।

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۝

৮) আৰু (স্মৰণ কৰাঁ) যেতিয়া আল্লাই উভয় দলৰ মাজত এদলৰ ওপৰত তোমালোকে অধিকাৰ লাভ কৰিবা এই প্রতিশ্ৰুতি দিছিল; আৰু যি দল অস্ত্ৰহীন আছিল সেই দলৰ যেন তোমালোক অধীশ্বৰ হোৱা ইয়াকে তোমালোকে ভাল পাইছিল; কিন্তু আল্লাই ইচ্ছা কৰিছিল তেওঁ নিজৰ বাণীসমূহ অনুযায়ী সত্যক সুপ্রতিষ্ঠিত কৰে, আৰু অবিশ্বাসীবিলাকক নিস্ফল কৰে;

وَأَذِ يَعِدُكُمْ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشُّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَيِّقَ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ۝

৯) যাতে তেওঁ সত্যক সত্যৰূপে আৰু অসত্যক অসত্যৰূপে প্রতিপন্ন কৰে, যদিও অপৰাধীবিলাক অসন্তুষ্ট হৈছিল।

لِيُخَيِّقَ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۝

১০) চোৱাঁ, যেতিয়া তোমালোকে নিজ প্রভুৰ কাষত বিনীতভাৱে প্রার্থনা কৰিছিল, তেওঁ তোমালোকক এই বুলি প্রত্যুত্তৰ দিছিল, মই তোমালোকক সহায় কৰিম এহজোৰ ফিৰিশ্বতাৰে সৈতে, যি ইদলৰ পিছত সিদল আহি থাকিব।

إِذْ تَسْتَفْتِيْنَ رَبَّكُمْ فَأَسْتَجَابَ لَكُمْ رَبِّيْ مُدْعِكُمْ بِأَلْفٍ مِّنَ الْمَلَكَةِ مُرْدِفِينَ ۝

১১) আৰু আল্লাই এনে (সাহায্য) কৰিছিল যাতে ই তোমালোকৰ নিমিত্তে আনন্দৰ সংবাদ স্বৰূপ হয়, আৰু ইয়াৰ দ্বাৰা তোমালোকৰ অন্তৰসমূহে শান্তি পায়; আৰু সাহায্য আহে আল্লাৰ ওচৰৰ পৰাহে; নিশ্চয়, আল্লাই সৰ্ব্বশক্তিমান, মহাজ্ঞানী।

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَوَضَعْنَاهُ فِي قُلُوبِكُمْ ۖ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

১২) সেই সময়ত তেওঁ নিজৰফালৰ পৰা

إِذْ يُغَشِّكُمُ النَّعَاسَ ۖ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنزِلُ عَلَيْكُمْ مِّن

(তোমালোকৰ মনৰ) শাস্তিৰ কাৰণে তোমালোকক তন্দ্রাবে আবৰি ধৰিছিল, আৰু আকাশৰ পৰা তোমালোকৰ ওপৰত বৰষুণ নমাই পঠিয়াইছিল, তেওঁ যেন তাৰ দ্বাৰা তোমালোকক নিশ্চল কৰে, আৰু স্বয়ংতানৰ অশুচিতা তোমালোকৰ পৰা দূৰীভূত কৰে, আৰু তেওঁ যেন তোমালোকৰ অন্তৰসমূহত শক্তিৰ সঞ্চাৰ কৰে, আৰু তাৰ দ্বাৰা তোমালোকৰ পদসমূহক দৃঢ়কৈ স্থাপন কৰে।

১৩) সেই সময়তে ফিৰিশ্বতাবিলাকৰ প্ৰতি তোমাৰ প্ৰভুৱে নিৰ্দেশ দিলে এই বুলি: মই থাকিলোঁ তোমালোকৰ লগতেই, এতেকে বিশ্বাসী-সকলক তোমালোকে দৃঢ় কৰি ৰাখাঁ; মই শীঘ্ৰে অবিশ্বাসীবিলাকৰ অন্তৰসমূহত (বিশ্বাসী-সকললৈ) ভয়ৰ সঞ্চাৰ কৰিম। গতিকে (হে বিশ্বাসীসকল), তোমালোকে (সিহঁতৰ) গলসমূহৰ ওপৰ ভাগত আঘাত কৰাঁ আৰু সিহঁতৰ (হাতৰ) প্ৰত্যেকটো আঙুলিৰ মূৰ কাটি পেলোৱাঁ।

১৪) ইয়াৰ কাৰণ এই, সিহঁতে আল্লাৰ আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ বিৰুদ্ধাচৰণ কৰিছিল; আৰু কেও যদি আল্লা আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ বিৰুদ্ধাচৰণ কৰে, (তাৰ নিমিত্তে) আল্লা নিশ্চয় শাস্তি দিয়াত কঠোৰ।

১৫) সেয়ে হৈছে তোমালোকৰ শাস্তি; গতিকে তাৰ সোৱাদ লোৱাঁ; আৰু (জানি থোৱাঁ) অবিশ্বাসীবিলাকৰ নিমিত্তে নৰকৰ অগ্নিৰ শাস্তি আছে।

১৬) হে বিশ্বাসীসকল, যেতিয়া তোমালোকে সেই অবিশ্বাসীবিলাকৰ সম্মুখীন হোৱা যিবিলাকে (তোমালোকক) আক্ৰমণ কৰিবলৈ আগ বাঢ়ি আহে, তেতিয়া তোমালোকে (সিহঁতক) পিঠি নেদেখুৱাবা।

السَّمَاءِ مَاءً يُسْطَرُّكُمْ بِهِ وَيَذِيبُ عَنْكُمْ رِجْسَ الشَّيْطَانِ
وَلِيُرِيظَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿١٣﴾

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلِكَةِ إِنِّي مَعَكُمْ فَنَتَبْنَا الَّذِينَ
أَمَنُوا سَأَلْنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَضْرِبُوا
فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٤﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٥﴾

ذِكْرُ مَا وَدَّ وَوَدَّ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ﴿١٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا
فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ ﴿١٦﴾

১৭) আৰু এনে দিনা যুদ্ধকৌশল স্বৰূপ, নাইবা নিজ দলৰ লগ লাগিবৰ অৰ্থে পিছ হুঁহকাৰ প্ৰয়োজন নোহোৱাকৈ, যেয়ে সিহঁতক পিঠি দেখুৱায় সি নিশ্চয় আল্লাৰ ক্ৰোধৰ পাত্ৰ হৈ পৰিব, আৰু তাৰ আশ্ৰয়-স্থান হ'ব নৰক, আৰু ই প্ৰত্যাবৰ্ত্তনৰ নিকট ঠাই।

وَمَنْ يُؤَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُورَةً أَلَمَتْحَرًّا فَالْقِتَالِ أَوْ
مُتَحَيِّرًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَوَأُولَئِهِ
جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٧﴾

১৮) পিচত তোমালোকে যে সিহঁতক বধ কৰিছিল এনে নহয়, বৰং আল্লাইহে সিহঁতক বধ কৰিছিল; আৰু (হে ৰচুল), এমুঠি ধূলি পেলাওঁতে তুমি যে পেলাইছিল এনে নহয়, বৰং আল্লাইহে পেলাইছিল; আৰু (তেওঁৰ ইচ্ছা আছিল) যাতে তেওঁ উত্তম পৰীক্ষাৰে বিশ্বাসীসকলৰ পৰীক্ষা লৈ অনুগ্ৰহ দান কৰে; কোনো সন্দেহ নাই আল্লা শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্বৰজ্ঞতা।

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَ مَا رَمَيْتَ إِذْ
رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَيُؤَيِّلُ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ
بِلَاءً حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨﴾

১৯) এনেবিলাক ঘটনা ঘটিল; তদুপৰি (জানি থোৱা) অবিশ্বাসীবিলাকৰ কু-অভিসন্ধি আল্লাই নিষ্ফল কৰিব।

ذٰلِكُمْ وَاِنَّ اللّٰهَ مُؤَيِّنُ كَيْدِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٩﴾

২০) তোমালোকে যি মীমাংসা বিচাৰিছিল সেই মীমাংসা স্বৰূপতে তোমালোকৰ সম্মুখত পালেহি; আৰু (ৰণৰ পৰা) যদি তোমালোক ক্ষান্ত হোৱা তেন্তে ই তোমালোকৰ পক্ষে উত্তম; কিন্তু যদি তোমালোকে (ৰণ কৰিবলৈ) উলটি আহা, আমিও উলটি আহিম; আৰু তোমালোকৰ সৈন্যদল সংখ্যাত অধিক হ'লেও সিহঁত কেতিয়াও তোমালোকৰ উপকাৰত নাইব; আৰু নিশ্চয় আল্লা বিশ্বাসীসকলৰ সঙ্গী।

اِنَّ تَسْتَفْتِحُوْا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ وَاِنَّ تَنْتَهُرُوْهُ
خَيْرٌ لَّكُمْ وَاِنَّ تَعُوْذُوْا نَعُوْذْ وَاَنْ تَغْنِيْ عَنْكُمْ فَنَنْكُرْ
شَيْئًا وَّلَوْ كَثُرَتْ وَاِنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢٠﴾

২১) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোক আল্লা আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ বাধ্য হৈ থাকিব, আৰু তেওঁৰ পৰা বিমুখ নহবা, কিয়নো তোমালোকে (তেওঁৰ বাণী) শুনি আছা।

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اطِيعُوْا اللّٰهَ وَرِسُوْلَهُ وَلَا تَوَلُّوْا
عَنْهُ وَاَنْتُمْ تَسْعَوْنَ ﴿٢١﴾

২২) আৰু সেইবিলাকৰ নিচিনা নহবা যিবিলাকে কয়, আমি বাণী শুনি আছোঁ, কিন্তু সিহঁতে কাণ দি শুনা নাই।

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَأْتُوا سَمْعَنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٢﴾

২৩) সঁচাকৈয়ে আল্লাৰ কাষত সেই কলা আৰু বোবা মানুহ আটাইতকৈ নিকৃষ্ট প্ৰাণী; সেইবিলাকৰ বোধশক্তি নাই।

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضَّمَّةُ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٣﴾

২৪) আৰু সিহঁতৰ ভিতৰত আল্লাই অলপো মঙ্গল দেখা হ'লে সিহঁতক তেওঁ নিশ্চয় শ্ৰৱণশক্তি দিলেহেঁতেন; আৰু (সিহঁত যেনে) সিহঁতক তেওঁ শ্ৰৱণ-শক্তি দিলেও সিহঁতে নিশ্চয় মুখ ঘূৰাই উলটি যাব।

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

২৫) হে বিশ্বাসীসকল, আল্লাৰ আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ (আহ্বানৰ) প্ৰত্যুত্তৰ দিবা, যেতিয়া তোমালোকক এনে ধৰ্মৰ পিনে তেওঁ আহ্বান কৰে যি তোমালোকক নতুন জীৱন দিয়ে; আৰু তোমালোকে জানি থোৱা, আল্লাই মানুহ আৰু তাৰ অন্তৰৰ মাজত মধ্যবৰ্তী হয়। আৰু (স্মৰণ ৰাখিবা) তেওঁৰ সম্মুখত তোমালোকক একেলগ কৰি নিয়া হ'ব।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٥﴾

২৬) আৰু তোমালোকে এনে (ব্যাপক) আপদ-বিপদলৈ ভয় ৰাখিবা যি সুকীয়াকৈ তোমালোকৰ ভিতৰৰ অন্যান্যকাৰীবিলাকৰ ওপৰত পৰিব এনে নহয়; আৰু জানি থোৱা আল্লা শাস্তি দিয়াত কঠোৰ।

وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمْتُمْ مِنْكُمْ خَاصَّةً ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٦﴾

২৭) আৰু তোমালোকে সেই অৱস্থা স্মৰণ কৰা যেতিয়া তোমালোক তাকৰীয়া আছিল, — দেশত দুৰ্বল বুলি পৰিগণিত, (আৰু) ভয় কৰি ফুৰিছিল, কোনো দলে তোমালোকক (নিমিষতে) থাপ মাৰি লৈ যাব, এনেকুৱাতে তেওঁ তোমালোকক শক্তিসম্পন্ন কৰিলে, আৰু জীৱিকা

وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ

مَخْفُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ

নিবৰ্বাহৰ নিমিত্তে তোমালোকক বিশুদ্ধ সম্বল
প্রদান কৰিলে, যাতে তোমালোকে (তেওঁৰ) শলাগ
লোৱা।

২৮) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোক আল্লাৰ
আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ অসঞ্জাতী নহবা, আৰু
জানি-শুনি পৰম্পৰৰ বিশ্বাস ভঙ্গ নকৰিবা।

২৯) আৰু জানি থোৱা, তোমালোকৰ
ধন-সম্পদ আৰু তোমালোকৰ সন্তান-সন্ততি
প্রকৃততে এটা পৰীক্ষা মাত্ৰ; আৰু (জানিবা)
আল্লাই সেইজন যিজনৰ কাষত আছে মহান
প্রতিদান।

৩০) হে বিশ্বাসীসকল, যদি তোমালোকে
আল্লালৈ ভয় ৰাখা তেওঁ তোমালোকক স্বতন্ত্ৰ
নিদৰ্শন দান কৰিব, আৰু তোমালোকৰ পৰা
তোমালোকৰ অমঙ্গলসমূহ দূৰীভূত কৰিব, আৰু
তোমালোকক ক্ষমা দান কৰিব; আৰু আল্লা মহান
অনুগ্রহৰ গৰাকী।

৩১) আৰু (স্মৰণ কৰা) যেতিয়া অবিশ্বাসী-
বিলাকে তোমাৰ বিৰুদ্ধে গুপ্ত অভিসন্ধি সাজিছিল
যাতে সিহঁতে তোমাক (বন্দীৰূপে) আটক কৰি
ৰাখে, বা তোমাক হত্যা কৰে, অথবা তোমাক
নিবৰ্বাসিত কৰে; আৰু (এইদৰে) সিহঁতে নানা
গুপ্ত অভিসন্ধি কৰিছিল; আৰু (সিহঁতৰ লগে
লগে) আল্লাইও নিজৰ সূক্ষ্ম কৌশল কাৰ্য্যকৰী
কৰিছিল; আৰু আল্লা শ্ৰেষ্ঠ কৌশল কৰোঁতা।

৩২) আৰু সিহঁতৰ সমুখত যেতিয়া আমাৰ
আয়তসমূহ পাঠ কৰা হয় সিহঁতে কয়,— স্বৰূপতে
আমি (এইবোৰ) শুনিছোঁ; আমি ইচ্ছা কৰা হ'লে
তাৰে অনুৰূপ আমিও ৰচনা কৰিব পাৰিলোঁ-
হেঁতেন; ই অতীতকালৰ লোকৰ আখ্যান ভিন্ন
একোকে নহয়!

بَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحُونُوا إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ وَتَحُونُوا
أَمْثَلَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فَتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ
فُرْقَانًا وَيُفَعِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٣١﴾

وَإِذْ يَبْكُوكَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُنْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ
يُخْرِجُوكَ وَيُبْكَوْنَ وَيُنْكِرُ اللَّهُ ۗ وَاللَّهُ خَبِيرٌ
الْمُكْرِمِينَ ﴿٣٢﴾

وَإِذَا تَنَلَّى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَعَيْنَا لَوْ نَشَاءُ
لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٣﴾

৩৩) আৰু সেই সময়ত সিহঁতে কৈছিল, হে আল্লা, বাস্তৱতে ই যদি তোমাৰ কাষৰ পৰা অহা সত্য, তেন্তে আমাৰ ওপৰত আকাশৰ পৰা শিলৰ বৰষুণ পেলোৱাঁ, অথবা (অইন ধৰণৰ) যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি আমাৰ প্ৰতি নমাই আনা।

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنَّ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ
فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا بِعَذَابٍ
الْبَاطِنِ ﴿٣٣﴾

৩৪) কিন্তু যেতিয়ালৈকে তুমি সিহঁতৰ মাজত অৱস্থান কৰা সিহঁতক শাস্তি দিবলৈ আল্লা অনিচ্ছুক; আৰু (সেইদৰে) সিহঁতে আল্লাৰ ক্ষমা ভিক্ষা কৰি থকা অৱস্থাতো সিহঁতৰ ওপৰত আল্লাই শাস্তি নেপেলায়।

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ
اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٤﴾

৩৫) আৰু সিহঁতে কি ওজৰ দেখুৱাব পাৰে যাৰ কাৰণে সিহঁতক আল্লাই শাস্তি নিদিব? অথচ সিহঁতে (লোকক) পৱিত্ৰ মচযিদলৈ যোৱাত বাধা দিয়ে, আৰু সিহঁত তাৰ বক্ষক হ'বৰ উপযোগীও নহয়। যিসকল ধৰ্ম্মপৰায়ণ সেইসকলৰ বাহিৰে কেও তাৰ বক্ষক হ'ব নোৱাৰে; কিন্তু সিহঁতৰ সৰহভাগেই এই কথা নাজানে।

وَمَا لَهُمْ آلَا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ
إِلَّا الْبَاطِلُونَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾

৩৬) আৰু সেই (পৱিত্ৰ) ঘৰত সিহঁতৰ উপাসনা আছিল সুছৰি মৰা আৰু চাপৰি বজোৱা মাথোন। (সিহঁতক কোৱা হ'ব,) তোমালোকে যে অবিশ্বাস কৰিছিল তাৰ বাবে (আজি) শাস্তিৰ সোৱাদ লোৱাঁ।

وَمَا كَانَ صَلَاةُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مَكْرًا وَتَصَدِيَةً
فَذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٦﴾

৩৭) বাস্তৱতে আল্লাৰ পথৰ পৰা (লোকক) প্ৰতিৰোধ কৰিবৰ উদ্দেশ্যে অবিশ্বাসীবিলাকে নিজৰ ধন-সম্পত্তি ব্যয় কৰে; আৰু সিহঁতে এইদৰে ব্যয় কৰিয়েই থাকিব, কিন্তু শেহত এনে কাৰ্য্য সিহঁতৰ পক্ষে অনুতাপৰ কাৰণহে হ'ব; পিছত সিহঁত পৰাজিত হ'ব; আৰু অবিশ্বাসী-বিলাকক একেলগ কৰি নৰকলৈ নিয়া হ'ব;

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنِ
سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً
ثُمَّ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُخْشَرُونَ ﴿٣٧﴾

৩৮) যাতে আল্লাই পৱিত্ৰবিলাকৰ পৰা

لِيُؤَيِّدَ اللَّهُ الْخَبِيثَاتِ مِنَ الظَّالِمِينَ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَاتِ

অপরিব্রবিলাকক পৃথক কৰে; আৰু অপরিব্র-
বিলাকৰ মাজত কিছুমানক কিছুমানৰ সৈতে
সম্মিলিত কৰে; তাৰ পিছত সকলোকে একেলগে
গোট খুৱাই নৰকৰ ভিতৰত পেলাই দিয়ে;
প্ৰকৃতপক্ষে যিবিলাক ক্ষতিগ্ৰস্ত হ'ব সিহঁত
এইবিলাকেই।

৩৯) যিবিলাকে অবিশ্বাস কৰিছে সিহঁতক তুমি
কোৱাঁ, সিহঁত যদি (অন্যায় আচৰণৰ পৰা) বিৰত
থাকে, যি অতীতত ঘটিছে তাৰ বাবে সিহঁতক
ক্ষমা দাৰ্শ কৰা হ'ব; কিন্তু যদি সিহঁত (পূৰ্বৰ
আচৰণলৈ) উলটি আহে, তেন্তে (সিহঁতে
জানিছেই) অতীতৰ দুৰাচাৰীবিলাকৰে সৈতে কি
নিয়ম পালন কৰা হৈছিল।

৪০) আৰু অশান্তি আঁতৰ নোহোৱালৈকে, আৰু
ধৰ্ম কেৱল আল্লাৰ নিমিত্তে সম্পূৰ্ণৰূপে প্ৰতিষ্ঠিত
নোহোৱালৈকে, সিহঁতৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবা; কিন্তু
যদি সিহঁত ক্ষান্ত হয়, তেন্তে সিহঁতে কৰা কাৰ্য্য
আল্লাৰ অগোচৰ নহয়।

৪১) কিন্তু যদি সিহঁত পুনৰায় ঘূৰি যায়, তেন্তে
তোমালোকে জানি থোৱাঁ, তোমালোকৰ সংৰক্ষক
আল্লাই; কেনে উত্তম সংৰক্ষক তেওঁ, আৰু কেনে
শ্ৰেষ্ঠ সহায়কাৰী।

দশম পাৰা

৪২) আৰু তোমালোকে জানি থোৱাঁ, যুদ্ধত
তোমালোকে যি অৰ্জন কৰা তাৰ পঞ্চম অংশ
নিৰূপিত থাকিব আল্লাৰ নিমিত্তে, আৰু ৰছুলৰ
আৰু পিতৃমাতৃহীনবিলাকৰ আৰু অভাৱগ্ৰস্ত-
বিলাকৰ আৰু পথিকবিলাকৰ নিমিত্তে, যদিহে
তোমালোকে আল্লাত, আৰু আমি নিজ ভূতাৰ
প্ৰতি যি (বিশেষ সাহায্যৰ) অৱতাৰণ কৰিছিলোঁ
মীমাংসাকাৰী দিনা তাত বিশ্বাস কৰা, যিদিনা
দুয়ো দল (যুদ্ধ কৰিবলৈ) পৰস্পৰ সম্প্ৰীণ

بَعْضَهُ عَلَى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ

ۙ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٣٩﴾

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ

سَلَفَ وَإِنْ يُتُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٤٠﴾

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينَ

كُلَّهُ لِلَّهِ فَإِنْ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَمْلِكُونَ بَصِيرٌ ﴿٤١﴾

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلٰكُمْ نِعْمَ الْمَوْلٰ

وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٤٢﴾

ۙ وَاعْلَمُوا أَنَّا غَنِيْمَتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خِصَّةَ

وَالرَّسُولِ وَآلِ الرِّقَابِ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ

وَإِنَّ السَّبِيْلَ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلْنَا

عَلَيْكُمْ نَأْيَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ تَفْتَحُ الرِّجْمَاتُ ۗ وَاللَّهُ

হৈছিল; আৰু সকলো বস্তুৰেই ওপৰত আছে আল্লাৰ মহান ক্ষমতা।

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٥﴾

৪৩) আৰু সেই সময়ত তোমালোক উপত্যকাৰ ওচৰ প্ৰাপ্তত আছিল, আৰু সিহঁত আছিল দুৰৈৰ প্ৰাপ্তত। আৰু বণিক যাত্ৰীদল তোমালোকৰ তলত নামনিত আছিল; আৰু তোমালোকে (আক্ৰমণ সম্বন্ধে) পৰস্পৰ স্থিৰ কৰি থোৱা হ'লেও, নিশ্চয় তাৰ সময় লৈ তোমালোকৰ মাজত মতানৈক্যৰ সৃষ্টি হ'লহেঁতেন; কিন্তু (আল্লাই তোমালোকক যুদ্ধত সন্মুখীন কৰিলে) যাতে যি ঘটনা পূৰ্বেই স্থিৰ কৰি থোৱা হৈছিল তাকে আল্লাই ঘটায়; তাৰ ফলত যি মৰে সি যেন প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ দেখি মৰে, আৰু যি জীৱিত থাকে সি যেন প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ দেখি জীৱিত থাকে; আৰু নিশ্চয় আল্লা শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্ব্বজ্ঞাত।

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ
وَالرُّكْبُ اسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَأَخْتَلَفْتُمْ فِي
الْبَيْعِ وَلَكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ
مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ
اللَّهَ لَسَبِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٦﴾

৪৪) সেই সময়ত তোমাক আল্লাই তোমাৰ সপোনত সিহঁতক সংখ্যাত কম যেন দেখুৱাইছিল, কিয়নো তেওঁ সিহঁতক সংখ্যাত বেছি দেখুওৱা হ'লে তোমালোক নিশ্চয় নিৰুৎসাহ হলাহেঁতেন, আৰু নিশ্চয় (আক্ৰমণৰ) বিষয় লৈ তোমালোকে নিজৰ মাজতে কন্দল কৰিলাহেঁতেন। কিন্তু (তেনে অৱস্থাৰ পৰা তোমালোকক) আল্লাই বক্ষা কৰিলে। বাস্তৱতে অন্তৰসমূহত যি নিহিত থাকে তাকো আল্লাই ভালকৈ জানে।

إِذْ يُرِيهِمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرَادْنَا كُفْرَهُمْ
كَيْفِيرًا لَفَسَدْنَا وَلَنَسَاءَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ
إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥٧﴾

৪৫) আৰু (চোৱাঁ) যেতিয়া যুদ্ধত তোমালোক পৰস্পৰ সন্মুখীন হলা, আল্লাই সিহঁতক তোমালোকৰ চকুত কম যেন দেখুৱাইছিল, আৰু তোমালোকক তেওঁ সিহঁতৰ চকুত (নিজতকৈ) কমেই দেখুৱাইছিল; আল্লাই এনে কৰাৰ উদ্দেশ্য, যাতে যি ঘটনা পূৰ্বেই স্থিৰ কৰি থোৱা হৈছিল তাকে আল্লাই ঘটায়; আৰু আল্লাৰ ফালে সকলো বিষয়ৰেই প্ৰত্যাবৰ্ত্তন।

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّفَايُتِ فِي آعْيُنِكُمْ قَلِيلًا
وَيُقَلِّكُمُ فِي آعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا

عَجَّ وَآلَى اللَّهُ تَرْجِعُ الْأُمُورَ ﴿٥٨﴾

৪৬) হে বিশ্বাসীসকল, (যুদ্ধত) যেতিয়া তোমালোকে কোনো শত্ৰুদলৰ সৈতে সন্মুখীন হোৱা তেতিয়া দৃঢ় হৈ থাকিবা, আৰু আল্লাক বেছিকৈ স্মৰণ কৰিবা, যাতে তোমালোকে সফলতা লাভ কৰিব পাৰা।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا
اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٦﴾

৪৭) আৰু তোমালোক আল্লা আৰু তেওঁৰ বচুলৰ বাধ্য হৈ থাকিবা; আৰু পৰস্পৰ বিবাদ নকৰিবা; তেনে কৰিলে তোমালোক সৰপা হৈ পৰিবা, আৰু তোমালোকৰ শক্তি লোপ হ'ব; আৰু ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰিবা; নিশ্চয় ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰোঁতাসকলৰ সঙ্গী আল্লা।

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَارَعُوا فَنفُسُكُمْ وَأَنْتُمْ
بِإِحْسَابٍ وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٧﴾

৪৮) আৰু তোমালোক সেইবিলাকৰ সদৃশ নহবা যিবিলাক নিজৰ ঘৰবাৰীৰ পৰা (ৰণলৈ) ওলাই ছিল গৰ্ব কৰি, আৰু মানুহক দেখুৱাবৰ কাৰণে, আৰু (লোকক) আল্লাৰ পথৰ পৰা প্ৰতিৰোধ কৰিবৰ অভিপ্ৰায়ে; আৰু সিহঁতে যি কাৰ্য্যকে কৰে আল্লাই তাক আগুৰি ধৰে।

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ عَمِيمٌ ﴿٤٨﴾

৪৯) আৰু (চোৱা) স্বয়তানে সিহঁতৰ কাৰ্য্যৱলী সিহঁতৰ নিমিত্তে শোভনীয় কৰি দেখুৱাইছিল আৰু কৈছিল, মানুহৰ মাজত কেও নাই যি আজি তোমালোকৰ ওপৰত পৰাক্ৰান্ত হ'ব পাৰে; আৰু সঁচাকৈয়ে মইহে তোমালোকৰ সহায় কৰোঁতা। কিন্তু (ৰণক্ষেত্ৰত) যেতিয়া দুয়ো দল সন্মুখীন হ'ল, সি ইয়াকে কৈ পিছ হুঁহকি উভতি গ'ল, বাস্তৱতে (এতিয়া) তোমালোকৰ সৈতে মোৰ কোনো সম্পৰ্ক নাই; যি তোমালোকে দেখা পোৱা নাই, মই নিশ্চয় দেখা পাইছোঁ; নিশ্চয় মই আল্লালৈ ভয় ৰাখোঁ, কিয়নো শাস্তি দিয়াত আল্লা কঠোৰ।

وَرَأَى الَّذِينَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ
لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَءِتِ
الْفِئَتَيْنِ كَافَسَ عَلَى عَقْبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ
إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ﴿٤٩﴾

৫০) চোৱা, কপটাচাৰীবিলাকে আৰু যিবিলাকৰ অন্তৰসমূহত ব্যাধি আছিল সেইবিলাকে কৈছিল, সিহঁতৰ ধৰ্ম্মই সিহঁতক

إِذْ يَقُولُ الْمُبْتَغُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ

প্ৰবঞ্চনাত পেলাইছে; (কিন্তু প্ৰকৃততে তেওঁলোক আল্লাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল আছিল), আৰু আল্লাৰ ওপৰত যেনে নিৰ্ভৰ কৰে তাৰ নিমিত্তে নিশ্চয় আল্লা ক্ষমতাসালী, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

৫১) আৰু অবিশ্বাসীবিলাকৰ মৃত্যু ঘটাবৰ সময়ত ফিৰিশ্বতাবিলাকে কেনেকৈ সিহঁতৰ মুখ-সমূহত আৰু সিহঁতৰ পিঠিসমূহত আঘাত কৰিছিল তুমি যদি দেখা পোৱাহেঁতেন! আৰু (সিহঁতক কোৱা হৈছিল,) এতিয়া তোমালোকে পোৰণিৰ শাস্তিৰ সোৱাদ লৈ থাকাঁ।

৫২) যি তোমালোকে পূৰ্বে আৰ্জিছিল এই শাস্তি তাৰেই প্ৰতিফল; আৰু (জানি থোৱা,) আল্লাই (নিজ) ভৃত্যবিলাকৰ প্ৰতি কেতিয়াও অন্যায় নকৰে।

৫৩) ফিৰৌনৰ জ্ঞাতি আৰু সিহঁতৰ পূৰ্বগামী-বিলাকৰ যি অৱস্থা হৈছিল (সিহঁতৰো অৱস্থা সেই অনুৰূপ); সিহঁতে আল্লাৰ নিদৰ্শনসমূহ অস্বীকাৰ কৰিছিল; সেই দেখি সিহঁতৰ পাপসমূহৰ বাবে আল্লাই সিহঁতক ধৰিছিল; নিশ্চয় আল্লা শক্তিশালী, শাস্তি দিয়াত কঠোৰ।

৫৪) ইয়াৰ কাৰণ এই, যি অনুগ্ৰহ আল্লাই কোনো জাতিক দান কৰে সেই অনুগ্ৰহ তেওঁ কেতিয়াও পৰিবৰ্তন নকৰে, যেতিয়ালৈকে সেই জাতিয়ে নিজৰ অৱস্থা নিজেই পৰিবৰ্তন কৰি নলয়; আৰু (স্মৰণ ৰাখাঁ) আল্লা শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাত।

৫৫) ফিৰৌনৰ জ্ঞাতি আৰু সিহঁতৰ পূৰ্বগামী-বিলাকৰ যি অৱস্থা হৈছিল (সিহঁতৰো অৱস্থা সেই অনুৰূপ); সিহঁতে নিজ প্ৰভুৰ নিদৰ্শনসমূহক মিছা ভাবি অমান্য কৰিছিল; সেই দেখি সিহঁতৰ পাপসমূহৰ বাবে সিহঁতক আমি বিনাশ কৰিলোঁ,

هُؤَلَاءِ دِينُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٥١﴾

وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٢﴾

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَالِمٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٥٣﴾

كَذَّابٍ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٤﴾

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغْتَابًا لِّعَمَلِهِمْ لَعَلَّكُمْ عَلَى قَوْمٍ حَتَّىٰ يُعَذِّبُوا مَا بِنَفْسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾

كَذَّابٍ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ

আৰু আমি ফিৰৌনৰ জ্ঞাতিক পানীত বুৰাই মাৰিলোঁ, কিয়নো সিহঁতৰ সকলোৱে অন্যায় আচৰণ কৰিছিল।

فَرَعُونَ كُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٥٥﴾

৫৬) বাস্তৱতে আল্লাৰ ওচৰত আটাইতকৈ অপকৃষ্ট শ্ৰাণী হৈছে সেই অবিশ্বাসীবিলাক যিবিলাকে (নিদৰ্শনসমূহ দেখিও) তাত বিশ্বাস নকৰে,—

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٦﴾

৫৭) সিহঁতৰ মাজৰ কিছুমানৰ সৈতে তুমি চুক্তিত আবদ্ধ আছিল, কিন্তু সিহঁতে নিজে কৰা চুক্তি বাৰে বাৰে ভাঙিছিল, কিয়নো সিহঁতে আল্লালৈ ভয় নাৰাখে।

الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾

৫৮) গতিকে তুমি যদি সিহঁতক (তোমাৰ বিৰুদ্ধে) যুদ্ধত উদ্যমশীল দেখা, তুমিও সিহঁতক এনেভাৱে পৰাস্ত কৰিবা, যাতে সিহঁতৰ পিছত থকা সৈন্যদল ছিন্ন-ভিন্ন হৈ পলাই যায়; হ'ব পাৰে পিছত সিহঁতে শিক্ষা গ্ৰহণ কৰে।

فَمَا تَتَشَفَعُ لَهُمْ فِي الْحَرْبِ فَتَرِدْ بِهِمْ مِنْ حِلْفِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ﴿٥٨﴾

৫৯) আৰু তুমি যদি কোনো এদলৰ বিশ্বাসঘাতকতাৰ আশঙ্কা কৰা, তেন্তে তুমিও সিহঁতৰ চুক্তি সিহঁতলৈ ন্যায়ৰূপে প্ৰতাপণ কৰিবা, যাতে দুই দলৰ সমান অৱস্থা হৈ পৰে; আল্লাই বিশ্বাসঘাতকবিলাকক নিশ্চয় ভাল নাপায়।

وَأَمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَأَنْذِرْ لَهُمُ الْعِلْمَ عَلَىٰ سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِبِينَ ﴿٥٩﴾

৬০) আৰু অবিশ্বাসীবিলাকে যেন এনে ধাৰণা নকৰে, সিহঁতে (সত্য গ্ৰহণ কৰোঁতাসকলক) চেৰ পেলাই গৈছে। বাস্তৱতে সিহঁতে কেতিয়াও তেওঁলোকক নিৰূপায় কৰিব নোৱাৰে।

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبْقُوا إِذْ لَّهُمْ لَا يُجْرُونَ ﴿٦٠﴾

৬১) আৰু সিহঁতৰ বিপক্ষে সৈন্যশক্তি বৃদ্ধি কৰি আৰু সীমা ৰক্ষাৰ কাৰণে অশ্বাৰোহী সেনা নিযুক্ত কৰি নিজ সাধ্যমতে সকলো আয়োজন প্ৰস্তুত ৰাখিবা। এই উপায়েৰে তোমালোকে আল্লাৰ শত্ৰুৰ

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَأَخْرِبُونَ

আৰু তোমালোকৰ শত্ৰুৰ মনত, আৰু সিহঁতৰ উপৰি অইন শত্ৰুবিলাকৰো মনত—সিহঁতক তোমালোকে নাজানে, কিন্তু আল্লাই সিহঁতক জানে—ভীতি সঞ্চাৰ কৰিবা; আৰু যি ধন তোমালোকে আল্লাৰ পথত ব্যয় কৰা তোমালোকক পূৰ্ণমাত্ৰাই ওলটাই দিয়া হ'ব; আৰু তোমালোকৰ প্ৰতি অন্যায কৰা নহ'ব।

৬২) আৰু যদি সিহঁতে সন্ধি স্থাপন কৰিবলৈ ইচ্ছুক হয় তুমিও সেই ফালে ঢাল লবা; আৰু আল্লাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিবা; ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই তেৱেঁই শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্ব্বজ্ঞাত।

৬৩) আৰু যদি সিহঁতে তোমাক প্ৰতাৰণা কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেন্তে (জানিবা) তোমাৰ কাৰণে আল্লাই যথেষ্ট; তেৱেঁই নিজ ফালৰ পৰা সহায় দান কৰি আৰু বিশ্বাসীসকলৰ দল এটাৰে তোমাক শক্তিসম্পন্ন কৰিছে।

৬৪) আৰু তেওঁলোকৰ অন্তৰসমূহত তেওঁ পৰস্পৰৰ প্ৰীতি স্থাপন কৰিছে; পৃথিৱীৰ সমগ্ৰ বস্তু তুমি ব্যয় কৰা হ'লেও তেওঁলোকৰ অন্তৰসমূহত পৰস্পৰৰ প্ৰীতি স্থাপন কৰিবলৈ অক্ষম হলাহেঁতেন; কিন্তু আল্লাই (নিজে) তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰীতি স্থাপন কৰিছে; ইয়াত সন্দেহ নাই তেৱেঁই ক্ষমতাসালী, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

৬৫) হে নবী, তোমাৰ নিমিত্তে, আৰু যি বিশ্বাসীসকলে তোমাৰ অনুগমন কৰিছে সেই সকলৰ নিমিত্তে আল্লাই যথেষ্ট।

৬৬) হে নবী, বিশ্বাসীসকলক যুদ্ধ কৰিবলৈ উদগনি দিয়া; তোমালোকৰ মাজত ধৈৰ্য্য ধৰি থাকিব পৰা যদি কুৰ্ব্বান মানুহ ওলায় তেওঁলোক দুশ'জনৰ ওপৰত পৰাক্ৰান্ত হ'ব পাৰিব; আৰু

مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦١﴾

وَأَنْ جُنْحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْتَحِ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٢﴾

وَأَنْ يُرِيدُوا وَأَنْ يَجِدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي آتَىكَ بِبَصِيرَةٍ وَالْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٣﴾

وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٤﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبَكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٥﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ

যদি তোমালোকৰ মাজত তেনে মানুহ এশজন থাকে, তেওঁলোকে অবিশ্বাসীবিলাকৰ মাজৰ এহেজাৰ মানুহৰ ওপৰত পৰাক্ৰান্ত হ'ব পাৰিব; ইয়াৰ কাৰণ এই, অবিশ্বাসীবিলাক হৈছে এনে ধৰণৰ লোক যাৰ বোধশক্তি নাই।

৬৭) সম্প্ৰতি আল্লাই তোমালোকৰ ভাৰ লঘু কৰিছে, কিয়নো তেওঁ জানে তোমালোকৰ মাজত দুৰ্বলতা বিদ্যমান। গতিকে তোমালোকৰ মাজত যদি ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰি থাকিব পৰা এশজন মানুহ থাকে, তেওঁলোকে দুশজনৰ ওপৰত পৰাক্ৰান্ত হ'ব পাৰিব; আৰু যদি তেনে মানুহ তোমালোকৰ মাজত এহেজাৰ থাকে, তেওঁলোক আল্লাৰ আদেশ মতে দুই হেজাৰৰ ওপৰত পৰাক্ৰান্ত হ'ব পাৰিব; আৰু (স্মৰণ থাকে যেন) আল্লা ধৈৰ্য্যশীলসকলৰ সঙ্গী।

৬৮) নবীৰ পক্ষে যুগুত নহয়, তেওঁ শত্ৰুপক্ষৰ মানুহক বন্দী কৰে, যেতিয়ালৈকে তেওঁ দেশৰ যুদ্ধত নিয়ম মতে প্ৰবৃত্ত নহয়। তোমালোকে ইহলোকৰ সম্বল কামনা কৰা, কিন্তু আল্লাই (তোমালোকৰ কাৰণে) পৰলোকৰ (মঙ্গলৰ) ইচ্ছা কৰে; আৰু আল্লা ক্ষমতাশালী, শ্ৰেষ্ঠজ্ঞানী।

৬৯) পূৰ্বেই আল্লাৰ মীমাংসা লিপিবদ্ধ নোহোৱা হলে তোমালোকে (যুদ্ধত) যি গ্ৰহণ কৰিছিল তাৰ বাবে তোমালোকক নিশ্চয় এটা মহান শাস্তিয়ে ধৰিলেহেঁতেন।

৭০) গতিকে তোমালোকে যি বৈধ, বিশুদ্ধ বস্তু যুদ্ধত লাভ কৰিছা তাকে উপভোগ কৰিবা; আৰু (সৈকলো অৱস্থাতে) আল্লাৰ ভয় ৰাখিবা; আৰু আল্লা শ্ৰেষ্ঠ মাৰ্জ্জনাকাৰী, পৰম দানশীল।

৭১) হে নবী, যি বন্দীবিলাক তোমালোকৰ

يَكُنْ مِنْكُمْ قَاتِلٌ يُقَاتِلُ الْفَاقِمِينَ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣٧﴾

الَّذِينَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِن يَكُنْ مِنْكُمْ قَاتِلٌ صَابِرٌ قَاتِلُ الْفَاقِمِينَ وَإِن يَكُنْ مِنْكُمْ الْفَاقِمُ الْقَاتِلُ يَأْذِنُ اللَّهُ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٣٨﴾

مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يُكُونَ لَهُ أَسْرَى كَمَا يَتَّخِذُونَ فِي الْأَرْضِ تَرْيُدُونَ عَرْضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٩﴾

وَلَا كُتِبَ مِنَ اللَّهِ سَبَقٌ لَّسَبِّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤٠﴾

تَكُونُوا مِمَّا عَنِتُّمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤١﴾

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلُوبٌ لَّن فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَى

হাতসমূহত পৰিছে সিহঁতক কোৰী, তোমালোকৰ অন্তৰসমূহত আল্লাই উত্তম অভিপ্ৰায় দেখিলে তোমালোকৰ পৰা (বিনিময়ৰূপে) যি গ্ৰহণ কৰা হৈছে তাৰ সলনি তেওঁ তোমালোকক দান কৰিব যি তাতোকৈ উত্তম; আৰু তেওঁ তোমালোকক ক্ষমা কৰিব; আৰু আল্লা শ্ৰেষ্ঠ মাজ্জনাকাৰী, পৰম দানশীল।

৭২) আৰু যদি সিহঁতে তোমাৰ সৈতে বিশ্বাস-ঘাতকতা কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেন্তে (জানিবা) স্বৰূপতে সিহঁতে ইয়াৰ পূৰ্বে আল্লাৰো বিশ্বাস ভাঙিছিল; কিন্তু তেওঁ তোমাক সিহঁতৰ ওপৰত ক্ষমতা প্ৰদান কৰিলে; আৰু আল্লা সৰ্ব্বজ্ঞাতা, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

৭৩) যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে, আৰু দেশত্যাগ কৰিছে, আৰু আল্লাৰ পথত নিজৰ ধন-সম্পদ আৰু প্ৰাণসমূহ বিসৰ্জন দি যুদ্ধ কৰিছে, আৰু যিসকলে (তেওঁলোকক) আশ্ৰয় দিছে আৰু সহায় কৰিছে, এই দুয়োদল নিশ্চয় পৰস্পৰৰ বন্ধু। আৰু যিসকল বিশ্বাসী হৈছে কিন্তু দেশত্যাগ কৰা নাই, তেওঁলোকৰ সংৰক্ষণৰ কোনো দায়িত্ব তোমালোকৰ ওপৰত নপৰে— যেতিয়ালৈকে তেওঁলোক দেশ এৰি ওলাই নাহে; কিন্তু যদি ধৰ্মসম্বন্ধে তেওঁলোকে তোমালোকৰ সহায় বিচাৰে তেন্তে সহায় কৰা তোমালোকৰ কৰ্ত্তব্য, যদিহে (সেই সহায়) এনে জাতিৰ বিৰুদ্ধে কৰা নহয় যি জাতিৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত সন্ধিৰ চুক্তি হৈ থাকে; আৰু তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰা আল্লাই নিৰীক্ষণ কৰে।

৭৪) আৰু যিবিলাকে অবিশ্বাস কৰিছে সিহঁত পৰস্পৰৰ বন্ধু। সেই দেখি (যি উপদেশ বিশ্বাসী-বিলাকক সহায় কৰিবলৈ দিয়া হৈছে) তাকে যদি গ্ৰহণ নকৰা তেন্তে দেশত বিশৃঙ্খলা আৰু মহা অশান্তিৰ সৃষ্টি হ'ব।

إِنَّ يَعْلَمَ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا آوَدْتُمْ مِنْكُمْ وَيَعْفُو لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٢﴾

وَأَنَّ يُرِيدَ وَأَخِيَّتَكَ فَفَدَحْنَاوَاللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَأَمَّا مَنْ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧٣﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَدُوا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَهَاجَرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَا يَتِيهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّى يُهَاجَرُوا وَإِنْ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٤﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٥﴾

৭৫) আৰু যিসকলে বিশ্বাস কৰিছে আৰু নিজৰ দেশ এৰি ওলাইছে, আৰু আল্লাৰ পথত যুদ্ধ কৰিছে, আৰু যিসকলে তেওঁলোকক আশ্রয় দিছে আৰু সহায় কৰিছে, এই দুয়ো দল হৈছে যথার্থপক্ষে বিশ্বাসী; এইসকলৰ নিমিত্তে আছে মাৰ্জ্জনা আৰু সন্মানজনক সম্বল।

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالَّذِينَ أَوْلُوا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٥﴾

৭৬) আৰু ইয়াৰ পাছতো যিসকল বিশ্বাসী হৈছে, আৰু নিজৰ ঘৰ এৰি ওলাই আহিছে আৰু তোমালোকৰ সঙ্গী হৈ সমানে যুদ্ধ কৰিছে, সেই সকলো তোমালোকৰেই অন্তৰ্গত; আৰু যিবিলাকৰ লগত বংশৰ সম্পৰ্ক আছে আল্লাৰ বিধান-লিপিৰ মতে ইজন সিজনতকৈ বেছি ওচৰ; নিশ্চয়কৈ আল্লা সকলো বিষয়ে শ্রেষ্ঠ জ্ঞাতা।

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ
فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ
فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٥٦﴾

سُورَةُ التَّوْبَةِ مَدِينَةٌ

(9)

ছূৰা ৯

AL-TAUBAH

আত-তাওবা মদিনাত অৱতীৰ্ণ

১) অংশীবাৰ্দীবিলাকৰ সৈতে তোমালোক যি চুক্তিত আবদ্ধ আছিল। তাৰ বিষয়ে আল্লা আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ ফালৰ পৰা অব্যাহতিৰ এই ঘোষণা কৰা হ'ল।

২) গতিকে (হে অংশীবাৰ্দীবিলাক,) তোমালোকে দেশত চাৰি মাহ পৰ্য্যন্ত (নিৰ্বিবন্ধে) ঘূৰি ফুৰিব পাৰিবা; আৰু জানি থোৱা, তোমালোকে কেতিয়াও আল্লাৰ ইচ্ছাৰ প্ৰতিৰোধ কৰিব নোৱাৰা, আৰু আল্লাই অবিশ্বাসীবিলাকক লাজিত কৰিব।

৩) আৰু মহা হযৰ দিনা জনসাধাৰণৰ প্ৰতি আল্লা আৰু ৰচুলৰ ফালৰ পৰা এই ঘোষণা কৰা হ'ল, (এতিয়াৰে পৰা) অংশীবাৰ্দীবিলাকৰে সৈতে কৰা চুক্তিবন্ধনৰ দায়িত্বৰ পৰা আল্লা আৰু তেওঁৰ ৰচুল মুক্ত; আৰু তোমালোকে যদি অনুতাপ কৰা, ই তোমালোকৰ পক্ষে মঙ্গলজনক; কিন্তু যদি তোমালোকে ঘূৰি যোৱা তেন্তে জানি থোৱা, তোমালোকে কেতিয়াও আল্লাৰ ইচ্ছাৰ প্ৰতিৰোধ কৰিব নোৱাৰা, আৰু যিবিলাকে অবিশ্বাস কৰিছে সেইবিলাকক তুমি যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তিৰ সংবাদ দিয়া—

৪) সেই অংশীবাৰ্দীবিলাকক এৰি যিবিলাকৰ সৈতে তোমালোকে সন্ধিৰ চুক্তি কৰিছিল। আৰু সেই চুক্তি পালন কৰাত সিহঁতে অলপো ত্ৰুটি কৰা নাছিল, আৰু তোমালোকৰ বিপক্ষে কোনো এটা দলক সহায়ো কৰা নাছিল; গতিকে সিহঁতৰে সৈতে কৰা চুক্তি সিহঁতে নিৰূপিত কৰা সময়লৈকে পূৰ্ণৰূপে পালন কৰিবা; কোনো সন্দেহ নাই ধৰ্মপৰায়ণসকলক আল্লাই ভাল পায়।

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ①

فَيُنحَوْنِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَلِمُوا أَنَّكُمْ
غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَإِنَّ اللَّهَ مُخْرِجُ الْكُفْرِينَ ①

وَأَذَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ
الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ
فَإِنْ تَبَدَّلْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا
أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ①

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوا
شَيْئًا وَ لَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتَوْا إِلَيْهِمْ
عَاهِدَهُمْ إِلَىٰ مَدَّتْ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ①

৫) পিছত যেতিয়া পৱিত্ৰ কেই মাহ অন্ত হয় সেই (যুঁজাৰ) অংশীবাদীবিলাকক য'তে পোৱা ত'তে বধ কৰাত, আৰু সিহঁতক ধৰি বন্দী কৰাত, আৰু সিহঁতক অবৰোধ কৰাত দোষ হ'ব নালাগে; আৰু প্ৰত্যেক লুকাই থকা ঠাইত সিহঁতৰ চোপ লবা; কিন্তু সিহঁতে যদি অনুতাপ কৰে আৰু নমাজৰ অনুষ্ঠান কৰে আৰু জকাত দান কৰে, সিহঁতৰ বাট মুকলি কৰিবা; কোনো সন্দেহ নাই আল্লা শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাৱন্ত, পৰম দানশীল।

৬) আৰু যদি অংশীবাদীবিলাকৰ কোনো এজনে তোমাৰ আশ্ৰয় বিচাৰে তেন্তে সেইজনক আশ্ৰয় দিবা, যাতে সেইজনে আল্লাৰ বাণী মন দি শুনিব পাৰে; পিছত সেইজনক যি ঠাই তাৰ নিমিত্তে নিৰাপদ তালৈ পঠাই দিবা; ইয়াৰ কাৰণ এই, সিহঁত এনে লোক যিবিলাকৰ (এতিয়ালৈকে আল্লাৰ বাণীৰ গুৰুত্বৰ) জ্ঞান হোৱা নাই।

৭) যিবিলাকৰ সৈতে পৱিত্ৰ মচযিদৰ ওচৰত তোমালোক চুক্তিবদ্ধ হৈছিল সেইবিলাকৰ বাহিৰে আন অংশীবাদীবিলাকৰে সৈতে (যিবিলাকে বাৰে বাৰে চুক্তি লঙ্ঘন কৰিছিল) আল্লা আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ কেনেকৈ চুক্তি স্থাপন হ'ব পাৰে? এতেকে যেতিয়ালৈকে সিহঁতে তোমালোকৰ সৈতে প্ৰতিজ্ঞাপৰায়ণ হৈ থাকে তোমালোকো সিহঁতৰ সৈতে প্ৰতিজ্ঞাপৰায়ণ হৈ থাকিবা; কোনো সন্দেহ নাই যিসকলে আল্লাৰ ভয় ৰাখে সেইসকলক আল্লাই ভাল পায়;

৮) আৰু যদি সিহঁতে তোমালোকৰ ওপৰত প্ৰাধান্য লাভ কৰি তোমালোকৰ বিষয়ে আত্মীয়তাৰ অথবা চুক্তিৰ সম্বন্ধ ৰক্ষা নকৰে তেন্তে কেনেকৈ (সিহঁতৰ সৈতে সন্ধি হ'ব পাৰে)? সিহঁতে মুখৰ কথাকে তোমালোকক সন্তোষ দিব বিচাৰে কিন্তু সিহঁতৰ অন্তৰসমূহে তাৰ সমৰ্থন নকৰে; আৰু সিহঁতৰ সৰহ ভাগেই অসঞ্জাতি।

فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاتُّبُوا لِلشُّرَكِيَّةِ
حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَجَدُواكُمْ وَأَقْدُوا
لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ فَبِمَا تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا
الزَّكَاةَ فَخَلَوْا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑤

وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الشُّرَكِيَّةِ اسْتَجَارَكَ فَأَجْرُهُ عَلَى الْبَيْعِ
كَلِمَ اللَّهُ ثُمَّ ابْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَعْلَمُونَ ⑥

كَيْفَ يَكُونُ لِلشُّرَكِيَّةِ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا
اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقْبِلُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ⑦

كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِعْلَاءَ
وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ
وَآلَتُهُمْ فَاسْفُونَ ⑧

৯) আল্লাৰ নিদৰ্শনসমূহৰ সলনি সিহঁতে সামান্য মূল্য গ্ৰহণ কৰে, আৰু তেওঁৰ পথৰ পৰা (মানুহক) প্ৰতিৰোধ কৰে; কোনো সন্দেহ নাই, সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছে কেনে জঘন্য!

اَشْتَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَن سَبِيلِهِ
إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ①

১০) (সিহঁতৰ প্ৰতি) যিজনে বিশ্বাস কৰে সেইজনৰ বিষয়ে সিহঁতে আত্মীয়তা অথবা চুক্তিৰ সম্বন্ধ ৰক্ষা নকৰে; আৰু এই বিলাকেই হৈছে সীমালঙ্ঘনকাৰী।

لَا يَرْجُونَ فِي مَوْتِهِمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُعْتَدُونَ ②

১১) কিন্তু যদি সিহঁতে অনুতাপ কৰে আৰু নমাজৰ অনুষ্ঠান কৰে আৰু জকাত দান কৰে, তেন্তে সিহঁত ধৰ্ম্মত তোমালোকৰ ভাই ককাই, আৰু যিবিলাক মানুহৰ জ্ঞান আছে সেইবিলাকৰ নিমিত্তে আমি নিদৰ্শনসমূহ ফট্‌ফটীয়াকৈ বৰ্ণনা কৰোঁ।

فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَفَخَّخُوا كُمْ
فِي الدِّينِ وَفَضَّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ③

১২) আৰু সিহঁতে যদি চুক্তিত আবদ্ধ হোৱাৰ পাছত নিজৰে শপতবোৰ ভাঙে আৰু তোমালোকৰ ধৰ্ম্মৰ নিন্দা কৰে, তেন্তে তোমালোকে অবিশ্বাসৰ নেতৃত্বন্দৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবা, যাতে সিহঁত অনায়াৰ পৰা বিৰত থাকে, কিয়নো সিহঁতে নিজৰ শপতবোৰ কেতিয়াও ৰক্ষা নকৰে।

وَإِنْ تَكْتُمُوا آيَاتِنَا لَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا
فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا إِنَّتَهُ الْكُفْرُ إِنَّهُمْ لَا آيْمَانَ
لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ④

১৩) যিবিলাকে নিজৰ শপতবোৰ ভাঙিছে আৰু ৰচুলক (ঘৰৰ পৰা) উলিয়াই দিবলৈ অভিসন্ধি পাতিছে, আৰু পোন প্ৰথমে যিবিলাকে (তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে) অভিযান চলাইছে, সিহঁতৰে সৈতে যুদ্ধ নকৰিবা নে? তোমালোকে সিহঁতক ভয় কৰিছা নে কি? অথচ আল্লা অধিক যোগ্য যে তেওঁলৈ তোমালোকে ভয় ৰাখা, যদিহে তোমালোক বিশ্বাসী হোৱা।

إِلَّا تُقَاتِلُونَّ قَوْمًا تَكْتُمُوا آيَاتِنَا لَهُمْ وَهُمْ يَخْرُجُ
الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَاءُكُمْ وَأولَ مَرَّةٍ أَخْشَوْهُمْ فَاللَّهُ
أَحَى أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ⑤

১৪) সিহঁতৰ সৈতে সংগ্ৰাম চলাই থাকা; তোমালোকৰ হাতসমূহেৰে আল্লাই সিহঁতক শাস্তি

فَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْرِجُهُمْ مِنْكُمْ

দিব, আৰু সিহঁতক লাঞ্ছিত কৰিব, আৰু সিহঁতৰ ওপৰত জয়ী হ'বলৈ তোমালোকক সহায় কৰিব, আৰু বিশ্বাসী লোকসকলৰ অন্তৰসমূহত আশ্বাস জন্মাব;

১৫) আৰু তেওঁ সিহঁতৰ অন্তৰসমূহৰ ক্ৰোধ নিবারণ কৰিব, আৰু আল্লাই যাৰ ফালে ইচ্ছা তাৰ ফালেই কৃপাদৃষ্টি কৰিব; আৰু আল্লা সৰ্ব্বজ্ঞাতা, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

১৬) তোমালোকে ভাবি লৈছা নে, ইমানতে তোমালোকক এৰি দিয়া হ'ব, অথচ এতিয়ালৈকে আল্লাই তোমালোকৰ মাজৰ সেই সকলৰ পৰীক্ষা লোৱা নাই যিসকলে সংগ্ৰাম কৰিছে, আৰু আল্লা আৰু তেওঁৰ ৰচুল আৰু বিশ্বাসীসকলৰ বাহিৰে আনক অন্তৰৰ বন্ধু বুলি গ্ৰহণ কৰা নাই? আৰু তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰা সেই সম্বন্ধে আল্লা পৰিষ্কাৰত।

১৭) যিহেতু অংশীবাৰীবিলাকে নিজেই নিজৰ বিপক্ষে অবিশ্বাসৰ সাক্ষী দিছে সিহঁতৰ নিমিত্তে আল্লাৰ মচ'যিদসমূহৰ সংস্কাৰ সাধন কৰা নৰ'জে; যিবিলাকৰ কাৰ্য্যসমূহ নিষ্ফল কৰা হ'ব সিবিলাক ইহঁতেই; আৰু সিহঁত স্থায়ীৰূপে বাস কৰিব নৰকৰ অগ্নিত।

১৮) আল্লাৰ মচ'যিদসমূহৰ সংস্কাৰ সাধন কৰিবৰ যোগ্য সেইজনেই যিজনে আল্লাত আৰু শেষ দিনত বিশ্বাস কৰিছে, আৰু নমাজৰ অনুষ্ঠান কৰিছে, আৰু জকাত দান কৰিছে, আৰু যিজনে আল্লাত ভিন্ন আনক ভয় নকৰে; শেহত সম্ভৱতঃ এনেবিলাকেই সুপথ-প্ৰাপ্তসকলৰ অন্তৰ্গত হ'ব।

১৯) হয কৰৌতাবিলাকৰ নিমিত্তে পানীৰ আয়োজন কৰা আৰু পৱিত্ৰ মচ'যিদৰ যত্ন লোৱাৰ

عَلَيْهِمْ وَيَسْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾

وَيَذِهُبُ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَن مَّن يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا
مِنْكُمْ وَلَمْ يَخُذْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ جَبَّارٌ عَزِيزٌ ﴿١٦﴾

مَا كَانَ لِلشُّرَكِيَّةِ أَنْ يَعْبُرُوا مَعَ اللَّهِ شَهِيدِينَ
عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

إِنَّمَا يَعْبُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَحْشَ إِلَى اللَّهِ
فَسَاءَ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُفَّرُوا مِنَ الْهَتَدِيِّينَ ﴿١٨﴾

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

কাৰ্য্য সেইজনৰ (কাৰ্য্যৰ) তুল্য বুলি তোমালোকে গণ্য কৰিছা নে যিজনে আল্লাত আৰু শেষ দিনত বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে আৰু আল্লাৰ পথত সংগ্ৰাম কৰিছে? এই দুবিধ কাৰ্য্য আল্লাৰ দৃষ্টিত সমান হ'ব নোৱাৰে; আৰু অন্যাযকাৰী লোকবিলাকক আল্লাই সুপথ প্ৰদৰ্শন নকৰে।

২০) যিসকলে বিশ্বাস কৰিছে আৰু ঘৰবাৰী ত্যাগ কৰিছে, আৰু নিজৰ ধন-সম্পদ আৰু নিজৰ প্ৰাণসমূহ বিসৰ্জন দি আল্লাৰ পথত সংগ্ৰাম কৰিছে, সেইসকলে লাভ কৰিব মহান মৰ্যাদা; আৰু সফল-মনোৰথ হোৱা লোক এই সকলেই।

২১) তেওঁলোকৰ প্ৰভুৱে তেওঁলোকক শুভ-সংবাদ দান কৰিব নিজ সন্নিধানৰ কৰুণাৰ, আৰু (নিজ) সন্তুষ্টিৰ, আৰু তেওঁলোকৰ নিমিত্তে এনে উদ্যানসমূহৰ যাৰ মাজত বিৰাজ কৰিব অনন্ত সুখ-সন্তোষ।

২২) তাৰ মাজতে তেওঁলোক অৱস্থান কৰিব অনন্তকাল; ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, আল্লাৰেই ওচৰত আছে মহান প্ৰতিদান।

২৩) হে বিশ্বাসীসকল, যদি তোমালোকৰ পিতৃসকলে আৰু তোমালোকৰ ভ্ৰাতৃসকলে বিশ্বাসতকৈ অশ্বাসক বেছি ভাল পায়, তেওঁলোকক তোমালোকে বন্ধুৰূপে গ্ৰহণ নকৰিবা; আৰু তোমালোকৰ মাজৰ যিবিলাকে তেওঁলোকক বন্ধুৰূপে গ্ৰহণ কৰে, অন্যাযকাৰী লোক সেই বিলাকেই।

২৪) তুমি কোৱাঁ, তোমালোকৰ পিতৃবিলাক, আৰু তোমালোকৰ পুত্ৰবিলাক, আৰু তোমালোকৰ ভ্ৰাতৃবৃন্দ, আৰু তোমালোকৰ পত্নীবিলাক, আৰু তোমালোকৰ আত্মীয়স্বজন, আৰু যি

كُنَّ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْثَرُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَ
أُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتْ لَهُمْ
فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾

خَلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ
أَوْلِيَاءَ إِنْ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ
فَإُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَتَّخِذُونَ

ধন-সম্পত্তি তোমালোকে অৰ্জন কৰিছা, আৰু যি ব্যৱসা শিথিল হোৱাৰ তোমালোকে আশঙ্কা কৰা, এনে বাসস্থানসমূহ যি তোমালোকে ভাল পোৱা, — এই সকলোবিলাক যদি তোমালোকৰ কাৰণে আত্মা আৰু তেওঁৰ ৰচুলতকৈ, আৰু তেওঁৰ পথত সংগ্ৰাম কৰাতকৈ বেছি প্ৰীতিকৰ হয়, তেন্তে তোমালোকে আত্মাই নিজৰ মীমাংসা প্ৰকাশ কৰালৈকে অপেক্ষা কৰা; আৰু আত্মাই অবাধা লোকবিলাকক পথ প্ৰদৰ্শন নকৰে।

২৫) স্বৰূপতে আত্মাই বহু যুদ্ধক্ষেত্ৰত তোমালোকক সহায় কৰিছে, আৰু হুনাইন-যুদ্ধৰ দিনাও (সহায় কৰিছিল) — যিদিনা তোমালোকৰ সংখ্যাৰ অধিকতাই তোমালোকৰ মনত অহঙ্কাৰ জন্মাইছিল, কিন্তু তাৰে তোমালোকৰ একো লাভ হোৱা নাছিল; বৰং এই পৃথিৱী প্ৰশস্ত হোৱা সত্ত্বেও তোমালোকৰ নিমিত্তে সঙ্কীৰ্ণ হৈ পৰিছিল; ফলত তোমালোকে পিঠি দেখুৱাই পিছ হুঁহকি গৈছিল।

২৬) পিছত আত্মাই নিজ ৰচুলৰ প্ৰতি, আৰু বিশ্বাসীসকলৰ প্ৰতি, নিজ ফালৰ পৰা শান্তি অৱতীৰ্ণ কৰিছিল, আৰু এনে এদল সৈন্য নমাই পঠিয়াইছিল যিবিলাকক তোমালোকে দেখা পোৱা নাছিল; আৰু যিবিলাক অবিশ্বাসী হৈছিল সেইবিলাকক তেওঁ (এইদৰে) শান্তি প্ৰদান কৰিছিল; আৰু অবিশ্বাসীবিলাকৰ এয়ে প্ৰতিফল।

২৭) তাৰ পাছত আত্মাই যাৰ প্ৰতি ইচ্ছা তাৰ প্ৰতি নিজ কৰুণাৰে সৈতে প্ৰত্যাৱৰ্ত্তন কৰিব; আৰু আত্মা শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

২৮) হে বিশ্বাসীসকল প্ৰকৃত কথা এয়ে, অংশী-বাদীবিলাক (আধ্যাত্মিকৰূপে) অশুচি, গতিকে সিহঁতৰ (হিচাবে) এই বছৰৰ পৰা সিহঁত যেন পৱিত্ৰ মচযিদ্ৰৰ ওচৰ নাচাপে; আৰু তোমালোকে

كَسَادَهَا وَمَسْكِنٍ تَرَضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ
اللَّهُ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ لَا يَوْمَعِحِينَ
إِذْ أَجَبْتَكُمْ لَكُمْ تَعْنٍ فَلَئِمْنَا عَنْكُمْ شَيْئًا
وَصَاحَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَابْتِئْتُمُ
مُؤَدِّبِينَ ﴿٢٥﴾

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ
وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْمَشْرِكُونَ بَجَسٍ فَلَا يَقْرَبُوا
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا وَإِنْ حُفَّتُمْ

যদি দাবিদ্বাৰ আশঙ্কা কৰা, তেন্তে (জানিবা) আল্লাই ইচ্ছা কৰিলে নিজ কৃপা গুণে তোমালোকক সঙ্গতিসম্পন্ন কৰিব; বাস্তৱতে আল্লা সৰ্ব্বজ্ঞাতা, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

عِبَلَةٌ فَسَوْفَ يُعْزِمُكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ
إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾

২৯) পুথি পোৱাবিলাকৰ মাজৰ যিবিলাকে আল্লাত আৰু শেষ দিনত বিশ্বাস নকৰে, আৰু তেওঁৰ ৰচুলে যি অবৈধ কৰিছে তাক অবৈধ বুলি গণ্য নকৰে আৰু সত্য ধৰ্ম্মৰ অনুবৰ্ত্তন নকৰে, সেইবিলাকৰ বিৰুদ্ধেও তোমালোকে যুদ্ধ কৰিবা, যেতিয়ালৈকে সিহঁত নিজৰ অধীনতা স্বীকাৰ কৰি নিজ হাতেৰে যিজ্য়া আদায় নকৰে।

فَاتَّبَعُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَلَا يُعَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدْعُونَ
دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ
عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَافِرُونَ ﴿١٩﴾

৩০) আৰু ইহুদীবিলাকে কয়, এজৰা আল্লাৰ পুত্ৰ, আৰু খৃষ্টিয়ানবিলাকে কয়, মচীহ আল্লাৰ পুত্ৰ; ই সিহঁতৰ নিজ মুখসমূহৰ কথা মাথোন; যিবিলাক আগতে অবিশ্বাসী হৈছিল সেইবিলাকৰ কথাৰহে সিহঁতে অনুকৰণ কৰিছে। সিহঁতৰ প্ৰতি আল্লাৰ অভিশাপ পৰক! সিহঁতক কোনফালে ঘূৰাই নিয়া হৈছে!

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ لِّإِبْنِ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ
ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَتَلْتُمُوهُمْ اللَّهُ إِنِّي لَأُبْرَأُكُمْ

৩১) সিহঁতে আল্লাক এৰি নিজ শাস্ত্ৰজ্ঞবিলাকক আৰু নিজ মঠবাসী সন্ন্যাসীবিলাকক আৰু মৰ্যমৰ পুত্ৰ মচীহক প্ৰভুৰূপে গ্ৰহণ কৰিছে, অথচ সিহঁতক ইয়াকে মাথোন আদেশ দিয়া হৈছিল, সিহঁতে যেন একেজন উপাস্যৰ আৰাধনা কৰে, যিজনৰ বাহিৰে আন উপাস্য নাই; সিহঁতে যে অইনক তেওঁৰ সমানে উপাস্য পাতি লৈছে তাৰ পৰা তেওঁ পৰম পৱিত্ৰ।

أَتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَالْمَسِيحِ ابْنِ مَرْيَمَ وَمَا أُمُورُهُمْ إِلَّا لِيُعْبَدُوا
إِلَّهَا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحٰنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٠﴾

৩২) সিহঁতে নিজৰ মুখসমূহৰে ফু-মাৰি আল্লাৰ জেউতি নুমাৰিলে ইচ্ছা কৰে; কিন্তু আল্লাই নিজ জেউতি পূৰ্ণ নকৰাকৈ নাথাকে, যদিও অবিশ্বাসী-বিলাকে তাকে ভাল নাপায়।

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ
إِلَّا أَنْ يَتَذَكَّرَ لَكُمْ وَتُذَكَّرُوا وَتُؤْمَرُونَ

৩৩) তেৱেঁই সুপথ আৰু সত্য ধৰ্ম্মৰে সৈতে তেওঁৰ ৰচুলক প্ৰেৰণ কৰিছে, যাতে তেওঁ তাৰ শ্ৰেষ্ঠতা সকলো ধৰ্ম্মৰ ওপৰত স্থাপন কৰে, যদিও অংশীবাদীবিলাকে তাকে ভাল নাপায়।

৩৪) হে বিশ্বাসীসকল, সঁচাকৈয়ে শাস্ত্ৰজ্ঞবিলাকৰ আৰু মঠবাসী সন্ন্যাসী বিলাকৰ বহুতে মানুহৰ ধন-সম্পত্তি অসত্যৰূপে গ্ৰাস কৰে, আৰু সিহঁতে আল্লাৰ পথৰ পৰা মানুহক প্ৰতিৰোধ কৰে। আৰু যিবিলাকে সোণ ৰূপ সঁচি থয়, আৰু তাকে আল্লাৰ পথত ব্যয় নকৰে, সেইবিলাকক তুমি যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তিৰ সংবাদ দিয়া।

৩৫) সেইদিনা সেই (সঁচি থোৱা) ধন নৰকৰ অগ্নিত তপত কৰা হ'ব; আৰু তাৰে সৈতে সিহঁতৰ কঁপালবোৰত আৰু সিহঁতৰ কাষবোৰত আৰু সিহঁতৰ পিঠিবোৰত (পুৰি) দাগ দিয়া হ'ব; (তেতিয়া সিহঁতক কোৱা হ'ব,) যি তোমালোকে নিজে ভোগ কৰিবলৈ সঁচি থৈছিল এই বোৰেই; গতিকে যি সঁচি থৈছিল তাৰে (আজি) সোৱাদ লোৱা।

৩৬) বাস্তৱতে আল্লাই আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী সৃজন কৰাৰ দিনৰে পৰা আল্লাৰ লিপিত তেৱেঁ নিৰ্ণয় কৰা মাহসমূহৰ গণনা হৈছে বাৰটা মাহ, তাৰে মাজৰ চাৰিটা মাহ পৱিত্ৰ; সেয়ে সঠিক নিয়ম, গতিকে এই কেইটা মাহৰ ভিতৰত (তাৰ পৱিত্ৰতা লঙ্ঘন কৰি) তোমালোকে নিজৰ প্ৰতি অন্যায় নকৰিবা, আৰু যিদৰে অংশীবাদীবিলাকে একেলগ হৈ তোমালোকৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিছে সেইদৰে তোমালোকেও একেলগ হৈ সিহঁতৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবা, আৰু জানি থোৱা, আল্লা ধৰ্ম্ম-পৰায়ণসকলৰ সঙ্গী।

৩৭) (পৱিত্ৰ মাহ) পাছলৈ নিয়াটো অবিশ্বাস

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
عَلَىٰ الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَجْبَارِ وَالرُّهْبَانِ
لِيَآكُؤُنَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن
سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ
وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ
أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ تَكَوَّىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ
وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ
فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ
اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ
ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنفُسَكُمْ
وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَآفَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَآفَّةً
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا

বঢ়াই লোৱাৰ বাহিৰে একো নহয়; ইয়াৰ দবাৰা অবিশ্বাসীবিলাকক (আৰু বেছিকৈ) বিপথে নিয়াহে হয়; এটা বছৰত সিহঁতে যিটো মাহ বৈধ কৰে সেইটো মাহকে আন বছৰত অবৈধ কৰে, যাতে আল্লাই নিৰ্দিষ্ট কৰা পৱিত্ৰ মাহৰ সংখ্যাৰ সৈতে সমন্বয় ৰাখিব পাৰে; তাৰ ফলত যিটো মাহ আল্লাই অবৈধ কৰিছে তাকে সিহঁতে বৈধ কৰে; (এইদৰে) সিহঁতৰ কুকাৰ্যাসমূহ সিহঁতৰ চকুত শোভনীয় হৈ পৰে। আৰু আল্লাই অবিশ্বাসী লোকক সুপথ প্ৰদৰ্শন নকৰে।

৩৮) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকৰ এনে অৱস্থা কিয়, যেতিয়া তোমালোকক আদেশ দিয়া হয় আল্লাৰ পথত ৰণ কৰিবলৈ ওলাই যোৱা, তোমালোকে গধুৰ হৈ মাটিত পৰি লাগি থাকা? পৰকালতকৈ ইহকালৰ জীৱনত তোমালোক বেছি সন্তুষ্ট হৈছা নে? অথচ পৰকালৰ ৰিজনিত ইহকালৰ জীৱনৰ ভোগ-উপভোগ অলপীয়া মাথোন।

৩৯) যদি তোমালোকে (ৰণলৈ) ওলাই নোযোৱা তেওঁ তোমালোকক ভোগ কৰিবলৈ দিব যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি, আৰু তোমালোকৰ সলনি অইন এটা জাতিক প্ৰতিষ্ঠিত কৰিব; আৰু তোমালোকে তেওঁৰ কোনো ক্ষতি কৰিব নোৱাৰিবা; আৰু সকলো বস্তুৰ ওপৰত আল্লাৰ আছে মহান ক্ষমতা।

৪০) যদি তোমালোকে তেওঁক (ৰচুলক) সহায় নকৰা তেন্তে (স্মৰণ কৰা) অবিশ্বাসীবিলাকে (নগৰৰ পৰা) তেওঁক উলিয়াই দিওঁতে আল্লাইহে স্বৰূপতে তেওঁক সহায় কৰিছিল; তেতিয়া দুয়োজন গুহাৰ ভিতৰত আশ্ৰয় লৈছিল; দুজনৰ মাজত তেওঁ আছিল এজন; তেওঁ নিজ সঙ্গীজনক কৈছিল, তুমি বেজাৰ নকৰিবা, নিশ্চয় আল্লা আছে

يُجَاوِزُكَ عَمَّا وَ يُحَرِّمُونَكَ عَمَّا تَيَّوَّطَأُونَ عِدَّةَ مَا
حَرَّمَ اللَّهُ فَيَجْلُؤْا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زُبْنَ لَهُمْ سُوْرُ

عُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٨﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ انْفِرُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْتُمُ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ
الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي
الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٩﴾

إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا
غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
ثَانِي اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ
لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ

আমাৰ লগতে। শেহত তেওঁৰ প্ৰতি আল্লাই নিজ ফালৰ পৰা অৱতীৰ্ণ কৰিছিল শাস্তি; আৰু তেওঁক এনেবিলাক সেনা দি সহায় কৰিছিল যিবিলাকক তোমালোকে দেখা পোৱা নাছিল; আৰু অবিশ্বাসীবিলাকৰ বাক্যক তেওঁ তল্‌নিয়া কৰিলে, আৰু যি আল্লাৰ বাক্য সেয়ে উন্নত; আৰু আল্লাই শক্তিশালী, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

৪১) তোমালোক (ৰণলৈ) ওলাই যোৱা, লঘু ভাৰ লৈ আৰু গধুৰ ভাৰ লৈ; আৰু আল্লাৰ পথত সংগ্ৰাম কৰা, নিজৰ ধন সম্পত্তি আৰু নিজৰ প্ৰাণসমূহ উৎসৰ্গ কৰি; সেয়ে তোমালোকৰ পক্ষে কল্যাণকৰ, যদিহে তোমালোকৰ জ্ঞান থাকে।

৪২) লাভৰ আশা সদাহ আৰু ভ্ৰমণ চুটি হোৱা হলে সিহঁত নিশ্চয় তোমাৰ অনুসৰণ কৰিলেহেঁতেন; কিন্তু যুদ্ধ যাত্ৰা চকুত লাগিল কঠিন, দীঘলীয়া। অথচ সিহঁতে আল্লাৰ নাম লৈ শপত খাই কৈছিল, সক্ষম হোৱা হলে আমিও তোমালোকৰ লগতে নিশ্চয় ওলাই পৰিলোঁ-হেঁতেন। (এনে কাৰ্য্য কৰি) সিহঁতে নিজ আত্মাসমূহৰে ধ্বংস সাধন কৰিছে; আৰু সিহঁত যে নিশ্চয় মিথ্যাবাদী আল্লাই জানে।

৪৩) আল্লাই তোমাৰ চিন্তা দূৰ কৰক! সত্যবাদীবিলাকৰ সত্যতা তোমাৰ আগত সুস্পষ্ট নোহোৱালৈকে আৰু মিথ্যাবাদীবিলাকক তুমি চিনি নোপোৱালৈকে কিয় সিহঁতক (যুদ্ধলৈ যোৱাৰ পৰা অব্যাহতিৰ) অনুমতি দিছিল।

৪৪) যিসকলে আল্লাত আৰু শেষ বিচাৰৰ দিনত বিশ্বাস কৰে সেইসকলে নিজৰ ধন-সম্পদ আৰু নিজৰ প্ৰাণসমূহ বিসৰ্জন দি সংগ্ৰামত যোগ দিয়াৰ পৰা (অব্যাহতিৰ) অনুমতি তোমাৰ পৰা নিবিচাৰে; আৰু ধৰ্মপৰায়ণসকলক আল্লাই ভালকৈ জানে।

وَإِيْدَاكَ يُجُوْدُ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْهَاءَ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَاءُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٥٠﴾

إِنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٥١﴾

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيْبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِن بَعْدَتْ عَنْهُمْ آلُفَةُ السُّفْهَاءِ وَسَوَّخِلْفُونَ بِآلِهِ لَوْ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٥٢﴾

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّى يَتَّبِعَكَ لَكِ الَّذِينَ كَذَبُوا وَتَعْلَمَ الْكَذِبِينَ ﴿٥٣﴾

لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَن يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿٥٤﴾

৪৫) কেৱল সেইবিলাকেই তোমাৰ পৰা (অব্যাহতিৰ) অনুমতি বিচাৰে যিবিলাকে আল্লাত আৰু শেষ বিচাৰৰ দিনত বিশ্বাস নকৰে; কিয়নো সিহঁতৰ অন্তৰসমূহ সন্দেহৰে পৰিপূৰ্ণ; সেই দেখি সিহঁতে নিজৰ সন্দেহৰ মাজতে দোখোৰমোৰ অৱস্থাত পৰি থাকে।

৪৬) আৰু ৰণলৈ ওলাবলৈ ইচ্ছা কৰা হলে তাৰ কাৰণে সিহঁতে কিছু পৰিমাণে নিশ্চয় আয়োজনো কৰিলেহেঁতেন; কিন্তু সিহঁতৰ পক্ষে ৰণলৈ ওলাই যোৱা আল্লাই ভাল পোৱা নাছিল; গতিকে তেওঁ সিহঁতক পিছ হুঁহকি থাকিবলৈ দিলে; আৰু সিহঁতক যেন কোৱা হৈছিল, (ঘৰতে) বহি থকাবিলাকৰ লগতে তোমালোকো বহি থাকা।

৪৭) তোমালোকৰ লগতে সিহঁতো (ৰণলৈ) ওলোৱা হলে সিহঁতে তোমালোকৰ আতুৰণিহে বৃদ্ধি কৰিলেহেঁতেন, আৰু তোমালোকৰ মাজত বিচ্ছেদ সৃষ্টি কৰিবৰ অৰ্থে সিহঁতে তোমালোকৰ দলৰ মাজেদি ল'ৰা-ঢপৰাহে কৰিলেহেঁতেন; আৰু তোমালোকৰ মাজতো এনেবিলাক আছিল যিবিলাকে সিহঁতৰ কু-কথাত কাণ দিলেহেঁতেন; আৰু অনায়াসকাৰীবিলাকক আল্লাই ভালকৈ জানে।

৪৮) স্বৰূপতে ইতিপূৰ্বেও সিহঁতে বিচ্ছেদ সৃষ্টি কৰিবলৈ বিচাৰিছিল, আৰু তোমাৰ কাৰ্য্যসমূহ ওলটু-পালটু কৰিবলৈ অভিসন্ধি পাতিছিল; সিহঁতৰ অনিচ্ছা সত্ত্বেও সত্যৰ আগমন হ'ল, আৰু আল্লাৰ স্মীমাংসা প্ৰস্তুটিত হৈ পৰিল।

৪৯) আৰু সিহঁতৰ মাজত এনে মানুহো আছিল যি ইয়াকে কৈছিল মোক (ইয়াতে থাকিবলৈ) অনুমতি দিয়া আৰু মোক পৰীক্ষাত নেপেলাবা; অথচ এনেবিলাক মানুহ এতিয়াও পৰীক্ষাত পৰি আছে। আৰু অবিশ্বাসীবিলাকক নিশ্চয় নৰকে আগুৰি ধৰিব।

إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٥﴾

وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ
اللَّهُ ابْتِغَاءَهُمْ فَتَبَّطَّهُمْ وَقِيلَ اتَّعِدُوا وَاصْعِ
الْقَعْدِيْنَ ﴿٤٦﴾

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا أُفْعُوا
خَلْقَكُمْ يُعْبَغُونَ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَعُودٌ لَهُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾

لَقَدْ ابْتِغَاؤُ الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ
حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُونِ ﴿٤٨﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ سُئِنُ لِي وَلَا تَقْتَرِي الْأَلِي
الْفِتْنَةَ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَكَبِيئَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾

৫০) তোমাৰ মঙ্গল ঘটিলে সিহঁতে বেজাৰ কৰে ; কিন্তু যদি তোমাৰ ওপৰত কোনো বিপদ পৰে সিহঁতে কয়, স্বৰূপতে ইয়াৰ প্ৰতিকাৰৰ নিমিত্তেই আগৰে পৰা আমি যত্ন লৈছিলোঁ ; আৰু (ইয়াকে কৈ) সিহঁত প্ৰফুল্ল মনেৰে উভতি যায়।

৫১) তুমি কোৱাঁ, আমাৰ নিমিত্তে আল্লাই যি লিপিবদ্ধ কৰি থৈছে তাৰ বাহিৰে কোনো বিপদ আমাৰ ওপৰত কেতিয়াও নপৰে ; তেৱেঁই আমাৰ সংৰক্ষক ; আৰু বিশ্বাসীসকলে তেওঁৰেই ওপৰত ভৰসা ৰখা উচিত।

৫২) তুমি কোৱাঁ, আমাৰ পক্ষে দুইটিৰ এটি মঙ্গলৰ বাহিৰে আন (কোনো দুৰ্ঘটনাৰ) অপেক্ষা কৰিছা নেকি ? কিন্তু আমি তোমালোকৰ সম্বন্ধে ইয়াৰে অপেক্ষা কৰিছোঁ যে আল্লাই নিজ ফালৰ পৰা নাইবা আমাৰ হাতসমূহ দ্বাৰা তোমালোকক শাস্তি প্ৰদান কৰে ; এতেকে তোমালোকে অপেক্ষা কৰাঁ ; আমিও তোমালোকৰ লগতে অপেক্ষা কৰি থাকিম।

৫৩) কোৱাঁ, তোমালোকে নিজ ইচ্ছা বা অনিচ্ছাৰে ধন ব্যয় কৰাঁ ; তোমালোকৰ পৰা এনে ধন কেতিয়াও গ্ৰহণ কৰা নহ'ব ; (কিয়নো) নিশ্চয় তোমালোক অবাধ্য জাতি।

৫৪) আৰু সিহঁতৰ অৰ্থদান সিহঁতৰ পৰা গৃহীত নোহোৱাৰ প্ৰতিৰোধ ইয়াৰ বাহিৰে একো নাই যে সিহঁতে আল্লাত আৰু তেওঁৰ বচুলত অবিশ্বাস কৰিছে, আৰু সিহঁতে যেতিয়া নমাজলৈ আহে এলেছৰা হৈছে আহে, আৰু (ধৰ্ম্মৰ কাৰণে) সিহঁতে অনিচ্ছাৰেহে ধনব্যয় কৰে।

৫৫) এতেকে সিহঁতৰ ধন-সম্পত্তিয়ে আৰু সিহঁতৰ সন্তান-সন্ততিয়ে তোমাক যেন বিস্মিত

إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَفُوقُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ وَالنَّحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِنَا أَوْ بِأَيْدِينَا فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾

قُلْ أَنْفَقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ إِن كُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٣﴾

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَىٰ وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَرِهُونَ ﴿٥٤﴾

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ

নকৰে; আল্লাই ইয়াকেহে ইচ্ছা কৰিছে, পাৰ্থিৱ জীৱনত সিহঁতক এই বিলাকৰ দ্বাৰা শাস্তি দিব আৰু অবিশ্বাসী অৱস্থাতেই যেন সিহঁতৰ প্ৰাণসমূহৰ প্ৰয়োগ হয়।

اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ
أَنفُسَهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٦﴾

৫৬) আৰু সিহঁত নিশ্চয় তোমালোকৰ মাজৰেই বুলি সিহঁতে আল্লাৰ নাম লৈ শপত খায়, অথচ সিহঁত তোমালোকৰ মাজৰ নহয়; বৰং সিহঁত এটা ভয়াতুৰ জাতি।

وَيَجْعَلُونَ بِاللَّهِ إِنِّهِمْ لَيَنْكُرُونَ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَ
لَإِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرُقُونَ ﴿٥٧﴾

৫৭) সিহঁতে কোনো আশ্ৰয়-স্থল বা (পৰ্বতৰ) গুহাসমূহ অথবা লুকাই সোমাবৰ এটা বাট দেখা পোৱা হ'লে তালৈকে সিহঁতে ছৰা-মূৰাকৈ ল'ৰি গ'লাহেঁতেন।

لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأً أَوْ مَغْرَبًا أَوْ مَدْحَلًا لَّوَلَّوْا
لِلَّيْتِ وَهُمْ يَفْجَحُونَ ﴿٥٨﴾

৫৮) আৰু সিহঁতৰেই ভিতৰত এনেবিলাক মানুহো আছে যিবিলাকে দান-বিতৰণ সম্বন্ধে তোমাক দোষাৰোপ কৰে; কিন্তু দানৰ ভাগ সিহঁতকো যদি দিয়া হয় তেন্তে সিহঁতে সন্তোষ লাভ কৰে, আৰু যদি সিহঁতক তাৰ ভাগ দিয়া নহয়, চোৱাঁ, সিহঁতে কেনেকৈ অসন্তুষ্ট প্ৰকাশ কৰে।

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّلِيْزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَاِنْ أُعْطُوا
مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥٩﴾

৫৯) আৰু (সিহঁতৰ পক্ষে কেনে মঙ্গলজনক আছিল) যদি সিহঁত আল্লাই আৰু তেওঁৰ ৰচূলে সিহঁতক যি দান কৰিছে তাতে সন্তুষ্ট থাকি এইদৰে কৰিলেহেঁতেন, আল্লাই আমাৰ নিমিত্তে যথেষ্ট, আল্লাই শীঘ্ৰে নিজ বদান্যতাৰে আৰু তেওঁৰ ৰচূলেও ইয়াতোকৈ অধিক দান আমাক দিব; নিশ্চয় আমি কেৱল আল্লাৰ ফাললৈ আগহৰে মু কৰিছোঁ।

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا
حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ
إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٦٠﴾

৬০) নিৰ্দিষ্ট দান হৈছে কেৱলমাত্ৰ দৰিদ্ৰ আৰু অভাৱগ্ৰস্তবিলাকৰ নিমিত্তে, আৰু তাৰে নিয়ন্ত্ৰণ কৰা কৰ্মচাৰীবিলাকৰ নিমিত্তে আৰু

إِنَّا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ

যিবিলাকৰ অন্তৰসমূহ (ধৰ্মৰ প্ৰতি) আকৃষ্ট কৰা আৱশ্যক সেইবিলাকৰ নিমিত্তে, আৰু দাস-বিলাকৰ মুক্তিদানৰ নিমিত্তে, আৰু ধৰুৱাবিলাকৰ (সাহায্যৰ) নিমিত্তে, আৰু আল্লাৰ পথত (ব্যয় কৰিবৰ) নিমিত্তে, আৰু পথিকবিলাকৰ (কষ্ট দূৰ কৰিবৰ) নিমিত্তে; —এয়ে আল্লাই নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা বিধান; আৰু আল্লা সৰ্ব্বজ্ঞাতা, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

৬১) আৰু সিহঁতৰ মাজৰ কিছুমানে নবীক কষ্ট দিয়ে আৰু কয়, তেওঁ যাৰে তাৰে কথাত কাণ দিয়ে; তুমি কোৱাঁ, তেওঁ যদি সকলোৰে কথাত কাণ দিয়ে ই বৰং তোমালোকৰ পক্ষে মঙ্গলজনক; তেওঁ আল্লাত বিশ্বাস কৰে, আৰু তোমালোকৰ মাজৰ যিসকলে বিশ্বাস কৰিছে সেইসকলৰ নিমিত্তে তেওঁ কৰুণা স্বৰূপ; আৰু আল্লাৰ প্ৰেৰিত ৰচুলক যিবিলাকে কষ্ট দিয়ে সেইবিলাকে ভোগ কৰিব যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি।

৬২) তোমালোকক সন্তুষ্ট কৰিবৰ অভিপ্ৰায়ে সিহঁতে আল্লাৰ নাম লৈ তোমালোকৰ আগত শপত খায়; অথচ আল্লা আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ অধিক অধিকাৰ যে সিহঁতে তেওঁক (ৰচুলক) সন্তুষ্ট কৰে, যদিহে সিহঁত সঁচাকৈয়ে বিশ্বাসী।

৬৩) সিহঁত জনা নাই নে, যেয়ে আল্লাৰ আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ বিৰুদ্ধাচাৰণ কৰে তাৰ নিমিত্তে আছে নবকৰ অগ্নি যাৰ মাজত সি বহুকালৰ নিমিত্তে থাকিব লাগিব? সেয়ে হৈছে বিষম অৱমাননা।

৬৪) কপট্যাচাৰীবিলাকে সিহঁতৰ বিষয়ে এনে এটা চুৰা অৱতীৰ্ণ হ'ব বুলি আশঙ্কা কৰে যি সিহঁতৰ অন্তৰসমূহৰ ভিতৰৰ কথা সিহঁতৰ আগত প্ৰকাশ কৰিব; তুমি কোৱাঁ, তোমালোকে উপহাস

عَلَيْهَا وَالْمَوْلَفَةَ فَلَوْبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَرِينِ
وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦١﴾

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أذُنٌ
فُلْ أذُنٌ خَيْرٌ لَّكُمْ يَوْمِنِ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِمُؤْمِنِينَ
وَرَحْمَةً لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ
اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٢﴾

يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ
أَنْ يُرْضَوْهُ إِنَّ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٣﴾

اشلثة

الَّذِينَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مَن يُجَادِدُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ
لَهُ نَارُ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْحُزْنُ الْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾

يَجِدَرُ الْمُتَفَقُونَ أَنْ تَنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ
بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ اسْتَغْفِرُوا ۖ إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ

কৰি থাকা; বাস্তৱতে যিত কথালৈ তোমালোকে
আশঙ্কা কৰিছা তাকে আল্লাই (পোহৰলৈ) উলিয়াই
আনিব।

مَا تَعُدُّوْنَ ۝۳

৬৫) আৰু তুমি সিহঁতক সুধিলে সিহঁতে নিশ্চয়
ক'ব, আমি উপহাস আৰু ধেমালিহে কৰিছিলোঁ;
তুমি কোৱাঁ, কি! তোমালোকে আল্লা-আৰু তেওঁৰ
নিদৰ্শনসমূহ আৰু তেওঁৰ ৰচুল সম্বন্ধে উপহাস
কৰিছিলো নে?

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ
قُلْ أِبَاهُ اللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ ۝۳

৬৬) তোমালোকে চেলু বিচাৰি নুলিয়াবা;
সঁচাকৈয়ে তোমালোকে বিশ্বাস স্থাপন কৰাৰ
পাছত পুনৰ অবিশ্বাস কৰিব লাগিছা;
তোমালোকৰ মাজৰ এদলক ক্ষমা কৰিবলৈ যদিও
আমি প্রস্তুত, অইন এদলক আমি নিশ্চয় শাস্তি
দিম, কিয়নো সিহঁত প্রকৃততে অপৰাধী আছিল।

لَا تَعْتَدُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنَّ نَعْفَ عَنْ
كَافِرَةٍ مِّنْكُمْ نَعْدِبُ طَائِفَةٌ يَأْتِهِمُ الْكَاذِبُ الْمُجْرِمُونَ ۝۳

৬৭) পুৰুষ ভণ্ডবিলাক আৰু নাৰী ভণ্ডবিলাকৰ
ইদল সিদলৰেই নিচিনা; সিহঁতে অসৎকাৰ্য্য
কৰিবলৈ আদেশ দিয়ে আৰু সৎকাৰ্য্য কৰিবলৈ
নিষেধ কৰে; আৰু নিজৰ হাতসমূহ বন্ধ কৰি
ৰাখে; সিহঁতে আল্লাক পাহৰিছে, সেই দেখি
আল্লায়ো সিহঁতক এৰি দিছে; যিবিলাক ভণ্ড
নিশ্চয় সিহঁতেই বিৰোধী।

الْمُتَّقُونَ وَالسُّفْقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ
بِالْبُكَرِ وَيَهْوُونَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ
سُئِلُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُسْفِقِينَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ۝۳

৬৮) পুৰুষ ভণ্ডবিলাক আৰু নাৰী ভণ্ড-
বিলাকলৈ, আৰু অবিশ্বাসীবিলাকলৈ আল্লাই
নৰকৰ অগ্নিৰ প্রতিশ্ৰুতি দিছে; তাতেই সিহঁতে
স্থায়ীৰূপে বাস কৰিব; এনে শাস্তিয়ে সিহঁতৰ
নিমিত্তে যথেষ্ট; তাৰ উপৰিও আল্লাই নিজ
কৰুণাৰ পৰা সিহঁতক বঞ্চিত কৰিছে; আৰু
সিহঁতৰ নিমিত্তে আছে অবিৰাম শাস্তি, —

وَعَدَ اللَّهُ الْمُسْفِقِينَ وَالْمُكَافِرِينَ الْفٰرِحِينَ
خٰلِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَةُ اللَّهِ وَاللَّهُمَّ
عَذَابٌ مُّقِيمٌ ۝۳

৬৯) সেইবিলাকৰ দৰে যিবিলাক তোমালোকৰ
পূৰ্ববৰ্ত্তী আছিল; সিহঁত তোমালোকতকৈয়ো

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَآكْرَهًا

অধিক শক্তিশালী আছিল, আৰু সিহঁতৰ ধন-সম্পদ আৰু সন্তানসন্ততিও বেছি আছিল। পিছত সিহঁতে নিজৰ ভাগ কিছুকাল উপভোগ কৰিছিল আৰু তোমালোকেও নিজৰ ভাগ কিছুকাল উপভোগ কৰিছিলো, অবিকল সেইদৰে যিদৰে তোমালোকৰ পূৰ্ববৰ্ত্তীবিলাকে নিজ নিজ অংশ কিছুকাললৈ ভোগ কৰিছিল; আৰু সিহঁতে যেনেকৈ বৃথা কথাত মগ্ন থাকিছিল, তেনেকৈ তোমালোকেও বৃথা কথাত মগ্ন আছিলো। সেইবিলাকৰে কাৰ্য্যসমূহ ইহকাল আৰু পৰকালত নিষ্ফল হ'ব; আৰু সেইবিলাকেই হৈছে ক্ষতিগ্ৰস্ত লোক।

৭০) সিহঁতলৈ সেইবিলাকৰ বাতৰি অহা নাই নে যিবিলাক সিহঁতৰ পূৰ্ববৰ্ত্তী আছিল,—নুহ আৰু আদ আৰু ছমুদৰ জাতি, আৰু ইব্রাহিমৰ জাতি, আৰু মদয়নৰ অধিবাসীবিলাক, আৰু ভালেমান ধ্বংস হোৱা নগৰ? সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহিছিল সিহঁতৰ বচলসকল সুস্পষ্ট প্ৰমাণসমূহৰে সৈতে গতিকে সিহঁতৰ প্ৰতি আল্লাই যে অনায়া কৰিছিল ই অসম্ভৱ, বৰং সিহঁতে নিজৰ প্ৰতি নিজেইহে অনায়া কৰিছিল।

৭১) আৰু বিশ্বাসী আৰু বিশ্বাসীবিলাক পৰস্পৰ পৰস্পৰৰ বন্ধু; তেওঁলোকে সৎকাৰ্য্য কৰিবলৈ আদেশ দি়ে আৰু অসৎকাৰ্য্য কৰিবলৈ বাৰণ কৰে; আৰু তেওঁলোকে নমাজৰ অনুষ্ঠান কৰে আৰু জকাৎ দান কৰে; আৰু তেওঁলোক আল্লা আৰু তেওঁৰ বচলৰ বাধা হৈ থাকে; এইসকলৰ প্ৰতি নিশ্চয় আল্লাই নিজ কৰুণা প্ৰদৰ্শন কৰিব; নিশ্চয় আল্লা ক্ষমতাসালী, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

৭২) বিশ্বাসী পুৰুষ আৰু নাৰীসকলক আল্লাই এনে উদ্যানসমূহৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে যাৰ তলেদি জুৰিবিলাক বৈ যায়, তাতেই তেওঁলোক স্থায়ীৰূপে

أَفْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَبَعُوا بِحِلَالِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِحِلَالِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِحِلَالِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِينَ خَاصُوا أُولَئِكَ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَسِرُونَ ﴿٧٠﴾

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثُودَةَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧١﴾

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧٢﴾

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكِنٍ كَاتِبَةٍ فِي

বাস কৰিব; আৰু (তেওঁ প্রতিশ্রুতি দিছে) অনন্ত উদ্যানসমূহ থকা পৱিত্ৰ বাসস্থানবিলাকৰ; আৰু সকলোতকৈ শ্ৰেষ্ঠ (স্বৰ্গ-সুখ) হ'ব আল্লাৰ সন্তুষ্টি; এয়ে মহান মনোৰথ সফলতা।

৭৩) হে নবি, অবিশ্বাসীবিলাক আৰু কপটাচাৰীবিলাকৰ বিৰুদ্ধে তুমি সংগ্ৰাম চলাই যোৱা, আৰু সিহঁতৰ সৈতে তোমাৰ ব্যৱহাৰ কঠোৰ কৰিবা, আৰু (জানিবা) নৰকেই সিহঁতৰ আশ্ৰয়স্থল, আৰু সেয়ে প্ৰত্যাবৰ্ত্তনৰ নিকৃষ্ট ঠাই।

৭৪) সিহঁতে এনে কথা কোৱা নাই বুলি আল্লাৰ নাম লৈ শপত খায়; কিন্তু অবিশ্বাসমূলক কথা সঁচাকৈয়ে সিহঁতে কৈছিল; আৰু ইচলাম গ্ৰহণ কৰাৰ পিছতো সিহঁতৰ আচৰণ আছিল অবিশ্বাসী বিলাকৰ; আৰু সিহঁতে যিহকে সৰু কৰিছিল তাত সফলমনোৰথ হোৱা নাছিল; আৰু সিহঁতৰ বিৰুদ্ধাচৰণৰ ইয়াৰ বাহিৰে কি কাৰণ হ'ব পাৰে যে সিহঁতক আল্লাই নিজ কৃপাগুণে আৰু তেওঁৰ বচুলে সম্পদশালী কৰিছিল? এতিয়াও যদি সিহঁতে অনুতাপ কৰে ই সিহঁতৰ পক্ষে মঙ্গলজনক হ'ব; কিন্তু যদিহে সিহঁত ঘূৰি যায়, আল্লাই সিহঁতক ইহকাল আৰু পৰকালত দিব যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি; আৰু পৃথিৱীত সিহঁতৰ নিমিত্তে নাথাকিব কোনো বন্ধু নাইবা কোনো সহায় কৰোঁতা।

৭৫) আৰু সিহঁতৰ মাজত এনে কিছুমান আছিল যিবিলাকে আল্লাৰ সৈতে এই বুলি চুক্তি কৰিছিল: তেওঁ যদি আমাক নিজ কৃপাৰ ভাগ দান কৰে তেন্তে আমি নিশ্চয় দান-দক্ষিণা কৰিম, আৰু আমি নিশ্চয় ধাৰ্মিকসকলৰ মাজৰ হম।

৭৬) কিন্তু যেতিয়া তেওঁ নিজ কৃপাৰ কিছু ভাগ সিহঁতক দান কৰিলে তেতিয়া সিহঁতে তাকে লৈ কিপিণালি কৰিব ধৰিলে; আৰু সিহঁত বিৰোধী হৈ (সেই চুক্তিৰ পৰা) ঘূৰি গ'ল।

جَنَّتْ عَدُوُّكَ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ الْكَبِيرِ ذَٰلِكَ هُوَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٣﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ
عَلَيْهِمْ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَيْسَ الْبَصِيرِ ﴿٧٤﴾

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا الْكَيْفَ
كَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَتُوا بِمَا لَمْ يَنبَأُوا وَمَا
نَعْمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ
فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يَكُ عَذَابٌ
عَدَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
مِنْ دَرِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٥﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهُ لَئِنْ آتَيْنَاهُمْ فَضْلًا لَنُؤْتِيَنَّ
وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٦﴾

فَلَمَّا آتَاهُمُ مِنْ فَضْلِهِ جَحَلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مَعْرُضُونَ ﴿٧٧﴾

৭৭) তাৰ ফলত তেওঁ সিহঁতৰ অন্তৰসমূহ এনে কপটেৰে পৰিপূৰ্ণ কৰিলে যি তেওঁৰে সৈতে সিহঁতৰ সাক্ষাৎ হোৱা দিনালৈকে বিদ্যমান থাকিব; ইয়াৰ কাৰণ এই সিহঁতে আল্লাক যি প্ৰতিজ্ঞা দিছিল তাকে ভঙ্গ কৰিলে, আৰু এই হেতু যে সিহঁতে মিছা মাতিব ধৰিছিল।

فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمُ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا
اللَّهُ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٧٧﴾

৭৮) সিহঁতে জানিব পৰা নাই নে, সিহঁতৰ মনত নিহিত থকা ভাব আৰু সিহঁতৰ গুপ্ত মন্ত্ৰণা সকলোখিনি আল্লাই জানে, আৰু সমগ্ৰ অদৃশ্য বিষয়ে আল্লাৰ জ্ঞান সম্পূৰ্ণ ?

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ
اللَّهُ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٧٨﴾

৭৯) দান দিবলৈ যি বিশ্বাসীসকল অতিশয় অনুৰাগী সেইসকলক যিবিলাকে দোষাৰোপ কৰে, আৰু যিসকল নিজ পৰিশ্ৰমৰে অৰ্জন কৰা সঞ্চলৰ অধিক দান কৰিবলৈ অক্ষম সেইসকলক যিবিলাকে উপহাস কৰে সেইবিলাকক আল্লাই নিজে উপহাসৰ প্ৰতিফল দিব, আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে থাকিব যন্ত্ৰণাদায়ক শান্তি :

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي
الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ
مِنْهُمْ يَسْخَرِ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

৮০) তুমি সিহঁতৰ হৈ ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰা অথবা সিহঁতৰ হৈ ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা নকৰা (দুয়ো একে কথা) ; সিহঁতৰ হৈ যদি তুমি সন্তৰ বাবো ক্ষমা ভিক্ষা কৰা সিহঁতক আল্লাই কেতিয়াও ক্ষমা নকৰে, কিয়নো সিহঁতে আল্লা আৰু তেওঁৰ ৰচুলত অবিশ্বাস কৰি বিৰুদ্ধাচাৰণ কৰিছিল ; আৰু (আল্লাৰ বিধান এই) বিদ্রোহী জাতিক আল্লাই কেতিয়াও সুপথ প্ৰদৰ্শন নকৰে।

إِسْتَعْفِرُ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ
سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا
بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾

৮১) যিবিলাকক পিছ পৰি থাকিব দিয়া হ'ল সেইবিলাকে আল্লাৰ ৰচুলৰ লগত (ৰণলৈ নোলাই ঘৰতে) বহি থাকিব পাই উল্লাসিত হৈছিল ; আৰু সিহঁতৰ সমূলি ইচ্ছা নাছিল যে নিজৰ ধন-সম্পত্তি আৰু নিজৰ প্ৰাণসমূহ বিসৰ্জন দি আল্লাৰ পথত যুদ্ধ কৰে ; আৰু সিহঁতে কৈ ফুৰিছিল, এনে

فَوَجَّحَ الْمُخْلِفُونَ يَدْعَعِدَهُمْ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ وَ
كُرْهُوًا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرْبِ قُلْ نَارِحَتَهُمْ أَشَدُّ

জহকালি বণলৈ নোলাবা। তুমি কোৱাঁ, নৰকৰ অগ্নিৰ উত্তাপ তাতোকৈ তীব্ৰ, যদিহে সিহঁতৰ বোধশক্তি থকাহেঁতেন!

حَرَّالْوُكُورِ أَشَدُّ مِنْ حَرِّ النَّارِ ۝۱۰

৮২) এতিয়া সিহঁতে (হাঁহিব খুজিছে) অলপ হাঁহি লক; আৰু পিছত সিহঁতে বেছিকৈ কান্দিব লাগিব,—যি সিহঁতে নিজেই অৰ্জ্জন কৰিছিল তাৰে প্ৰতিফল স্বৰূপ।

فَلْيَصْحُقْهُ بِأُمُ الْبَرِّ ۝۱۱
كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝۱۰

৮৩) পিছত যদি আল্লাই সিহঁতৰ কোনো এদলৰ ওচৰলৈ তোমাক (নিৰাপদে) ওভতাই আনে, আৰু তাকে দেখি সিহঁতে বণলৈ ওলাবলৈ তোমাৰ অনুমতি বিচাৰে, তুমি কবা তোমালোকে আৰু কেতিয়াও মোৰ সঙ্গী হৈ বণলৈ ওলাবলৈ নোপোৱা; বাস্তৱতে পোন-প্ৰথমেও তোমালোকে (বণলৈ নগৈ) বহি থাবলৈ ভাল পাইছিল। এতিয়াও পিছপৰাবিলাকৰ লগতে বহি থাকা।

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذِنُواكَ
لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا
مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ
فَاتَّعَدُوا مَعَ الْخَافِينَ ۝۱۲

৮৪) আৰু সিহঁতৰ কোনো এজনৰ যদি মৃত্যু ঘটে সেইজনৰ কাৰণে কেতিয়াও জয়নাজাৰ নমাজ (সমাধি-প্ৰাৰ্থনা) নপঢ়িবা আৰু সেইজনৰ কবৰৰ (সমাধিৰ) কাষতো তুমি থিয় নহবা; ইয়াৰ কাৰণ এই, সিহঁতে নিশ্চয় আল্লাত আৰু তেওঁৰ ৰচুলত অবিশ্বাস কৰিছিল, আৰু (সতাৰ) বিৰোধী হোৱা অৱস্থাতে সিহঁতৰ মৃত্যু ঘটিছিল।

وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ
عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَا تَوَاوَأُوا
هُمُ فَسِقُونَ ۝۱۳

৮৫) আৰু সিহঁতৰ ধন-সম্পত্তি আৰু সিহঁতৰ সন্তান-সন্ততিয়ে যেন তোমাক বিস্ময়ত নেপেলায়: আল্লাই ইয়াকে ইচ্ছা কৰে, সেইবিলাকৰ দ্বাৰা ইহলোকত সিহঁতক শাস্তি দিয়ে, আৰু অবিশ্বাসী অৱস্থাতেই যেন সিহঁতৰ প্ৰাণসমূহৰ প্ৰয়োগ হয়।

وَلَا تُحِبِّكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّا بَرِيذٌ
اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ
وَهُمْ كَافِرُونَ ۝۱৪

৮৬) আৰু যেতিয়া চূৰা এটা এই আদেশ লৈ অৱতীৰ্ণ হয়, তোমালোকে আল্লাত বিশ্বাস কৰা,

وَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ

আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ লগত যোগ দি ধৰ্ম্মৰক্ষাৰ যুদ্ধ কৰা, তেতিয়া সিহঁতৰ মাজৰ সম্পত্তিশালী কিছুমানে তোমাৰ ওচৰলৈ অনুমতি লবলৈ আহে, আৰু ইয়াকে কয়, আমাক এৰি দিয়া, ঘৰতে বহি থকাবিলাকৰ লগতে আমিও বহি থাকিম।

৮৭) সিহঁতে পিছ পৰি থকা তিৰোতাবিলাকৰ লগতে (ঘৰতে) থাকিবলৈ ভাল পাইছিল; আৰু সিহঁতৰ অন্তৰসমূহত ছাপ মাৰি থোৱা হৈছে; গতিকে সিহঁতে বুজি নাপায়।

৮৮) কিন্তু ৰচুলে আৰু তেওঁৰ সহযোগী হৈ বিশ্বাসীসকলে নিজৰ ধন-সম্পত্তি আৰু নিজৰ প্ৰাণসমূহ বিসৰ্জন দি ধৰ্ম্মৰক্ষাৰ সংগ্ৰাম চলাব ধৰিছে; আৰু এই সকলৰ নিমিত্তে আছে বহু কল্যাণ, আৰু সেইসকলেই হৈছে কৃতার্থ।

৮৯) সেইসকলৰ নিমিত্তে আল্লাই প্ৰস্তুত ৰাখিছে এনে উপবনসমূহ যাৰ তলেদি জুৰিবিলাক বৈ গৈছে; তাতেই তেওঁলোকে স্থায়ীৰূপে বাস কৰিব; সেয়ে হৈছে মহান সফলতা।

৯০) আৰু কিছুমান মৰুভূমীয়ে উপস্থিত হৈ নানা ওজৰ-আপত্তি দেখুৱাইছিল যাতে সিহঁতক (যুদ্ধত যোগদানৰ পৰা) অব্যাহতি দিয়া হয়; আৰু যিবিলাকে আল্লা আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ আগত (প্ৰকৃততে বিশ্বাসী বুলি) মিছাকৈ জ্ঞাপন কৰিছিল সিহঁত (ঘৰতে) বহি থাকিল; সিহঁতৰ মাজত যিবিলাকে অবিশ্বাসী হৈছিল সিহঁতক নিশ্চয় স্পৰ্শ কৰিব যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তিয়ে।

৯১) দুৰ্বল আৰু ব্যাধিগ্ৰস্ত লোকৰ আৰু যাৰ ব্যয় কৰিবলৈ একো সম্বল নাই এনে মানুহবিলাকৰ কোনো দোষ নাই, যদিহে তেওঁলোকে আল্লা আৰু

رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ اُولُو الطُّولِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَعْدِيْنَ ۝

رُضُوا بِانْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ ۝

لِكِنِ الرَّسُولِ وَالَّذِينَ اٰمَنُوْا مَعَهُ جُهْدًا وَّاٰمَانًا وَاَنْفُسِهِمْ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝

اَعَدَّ اللهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْاَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِيْنَ كَفَرُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ سَيُصِيبُ الَّذِيْنَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝

لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضٰى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُوْنَ مَا يَفْقَهُوْنَ حَرَجٌ اِذَا نَصَحُوا

তেওঁৰ ৰচুলৰ কৰ্তব্য অকপটভাৱে পালন কৰে; সৎকাৰ্য্যকাৰী সকলকো দোষাৰাপ কৰিবৰ কোনো কাৰণ নাই; আৰু আল্লা শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

৯২) আৰু সেইবিলাকৰো কোনো দোষ নাই যিবিলাক যেতিয়া তোমাৰ ওচৰলৈ এই অভিপ্ৰায়ে আহিছিল যাতে তুমি সিহঁতৰ নিমিত্তে (তোমাৰ লগতে ওলাবলৈ) যান-বাহনৰ ব্যৱস্থা কৰা, তুমি কৈছিল, তোমালোকৰ নিমিত্তে এনে বাহনৰ আয়োজন কৰিব নোৱাৰোঁ যাৰ ওপৰত তোমালোকক তুলি নিব পাৰোঁ। সিহঁত তেতিয়া উভতি গ'ল, আৰু যুদ্ধৰ কাৰণে ব্যয় কৰিবলৈ সিহঁতৰ একোকে নথকাৰ শোকত সিহঁতৰ চকুবোৰ অশ্ৰুৰে উপচি পৰিল।

৯৩) প্ৰকৃততে দোষ সেইবিলাকৰ যিবিলাক সম্পদশালী হোৱা সত্ত্বেও তোমাৰ পৰা (যুদ্ধত যোগ নিদিবলৈ) অনুমতি বিচাৰিছিল; পিছত থকা তিৰোতাবিলাকৰ লগত ঘৰতে থাকিবলৈ সিহঁতে ভাল পাইছিল; আৰু সিহঁতৰ অন্তৰসমূহত আল্লাই মোহৰ মাৰি থৈছে, সেই দেখি সিহঁতৰ জ্ঞান নাই।

একাদশ পাৰা

৯৪) সিহঁতৰ ওচৰলৈ তোমালোক যেতিয়া উভতি যাবা তোমালোকৰ আগত সিহঁতে নানা ওজৰ-আপত্তি দেখুৱাব; তুমি কবা, তোমালোকে ওজৰ-আপত্তি দেখুৱাবৰ সকাম নাই; আমি তোমালোকৰ কথাত কেতিয়াও বিশ্বাস নকৰোঁ; স্বৰূপতে তোমালোকৰ সম্বন্ধে সকলো সংবাদ আমাক আল্লাই আগতেই প্ৰদান কৰিছে; আৰু আল্লাই আৰু তেওঁৰ ৰচুলে তোমালোকৰ কাৰ্য্য সোনকালে নিৰীক্ষণ কৰিব; তাৰ পিছত তোমালোকক সেইজনৰ ওচৰলৈ ওভতাই নিয়া হ'ব যিজনে অদৃশ্য আৰু প্ৰকাশ্য সকলো জানে;

لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا اتَّوَكَّاتُ لِيُخَيَّلَهُمْ قُلْتُ لَا أَحَدٌ مَّا أَحْيَلَكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾

إِنَّا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءٌ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْنَا إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَّا تَعْتَذِرُونَ لَنَا مِنَ اللَّهِ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تَرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ

গতিকে তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰিছিল তাৰ
তেওঁ তোমালোকক জানিবলৈ দিব।

تَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

৯৫) সিহঁতৰ ওচৰলৈ যেতিয়া তোমালোক
উভতি যাবা, সিহঁতে আল্লাৰ নাম লৈ তোমালোকৰ
আগত শপত খাব, তোমালোকে যেন সিহঁতৰ
একো দায়-দোষ নধৰা; গতিকে সিহঁতক তোমা-
লোকে একেবাৰে বৰ্জ্জন কৰিবা; নিশ্চয় সিহঁত
অপৰিত্ৰ, আৰু সিহঁতৰ আশ্ৰয়ৰ স্থান হ'ব নৰক—
সিহঁতে যি অৰ্জ্জন কৰিছিল তাৰেই প্ৰতিফল
স্বৰূপ।

سَيَجْعَلُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِيُعْرَضُوا
عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجِسٌ وَمَا وَهُمْ
جَهَنَّمُ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٥﴾

৯৬) তোমালোক যেন সিহঁতৰ প্ৰতি সন্তুষ্ট
হোৱা, তোমালোকৰ আগত সিহঁতে শপত খাব;
কিন্তু তোমালোক সিহঁতৰ প্ৰতি সন্তুষ্ট হ'লেও,
যিবিলাকে বাধ্যতা স্বীকাৰ নকৰে সেইবিলাকৰ
প্ৰতি নিশ্চয় আল্লা কেতিয়াও সন্তুষ্ট নহয়।

يَجْعَلُونَ لَكُمْ لِرَضْوَانِهِمْ فَإِنْ رَضُوا عَنْهُمْ
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُرِضِي عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿١٦﴾

৯৭) মৰুবাসী আৰববিলাক অবিশ্বাস আৰু
কপটতাত অতি কঠোৰ, আৰু আল্লাই নিজ ৰচুলৰ
প্ৰতি অৱতীৰ্ণ কৰা বিধি-বিধানসমূহৰ বিষয়ে
অজ্ঞান থকা সিহঁতৰ পক্ষে অধিক যোগ্য; আৰু
আল্লা সৰ্বৰ্জ্জাতা, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَنْ لَا يَعْلَمُوا
حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٧﴾

৯৮) আৰু মৰুবাসী আৰববিলাকৰ কিছুমানে
যি ধন ব্যয় কৰে তাকে দণ্ডস্বৰূপ ভাবে, আৰু
তোমালোকৰ ওপৰত যেন ভাগ্যচক্ৰৰ বিপদ-
আপদ পৰে তালৈকে অপেক্ষা কৰি থাকে;
ভাগ্যচক্ৰৰ দুৰ্য্যোৰ বিপদ পৰিব সিহঁতৰ
ওপৰতেই; আৰু আল্লা শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্বৰ্জ্জাতা।

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَعْرَافًا وَيُرِضُ
بِكُمُ الدَّوَابِّ عَلَيْهِمْ ذِكْرُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿١٨﴾

৯৯) আৰু মৰুবাসী আৰববিলাকৰ মাজত এনে
কিছুমানে আছে যিবিলাকে আল্লাত আৰু শেষ
দিনত বিশ্বাস কৰে; আৰু যি ধন সেইবিলাকে ব্যয়
কৰে তাকে আল্লাৰ কাষ চাপিবৰ আৰু ৰচুলৰ

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبًا عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَواتِ الرَّسُولِ

আশীৰ্বাদসমূহ লভিবৰ উপায় বুলিহে ভাবে। মনত ৰাখিবা তেওঁলোকৰ এনে কাৰ্য্য সঁচাকৈয়ে আল্লাৰ কাষ চাপিবৰ উপায়; সোনকালে তেওঁলোকক আল্লাই নিজ কৰুণাৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিব; নিশ্চয় আল্লা শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

১০০) আৰু মুহাযেবীন আৰু আনস্বাৰৰ মাজৰ যিসকল (বিশ্বাসত) আগুৱান আৰু সৰ্ব্বপ্ৰথম, আৰু যিসকলে আন্তৰিকতাৰে সৈতে তেওঁলোকৰ অনুসৰণ কৰিছে, সেইসকলৰ প্ৰতি আল্লা সন্তুষ্ট, আৰু তেওঁৰ প্ৰতি তেওঁলোকো সন্তুষ্ট; আৰু তেওঁলোকৰ নিমিত্তে তেওঁ প্ৰস্তুত ৰাখিছে এনে উদ্যানসমূহ যাৰ তলেদি জুৰিবিলাক বৈ যায়; তাতেই তেওঁলোকে চিৰকাল বাস কৰিব,—সেয়ে মহান সফলতা।

১০১) তোমালোকৰ চাৰিওফালে মৰুভূমিত বাস কৰা আৰববিলাকৰ মাজত, আৰু মদিনা-অধিবাসীবিলাকৰো মাজত কিছুমান আছে কপটাচাৰী সিহঁত কপটাচাৰতেই বন্ধমূল; সিহঁতক তুমি নাজানা, আমি সিহঁতক জানো; অলপতে আমি সিহঁতক দুবাৰকৈ শাস্তি দিম; তাৰ পিছত সিহঁতক ঘূৰাই নিয়া হ'ব এটা ডাঙৰ শাস্তিলৈ।

১০২) আৰু আন কিছুমানো আছে যিবিলাকে নিজৰ অপৰাধসমূহ স্বীকাৰ কৰিছে; তেওঁলোকে সংকাৰ্য্য আৰু কুকাৰ্য্যৰ সানমিহলি কৰিছে; সম্ভৱতঃ তেওঁলোকৰ প্ৰতি আল্লাই কৃপা-দৃষ্টি কৰিব; নিশ্চয় আল্লা শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

১০৩) নিজ সম্পত্তিৰ পৰা সিহঁতে যি দান দিয়ে তুমি গ্ৰহণ কৰিবা, যাতে তাৰ দ্বাৰা তুমি সিহঁতক

الْأَنْهَى قَرِيْبَةً لَهُمْ سَيِّدْ خُلُومَهُمُ اللهُ فِي رَحْمَتِهِ
إِنَّ اللهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩٩﴾

وَالسَّيْقُونَ الْأَوْلُونَ مِنَ الْمُهْجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ
وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾

وَمَنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنْفِقُونَ ذُو مِنْ
أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى الْبَيْتِ لَا تَعْلَمُهُمْ
نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَعَدَ بِهِمْ فَرَغْتَ نَمُودُونَ إِلَى
عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾

وَأَخْرَجُوا عَتْرُقَادُ نُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا
وَأَخْرَجْنَا عَنْهُمْ اللهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللهُ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠٢﴾

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ

বিশুদ্ধ কৰিব পাৰা আৰু সিহঁতক নিৰ্মল কৰিব পাৰা; আৰু সিহঁতৰ হৈ তুমি প্ৰাৰ্থনা কৰিবা; ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা সিহঁতৰ পক্ষে শাস্তিৰ কাৰণ; আৰু আল্লা শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্ব্বজ্ঞাত।

بِهَا وَصَلَّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَبِّحُ عَلَيْهِمْ ﴿١٣﴾

১০৪) সিহঁতে নাজানে নে, আল্লাই নিজ ভূতা-বিলাকৰ ক্ষমা-প্ৰাৰ্থনা গ্ৰহণ কৰে, আৰু সিহঁতে যি দান সমূহ দিয়ে তাকো গ্ৰহণীয় কৰে? আৰু আল্লাই শ্ৰেষ্ঠ কৃপা-দৃষ্টি কৰোঁতা, পৰম দানশীল।

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٤﴾

১০৫) আৰু তুমি কোৱাঁ, তোমালোকে নিজ কাৰ্য্য কৰি থাকাঁ, তোমালোকৰ সেই কাৰ্য্য নিশ্চয় আল্লাই আৰু তেওঁৰ ৰচুলে আৰু বিশ্বাসীসকলেও নিৰীক্ষণ কৰিব; আৰু অদূৰ ভৱিষ্যতত এনেজনৰ ওচৰলৈ তোমালোকক ওভতাই নিয়া হ'ব যিজনে অদৃশ্য আৰু প্ৰকাশ্য সকলো জানে; গতিকে তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰিছিলো সকলো তেওঁ তোমালোকক জানিবলৈ দিব।

وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

১০৬) আৰু এনে কিছুমান মানুহো আছে যিবিলাকৰ বিষয় আল্লাৰ আদেশ নহালৈকে স্থগিত ৰখা হৈছে—তেওঁ সিহঁতক শাস্তি প্ৰদান কৰে নে সিহঁতৰ প্ৰতি কৃপা-দৃষ্টি কৰে; আৰু আল্লা সৰ্ব্ব-জ্ঞাত, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

وَالْآخَرُونَ مُرْجُونَ لَأَمْرِ اللَّهِ إِنَّمَا يَعِدُّ لَهُمْ وَأَمَّا يُؤْتِبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ﴿١٦﴾

১০৭) আৰু (ভণ্ডবিলাকৰ মাজত) এনে কিছুমান আছে যিবিলাকে মচ্ছিদ নিৰ্ম্মাণ কৰিছে (ইচ্ছামৰ) অনিষ্ট সাধন কৰিবৰ আৰু অবিশ্বাস প্ৰতিষ্ঠিত কৰিবৰ অৰ্থে, আৰু বিশ্বাসীসকলৰ মাজত অনৈক্য সৃষ্টি কৰিবৰ উদ্দেশ্যে, আৰু যিজনে আগৰে পৰা আল্লা আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ চলাইছিল সেইজনে যেন খাপ লৈ আক্ৰমণ কৰিবলৈ সুবিধা পায় তাৰ কাৰণে। অথচ সেইবিলাকে নিশ্চয় শপত খাব এই বুলি, আমি

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِصَادًا لِّأَنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِن قَبْلُ وَكَانَ لِيُحْلِقَنَّ إِن أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ

মঙ্গলসাধন ভিন্ন আন একোৰে কামনা কৰা নাছিলোঁ; কিন্তু আল্লাই ইয়াকে সাক্ষী দিছে, সিহঁত নিশ্চয় অসত্যবাদী।

إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٤﴾

১০৮) তুমি কেতিয়াও সেই মচ্চিদৰ ভিতৰত (নমাজৰ নিমিত্তে) থিয় নহ'বা; যি মচ্চিদ ধৰ্ম্মৰ ভিত্তিত স্থাপিত সেই মচ্চিদ নিশ্চয় অধিক যোগ্য যে তাৰ ভিতৰত তুমি (নমাজ পঢ়িবলৈ) থিয় হোৱা; এনে মচ্চিদত সেইসকল হে গোটি খায় যিসকলে নিজকে পৱিত্ৰ কৰিবলৈ ভাল পায়; আৰু আল্লায়ে সেইসকলক ভাল পায় যিসকলে নিজকে পৱিত্ৰ কৰে।

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَلَّذِينَ اسَّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِن أَوْلَىٰ
يَوْمَ آحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُجِبُّونَ أَنْ يَتَّظَرُوا
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ﴿١٥﴾

১০৯) 'যিজনে আল্লাৰ ভয় আৰু তেওঁৰ সন্তোষৰ ভিত্তিৰ ওপৰত নিজৰ বাসস্থান স্থাপিত কৰিছে সেইজন শ্ৰেষ্ঠ নে এনেজন শ্ৰেষ্ঠ যিজনে ভাগিব লগীয়া, পানীয়ে প্ৰায় খহাই নিব এনে গৰাৰ কাষতে নিজ বাসস্থানৰ ভিত্তি স্থাপিত কৰিছে? শেহত সেই বাসস্থান তাৰ গৰাকীৰে সৈতে নৰকৰ অগ্নিৰ মাজত পৰিব। আৰু অনায়াসকাৰী লোকক আল্লাই সুশুখ প্ৰদৰ্শন নকৰে।

أَفَمَنْ اسَّسَ بُيُوتَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ
خَيْرٌ أَم مَّنْ اسَّسَ بُيُوتَهُ عَلَىٰ شِقَا جُرْفٍ هَارٍ
فَأَنْهَارُ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿١٦﴾

১১০) এনে ভিত্তিৰ ওপৰত সিহঁতে যি ঘৰ (মচ্চিদ) সাজিছে সি সিহঁতৰ অন্তৰসমূহত সদায় অশান্তি সৃষ্টি কৰি থাকিব, যেতিয়ালৈকে (তাৰ ফলত) সিহঁতৰ অন্তৰসমূহ ভাগি ডোখৰ ডোখৰ হৈ নাযায়; আৰু আল্লা সৰ্ব্বজ্ঞাতা, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ
إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٧﴾

১১১) স্বৰূপতে বিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে যি স্বৰ্গৰ উদ্যান আছে তাৰে সলনি আল্লাই তেওঁলোকৰ পৰা তেওঁলোকৰ প্ৰাণসমূহ আৰু তেওঁলোকৰ ধনসম্পত্তি কি নি লৈছে; (তাৰ ফলত) তেওঁলোকে আল্লাৰ পথত যুদ্ধ কৰে, (শত্ৰুক) নিহত কৰে আৰু নিজেও নিহত হয়;—এয়ে সেই অঙ্গীকাৰ যি পূৰ্ণ কৰিবৰ ভাৰ তোৰাত, ইনযীল,

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
بِأَنَّهُمْ لَخِرَّةٌ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُقَاتِلُونَ
وَيُقَاتَلُونَ وَعَدَّ اللَّهُ عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ

আৰু কোৰানত আল্লাই নিজেই লৈছে, আৰু আল্লাই দিয়া প্রতিশ্রুতি তেওঁতকৈ বেছি পালন কৰে এনে কোন হ'ব পাৰে? গতিকে তেওঁৰে সৈতে তোমালোকে যি বেহা-বেপাৰ কৰিলা তাৰ বাবে তোমালোকে আনন্দময় হোৱা; আৰু সেয়ে হৈছে মহান সফলতা।

১১২) (সেইবিলাকেই হৈছে) অনুতাপ কৰোঁতা, (আল্লাৰ) আৰাধনা কৰোঁতা, গুণকীৰ্ত্তন কৰোঁতা, (আল্লাৰ পথত) ভ্ৰমণ কৰোঁতা, (তেওঁৰ সম্প্ৰদায়ত) মূৰ দোৱাওতা, সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰোঁতা, সৎকাৰ্য্য কৰিবলৈ আদেশ কৰোঁতা আৰু অসৎকাৰ্য্য কৰিবলৈ নিষেধ কৰোঁতা, আৰু আল্লাৰ বিধানসমূহৰ সীমা ৰক্ষা কৰোঁতা; আৰু সকলো বিশ্বাসীকে আনন্দ-বাৰ্তা প্ৰদান কৰা।

১১৩) অংশীবাৰীবিলাক যে নৰকৰ অধিবাসী এই কথা নবীজনৰ আৰু বিশ্বাসীসকলৰ আগত ফটফটীয়াকৈ স্পষ্ট হোৱাৰ পাছত তেওঁলোকে সিহঁতৰ হৈ ক্ষমা-প্ৰাৰ্থনা কৰা যুগুত নহয়, এনেকি যদিও সিহঁত সিহঁতৰ আত্মীয়স্বজনো হয়।

১১৪) আৰু নিজ পিতৃৰ হৈ ইব্ৰাহিমে ক্ষমা-প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ কাৰণ আছিল সেই প্রতিশ্রুতি মাথোন যি তেওঁ পূৰ্বেই তেওঁক দি থৈছিল; কিন্তু তেওঁ যে আল্লাৰ শত্ৰু এই কথা তেওঁৰ আগত ফটফটীয়াকৈ স্পষ্ট হৈ পৰিলত তেওঁ তেওঁৰ পৰা বিমুখ হ'ল। ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, ইব্ৰাহিম আছিল অতি মৰমিয়াল, ধৈৰ্য্যশীল।

১১৫) আৰু আল্লাই কোনো জাতিক পথপ্ৰদৰ্শন কৰাৰ পাছত সিহঁতক তেওঁ যে পুনৰ পথ-ভ্ৰান্ত কৰিব ই কদাপি তেওঁৰ যুগুত নহয়—যেতিয়ালৈকে যি কৰ্ম্মৰ পৰা সিহঁত বিৰত থকা উচিত তাকে তেওঁ সিহঁতৰ আগত স্পষ্টকৈ প্ৰকাশ

وَالْقُرْآنَ وَمَنْ أَوْفَىٰ وَعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا
بِئَعْبَادِكُمُ الَّذِي بَايَعَكُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٢﴾

التَّائِبُونَ الْعِدُونَ الْحِدُونَ السَّائِحُونَ الرُّعُونَ
الشَّجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلشَّارِكِينَ
وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٤﴾

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَن مَّوْعِدَةٍ
وَعَدَهَا آيَاتِهِ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ
إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٥﴾

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ

নকৰে; নিশ্চয় সকলো বস্তুৰে আছে আল্লাৰ সম্পূৰ্ণ জ্ঞান।

১১৬) নিশ্চয় আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ ৰাজত্বৰ যিজন গৰাকী তেৱেঁই আল্লা; তেৱেঁই জীৱন দান কৰে আৰু তেৱেঁই মৃত্যু ঘটায়; আৰু তোমালোকৰ পক্ষে আল্লাত ভিন্ন আন কোনো বস্তু আৰু সহায় কৰোঁতা নাই।

১১৭) স্বৰূপতে নবীৰ প্ৰতি আৰু সেই মুহাযেৰীন আৰু আনস্বাৰৰ প্ৰতি যিসকলে সঙ্কটৰ সময়ত তেওঁলোকৰ মাজৰ এদলৰ অন্তৰসমূহ প্ৰায় বিচলিত হোৱাতো তেওঁৰেই অনুসৰণ কৰিছিল, আল্লাই কৰুণাৰে সৈতে কৃপাদৃষ্টি কৰিছে। তেওঁলোকৰ প্ৰতি তেওঁ পুনৰ কৃপাদৃষ্টি কৰিলে; নিশ্চয় তেওঁলোকৰ প্ৰতি তেওঁ দয়ালু, পৰম দানশীল।

১১৮) আৰু (তেওঁ কৃপাদৃষ্টি কৰিলে) সেই তিনিজনৰ প্ৰতিও যিকেইজনৰ সম্বন্ধে (আল্লাৰ) আদেশ স্থগিত ৰখা হৈছিল; সেই অৱস্থাত পৃথিৱী বিস্তীৰ্ণ হোৱা সত্ত্বেও সিহঁতৰ কাৰণে সঙ্কীৰ্ণ হৈ পৰিছিল; আৰু সিহঁতৰ পক্ষে সিহঁতৰ প্ৰাণ-সমূহও সঙ্কুচিত হৈছিল; আৰু সিহঁতে ভালকৈ বুজিব পাৰিছিল, আল্লাৰ শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো আশ্ৰয়স্থল নাই; অৱশেষত তেওঁ সিহঁতৰ প্ৰতি পুনৰায় কৃপাদৃষ্টি কৰিলে, যাতে সিহঁতে অনুতাপ কৰি ক্ষমা ভিক্ষা কৰে; কোনো সন্দেহ নাই, আল্লাই একমাত্ৰ কৃপাদৃষ্টি কৰোঁতা, পৰম দানশীল।

১১৯) হে বিশ্বাসীসকল, আল্লালৈ ভয় ৰাখিবা আৰু সত্যবাদীসকলৰ সঙ্গী হবা।

১২০) মদিনাৰ অধিবাসীবিলোকৰ পক্ষে আৰু

حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُم مَّا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ كَبِيرٌ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٦﴾

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَجْبِي وَيُؤَيِّتُ ۗ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٧﴾

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رُءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١١٨﴾

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَوْا حَتَّىٰ إِذَا صَافَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَصَافَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١٢٠﴾

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ

সিহঁতৰ কেওফালে মৰুভূমিত থকা আৰব-বিলাকৰ পক্ষে আল্লাৰ ৰচুলৰ লগতে (ৰণলৈ) নোলাই পিছ পৰি থকা আৰু তেওঁৰ প্ৰাণতকৈ নিজৰ প্ৰাণসমূহ বেছি ভাল পোৱা কেতিয়াও যুগুত নাছিল; কিয়নো আল্লাৰ পথত সেইবিলাকে তৃষ্ণা, ক্লান্তি আৰু অনশনৰ কষ্ট ভোগ কৰা হলে, আৰু অবিশ্বাসীবিলাকৰ বাট ধৰি সিহঁতৰ ক্ৰোধৰ উদ্ৰেক কৰা হলে, আৰু শত্ৰুৰ অনিষ্ট সাধন কৰা হলে, সেইবিলাকৰ নিমিত্তে এনেবোৰ কাৰ্য্য পুণ্যকাৰ্য্য বুলি লিপিবদ্ধ কৰা হ'লহেঁতেন। সৎকৰ্ম্মীসকলৰ প্ৰতিদান নিশ্চয় আল্লাই ব্যৰ্থ নকৰে।

১২১) আৰু কমেই হওক বা বেছিয়েই হওক তেওঁলোকে এন ধন বায় নকৰে, আৰু কোনো উপত্যকা তেওঁলোকে অতিক্ৰম নকৰে যি তেওঁলোকৰ নিমিত্তে লিপিবদ্ধ কৰি থোৱা নহয় যাতে তেওঁলোকে যি কাৰ্য্যকে কৰিছিল তাৰ বাবে আল্লাই তেওঁলোকক উত্তম প্ৰতিদান দিয়ে।

১২২) আৰু মৰুবাসীবিলাকৰ পক্ষে সম্ভৱ নাছিল যে সকলোৱে একেলগে (ৰণলৈ) ওলাই পৰে; সিহঁতৰ প্ৰত্যেক সম্প্ৰদায়ৰ পৰা কিয় একোটা দল ধৰ্ম্মজ্ঞান লাভ কৰিবৰ উদ্দেশ্যে (কেন্দ্ৰলৈ) ওলাই নাহে, যাতে পিছত নিজৰ লোকবিলাকৰ ওচৰলৈ উভতি গৈ সিহঁতক (শিক্ষা দি) সতৰ্ক কৰিব পাৰে? হ'ব পাৰে সিহঁত এই উপায়ে কুকৰ্ম্ম সম্বন্ধে সাৱধান হয়।

১২৩) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকে সেই অবিশ্বাসীবিলাকৰে সৈতে যুদ্ধ কৰা যিবিলাক তোমালোকৰ ওচৰতেই আছে, আৰু এনে ভাবে যুদ্ধ কৰা সিহঁতে যেন তোমালোকক কঠোৰ, দৃঢ় দেখা পায়; আৰু তোমালোকে জানি থোৱা, আল্লা ধৰ্ম্মপৰায়ণসকলৰ সঙ্গী।

أَنْ يَخْلَفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْصَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَؤُونَ مَوْطَأًا يَعْزِطُ الْكُفَّارَ وَلَا يَأْتُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾

وَلَا يَنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْتُوعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيُبَيِّنَ اللَّهُ الْإِحْسَانَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا فَتْرٌ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٣﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلظَةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١٣﴾

১২৪) আৰু কোনো এটা চুৰা অৱতীৰ্ণ হ'লে সিহঁতে (ইতিকিং কৰি) সোধে, এই চুৰা দ্বাৰা তোমালোকৰ কোনো এজনৰো বিশ্বাস বৃদ্ধি হ'ল নে? প্রকৃততে যি সকল বিশ্বাসী সেইসকলৰ হে বিশ্বাস ইয়াৰ দ্বাৰা বৃদ্ধি পায়; আৰু সেই কাৰণে তেওঁলোক হৈছে আনন্দেৰে পৰিপূৰ্ণ।

১২৫) কিন্তু যিবিলাকৰ অন্তৰসমূহত ব্যাধি আছে সিহঁতৰ কাৰণে এই চুৰাই সিহঁতৰ অশুচিতাৰ ওপৰত অশুচিতা হে বৃদ্ধি কৰে; আৰু অবিশ্বাসী হৈ থকা অৱস্থাতেই সিহঁতৰ মৃত্যু ঘটে।

১২৬) সিহঁতে এই কথা ভাবি নাচায় নে, প্রতি বছৰতে এবাৰ বা দুবাৰ সিহঁতৰ পৰীক্ষা লোৱা হয়? তথাপি সিহঁতে অনুতাপ নকৰে, আৰু উপদেশ গ্ৰহণ নকৰে।

১২৭) আৰু কোনো এটা চুৰা অৱতীৰ্ণ হলেই সিহঁতৰ ইজনে সিজনে চকু টিপ মাৰে (আৰু কয়), চোৱাঁ তোমালোকক কোনোবাই লক্ষ্য কৰিছে নে কি? তাৰ পিছত সিহঁত ঘূৰি যায়; সিহঁতৰ অন্তৰসমূহ আল্লাইহে ওলটাইছে, কিয়নো সিহঁত এনে লোক যি একোকে উপলব্ধি নকৰে।

১২৮) স্বৰূপতে তোমালোকৰ ওচৰলৈ বচল আহিছে তোমালোকৰেই মাজৰ পৰা। যিখিনি কষ্ট তোমালোকে ভোগ কৰা তাৰ বাবে তেওঁৰ মন ভাৰাক্ৰান্ত; তোমালোকৰ কল্যাণৰ নিমিত্তে তেওঁ উদ্ভিগ্ন; বিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে তেওঁ স্নেহশীল, দয়ালু।

১২৯) শেষত ইয়াৰ উপৰিও যদি সিহঁত বিমুখ হৈ ঘূৰি যায়, তুমি কবা, মোৰ কাৰণে একমাত্ৰ আল্লা যথেষ্ট; তেওঁৰ বাহিৰে আন উপাস্য নাই; তেওঁৰেই ওপৰত মই ভৰসা কৰিছোঁ; আৰু তেওঁৰেই মহান্ সিংহাসনৰ অধীশ্বৰ।

وَإِنَّمَا أَنْزَلْنَا سُوْرَةَ فَبَنَّهُمْ مِّنْ يَقُولِ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هُدًى مِّنْ آيَاتِنَا ۗ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فزَادَتْهُمْ آيَاتِنَا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٣﴾

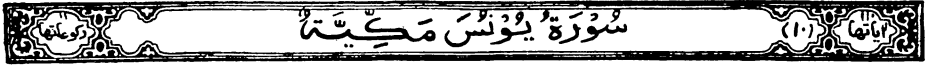
وَإِنَّمَا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَاْفِرُونَ ﴿١٤﴾

أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ ﴿١٥﴾

وَإِنَّمَا أَنْزَلْنَا سُوْرَةَ نَنْظُرُ بَعْضَهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرِيكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٦﴾

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٨﴾

চুৰা ১০

YUNUS

ইযুযুচ্ মক্কাত অৱতীৰ্ণ

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

بِسْمِ اللَّهِ

২) আৰ্শলিফ লাম বা ; এইবিলাক জ্ঞানপূৰ্ণ গ্ৰন্থৰ আয়তসমূহ। (মই সৰ্বদৰ্শী আল্লা)

الرَّحْمٰنُ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتٰبِ الْحَكِيمِ ①

৩) মানৱজাতিৰ নিমিত্তে ই বিস্ময়ৰ কাৰণ নে, আমি সিহঁতৰ মাজৰেই এজন মানুহক প্ৰত্যাদেশ কৰিলোঁ, তুমি মানৱজাতিক সতৰ্ক কৰাঁ, আৰু বিশ্বাসীসকলক এই আনন্দ-বাৰ্তা দিয়া যে তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ ওচৰত তেওঁলোকৰ সত্যৰ পদ সুদৃঢ়? অবিশ্বাসীবিলাকে ইয়াকে কয়, বাস্তৱতে এইজন যে প্ৰকাশ্য যাদুকৰ ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই।

اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا اَنْ اَوْحَيْنَا اِلٰى رَجُلٍ مِّنْهُمْ اَنْ اَنْذِرَ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ اٰمَنُوْا اَنْ لَهُمْ قَدَمٌ مِّنْ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكٰفِرُوْنَ اِنْ هٰذَا اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ①

مِّنْهُمْ اَنْ

৪) নিশ্চয় তোমালোকৰ প্ৰভু সেই আল্লা যিজনে ছয়টা নিৰ্দিষ্ট কালত গগনমণ্ডল আৰু পৃথিৱী সৃজন কৰিলে; আৰু তেওঁ মহা-সিংহাসনত সুপ্ৰতিষ্ঠিত হ'ল; তেৱেঁই সকলো কাৰ্য্যৰ নিয়ন্ত্ৰণ কৰে; তেওঁৰ বিনা অনুমতিৰে কেও (কাৰো হৈ) মধ্যস্থতা কৰিব নোৱাৰে; তেৱেঁই তোমালোকৰ প্ৰভু আল্লা, গতিকে তোমালোকে তেওঁৰেই উপাসনা কৰাঁ;—তোমালোকে তেস্তে উপদেশ গ্ৰহণ নকৰিবা নে?

اِنَّ رَبَّكُمْ اللهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يَدْبِرُ الْاَمۜرَ مَا مِنْ شَيْءٍ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ اِذۜنِهٖ ذَلِكُمْ اللهُ سَرَّ لَكُمْ فَاَعْبُدُوْهُ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ①

৫) তেওঁৰেই ওচৰলৈ হ'ব তোমালোকৰ সকলোৰেই প্ৰত্যাবৰ্ত্তন— এয়ে আল্লাই দিয়া যথার্থ প্ৰতিশ্ৰুতি; আদিতো তেৱেঁই সৃষ্টি কৰিছে, তাৰ পিছতো তেৱেঁই পুনৰায় জীৱিত কৰিব; উদ্দেশ্য এই, যিসকলে বিশ্বাস কৰিছে আৰু সংকাৰ্য্য

اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا وَعَدَّ اللهُ حَقًّا اَنۢهٗ يَّبۜدُوْا الْخٰلِقَ ثُمَّ يُعَيِّدُهٗ لِيَجۜزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

কৰিছে সেইসকলক তেওঁ যেন ন্যায়মতে প্ৰতিদান দিয়ে; কিন্তু যিবিলাকে অবিশ্বাস কৰিছে সিহঁতৰ নিমিত্তে থাকিব পিবলৈ উতলা পানী, আৰু (ভোগ কৰিবলৈ) যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি, কিয়নো সিহঁতে সত্য অগ্ৰাহ্য কৰিছিল।

৬) তেৱেঁই সূৰ্য্যক দীপ্তিকৰ জ্যোতিৰূপে আৰু চন্দ্ৰক আলোকৰূপে সৃষ্টি কৰিছে, আৰু তাৰ পৰিভ্ৰমণৰ পথ নিৰ্ণয় কৰি দিছে, যাতে তোমালোকে বছৰসমূহৰ সংখ্যা আৰু (সময়ৰ গতিৰ) গণনা নিৰূপিত কৰিব পাৰা; তাকে আল্লাই কেৱল সত্য জ্ঞানৰে সৈতে স্ৰজন কৰিছে। জ্ঞানবান লোকৰ নিমিত্তে তেওঁ নিদৰ্শনসমূহ বিস্তাৰিতভাৱে বৰ্ণনা কৰে।

৭) বাস্তৱতে নিশা আৰু দিনৰ অনুবৰ্ত্তনত, আৰু আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত তেওঁ যি সৃজন কৰিছে তাত ধৰ্ম্মপৰায়ণ লোকসকলৰ নিমিত্তে নিহিত আছে নিদৰ্শনসমূহ।

৮) যিবিলাকে আমাৰ সাক্ষাৎ পাবৰ আশা নকৰে আৰু পাৰ্থিৱ জীৱন লৈয়ে সন্তুষ্ট থাকে, আৰু তাতেই শাস্তি অনুভৱ কৰে, আৰু যিবিলাকে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ অগ্ৰাহ্য কৰে—

৯) নিশ্চয় সেইবিলাকৰ আশ্ৰয়স্থল হব নৰকৰ অগ্নি, সিহঁতে যি অৰ্জ্জন কৰিছিল তাৰ ফলত।

১০) যি সকলে বিশ্বাস কৰে আৰু সৎকাৰ্য্য কৰে সেইসকলক নিশ্চয় তেওঁলোকৰ প্ৰভুৱে পথ প্ৰদৰ্শন কৰিব তেওঁলোকৰ বিশ্বাসৰ গুণে; তেওঁলোকে বাস কৰিব সুখ-শাস্তিৰ এনে উদ্যানসমূহৰ মাজত য'ত তেওঁলোকৰ তলেদি জুৰিবিলাক বৈ যায়।

الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٦﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابُ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٧﴾

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ آيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٩﴾

أُولَئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِآيَاتِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١١﴾

১১) তাৰে ভিতৰত তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনাৰ ধনি এই দৰে উঠিব—হে আল্লা, তুমিয়েই পৰম পৱিত্ৰ ! আৰু তাত হ'ব পৰস্পৰৰ অভিবাদন—শান্তি। আৰু সদৌ শেষত উঠিব তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনাৰ ধনি—সকলো প্ৰশংসাৰ গৰাকী বিশ্বব্ৰহ্মাণ্ডৰ পালনকৰ্ত্তা আল্লা !

১২) মঙ্গল যেন শীঘ্ৰে আহে তাৰ কামনা মানৱে যিদৰে কৰে সেইদৰে সিহঁতৰ নিমিত্তে অমঙ্গল অনাত আল্লায়ে ক্ষিপ্ৰ হোৱা হলে, নিশ্চয় সিহঁতৰ (শান্তিৰ) নিৰ্দিষ্ট কাল কেতিয়াবাই পূৰ্ণ হ'লহেঁতেন; গতিকে যিবিলাকে আমাৰ সাক্ষাৎ লভিবলৈ কোনো আশা নকৰে আমি সেইবিলাকক নিজৰে বিৰোধিতাৰ মাজত অন্ধৰ দৰে খেপিয়াই ফুৰিবলৈ এৰি দিওঁ।

১৩) আৰু যেতিয়া মানুহক ক্ৰেশ-কষ্টই স্পৰ্শ কৰে তেতিয়া সি যি অৱস্থাতেই থাকক, শোৱা নাইবা বহা নাইবা থিয় হোৱা, আমাক আহ্বান কৰে; পিছত যেতিয়া আমি তাক ক্ৰেশ-কষ্টৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰোঁ সি এনে ভাৱে আঁতৰি যায় যেন ক্ৰেশ-কষ্টই স্পৰ্শ কৰাৰ বাবে সি আমাক আহ্বান কৰায়ে নাছিল। এইদৰে সীমা লঙ্ঘন কৰোঁতা-বিলাকৰ চকুত সিহঁতে কৰা কুকৰ্ম্ম শোভনীয় কৰি দেখুওৱা হয়।

১৪) আৰু স্বৰূপতে তোমালোকৰ পূৰ্ববৰ্ত্তী-বিলাকক সিহঁতে অন্যায় আচৰণ কৰাৰ বাবে আমি ধংস কৰিছিলোঁ; অথচ সিহঁতৰ ৰচুলসকল বহু প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ লৈ সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহিছিল; এনে অৱস্থাতো সিহঁতে বিশ্বাস কৰিবলৈ সাজু নহল; অপৰাধী লোকক আমি এইদৰেই প্ৰতিফল দিওঁ।

دَعْوِهِمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ
وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۞

وَلَوْ يَعْلَمُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتَجَابَ لَهُمْ بِالْخَيْرِ
لَقَضَىٰ إِلَيْهِمْ أَجْلَهُمْ فَذُرِّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا
فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۞

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنَّةٍ أَوْ قَاعٍ
أَوْ قَابِئَةٍ فَلَمَّا كُنْتُمْ عَنْهُ ضُرَّةً مَّرَكًا لَمْ يَدْعُنَا
إِلَىٰ ضُرِّ مَتَّةً كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ۞

وَلَقَدْ أَهَلَكْنَا الْقُرُونََ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا
وَجَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ۞

১৫) আৰু পৃথিৱীত সিহঁতৰ পাছত আমি তোমালোকক উত্তৰাধিকাৰী পাতিলোঁ, যাতে তোমালোকে কি ধৰণৰ কাৰ্য্য কৰা আমি লক্ষ্য কৰোঁ।

১৬) আৰু যেতিয়া আমাৰ স্পষ্ট আয়তসমূহ সিহঁতৰ আগত আবৃত্তি কৰা হয়, যিবিলাকে আমাৰ সাক্ষাৎ লাভ কৰিবলৈ কোনো আশা নকৰে সেইবিলাকে কয়, এইখন কোৰাণৰ সলনি তুমি আন এখন লৈ আহাঁ নাইবা এইখনকেই সাল-সলনি কৰাঁ। তুমি কোৱাঁ, মই নিজ ইচ্ছামতে এই পুথিখন সাল-সলনি কৰিম ই মোৰ সাধ্যৰ অতীত; মোৰ প্ৰতি যি প্ৰত্যাদেশ হয় মই তাৰেই মাথোন অনুসৰণ কৰোঁ; মই যদি নিজ প্ৰভুৰ অবাধ্য হওঁ, নিশ্চয় মোৰ এয়ে ভয়, মহাদিনৰ শাস্তি মই ভোগ কৰিব লাগিব।

১৭) তুমি কোৱাঁ, আল্লাই এনে ইচ্ছ কৰা হলে, তোমালোকৰ আগত মই এই কোৰাণ আবৃত্তি নকৰিলোঁহেঁতেন আৰু ইয়াৰ দ্বাৰা তোমালোকক (জ্ঞানৰ) শিক্ষা নিদিলাহেঁতেন; চোৱাঁ, তোমালোকৰ মাজতে মোৰ সমগ্ৰ জীৱন ইতিপূৰ্বে অতিবাহিত কৰিছোঁ; তোমালোকে তেস্তে ভাবি চিন্তি নোচোৱাঁ নে?

১৮) গতিকে যিজনে আল্লাৰ সন্মুখে মিছা সাজে আৰু আল্লাৰ নিদৰ্শনসমূহ অমান্য কৰে সেইজনতকৈ অধিক অনায়াসকাৰী কোন হ'ব পাৰে? কোনো সন্দেহ নাই অপৰাধীবিলাক কেতিয়াও সফলমনোৰথ হ'ব নোৱাৰে।

১৯) আৰু সিহঁতে আল্লাক এৰি এনেবিলাকৰ উপাসনা কৰে যিবিলাকে সিহঁতৰ অপকাৰো কৰিব নোৱাৰে আৰু সিহঁতৰ উপকাৰো সাধিব নোৱাৰে; অথচ সিহঁতে কয়, আমাৰ হৈ আল্লাৰ

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ
كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
لِقَاءَنَا آتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ
لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوعَى
إِنَِّّي إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّيَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٦﴾

قُلْ تَوَشَّأَ اللَّهُ مَا تَوَاتَرَتْ عَلَيْهِمْ وَلَا أَدْرِكُهُمْ بِهِ ۖ
فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عَمْرًا مِّن قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ
إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٨﴾

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
وَيُقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَنْتَبِتُونَ

ওচৰত মধ্যস্থতা কৰোঁতা এইবিলাকেই। আকাশ-মণ্ডলীত আৰু পৃথিৱীত আল্লাই যি নাজানে তাকে তেওঁক তোমালোকে জানিবলৈ দিবা নে! পৰম পৱিত্ৰ তেৱেই; আৰু সিহঁতে যিবিলাকক আল্লাৰ সমানে উপাস্য পাতি লৈছে সেইবিলাকতকৈ তেওঁ বহুত উচ্চ।

২০) আৰু (আদিত) মানৱ জাতি একেটা মাত্ৰ সম্প্ৰদায় আছিল, পিছত সিহঁত বিভিন্ন দল হৈ পৰিল; আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰ ফালৰ পৰা পূৰ্বেই এনে ৰীতি স্থিৰ নোহোৱা হলে, কেতিয়াবাই সিহঁতৰ মাজত সেই বিষয়ে মীমাংসা হৈ গ'লহেঁতেন যি বিষয়ে সিহঁতৰ মাজত মতভেদ আছিল।

২১) আৰু সিহঁতে কয়, তেওঁৰ প্ৰভুৰূপাৰা তেওঁৰ প্ৰতি কোনো এটি নিদৰ্শন কিয় অৱতীৰ্ণ নহ'ল? তেন্তে তুমি উত্তৰ দি কোৱাঁ, অদৃশ্যৰ জ্ঞান আল্লাৰহে মাথোন; এতেকে তোমালোকে প্ৰতীক্ষা কৰি থাকা; তোমালোকৰ সৈতে নিশ্চয় ময়ো প্ৰতীক্ষা কৰি থাকিম।

২২) আৰু যেতিয়া আমি মানৱক, সিহঁতক দুখ-কষ্টই স্পৰ্শ কৰাৰ পাছত, কৰুণাৰ সোৱাদ লবলৈ দিওঁ, তেতিয়া সিহঁতে আল্লাৰ নিদৰ্শনসমূহৰ বিৰুদ্ধে নানা প্ৰকাৰ কৌশল কৰিব ধৰে; তুমি কোৱাঁ, কৌশল কৰাত আল্লা অধিক ক্ষিপ্ৰ। বাস্তৱতে তোমালোকে যি কৌশলেই কৰা তাকে আমাৰ ফিৰিশ্বতাবিলাকে লিপিবদ্ধ কৰি ৰাখে।

২৩) তেৱেই তোমালোকক স্থল আৰু জলত ভ্ৰমণ কৰিবৰ সকলো উপায় প্ৰদান কৰে; আৰু যেতিয়া তোমালোকে জাহাজত আৰোহণ কৰা আৰু অনুকূল বতাহৰ সহায়ত সেই জাহাজবোৰ

اللَّهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ
وَتَعْلَى عَنَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَفَلُوا وَلَوْلَا
كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٠﴾

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا
بِئْسَ الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانظُرُوا إِلَيَّ مَعَكُمْ مِنَ النَّسَاطِرِينَ ﴿٢١﴾

وَإِذَا أَرْزَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّن بَعْدِ ضَرَأٍ مَّسْتَهْمٍ
إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ
رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا نَكُرُونَ ﴿٢٢﴾

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ
فِي الْفُلِكِ وَجَدْتُمْ بِهِمْ يَرْجِحُ يَدَيْهِ وَفِرَّحُوا بِهَا

আৰোহণ কৰোঁতাবিলাকক লৈ ভাহি গৈ থাকে, আৰু সিহঁতে সেই সাগৰ-ভ্ৰমণত উল্লাসিত হৈ থাকোঁতেই (হঠাৎ) ধুমুহা বতাহে বেৰি ধৰেহি, আৰু ইফাল-সিফালৰ পৰা টৌৰ ওপৰত টৌ সিহঁতৰ ওপৰত আহি পৰে, আৰু সিহঁতে ভালকৈ বুজি পায় সিহঁতক সেই টৌবোৰে (ভীষণৰূপে) বেৰি ধৰিলে; তেতিয়াহে সিহঁতে (উপায় নাপাই) আন্তৰিকতাৰে আৰু ধৰ্ম্মপ্ৰাণ হৈ আল্লাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰি কয়, (হে আল্লা,) এই বিপদৰ পৰা যদি তুমি আমাকে উদ্ধাৰ কৰা নিশ্চয় আমি তোমাৰ ওচৰত কৃতজ্ঞ হৈ থাকিম।

২৪) কিন্তু যেতিয়া তেওঁ সিহঁতক উদ্ধাৰ কৰে, চোৱাঁ, সিহঁতে পৃথিৱীত অন্যায়ৰূপে বিৰুদ্ধাচৰণ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে। হে মানৱজাতি, তোমালোকে নিজৰেই বিৰুদ্ধে অন্যায়চৰণ কৰিব ধৰিছা; ই পাৰ্থিৱ জীৱনৰ (অসাৰ) সম্বল মাত্ৰ; পিছত আমাৰ পিনে হ'ব তোমালোকৰ প্ৰত্যাবৰ্ত্তন; সেই সময়ত তোমালোকে (পৃথিৱীত) যিহকে কৰিছিল তাৰে আমি তোমালোকক জানিবলৈ দিম।

২৫) বাস্তৱিকতে এই পাৰ্থিৱ জীৱনৰ উপমা আমি আকাশৰ পৰা যি বাৰিধাৰা নমাই আনো তাৰেই নিচিনা; তাৰে সৈতে মিহলি হৈ নানা তৰহৰ উদ্ভিদ উৎপন্ন হয়; তাৰেই পৰা মানুহৰ আৰু পশুৰ খাদ্য উৎপন্ন হয়; অৱশেষত এনে সময় আহি পায় যেতিয়া পৃথিৱীয়ে নিজৰ সাজ-পাৰেৰে অপূৰ্ব ৰূপ ধাৰণ কৰে আৰু দেখিবলৈ ধুনীয়া হৈ পৰে; আৰু সেই (উৎপাদনৰ) গৰাকীবিলাকে ভাবে, সকলোখিনি ফলমূলৰ ওপৰত সিহঁতৰেই অধিকাৰ। শেহত কোনো এৰাতি বা কোনো এদিন সেইবিলাকৰ সম্বন্ধে আমাৰ আদেশ আহি পায়; সেই মুহূৰ্ত্ততে

جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ
مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُم أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ ۗ لَئِنِ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنُكُونَنَّ مِنَ
الشَّاكِرِينَ ﴿٢٤﴾

فَلَمَّا أَنْجَيْنَاهُمْ إِذْ هُمْ يُبْعَثُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّا بِنِعْمَتِنَا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مُتَعَامِلُونَ
الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْيَنَامَ مَرْجِعَكُمْ فَنُنِتُّ لَكُمْ بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ
فَأَخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَ
الْأَنْعَامُ ۗ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَ
ازْتَدَّتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ عَلَيْهَا ۗ أَنهَذَا
أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْن

আমি সেইবোৰক নিশ্চল কৰি এনেদৰে ধ্বংস কৰি পেলাওঁ যেন তাৰ আগৰ দিনালৈকে সেইবোৰৰ অস্তিত্বই নাছিল। এইদৰে চিন্তাশীলবিলাকৰ নিমিত্তে আমি আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ বৰ্ণনা কৰোঁ।

২৬) আৰু আল্লাই আহ্বান কৰে শান্তিধামলৈ, আৰু যাকে ইচ্ছা তাকে তেওঁ সজ বাটেদি লৈ যায়।

২৭) যিসকলে সৎকাৰ্য্য কৰে সেইসকলৰ নিমিত্তে থাকিব উত্তম প্ৰতিদান, আৰু থাকিব তাতোকৈ যি শ্ৰেষ্ঠ; আৰু কলঙ্কই আৰু লাঞ্জনাই সেইসকলৰ মুখ কেতিয়াও ছাটি নধৰে; সেইসকলেই স্বৰ্গ-উদ্যানৰ অধিবাসী, তাতেই সেইসকলে চিৰকাল বাস কৰিব।

২৮) আৰু যিবিলাকে অমঙ্গল অৰ্জন কৰিছে তাৰ শাস্তি থাকিব সেই অমঙ্গলৰেই অনুৰূপ, আৰু সিহঁতক লাঞ্জনাই আৰু ধৰিব; আল্লাৰ শাস্তিৰ পৰা সিহঁতক উদ্ধাৰ কৰে এনে কেও নাই; (সিহঁতৰ মুখত কালিমা পৰিব), যেনে আন্ধাৰ নিশাৰ এভাগে সিহঁতৰ মুখ ঢাকি ধৰিব; সেইবিলাকেই অগ্নিৰ অধিবাসী; তাতেই সিহঁত স্থায়ীৰূপে বাস কৰিব।

২৯) আৰু (মহা বিচাৰৰ) দিনা সিহঁতৰ আটাইবিলাককে আমি গোট খুৰাম; পিছত যিবিলাকে আনক আমাৰ সমানে উপাস্য পাতিছিল সেইবিলাকক আমি আদেশ দিম—তোমালোক নিজ নিজ ঠাইত থিয় হোৱা, আৰু তোমালোকে পাতি লোৱা উপাস্যবিলাকো; তাৰ পিছত আমি ইদলক সিদলৰ পৰা পৃথক কৰিম, আৰু (তেতিয়া) সিহঁতে পাতি লোৱা উপাস্যবিলাকে ক'ব, তোমালোকে সুকীয়াকৈ আমাৰেই উপাসনা কৰা নাছিল।

بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نَفْضُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٦﴾

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ۚ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا ۖ وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۚ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ حَاصِمٍ ۚ كَانَمَا أَغْشَيْتَ وَجُوهَهُمْ ۖ وَطَعْنَا مِنْ أَيِّلٍ مُّظِلًّا ۖ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٨﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَبِينًا ۖ ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ ۖ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِيَّانَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٩﴾

৩০) (আজি) আমাৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত আল্লাৰ সাক্ষী যথেষ্ট; তোমালোকে যে আমাৰেই উপাসনা কৰিছিলো আমি নিশ্চয় জনা নাছিলোঁ।

كُنْفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغْفِيلِينَ ﴿٣٠﴾

৩১) প্ৰতিজনে আগতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল তাৰ প্ৰতিফল কি তাকে ভালকৈ জানিব পাৰিব; আৰু সিহঁতক ওভতাই নিয়া হ'ব সিহঁতৰ প্ৰকৃত অধীশ্বৰ আল্লাৰ ফালে; আৰু সিহঁতে (সত্যৰ বিৰুদ্ধে) যে মিছা সাজিছিল সকলো সিহঁতৰ কাৰণে ব্যৰ্থ হ'ব।

هُنَالِكَ تَبْلُو كُلَّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ وَصَلَّ عَنْهُمْ فَاكَاوُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣١﴾

৩২) তুমি (সিহঁতক) প্ৰশ্ন কৰাঁ, আকাশ আৰু পৃথিৱীৰ পৰা কোনে তোমালোকক জীৱিকা প্ৰদান কৰে? (তোমালোকৰ) শ্ৰৱণশক্তি আৰু দৃষ্টিশক্তিৰ ওপৰত কাৰ অধিকাৰ? আৰু কোনে মৃতকৰ পৰা জীৱিত উদ্ধাৰন কৰে, আৰু উদ্ধাৰন কৰে জীৱিতৰ পৰা মৃতক? আৰু (জগতৰ) সকলো কাৰ্য্যৰ নিয়ন্ত্ৰণ কৰে কোনে? সিহঁতে ততালিকে উত্তৰ দিব, আল্লাই। তেতিয়া তুমি কবা, তোমালোকে তেন্তে আল্লালৈ ভয় নাৰাখিবোনে?

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾

৩৩) গতিকে সেইজনেই তোমালোকৰ প্ৰকৃত প্ৰতিপালক আল্লা; আৰু সত্য আহি যোৱাৰ পাছত (তাকে অগ্রাহ্য কৰা প্ৰত্যক্ষ) ভ্ৰান্তিৰ বাহিৰে আৰু কি হ'ব পাৰে? চোৱাঁ! তোমালোকক কোন ফালে ঘূৰাই নিয়া হৈছে?

فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالَةُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٣٣﴾

৩৪) অবাধ্যবিলাকৰ বিৰুদ্ধে তোমাৰ প্ৰভুৱে কোৱা বাণী যে সিহঁতে কেতিয়াও বিশ্বাস নকৰে এই দৰেই সত্য বুলি প্ৰমাণিত হ'ল।

كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَاتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٤﴾

৩৫) তুমি (সিহঁতক) প্ৰশ্ন কৰাঁ, তোমালোকে নিজে পাতি লোৱা উপাসাবিলাকৰ মাজত এনে কোনোজন আছে নে যিজনে (এবাৰ) সৃষ্টিৰ সূচনা কৰে, আৰু পিছত তাকে পুনৰায় সৃষ্টি কৰে? তুমি

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ

কৈ দিয়া, এই সৃষ্টিৰ আল্লাই হে সূচনা কৰিছে, পিছত তাকে তেওঁ নতুনকৈ আকৌ সৃষ্টি কৰিব; চোৱাঁ. (সত্যৰ পৰা) কোন ফালে তোমালোকক বিভ্ৰান্ত কৰি নিয়া হৈছে?

৩৬) তুমি (সিহঁতক) প্ৰশ্ন কৰাঁ, তোমালোকে নিজে পাতি লোৱা উপাস্যবিলাকৰ মাজত এনে কোনোজন আছে নে যিজনে সত্যৰ বাট দেখুৱাব পাৰে? তুমি নিজেই উত্তৰ দিয়া, সত্যৰ পিনে আল্লাই হে বাট দেখুৱায়; গতিকে যিজনে সত্যৰ পিনে পথপ্ৰদৰ্শন কৰে সেইজন অনুগমন কৰাৰ উপযোগী নে সেইজন যিজনে আনে বাট নেদেখুৱালে নিজে সুপথ বিচাৰি লব নোৱাৰে? তোমালোকৰ নো কি হৈছে, তোমালোকে এনেদৰে বিচাৰ কৰিছাঁ?

৩৭) আৰু সিহঁতৰ বেছি ভাগে অনুমানৰ হে অনুসৰণ কৰে; বাস্তৱতে সত্য বুজিবলৈ অনুমানে একোকে সহায় নকৰে। যি কাৰ্য্য সিহঁতে কৰে তাক আল্লাই নিশ্চয় ভালকৈ জানে।

৩৮) আৰু আল্লাৰ বাহিৰে অইনৰ দ্বাৰা ৰচিত হ'ব পাৰে এই কোৰান এনে পুথি নহয়; আৰু পূৰ্ববৰ্তী সত্যৰ এই পুথি সমৰ্থন স্বৰূপ আৰু ধৰ্ম্ম-গ্ৰন্থৰ (বিধানৰ) বিস্তৃত বিৱৰণ স্বৰূপ; ইয়াৰ সম্বন্ধে কোনো সন্দেহ উৎপন্ন হ'ব নোৱাৰে, কিয়নো বিশ্ব-জগতৰ প্ৰতিপালকৰ পৰা অহা এইখন পুথি।

৩৯) কি! সিহঁতে ইয়াকে কয় নে, এই পুথিখন তেওঁ নিজেই ৰচনা কৰি আল্লাৰ বুলি মিছাকৈ ঘোষণা কৰিছে? তুমি কোৱাঁ, সেয়ে যদি হয়, তেন্তে ইয়াৰে চুৰা এটিৰ সদৃশ (ৰচনা কৰি) লৈ আনা, আৰু (তাৰ উপৰি) আল্লাক এৰি আন যাকে

يُعِيدُهُ قُلِّ اللَّهُ يُبِيدُ وَالْخَلْقُ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿٣٦﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِّ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِي فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٧﴾

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٨﴾

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يَفْتَرَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٩﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا

পাৰা তাকে তোমালোকক সহায় কৰিবলৈ আহ্বান কৰা, যদিহে তোমালোক সত্যবাদী হোৱা।

مِنَ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٤٧﴾

৪০) নহয়, বৰং যি জ্ঞান সিহঁতে আগুৰিব পৰা নাই আৰু যাৰ সঠিক তাৎপৰ্য্য এতিয়াও সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহি পোৱা নাই তাকে সিহঁতে মিছা বুলি অগ্রাহ্য কৰিছে; সেইদৰে সিহঁতৰ পূৰ্ববঙ্গী-বিলাকেও (সত্য আহিলত) তাকে মিছা বুলি অগ্রাহ্য কৰিছিল; এতেকে তুমি ভাবি চোৱা, অন্যান্যকাৰীবিলাকৰ শেষ পৰিণাম কি হ'ল!

بَلْ كَذَّبُوْا بِمَا لَمْ يُحِيْطُوْا بِعِلْمِهٖۙ وَاِنَّا يٰۤاَيُّهَا اللّٰهُ
كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ
عٰقِبَةُ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٨﴾

৪১) আৰু সিহঁতৰ মাজৰ কিছুমানে এই কোৰানত বিশ্বাস কৰিব, আৰু সিহঁতৰ মাজৰ আন কিছুমানে ইয়াত কেতিয়াও বিশ্বাস নকৰে; আৰু তোমাৰ প্ৰভুৱে অশান্তি সৃষ্টি কৰোঁতা-বিলাকক ভালকৈ জানে।

وَمِنْهُمْ مَّنْ يُؤْمِنُ بِهِۦ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِۦ
ۙ وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِيْنَ ﴿٤٩﴾

৪২) আৰু সিহঁতে যদি তোমাক মিথ্যাবাদী বুলি অমান্য কৰে তুমি কোৱা, মোৰ নিমিত্তে নিৰূপিত, আৰু তোমালোকৰ নিমিত্তে নিৰূপিত আছে তোমালোকৰ কাৰ্য্য; মই কৰা কাৰ্য্যৰ নিমিত্তে তোমালোক দায়ী নোহোৱা, আৰু তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰা তাৰ বাবে ময়ো দায়ী নহওঁ।

وَ اِنْ كَذَّبُوْكَ فَقُلْ لِيْ عَمَلِيْ وَاَنْتُمْ عَلٰكُمْ اَنْتُمْ
بِرَبِّيْۙ وَمِمَّا عَمَلُ وَاَنَا بِرَبِّيْۙ مِمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٥٠﴾

৪৩) আৰু সিহঁতৰ কিছুমানে তোমাৰ কথালৈ কাণ দিয়াৰ ভাও জোৰে, কিন্তু নুশুনে; যদি সিহঁতৰ বোধ-শক্তিয়ে নাথাকে তেন্তে কলাক তুমি কেনেকৈ শুনাবা ?

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَسِعُونَ اِلَيْكَ اَفَاَنْتَ تَسْمَعُ الصَّمْرَ
ۙ وَلَوْ كَانُوْا لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٥١﴾

৪৪) আৰু সিহঁতৰ কিছুমানে তোমাৰ পিনে চাই থাকে (কিন্তু লক্ষ্য নকৰে); যদি সিহঁতৰ দৃষ্টি শক্তিয়ে নোহোৱা হয় তেন্তে অন্ধক তুমি কেনেকৈ বাট দেখুৱাবা ?

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ اِلَيْكَ اَفَاَنْتَ تَهْدِي الْعُمْى
ۙ وَلَوْ كَانُوْا لَا يُبْصِرُوْنَ ﴿٥٢﴾

৪৫) আল্লাই নিশ্চয় মানৱৰ প্ৰতি অকণো অনায়াস নকৰে কিন্তু মানৱে নিজৰ প্ৰতি নিজেই অনায়াস কৰে।

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٥﴾

৪৬) আৰু যিদিনা তেওঁ সিহঁতক (নিজৰ সম্মুখত) গোট খুৱাব (তেতিয়া সিহঁতে অনুভৱ কৰিব, পৃথিৱীত) যেন সিহঁত দিনৰ এঘণ্টামান হে থাকিছিল; তেতিয়া সিহঁতৰ ইজনে সিজনক চিনি পাব; যিবিলাকে আল্লাৰ সাক্ষাৎ পোৱা অস্বীকাৰ কৰিছিল আৰু সুপথ পোৱা নাছিল স্বৰূপতে সেইবিলাকেই ক্ষতিগ্ৰস্ত হ'ব।

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَكْبُتُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِمَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

৪৭) আৰু সিহঁতৰ সম্বন্ধে আমি যি অঙ্গীকাৰ কৰিছোঁ তাৰে এভাগ (তোমাৰ জীৱনতেই) নিশ্চয় পূৰ্ণ কৰি দেখুৱাম, অথবা. (তাকে পূৰ্ণ কৰিম) তোমাৰ মৃত্যু ঘটোৱাৰ পাছত; অৱশেষত আমাৰ ওচৰলৈ হ'ব সিহঁতৰ প্ৰত্যাবৰ্ত্তন; তাৰ উপৰি সিহঁতে (এতিয়া) যি কাৰ্য্য কৰি আছে তাক আল্লাই দেখি থাকে।

وَأَمَّا نُرَيْتِكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَوَقَّيْتِكَ كَأَلَيْنَا مَرْجِعَهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٥٧﴾

৪৮) আৰু প্ৰত্যেক জাতিৰ নিমিত্তে একোজন ৰচুল থাকে; গতিকে সিহঁতলৈ ৰচুলৰ আগমন হলে সিহঁতৰ মাজত ন্যায়মতে বিচাৰ কৰা হয়, আৰু সিহঁতৰ প্ৰতি কোনো অনায়াস কৰা নহয়।

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قَضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٨﴾

৪৯) আৰু সিহঁতে সোধে, যদি তোমালোক সত্যবাদী তেন্তে কোৱা সেই অঙ্গীকাৰ পূৰ্ণ হ'বৰ সময় কেতিয়া?

وَيَقُولُونَ قَتَلْنَا هَذَا الْوَعْدَ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥٩﴾

৫০) তুমি উস্তৰ দিয়া, আল্লাই যি ইচ্ছা কৰে তাৰ বিনে, নিজৰেই ক্ষতি আৰু লাভৰ ওপৰত মোৰ একো অধিকাৰ নাই; প্ৰত্যেক জাতিৰ নিমিত্তে (সিহঁতৰ কাৰ্য্যৰ ফলৰ) সময় নিৰ্দিষ্ট আছে; সেই নিৰ্দিষ্ট সময় যেতিয়া সিহঁতৰ প্ৰতি উপনীত হয়, তেতিয়া সিহঁতে খন্তেকৰ নিমিত্তে পিছো পৰিব নোৱাৰে আৰু আগো বাঢ়িব নোৱাৰে।

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦٠﴾

৫১) তুমি কোৱাঁ, তোমালোকে ভাবি চাইছা নে, যদি আল্লাৰ শাস্তি নিশাতে বা দিনতে তোমালোকৰ ওচৰ পায়হি (তাৰ প্ৰতিৰোধৰ উপায় আছে নে?) তেন্তে অপৰাধীবিলাকে কি কাৰণে তাৰ সময়লৈ খৰ-খেদা কৰিছে?

৫২) সেই শাস্তি উপনীত হোৱাৰ পাছত তোমালোক তাত বিশ্বাস কৰিবা নে? (বিশ্বাস কৰিবৰ) সময় এতিয়াহে হ'ল! অথচ তোমালোকে নিজেই আগৰে পৰা সেই শাস্তিৰ কাৰণে খৰ-খেদা কৰিছিল।

৫৩) পিছত অন্যায়কাৰীবিলাকক কোৱা হ'ব, তোমালোকে অবিৰাম শাস্তিৰ সোৱাদ লোৱাঁ; তোমালোকে নিজেই যি অজ্জৰন কৰিছিল। তাৰ প্ৰতি ফলৰ বাহিৰে আন কি তোমালোকক দিয়া হ'ব?

৫৪) আৰু তোমাৰ পৰা সিহঁতে ইয়াকে জানিব বিচাৰে, এই কথা সত্য নে; তুমি কোৱাঁ, হয়, মোৰ প্ৰভুৰ শপত, ই ধ্ৰুৱ সত্য; আৰু তাৰ প্ৰতিকাৰ তোমালোকে কেতিয়াও কৰিব নোৱাৰা।

৫৫) আৰু যিজন অন্যায়কাৰী সেইজনৰ পুথিৱীত যি আছে তাৰ ওপৰত যদি অধিকাৰ থাকে সেই সকলো বস্তু প্ৰতিশ্ৰুত শাস্তি আঁতৰাবলৈ সেইজনে মোচন মূল্য স্বৰূপ নিশ্চয় প্ৰদান কৰিব; আৰু সিহঁতে যেতিয়া সেই শাস্তি অহা দেখা পাব, সিহঁতে মনে মনে অনুতাপ কৰিব ধৰিব। আৰু সিহঁতৰ (বিশ্বাসী আৰু অন্যায়কাৰীবিলাকৰ) মাজত ন্যায়মতে বিচাৰ কৰা হ'ব; আৰু সিহঁতৰ প্ৰতি কোনো অন্যায় কৰা নহ'ব।

قُلْ اَرَيْتُمْ اِنْ اَشْكُرُ عَدَاۤءِ بِيَاۤتَاۤءِ اَوْ نَهَاۤءَا مَاذَا
يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥١﴾

اَتُمَرُّ اِذَا مَا وَقَعَ اَمْنُكُمْ بِهِ اَلْتَنَّ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ
تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥٢﴾

تَمَرَّ قَيْلٌ لِّلَّذِيۡنَ ظَلَمُوۡا ذُوۡقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ
تُنۡجَزُوۡنَ اِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوۡنَ ﴿٥٣﴾

وَيَسْتَنْبِئُونَكَ اَحَقُّ هُوَ قُلْ اِنِّىۡ وَرَبِّىۡ اِنَّهُ لَحَقُّ
ۙ وَمَا اَنْتُمْ بِعٰجِزِيۡنَ ﴿٥٤﴾

وَلَوْ اَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِى الْاَرْضِ لَا فَنَدَتْ
بِهٖ وَاَسْرَوُا النَّدَامَةَ لَنَّا رَاۤءِى الْعَذَابِ وَفِيۡضِ
بَيْنَهُمۡ بِالۡفِسْطِ وَهُمْ لَا يُظۡلَمُوۡنَ ﴿٥٥﴾

৫৬) সাৱধান! আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত যি আছে সকলোৰে ওপৰত আল্লাৰেই অধিকাৰ; সতৰ্ক হৈ থাকিবা, আল্লাৰ অঙ্গীকাৰ নিশ্চয় সত্য কিন্তু সিহঁতৰ সৰহভাগেই নাজানে।

৫৭) তেৱেঁই জীৱন দান ক'ৰে, আৰু তেৱেঁই মৃত্যু সাধন কৰে; আৰু তেওঁৰেই ওচৰলৈ তোমালোকক ঘূৰাই নিয়া হ'ব।

৫৮) হে মানৱজাতি, তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা তোমালোকলৈ আহিছে উপদেশ, আৰু অন্তৰ-সমূহৰ সকলো ব্যাধিৰ আৰোগ্য, আৰু বিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে পথপ্ৰদৰ্শন আৰু কৰুণা।

৫৯) তুমি কোৱাঁ, এইবিলাক আল্লাৰেই কৃপা আৰু তেওঁৰেই কৰুণা এতেকে তাৰ বাবে সিহঁতে যেন আনন্দ প্ৰকাশ কৰে। সিহঁতে (পাৰ্থিৱ জীৱনত) যি সঞ্চয় কৰিছে ই তাতোকৈ শ্ৰেষ্ঠ।

৬০) তুমি কোৱাঁ, তোমালোকে ভাবি চাইছা নে, তোমালোকৰ নিমিত্তে আল্লাই যি জীৱিকা নমাই পঠিয়াইছে তাৰে কিছুমান তোমালোকে অবৈধ আৰু কিছুমান বৈধ কৰি লৈছা নিজ অনুমানেৰে। তুমি (আৰু) প্ৰশ্ন কৰাঁ, আল্লাই তোমালোকক সেই সম্বন্ধে আদেশ দিছে নে তোমালোকে আল্লাই আদেশ দিছে বুলি নিজেই মিছা সাজি লৈছা?

৬১) আৰু যিবিলাকে আল্লাৰ সম্বন্ধে মিছা সাজে, পুনৰুত্থানৰ দিন সম্বন্ধে সিহঁতে কি ভাবিছে? নিশ্চয় মানৱৰ প্ৰতি আল্লা কৃপালু; কিন্তু সিহঁতৰ সৰহভাগেই (তেওঁৰ) শলাগ নলয়।

৬২) আৰু (হে মহম্মদ,) তুমি যি অৱস্থাতে থাকা আৰু কোৱানৰ যি অংশকেই আবৃত্তি কৰা, আৰু (হে মানৱজাতি,) তোমালোকে যি কাৰ্য্যকে

الْاٰتَانَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ الْاٰتَانَ وَعَدَّ
اللّٰهُ حَقًّا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝۶ۧ

هُوَ يَحْيِيْ وَيُمِيْتُ وَيَلِيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۝۶ۨ

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَّوْعِظَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ
وَشِفَاءٌ لِّبٰنِي الضُّرُوْدِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۝۶۩

قُلْ يَفْضِلُ اللّٰهُ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذٰلِكَ فَيَعْرِضُوْهُ
خَيْرًا مِّمَّا يَجْعَلُوْنَ ۝۶۪

قُلْ اَرَبَيْتُمْ مَّا اَنْزَلَ اللّٰهُ لَكُمْ مِنْ رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ
مِّنْهُ حَرٰمًا وَّحَلٰلًا قُلْ اللّٰهُ اٰذُنٌ لِّكُمْ عَلٰى اللّٰهِ
تَفْتَرُوْنَ ۝۶۫

وَمَا ظَنُّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلٰى اللّٰهِ الْكُدْبَ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ اِنَّ اللّٰهُ لَذُو فَضْلٍ عَلٰى النَّاسِ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُوْنَ ۝۶۬

وَمَا تَكُوْنُ فِيْ سٰٓئِنٍ وَمَا تَلٰوْا مِنْهُ مِنْ قُرْءٰنٍ وَّ

কৰা, তাত তোমালোকে ব্যস্ত হৈ থাকোঁতে আমি তোমালোকক নিৰীক্ষণ কৰি থাকোঁ; পৃথিৱীত আৰু আকাশত পৰমাণুৰ সমানো, আৰু তাতোকৈ সৰু নাইবা ডাঙৰ এনে কোনো বস্তু নাই যি তোমাৰ প্ৰভুৰ অগোচৰ আৰু যি সুস্পষ্ট গ্ৰন্থত লিপিবদ্ধ নাই।

৬৩) চোৱাঁ, যিসকল আল্লাৰ বন্ধু নিশ্চয় সেইসকলৰ কোনো ভয় নাথাকিব, আৰু সেইসকলে বেজাৰো কৰিব নালাগিব।

৬৪) সেইসকল বিশ্বাসী আছিল আৰু আল্লালৈ ভয় ৰাখি চলিছিল।

৬৫) তেওঁলোকৰ নিমিত্তে পাৰ্থিৱ জীৱনত আৰু পৰলোকতো আছে আনন্দৰ সম্ভাৱন; আল্লাৰ বাণীসমূহৰ কোনো পৰিবৰ্ত্তন হ'ব নোৱাৰে; এয়ে সেই মহান সফলতা।

৬৬) আৰু (হে নবী,) সিহঁতৰ কথাই যেন তোমাক দুখ নিদিয়ে; নিশ্চয় আল্লাই সকলো সন্মানৰ গৰাকী; তেৱেঁই শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্ব্বজ্ঞাত।

৬৭) সাৱধান! আকাশমণ্ডলীত যি আছে আৰু পৃথিৱীত যি আছে নিশ্চয় আল্লাৰেই অধীন; আৰু যিবিলাকে আল্লাক এৰি আনক আল্লাৰ অংশীৰূপে আহ্বান কৰে সিহঁতে নো কিহৰ অনুসৰণ কৰে?—সিহঁতে অনুসৰণ কৰে নিজ কল্পনাৰ হে মাথোন, আৰু সিহঁত কেৱল অনিশ্চিত কথাত মগ্ন হৈ থাকে।

৬৮) তেৱেঁই তোমালোকৰ নিমিত্তে নিশা সৃষ্টি কৰিছে যাতে সেই সময়ত তোমালোকে বিশ্রাম কৰিব পাৰা, আৰু তেৱেঁই দিন সৃষ্টি কৰিছে যাতে

لَا تَعْلَمُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كَمَا عَلِمْتُمْ شَوْرًا إِذْ تَقِفُونَ فِيهِ وَمَا يَعُزُّبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦٦﴾

إِلَّا إِنْ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٧﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٨﴾

لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا يَبْدِلُ كَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٩﴾

وَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٠﴾

إِلَّا إِنْ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَشْعُرُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ سُكَّاءً إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٧١﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ آيَاتٍ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ

তাৰ পোহৰত তোমালোকে সকলো বস্তুকে দেখা পোৱা; যিবিলাকে (ভাল কথাত) কাণ দিয়ে সেইবিলাকৰ নিমিত্তে তাত নিশ্চয় আছে বহু নিদৰ্শন।

৬৯) সিহঁতে কয়, আল্লাই এজনক সন্তানৰূপে গ্ৰহণ কৰিছে; (ই অসম্ভৱ) তেওঁ পৰম পৱিত্ৰ। তেওঁ অভাৱহীন; আকাশমণ্ডলীত যি আছে আৰু পৃথিৱীত যি আছে সকলোৰে গৰাকী তেৱেঁই; (তেওঁ যে সন্তান গ্ৰহণ কৰিছে) তাৰ কোনো প্ৰমাণ তোমালোকৰ ওচৰত আছে নে? আল্লাৰ সন্মুখে তোমালোকে এনে (গুৰুতৰ) কথা ক'ব ধৰিছা যি বিষয়ে তোমালোকৰ কোনো জ্ঞান নাই।

৭০) তুমি কোৱা, যিবিলাকে আল্লাৰ সন্মুখে মিছা সাজে সিহঁতে নিশ্চয় সফলতা লাভ কৰিব নোৱাৰে।

৭১) (সিহঁতৰ নিমিত্তে) পৃথিৱীত আছে সামান্য সম্বল; পিছত আমাৰ ফালে সিহঁতৰ প্ৰত্যাবৰ্ত্তন হ'ব; অৱশেষত সিহঁতে যে অবিশ্বাস কৰিছিল তাৰ বাবে সিহঁতক আমি কঠোৰ শাস্তিৰ সোৱাদ লবলৈ দিম।

৭২) আৰু সিহঁতৰ আগত তুমি নুহৰ আখ্যান বৰ্ণনা কৰা; কথা এই, তেওঁ স্বজাতিবিলাকক কৈছিল: হে মোৰ জাতি, (সত্যৰ ওপৰত যে) মোৰ স্থিতি, আৰু মই যে আল্লাৰ নিদৰ্শনসমূহৰ সহায় লৈ তোমালোকক উপদেশ দিছোঁ তাকে তোমালোকে অসহনীয় বুলি ভাবিছা; তেন্তে (জানি ৰাখা), মই আল্লাৰেই ওপৰত ভৰসা কৰিছোঁ; গতিকে তোমালোকে নিজে একমত হৈ মোৰ বিৰুদ্ধে এটি সঙ্ঘৰ্ষ স্থিৰ কৰা, আৰু লগতে তোমালোকৰ অংশীবিলাককো লোৱা, যাতে তোমালোকৰ কাৰ্য্য-পদ্ধতি সন্মুখে তোমালোকৰ

مُبَصَّرَاتٍ إِن فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَسَعَوْنَ ﴿٦٩﴾

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ هُوَ الْعَزِيْزُ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ اِنۡ عِنۡدَكُمۡ مِّنۡ سُلْطٰنٍ بِهٰذَا اَتَقَوْلُوْنَ عَلٰى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٧٠﴾

قُلۡ اِنَّ الَّذِيۡنَ يَفْتَرُوْنَ عَلٰى اللّٰهِ الْكٰذِبُ لَا يُفْلِحُوْنَ ﴿٧١﴾

مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُنذِرُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيۡدَ بِمَا كَانُوۡا يَكْفُرُوۡنَ ﴿٧٢﴾

وَاَنْتَلٰ عَلَيْهِمۡ نَبَا نُوْحٍ اِذۡ قَالَ لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اِنۡ يَّوْمِ اِنۡ كَانَ كَبُرَ عَلَيۡكُمْ مَّقَامِيۡ وَتَذٰكِرِيۡ بِآيٰتِ اللّٰهِ فَعَلٰى اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ فَاَجْبِعُوۡا اَمْرَكُمْ وَاَشْرِكُوۡا لَكُمْ لَآ اَكِيۡنُ

(মনত) কোনো সন্দেহ নাথাকে; তাৰ পাছত মোৰ বিৰুদ্ধে সেই সঙ্কল্প কাৰ্য্যত পৰিণত কৰি চোৱা, আৰু মোক অলপো সময় নিদিবা।

أَمَرَكُمْ عَلَيْهِمْ غَمَّةٌ ثُمَّ أَقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تَنْظُرُونَ ﴿٤٧﴾

৭৩) কিন্তু (এতিয়াও) যদি তোমালোক বিমুখ হোৱা (তাৰ কাৰণে তোমালোক নিজে দায়ী হবা); মই তোমালোকৰ পৰা একো প্ৰতিদান বিচৰা নাই; মোৰ প্ৰতিদান আছে আল্লাৰেই ওচৰত মাথোন; আৰু মই যেন আত্মসমৰ্পণকাৰীবিলাকৰ মাজৰ হওঁ মোক ইয়াকে আদেশ দিয়া হৈছে।

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ مِمَّا سَأَلْتُمْ مِنْ آجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَآمَرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٤٨﴾

৭৪) তথাপি সিহঁতে তেওঁক মিথ্যাবাদী বুলি অমান্য কৰিছিল, কিন্তু তেওঁক আৰু নাওখনত উঠা তেওঁৰ সঙ্গীবিলাককো আমি ৰক্ষা কৰিলোঁ; আৰু তেওঁলোকক আমি (পৃথিৱীত) ৰাজত্ব দান কৰিলোঁ, আৰু যিবিলাকে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ মিছা বুলি অগ্ৰাহ্য কৰিছিল সেইবিলাকক (সাগৰত) বুৰাই মাৰিলোঁ। গতিকে চোৱা, (অবাধ্যতাৰ কাৰণে) সেইবিলাকৰ পৰিণাম কি হ'ল যিবিলাকক আগতেই সতৰ্ক কৰি দিয়া হৈছিল।

فَكَذَّبُوهُ فَجَبَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَأْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلْفًا وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَدَبِّرِينَ ﴿٤٩﴾

৭৫) অৱশেষত তেওঁৰ পাছতো সিহঁতৰ আন আন জাতিবিলাকৰ প্ৰতি আৰু কিছুমান ৰচুল প্ৰেৰণ কৰিলোঁ; আৰু তেওঁলোক সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহিছিল বহু স্পষ্ট প্ৰমাণ লৈ; কিন্তু তাত বিশ্বাস কৰিবলৈ সিহঁত প্ৰস্তুত নাছিল, যিহেতু সিহঁতে সেই কথা পূৰ্বেই মিছা বুলি ভাবি লৈছিল। এইদৰেই আমি সীমা-লঙ্ঘনকাৰীবিলাকৰ অন্তৰসমূহত মোহৰ মাৰি দিওঁ।

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِمَّا كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ ۗ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٠﴾

৭৬) আৰু সিহঁতৰ পিছত মুচা আৰু হাৰুনক আমাৰ নিদৰ্শনসমূহৰে সৈতে ফিৰৌন আৰু তেওঁৰ পাৰিষদবিলাকৰ ওচৰলৈ প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ;

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ

কিন্তু সিহঁতে অহঙ্কাৰ কৰিলে, আৰু সিহঁত এটা অপৰাধী দল হৈ পৰিল।

৭৭) পিছত যেতিয়া আমাৰ ফালৰ পৰা সিহঁতলৈ সত্য আহি পালে সিহঁতে ইয়াকে কলে, ই নিশ্চয় প্ৰকাশ্য কুহক মাথোন।

৭৮) মুচাই কলে, সত্য তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহি প্ৰকাশ হৈ পৰিলতো তাৰ বিষয় তোমালোকে এনে কথা কোৱা নে? এনে সত্য কুহক হ'ব পাৰে নে: আৰু যাদুকৰবিলাক কেতিয়াও সফলকাম হ'ব নোৱাৰে।

৭৯) সিহঁতে কলে, যি বাটেদি আমি আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক চলি থকা দেখি আহিছোঁ সেই বাটৰ পৰা আমাক ঘূৰাই নিবৰ কাৰণে, আৰু (আমাৰ) দেশত তোমালোক উভয়ে আধিপত্য লাভ কৰিবৰ উদ্দেশ্যে তুমি আমাৰ ওচৰলৈ আহিছা নে? বাস্তৱতে তোমালোক দুয়োগৰাকীত আমি কেতিয়াও বিশ্বাস নকৰোঁ।

৮০) আৰু ফিৰোনে (বিষয়বিলাকক) কলে, সকলো নিপুণ যাদুকৰবিলাকক তোমালোকে আনি মোৰ আগত উপস্থিত কৰাঁ।

৮১) পিছত যেতিয়া যাদুকৰবিলাক উপস্থিত হ'লহি, মুচাই সিহঁতক কলে, যি নিষ্ক্ষেপ কৰিবলৈ তোমালোক উদ্যত তাকে নিষ্ক্ষেপ কৰাঁ।

৮২) যেতিয়া সিহঁতে (লাখুটি কেইডাল আৰু জৰী) নিষ্ক্ষেপ কৰিলে, মুচাই কলে, তোমালোকে যি উলিয়াই দেখুৱালা সি কুহক মাথোন, তাক আল্লাই নিশ্চয় ব্যৰ্থ কৰিব: কোনো সন্দেহ নাই, অনিষ্টকাৰীবিলাকৰ কাৰ্য্য আল্লাই কেতিয়াও ফলৱন্ত নকৰে।

وَمَلَأَهُ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٥٧﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٨﴾

قَالَ مُوسَى اتَّقُوا اللَّهَ لِحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسْحَرُ هَذَا وَلَا يَفْلِحُ السَّجْرُونَ ﴿٥٩﴾

قَالُوا اجْتَنَبْنَا بَنَاتِنَا عَنَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آيَاتِنَا وَكَانُوا لَكُمْ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٦٠﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ اسْتَوْفِي بِكُلِّ سِحْرٍ عَلَيَّ ﴿٦١﴾

فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةَ قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقَوْمَا مَا أَنْتُمْ مُسْلِقُونَ ﴿٦٢﴾

فَلَمَّا الْقَوْمَا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرَانِ اللَّهُ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِلُّ عَمَلِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٣﴾

৮৩) আৰু নিজ বাণীসমূহ দ্বাৰা আল্লাই সুপ্ৰতিষ্ঠিত কৰে সত্যকে যদিও অপৰাধীবিলাকে তাকে ভাল নাপায়।

৮৪) তথাপি ফিৰৌন আৰু সিহঁতৰ পাৰিষদবিলাকৈ সিহঁতক উৎপীড়ন কৰিব এই ভয়তে মুচাৰ জাতিৰ কিছুমান স্ব-বংশ মানুহৰ বাহিৰে আন কোনেও তেওঁত বিশ্বাস নকৰিলে; আৰু কোনো সন্দেহ নাই, (মিছৰ) দেশত ফিৰৌন এজন অত্যাচাৰী ৰজা আছিল; আৰু ইয়াতো কোনো সন্দেহ নাই তেওঁ আছিল সীমালঙ্ঘন-কাৰীবিলাকৰ মাজৰ এজন।

৮৫) আৰু মুচাই কলে, হে মোৰ স্বজাতিসকল, যদি তোমালোকে আল্লাত বিশ্বাস কৰিছা আৰু তেওঁৰ বাধ্যতা সঁচাকৈয়ে স্বীকাৰ কৰিছা, তেন্তে তোমালোকে তেওঁৰেই ওপৰত ভৰসা ৰাখাঁ।

৮৬) তেতিয়া তেওঁলোকে কলে, আমি আল্লাৰেই ওপৰত ভৰসা কৰিলোঁ;—হে আমাৰ প্ৰভু, অনায়াসকাৰী জাতিৰ নিৰ্যাতনৰ সম্মুখীন কৰি। আমাক পৰীক্ষাত নেপেলাবা;

৮৭) আৰু নিজ কৰুণা দ্বাৰা অবিশ্বাসী জাতিৰ (অত্যাচাৰৰ) পৰা আমাক ৰক্ষা কৰা।

৮৮) আৰু আমি মুচা আৰু তেওঁৰ ভ্ৰাতৃৰ প্ৰতি প্ৰত্যাদেশ কৰিলোঁ, তোমালোকে নিজ জাতিৰ নিমিত্তে মিছৰ দেশত ঘৰ সাজি লোৱাঁ, আৰু নিজৰ ঘৰসমূহতেই (আল্লাৰ) উপাসনাৰ ঠাই নিৰ্দ্ধাৰিত কৰি লোৱাঁ; আৰু তাতে নমাজৰ অনুষ্ঠান কৰাঁ, আৰু বিশ্বাসীসকলক শুভসংবাদ দিৱাঁ।

وَيُحْيِي اللَّهُ الْحَيِّ جَلِيلِهِ وَوَكْرَهُ الْمَجْرُمُونَ ﴿٨٣﴾

فَمَا أَمَّنْ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّتُهُ مِمَّنْ قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَيَسُّ السُّورِينَ ﴿٨٤﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ يَقَوْمِ إِن كُنتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا وَإِن كُنتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٥﴾

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٦﴾

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٧﴾

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوِّأِ الْقَوْمَ مَكْمًا يَبْصُرُ يَبُوتًا وَأَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

৮৯) আৰু মুচাই প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, হে আমাৰ প্ৰভু, বাস্তৱতে এই পাৰ্থিৱ জীৱনত ফিৰৌনক আৰু তেওঁৰ বৰবমূৰীয়াবিলাকক নানা সুশোভিত বস্তু আৰু বহু ধন-সম্পদ দান কৰিছা; হে আমাৰ প্ৰভু (তুমি এইবোৰ সিহঁতক এই কাৰণে দান কৰিছা নে) যাতে সিহঁতে (মানৱক) তোমাৰ পথৰ পৰা বিভ্ৰান্ত কৰে? হে আমাৰ প্ৰভু, সিহঁতৰ ধন-সম্পদ তুমি বিলুপ্ত কৰি পেলোৱাঁ, আৰু সিহঁতৰ অন্তৰসমূহ কঠোৰ কৰা, যাতে সিহঁত বিশ্বাসী নহয়, যেতিয়া-লৈকে সিহঁতে যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি দেখা নাপায়।

৯০) তেওঁ কলে, স্বৰূপতে তোমালোক দুয়োৰে প্ৰাৰ্থনা গৃহীত হ'ল; গতিকে তোমালোক দুয়ো (নিজ কাৰ্য্যত) দৃঢ় হৈ থাকাঁ, আৰু সেইবিলাকৰ পথ অনুসৰণ নকৰিবা যিবিলাক অজ্ঞান।

৯১) আৰু আমি বনি-ইস্ৰাইলক সাগৰ পাৰ কৰালোঁ; পিছত ফিৰৌন আৰু তেওঁৰ সৈন্যদলে বিৰোধ আৰু বিদ্বেষৰ ভাব লৈ তেওঁলোকৰ পিছে পিছে যাব ধৰিলে; অৱশেষত যেতিয়া তেওঁ প্ৰায় জল-মগ্ন হয় তেওঁ এইদৰে স্বীকাৰ কৰিলে—মই ইয়াকে বিশ্বাস কৰিছোঁ, ইস্ৰাইল-সন্ততিয়ে যিজন উপাস্যত বিশ্বাস কৰিছে; সেইজনৰ বাহিৰে আন উপাস্য নাই; আৰু এতিয়া ময়ো সেইবিলাকৰ মাজৰ হলোঁ যিবিলাকে আত্মসমৰ্পণ কৰিছে।

৯২) (আমি কলোঁ) কি! এতিয়াহে বিশ্বাস কৰিলা! ইয়াৰ পূৰ্বে তুমি অবাধ্যতা কৰিছিলি আৰু অশাস্তিৰ সৃষ্টি কৰোঁতাবিলাকৰ মাজৰ এজন আছিলি।

৯৩) গতিকে আজি তোমাক তোমাৰ শৰীৰৰ সৈতে বন্ধা কৰিম, যাতে তোমাৰ পৰবমূৰীয়াবিলাকৰ নিমিত্তে তুমি এটা (আল্লাৰ) নিদৰ্শনস্বৰূপ হোৱা;

وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَآئِهِ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّنَا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعِنَّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ①

وَجَوَرْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْعَرْقُ قَالَ أَمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ①

النُّنْ وَ قَدْ عَصَيْتَ قَبْلَ وَ كُنْتَ مِنَ الْمَفْسِدِينَ ②

فَالْيَوْمَ نَبْعَثُكَ بَدَلِكَ لِنَتْلُوَ لِمَنْ خَلَفَكَ آيَةً

আৰু প্ৰকৃততে মানৱৰ বেছি ভাগেই আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ সম্বন্ধে আওকণীয়া।

وَرَأَى كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنِ أَيَّتِنَا لَعَلُّوْنَ ۝٩

৯৪) আৰু স্বৰূপতে ইয়াইল-সন্ততিবিলাকক বসতি কৰিবলৈ আমি উত্তম ঠাই দান কৰিছিলোঁ, আৰু নানাপ্ৰকাৰ বিশুদ্ধ বস্তু সিহঁতক জীৱিক-ৰূপে প্ৰদান কৰিছিলোঁ; পিছত সিহঁতলৈ জ্ঞান নহালৈকে সিহঁতে বিৰোধ কৰা নাছিল; যি বিষয়ে সিহঁতে বিৰোধ কৰিছিল সেই বিষয়ে তোমাৰ প্ৰভুৱে পুনৰুত্থানৰ দিনা সিহঁতৰ মাজত নিশ্চয় বিচাৰ কৰিব।

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبَآئِدَ وُزُرَاتِهِمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝١٠

৯৫) আৰু তোমাৰ প্ৰতি যি (গ্ৰন্থ) আমি অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ তাৰ কোনো বিষয়ে যদি তোমাৰ সন্দেহ থাকে তেন্তে তোমাৰ পূৰ্বৰ যিসকলে ধৰ্মগ্ৰন্থ অধ্যয়ন কৰিছিল সেইসকলক সুধি চোৱাঁ; স্বৰূপতে এই সত্য আহিছে তোমাৰ ওচৰলৈ তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা; গতিকে তুমি সন্দেহ কৰোঁতাবিলাকৰ মাজৰ নহবা।

فَإِن كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِينَ يُقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۝١١

৯৬) আৰু যিবিলাকে আল্লাৰ নিদৰ্শনসমূহ মিছা বুলি অমান্য কৰিছিল তুমি কেতিয়াও সেই-বিলাকৰ মাজৰ নহবা; (সিহঁতৰ সদৃশ যদি হোৱা) তেন্তে তুমি ক্ষতিগ্ৰস্তবিলাকৰহে অন্তৰ্গত হৈ পৰিবা।

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُونَ مِنَ الْخٰسِرِينَ ۝١٢

৯৭) যিবিলাকৰ সম্বন্ধে তোমাৰ প্ৰভুৱে ৰাণী সত্য বুলি প্ৰমাণিত হৈছে সিহঁতে নিশ্চয় বিশ্বাস নকৰে,—

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ۝١٣

৯৮) যদিও সিহঁতৰ ওচৰলৈ সকলো ধৰণৰ নিদৰ্শন আহি পায়;—অৱশেষত সিহঁতে যজ্ঞপাদায়ক শাস্তি দেখা পাব।

وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝١٤

৯৯) ইয়ুচৰ জাতিৰ বাহিৰে আন কোনো

فَلَوْ لَأَكَّانَتْ قُوَّةً أَمْغَتِ فَتَنَعَهَا إِنبَاءُهَا إِلَّا قَوْمَ

নগৰবাসীয়ে এনে বিশ্বাস কৰা নাছিল যি বিশ্বাস সিহঁতৰ কাৰণে লাভজনক হৈছিল। তেওঁলোক বিশ্বাসী হোৱাৰ পাছত পাৰ্থিৱ জীৱনত ভোগ কৰিব লগীয়া লাঞ্ছনাৰ শাস্তি তেওঁলোকৰ পৰা আমি আঁতৰাইছিলোঁ, আৰু কিছুকালৰ নিমিত্তে তেওঁলোকক জীৱিকাৰ সম্বল দান কৰিছিলোঁ।

১০০) আৰু তোমাৰ প্ৰভুৱে এনে ইচ্ছা কৰা হলে পৃথিৱীৰ সমগ্ৰ অধিবাসী নিশ্চয় বিশ্বাসী হ'লহেঁতেন; তেন্তে তুমি কি মানৱৰ প্ৰতি বল প্ৰয়োগ কৰিবা যেতিয়ালৈকে সিহঁত বিশ্বাসী নহয়?

১০১) আৰু আল্লাৰ আদেশ ভিন্ন কোনো আত্মাই বিশ্বাস স্থাপন কৰিব নোৱাৰে; আৰু যিবিলাকৰ বোধশক্তি নাই সিহঁতৰ ভাগত যি অশুদ্ধ তাকে তেওঁ নিৰ্দ্ধাৰিত কৰে।

১০২) তুমি কোৱাঁ, আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ মাজত যিবোৰ ঘটনা ঘটে সেইবোৰৰ বিষয়ে ভাবি চোৱাঁ। কিন্তু যি জাতিয়ে বিশ্বাস স্থাপন নকৰে সিহঁতৰ কোনো উপকাৰ নিদৰ্শনসমূহে আৰু সতৰ্ককাৰীবিলাকে কৰিব নোৱাৰে।

১০৩) তেন্তে সিহঁতৰ পূৰ্ববৰ্ত্তীবিলাকে (শাস্তি অহাৰ) দিনলৈ যেনেকৈ বাট চাই আছিল, সিহঁতেও তেনেকৈ বাট চাই আছেনে? তুমি কোৱাঁ, তেন্তে তোমালোক প্ৰতীক্ষা কৰাঁ; তোমালোকৰ লগতে ময়ো প্ৰতীক্ষা কৰিম।

১০৪) পিছত আমি আমাৰ ৰচুলসকলক আৰু যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে সেইসকলক (দেশব্যাপী শাস্তিৰ পৰা) ৰক্ষা কৰিম; বিশ্বাসীসকলক ৰক্ষা কৰাৰ ভাৰ আমাৰ নিজৰ ওপৰতেই।

يُونُسُ لَمَّا أَمْنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ غَدَابَ الْخُزُرِيِّ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٠٠﴾

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا
أَفَأَنْتَ تُكذِرُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿١٠١﴾

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُوَمِّنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ
الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

قُلْ أَنْظِرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا نُفِئِي
الْأَيْتِ وَالنُّذُرَ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٣﴾

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِن
قَبْلِهِمْ قُلْ فَانظُرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٤﴾

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا
بِالْحَقِّ نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٥﴾

১০৫) তুমি কোৱাঁ, হে মানৱসকল, মোৰ ধৰ্ম্ম সন্মুখে যদি তোমালোকৰ কোনো সন্দেহ থাকে তেন্তে (ভালকৈ জানি থোৱাঁ,) আল্লাক এৰি যিবিলাকৰ তোমালোকে আৰাধনা কৰা মই সেইবিলাকৰ আৰাধনা নকৰোঁ; কিন্তু মই সেই আল্লাৰহে আৰাধনা কৰোঁ যিজনে (জীৱন দিয়াৰ পিছত) তোমালোকৰ মৃত্যু সাধন কৰে; আৰু মই যেন বিশ্বাসীসকলৰ অন্তৰ্গত হওঁ তাকে মোক আদেশ দিয়া হৈছে।

১০৬) আৰু (এই আদেশ দিয়া হৈছে,) আল্লাৰ একনিষ্ঠ সেৱক হৈ তুমি সত্য ধৰ্ম্মৰ ফালে নিজ মুখ ঘূৰাই লোৱাঁ; আৰু যিবিলাকে আনক আল্লাৰ সমান উপাস্য পাতি লৈছে সেইবিলাকৰ মাজৰ কেতিয়াও নহবা;

১০৭) আৰু আল্লাক এৰি এনেজনক তুমি আহ্বান নকৰিবা যিজনে তোমাৰ একো উপকাৰ কৰিব নোৱাৰে আৰু তোমাৰ একো অপকাৰো কৰিব নোৱাৰে; কিন্তু যদিহে তেনে কৰা, তেন্তে নিশ্চয় তুমি অন্যায়াকাৰীবিলাকৰ মাজৰ হৈ পৰিবা।

১০৮) আৰু যদি আল্লাই তোমাক কষ্টত পেলায় তেন্তে তেওঁৰ বাহিৰে কেও সেই কষ্ট দূৰ কৰিব নোৱাৰে; আৰু তেওঁ যদি তোমাৰ মঙ্গল সাধন কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে তেন্তে তেওঁৰ কৃপাৰ প্ৰতিৰোধ কৰোঁতা কেও নাই; তেওঁৰ ভৃত্যবিলাকৰ যাকে ইচ্ছা তাৰেই প্ৰতি তেওঁ সেই কৃপা অৰ্পণ কৰে; আৰু তেৱেঁই শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

১০৯) তুমি কোৱাঁ, হে মানৱজাতি, স্বৰূপতে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা তোমালোকৰ ওচৰলৈ সত্য উপনীত হৈছে; তাৰ পিছত যিজনে সুপথ

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ رَبِّي
فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ
أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٥﴾

وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ
فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾

وَأِنْ يَتَسَنَّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَ
إِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِقُضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٨﴾

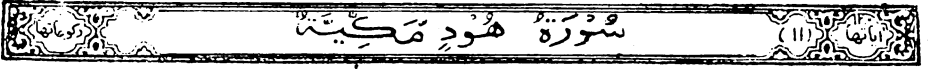
قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَصَبِّرْ

লাভ কৰে সেইজনে সুপথ লাভ কৰে কেৱল নিজৰ কল্যাণৰ নিমিত্তে; আৰু যিজন বিপথে যায় সেইজন বিপথে যায় কেৱল নিজৰেই অমঙ্গলৰ কাৰণে; আৰু (মনত ৰাখাঁ) মই তোমালোকৰ প্ৰতি বক্ষক (নিযুক্ত হৈ) অহা নাই।

১১০) আৰু তোমাৰ প্ৰতি যি প্ৰত্যাদেশ কৰা হৈছে তাৰেই অনুসৰণ কৰাঁ, আৰু আল্লাই বিচাৰ কৰা পৰ্য্যন্ত ধৈৰ্য্য ধৰি থাকাঁ; আৰু (প্ৰকৃততে) সকলো বিচাৰকৰ মাজত সৰ্ব্বশ্ৰেষ্ঠ বিচাৰক তেৱেঁই।

اهْتَدَىٰ قَاتِنًا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ قَاتِنًا
يَضِلُّ عَلَيْهَا ۗ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ۝۱۰

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ ۗ وَهُوَ
خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۝۱۱

চুৰা ১১

HOUD

হুদ মক্কাত অৱতীৰ্ণ

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) আলিফ্, লাম, বা। শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী, সৰ্ব্বজ্ঞ আল্লাৰ সন্নিধানৰ পৰা অহা ধৰ্ম-পুথি এইখন; ইয়াৰ আয়তসমূহ সুনিশ্চিত তত্ত্বৰে পৰিপূৰ্ণ কৰা হৈছে, আৰু বিস্তৃত কৰি বোধগম্য কৰা হৈছে।

الرَّسْمِ الْكِتَابِ أَحْكَمَتِ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ
حَكِيمٍ خَبِيرٍ ②

৩) (তুমি কোৱাঁ) তোমালোকে আল্লাক এৰি আনৰ আৰাধনা নকৰিবা; বাস্তৱতে মই তোমালোকৰ নিমিত্তে তেৱেঁ শ্ৰেৰণ কৰা এজন সৰ্তক কৰোঁতা আৰু আনন্দৰ সন্বাদ দিওঁতা।

أَلَّا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَيَسِيرٌ ③

৪) (আৰু কোৱাঁ) তোমালোকে নিজ-প্ৰভুৰ ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰাঁ; পিছত অনুতাপ কৰি তেওঁৰ ফালে যু কৰাঁ; তেওঁ তোমালোকক নিৰ্দিষ্ট কাললৈ ভোগ কৰিবলৈ দিব উত্তম সম্বল, আৰু অনুগ্ৰহ পাবৰ যোগ্য একোজনকে তেওঁ দান কৰিব নিজৰ অনুগ্ৰহ; কিন্তু যদিহে তোমালোক বিমুখ হোৱা তেন্তে মোৰ এয়ে আশঙ্কা, তোমালোকৰ ওপৰত পৰিব মহান দিনৰ শাস্তি।

وَأَن اسْتَفْهِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ يَتَّبِعْكُمْ
مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَدَّدٍ وَيُوتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ
فَضْلَهُ وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ كَبِيرٍ ④

৫) আল্লাৰেই ফালে হব তোমালোকৰ প্ৰত্যাবৰ্তন; আৰু সকলো বস্তুৰ ওপৰত তেওঁৰেই শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমতা।

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑤

৬) শুনা, নিশ্চয় সিহঁতে অন্তৰৰ ভাব তেওঁৰ পৰা লুকাই ৰাখিবৰ অভিপ্ৰায়ে নিজৰ হিয়া আৰু ৰাখে। সাৱধান! যেতিয়া সিহঁতে নিজৰ সাজেৰে নিজকে আৰু ৰাখে (সিহঁতে নাজানে) সিহঁতে যি

أَلَّا إِنَّهُمْ يَشْتُونَ صُدُورَهُمْ لَيَسْتَخْفُونَ مِنْهُ إِلَّا
جَيْنَ يَسْتَخْفُونَ يَأْتِيهِمْ يَعْلَمُ مَا يَسْرُونَ وَمَا

গোপনে ৰাখে আৰু যি প্ৰকাশ কৰে সকলো আল্লাই জানে; কোনো সন্দেহ নাই, অন্তৰ সমূহত যি নিহিত তেওঁ সকলো ভালকৈ জানে।

দ্বাদশ পাৰা

৭) আৰু পৃথিৱীত চলি ফুৰি থকা এনে কোনো জন্তু নাই যাৰ উপজীৱিকাৰ ভাৰ আল্লাই লোৱা নাই; আৰু তাৰ জিৰণিৰ ঠাই আছে ক'ত আৰু শেষ অৱস্থান হ'ব ক'ত তেৱেঁই জানে; প্ৰকাশ্য গ্ৰন্থত সকলো লিখা আছে।

৮) আৰু তেৱেঁই আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী ছয়টা নিৰ্দিষ্ট কালত স্ৰজন কৰিছে, আৰু পানীৰ ওপৰতো তেওঁৰ সিংহাসন বিদ্যমান;—(সৃষ্টিৰ) উদ্দেশ্য এই, তেওঁ যেন তোমালোকক পৰীক্ষা কৰি ইয়াকে প্ৰকাশ কৰে, তোমালোকৰ মাজত কাৰ্য্য কৰাত কোন উৎকৃষ্ট; আৰু তুমি যদি (সিহঁতক) কোৱাঁ, মৃত্যুৰ পাছত তোমালোকে নিশ্চয় পুনৰ্জীৱন লাভ কৰিবা, অবিশ্বাসীবিলাকে অৱশ্যে কব, এই কথা স্পষ্ট প্ৰবঞ্চনা ভিন্ন একো নহয়!

৯) আৰু আমি যদি এটা নিৰ্দিষ্ট সময়লৈকে সিহঁতৰ পৰা শাস্তি আঁতৰাই ৰাখোঁ, সিহঁতে নিশ্চয় কব ধৰিব, সেই শাস্তি অহা স্থগিত ৰাখিছে কি কথাই? সাৱধান! যিদিনা সেই শাস্তি সিহঁতৰ আগত উপস্থিত হ'বহি, সিহঁতৰ পৰা তাক আঁতৰাই নিয়া নহ'ব; আৰু যাকে লৈ সিহঁতে বিদূপ কৰিছিল সেয়ে সিহঁতক আৰবৰ ধৰিব।

১০) আৰু যদি মানৱক আমি নিজ ফালৰ পৰা কৰুণাৰ সোৱাদ লবলৈ দিওঁ, অৰু পিছত তাকে তাৰ পৰা যদি আঁতৰাই লওঁ, ইয়াত সন্দেহ নাই, সি তেতিয়া নিশ্চয় হতাশ (আৰু) অকৃতজ্ঞ হৈ পৰে।

১১) আৰু যদি কষ্টই তাক স্পৰ্শ কৰাৰ পাছত সুখ-স্বচ্ছন্দতাৰ সোৱাদ লবলৈ দিওঁ সি তেতিয়া

يُعْلَمُونَ إِنَّهُ عَلَيْهِمْ يَدَاتِ الصُّدُورِ ①

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رَاغِبُهَا
وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ
مُبِينٍ ④

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَكُمْ آيَاتِكُمْ
أَحْسَنُ عَمَلَاءَ وَلَئِنْ قُلْتُمْ أَنْتُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ
الْبُيُوتِ لَيَقُولُنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَارٌ
مُبِينٌ ⑤

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ
لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ الْأَيُّومَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا
عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ⑥

وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ الْإِنْسَانِ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ تَرَدَّهَا مِنْهُ
إِنَّهُ لَيُؤَسُّ لَكُفُورٍ ⑦

وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا نِعْمَاءً بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسْتَهْتَهُ لَيَقُولُنَّ

নিশ্চয় কব ধৰে; মোৰ পৰা এতিয়া সকলো
অমঙ্গল আঁতৰ হ'ল! বাস্তৱতে সি তেতিয়া নিশ্চয়
উলাহত অহঙ্কাৰ কৰিব ধৰে।

ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿١١﴾

১২) কিন্তু যিসকলে ধৈৰ্য্য ধৰি থাকে আৰু
সৎকাৰ্য্য কৰে সেইসকল এনে নহয়; সেইসকলেই
নিমিত্তে আছে মাজ্জনা আৰু মহান প্ৰতিদান।

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾

১৩) তেওঁৰ (ৰচুলৰ) প্ৰতি ধনৰ উঁৰালনমোৱা
নহ'ল কয়, নাইবা ফিৰিশ্বতা এগৰাকী তেওঁৰ
লগতে নাছিল কয়, এনেবোৰ কথা সিহঁতে
কোৱাৰ কাৰণেই ই সম্ভৱ হ'ব পাৰে নে, যি
প্ৰত্যাদেশ তোমালৈ আহিছে তাৰ এভাগ তুমি এৰি
দিয়া, নাইবা সেই বাবে তোমাৰ হিয়া সঙ্কীৰ্ণ হয়?
(মানৱৰ নিমিত্তে) তুমি এজন সতৰ্ক কৰোঁতা মাত্ৰ;
আৰু সকলো বস্তুৰ আল্লাই ৰক্ষক।

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ
صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كُتُبٌ أَوْ جَاءَ
مَعَهُ مَلَكٌ إِنشَاءً أَنْتَ تَذَكِّرُهُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
وَكَوِيلٌ ﴿١٣﴾

১৪) কি! এই কোৰান তেওঁ নিজেই সাজি লৈছে
বুলি সিহঁতে কয় নে? তুমি কোৱাঁ, সেয়ে যদি হয়,
ইয়াৰে অনুৰূপ দহোটা চুৰা তোমালোকে নিজে
সাজি আনা, আৰু আল্লাৰ বাহিৰে যাকে পাৰা
তাকে (সহায় কৰিবলৈ) মাতি আনা, যদিহে
তোমালোক সত্যবাদী হোৱা।

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأَنزِلُوا بَعْشَرَ سُورٍ مِّثْلِهِ
مُفْتَرِيًّا وَاذْعُوا مَن اسْتَطَعْتُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ إِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤﴾

১৫) পিছত সিহঁতে যদি তোমালোকৰ
(আহ্বানৰ) উত্তৰ নিদিয়ে তেন্তে জানিবা, এই
পুথিখন আল্লাৰ জ্ঞানেৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ অৱতীৰ্ণ
হৈছে; আৰু তেওঁত ভিন্ন আন কোনো উপাস্য
নাই; গতিকে এতিয়াও তোমালোক বাধ্য হ'ব নে?

قَالَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا إِنشَاءً أَنْزَلَ بِعِلْمِ اللَّهِ
وَأَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٥﴾

১৬) যিবিলাকে পাৰ্থিৱ জীৱন আৰু তাৰ
শোভাৰ অভিলাষ কৰে আমি সিহঁতক সিহঁতে কৰা
কাৰ্য্যসমূহৰ ফল পূৰ্ণমাত্ৰাই এই জীৱনতে দান
কৰিম; আৰু ইহলোকত সিহঁতৰ কোনো ক্ষতি
কৰা নহ'ব।

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ
إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٦﴾

১৭) যিবিলাকৰ নিমিত্তে পৰলোকত নৰকৰ অগ্নিৰ বাহিৰে একোকে নাথাকিব সিহঁত এইবিলাকেই; আৰু ইহলোকত সিহঁতে যি সাজিছিল সকলো বাৰ্থ হ'ব; আৰু সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল সেইবোৰো নিষ্ফল হ'ব।

১৮) চোৱাঁ, নিজ প্ৰভুৰ পৰা অহা প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণৰ ওপৰত যিজনৰ স্থিতি, আৰু যিজনৰ নিমিত্তে আল্লাৰ পৰা আবৃত্তি কৰিবলৈ (তেওঁৰ প্ৰত্যাদেশ) সাক্ষীৰূপে আহে, আৰু তাৰ পূৰ্বেও পথপ্ৰদৰ্শক আৰু কৰুণাস্বৰূপে আহিছিল মুচাৰ ধৰ্ম্মপুথি (এনেজনৰ সদৃশ হ'ব পাৰে নে যিজনে মিছা দাবী কৰে?) সেইবিলাকে তেওঁত বিশ্বাস কৰে; কিন্তু (বিৰোধী) দলবোৰৰ মাজৰ যিয়ে অবিশ্বাস কৰে তাৰ নিমিত্তে প্ৰতিশ্ৰুত ঠাই হৈছে নৰকৰ অগ্নি। গতিকে তুমি এই বিষয়ে কোনো প্ৰকাৰ সংশয়ত নপৰিবা; ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই ই তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা সত্য; কিন্তু মানৱৰ সৰহ-ভাগেই বিশ্বাস নকৰে।

১৯) আৰু যিয়ে আল্লাৰ সন্মুখে মিছা সাজে তাতোকৈ অধিক অন্যাযকাৰী কোন হ'ব পৰে? সিহঁতক সিহঁতৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত উপস্থিত কৰা হ'ব; আৰু (তেতিয়া) সাক্ষীবিলাকে এই বুলি সাক্ষী দিব,—যিবিলাকে নিজ প্ৰভুৰ বিৰুদ্ধে মিছা আৰোপ কৰিছিল সেইবিলাক ইহঁতেই; সাৱধান! আল্লাৰ অভিশাপ পৰিব অন্যাযকাৰীবিলাকৰ ওপৰত;—

২০) যিবিলাকে আল্লাৰ পথৰ পৰা (মানুহক) প্ৰতিৰোধ কৰে, আৰু সেই পথকে তেৰা-বেকা কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে; আৰু পৰকালতো এইবিলাকেই অবিশ্বাস কৰে।

২১) পৃথিৱীত (আল্লাৰ ইচ্ছা পূৰ্ণ হোৱাত)

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ
وَحِطِّطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَ بَطُلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

أَفَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْتِنَا مِن رَّبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ
وَمِن قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالثَّأْرُ
مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مَرْيَةِ مِثْنَهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٨﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ
يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ إِلَّا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى
الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
وَهُم بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٢٠﴾

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا

সিহঁতে কদাপি বাধা জন্মাব নোৱাৰে, আৰু আল্লাৰ বাহিৰে সিহঁতৰ আন কোনো বন্ধুও হ'ব নোৱাৰে; সিহঁতৰ কাৰণে শাস্তি দুগুণ কৰা হ'ব, (কিয়নো) সিহঁতে (সত্যৰ পিনে) কাণ দিব পৰা নাছিল, আৰু (সত্যৰ পিনে) সিহঁতৰ দৃষ্টিও নাছিল।

২২) নিজ আত্মাসমূহৰ সেইবিলাকেই অনিষ্ট সাধন কৰিছে, আৰু সিহঁতে যি মিছা সাজিছিল তাৰ দ্বাৰা সিহঁতৰ একো লাভ নহ'ল।

২৩) পৰকালত সিহঁতেই যে সকলোতকৈ বেছি ক্ষতিগ্রস্থ হ'ব তাত কোনো সন্দেহ নাই।

২৪) বাস্তৱতে যিসকলে বিশ্বাস কৰে, আৰু সজ কাম কৰে, আৰু নিজ প্ৰভুৰ আগত বিনয় প্ৰকাশ কৰে সেইসকল স্বৰ্গৰ অধিবাসী; তাতেই সেইসকলে স্থায়ীৰূপে বাস কৰিব।

২৫) এই দুই দলৰ উপমা এনে, এজন হৈছে অন্ধ আৰু কলা, আৰু আনজনৰ দৃষ্টিশক্তি আছে আৰু স্মৰণশক্তিও আছে; তুলনাত দুয়ো সমান হ'ব পাৰে নে? তেন্তে তোমালোকে উপদেশ গ্ৰহণ নকৰা কিয়?

২৬) আৰু স্বৰূপতে আমি নূহক তেওঁৰ জাতিৰ ওচৰলৈ প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ। (তেওঁ সিহঁতক কৈছিল,) মই নিশ্চয় তোমালোকৰ নিমিত্তে এজন প্ৰকাশ্য সতৰ্ক কৰোঁতা;

২৭) তোমালোকে যেন আল্লাক এৰি আনৰ আৰাধনা নকৰা; বাস্তৱতে তোমালোকৰ প্ৰতি শাস্তিৰ এটা ভীষণ দিন আহিব বুলি মই ভয় কৰিছোঁ।

لَهُمْ مِنَ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءٍ يُضَعِفُ لَهُمْ
الْعَذَابَ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّعْيَ وَمَا كَانُوا
يُبْصِرُونَ ﴿٢٢﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٣﴾

لَا جَزَاءَ لَهُمْ فِي النَّارِ إِلَّا الَّذِي كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآخَبْتُوا إِلَى
رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَى وَالْأَصْمَى وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ
هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٦﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ
مُبِينٌ ﴿٢٧﴾

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمِ النَّارِ ﴿٢٨﴾

২৮) তেতিয়া তেওঁৰ জাতিৰ যি প্ৰধান মানুহবিলাকে অবিশ্বাস কৰিছিল সিহঁতে কলে, তোমাক আমি আমাৰেই নিচিনা এজন পুৰুষ বুলি গণ্য কৰোঁ; আৰু আমি ইয়াকহে দেখা পাইছোঁ, যিবিলাক আমাৰ মাজত দেখাতেই অতি সামান্য মানুহ সেইবিলাকহে তোমাৰ অনুগামী হৈছে: আৰু আমাৰ ওপৰত যে তোমালোকৰ কোনো শ্ৰেষ্ঠতা আছে তাকো আমি ভাবি পোৱা নাই; বৰং তোমালোকক আমি অসত্যবাদী বুলি ধৰি লৈছোঁ।

২৯) তেওঁ ক'লে, হে মোৰ জাতি, তোমালোকে এই কথা ভাবি চাইছা নে, যদি (সঁচাকৈয়ে) মই মোৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণৰ ওপৰত থিয় দি আছোঁ, আৰু যদি তেওঁ নিজ কাষৰ পৰা মোক এনে কৰুণা দান কৰিছে যি তোমালোকৰ অগোচৰ; সেই কৰুণা গ্ৰহণ কৰিবলৈ আমি কি তোমালোকক বাধ্য কৰিমনে, অথচ তোমালোকে নিজেই এনে কৰাটো ভাল নোপোৱা?

৩০) আৰু হে মোৰ জাতি, যি কাৰ্য্যত লাগিছোঁ তাৰ বাবে মই তোমালোকৰ পৰা ধন-সম্পত্তি বিচৰা নাই; মোৰ কাৰ্য্যৰ প্ৰতিদান একমাত্ৰ আল্লাৰ ওপৰত; আৰু যিসকলে বিশ্বাস কৰিছে সেইসকলক (হেয় ভাবি) মই উলিয়াই দিব নোৱাৰোঁ; তেওঁলোকে নিশ্চয় নিজ প্ৰভুৰ সাক্ষাৎ লাভ কৰিব; কিন্তু মই দেখা পাইছোঁ তোমালোক এটা অজ্ঞান জাতি।

৩১) আৰু হে মোৰ জাতি, মই যদি তেওঁলোকক (নিজ কাষৰ পৰা) উলিয়াই দিওঁ তেন্তে আল্লাৰ বিৰুদ্ধে মোক কোনে সহায় কৰিব? এই কথা তোমালোকে চিন্তা নকৰা নে?

৩২) আৰু তোমালোকক মই নকওঁ যে মোৰ কাষত আল্লাৰ ধনৰ ভঁৰালসমূহ আছে; আৰু যি

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرَىٰ إِلَّا
بَشَرًا مِّثْلَنَا وَ مَا تَرَىٰ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ
أَرَادُوا لَنَا بِأَيْدِي الرَّأْيِ وَ مَا تَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلِ
بَلْ نُنظِّمُ كَذِبِينَ ﴿٢٨﴾

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي
وَ أَتَيْتَنِي بِرَحْمَةٍ مِنْ عِنْدِهِ فَعَبَيْتَ عَلَيْكُمْ
أَنْزَلْنَاهَا وَمَا كَرِهُوا ﴿٢٩﴾

وَ يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا
عَلَىٰ اللَّهِ وَ مَا أَنَا بِظَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلْمَعُونَ
رَبِّهِمْ وَ لَكِنِّي أَرَأَيْتُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٣٠﴾

وَ يَقَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَنَا
تَذَكَّرُونَ ﴿٣١﴾

وَ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَ لَا أَعْلَمُ

অদৃশ্য তাকো মই নাজানো ; আৰু মই এনে কথাও নকওঁ যে মই এজন ফিৰিশ্বতা ; আৰু যিবিলাক তোমালোকৰ চকুত হীন সেইবিলাকৰ সম্বন্ধে মই নকওঁ যে আল্লাই তেওঁলোকক কেতিয়াও মঙ্গল দান নকৰিব ; তেওঁলোকৰ অন্তৰসমূহত যি আছে আল্লাই ভালকৈ জানে । (যদি মই এনে কথা কওঁ) কোৱা মাত্ৰ মই নিশ্চয় অন্যায়াকাৰীবিলাকৰ অন্তৰ্গত হৈ পৰিম ।

৩৩) সিহঁতে কলে, হে নুহ, স্বৰূপতে তুমি আমাৰ সৈতে তৰ্ক কৰিব ধৰিছা, আৰু ইয়াৰ পূৰ্বেও বহু তৰ্ক কৰিলা ; যদি তুমি সত্যবাদীবিলাকৰ মাজৰ হোৱা তেস্তে যি শাস্তিৰ অঙ্গীকাৰ কৰিছিল তাৰে তুমি আমাৰ নিমিত্তে এতিয়া উপস্থিত কৰা ।

৩৪) তেওঁ কলে, ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, আল্লাই নিজ ইচ্ছামতে সেই শাস্তি তোমালোকৰ প্ৰতি নমাই আনিব ; আৰু তাৰ প্ৰতিৰোধ কৰিবৰ ক্ষমতা তোমালোকৰ নাই ।

৩৫) আৰু মই তোমালোকক ভাল উপদেশ দিবৰ ইচ্ছা কৰিলেও মোৰ সেই উপদেশ দ্বাৰা তোমালোকৰ কোনো উপকাৰ নহয়, যদিহে আল্লাই তোমালোকক সংহাৰ কৰিবলৈ স্থিৰ কৰিছে । তোমালোকৰ প্ৰতিপালক তেৱেঁই আৰু তেওঁৰ পিনেই তোমালোকক ওভতাই নিয়া হ'ব ।

৩৬) ইয়াৰ উপৰিও সিহঁতে ইয়াকে কয় নে, এই কথাবোৰ তেওঁ নিজেই সাজি লৈছে ? তুমি কোৱা, মই যদি মিছা সাজিছোঁ তাৰ দোষ মোৰ ওপৰত, আৰু তোমালোকে যি দোষ কৰিছা তাৰ নিমিত্তে মই দায়ী নহওঁ ।

৩৭) আৰু নুহৰ প্ৰতি এই প্ৰত্যাদেশ কৰা হ'ল, তোমাৰ জাতিৰ যিসকলে বিশ্বাস কৰিছে সেই

الْغَيْبِ وَلَا أَقُولُ لِي مَلِكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ
تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ
أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ ۗ إِنِّي إِذَا لَيْسَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٧﴾

قَالُوا يُونُحُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدْلَنَا فَأَيُّ
بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٨﴾

قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ
بِعَجِزِينَ ﴿٣٩﴾

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصَيْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ
إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ
وَأَلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتَهُ فَعَلَّكَ أَجْرِي
ۗ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تُجْرِمُونَ ﴿٤١﴾

وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا

সকলৰ বাহিৰে আনবিলাকে কেতিয়াও বিশ্বাস নকৰে; গতিকে সিহঁতে যেনে কাৰ্য্য কৰিব ধৰিছে তাৰ বাবে তুমি বেজাৰ নকৰিবা।

مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٦٩﴾

৩৮) আৰু তুমি আমাৰ চকুৰ আগতে আৰু আমাৰ আদেশ মতে এখন নাও সাজিব ধৰা, আৰু যিবিলাকে অন্যায় কৰিছে সেইবিলাকৰ হৈ মোৰ আগত নাখাটিবা; সিহঁতক নিশ্চয় জল-মগ্ন কৰা হ'ব।

وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَمُونَ ﴿٦٩﴾

৩৯) আৰু তেওঁ নাও সাজিব ধৰিলে; আৰু তেওঁৰ জাতিৰ প্ৰধান মানুহবিলাকে তেওঁৰ কাষেদি অহা-যোৱা কৰোঁতে তেওঁক লৈ বিদ্রূপ কৰিছিল। তেওঁ ইয়াকে কৈছিল, যদি তোমালোকে (আজি) আমাক লৈ বিদ্রূপ কৰিছা তেন্তে (এদিন আহিব ধৰিছে যেতিয়া) আমিও নিশ্চয় তোমালোকক লৈ বিদ্রূপ কৰিম যিদৰে তোমালোকে বিদ্রূপ কৰিছা।

وَيَصْنَعِ الْفُلْكَ وَكُنَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ تَوْمِهِ سِخْرًا وَمِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنِّي فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٧٠﴾

৪০) অদূৰ ভৱিষ্যতে তোমালোকে জানিব পাৰিবা, কাৰ ওপৰত এনে শাস্তি পৰিব যি সিহঁতক লাঞ্ছিত কৰিব; আৰু কাক এনে শাস্তিয়ে আগুৰি ধৰিব যি স্থায়ী।

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٧٠﴾

৪১) অৱশেষত যেতিয়া আমি স্থিৰ কৰা প্লাবনৰ সময় আহিল, আৰু সেই উপত্যকাৰ (জৰণাসমূহৰ) পানী উপচি পৰিল আমি আদেশ দিলোঁ, সকলো (প্ৰয়োজনীয় জন্তুৰ দম্পতি এযোৰ এযোৰকৈ নাওখনত তুলি লোৱা, আৰু যাৰ সম্বন্ধে ইতিপূৰ্বে (আমাৰ) বাণী প্ৰয়োগ কৰা হৈছে তাক এৰি তোমাৰ (গোটেই) পৰিয়ালকো (তুলি লোৱা), আৰু সেইবিলাককো যিবিলাকে বিশ্বাস কৰিছে; আৰু অলপ কিছুমানৰ বাহিৰে তেওঁৰ সৈতে কেও বিশ্বাস কৰা নাছিল।

كَيْفَ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَكُلَّمَا أْحِيلَ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَقَى عَلَيْهِ الْقَوْلَ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٧١﴾

৪২) আৰু তেওঁ কলে, এই নাওখনত তোমালোক উঠা; আল্লাৰ নামতে ইয়াৰ যাত্ৰা আৰু ইয়াৰ ঠাৱৰ; মোৰ প্ৰভু নিশ্চয় শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبَهَا وَمُرسَهَا
إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٥﴾

৪৩) আৰু সেই নাওখন তেওঁলোকক লৈ পৰ্বতৰ অনুৰূপ ওখ টোৰ ওপৰেদি ওপঙি যাব ধৰিলে। আৰু নুহে নিজৰ পুতেকক, যি নিলগতে বৈ আছিল, চিঞৰি মাতিলে, হে মোৰ মৰমৰ পুত্ৰ, তুমিয়ো আমাৰ লগতে উঠি লোৱা, আৰু অবিশ্বাসীবিলাকৰ লগ নালাগিবা।

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ تَنَادَى
نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا
وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٦﴾

৪৪) সি কলে, মই এনে এটা পৰ্বতৰ আশ্ৰয় ল'মগৈ যি বানপানীৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰিব। তেওঁ কলে, যাৰ প্ৰতি আল্লাই কৃপা কৰে (সিহে ৰক্ষা পাব); আজিৰ দিনা আল্লাই স্থিৰ কৰা শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা কৰোঁতা কেও নাই। সেই মুহূৰ্ত্ততে উভয়ৰ মাজতে এটা টো উঠি আহিল, আৰু সি সেইবিলাকৰ মাজৰ হ'ল যি বুৰি মৰিছিল।

قَالَ سَأُوذِي إِلَى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ
لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ
بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ﴿٣٧﴾

৪৫) আৰু (পিছত) আদেশ দিয়া হ'ল, হে পৃথিৱী, তুমি নিজৰ পানী গিলি পেলোৱা; আৰু হে আকাশ, তুমিও ক্ষান্ত হোৱা। অৱশেষত পানী লাহে লাহে কম হ'ব ধৰিলে; আৰু আল্লাই স্থিৰ কৰা কাৰ্য্য সম্পন্ন হ'ল; আৰু নাওখন যুদী পৰ্বতত লাগিলগৈ। তেতিয়া ঘোষণা কৰা হ'ল, অন্যায়কাৰী জাতি (আল্লাৰ কৰুণাৰ পৰা) আঁতৰ হওক!

وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَبَسَاءِ أَفْلَحِي
وَعَيْضُ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ
وَقِيلَ بَعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٣٨﴾

৪৬) আৰু নুহে নিজ প্ৰভুক আহ্বান কৰিলে আৰু কলে, হে মোৰ প্ৰভু, মোৰ পুত্ৰ নিশ্চয় মোৰ পৰিয়ালৰ অৰ্শ্বভুক্ত, আৰু নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি সত্য, আৰু তুমি সকলো বিচাৰকৰ শ্ৰেষ্ঠ বিচাৰক।

وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي
وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٣٩﴾

৪৭) তেওঁ কলে, হে নুহ, নিশ্চয় তোমাৰ পৰিয়ালৰ অশুভভুক্ত সি নহয়, কিয়নো তাৰ ভাগত আছে অসৎকাৰ্য্য; গতিকে যি বিষয়ে তোমাৰ জ্ঞান নাই সেই বিষয়ে মোক অনুৰোধ নকৰিবা; মই তোমাক এই উপদেশ দিছোঁ, তুমি যেন অজ্ঞান-বিলাকৰ মাজৰ নোহোৱা।

৪৮) তেওঁ কলে, হে মোৰ প্ৰভু, মই তোমাৰেই আশ্ৰয় বিচাৰিছোঁ, যি বিষয়ে মোৰ জ্ঞান নাই সেই বিষয়ে আগলৈ মই যেন তোমাক প্ৰশ্ন নকৰোঁ; আৰু মোৰ প্ৰতি যদি তুমি ক্ষমা প্ৰদৰ্শন নকৰা, আৰু যদি মোৰ প্ৰতি অনুগ্ৰহ নকৰা মই সেইবিলাকৰ মাজৰ হম যিবিলাক ক্ষতিগ্ৰস্ত।

৪৯) আদেশ দিয়া হ'ল, হে নুহ, এতিয়া নাৱৰ পৰা তুমি নামি যোৱা, তোমাৰ প্ৰতি আৰু তোমাৰ লগৰ লোকসকলৰ প্ৰতি আমাৰ শাস্তি আৰু বহু আশীৰ্ব্বাদে সৈতে; আৰু কিছুমান লোক আছে যিবিলাকক আমি ভৱিষ্যতে সম্বল দান কৰিম; তাৰ পিছত সিহঁতকো আমাৰ ফালৰ পৰা যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তিয়ে স্পৰ্শ কৰিব।

৫০) এইবিলাক হৈছে নেদেখা ঘটনাৰ কিছু বিবৰণ; তাকে (হে মহম্মদ,) তোমাৰ প্ৰতি আমি প্ৰত্যাদেশ কৰি প্ৰকাশ কৰিছোঁ; ইয়াৰ পূৰ্বেই এই বাতৰি তুমি জনা নাছিলি আৰু তোমাৰ জাতিয়েও জনা নাছিল; গতিকে তুমি ধৈৰ্য্য ধৰি থাকাঁ; ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, ধৰ্ম্মপৰায়ণসকলৰ নিমিত্তে আছে উত্তম পৰিণাম।

৫১) আৰু 'আদ জাতিৰ প্ৰতি হৃদক (আমি শ্ৰেণ কৰিলোঁ); তেওঁ সিহঁতৰ ভাই-ককাইৰ মাজৰেই এজন আছিল। তেওঁ কলে, হে মোৰ জাতি, তোমালোকে আল্লাৰেই আৰাধনা কৰাঁ; তেওঁৰ বাহিৰে তোমালোকৰ নিমিত্তে আন কোনো

قَالَ يُنوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعْطِكُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٤٧﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَرَحْمَتِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤٨﴾

قِيلَ يُنوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ وَأُمْرٌ سَنُبَيِّنُهُمْ لِيَسْمَعُوا مِنَّا وَعَدَّ أَبٌ أَلِيمٌ ﴿٤٩﴾

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ ۗ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٥٠﴾

وَالِإِلَٰهِ عَالِمُوهُمْ هُوَ الَّذِي قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ

উপাস্য নাই; তোমালোকে (সত্যক এৰি) কেৱল মিছা সাজিব ধৰিছা।

مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥١﴾

৫২) হে মোৰ জাতি, মই এই উপদেশ দিয়াৰ কাৰণে তোমালোকৰ পৰা কোনো প্ৰতিদান বিচৰা নাই; যিজনো মোক সজজন কৰিছে সেইজনৰ ওচৰতহে আছে মোৰ প্ৰতিদান; তোমালোকে নুবুজা নে?

يَقُولُونَ لَا اسْتَلْكُمْ عَلَيْهِ اجْرًا إِنْ آجَرِي إِلَّا عَلَى الذِّى فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥٢﴾

৫৩) আৰু হে মোৰ জাতি, তোমালোকে নিজ প্ৰভুৰ পৰা ক্ষমা ভিক্ষা কৰা আৰু তেওঁৰ আগত অনুতাপ কৰা। তোমালোকৰ নিমিস্তে (তেতিয়া) তেওঁ ধাৰাসাৰে বৰষুণ দিয়া মেঘ পঠাব, আৰু তোমালোকৰ শক্তিৰ ওপৰত তোমালোকৰ আৰু শক্তি বৃদ্ধি কৰিব; কিন্তু তোমালোক অপৰাধী হৈ (তেওঁৰ পৰা) বিমুখ নহবা।

وَيَقُولُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُؤْبَأُ إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ﴿٥٣﴾

৫৪) সিহঁতে কলে, হে হৃদ, তুমি আমাৰ ওচৰলৈ প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ লৈ অহা নাই; গতিকে তোমাৰ কোৱা কথাত আমি আমাৰ উপাস্য সকলক পৰিত্যাগ কৰিব নোৱাৰোঁ; আৰু তোমাত আমি (কোনো মতেই) বিশ্বাস স্থাপন নকৰোঁ।

قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِشَارِكِي الْإِلَهِيَّتَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٤﴾

৫৫) আমাৰ উক্তি এয়ে মাথোন, আমাৰে দেৱতাসকলৰ কোনো এজনে অহিতৰ এনে অৱস্থাত তোমাক পেলাইছে। তেওঁ কলে, মই নিশ্চয় আল্লাকেই সাক্ষী মানিছোঁ, আৰু তোমালোকো সাক্ষী থাকিবা, ইয়াৰ বাবে দায়ী মই নহওঁ যে তোমালোকে অইনক আল্লাৰ সমানে উপাস্য পাতিছা—

إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوْرَةٍ قَالَ إِنِّي اشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ نَبِيَّكُمْ مُحَمَّدًا تَشْرِكُونَ ﴿٥٥﴾

৫৬) আল্লাত ভিন্ন; গতিকে তোমালোক সকলোৱে একেলগ হৈ মোৰ বিৰুদ্ধে অভিসন্ধি পাতি থাকা, আৰু মোক (অলপো) অৱসৰ নিদিবা।

مِنْ دُونِهِ فَكَيْدُ نَبِيِّ جَبِينًا ثُمَّ لَا تَنْظُرُونَ ﴿٥٦﴾

৫৭) বাস্তৱতে যিজন আল্লা মোৰ প্ৰতিপালক আৰু তোমালোকৰো প্ৰতিপালক সেইজনৰ ওপৰতেই মই নিৰ্ভৰ কৰি আছোঁ। এনে কোনো বিচৰণ কৰা প্ৰাণী নাই যাৰ মূৰ ধৰি (নিজ ক্ষমতাৰ অধীন কৰি) তেওঁ ৰাখি থোৱা নাই। নিশ্চয় মোৰ প্ৰভু ন্যায়-পথত বিৰাজমান।

৫৮) ইয়াৰ পাছতো যদি তোমালোক পৰাজমুখ হোৱা, তেন্তে (জানি থোৱা) তোমালোকক যি সংবাদ দিবলৈ মোক প্ৰেৰণ কৰা হৈছিল সেই সংবাদ মই তোমালোকক দিলোঁ; আৰু (তাকে অগ্ৰাহ্য কৰাৰ বাবে) তোমালোকৰ ঠাইত মোৰ প্ৰভুৱে অইন এটা জাতিক প্ৰতিষ্ঠিত কৰিব। তোমালোকে তেওঁৰ অকণো অনিষ্ট কৰিব নোৱাৰা; বাস্তৱতে মোৰ প্ৰভু সকলো বস্তুৰেই সংৰক্ষক।

৫৯) আৰু যেতিয়া আমাৰ (সেই স্থিৰ কৰা) শাস্তি পালেহি, আমি নিজ কৰুণা দ্বাৰা হৃদক ৰক্ষা কৰিলোঁ, আৰু তেওঁৰ লগতে সেইসকলকো যিসকলে (সত্যত) বিশ্বাস কৰিছিল; আৰু তেওঁলোকক আমি কঠোৰ শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা কৰিলোঁ।

৬০) আৰু এনে জাতি আছিল 'আদ,—সিহঁতে নিজ প্ৰভুৰ নিদৰ্শন সমূহ অস্বীকাৰ কৰিছিল, আৰু সিহঁতলৈ অহা ৰচুলসকলৰ অবাধ্য হৈছিল, আৰু সিহঁত প্ৰত্যেক অহঙ্কাৰী বিৰুদ্ধাচাৰীৰ আজ্ঞাৰহে অনুবৰ্ত্তী হৈছিল।

৬১) আৰু (সেই কাৰণে) অভিষাপক সিহঁতৰ অনুগমন কৰিব দিয়া হ'ল এই পৃথিৱীত আৰু পুনৰুত্থানৰ দিনতো; চোৱা 'আদজাতি নিজ প্ৰভুৰ কেনে অবিশ্বাসী হৈছিল! সাৱধান, হৃদৰ জাতি 'আদৰ প্ৰতি আল্লাৰ অভিষাপ!

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٧﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٥٨﴾

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٩﴾

وَتِلْكَ عَادٌ جَاءَتْ جَحْدًا وَبَايَتِ رَبِّيهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاشْتَبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٦٠﴾

وَاتَّبَعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةَ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا يُعْتَقُونَ إِنْ عَادُوا كُفْرًا رَبَّهُمْ إِلَّا بَعْدَ الْعَادِ قَوْمٌ هُودٌ ﴿٦١﴾

৬২) আৰু (আমি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ) ছমুদজাতিৰ প্ৰতি চালেহক; তেওঁ সিহঁতৰ ভাই-ককাইৰ মাজৰে এজন আছিল; তেওঁ কলে, হে মোৰ জাতি, আল্লাৰেই আৰাধনা কৰাঁ; তেওঁত ভিন্ন তোমালোকৰ আন কোনো উপাস্য নাই; তেৱেঁই তোমালোকক মাটিৰ পৰা সৃজন কৰিছে, আৰু সেই মাটিতেই (পৃথিৱীতেই) তোমালোকক বসতি কৰিবলৈ দিলে; গতিকে তোমালোকে তেওঁৰ ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰাঁ; আৰু তেওঁৰ আগত অনুতাপ কৰাঁ; নিশ্চয় মোৰ প্ৰভু আছে (প্ৰত্যেকৰেই) ওচৰত, (তেৱেঁই)প্ৰাৰ্থনাৰ প্ৰত্যুত্তৰ দিওঁতা।

৬৩) সিহঁতে কলে হে চালেহ, স্বৰূপতে ইয়াৰ পূৰ্বে তুমি আমাৰ মাজত সকলোৰে আশা-ভৰসাৰ স্থল আছিল, অথচ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষহঁতে যি উপাস্যবিলাকৰ পূজা কৰি আহিছে সেইবিলাকৰ পূজা কৰিবলৈ তুমিয়ে নিষেধ কৰিছা! আৰু বাস্তৱতে যি কথাৰ ফালে তুমি আমাক আহ্বান কৰিছা তাৰ বিষয়ে আমি সন্দেহত পৰি অস্থিৰ হৈ আছোঁ।

৬৪) তেওঁ কলে, হে মোৰ জাতি, তোমালোকে ভাবি চোৱা নাই নে, মই মোৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণৰ ওপৰত থিয় দি আছোঁ, আৰু তেওঁ নিজ কাষৰ পৰা মোক কৰুণা দান কৰিছে; এনে অৱস্থাতো যদি মই তেওঁৰ অবাধ্য হওঁ, তেন্তে মোক তেওঁৰ বিৰুদ্ধে কোনে সহায় কৰিব পাৰে? তেনে অৱস্থাত তোমালোকে মোৰ ক্ষতিৰ ভাগহে বৃদ্ধি কৰিবা।

৬৫) আৰু হে মোৰ জাতি, আল্লাৰ (নামত এৰি দিয়া) এই উত্ৰজনী তোমালোকৰ নিমিত্তে (আল্লাৰ) নিদৰ্শন স্বৰূপ; গতিকে তাইক এৰি দিয়াঁ যাতে তাই আল্লাৰ পৃথিৱীত চৰি ফুৰে, আৰু কোনো

قَالَ رَبِّي قَدْ كُنْتُ فِيْنَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنهَنَّا
مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
وَاسْتَعْرَضَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ
إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ﴿٦٢﴾

قَالُوا يَصِلُحُ قَدْ كُنْتُ فِيْنَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنهَنَّا
أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكِّ مِمَّا
تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ ﴿٦٣﴾

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي
وَإِنِّي مِنْهُ رَحِمَةٌ فَمَنْ يُنصِرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ
عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٦٤﴾

وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَدَرُوهَا تَأْكُلُ
فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَسْوَاهَا يَسْوءٌ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ

প্ৰকাৰ কষ্ট দিবৰ অৰ্থে তাইক স্পৰ্শ নকৰিবা ; যদি তাকে কৰা তেন্তে অবিলম্বে (আল্লাৰ) শাস্তিয়ে তোমালোকক আহি ধৰিব।

قَرِيبٌ ۝۶

৬৬) তথাপি সিহঁতে তাইৰ ভৰিৰ সিৰ কাটি পেলালে; তেতিয়া তেওঁ ক'লে, তোমালোকে নিজৰ ঘৰতে তিনি দিনলৈ (সুখেৰে) খাই-বৈ থাকা; (শাস্তিৰ) এই অপীকাৰ কেতিয়াও মিছা হ'ব নোৱাৰে।

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ۖ ذَٰلِكَ وَعَدَّ غَيْرُ مَكْدُوبٍ ۝۶

৬৭) পিছত যেতিয়া আমাৰ (স্থিৰ কৰা) শাস্তি পালেহি, আমি নিজ কৰুণা দ্বাৰা (চালেহক) উদ্ধাৰ কৰিলোঁ, আৰু তেওঁৰ লগতে সেইসকলকো যিসকলে (সত্যত) বিশ্বাস স্থাপন কৰিছিল; আৰু সেই দিনৰ লাঞ্ছনাৰ পৰাও (ৰক্ষা কৰিলোঁ); নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভু শক্তিশালী, পৰাক্ৰান্ত।

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا طَارِحًا ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بَرِحْمَةً مِّمَّا وَرَمُوا مِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۝۷

৬৮) আৰু যিবিলাকে অন্যায় কৰিছিল সিহঁতক ভীষণ গুম্-গুমনিয়ে ধৰিলে। তেতিয়া সিহঁতে নিজৰ ঘৰতে উবুৰি খাই পৰি থাকিল—

وَ أَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْبَةَ فَاصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَثِيئِينَ ۝۸

৬৯) (এনে ভাৱে) যেন কেতিয়াও তাত সিহঁত বাস কৰায়ে নাছিল। চোৱাঁ, ছমুদ জাতি নিশ্চয় নিজ প্ৰভুৰ অবিশ্বাসী হৈছিল; সাৱধান! ছমুদ জাতিৰ প্ৰতি (আল্লাৰ) অভিশাপ!

كَانَ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۗ الْإِنَّا نَشُودُ كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۗ أَلَا بُعْدًا لِشُودٍ ۝۹

৭০) আৰু স্বৰূপতে আমাৰ দূতসকল ইব্ৰাহিমৰ ওচৰলৈ আনন্দৰ সংবাদ লৈ আহিল; তেওঁলোকে কলে, শাস্তি হওক (তোমাৰ প্ৰতি)! তেওঁ কলে, (তোমালোকৰ প্ৰতিও শাস্তি হওক!) আৰু ততালিকে এটা ভজা দামুৰি আনি আগ বঢ়ালে।

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا سَلَامًا ۖ قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِينٍ ۝۱۰

৭১) পিছত যেতিয়া তেওঁ দেখিলে তেওঁলোকে খাদ্যৰ পিনে হাত নেমেলে, তেতিয়া তেওঁলোক নো কোন সেই বিষয়ে তেওঁৰ মনত সন্দেহ হ'ল,

فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكَّرَهُمْ وَأَوْجَسَ

আৰু তেওঁলোকৰ সম্বন্ধে তেওঁৰ মনত আশঙ্কা জন্মিল। তেওঁলোকে কলে, তুমি ভয় নকৰিবা; বাস্তৱতে আমাক পঠোৱা হৈছে লুতৰ জাতিলৈ।

৭২) আৰু তেওঁৰ পত্নীয়ে থিয় দি (এই কথাবোৰ শুনি) আছিল; তেওঁ হাঁহিলে। তাৰ পিছত আমি তেওঁক ইচহাকৰ জন্ম সম্বন্ধে আৰু ইচহাকৰ পাছত ইয়াকুবৰ আগমন সম্বন্ধে শুভসংবাদ দিলোঁ।

৭৩) তেওঁ কলে, কি আচৰিত কথা! মোৰ সন্তান কেনেকৈ হ'ব? মই যে বৃদ্ধা আৰু মোৰ স্বামীজনো বৃদ্ধ; নিশ্চয় ই এটা অতি আচৰিত কথা!

৭৪) তেওঁলোকে কলে, কি! আল্লাৰ কাৰ্য্য সম্বন্ধে বিস্মিত হৈছা নে? হেৰা এই ঘৰৰ পৰিয়াল! আল্লাৰ কৰুণা আৰু তেওঁৰ বহু আশীৰ্ব্বাদ তোমালোকৰ প্ৰতি হওক। নিশ্চয় তেৱেঁই সকলো প্ৰশংসাৰ যোগ্য, অতি মহান।

৭৫) পিছত যেতিয়া ইব্ৰাহিমৰ (মনৰ) পৰা ভয় দূৰ হ'ল, আৰু তেওঁলৈ (আমাৰ) শুভ সংবাদ আহিল, তেতিয়া তেওঁ লুতৰ জাতিৰ পক্ষে আমাৰ ওচৰত বৰকৈ খাটিব ধৰিলে।

৭৬) কোনো সন্দেহ নাই ইব্ৰাহিম আছিল ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰোঁতা, কোমল অন্তকণ্ঠকৰণৰ, (আল্লাৰ ফালে) বিনীত ভাৱে বাৰে বাৰে ঘূৰি আহোঁতা।

৭৭) হে ইব্ৰাহিম, সিহঁতৰ হৈ আৰু খাটিবলৈ এৰি দিয়া; স্বৰূপতে তোমাৰ প্ৰভুৰ আদেশ (পূৰ্ণ হবৰ সময়) পালেহি; আৰু নিশ্চয় সিহঁতৰ ওপৰত এনে শাস্তি পৰিব যি অনিবাৰ্য্য।

مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَحْفَ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٢﴾

وَأَمْرَاتَهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ بَمَشَرْنَهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ﴿٧٣﴾

قَالَتْ يُونَيْتِي ۚ أَلَيْدٌ وَأَنَا جَوْرٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٤﴾

قَالُوا اتَّعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتُ اللَّهُ وَبَرَكَّتْهُ عَلَيْهِمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَيِّدٌ مَجِيدٌ ﴿٧٥﴾

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنِ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَىٰ يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٦﴾

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ﴿٧٧﴾

يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مُرْدُوْدٍ ﴿٧٨﴾

৭৮) আৰু আমাৰ দূতসকল লুতৰ ওচৰলৈ আহিলত তেওঁ দুখ কৰিলে; আৰু তেওঁলোকক বক্ষা কৰিবৰ ক্ষমতা তেওঁৰ নাই ভাবি তেওঁ কলে, আজি (বিপদৰ) কি কঠিন দিন!

৭৯) আৰু তেওঁৰ জাতিৰ লোক বিলাক (উদ্ভেজিত হৈ) তেওঁৰ ওচৰলৈ দমদমাই লৰি আহিলে; আৰু পূৰ্বৰে পৰা সিহঁতে অসং কাৰ্য্য কৰি আহিছিল। তেওঁ কলে, হে মোৰ জাতি, এইবিলাক মোৰেই কন্যা; এইবিলাকেই তোমালোকৰ নিমিত্তে অধিক পৰিত্ৰ; গতিকে আল্লালৈ ভয় ৰাখাঁ, আৰু মোৰ আলহীসকলৰ কাৰণে মোক লাঞ্ছিত নকৰিবা; তোমালোকৰ মাজত ন্যায়ৱন্ত মানুহ এজনো নাই নে?

৮০) সিহঁতে কলে, স্বৰূপতে তুমি জানিবলৈ পাইছা, তোমাৰ কন্যাসকলৰ ওপৰত আমাৰ কোনো অধিকাৰ নাই; আৰু আমি কি ইচ্ছা কৰিছোঁ তাকো তুমি নিশ্চিতকৈ জানা।

৮১) তেওঁ কলে, হায়! তোমালোকক প্ৰতিৰোধ কৰিবলৈ মোৰ শক্তি থকাহেঁতেন! নাইবা এজন শক্তিশালী ব্যক্তিৰ সহায় লব পৰাহেঁতেন!

৮২) সেই দূতবিলাকে কলে, হে লুত, আমি কেইজন তোমাৰ প্ৰভুৱে পঠোৱা দূত; সিহঁতে কেতিয়াও তোমাৰ ওচৰ চাপিব নোৱাৰে; গতিকে নিশা থাকোঁতেই (কোনো সময়ত) নিজ পৰিয়ালক লৈ ওলাই যোৱাঁ; আৰু (চোৱাঁ) তোমালোকৰ এজনেও যেন ইফালে সিফালে মন নকৰে— তোমাৰ পত্নী ভিন্ন, কিয়নো যি বিপদ সিহঁতৰ ওপৰত পৰিব সেই বিপদ নিশ্চয় তেওঁৰ ওপৰতো পৰিব; বাস্তৱতে ৰাতি পুৱাৰ সময় হৈছে, সিহঁতৰ (শাস্তিৰ) প্ৰতিশ্ৰুত সময়; (আৰু) পুৱাৰ সময় নিচেই ওচৰতে নহয় নে?

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئِي بِهِمْ وَصَاقَ بِهِمْ
دَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ۝

وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا
يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَوْمٌ هُوَ لَنَا بِآثَانِي هُنَّ
أَظْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَحْزُونِ فِي صِفَى الْبَيْسِ
مِنْكُمْ رَجُلٌ تَرَشِيدٌ ۝

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حِجٍّ وَإِنَّكَ
لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ۝

قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ۝

قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ
بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَنْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ
إِلَّا أَمْرَاتُكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ
الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ۝

৮৩) পিছত যেতিয়া আমাৰ আদেশ (পূৰ্ণ হ'বৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সময়) আহিল, আমি সেই নগৰখন (ভূমিকম্প দবাৰা) তল-ওপৰ কৰি লুটিয়াই দিলোঁ; আৰু তাৰে ওপৰত আমি টান শিলৰ বৰষুণ পেলালোঁ, ঠাক্ ঠাক্ কৰি।

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِرَهَا وَأَطْرُنَا
عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيلٍ مِّنْ مَّنْصُودٍ ﴿٨٣﴾

৮৪) সেইবিলাক শিল তোমাৰ প্ৰভুৰ মীমাংসা মতে (এই দিনৰ শাস্তিৰ কাৰণে) স্থিৰ কৰি থোৱা হৈছিল; তাৰ এই শাস্তিৰ ঠাই (মক্কাৰ) অন্যায়া-কাৰীবিলাকৰ পৰা দূৰ নহয়।

مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ
بِشَيْءٍ ﴿٨٤﴾

৮৫) আৰু মদয়নু জাতিলৈ (আমি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ) সিহঁতৰ ভাই-ককাইৰে মাজৰ স্ৰো' আইব নামে এজনক। তেওঁ ক'লে, হে মোৰ জাতি, আল্লাৰেই আৰাধনা কৰাঁ; তোমালোকৰ নিমিত্তে তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো উপাস্য নাই; আৰু (বেপাৰ কৰোঁতে) মাপ-জোখ আৰু ওজন কম নকৰিবা; (আজি) অৱশ্যে তোমালোকক সমৃদ্ধিশালী দেখিছোঁ; কিন্তু মই সেই শাস্তিলৈ ভয় কৰিছোঁ যি এদিনা সকলোকে আগুৰি ধৰি তোমা-লোকৰ ওপৰত পৰিব।

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شَعْبِيًّا قَالَ لِيُقَوْمِ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ
وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرْكُم بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿٨٥﴾

৮৬) আৰু হে মোৰ জাতি, (বেপাৰ কৰোঁতে) মাপ-জোখ আৰু ওজন ন্যায্যমতে পূৰ্ণ কৰি (বস্তু) বেচিবা; আৰু লোকক বস্তু দিওঁতে কম নকৰি যি সিহঁতৰ প্ৰাপ্য তাকে দিবা; আৰু পৃথিৱীত অন্যায়াচৰণৰ দবাৰা অশান্তি বিস্তাৰ নকৰিবা।

وَلِيُقَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا
تُبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَتَمَوَّا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾

৮৭) (ব্যৱসায়ত) যিখিনি লাভ আল্লাই দান কৰে তাতেই তোমালোকৰ নিমিত্তে আছে মঙ্গল, যদিহে তোমালোক বিশ্বাসী হোৱা; আৰু মই তোমা-লোকৰ সংৰক্ষণৰ ভাৰ লৈ অহা নাই।

يَقِيَّتِ اللَّهُ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا
عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿٨٧﴾

৮৮) সিহঁতে কলে, হে স্ৰো' আইব, তোমাৰ উপাসনাই তোমাক (ইয়াকে উপদেশ দিবলৈ)

قَالُوا يَشْعِبُ أَصْلُوكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرُكَ مَا

আদেশ দিছে নে যে আমাৰ পিতৃ-পুৰুষে যিবিলাকৰ পূজা কৰিছিল সেইবিলাকক আমি পৰিত্যাগ কৰোঁ, নাইবা নিজৰ ধন ইচ্ছামতে ব্যয় নকৰোঁ ? নিশ্চয় (জগতত) ধৈৰ্য্যশীল, সত্যপৰায়ণ মানুহ অকল এজন তুমিহে !

৮৯) তেওঁ কলে, হে মোৰ জাতি, তোমালোকে ভাবি চোৱা নাইনে, মোৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণৰ ওপৰত যদি মই থিয় দিছোঁ, আৰু তেৱেঁই যদি মোক উত্তম জীৱিকা প্ৰদান কৰিছে (তেন্তে মই সত্যৰ ফালে আহ্বান নকৰোঁ কিয়) ? আৰু মোৰ এনে ইচ্ছা কেতিয়াও হ'ব নোৱাৰে যে যি কুকাৰ্য্য কৰিবলৈ তোমালোকক বাৰণ কৰোঁ, তাকে নিজ কথাৰ বিপৰীত নিজেই কৰিব ধৰোঁ। পাৰ্য্যমানে সংস্কাৰ সাধনৰ বাহিৰে মোৰ কোনো ইচ্ছা নাই; আৰু (এই কাৰ্য্যত) আল্লাত ভিন্ন মোৰ আন কোনো সহায়ো নাই; তেওঁৰেই ওপৰত মই নিৰ্ভৰ কৰি আছোঁ, আৰু তেওঁৰেই পিনে বিনীতভাৱে মু কৰিছোঁ।

৯০) আৰু হে মোৰ জাতি, মোৰ শত্ৰুতাই যেন তোমালোকক এনে অসৎ কাৰ্য্য কৰিবলৈ প্ৰবৃত্ত নকৰে যাৰ ফলত যেনে বিপদ নুহৰ জাতিবা হৃদৰ জাতি নাইবা চালেহৰ জাতিৰ ওপৰত পৰিছিল তেনে বিপদ তোমালোকৰ ওপৰতো পৰে; আৰু লুতৰ জাতিৰ ঘটনা তোমালোকৰ নিমিত্তে বহুকালৰ ঘটনা নহয়।

৯১) আৰু তোমালোকে নিজ প্ৰভুৰ পৰা ক্ষমা ভিক্ষা কৰা; তাৰ পিছত অনুতাপ কৰি তেওঁৰ ফালে মু কৰা; বাস্তৱতে মোৰ প্ৰভু পৰম দানশীল, শ্ৰেষ্ঠ স্নেহময়।

৯২) সিহঁতে কলে, হে শ্বো'আইব, তুমি যিবোৰ কথা কৈছা তাৰ বেছি ভাগেই আমি বুজিব

يَعْتَدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ تَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ
إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَكِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٥٥﴾

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ يَتِيكَةٍ مِنْ
رَبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ
أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا
الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٥٦﴾

وَيَقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ
مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ
وَمَا قَوْمٌ لَوْظٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ ﴿٥٧﴾

وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ
وَدُودٌ ﴿٥٨﴾

قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا

নোৱাৰোঁ; নিশ্চয় আমি তোমাক আমাৰ মাজৰ এজন (সামান্য) শক্তিহীন মানুহ যেনহে গণ্য কৰোঁ; আৰু তোমাৰ লগত নিজৰ আত্মীয়বিলাক নথকা হলে আমি নিশ্চয় তোমাক শিল দলিয়াই মাৰিলোঁহেঁতেন; আৰু আমাৰ বিৰুদ্ধে তুমি পৰাক্ৰমী হব নোৱাৰা।

لَتُرِكَ فِينَا صَعِيْقًا ۙ وَلَا رَهْطَكَ لِرَجْنِكَ ۙ
مَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيْزٍ ۝۳

৯৩) তেওঁ কলে, হে মোৰ জাতি, তোমালোকৰ ওপৰত মোৰ আত্মীয়স্বজনৰ ক্ষমতা আল্লাতকৈ অধিক হ'ব পাৰে নে? আৰু সেই আল্লাকেই তোমালোকে আওকাণ কৰি পিঠি দিছা; তোমালোকে যিহকেই কৰা মোৰ প্ৰভুৱে নিশ্চয় তাক আগুৰি ধৰে।

قَالَ يَقُوْمُ اَزْهَطِيْ اَعَزُّ عَلَيْنَكَ مِنَ اللّٰهِ وَتَخَذُوْهُ
وَرَاۤءَكُمْ ظَهْرِيًّا اِنَّ رَّبِّيْ بِمَا تَعْلَمُوْنَ خَبِيْرٌ ۝۳

৯৪) আৰু হে মোৰ জাতি, তোমালোকে নিজৰ ঠাইত কাম কৰি গৈ থাকা, ময়ো নিজৰ কাম কৰি থাকিম; আগলৈ তোমালোকে জানিব পাৰিবা শাস্তি কাৰ ওপৰত পৰি কাক লাঞ্চিত কৰিব, আৰু কোননো মিথ্যাবাদী; আৰু তোমালোকে প্ৰতীক্ষা কৰি থাকা, তোমালোকৰ লগে লগে ময়ো প্ৰতীক্ষা কৰি থাকিম।

وَيَقُوْمُ اَعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّيْ عَاوِلٌ ۙ سَوْفَ
تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ يَّاتِيْهِ عَذَابٌ يُخْزِيْهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ
ۙ وَاذْقَبُوْا اِنِّيْ مَعَكُمْ رَقِيْبٌ ۝۴

৯৫) আৰু যেতিয়া আমাৰ আদেশ (পূৰ্ণ হোৱাৰ সময়) পালেহি, আমি স্ৰো'আইবক আৰু তেওঁৰ লগতে যিসকলে বিশ্বাস কৰিছিল সেই সকলকো নিজ কৰুণা দ্বাৰা ৰক্ষা কৰিলোঁ। কিন্তু অন্যায়া-কাৰীবিলাকক ভূমিকম্পৰ গুম্‌গুমনিয়ে ধৰিলে; তাৰ ফলত সিহঁত সিহঁতৰ ঘৰসমূহতেই উৰুৰি খাই পৰি থাকিল।

وَلَمَّا جَاءَ اَمْرُنَا بَجَيْنًا شِعْبًا ۙ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَاخَذَتِ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الصَّيْغَةَ فَاصْبُؤْا
فِيْ وِاٰرِهِمْ جُشِيْنًا ۝۵

৯৬) সিহঁতে যেন সেই ঠাইত কেতিয়াও অৱস্থান কৰা নাছিল। সাৱধান! ছমুদজাতিৰ ওপৰত যি অভিশাপ পৰিছিল সেই অভিশাপ মদ্যনজাতিৰ ওপৰতো পৰিল।

كَأَن لَّمْ يَخُورْ فِيْهَا ۙ اِلَّا بَعْدَ اِلْتِدٰىنَ كَمَا بَعْدَتْ
سُوْدًا ۝۶

৯৭) আৰু স্বৰূপতে মুচাক আমি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ নিজ নিদৰ্শনসমূহ আৰু প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণেৰে সৈতে—

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٩٧﴾

৯৮) ফিৰৌন আৰু তেওঁৰ প্ৰধান বিষয়াবিলাকৰ ওচৰলৈ; কিন্তু সিহঁতে ফিৰৌনৰ আদেশ মতে চলিছিল, অথচ ফিৰৌনৰ আদেশ ন্যায়সঙ্গত নাছিল।

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَأَتْبَعُوا آمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا
آمْرَ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٨﴾

৯৯) পুনৰুত্থানৰ দিনা তেওঁ নিজ জাতিৰ (নেতা স্বৰূপে) আগে আগে যাব, আৰু নৰকৰ অগ্নিৰ ফালে সিহঁতক নমাই লৈ যাব; আৰু য'ত নমাই নিয়া হ'ব সি নামিবৰ কি নিকৃষ্ট ঠাই!

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ يَوْمَ
الْوُرْدِ الْمَوْرُودِ ﴿٩٩﴾

১০০) আৰু এই পৃথিৱীত, আৰু পুনৰুত্থানৰ দিনাও, (আল্লাৰ) অভিশাপক সিহঁতৰ অনুসৰণ কৰিবলৈ দিয়া হ'ব; যি প্ৰতিদান সিহঁতক দিয়া হ'ব সি কি অপকৃষ্ট প্ৰতিদান!

وَأَتَّبَعُوا فِي هٰذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُؤَسُّوْنَ
الْمُرْفُودِ ﴿١٠٠﴾

১০১) (অতীতৰ) নগৰবিলাকৰ যি কাহিনীসমূহ আমি তোমাৰ আগত বৰ্ণাইছোঁ তাৰে মাজৰ ইও এটি; তাৰে কিছুমান (এতিয়াও) অৱস্থিত আৰু কিছুমান সমূলি ধ্বংস কৰি দিয়া হ'ল।

ذٰلِكَ مِنْ اٰنْبَاءِ الْاٰقْرٰى نَقُصُّهٗ عَلَيْكَ مِنْهَا قٰلِمٌ
وَ حٰصِيْدٌ ﴿١٠١﴾

১০২) আৰু সিহঁতৰ প্ৰতি আমি একো অন্যায় কৰা নাছিলোঁ, বৰং সিহঁতে নিজেই নিজ আত্মাসমূহৰ প্ৰতি অন্যায় কৰিছিল; পিছত যেতিয়া তোমাৰ প্ৰভুৰ আদেশ পালেহি, আল্লাক এৰি যি উপাসাবিলাকক সিহঁতে আহ্বান কৰিছিল সেইবিলাকৰ দ্বাৰা সিহঁতৰ একোকে উপকাৰ নহল, বৰং সিহঁতে সিহঁতৰ সংহাৰ-বৃদ্ধিৰহে কাৰণ হ'ল।

وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَاٰلٰكِنْ ظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ فَمَا اَغْنٰت
عَنْهُمْ اٰهْتَهُمُ الْاٰتِيْ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ
شَيْءٍ لَّمَّا جَاءَ اَمْرُ رَبِّكَ وَاَدْرٰوهُمْ غَيْرَ تَتَّبِعِ ﴿١٠٢﴾

১০৩) আৰু যেতিয়া নগৰবাসীবিলাকক সিহঁতে অন্যায় কৰি থাকোঁতে তোমাৰ প্ৰভুৱে ধৰে তেওঁ

وَ كَذٰلِكَ اَخَذُ رَبُّكَ اِذَا اَخَذَ الْاٰقْرٰى وَهِيَ ظٰلِمَةٌ

অবিকল এই অনুৰূপে ধৰে; তেওঁৰ ধৰা অতি
যন্ত্ৰণাদায়ক, অতি কঠোৰ।

إِنَّ أَخَذَهُ الْيَوْمَ شَدِيدٌ ﴿٣٧﴾

১০৪) যেয়ে পৰলোকৰ শাস্তিৰ ভয় ৰাখে তাৰ
নিমিত্তে ইয়াৰ মাজত অৱশ্যে নিদৰ্শন আছে। এয়ে
সেই (শেষ দিন) যিদিনা সমগ্ৰ মানৱজাতিক
একেলগ কৰা হ'ব; এয়ে সকলোৱে দৰ্শন কৰা
দিন।

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ
يَوْمٌ مُّجْمَعٌ لِّأَنَّ النَّاسَ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ ﴿٣٨﴾

১০৫) আৰু সেই দিন আমি স্বৰ্গত ৰাখিছোঁ এটা
নিৰ্দ্ধাৰিত সময় পৰ্য্যন্ত।

وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدُّودٍ ﴿٣٩﴾

১০৬) যেতিয়া সেইদিন আহি পাব তেওঁৰ
অনুমতি বিনা কোনো আত্মাই মাত মাতিল
নোৱাৰিব; পিছত সেই মানুহবিলাকৰ মাজত
এভাগ হ'ব দুৰ্ভগীয়া, আৰু আন এভাগ হ'ব
সৌভাগ্যশালী।

يَوْمَ يَأْتُ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِآذِنَةٍ مِّنْهُمْ شَيْءٌ
وَسَعِيدٌ ﴿٤٠﴾

১০৭) আৰু যিবিলাক হ'ব দুৰ্ভগীয়া সেইবিলাক
নৰকৰ অগ্নিত পৰিব, আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে তাত
থাকিব আৰ্ত্তনাদ আৰু কান্দোন—

كَا۟مًا الَّذِينَ شَقُوا۟ فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَ
شَهِيقٌ ﴿٤١﴾

১০৮) তাতেই সিহঁতে বহুকাললৈ থাকিবলগীয়া
হ'ব যেতিয়ালৈকে আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী
বিদ্যমান, যদিহে তোমাৰ প্ৰভুৰ অনাৰূপ ইচ্ছা
নহয়, কিয়নো তোমাৰ প্ৰভুৰ যি ইচ্ছা তাকে সম্পন্ন
কৰিবৰ পূৰ্ণ ক্ষমতা আছে।

خُلْدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا
شَاءَ رَبُّكَ اِنَّ رَبَّكَ فَعٰلٌ بِّمَا يُرِيۡدُ ﴿٤٢﴾

১০৯) কিন্তু যিসকল সৌভাগ্যশালী সেইসকল
স্বৰ্গত থাকিব, তাতেই চিৰকাল বাস কৰিব
যেতিয়ালৈকে আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী
বিদ্যমান, যদিহে তোমাৰ প্ৰভুৰ অনাৰূপ ইচ্ছা
নহয়,—(আল্লাৰ) এই অনুগ্ৰহ অনন্ত।

وَا۟مَّا الَّذِينَ سَعَدُوۡا فِى الْجَنَّةِ خُلْدِيۡنَ فِيهَا مَا
دَامَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ
عَطَآءً غَيْرَ مُجْدُوۡدٍ ﴿٤٣﴾

১১০) গতিকে যিবিলাকৰ সিহঁতে পূজা কৰে সেই

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُوۡهُۗ هُوَۤ اِلٰهٌ مَّعْبُوۡدٌ وَّنَۤ

সম্বন্ধে তোমাৰ (মনত) যেন কোনো সন্দেহ নাথাকে: পূৰ্বে যিদৰে সিহঁতৰ পিতৃপুৰুষবিলাকে পূজা কৰিছিল অবিকল সেইদৰে সিহঁতেও পূজা কৰিছে; আৰু নিশ্চয় আমি সিহঁতক সিহঁতে কৰা (অসৎকাৰ্য্যৰ প্ৰতিফলৰ) অংশ লঘু নকৰি পূৰ্ণমাত্ৰাই দিম।

১১১) আৰু স্বৰূপতে আমি মুচাক ধৰ্ম্মগ্ৰন্থ দান কৰিছিলোঁ, কিন্তু তাৰ মাজত (নানা) বিৰোধৰ সৃষ্টি কৰা হ'ল; আৰু পূৰ্বেই তোমাৰ প্ৰভুৰ বিধান স্থাপিত নোহোৱা হলে, সিহঁতৰ মাজত নিশ্চয় কেতিয়াবাই মীমাংসা হৈ গ'লহেঁতেন; আৰু (এতিয়াও) এই বিষয়ে সিহঁত নিশ্চয় সন্দেহত থৰকবৰক হৈ পৰি আছে।

১১২) আৰু সকলোৰে নিমিত্তে নিশ্চিতকৈ এয়ে ঘটিব যে যথাসময়ত তোমাৰ প্ৰভুৱে সকলোকে সিহঁতৰ কাৰ্য্যৰ প্ৰতিদান নিশ্চয় পূৰ্ণ পৰিমাণে দিব, (কিয়নো) সিহঁতে যিহকে কৰে সেই সম্বন্ধে তেওঁ নিশ্চয় পৰিজ্ঞাত।

১১৩) গতিকে (হে মহম্মদ,) তোমাক যি আদেশ দিয়া হৈছে সেই অনুসাৰে তুমি, আৰু তোমাৰ লগতে সেইসকলেও যিসকলে (আল্লাৰ ফালে) মু কৰিছে, (নিজ কাৰ্য্যত) দৃঢ় হৈ থাকা, আৰু তোমালোকে কেতিয়াও সীমা লঙ্ঘন নকৰিবা; তোমালোকে যিহকে কৰা তেওঁ নিশ্চয় নিৰীক্ষণ কৰি থাকে।

১১৪) আৰু যিবিলাক অন্যান্যকাৰী সিহঁতৰ ফালে তোমালোকে ঢাল নলবা, নতুবা অগ্নিয়ে তোমালোকক স্পৰ্শ কৰিব; আৰু আল্লাত ভিন্ন তোমালোকৰ নিমিত্তে কোনো বন্ধু নাই; আৰু তোমালোকক কোনো প্ৰকাৰ সহায় দিয়া নহব।

إِلَّا لِمَا يَعْبُدُ آبَاؤَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوقِفُهُمْ
نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ۝

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا
كَلِمَةُ سِقَّتٍ مِنْ رَبِّكَ لَفَصَّيْنَا بِهِمُ وَاٰنَهُمْ لَنِي
شَاكٍ مِّنْهُ مُرِيبٍ ۝

وَإِن كَلَّلْنَا لَنُؤَيِّدَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَاهُمْ إِنَّهُ بِنَا
يَعْمَلُونَ خَيْرٌ ۝

فَأَسْتَقِمَّ كَمَا أَمَرْتِ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا
إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا
لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ۝

১১৫) আৰু তুমি নমাজৰ অনুষ্ঠান কৰাঁ, দিনৰ দুই প্ৰান্তে আৰু নিশাৰ সেই ভাগতো যি (দিনৰ) বেছি ওচৰ; কোনো সন্দেহ নাই সৎকাৰ্যাসমূহে অসৎকাৰ্যাসমূহক দূৰীভূত কৰে; উপদেশ গ্ৰহণ কৰোঁতাবিলাকৰ নিমিত্তে এয়ে সৎ উপদেশ।

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنْ آيَاتِنَ
الْحَسَنَاتِ يَذُكُرْنَ الشَّيْءَ ذِكْرَهُ
لِلَّذِكْرِ ۝

১১৬) আৰু তুমি (সত্যপ্ৰতিষ্ঠাৰ কাৰ্য্যত) ধৈৰ্য্যা ধৰি থাকা, কিয়নো কোনো সন্দেহ নাই আল্লাই সৎ কৰ্ম্মীসকলৰ প্ৰতিদান কদাপি বিনষ্ট নকৰে।

وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۝

১১৭) এতেকে (ভাৰি চোৰাঁ) তোমালোকৰ পূৰ্ববৰ্ত্তী জাতিবিলাকৰ, মাজত জ্ঞান আৰু বুদ্ধি থকাবিলাকে কিয় (মানুহক) পৃথিৱীত অশান্তি সৃষ্টি কৰিবলৈ নিষেধ কৰা নাছিল, — লেখৰ কিছুমানৰ বাহিৰে যিবিলাকক আমি ৰক্ষা কৰিছিলোঁ। আৰু অনায়াসকাৰীবিলাকক যি সুখ-সন্তোষ উপভোগ কৰিবলৈ দিয়া হৈছিল, সেইবিলাকে তাৰে অনুসৰণ কৰি আছিল; আৰু (আল্লাৰ সম্পুখত) সেইবিলাকেই অপৰাধী প্ৰমাণিত হ'ল।

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ
يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ
أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ
وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ۝

১১৮) তোমাৰ প্ৰভুৰ ই যোগ্য নহয় যে তেওঁ নগৰসমূহ তাৰ অধিবাসীবিলাক আত্মসংশোধনৰ নিমিত্তে যত্নশীল হৈ থাকোঁতে অনায়াসৰূপে ধ্বংস কৰে।

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلِهَا
مُصْلِحُونَ ۝

১১৯) আৰু তোমাৰ প্ৰভুৱে ইচ্ছা কৰা হলে তেওঁ নিশ্চয় মানৱজাতিক একেটা সম্প্ৰদায় কৰিলেহেঁতেন; (তেওঁ এনে ইচ্ছা কৰা নাই) সেই দেখি সিহঁত সদায় বেলেগ বেলেগ দল হৈ থাকিব,—

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا
يَرَاؤُونَ مُخْتَلِفِينَ ۝

১২০) সেইসকলৰ বাহিৰে যিসকলৰ প্ৰতি তোমাৰ প্ৰভুৰ কৰুণা বৰ্ষণ হয়; আৰু সেইসকলক তেওঁ সৃষ্টি কৰিছে সেই কৰুণাৰ যোগ্য কৰিবলৈ; আৰু (তেনে বিৰোধৰ ফলত) তোমাৰ প্ৰভুৰ এই

إِلَّا مَنْ زَجَمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ

বাণী পূৰ্ণ হব,—মই নিশ্চয় সেইসকল যিহ্ন আৰু মানৱেৰে নৰক পৰিপূৰ্ণ কৰিম।

رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٢١﴾

১২১) আৰু ৰচুলসকলৰ নানা কাহিনী তোমাৰ আগত আমি এনেভাৱে বৰ্ণনা কৰোঁ যাতে তাৰ দ্বাৰা তোমাৰ অন্তৰ আমি দঢ় কৰোঁ; আৰু তোমাৰ ওচৰলৈ বিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে এই বিবৃতিৰ মাজেদি আহি পাইছে সত্য, আৰু সং উপদেশ; আৰু সোৱঁৰণী।

وَكَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾

১২২) আৰু অবিশ্বাসীবিলাকক তুমি কোৱা, তোমালোকে নিজ ঠাইত (সাধামতে) কাৰ্য্য কৰি থাকা, আমিও নিজ কাৰ্য্য নিশ্চয় কৰি গৈ থাকিম;

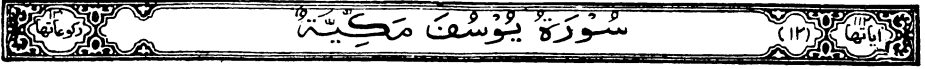
وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ إِنْ أَعْلَمُونَ ﴿١٢٢﴾

১২৩) আৰু তোমালোকে (কাৰ্য্যৰ ফলৰ) অপেক্ষা কৰি থাকা; আমিও নিশ্চয় অপেক্ষা কৰি থাকিম।

وَأَنْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٢٣﴾

১২৪) আৰু আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ সকলো অদৃশ্য বিষয়ৰ জ্ঞান আছে আল্লাৰেই; আৰু তেওঁৰেই ওচৰত সকলো কাৰ্য্যৰ (শেষ) প্ৰত্যাবৰ্ত্তন। গতিকে তুমি তেওঁৰেই আৰাধনা কৰি থাকা, আৰু তেওঁৰেই ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি থাকিবা; আৰু তোমালোকে যিহকে কৰা তাৰ বিষয়ে তোমাৰ প্ৰভু আওকণীয়া নহয়।

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْيَمِينِ رَجَعِ الْأُمُورُ كُلُّهَا إِلَيْهِ فَأَعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٤﴾

চুৰা ১২

YUSUF

ইয়ুচুফ মক্কাত অৱতীৰ্ণ

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) আলিফলাম ৰা। (মই আল্লাহ, সকলো নিৰীক্ষণ কৰি থাকোঁ) এই আয়তসমূহ সুস্পষ্ট গ্ৰন্থৰ।

الرَّحْمَةُ تِلْكَ آيَاتِ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ②

৩) আমি নিশ্চয় এই গ্ৰন্থ আৰ্ৱী ভাষাত কোৰানৰূপে অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ যাতে তোমালোকে বুজিব পাৰা।

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ③

৪) তোমাৰ প্ৰতি এই কোৰান প্ৰত্যাদেশ কৰি আমি তোমাৰ আগত অতি উত্তমৰূপে এটি কাহিনী বৰ্ণনা কৰিছোঁ: কাৰণ এই, ইয়াৰ পূৰ্বে তুমি নিশ্চয় সেইবিলাকৰ মাজৰ আছিল। যিবিলাক (এই কাহিনীৰ তত্ত্ব সম্বন্ধে) পৰিজ্ঞাত নাছিল।

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ ④ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الْغَافِلِينَ ⑤

৫) (চোৱাঁ) ইয়ুচুফে যেতিয়া নিজ পিতৃক কলে, হে মোৰ পিতা, সপোনত মই দেখা পালোঁ এঘাৰটি তৰা আৰু বেলি আৰু জোন,—আৰু দেখিলোঁ সেইবিলাকে মোৰ আগত (প্ৰণিপাত কৰি) মূৰ দোৱাইছে।

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ⑥

৬) তেওঁ কলে, হে মোৰ মৰমৰ পুত্ৰ, তোমাৰ এই সপোন তোমাৰ ভাই ককাইহঁতৰ আগত বৰ্ণনা নকৰিবা, জানোচা তোমাৰ বিৰুদ্ধে সিহঁতে এটা ডাঙৰ চক্ৰান্তে সাজে: মানুহৰ নিমিত্তে স্বয়তান নিশ্চয় প্ৰকাশ্য শক্ৰ।

قَالَ يَبْنَئِي لَأَلْقَى عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا ⑦ إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ⑧

৭) আৰু (তুমি সপোনত যেনে দেখিছা) সেই অনুৰূপ তোমাক তোমাৰ প্ৰভুৱে বাচি লব, আৰু সকলো কথাৰ তত্ত্ব উলিয়াবলৈ শিক্ষা দিব, আৰু তোমাৰ প্ৰতি আৰু ইয়াকুবৰ সন্তান-সন্ততিৰ প্ৰতি নিজ অনুগ্ৰহ পূৰ্ণ কৰিব, যেনেকৈ তেওঁ ইয়াৰ পূৰ্বে তেনে অনুগ্ৰহ তোমাৰ পিতৃপুৰুষ ইব্ৰাহিম আৰু ইচহাকৰ প্ৰতি পূৰ্ণ কৰিছিল; নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভু সৰ্ব্বজ্ঞাতা, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

৮) স্বৰূপতে ইয়ুচুফ আৰু তেওঁৰ ভাই-ককাইৰ কাহিনীত প্ৰশ্ন কৰোঁতাবিলাকৰ নিমিত্তে আছে বহু নিদৰ্শন।

৯) (চোৰাঁ) যেতিয়া সিহঁতৰ ইজনে সিজনক কব ধৰিলে, নিশ্চয় ইয়ুচুফ আৰু তেওঁৰ ভায়েক আমাৰ পিতৃৰ চকুত আমাতকৈ অধিক প্ৰিয়, অথচ দলে-বলে আমিহে শ্ৰেষ্ঠ; প্ৰকৃততে আমাৰ পিতৃ প্ৰত্যক্ষ ভ্ৰান্তিত পৰি আছে;—

১০) গতিকে ইয়ুচুফক বধ কৰা নাইবা তেওঁক কোনো (দূৰ) দেশলৈ লৈ গৈ এৰি আঁহা, যাতে তোমালোকৰ পিতৃৰ মৰমৰ পাত্ৰ অকল তোমালোকেই হ'ব পাৰা; তাৰ পাছতো তোমালোকে (ইচ্ছা কৰিলে) ন্যায়পৰায়ণ দল হ'ব পাৰিবা।

১১) সিহঁতৰ মাজৰ কথা কোৱা এজনে এইদৰে মত দিলে, ইয়ুচুফক বধ নকৰিবা; আৰু যদি এটা (ডাঙৰ) কামকেই কৰিবলৈ ওলাইছা, তেন্তে এটা শুকান নাদৰ তললৈ তেওঁক পেলাই দিয়া; হ'ব পাৰে বাটৰুৱাবিলাকৰ কোনো এদলে তেওঁক তুলি লগতে লৈ যাব।

১২) (ইয়াকুবৰ ওচৰলৈ আহি) সিহঁতে কলে, হে আমাৰ পিতা, ইয়ুচুফৰ সম্বন্ধে কিয় তুমি আমাক বিশ্বাস নকৰা; অথচ আমি নিশ্চয় তেওঁৰ মঙ্গলহে কামনা কৰোঁ ?

وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ وَيُمَتِّعُنكَ عَلَيْهِمْ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ
كَمَا اتَّهَمَ عَلَىٰ أَبِيكَ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُ هُدًىمَ وَنَجَاتُ
يُحْيِي إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ①

لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِّلَّذَالِينَ ①

إِذْ قَالُوا لِيُوسُفَ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا
نَحْنُ عَصَبَةٌ إِنَّا إِنَّا لَنَبِيٍّ مُّبِينٍ ②

إِقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَوْخَوْهُ أَوْضَائِخَلْ لَكُمْ وَجْهٌ
أَبْسِكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ①

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْهَ فِي
غَيْبَتِ الْجَبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنْتُمْ
فَاعِلِينَ ①

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا
لَهُ لَنَصْحُونَ ②

১৩) কহিলে তেওঁক আমাৰ লগতে যাব দিয়া; তেওঁ (বনৰ মাজত) আমোদ কৰিব আৰু ধেমালি কৰি ফুৰিব; আৰু আমি নিশ্চয় তেওঁক (আপদ-বিপদৰ পৰা) ৰক্ষা কৰিম।

১৪) তেওঁ কলে, তেওঁক তোমালোকে (মোৰ পৰা) আঁতৰ (কৰি লৈ) গলে মোৰ মনত দুখ লাগিব, আৰু (বনত) তেওঁলৈ তোমালোক অমনোযোগী হলে মই ভয় কৰিছোঁ তেওঁক বাঘে যেন নাখায়।

১৫) সিহঁতে কলে, আমি দলে-বলে লগতে থকা সত্ত্বেও যদি তেওঁক বাঘে ধৰি খায় তেন্তে আমি (নিতান্ত) ক্ষতিগ্ৰস্ত (অকামিলা) লোক!

১৬) পিছত যেতিয়া সিহঁত তেওঁক লৈ ওলাই গ'ল, আৰু নাদৰ তললৈ তেওঁক পেলাই দিবলৈ সকলোৱে একমত হ'ল (আৰু তাকে কাৰ্য্যত পৰিণত কৰিলে), তেতিয়া আমি তেওঁৰ প্ৰতি প্ৰত্যাদেশ কৰিলোঁ—(এদিনা) তুমি নিশ্চয় সিহঁতৰ এই কাৰ্য্য সম্বন্ধে সিহঁতক পৰিজ্ঞাত কৰিবা, কিন্তু (আজি) সিহঁতে তাৰ গমকে পোৱা নাই।

১৭) আৰু নিশা পোৱাৰ লগে লগে সিহঁত নিজ পিতৃৰ ওচৰলৈ কান্দি কান্দি আহিল।

১৮) সিহঁতে কলে, হে আমাৰ পিতা, বাস্তৱতে দৌড়-বাজিত কোনে জিকিব পাৰে তাকে চাবলৈ আমি ল'ৰি ওলাই গৈছিলোঁ, আৰু ইয়ুচুফক আমাৰ বস্ত-বাহানিৰ ওচৰতে ৰাখি গৈছিলোঁ; এইখিনি সময়তে তেওঁক বাঘে আহি খালে। কিন্তু (আমি জানো) আমি সঁচা কথা কলেও তুমি আমাক বিশ্বাস নকৰা।

أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعُ وَيَلْعَبُ وَاتَّأَلَهُ الْخَفِظُونَ ﴿١٣﴾

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غٰفِلُونَ ﴿١٤﴾

قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَكٰخِسِرُونَ ﴿١٥﴾

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْعِجْبِ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنْتَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٦﴾

وَجَاءَ وَآبَاؤُهُمْ عِشَاءً يَبْتَلُونَ ﴿١٧﴾

قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا

﴿١٨﴾ وَكُنَّا صٰدِقِينَ ﴿١٩﴾

১৯) আৰু সিহঁতে (ইয়ুচুফৰ) চোলাটো মিছা তেজ লগাই লৈ আনিছিল। তেওঁ কলে, (এনে কথা নহয়) বৰং তোমালোকে যি ফন্দী পাতিছা তাকে তোমালোকৰ নিজ আত্মাসমূহে তোমালোকৰ চকুত চমৎকাৰ কৰি দেখুৱাইছে; গতিকে প্রকৃষ্ট ধৈৰ্য্য ধাৰণ (নকৰি মই আৰু কি কৰিব পাৰোঁ?) আৰু তোমালোকে যি ডাঠি কৈছা সেই বিষয়ে (মোৰ নিমিত্তে) থাকিল কেৱল আল্লাৰ পৰা সহায় ভিক্ষা কৰা।

২০) এনে হ'ল যে এটা বণিক-দল (সেই নাদৰ কাৰেদী) যাব ধৰিছিল; আৰু সিহঁতে এজনক পানী তুলিবলৈ পঠালে; সি নিজৰ বাষ্টি নাদৰ ভিতৰত নমোৱাৰ লগে লগে (চিঞৰি) কলে, আহা! কি আনন্দৰ কথা; (চোৱা) এইটি কি সুন্দৰ ল'ৰা! তেতিয়া সিহঁতে ল'ৰাটিক (তুলি আনি) বাণিজ্য বস্তুৰ লগতে লুকাই লৈ গ'ল; আৰু সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল আল্লাই সকলো ভালকৈ জানিছিল।

২১) পিছত সিহঁতে কেইটি দিৰ্হম লৈ সামান্য মূল্যতে তেওঁক বেচিলে; আৰু এই বিষয়ে সিহঁতৰ (অধিক) লোভো নাছিল।

২২) আৰু মিছৰ দেশৰ যিজন ইয়ুচুফক কিনি লৈছিল সেইজনে নিজ পত্নীক কলে, এই ল'ৰাটিক আদৰ কৰি (ঘৰতে) ৰাখা, জানোচা সি (এদিন) আমাৰ উপকাৰ কৰিব, নাইবা তাক আমি পুত্ৰৰূপে তুলি লম। আৰু এইদৰে আমি ইয়ুচুফক সন্মান আৰু ক্ষমা দি সেই দেশত প্রতিষ্ঠিত কৰিলোঁ; আৰু এই অৰ্থে (কৰিলোঁ) যাতে আমি তেওঁক সকলো কথাৰ তত্ত্ব উলিয়াবলৈ শিক্ষা দিওঁ। আৰু নিজ কাৰ্য্য সম্পন্ন কৰিবৰ পূৰ্ণ ক্ষমতা আল্লাৰ আছে; কিন্তু মানৱৰ সৰহভাগেই নাজানে।

وَجَاءُوا عَلَى قَيْصِهِ يَدٌ مِّكَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً فَصَبْرٌ جَبِيلٌ وَاللَّهُ السَّمِيعُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٩﴾

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَةً قَالَ يَبُشْرَى هَذَا غُلْمٌ وَاسْرُوءُ بِصَاحَتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

وَشَرَّوهُ بِشَيْنٍ بَخِيسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢١﴾

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا أَرْبِي مِثْلَهُ عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَكِنْ أَكْذَابُكَ مَكَانًا لِيُوسِفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

২৩) আৰু যেতিয়া তেওঁ যৌৱনপ্ৰাপ্ত হ'ল আমি তেওঁক দান কৰিলোঁ বিচাৰ-শক্তি আৰু জ্ঞান; আৰু আমি সৎ কৰ্ম্মীসকলক এইদৰেই প্ৰতিদান দি থাকোঁ।

২৪) আৰু যি তিৰোতাৰ ঘৰত তেওঁ বাস কৰিছিল তেওঁ তেওঁক প্ৰলোভনত পেলাই তেওঁৰ মন ব্যাকুল কৰিছিল, আৰু দুৱাৰবোৰ জপাই কলে, এতিয়া তুমি আহাঁ। তেওঁ কলে, (এনে কামৰ পৰা) মই আল্লাৰহে আশ্ৰয় বিচাৰোঁ; তেওঁ মোৰ প্ৰভু, তেৰেই মোক আদৰ কৰি এই ঘৰত থাকিবলৈ দিছে; কোনো সন্দেহ নাই অনায়াকাৰীবিলাক কেতিয়াও কৃতার্থ হ'ব নোৱাৰে।

২৫) আৰু স্বৰূপতে সেই তিৰোতাৰ মনত তেওঁলৈ কাম-ভাৱৰ উদয় হ'ল, আৰু ইয়ুচুফে তেওঁৰ সম্বন্ধে শুভ ইচ্ছাহে প্ৰকাশ কৰিছিল, আৰু তেওঁ নিজ প্ৰভুৰ প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ দেখা নোপোৱা হলে (তেওঁ অবিচল থাকিবলৈ সক্ষম নহ'ল-হেঁতেন)। এনে ঘটনা ঘটাব ফলত আমি তেওঁৰ পৰা আঁতৰাই নিলোঁ অমঙ্গল আৰু অশিষ্টতা। তেওঁ নিশ্চয় আমাৰ এনে ভূতাসকলৰ মাজৰ আছিল যিসকলক আমি (আমাৰ বিশেষ অনুগ্ৰহৰ পাত্ৰ কৰি) বাচি লৈছোঁ।

২৬) আৰু দুয়ো দুৱাৰৰ ফালে লৰ মাৰি গ'ল ইজনে সিজনতকৈ আগ বাঢ়িবলৈ; আৰু সেই তিৰোতাই তেওঁৰ চোলা পিছ ফালৰ পৰা টান মাৰি ফালিলে; আৰু এনেকুৱাত দুয়ো দুৱাৰডলিতে তেওঁৰ স্বামী (আজীজক) দেখা পালে। তেওঁ (ততহেৰা হৈ) কলে, তোমাৰ পত্নী সম্বন্ধে যেয়ে বেয়া ভাব ৰাখে তাৰ কাৰণে ইয়াৰ বাহিৰে আৰু কি শাস্তি হ'বপাৰে যে তাক বন্দী কৰা হয় বা আন কোনো যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি দিয়া হয়?

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۗ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣﴾

وَرَأَوْنَاهُ الَّذِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْبْ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٤﴾

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهَا وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَاهَا رَبِّي لَكُنَّ لِلَّذِينَ كَفَرُوا حَسْبًا ۗ إِنَّهُ مِنَ الْعِبَادِ الْمَخْصِيئِينَ ﴿٢٥﴾

وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَبِيضَهُ مِنْ دُبُرٍ ۗ وَأَلْفَيَْا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسَبَّحَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٦﴾

২৭) ইয়ুচুফে কলে, তেৱেঁই মোক প্ৰলোভনত পেলাই মোৰ মন ব্যাকুল কৰিছে; আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালৰেই এজন সাক্ষীয়ে সাক্ষী দিলে এই বুলি, যদি তেওঁৰ চোলা আগফালে ফলা হৈছে তেন্তে তিৰোতাৰ কথা সঁচা আৰু তেওঁ মিথ্যাবাদী-বিলাকৰ মাজৰ।

قَالَ هِيَ رَأُوذَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَبِيصُهُ قَدْ مِّنْ قَبْلِ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾

২৮) কিন্তু যদি তেওঁৰ চোলা পিঠিৰফালে ফলা হৈছে তেন্তে তিৰোতাৰ কথা মিছা আৰু তেওঁ সত্যবাদীবিলাকৰ মাজৰ।

وَإِنْ كَانَ قَبِيصُهُ قَدْ مِّنْ دُبُرٍ فَكَذَّابَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٨﴾

২৯) যেতিয়া তেওঁৰ স্বামীয়ে দেখা পালে তেওঁৰ চোলা পিঠিৰফালে ফলা হৈছে, তেওঁ কলে, নিশ্চয় তোমালোক নাৰীজাতিৰ ই এটা চক্ৰান্ত মাত্ৰ; প্ৰকৃততে তোমালোকৰ চক্ৰান্ত ভীষণ।

فَلَمَّا رَأَيْتُهَا قَدْ مِّنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِّنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٩﴾

৩০) হে ইয়ুচুফ, এই কথা আৰু যাবলৈ দিয়া; আৰু হে মোৰ পত্নী, তুমি নিজ দোষৰ নিমিত্তে (আল্লাৰ) ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰাঁ; তুমি নিশ্চয় অপৰাধীবিলাকৰ অন্তৰ্গত হ'লা।

يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٣٠﴾

৩১) আৰু নগৰত মহিলাবিলাকে কব ধৰিলে আজীজৰ পত্নীৰ নিজৰ ডেকা দাস এজনক প্ৰলোভনত পেলাই তাৰ মন ব্যাকুল কৰিছে; স্বৰূপতে ইয়ুচুফৰ প্ৰেমে তেওঁক আপোন-পাহৰা কৰি তুলিছে; আমি দেখিছোঁ সঁচাকৈয়ে তেওঁ প্ৰত্যক্ষ ভ্ৰমত পৰিছে।

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣١﴾

৩২) আৰু যেতিয়া সিহঁতৰ গুপ্ত-চৰ্চাৰ কথা আজীজ-পত্নীৰ কাণত পৰিলে, তেওঁ সিহঁতক মাতি পঠালে আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে এটা ডাঙৰ ভোজৰ দিহা কৰিলে, আৰু সিহঁতৰ প্ৰত্যেকৰ আগত (খাদ্যৰ লগতে) এখন এখন ছুৰী থলে। আৰু (তেতিয়া) তেওঁ (ইয়ুচুফক) আদেশ দিলে, এওঁলোকক (দিয়া-মেলা কৰিবলৈ) তুমি ওলাই

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكًا وَأَتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَعْيُنَهُنَّ بِمَكْرِهِنَّ فَذَكَرْنَ إِلَيْهِنَّ وَأَخْبَرْنَ كَيْدَهُنَّ وَأَخْرَجْنَ يُوسُفَ وَأَمْسَلَ خَيْطًا بِرَأْسِهِ وَجَارَتْ كَيْدَهُنَّ ﴿٣٢﴾

আহাঁ। তেতিয়া তেওঁক তেওঁলোকে দেখা পাই তেওঁৰ মাহাত্ম্য স্বীকাৰ কৰিলে; আৰু (বিস্ময়-পূৰ্ণ হৈ) নিজৰ হাতবোৰকে যেন কাটিব ধৰিলে। আৰু তেওঁলোকে ইয়াকে কলে, আল্লা পৰিত্ৰ! এইজন মানৱ নহয়! প্ৰকৃততে এওঁ এজন সন্মানিত ফিৰিশ্বতা হে!

أَيَّدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٦٧﴾

৩৩) তেওঁ কলে, যাক লৈ তোমালোকে মোৰ নিন্দা কৰিছিলো এইজনা তেৱেঁই; আৰু এই আশাৰ কথা সঁচা, ময়ে তেওঁক প্ৰলোভনত পেলাই তেওঁৰ মন ব্যাকুল কৰিছিলোঁ; কিন্তু তেওঁ আত্ম-সংযম কৰিলে। আৰু (মই এতিয়াও কওঁ) তেওঁক মই যি আদেশ দিওঁ তাকে যদি তেওঁ পালন নকৰে, তেওঁক নিশ্চয় বন্দী কৰা হ'ব আৰু তেওঁ নিশ্চয় লাঞ্চিত লোকবিলাকৰ অন্তৰ্গত হ'ব।

قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِينَ لَمْنَحْنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا أَمُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونًا مِنَ الصَّغِيرِينَ ﴿٦٧﴾

৩৪) তেওঁ (আল্লাৰ আগত) প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, হে মোৰ প্ৰতিপালক, যি কথাৰ ফালে তেওঁলোকে মোক আহ্বান কৰিছে তাতোকৈ মোৰ পক্ষে বন্দীশাল হে অধিক প্ৰিয়, আৰু তুমিয়ে যদি তেওঁলোকৰ চতুৰালি মোৰ পৰা আঁতৰাই নিদিয়া, হ'ব পাৰে মই তেওঁলোকৰ ফালে ঢাল লওঁ, আৰু (তাৰ ফলত) অজ্ঞানবিলাকৰ মাজৰ এজন হম।

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ وَمَا يَدْعُونَني إِلَيْهِ إِلَّا أَنْ تَصْرِفَ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصَبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٨﴾

৩৫) তেতিয়া তেওঁৰ প্ৰাৰ্থনা তেওঁৰ প্ৰতিপালকে গ্ৰহণ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ পৰা তেওঁলোকৰ চতুৰালি আঁতৰালে; প্ৰকৃততে তেৱেঁই শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্বব্ৰজ্ঞতা।

فَأَسْتَجِبْ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّ رَبَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٨﴾

৩৬) পিছত (ইয়ুচুফ্ নিৰ্দোষ হোৱাৰ) নিদৰ্শন-সমূহ দেখা পোৱা সত্বেও তেওঁলোকে (আজীজ আৰু তেওঁৰ লগৰীয়াবিলাকে) ইয়াকে উচিত বুলি ভাবিলে, কিছুকালৰ নিমিত্তে নিশ্চয় ইয়ুচুফক কাৰাৰুদ্ধ কৰি ৰাখে।

ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لِيَجْزِيَئَهُ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٦٩﴾

৩৭) আৰু তেওঁৰ লগতে আৰু দুজন ডেকা বন্দীশালত (বন্দী হৈ) সোমাইছিল। সেই দুজনৰ এজনে কলে, সপোন দেখিলোঁ (আজুৰৰ পৰা) মই মদ চেপি উলিয়াইছোঁ; আৰু আনজনে কলে, সপোন দেখিলোঁ, ৰুটি কেইটামান মূৰৰ ওপৰত মই লৈ যাব ধৰিছোঁ, তাকে চৰাইবোৰে খুটি খুটি খাইছে। (দুয়ো জনে ইয়ুচুফক কলে) সপোনৰ মৰ্ম কি তুমি আমাক বুজাই দিয়া, কিয়নো আমি দেখা পাইছোঁ তুমি সৎকৰ্মীসকলৰ মাজৰ এজন।

৩৮) তেওঁ কলে তোমালোক দুইকো মই সপোনৰ মৰ্ম বুজাই নিদিয়ালৈকে তোমালোকলৈ নিয়মিত খাদ্য নাহে;—খাদ্য তোমালোকলৈ অহাৰ পূৰ্বেই (তাৰ মৰ্ম তোমালোকক বুজাই দিম); মোৰ প্ৰতিপালকে মোক যি শিক্ষা দিছে সপোনৰ জ্ঞানো তাৰে এটা অংশ মাত্ৰ; যি জাতিয়ে আল্লাত বিশ্বাস নকৰে, আৰু যিবিলাকে পৰলোক আছে বুলি স্বীকাৰ নকৰে সেইবিলাকৰ ধৰ্ম মই ত্যাগ কৰিছোঁ।

৩৯) আৰু মই অনুসৰণ কৰিছোঁ মোৰ পিতৃ-পুৰুষ ইব্ৰাহিম আৰু ইয়াকুবৰ ধৰ্ম। যেই সেই বস্তুকে আমি আল্লাৰ সমানে উপাস্য পাতি ল'ম ই আমাৰ পক্ষে অসম্ভৱ; আমাৰ প্ৰতি আৰু মানৱ জাতিৰ প্ৰতি এই ধৰ্ম আল্লাৰেই কৃপা স্বৰূপ; কিন্তু মানৱৰ সৰহভাগেই (আল্লাৰ আগত) কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ নকৰে।

৪০) হে মোৰ বন্দীশালৰ সঙ্গী দুজন, (মোক ভাবি কোৱা চোন) পৃথক পৃথক কেইবাজন প্ৰভু ভাল নে একেজন পৰাক্ৰান্ত আল্লা ভাল?

৪১) আল্লাক এৰি তোমালোকে কেতবোৰ নামৰহে পূজা কৰিছা; সিবিলাক হৈছে তোমালোকে আৰু তোমালোকৰ পিতৃপুৰুষে স্থিৰ কৰা

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيْنِ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي
أَرِنِي أَصْوَ حَمْرَاءَ وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرِنِي أَخْلُ
فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبَأٌ بَاطِلٌ
إِنَّا نُرِيكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾

قَالَ لَا يَأْتِيَكُمَا طَعَامٌ تُورَ قِيَةً إِلَّا نَبَأُ كَمَا بَأُ وَيْلِهِ
قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكَ مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ
مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
كٰفِرُونَ ﴿٣٨﴾

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ
فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٩﴾

يُصَاحِبِي السِّجْنَ ءَأَزْيَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ
اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤٠﴾

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَبَّحْتُمُوهَا

নাম মাত্ৰ; সেইবিলাকৰ সম্বন্ধে কোনো প্ৰমাণ আল্লাই অৱতীৰ্ণ কৰা নাই; মীমাংসাৰ গৰাকী একমাত্ৰ আল্লা; তেওঁ ইয়াকে আদেশ দিছে, তোমালোকে তেওঁক এৰি আন কাৰো আৰাধনা যেন নকৰা; সেয়ে হৈছে সঠিক ধৰ্ম্ম, কিন্তু মানৱৰ বেছিভাগেই নাজানে।

৪২) হে মোৰ বন্দীশাল সঙ্গী দুজন, (এতিয়া সপোনৰ ব্যাখ্যা কৰোঁ শুনা)—তোমালোকৰ এজনৰ কথা এয়ে, তেওঁ নিজ প্ৰভুক মদ পান কৰোৱা পদবীত (আকৌ) নিযুক্ত হ'ব; আৰু সিজনৰ কথা (ইয়াকে বুজিছোঁ), তেওঁক পিঙ্গত দিয়া হ'ব; আৰু (মৃত্যুৰ পাছত) তেওঁৰ মূৰ (চৰায়ে) খুটি খাব; যিবিষয়ে তোমালোকে প্ৰশ্ন কৰিছিল তাৰ মীমাংসা (এতিয়া) কৰি দিয়া হ'ল।

৪৩) সেই দুজনৰ মাজত যিজনক (মুক্তি) দিয়া হ'ব বুলি তেওঁ ভাবিছিল সেইজনক তেওঁ কলে, নিজ প্ৰভুৰ ওচৰত তুমি মোৰ কথা (অলপ-অচৰপ) উল্লেখ কৰিবা। কিন্তু (শেষত) তেওঁৰ প্ৰভুৰ আগত (ইয়ুচুফৰ বিষয়ে) উল্লেখ কৰিবলৈ স্বয়তানে তেওঁক পাহৰালে; গতিকে সেই কাৰা-গাৰতেই আৰু কেইবছৰমান তেওঁ (বন্দীৰূপে) থাকিব লগীয়া হ'ল।

৪৪) আৰু (এদিনা) ৰজাই কলে, মই সপোন দেখিছোঁ, সাতজনী হস্ত-পুষ্ট গাভীক সাতজনী ক্ষীণ গাভীয়ে খাব ধৰিছে; আৰু (দেখিছোঁ) শস্যৰ আঁটি সেউজীয়া আৰু আন সাতোটা শুকান; হে বিষয়াসকল, যদি তোমালোকে সপোনৰ ব্যাখ্যা কৰিব পাৰা, মোৰ এই সপোনৰ অৰ্থ মোক ভাঙি কোৱাঁ।

৪৫) তেওঁলোকে কলে, এইবিলাক সিঁচৰিত ভাৱৰ শৃঙ্খলা নোহোৱা সপোন, আৰু আমি

أَنْتُمْ وَأَبَاكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ
الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَٰلِكَ
الَّذِينَ الْقِيَمَ وَلَكِنَّ أَكْثَر النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾

يُصَاحِبِي السَّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمْ فَسَيَقِي رَبَّهُ جَرًا
وَ أَمَّا الْآخَرَ فَيُصَلَّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ
فُضِيَ الْأَمْرُ لِلَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِينَ ﴿٤٣﴾

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ
رَبِّكَ فَأَنَسَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَكَتَبَ فِي السَّجْنِ
بِضْعِ سِنِينَ ﴿٤٤﴾

وَقَالَ الْعِلَاكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سَوَانَ يَأْكُلْنَ
سَبْعَ عِجَافٍ وَ سَبْعَ سُنْبُلَاتٍ خَضِرًا وَّ آخَرَ بَيْسَاتٍ يَأْكُلْنَ
الْمَلَأَ أَفْتُونِي فِي رُؤْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٥﴾

قَالُوا أَضْغَاتٌ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ

এনেবোৰ বিশৃঙ্খল সপোনৰ ব্যাখ্যা কৰিব
নাজানো।

﴿بِغَلْبَيْنٍ﴾

৪৬) আৰু সেই দুজন বন্দীৰ মজৰ যিজনে মুক্তি
লাভ কৰিছিল আৰু বহু কালৰ পাছত (ইয়ুচুফৰ
কথা) যাৰ মনত পৰিল সেইজনে কলে, এই
সপোনৰ অৰ্থ মই তোমালোকক জানিবলৈ দিম;
(তাৰ কাৰণে) মোক এঠাইলৈ যাব দিয়া।

وَقَالَ الَّذِي بَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنْتَبِئُكُمْ
بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴿٤٦﴾

৪৭) (বন্দীশালত সি ইয়ুচুফৰ লগ ধৰি কলে,) হে
ইয়ুচুফ, তুমি সতাপৰায়ণ; সাতজনী হুপ্ত-পুপ্ত
গাভীক সাতজনী ক্ষীণ গাভীয়ে খাব ধৰিছে, আৰু
সাতোটা শস্যৰ আঁটি সেউজীয়া আৰু আন
সাতোটা শুকান, এই সপোনৰ অৰ্থ আমাক ভাঙি
কোৱাঁ, যাতে মই লোকসকলৰ ওচৰলৈ উভতি গৈ
তেওঁলোকক জানিবলৈ দিব পাৰোঁ।

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَتَيْتَنِي فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سَوِيٍّ
يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عَجَافٍ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخْرَى
يَبْسُطُ لَعْنَتِي أَرِجِعْ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾

৪৮) তেওঁ কলে, তোমালোকে ক্ৰমান্বয়ে সাত
বছৰ নিয়ম মতে খেতি কৰিবা, আৰু শস্য
কাটোতে খাবৰ জোখা কাটি লৈ অৱশিষ্টখিনি
আঁটিতেই থাকিব দিবা।

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ
فِي سُنْبُلَيْهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٤٨﴾

৪৯) কিয়নো তাৰ পাছত আহিব সাতোটা কঠিন
বছৰ; তোমালোকে সেই কেইবছৰৰ নিমিত্তে
যিখিনি শস্য সঞ্চয় কৰি ৰাখিবা তাকে যেন সেই
সাতোটা (কঠিন) বছৰে খাই শেষ
কৰিবা,—যৎসামান্য শস্যৰ বাহিৰে যি
তোমালোকে সাঁচি থব পাৰা।

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا
قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ ﴿٤٩﴾

৫০) আৰু তাৰ পিছত আহিব এনে এটা বছৰ
যেতিয়া মানুহৰ নিমিত্তে বৰষুণ পেলোৱা হ'ব আৰু
সেই সময়ত সিহঁতে (আঙ্গুৰ) চেপি ৰস উলিয়াব।

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ
وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴿٥٠﴾

৫১) আৰু বজাই কলে, তেওঁক মোৰ ওচৰলৈ লৈ
আনা; কিন্তু যেতিয়া সেই দূতজন ইয়ুচুফৰ

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي فِيهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ

ওচৰলৈ আহিল তেওঁ কলে, তুমি নিজ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ উভতি গৈ সুধিবা, যি মহিলাসকলে (ইয়ুচুফক দেখি) নিজৰ হাত কাটিছিল সেইসকলৰ সম্বন্ধে কি বিচাৰ হ'ল? বাস্তৱতে মোৰ প্ৰভুৱে তেওঁলোকৰ চাতুৰিৰ বিষয়ে ভালকৈ জানে।

৫২) তেওঁ (সেই মহিলাসকলক) সুধিলে, তোমালোকে যে ইয়ুচুফক প্ৰলোভনত পেলাই তেওঁৰ মন ব্যাকুল কৰিছিল। তাত তোমালোকৰ কি অভিপ্ৰায় আছিল? তেওঁলোকে উত্তৰ দিলে, আল্লাই জানে এনে নহয়! তেওঁৰ সম্বন্ধে কোনো অসৎকৰ্মৰ কথা আমি জানিব পৰা নাই। আজীজ-পত্নীয়ে কলে, এতিয়া সত্য কথা প্ৰকাশ হৈ পৰিল; মইহে তেওঁক প্ৰলোভনত পেলাই তেওঁৰ মন ব্যাকুল কৰি তুলিছিলোঁ; আৰু ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই ইয়ুচুফ সেইসকলৰ মাজৰ যি-সকল সত্যবাদী।

৫৩) (পিছত ইয়ুচুফে কলে) মই তদন্ত বিচাৰিছিলোঁ এই কাৰণে, তেওঁ (আজীজে) যেন জানিব পাৰে যে তেওঁৰ অনুপস্থিতিত মই বিশ্বাসঘাতকৰ কাৰ্য্য কৰা নাছিলোঁ, আৰু আল্লাই বিশ্বাসঘাতকবিলাকৰ অভিসন্ধি কেতিয়াও সফল নকৰে।

ত্ৰয়োদশ পাৰা

৫৪) আৰু মই নিজকে নিৰ্দোষ বুলিও নাভাবোঁ; মোৰ প্ৰভুৱে কৰুণা প্ৰদৰ্শন নকৰিলে (মানুহক) আত্মাই নিশ্চয় অসৎ কাৰ্য্যৰ প্ৰেৰণা দিয়ে; নিশ্চয় মোৰ প্ৰভু শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

৫৫) আৰু বজাই কলে, তেওঁক মোৰ ওচৰলৈ মাতি আনা; মই নিজৰ কোনো কামত তেওঁক সুকীয়াকৈ নিযুক্ত কৰিম। পিছত তেওঁৰে সৈতে কথা-বাৰ্তা হ'ল তেওঁ কলে, নিশ্চয় আমাৰ ওচৰত আজি তুমি সুপ্ৰতিষ্ঠিত, বিশ্বাসভাজন।

ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسَأَلَهُ مَا بَأْسَ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥٢﴾

قَالَ مَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الرَّادُونَ بَلِّغُوا عَنِّي قَوْلَ هَٰئِهِنَّ أَفَرَأَيْتُنَّ لَوْ كَانَتِ امْرَأَاتُ الْعَزِيزِ النَّانِ حَصَصَ الِخْتِ أَنَا رَاوِدُهُنَّ عَنْ نَفْسِهِ وَرَأَتْهُ لَيِّنَ الصُّدُورِ ﴿٥٣﴾

ذَٰلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي قَيْدَ الْخَائِبِينَ ﴿٥٤﴾

وَمَا أَرْتَبِي نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٥﴾

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِي فَاتَّوَكَّلْتُ بِالرَّحْمَةِ الَّتِي كُنْتُ إِذْ يَأْتِيكُمُ الْيَوْمَ لَدِينَا مَكِينٌ ﴿٥٦﴾

৫৬) ইয়ুচুফ কলে, দেশৰ অৰ্থশাসনৰ ভাৰ তুমি মোৰ ওপৰত ন্যস্ত কৰাঁ; মই উত্তম বক্ষক, অতি অভিজ্ঞ।

قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ﴿٥٦﴾

৫৭) আৰু এইদৰে (মিছৰ) দেশত আমি ইয়ুচুফক সুপ্রতিষ্ঠিত কৰিছিলোঁ, তেওঁ যেন য'তে ইচ্ছা ত'তে সন্মানৰে সৈতে বাস কৰিব পাৰে; আমি যাকে ইচ্ছা তাকেই আমাৰ কৰুণা উপভোগ কৰিবলৈ দিওঁ; আৰু আমি সংকৰ্ম্মীসকলৰ প্ৰতিদান কেতিয়াও বিনষ্ট নকৰোঁ।

وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ يُؤْتِيهِمْ بِرَحْمَتِنَا مَنْ يَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٧﴾

৫৮) আৰু যিসকলে (আল্লাত) বিশ্বাস কৰে আৰু তেওঁলৈ ভয় ৰাখে সেইসকলৰ নিমিত্তে পৰলোকৰ প্ৰতিদান তাতোকৈ অধিক শ্ৰেষ্ঠ।

﴿٥٨﴾ وَاللَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٨﴾

৫৯) আৰু ইয়ুচুফৰ ককায়েকহঁত (মিছৰলৈ) আহিল। যেতিয়া তেওঁৰ সন্মুখত সিহঁত উপস্থিত হ'লহি, তেওঁ সিহঁতক চিনি পালে, কিন্তু সিহঁতে তেওঁক চিনি নাপালে।

وَجَاءَ إخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٩﴾

৬০) আৰু তেওঁ সিহঁতক সিহঁতৰ শস্য-সম্ভাৰ যোগাই দি কলে, এইবাৰ আহিলে তোমালোকৰ একেজন পিতাৰ (মাহীয়াতি) ভাইকো মোৰ ওচৰলৈ লৈ আহিবা; তোমালোকে লক্ষ্য কৰা নাই নে মই শস্যৰ পৰিমাণ পূৰ্ণ কৰি দিওঁ, আৰু মই অতিথি- সংকাৰো উত্তমৰূপে কৰোঁ।

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ ائْتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ أَلا ترون أَنِّي أُوْفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٦٠﴾

৬১) কিন্তু যদি তোমালোকে তেওঁক মোৰ ওচৰলৈ লৈ নাহা, তেন্তে তোমালোকে মোৰ পৰা কিছু পৰিমাণো (শস্য) পাবৰ আশা নকৰিবা, আৰু তোমালোক মোৰ কাষ চাপিব নোৱাৰিবা।

فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرُونُ ﴿٦١﴾

৬২) সিহঁতে কলে, আমি তেওঁৰ পিতৃক তেওঁক পঠিয়াবলৈ সন্মত কৰাম আৰু নিশ্চয় আমি এই কাৰ্য্য কৰিবলৈ ভাৰ লোঁ।

قَالُوا سُرُودٌ عِنْدَهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَعْلُونَ ﴿٦٢﴾

৬৩) আৰু তেওঁ নিজৰ চাকৰবিলাকক আদেশ দিলে, সিহঁতে মূল্যৰূপে দিয়া ধন সিহঁতৰ খেলা-বোৰৰ ভিতৰতে (সিহঁতে নজনাকৈ) সুমাই থোৱা; অতি সম্ভৱ সিহঁতে নিজ পৰিয়ালৰ ওচৰলৈ উভতি যোৱাৰ পাছত এই ধন মূল্যৰূপে দিয়া ধন বুলি জানিব পাৰিব; এনে কৰাৰ উদ্দেশ্য, যাতে সিহঁত দুনাই (শস্য কিনিবলৈ) আহে।

৬৪) পিছত সিহঁতে নিজ পিতৃৰ ওচৰলৈ উভতি গৈ কলে, হে আমাৰ পিতা, আমাৰ নিমিত্তে আৰু শস্য কিনা নিষিদ্ধ হৈছে; গতিকে আমাৰ ভাই (বিনয়ামিনক) আমাৰ লগতে (মিছৰলৈ) পঠাই দিয়া, যাতে আমি কিছু শস্য কিনি আনিব পাৰোঁ; আৰু নিশ্চয় তেওঁক নিৰাপদে ৰাখিবৰ দায়িত্ব আমি নিজেই লৈছোঁ।

৬৫) তেওঁ কলে, ইয়াৰ পূৰ্বে যেনেকৈ তেওঁৰ ককায়েক (ইয়ুচুফৰ) বিষয়ে তোমালোকক মই বিশ্বাস কৰি যি ফল পাইছিলোঁ তেনেকৈ তেওঁৰ বিষয়েও (তেনে ফল পাবলৈ) মই তোমালোকক বিশ্বাস কৰিম নে? কিন্তু আল্লাই উত্তম সংৰক্ষক, আৰু কৰুণাশীলসকলৰ মাজত তেৱেঁই সৰ্ব্বশ্ৰেষ্ঠ কৰুণাময়।

৬৬) আৰু নিজৰ সম্ভাৰ মোকলাই চালত সিহঁতে মূল্যৰূপে দিয়া ধন সিহঁতলৈ যে ওভতাই দিয়া হৈছে দেখা পালে। সিহঁতে কলে, হে আমাৰ পিতা, ইয়াতোকৈ বেছি আমি কি আশা কৰিব পাৰোঁ? (চোৱা) এয়ে আমি মূল্যৰূপে দিয়া ধন, তাকে আমাক ওভতাই দিয়া হৈছে; গতিকে আমাৰ পৰিয়ালৰ নিমিত্তে শস্য আনিবলৈ আমি (দুনাই) ওলাই যাব খোজোঁ; আৰু আমি আমাৰ ভাইক নিৰাপদে ৰাখিবলৈ যত্ন লম; আৰু আমি অধিক শস্য আনিব পাৰিম, এটা উটৰ বোজাৰ সমান; এই পৰিমাণ শস্য অনা কঠিন নহয়।

وَقَالَ لِفَتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِيضَاعَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٦٣﴾

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْدُ
فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانًا نَّكَتُلُ وَإِنَّا لَهُ لَنَاطِقُونَ ﴿٦٤﴾

قَالَ هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا آمَنُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ
مِن قَبْلُ قَالُوا نَالَهُ خَيْرُ حِفْظًا وَهُوَ رَحِمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٦٥﴾

وَلَمَّا نَزَّحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَهُمْ رُدَّتْ
إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي هَذِهِ بِضَاعَنَا رُدَّتْ
إِلَيْنَا وَبَيَّرْنَا هَلْنَا وَنَحْفُظُ آخَانًا وَتَرَدُّدًا كَيْدٌ
بَعِيْرٌ ذَلِكَ كَيْدٌ يَسِيْرٌ ﴿٦٦﴾

৬৭) তেওঁ কলে, যেতিয়ালৈকে তোমালোকে আল্লাৰ নাম লৈ মোৰ আগত দৃঢ় অঙ্গীকাৰ নকৰা যে, তোমালোকক বেৰি ধৰি আটক কৰি ৰখা নহলে, তোমালোকে তেওঁক নিশ্চয় মোৰ ওচৰলৈ আকৌ লৈ আহিবা, মই কেতিয়াও তেওঁক তোমালোকৰ লগত নপঠিয়াওঁ। যেতিয়া সিহঁতে তেওঁৰ আগত সেইৰূপে দৃঢ় অঙ্গীকাৰ কৰিলে, তেওঁ কলে, আমি যি অঙ্গীকাৰ কৰিলোঁ সেই সম্বন্ধে আল্লাই সহায় কৰক!

৬৮) আৰু তেওঁ কলে, হে মোৰ পুত্ৰবিলাক, তোমালোকে (নগৰত) একেখন দুৱাৰেদি প্ৰৱেশ নকৰিবা, বৰং বিভিন্ন দুৱাৰেদি প্ৰৱেশ কৰিবা; আৰু আল্লাৰ ইচ্ছাৰ বিৰুদ্ধে মই তোমালোকক কোনোমতে সহায় কৰিব নোৱাৰোঁ; শেষ মীমাংসা কেৱল আল্লাৰ হাতত; মই নিৰ্ভৰ কৰিছোঁ তেওঁৰেই ওপৰত; আৰু সকলো নিৰ্ভৰশীল লোকে যেন তেওঁৰেই ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে।

৬৯) আৰু সিহঁতৰ পিতাকে সিহঁতক যিদৰে (নগৰত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ) আদেশ দিছিল যেতিয়া সিহঁতে সেইদৰে প্ৰৱেশ কৰিলে,—ই আছিল ইয়াকুবৰ আন্তৰিক ইচ্ছা যি তেওঁ পূৰ্ণ কৰিছিল; তাৰ বাহিৰে এনে কাৰ্য্য আল্লাৰ ইচ্ছাৰ বিৰুদ্ধে সহায়কাৰী হোৱা সম্ভৱ নাছিল। আৰু বাস্তৱতে তেওঁক আমি যি জ্ঞান দিছিলোঁ নিশ্চয় তেওঁ তেনে জ্ঞানৰ গৰাকী আছিল; কিন্তু মানুহৰ সৰহ ভাগেই নাজানে।

৭০) আৰু যেতিয়া সিহঁত ইয়ুচুফৰ আগত উপস্থিত হ'ল, তেওঁ তেওঁৰ ভায়েকক নিজৰ কাষতে বহিবলৈ ঠাই দিলে; তেওঁ (তেওঁক গোপনে) কলে, বাস্তৱতে মই তোমাৰে ককাই (ইয়ুচুফ); সুতৰাং সিহঁতে তোমাৰ সৈতে যি

قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَن يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آوَتْهُ مَوْثِقَتَهُ قَالِ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٦٧﴾

وَقَالَ يُدَبِّرُونِي لَا تَدْخُلُوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِن أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٨﴾

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهُ وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَٰكِن أَكْثَرِ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي

অপব্যৱহাৰ কৰি আহিছে তাৰ বাবে তুমি বেজাৰ নকৰিবা।

أَنَا أَنُوكَ فَلَا تَبْتَسِ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾

৭১) পিছত সিহঁতৰ শস্যসম্ভাৰ সিহঁতক যোগাই দিওঁতে নিজৰ ভায়েক (বিন্‌য়ামিনৰ) থৈলাৰ ভিতৰত পানী খোৱা পিয়লা এটা সোমাই থলে তাৰ পিছত মাত দিওঁতা এজনে চিঞৰি মাত দিলে, হে যাত্ৰীদল, (ৰ'বা) তোমালোক নিশ্চয় চোৰৰ দল।

فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَحِيْنِهِ ثُمَّ آذَنَ مُؤَدِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيْرُ انْكُم لَسِرْتُونَ ﴿٦١﴾

৭২) সিহঁতৰ ফালে সিহঁতে খোজ লৈ সুধিলে, তোমালোকে কি বস্তু হেৰুৱাইছা ?

قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٦٢﴾

৭৩) সিহঁতে কলে, আমি ৰজাৰ জোখ লোৱা পাত্ৰ এটা পোৱা নাই; আৰু যেয়ে তাকে উলিয়াই আনিব সি এটা উটৰ বোজাৰ সমান (শস্য পুৰস্কাৰ) পাব; আৰু তাৰ কাৰণে মই নিজেই জামিন থাকিলোঁ।

قَالُوا تَفْقِدُ صَوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَن جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٦٣﴾

৭৪) সিহঁতে কলে, আল্লাৰ শপত, আমি যে এই দেশত অশান্তি সৃষ্টি কৰিবলৈ অহা নাই তোমালোকে আগতে জানি থৈছা; আৰু আমি কেতিয়াও চুৰ কৰা নাই।

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْتُمْ لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَرِقِينَ ﴿٦٤﴾

৭৫) সিহঁতে কলে, তোমালোক মিথ্যাবাদী বুলি প্ৰমাণিত হলে তাৰ শাস্তি কি ?

قَالُوا هَلْكَانَا جَزَاءَهُ إِنْ كُنْتُمْ كَذِبِينَ ﴿٦٥﴾

৭৬) সিহঁতে উত্তৰ দিলে, তাৰ শাস্তি এই, যাৰ থৈলাত সেই বস্তু ওলায়, সি নিজেই হ'ব তাৰ বিনিময় স্বৰূপ; (চোৱাঁ,) অন্যায়কাৰীবিলাকক আমি এইদৰেই শাস্তি দিওঁ।

قَالُوا جَزَاءُ مَنْ وَجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاءُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٦٦﴾

৭৭) পিছত তেওঁ আপোন ভায়েকৰ থৈলাত (পিয়লাটো) বিচৰাৰ আগতে সিহঁতৰ থৈলাবোৰ মেলি চাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে; তাৰ পিছত তেওঁ

بَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وَعَاءِ أَحِيْنِهِ ثُمَّ اسْتَرْجَعَهَا

আপোন ভায়েকৰ খেলাৰ পৰা পিয়লাটো পাই উলিয়ালে। এনে সূক্ষ্ম উপায় আমি ইয়ুচুফৰ কাৰণে অৱলম্বন কৰিছিলোঁ। আল্লাই এইৰূপ ইচ্ছা নকৰা হলে ৰজাৰ (প্ৰচলিত) বিধান মতে নিজৰ ভায়েকক আৱদ্ধ কৰি ৰাখিবৰ কোনো অধিকাৰ তেওঁৰ নাছিল। আমি যাৰে ইচ্ছা তাৰে সন্মান উন্নত কৰোঁ; আৰু সকলো জ্ঞানবান লোকৰ ওপৰতো আছে এজন সৰ্ব্বজ্ঞাতা।

৭৮) সিহঁতে কলে, তেওঁ যদি চুৰ কৰিছে (একো আচৰিত কথা নহয়); ইতিপূৰ্বে তেওঁৰ ককায়েকেও চুৰ কৰিছিল কিন্তু এই কথা ইয়ুচুফে নিজ অন্তৰতে লুকাই ৰাখিছিল, আৰু সিহঁতৰ আগত তাকে প্ৰকাশ কৰা নাছিল। তেওঁ কেৱল ইয়াকে কলে, তোমালোকে বেয়া ঠাইত পৰিলাহি; আৰু তোমালোকে যি আৰোপ কৰিছা সেই বিষয়ে আল্লাই ভালকৈ জানে।

৭৯) সিহঁতে কলে, হে সম্ভ্ৰান্তজন, তেওঁৰ পিতাক-সঁচাকৈয়ে নিতান্ত বৃদ্ধ; সেই দেখি তেওঁৰ পৰিবৰ্ত্তে আমাৰে মাজৰ য়েই সেই এজনক আবদ্ধ কৰি ৰাখা; আমি দেখিবলৈ পাইছোঁ তুমি প্ৰকৃততে সৎকৰ্ম্মীসকলৰ এজন।

৮০) ইয়ুচুফে কলে, যাৰ কাষত আমি নিজৰ বস্তু পাইছোঁ তাক নখৰি অইন এজনক আমি ধৰিম নে? এনে কৰ্ম্মৰ পৰা আল্লাই আমাক ৰক্ষা কৰক! তেনে কৰিলে আমি নিশ্চয় অনায়াসকাৰী হম।

৮১) পিছত তেওঁৰ পৰা কোনো আশা নেদেখি সিহঁত গোপনে মন্ত্ৰণা কৰিবৰ অৰ্থে আঁতৰ হ'ল। সিহঁতৰ মাজত যিজন ডাঙৰ ককায়েক তেওঁ কলে, তোমালোকে নাজানা নে, আগতে তোমালোকৰ পিতাৰে তোমালোকৰ পৰা আল্লাৰ নামত প্ৰতিশ্ৰুতি লৈছিল? আৰু ইয়াৰ পূৰ্বেও (এবাৰ)

مِنْ وَعَاءٍ آخِيَةٍ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ تَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّنْ تَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلِهِ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبَيِّدْهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٨٠﴾

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدًا نَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨١﴾

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَن وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا لَظَالِمُونَ ﴿٨٢﴾

فَلَمَّا اسْتِئْذِنُوا مِنْهُ خَالَصُوا خِيَمًا قَال لِيُبْرِهِمُ الْعَمَلُ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرِحَ الْأَرْضَ

ইয়ুচুফৰ (ৰক্ষাৰ) বিষয়ে যি ভাৰ নিজৰ গাত লৈছিল। সেই বিষয়ে তোমালোকৰ ক্ৰটি হ'ল। গতিকে যেতিয়ালৈকে মোৰ পিতৃয়ে মোক নিজে আদেশ নিদিয়ে, নাইবা আল্লাই মোৰ সম্বন্ধে অন্যৰূপ মীমাংসা নকৰে এই দেশৰ পৰা মই কেতিয়াও ওলাই নেযাওঁ; কিয়নো তেৱেঁই বিচাৰক সকলৰ মাজত সৰ্ব্বশ্ৰেষ্ঠ।

৮২) তোমালোক নিজ পিতাকৰ কাষলৈ উভতি যোৱা আৰু ইয়াকে কোৱা, —হে আমাৰ পিতা সঁচাকৈয়ে তোমাৰ পুতেক (বিনয়ামিন) চুৰিত ধৰা পৰিছে; আৰু যি কথা আমি জানিব পাৰিছোঁ তাকে অবিকল (তোমাৰ আগত) ব্যক্ত কৰিছোঁ; আৰু যি অদৃশ্য সেই বিষয়ে আগৰে পৰা সতৰ্ক হোৱা (আমাৰ পক্ষে) সম্ভৱপৰ নাছিল।

৮৩) আৰু যিখন নগৰত আমি আছিলোঁ তাৰ অধিবাসীবিলাকক নাইবা যি যাত্ৰীদলৰ লগত আমি উভতি অহিছোঁ সিহঁতক সুধি চোৱা; আৰু আমি নিশ্চয় সঁচা কথা কৈছোঁ।

৮৪) তেওঁ কলে, নহয়; তোমালোকৰ নিজ অন্তৰসমূহে এনে কথা সাজি লৈছে; গতিকে মোৰ নিমিত্তে ধৈৰ্য্য ধৰি থকাই শ্ৰেয়ঃ; হ'ব পাৰে সকলোকে আল্লাই (এদিন) মোৰ ওচৰলৈ আনে; তেৱেঁই নিশ্চয় সৰ্ব্বজ্ঞাতা, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

৮৫) আৰু তেওঁ সিহঁতৰ পৰা মুখ ঘূৰাই ললে, আৰু কলে, হয়! ইয়ুচুফৰ কাৰণে মই কিমান শোক কৰিম! আৰু এই শোকত কান্দি কান্দি তেওঁৰ দুই চকু বগা হৈ পৰিল; তথাপি তেওঁ মনৰ দুখ সম্বৰণ কৰিছিল।

৮৬) সিহঁতে কলে, আল্লাৰ শপত, তুমি ইয়ুচুফক স্মৰণ কৰাটো এৰিব নোৱাৰা, যেতিয়ালৈকে

كَيْتُ يَا ذَن لِّيَ اِنِّي اَوْ يَحْكُمَ اللّٰهُ لِيْ وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿٨١﴾

اِرْجِعُوْا اِلَىٰ اٰبِيْنٰكُمْ فَقُوْلُوْا يَا اٰبَا نَا اِنَّ اَبْنٰكَ سَرَقَ ۗ
وَمَا شٰهَدْنَا اِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَا مَا كُنَّا لِلْغَيْبِ
حٰفِظِيْنَ ﴿٨٢﴾

وَسْئَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيْهَا وَالْغَيْرَ الَّتِي اَقْبَلْنَا
فِيْهَا ۗ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ﴿٨٣﴾

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا
فَصَبِرْ حَبِيْلٌ عَسَىٰ اللّٰهُ اَنْ يَّاتِيَنِيْ بِهِمْ جَبِيْعًا
اِنَّهُ هُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ﴿٨٤﴾

وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفِيْ عَلَىٰ يُوْسُفَ وَاَبْيَضَّتْ
عَيْنُهُ مِنَ الْحُزَنِ فَهُوَ كَظِيْمٌ ﴿٨٥﴾

قَالُوْا تَاللّٰهِ لَتَقْتُوْا تَذَكُرُوْسَفَ كَيْتُ تَكُوْنَ حَرَصًا

নৰিয়া পৰি তুমি অপাৰগ নোহোৱা নাইবা নিজকে সংহাৰ নকৰা।

أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٥٩﴾

৮৭) তেওঁ কলে, মই মোৰ কষ্ট আৰু দুখ কেৱল আশ্ৰয়কহে জনাওঁ, আৰু তোমালোকে যি জানিব পৰা নাই মই আশ্ৰয় পৰা জানিব পাৰিছোঁ।

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾

৮৮) হে মোৰ পুত্ৰবিলাক, তোমালোকে (মিছৰলৈ আৰু এবাৰ) ওলাই যোৱা, আৰু ইয়ুচুফ আৰু তেওঁৰ ভায়েক (বিনয়ামিনৰ) সন্ধান লোৱা, আৰু আশ্ৰয় অনুগ্রহ সম্বন্ধে নিৰাশ নহবা; ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই যিবিলাক অবিশ্বাসী সেই বিলাকহে আশ্ৰয় অনুগ্রহ সম্বন্ধে নিৰাশ হয়।

يَبْنِي إِذْ هَبُوا قَتَحَسَسُوا مِنْ يُونُسَ وَأَخِيهِ وَلَا تَأْتِسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴿٦٠﴾

৮৯) পিছত সিহঁত (মিছৰলৈ গৈ) ইয়ুচুফৰ সম্মুখত উপস্থিত হ'ল; সিহঁতে কলে, হে সম্ভ্ৰান্ত জন, আমি আমাৰ গোটেই পৰিয়ালৰ সৈতে বৰ কষ্টত পৰিছোঁ; আৰু আমি অলপ-অচৰপ ধন লৈ আনিছোঁ; এতেকে আমাক পূৰ্ণ পৰিমাণে শস্য দিয়া, আৰু আমাৰ প্ৰতি বদান্য হোৱা; নিশ্চয় আশ্ৰয় বদান্যসকলক (যথেষ্ট) প্ৰতিদান দিয়ে।

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَتَنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجَاةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٦٠﴾

৯০) তেওঁ কলে, যেতিয়া তোমালোক অজ্ঞান আছিলো তোমালোকে ইয়ুচুফ আৰু তেওঁৰ ভায়েকৰ সৈতে কেনে ব্যৱহাৰ কৰিছিলো, তোমালোকৰ জনা আছে নে ?

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُونُسَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٦١﴾

৯১) সিহঁতে (বিস্মিত হৈ) সুধিলে, কি! সঁচাকৈয়ে তুমি ইয়ুচুফ নে? তেওঁ কলে, ময়ে ইয়ুচুফ আৰু এইজন মোৰ (সৰু) ভাই; স্বৰূপতে আমাৰ প্ৰতি আশ্ৰয় অনুগ্রহ কৰিছে; ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই যি পাপৰ পৰা বিৰত থাকে আৰু ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰে (সি সৎকৰ্মী); নিশ্চয় সৎকৰ্মী-সকলৰ প্ৰতিদান আশ্ৰয় কদাপি বিনষ্ট নকৰে।

قَالُوا عَرَانَاكَ لَأَنْتَ يُونُسَ قَالَ أَنَا يُونُسَ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦١﴾

৯২) সিহঁতে কলে, আল্লাৰ শপত, আমাৰ ওপৰত আল্লাই তোমাক প্ৰকৃততে শ্ৰেষ্ঠতা দান কৰিছে; আৰু ইয়াত কোনো ভুল নাই আমি তোমাৰ অপৰাধ কৰিছিলোঁ।

قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ اٰتٰكَ اللهُ عَلَيِّنَا وَاِنْ كُنَّا
لَخٰطِيْنٌ ﴿٩٢﴾

৯৩) তেওঁ কলে, আজিৰ দিনা তোমালোকৰ প্ৰতি কোনো দোষাৰোপ কৰিবৰ কাৰণ নাই; আল্লাই তোমালোকক ক্ষমা দান কৰক! আৰু তেৱেঁই কৰুণাশীলসকলৰ মাজত শ্ৰেষ্ঠ কৰুণাময়।

قَالَ لَا تَتْرِبٰٓ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللهُ لَكُمْ وَهُوَ
اَرْحَمُ الرَّحِيْمِيْنَ ﴿٩٣﴾

৯৪) তোমালোকে মোৰ চোলাটো লৈ যোৱা, আৰু তাকে মোৰ পিতৃক আগ বঢ়াই দিবা; তেতিয়া সকলো বিষয় তেওঁ দেখিব, বুজিব পাৰিব; তাৰ পাছত তোমালোক সকলোৱে নিজ নিজ পৰিয়ালক লগত লৈ মোৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিবা।

اِذْهَبُوْا بِقِيْسِيْ هٰذَا قَالُوْهُ عَلٰى وَجْرٰٓئِيْآتٍ
بَصِيْرًا ۗ وَاَتُوْنِيْ بِاَهْلِكُمْ اٰجْمَعِيْنَ ﴿٩٤﴾

৯৫) আৰু যেতিয়া যাত্ৰীদল (মিছৰৰ পৰা) দূৰলৈ গ'ল সেই সময়তে সিহঁতৰ পিতাকে (কেনানত) এনে আশাৰ কথা কৈছিল, সঁচাকৈয়ে মই ইয়ুচুফৰ সুগন্ধ পাইছোঁ, যদিহে তোমালোকে মোক বুঢ়া অৱস্থাত দেখি অবোধ বুলি নাভাবা।

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيْرُ قَالَ اَبُوْهُمُ اِنِّيْ لَاجِدٌ رِّبْحٍ
يُّوسُفَ لَوْلَا اَنْ تَفْتَدُوْنَ ﴿٩٥﴾

৯৬) এই কথা শুनावিলাকে কলে, আল্লাৰ শপত, নিশ্চয় তুমি (এতিয়াও) নিজৰ পুৰণি ভ্ৰান্তিত পৰি আছা।

قَالُوْا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِيْ ضَلٰلِكَ اَقْدٰمٍ ﴿٩٦﴾

৯৭) পিছত যেতিয়া শুভ-সংবাদ আনোতা এজনে সেই চোলাটো আহি পোৱা মাত্ৰ তেওঁৰ সম্প্ৰসুখত আগ বঢ়ালে, তেওঁ তেতিয়া অৰ্জুদৃষ্টি লাভ কৰিলে। তেওঁ কলে, মই তোমালোকক কোৱা নাছিলোঁ নে, যি তোমালোকৰ অজ্ঞাত সকলো মই আল্লাৰ পৰা জানিব পাৰিছোঁ?

لَمَّا اَنَّ جَاءَ الشَّيْرُ اَنْفَهُ عَلٰى وَجْهِهِ فَازْتَدَّ
بَصِيْرًا ۗ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ اِنِّيْٓ اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا
لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٩٧﴾

৯৮) সিহঁতে কলে, হে আমাৰ পিতা, আমাৰ অপৰাধসমূহৰ কাৰণে তুমি আমাৰ হৈ আল্লাৰ ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰাঁ; বাস্তৱতে আমি (ডাঙৰ) দোষ কৰিছোঁ।

৯৯) তেওঁ কলে, মই আগলৈ তোমালোকৰ হৈ মোৰ প্ৰভুৰ পৰা ক্ষমা ভিক্ষা কৰিম; নিশ্চয় তেৱেঁই ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

১০০) পিছত যেতিয়া তেওঁলোক ইয়ুচুফৰ আগত উপস্থিত হ'ল, তেওঁ নিজৰ পিতৃ-মাতৃ দুয়ো-জনাকে সাদৰ-সমভাষণ কৰি নিজৰ কাষতে বহিবলৈ দিলে, আৰু কলে, যদি আল্লাই ইচ্ছা কৰে, তোমালোক নিৰাপদে নগৰত প্ৰৱেশ কৰাঁ।

১০১) আৰু তেওঁ নিজ পিতৃ-মাতৃ দুয়োজনকে ওখ আসনত বহিবলৈ কলে; আৰু সকলোৱে তেওঁক এনে অৱস্থাত দেখি (আল্লাৰ আগত কৃতজ্ঞতা জনাবলৈ) সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰি (মাটিত) পৰিল। আৰু তেওঁ কলে, হে মোৰ পিতা, মই পূৰ্বে যি সপোন দেখিছিলোঁ তাৰ ব্যাখ্যা এয়ে; স্বৰূপতে তাকে মোৰ প্ৰভুৱে সত্যত পৰিণত কৰিলে; আৰু তেওঁ মোক কাৰাগাৰৰ পৰা মুক্ত কৰি, আৰু স্বয়তানে মোৰ আৰু মোৰ ভ্ৰাতৃবৰ্গৰ মাজত বিৰোধ সৃষ্টি কৰা সত্ত্বেও তোমালোকক মৰুভূমিৰ প্ৰান্তৰ পৰা (মোৰ ওচৰলৈ) আনি স্বৰূপতে মোৰ প্ৰতি (মহান) অনুগ্ৰহ) আৰিলে। বাস্তৱতে মোৰ প্ৰভুৱে যি কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে তাকে সূক্ষ্মা উপায় অৱলম্বন কৰি সম্পন্ন কৰে; ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই তেওঁ সৰ্বৰাজ্যতা, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

১০২) হে মোৰ প্ৰভু, স্বৰূপতে তুমি মোক ক্ষমতা দান কৰিলা আৰু সকলো বিষয়ৰ তত্ত্ব উলিয়াবৰ বিদ্যা শিকিলা: হে আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا
خٰطِئِينَ ﴿٩٨﴾

قَالَ سَوْفَ اسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ﴿٩٩﴾

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَىٰ إِلَيْهِ أَبُوهُمْ وَقَالَ
ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ أَمِينٌ ﴿١٠٠﴾

وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا ۗ وَقَالَ
يَأْتِي هَذَا تَأْوِيلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ ۖ قَدْ
جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا ۖ وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ
السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَدْوٍ أَنْ نَبْعَثَ
الشَّيْطَانَ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي ۚ إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا
يَشَاءُ ۗ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠١﴾

رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمَالِكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ

সৃজন কৰোঁতা, ইহলোক আৰু পৰলোকত তুমিয়ে মোৰ বক্ষক; মই তোমাত আত্মসমৰ্পণ কৰা অৱস্থাতেই মোৰ মৃত্যু সাধন কৰিবা, আৰু ধৰ্মপৰায়ণ সকলৰ সঙ্গী কৰি মোক তুলিবা।

১০৩) এয়ে হৈছে অদৃশ্য অতীতৰ কিছু বিবৃতি যি আমি তোমাৰ প্ৰতি প্ৰত্যাদেশ কৰিছোঁ; কাৰণ যেতিয়া সিহঁতে নিজৰ কাৰ্যা-পদ্ধতি সম্বন্ধে একমত হৈ চক্ৰান্ত কৰিছিল তেতিয়া তুমি সিহঁতৰ ওচৰত উপস্থিত নাছিল।

১০৪) আৰু তুমি যিমনেই অভিলাষ কৰা মানুহৰ সৰহভাগেই বিশ্বাস স্থাপন নকৰে।

১০৫) অথচ তুমি সিহঁতৰ পৰা ইয়াৰ কাৰণে একো প্ৰতিদান বিচৰা নাই; প্ৰকৃততে ই মাত্ৰ এটি মহান উপদেশ, সকলো জাতিৰ নিমিত্তে।

১০৬) আৰু আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ ভিতৰত কত নিদৰ্শন আছে যি সিহঁতে যাওঁতে আহোঁতে দেখা পায়, কিন্তু সিহঁতে সেইবিলাকৰ পৰা মুখ ঘূৰাই লয়।

১০৭) আৰু সিহঁতৰ সৰহভাগেই অইনক আল্লাৰ সমানে উপাস্য নপতাকৈ তেওঁত বিশ্বাস নকৰে।

১০৮) কি! সিহঁত এই বিষয়ে নিশ্চিত হৈছে নে—সিহঁতৰ ওপৰত পৰিব আল্লাৰ এনে শাস্তি যি সকলোকে আৰবি ধৰিব, নাইবা সেই নিৰূপিত সময় সিহঁতলৈ এনেভাৱে অকস্মাৎ আহি পাব যে সিহঁতে তাৰ গমকে নাপাব?

১০৯) (হে ৰচুল,) তুমি কোৱা, মই যি পথে চলোঁ সি এয়ে—আল্লাৰ পিনে মই (মানৱক) আহ্বান কৰোঁ; সুনিশ্চিত প্ৰমাণৰ ওপৰত মোৰ স্থিতি,

الْأَحَادِيثَ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ بَنِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَهُوَ مُضِلٌّ
بِالضَّالِّينَ ﴿١٠٣﴾

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ
لَدَيْهِمْ إِذْ اجْتَمَعُوا أَمْرُهُمْ وَهُمْ يَصْكَرُونَ ﴿١٠٤﴾

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٥﴾

بَعِثْنَاكَ وَمَا سَأَلْتَهُمْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَجْرٍ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٦﴾

وَكَانَ مِنْ آيَاتِهِ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُدْرُونَ عَلَيْهَا
وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٧﴾

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٨﴾

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ
تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٩﴾

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيصَةٍ أَنَا وَمَنْ

আৰু সেইসকলৰো যিসকলে মোৰ অনুসৰণ কৰিছে; আৰু আল্লা পৰম পৱিত্ৰ; আৰু মই সেইবিলাকৰ অন্তৰ্গত নহ'ওঁ যিবিলাকে আইনক আল্লাৰ সমানে উপাস্য পাতি লৈছে।

১১০) আৰু তোমাৰ পূৰ্বেও যিসকলে নগৰসমূহত বাস কৰিছিল সেইসকলৰ মাজৰেই কেইবাজন মানুহক আমি ৰচুল নিযুক্ত কৰি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ, (আৰু) তেওঁলোকলৈ আমি প্ৰত্যাদেশ কৰিছিলোঁ। সিহঁতে পৃথিৱীত পৰিভ্ৰমণ নকৰে কিয় যাতে সিহঁতৰ পূৰ্বগামীবিলাকৰ কি পৰিণাম হ'ল সিহঁতে লক্ষ্য কৰিব পাৰে? আৰু যিসকল ধৰ্মপৰায়ণ সেইসকলৰ নিমিত্তে পৰলোকৰ বাসস্থান নিশ্চয় অতি উত্তম; তোমালোকে এতিয়াও নুবুজা নে?

১১১) অৱশেষত (অবিশ্বাসীবিলাকৰ সন্মুখে) যি সময়ত ৰচুলসকল নিৰাশ হৈ পৰিল, আৰু সেই অবিশ্বাসীবিলাকে ভাবিলে যি বিষয়ে সিহঁতক অঙ্গীকাৰ দিয়া হৈছিল সি মিছা হ'ল, (ঠিক) সেই সময়তে তেওঁলোকলৈ আহি পালে আমাৰ (বিশেষ) সাহায্য; তাৰ দ্বাৰা যাকে আমাৰ ইচ্ছা তাকে ৰক্ষা কৰা হ'ল; কিন্তু আমাৰ শাস্তি কেতিয়াও নিবৃত্ত নহয় পাপীষ্ঠ জাতিৰ পৰা।

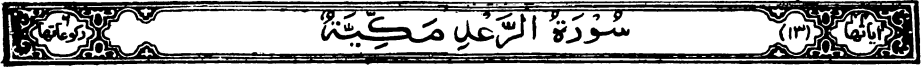
১১২) স্বৰূপতে সিহঁতৰ ইতিবৃত্তৰ মাজত বোধশক্তি থকাবিলাকৰ নিমিত্তে আছে শিকনি; এই (কোৰান) সাজি লোৱা বাণী নহয়, বৰঞ্চ ই পূৰ্বগামী সত্যৰ সমৰ্থন আৰু সকলো (আৱশ্যকীয়) বিষয়ৰ বিবৰণ স্বৰূপ; আৰু বিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে ই পথপ্ৰদৰ্শন আৰু কৰুণা।

اتَّبِعْنِي وَسُبِّحْنَ اللَّهَ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ يَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكُدَارِ الْأَخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١١﴾

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مِنْ نَأْسِهَا وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٢﴾

لَقَدْ كَانَ فِي قَصصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ؕ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَدَىٰ وَلَٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً ۖ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

চুৰা ১৩

AL-RA'D

আৰ্-ৰা'দ : বজ্ৰ মক্কাত অৱতীৰ্ণ

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) আলিফ, লাম, মীম, বা; এইবিলাক হৈছে ধৰ্ম্মগ্ৰন্থৰ আয়তসমূহ; আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা তোমাৰ প্ৰতি (হে মহম্মদ,) যি অৱতীৰ্ণ কৰা হৈছে সি সত্য; কিন্তু সবহভাগ মানুহে বিশ্বাস নকৰে।

الَّتِي نَزَّلْنَا بِهَا الْقُرْآنَ وَمَا نُنزِّلُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَلْقٌ مُّجْتَبَىٰ ①

৩) যিজনে তোমালোকৰ দৃষ্টিত পৰা স্তম্ভ নোহোৱাকৈ আকাশমণ্ডলীক উৰ্দ্ধলোকত তুলি ৰাখিছে সেইজনেই আল্লা; পিছত তেওঁ প্ৰতিষ্ঠিত হ'ল মহা-সিংহাসনৰ ওপৰত; আৰু তেওঁ সূৰ্য্য আৰু চন্দ্ৰক (নিজ বিধানৰ) অধীন কৰিলে,— প্ৰত্যেকে নিৰূপিত সময় অনুযায়ী (নিজ পথেদি) আৱৰ্ত্তন কৰে; সকলো বিষয় নিয়ন্ত্ৰণ কৰে তেৱেঁই, আৰু তেৱেঁই বিস্তাৰিতভাৱে বৰ্ণনা কৰে নিদৰ্শন-সমূহ; তাৰ উদ্দেশ্য হৈছে, তোমালোকে যেন নিজ প্ৰতিপালকৰ সাক্ষাৎ পোৱাত নিশ্চিতকৈ বিশ্বাস কৰা।

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِعَبْرٍ عَدِيدٍ تَرَوْنَهَا تَكُونُ يَوْمًا كَأَنَّ السَّمَاوَاتِ سَاقُوتٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَعْبُدُونَ ②

৪) আৰু এই পৃথিৱী তেৱেঁই প্ৰসাৰিত কৰিছে, আৰু তাত তেওঁ সৃষ্টি কৰিছে বহু পৰ্ব্বত আৰু বহু নদ-নদী; আৰু তাৰ মাজত তেওঁ ফল সৃজন কৰিছে, যোৰা যোৰাকৈ, দুবিধ দুবিধ; তেৱেঁই আবৃত কৰে দিনক নিশাৰে চিন্তাশীল মানুহৰ নিমিত্তে ইয়াৰ মাজত নিশ্চয় বহু নিদৰ্শন নিহিত আছে।

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيًّا وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا رُجُومًا مُّتَبَعَاتٍ لِّئَلَّا تُغْنِيَنَّ إِلَيْكَ النَّهَارَاتِ فِي ذَلِكَ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُفَكِّرُونَ ③

৫) আৰু পৃথিৱীত আছে (খেতিৰ) মাটি, বেলেগ বেলেগ আৰু লগালগিকৈ; আৰু আছে আঙ্গুৰৰ

وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُّتَبَعَاتٌ وَجَعَلْنَا مِنْ أَعْنَابٍ وَزَيْتُونٍ وَنَخْلٍ وَنَخْلٍ أَكْثَرٍ ④

বহু- উদ্যান, আৰু শস্যক্ষেত্ৰ, আৰু খেজুৰৰ গছবোৰ—একে শিপাৰে নাইবা বেলেগ বেলেগ শিপাৰ পৰা উৎপন্ন; আটাইবোৰক একে পানীৰে সিঁচা হয়, অথচ খাদ্যৰূপে এবিধ ফলক আন এবিধ ফলতকৈ অমি শ্ৰেষ্ঠ কৰিছোঁ; বুদ্ধিমন্ত লোকৰ নিমিত্তে নিশ্চয় ইয়াৰ মাজত আছে বহু নিদৰ্শন।

৬) আৰু তুমি যদি বিস্মিত হোৱা, সিহঁতে এনে কথা কোৱায়ে বিস্ময়কৰ—আমি মৃত্যুৰ পিছত মৃত্তিকাত পৰিণত হলে নতুনকৈ আমাৰ সৃষ্টি সচাকৈয়ে হ'ব পাৰে নে? এই বিলাকেই নিজ প্ৰভুত অবিশ্বাস কৰিছে; আৰু এই বিলাকৰ কণ্ঠসমূহত পৰিব শিকলিবিলাক, আৰু এনেবিলাকেই হ'ব নৰকৰ অগ্নিৰ অধিবাসী; তাতেই সিহঁত স্থায়ীৰূপে বাস কৰিব।

৭) আৰু তোমাক সিহঁতে খাটিছে, তুমি যেন মঙ্গলৰ পূৰ্বে অমঙ্গল শীঘ্ৰে লৈ আহাঁ, অথচ সিহঁতৰ পূৰ্বে বহু ঘটনা দৃষ্টান্তস্বৰূপ ঘটি গৈছে; আৰু কোনো সন্দেহ নাই, তোমাৰ প্ৰভু মানৱৰ নিমিত্তে সিহঁতৰ অনায়াস আচৰণ সত্ত্বেও মাজ্জনা-শীল; আৰু ইয়াতো কোনো সন্দেহ নাই, (পাপিষ্ঠবিলাকক) শাস্তি দিয়াত তোমাৰ প্ৰভু কঠোৰ।

৮) আৰু অবিশ্বাসীবিলাকে সোধে, তেওঁৰ প্ৰতি তেওঁৰ প্ৰভুৰ পৰা কোনো নিদৰ্শন কিয় অৱতীৰ্ণ হোৱা নাই? অথচ (সিহঁতে জনা উচিত) তুমি এজন সতৰ্ককাৰী মাথোন; আৰু একোজন পথ-প্ৰদৰ্শক পঠোৱা হয় প্ৰত্যেক জাতিৰ নিমিত্তে।

৯) প্ৰত্যেক তিৰোতাই যি গৰ্ভত ধাৰণ কৰে তাক আৰু সেই গৰ্ভবিলাকৰ হ্ৰাস হোৱা আৰু বৃদ্ধি

زَرَعٌ وَنَجِيلٌ صَوَانٌ وَعَيْرٌ صَوَانٌ يُسْفَى بِمَاءٍ
وَاجِدٌ وَنُقُودٌ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأُكُلِ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ⑥

وَإِنْ تَعْجَبَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ إِذْ كُنَّا تَرَابًا إِنَّا لَأَنفِ
خَاتِقٌ جَدِيدٌ هُوَ أَوْلَيْكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ
الْأَعْمَلُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ⑦

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ
مِنْ قَبْلِهِمُ الْمُثَلُّ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِّلنَّاسِ
عَلَى ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ⑧

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ
رَّبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ⑨

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى وَمَا يَغِيصُ الْأَرْحَامُ

হোৱা সকলো আল্লাই জানে; আৰু তেওঁৰে
ওচৰত আছে সকলো বস্তুৰ উপযুক্ত পৰিমাণ।

وَمَا تَزَادُوهٗ مِنْ شَيْءٍ عِنْدَہٗ بِیَقْدَارٍ ﴿۱۰﴾

১০) অদৃশ্য আৰু দৃশ্য সকলো বিষয়ে তেওঁ
পৰিঞ্জাত; তেওঁ অতি মহান, গৌৰৱময়।

عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ ﴿۱০﴾

১১) তোমালোকৰ মাজৰ য়েয়ে কথা গোপনে
ৰাখে আৰু য়েয়ে তাকে প্ৰকাশ কৰে, আৰু য়েয়ে
নিশাৰ আন্ধাৰত লুকাই থাকে আৰু য়েয়ে দিনৰ
পোহৰত ফুৰা-চকা কৰে, (তেওঁৰ চকুত) এই-
বিলাক সকলো সমান।

سَوَاءٌ مِّنْكُمْ مَّنْ أَسَرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ

مُسْتَخْفٍ يَّأْتِيهِمْ سَارِبًا بِالنَّهَارِ ﴿۱১﴾

১২) মানুহৰ সম্মুখত আৰু তাৰ পিছত তাৰ
নিমিত্তে আছে এনে প্ৰহৰীবিলাক যিবিলাকে,
ইজনৰ পিছত সি জনে, আল্লাৰ আদেশ অনুসাৰে
তাক ৰক্ষা কৰি থাকে। ইয়াত অকণো সন্দেহ নাই,
কোনো জাতিয়ে নিজেই নিজৰ অৱস্থা পৰিবৰ্ত্তন
নকৰিলে, আল্লাই সিহঁতৰ অৱস্থাৰ কোনো
পৰিবৰ্ত্তন নকৰে; আল্লাই কোনো জাতিৰ অমঙ্গল
ইচ্ছা কৰিলে তাৰ কোনো প্ৰতিৰোধ নাই; আৰু
সিহঁতৰ নিমিত্তে এজনো ৰক্ষা কৰোঁতা নাই তেওঁৰ
বাহিৰে।

لَهُ مَعْقِدَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَہٗ

مِّنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوهُ

مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَ لَهُ

وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِنْ وَّالٍ ﴿۱২﴾

১৩) তেৱেঁই তোমালোকক বিজুলী দেখুৱায়,
যাতে (তোমালোকৰ মনত) ভয় আৰু আশাৰ
সঞ্চাৰ হয়, আৰু (পানীৰে) গধুৰ মেঘমালা তেৱেঁই
পৰিচালন কৰে।

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنزِلُ السَّحَابَ

الْبِقَالِ ﴿۱৩﴾

১৪) আৰু প্ৰশংসাৰে সৈতে বজ্জাই, আৰু
ফিৰিশ্বতাবিলাকেও, তেওঁলৈ ব্ৰাসিত হৈ তেওঁৰ
পৰিত্ৰতাৰ কীৰ্ত্তন কৰে; আৰু তেৱেঁই বজ্জসমূহ
নমাই তাৰ দ্বাৰা যাকে ইচ্ছা তাকেই আহত কৰে;
তব্ৰাচ আল্লাৰ সম্বন্ধে সিহঁতে তৰ্ক-বিতৰ্কহে কৰে;
আৰু (সিহঁতে জনা উচিত) আল্লা কঠোৰ
ক্ষমতাসালী।

وَيُرْسِلُ الرِّعْدَ بِحَمْدِهِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ ۗ وَ

يُرْسِلُ السَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَن يَّشَاءُ ۗ وَهُمْ

يَجَادِلُونَ فِي اللَّهِ ۗ وَهُوَ شَدِيدُ الرَّحَالِ ﴿۱৪﴾

১৫) তেওঁকেই আহ্বান কৰা যথার্থ আহ্বান; আৰু তেওঁত বিনে যিবিলাকক সিহঁতে আহ্বান কৰে সেইবিলাকে সিহঁতক কোনো উত্তৰকে নিদিয়—(সিহঁত হৈছে) সেইজনৰ সদৃশ যিজনে (পিয়াহত আকুল হৈ) পানীৰ পিনে নিজৰ হাতদুখন মেলি থাকে যাতে পানী তাৰ মুখত পৰে, কিন্তু সেই পানী তালৈ নাপায়হি; ইয়াৰ কাৰণ এই, অবিশ্বাসীবিলাকে প্ৰাৰ্থনা কৰা ভ্ৰান্তিত পৰাৰ বাহিৰে একোকে নহয়।

১৬) আৰু আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ মাজত যি আছে সকলোৱে ইচ্ছাৰে হওক বা অনিচ্ছাৰে হওক, আল্লাৰেই বাধ্যতা স্বীকাৰ কৰে, আৰু তাৰ ছাঁবিলাকেও (তেনে কৰে) পুৰা আৰু সন্ধ্যা।

১৭) (হে ৰচুল,) তুমি প্ৰশ্ন কৰাঁ, আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ প্ৰভু কোন? তুমিয়ে (সিহঁতক) উত্তৰ দিয়া, আল্লা। তুমি (আৰু) সোধা, তেওঁতে তোমালোকে তেওঁত ভিন্ন এনেবিলাকক বন্ধুৰূপে কিয় গ্ৰহণ কৰিছা যিবিলাক নিজৰে উপকাৰ আৰু অপকাৰ সাধন কৰিবলৈ অসমৰ্থ? (আৰু) প্ৰশ্ন কৰাঁ, দৃষ্টিহীন আৰু দৃষ্টিশালী দুয়ো সমান হ'ব পাৰে নে? অথবা, ঘোৰ অন্ধকাৰ আৰু আলোক সমতুল্য হ'ব পাৰে নে? নাইবা সিহঁতে আল্লাৰ সমানে এনে অংশীবিলাক স্থিৰ কৰি লৈছে নে, যিবিলাকে তেওঁ সৃষ্টি কৰা দৰে (বহুতো বস্তু) সৃষ্টি কৰিছে; আৰু তেনে সৃষ্টি সিহঁতৰ চকুত (আল্লাৰ) সৃষ্টিৰ অনুৰূপ? তুমি কোৱাঁ, সকলো বস্তুৰে সৃজন কৰোঁতা হৈছে আল্লা; আৰু তেৱেঁই এক-অদ্বিতীয়, পৰাক্ৰমশালী।

১৮) তেৱেঁই মেঘৰ পৰা বৰষুণ নমায়; তাৰ ফলত উপত্যকাৰ প্ৰবাহসমূহ নিজ নিজ আয়তন অনুসাৰে বৈ যায়; আৰু যি ফেন-ফোটোকাৰ পানীৰ ওপৰত (ওপঙ্গি থাকে) তাকে প্ৰবল সোঁতে

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ شَيْءٌ إِلَّا كِبَاطٌ كَفْبِهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَسْبَغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِيغٍ إِلَى الْأَكْفَرِينَ ۝

وَلِيْلَهُ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُم بِالْعُدُوِّ وَالْأَصَالِ ۝

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَأَتَّخِذُ ثَمَرٍ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرَةُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهُ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ

উটাই নিয়ে। আৰু অলঙ্কাৰ বা কোনো প্ৰকাৰ প্ৰাত্ৰ গঢ়িবলৈ সিহঁতে যি ধাতুকে অগ্নিৰ তাপত গলায় তাৰ পৰাও সেই ধৰণৰ ফেন-ফোটোকাৰ ওলায়। এইদৰে আল্লাই ব্যক্ত কৰে সত্য আৰু অসত্যৰ উপমা। গতিকে সেই ফেন-ফোটোকাৰ কামত নলগা মলিৰ দৰে পেলনি যায়; কিন্তু যি মানৱৰ হিত সাধন কৰে সি মাটিতে বৈ যায়; আল্লাই উপমাসমূহৰ অৱতাৰণা কৰে এই দৰেই।

عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حَيَاةٍ أَوْ مَتَاعٍ رَبِّدْ مِثْلَهُ
كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ مَا فَآمَا الرَّبِّدُ
فِيْدَنْ هُبْ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُتْ
فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ⑩

১৯) যিসকলে নিজ প্ৰভুৰ আদেশ পালন কৰে সেইসকলৰ নিমিত্তে আছে (চিৰকালৰ) মঙ্গল; কিন্তু যিবিলাকে তেওঁৰ আদেশৰ বিৰুদ্ধে চলে, যদি সিহঁত পৃথিৱীৰ সকলো বস্তুৰ, আৰু তাৰ লগতে তাৰ সমান আৰু বস্তুৰ গৰাকী হয়, সিহঁতে (শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা পাবৰ নিমিত্তে) গোটেইখিনি মোচন-মূল্য স্বৰূপ দিবলৈ ইচ্ছা কৰিব, (কিন্তু তাকে গ্ৰহণ কৰা নহব; সিহঁতৰ পৰা লেখ লোৱা হব টানকৈ; আৰু সিহঁতৰ আশ্ৰয়-স্থল হব নৰক; আৰু নৰক জিৰণিৰ কি নিকৃষ্ট ঠাই!

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَلْمِزُوا
لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِثْلَ مَا
لَا فَتَنَدَ وَآيَهُ أُولَئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ
جَهَنَّمُ وَيسُ إِلِهَادًا ⑩

২০) (হে ৰচুল, কি! তোমাৰ প্ৰতি তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা যি অৱতীৰ্ণ হৈছে তাক যিজনে সত্য বুলি জানিছে তেওঁ সেইজনৰ নিচিনা হ'ব পাৰে নে যি অন্ধ? উপদেশ গ্ৰহণ কৰে কেৱল বোধশক্তি থকাসকলে,—

أَفَسَنْ يَعْلَمُ إِنَّمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ كَمَنْ
هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَنَّ كَرُّ أُولُو الْأَلْبَابِ ⑩

২১) যিসকলে আল্লাৰ সৈতে কৰা অঙ্গীকাৰ পূৰ্ণ কৰে, আৰু কেতিয়াও চুক্তি ভঙ্গ নকৰে,

الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْعَيْثَانَ ⑩

২২) যিসকলে যেনে সম্বন্ধ স্থাপন কৰিবলৈ আল্লাই আদেশ দিছে তেনে সম্বন্ধ স্থাপন কৰে, আৰু নিজ প্ৰভুৰ ভয় ৰাখে, আৰু যিসকল (শেহ-দিনৰ) কঠোৰ লেখ সম্বন্ধে আতঙ্কিত থাকে,

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَ
يَخْشُونَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ⑩

২৩) আৰু যি সকলে নিজ প্ৰভুৰ সন্তুষ্টিৰ অৰ্থে

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا

ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰে আৰু নমাজৰ অনুষ্ঠান কৰে, আৰু তেওঁলোকক আমি যি সম্পদ দান কৰিছোঁ তাৰ পৰা ব্যয় কৰে, গোপনে আৰু প্ৰকাশো, আৰু মঙ্গল দ্বাৰা অমঙ্গলৰ প্ৰতিবিধান কৰে; সেই-সকলৰ নিমিত্তে আছে পৰলোকৰ উত্তম বাসস্থান,

الصَّلَاةَ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَ
يَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّبِيحَةَ أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى
الدَّارِ ﴿١٣﴾

২৪) চিৰকলীয়া কাননসমূহ, যাৰ ভিতৰত সেইসকলে প্ৰৱেশ কৰিব; আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃবিলাকৰ আৰু তেওঁলোকৰ পত্নীবিলাকৰ আৰু তেওঁলোকৰ সন্তান সন্ততিৰ মাজৰ যিবিলাক ধৰ্মপৰায়ণ সেইসকলেও (প্ৰৱেশ কৰিব), আৰু ফিৰিশ্বতাবিলাকেও প্ৰৱেশ কৰি তেওঁলোকৰ সম্মুখত উপস্থিত হ'ব প্ৰত্যেক দুৰাৰেদি।

جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ
وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَالسَّلِيمَةَ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِنَّ
مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿١٤﴾

২৫) (আৰু কব) তোমালোকৰ প্ৰতি শাস্তি বৰ্ষণ হওক! কিয়নো তোমালোকে ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰিছিল; গতিকে (তোমালোকলৈ স্থাপিত হ'ল) পৰলোকৰ কেনে উৎকৃষ্ট বাসস্থান!

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿١٥﴾

২৬) আৰু চুক্তি স্থাপন হৈ যোৱাৰ পাছত যিবিলাকে আল্লাৰ সৈতে কৰা অঙ্গীকাৰ ভঙ্গ কৰে আৰু যি সম্বন্ধ স্থাপন কৰিবলৈ আল্লাই আদেশ দিছে তাকে ছিঙি পেলায়, আৰু পৃথিৱীত অশান্তিৰ সৃষ্টি কৰে, সিহঁতৰ ওপৰত পৰিব (আল্লাৰ) অভিশাপ, আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে থাকিব নিকৃষ্ট বাসস্থান।

وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ
وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفِيدُونَ
فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿١٦﴾

২৭) যাৰে ইচ্ছা তাৰে নিমিত্তে আল্লাই জীৱিকা প্ৰশস্ত কৰে, আৰু (প্ৰয়োজন মতে) সঞ্চাৰ কৰে; আৰু সিহঁত পাৰ্থিৱ জীৱন লৈ আনন্দিত; কিন্তু পৰকালৰ তুলনাত পাৰ্থিৱ জীৱন খন্তেকীয়া সম্বল মাত্ৰ।

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا
بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا
مَتَاعٌ ﴿١٧﴾

২৮) আৰু যিবিলাক অবিশ্বাসী সেইবিলাকে

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنَ

কয়, তেওঁৰ প্ৰতি তেওঁৰ প্ৰভুৰ পৰা কোনো নিদৰ্শন কিয় অৱতীৰ্ণ হোৱা নাই? তুমি কোৱা, আল্লাই যাকে ইচ্ছা তাকে ভ্ৰান্তিত পৰিব দিয়ে; আৰু তেওঁ নিজৰ ফালে বাট দেখুৱায় সেইজনক যিজনে (তেওঁৰ ফালে) ঘূৰি যাবলৈ বিচাৰে।

ذِيهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَىٰ آلِهِ
مَنْ آتَابَ ۝

২৯) তেওঁলোকেই বিশ্বাস কৰে; আৰু আল্লাৰ (বেছিকৈ) স্মৰণ কৰাৰ ফলত তেওঁলোকৰ অন্তৰসমূহে শান্তি লাভ কৰে; মন কৰিবা, অন্তৰসমূহে শান্তি লাভ কৰে আল্লাক বেছিকৈ স্মৰণ কৰিলে।

الَّذِينَ آمَنُوا وَ تَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا
بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ۝

৩০) যিসকলে বিশ্বাস কৰে আৰু সজ কাম কৰে সেইসকলৰ নিমিত্তে আছে স্বৰ্গীয় সুখ আৰু উৎকৃষ্ট প্ৰত্যাবৰ্ত্তন।

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ
وَ حَسُنَّ مَا يَ ۝

৩১) এইদৰে আমি তোমাক এনে এটা সম্প্ৰদায়লৈ প্ৰেৰণ কৰিছোঁ যাৰ পূৰ্বেৰ বহুতো সম্প্ৰদায় অন্তৰ্হিত হৈ গৈছে,—এই অৰ্থে, যাতে যি (কোৰান) আমি তোমাৰ প্ৰতি প্ৰত্যাদেশ কৰিছোঁ তাকে সিহঁতৰ আগত পাঠ কৰা। তব্ৰাহ সিহঁতে কৰুণাময় বিধাতাৰ (অস্তিত্ব) অস্বীকাৰ কৰে। তুমি কোৱা, তেৱেঁই মোৰ প্ৰভু; তেওঁত ভিন্ন আৰু কেও উপাস্য নাই; তেওঁৰেই ওপৰত মই ভৰসা কৰিছোঁ; আৰু তেওঁৰেই ফালে হ'ব মোৰ প্ৰত্যাবৰ্ত্তন।

كَذٰلِكَ اَرْسَلْنَا فِيْ اُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا اُمَمٌ
لِّتَتْلُوْا عَلَيْهِمْ الَّذِيْٓ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُوْنَ
بِالرَّحْمٰنِ قُلْ هُوَ رَبِّيْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَ اِلَيْهِ مَتَابُ ۝

৩২) আৰু যদি এই কোৰানৰ দ্বাৰা পৰ্ব্বত-সমূহক সঞ্চালন কৰা হয়, নাইবা তাৰ দ্বাৰা পৃথিবীক ছিন্ন কৰা হয়, নাইবা তাৰ গুণে মৃত মানুহক কথা পাতিবলৈ সমৰ্থ কৰা হয় (তথাপি তাত সিহঁতে কেতিয়াও বিশ্বাস নকৰে)। নহয়, (প্ৰকৃত কথা এই) সকলো বিষয়ৰ নিয়ন্ত্ৰণ আল্লাৰ হাতত। কি! বিশ্বাসীবিলাকে (এতিয়াও) জানিব পৰা নাই নে, আল্লাই ইচ্ছা কৰা হলে, সমগ্ৰ মানৱ

وَ لَوْ اَنَّ فُرٰٓآنًا سَيَّرْتۡ بِهٖ الرَّجَالَ اَوْ قَطَعْتَ بِهٖ
الْاَرْضَ اَوْ كَلِمَةً بِهٖ الْمَوْتٰى بَلِّ لِيْلَهٗ الْاَمْرُ جِيْعًا
اَفَلَمْ يَأْتِسَّ بِالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَنْ لَّو يَشَاءُ اللّٰهُ لَهٰدٰى
النَّاسَ جِيْعًا وَّ لَا يَزَالُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا تَصِيْبُهُمْ مِّنَا
صَنْعُوْا قَارِعَةً اَوْ تَحُلُّ قَرْيٰٓا مِّنۡ دَاْرِهٖمْ حَتّٰى

জাতিক সুপথ প্ৰদৰ্শন কৰিলোহেঁতেন; আৰু অবিশ্বাসীবিলাকে যি কু-কাৰ্য্য কৰিছে তাৰ বাবে সিহঁতৰ ওপৰত পৰিব বিপদৰ পাছত বিপদ, নাইবা সিহঁতৰ বাসস্থানৰ ওচৰতেই বিপদ উপনীত হ'ব। কালক্ৰমে আল্লাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি পূৰ্ণ হ'বৰ সময় পাবহি; ইয়াত একো সন্দেহ নাই, আল্লাই নিজ অঙ্গীকাৰ কদাপি ভঙ্গ নকৰে।

৩৩) স্বৰূপতে তোমাৰ পূৰ্বে অহা বচলসকলৰ সৈতেও উপহাস কৰা হৈছিল। কিন্তু মই অবিশ্বাসীবিলাকক (পোনতে) অৱসৰ দিছিলোঁ, পিছত (আত্ম সংশোধন নকৰাৰ বাবে) সিহঁতক ধৰিলোঁ; তেতিয়া (বিৰুদ্ধ আচাৰৰ) প্ৰতিফল কেনে (ভীষণ) আছিল!

৩৪) আৰু, প্ৰত্যেক আত্মাই যি অৰ্জ্জন কৰিছে তাক যিজনে নিৰীক্ষণ কৰি থাকে (এনেজনৰ সদৃশ হ'ব পাৰে নে যিজন তাকে কৰিবলৈ অক্ষম?) অথচ সিহঁতে অইনক আল্লাৰ সমান উপাস্য পাতিছে! তুমি কোৱাঁ, সেইবিলাকৰ তোমালোকে নাম লোৱাঁ চোন! পৃথিৱীত এনে বস্তু সম্বন্ধে তোমালোকে তেওঁক জানিব দিবা নে যি তেওঁৰ জ্ঞানৰ অতীত? সেয়ে যদি নহয়, ই (মুখৰ) এটা অসাৰ বাক্য মাত্ৰ। নহয়, (প্ৰকৃততে) অবিশ্বাসী-বিলাকৰ চকুত শোভনীয় কৰা হৈছে সিহঁতৰ গুপ্ত অভিসন্ধি; আৰু সিহঁতক সুপথৰ পৰা প্ৰতিৰোধ কৰা হৈছে; আৰু যাক আল্লাই বিপথে যাবলৈ দিয়ে তাক সুপথ দেখুৱাবলৈ কেও নাই।

৩৫) পাৰ্থিৱ জীৱনত সিহঁতৰ নিমিত্তে আছে শাস্তি; কিন্তু পৰলোকৰ শাস্তি নিশ্চয় তাতোকৈ অধিক কঠোৰ; আৰু আল্লাৰ বিৰুদ্ধে সিহঁতক বক্ষা কৰোঁতা কেও নাই।

৩৬) ধাৰ্মিকসকলৰ নিমিত্তে প্ৰতিশ্ৰুত স্বৰ্গ এনে

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَدُوُّ اللَّهِ إِنَّا لَاجُحُفِّ الْبِيعَادِ ﴿٣٣﴾

وَأَقْدَرِ اسْتَهْزِئِي رُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتِ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٣٤﴾

أَمَّنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلُوبَهُمْ قُلْ سَتُحْمَلُهُمْ أَمْرُ رَبِّهِمْ إِنْ مَّا لَا يَعْلَمُونَ فِي الْأَرْضِ أَمْ بِظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ بَلْ زَيْنٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَصَدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٥﴾

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَعَذَابٌ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ ﴿٣٦﴾

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ لَنْ يَدْخُلُوا مِنْهَا

এখন উদ্যানৰ অনুৰূপ যাৰ তলেদি জুৰিবিলাক বৈ গৈছে, যাৰ ফল আৰু যাৰ ছাঁ চিৰকলীয়া; এয়ে সেইসকলৰ প্ৰতিদান যিসকলে আল্লাৰ ভয় ৰাখে; কিন্তু অবিশ্বাসীবিলাকৰ প্ৰতিফল হৈছে নৰকৰ অগ্নি।

الَّذِينَ هُمْ أَكْلُهُمْ دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا
وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿٧٩﴾

৩৭) আৰু যিবিলাকক আমি ধৰ্ম্মগ্ৰন্থ দান কৰিছোঁ সেইবিলাকে তোমাৰ প্ৰতি যি অৱতীৰ্ণ হৈছে তাত (সাধাৰণতে) আনন্দ প্ৰকাশ কৰে; কিন্তু বিভিন্ন দলৰ কিছুমানে তাৰ কিছু ভাগ অস্বীকাৰ কৰে। তুমি কোৱাঁ, মোৰ প্ৰতি ইয়াকে মাথোন আদেশ কৰা হৈছে যে মই (কেৱল) আল্লাৰেই আৰাধনা কৰোঁ আৰু অইনক তেওঁৰ সমানে উপাস্য নাপাওঁ; তেওঁৰেই ফালে মই (সকলোকে) আহ্বান কৰোঁ, আৰু তেওঁৰেই পিনে মোৰ প্ৰত্যাবৰ্ত্তন।

وَالَّذِينَ اتَّيْتَهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ
وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ
أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ
مَأْبٍ ﴿٨٠﴾

৩৮) আৰু এইদৰেই সকলো বিষয়ৰ মীমাংসা স্বৰূপে এই কোৰাণ আৰবী ভাষাত আমি অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ; আৰু তোমাৰ প্ৰতি জ্ঞান অহাৰ পিছতো যদি তুমি সিহঁতৰ বৃথা বাঞ্ছাসমূহৰ অনুসৰণ কৰা, তেন্তে আল্লাৰ বিৰুদ্ধে তোমাৰ নিমিত্তে নাথাকিব কোনো সহায় কৰোঁতা আৰু কোনো ৰক্ষা কৰোঁতা।

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا وَعَرَبِيًّا وَلَيْنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ
بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَّالِيٍّ
وَلَا وَاقِيٍّ ﴿٨١﴾

৩৯) আৰু স্বৰূপতে তোমাৰ পূৰ্বেও ৰচুল-সকলক আমি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ; আৰু তেওঁলোকক (বিয়া কৰাবলৈ) দিছিলোঁ পত্নীবিলাক, আৰু (দিছিলোঁ) সন্তান-সন্ততি; আৰু আল্লাৰ আদেশ বিনে নিদৰ্শন উপনীত কৰে এনে ক্ষমতা কোনো ৰচুলৰে নাছিল; প্ৰকৃততে একোটা যুগৰ নিমিত্তে আছে (আল্লাই) নিৰূপিত কৰা বিধান।

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا
وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرُسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا
بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ آجَلٍ كِتَابٍ ﴿٨٢﴾

৪০) যি ইচ্ছা তাকে আল্লাই লোপ হ'বলৈ দিয়ে,

يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ ۖ وَعِنْدَهُ

আৰু যি ইচ্ছা তাকে প্ৰতিষ্ঠিত কৰে; আৰু এই গ্ৰন্থৰ উৎপত্তি হৈছে আল্লাৰ সন্নিধানৰ পৰা।

أَمْرَ الْكِتَابِ ﴿٣٠﴾

৪১) আৰু সিহঁতৰ প্ৰতি যি অঙ্গীকাৰ আমি কৰিছিলোঁ তাৰ কিছু ভাগ (তোমাৰ জীৱনতে পূৰ্ণ কৰি) তোমাক দেখিবলৈ দিওঁ, নাইবা (তাৰ পূৰ্বেই) তোমাৰ জীৱন অন্ত কৰোঁ। গতিকে তোমাৰ ওপৰত আছে মাথোন সত্য প্ৰচাৰ কৰাৰ ভাৰ, আৰু লেখ লোৱাৰ ভাৰ থাকিল আমাৰ ওপৰত।

وَإِنْ مَا نُؤْتِيكَ بَعْضَ الَّذِي نَوَدُّهُمْ أَوْ نَوَدُّونَا
فَاتِمَّا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿٣١﴾

৪২) সিহঁতে নেদেখে নে, আমি দেশখন তাৰ প্ৰাস্তৰসমূহৰ পৰা (ক্ৰমান্বয়ে) হ্ৰাস কৰি আনিছোঁ। আৰু (সকলো বিষয়ৰ) বিচাৰ আল্লাই কৰে; আৰু তেওঁৰ বিচাৰ ওলটাবলৈ কাৰো সাধ্য নাই; আৰু তেওঁ লেখ লোৱাত খৰতকীয়া।

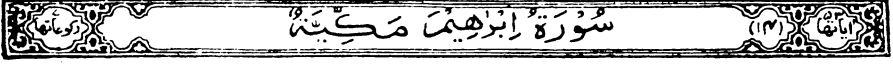
أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا
وَاللَّهُ يَخْتَلِفُ أَلْوَانُهَا وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٢﴾

৪৩) আৰু স্বৰূপতে সিহঁতৰ পূৰ্ববৰ্ত্তীবিলাকেও (সত্যৰ বিৰুদ্ধে) গোপনে অভিসন্ধি কৰিছিল; কিন্তু সকলো অভিসন্ধিৰ ওপৰত আছে আল্লাৰ ক্ষমতা। প্ৰত্যেক আত্মাই যি অজ্ঞান কৰে তাক তেওঁ জানে; আৰু অবিশ্বাসীবিলাকে আগলৈ জানিব পাৰিব পৰলোকৰ উত্তম বাসস্থানৰ গৰাকী কোন।

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْكُفْرَ بِيَعَاءِ
يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ
عُقِبَى الدَّارِ ﴿٣٣﴾

৪৪) আৰু যিবিলাক অবিশ্বাসী সেইবিলাকে (তোমাক) এই বুলি কয়, তুমি (আল্লাৰ) প্ৰেৰিত ৰচুল নোহোৱা; তুমি কোৱা, মোৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত আল্লাৰ, আৰু যিজনৰ ধৰ্মগ্ৰন্থৰ জ্ঞান আছে তেনেজনৰ সাক্ষী যথেষ্ট।

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٣٤﴾

চুৰা ১৪

IBRAHIM

ইব্ৰাহিম মক্কাত অৱতীৰ্ণ

১) পৰম কৰুণাময় পৰম দানশীল আল্লাৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) আলিফ্ লাম বা। এইখনেই ধৰ্ম্মগ্ৰন্থ যি তোমাৰ প্ৰতি আমি অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ, যাতে তুমি মানৱ জাতিক যোৰ অন্ধকাৰৰ পৰা আলোকৰ ফালে উলিয়াই নিয়া, সেই শক্তিশালী, প্ৰসংশনীয় (আল্লাৰ) বাটলৈ;—

الَّذِي كَتَبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ②

৩) যিজন আল্লা আকাশমণ্ডলীত থকা আৰু পৃথিৱীত থকা সকলোৰেই গৰাকী। আৰু কঠোৰ শাস্তিৰ কাৰণে সেই অবিশ্বাসীবিলাকৰ প্ৰতি ধিক!—

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ③

৪) যিবিলাকে পৰকালতকৈ পাৰ্থিৱ জীৱন বেছি ভাল পায়, আৰু (মানুহক) প্ৰতিৰোধ কৰে আল্লাৰ পথৰ পৰা, আৰু সেই পথকে একা-বেকা কৰিব বিচাৰে; সেইবিলাকেই পৰি আছে দুৰৰ ভ্ৰান্তিত।

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ④

৫) আৰু আমি এনে ৰচুলক হে প্ৰেৰণ কৰিছোঁ যি নিজ জাতিৰ ভাষা জানে, তেওঁ যেন সিহঁতক (আল্লাৰ-বাণী) স্পষ্টকৈ বুজাব পাৰে; তাৰ পাছত আল্লাই যাকে ইচ্ছা তাকে ভ্ৰান্তিত পৰিবলৈ দিয়ে, আৰু যাকে ইচ্ছা তাকে সুপথে লৈ যায়; আৰু তেৱেঁই ক্ষমতাশীল, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رُسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلَّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑤

৬) আৰু স্বৰূপতে আমি মুচাক প্ৰেৰণ কৰছিলোঁ নিজ নিদৰ্শনসমূহৰে সৈতে; (আৰু এই আদেশ দিছিলোঁ,) তুমি নিজ জাতিক উলিয়াই নিয়া যোৰ অন্ধকাৰৰ পৰা আলোকৰ ফালে, আৰু আল্লাই

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَرِّهُمْ بِآيَاتِنَا إِنْ فِي ذَلِكَ

ঘটোৱা অতীতৰ ঘটনাসমূহ নিৰ্দেশ কৰি সিহঁতক সতৰ্ক কৰি দিয়াঁ। ধৈৰ্য্যশীল আৰু কৃতজ্ঞ ব্যক্তিৰ নিমিত্তে ইয়াত নিশ্চয় আছে বহু নিদৰ্শন।

৭) আৰু (ভাবি চোৱাঁ) যেতিয়া মুচাই নিজ জাতিক কলে, তোমালোকক ফিৰৌনৰ লোক-বিলাকৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰি আন্থাই যি অনুগ্রহ তোমালোকৰ প্ৰতি কৰিছিল তাকে স্মৰণ কৰাঁ; সেইবিলাকে তোমালোকক দাৰুণ যন্ত্ৰণা দিছিল, আৰু তোমালোকৰ কন্যাবিলাকক জীয়াই ৰাখি পুত্ৰবিলাকক বধ কৰিছিল; আৰু তাতেই তোমালোকৰ নিমিত্তে আছিল তোমালোকৰ প্ৰভুৰ ফালৰ পৰা এটা ডাঙৰ পৰীক্ষা।

৮) আৰু (মনত পেলোৱাঁ) যেতিয়া তোমালোকৰ প্ৰভুৱে জাননি দিছিল এই বুলি, যদি তোমালোক কৃতজ্ঞ হৈ থাকে তেন্তে তোমালোকৰ প্ৰতি নিজ (অনুগ্রহ) মই নিশ্চয় বৃদ্ধি কৰিম; কিন্তু যদিহে অকৃতজ্ঞ হোৱা তেন্তে (জানিবা) মোৰ শাস্তিও নিশ্চয় কঠোৰ।

৯) আৰু মুচাই কৈছিল, যদি তোমালোকে আৰু পৃথিৱীত থকা সকলোৱে (আন্থাৰ) কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ নকৰা (তাত তেওঁৰ একো ক্ষতি নহয়), কিয়নো আন্থা নিশ্চয় অভাৱহীন, প্ৰসংশনীয়।

১০) তোমালোকৰ পূৰ্বে অহা নুহ আৰু 'আদ আৰু ছমুদ জাতিৰ, আৰু সিহঁতৰ পৰবৰ্ত্তী-বিলাকৰ বিবৰণ তোমালোকলৈ অহা নাই নে? সেইবিলাকৰ বিষয়ে আন্থাত ভিন্ন আন কাৰো (পূৰ্ণ) জ্ঞান নাই। এই জাতিবিলাকৰ ওচৰলৈ ৰচুলসকল আহিছিল প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণসমূহ লৈ; কিন্তু সিহঁতে নিজৰ হাতবোৰ নিজ মুখবোৰত সোমাই ৰৈ থাকিল; আৰু সিহঁতে ইয়াকে কৈছিল, যি কথৰ কাৰণে তোমালোকক প্ৰেৰণ কৰা হৈছে

لَا يَتِي لِكُلِّ صَبَآءٍ شُكْرًا ۝

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ اٰجُنَّكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيُدْمِقُونَ اٰبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَجِوْنُ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذٰلِكُمْ لَعِبَآءٌ لِّمَنْ بَلَآءٌ ۝

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبِّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ۝

وَ قَالَ مُوسَىٰ اِنْ تَكْفُرُوْا اَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا ۙ فَاِنَّ اللّٰهَ لَغَفِيْرٌ حَمِيْدٌ ۝

اَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبِؤُا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ مَّوْمٌ نُّوحٌ وَّعَادٌ وَّسُوْدَةٌ وَّاٰدِيْنَ مِنْ بَعْدِهِمْ اَلَا يَعْلَمُهُمْ اَلَّا اللّٰهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا اَيْدِيَهُمْ فِيْ اٰوَابِهِمْ وَّقَالُوْا اِنَّا لَكٰفِرٌ تَائِبًا اُرْسِلْتُمْ بِهِ وَاِنَّا لَفِيْ شَكٍّ مِّمَّا

তাত আমি নিশ্চয় বিশ্বাস নকৰোঁ, আৰু আমাক তোমালোকে যি কথাত পিনে আহ্বান কৰিছা সেই বিষয়েও নিশ্চয় আমাৰ ঘোৰ সন্দেহ।

﴿تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ﴾

১১) সিহঁতৰ বচলসকলে কৈছিল, আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ সৃজন কৰোঁতা আল্লাৰ সম্বন্ধে কোনো সন্দেহ হ'বপাৰে নে? তেওঁ তোমালোকক এই অৰ্থে আহ্বান কৰিছ, তেওঁ যেন তোমালোকৰ সকলো পাপ মাজ্জনা কৰে, আৰু নিৰূপিত সময় পৰ্য্যন্ত তোমালোকক অৱসৰ দিয়ে। সিহঁতে উত্তৰ দিছিল, তোমালোক আমাৰ নিচিনা মানুহ মাত্ৰ; তোমালোকে ইয়াকে ইচ্ছা কৰিছা, যিবিলাকৰ পূজা আমাৰ পিতৃপুৰুষবিলাকে কৰিছিল সেই-বিলাকৰ পৰা আমাক প্ৰতিৰোধ কৰা। সেয়ে যদি হয়, তোমালোকে আমাৰ আগত প্ৰকাশ্য প্ৰমাণ উপস্থিত কৰা।

قَالَتْ رُسُلُهُمْ أِنِّي اللَّهُ شَكَّ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَدْعُوكُمْ لِينِفًا لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا مَا تُرِيدُونَ أَنْ
تَصُدُّوَنَا وَعَنَا كَأَنْ يَجْعُدَ آبَاؤُنَا فَأَتُونَا بِسُلْطٰنٍ
مُبِينٍ ﴿١١﴾

১২) সিহঁতৰ বচলসকলে সিহঁতক উত্তৰ দিলে, হয়, তোমালোকৰ নিচিনা মানুহ নহৈ আৰু আমি কি হয়? কিন্তু আল্লাই নিজ ভূতাবিলাকৰ মাজৰ যাৰে প্ৰতি ইচ্ছা তাৰে প্ৰতি বিশেষ অনুগ্রহ বৰ্ষণ কৰে; আৰু আল্লাৰ আদেশ বিনে তোমালোকৰ আগত প্ৰকাশ্য প্ৰমাণ উপস্থিত কৰিবৰ অধিকাৰ আমাৰ নাই; গতিকে বিশ্বাসীসকলে একমাত্ৰ আল্লাতেই নিৰ্ভৰ কৰা উচিত।

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ تَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلَكُمْ وَ
لَكِنَّ اللَّهَ يُنْزِلُ عَلٰى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ
لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطٰنٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَىٰ اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

১৩) কেৱল আল্লাত আমি ভৰসা নকৰিম কিয় যিস্থলত তেৱেঁই আমাক (জীৱনৰ) সজ বাটবোৰ দেখুওৱাইছ? আৰু তোমালোকে আমাক যি যন্ত্ৰণা দিছা তাকে আমি নিশ্চয় সহ্য কৰি থাকিম; আৰু নিৰ্ভৰ কৰোঁতা সকলে যেন একমাত্ৰ আল্লাতেই নিৰ্ভৰ কৰি থাকে।

وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا
وَلَنَصْبِرَنَّ عَلٰى مَا أَدْبَتُنَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٣﴾

১৪) আৰু অবিশ্বাসীবিলাকে সিহঁতলৈ অহা বচলসকলক ক'লে, আমাৰ এই দেশৰ পৰা তোমা-

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ

লোকক আমি নিশ্চয় উলিয়াই দিম, নতুবা তোমালোকে আমাৰ ধুম্মলৈ উলটি আহিব লাগিব। এনে অৱস্থাত তেওঁলোকৰ (ৰচুলসকলৰ) প্ৰভুৱে তেওঁলোকৰ প্ৰতি প্ৰত্যাদেশ কৰিলে, আমি নিশ্চয় অন্যায়কাৰীবিলাকক সংহাৰ কৰিম;

১৫) আৰু সিহঁতৰ পিছত সেই দেশতে আমি নিশ্চয় তোমালোকক বসতি কৰিবলৈ দিম। ই সেইজনৰ প্ৰতিদান স্বৰূপ যিজনো মোৰ সন্মুখত (বিচাৰ পাবৰ নিমিত্তে) থিয় দিবলৈ ভয় কৰে, আৰু মোৰ শাস্তিৰ অঙ্গীকাৰৰ কাৰণেও ভয়াতুৰ;

১৬) আৰু ৰচুলসকলে বিজয়ৰ নিমিত্তে প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল; আৰু (তাৰে ফলত) প্ৰত্যেকটো দাস্তিক অত্যাচাৰী নিৰাশ হৈ পৰিল।

১৭) তাৰ আগতে আছে নৰক, আৰু (তাত) পান কৰিবলৈ তাক দিয়া হ'ব উতলা পানী;

১৮) সি সেই পানী ঢোকা ঢোকাকৈ পিব ধৰিব, কিন্তু তাকে সি সহজে গিলিবলৈ নোৱাৰিব; আৰু মৃত্যু ইফাল সিফালৰ পৰা তাৰ ওচৰলৈ চাপি আহিব, অথচ তাৰ মৰণ নহ'ব; আৰু তাৰ সন্মুখতে থাকিব ভীষণ শাস্তি।

১৯) যিবিলাকে নিজ প্ৰতিপালকক অবিশ্বাস কৰিছে সিহঁতৰ উপমা এই—সিহঁতৰ কাৰ্যসমূহ এদ'মা ভক্ষ্মৰ অনুৰূপ; ধুমুহাৰ দিনা বতাহে তাক উৰাই লৈ যায়; সিহঁতে যি অজ্জৰ্ন কৰিছে তাৰ কিছু ভাগো সিহঁতে ভোগ কৰিবলৈ অক্ষম হ'ব; এয়ে হৈছে বহু দূৰৰ আশ্ৰিত।

২০) তুমি ভাবি চোৱা নাই নে, আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী আল্লাই সৃষ্টি কৰিছে সত্যৰে সৈতে; তেওঁ ইচ্ছা কৰিলে তোমালোকৰ অস্তিত্ব লোপ

أَرْغَبْنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ
لِنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ ﴿١٥﴾

وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَلِكَ لِمَنْ
خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٦﴾

وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٧﴾

مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْفَى مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ ﴿١٨﴾

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ
كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ
عَلِيظٌ ﴿١٩﴾

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ
إِشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ
مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿٢٠﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۗ

কৰিব পাৰে, আৰু (তোমালোকৰ ঠাইত) নতুন সৃষ্টিৰ উদ্ভাৱন কৰিব পাৰে।

২১) আৰু এনে কাৰ্য্য কৰা আল্লাৰ পক্ষে কোনো মতেই কঠিন নহয়।

২২) আৰু সিহঁতৰ আটাইবিলাককে (কিয়ামতৰ দিনা) আল্লাৰ সন্মুখত উপস্থিত হ'ব লাগিব; তেতিয়া যিবিলাকে অহঙ্কাৰ কৰিছিল সেই-বিলাকক দুৰ্বলবিলাকে কব, বাস্তৱতে (পৃথিৱীত) আমি তোমালোকেই অনুগমন কৰিছিলোঁ। গতিকে (আজি) আল্লাৰ শাস্তিৰ কিছুভাগ আমাৰ পৰা তোমালোকে আঁতৰাই নিবানে? সিহঁতে উত্তৰ দিব, আল্লাই আমাক (সাৰিবৰ) বাট দেখুওৱা হ'লে আমিও তোমালোকক নিশ্চয় তেনে বাট দেখুওৱালোঁহেঁতেন, (আজি আমাৰ এনে অৱস্থা) আমি অস্থিৰ হওঁ নাইবা ধৈৰ্য্য ধৰোঁ, আমাৰ পক্ষে দুয়ো সমান। হয়, আমাৰ নিমিত্তে পলাই যাবলৈকে কোনো ঠাই নাই।

২৩) আৰু যেতিয়া সকলো বিষয়ৰ মীমাংসা হ'ব তেতিয়া স্বয়তানে কব, বাস্তৱতে তোমালোকৰ প্ৰতি আল্লাই যি অঙ্গীকাৰ কৰিছিল সি সঁচাকৈয়ে পূৰ্ণ হ'ল কিন্তু তোমালোকৰ সৈতে মই যি অঙ্গীকাৰ কৰিছিলোঁ তাকে মই পূৰ্ণ কৰিবলৈ নোৱাৰিলোঁ; আৰু তোমালোকক বাধ্য কৰিবলৈ মোৰ কোনো ক্ষমতাও নাছিল—মই তোমালোকক আহ্বান কৰিছিলোঁ মাত্ৰ, আৰু মোৰ কথাত তোমালোকে কাণ দিছিল; গতিকে মোৰ নিন্দা নকৰি তোমালোকে নিজৰেই নিন্দা কৰাঁ। (আজিৰ দিনা) তোমালোকৰ আৰ্ত্তনাদ মই শুনিব নোৱাৰোঁ, আৰু তোমালোকেও শুনিব নোৱাৰা মোৰ আৰ্ত্তনাদ; ইয়াৰ পূৰ্বে তোমালোকে যে মোক আল্লাৰ সমানে উপাস্য পাতিছিল তাক মই অঙ্গীকাৰ কৰিছোঁ। ইয়াত একো সন্দেহ নাই, যিবিলাক অনায়াসকাৰী সিহঁতৰ নিমিত্তে থাকিব যন্ত্ৰণাচায়ক শাস্তি।

إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبِكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٢١﴾

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿٢٢﴾

وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ
عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَّ سَنَا اللَّهُ هَدَىٰكُمْ
سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرَعْنَا أَمْ صَبَّرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِصِينَ ﴿٢٣﴾

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرَاتِ اللَّهُ وَعَدَّكُمْ
وَعَدَّ الْحَقُّ وَعَدَّكُمْ فَأَخْلَفْتَكُمْ وَمَا كَانَ لِي
عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي
فَلَا تَلُومُونِي وَتُلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِبَصِيرٍ خَيْرٍ
وَمَا أَنْتُمْ بِبَصِيرٍ خَيْرٍ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ
مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾

২৪) আৰু যিসকলে বিশ্বাস কৰিছে আৰু সজ কাম কৰিছে সেইসকলক এনে উদ্যানসমূহত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিয়া হ'ব যাৰ তলেদি জুৰিবিলাক বৈ গৈছে; সেইসকলে নিজ প্ৰভুৰ আদেশত তাতেই অনন্তকাল বাস কৰিব; তাত সেইসকলে পৰস্পৰ সন্তোষ জনাব এইবুলি, (তোমালোকৰ প্ৰতি হওক) শান্তি!

وَأَدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ
فِيهَا سَلَامٌ ﴿١٧﴾

২৫) তোমালোকে ভাবি চোৱা নাই নে, আল্লাই কিদৰে পৱিত্ৰ বাক্যৰ উপমা দিছে?—এজোপা পৱিত্ৰ গছৰ নিচিনা; তাৰ শিপা শকত আৰু তাৰ শাখাসমূহ আকাশ পাইছেগৈ।

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ
طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿١٨﴾

২৬) নিজ প্ৰভুৰ বিধিতে ই নিয়মিত সময়ত ফল উৎপাদন কৰে; আৰু মানৱ জাতিৰ নিমিত্তে আল্লাই উপমাসমূহ বৰ্ণনা কৰে, যাতে সিহঁতে (চিন্তা কৰি) উপদেশ গ্ৰহণ কৰে।

تُؤْتِي أَكْثَرَهَا كُلِّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ
الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿١٩﴾

২৭) আৰু অপৱিত্ৰ বাক্যৰ তুলনা এজোপা অপৱিত্ৰ গছৰ নিচিনা, যাৰ শিপা ছিগি মাটিৰ ওপৰত ওলাই পৰিছে; এনেজোপা গছৰ কোনো স্থায়িত্ব নাই।

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثِلَتْ
مِنْ قَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿٢٠﴾

২৮) বিশ্বাসীসকলক দৃঢ় বাক্যে আল্লাই (বিশ্বাসত) প্ৰতিষ্ঠিত কৰে এই পাৰ্থিৱ জীৱনত আৰু পৰলোকৰ জীৱনতো; আৰু অন্যায়কাৰী-বিলাক বিপথে গলে আল্লাই যাবলৈ দিয়ে; আৰু আল্লাই যি ইচ্ছা তাকে সম্পন্ন কৰে।

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾
يَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿٢٢﴾

২৯) (হে বচল তুমি সেইবিলাকৰ সন্মুখে ভাবি চোৱা নাই নে যিবিলাকে আল্লাৰ অনুগ্ৰহ নিজৰ অকৃতজ্ঞতাৰে সৈতে সলনি কৰিছে, আৰু স্বজাতিক বিধ্বংসনৰ বাসস্থানত নমাইছে?—

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا
قَوْمَهُمْ دَارَ الْبُؤْسِ ﴿٢٣﴾

৩০) নৰকত; তাৰ ভিতৰত সিহঁতে প্ৰৱেশ কৰিব; আৰু ই থাকিবলৈ কেনে নিকৃষ্ট ঠাই!

جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا وَبَسَّ الْقَارُونَ ﴿٢٤﴾

৩১) আৰু সিহঁতে আনক আল্লাৰ তুল্য পাতি লৈছে, যাতে তেওঁৰ পথৰ পৰা (লোকক) বিপথে লৈ যায়; তুমি কোৱাঁ, (পৃথিৱীৰ) সুখ (দিনচেৰেকৰ নিমিত্তে) ভোগ কৰি লোৱাঁ; কিন্তু পিছত নৰকৰ অগ্নিৰ ফালে হ'ব তোমালোকৰ প্ৰত্যাবৰ্ত্তন।

وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَتَّبِعُونَ
فَاتَّ مَصِيرُكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿٣١﴾

৩২) মোৰ যি ভূতাবিলাকে বিশ্বাস কৰিছে তুমি সেইবিলাকক কোৱাঁ এনেদিন অহাৰ পূৰ্বে যিদিনা বেচা-কিনা নহ'ব আৰু বন্ধুত্বৰ কোনো লক্ষণ না-থাকিব সেইবিলাকে যেন নমাজৰ অনুষ্ঠান কৰে, আৰু সিহঁতক আমি যি সম্বল দান কৰিছোঁ তাৰে পৰা সিহঁতে যেন ব্যয় কৰি থাকে, গোপনে আৰু প্ৰকাশ্যে।

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ أَمَّنُوا بِئِيمَانِ الصَّلَاةِ وَيُنْفِقُوا
مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
يَوْمٌ لَا يَبِيعُ فِيهِ وَلَا يَخْتَلَى ﴿٣٢﴾

৩৩) তেৱেঁই আল্লা, যিজনে আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী সৃজন কৰিছে, আৰু মেঘৰ পৰা বৰষুণ নমাই তাৰ দ্বাৰা নানাবিধ ফল উৎপাদন কৰিছে তোমালোকৰ জীৱিকাৰ নিমিত্তে; আৰু তোমা-লোকৰ বশবস্তী কৰিছে জাহাজবিলাক, যাতে তেওঁৰ আদেশ মতে সাগৰত সেইবোৰে যাতায়াত কৰিব পাৰে; আৰু নৈবিলাকো তেওঁ তোমা-লোকৰ বশীভূত কৰিছে।

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ
وَسَخَّرَ لَكُمْ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ
وَسَخَّرَ لَكُمْ الْآنَهَارَ ﴿٣٣﴾

৩৪) আৰু তেওঁ তোমালোকৰ অধীন কৰিছে নিয়মিতৰূপে আবৰ্ত্তন কৰি থকা সূৰ্য আৰু চন্দ্ৰ; আৰু নিশা আৰু দিনকো তোমালোকৰ অধীন কৰিছে।

وَسَخَّرَ لَكُمْ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ
لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٤﴾

৩৫) আৰু তোমালোকে তেওঁৰ পৰা যি মাঙি-ছিল সকলো তেওঁ তোমালোকক দিছে; আৰু যদি তোমালোকে আল্লাৰ অনুগ্ৰহৰ লেখ লবলৈ যোৱা, তোমালোকৰ সাধ্য নাই তাকে গণনা কৰিবলৈ; কোনো সন্দেহ নাই, মানৱ নিতান্ত অনায়াসকাৰী, অত্যন্ত অকৃতজ্ঞ।

وَأَشْكُرُ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعَدُّوا نِعْمَتَ
يُعِ اللَّهُ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٥﴾

৩৬) আৰু (মনত পেলোৱাঁ) যেতিয়া ইব্রাহিমে এই দৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, হে মোৰ প্ৰভু! তুমি (এই ঠাইত) এখন শাস্তিময় নগৰ পাতা, আৰু মোক আৰু মোৰ সন্তান-সন্ততিক মূৰ্ত্তিবিলাক পূজা কৰাৰ পৰা ৰক্ষা কৰাঁ।

৩৭) হে মোৰ প্ৰভু! সেই মূৰ্ত্তিবিলাকে মানৱ জাতিৰ ভালেখিনিকে পথভ্ৰষ্ট কৰিছে; কিন্তু যেয়ে মোৰ অনুসৰণ কৰিছে সি মোৰ আপোন কিন্তু যেয়ে মোৰ কথাত নচলে (তাৰ বিষয়ে) তুমি নিশ্চয় ক্ষমাৱান শ্ৰেষ্ঠ দানশীল।

৩৮) হে আমাৰ প্ৰভু! বাস্তৱতে এই শস্যবিহীন অনুৰ্বৰৰ উপত্যকাত, তোমাৰ পৱিত্ৰ আলয়ৰ ওচৰত, মই মোৰ সন্তান-সন্ততিৰ কিছুমানক বসতি কৰিবলৈ দিছোঁ; হে আমাৰ প্ৰভু; (মোৰ অভিপ্ৰায়) তেওঁলোকে যেন (ইয়াত) নমাজ অনুষ্ঠিত কৰে। এতেকে মানুহৰ অন্তৰসমূহ তেওঁলোকৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত কৰাঁ, আৰু নানাবিধ ফল তেওঁলোকক দান কৰাঁ, অতি সম্ভৱ তেওঁলোকে (তোমাৰ) শলাগ লব।

৩৯) হে আমাৰ প্ৰভু! আমি যি গোপনে ৰাখোঁ আৰু যি প্ৰকাশ কৰোঁ সকলো তুমি নিশ্চয় জানা; আৰু আল্লাৰ পৰা কোনো বস্তুৰেই অদৃশ্য নাথাকে, পৃথিৱীত নাইবা আকাশত।

৪০) সকলো প্ৰশংসা আল্লাৰ কাৰণে যিজনৈ মোক বৃদ্ধাৱস্থা সত্ত্বেও ইস্মাইল আৰু ইচহাক (দুজন পুত্ৰ) দান কৰিছে; ইয়াত একো সন্দেহ নাই, মোৰ প্ৰভুৱে প্ৰাৰ্থনা গ্ৰহণ কৰে।

৪১) হে আমাৰ প্ৰভু! নমাজ প্ৰতিষ্ঠিত কৰিবলৈ মোক আৰু মোৰ কিছুমান বংশধৰকো তুমিয়ে শক্তি দান কৰাঁ; হে আমাৰ প্ৰভু! মোৰ এই প্ৰাৰ্থনা গ্ৰহণ কৰাঁ।

وَاذْ قَالِ اِبْرٰهِيْمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ اٰمِنًا
وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ اَنْ نَّعْبُدَ الْاَصْنَامَ ﴿٣٦﴾

رَبِّ اِنَّهُمْ اضَلُّنَا كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ يَّبْعِدْنِي
فَاِنَّهٗ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِيْ فَاِنَّكَ عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٣٧﴾

رَبَّنَا اِنِّي اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِيْ بُوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ
عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوْا الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ
اٰمِنَةً مِّنَ النَّاسِ كَهَيُوْتِ الْيٰهِيْمِ وَاذْرُقْهُم مِّنَ
الشَّمْرِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُوْنَ ﴿٣٨﴾

رَبَّنَا اِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِيْ وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفٰى
عَلَى اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمٰوٰتِ ﴿٣٩﴾

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِىْ وَهَبَ لِىْ عَلٰى الْكِبَرِ اِسْمٰعِيْلَ
وَاسْحٰقَ اِنَّ رَبِّيْ لَسَمِيْعُ الدُّعٰءِ ﴿٤٠﴾

رَبِّ اجْعَلْنِيْ مُقِيْمَ الصَّلٰوةِ وَمِن ذُرِّيَّتِيْ كَررَبَّنَا
وَتَقَبَّلْ دُعَاىِٕ ﴿٤١﴾

৪২) হে আমাৰ প্ৰভু! যি দিনা (কৰ্মৰ) লেখ লোৱাৰ অৱতাৰণা কৰা হ'ব, মোক আৰু মোৰ পিতৃ-মাতৃক আৰু বিশ্বাসীসকলক তুমি ক্ষমা দান কৰিবা।

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ
يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٤٢﴾

৪৩) আৰু অন্যায়কাৰীবিলাকে যি কাৰ্য্য কৰে তাক আল্লাই মন কৰা নাই বুলি নাভাবিবা; তেওঁ সিহঁতক অৱসৰ দিছে মাথোন, সেই দিনালৈকে যিদিনা (সিহঁতৰ) চকুবোৰে (ভীষণ ঘটনাবিলাক) তথা লাগি একে-থৰে চাই থাকিব।

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا
يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٣﴾

৪৪) সিহঁতে (ভয়তে) নিজৰ মূৰবোৰ দাঙি আগলৈ লৰ মাৰিব; এনেদৰে যেন সিহঁতৰ দৃষ্টি সিহঁতলৈ উভতি নাহে, আৰু সিহঁতৰ অন্তৰসমূহ হ'ব (আশা) শূন্য।

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ
وَاقْبَدْتَهُمْ هَوَاءً ﴿٤٤﴾

৪৫) আৰু তুমি মানুহবিলাকক সতৰ্ক কৰি দিয়াঁ সেই দিনৰ সম্বন্ধে, যিদিনা সিহঁতলৈ (প্ৰতিশ্ৰুত) শাস্তি আহি পাব; সেই সময়ত অন্যায়কাৰী-বিলাকে কব, হে আমাৰ প্ৰভু! অদূৰ সময় পৰ্য্যন্ত আমাক অৱসৰ দিয়াঁ, যাতে আমি তোমাৰ আস্থানৰ প্ৰত্যুত্তৰ দিব পাৰোঁ, আৰু প্ৰেৰিত ৰচুলসকলৰো অনুগমন কৰিব পাৰোঁ। (তেতিয়া সিহঁতক আল্লাই ক'ব,) ইয়াৰ পূৰ্বে তোমালোকে এই কথাৰ শপত খোৱা নাছিলানে, তোমালোকৰ অৱস্থাৰ পতন কেতিয়াও নহ'ব?

وَانذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ
الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نَّجِبْ
دَعْوَتِكَ وَتَشِيعَ الرُّسُلُ أُولَٰئِكَ تَكُونُوا آفْسُسًا
مِّن قَبْلُ مَا كُنتُمْ مِنْ ذُرِّيٍّ ﴿٤٥﴾

৪৬) অথচ যিবিলাকে নিজ আস্থাসমূহৰ প্ৰতি অন্যায় কৰিছিল সিহঁতৰ বাসস্থানবিলাকত তোমালোকে বাস কৰিছিল; আৰু সিহঁতৰ সৈতে আমি কেনে ব্যৱহাৰ কৰিছিলোঁ তোমালোকৰ আগত প্ৰশ্ফুটিত হ'ল; আৰু (তাৰ উপৰিও) আমি তোমালোকৰ নিমিত্তে বহু উপমা বৰ্ণনা কৰিছিলোঁ।

وَسَكُنْتُمْ فِي مَسْكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَّ
لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَعْنَاهُمُ الْآمَثَالَ ﴿٤٦﴾

৪৭) আৰু সিহঁতে সিহঁতৰ অভিসন্ধি পাতিলে, আৰু সিহঁতৰ অভিসন্ধি আল্লাৰ কাষত, যদিও সিহঁতৰ অভিসন্ধি ইমান গুৰুতৰ যে তাৰ ফলত পৰ্ব্বতসমূহ বিচলিত হয়।

وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿٤٧﴾

৪৮) গতিকে আল্লাই নিজৰ বচুলসকলক দিয়া প্ৰতিশ্ৰুতি ভঙ্গ কৰিব বুলি নাভাবিবা; নিশ্চয় আল্লা শক্তিশালী, (কুকৰ্মৰ) প্ৰতিফল দিবৰ গৰাকী।

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفًا وَعْدًا رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤٨﴾

৪৯) সেই দিনা এই পৃথিবীক আন এখন পৃথিবীত পৰিবৰ্ত্তন কৰা হ'ব, আৰু (তাৰ লগতে) আকাশ-মণ্ডলীৰো (পৰিবৰ্ত্তন হ'ব,) আৰু সিহঁতে সকলো উপস্থিত হ'ব একমাত্ৰ পৰাক্ৰমশালী আল্লাৰ সম্মুখত।

يَوْمَ تَبْدُلُ الْأَرْضَ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ وَتَرَوُنَّ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٩﴾

৫০) আৰু সেইদিনা তুমি দেখা পাবা, অপৰাধী-বিলাকক একেলগ কৰি শিকলিবোৰৰে বান্ধি ৰখা হৈছে।

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقْرَّبِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٥٠﴾

৫১) সিহঁতৰ পৰিধানবিলাক হ'ব আলকাত-ৰাৰে সনা, আৰু সিহঁতৰ মুখবোৰ অগ্নিয়ে আৰি ধৰিব,

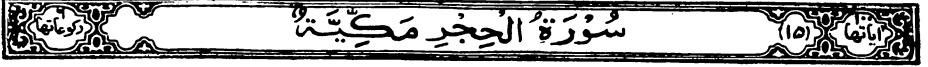
سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطَرٍ أَوْ تَنْفُسُهُمْ وَجُوهُهُمُ النَّارُ ﴿٥١﴾

৫২) এনেকুৱা হোৱাৰ কাৰণ হৈছে, প্ৰত্যেক আত্মাই যি অজ্ঞান কৰিছে তাৰ প্ৰতিফল আল্লাই তাক দিব; ইয়াত একো সন্দেহ নাই, লেখ লোৱাত আল্লা বেগৱন্ত।

يُخَوِّذُ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ فَانْسَبْتِ إِنَّ اللَّهَ سَوِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥٢﴾

৫৩) এই কোৰান মানৱ জাতিৰ নিমিত্তে (মহান) সংবাদ স্বৰূপ; আৰু (ইয়াৰ অৱতীৰ্ণ হোৱাৰ উদ্দেশ্য এই,) তাৰ দ্বাৰা যেন সিহঁতক সতৰ্ক কৰা হয়, আৰু সিহঁতে যেন জানিব পাৰে, তেৱেঁই অকল একমাত্ৰ উপাস্য, আৰু বুদ্ধিমত্তাসকলে যেন উপদেশ গ্ৰহণ কৰিব পাৰে।

هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ وَيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌُ وَاحِدٌ وَيُنذَرُوا أَلْبَابًا ﴿٥٣﴾

ছাৰা ১৫

AL-HIJR

আল্-হিয্ব : হিয্ব পৰ্ব্বত

মক্কাত অৱতীৰ্ণ

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) আলিফ, লাম, বা। ধৰ্মপুথি আৰু সুস্পষ্ট কোৰ্-আনৰ এইবিলাক আয়তসমূহ।

الرَّتْ تِلْكَ آيَاتِ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ ②

চতুৰ্দশ পাৰা

৩) এনে এটা সময় আহিব যেতিয়া অবিশ্বাসীবিলাকে (টানত পৰি) এই ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰিব, সিহঁত যদি আত্মসমৰ্পণকাৰী হোৱাহেঁতেন!

رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ③

৪) (হে ৰচুল,) তুমি সিহঁতক এৰি দিয়া যাতে সিহঁতে খাই-বৈ থাকে আৰু সুখ-সম্পদ উপভোগ কৰে, আৰু যাতে বৃথা আশঙ্কাই সিহঁতৰ মন মোহিত কৰি ৰাখে, কিন্তু অলপতে সিহঁতে (প্ৰকৃত কথা) জানিব পাৰিব।

ذُرَّهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَّبِعُوا وَيَلْمِزُوا الْأَمْلَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ④

৫) আৰু আমি কোনো নগৰকে সংহাৰ কৰা নাই যাৰ বিষয়ে পূৰ্বেই (আমাৰ) মীমাংসা লিপিবদ্ধ নাছিল।

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ ⑤

৬) কোনো জাতিয়ে নিজ নিৰূপিত সময়ৰ আগ বাঢ়ি যাব নোৱাৰে, আৰু পিছো পৰিব নোৱাৰে।

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ⑥

৭) আৰু সিহঁতে কৈছিল, (হে মহম্মদ,) তোমাৰ প্ৰতি হেনো উপদেশ-পুথি অৱতীৰ্ণ হৈছে; ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, তুমি নিশ্চয় উস্মাদ!

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَجُنُودٌ ⑦

৮) যদি তুমি সত্যবাদী হোৱা, তেন্তে আমাৰ সম্পূৰ্ণ ফিৰিষ্টতা বিলাকক উপস্থিত নকৰা কিয়?

لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ⑧

৯) আমি ফিৰিশ্বতাবিলাকক নমাই পঠাওঁ কেৱল সমুচিত কাৰণে; কিন্তু (ফিৰিশ্বতা নমাৰ পিছত) সিহঁতক আৰু অৱসৰ দিয়া নহ'ব।

مَا نَزَّلْنَا الْمَلَأَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِلَّا مُنْظَرِينَ ⑩

১০) এই উপদেশ-পুথিখন অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ আমি, আৰু নিশ্চয় আমি, তাৰ সংৰক্ষক।

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَفِيظُونَ ⑪

১১) আৰু স্বৰূপতে তোমাৰ পূৰ্বৰও অতীত কালৰ বিভিন্ন জাতিৰ মাজত আমি ৰচুলসকলক প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ।

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ ⑫

১২) কিন্তু এনে কোনো ৰচুল সিহঁতৰ ওচৰলৈ অহা নাই যাৰ সৈতে সিহঁতে বিদূপ কৰা নাছিল।

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ⑬

১৩) এইদৰে আমি এনে (বিদূপৰ) ভাৱ সঞ্চাৰ কৰোঁ অবিশ্বাসীবিলাকৰ অন্তৰসমূহত;

كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ⑭

১৪) এই কোৰ-আনত সিহঁতে কেতিয়াও বিশ্বাস নকৰে, অথচ (সিহঁতে জানে) অতীতৰ লোকবিলাকৰো (ৰচুলসকলৰ সৈতে এনে ব্যৱহাৰ কৰাৰ) স্বভাৱ আছিল।

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ⑮

১৫) আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে যদি আমি আকাশৰ দুৱাৰ এখন মেলি থওঁ, আৰু তাৰ মাজেদি সিহঁত ওপৰলৈ উঠি গৈ থাকে, (তথাপি সিহঁতে বিশ্বাস নকৰে):

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرَوْنَ ⑯

১৬) সিহঁতে তেতিয়াও নিশ্চয় ক'ব, আমাৰ চকুবোৱত চক্‌মকনিহে লাগিছে মাথোন; নহয়, আমি কুহকগ্ৰস্ত লোক হৈ পৰিছোঁ।

بُعُ لَقَالُوا إِنَّمَا سَكُوتٌ أَبْصَارُنَا بَلْ عَنْ قَوْمٍ مُسْحَرُونَ ⑰

১৭) আৰু স্বৰূপতে আকাশত আমি নক্ষত্ৰপুঞ্জ সৃষ্টি কৰিছোঁ, আৰু সেইবিলাকক শোভনীয় কৰিছোঁ দৰ্শকবিলাকৰ নিমিত্তে;

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ⑱

১৮) আৰু সেইবিলাকক আমি ৰক্ষা কৰিছোঁ
প্রত্যেক নিববাসিত স্বয়তানৰ পৰা ;

وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٨﴾

১৯) কিন্তু যদি কেও গোপনে ঐশিক কথা
শুনিবলৈ কাণ পাতে, তাৰ অনুসৰণ কৰে উজ্জ্বল
অগ্নি-শিখাই।

إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَّ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مُّبِينٌ ﴿١٩﴾

২০) আৰু আমি পৃথিৱীক বিস্তীৰ্ণ কৰিছোঁ আৰু
তাতে পৰ্বতসমূহ সংস্থাপন কৰিছোঁ, আৰু তাৰ
মাজতে সকলো বস্তু উৎপাদন কৰিছোঁ উচিত
পৰিমাণে।

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا
فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مُّزْرُوعٍ ﴿٢٠﴾

২১) আৰু তাৰ ভিতৰত আমি জীৱিকাৰ নানা
উপায় স্থিৰ কৰিছোঁ—তোমালোকৰ নিমিত্তে আৰু
যাৰ উপজীৱিকাৰ ভাৰ তোমালোকৰ ওপৰত নাই
তাৰ নিমিত্তেও।

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ
بِرَازِقِينَ ﴿٢١﴾

২২) আৰু আমাৰে ওচৰত আছে সকলো বস্তুৰ
বহু ভৰাল; আৰু প্রত্যেক বস্তুকে আমি
(পৃথিৱীত) অৱতাৰণ কৰোঁ নিৰূপিত পৰিমাণ
অনুসাৰে।

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خِزْيَانُهُ وَمَا نُنزِلُ لَهُ
إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢٢﴾

২৩) আৰু আমি (মেঘৰ) ভাৰ বহন কৰে এনে
বতাহ বলিবলৈ দিওঁ, আৰু সেই মেঘৰ পৰা আমি
নমাই পঠাওঁ বৰষুণ; পিছত সেই পানী তোমা-
লোকক পান কৰিবলৈ দিওঁ; আৰু সেই পানী
তোমালোকে সংগ্ৰহ কৰি ৰখা নাই।

وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ فَا تَزُولُ مِنْ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَسْقِيكُمْ نُورَهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿٢٣﴾

২৪) আৰু নিশ্চয় আমিযে জীৱন দান কৰোঁ
আৰু আমিযে মৃত্যু সাধন কৰোঁ; আৰু আমিযে
(সকলোৰে) উত্তৰাধিকাৰী।

وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٤﴾

২৫) আৰু স্বৰূপতে তোমালোকৰ মাজৰ আগ
বাঢ়ি যোৱাবিলাকক আমি জানো; আৰু স্বৰূপতে
সেইবিলাককো জানো যিবিলাক পিছ পৰি থাকে।

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا
الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿٢٥﴾

২৬) আৰু (মহাবিচাৰৰ দিনা) নিশ্চয় তোমাৰ
প্ৰভুৱে সিহঁতক একেলগ কৰিব; নিশ্চয় তেওঁ শ্ৰেষ্ঠ
জ্ঞানী, সৰ্ব্ব-জ্ঞাতা।

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَجْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦﴾

২৭) আৰু স্বৰূপতে আমি মানৱক সৃজন কৰিছোঁ
এনে আলতীয়া বোকা মাটিৰে, যি শুকালে বাজে।

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ
مَسْنُونٍ ﴿٢٧﴾

২৮) আৰু ইয়াৰ আগতে যিনক আমি জ্বলন্ত
অগ্নিৰ দবাৰা সৃষ্টি কৰিছিলোঁ।

وَالجَّاتِ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السُّمُورِ ﴿٢٨﴾

২৯) আৰু (চোৱাঁ) যেতিয়া ফিৰিশ্বতাবিলাকক
তোমাৰ প্ৰভুৱে কৈছিল, মই নিশ্চয় মানৱক এনে
আলতীয়া বোকা মাটিৰে সৃজন কৰিব ধৰিছোঁ, যি
শুকালে বাজে।

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ
مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٩﴾

৩০) পিছত যেতিয়া মই মানৱৰ সৰ্ব্বাঙ্গ আকৃতি
গঠন কৰিম আৰু তাৰ ভিতৰত নিজ আত্মাৰ
নিশ্বাস পেলাম তেতিয়া তোমালোকে তেওঁৰ
বাধ্যতা স্বীকাৰ কৰিবা।

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعْوَاهُ
لِيُعَدِّينَ ﴿٣٠﴾

৩১) এনেতে সকলো ফিৰিশ্বতাই একেলগে
(তেওঁৰ) বাধ্যতা স্বীকাৰ কৰিলে,—

فَسَجَدَ الْمَلِكَةُ كُلُّهُمْ أجمعين ﴿٣١﴾

৩২) ইব্লিচ ভিন্ন; সি বাধ্য হোৱাবিলাকৰ সঙ্গী
হ বৈলে অস্বীকাৰ কৰিলে।

إِلَّا إِبْلِيسَ ابَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣٢﴾

৩৩) তেওঁ কলে, হে ইব্লিচ, তুমি যে বাধ্য
হোৱাবিলাকৰ সঙ্গী নহলা তাৰ কাৰণ তোমাৰ
কিবা আছে নে?

قَالَ يَا بَلِيسَ مَا لَكَ إِلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣٣﴾

৩৪) সি কলে, মই কোনোমতে এনে মানৱক
বাধ্যতা স্বীকাৰ নকৰোঁ যাক তুমি সৃষ্টি কৰিছা
আলতীয়া বোকা মাটিৰে যি শুকান হলে বাজে।

قَالَ لَمْ أكنْ لِأَسْجُدْ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ
مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٣٤﴾

৩৫) তেওঁ কলে, তেস্তে এই ঠাইৰ পৰা তুমি ওলাই যোৱা, কিয়নো তুমি (আজিৰ পৰা) নিৰ্বাসিত হলা ;

قَالَ فَاحْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٥﴾

৩৬) আৰু নিশ্চয় তোমাৰ ওপৰত পৰিব মোৰ অভিশাপ শেষ বিচাৰৰ দিনালৈকে।

وَرَأَتْ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٦﴾

৩৭) সি কলে, হে মোৰ প্ৰভু, তেস্তে তুমি মোক অৱসৰ দান কৰা, সেই দিনালৈকে যিদিনা মানৱৰ পুনৰ্জন্ম হ'ব।

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٧﴾

৩৮) তেওঁ কলে, নিশ্চয় তোমাক অৱসৰ দিয়া হ'ল,—

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٣٨﴾

৩৯) নিৰ্ধাৰিত কালৰ এদিনালৈকে।

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٩﴾

৪০) সি কলে, হে মোৰ প্ৰভু, যিহেতু তুমি মোক বিপথে যোৱা বুলি স্থিৰ কৰি লৈছা, মইও পৃথিৱীত সিহঁতৰ চকুত (অন্যায়) শোভনীয় কৰি দেখুৱাম, আৰু নিশ্চয় বিপথে লৈ যাম সিহঁতৰ সকলোকে—

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَوَيْتُكَ لِأُرْزِقَ فِي الْأَرْضِ
وَلَا أَعُوذُ بِهُمْ مِنْ جَعَلَنِي ﴿٤٠﴾

৪১) সিহঁতৰ মাজৰ সেই ভৃত্যসকলক এৰি, যি-সকল তোমাৰ একান্ত ভক্ত।

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ﴿٤١﴾

৪২) তেওঁ কলে, মোৰ পিনে আহিবলৈ এয়ে পোন বাট।

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤٢﴾

৪৩) ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, মোৰ যি সকল বিশেষ ভৃত্য সেইসকলৰ প্ৰতি তোমাৰ কোনো ক্ষমতা নচলিব—চলিব সেই বিপথে যোৱা-বিলাকৰ প্ৰতি, যিবিলাকে তোমাৰেই অনুসৰণ কৰিব।

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ
اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٣﴾

৪৪) আৰু নিশ্চয় সিহঁতৰ সকলোৰে নিমিত্তে নৰকেই হৈছে প্ৰতিশ্ৰুত স্থান।

وَأَنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْعَلِينَ ﴿٤٤﴾

৪৫) তাৰ আছে সাতখন দুৱাৰ; প্ৰত্যেক দুৱাৰেদি (সোমাব) সিহঁতৰ মাজৰ ভাগ কৰি দিয়া একোটা দল।

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ ﴿٤٥﴾

৪৬) নিশ্চয় ধৰ্ম্মপৰায়ণসকলে ঝৰণাবিলাক থকা উদ্যানসমূহত (সুখ-শান্তিৰে) বাস কৰিব।

إِنَّ النَّبَّاتِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٦﴾

৪৭) (তেওঁলোকক কোৱা হ'ব,) তোমালোকে তাৰ ভিতৰত প্ৰবেশ কৰা, শান্তিৰে সৈতে, নিৰাপদে।

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ أَمِينٍ ﴿٤٧﴾

৪৮) আৰু তেওঁলোকৰ হৃদয়সমূহত যি অলপ-অচৰপ বিদেবৰ থাকে তাক আমি উলিয়াই দিম, যাৰ ফলত তেওঁলোকে উচ্চ আসনসমূহত উপবিষ্ট হ'ব, ভ্ৰাতৃত্ব লৈ, পৰস্পৰ সম্মুখীন হৈ।

وَتَرَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ إِخْوَانًا عَلَى سُرُورٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٨﴾

৪৯) তেওঁলোকক তাত ভাগৰে স্পৰ্শ নকৰিব, আৰু তেওঁলোকক তাৰ পৰা কেতিয়াও নিৰ্বাসিত কৰা নহ'ব।

لَا يَسْأَلُهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٤٩﴾

৫০) মোৰ ভূতাবিলাকক তুমি জানিবলৈ দিয়া, ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, মই শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাৱন্ত, পৰম দানশীল;

يُنَبِّئُ عِبَادِيَ أَنَّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٠﴾

৫১) কিন্তু মোৰ শান্তিও যন্ত্ৰণাদায়ক শান্তি।

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥١﴾

৫২) আৰু ইব্ৰাহিমৰ অতিথিবিলাকৰ বিষয়েও সিহঁতক জানিবলৈ দিয়া,—

وَنَبِّئُهُمْ عَنْ صَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥٢﴾

৫৩) যেতিয়া তেওঁলোক তেওঁৰ আগত উপস্থিত হ'ল, তেওঁলোকে কলে, (তোমাৰ প্ৰতি) শান্তি হওক! তেওঁ কলে, তোমালোকক দেখি আমি ভয়হে খাইছোঁ।

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٣﴾

৫৪) তেওঁলোকে কলে, তুমি ভয় নকৰিবা; বৰং

আমি তোমাৰ কাৰণে লৈ আহিছোঁ এটি জ্ঞানৱান পুত্ৰৰ (জন্মৰ) শুভ সংবাদ।

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٥﴾

৫৫) তেওঁ কলে, তোমালোকে মোক শুভ সংবাদ দিছা এনে সময়ত যেতিয়া মোক (একাস্ত) বান্ধকাই পাইছেহি; তোমালোকে এই শুভ-সংবাদ আনিছা কি হেতু?

قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمِ بَشْرُونَ ﴿٥٥﴾

৫৬) তেওঁলোকে কলে, আমি তোমালৈ শুভ সংবাদ আনিছোঁ সতৰ সৈতে। গতিকে তুমি নিৰাশবিলাকৰ মাজৰ নহবা।

قَالُوا بَشْرُكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ الْفٰئِطِينَ ﴿٥٦﴾

৫৭) তেওঁ কলে, বাস্তৱতে পথভ্ৰান্তবিলাকৰ বাহিৰে আৰু কোন নিজ প্ৰভুৰ কৰুণাৰ পৰা নিৰাশ হব পাৰে?

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِّن رَّحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٧﴾

৫৮) তেওঁ সুধিলে, হে সংবাদবাহসকল, তেস্তে (কোৱাঁ) তোমালোকৰ সকাম কি?

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٨﴾

৫৯) তেওঁলোকে কলে, সঁচাকৈয়ে এই অপৰাধী-বিলাকৰ প্ৰতি আমাক প্ৰেৰণ কৰা হৈছে (শাস্তি দিবলৈ),—

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٩﴾

৬০) লুত্বৰ পৰিয়ালক এৰি, যিসকলক নিশ্চয় আমি বক্ষা কৰিম,

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَنَجُّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٦٠﴾

৬১) কেৱল তেওঁৰ পত্নী ভিন্ন, কিয়নো আমি জানিব পাৰিছোঁ তেওঁ হ'ব পিছ পৰি থকাবিলাকৰ মাজৰ।

إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَا لَهَا لِمَنِ الْغَيْرِينَ ﴿٦١﴾

৬২) পিছত যেতিয়া সেই দূতবিলাক লুত্বৰ পৰিয়ালৰ ওচৰলৈ আহিল,

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦٢﴾

৬৩) তেওঁ কলে, তোমালোক নিশ্চয় আচহুৱা মানুহ।

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مَّنكُرُونَ ﴿٦٣﴾

৬৪) তেওঁলোকে কলে, নহয়, যি বিষয়ে সিহঁতে সন্দেহত পৰিছে তাকে সম্পন্ন কৰিবলৈ আমি তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছোঁ ;

قَالُوا بَلْ جُنُكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَتَدْرُونَ ﴿١٣﴾

৬৫) আৰু তোমাৰ ওচৰলৈ আমি এনে বিষয় লৈ আহিছোঁ যি সত্য; আৰু অৱশ্যে আমি সত্যপৰায়ণ।

وَآيَاتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤﴾

৬৬) এতেকে নিশা থাকোঁতেই তুমি নিজ পৰিয়ালক লগতে লৈ ওলাই যোৱা; আৰু সিহঁতৰ পাছে পাছে গৈ থাকিবা; আৰু (চোৱা) তোমালোকৰ এজনেও যেন পিছলৈ ঘূৰি নাচায়; আৰু যি ঠাইলৈ যাবলৈ তোমালোকক আদেশ দিয়া হৈছে সেই পিনেই গৈ থাকা।

فَأَسِرْ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ الْبَيْلِ وَاتَّبِعْ أَذْيَارَهُمْ وَلَا يَلْتَقُوا مِنْكُمْ أَحَدًا وَأَمْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿١٥﴾

৬৭) আৰু আমি তেওঁক জ্ঞাপন কৰিলোঁ আমাৰ এই মীমাংসা—ৰাতি পুৱাৰ লগে লগে সিহঁতক সমূলি সংহাৰ কৰা হ'ব।

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هُوَلَاءِ مَقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ ﴿١٦﴾

৬৮) এনেতে (কিছুমান) নগৰবাসী উলহ-মালহৰে উপস্থিত হ'লহি।

وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٧﴾

৬৯) তেওঁ কলে, সঁচাকৈয়ে এওঁলোক মোৰ অতিথি; সেই দেখি (সিহঁতক লৈ) তোমালোকে মোক লাজত নেপেলাবা।

قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿١٨﴾

৭০) আৰু তোমালোকে আল্লালৈ ভয় ৰাখা, আৰু মোক লাঞ্চিত নকৰিবা।

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْرُونِ ﴿١٩﴾

৭১) সিহঁতে কলে, যেই সেই জাতিৰ যাকে তাকে ঘৰলৈ আনিবলৈ আমি তোমাক নিষেধ কৰা নাছিলোঁ নে?

قَالُوا أَوْلَمْ نُنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾

৭২) তেওঁ কলে, যদি (মোৰ বিৰুদ্ধে) তোমালোক কোনো কাম কৰিবলৈকে উদ্যত হৈছা

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنِيَّ إِنْ كُنْتُمْ

তেস্তে মোৰ এই কেইজনী কন্যাক (জামিনৰূপে
গ্ৰহণ কৰা)!

فَعَلَيْنَّ ۞

৭৩) (হে নবী,) তোমাৰ (পৰিত্ৰ) জীৱনৰ শপত,
বাস্তৱিকতে সিহঁত উদ্দীপ্ত হৈ অন্ধৰ দৰে ইফালে
সিফালে খেপিয়াই ফুৰিছে।

لَعْمُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْبَهُونَ ۞

৭৪) পিছত সূৰ্য্য উদয়হোৱাৰ লগে লগে এটা
ভয়াবহ ধনিয়ে সিহঁতক ধৰিলে।

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ۞

৭৫) ততালিকে আমি সেই নগৰখন তল-ওপৰ
কৰি লুটিয়াই দিলোঁ, আৰু তাৰ ওপৰত আমি
বৰষালোঁ টান পোৰা শিল।

فَجَعَلْنَا عَلَيْهَا سَاقِطًا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً
مِّن سِجِّيلٍ ۞

৭৬) যিবিলাকে তত্ত্ব বিচাৰিবলৈ চিন্তা কৰে
সেইবিলাকৰ নিমিত্তে এই ঘটনাত আছে বহু
নিদৰ্শন।

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمَن تَوَسَّيْنَا ۞

৭৭) আৰু এয়ে নিশ্চিত কথা, সেই নগৰখন
(বাণিজ্য) পথৰ ওপৰতে অৱস্থিত আছিল।

وَأَنَّهَا لِسَبِيلٍ مُّقِيمٍ ۞

৭৮) বিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে নিশ্চয় এই ঘটনাত
আছে নিদৰ্শন

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ۞

৭৯) আৰু ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, নিবিড়
অৰণ্যত থকাবিলাকো অন্যাযকাৰী আছিল;

وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ ۞

৮০) সেই কাৰণে আমি সিহঁতক (সিহঁতৰ বিৰুদ্ধ
আচৰণৰ) প্ৰতিফল দিলোঁ; আৰু বাস্তৱতে
দুয়োখন নগৰ অৱস্থিত আছিল অহা-যোৱাৰ
মুকলি বাটতেই।

فَاتَّقِنَا مِننَّاهُمْ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ الْمُنِيرِينَ ۞

৮১) আৰু স্বৰূপতে হিয্ৰ-নিবাসীবিলাকেও
ৰচুলসকলক মিথ্যাবাদী ভাবি অমান্য কৰিছিল;

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ۞

৮২) আৰু আমাৰ বহু নিদৰ্শন সিহঁতক প্ৰদান কৰিছিলোঁ; কিন্তু সিহঁত সেইবিলাকৰ পৰা বিমুখ হৈছিল;

وَأَتَيْنَاهُمُ آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٨٢﴾

৮৩) আৰু সিহঁতে নিৰাপদে থাকিবলৈ শিল কাটি পৰ্ব্বতসমূহত বহু ঘৰ সাজি লৈছিল।

وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ ﴿٨٣﴾

৮৪) পিছত এদিন ৰাতিপুৱা (ভূমিকম্পৰ) ভীষণ গৰ্গৰণিয়ে সিহঁতক ধৰিলে;

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿٨٤﴾

৮৫) তেতিয়া সিহঁতে যি অৰ্জ্জন কৰিছিল তাৰ দ্বাৰা সিহঁতৰ কোনো লাভ নহল।

فَمَا آغْنَاهُمْ مِمَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٥﴾

৮৬) আৰু আমি সৃজন কৰিছোঁ কেৱল সত্যৰ সৈতে আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী আৰু উভয়ৰ মাজত যি আছে সকলো। আৰু নিৰ্দিষ্ট সময় যে উপস্থিত হ'বহি তাত কোনো সন্দেহ নাই; গতিকে তুমি (লোকৰ দোষ) সদয়ভাৱে মাৰ্জ্জনা কৰিবা।

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَبِيلِ ﴿٨٦﴾

৮৭) বাস্তৱতে তোমাৰ প্ৰভু একমাত্ৰ সৃষ্টিকৰ্ত্তা, সৰ্ব্বজ্ঞাত।

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٧﴾

৮৮) আৰু স্বৰূপতে আমি তোমাক দান কৰিছোঁ বাৰে বাৰে আবৃত্তি কৰিবলৈ সাতোটি আয়তৰ (এটি চুৰা), আৰু (তাৰ উপৰি) মহান কোৰ্-আন;

وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ النَّثَانِ وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ﴿٨٨﴾

৮৯) আমি সিহঁতৰ বিভিন্ন শ্ৰেণীক (পাৰ্থিৱ জীৱনত) যি সুখ-সম্পদ দান কৰিছোঁ তুমি তালৈ নিজৰ (ঈৰ্ষা-মূলক) দুই চকুৰে দৃষ্টি নকৰিবা, আৰু সিহঁতৰ কাৰণে বেজাৰো নকৰিবা; আৰু নিজৰ পাৰ্থিৱে বিশ্বাসীসকলক ঢাকি লবা।

لَا تَدْنَنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْهُم مَّا لَا تَحْزَنُ عَلَيْهِمْ وَآخِطُصْ جَنَاحَكَ لِلنَّوْمِيْنَ ﴿٨٩﴾

৯০) আৰু তুমি এই বুলি ঘোষণা কৰাঁ, নিশ্চয় মই তোমালোকৰ প্ৰতি প্ৰকাশ্য সারধান কৰোঁতা।

وَقُلْ إِنِّي أَنَا التَّذِيرُ الْبَشِيرُ ﴿٩٠﴾

৯১) যিদৰে আমি সেইবিলাকৰ প্ৰতি (শাস্তি)

নমাইছিলোঁ যিবিলাকে (তোমাৰ বিৰুদ্ধে) বিভিন্ন
দলৰ সৃষ্টি কৰিছিল,

كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِبِينَ ۙ

৯২) (সেইদৰে আমি শাস্তি নমালোঁ)
সেইবিলাকৰো প্ৰতি, যিবিলাকে কোৰ্-আনক
ছিন্ন-বিচ্ছিন্ন কৰিছিল।

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ۙ

৯৩) গতিকে, তোমাৰ প্ৰভুৰ শপত. নিশ্চয়
আমি সিহঁতৰ সকলোকে প্ৰশ্ন কৰিম—

فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۙ

৯৪) সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল সেই বিষয়ে।

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۙ

৯৫) এতেকে তোমাক যি আদেশ দিয়া হৈছে
তাকে প্ৰকাশ্যে ঘোষণা কৰাঁ, আৰু যিবিলাকে
আল্লাৰ সমানে আন উপাস্য পাতি লৈছে সিহঁতৰ
পৰা আঁতৰি থাকিবা।

فَأَصْدَعُ بِنَاؤُهُمْ وَأَعْرِضُ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ۙ

৯৬) আমিয়ে তোমাৰ নিমিত্তে যথেষ্ট,
সেইবিলাকৰ বিৰুদ্ধে যিবিলাকে (তোমাক লৈ)
বিদ্রূপ কৰে,

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ۙ

৯৭) যিবিলাকে আল্লাৰ সমানে আন উপাস্য
পাতি লয়। কিন্তু সিহঁতে অলপতেই (প্ৰকৃত কথা)
জানিব পাৰিব।

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۚ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ۙ

৯৮) আৰু সিহঁতে যিবোৰ (অযথা) কথা কয়
তাৰ বাবে যে তোমাৰ অন্তৰ সঙ্কুচিত হয় স্বৰূপতে
আমি জানো।

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرَكَ بِمَا يَقُولُونَ ۙ

৯৯) গতিকে তুমি প্ৰশংসাৰ সৈতে নিজ প্ৰভুৰ
পৰিত্ৰতা কীৰ্ত্তন কৰাঁ, আৰু সেইসকলৰ অন্তৰ্গত
হোৱাঁ যিসকলে (আল্লাৰ সম্মুখত) সাষ্টাঙ্গে
প্ৰণিপাত কৰে।

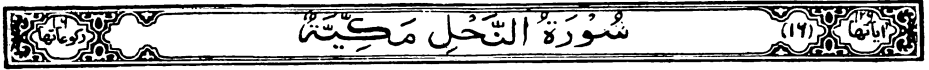
فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ ۙ

১০০) আৰু তোমাৰ সম্মুখত সুনিশ্চিত ঘটনা
(মৃত্যু) উপনীত হোৱালৈকে নিজ প্ৰভুৰ আৰাধনা
কৰি থাকিবা।

﴿وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾

Chapter 16

Part 14

চূৰা ১৬

AL-NAHL

আন-নহল : মৌমাখি

নকাত অৱতীৰ্ণ

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ
নামাত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

২) আল্লাৰ আদেশ ওচৰ পাইছেহি; গতিকে
তাকে বেগাই আনিবলৈ তোমালোকে বাঞ্ছা
নকৰিবা। তেৱেঁই পৰম পৱিত্ৰ। আৰু সিহঁতে যে
আনক আল্লাৰ সমানে উপাস্য পাতিছে তাৰ পৰা
তেওঁ বহুত ওখত।

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا تُشْرِكُونَ ﴿٢﴾
أَلَيْسَ اللَّهُ فَلَا تَشْعُرُونَهُ لَبُغْتُمْهُ وَتَعْلَىٰ عَنَّا

৩) তেৱেঁই নিজ ভৃত্যবিলাকৰ মাজৰ পৰা
যিজনকে ইচ্ছা কৰে সেইজনৰ প্ৰতি ফিৰিশ্বতা-
সকলক অৱতীৰ্ণ কৰে নিজ আদেশৰ এই বাণী
সৈতে—(মানৱক) সতৰ্ক কৰি দিয়া যে মোৰ বিনে
আন উপাস্য নাই, এতেকে তোমালোকে মোৰেই
ভয় ৰাখিবা।

يُنزِلُ الْمَلَكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٣﴾

৪) আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী তেওঁ সৃজন
কৰিছে সত্যৰ সৈতে; সিহঁতে যে আনক আল্লাৰ
সমানে উপাস্য পাতি লৈছে তাৰ পৰা তেওঁ বহুত
ওখত।

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۗ تَعْلَىٰ عَنَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٤﴾

৫) মানৱক তেওঁ সৃষ্টি কৰিছে এফোটা শুক্ৰৰ দ্বাৰা; অথচ (চোৰী) সি দেখাতেই বাক্-বিতণ্ডা কৰোঁতা এজন হৈ পৰিল।

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ٥

৬) আৰু তোমালোকৰ নিমিত্তে তেওঁ সৃজন কৰিছে ঘৰচীয়া জন্তুবিলাক; সেইবোৰৰ পৰা (জাৰৰ সাজৰ নিমিত্তে) তোমালোকে নোম পোৱা, আৰু বহু উপকাৰ লাভ কৰা, আৰু তাৰে কিছুমানৰ (মঙহ) আহাৰ কৰা।

وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ٦

৭) আৰু সেইবোৰ জন্তুক যেতিয়া তোমালোকে (গধূলি পথাৰৰ পৰা) ঘৰলৈ আনা, আৰু যেতিয়া (ৰাতিপুৱা আকৌ) ঘৰৰ পৰা উলিয়াই নিয়া, সেই দৃশ্য তোমালোকৰ নিমিত্তে কেনে মনোৰম।

وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ٧

৮) আৰু নিজকে বহু কষ্টত নেপেলাই যি ঠাইলৈ তোমালোক যাবলৈ অক্ষম সেই জন্তুবোৰে তালৈ তোমালোকৰ নানা বস্তুৰ বোজা বহন কৰি লৈ যায়; কোনো সন্দেহ নাই, তোমালোকৰ প্ৰতিপালক নিশ্চয় অতি স্মেহময়, পৰম দানশীল।

وَتَحْمِلُ أُنْفُسًا كَمَا إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بِلَيْعِيهِ إِلَّا رَيْبَ قَلِيلٍ ٨

৯) আৰু (তেওঁ সৃজন কৰিছে) বহু ঘোঁৰা আৰু সেইবিলাক তোমালোকৰ নিমিত্তে) শোভা স্বৰূপ হয়; আৰু (প্ৰতিয়ালৈকে) যি তোমালোকৰ জ্ঞানৰ অতীত তাকো তেওঁ সৃষ্টি কৰে।

وَالْحَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَبْلُغُونَ مَالًا لَّعَلُّونَ ٩

১০) আৰু (মানৱক) সজ পথ প্ৰদৰ্শন কৰা আল্লাৰ কাৰ্য্য; আৰু পথসমূহৰ মাজত এনে পথো আছে যি একা-বেঁকা। আৰু আল্লাই ইচ্ছা কৰা হলে তোমালোকৰ সকলোকে সুপথ প্ৰদৰ্শন কৰিলে হেঁতেন।

وَعَلَىٰ اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ ۗ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ١٠

১১) তেৱেঁই তোমালোকৰ নিমিত্তে মেঘৰ পৰা বৰষুণ নমায়, তোমালোকে তাক পান কৰিবৰ

هُوَ الَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَّكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ

কাৰণে ; আৰু তাৰ দ্বাৰা উৎপন্ন হয় গছ-গছনি (আৰু ঘাঁহ) যি তোমালোকে ঘৰচীয়া জন্তুক চৰি খাবলৈ দিয়া।

১২) আৰু সেই পানীৰ দ্বাৰা তোমালোকৰ নিমিত্তে তেৱেঁই উৎপাদন কৰে শস্যাদি আৰু জলফাই আৰু খেজুৰ আৰু আঙ্গুৰ আৰু নানা প্ৰকাৰ ফল। বাস্তৱতে তাৰে মাজত নিশ্চয় আছে নিদৰ্শন, সেই লোকসকলৰ নিমিত্তে, যিসকলে চিন্তা কৰে।

১৩) আৰু তেৱেঁই তোমালোকৰ বশৱন্তী কৰিছে নিশা আৰু দিন, আৰু সূৰ্য্য আৰু চন্দ্ৰ ; আৰু তেওঁৰে আদেশ অনুসৰি নক্ষত্ৰপুঞ্জও (তোমালোকৰ) বশৱন্তী ; বাস্তৱতে বুদ্ধিমন্ত লোকৰ নিমিত্তে তাৰে মাজত নিশ্চয় আছে বহু নিদৰ্শন।

১৪) আৰু পৃথিৱীত বিভিন্ন ধৰণৰ যিবিলাক বস্তু আল্লাই তোমালোকৰ নিমিত্তে সৃজন কৰিছে ১৫) আৰু তেৱেঁই সাগৰক (তোমালোকৰ) আয়ত্ত কৰিছে, যাতে তাৰে পৰা জীয়া মাছ মাৰি আহাৰ কৰিব পাৰা, আৰু তোমালোকে যি অলঙ্কাৰ পিন্ধা তাৰ কাৰণে (মণি-মুক্তা) তাৰে পৰা উলিয়াব পাৰা ; আৰু সেই সাগৰৰ মাজত তোমালোকে দেখা পোৱা জাহাজবিলাক, যি পানী ফালি চলি আছে ; আৰু যাতে (সমুদ্ৰযাত্ৰা কৰি) আল্লাৰ কৃপা তোমালোকে বিচাৰি ফুৰা, আৰু সম্ভৱতঃ তোমালোকে তেওঁৰ শলাগ লোৱা।

১৬) আৰু পৃথিৱীত তেওঁ বহু পৰ্ব্বত সংস্থাপিত কৰিছে যাতে তোমালোকৰ লগতে সেইবিলাকো ঘূৰে ; আৰু নদ-নদী (তেৱেঁই প্ৰবাহিত কৰিছে) ; আৰু (তেওঁ উলিয়াইছে) অনেক বাট, যাতে তোমালোকে সঠিক বাটেদি যাব পাৰা ;

وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١١﴾

يُنَبِّئُكُمْ بِهِ الْزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَنْهَابَ
وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٢﴾

وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
وَالنَّجْمَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٣﴾

وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَذَكَّرُونَ ﴿١٤﴾

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لَكُمْ كَلُومًا مِنْهُ حَمًا طَرِيًّا
وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى
الْفُلْكَ مَوَاحِرَ فِيهِ وَلِيَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿١٥﴾

وَالَّتِي فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا
وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾

১৭) আৰু বাটৰ ঘাই চিনবিলাকো (প্ৰকাশিত কৰিছে); আৰু নক্ষত্ৰসমূহ, যাক লক্ষ্য কৰি মানুহে নিৰ্ণয় কৰে।

وَعَلَّمَتْهُمُ الْاَنجُمُ هُمُ يَهْتَدُونَ ﴿١٧﴾

১৮) তেস্তে (ভাবি চোৱা) যিজনে সকলো সৃষ্টি কৰে সেইজনৰ সদৃশ সেইজন হ'ব পাৰে নে, যিজনে একোকে সৃষ্টি নকৰে; তোমালোকে (এই কথালৈ) মন নকৰা নে?

اَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿١٨﴾

১৯) আৰু যদি তোমালোকে আল্লাৰ অনুগ্ৰহৰ লেখ লব বিচাৰা, তাৰ সংখ্যা গণনা কৰিব নোৱাৰা।

وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصَوْنَهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ شَرِيحٌ ﴿١٩﴾

২০) আৰু তোমালোকে যি গোপনে ৰাখা আৰু যি প্ৰকাশ কৰা সকলো আল্লাই জানে।

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُلْفُونَ ﴿٢٠﴾

২১) আৰু আল্লাক এৰি যি উপাসাবিলাকক সিহঁতে আহ্বান কৰে সিহঁতে একোকে সৃষ্টি কৰা নাই, বৰং সিহঁতকহে সৃষ্টি কৰা হৈছে;—

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢١﴾

২২) সিহঁত মৃত, জীৱিত নহয়, আৰু সিহঁতৰ পুনৰুত্থান কেতিয়া হ'ব তাৰো সিহঁতৰ একো জ্ঞান নাই।

أَمْ أَمْثَلُ غَيْرِ الْحَيِّ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢٢﴾

২৩) তোমালোকৰ উপাসা একেজন উপাসা (আল্লা); কিন্তু যিবিলাকে পৰলোকত বিশ্বাস নকৰে সিহঁতৰ অন্তৰসমূহ (সতাৰ) অপলাপৰে পৰিপূৰ্ণ; আৰু সেইবিলাকেই অহঙ্কাৰী।

إِلَهُكُمْ اللَّهُ وَاحِدٌ قَالِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكِرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٣﴾

২৪) এই কথাত কোনো সন্দেহ নাই, সিহঁতে যি গোপনে ৰাখে আৰু যি প্ৰকাশ কৰে সকলো আল্লাই জানে।

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُغِيبُ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٤﴾

২৫) আৰু সিহঁতক যেতিয়া প্ৰশ্ন কৰা হয়, তোমালোকৰ প্ৰভুৱে যি অৱতীৰ্ণ কৰিছে তাৰ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أُنزِلَ رَبِّكُمْ قَالُوا آسَاطِيرُ

মাহাত্ম্য কি? (সিহঁতে কয়) এইবোৰ
পূৰ্ববৰ্ত্তীবিলাকৰ উপাখ্যান মাত্ৰ।

الْأَوَّلِينَ ۞

২৬) (সত্য প্ৰত্যাখ্যান কৰাৰ ফলত)
পুনৰুত্থানৰ দিনা সিহঁতে নিজৰ সম্মুখ ভাৰ, আৰু
যি জ্ঞানহীন-বিলাকক সিহঁতে বিপথে নিছিল
সিহঁতৰো ভাৰৰ অংশ সিহঁতেই বহন কৰিব
লাগিব; চোৱাঁ, সিহঁতে যি ভাৰ বহন কৰিব সি কি
জঘন্য!

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ
الَّذِينَ يَصِلُونَ لَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِلَّا سَاءَ مَا يَزِدُّونَ ۞

২৭) স্বৰূপতে সিহঁতৰ পূৰ্বৰ যিবিলাকে
কু-অভিসন্ধি কৰিছিল সিহঁতে নিৰ্ম্মাণ কৰা ঘৰ
ভেটিৰে সৈতে আল্লাই সিহঁতক ধ্বংস কৰিলে, আৰু
ঘৰৰ চাল সিহঁতৰ ওপৰৰ ফালৰ পৰা সিহঁতৰ
ওপৰতে পৰিল, আৰু সেই শাস্তি কোন ফালৰ পৰা
হঠাতে আহিল সিহঁতে তাৰ গমকে নাপালে।

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَإِنَّ اللَّهَ بُنِيَ لَهُمْ مِنَ
الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَنْتُمْ
الْعَدَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ۞

২৮) পিছত পুনৰুত্থানৰ দিনা সিহঁতক লাঞ্চিত
কৰিব, আৰু প্ৰশ্ন কৰিব, যিবিলাকক তোমালোকে
মোৰ সমানে উপাস্য পাতি (নবীসকলৰ সৈতে)
সিহঁতৰ বিষয়ে বাক-বিতণ্ডা কৰিছিল সিহঁত
(আজি) ক'লে গল? যিসকলক জ্ঞান দান কৰা
হৈছে সেইসকলে কব, ইয়াত সন্দেহ নাই, আজি
অবিশ্বাসীবিলাকৰহে ওপৰত পৰিব লাঞ্ছনা আৰু
অমঙ্গল।

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ
الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقِقُونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ۞

২৯) সিহঁতে নিজৰ প্ৰতি অন্যায় কৰা অৱস্থাতে
ফিৰিশ্বতাসকলে সিহঁতৰ প্ৰাণ হৰণ কৰিব;
তেতিয়া সিহঁতে শাস্তিৰ কামনা কৰি কব, আমি
অন্যায় কাৰ্য্য কৰা নাছিলোঁ। ফিৰিশ্বতাসকলে
কব, নহয়, তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰিছিল আল্লাই
তাক ভালকৈ জানে।

الَّذِينَ تَتَوَفَّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا
السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۞

৩০) গতিকে নৰকত তাৰ দুৱাৰবোৰৰ মাজেদি
প্ৰবেশ কৰাঁ, তাতে স্থায়ীৰূপে বাস কৰিবলৈ;

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبئسَ مَثْوًى

কিয়নো অহঙ্কাৰীবিলাকৰ বাসস্থান নিশ্চয় অতি নিকৃষ্ট।

﴿الْمُتَكَبِّرِينَ﴾

৩১) আৰু যিসকল ধৰ্মপৰায়ণ সেইসকলক যদি প্ৰশ্ন কৰা হয়, তোমালোকৰ প্ৰভুৱে যি অৱতীৰ্ণ কৰিছে তাৰ গুৰুত্ব কি? তেওঁলোকে উত্তৰ দিব, ই মঙ্গলেই মঙ্গল; যিসকলে সংকাৰ্যা কৰে সেইসকলৰ নিমিত্তে ইহলোকত আছে কল্যাণ; কিন্তু পৰলোকৰ বাসস্থান অৱশ্যে তাতোকৈ অধিক কল্যাণময়; আৰু ধৰ্মপৰায়ণ-সকলৰ নিমিত্তে থাকিব কি উৎকৃষ্ট নিকেতন!

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ
لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۗ وَ لَدَٰرُ
الْآخِرَةِ خَيْرٌ ۗ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٦١﴾

৩২) চিৰকলীয়া উদ্যানসমূহ; তাৰেই ভিতৰত তেওঁলোকে প্ৰৱেশ কৰিব; তাৰ তলেদি জুৰিসমূহ বৈ যায়; তাতে তেওঁলোকে যি ইচ্ছা তাকেই উপভোগ কৰিব; ধৰ্মপৰায়ণসকলক আশ্বাই এইদৰেই বিনিময় প্ৰদান কৰে।

جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ ۖ كَذَٰلِكَ يَجْزِي اللَّهُ
الْمُتَّقِينَ ﴿٦٢﴾

৩৩) তেওঁলোকৰ মৃত্যু ঘটাব ফিৰিশ্বাসকলে পৱিত্ৰ অৱস্থাত, এইদৰে সন্তোষণ কৰি, তোমালোকৰ প্ৰতি শাস্তি বৰ্ষণ হওক! তোমালোকে (পৃথিৱীত) যি সজ কাম কৰিছিল তাৰ বাবে স্বৰ্গৰ উদ্যানত (আজি প্ৰৱেশ কৰাঁ।

الَّذِينَ تَتَوَفَّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ كَٰتِبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ
عَلَيْكُمْ ۖ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ ۖ إِنَّا كُنْمُ تَعْمَلُونَ ﴿٦٣﴾

৩৪) অবিশ্বাসীবিলাকে ইয়াৰে মাথোন অপেক্ষা কৰি আছে নে যে সিহঁতৰ ওচৰলৈ ফিৰিশ্বাসকল স্বয়ং উপস্থিত হয় অথবা তোমাৰ প্ৰভুৰ আদেশ পায়হি? এনে কাৰ্য্য সিহঁতৰ পূৰ্ববৰ্ত্তীবিলাকেও কৰিছিল; অথচ সিহঁতৰ প্ৰতি আশ্বাই একো অনায়া কৰা নাছিল, বৰং নিজ আত্মাসমূহৰ প্ৰতি সিহঁতে নিজেই অনায়া কৰিছিল।

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ
أَمْرًا رَبِّكَ ۖ كَذَٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۖ وَمَا ظَنَّهُمُ
اللَّهُ وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٦٤﴾

৩৫) গতিকে সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল তাৰ কুফল সিহঁতৰ ওপৰতেই পৰিল; আৰু যি বিষয়

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا

লৈ সিহঁতে উপহাস কৰিছিল সেয়ে সিহঁতক
আপুৰি ধৰিল।

بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۙ

৩৬) আৰু যিবিলাকে আল্লাৰ সমানে আন
উপাস্য পাতি লৈছে সিহঁতে কয়, আল্লাই এনে ইচ্ছা
কৰা হলে আমি তেওঁত ভিন্ন অইন কোনো বস্তুৰেই
উপাসনা নকৰিলোঁ হেঁতেন, আমি আৰু আমাৰ
পিতৃ-পুৰুষ সকলেও,—আৰু তেওঁৰ আদেশ
বিনে কোনো বস্তুকেই অবৈধ বুলি স্থিৰ নকৰিলোঁ
হেঁতেন। এনেকাৰ্য্য সিহঁতৰ পূৰ্ববৰ্ত্তীবিলাকেও
কৰিছিল। কিন্তু আল্লাৰ সংবাদ স্পষ্টকৈ বহন
কৰাৰ বাহিৰে বচলসকলৰ আৰু কি দায়িত্ব
থাকিব পাৰে ?

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ
دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَّحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا أَحْرَامُنَا مِنْ
دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ الْبَيِّنُ ۙ

৩৭) আৰু স্বৰূপতে প্ৰত্যেক জাতিৰ মাজত
আমি একেজন বচল উত্থাপন কৰিছোঁ এই সংবাদ
দিবলৈ যে তোমালোকে কেৱল আল্লাৰেই আৰাধনা
কৰিবা, আৰু সীমালঙ্ঘনকাৰীৰ লগ নালাগিবা।
পিছত সিহঁতৰ কিছু ভাগক আল্লাই সুপথ প্ৰদৰ্শন
কৰিছিল, আৰু সিহঁতৰ মাজত এনেও কিছুমান
আছিল যিবিলাকৰ সম্বন্ধে বিপথে যোৱাহে স্থিৰ
কৰা হৈছিল। গতিকে তোমালোকে পৃথিবীত
পৰিভ্ৰমণ কৰি চোৱাঁ, যিবিলাকে (বচলসকলক)
মিথ্যাবাদী বুলি অমান্য কৰিছিল সিহঁতৰ পৰিণাম
কি হৈছিল !

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ
وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ
وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَمَا يَصِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ۙ

৩৮) সিহঁতে যেন সুপথ লাভ কৰে তাৰ বাবে
যদি তুমি অতিশয় হেপাহ কৰিছা, তেন্তে
(জানিবা) আল্লাই সেইবিলাকক নিশ্চয় সুপথ
প্ৰদৰ্শন নকৰে, যিবিলাকে নিজেই বিপথে যাবলৈ
স্থিৰ কৰি লৈছে ; আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে কোনো
সহায় কৰোঁতাও নাথাকিব।

إِنْ تَحَرَّصَ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ
يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۙ

৩৯) আৰু সিহঁতে আল্লাৰ নাম লৈ টানকৈ শপত
খায় যে, যাৰ (এবাৰ) মৃত্যু হৈছে তাক আল্লাই

وَأَنفُسُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ

পুনৰায় জীৱিত নকৰে। এনে নহয়; (তাৰ পুনৰুত্থান হ'বই হ'ব); নিজৰ প্ৰতিশ্ৰুতি তেওঁ নিশ্চিতকৈ পূৰ্ণ কৰিব; কিন্তু মানুহৰ সৰহ ভাগৰেই জ্ঞান নাই।

يَمُوتُ بَلَىٰ وَعَدَّٰ عَلَيْهِ حَقًّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾

৪০) (পুনৰুত্থানৰ ফল স্বৰূপ) যি বিষয়ে সিহঁতে বিবাদ কৰিছিল তাকে আল্লাই সিহঁতৰ আগত সুস্পষ্ট কৰিব, আৰু তেতিয়া অবিশ্বাসীবিলাকে জানিব পাৰিব, সিহঁতে যি কথা কৈছিল সি অসত্য।

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كٰذِبِينَ ﴿٢٠﴾

৪১) যদি কোনো কাৰ্য্য সম্পন্ন হোৱাৰ বিষয়ে আমাৰ ইচ্ছা হয়, আমি একেটি বাক্য মাথোন প্ৰয়োগ কৰোঁ—হে যোৱাঁ; তেতিয়া সেই কাৰ্য্য (আমাৰ আদেশ আৰু বিধান মতে) সম্পন্ন হয়।

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٢١﴾

৪২) আৰু যিসকলে অত্যাচাৰ সহ্য কৰাৰ পাছত আল্লাৰ কাৰণে নিজৰ দেশ ত্যাগ কৰিছে সেইসকলক আমি পৃথিৱীত বসতি কৰিবলৈ নিশ্চয় উৎকৃষ্ট ঠাই দান কৰিম, আৰু পৰলোকৰ প্ৰতিদান তাভোকৈ বহুগুণে মহান, যদিহে সিহঁতে তাকে জনা হেঁতেন!

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا طَلَقُوا نَبِيَّوْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَآجْرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

৪৩) তেওঁলোকে ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰে, আৰু নিজ প্ৰভুৰ ওপৰত ভৰসা কৰি থাকে।

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢٣﴾

৪৪) আৰু তোমাৰ পূৰ্বে আমি কেৱল (বিশেষ) মানুহসকল ৰচুল নিযুক্ত কৰি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ; যদি এই বিষয়ে তোমালোকৰ জ্ঞান নাই, তেন্তে উপদেশ গ্ৰহণকাৰী সকলক সুধি চোৱাঁ।

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحي إِلَيْهِمْ فَتَلَوْا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٤﴾

৪৫) (সেই ৰচুলসকলক আমি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ) প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণসমূহ আৰু ধৰ্ম্মলিপি-সমূহৰ সৈতে; আৰু তোমাৰ প্ৰতি আমি এই (জ্ঞানগৰ্ভ) উপদেশ পুথি (কোৰ-আন) অৱতীৰ্ণ

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِشُبُهِنَ

কৰিছে, তুমি যেন মানৱজাতিতলৈ যি নমাই পঠোৱা হৈছে তাকে সিহঁতক সুস্পষ্টকৈ বুজাব পাৰা, আৰু সিহঁতেও যেন চিন্তা কৰিব পাৰে।

৪৬) তেত্তে যিবিলাকে কু-অভিসন্ধি কৰে সিহঁত এই বিষয়ে নিৰ্ভয় হৈ আছে নে, যে আল্লাই সিহঁতক মাটিত পুতি বিলোপ কৰিব পাৰে, নাইবা সিহঁতলৈ এনে ঠাইৰ পৰা শাস্তি আহিব পাৰে যি সিহঁতে অনুমানো কৰিব নোৱাৰে;

৪৭) নাইবা ভ্ৰমণ কৰি থাকোঁতে সিহঁতক, তেওঁ এনে ভাৱে ধৰিব পাৰে যাৰ ফলত সিহঁত নিৰুপায় হৈ পৰিব;

৪৮) নাইবা আল্লাই সিহঁতক বিনাশ কৰিব ধীৰে ধীৰে, কিয়নো কোনো সন্দেহ নাই তোমালোকৰ প্ৰভু অৱশ্যে স্মেহশীল, অতিশয় দয়ালু।

৪৯) আল্লাই সৃষ্টি কৰা বস্তুবিলাকৰ প্ৰতি সিহঁতে দৃষ্টিপাত নকৰে নে যে সেইবিলাকৰ ছাঁবোৰ সৌফাল আৰু বাঁওফালে মাটিত দীঘল হৈ পৰি আল্লাৰ সম্মুখত বিনীতভাৱে প্ৰণিপাত কৰে?

৫০) আৰু আকাশমণ্ডলীৰ সকলো বস্তুৱে আৰু পৃথিৱীৰ সকলো প্ৰাণীয়ে, আৰু ফিৰিশ্বতা-সকলেও আল্লাৰ সম্মুখত সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰে, কিয়নো সেইবিলাকে কেতিয়াও অহঙ্কাৰ নকৰে। (তৃতীয় চিফ্দা)

৫১) আৰু তেওঁলোকৰ উৰ্দ্ধে তেওঁলোকৰ যিজন প্ৰভু বিৰাজমান তেওঁলৈ তেওঁলোকে ভয় কৰি থাকে; আৰু তেওঁলোকক যি আদেশ দিয়া হয় তাকে তেওঁলোকে পালন কৰে।

৫২) আৰু আল্লাই এই আদেশ দিছে,

لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥١﴾

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ فَاهُمْ بِمُعْذِرَتِهِ ﴿٥٢﴾

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٥٣﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَتِحُوا ظِلَلَهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَجْوُونَ ﴿٥٤﴾

وَلِلَّهِ يُسْجِدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالسَّلَاطَةِ وَهُمْ لَا يُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥٥﴾

يُخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ قَوَّتِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا

يُؤْمَرُونَ ﴿٥٦﴾

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ

তোমালোকে দুজনকৈ উপাস্য গ্ৰহণ নকৰিবা :
তেরেই অকল একমাত্ৰ উপাস্য, এতেকে
তোমালোকে মৌলৈ (আল্লালৈ) ভয় ৰাখিবা ।

وَاحِدَةً فَإِنِّي أَنَا رَبُّونَ ﴿٥٧﴾

৫৩) আৰু আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত যি
আছে সকলো তেওঁৰেই; আৰু অবিৰাম
ধৰ্ম্ম-উপাসনাৰ যোগ্য তেরেই; সুতৰাং আল্লাত
ভিন্ন আনক ভয় নকৰিবা ।

وَلَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاٰصٰبًا
اَفَعٰبِرَ اللّٰهَ تَتَّقُوْنَ ﴿٥٤﴾

৫৪) অথচ তোমালোকে যি অনুগ্ৰহৰ ভাগ পাইছা
সকলো আহিছে আল্লাৰেই পৰা; আৰু যেতিয়া
কষ্টই তোমালোকক স্পৰ্শ কৰে তেতিয়া
তোমালোকে বিননি কৰা আল্লাৰেই আগত ।

وَمَا يَكُم مِّنْ رَّعٰوَةٍ فِىنَّ اللّٰهِ ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ الضَّرُّ
فَاِلَيْهِ تَجْرُوْنَ ﴿٥٥﴾

৫৫) পিছত যেতিয়া সেই কষ্ট তোমালোকৰ পৰা
তেওঁ বিদূৰিত কৰে তেতিয়া তোমালোকৰ
মাজৰেই এদলে নিজ প্ৰভুৰ সমানে আন উপাস্য
পাতি লয়, —

ثُمَّ اِذَا كُشِفَ الضَّرْعَنَكُمُ اِذَا فَرِيقٌ فِىنَّكُمْ يَدْرِيهِمْ
يُشْرِكُوْنَ ﴿٥٦﴾

৫৬) তাৰ ফলত সিহঁতক আমি যি দান কৰিছোঁ
তাৰ কাৰণে সিহঁত অশলাগী হয়। গতিকে
তোমালোকে (খন্তেকীয়া সুখ) উপভোগ কৰি
থাকা; কিন্তু অদূৰ ভৱিষ্যতে (প্ৰকৃত কথা) জানিব
পাৰিবা ।

يَكْفُرُوْا بِمَا اٰتٰىهِمْ فَمَتَّعُوْا فَسَوْفَ يَكْفُرُوْنَ ﴿٥٧﴾

৫৭) আৰু সিহঁতক আমি যি সম্বল দান কৰিছোঁ
তাৰে (এভাগ) সিহঁতে সেই উপাস্যবিলাকৰ
নিমিত্তে নিৰ্দ্দিষ্ট কৰে, যিবিলাকৰ সম্বন্ধে সিহঁতৰ
একো জ্ঞান নাই। আল্লাৰ শপত, তোমালোকে যি
মিছা সাজিছিল্লা সেই সম্বন্ধে তোমালোকক অৱশ্যে
প্ৰশ্ন কৰা হ'ব ।

وَيَجْعَلُوْنَ لَنَا اٰيٰتٍ نَّصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنٰهُمْ
تَاللّٰهِ لَئِن سَأَلْنَاكُمْ تَقْتَرُوْنَ ﴿٥٨﴾

৫৮) আৰু সিহঁতে স্থিৰ কৰিছে আল্লাৰ
কন্যাবিলাক আছে বুলি! (এনে হ'ব পাৰে নে?)
তেওঁ পৰম পৱিত্ৰ! অথচ নিজৰ নিমিত্তে সিহঁতে যি
বাঞ্ছা কৰে তাকেই (স্থিৰ কৰে) ।

وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ الْبَنٰتِ سُبْحٰنَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ ﴿٥٩﴾

৫৯) আৰু সিহঁতৰ কোনো এজনক যদি কন্যা (জন্ম) হোৱাৰ শুভ সংবাদ জ্ঞাপন কৰা হয় সেইজনৰ মুখ ক'লা পৰে আৰু সি শোকাভূৰ হয়।

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا
وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٩﴾

৬০) যি বিষয়ে সেইজনক সংবাদ দিয়া হয় তাকে অমঙ্গল বুলি ভাবি সি নিজৰ লোকৰ পৰা মুখ লুকাই ফুৰে; (আৰু তাৰ এয়ে চিন্তা) নিজে অপমান সহ্য কৰি সেই কেঁচুৱা কন্যাক জীয়াই ৰাখিব, নে তাইক মাটিত (গাঁত খান্দি) পুতি আহিব। চোৱাঁ, সিহঁতে যি মীমাংসা কৰিছে কি নিকৃষ্ট!

يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبُ أَيُّهَا
عَلَىٰ هُونٍ أَمْرٌ يُدْشُهُ فِي التَّرَابِ إِلَّا سَاءَ مَا
يَحْكُمُونَ ﴿٦٠﴾

৬১) যিবিলাকে পৰলোকত বিশ্বাস নকৰে সিহঁতৰ কাৰণে আছে অমঙ্গলৰ উপমা; আৰু আল্লাৰ উপমা হৈছে উচ্চতম; আৰু তেৱেঁই ক্ষমতাশালী, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী!

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ
الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦١﴾

৬২) আৰু মানৱজাতিক সিহঁতে অন্যায় কৰাৰ লগে লগে আল্লাই (শাস্তিৰ যোগ্য বুলি) ধৰা হ'লে, কোনো প্ৰাণীকে তেওঁ পৃথিৱীত জীয়াই নেৰিলে-হেঁতেন; কিন্তু সিহঁতক তেওঁ অৱসৰ দিয়ে নিৰূপিত কাললৈকে; পিছত যেতিয়া সিহঁতলৈ সেই নিৰূপিত সময় পায়হি, সিহঁতে তাক এক মুহূৰ্ত্ত পিছলৈ নিব নোৱাৰে আৰু আগলৈও আনিব নোৱাৰে।

وَلَوْ يَأْخُذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا
مِنْ دَابَّةٍ وَلَٰكِنْ يُؤَخَّرُهُمْ إِلَىٰ آجَلٍ مُّسَمًّى فِإِذَا
جَاءَ آجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِرُونَ ﴿٦٢﴾

৬৩) আৰু সিহঁতে যি (নিজৰ নিমিত্তে) ভাল নাপায় তাকে আল্লাৰ নিমিত্তে স্থিৰ কৰে! আৰু সিহঁতে জিভাৰে মিছাকৈ এই দাবী কৰে, সকলো মঙ্গলৰ গৰাকী সিহঁতেই। সিহঁতৰ নিমিত্তে থাকিব নৰকৰ অগ্নি আৰু তালৈ সিহঁতক আগ বাঢ়ি যাব দিয়া হ'ব, ই অনিবাৰ্য্য।

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْفُرُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكُذِبَ
أَنَّهُمْ الْحُسْنَىٰ لَآ جَزْمَاتٍ لَهُمُ النَّارُ وَأَنَّهُمْ
مُفْرَطُونَ ﴿٦٣﴾

৬৪) আল্লাৰ শপত, স্বৰূপতে তোমাৰ পূৰ্ব্বেও বিভিন্ন জাতিৰ ওচৰলৈ আমি ৰচুলসকলক প্ৰেৰণ

نَا اللَّهُ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَرِئَنَ لَهُمْ

কৰিছিলোঁ; কিন্তু স্বয়তানে সিহঁতৰ কাৰ্য্যৱলী সিহঁতৰ চকুত শোভনীয় কৰি দেখুৱাইছিল; এতেকে আজিও সিয়ে সিহঁতৰ বন্ধু; আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে প্ৰস্তুত আছে যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি।

৬৫) আৰু তোমাৰ প্ৰতি এই ধৰ্ম্মগ্ৰন্থ আমি কেৱল এই অৰ্থে 'অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ, যাতে যি বিষয়ে সিহঁতে পৰস্পৰ বিৰোধ কৰিছিল সেই বিষয়ে (সকলো কথা) তুমি সিহঁতৰ আগত ফটফটীয়াকৈ বৰ্ণনা কৰিব পাৰা, আৰু যাতে যি সকলে বিশ্বাস কৰে সেইসকলৰ নিমিত্তে এই গ্ৰন্থ হ'ব পাৰে পথ-প্ৰদৰ্শন আৰু কৰুণা স্বৰূপ।

৬৬) আৰু আল্লাই মেঘৰ পৰা বৰষুণ নমায়, আৰু তাৰ দ্বাৰা পৃথিৱীক তাৰ মৃত্যুৰ পাছত নতুন জীৱন দান কৰে; নিশ্চয় সেই লোকসকলৰ নিমিত্তে ইয়াত আছে নিদৰ্শন, যিসকলে মন দি (উপদেশ) শুনে।

৬৭) আৰু 'বাস্তৱতে পোহনীয়া জন্তুবোৰৰ মাজত তোমালোকৰ নিমিত্তে নিশ্চয় আছে শিকনি। সিহঁতৰ পেটৰ ভিতৰত যি মল আৰু ৰক্ত থাকে তাৰ মাজৰে পৰা এনে বিশুদ্ধ গাখীৰ উৎপাদন কৰি তোমালোকক আমি পিবলৈ দিওঁ যি পানকৰোঁ তাবিলাকৰ নিমিত্তে তৃপ্তিজনক।

৬৮) আৰু আছে বহু খেজুৰ গছৰ ফল আৰু আধুৰ; তাৰে পৰা তোমালোকে পিবলৈ বাগীয়াল ৰস আৰু নানাপ্ৰকাৰ ৰুচিকৰ খাদ্য প্ৰস্তুত কৰা; কোনো সন্দেহ নাই বুদ্ধিমন্ত লোকৰ নিমিত্তে ইয়াৰ মাজত আছে নিদৰ্শন।

৬৯) আৰু তোমাৰ প্ৰভুৱে মৌ-মাখিক অনুভূতি দান কৰি ক'লে, পৰ্ব্বতসমূহৰ মাজত, আৰু গছ-গছনিৰ মাজত, আৰু মানুহে সজা ওখ ঠাইৰ

الشَّيْطَانُ أَعْمَاهُمْ فَهُوَ وَيَتَّخِذُ يَوْمَئِذٍ إِلَهُهُمْ عَدَابٌ
إِلَيْهِمْ ﴿١٣﴾

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا
فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٤﴾

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿١٥﴾

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِنُقِيظِكُمْ بِمَا فِي بُطُونِهِ
مِنْ بَيْنِ قَرْنٍ وَذِمِّ نَبْأًا خَالِصًا سَائِعًا لِلشَّرِيبِ ﴿١٦﴾

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّجِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ
سُكَّرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾

وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا

চিলিঙাত তুমি নিজৰ মধুকোষবিলাক প্ৰস্তুত
কৰাঁ।

وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿١٩﴾

৭০) আৰু সকলো প্ৰকাৰ ফল-ফুলৰ বস খাই
ফুৰাঁ আৰু তোমাৰ প্ৰভুৱে দেখুওৱা বাটবোৰেদি
বিনীতভাৱে উৰি গৈ থাকাঁ। সিহঁতৰ পেটৰ পৰা
পিবলৈ নানা বৰণৰ মধু-বস ওলায়; তাৰে মাজত
মানৱৰ (বহু ৰোগৰ) আৰোগ্য আছে। কোনো
সন্দেহ নাই, চিন্তাশীল লোকৰ নিমিত্তে ইয়াত
আছে নিদৰ্শন।

ثُمَّ كُلِي مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا
يَخْرُجُ مِنْ بَطْنِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ
لِّكَثِيرٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٠﴾

৭১) আৰু তোমালোকক আল্লাই সৃষ্টি কৰিছে,
পিছত তেৱেঁ তোমালোকৰ মৃত্যু ঘটায়; আৰু
তোমালোকৰ মাজৰে কিছুমানক জীৱনৰ অধম
অৱস্থা পাবলৈ দিয়ে; তেতিয়া সিহঁত জ্ঞানলাভৰ
পাছতো একোকে নজনা হয়; আল্লা নিশ্চয়
সৰ্ব্বজ্ঞাতা, সৰ্ব্বশক্তিমান।

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَكَّمُ عَلَيْكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى
أَذَلِّ الْعُرَى لِي لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
قَدِيرٌ ﴿٢١﴾

৭২) আৰু (পাৰ্থিৱ) সম্বল সম্বন্ধে আল্লাই
তোমালোকৰ কিছুমানক আন কিছুমানৰ ওপৰত
শ্ৰেষ্ঠতা দান কৰিছে; কিন্তু যিবিলাকক শ্ৰেষ্ঠতা
দান কৰা হৈছে সেইবিলাকে সিহঁতৰ সোঁ-হাতৰ
অধীনবিলাকক নিজ সম্বলৰ ভাগ নিদিয়ৈ,
জানোচা সিহঁত সম্বলত সিহঁতৰ সমান হৈ পৰে।
এনে অৱস্থাতো সিহঁতে আল্লাৰ অনুগ্ৰহ অস্বীকাৰ
কৰিব ধৰিছে নে?

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا
الَّذِينَ فَضَّلُوا بَرَاءِي رِزْقِهِمْ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَوِ بِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٢٢﴾

৭৩) আৰু আল্লাই তোমালোকৰ নিমিত্তে
তোমালোকৰ মাজৰে পৰা সঙ্গিনীবিলাক স্থিৰ
কৰিছে; আৰু তোমালোকৰ সঙ্গিনীবিলাকৰ পৰা
তোমালোকৰ নিমিত্তে পুত্ৰসন্তান আৰু নাতি
সন্তান আদি সৃষ্টি কৰিছে, আৰু তোমালোকক
নানাবিধ বিশুদ্ধ বস্তু জীৱিকাৰূপে দান কৰিছে;
তেন্তে এতিয়াও সিহঁতে অসাব বস্তুত বিশ্বাস কৰিব
নে, আৰু (সাব বস্তু) আল্লাৰ অনুগ্ৰহত অশ্বাস
কৰিব নে?

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ
مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
أَفَبِلَا طِيلٍ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٢٣﴾

৭৪) আৰু সিহঁতে আল্লাক এৰি সেইবিলাকৰ পূজা কৰে যিবিলাকৰ সিহঁতক আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ পৰা জীৱিকা প্ৰদান কৰিবৰ কোনো অধিকাৰ নাই; আৰু সিহঁতৰ এনে ক্ষমতাও নাই।

৭৫) গতিকে তোমালোকে আল্লাৰ সন্মুখে (সঁচা-মিছা) নানা উপমা নাসাজিবা; কোনো সন্দেহ নাই, আল্লাই (সকলো) জানে কিন্তু তোমালোকে নাজান।

৭৬) আল্লাই উপমা দিছে পৰৰ অধীন এনে এজন দাসৰ যাৰ কোনো বিষয়ে ক্ষমতা নাই, আৰু এনেজন (স্বাধীন) পুৰুষৰ যাক আমি নিজ ফালৰ পৰা উত্তম সম্বল জীৱিকাৰূপে দান কৰিছোঁ; পিছত তাৰে পৰা সেইজনে ব্যয় কৰে, গোপনে আৰু প্ৰকাশ্যে; ইজন সিজনৰ তুল্য হ'ব পাৰে নে? সকলো প্ৰশংসাৰ যোগ্য কেৱল মাত্ৰ আল্লা! কিন্তু সিহঁতৰ সৰহ ভাগেই নাজানে।

৭৭) আৰু আল্লাই উপমা দিছে এনে দুজন মানুহৰ, যাৰ এজন হৈছে বোবা; তাৰ কোনো বিষয়ে ক্ষমতা নাই, বৰং সি নিজ প্ৰভুৰ ওপৰত নিজেই বোজা মাত্ৰ; তেওঁ তাক যিফালে পঠিয়ায় সেইফালৰ পৰা সি মঙ্গল লৈ নাহে; এনেজন সেইজনৰ সমান হ'ব পাৰে নে যিজনে ন্যায়-পৰায়ণতাৰ আদেশ দিয়ে আৰু তেওঁৰ স্থিতি সজ পথত?

৭৮) আৰু আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ বহুসংখ্যক জ্ঞান আল্লাৰেই; আৰু নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ ঘটনা চকুৰ পচাৰতেই ঘটিব, নাইবা ই তাতোকৈ দ্ৰুত: নিশ্চয় সকলো বস্তুৰ ওপৰত আছে আল্লাৰ মহান ক্ষমতা।

৭৯) আৰু আল্লাই তোমালোকক নিজ মাতৃ-গৰ্ভসমূহৰ পৰা উদ্ধাৰন কৰিলে: (তেতিয়া)

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْبَغُ لَهُمْ سُرُّوا
مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٤﴾

فَلَا تَصْرِيحًا لَهُ الْإِمْتِثَالُ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ
وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِمَّا رَزَقْنَا حَسَنًا فَيُهَوِّنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا
وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوِي الْحَمْدُ لِلَّهِ بِأَلْسِنَتِهِمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٧٦﴾

وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمٌ لَا يَقْدِرُ
عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَأَيِّاتٍ
يُخَيِّرُهُمْ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ
بِغٍ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٧﴾

وَاللَّهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ
إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هَوَا قَرَبٍ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٧٨﴾

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا

তোমালোকে একোকে জনা নাছিল; আৰু তেওঁ তোমালোকক প্ৰদান কৰিলে শ্ৰৱণশক্তি আৰু দৃষ্টিশক্তি আৰু অন্তৰৰ বোধশক্তি, যাতে তোমালোক তেওঁৰ শলাগ লোৱা।

৮০) বায়ুমণ্ডলৰ মাজত চৰাইবোৰে (আল্লাৰ বিধানৰ) বশৱন্তী হৈ উৰি থকা সিহঁতে নেদেখে নে? সেইবিলাকক আল্লাত বিনে কেও (আকাশত) ধাৰণ কৰিব নোৱাৰে। অৱশ্যে বিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে ইয়াৰ মাজত আছে বহু নিদৰ্শন।

৮১) আৰু আল্লাই তোমালোকক ঘৰবিলাক দিছে তোমালোকে শান্তিৰে বাস কৰিবলৈ; আৰু (ইয়াৰ উপৰি) তোমালোকৰ নিমিত্তে তাৰুবিলাক পশুৰ ছালৰে সাজিছে; সেইবিলাক পাতল দেখি ভ্ৰমণ কৰিবৰ সময়ত আৰু বাহৰ পাতিবৰ কালত (সহজে) বহন কৰিব পাৰা; আৰু সেইবিলাকৰ উণ আৰু সেইবিলাকৰ নৰম নোম, আৰু সেইবিলাকৰ কেশৰ দ্বাৰা, তোমালোকে কিছুকাল উপভোগ কৰিবলৈ (তেওঁ প্ৰস্তুত কৰিছে) বহু (আৱশ্যকীয়) বস্তু আৰু সম্বল।

৮২) আৰু আল্লাই যি বস্তুকেই সৃষ্টি কৰিছে তেওঁ তাৰে তোমালোকক দিছে ছাঁ; আৰু পৰ্বতসমূহৰ মাজত তোমালোকে আশ্ৰয় লবৰ কাৰণে বহু (উপযুক্ত) ঠাই নিৰ্ণয় কৰি দিছে; আৰু তাপৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ তোমালোকক তেওঁ সাজ দিছে, আৰু ৰণত শৰীৰ ৰক্ষা কৰিবলৈ বম্ববিলাক। এইদৰেই তেওঁ নিজ অনুগ্ৰহ তোমালোকৰ প্ৰতি সম্পূৰ্ণ কৰে, যাতে তোমালোক (তেওঁৰ) বাধ্য হোৱা।

৮৩) (এনে অনুগ্ৰহৰ) পাছতো যদি সিহঁত বিমুখ হয়, তেন্তে (জানিবা) তোমাৰ দায়িত্ব স্পষ্টৰূপে সংবাদ উত্থাপন কৰা মাথোন।

وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٠﴾

الْمَيْرُ إِلَى الطَّيْرِ مُسْحَرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا يُعْسِكُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨١﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَانًا وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ ﴿٨٢﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ الْأَكْنَانَا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِينَكُمْ مِنَ الْحَرِّ وَسَرَابِيلَ تَقِينَكُمْ بِأَسْكُمْ كَذَلِكَ يَتِمُّ نِعْمَتُهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨٣﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٨٤﴾

৮৪) সিহঁতে আল্লাৰ অনুগ্রহ বুজি পায়, অথচ তাৰ অমান্য কৰে, আৰু সিহঁতৰ সৰহভাগেই অবিশ্বাসী।

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْفُرُوهُمْ
الْكَافِرُونَ ﴿٨٤﴾

৮৫) আৰু সেই দিনা প্ৰত্যেক সম্প্ৰদায়ৰ পৰা আমি একোজন সাক্ষী উত্থাপন কৰিম; তেতিয়া অবিশ্বাসীবিলাকক (ওজৰ আপত্তি কৰিবলৈ অনুমতি দিয়া নহ'ব, আৰু সিহঁতক অনুতাপ কৰিবলৈও সুযোগ দিয়া নহ'ব।

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَيْسَ دُونَ
لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا لَهُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٥﴾

৮৬) আৰু তেতিয়া অনায়াকাৰীবিলাকে শাস্তি দেখা পাব, আৰু সেই শাস্তি সিহঁতৰ কাৰণে লঘু কৰা নহ'ব, আৰু সিহঁতক অৱসৰো দিয়া নহ'ব।

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ
وَلَهُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٦﴾

৮৭) আৰু যিবিলাকক সিহঁতে আল্লাৰ সমানে উপাস্য পাতিছিল সেইবিলাকক সিহঁতে দেখা পাই ক'ব, হে আমাৰ প্ৰভু, তোমাক এৰি যিবিলাকক তোমাৰ সমান পাতি লৈ আমি আহ্বান কৰিছিলোঁ সেইবিলাক ইহঁতেই; তেতিয়া সিহঁতে সিহঁতক ওলটাই এই প্ৰত্যুত্তৰ দিব,—নহয়, নিশ্চয় তোমালোক মিথ্যাবাদী।

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا
هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ
فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٧﴾

৮৮) আৰু সেইদিনা সিহঁতে আল্লাৰ সম্মুখত বাধ্যতা স্বীকাৰ কৰি মূৰ দৌৱাব, আৰু সিহঁতে যি মিছা সাজিছিল সিহঁতৰ পৰা সমূলি অদৃশ্য হ'ব।

وَأَلْقُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلْمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿٨٨﴾

৮৯) যিবিলাকে অবিশ্বাস কৰিছে আৰু আল্লাৰ পথৰ পৰা (মানুহক) প্ৰতিৰোধ কৰিছে সিহঁতৰ প্ৰতি আমি বৃদ্ধি কৰিম শাস্তিৰ ওপৰত শাস্তি, কিয়নো সিহঁতে (নিজ অনায়া আচৰণৰ দ্বাৰা) অশাস্তিৰ সৃষ্টি কৰিছিল।

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ
عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٩﴾

৯০) আৰু এনে এদিন আহিব যেতিয়া প্ৰত্যেক সম্প্ৰদায়ৰ মাজত সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে সিহঁতৰ মাজৰে পৰা একোজন (নবীক) সাক্ষীৰূপে উত্থাপন

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ

কৰিম। আৰু (হে ৰচুল,) তেনে অবিশ্বাসীবিলাকৰ বিপক্ষে তোমাকো সাক্ষীৰূপে উপস্থিত কৰিম। আৰু (এই হেতু) তোমাৰ প্ৰতি আমি এই ধৰ্মগ্ৰন্থখন অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ; ইয়াৰ মাজত আছে (ধৰ্ম সম্বন্ধে) সকলো বিষয়ৰ সুস্পষ্ট বিৱৰণ, আৰু আত্ম-সমৰ্পণ কৰোঁতাসকলৰ নিমিত্তে পথ-প্ৰদৰ্শন, আৰু কৰুণা, আৰু শুভ-সংবাদ।

৯১) নিশ্চয় আল্লাই ন্যায় কাৰ্য্য আৰু হিত সাধন আৰু আত্মীয়-স্বজনক দান কৰিবলৈ আদেশ দিছে, আৰু নিৰ্গত কাৰ্য্য আৰু দুৰাচাৰ আৰু বিদ্ৰোহাচৰণ কৰিবলৈ নিষেধ কৰিছে: তেওঁ তোমালোকক ইয়াকে উপদেশ দিছে, তোমালোকে যেন সেই উপদেশ গ্ৰহণ কৰা।

৯২) আৰু যেতিয়া আল্লাৰ সৈতে চুক্তিত আবদ্ধ হোৱা তোমালোকে সেই চুক্তি পূৰ্ণ কৰিবা, আৰু শপত সমৰ্থন হৈ যোৱাৰ পাছত তাক ভঙ্গ নকৰিবা, কিয়নো স্বৰূপতে তোমালোকে আল্লাক (সেই শপতৰ) ৰক্ষক মানি লৈছিল: তোমালোকে যি কাৰ্য্যকে কৰা নিশ্চয় আল্লাই তাক জানে।

৯৩) আৰু তোমালোক এনে তিৰোতাজনীৰ নিচিনা নহবা যি নিজে কটা সূতাক শকত হোৱাৰ পাছত ছিঙি ছিন্ন-ভিন্ন কৰি পেলায়: এটা দল আন এটা দলতকৈ বেছি প্ৰবল হৈ পৰিছে এই কাৰণে তোমালোকে নিজৰ শপতক ইজনে সিজনক প্ৰতাৰণা কৰিবৰ অৰ্থে উপায় স্বৰূপ স্থিৰ কৰিছা: ইয়াৰ দ্বাৰা আল্লাই তোমালোকক পৰীক্ষা কৰিছে মাথোন: আৰু যি বিষয়ে তোমালোকে (ইহজীৱনত) বিৰোধ কৰিছা, পুনৰুত্থানৰ দিনা তেওঁ নিশ্চয় তাকে জ্বল্জ্বল কৰি দেখুৱাব।

৯৪) আৰু আল্লাই ইচ্ছা কৰা হ'লে, তোমালোকৰ সকলোকে নিশ্চয় একোটি

وَجَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَهُمْ شَهِيدًا عَلَىٰ هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٩٤﴾

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَائِي ذِي
الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ
يُعْظَمُ لَعْنَكُمْ تَذَكُّرُونَ ﴿٩٥﴾

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْفُضُوا الْأَيْمَانَ
بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩٦﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي تَقَضَّ عُزْلُهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ
أَنْكَارًا تَتَخَدُّونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَالِيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ
أُمَّةً هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبُلُوكُمُ اللَّهُ بِهُ وَيُبَيِّنُ
لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٧﴾

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ

সম্প্ৰদায়ত পৰিণত কৰিলেহেঁতেন; কিন্তু (প্ৰকৃততে) তেওঁ যাকে ইচ্ছা তাকে পথভ্ৰাস্ত হ'বলৈ দিয়ে, আৰু যাকে ইচ্ছা তাকে সুপথে লৈ যায়; আৰু তোমালোকে যি কাৰ্য্যকে কৰা সেই সম্বন্ধে নিশ্চয় তোমালোকক প্ৰশ্ন কৰা হ'ব।

৯৫) আৰু তোমালোকে ইজনে সিজনক প্ৰতাৰণা কৰিবৰ অৰ্থে নিজৰ শপতক উপায়স্বৰূপ স্থিৰ নকৰিবা; তেনে কৰিলে (তোমালোকৰ) ভবি দৃঢ়ৰূপে স্থাপিত হোৱাৰ পাছত পিছল খাব; আৰু (মানুহক) আল্লাৰ পথৰ পৰা যে প্ৰতিৰোধ কৰিছিল তাৰ বাবে দুৰ্গতিৰ সোৱাদ লব লাগিব, আৰু (পৰকালত) তোমালোকৰ নিমিত্তে থাকিব ডাঙৰ শাস্তি।

৯৬) আৰু আল্লাৰ সৈতে চুক্তিৰ সলনি সামান্য মূল্য গ্ৰহণ নকৰিবা; এয়ে প্ৰকৃত কথা, আল্লাৰ কাষত যি (প্ৰতিদান) আছে সি তোমালোকৰ নিমিত্তে অধিক মঙ্গলময়, যদিহে তোমালোকৰ জ্ঞান থাকে।

৯৭) তোমালোকৰ কাষত যি আছে সি (এদিন) শেষ হৈ যাব, কিন্তু আল্লাৰ কাষত যি আছে সি চিৰস্থায়ী; আৰু ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰোঁতাসকলে যি উৎকৃষ্ট কাৰ্য্য কৰিছে তাৰ উচিত প্ৰতিদান আমি তেওঁলোকক দিম।

৯৮) যেয়ে সৎকাৰ্য্য কৰে—পুৰুষেই হওক বা নাৰী—আৰু বিশ্বাসত যাৰ স্থিতি, ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই এনেজনক আমি পৰিত্ৰ জীৱন যাপন কৰিবলৈ (শক্তি) দিম; আৰু এনেসকলে যি উৎকৃষ্ট কাৰ্য কৰিছে তাৰ উচিত প্ৰতিদান আমি সেইসকলক নিশ্চয় দিম।

৯৯) আৰু চোৱাঁ, যেতিয়া তুমি কোৰ্-আন পাঠ

مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَ لَتَسْلُنَّ عَمَّا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٥﴾

وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَرِلَ قَدَمُ
بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَ تَذُوقُوا السُّوَاءَ بِمَا صَدَقْتُمْ عَنْ
سَيِّئِ اللَّهِ وَ لَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٦﴾

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ
هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَ مَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَ لَنَجْزِيَنَّ
الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْشَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَلَنَجْزِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً ۖ وَ لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ
بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ

কৰিবলৈ লোৱা, (আগতে) আল্লাৰ আশ্ৰয় প্ৰাৰ্থনা কৰিবা নিৰ্ব্বাসিত স্বয়তানৰ পৰা।

الرَّحِيمِ ۞

১০০) অৱশ্যে তাৰ কোনো ক্ষমতা নচলে সেইসকলৰ ওপৰত, যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰে আৰু নিজ প্ৰভুৰ প্ৰতি নিৰ্ভৰ কৰি থাকে।

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۞

১০১) তাৰ ক্ষমতা কেৱল সেইবিলাকৰ ওপৰতহে চলে যিবিলাকে তাক নিজৰ বন্ধু বুলি গ্ৰহণ কৰে, আৰু যিবিলাকে অইনক আল্লাৰ সমানে উপাস্য পাতে।

إِنَّمَا سُلْطَانُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَكَّلُونَ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ۞

১০২) আৰু আমি যেতিয়া এটা প্ৰত্যাদেশক আন এটা প্ৰত্যাদেশৰে সলনি কৰোঁ,—আৰু আল্লাই কি (আৰু কেতিয়া) অৱতীৰ্ণ কৰিব লাগে ভালকৈ জানে,—সিহঁতে ক'ব ধৰে, তুমি এজন মিছা সাজোঁতা মাথোন; নহয় সিহঁতৰ মাজৰ বহুতে (প্ৰকৃত কথা) নাজানে।

وَإِذَا بَدَأْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزَّلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۞

১০৩) তুমি কোৱাঁ, এই কোৰ্-আন তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা সত্যৰ সৈতে পৱিত্ৰ আত্মাই ক্ৰমে ক্ৰমে অৱতীৰ্ণ কৰিছে, যাতে ই আত্ম-সমৰ্পণ কৰোঁতাসকলৰ নিমিত্তে হ'ব পাৰে পথ-প্ৰদৰ্শন আৰু শুভ-সংবাদ।

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ۞

১০৪) সিহঁতে যে কয়, এজন মানুহে তেওঁক সঁচাকৈয়ে (গোপনে) শিক্ষা দিয়েহি, আমি স্বৰূপতে এই বিষয়ে পৰিষ্কাৰ; যাৰ পিনে সিহঁতে অযথা ইঙ্গিত কৰিছে তাৰ ভাষা বিদেশী, কিন্তু এই (কোৰ্-আনৰ) ভাষা হৈছে সুস্পষ্ট আৰ্বী।

وَلَقَدْ عَلَّمَهُ الْوَعْدُ أَنَّهُمْ يُقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجِبْ وَهَذَا لِسَانُ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ۞

১০৫) বাস্তৱতে যিবিলাকে আল্লাৰ নিদৰ্শন-সমূহত বিশ্বাস নকৰে সিহঁতক আল্লাই পথ-প্ৰদৰ্শন নকৰে; আৰু সিহঁতে ভোগ কৰিব যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি।

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞

১০৬) প্রকৃত কথা এই, সেইবিলাকেহে মিছা সাজে, যিবিলাকে আল্লাৰ নিদৰ্শনসমূহত বিশ্বাস নকৰে; আৰু সেইবিলাকেই অসত্যবাদী।

১০৭) যিবিলাকে (এবাৰ) বিশ্বাস স্থাপন কৰাৰ পাছত পুনৰায় আল্লাত অবিশ্বাস কৰে,—অৱশ্যে এনেজনৰ কথা পৃথক যিজনক (অবিশ্বাসী অৱস্থাত থাকিবলৈ) বাধ্য কৰা হয়, অথচ তেওঁৰ অন্তৰ বিশ্বাসত নিশ্চিত্ত,—কিন্তু নিজেই নিজৰ হিয়া অবিশ্বাসৰ নিমিত্তে মুকলি কৰি ৰাখে, সিহঁতৰ প্ৰতি পৰিব আল্লাৰ ক্ৰোধ, আৰু সিহঁতে ভোগ কৰিব ডাঙৰ শাস্তি।

১০৮) ইয়াৰ কাৰণ এই, সিহঁতে পৰলোকতকৈ ইহলোকৰ জীৱনকে অধিক ভাল পাইছে; আৰু অবিশ্বাসীবিলাকক আল্লাই যে সুপথ প্ৰদৰ্শন নকৰে তাৰো এয়ে কাৰণ।

১০৯) সিহঁতৰেই অন্তৰসমূহত আৰু সিহঁতৰ কাণত আৰু সিহঁতৰ চকুবোৰত আল্লাই মোহৰ মাৰিছে; আৰু সিহঁতেই হৈছে আওকণীয়া।

১১০) সিহঁতেই যে পৰলোকত ক্ষতিগ্ৰস্ত হ'ব ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই।

১১১) কিন্তু নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভু,—যিবিলাকে অত্যাচাৰ সহ্য কৰাৰ পাছত দেশত্যাগ কৰিছিল আৰু (আল্লাৰ পথত) সংগ্ৰাম কৰিছিল আৰু ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰিছিল সেইবিলাকৰ প্ৰতি,—এনে কাৰ্য্যৰ কাৰণে নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভু শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

১১২) সেইদিনা প্ৰত্যেক আত্মাই কেৱল নিজৰ হৈ টানকৈ খাটনি ধৰিবলৈ (আগ বাঢ়ি) আহিব, আৰু যি কাৰ্য্য প্ৰত্যেক আত্মাই কৰিছিল তাৰ প্ৰতিদান

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَذِبُونَ ﴿١٠٦﴾

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٧﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٨﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعَهُمْ وَابْصَارَهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٠٩﴾

لَا جُزْمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَسِرُونَ ﴿١١٠﴾

ثُمَّ لَنْ رَّبِّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا قُتِلُوا ثُمَّ جَاهِدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا غَفُورٌ

رَحِيمٌ ﴿١١١﴾

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِجُودِلٍ عَنِ نَفْسِهَا وَتُوْفَى

পূৰ্ণমাত্ৰাই তাক দিয়া হ'ব; আৰু সেইবিলাকৰ
প্ৰতি কোনো অন্যায় কৰা নহ'ব।

كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهِيَ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١٧﴾

১১৩) আৰু আল্লাই উপমা দিছে এনে এখন
নগৰৰ যি (এক সময়ত) নিৰাশদ, শাস্তিপূৰ্ণ
আছিল; তালৈ তাৰ উপজীৱিকা সকলো ঠাইৰ
পৰা প্ৰচুৰ পৰিমাণে আহিছিল; কিন্তু সেই নগৰৰ
অধিবাসীবিলাকে আল্লাই দিয়া অনুগ্ৰহ সমূহৰ
কাৰণে তেঁৰ অশলাগী হৈছিল। গতিকে সিহঁতে যি
অসৎ কৰ্ম কৰিছিল তাৰ বাবে আল্লাই সিহঁতক
অস্তিম অনশন আৰু আতঙ্কৰ সোৱাদ লবলৈ
দিলে।

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُّطْمَئِنَّةً
يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَكَفَمَتْ
بِأَنْعَمِ اللَّهِ فَأَذَقَهَا اللَّهُ لِيَّاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ
بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٣﴾

১১৪) আৰু স্বৰূপতে সিহঁতৰে মাজৰ পৰা
সিহঁতৰ ওচৰলৈ এজন বচুল আহিছিল; কিন্তু
সিহঁতে তেওঁক মিছলীয়া ভাবি গ্ৰহণ নকৰিলে;
সেই কাৰণে সিহঁতে অন্যায় কৰি থাকোঁতেই
সিহঁতক (আল্লাৰ) শাস্তিয়ে ধৰিলে।

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ
الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٤﴾

১১৫) এতেকে তোমালোকক আল্লাই যি বৈধ,
বিশুদ্ধ জীৱিকা দান কৰিছে তাৰে পৰা আহাৰ
কৰিবা; আৰু আল্লাই দিয়া অনুগ্ৰহৰ নিমিত্তে
তেওঁৰ শলাগ লবা, যদিহে তোমালোকে কেৱল
তেওঁৰেই আৰাধনা কৰা।

تَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا
بِعَمَلِكُمْ لِلَّهِ إِنَّ كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿١١٥﴾

১১৬) কেৱল এইবিলাকহে তেওঁ তোমালোকৰ
কাৰণে অবৈধ কৰিছে,—যি জন্তু বধ কৰোঁতে
আল্লাত ভিন্ন আইনৰ নাম লোৱা হৈছে; কিন্তু যি
অবাধ্য নহৈ আৰু সীমা লঙ্ঘন নকৰি নিৰুপায়
অৱস্থাত (প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিব লগাত) পৰে, তাৰ
কাৰণে আল্লা নিশ্চয় শ্ৰেষ্ঠ মাৰ্জ্জনাকাৰী, পৰম
দানশীল।

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزِرِ
وَمَا أُهْلٍ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاطِلٍ وَ
لَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٦﴾

১১৭) আৰু তোমালোকৰ জিভাবোৰে যি অসত্য
বৰ্ণনা কৰে তাকে অনুসৰি আল্লাৰ বিৰুদ্ধে মিছা

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا

সাজিবৰ অৰ্থে তোমালোকে (নিজ ফালৰ পৰা) এই বুলি নকবা, এই বস্তু বৈধ আৰু সেই বস্তু অবৈধ। যিবিলাকে মিছা সাজি আল্লাৰ বিৰুদ্ধে অসত্য আৰোপ কৰে সিহঁত নিশ্চয় কেতিয়াও সফলমনোৰথ নহয়।

১১৮) (পাৰ্থিৱ জীৱনৰ) সম্বল যত্নকিঞ্চিৎ; কিন্তু (পৰলোকত) সিহঁতে ভোগ কৰিব যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি।

১১৯) আৰু ইহুদীবিলাকৰ প্ৰতি যি আমি অবৈধ কৰিছিলোঁ তাৰ উল্লেখ ইতিপূৰ্বে তোমাৰ আগত কৰিছোঁ; আৰু (এনে বিধান দ্বাৰা) সিহঁতৰ প্ৰতি অন্যায় কৰা নাছিলোঁ, বৰং সিহঁতে নিজৰ প্ৰতি নিজেই অন্যায় কৰিছিল।

১২০) আকৌ যিবিলাকে নাজানি নুবুজি অসৎ কৰ্ম কৰে, কিন্তু তাৰ পিছত অনুতাপ কৰি নিজৰ সংস্কাৰ কৰে, সেইবিলাকৰ নিমিত্তে এনে কৰাৰ পাছত নিশ্চয় প্ৰভু শ্ৰেষ্ঠ মাৰ্জ্জনাকাৰী, পৰম দানশীল।

১২১) বাস্তৱতে ইব্ৰাহিম আছিল এজন আদৰ্শ ধৰ্ম-নেতা,—আল্লাৰ একান্ত বাধ্য, একনিষ্ঠ সেৱক; আৰু তেওঁ বহু-ঈশ্বৰবাদীবিলাকৰ মাজৰ কেতিয়াও নাছিল।

১২২) আল্লাই দিয়া বহু অনুগ্ৰহৰ কাৰণে তেওঁৰ কাষত (সততে) তেওঁ কৃতজ্ঞ। তেওঁক আল্লাই নিজেই (ৰচুলৰ পদৱিৰ নিমিত্তে) বাচি লৈছিল, আৰু তেওঁক পোন বাটেদি পৰিচালিত কৰিছিল।

১২৩) আৰু তেওঁক ইহলোকত আমি মঙ্গল দান কৰিছিলোঁ; আৰু ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, পৰলোকতো তেওঁ অৱশ্যে থাকিব ধৰ্মপৰায়ণ-সকলৰ মাজত।

حَلَلْ وَهَذَا حَرَامٌ تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ
إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٨﴾

مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٩﴾

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ
مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَنَنَّهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
يُظِلُّونَ ﴿١٢٠﴾

تُؤْمِنُ رَبَّكَ الَّذِينَ عَلِمُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ
تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا
لَعَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢١﴾

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٢﴾

شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ إِجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢٣﴾

وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَرَأَيْنَاهُ فِي الآخِرَةِ لَمِنَ
الصَّالِحِينَ ﴿١٢٤﴾

১২৪) (হে নবী) অৱশেষত আমি তোমাৰ প্ৰতি এই প্ৰত্যাদেশ কৰিলোঁ, একনিষ্ঠ সেৱক ইব্ৰাহিমৰ ধৰ্ম-পদ্ধতি তুমি অৱলম্বন কৰা, কিয়নো তেওঁ বহু-ঈশ্বৰবাদীবিলাকৰ মাজৰ নাছিল।

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٤﴾

১২৫) কেৱল সেইবিলাকৰ নিমিত্তে জিৰণিৰ পৱিত্ৰ দিন নিৰূপিত কৰা হৈছিল যিবিলাকে এই বিষয়ে বাদ-বিসম্বাদ কৰিছিল, আৰু বাস্তৱতে যিবোৰ কথা লৈ সিহঁতে বাদ-বিসম্বাদ কৰিছিল সেই সম্বন্ধে পুনৰুত্থানৰ দিনা তোমাৰ প্ৰভুৱে নিশ্চয় সিহঁতৰ মাজত বিচাৰ কৰিব।

إِنَّمَا جَعَلْنَا السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اتَّخَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَفُونَ ﴿١٢٥﴾

১২৬) প্ৰাজ্ঞতা আৰু উত্তম উপদেশ দবাৰা তোমাৰ প্ৰতিপালকৰ পথলৈ (সকলোকে) আহ্বান কৰা, আৰু যদি সিহঁতৰ সৈতে তৰ্ক কৰিব লগীয়া হয় এনেভাৱে তৰ্ক কৰিবা যি অতি উৎকৃষ্ট। যি তেওঁৰ পথ এৰি বিপথে যায় তাক তোমাৰ প্ৰভুৱে ভালকৈ জানে; আৰু তেওঁ সেইসকলকো ভালকৈ জানে যিসকল সুপথ-প্ৰাপ্ত।

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْظِعِ الْحَسَنَةِ
وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ
بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٦﴾

১২৭) আৰু যদি তোমালোকে সিহঁতৰ কঠোৰতাৰ প্ৰত্যুত্তৰ দিয়া, তেন্তে যি পৰিমাণে তোমালোকৰ সৈতে কঠোৰ ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল তোমালোকে সেই অনুৰূপ কঠোৰ ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰা; কিন্তু যদি তোমালোকে ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰা ই নিশ্চয় ধৈৰ্য্যশীলসকলৰ নিমিত্তে অধিক মঙ্গলজনক।

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِسَبَلٍ مَا عَوَّبْتُمْ بِهِ
وَلَيْنَ صَبْرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٧﴾

১২৮) আৰু (হে নবী,) তুমি ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰি থাকিবা; আৰু তোমাৰ ধৈৰ্য্য ধাৰণ যেন কেৱল আল্লাৰ কাৰণে হয়; আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে তুমি বেজাৰ নকৰিবা; আৰু সিহঁতে যি কু-অভিসন্ধি কৰে তাৰ কাৰণে তুমি মনত একো সঙ্কোচ বোধ নকৰিবা।

وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ
وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٨﴾

১২৯) যিসকলে আল্লালৈ ভয় ৰাখে, আৰু যিসকলে পৰৰ হিত সাধন কৰি থাকে নিশ্চয় সেইসকলৰ সঙ্গী আল্লা।

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ

مُحْسِنُونَ ﴿١٢٩﴾

Part 15

Chapter 17

চুৰা ১৭

BANIISRA'IL

বনি ইস্ৰাইল : ইস্ৰাইল বংশ মকাত অবতীৰ্ণ

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ নামত।

পঞ্চদশ পাৰা

২) পৰম পৱিত্ৰ সেইজনেই যিজনে নিশা থাকোঁতে নিজ ভৃত্যক লৈ গৈছিল পৱিত্ৰ মচ্‌যিদৰ পৰা সেই দূৰৱৰ্তী মচ্‌যিদলৈ যাৰ পাৰ্শ্বস্থ ঠাইবোৰক আমি মঙ্গলেৰে পৰিপূৰ্ণ কৰিছোঁ; (আমাৰ উদ্দেশ্য আছিল,) আমি নিজ নিদৰ্শনসমূহৰ কিছু ভাগ তেওঁক প্ৰদৰ্শন কৰোঁ; নিশ্চয় তেৱেঁই সকলো শুনোতা, সকলো দেখোতা।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

النحل

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ يَلْبَسُ الْحَرَامَ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَوَّأْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢﴾

النحل

৩) আৰু মুচাক আমি ধৰ্মগ্ৰন্থ দান কৰিছিলোঁ, আৰু তাকে ইস্ৰাইলৰ সন্তান-সন্ততিৰ নিমিত্তে পথ-প্ৰদৰ্শন স্বৰূপ নিৰ্দ্দিষ্ট কৰিছিলোঁ; আৰু (তাতে এই আদেশ দিছিলোঁ) তোমালোকে মোক এৰি অইনক বন্ধক স্বৰূপ কেতিয়াও গ্ৰহণ নকৰিবা।

وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا تَقْوَىٰ وَامِنْ دُونِي وَكَيْلًا ﴿٣﴾

৪) যিবিলাকক নুহৰ লগতে আমি (নাৰত) তুলি লৈ ৰক্ষা কৰিছিলোঁ সেইবিলাকৰেই তোমালোক বংশধৰ; বাস্তৱিকতে তেওঁ আছিল এজন কৃতজ্ঞ সেৱক।

ذُرِّيَّتِهِ مِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴿٤﴾

৫) আৰু ইস্ৰাইলৰ সন্ততিৰ প্ৰতি পঠোৱা ধৰ্ম-গ্ৰন্থত আমি এই মীমাংসা স্থিৰ কৰিছিলোঁ :

وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ

তোমালোকে নিশ্চয় দেশত দুবাৰ অশান্তিৰ সৃষ্টি কৰিবা, আৰু নিশ্চয় অতিপাত উদ্ধতালিৰ আচৰণ প্ৰদৰ্শন কৰিবা।

فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ①

৬) পিছত যেতিয়া সেই দুয়ো প্ৰতিশ্ৰুতিৰ প্ৰথমটোৰ সময় পালেহি তেতিয়া আমি তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে আমাৰ ভীষণ যুঁজাৰু ভূতাবিলাক প্ৰেৰণ কৰিলোঁ; সেইবিলাকে নগৰৰ ভিতৰলৈ সোমাই আহিল; আৰু (আমাৰ) পূৰ্ণ হ'ব লগীয়া প্ৰতিশ্ৰুতি পূৰ্ণ হ'ল।

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ①

৭) কালচক্ৰত সিহঁতৰ ওপৰত আমি তোমালোকক পুনৰায় ক্ষমতা দান কৰিলোঁ, আৰু প্ৰচুৰ ধন-সম্পদ আৰু বহু সম্ভান-সম্ভতি দবাৰা তোমালোকক সাহায্য কৰিলোঁ, আৰু তোমালোকক সংখ্যা-গৰিষ্ঠ জাতি কৰি তুলিলোঁ।

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ①

৮) (এনে অৱস্থাত) যদি তোমালোকে সজ কাম কৰিছা নিজ আত্মাসমূহৰ কাৰণেই সজ কাম কৰিছা; আৰু যদি অসৎ কাম কৰিছা সিও নিজ নিজ আত্মাসমূহৰ কাৰণে; তাৰ পিছত যেতিয়া দিবতীয় প্ৰতিশ্ৰুতিৰ সময় পালেহি (তেতিয়া আমি আন কিছুমানক পঠালোঁ) যাতে সিহঁতে (আক্ৰমণ কৰি) তোমালোকৰ মুখ বিষাদৰে মলিন কৰে, আৰু যাতে সিহঁতে প্ৰথমবাৰ যিদৰে মচুযিদৰ ভিতৰলৈ সোমাই আহিছিল সেইদৰে (আৰু এবাৰ) সোমাই আহে, আৰু যাতে সিহঁতৰ হাতত যি পৰে তাকে সমূলি বিনাশ কৰে।

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ①

৯) এনে হ'ব পাৰে তোমালোকৰ প্ৰভুৱে তোমালোকৰ প্ৰতি কৰুণা প্ৰদৰ্শন কৰে; কিন্তু যদি তোমালোক (পূৰ্বৰ বিৰুদ্ধাচৰণৰ পিনে) উভতি যোৱা, আমিও (শাস্তি দিবলৈ) উভতি আহিম; আৰু অবিশ্বাসীবিলাকৰ নিমিত্তে আমি নৰকক বন্দীশাল কৰি থৈছোঁ।

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدْتُمْ عَدَاوًا وَجَعَلْنَا

جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ①

১০) বাস্তৱতে যি বাট আটাইতকৈ পোন সেই বাটেদি এই কোৰ্-আনে (মানুহক) পৰিচালিত কৰে, আৰু যি বিশ্বাসীসকলে সজ কাম কৰে সেইসকলক এই শুভ-সংবাদ প্ৰদান কৰে, তেওঁ-লোকলৈ নিশ্চয় থাকিব (আল্লাৰ) মহান প্ৰতিদান ;

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّذِي هِيَ أَلْوَمٌ وَيُكْثِرُ
الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ إِنَّ لَهُمْ
أَجْرًا كَبِيرًا ۝

১১) কিন্তু যিবিলাকে পৰলোকত বিশ্বাস নকৰে সিহঁতৰ নিমিত্তে আমি প্ৰস্তুত ৰাখিছোঁ যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি ।

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ۝

১২) আৰু মানুহে মঙ্গল প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ দৰে অমঙ্গলো প্ৰাৰ্থনা কৰে, কিয়নো মানুহ শীঘ্ৰতা প্ৰিয় ।

وَيَدْعُ الْإِنْسَانَ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ
عَجُولًا ۝

১৩) আৰু নিশা আৰু দিনক আমি দুটা নিদৰ্শন স্থিৰ কৰিছোঁ; আৰু নিশাৰ নিদৰ্শনক আমি আন্ধাৰৰে ঢাকিছোঁ; আৰু দিনৰ নিদৰ্শনক পোহৰ দিওঁতা কৰিছোঁ, যাতে তোমালোকে নিজ প্ৰভুৰ পৰা কৃপা বিচাৰিব পাৰা, আৰু যাতে বছৰবোৰৰ সংখ্যা আৰু সময়ৰ গতিৰ গণনাৰ জ্ঞান লাভ কৰিব পাৰা; আৰু (এই কোৰ্-আনত) সকলো-খিনি (জানিব লগীয়া) বিষয় আমি বিশ্লেষণ কৰি বৰ্ণনা কৰিছোঁ ।

وَجَعَلْنَا الْيَوْمَ وَالنَّهَارَ آيَةً لِلَّذِينَ
وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مَبْصُرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن
رَّبِّكُمْ وَتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلُّ
شَيْءٍ فَضْلُهُ تَفْصِيلًا ۝

১৪) আৰু প্ৰত্যেক মানুহৰ (কাৰ্য্যৰ) পৰিণাম তাৰেই গলত আমি বান্ধি ৰাখিছোঁ; আৰু পুনৰুত্থানৰ দিনা তাৰ (চকুৰ) আগতে তাৰ কাৰ্য্যালিপি উলিয়াই ৰাখিম; সেইখন সি খোলা দেখিবলৈ পাব ।

وَكُلِّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَلِيقَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ
لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَشْهُورًا ۝

১৫) (তোক আদেশ দিয়া হ'ব,) তুমি নিজৰ কাৰ্য্যালিপি পাঠ কৰা; আজি তোমাৰ বিৰুদ্ধে লেখ লবৰ নিমিত্তে তোমাৰ আত্মাই যথেষ্ট ।

إِقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ۝

১৬) যিজনে সুপথে যাব ধৰিছে সেইজনে সুপথ

مِنَ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ

লাভ কৰিছে কেৱল নিজৰ মঙ্গলৰ নিমিত্তে; আৰু যিজন বিপথে গৈছে সেইজনে বিপথে গৈ নিজৰে অনিষ্ট সাধন কৰিছে। আৰু কোনো এজন ভাৰ বহন কৰোঁতাই অইনৰ ভাৰ বহন নকৰিব; আৰু (কোনো জাতিকে সতৰ্ক কৰি দিবলৈ) বচুল শ্ৰেৰণ নকৰালৈকে আমি শাস্তি নিদিওঁ।

১৭) আৰু যেতিয়া কোনো এখন নগৰ ধ্বংস কৰিবলৈ আমি সক্ষম কৰোঁ তেতিয়া (প্ৰথমে) সুখ-শান্তিত থকা নগৰবাসীবিলাকলৈ (বচুলৰ দবাৰা) আমাৰ আদেশ পঠাওঁ; তথাপি যদি সিহঁতে তাৰ বিৰুদ্ধাচৰণ কৰে, সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে (আমাৰ শাস্তিৰ) বাণী সিদ্ধান্ত হয়। তাৰ ফলত আমি সিহঁতৰ সমূলি ধ্বংস সাধন কৰোঁ।

১৮) আৰু নুহৰ পিছত (সেইদৰে) কত জাতিকে আমি ধ্বংস কৰি আহিছোঁ; আৰু নিজ ভৃত্যবিলাকৰ অপৰাধসমূহ সম্পূৰ্ণৰূপে জানিবলৈ (আৰু) দেখিবলৈ তোমাৰ প্ৰভুৱেই যথেষ্ট।

১৯) যেয়ে ইহজীৱনৰ (অস্থায়ী সুখৰ) বাসনা কৰে, আমাৰ যি ইচ্ছা সেয়ে আৰু যাকে ইচ্ছা তাকে ইহজীৱনতেই শীঘ্ৰে প্ৰদান কৰিম; পিছত তাৰ নিমিত্তে আমি স্থিৰ কৰি থৈছোঁ নৰক; তাতে সি প্ৰবেশ কৰিব নিন্দিত হৈ, ঘৃণিত হৈ।

২০) কিন্তু যি সকলে পৰলোকৰ (সুখ-শান্তিৰ) কামনা কৰে, আৰু তাৰ কাৰণে যেনে সাধনা কৰা উচিত তেনে সাধনা কৰে, আৰু বিশ্বাসত দৃঢ় হৈ থাকে, সেইসকলৰ সাধনা (আল্লাৰ ওচৰত) আদৰণীয়।

২১) আমি সকলোকে সাহায্য কৰোঁ—এই বিলাককো আৰু সেইবিলাককো—তোমাৰ প্ৰতিপালন দানৰ ভাগ দি; আৰু তোমাৰ প্ৰতিপালকৰ দান সীমাবদ্ধ নহয়।

فَاتَمَّا يَصِلُ عَلَيْهَا وَلَا تَزِدُ وَإِنَّهُ يُزِدُ أُخْرُسُ
وَمَا كُنَّا مُتَدَبِّرِينَ كَذَّبَتْ رَسُولًا ۝

وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا
فَتَفْسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ۝

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَى
بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ جَعَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِنَسْ
تُرِيْدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلِيْهَا مِنْ دُمُوْمَا
مَذْحُوْرًا ۝

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَوَّيْنَا لَهَا رِيسِيْهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَئِكَ كَانَ سَعِيْدُهُمْ مَشْكُوْرًا ۝

كُلَّا نُمِدُّ هُوْلَاءَ وَهَؤْلَاءَ مِنْ عَطَائِ رَبِّكَ وَمَا
كَانَ عَطَائِ رَبِّكَ مَحْطُوْرًا ۝

২২) তুমি লক্ষ্য কৰাঁ, (এই পাৰ্থিৱ জীৱনত) আমি তেওঁলোকৰ কিছুমানক কিছুমানৰ ওপৰত কিৰূপে শ্ৰেষ্ঠতা দান কৰিছোঁ; আৰু পৰলোকৰ জীৱন নিশ্চয় সম্পন্নত অধিক মহান আৰু শ্ৰেষ্ঠতাত উচ্চতম।

২৩) আল্লাৰ অংশী কৰি তুমি আন উপাস্য নাপাতিবা। তেনে কৰিলে তুমি বহি পৰিবা নিন্দিত হৈ, লাঞ্চিত হৈ।

২৪) আৰু তোমাৰ প্ৰভুৱে নিশ্চিতকৈ আদেশ দিছে—তেওঁক (আল্লাক) এৰি তোমালোকে অইনৰ আৰাধনা নকৰিবা; আৰু পিতৃ-মাতৃৰ সৈতে সদয় ব্যৱহাৰ কৰিবা; দুয়োৰ এজনে অথবা দুয়ো তোমাৰ সৈতে বুঢ়া বয়স পালে দুইৰে প্ৰতি অপ্ৰীতিকৰ এটি শব্দও উচ্চাৰণ নকৰিবা; আৰু তেওঁলোক দুইকে গৰিহা নকৰিবা, আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে আদৰ সম্প্ৰদান কৰা কথা পাত্ৰিবা।

২৫) আৰু তুমি দুইকে মৰমেৰে বিনয়ৰ পাখিৰে ঢাকি লবা, আৰু এইদৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিবা,—হে মোৰ প্ৰভু, শিশু অৱস্থাত যিদৰে দুয়ো মোৰ পোহপাল কৰিছিল সেইদৰে তুমিও তেওঁলোকৰ প্ৰতি কৰুণা বৰ্ষণ কৰাঁ।

২৬) তোমালোকৰ অন্তৰসমূহত যি নিহিত সকলো তোমাৰ প্ৰভুৱে ভালকৈ জানে; যদি তোমালোক ধৰ্মপৰায়ণ হোৱা তেস্তে (জানি থোৱাঁ) তেওঁ সেইসকলৰ প্ৰতি শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল যিসকলে (অনুতপ্ত মনেৰে) তেওঁৰ ফালে ঘূৰি আহে।

২৭) আৰু আত্মীয় স্বজনক আৰু দীন-দুখীয়াক আৰু পথিকক সিহঁতৰ যি (ন্যায্য) স্বত্ব প্ৰদান কৰিবা; আৰু অপৰিমিতৰূপে ধন ব্যয় নকৰিবা।

أَنْظُرَ كَيْفَ فَضَلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَالْآخِرَةُ الْكُبْرُ
دَرَجَاتٍ وَالْكَبْرُ تَفْضِيلًا ۝

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعَدَ مَذْمُومًا
مَخْذُومًا ۝

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا آيَاتِهِ وَيَالِ الَّذِينَ
إِحْسَانًا إِنَّمَا يَبْلُغُنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ
كِلَيْهِمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آيٌ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا
قَوْلًا كَرِيمًا ۝

وَإخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ
رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْنِي صَغِيرًا ۝

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِن تَكُونُوا صَاحِبِينَ
فَاتَهُ كَانَ لِلَّهِ أَزْيُنٌ عَفُورًا ۝

وَأَيُّ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقُّهُ وَالْيَسِيرِينَ وَالْبَنِي السَّبِيلِ
وَلَا يُبْدِرُ تَبْدِيرًا ۝

২৮) যিবিলাকে ধন অপৰিমিতৰূপে ব্যয় কৰে সিহঁত নিশ্চয় শ্বয়তানবিলাকৰ ভাই-ককাই; আৰু শ্বয়তান হৈছে নিজ প্ৰভুৰ অশলাগী।

إِنَّ الْمُبَدِّرِينَ كَانُوا أَعْوَانَ الشَّيْطَانِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٨﴾

২৯) আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা যি কৰুণাৰ আশা কৰা তাকে বিচাৰি ফুৰিব লগাত সিহঁতৰ পৰা যদি তুমি মুখ ঘূৰাই লবলৈ বাধ্য হোৱা, তেন্তে মিঠা মাতৰে (এই কথা) সিহঁতক বুজাই দিবা।

وَأَمَّا تَعْرِضَنَ عَنْهُمْ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا ﴿٢٩﴾

৩০) আৰু তুমি নিজৰ হাত নিজৰ ডিঙিতেই বান্ধি নথবা, নাইবা হাত অতিপাত দীঘল নকৰিবা; তেনে কৰিলে তুমি নিন্দনীয়, নিঃসহায় হৈ পৰি থাকিবা।

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسِطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ﴿٣٠﴾

৩১) নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভুৱে যাৰে ইচ্ছা তাৰে নিমিত্তে জীৱিকা প্ৰশস্ত কৰে, আৰু (প্ৰয়োজন অনুসৰি) সঙ্কীৰ্ণও কৰে; অৱশ্যে তেওঁ নিজ ভূতাবিলাকৰ অৱস্থা ভালকৈ জানে, ভালকৈ দেখে।

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣١﴾

৩২) আৰু দাৰিদ্ৰ্যৰ আশঙ্কা কৰি তোমালোকে নিজ সম্বান-সম্বতিৰ প্ৰাণ নাশ নকৰিবা। জীৱিকা প্ৰদান কৰোঁ আমিয়ে, সিহঁতকো আৰু তোমালোককো ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, সিহঁতৰ প্ৰাণ নাশ কৰা গুৰুতৰ পাপ।

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَّحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِنَّا لَكُرَّانٌ قَاتِلُهُمْ كَانَ خَطًا كَبِيرًا ﴿٣٢﴾

৩৩) আৰু ব্যভিচাৰৰ ওচৰো নাচাপিবা; নিশ্চয় ব্যভিচাৰ অশিষ্ট কাৰ্য্য আৰু নিকৃষ্ট আচৰণ।

وَلَا تَقْرُبُوا الزَّانِيَةَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٣٣﴾

৩৪) আৰু যি আত্মাক বধ কৰিবলৈ আত্মাই নিষেধ কৰিছে তাক অযথা কাৰণে তোমালোকে কেতিয়াও বধ নকৰিবা। আৰু এজনক যদি অনায়ৰূপে বধ কৰা হয়, স্বৰূপতে সেইজনৰ উত্তৰাধিকাৰীক (প্ৰতিশোধ নাইবা হত্যা-মূল্য

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَن قَتَلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِرَبِّهِ سُلْطَانًا فَلْيُشْرَفْ

দাবী কৰিবৰ) অধিকাৰ আমি দান কৰিছোঁ; কিন্তু সি হত্যা সম্বন্ধে (নিৰ্দ্দিষ্ট) সীমা অতিক্ৰম কৰা অনুচিত; ইয়াৰ কাৰণ এই, (আইনৰ) সাহায্য লবৰ ক্ষমতা তাক দিয়া হৈছে।

فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿١٧﴾

৩৫) আৰু মঙ্গল সাধনৰ উদ্দেশ্য বিনে মাউৰাৰ ধন-সম্পত্তিৰ ওচৰো নাচাপিবা, যেতিয়ালৈকে সি সাবালক অৱস্থা নাপায়; আৰু তোমালোকে কৰা অঙ্গীকাৰ পালন কৰিবা; নিশ্চয় প্ৰত্যেক অঙ্গীকাৰ সম্বন্ধে প্ৰশ্ন কৰা হ'ব।

وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ﴿١٨﴾

৩৬) আৰু (বস্তুৰ) মাপ-জোখ কৰোঁতে পূৰ্ণ পৰিমাণ দিবা; আৰু সঠিক তৰ্জুৰে ওজন কৰিবা; এয়ে কল্যাণকৰ, ইয়াৰ পৰিণামো মঙ্গলজনক।

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كُنْتُمْ وَزِنًا بِالْقَوَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿١٩﴾

৩৭) আৰু যি বিষয়ে তোমাৰ (সঠিক) জ্ঞান নাই তাৰ অনুধাৱন নকৰিবা; এই সম্বন্ধে কাণ আৰু চকু আৰু অন্তঃকৰণ প্ৰভৃতিৰ প্ৰত্যেকটোকেই নিশ্চয় প্ৰশ্ন কৰা হ'ব।

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٢٠﴾

৩৮) আৰু পৃথিৱীত তুমি উদ্ধতালি কৰি ঘূৰি নুফুৰিবা, কিয়নো এইদৰে তুমি পৃথিৱীক কেতিয়াও ফালিব নোৱাৰা, আৰু কেতিয়াও পৰ্ব্বতসমূহৰো সমান ওখ হ'ব নোৱাৰা।

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٢١﴾

৩৯) এনেবোৰ নিকৃষ্ট আচৰণ তোমাৰ প্ৰভুৰ কাষত অতিশয় ঘণনীয়।

كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٢٢﴾

৪০) তোমাৰ প্ৰভুৱে তোমাৰ প্ৰতি যি পূৰ্ণ জ্ঞানৰ অৱতাৰণা কৰিছে ই (এই কোৰ্ আন) তাৰে এক অংশ মাত্ৰ; এতেকে আল্লাৰ সঙ্গী কৰি তুমি আন উপাস্য পাতি নলবা; তাকে যদি কৰা তোমাক নৰকত নিক্ষেপ কৰা হ'ব, নিৰ্দ্দিষ্ট, বৰ্জিত অৱস্থাত।

ذَٰلِكَ وَمَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُنْفِقُ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّحْرُومًا ﴿٢٣﴾

৪১) কি! ই সম্ভৱপৰ নে, তোমালোকৰ প্ৰভুৱে তোমালোকক পুত্ৰবিলাক দান কৰিবলৈ বাচি লৈছে, কিন্তু তেওঁ নিজে গ্ৰহণ কৰিছে ফিৰিশ্বতা-বিলাকৰ কিছুমানক কন্যাৰূপে? ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, প্ৰকৃততে তোমালোকে এটা অতিশয় গুৰুতৰ কথা কব ধৰিছা!

৪২) আৰু স্বৰূপতে এই কোৰ্-আনত আমি নানাৰূপে (সত্য) বৰ্ণনা কৰিছোঁ, সিহঁতে যেন উপদেশ গ্ৰহণ কৰে; কিন্তু ইয়াৰ দ্বাৰা সিহঁতৰ অসন্তোষহে বৃদ্ধি পাইছে।

৪৩) তুমি কোৱাঁ, যদি তেওঁৰ লগতে সিহঁতে কোৱাৰ দৰে অইন উপাস্যবিলাক থকাহেঁতেন, সিহঁতে নিশ্চয় সিংহাসনৰ গৰাকীৰ কাষলৈ যোৱা বাট বিচাৰি পালেহেঁতেন।

৪৪) তেওঁ পৰম পৱিত্ৰ : আৰু সিহঁতে (তেওঁৰ প্ৰতি) যি আৰোপ কৰে, তাৰ পৰা তেওঁ বহু ওখত, অতি উচ্চ, মহান।

৪৫) তেওঁৰেই পৱিত্ৰতাৰ কীৰ্ত্তন কৰে সাতোখন আকাশে আৰু পৃথিৱীয়ে, আৰু তাৰে মাজত যি বিদ্যমান সকলোৱে; আৰু প্ৰশংসাৰে সৈতে তেওঁৰ পৱিত্ৰতাৰ কীৰ্ত্তন নকৰে এনে বস্তুৱেই নাই; কিন্তু সেইবোৰৰ পৱিত্ৰতা-কীৰ্ত্তন তোমালোকে বজি নোপোৱা; তেওঁ নিশ্চয় অতি সহিষ্ণু, শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল।

৪৬) আৰু যেতিয়া তুমি কোৱাৰ পাঠ কৰা তোমাৰ আৰু যিবিলাকে পৰকালত বিশ্বাস নকৰে সেইবিলাকৰ মাজত আমি এখন অদৃশ্য আবৰণ নিক্ষেপ কৰোঁ।

أَفَأَصْفَكُمْ رَبُّكُمُ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤١﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيُبَدِّحُوا وَيُفَكِّرُوا ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَىٰ بُصِيرًا ﴿٤٢﴾

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَآتَيْنُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿٤٣﴾

سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُقُولُونَ ۗ أَلَمْ يَكُن مَعَهُ قَدْرًا ﴿٤٤﴾

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوٰتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ﴿٤٥﴾ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ ۗ إِنَّكَ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٦﴾

وَإِذَا قُرَأَتِ الْقُرْآنُ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا كَابًا مِّنْ دُخَانٍ ﴿٤٧﴾

৪৭) আৰু আমি ঢাকনি পেলাওঁ সিহঁতৰ অন্তৰসমূহত, আৰু সিহঁতৰ কাণবোৰ আমি গধূৰ কৰোঁ; তাৰ ফলত সিহঁতে সেই কোৰান শুনিয়ো নুবুজে; আৰু যেতিয়া তুমি কোৰান পাঠ কৰোঁতে তোমাৰ কেৱল একমাত্ৰ প্ৰভুকে স্মৰণ কৰা সিহঁতে অসন্তোষ প্ৰকাশ কৰি পিঠিদি ঘূৰি যায়।

وَجَعَلْنَا عِلَالَتَهُمْ أَكْثَرَ أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذُكِرَتْ رَبِّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ عَلَ آذَانَهُمْ نَفُورًا ﴿٤٧﴾

৪৮) সিহঁতে যেতিয়া তোমাৰ পিনে কাণ দিয়ে কি কথালৈ অন্যায়কাৰীবিলাকে কাণ দিয়ে আমি ভালকৈ জানো; আৰু আমি জানো যেতিয়া নিজৰ মাজতে গোপনে পৰামৰ্শ কৰি (সিহঁতক) কয়, কেৱল এনে মানুহ এজনৰ তোমালোকে অনুসৰণ কৰিছা যিজন কুহক-গ্ৰস্ত।

مَنْ أَعْلَمَ بِمَا يَسْمَعُونَ بِهِ إِذْ يَسْمَعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ يُخَوِّفُونَ إِيَّاهُ فَتَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْخُورًا ﴿٤٨﴾

৪৯) চোৱাঁ, তোমালোকলৈ সিহঁতে কেনে উপমাবোৰ সাজিব ধৰিছে! গতিকৈ সিহঁত বিপথে গৈছে, আৰু সজ বাট ধৰিবলৈ সিহঁত শক্তিহীন।

أَنْظُرْ كَيْفَ فَهَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٤٩﴾

৫০) আৰু সিহঁতে কয়, আমি (এবাৰ) অস্থি আৰু ধূলিকণাত পৰিণত হোৱাৰ পাছত সঁচাকৈয়ে নতুন সৃষ্টিৰূপে আমাৰ পুনৰুত্থান হ'ব নে?

وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا إِنْ هِيَ إِلَّا رِبَاةٌ مُّسْبُوتَةٌ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٥٠﴾

৫১) তুমি কোৱাঁ, (মৃত্যুৰ পাছত) তোমালোকে শিলেই হোৱা নাইবা লো হোৱা,

قُلْ كُنُوزًا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥١﴾

৫২) নাইবা সৃষ্টিৰ এনে বস্তুত পৰিণত হোৱা যি তোমালোকৰ অন্তৰসমূহে (দুনাই জীৱিত হোৱা) কঠিন বুলি ভাবে (তথাপি তোমালোকৰ পুনৰুত্থান সুনিশ্চিত)। সিহঁতে প্ৰশ্ন কৰিব, আমাক পুনৰায় কোনে জীৱন দান কৰিব? তুমি উত্তৰ দিয়া, তোমালোকক যিজনে প্ৰথমবাৰ সৃজন কৰিছে সেইজনেই। তেতিয়া তোমাৰ আগত সিহঁতে নিজৰ মূৰবোৰ লৰাই সুধিব, তেনে ঘটনা ঘটিব

أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُبْدِئُنا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْزِلُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى

কেতিয়া? তুমি কবা, হ'ব পাৰে তাৰ সময় ওচৰতে।

هُوَ قُلْ عَلَىٰ أَنْ يَكُونَ قَرِيْبًا ﴿٥٧﴾

৫৩) সেইদিনা তোমালোকক তেওঁ আহ্বান কৰিব; তেতিয়া তোমালোকে (সেই আহ্বানৰ) প্ৰত্যুত্তৰ দিবা, তেওঁৰ প্ৰশংসাৰ গুণ গাই; আৰু (তেতিয়া) অনুভৱ কৰিবা, (পুনৰুত্থানৰ পূৰ্বে) তোমালোকে অৱস্থান কৰিছিল। অলপ সময় মাথোন।

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِن
لِيَشْتَمَنَّ إِلَّا قَلِيْلًا ﴿٥٧﴾

৫৪) আৰু তুমি মোৰ ভৃত্যবিলাকক কোৱাঁ, যি কথা উৎকৃষ্ট তাকে যেন সিহঁতে কয়। বাস্তৱতে সিহঁতৰ মাজত অনৈক্য সৃষ্টি কৰে স্বয়তানে; ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, স্বয়তান মানৱৰ নিমিত্তে প্ৰকাশ্য শত্ৰু।

وَقُلْ لِيُعْبَدُنِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ
يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلنَّاسِ عَدُوًّا
مُّبِينًا ﴿٥٨﴾

৫৫) তোমালোকৰ প্ৰভুৱে তোমালোকক ভালকৈ জানে; যদি তেওঁৰ ইচ্ছা হয় তেওঁ তোমালোকৰ প্ৰতি কৰুণা বৰ্ষণ কৰিব, নাইবা তেওঁ ইচ্ছা কৰিলে তোমালোকক শাস্তি প্ৰদান কৰিব; আৰু তোমাক সিহঁতৰ ওপৰত বক্ষকৰূপে আমি প্ৰেৰণ কৰা নাই।

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَشَاءُ يَرْحَمَكُمْ أَوْ إِنَّ يَشَاءُ
يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٩﴾

৫৬) আৰু আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত যিবিলাক বিদ্যমান সকলোৰে সম্বন্ধে তোমাৰ প্ৰভুৰ জ্ঞান আছে; আৰু স্বৰূপতে নবীসকলৰ কিছুমানক আন কিছুমানৰ ওপৰত আমি শ্ৰেষ্ঠতা দান কৰিছোঁ; আৰু দাউদক আমি দান কৰিছিলোঁ জবুৰ গ্ৰন্থ।

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ
فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ وَأَبَيْنَا دَاوُدَ
زُبُورًا ﴿٦٠﴾

৫৭) তুমি কোৱাঁ, তোমালোকে আল্লাত ভিন্ন যিবিলাক (উপাস্যস্বৰূপে) ধৰি লৈছা সেই বিলাকক (বিপদৰ সময়ত) আহ্বান কৰি চোৱাঁ; তেতিয়া (জানিব পাৰিবা) তোমালোকৰ পৰা কষ্ট

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ رَعَيْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ

দূৰ কৰিবলৈ নাইবা (তোমালোকৰ ভাগ্য)
পৰিবৰ্ত্তন কৰিবলৈ সিহঁতৰ কোনো ক্ষমতা নাই।

كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ۝

৫৮) যিবিলাকক সিহঁতে আহ্বান কৰে
সেইবিলাকে নিজেই নিজ প্ৰভুৰ সান্নিধ্য লাভ
কৰিবৰ উপায় বিচাৰে,—এনেবিলাকেও যিবিলাক
তেওঁৰ অধিক ওচৰ,—আৰু তেওঁৰ কৰুণাৰ
প্ৰত্যাশা কৰে, আৰু তেওঁৰ শাস্তিলৈ ভয় কৰি
থাকে; ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, তোমাৰ প্ৰভুৰ
শাস্তি ভয় কৰিবলগীয়া।

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ
أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ
إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْدُورًا ۝

৫৯) আৰু (অবাধ্যবিলাকৰ) এনে কোনো নগৰ
নাই যি পুনৰুত্থানৰ দিনৰ পূৰ্বে আমি ধ্বংস নকৰোঁ
অথবা তাৰ (অধিবাসীবিলাকক) আমি কঠোৰ
শাস্তি নিদিওঁ; এই কথা (আল্লাৰ) পুথিত লিপিবদ্ধ
আছে।

وَأَنَّ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ
مَسْطُورًا ۝

৬০) আৰু আমি নিদৰ্শনসমূহ প্ৰেৰণ কৰাত
একো প্ৰতিৰোধ হ'ব নোৱাৰে, যদিও পূৰ্ববৰ্ত্তী-
বিলাকে তেনে নিদৰ্শন মিছা বুলি অগ্ৰাহ্য
কৰিছিল। (চোৱাঁ), ছমুদক স্পষ্ট চিনৰূপে আমি
এজনী উট দান কৰিছিলোঁ; কিন্তু তাইকে লৈ
সিহঁতে অন্যায় কৰিছিল; আৰু আমি
নিদৰ্শন-সমূহ প্ৰেৰণ কৰোঁ কেৱল (মানুহৰ
অন্তৰত) ভীতি সঞ্চাৰ কৰিবৰ অৰ্থে।

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا
الَّذِينَ أَتَوْا وَأَتَيْنَاهُمُ الْتَأْقَةَ الْمُبْصِرَةِ فَظَلَمُوا
بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ۝

৬১) আৰু (মনত পেলোৱাঁ) সেই সময় যেতিয়া
আমি তোমাক কৈছিলোঁ, নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভুৱে
মানৱক (নিজ বিধি-বিধানৰ সীমাৰ মাজতে) বেৰি
ৰাখিছে; আৰু যি সপোন আমি তোমাক
দেখুৱাইছিলোঁ তাকে, আৰু কোৰআনত
উল্লিখিত অভিশপ্ত গছ-জোপা, আমি মানৱৰ
নিমিত্তে স্থিৰ কৰিছোঁ পৰীক্ষাস্বৰূপে; আৰু আমি
সিহঁতৰ অন্তৰত ভীতি সঞ্চাৰ কৰিছোঁ; কিন্তু

وَرَادُ قُلُوبِكُمْ إِنَّ رَبَّكَ آخِطٌ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا
الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ
الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنَحْوَهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ

বস্তুতঃ ইয়াৰ দ্বাৰা সিহঁতৰ বিষম বিৰোধিতা হে
বাঢ়ে।

৬২) আৰু যেতিয়া আমি ফিৰিশ্বতাবিলাকক এই
আদেশ দিছিলোঁ, তোমালোকে আদমৰ বাধ্যতা
স্বীকাৰ কৰা, তেতিয়া ইবলিচৰ বাহিৰে সকলোৱে
তেওঁৰ বাধ্যতা স্বীকাৰ কৰিলে। সি কলে, যিজনক
তুমি আলতীয়া মাটিৰে সৃজন কৰিছা এনেজনৰ
বাধ্যতা মই স্বীকাৰ কৰিম নে ?

৬৩) সি (আৰু) কৈছিল, এনে এজন (অধমক)
মোৰ ওপৰত শ্ৰেষ্ঠতা দিবলৈ তুমি কি দেখি বিচাৰ
কৰিলা ? যদি পুনৰুত্থানৰ দিনলৈকে মোক অৱসৰ
দিয়া তেন্তে তেওঁৰ বংশধৰবিলাকৰ অলপ
কিছুমানক এৰি সকলোকে মই নিশ্চয় নিজ
ক্ষমতাৰ অধীন কৰিম।

৬৪) তেওঁ আদেশ দিলে, তুমি নিজৰ বাট ধৰা ;
কিন্তু সিহঁতৰ মাজৰ যিবিলাক তোমাৰ অনুসৰণ
কৰিব তেন্তে (জানি থোৱা) তোমালোকৰ
সকলোৱে প্ৰতিফল পাব নৰক—পূৰ্ণ প্ৰতিফল।

৬৫) আৰু সিহঁতৰ মাজৰ যিবিলাকৰ ওপৰত
তোমাৰ ক্ষমতা চলে সিহঁতক প্ৰলোভনত পেলোৱা
মুখৰ কথাৰে, আৰু সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে অভিযান
চলোৱা নিজৰ অশ্বাৰোহী সেনা আৰু নিজৰ
পদাতিক সেনা লৈ, আৰু সিহঁতৰ ধন-সম্পত্তিত
আৰু সন্তান-সন্ততিত তোমাৰ অংশ ৰাখি থোৱা,
আৰু সিহঁতক বহু (মিছা) প্ৰতিশ্ৰুতি দি থাকিবা ;
আৰু সিহঁতক স্বয়তানে প্ৰতাৰণাৰ প্ৰতিশ্ৰুতিৰ
বাহিৰে আৰু কি প্ৰতিশ্ৰুতি দিব ?

৬৬) ইয়াত একো সন্দেহ নাই, যিসকল ভূতা
মোৰ বাধ্য সেইসকলৰ ওপৰত তোমাৰ একো

﴿إِلَّا طغيا ناكثين﴾

وَأَذِّنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
إِبْلِيسَ قَالَ مَا أَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦٢﴾

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْت عَلَىٰ لَيْنِ أَخْرَجْتَنِي
إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لِأَخْتِكَ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٣﴾

قَالَ أَذْهَبُ فَسَنَ تَبْعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَزَاءَكُمْ
جَزَاءٌ مَوْفُورًا ﴿٦٤﴾

وَأَسْتَفِزُّ مِمَّنْ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصُورِكَ وَأَجْلِبُ
عَلَيْهِمْ بِحِيلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ
وَالْأَوْلَادِ وَعِدَّهُمْ وَأَعِيدُهُمُ الشَّيْطَانُ الْإِعْرُورًا ﴿٦٥﴾

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَنٌ وَكَفَىٰ بِيَدِكَ

ক্ষমতা নচলে; আৰু কাৰ্য্যসম্পাদক ৰূপে তোমাৰ
প্ৰভুৱেই যথেষ্ট।

﴿كَيْلًا﴾

৬৭) সেইজনেই তোমালোকৰ প্ৰভু যিজনে
তোমালোকৰ কাৰণে সমুদ্ৰত জাহাজ সমুদ্ৰত
জাহাজ সঞ্চালন কৰে, যাতে তোমালোকে
(বাণিজ্য দ্বাৰা) তেওঁৰ কৃপা বিচাৰিব পাৰা;
তোমালোকৰ প্ৰতি তেওঁ নিশ্চয় পৰম দয়ালু।

رَبُّكُمُ الَّذِي يُرْسِلُ لَكُمْ الْفَلَكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا
مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٧﴾

৬৮) আৰু যেতিয়া সাগৰৰ মাজত
তোমালোকক বিপদে পায়, তেতিয়া যিবিলাকক
তোমালোকে আল্লাক এৰি আহ্বান কৰা সিহঁত
তোমালোকৰ কাষৰ পৰা আঁতৰি যায়; কিন্তু
যেতিয়া তেওঁ তোমালোকক ৰক্ষা কৰি পাৰলৈ
আনে তেতিয়া তোমালোক (তেওঁৰ পৰা) বিমুখ হৈ
পৰা। আৰু প্ৰকৃততে মানৱ নিতান্ত অকৃতজ্ঞ।

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا
إِيَّاهُ فَلَمَّا بَلَغْتُمْ الْبِرَّ اعْرَضْتُمْ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٨﴾

৬৯) তেওঁ যে তোমালোকক স্থলৰ কোনো ঠাইত
পোত খোৱাই মাৰিব পাৰে, নাইবা তোমালোকৰ
প্ৰতি শিলৰ বৰষুণ নমাব পাৰে তাকে জানিও
নিজকে নিৰাপদ বুলি ভাবি লৈছা নে?—অথচ
তেনে অৱস্থাত তোমালোকক ৰক্ষা কৰে এনে
এজনক বিচাৰিও নোলোৱা।

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخْسِفَ بِكُمْ جَابِطَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكَيْلًا ﴿٦٩﴾

৭০) অথবা তেওঁ যে তোমালোকক দুনাই তেনে
দুৰ্গতিত পেলাব পাৰে, আৰু তোমালোকৰ
অকৃতজ্ঞতাৰ কাৰণে তোমালোকৰ প্ৰতি
(সাগৰত) ভীষণ ধুমুহা-বতাহ প্ৰেৰণ কৰি
তোমালোকক বুৰাই মাৰিব পাৰে, এই বিষয়ে
তোমালোক নিৰ্ভয় হৈছা নে? অথচ তোমালোকৰ
হৈ আমাৰ আগত এই কথাৰ গোচৰ দিবলৈ
এজনকো বিচাৰি নোপোৱা।

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَ لَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغَرِّقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ
ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ يَبِينًا ﴿٧٠﴾

৭১) আৰু স্বৰূপতে আদমৰ সন্তান-সন্ততিক

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

আমি সন্মানিত কৰিছোঁ, আৰু স্থূলত আৰু সাগৰত চলাচল কৰিবলৈ আমি সিহঁতক পাৰ্গতালি দিছোঁ, আৰু নানবিধ বিশুদ্ধ বস্তু সিহঁতক দান কৰিছোঁ সিহঁতৰ জীৱিকা-নিৰ্বাহৰ নিমিত্তে; আৰু আমি সৃষ্টি কৰা লোকৰ সবহভাগৰ ওপৰতেই সিহঁতক পূৰ্ণ শ্ৰেষ্ঠতা দান কৰিছোঁ।

৭২) সেই দিনা আমি প্ৰত্যেক জাতিকে সিহঁতৰ নেতাৰে সৈতে আমাৰ সমুখত উপস্থিত কৰিম। পিছত প্ৰত্যেকজনকে তাৰ কাৰ্যালিপি দিয়া হ'ব তাৰ সৌহাতত; সেইবিলাকে তেতিয়া নিজৰ কাৰ্য্যাবলী পাঠ কৰিব; আৰু সেইবিলাকৰ প্ৰতি অকণো অযথা অন্যায কৰা নহ'ব।

৭৩) আৰু ইহলোকত যি দৃষ্টিহীন পৰলোকতো সি দৃষ্টিহীন, আৰু নিতান্ত পথভ্ৰষ্ট।

৭৪) আৰু তোমাৰ প্ৰতি আমি যি প্ৰত্যাদেশ কৰিছোঁ তাকে লৈ সিহঁতে নিশ্চয় তোমাক পৰীক্ষাত পেলাব ধৰিছিল, যাতে তুমি আমাৰ বিৰুদ্ধে ইয়াৰ বাহিৰে আন বাণী সাজি লোৱা; আৰু তুমি তাকে কৰা হলে সিহঁতে নিশ্চয় তোমাক নিজৰ বন্ধুৰূপে গ্ৰহণ কৰিলেহেঁতেন।

৭৫) আৰু আমি তোমাক (সঁতাৰ ওপৰত) দৃঢ়ৰূপে সংস্থাপিত নকৰা হলে তুমি সিহঁতৰ ফালে অলপ নহয় অলপ ঢাল লবলৈ উদ্যত হলাহেঁতেন।

৭৬) তেনে অৱস্থাত আমি তোমাক এই জীৱনত দুগুণ শাস্তি আৰু মৃত্যুৰ পিছতো দুগুণ শাস্তিৰ সোৱাদ লবলৈ দিলোঁহেঁতেন; তেতিয়া আমাৰ বিৰুদ্ধে তুমি নিজকে ৰক্ষা কৰিবলৈ কোনো এজন সহায় কৰোঁতাও বিচাৰি নাপালাহেঁতেন।

وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ
خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٢﴾

يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ فَمَنْ أُوِّيَ كِتَابَهُ
بِيَمِينِهِ فَأُولَئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فِيهَا ﴿٧٣﴾

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ
سَبِيلًا ﴿٧٤﴾

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ
لِيَتَفَتَّرَىٰ عَلَيْكَ غَيْبٌ ۖ وَرَادُوا لِيَتَّخِذُواكَ خَلِيلًا ﴿٧٥﴾

وَأُولَٰئِكَ نَبِّئُكَ لَقَدْ كِدْتُمْ تَرَكُنَّ إِلَيْهِمْ شَيْئًا
قَلِيلًا ﴿٧٦﴾

إِذَا لَأَقْتُنَّكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا
تَرْجِعُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٧﴾

৭৭) আৰু সিহঁতে তোমাক এনে দুৰৱস্থাত পেলাবলৈ চেষ্টা কৰিছিল যাতে তুমি নিজৰ দেশ ত্যাগ কৰিবলৈ বাধ্য হোৱা; কিন্তু সিহঁতে তেনে কৰিব পৰা হলে, তোমাৰ পাছত (দেশত) সিহঁতে অলপদিনহে থাকিব পাৰিলেহেঁতেন।

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِرُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذًا لَا يَلْبَثُونَ خَلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ۝

৭৮) তোমাৰ পূৰ্বেও যিসকল ৰচুল আমি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ সেইসকলৰ সৈতেও আমাৰ একে নিয়ম প্ৰচলিত আছিল; আৰু আমাৰ নিয়মৰ পৰিবৰ্ত্তন তুমি কেতিয়াও দেখিবলৈ নোপোৱা।

سُنَّةٍ مِّن قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رَّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِحُجَّتِنَا تَحْوِيلًا ۝

৭৯) (হে ৰচুল,) সূৰ্য্য আওঢ়লীয়া হোৱাৰ পাছৰ পৰা নিশাৰ আন্ধাৰ পৰ্য্যন্ত তুমি নমাজৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰিবা, আৰু ৰাতিপুৱা (নমাজত) কোৰ-আন পাঠ কৰিবা, কিয়নো ৰাতিপুৱাৰ কোৰ-আন-পাঠে আল্লাৰ অনুগ্ৰহ আকৰ্ষণ কৰে।

اقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ۝

৮০) আৰু (হে ৰচুল,) নিশাৰ এভাগত (পিছ বেলা) কোৰান পাঠৰ নিমিত্তে সাৰে থাকি তহযুদ সম্পন্ন কৰিবা; ই তোমাৰ নিমিত্তে অতিৰিক্ত (স্বৈচ্ছামূলক) প্ৰাৰ্থনা; অতি সম্ভৱ ইয়াৰ কাৰণে তোমাৰ প্ৰভুৱে তোমাক মহিমামণ্ডিত স্থানলৈ উন্নত কৰিব।

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسُجِّدْ لَهُ نَافِلَةً لَّكَ عَنَّا أَنْ تَبْعَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ۝

৮১) আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰিবা—হে মোৰ প্ৰভু, যেতিয়া তুমি মোক (কোনো ঠাইত) প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিয়া, তাত যেন মোৰ প্ৰৱেশ সতাবে সৈতে হয়; আৰু যি ঠাইৰ পৰা মোক ওলাই আহিবলৈ দিয়া তাৰ পৰা যেন মই সতাবে সৈতে ওলাব পাৰোঁ; আৰু নিজ সন্নিধানৰ পৰা এনে শক্তি মোক প্ৰদান কৰাঁ যি (সকলো অৱস্থাতে) মোক সহায় কৰে।

وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ وَأَجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَّصِيرًا ۝

৮২) আৰু তুমি ঘোষণা কৰাঁ—(চোৱাঁ) এতিয়া

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَوَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ

সত্যৰ আগমন হ'ল, আৰু অসত্য বিলুপ্ত হ'ল;
অসত্য বিলুপ্ত হোৱা স্থিৰীকৃত আছিল।

رَهْوَاقًا ﴿١٧﴾

৮৩) আৰু বিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে যি আৰোগ্য
আৰু কৰুণা তাকে আমি কোৰ্-আনৰ দ্বাৰা
অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ। কিন্তু ইয়াৰ দ্বাৰা অন্যায়াকাৰী-
বিলাকৰ ক্ষতিহে বৃদ্ধি পায়।

وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خُسْرًا ﴿١٨﴾

৮৪) আৰু যেতিয়া মানৱক আমি অনুগ্রহ দান
কৰোঁ, সি মুখ ঘূৰাই লয়, আৰু এফলীয়া হৈ থাকে;
আৰু অমঙ্গলে তাক স্পৰ্শ কৰিলে সি নিৰাশ হৈ
পৰে।

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَمَّنْ بِهِ
وَإِذَا عَصَا كَانَ يُؤَسِّرًا ﴿١٩﴾

৮৫) তুমি কোৱাঁ, প্ৰত্যেকে কাৰ্য্য কৰে নিজ
প্ৰকৃতি অনুসৰি; কিন্তু তোমাৰ প্ৰভুৱে ভালকৈ
জানে কোন সুপথে বেছিকৈ আগ বাঢ়ি গৈছে।

قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَى شَأْنِهِ فَمَنْ كَرِهَ لِمَنْ
أَهْدَى سَبِيلًا ﴿٢٠﴾

৮৬) আৰু (হে ৰচুল,) সিহঁতে তোমাক আত্মা
সম্বন্ধে প্ৰশ্ন কৰে; তুমি কোৱাঁ, আত্মাৰ সৃষ্টি মোৰ
প্ৰভুৰ আদেশৰ দ্বাৰা; আৰু যথার্থ জ্ঞান
তোমালোকক অলপহে দিয়া হৈছে।

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي
وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢١﴾

৮৭) আৰু আমাৰ যদি এনে ইচ্ছা হয় যি আমি
তোমাৰ প্ৰতি প্ৰত্যাদেশ কৰিছোঁ তাকে নিশ্চয়
ওভোতাই লব পাৰোঁ—এনে ভাৱে যে তুমি এনে
এজন কেতিয়াও নোপোৱা যিজনে আমাৰ বিৰুদ্ধে
তোমাৰ পক্ষ সমৰ্থন কৰিব পাৰে।

وَلَيْنَ شِئْنَا لَنُدْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ
لَيَجْعَلَنَّ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٢٢﴾

৮৮) কিন্তু (তেওঁ যে এইৰূপ ইচ্ছা নকৰে) ই
তোমাৰ প্ৰভুৰ কৰুণা; ইয়াত একো সন্দেহ নাই
তোমাৰ প্ৰতি তেওঁৰ কৃপা মহান।

إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٢٣﴾

৮৯) তুমি কোৱাঁ, এই কোৰ্-আনৰ অনুৰূপ গ্ৰন্থ
এখন উলিয়াবৰ অৰ্থে যদি মানৱ আৰু যিনে

قُلْ لِيِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِشِئِلٍ

পৰস্পৰ সহযোগিতা কৰে সিহঁতে এনেখন গ্ৰন্থ কেতিয়াও উলিয়াব নোৱাৰে, যদিও ইদলে সিদলক (সাধ্যমতে) সাহায্য কৰে।

৯০) আৰু স্বৰূপতে এই কোৰ্-আনত সকলো প্ৰকাৰ উপমা আমি ঘূৰাই ঘূৰাই বৰ্ণনা কৰিছোঁ মানুহৰ মঙ্গলৰ নিমিত্তে, কিন্তু মানৱৰ সবহ ভাগেই অবিশ্বাস এৰি সকলো সত্যকে অস্বীকাৰ কৰে।

৯১) আৰু সিহঁতে কয়, আমি তোমাত কেতিয়াও বিশ্বাস নকৰোঁ যেতিয়ালৈকে তুমি আমাৰ নিমিত্তে মাটিৰ তলৰ পৰা জৰণি ফুটাই আনিব নোৱাৰা;

৯২) অথবা যেতিয়ালৈকে তোমাৰ এনে এখন খেজুৰ আৰু আঙুৰৰে পৰিপূৰ্ণ বাগিছা নাথাকে যাৰ মাজেদি জুৰিবোৰ প্ৰৱল বেগৰে বোৱাব পাৰা;

৯৩) নাইবা যেতিয়ালৈকে তুমি নিজ দাবী অনুসৰি আকাশখন ডোখৰ ডোখৰ কৰি আমাৰ মূৰৰ ওপৰত পেলাব নোৱাৰা, নাইবা যেতিয়ালৈকে আল্লা আৰু (তেওঁৰ) ফিৰিশ্বতাবিলাকক আমাৰ আগত উপস্থিত কৰিব নোৱাৰা;

৯৪) নাইবা যেতিয়ালৈকে তুমি এটি সোণৰে সজা নিকেতনৰ গৰাকী নোহোৱা; নাইবা তুমি উৰ্দ্ধলোকলৈ (সশৰীৰে) উঠি নোযোৱা; আৰু ই সম্ভৱ হলেও আমি তোমাৰ আকাশলৈ আৰোহণ কৰাত বিশ্বাস নকৰোঁ, যদি তুমি আমাৰ নিমিত্তে (আকাশৰ পৰা) এনে এখন গ্ৰন্থ নমাই আনিব নোৱাৰা যি আমি পাঠ কৰিব পাৰোঁ। (হে মহম্মদ) এনেবোৰ অযথা কথাৰ এয়ে উত্তৰ দিয়া, মোৰ প্ৰভু পৰম পৱিত্ৰ; মই (আল্লাৰ প্ৰেৰিত) ৰচুল হৈ অহা এজন মানুহ মাথোন।

هَذَا الْقُرْآنُ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَ لَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٩٠﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَنَّى أَكْثَرَ النَّاسِ إِلَّا كَفُورًا ﴿٩١﴾

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿٩٢﴾

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩٣﴾

أَوْ تَسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتْ عَلَيْنَا لُعُفًا أَوْ تَأْتِي بِلِلِّهِ وَالْمَلَكِ قَبِيلًا ﴿٩٤﴾

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرِفٍ أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ بِرُؤْيَاكَ حَتَّى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ ﴿٩٥﴾ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٦﴾

৯৫) আৰু মানৱ জাতিলৈ পথ-প্ৰদৰ্শন আহিলত, সিহঁতে (সত্যত) বিশ্বাস কৰাত ইয়াৰ বাহিৰে একো প্ৰতিবন্ধক নাছিল যে সিহঁতে ইয়াকে কৈ ফুৰিছিল—কি! আল্লাই (আমাৰ সদৃশ) মানুহ এজনকহে ৰচুল কৰি উত্থাপন কৰিলে!

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ
إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾

৯৬) তুমি কোৱাঁ, এই পৃথিৱীত ফিৰিষ্তা-বিলাকে অবাধে শাস্তিৰে চলা ফুৰা কৰা হলে নিশ্চয় আমি আকাশৰ পৰা ফিৰিষ্তা এজনক ৰচুল নিযুক্ত কৰি সিহঁতৰ ওচৰলৈ নমাই পঠালোঁহেঁতেন।

قُلْ لَوْ كَانَتْ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّتَمَتُّونَ مَطِيرِينَ
لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمُ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٦﴾

৯৭) তুমি কোৱাঁ, মোৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত আল্লা সাক্ষী থকাই যথেষ্ট; ইয়াত একো সন্দেহ নাই, নিজ ভূতাবিলাকৰ সম্বন্ধে তেৱেঁই শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞাতা, উত্তম দৃষ্টি ৰাখোঁতা।

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ
بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٧﴾

৯৮) আৰু যিজনক আল্লাই পথ-প্ৰদৰ্শন কৰে সেইজন প্ৰকৃততে সুপথপ্ৰাপ্ত; কিন্তু যিবিলাকক তেওঁ পথভ্ৰষ্ট হ'বলৈ দিয়ে সিহঁতৰ নিমিত্তে তেওঁত ভিন্ন আন সহায় কৰোঁতা তুমি কেতিয়াও নোপোৱা। আৰু পুনৰুত্থানৰ দিনা আমি সিহঁতক উবুৰি পেলাই অন্ধ আৰু বোবা আৰু কলা কৰি একেলগ কৰিম; নৰক হৈছে সিহঁতৰ আশ্ৰয়স্থল; যেতিয়াই অগ্নি নুমাৰ ধৰিব তাকে আমি বেছিকৈ প্ৰজ্বলিত কৰিম।

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ
تَجِدَ لَهُم أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ وَنَحْنُ لَهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ عَلَيْهِمْ وَعِزُّهُمْ عُنِيًّا وَبِكَمَا وَصَّأْنَا مِنْهُمْ
جَهَنَّمَ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٨﴾

৯৯) সেয়ে সিহঁতৰ প্ৰতিদান; তাৰ কাৰণ হৈছে, সিহঁতে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহত অবিশ্বাস কৰিছিল, আৰু ইয়াকে কৈ ফুৰিছিল, আমি (এবাৰ) অস্থিসমূহ আৰু ধূলিকণাত পৰিণত হোৱাৰ পিছত এনে সম্ভৱ হ'ব পাৰে নে যে আমাক ন-কৈ সৃষ্টি কৰি আমাৰ উত্থান কৰা হয়?

ذَلِكَ جَزَاءُ هُم بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا إِذَا
كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَرَأَيْتُمْ لَتُبْعَوْتُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٩﴾

১০০) সিহঁতে ভাবি চোৱা নাই নে, যিজন আল্লাই আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী সৃজন কৰিছে সেইজনৰ পূৰ্ণ ক্ষমতা আছে যে যিদৰে সিহঁতক (এবাৰ) সৃজন কৰিছিল সেইদৰে সিহঁতক তেওঁ (দুনাই) সৃজন কৰে; আৰু সিহঁতৰ (বিচাৰৰ) নিমিত্তে তেৱেঁই সময় নিৰূপিত কৰি থৈছে; এই সম্বন্ধে একো সন্দেহ নাই; কিন্তু অনায়াসকাৰী-বিলাকে কেৱল অবিশ্বাস কৰি (সত্যৰ) অস্বীকাৰ কৰি থাকে।

১০১) তুমি কোৱাঁ, মোৰ প্ৰভুৰ কৰুণা-ভাণ্ডাৰৰ ওপৰত তোমালোকৰ অধিকাৰ থকা হলেও তাকে তোমালোকে নিশ্চয় সাঁচি থলাহেঁতেন, এই আশঙ্কা কৰি যে ব্যয় কৰিব ধৰিলে সেই ধন ঢুকাই যাব।

১০২) আৰু স্বৰূপতে আমি মুচাক দান কৰিছিলোঁ ন'টি প্ৰকাশ্য নিদৰ্শন; গতিকে (সেই সম্বন্ধে) ইস্ৰাইল-সম্ভতিক প্ৰশ্ন কৰাঁ। যেতিয়া তেওঁ সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহিল ফিৰৌনে তেওঁক ক'লে, মই নিশ্চয় ইয়াকে ভাবিছোঁ তুমি কোনো এবিধ প্ৰবঞ্চনাত পৰিছা।

১০৩) তেওঁ কৈছিল, স্বৰূপতে তুমি জানিব পাৰিছা, আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ প্ৰতি-পালকৰ বাহিৰে অইন কোনোৱে সেই কেইটি নিদৰ্শন প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণসমূহৰূপে অৱতীৰ্ণ কৰা নাই; আৰু হে ফিৰৌন, মই নিশ্চয় তোমাক এনে এজন বুলি অনুমান কৰিছোঁ যাৰ ধ্বংস-সাধন (আল্লাই) স্থিৰ কৰি থৈছে।

১০৪) পিছত সি ইস্ৰাইল-সম্ভতিক দেশৰ পৰা নিবৰ্বাসিত কৰিবলৈ মন মেলিছিল। সেই কাৰণে তাক আৰু তাৰ সকলো সঙ্গীবিলাকক আমি (সাগৰত) বুৰাই মাৰিলোঁ।

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا
رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿١٠٠﴾

قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ
خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ﴿١٠١﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَنَسَىٰ بَيْنَ إِسْرَائِيلَ
إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يُسُوءُنِي
مَسُوءًا ﴿١٠٢﴾

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ بِصَافِرٍ وَرَائِي لَأَظُنُّكَ يُفْرِعُونَ مُبُورًا ﴿١٠٣﴾

فَأَرَادَ أَنْ يَنْسِفَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ
مَعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٤﴾

১০৫) আৰু এই ঘটনাৰ পাছত আমি ইস্ৰাইল-সম্ভতিক এই আদেশ দিলোঁ,— তোমালোকে এই দেশত বসতি কৰাঁ। পিছত যেতিয়া শেষ প্ৰতিশ্ৰুতিৰ (সময়) পাবহি, তোমালোক সকলোকে মেৰ খোৱাই আনিম।

১০৬) আৰু আমি এই কোৰ্-আনখনো নমাই পঠাইছোঁ সত্যৰ সৈতে, আৰু সত্যৰে সৈতে এইখন অৱতীৰ্ণ হৈছে; আৰু (হে মহম্মদ,) আমি তোমাক প্ৰেৰণ কৰিছোঁ কেৱল আনন্দ-বাৰ্ত্তা বাহকৰূপে আৰু সাৱধান কৰোঁতাৰূপে।

১০৭) আৰু এই কোৰ্-আন আমি প্ৰত্যাদেশ কৰিছোঁ ভাগ ভাগ কৰি, যাতে তুমি (সময় বুজি) বৈ বৈ তাক মানুহৰ আগত পাঠ কৰিব পাৰা; আৰু (সেই অৰ্থে) আমি সেই কোৰ্-আন ক্ৰমে ক্ৰমে অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ।

১০৮) তুমি কোৱাঁ, তোমালোকে এই কোৰ্-আনত বিশ্বাস কৰা বা নকৰা (তোমালোকৰ ইচ্ছা), কিন্তু ইয়াৰ পূৰ্বে যিসকলক (আল্লাৰ প্ৰত্যাদেশৰ) জ্ঞান প্ৰদান কৰা হৈছে সেই সকলৰ আগত যেতিয়া কোৰ্-আন পাঠ কৰা হয় সেইসকলে বিনীতভাৱে (আল্লাৰ আগত) সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰিবলৈ উবুৰি হৈ পৰে,

১০৯) আৰু ইয়াকে কয়, আমাৰ প্ৰভু পৰম পৱিত্ৰ! ইয়াত একো সন্দেহ নাই, আমাৰ প্ৰভুৰ প্ৰতিশ্ৰুতি পূৰ্ণ হ'ব লগীয়া আছিল।

১১০) আৰু সেইসকলে বিনীত ভাৱে উবুৰি হৈ পৰে চকুৰ লো টুকি; আৰু কোৰ্-আন-পাঠ দবাৰা সেইসকলৰ বিনয় ভাৱ বৃদ্ধি পায়।

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٥﴾

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا
بُرْهَانًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٦﴾

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكَّةٍ
وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ﴿١٠٧﴾

قُلْ آمَنُوا بِهِ أُولَا تُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آتَوْا الْعِلْمَ
مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُنزل عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلآذْقَانِ
سُجَّدًا ﴿١٠٨﴾

وَيَقُولُونَ سُبْحٰنَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٩﴾

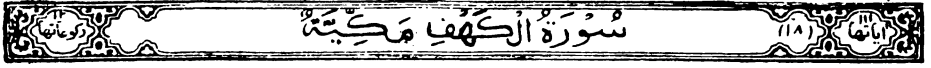
وَيَخِرُّونَ لِلآذْقَانِ يَبْتَهِونَ وَيَرِيْدُهُمْ خُسُوْعًا ﴿١١٠﴾

১১১) (হে বচুল,) তুমি সিহঁতক কোৱাঁ, তোমালোকে (মোৰ প্ৰভুক) আল্লা বুলি আহ্বান কৰা, নাইবা বহমান নাম লৈ মাতা, যি নামকে লৈ আহ্বান কৰা (একে কথা), কিয়নো তেওঁৰ যতবোৰ নাম আছে সকলো অতি উৎকৃষ্ট। আৰু তুমি বৰ ওখ মাতৰে নমাজ নপঢ়িবা আৰু পঢ়োতে নিতান্ত নিমাতো নহবা; বৰং দুয়ো অস্তৰ মাজেদি পথ অনুসৰণ কৰিবা।

১১২) আৰু তুমি ইয়াকে কোৱাঁ, সকলো প্ৰশংসাৰ গৰাকী সেই আল্লা যিজনে কোনো পুত্ৰ গ্ৰহণ কৰা নাই, আৰু ৰাজ্য-শাসনত যাৰ কোনো অংশী নাই, আৰু অভাৱৰ কাৰণে তেওঁক সহায় কৰোঁতাৰ আৱশ্যক নাই; আৰু (হে মহম্মদ,) তেওঁৰ মহিমাৰ ঘোষণা কৰাঁ, যি মহিমাৰ তেওঁ যোগ্য।

قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَدْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُونَ فَلِإِسْمَائِ
اِحْسَنُ وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُتُمْ بِهَا وَ
ابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وِليٌّ مِنَ الذَّلِيلِ
وَكَبِيرُهُ تَكْبِيرًا ۝

চূৰা ১৮

AL-KAHF

আল্-কহ্ফ : গুহা মক্কাত অৱতীৰ্ণ

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ নামত।

২) সকলো প্ৰশংসাৰ গৰাকী সেই আল্লা, যিজনে নিজ ভৃত্যৰ প্ৰতি এই গ্ৰন্থখন (কোৰ্-আন) অৱতীৰ্ণ কৰিছে, আৰু তেওঁ তাত কোনো প্ৰকাৰ ভাঁজ ৰখা নাই;—

৩) (সেই গ্ৰন্থ) সমূলি সোজা,— যাতে ই তেওঁৰ কাষৰ পৰা আহিব লগা কঠোৰ শাস্তি সম্বন্ধে (অন্যায়কাৰীবিলাকক) সৱধান কৰি দিয়ে, আৰু যি বিশ্বাসীসকলে সজ কাম কৰে তেওঁলোকৰ নিমিত্তে যে উৎকৃষ্ট প্ৰতিদান আছে তাৰে তেওঁলোকক শুভ-সংবাদ প্ৰদান কৰে;

৪) সেই (অপূৰ্ব সুখৰ) মাজতে তেওঁলোক চিৰকাল বিৰাজ কৰিব;

৫) আৰু (যাতে) এই কোৰ্-আনে সেইবিলাকক সৱধান কৰি দিয়ে যিবিলাকে কয়, আল্লাই এজন পুত্ৰ গ্ৰহণ কৰিছে।

৬) এই বিষয়ে সিহঁতৰ অকণো জ্ঞান নাই, আৰু সিহঁতৰ পিতৃপুৰুষবিলাকৰো (একো জ্ঞান) নাছিল; সিহঁতৰ মুখবোৰৰ পৰা ওলাইছে কি গুৰুতৰ কথা! সিহঁতে যি কয় সি একেবাৰেই অসত্য।

৭) যিহেতু সিহঁতে আল্লাৰ বাণীত বিশ্বাস নকৰে অথচ উপদেশ দিবলৈ সিহঁতৰ পদে পদে তুমি গৈ থাক; অতি সম্ভৱ তুমি মনৰ বেজাৰত নিজৰ প্ৰাণ হেৰুৱাব।

৮) পৃথিৱীৰ ওপৰত যি আছে সকলো নিশ্চয় আমি সৃজন কৰিছোঁ তাৰে শোভাৰূপে, যাতে আমি

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ۝١

وَيَسِّرَ لِمَن يَشَاءُ صِيًّا تُدْرِكُهُ الْيَدِ الْيَمِينُ وَالْيَسْرُ وَالْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ إِنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ۝٢

مَا كَانَتْ فِيهِ أَبْدًا ۝٣

وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۝٤

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ۝٥

فَلَعَلَّكَ بَاطِعٌ لِنَفْسِكَ عَلَىٰ أَنَا بِهِمْ وَإِنْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ۝٦

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْأُوهُمْ

সিহঁতৰ পৰীক্ষা লব পাৰোঁ, সিহঁতৰ মাজত কাৰ
কাৰ্য্য সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ।

أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ①

৯) আৰু যি তাৰ (পৃথিৱীৰ) ওপৰত আছে তাক
আমি নিশ্চয় শুকান ধূলিত পৰিণত কৰি পৃথিৱীক
সমতল ভূমি কৰিম।

وَرَأَى الْجِبُلَ نَارًا صَاعِدًا إِلَى جَنْبِ الْأَرْضِ
وَإِنَّا لَجِبُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُؤًا ①

১০) গুহা আৰু লিপিৰ অধিবাসীবিলাক আমাৰ
নিদৰ্শনসমূহৰ এটা আঁচৰিত নিদৰ্শন আছিল বুলি
তুমি (হে মহম্মদ,) ভাবিছা নে ?

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا
مِنَ آيَاتِنَا عَجَبًا ①

১১) যেতিয়া য়ুরকে কেইজনে আশ্ৰয় লবলৈ
গুহাৰ ভিতৰত সোমাইছিল সিহঁতে (আগতে)
এইদৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল,—হে আমাৰ প্ৰভু, তুমি
আমাক কৰুণা দান কৰাঁ, নিজ সন্নিধানৰ পৰা,
আৰু আমি যেন নিজৰ কাৰ্য্য ভালকৈ সম্পন্ন কৰিব
পাৰোঁ তাৰে সজ উপায় আমাক প্ৰদৰ্শন কৰাঁ।

إِذْ أَوْىءَ الْفِتْيَةَ إِلَى الْكَهْفِ فَنَقَلُوا رُبَّنَا إِلَيْنَا
مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ①

১২) পিছত সিহঁতে বাহিৰৰ শব্দ শুনিব
নোপোৱাকৈ সেই গুহাৰ ভিতৰতে কেইবা
বছৰলৈকে আমি সিহঁতক আবদ্ধ ৰাখিছিলোঁ।

فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ①

১৩) কালক্ৰমে সিহঁতক আমি উত্থাপন কৰিলোঁ,
যাতে (সেই গুহাৰ ভিতৰত) সিহঁতৰ অৱস্থিতি
সম্বন্ধে দুই দলৰ মাজত কোন দলৰ অনুমান ঠিক
সেই বিষয়ে আমি পৰীক্ষা লওঁ।

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْجَرْبَيْنِ أَحْصَى لِمَا
كُنْتُمْ لِآيَاتِنَا أَعْدَاءًا ①

১৪) সিহঁতৰ ইতিবৃত্ত আমি তোমাৰ আগত (হে
ৰচুল,) সত্যৰে সৈতে বৰ্ণনা কৰিছোঁ। বাস্তৱতে
সিহঁত আছিল য়ুরক; সিহঁতে নিজ প্ৰতিপালকত
বিশ্বাস স্থাপন কৰিছিল, আৰু আমি সিহঁতক সুপথ
বেছিকৈ প্ৰদৰ্শন কৰিছিলোঁ।

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ
آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ①

১৫) আৰু সিহঁতৰ অন্তৰসমূহত আমি শক্তিৰ

وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ

সঞ্চাৰ কৰিছিলোঁ, যেতিয়া সিহঁত (সত্যৰ ওপৰত) থিয় দিলে সিহঁতে ইয়াকে কৈছিল, আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ প্ৰতিপালকেই আমাৰ প্ৰতিপালক; তেওঁত ভিন্ন আমি কেতিয়াও অইন উপাস্যক আহ্বান নকৰোঁ; (তেনে কৰিলে) আমাৰ পক্ষে নিশ্চয় গুৰুতৰ কথা কোৱা হ'ব।

১৬) সেইবিলাক আমাৰ জাতিৰে মানুহ যিবিলাকে তেওঁত ভিন্ন কেতবোৰ অইন উপাস্য গ্ৰহণ কৰিছে। সিহঁতে কিয় সন্দেহহীন প্ৰমাণ আনি সেই উপাস্য বোৰৰ সমৰ্থন নকৰে? গতিকে যি আল্লাৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাজে তাতোকৈ অধিক অন্যাযকাৰী কোন হ'ব পাৰে?

১৭) আৰু যিহেতু তোমালোকে সিহঁতৰ পৰা আৰু সেইবিলাকৰ পৰা আঁতৰ হৈছা যিবিলাকক আল্লাক এৰি সিহঁতে উপাসনা কৰে, তোমালোকে গুহাৰ ভিতৰত সোমাই গৈ আশ্ৰয় গ্ৰহণ কৰা; তোমালোকৰ প্ৰতি তোমালোকৰ প্ৰভুৱে নিজ কৰুণা বিস্তৃত কৰিব, আৰু তেওঁ তোমালোকৰ নিমিত্তে এনে উপায় উলিয়াব যাৰ দ্বাৰা তোমালোকে নিজৰ কাৰ্য্য সহজে সমাধা কৰিব পাৰিবা।

১৮) আৰু (সেই ঠাইত) তুমি দেখিবলৈ পাবা, যেতিয়া বেলি ওলায় সিহঁতৰ গুহাৰ সোঁ-ফালেদি বাট ধৰে, আৰু যেতিয়া বেলি মাৰ যায়, সিহঁতৰ বাঁওফালে নামি যায়; আৰু তাৰে ভিতৰত অৱস্থান কৰিবলৈ সিহঁতে এডোখৰ মুকলি ঠাই বাচি লৈছিল। আল্লাৰ নিদৰ্শনসমূহৰ মাজৰ ই এটা নিদৰ্শন; যাক আল্লাই পথ-প্ৰদৰ্শন কৰে সিয়ে সুপথ-প্ৰাপ্ত, আৰু যাক আল্লাই বিপথে যাবলৈ দিয়ে তাৰ নিমিত্তে তুমি এনেজন বন্ধু কেতিয়াও নোপোৱা যি তাক সজ বাটেদি লৈ যাব পাৰে।

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوَ مِنْ دُونِهَا إِلَهًا
لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ⑩

هُؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ لَوْلَا
يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِنْ
افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ⑪

وَإِذِ اعْتزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يُعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْأَى
إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُهَيِّئْ
لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِزْفَقًا ⑫

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزْوُرُ عَنْ كَهْفِهِمْ
ذَاتَ الْبَيْمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ
الشَّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ
اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ

تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْسِدًا ⑬

১৯) আৰু সিহঁত জাগ্ৰত আছিল বুলি তুমি অনুমান কৰিছা, অথচ সিহঁত নিদ্রিত অৱস্থাত আছিল; আৰু আমি সিহঁতক সোঁফালে আৰু বাওঁফালে কাষ সলাবলৈ দিছিলোঁ। আৰু (গুহাৰ) মুখতে সিহঁতৰ কুকুৰটো তাৰ তাৰ আগ ঠেং দুটা মেলি বহি আছিল। সিহঁতৰ কি অৱস্থা তুমি জোপ লৈ দেখা হলে, নিশ্চয় সিহঁতৰ কাষৰ পৰা পলাই গলাহেঁতেন, আৰু সিহঁতক দেখি নিশ্চয় তুমি ভয়েতে বিহ্বল হলাহেঁতেন।

২০) আৰু কালক্ৰমে আমি সিহঁতৰ উত্থান কৰিছিলোঁ; তাৰ ফলত সিহঁতৰ মাজতে ইজনে সিজনক সোধ-পোছ কৰিব ধৰিলে। সিহঁতৰ মাজৰ প্ৰশ্ন কৰোঁতা এজনে প্ৰশ্ন কৰিলে, (এই গুহাৰ ভিতৰত) তোমালোকে কত কাল অৱস্থান কৰিলা? সিহঁতে কলে, (আমি জনাত) আমি অৱস্থান কৰিলোঁ মাত্ৰ এদিন, নাইবা এদিনৰো এভাগ। আন কেইজন মনে কলে, কিমান দিন (গুহাত) তোমালোক থাকিলা তোমালোকৰ প্ৰতিপালকেহে ভালকৈ জানে। (এই বিষয়ে অযথা তৰ্ক নকৰি) এতিয়া তোমালোকৰ এজনক এই মুদ্ৰা দি নগৰলৈ যাবলৈ দিয়া, যাতে সেইজনে তালৈ গৈ ক'ত বিশুদ্ধ খাদ্য পোৱা যায় চাই মেলি তাৰে কিছু পৰিমাণ তোমালোকৰ কাৰণে কিনি আনে; আৰু সাৱধান! সেইজনে যেন (নগৰৰ সকলোৰে প্ৰতি) ভাল ব্যৱহাৰ কৰে, কিন্তু এজনকো যেন তোমালোকৰ বিষয়ে একোকে জানিব নিদিয়ৈ।

২১) যদি সিহঁতে তোমালোকৰ সন্দেশ পায় সিহঁতে শিল দলিয়াই তোমালোকক বধ কৰিব, নাইবা সিহঁতৰ ধম্বলৈ উলটি যাবলৈ তোমালোকক বাধ্য কৰিব; এয়ে যদি হয় কেতিয়াও তোমালোক সফলকাম হ'ব নোৱাৰা।

وَنَحْسَبُهُمْ آيِقًا ظَالِمًا وَهُمْ سَرَقُوذًا وَ نَقِيَهُمْ
ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَ كَلْبُهُمْ بَاسِطٌ
وَ رَاعِيهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَيَّتَ مِنْهُمْ
فِرَارًا وَ لَمَلَيْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ۝۱۹

وَ كَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ
مِّنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ
قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ فَابْتِغُوا أَحَدَكُمْ
بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى السَّيِّئَةِ فَمَنْ بَطِئَ وَيَّهَا أَرَى
كُلَّمَا فُلَيْتُمْ يَرْزِقُ مِنْهُ وَ لِيَتَلَطَّفُ
وَ لَا يُبْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ۝۲ۦ

১৯
২০
২১

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ
فِي مَلَبَتِهِمْ وَ لَنْ تَقْلِحُوا وَإِذَا أَبَدًا ۝۲۱

২২) আৰু কালক্ৰমে এয়ে হ'ল যে আমি সিহঁতৰ কথা প্ৰকাশ কৰিলোঁ; ইয়াৰ ফলত সিহঁতে যেন জানিব পাৰে যে আল্লাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি সত্য আৰু নিৰ্দিষ্ট সময় অহা সম্বন্ধে একো সন্দেহ নাই। গুহাবাসীবিলাকৰ বিষয়ে যেতিয়া সিহঁতে পৰস্পৰ তৰ্ক-বিতৰ্ক কৰিব ধৰিলে, জনচেৰেকে এই অভিমত প্ৰকাশ কৰিলে, সিহঁতৰ (সমাধিৰ) ওপৰত এটা স্মৃতি-স্তম্ভ সাজা। সিহঁতৰ (প্ৰকৃত অৱস্থা) সম্বন্ধে সকলো কথা সিহঁতৰ প্ৰভুৱেহে জানে। সিহঁতৰ বিষয়ে যিবিলাকৰ মত গ্ৰহণীয় হ'ল সেইবিলাকে কলে, সিহঁতৰ (সমাধিৰ) ওপৰত আমি নিশ্চয় এটি উপাসনালয় সাজিম।

২৩) (সিহঁতৰ সংখ্যাৰ বিষয়ে নানা মানুহে নানা কথা কব); কিছুমানে কব, সিহঁত আছিল তিনিজন, সিহঁতৰ চতুৰ্থ আছিল সিহঁতৰ কুকুৰটো; আৰু আন কিছুমানে কব, সিহঁত আছিল পাঁচজন, সিহঁতৰ কুকুৰটো আছিল সিহঁতৰ মাজত যষ্ঠ; এইবিলাক হৈছে নেদেখা বস্তু সম্বন্ধে অনুমান মাথোন। আৰু কিছুমান এনে মানুহো আছে যিবিলাকে কয়, সিহঁত আছিল সাতজনহে, আৰু সিহঁতৰ মাজৰ অষ্টম আছিল সিহঁতৰ কুকুৰটো। (হে মহম্মদ,) তুমি কোৱাঁ, সিহঁতৰ সংখ্যা মোৰ প্ৰভুৱেহে সঠিককৈ জানে; অল্পসংখ্যক কিছুমানৰ বাহিৰে কেও সিহঁতৰ সম্বন্ধে (প্ৰকৃত কথা) নাজানে; গতিকে সিহঁতৰ বিষয়ে যি প্ৰকাশ্য তাৰ বাহিৰে তুমি তৰ্ক নকৰিবা, আৰু সিহঁতৰ বিষয়ে সিহঁতৰ দলৰ এজনকো প্ৰশ্ন নকৰিবা।

২৪) আৰু কোনো কামৰ বিষয়ে এইদৰে (ডাঠিকৈ) নকৰা, কাহিলৈ মই নিশ্চয়েই কামটো সমাপন কৰিম:

وَكَذَلِكَ أَخْرَجْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّلُونَ مِنْهُمُ امْرُهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُيُوتًا رَأَيْتُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ عَلِمُوا عَلَىٰ آلِهِمْ لَتَنَجِدَنَّهُمْ عَلَيْكُمْ مَسْجِدًا ﴿٢٢﴾

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَأَيْتُمْ كُتُبَهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةً سَاءَ لَهُمْ كُتُبُهُمْ رَجِبًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَرَأَيْتُمْ كُتُبَهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَنَّا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ تَذٰ فَلا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٢٣﴾

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذٰلِكَ عَدَا ﴿٢٤﴾

২৫) কিন্তু (ক'বা,) আল্লাই যদি ইচ্ছা কৰে! আৰু যদি তাকে কৰিবলৈ পাহৰি যোৱা আল্লাক স্মৰণ কৰি এই দৰে ক'বা, হ'ব পাৰে আল্লাই মোক এনে সুপথেদি লৈ যাব যি ইয়াতোকৈ বেছি ওচৰ।

২৬) আৰু (কিছুমানে ভাবে) সিহঁত নিজ গুহাৰ ভিতৰত বাস কৰিছিল তিনি শ বছৰ, আৰু আন কিছুমানে তাতে আৰু ন বছৰ বৃদ্ধি কৰে।

২৭) তুমি কোৱাঁ, সিহঁত কিমান দিন (তাত) অৱস্থান কৰিছিল আল্লাইহে সঠিককৈ জানে; আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত যি অদৃশ্য তেওঁৰ অগোচৰ নহয়, তেওঁৰ দৃষ্টিশক্তি আৰু শ্ৰৱণশক্তি কি অপৰূপ! তেওঁত ভিন্ন তেওঁলোকৰ কেও সহায় কৰোঁতা নাই; আৰু তেওঁ নিজ নিয়ন্ত্ৰণ কাৰ্য্যত কাকো অংশীৰূপে গ্ৰহণ নকৰে।

২৮) আৰু (হে ৰচুল,) তোমাৰ প্ৰতি যি প্ৰত্যাদেশ কৰা হৈছে তোমাৰ প্ৰভুৱে (অৱতীৰ্ণ কৰা) গ্ৰন্থৰ পৰা পাঠ কৰাঁ; তেওঁৰ বাণীসমূহ পৰিবৰ্ত্তন কৰিব পাৰে এনে কেও নাই; আৰু নিশ্চয় তেওঁত ভিন্ন কোনো নাই যাৰ ওচৰত তুমি আশ্ৰয় লব পাৰা।

২৯) আৰু যিসকলে নিজ প্ৰভুৰ সন্তুষ্টি লভিবৰ আগ্ৰহ কৰি পুৱা আৰু সন্ধিয়া তেওঁক আহবান কৰি থাকে তুমি সেইসকলৰ সংসৰ্গ ৰাখি আত্ম-সংযম কৰিবা, আৰু পাথিৰ জীৱনৰ শোভাৰ আকাঙ্ক্ষা কৰি সেইসকলৰ পৰা নিজৰ দুই চকু ঘূৰাই নলবা; আৰু এনেজনৰ কথা নুশুনিবা যিজনৰ অস্তৰ আমাক স্মৰণ কৰিবলৈ আমি অমনোযোগী কৰিছোঁ, আৰু যি নিজৰ নিকৃষ্ট বাঞ্ছাৰ অনুসৰণ কৰে, যাৰ কাৰ্য্যই হৈছে সীমা লঙ্ঘন কৰা।

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَادُّرُّوْ رَبِّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ
عَسَى أَنْ يَهْدِيَنَّ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَسَدًا ﴿٢٥﴾

وَلَيْسُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَ
ازْدَادُوا تِسْعًا ﴿٢٦﴾

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسُوا لَهُ غَيِّبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿٢٧﴾

وَاقْرَأْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ
لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَمَدًا ﴿٢٨﴾

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ
وَ الْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنُكَ عَنْهُمْ
تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تَطْعَمَ مَنْ
أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ
وَ كَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٩﴾

৩০) আৰু তুমি কোৱাঁ, এই পূৰ্ণ সত্য (কোৰ্-আন-বাণী) আহিছে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা; সুতৰাং বিশ্বাস কৰিবৰ ইচ্ছা যাৰ সি ইয়াত বিশ্বাস কৰক, আৰু যি অবিশ্বাস কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে সি অবিশ্বাস কৰক। বাস্তৱিকতে অন্যান্য-কাৰীবিলাকৰ কাৰণে আমি এনে অগ্নি প্ৰস্তুত কৰি ৰাখিছোঁ যাৰ (জ্বলন্ত) আবৰণে সিহঁতক আগুৰি ধৰিব; আৰু যেতিয়া সিহঁতে পানীৰ কাৰণে আৰ্ত্তনাদ কৰিব সিহঁতক এনে পানী পিবলৈ দিয়া হ'ব যি তপত গলোৱা পিতলৰ সদৃশ, যি (সিহঁতৰ) মুখবোৰ দাহ কৰিব; সেই পানী পিবলৈ কি নিকৃষ্ট! আৰু (নৰক) বিশ্ৰামৰ কেনে জঘন্য ঠাই!

৩১) যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে আৰু সজ কাম কৰি আছে, ইয়াত একো সন্দেহ নাই সেইসকলে কৰা উৎকৃষ্ট কাৰ্য্যৰ প্ৰতিদান আমি কেতিয়াও ব্যৰ্থ নকৰোঁ।

৩২) সেইসকলৰ নিমিত্তে থাকিব এনে চিৰন্তন উদ্যানসমূহ যাৰ তলেদি জুৰিবিলাক বৈ যায়, আৰু তাত তেওঁলোকক সোণৰ বালাৰ অলঙ্কাৰ পিন্ধোৱা হ'ব, আৰু তেওঁলোকে পিন্ধিবলৈ পাব সূক্ষ্ম ৰেচমৰ আৰু বন কৰা কিংখাপৰ সেউজীয়া পৰিধান; তাতে তেওঁলোকে ওখ আসনসমূহত কাতি হ'ব; (তেওঁলোকৰ) কি উত্তম প্ৰতিদান! আৰু জিৰণিৰ উৎকৃষ্ট স্থান!

৩৩) আৰু সিহঁতৰ আগত দুজন মানুহৰ উপমা তুমি বৰ্ণনা কৰাঁ; সেই দুজনৰ এজনক আমি আঙুৰৰ দুখন উদ্যান সাজি দিছিলোঁ; আৰু সেই উদ্যান দুখনক কেওফালে খাজুৰ গছ লগাই বেৰি থৈছিলোঁ; আৰু দুইখন উদ্যানৰ মাজত থকা ঠাই ডোখৰত শস্য উৎপন্ন কৰিছিলোঁ।

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ مَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِرْ
وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا
أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِفُهَا وَإِنْ يَسْتَيْغِيثُوا إِنَّا نَبِّئُهُمْ
كَمَا لُفْهِلَ يُسْوَى الْوُجُوهُ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ
مُرْتَفَقًا ﴿٣٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ
أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣١﴾

أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ
الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَ
إِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ
الشَّوَابُ وَحَسَنَتْ مَرْتَفَقًا ﴿٣٢﴾

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا
جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا
بَيْنَهُمَا رِجًّا ﴿٣٣﴾

৩৪) (সময়ত) সেই উদ্যান দুখন ফলেৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ল, আৰু তাৰ উৎপাদন অলপো কম হোৱা নাছিল; আৰু আমি জুৰি এখন বোৱাই নিছিলোঁ দুই উদ্যানৰ মাজেদি।

كُنَّا الْجَنَّتَيْنِ اَتَتْ اَكْهَامَا وَلَمْ تَنْظِلْمِ مِنْهُ شَيْئًا
وَفَجَّرْنَا خِلْفَهُمَا نَهْرًا ﴿٣٤﴾

৩৫) (উদ্যানৰ) গৰাকীৰ নিমিত্তে প্ৰচুৰ ফল উৎপন্ন হ'ল। পিছত সি (এদিন) কথা প্ৰসঙ্গত নিজ সঙ্গীক ক'লে, তোমাৰ তুলনাত মোৰ ধন-সম্পত্তি বেছি, আৰু দল হিচাপেও মই তোমাতকৈ অধিক শক্তিমানে।

وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
اَنَا اَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَاَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٥﴾

৩৬) আৰু সি নিজৰ উদ্যানৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰিলে, আৰু নিজ আত্মাৰ প্ৰতি অন্যায় কৰি ক'লে, এনেখন (সুন্দৰ) উদ্যান যে কেতিয়াবা বিনষ্ট হ'ব মই ভাবিবকে নোৱাৰোঁ।

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا
اَظُنُّ اَنْ يَّبِيدَ هَذِهِ اَبَدًا ﴿٣٦﴾

৩৭) আৰু নিৰ্দ্দিষ্ট সময় যে আহিব লাগিছে তাৰো ধাৰণা মই নকৰোঁ; কিয়নো যদি এয়ে ঘটে যে মোক নিজ প্ৰভুৰ ফালে ওভতাই নিয়া হয়, অহা জীৱনত মই নিশ্চয় প্ৰত্যাবৰ্ত্তনৰ ইয়াতোকৈ উত্তম স্থান লাভ কৰিম।

وَمَا اَظُنُّ السَّاعَةَ تَأْتِيَةً وَلَا وَاَلَيْنَ رُودَتْ اِلَى
رَبِّي لَا جِدَاتٍ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٣٧﴾

৩৮) তাৰ সৈতে কথা পাঠোঁতে তাৰ সঙ্গীজনে তাক ক'লে, কি! তুমি সেইজনত অবিশ্বাস কৰিছা নে যিজনে তোমাক সৃষ্টি কৰিলে মাটিৰ পৰা, পিছত শুক্ৰৰ পৰা, তাৰ পিছত তোমাক মানৱৰ পূৰ্ণ ৰূপ দান কৰিলে?

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ اَأَفْرَتَ بِالَّذِي
خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ
رَجُلًا ﴿٣٨﴾

৩৯) কিন্তু মোৰ বিশ্বাস কি; তেৱেঁই মোৰ প্ৰভু আল্লা, আৰু মই অইন কাকো মোৰ প্ৰভুৰ সমান কৰি উপাস্য নাপাঠোঁ।

لَكِنَّا هُوَ اللهُ رَبِّي وَلَا اشْرِكُ بِرَبِّي احَدًا ﴿٣٩﴾

৪০) আৰু নিজৰ উদ্যানৰ ভিতৰত সোমোওঁতে তুমি এই আশাৰ কথা কোৱা নাছিলি—আল্লাৰ

وَلَوْلَا اِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللهُ

ইচ্ছাহে পূৰ্ণ হয়, সকলো শক্তি আত্মাৰেই। সম্পত্তিত আৰু সন্তান সন্ততিত যদিও তুমি মোক নিজতকৈ তাকৰীয়া দেখিছা।

৪১) কিন্তু হ'ব পাৰে মোক মোৰ প্ৰভুৱে যি দান কৰিব সি তোমাৰ উদ্যানতকৈ (অনেকগুণে) শ্ৰেষ্ঠতৰ; আৰু সেই উদ্যানৰ ওপৰত আকাশৰ পৰা তেওঁ বজ্ৰ নিক্ষেপ কৰিব, যাৰ ফলত ই ৰাতিপুৱা শস্যহীন সমতল ভূমিত পৰিণত হ'ব।

৪২) নাইবা তাৰ পানী (মটিৰ তললৈ গৈ) একেবাৰে শুকাই যাব, আৰু সেই পানী কোনো উপায় আকৌ লভিব নোৱাৰা, যিমনেই তুমি তাৰ চেষ্টা কৰা।

৪৩) পিছত তাৰ সমগ্ৰ ফলমূল কেওফালৰ পৰা আগুৰি নষ্ট কৰি দিয়া হ'ল; আৰু পুৱা হ'লত সেই উদ্যানৰ ওপৰত যি ধন সি ব্যয় কৰিছিল তাৰ কাৰণে দুখ কৰি সি নিজৰ হাত দুখন মোহাৰিব লাগিলে; আৰু সেই উদ্যান তাৰ চিলিঙিবোৰৰ সৈতে হেৰেপা খাই পৰিছিল; আৰু সি ইয়াকে কৈ দুখ কৰিছিল, হয়, মোৰ প্ৰভুৰ সমান কৰি মই অইনক উপাস্য নপতা হেঁতেন!

৪৪) আৰু আত্মাত ভিন্ন তাক সহায় কৰিবলৈ এটা দলো নুঠিল, আৰু নিজকে ৰক্ষা কৰিবলৈ সি সমৰ্থ নহ'ল।

৪৫) ইয়াৰ পৰা প্ৰতিপন্ন হ'ল, ৰক্ষা কৰিবৰ শক্তি এক সত্য আত্মাৰ; (সৎকাৰ্য্যৰ) প্ৰতিদান দিয়াত তেৱেঁই সৰ্ব্বশ্ৰেষ্ঠ আৰু তেওঁৰ হাতত আছে উত্তম সামৰণি।

৪৬) আৰু (হে ৰচুল,) তুমি সিহঁতৰ আগত

لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ تَرِكَ أَنَا أَقَلُّ مِنكَ مَا لَا
ذَوْلَدًا ۝

فَعَلَىٰ رَبِّي أَن يَأْتِيَنِي خَيْرًا مِّن جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ
عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّن السَّمَاءِ فَتُصْبِحُ صَعِيدًا
رَّالِقًا ۝

أَوْ يُصْبِحُ مَاءً وَهًا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ۝

وَأُحِيطُ بِشَرِّهِ فَأُصْبِحُ يَقْلِبُ كَفَيْهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقُ
فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ لِيَلَيْتَنِي
لَمْ أَشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ۝

وَلَمْ تَكُن لَّهُ فِتْنَةً يَتَضَمَّنُهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا
كَانَ مُنْتَصِرًا ۝

هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَ
خَيْرٌ عُقْبًا ۝

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلِ الْجَبُوتِ الَّتِي كَانَتْ أَنْزَلْنَاهُ

পাৰ্থিৱ জীৱনৰ উপমা ব্যক্ত কৰা, —ই সেই পানীৰ সদৃশ যি আমি মেঘৰ পৰা নমাই আনো, পিছত তাৰে সৈতে মিহলি হৈ মাটিৰ পৰা নানা প্ৰকাৰ উদ্ভিদ উৎপাদন হয়; সময়ত সেই উদ্ভিদ জৰ-জৰীয়া ঠাল-ঠেঙ্গুলিত পৰিণত হয়; তেতিয়া তাক বতাহে উৰাই নিয়ে। আৰু (মনত ৰাখিব) আল্লা সকলো বস্তুৰ ওপৰত ক্ষমতাবান।

৪৭) ধন-সম্পত্তি আৰু সম্ভান-সম্ভতি পাৰ্থিৱ জীৱনৰ আভৰণ মাথোন; কিন্তু, যিবোৰ সংকল্প স্থায়ী তোমাৰ প্ৰভুৰ ওচৰত সেইবোৰৰ প্ৰতিদান উৎকৃষ্ট, আৰু সেইবোৰেই উত্তম আশা স্বৰূপ।

৪৮) আৰু এনে এদিন আহিব যিদিনা আমি পৰ্বতবিলাকক গতিশীল কৰিম, আৰু পৃথিৱীক তুমি দেখিবলৈ পাবা সমতল ভূমিৰূপে; (সেই দিনা) সিহঁতৰ আটাইবিলাককে একেলগ কৰিম, আৰু সিহঁতৰ মাজৰ এজনকো এৰি নথওঁ।

৪৯) আৰু সিহঁতক শাৰী শাৰীকৈ তোমাৰ প্ৰভুৰ সমুখলৈ নিয়া হ'ব। (তেতিয়া আমি এইদৰে কম,) আমি তোমালোকক প্ৰথম বাৰ যিৰূপে সৃজন কৰিছিলোঁ, স্বৰূপতে সেই অনুৰূপ (আজি) তোমালোক মোৰ আগত উপস্থিত হৈছা, অথচ তোমালোকে ভাবিছিল, আমি নিজে দিয়া প্ৰতিশ্ৰুতি তোমালোকৰ কাৰণে পূৰ্ণ কৰিবলৈ সময় নিৰ্ণয় কৰা নাছিলোঁ।

৫০) আৰু (সেই দিনা) সিহঁতৰ আগত (সিহঁতৰ) কাৰ্যালিপি দাঙি ধৰা হ'ব। তেতিয়া তাৰ ভিতৰৰ লিখনি দেখি অপৰাধীবিলাক কেনেকৈ আতঙ্কিত হ'ব তুমি লক্ষ্য কৰিবা। আৰু সিহঁতে ইয়াকে ক'ব, ধিক আমাৰ প্ৰতি! ই কি অপৰূপ লিপি! সৰু-সুৰা নাইবা ডাঙৰ ই কোনো দোষকে এৰা নাই, বৰং সমগ্ৰ দোষকে সন্নিবিষ্ট কৰিছে। আৰু সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল তাৰে প্ৰতিৰূপ (নিজৰ আগতে) উপস্থিত পাব। আৰু

مِنَ السَّمَاءِ فَآخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ
هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٤٧﴾

الْمَالِ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبُقِيَّتُ
الضَّلٰحَتِ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمْلًا ﴿٤٨﴾

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَخَشَرْتُمْ
فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٤٩﴾

وَعُرِضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَرْعًا ﴿٥٠﴾

وَوَضِعَ الْكِتَابَ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا
فِيهِ وَيَقُولُونَ يَوَيْلَتَنَا مَا لِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ
صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدَ مَا

(মনত ৰাখিবা) তোমাৰ প্ৰভুৱে কাৰো প্ৰতি কেতিয়াও অনায়াস নকৰে।

৫১) আৰু যেতিয়া আমি ফিৰিশ্বতাবিলাকক আদেশ দিছিলোঁ, তোমালোক আদমৰ বাধা হোৱা, তেতিয়া সকলোৱে বাধাতা স্বীকাৰ কৰিলে, ইব্ৰিচৰ বাহিৰে; সি আছিল যিবিলাকৰ এজন; আৰু সি বিৰোধী হৈ নিজ প্ৰভুৰ আদেশ অমান্য কৰিছিল। তেন্তে কি তোমালোকে মোক এৰি তাক আৰু তাৰ বংশধৰবিলাকক বন্ধুৰূপে গ্ৰহণ কৰিবানে, অথচ (দেখাতেই) সিহঁত তোমালোকৰ শত্ৰু; এনে ধৰণৰ পৰিবৰ্ত্তন অনায়াসকাৰীবিলাকৰ পক্ষে কি অপকৃষ্ট!

৫২) আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিবৰ সময়ত আৰু নিজ সিহঁতকো সৃজন কৰোঁতে মই সিহঁতক সাক্ষী ৰখা নাই; আৰু ই অসম্ভৱ যে অইনক পথভ্ৰষ্ট কৰোঁতাবিলাকক মোৰ সমৰ্থন-কাৰীৰূপে মই গ্ৰহণ কৰোঁ।

৫৩) আৰু সেই (বিচাৰৰ) দিনা আল্লাই সিহঁতক সম্বোধন কৰি ক'ব এই দৰে,—যিবিলাকক তোমালোকে মোৰ অংশী বুলি জ্ঞান কৰিছিলো (আজি) সিহঁতক আহ্বান কৰি চোৱা। তেতিয়া সিহঁতে সিহঁতক আহ্বান কৰিব; কিন্তু সিহঁতে কোনো প্ৰত্যুত্তৰ নিদিব। আৰু আমি ইদল আৰু সিদলৰ মাজত বৃহৎ অন্তৰায় স্থাপন কৰিম।

৫৪) আৰু যিবিলাক আল্লাৰ অপৰাধী সেই-বিলাকে নৰক-অগ্নি দেখিবলৈ পাব, আৰু নিশ্চিতকৈ জানিব যে সিহঁতেহে সেই অগ্নিৰ মাজত পৰিব লাগিব, আৰু তাৰ পৰা সাৰি উলটি আহিবলৈ কোনো ঠাই এডোখৰো নাপাব।

৫৫) আৰু স্বৰূপতে আমি এই কোৰ্-আনত সকলো প্ৰকাৰ উপমা ঘূৰাই ঘূৰাই বৰ্ণনা কৰিছোঁ মানৱৰ (মঙ্গলৰ) নিমিত্তে; কিন্তু মানৱে বেছি ভাগ বিষয়ে বাক-বিতণ্ডাহে কৰে।

عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظِلُّمُ رَبُّكَ أَحَدًا ۝

وَرَادُ قُلْنَا لِنَسْئَلُكَ اسْجُدُوا لِأَدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ
أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ
لَكُمْ عَدُوٌّ يُبْسُ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ۝

مَا أَشْهَدُ لَهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ
أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ مُنْجِدَ الْبَاطِلِينَ عَصَا ۝

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَذَعَبُوهُمْ
فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ قُورَيْنًا ۝

وَرَأَى الْجُرُفُونَ النَّارَ فَأَنْظَرُوا أَنَّهُمْ مُؤَفَّقُوهَا وَ
لَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ۝

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ
مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرُ شَيْئًا جَدَلًا ۝

৫৬) আৰু যেতিয়া মানৱৰ ওচৰলৈ পথ-প্ৰদৰ্শন আহিল তাত সিহঁতে বিশ্বাস স্থাপন কৰিবলৈ আৰু নিজ প্ৰভুৰ ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ ইয়াত ভিন্ন আন কি প্ৰতিবন্ধক হ'ব পাৰে যে (সিহঁতে নিজেই বিচাৰে যেন) পূৰ্ববৰ্ত্তীবিলাকৰ দৰে সিহঁতৰ সৈতে সেই ব্যৱহাৰ কৰা হয়, নাইবা (আমাৰ) শাস্তি সিহঁতৰ সম্মুখত আহি উপস্থিত হয়।

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ
وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأَوَّلِينَ
أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٦﴾

৫৭) আৰু আমি ৰচুলসকলক মাথোন এই কাৰণে শ্ৰেণ কৰোঁ যাতে তেওঁলোকে (বিশ্বাসী-সকলক) শুভ-সংবাদ দিয়ে আৰু (অবিশ্বাসী-বিলাকক) সতৰ্ক কৰে; আৰু অবিশ্বাসীবিলাকে অসত্যৰ কাৰণে বাক-বিতণ্ডা কৰে, যাতে তাৰ দ্বাৰা সিহঁতে সত্যক নিষ্ফল কৰিব পাৰে, আৰু মোৰ নিদৰ্শনসমূহ লৈ, আৰু যি (শাস্তিৰ আগমন) সম্বন্ধে সিহঁতক সতৰ্ক কৰা হয় তাকে লৈ সিহঁতে উপহাস কৰে।

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ
وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ
الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِنَا وَمَا نُنذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٧﴾

৫৮) আৰু সেইজনতকৈ অধিক অন্যাযকাৰী কোন হ'ব পাৰে যাক তাৰ প্ৰভুৰ নিদৰ্শনসমূহ সোৱঁৰাই দিয়া সত্ত্বেও সেইবোৰৰ পৰা সি আঁতৰি যায়; আৰু সি নিজৰ হাত দুখনৰে যি দুৰ্গুণ অৰ্জন কৰিছিল তাকো বিস্মৰণ কৰে। ইয়াত একো সন্দেহ নাই সিহঁতৰ অন্তৰসমূহৰ ওপৰত আমি আবৰণ পেলাইছোঁ; তাৰ ফলত সিহঁতে সত্য হৃদয়ঙ্গম কৰিব নোৱাৰে; আৰু সিহঁতৰ কাণবোৰো আমি গধুৰ কৰিছোঁ (যাতে সিহঁতে সত্যৰ বাণী নুশুনে); আৰু সুপথৰ পিনে যিমানে তুমি সিহঁতক আহ্বান কৰা সিহঁতে কেতিয়াও সুপথ অৱলম্বন নকৰে।

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا
وَلَيْسَىٰ مَا قَدَّمَتْ يَدَاؤُهُ إِتَابًا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۖ وَإِنْ
تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَمْتَدُّوا إِذَا أُبْذِلُوا ﴿٥٨﴾

৫৯) আৰু তোমাৰ প্ৰভু ক্ষমাশীল, কৰুণাৰ আধাৰ; সিহঁতে যি অৰ্জন কৰিছিল সেই দোষত সিহঁতক তেওঁ ধৰা হ'লে, নিশ্চয় সিহঁতৰ প্ৰতি

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا

তেওঁ স্তম্ভৰে শাস্তি নমালেহেঁতেন; কিন্তু সিহঁতৰ (শাস্তিৰ) উচিত সময় নিৰ্দিষ্ট কৰি থোৱা হৈছে; তাৰ পৰা সাৰিবলৈ সিহঁতে আল্লাৰ বাহিৰে অইন কাৰো আশ্ৰয় ল'ব নোৱাৰে।

৬০) আৰু যেতিয়া সিহঁতে অন্যায় কৰি আছিল আমি ধ্বংস কৰিছিলোঁ সিহঁতৰ নগৰবিলাক; আৰু সিহঁতৰো ধ্বংসসাধনৰ সময় আমি আগৰে পৰা নিৰ্ণয় কৰি থৈছিলোঁ।

৬১) আৰু (সেই ঘটনাত চিন্তা কৰা) যেতিয়া মুচাই নিজৰ তৰুণ সঙ্গীজনক ক'লে, দুই সাগৰৰ সঙ্গম-স্থল নোপোৱালৈকে মই (ভ্ৰমণৰ পৰা) ক্ষান্ত নহওঁ, যদিও বহু বছৰলৈ মোক ভ্ৰমণ কৰিব লগা হয়।

৬২) পিছত যেতিয়া উভয়ে সাগৰ দুখনৰ সঙ্গম-স্থান পালেগৈ, দুয়ো নিজৰ মাছটো (লৈ আহিবলৈ) পাহৰিলে। বাস্তৱতে সেই মাছটোৱে সাগৰত পৰি পানীৰ তলেদি নিজৰ বাট ধৰিলে।

৬৩) দুয়ো (কিছুদূৰ) আগ বাঢ়ি যোৱাৰ পাছত তেওঁ নিজৰ তৰুণ সঙ্গীজনক ক'লে, আমাৰ পুৱাৰ জলপান (এতিয়াই) আনা, কিয়নো আজিৰ ভ্ৰমণে আমাক বৰকৈ শ্ৰান্ত কৰিছে।

৬৪) সঙ্গীজনে ক'লে, যেতিয়া আমি পৰ্বতৰ শিলৰ ওপৰত বহি জিৰণি লৈছিলোঁ তুমি দেখা পোৱা নাছিল নে? সেই মাছটোৰ কথা মই (একেবাৰে) পাহৰি গলোঁ; আৰু সেই কথা (তোমাৰ আগত) উল্লেখ কৰিবলৈ স্বয়ংতানৰ বাহিৰে আৰু কেও মোক বিস্মৃত কৰা নাই; আৰু সেই মাছটোৱে সাগৰত পৰি পানীৰ তলেদি আচৰিতৰূপে নিজৰ পথ ললে।

كَسَبُوا لَعَجَلٍ لَهُمُ الْعَذَابُ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ
لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْبِقًا ﴿٥٩﴾

وَتِلْكَ الْقَرْيَاتُ الَّتِي أَهْلَكْنَاهُمْ لَنَا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا
لَهُمُ الْيَوْمَ مَوْعِدًا ﴿٦٠﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ لَأَأْتِجَنَّكُمْ
مَجْمَعُ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِي حُقُبًا ﴿٦١﴾

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ
سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦٢﴾

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِقَوْمِهِ إِنِّي عَدَاؤُنَا لَقَدْ لَقِينَا
مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ﴿٦٣﴾

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ
الْحُوتَ وَمَا أَتْنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ
وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٤﴾

৬৫) মুচাই ক'লে, আমি যি ঠাই বিচাৰি আহিছিলোঁ সেই ঠাই এয়ে। তাৰ পিছত উভয়ে নিজ পদৰ চিন ধৰি উভতি যাব লাগিলে।

قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَارْتَدَّ عَلَىٰ آثَارِهِمَا
تَصَّصًا ۝

৬৬) (অকস্মাৎ) উভয়ে আমাৰ (বিশেষ) ভূতাবিলাকৰ এজন ভূতাক লগ পালে; তেওঁক আমি নিজ সন্নিধানৰ পৰা কৰুণা দান কৰিছিলোঁ, আৰু আমাৰ কাষৰ পৰা তেওঁক দিছিলোঁ তত্ত্ব-জ্ঞানৰ শিক্ষা।

فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ
عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ۝

৬৭) মুচাই তেওঁক সুধিলে, মোক তোমাৰ অনুগামী হ'বলৈ দিবা নে, যাতে ধৰ্ম্মৰ যি বিশেষ জ্ঞান তোমাক দান কৰা হৈছে তৰে কিছু ভাগ মোকো শিকাই দি (তোমাৰ শৰণাপন্ন) কৰি লোৱা।

قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَيْتَكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِي
مِمَّا عَلَّمْتَ رُشْدًا ۝

৬৮) তেওঁ উত্তৰ দিলে, মোৰ সঙ্গত ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰিবলৈ সঁচাকৈয়ে তোমাৰ ক্ষমতা নাই।

قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝

৬৯) আৰু সেই বিষয়ে তুমি ধৈৰ্য্য ধৰিবা কেনেকৈ যাৰ গূঢ়-তত্ত্ব তোমাৰ (সীমাবদ্ধ) জ্ঞানে আগুৰিব নোৱাৰে ?

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ۝

৭০) মুচাই ক'লে, আল্লাই ইচ্ছা কৰিলে মোক তুমি ধৈৰ্য্যশীল পাৰা, আৰু তোমাৰ কোনো আদেশৰ মই কেতিয়াও বিৰোধ নকৰোঁ।

قَالَ سَتَدِينُنِي وَإِنَّ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ
أَمْرًا ۝

৭১) তেওঁ ক'লে যদি (সঁচাকৈয়ে) তুমি মোৰ অনুগমন কৰিবলৈ সাজু হৈছা, তেন্তে (মনত ৰাখিবা) কোনো বিষয় লৈ মোক প্রশ্ন নকৰিবা, যেতিয়ালৈকে সেই বিষয়ে মই নিজেই প্ৰথমতে তোমাৰ উল্লেখ নকৰোঁ।

قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ مِّنْهُ حَتَّىٰ أُحْدِثَ
لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ۝

৭২) তাৰ পাছত তেওঁলোক দুয়ো বাটেদি গৈ আছিল; (সাগৰৰ পাৰত) নাও এখন পাই নারত

فَانطَلَقَا فِيهَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ

উঠিলে। তেওঁ তেতিয়া নাওখনৰ তলিত বিন্ধা কৰিলে। মুচাই (বিচুস্তি হৈ) সুধিলে, তুমি মানুহবিলাকক বুৰাই মাৰিবলৈ তলিত বিন্ধা কৰিলা নে? স্বৰূপতে এইটো কি ভীষণ কাৰ্য্য কৰিলা!

৭৩) তেওঁ ক'লে কি! মই কোৱা নাছিলোঁ নে, তুমি মোৰ সঙ্গত ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰিবলৈ নোৱাৰা?

৭৪) মুচাই কলে, মই (সেই কথা) সমূলি পাহৰিলোঁ; তাৰ বাবে মোৰ দোষ নধৰিবা; আৰু যি কাৰ্য্য কৰা মোৰ নিমিত্তে অতি কষ্টকৰ তাকে কৰিবলৈ মোক বাধ্য নকৰিবা।

৭৫) 'তাৰ পিছত দুজনেই আগ বাঢ়ি গৈ আছিল; (এখন গাঁও পালেগৈ, আৰু তাত) এটাল'ৰাক দেখা পাই হঠাতে তেওঁ তাক বধ কৰিলে। মুচাই (তত-হেৰা হৈ) মাত লগালে, এনে নিৰ্দোষ এজনক বধ কৰিলা কিয়, অথচ সি অইনক বধ কৰা নাছিল? স্বৰূপতে এইটো কি নিন্দনীয় কাণ্ড কৰিলা!

ষষ্ঠদশ পাৰা

৭৬) তেওঁ ক'লে, মই তোমাক কোৱা নাছিলোঁ নে, মোৰ সঙ্গত তুমি কেতিয়াও ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰিব নোৱাৰা?

৭৭) মুচাই ক'লে, ইয়াৰ পাছত কোনো বিষয়ে যদি মই তোমাক পুনৰায় প্ৰশ্ন কৰোঁ, তুমি মোক নিজৰ সঙ্গীৰূপে নাৰাখিবা; স্বৰূপতে তেতিয়া (মোক পৃথক কৰাত) মোৰ তোমাৰ ওচৰত যি ওজৰ আছিল ব্যক্ত কৰা হ'ল।

৭৮) তেতিয়া দুয়ো অগ্ৰসৰ হ'ল, আৰু এখন

أَخْرَجْنَاهَا لِيُعْرَقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِفْرًا ﴿٥٥﴾

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٥٦﴾

قَالَ لَا تَأْخُذْ بِنِيبَاتِنَا إِنَّا نَحْنُ مُغْتَابُونَ ﴿٥٧﴾
أَمْرِي عُسْرًا ﴿٥٨﴾

فَأَنطَلَقْنَا مَسْرِحًا إِذْ آتَيْنَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتُمْ
نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا
فُكْرًا ﴿٥٩﴾

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٠﴾

قَالَ إِنْ سَأَلْتَهُ عَن شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصْرِحْ وَتَذَكَّرَ أَنَّ
بَلَدَهُ مِنَ لُدِّ فِي عُدْرَةٍ ﴿٦١﴾

فَأَنطَلَقْنَا مَسْرِحًا إِذْ آتَيْنَا أَهْلَ قَرْيَةٍ إِسْطِطْمًا أَهْلَهَا

গাঁৱৰ মানুহবিলাকক লগ পালে। গাঁৱৰ মানুহ-বিলাকৰ পৰা আহাৰ আদি খুজিলত, সিহঁত দুয়োৰে অতিথিসেৱা কৰিবলৈ মান্তি নহ'ল তাৰ পিছত গৈ থাকোঁতে তেওঁলোকে সেই ঠাইত এনে (পুৰণি) দেৱাল এখন পালে যি প্ৰায় পৰিব লাগিছিল; কিন্তু ততালিকে তেওঁ সেই দেৱালখন তুলি (ন-কৈ) স্থাপিত কৰিলে। মুচাই মাত লগালে, তুমি ইচ্ছা কৰা হলে এই কামৰ নিমিত্তে (যথেষ্ট) মজুৰি খুজি ল'ব পাৰিলা হেঁতেন।

৭৯) তেওঁ ক'লে, ভাল, এইখিনিতেই মোৰ আৰু তোমাৰ মাজত বিচ্ছেদ ঘটিল; যি যি বিষয় লৈ তুমি ধৈৰ্য ধৰিব নোৱাৰিলা তাৰ গুঢ়াৰ্থ এতিয়া মই তোমাক ভাঙি কওঁ।

৮০) সেই নাওখনৰ কথা (শুনা); তাৰ গৰাকী আছিল কেইবাজন দুখীয়া মানুহ; সিহঁতে নৈতে কাম-কাজ কৰিছিল; সেই নাওখন (বিন্ধা কৰি) মই ঘূণীয়া কৰিব খুজিলোঁ, কাৰণ সিহঁত যিফালে গৈ আছিল সেইফালৰ পৰা এজন বজা আহিব ধৰিছিল যাৰ কামেই আছিল, (ভাল) নাও পালে তাক বলেৰে কাঢ়ি লোৱা।

৮১) এতিয়া সেই ল'ৰাটিৰ কথা (কওঁ); তাৰ মাক-বাপেক আছিল, বিশ্বাসী; আৰু আমাৰ সংশয় হ'ল, সি নিজৰ বিৰুদ্ধ আচৰণ আৰু অবিশ্বাসৰ দ্বাৰা তেওঁলোকক দাৰুণ কষ্ট দিব;

৮২) গতিকে আমি ইয়াকে ইচ্ছা কৰিলোঁ, তেওঁলোকৰ প্ৰভুৱে যেন তাৰ সলনি তেওঁলোকক এনে এজন ল'ৰা দান কৰে যিজনে পৰিত্ৰতাত তাতোকৈ উত্তম হ'ব, আৰু যাৰ থাকিব তেওঁলোকলৈ গাত-লগা মৰম।

৮৩) এতিয়া (থাকিল) সেই দেৱালৰ কথা; তাৰ

فَأَبَا أَنْ يُضَيَّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٩﴾

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ سَاءَ بَئْتُكَ بِمَا وُجِدَ مَآلِمُ تَتَّبِعُ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٠﴾

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٨١﴾

وَأَمَّا الْعُلَمَاءُ فَكَانَ أَبُوهُمُ الْمُؤْمِنِينَ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴿٨٢﴾

فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨٣﴾

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ

অধিকাৰী* আছিল নগৰৰ দুজন মাউৰা ল'ৰা; আৰু দেৱালৰ তলতে সিহঁতে পাব লগীয়া ধন পুতি থোৱা আছিল; আৰু সিহঁতৰ পিতা আছিল এজন ধাৰ্মিক পুৰুষ; সেই হেতু তোমাৰ প্ৰভুৰ এয়ে ইচ্ছা, যৌৱন-প্ৰাপ্ত হোৱাৰ পাছত সিহঁতে যেন নিজৰ ধন নিজেই (খান্দি) উলিয়াই লয়—এই কাৰ্য্য তোমাৰ প্ৰভুৰ কৰুণাস্বৰূপ; আৰু মই এই কাম নিজ ইচ্ছাৰে কৰা নাই। যি কেইটা বিষয়ে ধৈৰ্য্য ধৰিবলৈ অক্ষম হৈছিল সেীবোৰৰ গূঢ়াৰ্থ এয়ে।

৮৪) আৰু (হে মহম্মদ,) সিহঁতে জুল্-কৰ্ণাইনৰ সন্মুখে তোমাক প্ৰশ্ন কৰে; কোৱাঁ, তেওঁৰ বিষয়ে কিছু কথা তোমালোকৰ আগত এতিয়া পাঠ কৰিম।

৮৫) বাস্তৱতে তেওঁক আমি পৃথিৱীত ক্ষমতাবান কৰিছিলোঁ আৰু তেওঁক দান কৰিছিলোঁ কাৰ্য্য সম্পন্ন কৰিবৰ বহু উপায়।

৮৬) পিছত তেওঁ (এটা সামৰিক অভিযানৰ) যো-জা কৰিলে।

৮৭) তেওঁ (পশ্চিম ফালে) আগ বাঢ়ি গৈ এনে ঠাই পালে য'ৰ পৰা সূৰ্য্য অস্ত হোৱা দেখি। তেওঁ দেখিলে, সূৰ্য্য যেন ক'লা জলাহত মাৰ যাব ধৰিছে; তাৰ ওচৰতে (বসতি কৰিছে) এনে এটা জাতিৰ লগ পালে। আমি (তেওঁক) কলোঁ, হে জুল্-কৰ্ণাইন, তুমি এই লোকবিলাকক কষ্ট দিয়া নাইবা সিহঁতৰ সৈতে সং ব্যৱহাৰ কৰা (তোমাৰ ইচ্ছা)।

৮৮) তেওঁ কলে, যি অনায়াসকাৰী তাকেহে আমি নিশ্চয় শাস্তি দিম; পিছত তাক যেতিয়া তাৰ

وَكَانَ نَجْتَهُ كَنْزٌ لَّهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا
فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا
رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ وَمَا نَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ
بِئْسَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٤﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقُرَيْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمُ
مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٥﴾

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
سَبَبًا ﴿٨٦﴾

فَاتَّبَعَ سَبَبًا ﴿٨٧﴾

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَرْغُبُ فِي
عَيْنِ حَيَاتٍ ۖ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ۗ قُلْنَا يٰذَا
الْقُرَيْنَيْنِ إِنَّمَا أَنْتَ تُعَذِّبُ وَإِنَّمَا أَنْتَ تُجَدِّدُ فِيهِمْ
حُسْنًا ﴿٨٨﴾

قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ

প্ৰতিপালকৰ ওচৰলৈ ওভতাই নিয়া হ'ব, তেতিয়া
তেওঁ তাক ভীষণ শাস্তি প্ৰদান কৰিব।

رَبِّهِ فَيَعِدُّ بِهِ عَدَابًا تُكَدِّرُ ۝۱۹

৮৯) কিন্তু যি জনে (সত্যত) বিশ্বাস কৰিব আৰু
সজ কাম কৰিব সেই জনৰ নিমিত্তে থাকিব উৎকৃষ্ট
প্ৰতিদান, আৰু সেই জনক আমি এনে আদেশ দিম
যি তাৰ পক্ষে পালন কৰা সহজ।

وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ
وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ۝۱۹

৯০) তাৰ পিছত তেওঁ (পূৰ্ব পিনে) যাত্ৰা
কৰিবলৈ প্ৰস্তুত হ'ল।

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبِيلًا ۝۲০

৯১) তেওঁ গৈ গৈ এনে ঠাই পালে য'ৰ পৰা সূৰ্য্য
উদয় হোৱা দেখি; তেওঁ দেখিলে, সূৰ্য্য উদয় হোৱা
ঠাইত এনে এটা জাতি বসতি কৰিছে যি জাতিক
সূৰ্য্যৰ (তাপৰ) পৰা ৰক্ষা পাবলৈ আমি কোনো
আঁৰ দিয়া নাছিলোঁ।

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ
قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَلْ لَهُمُ قرْنًا دُونِهَا سِتْرًا ۝۲১

৯২) সিহঁত এইৰূপ অৱস্থাতেই থাকিছিল; আৰু
তেওঁ কি অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰ লগত নিছিল স্বৰূপতে সকলো
আমাৰ জনা আছিল।

كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ۝۲১

৯৩) পিছত আৰু এটা (সামৰিক অভিযানৰ)
তেওঁ যো-জা কৰিলে।

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبِيلًا ۝۲২

৯৪) ক্ৰমান্বয়ে তেওঁ দুইখন পৰ্ব্বতৰ মাজত
থকা ঠাই পালেগৈ; সেই ঠাইৰ সিফালে এনেবিলাক
লোকক লগ পালে যিবিলাকে তেওঁৰ ভাষা
একেবাৰে বুজি পোৱা নাছিল।

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهَا قَوْمًا
لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ۝۲২

৯৫) সিহঁতে (নিজ ভাষাত) তেওঁক বুজাই কলে,
হে জুল-ক্বৰ-নাইন, বাস্তৱিকতে ইয়ায়ু আৰু
মায়ুয়ে আমাৰ এই দেশৰ ভিতৰত (সোমাই আহি)
নানাবিধ দৌৰাশ্ৰয় কৰি থাকে; আমি তোমাক
(যথেষ্ট) কৰ দিম; তাৰ বিনিময়ত আমাৰ আৰু
সিহঁতৰ মাজত গড় এটা সাজি দিবা নে?

قَالُوا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ
بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۝۲৩

৯৬) তেওঁ উত্তৰ দিলে, মোৰ প্ৰভুৱে মোক এই বিষয়ে যি সঙ্গতি দান কৰিছে সেয়ে উত্তম; গতিকে তোমালোকে মোক (কৰ নিদি) কেৱল শাৰীৰিক শ্ৰমেৰে সাহায্য কৰিবা; মই তোমালোকৰ আৰু সিহঁতৰ মাজত এটা সুদৃঢ় প্ৰাচীৰ নিৰ্ম্মাণ কৰিম।

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٦﴾

৯৭) তোমালোকে লোহৰ বহু গধুৰ চটাবিলাক মোক আনি দিয়া। অৱশেষত তেওঁ দুখন পৰ্ব্বতৰ মাজৰ গিৰিপথ পূৰ কৰি ওখকৈ (লোহৰ) দেৱাল তুলিলে; তেওঁ (সিহঁতক) আদেশ দিলে, এতিয়া তোমালোকে জুই লগাই বতাহ দি থাকা। যেতিয়া সেই দেৱাল জ্বলি উঠিল তেওঁ কলে, এতিয়া তোমালোকে (যথেষ্ট) তাম গলাই আনি মোক দিয়া; তাকে মই সেই লোহৰ ওপৰত ঢালিম।

أُنزِلَ فِي ذِي قَعْدٍ إِذْ سَأَلْتَهُ خَلِّدْنَا مَا جَعَلْنَا لَكَ مِنْ آلِهَةٍ إِلَهًا إِلَّا ظُهُورًا وَأَنْ نُفِخَ فِي سُنُبٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَطَفَّوْنَا عَلَى الْوُجُوهِ وَالنَّجْمِ الثَّاقِبِ ﴿٩٧﴾

৯৮) (প্ৰাচীৰ সজা শেষ হ'লত ইয়াযুয আৰু মাযুয দেৱালৰ ওপৰেদি উঠি আহিবলৈ অক্ষম হ'ল আৰু তাৰ ভিতৰেও সুৰঙ্গা কাটি সোমাই অহা অসম্ভৱ হ'ল।

مَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿٩٨﴾

৯৯) (কাম সমাধা হোৱাৰ পাছত) তেওঁ ক'লে (মোৰ দ্বাৰা যে এই কাম সম্পন্ন হ'ল) ই মোৰ প্ৰভুৰ ফালৰ পৰা কৰুণা; কিন্তু যেতিয়া মোৰ প্ৰভুৰ প্ৰতিশ্ৰুতি (পূৰ্ণ হ'বৰ সময়) আহিব তেতিয়াহে এই প্ৰাচীৰ তেওঁ ধূলিকণাত পৰিণত কৰিব; আৰু মোৰ প্ৰভুৰ প্ৰতিশ্ৰুতি অটল সত্য।

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنِّي وَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿٩٩﴾

১০০) আৰু (সেই দিনা) আমি সিহঁতক এৰি দিম যাতে ইদলে সিদলক আক্ৰমণ কৰে, তৰঙ্গৰ পাছত তৰঙ্গ উঠাৰ দৰে; আৰু (সেই সময়ত) শিঙাত ফু দিয়া হ'ব আৰু আমি সিহঁতৰ সকলোকে একেলগ কৰিম।

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ﴿١٠٠﴾

১০১) আৰু সেই দিনা অবিশ্বাসীবিলাকৰ কাৰণে আমি নৰক সিহঁতৰ সম্মুখলৈ লৈ আহিম;

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿١٠١﴾

১০২) এনে অবিশ্বাসীবিলাকৰ চকুবোৰত পৰিছিল ঢাকনি; ফলত সিহঁত মোক স্মৰণ কৰা নাছিল, আৰু সিহঁতে (সং উপদেশৰ কথাতো) কাণ দিব নোৱাৰিছিল।

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا
لَا يَسْمَعُونَ سَعَاءٌ ﴿١٦﴾

১০৩) কি! অবিশ্বাসীবিলাকে ইয়াকে ভাবিছে নে যে সিহঁতে মোক এৰি মোৰ ভৃত্যবিলাকক (নিজৰ বক্ষকৰূপে গ্ৰহণ কৰিব? বাস্তৱতে অবিশ্বাসী-বিলাকৰ অতিথিসংকাৰৰ নিমিত্তে আমি প্রস্তুত কৰি থৈছোঁ নৰক।

أَوَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ
ذَوِي أَوْلِيَاءٍ إِنَّا أَعْتَدْنَا لَهُمْ لِلْكَافِرِينَ
نُزُلًا ﴿١٧﴾

১০৪) তুমি কোৱাঁ, নিজে কৰা কাৰ্যাসমূহত কোন সবাৰতকৈ অধিক ক্ষতিগ্ৰস্ত আমি তোমালোকক জানিবলৈ দিম নে?

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٨﴾

১০৫) সেইবিলাকৰ কাৰ্য্য-প্ৰচেষ্টা ব্যৰ্থ হ'ল এই পাৰ্থিৱ জীৱনত, অথচ সিহঁতে ধাৰণা কৰে যে সিহঁতে উৎকৃষ্ট কাৰ্য্য হে কৰিছে।

الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ
يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٩﴾

১০৬) যিবিলাকে অবিশ্বাস কৰিছে নিজ প্ৰভুৰ নিদৰ্শনসমূহত আৰু তেওঁৰ সন্দৰ্শনত সেইবিলাক ইহঁতেই; সেই কাৰণে সিহঁতৰ সকলো কাৰ্য্য নিষ্ফল হ'ল। গতিকে পুনৰুত্থানৰ দিনা সিহঁতে কৰা কাৰ্য্যৰ প্ৰতি আমি একো গুৰুত্ব অৰ্পণ নকৰোঁ।

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِمْ
فَحِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وِزْرًا ﴿٢٠﴾

১০৭) যিহেতু সিহঁতে অবিশ্বাস কৰিছিল, আৰু মোৰ নিদৰ্শনসমূহ আৰু মোৰ ৰচুলসকলক লৈ উপহাস কৰিছিল, (আজি) নৰকেই হৈছে সিহঁতৰ প্ৰতিফল।

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَأَتَّخَذُوا آيَاتِي
وَرُسُلِي هُزُوًا ﴿٢١﴾

১০৮) যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰে আৰু সংকাৰ্য্য কৰে সেইসকলৰ অতিথিসংকাৰৰ নিমিত্তে থাকিব স্বৰ্গৰ উদ্যানসমূহ;

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ
جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿٢٢﴾

১০৯) তাতে সেইসকলে চিৰকাল বাস কৰিব ;
তেওঁলোকে সেই ঠাইৰ সলনি অইন ঠাইৰ হেঁপাহ
নকৰিব।

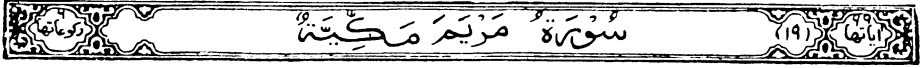
১১০) তুমি কোৱাঁ, মোৰ প্ৰভুৰ বাণীসমূহ
(লিপিবদ্ধ কৰিবলৈ) এখন সাগৰৰ পানী যদি কালি
হয়, তেন্তে মোৰ প্ৰভুৰ বাণীসমূহ লিখা শেষ
হোৱাৰ আগতে সেই সাগৰৰ পানী শুকাই যাব,
যদিও আমি তাৰে সদৃশ আৰু এখন সাগৰ সংযোগ
কৰোঁ।

১১১) তুমি কোৱাঁ, মই তোমালোকৰেই নিচিনা
এজন মানৱ মাত্ৰ ; অৱশ্যে মোৰ প্ৰতি (আল্লাৰ
পৰা) প্ৰত্যাদেশ হৈছে ; তোমালোকৰ উপাস্য
এজন একমাত্ৰ উপাস্য। গতিকে যেয়ে নিজ প্ৰভুৰ
সন্দৰ্শনৰ কামনা কৰে, তেওঁৰ এয়ে উচিত, তেওঁ
যেন সংকাৰ্য্য কৰে আৰু নিজ প্ৰভুৰ উপাসনাত
অইনক অংশী নাপাতে।

خُلِدِينَ فِيهَا لَا يَبْعُونَ عَنْهَا حِوَالًا ﴿١٠٩﴾
قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لَّكَفَلْتِ رَبِّي لَنَفِدَ

الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَفِدَ كَلِمَاتِ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا
بِيشَاءِ مَدَدًا ﴿١١٠﴾

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ
وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا
صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١١﴾

চুৰা ১৯

MARYAM

মৰিয়ম মক্কাত অৱতীৰ্ণ

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) কাফ্, হা; ইয়া, 'আইন, ছাদ।

كَهَيَّصَ ②

৩) যেতিয়া তেওঁ নিজ প্ৰভুৰ ওচৰত নীৰৱে প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল,

ذَكَرْتُ رَحْمَتَ رَبِّيَ عَبْدَهُ ذَكَرْتُ ③

৪) যেতিয়া তেওঁ নিজ প্ৰভুৰ ওচৰত নীৰৱে প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল,

إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ④

৫) (আৰু এইদৰে) কৈছিল, হে মোৰ প্ৰভু, বাস্তৱতে মোৰ অস্থি এতিয়া জীৰ্ণ হ'ল। আৰু বাৰ্দ্ধক্যৰ হেতু মূৰৰ চুলি পকি ধক্ধকীয়া হ'ল; আৰু হে মোৰ প্ৰভু, তোমাৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰি মই কেতিয়াও বিফলকাম হোৱা নাই।

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاسْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ⑤

৬) আৰু মোৰ (মৃত্যুৰ) পাহত মোৰ জাতিৰ (ব্যৱহাৰ কেনে হ'ব) সেই সম্বন্ধে আশঙ্কা কৰোঁ, কাৰণ, মোৰ স্ত্ৰী বন্ধ্যা; গতিকে তুমি নিজ সন্নিধানৰ পৰা মোক এনে এজন (পুত্ৰ) দান কৰা,

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ⑥

৭) যিজন মোৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব আৰু ইয়াকুবৰ জাতিৰ (মঙ্গলৰ) কিছুভাগ লাভ কৰিব; আৰু হে প্ৰভু, সেইজনক (তোমাৰ) সন্তুষ্ট লাভ কৰিবৰ উপযোগী কৰিবা।

يَرْثِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ ۗ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ⑦

৮) (এই প্ৰাৰ্থনাৰ আশ্ৰয় উত্তৰ দিলে,) হে জকৰীয়া, এজন পুত্ৰৰ (জন্মৰ) শুভ-সংবাদ আমি তোমাক দান কৰিলোঁ; তাৰ নাম দিয়া হ'ব ইয়হয়া; ইতিপূৰ্বে এই নাম আমি কাৰো নিমিত্তে স্থিৰ কৰা নাই।

يُزَكِّيَّا إِنَّا تَبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ⑧

৯) তেওঁ কলে, হে মোৰ প্ৰভু, মোৰ ল'ৰা হ'ব কেনেকৈ? যিস্থলত মোৰ পত্নী হৈছে বন্ধ্যা, আৰু স্বৰূপতে মই নিজেও বান্ধক্যৰ অন্তিম অৱস্থা পাইছোঁহি।

قَالَ رَبِّ اَنْى يَكُون لِىْ عُلْمٌ وَكَانَتْ اِمْرَاْتى عاقِرًا
وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ①

১০) আল্লাই কলে, এইদৰেই ঘটিব; তোমাৰ প্ৰভুৱে কৈছে, এনে কাৰ্য্য মোৰ পক্ষে সহজ; স্বৰূপতে আদিতো তোমাক ময়ে সৃজন কৰিছিলোঁ, অথচ তেতিয়া তোমাৰ অস্তিত্বয়ে নাছিল।

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ
خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ②

১১) জকৰীয়াই কলে, হে মোৰ প্ৰভু, মোৰ কাৰণে তুমি এটা নিদৰ্শন নিৰ্ণয় কৰি দিয়া। আল্লাই উত্তৰ দিলে, ভাল, তুমি কাৰো সৈতে একেৰাহে তিনি ৰাতিলৈকে কথা নাপাতিবা; তোমাৰ কাৰণে থাকিল এয়ে নিদৰ্শন।

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لىْ آيَةً قَالَ اَيْتُكَ الَّا تَكَلِّمُ
النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ③

১২) পিছত তেওঁ উপাসনাৰ খোটালীৰ পৰা ওলাই নিজ জ্ঞাতিৰ আগত উপস্থিত হ'ল, আৰু তেওঁলোকক ইঙ্গিতেৰে বুজালে, তোমালোকেও (মোৰ দৰে) পুৱা আৰু গধূলি (আল্লাৰ) পৱিত্ৰতাৰ কীৰ্ত্তন কৰিবা।

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْحَرَابِ فَأَدَّى إِلَيْهِمْ
أَنْ سَبَّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ④

১৩) (কালক্ৰমে আল্লাৰ বাণী পূৰ্ণ হোৱাৰ প্ৰাছত) আদেশ হ'ল, হে ইয়হুয়া তুমি এই পুথিখন দৃঢ়মনা হৈ ধৰি থাক। আৰু ডেকা বয়সতেই আমি তেওঁক দান কৰিছিলোঁ পূৰ্ণ জ্ঞান,

يَخِي حُدَّ الْكِتَابِ بِقُوَّةٍ وَأْتَيْنَهُ الْحُكْمَ
صِدْقًا ⑤

১৪) আৰু হৃদয়ৰ কোমলতা; আৰু আত্মাৰ পৱিত্ৰতা নিজ সন্নিধানৰ পৰা তেওঁক দান কৰিলোঁ; আৰু তেওঁ এজন ধৰ্ম্মপৰায়ণ পুৰুষ হৈ পৰিল,

وَحَنَانًا مِنْ لَدُنَّا وَرُكُوَّةً وَكَانَ تَقِيًّا ⑥

১৫) আৰু নিজ পিতৃ-মাতৃৰ অনুগত; আৰু তেওঁ কেতিয়াও নাছিল নিৰ্দয়, অবাধ।

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ⑦

১৬) আৰু তেওঁ আছিল শান্তিৰ ভাগী—যিদিনা তেওঁ জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল, আৰু যিদিনা তেওঁৰ তিৰোধান হ'ব, আৰু যিদিনা তেওঁৰ পুনৰুত্থান হ'ব।

وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ
﴿١٦﴾ حَيًّا

১৭) আৰু (হে মহম্মদ,) তুমি মৰয়ম্ সম্বন্ধে এই গ্ৰন্থৰ বিৱৰণ মনত পেলোৱা, যেতিয়া তেওঁ নিজ পৰিয়ালৰ পৰা আঁতৰ হৈ পূবফালৰ ঠাইলৈ গ'ল।

وَمَتَّعَهُمْ وَأَذْرَكَ فِي الْكِتَابِ مَرِيْمَ إِذْ أَنْتَبَدَتْ مِنْ أَهْلِهَا
مَكَانًا شَرِيْفًا ﴿١٧﴾

১৮) তেতিয়া সিহঁতে নেদেখাকৈ তেওঁ আঁৰ দি নিলগ হ'ল; পিছত আমি তেওঁৰ ওচৰলৈ আমাৰ (বাণী বহন কৰা) ফিৰিশ্বতা প্ৰেৰণ কৰিলোঁ; আৰু মৰয়মৰ আগত তেওঁ মানুহৰ অবিকল ৰূপ ধৰি উপস্থিত হ'ল।

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا
رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٨﴾

১৯) মৰয়মে কলে, যদি তুমি আল্লাক ভয় কৰা, মই তোমাৰ পৰা পৰম কৰুণাময় আল্লাৰ ওচৰত আশ্ৰয় ভিক্ষা কৰিছোঁ।

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ نَعِيْمًا ﴿١٩﴾

২০) তেওঁ কলে, মই তোমাৰ প্ৰভুৰ এজন সংবাদবাহক মাথোন; (মোক পঠোৱা হৈছে) যাতে তোমাক এটি পৱিত্ৰ সন্তানৰ (শুভ সংবাদ) দিওঁ।

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا
زَكِيًّا ﴿٢٠﴾

২১) মৰয়মে কলে, মোৰ সন্তান কেনেকৈ হ'ব, যিস্থলত পুৰুষ মোক স্পৰ্শ কৰা নাই, আৰু মই কেতিয়াও অসতী নাছিলোঁ।

قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَ
لَمْ أَكُ بَغِيًّا ﴿٢١﴾

২২) তেওঁ কলে, (আল্লাৰ ইচ্ছা) এই দৰেই; তোমাৰ প্ৰভুৱে কৈছে, এনে কাৰ্য্য মোৰ পক্ষে সহজ; আৰু ইয়াৰ অৰ্থ এই, আমি তেওঁক মানৱৰ নিমিত্তে নিদৰ্শন, আৰু আমাৰ কৰুণা স্বৰূপ কৰি পঠাম; আৰু এই সিদ্ধান্ত অটল, নিবন্ধ।

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّئًا وَلِنَجْعَلَ آيَةً
لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَفْعُومًا ﴿٢٢﴾

২৩) আৰু তেওঁ তাক গৰ্ভত ধাৰণ কৰিলে; পিছত তাকে লৈ (মানুহৰ পৰা) আঁতৰি দূৰৰ ঠাইলৈ গ'ল।

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَدَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿١٧﴾

২৪) তাৰ পাছত প্ৰসৱ বেদনা আৰম্ভ হোৱাত তেওঁ খেজুৰ গছ এজোপাৰ গুৰিলৈ যাবলৈ বাধা হ'ল। তেওঁ কলে, হায় (কি দাৰুণ বেদনা!) ইয়াৰ পূৰ্বেই মোৰ মৰণ হোৱা হেঁতেন আৰু মই সমূলি বিস্মৃত হোৱা হেঁতেন!

فَأَجَّاهَا الرِّخَاصُ إِلَى جِدْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِثَّ تَبَلْ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَنْسِيًّا ﴿١٨﴾

২৫) সেই সময়তে তেওঁৰ তলৰ ঠাইৰ পৰা এজন মাত দিওঁতাই (ফিৰিশ্বতাই) মাত দিলে, তুমি শোক নকৰিবা; (চোৱাঁ,) স্বৰূপতে তোমাৰ প্ৰভুৱে তোমাৰ (পদৰ) তলেদি জুৰি এখন বোৱাইছে;

فَنَادَيْهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿١٩﴾

২৬) আৰু তুমি খেজুৰ গছজোপাৰ গা ধৰি নিজৰ ফালে টানি জোকাৰ মাৰাঁ; তোমাৰ ওচৰতে ডালৰ পৰা পৰিব বহু তাজা পূৰঠ খেজুৰ।

وَهَيِّنَى إِلَيْكَ جِدْعِ النَّخْلَةِ سَقَطَ عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا ﴿٢٠﴾

২৭) তেতিয়া তাকে খাই আৰু পানী পান কৰি নিজৰ নয়ন শীতল কৰিবা + কিন্তু যদি কোনো এজন মানুহকো অহা দেখিবলৈ পোৱা তাকে (ইঙ্গিতৰ যোগেদি) ইয়াকে বুজাবা, মই কৰুণাময় আল্লাৰ আগত ব্ৰত ধৰিছোঁ ৰোজা পালন কৰিবলৈ; সেই কাৰণে আজি মই কোনো মানুহৰে সৈতে কথা পাতিবলৈ অক্ষম।

فَكُلِّي وَأَشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا قِمَامًا تَرِيًّا مِنَ الشَّرِّ أَحَدًا فَقَوْلِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٢١﴾

২৮) অৱশেষত তেওঁ নিজৰ লোকবিলাকৰ ওচৰলৈ ল'ৰাটিক বাহনত লৈ আহিল: সিহঁত (তেওঁক দেখামাত্ৰ) কলে, হে মৰয়ম, স্বৰূপতে তুমি এটি অপৰূপ বস্তু লগত আনিছা।

فَأْتَتْ بِهِ تَوْمَهَا تَعْمَلُهُ قَالُوا يُمْرِيْمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٢٢﴾

২৯) হে হাৰুনৰ ভগিনী, তোমাৰ পিতৃ অসৎ মানুহ নাছিল, আৰু তোমাৰ মাতৃও অসতী নাছিল।

يَأْتَحَتَّ هُرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوِيًّا وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا ﴿٢٣﴾

৩০) কিন্তু তেওঁ ল'ৰাটিৰ ফালে আঙুলিয়ালে।
সিহঁতে কলে, আমি তাৰ সৈতে কি কথা পাতিম?
সি (সৰু ল'ৰা) দোলনৰ কেঁচুৱাৰ দৰে।

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي
الْمَهْدِ صَبِيًّا ۝

৩১) ল'ৰাটিয়ে নিজেই মাত লগালে, মই আল্লাৰ
এজন সেরক, তেওঁ মোক পুথি দান কৰিছে আৰু
মোক নবী নিয়োজিত কৰিছে।

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ قَدِ اتَّقَىٰ إِلَهُيَ الرَّكِيْبَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۝

৩২) আৰু য'তে মই থাকোঁ ত'তে তেওঁ মোক
মঙ্গলৱস্ত কৰিছে; আৰু জীয়াই থকা পৰ্য্যন্ত মোক
তেৱেঁ নমাজ অনুষ্ঠান কৰিবলৈ আৰু জকাত
দিবলৈ আদেশ দিছে।

وَجَعَلَنِي مُبْرَكًا آيَنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصِيَنِي بِالصَّلَاةِ
وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۝

৩৩) আৰু (তেওঁ আদেশ দিছে) নিজ মাতৃৰ
সেৱা কৰিবলৈ; তেওঁ মোক অহঙ্কাৰী, দুৰ্ভগীয়া
পুৰুষ কৰা নাই।

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۝

৩৪) আৰু (তেওঁৰ) শান্তি মোৰ প্ৰতি, যিদিনা
মোৰ জন্ম হৈছিল, আৰু যিদিনা মোৰ মৃত্যু ঘটিব,
আৰু যিদিনা জীৱিত হৈ মোৰ পুনঃ উত্থান হ'ব।

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ
أُبْعَثُ حَيًّا ۝

৩৫) এয়ে মৰয়মৰ পুত্ৰ সঁচাৰ কথা—সত্য কথা,
যি বিষয়ে সিহঁতে সংশয়ত পৰি আছে।

ذَٰلِكَ عِيسَىٰ ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ
يَسْتُرُونَ ۝

৩৬) কোনো এজনক তেওঁ পুত্ৰৰূপে গ্ৰহণ কৰে ই
আল্লাৰ যোগ্য নহয়; তেওঁ পৰম পৱিত্ৰ; যেতিয়া
তেওঁ কোনো কাৰ্য্য সম্পন্ন কৰিবলৈ সক্ষম কৰে,
তেওঁ সেই সম্বন্ধে আদেশ দিয়ে মাথোন, সম্পন্ন
হোৱা, আৰু সেই কাৰ্য্য সম্পন্ন হয়।

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحٰنَهُ إِذَا قَضَىٰ
أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝

৩৭) আৰু একো সন্দেহ নাই, আল্লা মোৰ
প্ৰতিপালক আৰু তোমালোকৰো প্ৰতিপালক;
গতিকে তেওঁৰেই আৰাধনা কৰা; এয়ে পোন বাট।

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ
مُّسْتَقِيمٌ ۝

৩৮) কিন্তু সিহঁতৰ মাজৰ সম্প্ৰদায়সমূহে পৰস্পৰ বিৰোধ কৰিবলৈ ধৰিলে; গতিকে, সেই মহাদিনৰ আগমন সম্বন্ধে যিবিলাকে অবিশ্বাস কৰিছে সেইবিলাকৰ প্ৰতি ধিক!

৩৯) যিদিনা সিহঁত আমাৰ সম্মুখত উপস্থিত হ'ব সিহঁতৰ কাণে সকলো শুনি পাব আৰু চকুৱে সকলো দেখিবলৈ পাব; কিন্তু আজিৰ দিনা অনায়াসকাৰী বিলাক প্ৰকাশ্য ভ্ৰান্তিত পৰি আছে।

৪০) আৰু (হে মহম্মদ,) সেই সন্তাপৰ দিন সম্বন্ধে সিহঁতক তুমি সতৰ্ক কৰি দিয়া, যিদিনা সকলো বিষয়ৰ মীমাংসা কৰি দিয়া হ'ব। কিন্তু (আজি) সিহঁত আওকণীয়া হৈ পৰি আছে আৰু সিহঁতে বিশ্বাস স্থাপন নকৰে।

৪১) এই পৃথিৱীৰ আৰু তাত থকা সকলোৰে আমি়য়ে উত্তৰাধিকাৰী, আৰু আমাৰে ওচৰলৈকে সিহঁতৰ সকলোকে ওভতাই নিয়া হ'ব।

৪২) আৰু (হে মহম্মদ,) ইব্ৰাহিমৰ কথা যি এইখন গ্ৰন্থত (উল্লেখ) আছে তুমি বৰ্ণনা কৰা; একো সন্দেহ নাই তেওঁ আছিল সত্যপৰায়ণ, নবী:

৪৩) (সেই সময়ৰ কথা) যেতিয়া তেওঁ নিজৰ পিতাক কৈছিল, হে মোৰ পিতা, যি শুনি নাপায়, আৰু যি দেখি নাপায় আৰু যাৰ পৰা তোমাৰ একো উপকাৰ সাধন নহয়, তাৰ পূজা তুমি কিয় কৰা?

৪৪) হে মোৰ পিতা, সঁচাকৈয়ে যি জ্ঞান মোৰ ওচৰলৈ আহিছে সেই জ্ঞান তোমাৰ ওচৰলৈ অহা নাই; এতেকে তুমি মোৰ অনুসৰণ কৰা; মই তোমাক পোন বাটেদি লৈ যাম।

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٨﴾

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصُرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ
الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٩﴾

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ
فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٠﴾

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا
يُرْجَعُونَ ﴿٤١﴾

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِتَىٰ كَانَتْ صِدْقًا
تَبِيًّا ﴿٤٢﴾

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَبْعَثُ وَلَا يُمْرُ
وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤٣﴾

يَأْتِيَنِي إِنْ قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ
فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٤﴾

৪৫) হে মোৰ পিতা, স্বয়তানৰ পূজা নকৰিবা ; নিশ্চয় স্বয়তান হৈছে পৰম কৰুণাময় আল্লাৰ বিৰোধী।

يَا بَتِّ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ⑤

৪৬) হে মোৰ পিতা, মোৰ এয়ে ভয়, জানোচা পৰম কৰুণাময় আল্লাৰ শাস্তিয়ে তোমাক স্পৰ্শ কৰে আৰু তুমি স্বয়তানৰ বন্ধু হৈ পৰা।

يَا بَتِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَدَاؤُكَ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ⑥

৪৭) তেওঁৰ পিতাকে কলে, হে ইব্রাহিম, তুমি কি মোৰ উপাস্যবিলাকক বেয়া পাই বৰ্জ্জন কৰিছা ; যদি তুমি (এনে আচৰণৰ পৰা) বিৰত নোহোৱা মই নিশ্চয় তোমাক শিল দলিয়াই মাৰি পেলাম ; নতুবা কিছুকালৰ নিমিত্তে মোক এৰি ওলাই যোৱা।

قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ كُنْتُ نَسَىٰ عَنْ إِلَهِي يَأْبُؤُهُمْ لِيَنَّ لَمْ تَنْتَهَ لِأَرْجَمْتِكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ⑦

৪৮) তেওঁ কলে, (বাক মই ওলাই যাওঁ,) তোমাৰ প্ৰতি আল্লাৰ শাস্তি ! এতিয়া তোমাৰ কাৰণে মই নিজ প্ৰভুৰ ওচৰত ক্ষমা ভিক্ষা কৰিম ; ইয়াত সন্দেহ নাই, মোৰ প্ৰতি তেওঁ অতিশয় দয়ালু।

قَالَ سَلَّمَ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ⑧

৪৯) আৰু মই এতিয়া নিলগ হৈছোঁ তোমা-লোকৰ পৰা, আৰু সেইবিলাকৰ পৰা যিবিলাকক তোমালোকে অৰ্চনা কৰা আল্লাক এৰি ; আৰু মই উপাসনা কৰিম মোৰ প্ৰতিপালকৰ ; মই আশা কৰোঁ মোৰ প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰি মই কেতিয়াও বিফলমনোৰথ নহওঁ।

وَأَعْتَرَتْكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَنِ الْآكَوْنِ بِدَعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ⑨

৫০) পিছত যেতিয়া তেওঁ সেইবিলাকক, আৰু যি উপাস্যবিলাকক সিহঁতে আল্লাক এৰি অৰ্চনা কৰিছিল সিহঁতক পৰিত্যাগ কৰিলে, আমি তেওঁক ইচ্ছাক আৰু (ইচ্ছাকৰ পুতেক) ইয়াকুবক দান কৰিলোঁ আৰু প্ৰত্যেকজনকে নবী পাতিলোঁ।

فَلَمَّا اعْتَرَاهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ⑩

৫১) আৰু তেওঁলোকক আমি নিজ কৰুণাৰ

وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ

(প্ৰচুৰ) অংশ দান কৰিলোঁ, আৰু তেওঁলোকৰ নিমিত্তে স্থিৰ কৰিলোঁ সত্যৰ মহান (জগৎব্যাপী) খ্যাতি।

۴۰ صِدْقٍ عَلَيَّ ۴۰

৫২) আৰু (হে মহম্মদ,) এই গ্ৰন্থত উল্লেখ হোৱা মুচাৰ আখ্যান তুমি বৰ্ণনা কৰাঁ; অৱশ্যে তেওঁ (আল্লাৰ) এজন সংবাদবাহক, এজন নবী।

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ۴۱

৫৩) আৰু তুৰ পৰ্ব্বতৰ সৌফালৰ পৰা আমি তেওঁক আহ্বান কৰিছিলোঁ, আৰু তেওঁক নিজ সন্নিধানলৈ আনিছিলোঁ মিলন-আলাপৰ অৰ্থে।

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ۴۲

৫৪) আৰু আমি নিজ কৰুণা দ্বাৰা তেওঁৰ লগতে তেওঁৰ ভ্ৰাতৃ হাৰুনক নবী পাতিছিলোঁ (যাতে তেওঁ মুচাক সহায় কৰিব পাৰে।)

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۴۳

৫৫) আৰু (হে মহম্মদ) এই গ্ৰন্থত উল্লেখ হোৱা ইস্মাইলৰ আখ্যান তুমি বৰ্ণনা কৰাঁ; অৱশ্যে তেওঁ নিজ অঙ্গীকাৰত সত্যপৰায়ণ আছিল; আৰু তেওঁ আছিল (আল্লাৰ) এজন সংবাদবাহক, এজন নবী।

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ۴৪

৫৬) আৰু তেওঁ নিজৰ পৰিয়ালক আদেশ দিছিল নমাজ অনুষ্ঠান কৰিবলৈ আৰু জকাত দিবলৈ; আৰু তেওঁ নিজ প্ৰভুৰ চৰণত আছিল তেওঁৰ প্ৰিয়জন হৈ।

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۴৫

৫৭) আৰু (হে মহম্মদ,) এই গ্ৰন্থত উল্লেখ হোৱা ইদ্ৰীচৰ আখ্যান তুমি বৰ্ণনা কৰাঁ; নিশ্চয় তেওঁ আছিল এজন সত্যপৰায়ণ পুৰুষ, এজন নবী;

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيْسَ إِنَّهُ كَانَ صِدْقًا نَّبِيًّا ۴৬

৫৮) আৰু তেওঁক আমি সমুন্নত স্থানলৈ তুলি নিছিলোঁ।

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۴৭

৫৯) আদম-জ্ঞাতিৰ নবীসকলৰ মাজত এই-সকলৰ প্ৰতি আল্লাই (বিশেষকৈ) অনুগ্রহ বৰ্শণ কৰিছিল; আৰু যিবিলাকক নুহৰ লগতে (নাৱত) তুলিছিলোঁ সেইবিলাকৰ বংশধৰ এইসকল; আৰু ইব্ৰাহিম আৰু ইস্ৰাইলৰ বংশধৰ; আৰু যিসকলক আমি সুপথ প্ৰদৰ্শন কৰিছিলোঁ আৰু (নিজ অনুগ্রহৰ কাৰণে) বাচি লৈছিলোঁ সেই সকলৰো; যেতিয়া তেওঁলোকৰ সম্মুখত পৰম কৰুণাময় আল্লাৰ আয়তসমূহ পাঠ কৰা হৈছিল, তেওঁলোকে সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰি আৰু কান্দি কান্দি মাটিত পৰিছিল।

৬০) কিন্তু পিছত এনেবোৰ বংশধৰ তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰী হৈছিল যিবিলাকে নমাজৰ অভ্যাস ত্যাগ কৰিছিল আৰু কাম-প্ৰবৃত্তি চৰিতাৰ্থ কৰিবলৈ বিচাৰিছিল; ইয়াৰ ফলত আগলৈ সিহঁতে নিজ বিৰোধিতাৰ (শাস্তিৰ) সম্মুখীন হ'ব লাগিব;

৬১) সেইসকলৰ বাহিৰে যিসকলে অনুতাপ কৰিছিল আৰু বিশ্বাস স্থাপন কৰিছিল আৰু সজ কাম কৰিছিল; তাৰ প্ৰতিদানস্বৰূপে সেইসকলে স্বৰ্গৰ উদ্যানৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰিব, আৰু সেইসকলৰ প্ৰতি অকণো অন্যায কৰা নহ'ব;

৬২) সেই উদ্যানসমূহ চিৰকলীয়া; সেইবিলাকৰ প্ৰতিশ্ৰুতি পৰম কৰুণাময় আল্লাই আপোন ভৃত্যসকলক অদৃশ্যভাৱে দান কৰিছে; বাস্তৱতে তেওঁৰ প্ৰতিশ্ৰুতিৰ আগমন সুনিশ্চিত।

৬৩) তাত সেইসকলে শাস্তি-সজ্জাষণ ভিন্ন আন অযথা কথা শুনি নাপাব, আৰু পুষা আৰু সন্ধিয়া নিজৰ আহাৰ পাই থাকিব।

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَاهُ إِذِ انبَأَتْ عَلَيْهِمُ الْآيَاتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۝٥٩

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيَابًا ۝٦٠

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ۝٦١

جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمٰنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ۝٦٢

لَا يَسْعَوْنَ فِيهَا لَفَؤًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝٦٣

৬৪) এইখনেই সেই উদ্যান যাৰ উত্তৰাধিকাৰী আপোন ভৃত্যবিলাকৰ মাজৰ সেইসকলকে কৰিছোঁ যিসকলে নিজকে পাপৰ পৰা বক্ষা কৰি থাকে।

৬৫) আৰু (ফিৰিশ্বতাসকলে ক'ব,) তোমাৰ প্ৰভুৰ আদেশ ভিন্ন আমি কেতিয়াও অবতৰণ নকৰোঁ; আমাৰ সম্মুখত আগলৈ (ভৱিষ্যতে) যি ঘটিব, আৰু আমাৰ পিছত (অতীজত) যি ঘটিছিল, আৰু ইয়াৰ মাজতে (বৰ্ত্তমান কালত) যি ঘটি আছে সকলো তেওঁৰ ক্ষমতা আৰু জ্ঞানৰ অধীন।

৬৬) আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ আৰু উভয়ৰ মাজত যি অৱস্থিত সকলোৰে প্ৰতিপালক তেৱেঁই; গতিকে তুমি তেওঁৰেই আৰাধনা কৰা, আৰু তেওঁৰ আৰাধনাৰ নেৰা-নেপেৰাকৈ যত্ন লবা; তুমি অইন কোনোজনক জানা নে যি তেওঁৰ সমানে পূজনীয় হ'ব পাৰে?

৬৭) আৰু মানুহে কয়, ই কি সঁচাকৈয়ে সম্ভৱ, মোৰ পুত্ৰ হোৱাৰ পাছত মোক পুনঃ জীৱিত কৰি তোলা হ'ব?

৬৮) কি! মানুহে স্মৰণ নকৰে নে, আদিতে তাক আমিয়ে সৃজন কৰিছিলোঁ, অথচ (তেতিয়া) তাৰ অস্তিত্বয়ে নাছিল?

৬৯) চোৱা (হে মহম্মদ,) তোমাৰ প্ৰভুৰ শপত, নিশ্চয় সিহঁতক আৰু স্বয়তানবিলাকক একেলগ কৰিম; পিছত নিশ্চয় আমি সিহঁতক নৰকৰ কেণ্ডফালে আঁঠুমূৰীয়া কৰি উপস্থিত কৰিম;

৭০) তাৰ পিছত প্ৰত্যেক দলৰ পৰা আমি নিশ্চয়

لَيْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَن كَانَ
تَقِيًّا ۝۱۴

وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا
خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ۝۱۵

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ
لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ۝۱۶

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَا مِثْلُ لَوْفٍ أَخْرَجْتُنِي ۝۱۷

أَوْلَىٰ يَذُكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَك
شَيْئًا ۝۱۸

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ
حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ۝۱۹

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ

এনেবিলাক মানুহক উলিয়াই বেলেগ কৰিম যিবিলাক পৰম কৰুণাময় আল্লাৰ কঠোৰ বিৰুদ্ধাচাৰী আছিল।

عَيْتًا ۞

৭১) আৰু আমি নিশ্চয় ভালকৈ জানো, সেই নৰকৰ ভিতৰত প্ৰবেশ কৰিবৰ বেছিকৈ উপযোগী কোন।

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ۞

৭২) আৰু তোমালোকৰ মাজত এনে এজনো নাই যি নৰকত নমাৰ পৰা নিস্তাৰ পাব, ই তোমাৰ প্ৰভুৱে স্থিৰ কৰা অলৰ সিদ্ধান্ত।

وَأَنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ سَرِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ۞

৭৩) আৰু যিসকল ধৰ্মপ্ৰণয়ণ সেইসকলক আমি পৰিত্ৰাণ দান কৰিম; আৰু অনায়াসকাৰী-বিলাকক নৰকত থাকিবলৈ এৰিম, আঁজুৰীয়া অৱস্থাত।

ثُمَّ نَبْئِي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَدَرُوا الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِّيًّا ۞

৭৪) আৰু যেতিয়া আমাৰ সুস্পষ্ট নিদৰ্শনসমূহ সিহঁতৰ সম্মুখত বৰ্ণোবা হয়, যিবিলাক অবিশ্বাসী সিহঁতে যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে সেইসকলক (গবৰ্ব কৰি) কয়, চোৱাঁ এই দুয়োদলৰ মাজত কোন দলৰ অৱস্থান উত্তম আৰু সঙ্গীবিলাক শ্ৰেষ্ঠ:

وَإِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِمُ آيَاتُنَا بِيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَسَىٰ الْفَرِيقَيْنِ جِثْمًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ۞

৭৫) অথচ সিহঁতৰ পূৰ্বে এনে কত জাতিক আমি ধ্বংস কৰিছোঁ যিবিলাক সিহঁততকৈয়ো শ্ৰেষ্ঠ আছিল, সাজ-সম্পাদত আৰু বাহিৰা আড়ম্বৰত।

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرِءِيًّا ۞

৭৬) (হে মহম্মদ,) তুমি কোৱাঁ, যি ভ্ৰান্তিত পৰি আছে তাক পৰম কৰুণাময় আল্লাই বহুকাললৈ অৱকাশ দিয়ে; অৱশেষত যিবিষয়ে সিহঁতক সতৰ্ক কৰি দিয়া হৈছিল তাকে সিহঁতে দৃষ্টি কৰিব, (প্ৰতিশ্ৰুত) শাস্তি নাইবা নিকপিত সময়; তেতিয়াহে সিহঁতে জানিব পাৰিব কাৰ অৱস্থান অধিক নিকৃষ্ট আৰু কাৰ সজ্ঞ বেছি দুৰ্বলী।

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَبْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدَّةً كَثْرًا إِذَا رَأَىٰ مَا يُوعَدُونَ إِنَّمَا الْعَذَابُ وَارِدًا لِلنَّاعَةِ فَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرُّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا ۞

৭৭) আৰু যিসকলে সজ বাটেদি চলে সেইসকলক আল্লাই আৰু বেছিকৈ সুপথ প্ৰদৰ্শন কৰে; আৰু যি সৎকাৰ্যবিলাক যুগমীয়া সেইবিলাক তোমাৰ প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰতিদানস্বৰূপে উত্তম আৰু পৰিণামৰূপেও শ্ৰেষ্ঠ।

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَيْتِ الطَّيِّبِ
خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٧٧﴾

৭৮) (হে মহম্মদ,) তুমি ভাবি চাইছা নে, সেইজনৰ কি অৱস্থা হ'ব যিজনে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ অস্বীকাৰ কৰে, আৰু ইয়াকে কয়, ইয়াত একো সন্দেহ নাই মোকো দিয়া হ'ব ধন-সম্পত্তি আৰু সন্তান-সন্ততি।

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا
وَوَلَدًا ﴿٧٨﴾

৭৯) যি অদৃশ্য তাৰ সম্বন্ধে সি পাইছে নে, নাইবা সেই সম্বন্ধে পৰম কৰুণাময় আল্লাৰ পৰা অস্বীকাৰ লৈ থৈছে নে?

أَطَّلَعَ الْغَيْبِ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٧٩﴾

৮০) ই অসম্ভৱ কথা; সি যি আৰোপ কৰিছে আমি নিশ্চয় লিপিবদ্ধ কৰিম, আৰু শাস্তিৰ যি অংশ তাৰ নিমিত্তে নিৰ্দিষ্ট আছে তাক আৰু বৰ্দ্ধিত কৰিম।

كَلَّا سَتَكُنَّ مَأْتُولًا مِمَّنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا يَرْثُهَا
بَدَأُ ﴿٨٠﴾

৮১) আৰু যি বস্তুৰ ওপৰত (তাৰ অধিকাৰ আছে বুলি) সি কয় তাৰো অধিকাৰী আমিহে হম; আৰু সি আহিব লগা হ'ব আমাৰ ওচৰলৈ অকলশৰীয়া হৈ।

وَرَثْنَاهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨١﴾

৮২) আৰু আল্লাক এৰি আন উপাস্য সিহঁতে গ্ৰহণ কৰিছে, সিহঁতে যেন সিহঁতক ক্ষমতা দান কৰিব।

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨٢﴾

৮৩) ই অসম্ভৱ কথা! অবিশ্বাসীবিলাকে যে সিহঁতৰ উপাসনা কৰিছিল এই কথা উপাস্য-বিলাকে (মহাবিচাৰৰ দিনা) অস্বীকাৰ কৰিব: তদুপৰি সিহঁত সিহঁতৰ যোৰ বিৰোধী হৈ পৰিব।

كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٣﴾

৮৪) (হে মহম্মদ,) তুমি লক্ষ্য কৰা নাই নে, অবিশ্বাসীসহিতৰ প্ৰতি আমি স্বয়তানবিলাকক (প্ৰভাৱশালী কৰি) পঠাইছোঁ? সিহঁতে সিহঁতক অনবৰত উদ্দীপ্ত কৰি থাকে।

أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤْوُّهُمْ
أَسْرًا ۝

৮৫) গতিকে সিহঁতৰ সম্বন্ধে তুমি লৰালৰি নকৰিবা; আমি নিজেই সিহঁতৰ গণনা সম্পূৰ্ণৰূপে লৈ আছোঁ।

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ۝

৮৬) (কিয়ামতৰ) দিনা আমি ধৰ্মপৰায়ণ-সকলক পৰম কৰুণাময় আল্লাৰ (নিজৰ) সম্মুখত অতিথি স্বৰূপে সমবেত কৰিম;

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ۝

৮৭) আৰু আমাৰ অপৰাধ কৰোঁতাবিলাকক তৃষ্ণাতুৰ অৱস্থাত নৰকৰ পিনে পৰিচালিত কৰিম।

وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا ۝

৮৮) (আল্লাৰ ওচৰত) মধ্যস্থতা কৰিবলৈ সিহঁতৰ একো অধিকাৰ নাই,—অধিকাৰ থাকিব কেৱল সেইজনৰ যি জনে পৰম কৰুণাময় আল্লাৰ কাষৰ পৰা (এই বিষয়ে) প্ৰতিশ্ৰুতি লৈছে।

لَا يَلْبِغُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ
عَهْدًا ۝

৮৯) আৰু সিহঁতে কয়, পৰম কৰুণাময় আল্লাই পুত্ৰ এজন গ্ৰহণ কৰিছে!

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۝

৯০) (তুমি কোৱাঁ,) তোমালোকে যি কথা সাজি আনিছা সি কি গুৰুতৰ কথা!

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ۝

৯১) আকাশমণ্ডলী বিদীৰ্ণ হয়হে লাগে, আৰু পৃথিৱী ফাটি যাব লাগিছে প্ৰায়, আৰু কঁপনিৰ হেতু পৰ্ব্বতসমূহ ভাগি পৰাৰ উপক্ৰম,—

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتْفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَ
تَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ۝

৯২) সিহঁতে যে পৰম কৰুণাময় আল্লাৰ নিমিত্তে পুত্ৰ এজন স্থিৰ কৰি লৈছে সেই কাৰণে!

أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ۝

৯৩) অথচ প্ৰকৃততে পৰম কৰুণাময় আল্লাই পুত্ৰ গ্ৰহণ কৰিব, ই কেতিয়াও যোগ্য নহয় তেওঁৰ নিমিত্তে।

وَمَا يَتَّبِعُنِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٣﴾

৯৪) আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত থকা প্ৰত্যেকে পৰম কৰুণাময় আল্লাৰ সন্মুখত উপস্থিত হ'ব, তেওঁৰ দাসত্ব স্বীকাৰ কৰি।

إِنَّ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِيَ الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴿٩٤﴾

৯৫) স্বৰূপতে তেওঁ সিহঁতক আগুৰি আছে, আৰু সিহঁতৰ সঠিক লেখ লৈ থৈছে।

لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٥﴾

৯৬) আৰু পুনৰুত্থানৰ দিনা সিহঁতৰ প্ৰত্যেকজনেই তেওঁৰ সন্মুখত উপস্থিত হ'বহি অকলশৰীয়া হৈ।

وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ﴿٩٦﴾

৯৭) যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে আৰু সৎকাৰ্য্য কৰিছে সেইসকলৰ কাৰণে পৰম কৰুণাময় আল্লাই প্ৰীতি নিৰ্দিষ্ট কৰিব।

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ اللَّهُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ﴿٩٧﴾

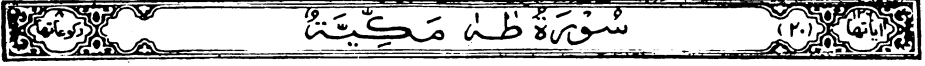
৯৮) (হে মহম্মদ,) এই কোৰ্-আন প্ৰকৃততে তোমাৰ নিজ ভাষাত সহজ কৰি নমাইছোঁ, যাতে তুমি ইয়াৰ যোগেদি ধৰ্ম্মপৰায়ণসকলক ভালকৈ আনন্দ বাৰ্ত্তা দিব পাৰা, আৰু বিৰোধীবিলাকক ইয়াৰ দবাৰা সাৱধান কৰিব পাৰা।

فَأَنشَأْنَا لِسَانَكَ لِنُبَيِّنَ بِهِ الْبَتِّينَ وَتُذَكِّرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا ﴿٩٨﴾

৯৯) আৰু সিহঁতৰ পূৰ্বে কতবোৰ জাতিক আমি ধ্বংস কৰিছোঁ! (আজি) তুমি সিহঁতৰ এটি জাতিৰো অস্তিত্ব অনুভৱ কৰিব পাৰিছা নে? নাইবা সিহঁতৰ সাৰ-শব্দ শুনিবলৈ পাইছা নে?

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ

﴿٩٩﴾ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْرًا ﴿٩٩﴾

ছা ২০

TA HA

ত্বা-হা মক্কাত অৱতীৰ্ণ

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ নামত।

لِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) ত্বা,হা।

طه ②

৩) এই কোৰ্-আন আমি তোমাৰ প্ৰতি এই উদ্দেশ্য অৱতীৰ্ণ কৰা নাই যে তুমি ক্লেশ-কষ্টত পৰা;

مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ③

৪) বৰং যিয়ে আল্লাক ভয় কৰে তাৰ নিমিত্তে ই শৌৰৰণি স্বৰূপ।

إِلَّا تَذَكُّرَةً لِّمَن يَخْشَى ④

৫) যিজনে পৃথিৱী আৰু উচ্চ আকাশমণ্ডলী সৃজন কৰিছে এই কোৰ্-আন তেওঁৰ কাষৰ পৰা অৱতীৰ্ণ হোৱা প্ৰত্যাদেশ;

نُنزِلُهَا نَزِيلًا وَمَن فِى الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ الطُّلُ ⑤

৬) তেৱেই পৰম কৰুণাময় আল্লা; তেওঁ (শাসন-) সিংহাসনত বিৰাজমান;

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ⑥

৭) আকাশমণ্ডলীত যি আছে, আৰু পৃথিৱীত যি আছে, আৰু এই দুয়োৰে মাজত যি আছে, আৰু ভূমিৰ তলতো যি আছে, সকলোৰে ওপৰত তেওঁৰেই আধিপত্য

لَهُ مَا فِى السَّمَوَاتِ وَمَا فِى الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ⑦

৮) যদি তুমি উচ্চস্বৰে কথা কোৱা (তাকো তেওঁ শুনে), আৰু যি গুপ্ত, আৰু যি তাতোকৈ নিগূঢ়, তাকো তেওঁ জানে।

وَأَن تَجْهَرُ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ⑧

৯) তেৱেই আল্লা, তেওঁত বিনে আন উপাস্য নাই; উৎকৃষ্ট নামসমূহ তেওঁৰেই যোগ্য।

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ⑨

১০) আৰু (হে মহম্মদ,) মুচাৰ ইতিবৃত্ত তোমাৰ
আগত বৰ্ণোৱা হৈছে নে ?

وَهَلْ آتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ⑩

১১) তেওঁ অগ্নি দেখা পাই নিজ পৰিয়ালক
কলে, এইখিনিতে তোমালোকে অপেক্ষা কৰাঁ ; মই
নিশ্চয় অগ্নি দেখিবলৈ পাইছোঁ, অতি সম্ভৱ তাৰে
পৰা এঙাৰ এটুকুৰা লৈ আহিব পাৰিম, নাইবা
(অসম্ভৱতঃ) সেই অগ্নিৰ পৰা নিজৰ সঠিক পথ
উলিয়াব পাৰিম।

إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا
تَعْلَىٰ أْتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدٍ عَلَىٰ الشَّامِ
هُدًى ⑪

১২) পিছত যেতিয়া তেওঁ সেই অগ্নিৰ ওচৰ
চাপিল তেওঁক আহ্বান কৰা হ'ল, হে মুচা !

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَوْمَئِذٍ ⑫

১৩) একো সন্দেহ নাই, মই তোমাৰ পালনকৰ্ত্তা ;
গতিকে তোমাৰ পাদুকাযোৰ খুলি থোৱা, কিয়নো
তুমি ত্বোৱা পৰ্বৰতৰ পৱিত্ৰ উপত্যকা পাইছাহি ;

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ
طَوًى ⑬

১৪) আৰু তোমাক (ৰচুল নিযুক্ত কৰিবলৈ) মই
বাচি লৈছোঁ ; এতেকে (এই মুহূৰ্ত্তত তোমাৰ প্ৰতি)
যিহকে প্ৰত্যাদেশ কৰা হয় তাকে কাণ পাতি
শুনিবা ;

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ⑭

১৫) নিশ্চয় ময়ে আত্মা ; মোক এৰি আন উপাস্য
নাই ; গতিকে মোৰেই উপাসনা কৰিবা, আৰু তুমি
নমাজ অনুষ্ঠিত কৰিবা মোকে স্মৰণ কৰিবৰ
অৰ্থে।

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ
الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ⑮

১৬) সেই নিৰূপিত সময় অহা সম্বন্ধে একো
সন্দেহ নাই ; যি গুপ্ত তাকে (সেই সময়ত) প্ৰকাশ
কৰিবলৈ মই উদ্যত, —প্ৰত্যেক আত্মাকে যেন তাৰ
চেষ্টাৰ অনুপাতে প্ৰতিদান দিয়া হয়।

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِيُتْجَزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ
بِمَا تَسْعَىٰ ⑯

১৭) (সতৰ্ক থাকিবা,) সেই দিনৰ আগমনত
য়েয়ে বিশ্বাস নকৰে, আৰু নিজ অপকৃষ্ট

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ

আকাজ্জ্ফাৰ অনুসৰণ কৰে, সি যেন তোমাক
তেনে বিশ্বাসৰ পৰা বিচলিত নকৰে যাৰ ফলত
তোমাৰ ধ্বংস সাধন হয়।

هُوَ فَتَرَدَى ⑩

১৮) আৰু (তেওঁ আল্লাৰ বাণী শুনিব পালে,) হে
মুচা, তোমাৰ সোঁ হাতত সেই ডাল কি ?

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يُمُوسَى ⑪

১৯) তেওঁ উস্তৰ দিলে, এইডাল মোৰ লাখুটি ;
তাৰ ওপৰত মই ভৰ দিওঁ ; আৰু মোৰ
ভেৰা-ছাগলিৰ নিমিত্তে গছৰ পাত তাৰে ছাটি
মাৰি তললৈ পেলাওঁ ; আৰু ই মোৰ আন বহুতো
কামতে লাগে।

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا
عَلَىٰ عَنَتِي وَإِنِّي فِيهَا مَأْرَبٌ ⑫

২০) আল্লাই আদেশ দিলে, লাখুটিডাল (মাটিত)
দলিয়াই পেলোৱা।

قَالَ اللَّهُهَا يُمُوسَى ⑬

২১) (আদেশ শুনামাত্ৰ) তেওঁ লাখুটিডাল
দলিয়াই পেলালে ; তেতিয়া দেখিলে কি ?
সেইডাল সাপ হৈ লৰ দিব ধৰিছে।

فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى ⑭

২২) আল্লাই কলে, তাক (নিজ হাতেৰে) ধৰি
লোৱা, আৰু একো ভয় নকৰিবা ; ধৰাৰ লগে লগে
আমি তাক পূৰ্বৰ আকাৰলৈ ওভোতাই নিম।

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا
الْأُولَىٰ ⑮

২৩) আৰু (হে মুচা,) তুমি তোমাৰ এখন হাত
নিজ কাষত ধাঁহি চোৱা ; হাতখন ধলা, উজ্জ্বল হৈ
ওলাব, কিন্তু কোনো প্ৰকাৰ ব্যাধিৰ চিন
নোহোৱাকৈ। এইটো আৰু এটা নিদৰ্শন।

وَاصْمُ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجُ بَيضًا ۖ
غَيْرِ سُوءٍ أَبَةً ۖ أَخْرَجْنَا ⑯

২৪) (এই দুইটা নিদৰ্শন এতিয়া দিয়া হ'ল ;)
যাতে পিছলৈ আৰু কেতবোৰ মহান নিদৰ্শন
তোমাক প্ৰদৰ্শন কৰিম।

لِيُرِيكَ مِن آيَاتِنَا الْكُبْرَىٰ ⑰

২৫) ভাল, (এতিয়া) তুমি ফিৰৌনৰ ওচৰলৈ
যোৱা ; সঁচাকৈয়ে সি অতিপাত বিৰুদ্ধাচাৰী হ'ব
ধৰিছে।

عُذْ ۖ اذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ⑱

২৬) মুচাই প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, হে মোৰ প্ৰভু, মোৰ নিমিত্তে মোৰ হিয়া প্ৰশস্ত কৰাঁ;

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ۝

২৭) আৰু মোৰ কাৰ্য্য-সম্পাদন মোৰ পক্ষে সহজ কৰাঁ;

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ۝

২৮) আৰু মোৰ মাতৰ বান্ধ খুলি দিয়া,

وَأَحْلِلْ عُقْدَةَ مِنِّي وَإِنِّي ۝

২৯) যাতে মোৰ কথা সিহঁতে উপলব্ধি কৰিব পাৰে;

يَفْقَهُوا قَوْلِي ۝

৩০) আৰু মোৰ কিছু ভাৰ বহন কৰিবলৈ মোৰ অংশী এজন নিযুক্ত কৰাঁ, মোৰেই পৰিয়ালৰ পৰা—

وَأَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ۝

৩১) মোৰ আপোন ককাই হাকনক;

هُرُونَ أَخِي ۝

৩২) আৰু তেওঁৰ দ্বাৰা মোৰ শক্তি বৃদ্ধি কৰাঁ;

أَشْدُدْ يَدِي أَزْرِي ۝

৩৩) আৰু কাৰ্য্য-সম্পাদনত তেওঁক মোৰ সহযোগী কৰাঁ,

وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي ۝

৩৪) যাতে আমি দুয়ো মিলি পৰিত্ৰতাৰ কীৰ্ত্তন বেছিকৈ কৰিব পাৰোঁ,

كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ۝

৩৫) আৰু তোমাক স্মৰণ কৰিব পাৰোঁ অধিকতকৈ অধিক;

وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ۝

৩৬) আমাৰ প্ৰতি নিশ্চয় তুমিয়ে দৃষ্টি ৰাখোঁতা।

إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ۝

৩৭) আল্লাই কলে, হে মুচা, স্বৰূপতে তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা গৃহীত হ'ল;

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى ۝

৩৮) আৰু স্বৰূপতে পূৰ্বেও এবাৰ তোমাৰ প্ৰতি আমি অনুগ্রহ কৰিছিলোঁ;

وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى ۝

৩৯) যেতিয়া আমি তোমাৰ মাতৃক প্ৰত্যাদেশ দবাৰা অনুভূতি দান কৰিছিলোঁ,

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ﴿٣٩﴾

৪০) এইৰূপে; শিশুটিক পেৰা এটাৰ ভিতৰত সোমোৱাই নৈত পেলাই দিয়া; পিছত নৈয়ে পেৰাটো পাৰত লগাব; তেতিয়া এনে এজনে তাক তুলি লব যিজন মোৰ শত্ৰু আৰু তাৰো শত্ৰু; আৰু মই নিজ ফালৰ পৰা তোমাৰ প্ৰতি (লোকৰ মনত) মৰম জন্মাইছিলোঁ, যাতে মোৰ দৃষ্টিৰ আগতে তোমাৰ লালন-পালনৰ উচিত ব্যৱস্থা কৰা হয়।

أَبِئْزَأَقْدِرُ فِيهِ فِي التَّابُوتِ فَأَقْدِرُ فِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيَقُفْهُ
إِلَيْمُ بِالسَّاحِلِ يَاخُذُهُ عَدُوِّي وَعَدُوْلَهُ ؕ وَ
أَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي ؕ وَلِنُصْنَعُ عَلَىٰ عَيْنِي ﴿٤٠﴾

৪১) যেতিয়া তোমাৰ ভগ্নী (সেই ঠাই) পালেগৈ, তেওঁ (ফিৰৌনৰ জীয়েকক লগ ধৰি) কলে, এনে এজনী তিৰোতাৰ নিৰ্দেশ মই তোমালোকক দিম নে যি হয়তো এই কেঁচুৱাটিক তুলিব পাৰিব? তাৰ পাছত আমি তোমাক তোমাৰ মাতৃৰ কাষলৈ ওভোতাই নিলোঁ, তেওঁৰ নয়ন যেন (তোমাক দেখি) শীতল হয়, আৰু তেওঁ যেন (তোমাৰ বাবে) শোক নকৰে। আৰু (এদিনা) তুমি এজন মানুহক হত্যা কৰিছিলোঁ, কিন্তু আমি তোমাক সেই দুখৰ পৰা ৰক্ষা কৰিছিলোঁ; আৰু তোমাক (শিক্ষা দিবৰ অৰ্থে) নানা ধৰণৰ পৰীক্ষাত পেলাইছিলোঁ। পিছত তুমি মদ্যনবাসীবিলাকৰ মাজত কেইবা বছৰো অৱস্থান কৰিলা। কালক্ৰমে তুমি, হে মুচা, যোগ্যতাৰ নিৰ্দ্ধাৰিত চৰম অৱস্থালৈ উঠিলা।

إِذْ تَنَسَّىٰ أُخْتُكَ فَنَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ
فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنُ ۗ وَتَلَّكَ
نَفْسًا فَرَجَّيْنَاكَ مِنَ الْعَمْرِ ۖ فَذُنُوكَ مَوْتَاةٌ فَلَمِيتَتْ
سِينِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ؕ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ مِّنِّي ﴿٤١﴾

৪২) আৰু মই নিজ কামৰ নিমিত্তে তোমাক তৈয়াৰ কৰিছিলোঁ।

وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ﴿٤٢﴾

৪৩) তুমি আৰু তোমাৰ ভ্ৰাতা দুয়ো মোৰ নিদৰ্শনসমূহ লৈ ওলাই যোৱা আৰু মোক স্মৰণ কৰিবলৈ তোমালোকে আওহেলা নকৰিবা।

إِذْ هَبَّ أَنتَ وَ أَخُوكَ بِأَيْتِي وَلَا تَبَيَّنَا فِي ذِكْرِي ﴿٤٣﴾

৪৪) (কালক্ৰমে মুচা আৰু হাৰুণ মিছৰ দেশৰ প্ৰান্তত মিলিত হোৱাত আল্লাই আদেশ দিলে,) তোমালোক দুয়ো ফিৰৌনৰ ওচৰলৈ যোৱা; সি নিশ্চয় অতিপাত বিৰুদ্ধাচৰণ কৰিব ধৰিছে;

إِذْهَبَا إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿٤٤﴾

৪৫) কিন্তু তাৰে সৈতে (নশ্ৰভাৰে) কোমল মাতেৰে কথা কবা; হ'ব পাৰে সি উপদেশ গ্ৰহণ কৰে, নাইবা (মোলৈ) ভয় কৰে।

فَقَوْلًا لَهُ قَوْلًا لَيْنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى ﴿٤٥﴾

৪৬) উভয়ে কলে, হে আমাৰ প্ৰভু, আমি আশঙ্কা কৰোঁ, জানোচা ফিৰৌনে আমাৰ সৈতে উদ্ধতালি কৰে নাইবা আৰু অধিক বিৰুদ্ধাচৰণ কৰে।

قَالَا رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِكَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يُظْلِمَ ﴿٤٦﴾

৪৭) আল্লাই (আশ্বাস দি) কলে, তোমালোকে ভয় নকৰিবা, মই নিশ্চয় তোমালোকৰ লগতে আছোঁ; মই সকলো শুনো আৰু সকলো দেখোঁ।

قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْعُ وَأَرَى ﴿٤٧﴾

৪৮) সুতৰাং তোমালোক দুয়ো তেওঁৰ ওচৰলৈ যোৱা আৰু ইয়াকে কোৱা নিশ্চয় আমি দুয়ো তোমাৰ প্ৰভুৱে প্ৰেৰণ কৰা ৰচুল; (আমাৰ ক'বলগীয়া কথা এই) বনি-ইস্ৰাইলক (মুক্তি দি) আমাৰ লগতে যাবলৈ দিয়াঁ, সিহঁতক আৰু যত্নগা নিদিবা; স্বৰূপতে আমি তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছোঁ তোমাৰ প্ৰভুৰ নিদৰ্শনৰ সৈতে; আৰু যি সুপথৰ অনুসৰণ কৰে তাৰ নিমিত্তে হওক শাস্তি!

فَأْتِيَهُمْ قَوْلًا مِّنَّا رَسُولًا فَذَرِكُمْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تَعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْنَا مِمَّنِ الْهُدَى ﴿٤٨﴾

৪৯) স্বৰূপতে আমাৰ প্ৰতি প্ৰত্যাদেশ হৈছে, যি (সত্যক) মিছা বুলি অমান্য কৰিব আৰু (তাৰ পৰা) পৰাজমুখ হ'ব তাৰ ওপৰত পৰিব (আল্লাৰ শাস্তি।

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَن كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿٤٩﴾

৫০) ফিৰৌনে সুধিলে, তেওঁ, হে মুচা, তোমালোকৰ প্ৰভুনো কোন?

قَالَ مَن رَّبُّكُمَا يٰيُوسَى ﴿٥٠﴾

৫১) তেওঁ উত্তৰ দিলে, যিজনে প্ৰত্যেক বস্তুকে তাৰ সৃষ্টিৰ উপযোগী আকাৰ দিছে, আৰু তাৰ (কাৰ্য্য সম্পাদনৰ) বাট মুকলি কৰিছে সেইজনাই আমাৰ প্ৰভু।

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى ۝

৫২) ফিৰোনে প্ৰশ্ন কৰিলে, তেস্তে পূৰ্বগামী জাতিবিলাকৰ অৱস্থা সম্বন্ধে তুমি কি জানা ?

قَالَ نَمَّا بِأَلِ الْقُرُونِ الْأُولَى ۝

৫৩) মুচাই উত্তৰ দিলে, সেইবিলাকৰ সম্বন্ধে প্ৰকৃত জ্ঞান মোৰ প্ৰভুৰ ওচৰত লিপিবদ্ধ; মোৰ প্ৰভুৱে ভ্ৰান্তি নকৰে আৰু তেওঁ বিস্মৃত নহয়;

قَالَ عَلَيْهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ۝

৫৪) তেৱেঁই পৃথিৱীক তোমালোকৰ নিমিত্তে শয্যাস্বৰূপ (বিস্তৃত) কৰিছে, আৰু তাৰে মাজত বহু পথ উলিয়াইছে তোমালোকৰ যাতায়াতৰ কাৰণে, আৰু তেৱেঁই আকাশৰপৰা বৰষুণ নমায়। (তেওঁ কৈছে,) তাৰ দ্বাৰা আমি়ে নানাবিধৰ বেলেগ বেলেগ উদ্ভিদ উৎপন্ন কৰিছোঁ।

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَأَسْلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَانزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْ ثِبَاتٍ سَتَى ۝

৫৫) তাৰে কিছু তোমালোকে খোৱা আৰু কিছু ঘৰচীয়া জন্তুবিলাককো চৰি খাবলৈ দিয়া: বাস্তৱিকতে চিন্তাশীলসকলৰ নিমিত্তে ইয়াত আছে বহু নিদৰ্শন।

كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى ۝

৫৬) আমি তোমালোকক ইয়াৰ পৰা (মাটিৰ পৰা) সৃজন কৰিছোঁ: ইয়ালৈকে তোমালোকক ওভোতাই নিম: আৰু পুনৰায় ইয়াৰে পৰা তোমালোকক উত্থাপন কৰিম।

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُؤَيِّدُكُمْ وَفِيهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ۝

৫৭) আৰু স্বৰূপতে আমি ফিৰোনক আমাৰ নিদৰ্শনাৱলী সকলোখিনি দেখুওৱাইছিলোঁ, কিন্তু সি (সেইবোৰক) মিছা মানিলে আৰু প্ৰত্যাখ্যান কৰিলে।

وَلَقَدْ آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ۝

৫৮) আৰু সি সুধিলে, হে মুচা, আমাৰ ওচৰলৈ

قَالَ اجْتَنَبْنَا لِنُخْرِجَنَّا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ

তুমি এই কাৰণে আহিছা নে যে তুমি তোমাৰ
যাদুক্ৰিয়া দেখুওৱাই আমাক নিজৰ মাতৃভূমিৰ
পৰা উলিয়াই দিয়া ?

يُوسَى ⑤

৫৯) সেয়ে যদি হয়, সেই অনুৰূপ যাদুক্ৰিয়া
আমিও নিশ্চয় তোমাৰ আগত উপস্থিত কৰিম;
গতিকে তোমাৰ আৰু আমাৰ মাজত মিলিত
হোৱাৰ এনে স্থান স্থিৰ কৰি লোৱা হওক যি উভয়
পক্ষৰ নিমিত্তে সমানে সুবিধাজনক; আমি তাৰ
বিৰোধ নকৰোঁ আৰু তুমিও নকৰিবা।

فَلَمَّا تَبَيَّنَكَ لِإِسْحَاقَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ فَجَعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ
مَوْعِدًا ۖ لَّا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا
سُوَّى ⑥

৬০) মুচাই কলে, উৎসৱৰ দিনেই (যাদু
প্ৰতিযোগিতাৰ নিমিত্তে) ধাৰ্য্য হওক, আৰু
পূৰ্বাহ্নৰ সময়তে যেন মানুহক নিৰ্দ্ধাৰিত ঠাইত
গোট খুৱাবৰা ব্যৱস্থা কৰা হয়।

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْتَةِ وَأَنَّ يُحْشَرَ النَّاسُ
ضَجَى ⑦

৬১) তাতে (সম্মতি দি) ফিৰৌন উভতি গ'ল,
আৰু তাৰ সকলো কৌশলৰ যোগাৰ কৰিলে; তাৰ
পাছত (যাদু প্ৰতিযোগিতাৰ দিনা) উপস্থিত
হ'লহি।

فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ⑧

৬২) (পোন প্ৰথমে) মুচাই সমবেত লোক-
বিলাকক এইদৰে সন্মোদন কৰিলে : তোমালোকৰ
প্ৰতি ধিক! (সাৱধান!) আল্লাৰ প্ৰতি অসত্য
আৰোপ নকৰিবা; তেনে কৰিলে তেওঁ শাস্তি নমাই
তোমালোকক সমূলি বিনাশ কৰিব আৰু (আল্লাৰ
বিৰুদ্ধে) যি মিছা সাজে সি স্বৰূপতে অকৃতার্থ হয়।

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ وَيَلِكُمْ لَا تَقْفَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
يَكْسِبْتُمْ بَعْدَ آيٍ وَقَدْ حَآبٍ مِّنْ آفَاتِهِ ⑨

৬৩) তেতিয়া সিহঁতৰ কাৰ্য্যপদ্ধতিৰ বিষয়ে
সিহঁতে পৰাম্পৰ তৰ্ক-বিতৰ্ক কৰিব ধৰিলে, আৰু
(তাৰ উপৰি) কাণে কাণেও ইজনে সিজনৰ সৈতে
পৰামৰ্শ কৰিলে।

فَتَنَّا زَعْوًا أَمْ لَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَى ⑩

৬৪) (পিছত) সিহঁতে কলে, এই দুজন যে

قَالُوا إِنْ هٰذَيْنِ سَاجِدٍ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكَ

যাদুকৰ তাত একো সন্দেহ নাই; সিহঁতে যাদুৰ বলেৰে তোমালোকক নিজ দেশৰ পৰা উলিয়াই দিবলৈ, আৰু তোমালোকৰ শ্ৰেষ্ঠ দেশাচাৰ সমূহ বিলুপ্ত কৰিবলৈ সক্ষম কৰিছে।

৬৫) গতিকে তোমালোকে সকলো প্ৰকাৰ কৌশল সংগ্ৰহ কৰি লোৱাঁ; তাৰ পিছত শাৰী পাতি আগ বাঢ়ি আহাঁ; আৰু স্বৰূপতে যি পক্ষই আজি প্ৰাধান্য লাভ কৰিব সেই পক্ষ হ'ব সফল-মনোৰথ।

৬৬) সিহঁতে কলে, হে মুচা, তুমি (লাখুটিডাল) পেলাবা নে প্ৰথমে আমি পেলাম?

৬৭) তেওঁ কলে, বৰং তোমালোকে (প্ৰথমে) পেলোৱাঁ। চোৱাঁ সিহঁতৰ জৰীবোৰ আৰু সিহঁতৰ লাখুটিবোৰ (পেলোৱা মাত্ৰ) সিহঁতৰ যাদুৰ গুণত ল'ৰিব ধৰিছে যেন তেওঁৰ চকুত লাগিল।

৬৮) সেই দেখি নিজৰ মনত তেওঁ ভয় অনুভৱ কৰিলে, (জানোচা লোকৰ মন বিচলিত হয়)।

৬৯) আমি (মুচাক) কলোঁ; একো ভয় নকৰিবা, তুমিয়ে নিশ্চয় সৰ্ব্বোচ্চ হ'বা।

৭০) আৰু (এতিয়া) তোমাৰ সৌহাতৰ লাখুটিডাল পেলোৱাঁ; সিহঁতে (যাদুৰে) যি সাজিছে সকলো এই ডালে গ্ৰাস কৰিব; সিহঁতে যি সাজিছে সেইবোৰ যাদুকৰৰ মিছা কৌশল মাথোন; কিয়নো যাদুকৰ কদাপি সফল-মনোৰথ হ'ব নোৱাৰে, লাগে সি যি উপায়কে অৱলম্বন কৰক।

৭১) সেই দৃশ্য দেখি যাদুকৰবিলাক (মাটিত

قَالَ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذُحِبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلِّ ۝۱۶

فَأَجِبُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ اسْتَوُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ
الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَا ۝۱۷

قَالُوا يٰمُوسَىٰ إِنَّمَا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِنَّمَا أَنْ تَكُونَ أَوَّلَ
مَنْ أَلْقَىٰ ۝۱۸

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا جِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ
لَيْئِهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَتَاهَا تَسْعًا ۝۱۹

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ ۝۲০

قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ۝۲১

وَأَلْقَ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفَ مَا صَعَوْا وَإِنَّمَا صَعَوْا
كَيْدٌ سِحْرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاجِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ۝۲২

فَأَلْقَىٰ التَّحْرَةَ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَرُونَ

পৰি) সাষ্টাঙ্গে (আল্লাক) প্ৰণিপাত কৰিবলৈ বাধ্য হ'ল; সিহঁতে কব ধৰিলে, (এতিয়া) আমি বিশ্বাস স্থাপন কৰিলোঁ হাকুন আৰু মুচাৰ প্ৰতিপালকত।

﴿مُوسَىٰ﴾

৭২) ফিৰৌনে কলে, মই তোমালোকক অনুমতি দিয়াৰ পূৰ্বেই তোমালোকে তেওঁত বিশ্বাস স্থাপন কৰিলা! অৱশ্যে যিজনে তোমালোকক যাদুবিদ্যা শিকাব পাৰিলে সেইজন তোমালোকৰ ডাঙৰ নেতা নহৈ আৰু কোন হ'ব? ইয়াৰ ফলত মই নিশ্চয় তোমালোকৰ হাতবোৰ আৰু তোমালোকৰ ভৰিবোৰ বিপৰীত ফালৰ পৰা কাটি পেলাম, আৰু নিশ্চয় খেজুৰ গছৰ ডালবোৰত তোমালোকক শূলবিদ্ধ কৰিম। আৰু তেতিয়া তোমালোকে নিশ্চিতকৈ জানিব পাৰিবা, আমাৰ মাজত কাৰ শাস্তি কঠোৰতৰ আৰু অধিক স্থায়ী

قَالَ امْنُكُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدُنَّ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمْ
الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا قَطْعَانَ أَيْدِيكُمْ وَ
أَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا وَصَلَبْتَكُمْ فِي جُدُوعِ
التَّخْلِيلِ وَلَتَعْلَمَنَّ آيُنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى ﴿٧٢﴾

৭৩) তেওঁলোকে কলে, আমাৰ ওচৰলৈ যি সুস্পষ্ট নিদৰ্শনসমূহ আহিছে সেইবোৰতকৈ, আৰু যিজনে আল্লাই সৃষ্টি কৰিছে তেওঁতকৈ তোমাক আমি শ্ৰেষ্ঠতৰ বুলি জ্ঞান নকৰোঁ; গতিকে যি বিচাৰ কৰিবলৈ তুমি মন কৰিছা তেনে বিচাৰ কৰা, তুমি বিচাৰ কৰিবা কেৱল মাত্ৰ এই পাৰ্থিৱ জীৱনৰ বিষয় লৈ হে।

قَالُوا لَنْ نُؤْتِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَ
الَّذِي فَطَرْنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّا تَقِظُ
هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٧٣﴾

৭৪) ইয়াত একো সন্দেহ নাই, আমি বিশ্বাস স্থাপন কৰিলোঁ আমাৰ (প্ৰকৃত) প্ৰতিপালকৰ প্ৰতি; তেওঁ যেন আমাৰ কাৰণে আমাৰ সকলো অপৰাধ, আৰু (বিশেষকৈ) যাদুপন্থালৈ তুমি যে আমাক বাধ্য কৰিছিল সেই অপৰাধ মাজ্জনা কৰে; আৰু আল্লাই শ্ৰেষ্ঠতম, চিৰঞ্জীৱ।

إِنَّا أَمْنَا بِرَبِّنَا يَغْفِرَ لَنَا خَطِيئَاتِنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا
عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللُّغْيِ وَأَبْقَى ﴿٧٤﴾

৭৫) ইয়াত একো সন্দেহ নাই, যি নিজ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ অপৰাধী হৈ আহিব নিশ্চয় তাৰ কাৰণে থাকিব নৰক, যাৰ ভিতৰত তাৰ মৰণো নাই আৰু জীৱনো নাই।

إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا
يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿٧٥﴾

৭৬) কিন্তু সৎকাৰ্য্য কৰি আৰু বিশ্বাসী হৈ যি সকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিব সেইসকলৰ নিমিত্তে থাকিব সন্মানৰ পদবীসমূহ :

وَمَنْ يَأْتِهِمْ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ﴿٧٦﴾

৭৭) এনে চিৰকলীয়া উদ্যানসমূহ যাৰ তলেদি জুৰিবিলাক বৈ যায়; তাতে তেওঁলোকে নিত্য অৱস্থান কৰিব; আৰু সেয়ে হৈছে সেইজনৰ প্ৰতিদান যিজনে নিজৰ আত্মাক নিৰ্ম্মল, পৱিত্ৰ কৰিছে।

جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاؤُا مَنْ تَزَكَّىٰ ﴿٧٧﴾

৭৮) আৰু স্বৰূপতে আমি মুচাৰ প্ৰতি প্ৰত্যাদেশ কৰিছিলোঁ এইদৰে : তুমি মোৰ ভৃত্যবিলাকক নিশা থাকোঁতেই (মিছৰৰ পৰা) উলিয়াই লৈ যোৱা; তাৰ পাছত সেইবিলাক যেন পাৰ.হ বপাৰে এনে এটা শুকান বাট সাগৰৰ মাজত আঘাত কৰি বিচাৰি লোৱা; ফিৰৌনৰ দলে (তোমালোকৰ) লগ পাবহি বুলি ভয় নকৰিবা, আৰু অইন কোনো আশঙ্কাও নকৰিবা।

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَن أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ لِيَبْسَأُوا لَا تَخَفْ دَرَكًا وَلَا تَخْشَىٰ ﴿٧٨﴾

৭৯) আৰু ফিৰৌনে নিজৰ সৈন্যদল লৈ তেওঁলোকৰ অনুসৰণ কৰিছিল; পিছত সাগৰৰ পানীয়ে সেইবিলাকক যেনেকৈ আবৰিব লাগে তেনেকৈ আবৰি ধৰিলে সম্পূৰ্ণৰূপে।

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ فَغَشَّيَهُمْ مِنَ الْيَمْرِ مَا غَشَّيَهُمْ ﴿٧٩﴾

৮০) আৰু ফিৰৌনে নিজৰ দলক পোন বাটেদি নিনি ভ্ৰান্তিৰ বাটেদি লৈ গৈছিল।

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ﴿٨٠﴾

৮১) হে ইস্ৰাইলৰ সন্ততি, স্বৰূপতে আমিযে তোমালোকক তোমালোকৰ শত্ৰুৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিছিলোঁ; আৰু তুৰ পববৰ্তৰ সোঁফালে তোমালোকৰ প্ৰতি অঙ্গীকাৰ কৰিছিলোঁ, আৰু তোমালোকৰ কাৰণে 'মন্ন' আৰু 'চল্ৰা' নমাইছিলোঁ।

يَبْنَئِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَ وَوَعَدْنَاكَ حَيْثُ الظُّورِ الْأَيْمَنُ وَوَرَّأْنَا عَلَيْكَ الْمَنَّ وَالسَّلْوَٰى ﴿٨١﴾

৮২) (আমি আদেশ কৰিছিলোঁ) জীৱিকা

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ

নিবৰ্বাহৰ নিমিত্তে যি পৱিত্ৰ বস্তু আমি তোমালোকক দান কৰিছোঁ তাৰে পৰা তোমালোকে আহাৰ কৰিবা, কিন্তু সেই বিষয়ে কেতিয়াও অতিৰিক্ততা নকৰিবা: যদি তাকে কৰা তোমালোকৰ প্ৰতি অৱতীৰ্ণ হ'ব মোৰ ক্ৰোধ; আৰু যাৰে প্ৰতি মোৰ ক্ৰোধ অৱতীৰ্ণ হয় সি যে অধঃপাতে যাব ই সুনিশ্চিত।

عَلَيْكُمْ غَضَبِيَّ وَمَنْ يَحِلُّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هُوَ ۝۱۷

৮৩) আৰু যিজনে সন্তাপ কৰে, আৰু বিশ্বাস স্থাপন কৰে, আৰু সজ কাম কৰে, তাৰ পাছত সুপথে গতিশীল হয়, সেইজনৰ নিমিত্তে মই নিশ্চয় ক্ষমাশীল।

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى ۝۱۸

৮৪) আৰু হে মুচা, তুমি যে নিজৰ লোকবিলাকক পিছ পেলাই আগুৱাই আহিলা ইয়াৰ কাৰণ কি?

وَمَا أَجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يُونُسَى ۝۱৯

৮৫) তেওঁ উত্তৰত কলে, সিহঁত মোৰ খোজে খোজে আহি আছে; আৰু হে মোৰ প্ৰভু, তুমি যেন (মোৰ প্ৰতি) সন্তুষ্ট হোৱা সেই কাৰণে মই তোমাৰ ওচৰলৈ আগুৱাই আহিলোঁ।

قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ ۝۲০

৮৬) আল্লাই কলে, কিন্তু স্বৰূপতে তোমাৰ অনুপস্থিতিত আমি তোমাৰ লোকবিলাকৰ (দৃঢ়তাৰ) পৰীক্ষা লৈছিলোঁ; আৰু চামেৰীয়ে সিহঁতক বিপথে লৈ যাবলৈ ধৰিছে।

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ۝۲১

৮৭) এই কথা শুনি মুচা ক্ৰুদ্ধ হৈ বেজাৰ মনেৰে নিজ লোকবিলাকৰ ওচৰলৈ উভতি গ'ল। তেওঁ সেইবিলাকক প্ৰশ্ন কৰিলে, হে মোৰ লোকসকল, তোমালোকক তোমালোকৰ প্ৰতিপালকে মঙ্গলৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া নাছিল নে? সেই প্ৰতিশ্ৰুতি (পূৰ্ণ হোৱাৰ) সময় দীঘলীয়া হ'ল বুলি ভাবিলা নে কি? নাইবা তোমালোকে ইয়াকে ইচ্ছা কৰিছিল নে যে

فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدَّ حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ

তোমালোকৰ প্ৰতিপালকৰ ফালৰ পৰা তোমালোকৰ প্ৰতি ক্ৰোধ অৱতীৰ্ণ হয় আৰু তাৰে কাৰণে মোৰ সৈতে কৰা অঙ্গীকাৰ তোমালোকে ভঙ্গ কৰিলা ?

৮৮) সিহঁতে কলে, আমি নিজ ইচ্ছাৰে তোমাৰ সৈতে কৰা অঙ্গীকাৰ ভঙ্গ কৰা নাই কিন্তু লোকবিলাকৰ অলঙ্কাৰৰ বোজা বহন কৰিবলৈ আমি বাধা হৈছিলোঁ; সেইবোৰকে আমি (অগ্নিত) নিক্ষেপ কৰিছিলোঁ, কিয়নো তেনে কৰিবলৈ চামেৰীয়ে (আমাক) নিৰ্দেশ দিছিল।

৮৯) পিছত সিহঁতৰ নিমিত্তে সি (সোণৰ) দামুৰি এটা সাজি উলিয়ালে, এটা (প্ৰাণহীন) প্ৰতিমূৰ্ত্তি মাত্ৰ, যাৰ পৰা গাভীৰ হেৰেলনিৰ শব্দ হে ওলাইছিল। তাকে দেখি সিহঁতে কৈছিল, এই (সোণৰ দামুৰি) তোমালোকৰ উপাস্য আৰু মুচাৰো উপাস্য, কিন্তু মুচাই এই কথা পাহৰিলে।

৯০) কি সিহঁতে লক্ষ্য কৰা নাছিল নে, সিহঁতৰ কোনো কথাৰ উত্তৰ দিবলৈ দামুৰিটো অক্ষম আছিল, আৰু সিহঁতৰ একো অপকাৰ আৰু উপকাৰ কৰিবৰ শক্তিও তাৰ নাছিল ?

৯১) আৰু স্বৰূপতে হাকনে সিহঁতক পূৰ্বেই কৈছিল, হে মোৰ লোকসকল, এই ঘটনাৰ দ্বাৰা কেৱল পৰীক্ষা হে লোৱা হৈছে; আৰু ইয়াত একো সন্দেহ নাই, পৰম কৰুণাময় আল্লা তোমালোকৰ প্ৰভু; গতিকে তোমালোকে মোৰ অনুসৰণ কৰাঁ, আৰু মোৰ আদেশ পালন কৰাঁ।

৯২) সিহঁতে কলে, যেতিয়ালৈকে আমাৰ ওচৰলৈ মুচা উভতি নাহে, এই দামুৰি-পূজাত আমি নেৰানেপেৰাকৈ লাগি থাকিম।

مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي ۝۸

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمِلْنَا
أَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَدْنَا فَهَذَا كَذَلِكَ الْفَى
السَّامِرِيُّ ۝۸

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عَجَلًا جَسَدًا لَهُ خُورَاقًا وَأُوَاهِدًا اللَّهُمَّ
وَاللَّهُ مُوسَى هَ فَسَي ۝۸

أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلَهُ وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ
صَرًّا وَلَا نَفْعًا ۝۹

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هُرُونُ مِنْ قَبْلِ يَقُومُوا إِنَّا
فُئِنْتُمْ بِهِ ۝ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا
أَمْرِي ۝۹

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَظْفَيْنِ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا
مُوسَى ۝۹

৯৩) মুচাই (উভতি আহি) কলে, হে হাৰুন, যেতিয়া তুমি দেখিলা সিহঁত বিপথে যাব ধৰিছে, তোমাক কিহে প্ৰতিৰোধ কৰিলে—

قَالَ يَهُرُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ۗ

৯৪) যে তুমি মোৰ অনুসৰণ নকৰিলা? তেওঁ তুমি কি মোৰ আদেশ অমান্য কৰিলা?

أَلَا تَتَّبِعُنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ۗ

৯৫) তেওঁ উত্তৰ দিলে, হে মোৰ মাতৃ নন্দন, মোৰ ডাঢ়ি আৰু মোৰ মূৰ টানি নধৰিবা; প্ৰকৃততে মই ইয়াকে আশঙ্কা কৰিছিলোঁ যে তুমি (মোকে দোষ দি) কবা, ইস্ৰাইল সন্ততিৰ মাজত তুমি বিচ্ছেদ সৃষ্টি কৰিলা আৰু মোৰ আদেশ গ্ৰাহ্য নকৰিলা।

قَالَ بَيْنُوْمًا لَا تَأْخُذْ بِرِجْلِي وَلَا يَرْسِيءَ رَأْيِي
خَشِيْتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَكَم تَقْرُبُ قَوْلِي ۗ

৯৬) মুচাই (চামেৰীক) কলে, হে চামেৰী, তোমাক কিহে পাইছিল যে এনে কাম কৰিলা?

قَالَ نَمَا خَطْبُكَ يَا مَرْيَمُ ۗ

৯৭) সি কলে, যি মই দেখা পাইছিলোঁ ইস্ৰাইলবিলাকে দেখা পোৱা নাছিল; বচুলজনৰ (মুচাৰ) ধৰ্ম্মৰ কিছুভাগ মই গ্ৰহণ কৰিছিলোঁ; পিছত তাকে মই পৰিত্যাগ কৰিলোঁ; আৰু এনে কাম কৰিবলৈ মোৰ আত্মাই মোক প্ৰেৰণা দিছিল।

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً
مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّكْتُ لِي نَفْسِي ۗ

৯৮) মুচাই কলে, বাক তুমি ইয়াৰ পৰা গুচি যোৱা, ইহ জীৱনত নিশ্চয় তোমাৰ (শাস্তি) এয়ে, তুমি (বাটে ঘাটে) কৈ ফুৰিবা, মোক যেন কোনেও স্পৰ্শ নকৰে; তদুপৰি তোমাৰ কাৰণে থাকিব (পৰজন্মৰো) শাস্তিৰ অঙ্গীকাৰ যি কেতিয়াও ভঙ্গ কৰা নহ'ব। আৰু যি উপাস্যৰ পূজা অৰ্চনাত তুমি নেৰানেপেৰাকৈ লাগিছা তাৰো এতিয়া (কি দশা হ'ব) চাই থাকাঁ। নিশ্চয় আমি তাক জুইত পুৰি ভস্মীভূত কৰিম, তাৰ পাছত তাৰ ছাইবোৰ সাগৰত ছটিয়াই পেলাম।

قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا
مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ ۗ وَانظُرْ
إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنْ نَحْرِقَنَّكَ
لَنْ نَسْفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ۗ

৯৯) এয়ে সুনিশ্চিত কথা, তোমালোকৰ উপাস্য হৈছে আল্লা, তেওঁত ভিন্ন আন উপাস্য নাই; নিজ জ্ঞানেৰে তেওঁ সকলো বস্তুকেই জুৰি আছে।

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٩﴾

১০০) (হে মহম্মদ,) অতীজৰ কিছুমান আখ্যান আমি এইদৰে তোমাৰ আগত বৰ্ণনা কৰিছোঁ; আৰু স্বৰূপতে আমি এই সোঁৱৰণী গ্ৰন্থ (কোৰ্-আন) তোমাক প্ৰদান কৰিছোঁ নিজ সন্নিধানৰ পৰা।

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَ قَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ﴿١٠٠﴾

১০১) তাৰ (শিক্ষাৰ) পৰা যি বিমুখ হয় সি পুনৰুত্থানৰ দিনা নিশ্চয় (বহু অপৰাধৰ) ভাৰ বহন কৰিব;

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا ﴿١٠١﴾

১০২) তেনেবিলাক মানুহ দীৰ্ঘকাল সেই অৱস্থাতেই থাকিব, আৰু কি নিকৃষ্ট ভাৰ সিহঁতে বহন কৰিব লাগিব পুনৰুত্থানৰ দিনা—

خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ﴿١٠٢﴾

১০৩) যিদিনা ফু মাৰি শিঙা বজোৱা হ'ব, আৰু যিদিনা অপৰাধীবিলাকক এনেদৰে আমি গোট খুৱাম যে (ভয়তে) সিহঁতৰ চকু নীলৰণীয়া হ'ব।

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَ نَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٠٣﴾

১০৪) সিহঁতৰ ইজনে সিজনক কণাকণি কৰি কব, তোমালোকে সেই অৱস্থাত দহদিনমান হে আছিল।

يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٤﴾

১০৫) সিহঁতে যিদৰে নিজৰ ভাৰ বাস্তৱ কৰিব আমি ভালকৈ জানো তেতিয়া সিহঁতৰ মাজত যিজনৰ কথা সবাতকৈ যুক্তিসঙ্গত সেইজনে কব, তাত তোমালোকৰ অৱস্থান এদিনতকৈ বেছি হোৱা নাই।

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَشَاهِبَ طَرِيقَهُ ﴿١٠٥﴾ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٥﴾

১০৬) আৰু পৰ্বতবিলাকৰ কি হ'ব সিহঁতে তোমাক প্ৰশ্ন কৰে; তাৰ তুমি এই উত্তৰ দিয়া, সেইবোৰক মোৰ প্ৰভুৱে ডোখৰ ডোখৰ কৰি সমূলি ভাঙি পেলাব;

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٠٦﴾

১০৭) পিছত তেওঁ সেইবোৰক ভৈয়ামৰ দৰে সমতল ভূমি কৰি পেলাব ;

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۝

১০৮) তাত তুমি বৈকাৰেৰ্কি বাট বা তল-ওখ ঠাই একোকে দেখিবলৈ নোপোৱা ।

لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۝

১০৯) সেইদিনা সকলোৱে সেই আহ্বান কৰোঁতাজনৰ অনুসৰণ কৰিব যাৰ (আহ্বানত) একো কুটিলতা নাই, আৰু পৰম কৰুণাময় আল্লাৰ ভয়তে মাতবোৰ এনেদৰে ক্ষীণ হৈ পৰিব যে মৃদু গুণগুণনিৰ বাহিৰে তুমি একোকে শুনি নাপাবা ।

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَعَوجًا لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ ۝ لَا تَسْمَعُ إِلَّا هَسًا ۝

১১০) যিজনক পৰম কৰুণাময় আল্লাই অনুমতি প্ৰদান কৰিছে আৰু যিজনৰ অনুৰোধ তেওঁ ভাল পায় সেইজনত ভিন্ন অইনৰ মধ্যস্থতা সেইদিনা সার্থক নহ'ব ।

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرِضِيَ لَهُ قَوْلًا ۝

১১১) সিহঁতৰ সম্মুখত (ভৱিষ্যতে) যি ঘটিব, আৰু সিহঁতৰ পিছত (অতীত) যি ঘটিছে সকলো আল্লাই জানে, কিন্তু সিহঁতে নিজ (সীমাবদ্ধ) জ্ঞানেৰে তাকে আগুৰিব নোৱাৰে ।

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ ۝ عَلَمًا ۝

১১২) আৰু সেই আল্লাৰ সম্মুখত যিজন চিৰজীৱন্ত, সকলোকে ধাৰণ কৰোঁতা, সিহঁতৰ শিৰবোৰ অৱনত হ'ব ; আৰু যি ন্যায় কাৰ্য্যৰ ভাৰ বহন কৰিছিল স্বৰূপতে সি নিৰাশ হ'ব লাগিব ।

وَعَنَتِ الرُّؤُوسُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ۝

১১৩) আৰু যিজনে সৰু কাম কৰে আৰু বিশ্বাসী সেইজনৰ একো ভয় নাথাকিব, কোনো অন্যায়েৰ নাইবা তেওঁৰ প্ৰাপ্য অস্বীকৃতিৰ ;

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الظَّالِمَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَا يُحِيفُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ۝

১১৪) আৰু এইদৰে আমি এই কোৰ-আন অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ আৰবী ভাষাত, আৰু তাৰ মাজত শাস্তিৰ নানা প্ৰতিশ্ৰুতি এই অৰ্থে ঘূৰাই

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ

মুৰাই উল্লেখ কৰিছোঁ যাতে সিহঁতে পাপৰ পৰা
বিৰত থাকিব অথবা এই কোৰ্-আন সিহঁতৰ
কাৰণে সোঁৱৰণী স্বৰূপ হ'ব পাৰে।

১১৫) গতিকে সকলো মাহাত্ম্য সেই আল্লাৰ
যোগ্য যিজন বিশ্ব-ৰাজত্বৰ গৰাকী, পৰম সত্য;
আৰু কোৰ্-আনৰ প্ৰত্যাদেশ সামৰণ নোহোৱা
পৰ্য্যন্ত তাৰ শিক্ষা সম্বন্ধে কোনো প্ৰকাৰ উদ্বেগ
প্ৰদৰ্শন নকৰিবা; বৰং এইৰূপে প্ৰাৰ্থনা কৰিবা—
হে মোৰ প্ৰভু, মোৰ জ্ঞান তুমি বৃদ্ধি কৰাঁ।

১১৬) আৰু স্বৰূপতে পূৰ্বেই আমি আদমক
অঙ্গীকাৰ আবদ্ধ কৰিছিলোঁ পিছত তেওঁ বিস্মৰণ
কৰিলে, কিন্তু তেওঁৰ (অবাধ্যতাৰ) কোনো সঙ্কল্প
আমি পোৱা নাই।

১১৭) আৰু যেতিয়া আমি ফিৰিশ্বতাসকলক
আদেশ দিছিলোঁ, তোমালোক আদমৰ বাধ্য হোৱাঁ,
তেতিয়া ইব্লিচৰ বাহিৰে সকলোৱে বাধ্যতা
স্বীকাৰ কৰিলে; (কিন্তু) সি অমান্তি হৈছিল।

১১৮) যেতিয়া আমি কলোঁ, হে আদম, সি
প্ৰকৃততে তোমাৰ আৰু তোমাৰ সহচৰীৰ শত্ৰু;
গতিকে (সাৱধান!) এই উদ্যানৰ পৰা সি যেন
তোমালোক দুয়োকে উলিয়াই দিবৰ উপায়
নকৰে। যদি সি তেনে কৰিব পাৰে, তোমাক
(অনেক) ক্লেশ কষ্ট ভুগিব লাগিব।

১১৯) ইয়াত একো সন্দেহ নাই, এই উদ্যানত
তোমাক অনাহাৰে থাকিব নালাগিব আৰু
আভৰণহীনো হ'ব নালাগিব;

১২০) আৰু ইয়াত পিয়াহত আতুৰ হ'ব
নালাগিব, আৰু ৰ'দৰ (প্ৰচণ্ড) তাপো সহিব
নালাগিব।

الْوَعِيدَ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٥﴾

فَتَطَّلَ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَيُّ وَلَا تَعْبُدْ بِالْقُرْآنِ
مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ، وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي
عِلْمًا ﴿١١٦﴾

وَلَقَدْ عَاهَدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ قَيْسَىٰ وَكَمْ يَخِدُ
لَهُ عَزْمًا ﴿١١٧﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
أَبَى ﴿١١٨﴾

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا
يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ ﴿١١٩﴾

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ﴿١٢٠﴾

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ ﴿١٢١﴾

১২১) কিন্তু স্বয়তানে তেওঁক কু-মন্ত্ৰণা দি কলে, হে আদম, মই তোমাক এনে এজোপা গছৰ সম্ভেদ দিম নে যাৰ পৰা অমৰত্ব লভিব পাৰি, আৰু এনে এখন ৰাজ্যৰো যি অক্ষয় ?

فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا دُمُّ هَلْ أُرِيدُكَ عَلَى
شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبُتُّ ۝١٢١

১২২) প্ৰলোভনত পৰি উভয়ে সেই জোপা গছৰ ফল খালে। তেতিয়া তেওঁলোকৰ লাজৰ গোপনীয় অঙ্গ পৰস্পৰৰ সম্মুখত প্ৰকাশিত হ'ল আৰু উভয়ে উদ্যানৰ পাত-লতাৰে নিজৰ লজ্জা আবৃত কৰিবলৈ ধৰিলে। আৰু আদমে নিজ প্ৰভুৰ আদেশ পালন নকৰিলে; তাৰ ফলত তেওঁ পথহাৰা হৈছিল।

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَّتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفْنَ
عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ۝١٢٢

১২৩) তেওঁৰ অনুশোচনাৰ পাছত তেওঁৰ প্ৰভুৱে তেওঁক (অনুগ্ৰহ কৰিবলৈ) বাচি ললে, আৰু তেওঁৰ প্ৰতি কৃপাদৃষ্টি কৰিলে, আৰু পুনৰায় সজ বাটলৈ আনিলে।

ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى ۝١٢٣

১২৪) তেওঁ আদেশ দিলে, তোমালোক দুয়ো একেলগে এই উদ্যানৰ পৰা (অইন ঠাইলৈ) নামি যোৱা, তোমালোক ইজন সিজনৰ শত্ৰু; পিছত যেতিয়া মোৰ ফালৰ পৰা তোমালোকলৈ পথৰ নিৰ্দেশ আহিব, তেতিয়া যি মোৰ নিৰ্দেশ মানি চলিব সি কেতিয়াও বিভ্ৰান্ত নহ'ব আৰু দুখ কষ্টতো নপৰিব।

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَبِينًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَأَنَا
يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى لِّمَنِ اتَّبَعَ هَذَا أَسَ فَلَ
يُضِلُّ وَلَا يَشْقَى ۝١٢٤

১২৫) কিন্তু যেয়ে মোক স্মৰণ নকৰি আঁতৰি যায় তাৰ জীৱন যাপনৰ পথ হ'ব সঙ্কীৰ্ণ, আৰু পুনৰুত্থানৰ দিনা আমি তাক দৃষ্টিহীন কৰি তুলিম।

وَمَنْ أَعْرَضَ عَنِّي ذِكْرِي فَإِن لَّهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا
وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى ۝١٢٥

১২৬) সি কব, হে মোৰ প্ৰভু, মোক (আজি) কিয় দৃষ্টিহীন কৰি তুলিলা, অথচ মই (পাৰ্থিৱ জীৱনত) দৃষ্টিশালী আছিলোঁ ?

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ۝١٢٦

১২৭) তেওঁ কব, এয়ে (আগৰে পৰা) স্থিৰ কৰা আছিল, আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ তোমালৈ আহিছিল কিন্তু তুমি সেইবোৰক অগ্রাহ্য কৰিছিল, আৰু আজি সেই অনুৰূপ তোমাকো অগ্রাহ্য কৰা হ'ব।

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا ۖ وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنسى ﴿١٢٧﴾

১২৮) আৰু য়েয়ে সীমালঙ্ঘন কৰে আৰু নিজ প্ৰভুৰ নিদৰ্শনসমূহত বিশ্বাস নকৰে তাক আমি (ইহলোকত) এইদৰেই প্ৰতিফল দিম, আৰু পৰলোকৰ শাস্তি নিশ্চয় তাতোকৈ উগ্ৰতৰ আৰু অধিক স্থায়ী।

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشدُّ وَأَبْقى ﴿١٢٨﴾

১২৯) সিহঁতে এই কথাৰ পৰা একো শিক্ষা গ্ৰহণ নকৰিলে নে, যে সিহঁতৰ পূৰ্ববস্তী কতবোৰ জাতিকে আমি সংহাৰ কৰিলোঁ, অথচ সেইবিলাকৰ বাসস্থানবোৰৰ কাষেদি সিহঁত (আজিও) অহা যোৱা কৰিব লাগিছে? নিশ্চয় যিসকল জ্ঞানী সেই সকলৰ নিমিত্তে ইয়াত আছে বহু নিদৰ্শন।

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا هَلَكَ نَآئِبَهُم مِّنَ الْقُرُونِ
يَسْتَوْنَ فِي مَسْكِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي
النُّبُوَّةِ ﴿١٢٩﴾

১৩০) আৰু (শাস্তিৰ সম্পৰ্কে) পূৰ্বেই তোমাৰ প্ৰভুৰ স্বীতি-নীতি স্থিৰ নোহোৱা হলে আৰু তেওঁ তাৰ সময় নিৰূপিত নকৰা হলে, সেই শাস্তি (এতিয়ালৈকে) নিশ্চয় পালেহিহেঁতেন।

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَكَانَ لِنَامًا وَأَجَلٌ
مُّسَمًّى ﴿١٣٠﴾

১৩১) গতিকে সিহঁতে যিহকে কয় তাকে শুনি তুমি সহ্য কৰি থাকিবা; আৰু সূৰ্য্য উদয় হোৱাৰ আগতে আৰু সি অস্ত হোৱাৰ পূৰ্বে তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰিত্ৰতাৰ কীৰ্ত্তন কৰিবা প্ৰশংসাৰে সৈতে; আৰু নিশাৰ এভাগত আৰু দিনৰ প্ৰান্ততো (তেওঁৰ) পৰিত্ৰতাৰ স্তৱ কৰিবা; সম্ভৱতঃ (ইয়াৰ ফলত) তুমি তৃপ্তি লাভ কৰিব পাৰা।

فَأَضِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ
طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ أَنَايِ الْبَيْتِ
فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ﴿١٣١﴾

১৩২) আৰু এই পাৰ্থিৱ জীৱনৰ যি জাকজমক সিহঁতৰ বিভিন্ন শ্ৰেণীৰ মানুহক আমি এই অৰ্থে

وَلَا تُدْرِكُ عَيْنُكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ

উপভোগ কৰিবলৈ দিছোঁ যাতে সেই বিষয়ে সিহঁতৰ পৰীক্ষা লব পাৰে, তুমি তাৰ পিনে নিজৰ দুই চকু মেলি (তথা লাগি) চাই নাথাকিবা; আৰু তোমাৰ প্ৰভুৱে দিয়া জীৱিকাৰে অতি উত্তম আৰু অধিক স্থায়ী।

১৩৩) আৰু তুমি নিজ পৰিয়ালক নমাজ সম্পন্ন কৰিবলৈ আদেশ দিয়া, আৰু তুমিও ধৰ্ম্য ধৰি তাকে কৰাঁ: জীৱিকা আমি তোমাৰ পৰা নামাৰ্গোঁ; আমিহে তোমাক জীৱিকা দান কৰোঁ; আৰু ধৰ্ম্মপৰায়ণতাৰ শেষ ফল উত্তম।

১৩৪) আৰু সিহঁতে কয়, কোনো নিদৰ্শন তেওঁ নিজ প্ৰভুৰ পৰা আমাৰ ওচৰলৈ লৈ অহা নাই কিয়? (কোৱাঁ) আগৰ ধৰ্ম্মপুথিসমূহত (লিপিবদ্ধ) থকা প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ সিহঁতলৈ অহা নাছিল নে?

১৩৫) আৰু ইতিপূৰ্বে আমি শাস্তি নমাই সিহঁতক সংহাৰ কৰা হ'লে সিহঁতে নিশ্চয় ক'লেহেঁতেন, হে আমাৰ প্ৰভু, আমি এইদৰে লাঞ্চিত আৰু অপমানিত হোৱাৰ পূৰ্বেই তুমি আমাৰ ওচৰলৈ ৰচল এজন কিয় প্ৰেৰণ নকৰিলা? তেতিয়াহে আমি তোমাৰ নিদৰ্শনসমূহৰ অনুসৰণ কৰিলাহেঁতেন।

১৩৬) তুমি উত্তৰ দিয়া, আমাৰ প্ৰত্যেক জনেই (ভৱিষ্যতে কি ঘটে তাৰ) অপেক্ষা কৰি আছে; গতিকে তোমালোকেও অপেক্ষা কৰি থাকাঁ; অদূৰ ভৱিষ্যতে তোমালোকে জানিব পাৰিবা, সজ বাটেদি চলিব লাগিছে সেইসকল কোন, আৰু (সফল জীৱনৰ) পথ লাভ কৰিছে সেইসকল নো কোন।

زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْسِهِمْ فِيهَا وَرِزْقَ رَبِّكَ
خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿١٣٣﴾

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلْكَ
رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى ﴿١٣٤﴾

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ أَوْ لِمَ تَأْتِيهِمْ
بَيِّنَةٌ مَّا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿١٣٥﴾

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَلْقَالُوا رَبَّنَا
لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنُتِّحَ إِلَيْكَ مِنْ قَبْلِ
أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَى ﴿١٣٦﴾

قُلْ كُلٌّ مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا فَسْتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ
بَيْتِ الصِّرَاطِ السُّوْيِ وَمِنْ اهْتَدَى ﴿١٣٧﴾

চুৰা ২১

AL-ANBIYA'

আল্-আম্বিয়া : নবীসকল মক্কাত অৱতীৰ্ণ

সপ্তদশ পাৰা

—ইক্কতববা লিন্-নাচে—

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

২) মানুহবিলাকৰ কাৰণে সিহঁতৰ হিচাব-নিকাচৰ (সময়) ওচৰ চাপিছেহি অথচ সিহঁত (এতিয়াও) আওকণীয়া অৱস্থাতেই পৰি আছে।

إِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴿٢﴾

৩) সিহঁতৰ প্ৰভুৰ পৰা সিহঁতলৈ নতুনকৈ এনে কোনো উপদেশ অহা নাই যি সিহঁতে উপহাস নকৰাকৈ শুনিছে।

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يُحِبُّونَ ﴿٣﴾

৪) সিহঁতৰ অন্তৰসমূহ কেৱল ৰং-ধেমালিতে মজি আছে; আৰু যিবিলাক অন্যায়াকাৰী সিহঁতে গোপনে কুমন্ত্ৰণা কৰে, (আৰু কয়,) এওঁ তোমালোকৰে নিচিনা এজন মানুহ নহৈ আৰু কি হ'ব পাৰে? তোমালোকে দেখিও (নেদেখা হৈ) য'ত যাদু আছে তালৈ আহিব ধৰিছা নে?

لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسْرَأَ النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِثْلُكُمْ أَتَتَأْتُونَ السَّحْرَ وَأَنْتُمْ بُيُوتٌ ﴿٤﴾

৫) তেওঁ (বচুলে) ক'লে, আকাশ আৰু পৃথিৱীৰ মাজত যি কথা-বতৰা হয় সকলো প্ৰভুৱে জানে; আৰু তেৱেঁই শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্ব্বজ্ঞাত।

قُلْ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥﴾

৬) নহয়, সিহঁতে কয়, (এই কোৰ্-আন) সপোনৰ আউলীয়া কথা মাত্ৰ; নহয়, তেওঁ তাকে নিজে সাজি লৈ (আল্লাৰ বুলি) প্ৰচাৰ কৰিছে; সিও যদি নহয়-তেওঁ এজন কবি; (যদি তেওঁ সঁচাকৈয়ে আল্লাৰ বচুল) তেন্তে পূৰ্ববৰ্ত্তী বচুল-সকলক (যি ধৰণৰ নিদৰ্শনৰে সৈতে) প্ৰেৰণ কৰা হৈছিল, তেনে নিদৰ্শন তেওঁ আমাৰ ওচৰলৈ লৈ আহক

بَلْ قَالُوا أَضْغَاتٌ أَحْلَامٌ بَلْ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوْلُونَ ﴿٦﴾

৭) সিহঁতৰ পূৰ্বে আমি যি নগৰকে ধ্বংস কৰিছিলো, তাৰ অধিবাসীবিলাকে (নিদৰ্শন দেখিও) বিশ্বাস স্থাপন কৰা নাছিল, তেখেত সিহঁতে যে বিশ্বাস স্থাপন কৰিব তাৰ সম্ভাৱনা আছে নে ?

مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفْمُ يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾

৮) আৰু তোমাৰ পূৰ্বে যিসকল বচলক আমি শ্ৰেণণ কৰিছিলো সেইসকল মানৱহে আছিল; সেইসকলৰ প্ৰতি আমি প্ৰত্যাদেশ নমাইছিলো; গতিকে (সিহঁতক কোৱা,) যদি তোমালোকে এই কথা নাজানা পুথি পোৱাসকলক সুধি চোৱা।

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ فَسَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

৯) আৰু তেওঁলোকক আমি এনে শৰীৰ দিয়া নাছিলো যে তেওঁলোকে আহাৰ খাবলৈ একো প্ৰয়োজন নাছিল; আৰু তেওঁলোক অমৰ, চিৰজীৱন্ত নাছিল।

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا آلَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿٩﴾

১০) পিছত যি প্ৰতিশ্ৰুতি আমি তেওঁলোকক দিছিলো তাকে সত্যত পৰিণত কৰিলো; আৰু আমি তেওঁলোকক বক্ষা কৰিলো; আৰু (তেওঁলোকৰ লগতে) আনবিলাককো, নিজ ইচ্ছামতে।

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿١٠﴾

১১) স্বৰূপতে, আমি তোমালোকৰ প্ৰতি এনে গ্ৰন্থ অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ যাৰ মাজত আছে তোমালোকৰ নিমিত্তে সৌৱৰণী, এতিয়াও তোমালোকে নুবুজা নে ?

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١١﴾

১২) আৰু যি অন্যায্যকাৰী আছিল এনে অনেক নগৰকে আমি ধ্বংস কৰিলো, আৰু সেইবোৰৰ (অধিবাসীবিলাকৰ) ঠাইত ভিন্ন জাতিক উত্থাপন কৰিলো।

وَكَمْ قَصَبْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿١٢﴾

১৩) কিন্তু আমাৰ শাস্তি অহাৰ গম পোৱাৰ লগে লগে সিহঁত সেই নগৰবোৰৰ পৰা পলাব ধৰিল।

فَلَمَّا أَحْسَبُوا أَنَّ بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْضُونَ ﴿١٣﴾

১৪) (আমি সিহঁতক কৈছিলোঁ,) তোমালোক পলাই নাযাবা; বৰং যি সুখ-স্বচ্ছন্দতাৰ অৱস্থাত আছিল সেই অৱস্থালৈ আৰু নিজৰ বাসস্থান সমূহলৈ উভতি যোৱা; সম্ভৱতঃ তোমালোকক সোধ পোছ কৰা হ'ব

لَا تَرْجُؤْاْ وَارْجِعُوْا اِلَى مَا اَنْزَلْتُمْ فِيْهِ وَمَلِكِيْنَكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَسْأَلُوْنَ ﴿١٤﴾

১৫) সিহঁত কৈছিল, হায়! আমাৰ কি দুৰ্ভাগ্য! সঁচাকৈয়ে আমি অনায়াসকাৰী আছিলোঁ।

قَالُوْا يٰوَيْلَنَا اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿١٥﴾

১৬) আৰু আমি সিহঁতক (সংহাৰ কৰি) কাটি পেলোৱা শস্য অথবা ছাই ভস্মত পৰিণত নকৰা পৰ্য্যন্ত সিহঁতে সেইদৰেই অবিৰাম বিলাপ কৰি আছিল।

فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوُهُمْ حَتّٰى جَعَلْنٰهُمْ حَوِيْدًا
خٰئِدِيْنَ ﴿١٦﴾

১৭) আৰু আকাশ আৰু পৃথিৱীক, আৰু উভয়ৰ মাজত থকা সমস্তকে আমি ৰং-ধেমালি কৰি সৃজন কৰা নাই।

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَآءَ وَالْاَرْضَ وَبَيْنَهُمَا لٰجِيْنَ ﴿١٧﴾

১৮) ধেমালিৰ ইচ্ছা থকা হলে আমি নিজৰ ফালৰ পৰাই তাৰ ব্যৱস্থা কৰিলোঁহেঁতেন; কিন্তু এনে কাৰ্য্য কৰা আমাৰ (মহিমাৰ) যোগ্য নাছিল।

لَوْ اَرَدْنَا اَنْ نَّتَّخِذَ لَهٗوَآءًا لَّا تَخَذُنٰهُ مِنْ لَدُنَّا
اِنَّ كُنَّا فٰعِلِيْنَ ﴿١٨﴾

১৯) নহয়, বৰং অসত্যৰ বিৰুদ্ধে (সংগ্ৰাম চলাবলৈ) সত্যক প্ৰবৃত্ত কৰোঁ, সি যেন তাৰ মূৰত প্ৰচণ্ড আঘাত কৰে; তাৰ ফলত হঠাতে অসত্য বিলুপ্ত হয়; আৰু যি অসাৰ্থক কথাবোৰ তোমালোকে ক'ব ধৰিছা তাৰ বাবে তোমালোকৰ প্ৰতি ধিক!

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبٰطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَاِذَا هُوَ زٰهِقٌ وَّكَلَّمَ الْوَيْلُ مِنَّا تَصِفُوْنَ ﴿١٩﴾

২০) আৰু আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত থকা সকলো প্ৰাণীৰ ওপৰত তেওঁৰেই অধিকাৰ; আৰু যিসকল ফিৰিশ্বতা তেওঁৰ সন্নিধানত বিৰাজমান সেইসকলে অহঙ্কাৰ কৰি তেওঁৰ আৰাধনা তাগ নকৰে, আৰু (সতত অৰ্চনা কৰি) তেওঁলোক ক্লান্ত নহয়।

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ عِنْدَكَ
لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِهٖ وَلَا يَسْتَحْسِبُوْنَ ﴿٢٠﴾

২১) ৰাতিয়ে আৰু দিনে তেওঁলোকে আল্লাৰ পৰিত্ৰতাৰ কীৰ্ত্তন (আনন্দৰে) কৰি থাকে, আৰু কেতিয়াও তেওঁলোক সৰপা নহয়।

يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢١﴾

২২) কি! সিহঁতে পৃথিৱীৰ (সৃষ্ট বস্তুৰ) পৰা এনে কিছুমান উপাস্য গ্ৰহণ কৰিছে নে যিবিলাকে মৃতকক জীৱিত কৰিব পাৰে?

أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنشِروْنَ ﴿٢٢﴾

২৩) (আকাশ আৰু পৃথিৱী) উভয়ৰ মাজতে আল্লাত ভিন্ন আৰু কেতবোৰ উপাস্য থকা হলে নিশ্চয় তাৰ নিয়ন্ত্ৰণত বিশৃঙ্খলা ঘটিলহেঁতেন; আল্লা (এক অদ্বিতীয়), মহা-সিংহাসনৰ অধিপতি; (তেওঁৰ সম্বন্ধে) সিহঁতে যি আৰোপ কৰে সেই বিষয়ে তেওঁ অতি পৰিত্ৰ।

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٣﴾

২৪) তেওঁ যিহকে কৰে সেই বিষয়ে কোনো প্ৰশ্ন হ'ব নোৱাৰে, কিন্তু (সিহঁতে কৰা কাৰ্য্যৰ বিষয়ে) সিহঁতক অৱশ্যে প্ৰশ্ন কৰা হ'ব।

لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿٢٤﴾

২৫) কি! সিহঁতে তেওঁত ভিন্ন আন কিছুমান উপাস্য গ্ৰহণ কৰিছে নে? তুমি কোৱাঁ, তোমালোকে প্ৰমাণ উপস্থিত কৰা। যিসকল মোৰ সঙ্গী সেইসকলৰ নিমিত্তে এই কোৰ্-আন সোঁৱৰণী, আৰু মোৰ পূৰ্ববৰ্ত্তী বিলাকৰো নিমিত্তে এই কোৰ্-আন সোঁৱৰণী; কিন্তু সিহঁতৰ সৰহ ভাগেই সত্য কি নাজানে; সেই হেতু সিহঁতে (সত্যৰ পৰা) মুখ ঘূৰাই লয়।

أَمْ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ إِلَهًا قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مِّن رَّبِّي وَذِكْرٌ مِّن قَبْلِي بَلْ أَكْذَبُهمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ هُمْ مَعْرِضُونَ ﴿٢٥﴾

২৬) আৰু (হে মহম্মদ,) তোমাৰ পূৰ্বৰ আমি এনে কোনো ৰচুল প্ৰেৰণ কৰা নাই যিজনৰ প্ৰতি এই সত্য প্ৰকাশ কৰা নাছিলোঁ, মোৰ বাহিৰে আন কোনো উপাস্য নাই, গতিকে মোৰেই উপাসনা কৰাঁ।

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٦﴾

২৭) আৰু সিহঁতে কয়, পৰম কৰুণাময় আল্লাই এজন পুত্ৰ গ্ৰহণ কৰিছে; (ই অসম্ভৱ কথা!) তেওঁ পৰম পৱিত্ৰ; যথার্থতে, নবীসকল (আল্লাৰ) সম্মানিত ভূতা;

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ ۗ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٢٧﴾

২৮) তেওঁলোকে তেওঁৰ সম্মুখত আগ বাঢ়ি মাত নামাতে, বৰং তেওঁৰ যি আদেশ সেই অনুযায়ী কাৰ্য্য কৰি থাকে।

لَا يَسْتَقُوْنَهُ بِالْقَوْلِ ۗ وَهُمْ يَأْمُرُهُ بِعَمَلٍ مُّبِينٍ ﴿٢٨﴾

২৯) তেওঁলোকৰ সম্মুখত (ভৱিষ্যতে) যি ঘটিব, আৰু তেওঁলোকৰ (অতীজত) যি ঘটি গৈছে সকলো তেওঁৰ জনা আছে; আৰু তেওঁলোকে (আল্লাৰ আগত) কেৱল এনে জনৰ হৈ খাটিব পাৰে যিজনক (ক্ষমা কৰিবলৈ) তেওঁ সম্মতি দিছে, আৰু তেওঁলোক নিজেই তেওঁৰ ভয়ত বিহ্বল।

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرَادَ وَهُمْ مِنْ خَشِيَّتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٢٩﴾

৩০) আৰু সিহঁতৰ মাজৰ কোনো এজনে যদি কয়, আল্লাত ভিন্ন মই হে উপাস্য, ইয়াৰ প্ৰতিফলৰূপে আমি তাক লৈ যাম নষকলৈ; অন্যায়কাৰীবিলাকক আমি এইদৰেই প্ৰতিফল দিওঁ।

وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذٰلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ ۗ كَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ ﴿٣٠﴾

৩১) অবিশ্বাসীবিলাকে ভাবি চোৱা নাই নে, আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী (আদিত)ে পৰস্পৰ সংলগ্ন আছিল, পিছত আমি দুইকে পৃথক কৰিলোঁ আৰু সকলো প্ৰাণীকে আমি পানীৰ দ্বাৰা জীৱিত কৰিলোঁ? এতিয়াও সিহঁতে বিশ্বাস স্থাপন নকৰে নে?

أَوَلَمْ يَرِ الْذِيْنَ كَفَرُوْا اَنَّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنٰهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَآءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ اَفَلَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٣١﴾

৩২) আৰু পৃথিৱীত আমি পৰ্বতসমূহ সংস্থাপন কৰিছোঁ যাতে পৃথিৱী সেইবোৰৰ সৈতে ঘূৰে; আৰু সেই পৰ্বতসমূহৰ মাজেদি আমি যাতায়াতৰ বহু গিৰিপথ উলিয়াইছোঁ, যাতে সিহঁত গম্ভবা স্থানলৈ যাব পাৰে।

وَجَعَلْنَا فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيًّۢاۤ اَنْ تَبْسُتَبِحَۙ وَجَعَلْنَا فِيْهَا وِجَاۤءًا سُبُلًا لِّعَلَّاهُمْ يَهْتَدُوْنَ ﴿٣٢﴾

৩৩) আৰু আমি আকাশক সৃষ্টি কৰিছোঁ অভেদা চাল ৰূপে, তথাপি সিহঁতে ইয়াত যিবোৰ নিদৰ্শন আছে তাৰ পৰা পৰাঙ্কুথ হৈছে।

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَّحْفُوظًا ۗ وَهُمْ عَنْ
آيَاتِهَا مُعْرَضُونَ ﴿٣٣﴾

৩৪) আৰু নিশা আৰু দিন সৃজন কৰিছে আল্লাই, আৰু সূৰ্য্য আৰু চন্দ্ৰ; প্ৰত্যেকে নিজৰ নিৰ্দিষ্ট মণ্ডলত পৰিভ্ৰমণ কৰে।

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۗ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٤﴾

৩৫) আৰু তোমাৰ পূৰ্বেও আমি কোনো মানুহকে চিৰকলীয়া জীৱন দিয়া নাই; কি! তোমাৰ যদি মৃত্যুয়ে হয় (যি সিহঁতে কামনা কৰে) সিহঁতে চিৰকাল জীৱিত থাকিব নে?

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنَّ مَتَّ
فَهُمُ الْخَالِدُونَ ﴿٣٥﴾

৩৬) প্ৰত্যেক আত্মা মৃত্যুৰ সোৱাদ লবলৈ বিধিবদ্ধ; আৰু আমি তোমালোকক অমঙ্গল আৰু মঙ্গল দুয়োকে ভোগ কৰিবলৈ দি তোমালোকৰ পৰীক্ষাহে লওঁ; আৰু (শেহত) তোমালোকক আমাৰ কাষলৈ ওভতাই নিয়া হ'ব।

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبَلُّوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ۗ وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾

৩৭) আৰু অবিষ্কাসীবিলাকে তোমাক দেখা পালেই তোমাক লৈ বিদ্ৰূপহে কৰে, (আৰু আপোন সঙ্গীবিলাকক কয়,) তোমালোকৰ দেৱতাসকলৰ সম্বন্ধে যি ব্যক্তিয়ে নানা কথা কয় তেওঁ এইজনেই নে? অথচ সিহঁতেই অস্বীকাৰ কৰে পৰম কৰুণাময় আল্লাক স্মৰণ কৰিবলৈ।

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا ۗ
أَهْدَىٰ الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ ۗ وَهُمْ يَذْكُرُونَ
تَحْمِينَ ۗ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾

৩৮) মানৱক সৃষ্টি কৰা হৈছে শীঘ্ৰতা-প্ৰিয় কৰি; অনতিবিলম্বে তোমালোকক আমি নিজৰ নিদৰ্শনসমূহ অৱলোকন কৰিবলৈ দিম; গতিকে তোমালোক অধীৰ নহ'বা।

خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ ۗ سَأُورِيكُمْ آيَاتِي فَلَا
تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٨﴾

৩৯) আৰু সিহঁতে সোধে, যদি তোমালোক সত্যবাদী, (তেন্তে কোৱা) সেই প্ৰতিশ্ৰুতি পূৰ্ণ হ'বৰ সময় আহিব কেতিয়া?

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٩﴾

৪০) যি সময়ত অবিশ্বাসীবিলাকে নিজৰ সম্মুখৰ পৰা নাইবা নিজৰ পিঠিফালৰ পৰা অগ্নি নিবাৰণ কৰিব নোৱাৰিব, আৰু যি সময়ত সিহঁতক একো সহায়ো কৰা নহ'ব সেই সময় অহাৰ জ্ঞান সিহঁতৰ থকা হলে, (সিহঁত ইমানকৈ অস্থিৰ নহ'লহেঁতেন)।

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونَ عَنْ وُجُوهِهِمُ
التَّارَ وَلَا عَن ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُبْصِرُونَ ﴿٤٠﴾

৪১) সেই (শাস্তিৰ) সময় সিহঁতৰ ওচৰলৈ অকস্মাৎ পাবহি, সিহঁতক বিবুদ্ধি কৰি তুলিব; গতিকে সেই শাস্তি দূৰীকৃত কৰিবলৈ সিহঁত অপাৰগ হ'ব; তদুপৰি সিহঁতক অলপো অৱকাশ দিয়া নহ'ব।

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا
وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤١﴾

৪২) আৰু স্বৰূপতে তোমাৰ পূৰ্বৰও বচল-সকলক লৈ পৰিহাস কৰা হৈছিল: কিন্তু তাৰ ফলত যি শাস্তি সম্পৰ্কে সিহঁতৰ মাজৰ বিদূপ কৰোঁতাবিলাকে পৰিহাস কৰিছিল সেই শাস্তিয়ে সিহঁতকেই আগুৰি ধৰিলে।

وَلَقَدْ اسْتَهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَخَآءَ بِالَّذِينَ
بَغَّ سَخِرُوا مِنْهُمْ فَاكَاثَرُوا بِهٖ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤٢﴾

৪৩) তুমি কোৱাঁ, পৰম কৰুণাময় আল্লাৰ (শাস্তিৰ) পৰা, নিশাতেই হওক বা দিনতেই হওক, কোনে তোমালোকক বক্ষা কৰিব পাৰে? কিন্তু প্রকৃত কথা এই, সিহঁতে নিজেই নিজ প্ৰতিপালকক স্মৰণ নকৰি আঁতৰি গৈছে।

قُلْ مَنْ يَكْفُرُكُمْ بِالْأَيْدِى وَالْتَّهَارِ مِنَ الرَّحْمٰنِ
بَلْ هُمْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٣﴾

৪৪) নতুবা, সিহঁতক আমাৰ (শাস্তিৰ) পৰা বক্ষা কৰিব পাৰে এনেবিলাক উপাস্য সিহঁতৰ আছে নে? সিহঁতে যে নিজৰ সহায় নিজেই কৰিব এনে ক্ষমতাও সিহঁতৰ নাই; আৰু সিহঁতক সহায় কৰিবলৈ আমাৰ ফালৰ পৰাও কোনো সঙ্গী দিয়া নহ'ব।

أَمْ لَهُمُ إِلَهَةٌ تَنْعَهُمْ مِّن دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ
نَصْرَ أَنفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٤٤﴾

৪৫) প্রকৃতপক্ষে সিহঁতক আৰু সিহঁতৰ পিতৃ-পুৰুষহঁতক আমি (যথেষ্ট) সুখ-সম্পদ দান কৰিছিলোঁ; তেনে অৱস্থাতেই সিহঁতে দীৰ্ঘকাল

بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ

জীৱন নিৰ্বাহ কৰিছিল। সিহঁতে দেখিবলৈ পোৱা নাই নে, তাৰ কেইবা প্ৰান্তৰ পৰা আমি পৃথিৱীক ক্ৰমান্বয়ে হ্ৰাস কৰি আনিছোঁ? (এই ক্ষেত্ৰত) সিহঁত জয়ী হ'ব পাৰিছে নে?

৪৬) তুমি কোৱা, মোৰ কাম মোথোন এই, (আল্লাৰ পৰা) প্ৰত্যাদেশ পাই তোমালোকক যেন সতৰ্ক কৰোঁ; কিন্তু শ্ৰৱণহীনবিলাকক যিমনেই সতৰ্ক কৰা হয় সিহঁতে (মোৰ) আহ্বানলৈ কাণ নিদিয়ে।

৪৭) আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰ শাস্তিৰ ছাঁট অকণেও যদি সিহঁতক স্পৰ্শ কৰে, সিহঁতে নিশ্চয় স্বীকাৰ কৰিব এই বুলি, কি দুৰ্ভাগ্য আমাৰ! সঁচাকৈয়ে আমি অন্যাযকাৰী আছিলোঁ।

৪৮) আৰু পুনৰ্জন্মানৰ দিনা আমি ন্যায়-বিচাৰৰ তজ্জ্বিলাক দাঙি ধৰিম; গতিকে কোনো আত্মাৰ প্ৰতি অলপো অন্যায কৰা নহ'ব। যদি কেও সৰিয়হ-কণাৰ সমানো কাৰ্য্য কৰিছে সিও আমাৰ লেখত পৰিব; আৰু লেখ লোৱাত আমিযে যথেষ্ট।

৪৯) আৰু স্বৰূপতে মুচা আৰু হাকনক আমি দান কৰিছিলোঁ স্বতন্ত্ৰনিদৰ্শন, আৰু জ্যোতি, আৰু সোঁৱৰণী। ধাৰ্মিকসকলৰ নিমিত্তে—

৫০) যিসকলে নিজ প্ৰভুক (চকুৰে) নেদেখা-কৈয়ো ভয় কৰি থাকে, আৰু নিৰ্দ্দষ্ট সময় পাবহি বুলি ভয়তে কঁপি থাকে।

৫১) আৰু এই কোৰ্-আন হৈছে মঙ্গলৰে পৰিপূৰ্ণ উপদেশ; আমিযে তাক অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ; তব্ৰাচ তাকে তোমালোকে অস্বীকাৰ কৰিছা নে?

الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَا نَأْتِي الرِّضَ نَنْقُصُهَا
مِنَ اطَّرَافِهَا أَفَهُمُ الْغُلْبُونَ ﴿٤٦﴾

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ
الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنَادُونَ ﴿٤٧﴾

وَلَيْنَ مَسْتَهْمُ نَفْحَةٍ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ
يُونَيْتَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٨﴾

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ
نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ حَرْدَلٍ
أَتَيْنَّا بِهَا وَكُفِيَ بِئًا حَسِيبِينَ ﴿٤٩﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً
وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٥٠﴾

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ
مَشْفِقُونَ ﴿٥١﴾

وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبْرَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُكْرِمُونَ ﴿٥٢﴾

৫২) আৰু স্বৰূপতে পূৰ্বেই আমি ইব্ৰাহিমক সুপথৰ এনে জ্ঞান দান কৰিছিলোঁ যি (সৰ্ব্ব প্ৰকাৰে) তেওঁৰ যোগ্য আছিল; আৰু তেওঁৰ গুণ আমি উত্তমৰূপে জানিছিলোঁ।

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا
بِهِ عَلِيمِينَ ﴿٥٢﴾

৫৩) যেতিয়া তেওঁ নিজৰ দদায়েকক আৰু নিজৰ লোকবিলাকক সুধিলে, যি মুস্তিবোৰৰ পূজা-অৰ্চনাত তোমালোক লাগি আছে সেইবোৰ কি?

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ الشَّيْئُ الَّذِي
أَنْتُمْ لَهَا عَاقِبُونَ ﴿٥٣﴾

৫৪) সিহঁতে উত্তৰ দিলে, আমাৰ পিতৃপুৰুষ-বিলাকক এই মুস্তিবোৰৰ পূজা অৰ্চনা কৰা আৰু আগৰে পৰা দেখি আহিছোঁ।

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿٥٤﴾

৫৫) তেওঁ ক'লে, স্বৰূপতে তোমালোক, আৰু তোমালোকৰ পিতৃপুৰুষবিলাকো, প্ৰত্যক্ষ ভ্ৰান্তিত পৰি আছিল।

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٥﴾

৫৬) সিহঁতে ক'লে, তুমি আমাৰ নিমিত্তে সত্য লৈ আহিছা নে (আমাৰ সৈতে) খেমালি কৰিব লাগিছা?

قَالُوا أَحِثْنَا بِالحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّعِينِينَ ﴿٥٦﴾

৫৭) তেওঁ ক'লে, নহ'য়া, (শুনা) আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ যিজন প্ৰতিপালক, আৰু সেইবিলাকক যিজনে সৃষ্টি কৰিছে সেইজনা তোমালোকৰো প্ৰতিপালক, আৰু মই নিজেই তোমালোকৰ আগত ইয়াৰ সাক্ষী দিছোঁ।

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي
ظَهَرَنَّهُ ۗ وَأَنَا عَلَىٰ ذِكْرٍ مِّنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٧﴾

৫৮) আৰু আল্লাৰ শপত, তোমালোক পিঠি দি উভতি যোৱাৰ পিছত তোমালোকৰ প্ৰতিমাবোৰৰ বিষয়ে মই কিবা এটা উপায় উলিয়াবলৈ মন কৰিছোঁ।

وَ تَأْتِيهِمْ لَآكَيْدَاتِ أَصْنَانِكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوْا
مُدْبِرِينَ ﴿٥٨﴾

৫৯) (সিহঁত যোৱাৰ) পিছত, সিহঁতৰ প্ৰধান
প্ৰতিমাক এৰি তেওঁ বাকী আটাইবোৰ ভাঙি
টুকুৰা-টুকুৰ কৰিলে; অতি সম্ভৱ সিহঁত (শীঘ্ৰে)
প্ৰতিমাৰ ওচৰলৈ উভতি আহিব।

﴿جَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْنَا يَرْجِعُونَ﴾

৬০) সিহঁতে (আহি এই কাণ্ড দেখি খঙত)
সুধিলে, এনে (গৰ্হিত) কাৰ্য্য আমাৰ দেৱতাসকলৰ
সৈতে কোনে কৰিলে? নিশ্চয় সি অন্যায়াকাৰী-
বিলাকৰ মাজৰ।

﴿قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾

৬১) সিহঁতৰ মাজৰ কেইবাজনে ক'লে, এজন
ডেকাই প্ৰতিমাবিলাকৰ সন্মুখে নানা কথা (য'তে
ত'তে) কৈ ফুৰা আমি শুনি পাইছোঁ; সেইজন
ইব্ৰাহিম নামেৰে জনাজাত।

﴿قَالُوا سَعَيْنَا فَمَنْ يَمُنُّ بِهِمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ﴾

৬২) সিহঁতে ক'লে, তেস্তে তোমালোকে সেই
ডেকাজনক মাতি আনি ৰাইজৰ সন্মুখত উপস্থিত
কৰাঁ, যাতে তেওঁলোক সাক্ষী থাকে।

﴿قَالُوا قَاتُوا بِهِ عَلَىٰ عَيْنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾

৬৩) (তেওঁ আহিলত) সিহঁতে প্ৰশ্ন কৰিলে, হে
ইব্ৰাহিম, আমাৰ দেৱতাসকলৰ সৈতে এনে কৰ্ম্ম
তুমিয়ে কৰিলা নে কি?

﴿قَالُوا أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ﴾

৬৪) তেওঁ ক'লে, কোনো এজনে নিশ্চয় এই কৰ্ম্ম
কৰিছেই; বাৰু ইহঁতৰ মাজৰ সবাতকৈ ডাঙৰ
হৈছে এই প্ৰতিমা; গতিকে ইহঁতকেই জিজ্ঞাসা
কৰা চোন, যদিহে ইহঁত মাত মাতিব পাৰে।

﴿قَالَ بَلْ فَعَلَهُ بِي كَيْدِهِمْ هَذَا فَسَلُّوهُمْ إِنْ
كَانُوا يَنْظِفُونَ﴾

৬৫) তেতিয়া সিহঁতে আপোনাৰ মাজতেই মেল
পাতিলে, আৰু (ইজনে সিজনক) ক'লে, ভাবি
চালে তোমালোক নিজেই অন্যায়াকাৰী।

﴿فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنتُمُ الظَّالِمُونَ﴾

৬৬) পিছত সিহঁতে (লাজত) নিজৰ মূৰ তল
কৰিলে আৰু ইব্ৰাহিমক ক'লে, এই মুক্তিবিলাকে যে
কথা কব নোৱাৰে তুমি নিশ্চয় জানা।

﴿ثُمَّ نَكَّسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ
يَنْطِقُونَ﴾

৬৭) তেওঁ ক'লে, তেন্তে আল্লাক এৰি তোমালোকে এনে উপাস্যৰ উপাসনা কৰা নে যি তোমালোকৰ উপকাৰ কৰিব নোৱাৰে, আৰু একো অপকাৰো কৰিব নোৱাৰে ?

قَالَ اتَّعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ۗ ﴿٦٧﴾

৬৮) ধিক তোমালোকৰ প্ৰতি, আৰু তোমালোকে আল্লাক এৰি যাৰ পূজা কৰিছা তাৰ প্ৰতি ! এতিয়াও তোমালোকে নুবুজা নে ?

أَفِ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۗ ﴿٦٨﴾

৬৯) সিহঁতে (নিজৰ মাজতে) ক'লে, যদি তোমালোক (আচল) কাম কৰিবলৈ সাজু আছা, তেওঁক অগ্নিত পেলাই দাহ কৰাঁ, আৰু নিজৰ উপাস্যসকলক এইৰূপে সহায় কৰাঁ ।

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ ۗ ﴿٦٩﴾

৭০) আমি আদেশ দিলোঁ, হে অগ্নি, তুমি শীতল হোৱাঁ, আৰু (ইব্ৰাহিমক) দিয়া শান্তি ।

قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۗ ﴿٧٠﴾

৭১) আৰু (চোৱাঁ) তেওঁৰ বিৰুদ্ধে সিহঁতে চক্ৰান্ত কৰিবলৈ সক্ষম কৰিছিল, কিন্তু আমি সিহঁতকেই বেছিকৈ ক্ষতিগ্ৰস্ত কৰিলোঁ ।

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ۗ ﴿٧١﴾

৭২) আৰু তেওঁক আৰু লুতক উদ্ধাৰ কৰি এনেখন দেশলৈ আনিলোঁ যাক আমি মঙ্গলময় কৰিছোঁ সমগ্ৰ জাতিৰ নিমিত্তে ।

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ۗ ﴿٧٢﴾

৭৩) আৰু আমি তেওঁক (পুত্ৰ) ইচ্ছাক দান কৰিলোঁ, আৰু তেওঁৰ উপৰি (নাতি) ইয়াকুব : আৰু প্ৰত্যেকজনকে আমি ধৰ্ম্মনিষ্ঠ কৰিলোঁ ।

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۗ وَكَوْثُرًا ۗ جَعَلْنَا صَالِحِينَ ۗ ﴿٧٣﴾

৭৪) আৰু সেইসকলক আমি (ধৰ্ম্মৰ) নেতৃত্ব দান কৰিছিলোঁ : সেই সকলে আমাৰ আদেশ অনুসাৰে (লোকক) সজ বাট দেখুৱাইছিল : আৰু সেইসকলক আমি প্ৰত্যাদেশ কৰিছিলোঁ সৎ কৰ্ম্ম কৰিবলৈ, আৰু নমাজ প্ৰতিষ্ঠিত কৰিবলৈ, আৰু

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ

জকাত দান কৰিবলৈ। আৰু সেইসকলে আমাৰেই
মাথোন আৰাধনা কৰিছিল।

الرَّكُوتِ وَكَانُوا لَنَا عِدِينَ ﴿٧٥﴾

৭৫) আৰু আমি লুতক দান কৰিছিলোঁ
বিচাৰশক্তি আৰু জ্ঞান; আৰু যিখন নগৰৰ
(অধিবাসীবিলাকে) ঘণাকৰ কাৰ্য্য কৰিছিল তাৰ
পৰা তেওঁক আমি (ৰক্ষা কৰি) মুক্তি দিলোঁ;
নিশ্চয় সিহঁত আছিল দুশ্কৰ্মী, বিৰুদ্ধাচৰণকাৰী
লোক।

وَلَوْ كُنَّا رَبُّنَا لَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طِينِيًّا لَّكُنَّ مِنَ النَّاسِ عِدِينَ ﴿٧٦﴾

৭৬) আৰু আমি লুতক নিজ কৰুণাৰ ভিতৰলৈ
প্ৰবেশ কৰিবলৈ দিলোঁ; ইয়াত একো সন্দেহ নাই
তেওঁ আছিল ধৰ্মপৰায়ণ সকলৰ অন্তৰ্গত।

مِنْهَا سَائِرٌ وَكُنَّا لَنَا عِدِينَ ﴿٧٧﴾

৭৭) আৰু (মনত পেলোৱা) ইয়াৰ আগৰ কথা
নুহ সম্বন্ধে: যেতিয়া তেওঁ (আমাক) আহ্বান
কৰিলে, আমি তেওঁক প্ৰত্যুত্তৰ দিলোঁ; পিছত
তেওঁক আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালক আমি দাৰুণ ক্লেশ-
কষ্টৰ পৰা ৰক্ষা কৰিলোঁ।

وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٨﴾

৭৮) আৰু যিবিলাক লোকে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ
মিছা বুলি অমান্য কৰিছিল সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে আমি
তেওঁক সহায় কৰিছিলোঁ; ইয়াত কোনো সন্দেহ
নাই, সিহঁত আছিল দুশ্কৰ্মী লোক; সেই কাৰণে
সিহঁতৰ আটাইবোৰকে আমি বুৰাই মাৰিলোঁ।

وَنَصْرَنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٩﴾

৭৯) আৰু দাউদ আৰু চুলেইমানৰ কথাও
(সোৱৰণ কৰা,) যেতিয়া উভয়ে কোনো এটা
শস্যক্ষেত্ৰ সম্বন্ধে বিচাৰ কৰিছিল যাৰ ভিতৰত
অইনৰ ভেৰা ছাগলী সোমাই (শস্যৰ) অনেক ক্ষতি
কৰিছিল; আৰু তেওঁলোকে যি বিচাৰ কৰিছিল
তাৰ সাক্ষী আমি আছিলোঁ।

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَخْتَلِفُ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَقَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِهِمْ شُرَكَّاءَ ﴿٨٠﴾

৮০) পিছত আমি চুলেইমানক সেই বিষয়ে

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَاهُمْ حُكْمًا وَعِلْمًا وَرَوْ

বুজনি দিছিলোঁ; আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেক-জনকে আমি বিচাৰ-বুদ্ধি আৰু জ্ঞান প্ৰদান কৰিছিলোঁ; আৰু যি পৰ্ব্বতসমূহে (আমাৰ) পৰিত্ৰতা ঘোষণা কৰিছিল সেইবিলাকক, আৰু (তাৰ উপৰি) পক্ষীবোৰকো আমি দাউদৰ অধীন কৰিছিলোঁ; আৰু এই সমস্ত কাৰ্য্য আমি সৰ্ব্বমুখ কৰিছিলোঁ।

৮১) আৰু আমি তোমালোকৰ (ব্যৱহাৰৰ) নিমিত্তে লোহৰ জাখৰ নিৰ্ম্মাণ কৰিবৰ শিল্পবিদ্যা দাউদক শিকালোঁ; যাতে ই বণক্ষেত্ৰত তোমালোকক (শত্ৰুৰ আঘাতৰ পৰা) ৰক্ষা কৰে; তাৰ বাবে তোমালোকে আমাৰ শলাগ লৈছা নে?

৮২) আৰু (সাগৰৰ) প্ৰচণ্ড বতাহকো চুলেই-মানৰ (অনুগত কৰিছিলোঁ); তেওঁৰ নিৰ্দ্দেশ মতে বতাহ সেই দেশৰ অভিমুখে প্ৰবাহিত হৈছিল যি দেশক আমি মঙ্গল-আশীৰ্ব্বাদেৰে পৰিপূৰ্ণ কৰিছিলোঁ। আৰু সকলো বিষয়ে আমাৰ জ্ঞান পূৰ্ণ।

৮৩) আৰু (আমি চুলেইমানৰ অধীন কৰিছিলোঁ) অনেক স্বয়তান-সদৃশ (বলৱন্ত) মানুহক; সেইবিলাক তেওঁৰ কাৰণে (মণিমুকুতা উলিয়াবলৈ) সাগৰত বুৰিয়াইছিল, আৰু তদুপৰি অন্যান্য কামো কৰিছিল।

৮৪) আৰু আইয়ুবৰো কথা (সোৱঁৰণ কৰাঁ,) যেতিয়া তেওঁ নিজ প্ৰভুক আহ্বান কৰিছিল এই বলি—বাস্তৱতে মোক দুখ-দুৰ্গতিয়ে স্পৰ্শ কৰিছে; কিন্তু দয়ালু সকলৰ শ্ৰেষ্ঠ দয়ালু তুমিয়েই।

৮৫) তেতিয়া তেওঁৰ এই প্ৰাৰ্থনা আমি গ্ৰহণ কৰিলোঁ আৰু যি দুখ-দুৰ্গতিত তেওঁ পৰিছিল

سَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحُنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا
فَاعِلِينَ ﴿٨١﴾

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِنُخِصَّكُمْ مِنْ
بَآسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨٢﴾

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى
الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمِينَ ﴿٨٣﴾

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يُعْوِزُونَ لَهُ وَيَمْلَأُونَ
عَمَّا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ﴿٨٤﴾

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ
أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٨٥﴾

فَأَسَجَلْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَابْتِئْنَا لَهُ

তাক আমি দূৰীভূত কৰিলোঁ, আৰু আমি তেওঁৰ পৰিয়াল তেওঁক সমৰ্পণ কৰিলোঁ, আৰু তেওঁলোকৰ লগতে তেওঁলোকৰ জ্ঞাতিৰ (সংখ্যা বৃদ্ধি কৰিলোঁ); ই আছিল আমাৰ সন্নিধানৰ পৰা কৰুণা স্বৰূপ, আৰু আমাৰ আৰাধনা কৰোঁতা-সকলৰ নিমিত্তে সোৱঁৰণী।

وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّ عِنْدِنَا وَذِكْرُنَا لِّلْعَبِيدِ ۝٨٦

৮৬) আৰু ইস্মাইল আৰু ইদ্রীচ আৰু জুলুকিফ্লৰ কথা (স্মৰণ কৰা); সকলো আছিল ধৈৰ্য্যশীলসকলৰ অন্তৰ্গত।

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ ۝٨٧

৮৭) আৰু সেইসকলক আমি নিজ কৰুণাৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিছিলোঁ; ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, সেইসকল আছিল ধৰ্ম্মপৰায়ণসকলৰ সন্নিবিষ্ট।

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ ۝٨٨

৮৮) আৰু জুনুনৰো কথা (মনত পেলোৱা), যেতিয়া তেওঁ (নিজ জাতিৰ প্ৰতি) ক্ৰুদ্ধ হৈ ওলাই গ'ল, তেওঁ আগতে ভাবিছিল আমি তেওঁক কেতিয়াও জীৱিকাৰ অভাৱত নেপেলাওঁ; পিছত (অভাৱৰ) যোৰ অন্ধকাৰত তেওঁ (আমাক) আহ্বান কৰিলে এই বুলি, তোমাত ভিন্ন অইন উপাস্য নাই; তুমিয়ে পৰম পৱিত্ৰ; সঁচাকৈয়ে মই (নিজৰ প্ৰতি) নিজেই অন্যায়কাৰী আছিলোঁ।

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَن لَّن نَّقِدَّ رُءُوسَهُ فِي الْبِحْرِ مُضْتَرًّا بِمَا كَفَرَ، وَكَانَ لَا يَسْتَدِينُ إِلَّا إِلَٰهَ الْغَالِبِينَ ۝٨٩

৮৯) অৱশেষত তেওঁৰ প্ৰাৰ্থনা আমি গ্ৰহণ কৰিলোঁ, আৰু শোক-সন্তাপৰ পৰা তেওঁক মুক্তি দান কৰিছিলোঁ; আৰু বিশ্বাস স্থাপনকাৰীসকলক এইদৰেই আমি মুক্তি দান কৰোঁ।

فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ وَوَجَّعْنَاهُ مِنَ الْعِظْمِ وَكَذَلِكَ نُجِيبُ الْمُؤْمِنِينَ ۝٩٠

৯০) আৰু জকৰীয়াৰো কথা (সোঁৱৰণ কৰা), যেতিয়া তেওঁ নিজ প্ৰভুক আহ্বান কৰিছিল এই বুলি, হে মোৰ প্ৰভু, (এই পৃথিৱীত) তুমি মোক অকলশৰীয়া কৰি এৰি নিদিবা; আৰু (মোৰ দৃঢ় বিশ্বাস এই), সকলোতকৈ শ্ৰেষ্ঠ উত্তৰাধিকাৰী তুমিয়ে।

وَذَكَرْنَا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ۝٩١

৯১) তেওঁৰ এই প্ৰাৰ্থনা আমি শুনিলোঁ, আৰু তেওঁক ইয়হয়া (যেন পুত্ৰ) দান কৰিছিলোঁ, আৰু তেওঁৰ পত্নীক (সকলো প্ৰকাৰে) তেওঁৰ উপযোগী কৰিছিলোঁ। নিশ্চয় সৎ কাৰ্য্য কৰাত এইসকল আশুৱান আছিল, আৰু সেইসকলে আমাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল আশা আৰু ভয়-সংশয়ৰ ভাব লৈ; আৰু সেইসকল আমাৰ ওচৰত সদায় বিনীত হৈ থাকিছিল।

فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ
زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَ
يَدْعُونَنا رَغْبًا وَرَهْبًا وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ ﴿٩١﴾

৯২) আৰু সেই মহিলাৰো কথা (ভাবি চোৱা) যি নিজৰ সতীত্ব সংৰক্ষণ কৰিছিল আৰু যাৰ অন্তৰত আমি নিজ আত্মাৰ নিশ্বাস পেলাইছিলোঁ; আৰু আমি তেওঁক আৰু তেওঁৰ পুতেকক বিশ্বজগতৰ নিমিত্তে নিদৰ্শন স্থিৰ কৰিছোঁ।

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا
وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٢﴾

৯৩) নিশ্চয় এয়ে তোমালোকৰ সম্প্ৰদায়, একেটা সম্প্ৰদায়; আৰু ময়ে তোমালোকৰ অকল পালনকৰ্ত্তা; গতিকে তোমালোকে মোৰেই আৰাধনা কৰা।

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ
فَاعْبُدُونِ ﴿٩٣﴾

৯৪) আৰু সিহঁতে নিজৰ বিষয়লৈ নিজৰ মাজতে বিচ্ছেদৰ সৃষ্টি কৰিছে; (সিহঁতে জনা উচিত) 'সিহঁতৰ সকলোকে (এদিন) আমাৰ ওচৰলৈ প্ৰত্যাবৰ্ত্তন কৰিব লাগিব।

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَيْنَا رَجُوعٌ ﴿٩٤﴾

৯৫) প্ৰকৃততে যিজনে বিশ্বাস স্থাপনকাৰী হৈ সৎকাৰ্য্য কৰে সেইজনৰ তেনে প্ৰচেষ্টা কেতিয়াও অস্বীকৃত নহ'ব; আৰু সেইজনৰ পক্ষে নিশ্চয় আমি (সকলো সৎকৰ্ম) লিপিবদ্ধ কৰোঁ।

مَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا
كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ﴿٩٥﴾

৯৬) আৰু যিখন নগৰ আমি (এবাৰ) ধংস কৰোঁ, তাৰ অধিবাসীবিলাক যে কেতিয়াও উভতি নাহিব ই বিধি-সিদ্ধ।

وَحَرَامٌ عَلَىٰ قَوْمٍ أَهَلَّكَهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٦﴾

৯৭) কালক্ৰমে এনে এটা সময় আহিব যেতিয়া ইয়াযুয্ আৰু মাযুযক মুক্ত কৰি দিয়া হ'ব, (যাতে সিহঁতে সিহঁতৰ অভিযান চলায়), আৰু বহু ওখ ঠাইৰ পৰা লৰি-ঢাপৰি নামি আহে।

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ
حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٧﴾

৯৮) আৰু সত্যৰ প্ৰতিশ্ৰুতি (পূৰ্ণ হোৱাৰ) সময় ওচৰ চাপিব; তেতিয়া হঠাতে অবিশ্বাসীবিলাকৰ চকুবোৰ (বিস্ময় আৰু আতঙ্কৰ হেতু) মেল খাই থাকিব; (সিহঁতে আক্ষেপ কৰিব এই বুলি:) হায়, আমাৰ প্ৰতি ধিক! স্বৰূপতে এই প্ৰতিশ্ৰুতিক আমি আওহেলা কৰি আহিলোঁ; নহয়, প্ৰকৃততে আমি (নিজৰে প্ৰতি) অন্যায় কৰিছিলোঁ।

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقِّ إِذْ أَخَذْنَا مِنْهُ
الَّذِينَ كَفَرُوا يَوْمِنَا كَذِبًا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا
بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٩٨﴾

৯৯) নিশ্চয় তোমালোক নিজে, আৰু আল্লাক এৰি তোমালোকে যিবিলাকৰ পূজা কৰি আছা সেইবিলাকো নৰকৰ ইন্ধন; তাতেই তোমালোক উপনীত হ'ব লাগিব।

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ
أَنْتُمْ لَهَا وَرِدْوَانٌ ﴿٩٩﴾

১০০) সিহঁত (সটাকৈয়ে) উপাস্য হোৱা হলে সিহঁত সেই নৰকত উপনীত নহ'লেহঁতেন, অথচ সিহঁত সকলো তাত চিৰকাল অৱস্থান কৰিব।

لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ إِلَهًا مَّا وَرَدُوا هَاهُنَّ وَلَا فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿١٠٠﴾

১০১) তাত সিহঁতৰ ভাগত পৰিব আৰ্জুনাদ, আৰু সিহঁতে তাত আৰু একোকে শুনিবলৈ নাপাব।

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠١﴾

১০২) কিন্তু যিসকলৰ কাৰণে আমাৰ ফালৰ পৰা পূৰ্বেই কল্যাণ স্থিৰ কৰি থোৱা হৈছে সেইসকলক নিশ্চয় নৰকৰ পৰা বহুত আঁতৰত স্থান দিয়া হ'ব।

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ
عَنْهَا مُبَعَدُونَ ﴿١٠٢﴾

১০৩) সেইসকলে (নৰকৰ) সৰ্বসৰণি ডাকণো শুনিবলৈ নাপাব; আৰু সেইসকলৰ অন্তৰসমূহে যি বাঞ্ছা কৰিছিল তাকে সেইসকলে চিৰকাল উপভোগ কৰি থাকিব।

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيئَتَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ
أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾

১০৪) (শেষ দিনৰ) বিষম আতঙ্কই সেইসকলক শোকাতুৰ নকৰিব; বৰং ফিৰিশ্বতাসকলে আগ বাঢ়ি সেইসকলৰ সৈতে সাক্ষাৎ কৰিব, আৰু (এইদৰে কব) যিদিনাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি তোমালোকক প্ৰদান কৰা হৈছিল সেয়ে হৈছে আজিৰ দিন।

لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّهْمُ الْمَلَائِكَةُ
هَذَا يَوْمَكُمُ الَّذِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٤﴾

১০৫) সেইদিনা লিখা কাকত ভাঁজ কৰা দৰে আমি আকাশ ভাঁজ কৰিম; আদিতে আমি যিদৰে জগৎ সৃষ্টি কৰিছিলোঁ সেইদৰে পুনৰায় সৃষ্টি কৰিম; এই অঙ্গীকাৰ পালন কৰাৰ ভাৰ আমাৰ ওপৰত; ইয়াত একো সন্দেহ নাই, এই কাৰ্য্য সম্পাদন কৰিম আমি়ে।

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا
بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدَّا عَلَيْهَا إِنَّا كُنَّا
فَاعِلِينَ ﴿١٠٥﴾

১০৬) আৰু স্বৰূপতে ইয়াৰ পূৰ্বে উপদেশ দান কৰাৰ পাছত জবুৰতো আমি ইয়াকে লিপিবদ্ধ কৰিছিলোঁ; এই পৃথিৱীৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব মোৰ ধৰ্ম্মপৰায়ণ ভূতাসকল।

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ
أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٦﴾

১০৭) যিবিলাক লোকে (এক আল্লাৰ) আৰাধনা কৰে সেইবিলাকৰ নিমিত্তে ইয়াত আছে এটা মহান সংবাদ।

إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ ﴿١٠٧﴾

১০৮) আৰু (হে মহম্মদ,) আমি তোমাকে মাথোন প্ৰেৰণ কৰিছোঁ বিশ্বজগতৰ নিমিত্তে কৰুণা স্বৰূপ।

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

১০৯) তুমি কোৱাঁ, মোৰ প্ৰতি ইয়াকে মাথোন প্ৰত্যাদেশ কৰা হৈছে: তোমালোকৰ উপাস্য অকল একমাত্ৰ উপাস্য আল্লা; গতিকে তোমালোকে (আল্লাৰ প্ৰতি) আত্মসমৰ্পণ কৰিবানে?

قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ
فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٩﴾

১১০) তথাপি সিহঁত যদি ঘূৰি যায় তেন্তে তুমি কৰা, মই তোমালোকক সমানে আৰু উচিতৰূপে

إِن تَوَلَّوْنَا فَقُلْ اذْنَبْتُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِن أَدْرَىٰ

সারধান কৰিলোঁ; (কিন্তু) তোমালোকক যি ঘটনাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া হৈছে সি ওচৰ পাইছেহি নে এতিয়াও দূৰত আছে মই নাজানো।

أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدٌ مَّا تُوعَدُونَ ﴿١١٠﴾

১১১) ইয়াত একো সন্দেহ নাই, তোমালোকে যি কথা ওখ মাতৰে কোৱা তেওঁ জানে, আৰু যি গোপনে ৰাখা তাকো তেওঁ জানে।

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١١﴾

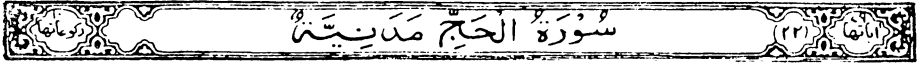
১১২) আৰু মই নাজানো, অতি সম্ভৱ ই তোমালোকৰ নিমিত্তে এটা পৰীক্ষা স্বৰূপ আৰু (তোমালোকক দিয়া হৈছে) কিছুকালৰ নিমিত্তে (পাৰ্থিৱ) জীৱনৰ সুখ-সম্পদ।

وَإِنْ أَدْرَاهِيَ لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١١٢﴾

১১৩) ৰচুলে প্ৰাৰ্থনা কৰিছিলঃ হে মোৰ প্ৰভু, তুমিয়ে বিচাৰ কৰা সত্যৰ সৈতে। (আৰু তেওঁ কৈছিল) আমাৰ প্ৰভু পৰম কৰুণাময় আল্লাঃ (তেওঁৰ সম্বন্ধে) তোমালোকে যি অসঙ্গত কথা কোৱা তাৰ প্ৰতিবিধানৰ অৰ্থে তেওঁৰেই সাহায্য প্ৰাৰ্থনীয়।

قُلْ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ

عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١١٣﴾

চূৰা ২২

AL-HAJJ

আল-হয : হযযাত্ৰা মক্কাত অৱতীৰ্ণ

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) হে মানৱজাতি, তোমালোকে নিজ প্ৰতিপালকৰ ভয় ৰাখিবা। নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ কম্পন নিশ্চয় এটা ভীষণ ঘটনা।

يَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ②

৩) সেই ঘটনা যিদিনা তুমি অৱলোকন কৰিবা সেইদিনা প্ৰত্যেক স্তন্য দিয়া তিৰোতাই আপোন স্তন্যপায়ী কেঁচুৱাক (গাখীৰ খুৱাবলৈ) পাহৰি যাব; আৰু প্ৰত্যেক গৰ্ভৱতীয়ে নিজ গৰ্ভৰ সন্তান প্ৰসৱ কৰিব; আৰু তেতিয়া তুমি মানুহক মতলীয়া যেন দেখিবা, অথচ সিহঁত (প্ৰকৃততে) মতলীয়া নহয়; কিন্তু আল্লাৰ শাস্তি কঠোৰ।

يَوْمَ تَرُوهَا تَدْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ③

৪) আৰু মানৱজাতিৰ মাজত এনে মানুহো আছে যাৰ জ্ঞান নাই, অথচ সি আল্লাৰ বিষয়ে বাদানুবাদ কৰে আৰু যেই সেই বিৰুদ্ধাচাৰী স্বয়তানৰ অনুবৰ্ত্তন কৰে।

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ④

৫) এনে স্বয়তানৰ সন্মুখে এই কথা লিখি থোৱা হৈছে, যোৱে তাৰ সৈতে বন্ধুতা কৰিব তাক সি নিশ্চয় পথভ্ৰষ্ট কৰিব, আৰু তাক নৰকৰ দাহ কৰা শাস্তিৰ পিনে লৈ যাব।

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَأَتَتْهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ⑤

৬) হে মানৱজাতি, পুনৰুত্থান সম্পৰ্কে যদি তোমালোকৰ কোনো সন্দেহ থাকে, তেন্তে (ইয়াকে চিন্তা কৰাঁ,) কেনেকৈ আমি মাটিৰ পৰা তোমালোকক সৃজন কৰিলোঁ; পিছত শুক্ৰৰ

يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِنَ الْبُعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ

পৰা; তাৰ পিছত খলমা বন্ধা বক্তৰ পৰা; তাৰ পিছত এডোখৰ মঙহৰ পৰা, আকৃতি পূৰ্ণ হোৱা নাইবা পূৰ নোহোৱা, আমি যেন তোমালোকৰ আগত (আমাৰ সৃষ্টিৰ ক্ষমতা) ভালকৈ প্ৰকাশ কৰোঁ; আৰু নিৰূপিত সময় নহালৈকে আমি নিজ ইচ্ছা মতে তাক গৰ্ভসমূহৰ ভিতৰতে ৰাখোঁ; তাৰ পিছত আমি তোমালোকক কেঁচুৱা অৱস্থাত (গৰ্ভৰ পৰা) উলিয়াওঁ, যাতে উত্তৰোত্তৰে তোমালোক যৌৱনৰ অৱস্থা পোৱাগৈ; আৰু তোমালোকৰ মাজৰ একোজনৰ মৃত্যু ঘটোৱা হয়, আৰু তোমালোকৰ মাজৰ একোজনক বুঢ়া বয়সৰ জৰা-জীৰ্ণ অৱস্থালৈ নিয়া হয় যি অৱস্থাত সি জ্ঞান লাভ কৰিও জ্ঞানহীন হৈ পৰে। আৰু (এই কথাও ভাবি চোৱাঁ) তুমি মাটিক (প্ৰথমতে) শুকান অনুৰ্বৰ দেখা; পিছত তাৰ ওপৰত আমি বৰষুণ পেলাওঁ, তেতিয়া 'সেই মাটি (অলপতে) ৰসালি হৈ ফুলি উঠে, আৰু (তাৰে পৰা) নানাবিধ বিতোপন তৰুলতা উৎপন্ন হয়।

৭) (এই সৃষ্টিৰ ক্ৰমিক বিকাশে) ইয়াকে প্ৰতিপন্ন কৰে, এজন (সৃষ্টিকৰ্ত্তা) আল্লা আছে; তেওঁ পৰম সত্য; আৰু মৃতকক তেৱেঁই নিশ্চয় সজীৱ কৰে; আৰু বাস্তৱিকতে সকলো বস্তুৰ ওপৰতে আছে তেওঁৰেই মহান ক্ষমতা।

৮) আৰু সেই নিৰূপিত সময়ৰ আগমন সুনিশ্চিত; আৰু ইয়াত অকণো সন্দেহ নাই, সমাধিসমূহৰ মৃতবিলাকক আল্লাই নিশ্চয় পুনৰায় উত্থাপন কৰিব।

৯) আৰু মানৱজাতিৰ মাজত এনে মানুহো আছে যি অজ্ঞানতা সত্ত্বেও আল্লাক লৈ বাদানুবাদ কৰে, অথচ সি লাভ কৰা নাই সুপথ নাইবা জ্যোতিৰ্ম্ময় গ্ৰন্থ।

ثُمَّ مِنْ مَّضْغَةٍ مُّخْلَقَةٍ وَغَيْرِ مُخْلَقَةٍ لِّبَيْنِ
لَكُمْ وَنَقَرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ آجَلٍ مُّسْتَعْتَبٍ
ثُمَّ نَخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِيَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ
مَنْ يُتَوَقَّىٰ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَدْنَىٰ الْعُرْوِ لِكَيْلَا
يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَىٰ الْأَرْضَ هَامِدَةً
فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ
مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ①

ذٰلِكَ يٰۤاَنَّا اللّٰهُ هُوَ الْحَقُّ وَ اَللّٰهُ يَخْبِي الْمَوْتٰى وَ
اَنّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ①

وَ اَنّ السّٰعَةِ اٰتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيْهَا وَاَنّ اللّٰهَ
يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُوْرِ ①

وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ
لَا هُدٰىى وَلَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ ①

১০) এনে মানুহে নিজৰ কান্ধ জোকাৰি (লোকক) আল্লাৰ পথৰ পৰা বিচাৰ্ত্ত কৰে; এনে (অহঙ্কাৰী) মানুহৰ নিমিত্তে পৃথিৱীতে আছে লাঞ্ছনা, আৰু পুনৰুত্থানৰ দিনা আমি তাক দাহ কৰা শাস্তিৰ সোৱাদ লবলৈ দিম।

১১) (আমি তেতিয়া কম) তোমাৰ দুইখন হাতে আগতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল তাৰেই প্ৰতিফল এই শাস্তি; আৰু নিশ্চয় আল্লাই নিজ ভৃত্যবিলাকৰ ওপৰত কেতিয়াও অন্যায় নকৰে।

১২) আৰু মানৱজাতিৰ মাজত এনে মানুহো আছে যি আল্লাৰ আৰাধনা কৰে দাঁতিকাষত থাকি; গতিকে যদি তাৰ ওচৰলৈ মঙ্গল আহে, তাৰ বাবে যি আশ্বস্ত হয়, সি নিজৰ মুখ ঘূৰাই (আগৰ অবিশ্বাসৰ অৱস্থালৈ) উভতি যায়; সি ইহলোক আৰু পৰলোক দুয়োকে হেৰুৱালে; এয়ে হৈছে প্ৰত্যক্ষ ক্ষতি।

১৩) যি তাৰ একো অপকাৰ কৰিব নোৱাৰে, আৰু তাৰ অকণো উপকাৰ কৰিব নোৱাৰে তাকে সি আল্লাক এৰি আহ্বান কৰে; এয়ে হৈছে দূৰণিৰ বিপথে যোৱা।

১৪) সি যাক আহ্বান কৰে তাৰ অপকাৰহে তাৰ উপকাৰতকৈ নিশ্চয় বেছি ওচৰ; বাস্তৱিকতে এনে সাহায্যকাৰী কি নিকৃষ্ট! আৰু এনে সাৰথি কি জঘন্য!

১৫) যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰে আৰু সজ কাম কৰে সেইসকলক নিশ্চয় আল্লাই এনে উদ্যানসমূহত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিব যাৰ তলেদি জুৰিবিলাক বৈ যায়; ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, আল্লাই যি চিহ্ন কৰে তাকে কাৰ্য্যত পৰিণত কৰে।

ثَانِي عَظْفِهِ يُضِلُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنَذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ⑩

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَالِمٍ لِّلْعَبِيدِ ⑪

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فَتْنَةٌ اِنْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ نَفْسًا خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ⑫

يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَ مَا لَا يَنْفَعُهُ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ⑬

يَدْعُوا لَكِنَّ ضَرَّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لَيْسَ الْمَوْلَىٰ وَ لَيْسَ الْعَشِيرُ ⑭

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ⑮

১৬) আল্লাই তেওঁক (মহম্মদক) ইহলোক আৰু পৰলোকত কেতিয়াও সহায় নকৰিব বুলি কেও যদি ভাবি লৈছে, সি উৰ্দ্ধলোকৰ ফালে যাবলৈ জৰী এডাল দীঘলকৈ বান্ধি লক, পিছত (তাকে) কাটি পেলাওক; তাৰ পিছত সি গমি চাওক, এনে উপায় অৱলম্বন কৰাত তাৰ ক্ৰোধৰ কাৰণ দূৰীভূত হ'ল নে?

مَنْ كَانَ يَطُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَ
الْآخِرَةِ فَلْيَبْذُحْ وَيَسْبَبِ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لِيَقْطَعْ
فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُدْهِبَنَّ كَيْدَهُ مَا يَغِيظُ ﴿١٦﴾

১৭) আৰু এইদৰেই আমি এই কোৰ্-আন অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ প্ৰত্যক্ষ নিদৰ্শনসমূহৰ সমষ্টিৰূপে। আৰু নিশ্চয় আল্লাই যাকে ইচ্ছা তাকে পথ-প্ৰদৰ্শন কৰে।

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِيَ مَن
يُرِيدُ ﴿١٧﴾

১৮) বাস্তৱতে যিবিলাকে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে, আৰু যিবিলাক ইহুদী হৈছে, আৰু চেৰিয়ানবিলাক, আৰু খৃষ্টিয়ানবিলাক, আৰু মেগিয়ানবিলাক, আৰু যিবিলাকে বহু ঈশ্বৰৰ পূজা কৰে, সকলোৰে মাজত নিশ্চয় আল্লাই বিচাৰ কৰিব পুনৰুত্থানৰ দিনা; এই কথা নিসন্দেহ, আল্লা সকলো বস্তুৰেই কৰোঁতা।

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغِينَ وَ
التَّصَوِّفِ وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ
يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٨﴾

১৯) তুমি লক্ষ্য কৰা নাই নে, আকাশমণ্ডলীত যি আছে আৰু পৃথিবীত যি আছে সকলোৰে, আৰু সূৰ্য্য আৰু চন্দ্ৰই, আৰু গছডগছনিয়ে আৰু জীৱ-জন্তুবোৰে (প্ৰণিপাত কৰি) আল্লাৰ বাধ্যতা স্বীকাৰ কৰে; আৰু বহুসংখ্যক মানুহেও। কিন্তু অনেক লোক আছে যাৰ কাৰণে শাস্তি নিৰূপিত কৰি থোৱা হৈছে। আৰু আল্লাই যাক হয় কৰে তাক সন্মান কৰোঁতা কেও নাই; আল্লাই যি ইচ্ছা কৰে তাকে তেওঁ নিশ্চয় কাৰ্য্যত পৰিণত কৰে।

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَبْجُذُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن
فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ
وَالشَّجَرُ وَالذَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ
حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَن يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن
مُّكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٩﴾

২০) এই দুটা দল পৰস্পৰ বিৰোধী; সিহঁতে নিজ প্ৰভুৰ সন্মুখে অযথা বিবাদ কৰ। গতিকে যিবিলাকে

هَذَيْنِ حَصْنَيْنِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

আল্লাত বিশ্বাস নকৰে সিহঁতৰ পৰিধান অগ্নিৰ কাপোৰ কাটি প্ৰস্তুত কৰা হ'ব; সিহঁতৰ মূৰবোৰৰ ওপৰত ঢালি দিয়া হ'ব উতলা পানী।

تَطَعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّن تَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿٢١﴾

২১) তাৰ (উগ্ৰ তাপত) সিহঁতৰ পেটৰ ভিতৰত যি আছে সেইবোৰ আৰু গাৰ গোটেই ছাল দক্ষ হৈ জুলীয়া হ'ব;

يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ﴿٢١﴾

২২) আৰু লোৰ গদাবোৰ থাকিব সিহঁতৰ (শাসনৰ) নিমিত্তে।

وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِّن حَدِيدٍ ﴿٢٢﴾

২৩) যন্ত্ৰণা সহ্য কৰিব নোৱাৰি যেনেই সিহঁতে নৰকৰ পৰা ওলাই আহিবলৈ ইচ্ছা কৰিব, তেনেই সিহঁতক তাৰ ভিতৰত ওলটাই নিয়া হ'ব; আৰু (সিহঁতক কোৱা হ'ব,) তোমালোকে এতিয়া পোৰণৰ শাস্তিৰ সোৱাদ লোৱাঁ।

كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا ۚ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٢٣﴾

২৪) যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰে আৰু সজ কাম কৰে সেইসকলক আল্লাই নিশ্চয় এনে উদ্যানসমূহৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিব যাৰ তলেদি জুৰিবিলাক বৈ গৈছে। তাত তেওঁলোকক সোণৰ কঙ্কণ আৰু মুক্তাৰ অলঙ্কাৰে ভূষিত কৰা হ'ব, আৰু তাত তেওঁলোকৰ সাজ হ'ব বেছমৰ।

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُجْلُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا ۚ وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٤﴾

২৫) আৰু তেওঁলোকক এনে বাক্যৰ পিনে পৰিচালিত কৰা হৈছে যি অতি পৱিত্ৰ, আৰু যি আল্লা সকলো প্ৰশংসাৰ যোগ্য তেওঁৰে পথ তেওঁলোকক প্ৰদৰ্শন কৰা হৈছে।

وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ ۚ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطٍ الْحَمِيدِ ﴿٢٥﴾

২৬) যিবিলাকে (আল্লাত) অশ্বাস কৰিছে, আৰু তেওঁৰ পথৰ পৰা, আৰু যি পৱিত্ৰ মচুয়িদ আমি স্থাপন কৰিছোঁ সমগ্ৰ মানৱৰ নিমিত্তে কোনো প্ৰভেদ নকৰি—যিবিলাক তাতে উপাসনা কৰাত লাগি থাকে সেইবিলাকৰ আৰু (দৰ্শন কৰিবলৈ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً

অহা) মৰুভূমীবিলাকৰ (তাত সমান অধিকাৰ) — সেই মৰুভূমীৰ পৰা লোকক প্ৰতিৰোধ কৰে সেইবিলাকক, আৰু যি তাৰ ভিতৰত অন্যায়াৰূপে ধৰ্মবিৰোধী কাৰ্য্য কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে তাক, আমি যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তিৰ সোৱাদ লবলৈ দিম।

২৭) আৰু (মনত পেলোৱা) যেতিয়া আমি ইব্ৰাহিমক নিমিত্তে (আমাৰ পৱিত্ৰ) আলয়ৰ স্থান নিৰ্দ্দিষ্ট কৰিলোঁ, এই আদেশ দি, — কোনো বস্তুকেই তুমি মোৰ সমানে উপাস্য নাপাতিবা, আৰু মোৰ আত্মায় পৱিত্ৰ কৰি ৰাখিবা সেইসকলৰ নিমিত্তে যিসকলে তাৰ প্ৰদক্ষিণ (ত্বৰাফ) কৰে, আৰু থিয় দি উপাসনা কৰে, আৰু যিসকলে আত্মালয় (আৰু) সান্ত্বনা প্ৰণিপাত কৰে:

২৮) আৰু মানৱজাতিৰ মাজত হয প্ৰতিষ্ঠিত হোৱাৰ ঘোষণা কৰা; তোমাৰ ওচৰলৈ সিহঁত অহিব খোজ কাঢ়ি আৰু বহু লেৰেলা-চেৰেলা উটবোৰৰ ওপৰত উঠি; সিহঁত আহিব বহু দুৰণিয়া গভীৰ বাটেদি,

২৯) যাতে সিহঁত নানাধৰণৰ মঙ্গল লাভ কৰিবলৈ উপস্থিত হয়, আৰু, নিৰ্দ্দিষ্ট কেইবা দিনৰ ভিতৰত, যি ঘৰচীয়া চতুষ্পদ জন্তু আল্লাই সিহঁতক জীৱিকাৰূপে দিছে তাৰে কিছুমানৰ ওপৰত (ক্ৰুৰবাণী দিয়াৰ সময়ত) আল্লাৰ নাম লয়। (ক্ৰুৰবাণীৰ) পিছত সিবিলাকৰ মঙহ তোমালোকে নিজেও খোৱা, আৰু (অনশনৰ) কষ্টত পৰা অভাৱগ্ৰস্তবিলাককো খাবলৈ দিয়া।

৩০) তাৰ পিছত সিহঁতে যেন নিজৰ অশুচিতা দূৰ কৰে (এহৰাম ভাঙে), আৰু নিজৰ ব্ৰতসমূহ পালন কৰে, আৰু এই প্ৰাচীন আলয়ৰ চাৰিওফালে সিহঁতে যেন প্ৰদক্ষিণ কৰে।

لُعَاكُفُ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ يُؤْذِ فِيهِ بِالْحَادِ
يُظْلَمُ تَذَاتُهُ مِنْ عَذَابِ الْيَوْمِ ۝

وَلَذُبَّوَانَا لِابْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تَشْرِكَ
بِي شَيْئًا وَطَهَّرَ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ
وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ۝

وَأَوْزِنِ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَا تُورُكُ رِجَالًا وَعَلَى
كُلِّ صَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَائِقٍ ۝

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي
أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَيْهِيَةِ الْأَنْعَامِ
فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ۝

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَتَّهَمَهُمْ وَلِيُؤْفُوا نُدُورَهُمْ وَيَلْبِطُوا
بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ۝

৩১) এই কথা গ'ল; আৰু যেয়ে আল্লাৰ পৱিত্ৰ ৰীতিবিলাকৰ সন্মান ৰক্ষা কৰে, সেই কৰ্ম তাৰ নিমিত্তে নিজ প্ৰভুৰ ওচৰত মঙ্গলজনক হ'ব। আৰু তোমালোকৰ নিমিত্তে সকলো ঘৰচীয়া জন্তু বৈধ কৰা হৈছে, সেইবোৰৰ বাহিৰে যিবিলাকৰ বিষয়ে তোমালোকৰ আগত (কোৰ-আনতে) পূৰ্বে উল্লেখ কৰা হৈছে। অতএব প্ৰতিমাবোৰৰ অশুচিতাৰ পৰা তোমালোক আঁতৰি থাকিবা আৰু অসত্য বাকা পৰিহাৰ কৰিবা,—

৩২) আল্লাৰ একনিষ্ঠ সেৱক হৈ, তেওঁৰ সমানে অইনক উপাস্য নাপাতি; আৰু যেয়ে অইনক আল্লাৰ সমানে উপাস্য পাতে তাৰ যেন আকাশৰ পৰা পতন হ'ল, আৰু তাক পক্ষীয়ে খাপ মাৰি ধৰিব নাইবা ধুমুহা বতাহে উৰাই দূৰৈৰ কোনো ঠাইত পেলাই দিব।

৩৩) তাৰ এই অৱস্থা; আৰু যিজনে আল্লাৰ পৱিত্ৰ চিনবোৰৰ সন্মান কৰি চলে, ই অন্তৰসমূহৰ সাধুতাৰ পৰিচয়।

৩৪) সেইবোৰ জন্তুৰ পৰা নিৰ্দিষ্ট সময় পৰ্য্যন্ত তোমালোকৰ লাভ হ'ব পাৰে; কিন্তু অৱশেষত সেই প্ৰাচীন আলয়ৰ (ক'বাৰ) পিনে সেই বোৰক কুব্বাণীৰ কাৰণে লৈ যাব লাগিব।

৩৫) আৰু প্ৰত্যেক সম্প্ৰদায়ৰ নিমিত্তে আমি ধৰ্ম-ক্ৰিয়াৰ একোটা বিশেষ পদ্ধতি নিৰ্দ্ধাৰিত কৰিছোঁ; আল্লাই যি চতুষ্পদ ঘৰচীয়া জন্তু সিহঁতক জীৱিকাৰূপে দান কৰিছে তাৰে কিছুমানক কুব্বাণী দিয়াৰ সময়ত সিহঁকে যেন আল্লাৰ নাম লয়। আৰু (মনত ৰাখা) তোমালোকৰ উপাস্য একমাত্ৰ উপাস্য আল্লা; গতিকে (তেওঁৰে প্ৰতি) আত্ম-সমৰ্পণ কৰিবা; আৰু (হে মহম্মদ,) তুমি শুভ-সংবাদ দিয়া সেই বিনয়ীসকলক—

ذٰلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ حُرْمَةَ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ لَكُمْ الْاَنْعَامُ اِلَّا مَا يَبْتَلِ عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْاَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣١﴾

حُنْفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَانَ تَكْفُرًا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخَطَفُهُ الطَّيْرُ اَوْ تَهْوِيْ بِهٖ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَجِيْقٍ ﴿٣٢﴾

ذٰلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ شَعَائِرَ اللَّهِ فَاِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوْبِ ﴿٣٣﴾

لَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ اِلَىٰ اَجَلٍ مُّسَمَّيٍّ ثُمَّ مَجَّلَهَا ۙ اِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيْقِ ﴿٣٤﴾

وَ لِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنَسَكًا لِّيَذْكُرُوا سَمَ اللّٰهِ عَلٰٓ مَا رَزَقْتَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ الْاَنْعَامِ فَالْهُنْمُ اِلٰهُ وَاِحْدٌ فَلَهٗ اَسْلِمُوْا وَاَبَشِرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٣٥﴾

৩৬) যিসকলৰ অন্তৰসমূহ কঁপিব ধৰে যেতিয়া (তেওঁলোকৰ আগত) আল্লাৰ উল্লেখ কৰা হয়; আৰু যিসকলে তেওঁলোকৰ প্ৰতি আপদ-বিপদত পৰিলে ধৈৰ্য্য ধৰি থাকে, আৰু নমাজ সঠিকৰূপে অনুষ্ঠিত কৰে, আৰু আমি তেওঁলোকক যি সম্বল দান কৰিছোঁ তাৰে পৰা (সজ কামত) ব্যয় কৰি থাকে।

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ
عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيَ وَالصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ﴿٣٦﴾

৩৭) আৰু তোমালোকৰ নিমিত্তে (কুৰ্ব্বাণীৰ) উটবোৰক আমি স্থিৰ কৰিছোঁ আল্লাৰ পৱিত্ৰ চিন-স্বৰূপ; ইয়াৰ মাজত আছে তোমালোকৰ নিমিত্তে মঙ্গল; গতিকে সেইবোৰ শাৰী শাৰীকৈ থিয় হোৱাৰ লগে লগে (কুৰ্ব্বাণী কৰাৰ আগতে) আল্লাৰ নাম লবা; উটবোৰ ইকাষে সিকাষে মাটিত পৰি মৰাৰ পাছত সেইবোৰৰ মঙহ নিজেও খাবা, আৰু যি নিজৰ অভাৱ প্ৰকাশ নকৰে আৰু যি প্ৰকাশ্যে মগনীয় (দুয়ো শ্ৰেণীৰ মানুহকে) খাবলৈ দিবা; এইদৰেই এনেবিলাক জন্তু আমি তোমালোকৰ বশবৰ্তী কৰিছোঁ, যাতে তোমালোকে (আমাৰ) শলাগ লোৱা।

وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا حَبِيرٌ فَادْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا وَجِيتَ جُنُوبَهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا الْقَانِعِ وَالْمُعْتَرِ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾

৩৮) (কুৰ্ব্বাণী) দিয়া জন্তুবোৰৰ মঙহবোৰ আৰু বক্তৃথিনি আল্লাৰ ওচৰলৈ নাপায়, কিন্তু তেওঁৰ ওচৰলৈ পাবগৈ তোমালোকৰ অন্তৰৰ ধাৰ্মিকতা; এনেবিলাক জন্তু এইদৰে আল্লাই তোমালোকৰ আয়ত্তৰ অধীন কৰিছে যাতে তোমালোকৰ আল্লাই সুপথ প্ৰদৰ্শন কৰাৰ কাৰণে তোমালোকে তেওঁৰ মহাত্ম্যৰ ঘোষণা কৰা; আৰু (হে মহম্মদ,) সৎকৰ্মীসকলক তুমি শুভ-সংবাদ দিয়া।

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَلَا دِمَافُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ
التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ
عَلَىٰ مَا هَدَيْكُمْ وَيَشِرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٨﴾

৩৯) বিশ্বাসীসকলক আল্লাই নিশ্চয় (শত্ৰুৰ হাতৰ পৰা) ৰক্ষা কৰিব; ইয়াত সন্দেহ নাই, যি (ধৰ্ম্মৰ) বিশ্বাসঘাতক, (আল্লাৰ) অশলাগী, তাক তেওঁ ভাল নাপায়।

إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَاجِبٌ
كُلَّ خَوَانٍ كَفُورٍ ﴿٣٩﴾

৪০) যিবিলাকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ চলোৱা হৈছে সেইবিলাকক (আত্মৰক্ষা কৰিবলৈ) অনুমতি দিয়া হৈছে, কিয়নো তেওঁলোকৰ প্ৰতি (অবাধে) অত্যাচাৰ কৰা হৈছে; আৰু ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, তেওঁলোকক সহায় কৰিবলৈ আল্লাৰ মহান ক্ষমতা আছে;

أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
بِظُلْمِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

৪১) 'আমাৰ প্ৰতিপালক আল্লা এই আষাৰ কথা মাথোন কোৱাৰ বাবে, একো ন্যায়সঙ্গত কাৰণ নোহোৱাকৈ, তেওঁলোকক নিজৰ ঘৰ-বাৰীৰ পৰা উলিয়াই দিয়া হৈছিল। আৰু আল্লাই মানৱজাতিৰ কিছুমানক (অন্যায় আচৰণৰ কাৰণে) আন কিছুমানক দ্বাৰা দমন কৰাৰ ব্যৱস্থা নকৰা হলে সন্মাসীসকলৰ আশ্ৰমসমূহ আগু গিৰ্জাবিলাক আৰু (ইহুদীবিলাকৰ) ধৰ্ম-মন্দিৰবোৰ আৰু মচযিদসমূহ য'ত আল্লাৰ নাম অধিককৈ লোৱা হয় সকলো ভূমিষ্ট হ'লহেঁতেন। আৰু যিজনে আল্লাৰ কাৰ্য্যত সহায় কৰে সেইজনক যে আল্লাই সহায় কৰিব ই সুনিশ্চিত কথা; ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, আল্লা শক্তিশালী, পৰাক্ৰমী।

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ
تَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
بِبَعْضٍ لَهَدَمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَ
مَسْجِدٌ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ
اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾

৪২) (যিবিলাক আজি উৎপীড়িত) সেই-বিলাকক ক্ষমতা দান কৰি যদি আমি পৃথিৱীত প্ৰতিষ্ঠিত কৰোঁ, তেওঁলোকে নমাজ অনুষ্ঠিত কৰিব, আৰু জকাত দানৰ সমুচিত নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব, আৰু সংকাৰ্য্য কৰিবলৈ আদেশ দিব, আৰু অসংকাৰ্য্য কৰিবলৈ নিষেধ কৰিব; আৰু আল্লাৰেই হাতত সকলো কাৰ্য্যৰ সামৰণি।

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَتَوْا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ
الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤٢﴾

৪৩) আৰু অকিষ্ণাসীবিলাকে যদি তোমাক মিথ্যাবাদী বুলি অমান্য কৰিছে, (ই নতুন কথা নহয়,) স্বৰূপতে সিহঁতৰ পূৰ্বৰও (নবীসকলক) মিথ্যাবাদী বুলি অমান্য কৰিছিল নুহৰ লোকবিলাকে, আৰু 'আদ-জাতিয়ে, আৰু ছমুদ-জাতিয়ে;

وَإِنْ يُلَدِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ
وَإِسْرَائِيلَ وَآدَمُ وَشِيثُوعُ
وَإِسْرَائِيلَ وَآدَمُ وَشِيثُوعُ ﴿٤٣﴾

৪৪) আৰু ইব্ৰাহিমৰ লোকবিলাকে, আৰু লুত্বৰ লোকবিলাকে,

وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمِ لُوطٍ ۝

৪৫) আৰু মদয়ন-অধিবাসীবিলাকেও; আৰু মুচাকো (এইদৰে) মিথ্যাবাদী বুলি অমান্য কৰা হৈছিল। সেই কাৰণে মই অধিবাসীবিলাকক কিছুকাল অৱসৰ দিছিলোঁ; কিন্তু (সিহঁতৰ আচৰণৰ পৰিবৰ্ত্তন নোহোৱাত) মই সিহঁতক আগচি ধৰিলোঁ; গতিকে (চোৱাঁ) মোৰ অসন্তুষ্টিৰ পৰিণাম কেনে বিষম!

وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَى فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ
ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ بَكْيِرٍ ۝

৪৬) আৰু কতবোৰ নগৰ, অধিবাসীবিলাকে অন্যায কৰি থাকোঁতেই, আমি সংহাৰ কৰিলোঁ; তেতিয়া ঘৰবোৰ চালবোৰৰ সৈতে হেৰেপা খাই পৰি থাকিল; আৰু কতবোৰ নাদ আৰু কতবোৰ ওখ, দৃঢ় অট্টালিকা (আজি) ধ্বংসাৱশেষ মাথোন!

فَكَانَ مِنَ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَدٌ مَّعْظَلَةٌ وَاقْتَصِرَ مَشِيدٍ ۝

৪৭) সিহঁতে পৃথিৱীত ভ্ৰমন নকৰে কিয়, যাতে সিহঁতৰ অন্তৰসমূহে এইবোৰ কথা উপলব্ধি কৰিব পাৰে, আৰু কাণসমূহে এইবোৰ শুনিব পাৰে? কিন্তু ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, বাহ্যিক নয়নসমূহ দৃষ্টিহীন হোৱা নাই, কিন্তু দৃষ্টিহীন হৈছে অন্তৰসমূহ, যি আছে হিয়াৰ ভিতৰত।

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ۝

৪৮) আৰু (প্ৰতি) শাস্তি সিহঁতে তোমাৰ পৰা শীঘ্ৰে বিচাৰিছে; কিন্তু (সিহঁতে জানিব লাগে) আল্লাই নিজৰ প্ৰতিশ্ৰুতি কদাপি ভঙ্গ নকৰে। কথা এই, তোমাৰ প্ৰভুৰ ওচৰত তোমালোকৰ গণনা অনুসাৰে এদিনো হ'ব পাৰে এহেজাৰ বছৰৰ তুল্য।

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ۝

৪৯) আৰু কতবোৰ নগৰক, অধিবাসীবিলাকে অন্যায কৰি থাকোঁতে, আমি (প্ৰথমে) ষথেষ্ট সময় দিলোঁ; (অন্যাযৰ পৰা বিৰত নোহোৱাৰ

وَكَانَ مِنَ قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ

বাবে) মই সিহঁতক আগচি ধৰিলোঁ; আৰু অৱশেষত মোৰ পিনেই হ'ব সকলোৰে প্ৰত্যাবৰ্ত্তন।

৫০) (হে মহম্মদ,) তুমি কোৱাঁ, হে মানৱজাতি, মই তোমালোকৰ নিমিত্তে এজন প্ৰকাশ্য সতৰ্ক কৰোঁতা মাথোন।

৫১) তেস্তে যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰে, আৰু সজ কাম কৰে তেওঁলোকে লাভ কৰিব (আল্লাৰ) মাৰ্জ্জনা, আৰু সন্মানজনক উপজীৱিকা।

৫২) আৰু যিবিলাকে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহক অসাৰ্থক কৰিবলৈ প্ৰচেষ্টা কৰে সিহঁত হ'ব নৰকৰ অধিবাসী।

৫৩) আৰু তোমাৰ পূৰ্বে আমি এনে কোনো ৰচুল আৰু নবী প্ৰেৰণ কৰা নাই, যিজনে (সত্য-প্ৰতিষ্ঠাৰ) যি কামনা কৰিছিল তেওঁৰ সেইৰূপ কামনা সম্বন্ধে স্বয়তানে (লোকক) কু-প্ৰেৰণা দিয়া নাছিল; কিন্তু আল্লাই স্বয়তানৰ কু-প্ৰেৰণা ব্যৰ্থ কৰে; তাৰ পিছত নিজৰ নিদৰ্শনসমূহ আল্লাই সুস্থাপিত কৰে, কিয়নো আল্লা সৰ্বজ্ঞাতা, মহাজ্ঞানী,—

৫৪) যাতে স্বয়তানে যি কু-প্ৰেৰণা দিয়ে তাকে তেওঁ সেই বিলাকৰ নিমিত্তে পৰীক্ষাস্বৰূপ কৰে যিবিলাকৰ অন্তৰসমূহত ব্যাধি আছে, আৰু যিবিলাকৰ অন্তৰসমূহ কঠোৰ; আৰু ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই অনায়াসকাৰীবিলাক পৰি আছে দূৰণিৰ বিৰোৰত:

৫৫) আৰু যাতে যিসকলক বিশেষ জ্ঞান দান কৰা হৈছে তেওঁলোকে জানিব পাৰে, তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা এই কোৰ্-আনখন পৰম সত্য:

۱۰۰. أَخَذَتْهَا ۙ وَالِىَّ النَّصِيرُ ۝

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝

فَأَلَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ ۙ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَاتُ سَيِّئِ الْقَالِ الشَّيْطَانِ فِي أُمِّيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِّلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ ۙ وَالْقَاسِيَةَ قُلُوبُهُمْ وَآتِ الْقَالِمِينَ لِيَفِي شِقَاقَ بَعِيدٍ ۝

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ

গতিকে তাত তেওঁলোকে বিশ্বাস স্থাপন কৰে, আৰু সেই সত্যৰ আগত তেওঁলোকৰ অন্তৰসমূহ থাকে বিনতিৰে পৰিপূৰ্ণ। আৰু ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, যি সকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰে সেইসকলৰ নিমিত্তে অৱশ্যে আল্লাই সজ পথ প্ৰদৰ্শন কৰোঁতা।

৫৬) কিন্তু অবিশ্বাসীবিলাক সেই কোৰ্-আন-সত্য সম্বন্ধে সততে সন্দেহত পৰি থাকিব যেতিয়া-লৈকে (মীমাংসাৰ) নিৰূপিত সময় সিহঁতৰ আগত আকস্মিকৰূপে উপনীত নহয়, নতুবা এটা উৎপতীয়া দিনৰ শাস্তি সিহঁতৰ ওপৰত নপৰে।

৫৭) সেইদিনা ৰাজ্যক্ষমতা থাকিব সম্পূৰ্ণৰূপে আল্লাৰ: তেৱেই সিহঁতৰ মাজত বিচাৰ কৰিব। গতিকে যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰে আৰু সজ কাম কৰে সেইসকল বাস কৰিব বিনন্দীয়া উদ্যানসমূহত।

৫৮) কিন্তু যিবিলাকে অবিশ্বাস কৰে আৰু আমাৰ নিদৰ্শনসমূহক মিছা বুলি অগ্ৰাহ্য কৰে সিহঁতৰ নিমিত্তে থাকিব অপমানজনক শাস্তি।

৫৯) আৰু যিসকলে আল্লাৰ পথত দেশত্যাগ কৰিছে, পিছত (শত্ৰুৰ দ্বাৰা) নিহত হৈছে নাইবা নিজৰ প্ৰাণ হেৰুৱাইছে, তেওঁলোকক নিশ্চয় আল্লাই দান কৰিব উত্তম সম্বল: আৰু ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, আল্লাই উৎকৃষ্ট সম্বল দান কৰোঁতা।

৬০) তেওঁ নিশ্চয় তেওঁলোকক এনে ঠাইত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিব যি ঠাইত প্ৰৱেশ কৰি তেওঁলোকে তৃপ্তি লাভ কৰিব: আৰু ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, আল্লা সৰ্ব্বজ্ঞাতা, পৰম সহিষ্ণু।

يَوْمَئِذٍ يَمُنُّونَ بِهِ فَنُخَبِتُ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَقِيمٍ ﴿٥٧﴾

الْمَلِكِ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٥٨﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥٩﴾

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قَاتَلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَخَبِيرُ الرَّزِيقِينَ ﴿٦٠﴾

لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ ﴿٦١﴾

৬১) এই দৰেই ঘটিব; আৰু যিজনে, তাক যিমান কষ্ট দিয়া হৈছিল তাৰে তুলা শোধ কৰে, কিন্তু তাৰ উপৰিও সেইজনৰ প্ৰতি যদি কঠোৰ ব্যৱহাৰ কৰা হয়, তেন্তে সেইজনক নিশ্চয় নাই আল্লা পৰম ক্ষমাশীল, শ্ৰেষ্ঠ দোষ মৰ্শণ কৰোঁতা।

৬২) ইয়াৰ কাৰণ হৈছে, আল্লাই নিশাক দিনৰ ভিতৰলৈ আনে, আৰু তেৱেঁই দিনক নিশাৰ ভিতৰলৈ নিয়ে, আৰু (কাৰণ হৈছে) আল্লা সকলো শুনোতা, সকলো দেখোঁতা।

৬৩) ইয়াৰ (আৰু) কাৰণ এই: আল্লাই পৰম সত্য: আৰু সিহঁতে তেওঁত ভিন্ন যাক আহ্বান কৰে সি অসত্য: আৰু (কাৰণ হৈছে) আল্লাই সমুন্নত, মহান।

৬৪) তুমি দেখা পোৱা নাই নে, আল্লাই মেঘৰ পৰা বৰষুণ নমায়: তাৰ ফলত পৃথিৱীয়ে সেউজীয়া বৰণ ধৰে? নিশ্চয় আল্লা সূক্ষ্মদৰ্শী, পৰিজ্ঞাত।

৬৫) আকাশমণ্ডলীত যি আছে আৰু পৃথিৱীত যি আছে সকলোৰে তেৱেঁই গৰাকী: আৰু ইয়াত একো সন্দেহ নাই, আল্লা অভাৱহীন, প্ৰশংসনীয়।

৬৬) তুমি ভাবি চোৱা নাই নে, আল্লাই তোমালোকৰ বশবস্তী কৰিছে পৃথিৱীত থকা সকলো বস্তুকেই, আৰু জাহাজকো যি তেওঁৰ আদেশত সাগৰৰ পথেদি চলাচল কৰে? আৰু তেৱেঁই আকাশ (গ্ৰহ নক্ষত্ৰ আদি) ধাৰণ কৰি ৰাখিছে, যাতে ই তেওঁৰ আদেশ বিনে পৃথিৱীৰ ওপৰত নপৰে: ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই মানৱৰ প্ৰতি আল্লা অতিশয় স্নেহময়, পৰম দানশীল।

ذٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوِّبَ بِهِ ثُمَّ نُحِيَ عَلَيْهِ لِيَنْصُرْتَهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٦١﴾

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ يُوَلِّجُ الْاَيۡلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي الْاَيۡلِ وَاَنَّ اللّٰهَ سَبِيۡغٌۢ بَصِيۡرٌ ﴿٦٢﴾

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُوۡنَ مِنْ دُوۡنِهٖ هُوَ الْبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيۡرُ ﴿٦٣﴾

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَاءً فَتَخۡسِبُ الْاَرْضُ مُخۡضَرَّةًۭ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَطِيۡفٌۢ خَبِيۡرٌ ﴿٦٤﴾

لَهُۥ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيۡدُ ﴿٦٥﴾

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمۡ مَا فِى الْاَرْضِ وَالۡفَلَكَ تَجۡرِىۡ فِى الْبَحۡرِ بِاَمۡرِهٖ وَيُمۡسِكُ السَّمَآءَ اَنْ تَقَعَ عَلٰى الْاَرْضِ اِلَّا بِاِذۡنِهٖۚ اِنَّ اللّٰهَ بِالۡنَّاسِ لَكَرُوۡمٌ رَّحِيۡمٌ ﴿٦٦﴾

৬৭) আৰু আল্লায়ে তোমালোকক প্ৰাণ দান কৰিছে; পিছত তেৱেঁই তোমালোকৰ মৃত্যু ঘটাব; তাৰ পিছত তোমালোকক দুনাই জীৱিত কৰিব তেৱেঁই। অৱশ্যে মানৱ অত্যন্ত অশলাগী।

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَكُورٌ ﴿٦٧﴾

৬৮) প্ৰত্যেক সম্প্ৰদায়ৰ নিমিত্তে আমি নিৰ্দ্ধাৰিত কৰি দিছোঁ উপাসনাৰ বিশেষ পদ্ধতি; তাকেই সিহঁতে পালন কৰে। সেই হেতু তোমাৰ সৈতে এই বিষয়ে সিহঁতে বাদানুবাদ কৰা সিহঁতৰ পক্ষে অনুচিত। আৰু (তাকে অৱজ্ঞা কৰি) তুমি নিজ প্ৰভুৰ ফালে (মানৱক) আহ্বান কৰি গৈ থাকোঁ; নিশ্চয় তুমি থিয় দি আছা পোন সুপথত।

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لَّهُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَاظِرْتَكَ فِي الْأُمْرِ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُّسْتَقِيمٍ ﴿٦٨﴾

৬৯) আৰু (তদুপৰি) যদি সিহঁতে তোমাৰ সৈতে কন্দল কৰি থাকে, তেন্তে সিহঁতক কোৱা, তোমালোকে যি কাৰ্য্যকে কৰা তাৰ বিষয়ে আল্লাৰ সম্পূৰ্ণ জ্ঞান আছে,

وَإِنْ جَدَلْتَكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

৭০) — যি বিষয়ে তোমালোকে পৰস্পৰ বিৰোধ কৰি আছা সেই বিষয়ে তোমালোকৰ মাজত আল্লাই বিচাৰ কৰিব পুনৰুত্থানৰ দিনা।

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٧٠﴾

৭১) তুমি নাজানানে আকাশ আৰু পৃথিৱীত যি আছে সকলো সম্বন্ধে আল্লা পৰিজ্ঞাত? প্ৰকৃততে সমগ্ৰ ঘটনা আল্লাৰ পুথিত লিপিবদ্ধ; এনে কাৰ্য্য সম্পন্ন কৰা আল্লাৰ পক্ষে নিশ্চয় সহজ।

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧١﴾

৭২) আৰু সিহঁতে আল্লাত ভিন্ন এনেবিলাকৰ পূজা-অৰ্চনা কৰে যিবিলাকক সমৰ্থন কৰি তেওঁ কোনো প্ৰমাণ অৱতীৰ্ণ কৰা নাই; আৰু সিহঁতৰো সেইবোৰৰ বিষয়ে (সঠিক) জ্ঞান নাই। আৰু অন্যায়াকাৰীবিলাকৰ সহায় কৰোঁতা কেও নাই।

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَ مَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَّاصِرٍ ﴿٧٢﴾

৭৩) আৰু যেতিয়া আমাৰ সুস্পষ্ট আয়তসমূহ

وَإِذَا تَنَزَّلَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ نَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِ

সিহঁতৰ সম্মুখত পাঠ কৰা হয়, তেতিয়া যিবিলাকে সত্য প্ৰত্যাখ্যান কৰে সিহঁতৰ চেহাৰা-বোৰত অসন্তোষৰ চিন তুমি লক্ষ্য কৰিবা; যিসকলে সিহঁতৰ সম্মুখত আমাৰ আয়তসমূহ পাঠ কৰে সেইসকলক সিহঁতে (খঙত) আক্ৰমণ কৰে হে লাগে। তুমি (সিহঁতক) কোৱাঁ, মই তোমালোকক এনে দুৰ্দশাৰ কথা জানিবলৈ দিম নে যি তাতোকৈ অধিক অপকৃষ্ট? ই হৈছে (নৰকৰ) অগ্নিৰ পোষণ; যিবিলাকে সত্য প্ৰত্যাখ্যান কৰিছে সিহঁতৰ কাৰণে আল্লাই তাৰে অঙ্গীকাৰ কৰিছে; আৰু নৰক প্ৰত্যাৱৰ্ত্তনৰ কেনে নিকৃষ্ট স্থান!

৭৪) হে মানৱজাতি, ইয়াত এটি উপমা দিয়া হৈছে, তাকে তোমালোকে কাণ দি শুনা; বাস্তৱতে আল্লাক এৰি তোমালোকে যিবিলাকক আহ্বান কৰা সিহঁতে মাথি এটিকে কেতিয়াও সৃজন কৰিব নোৱাৰে, যদিও সিহঁত জুটীয়া চেষ্টা কৰিবলৈ একেলগ হয়; আৰু যদি মাথি এটিয়ে অকণমান বস্তুকে সিহঁতৰ আগৰ পৰা লৈ যায়, সেই বস্তু তাৰ পৰা ঘূৰাই আনিবলৈ সিহঁত অসমৰ্থ। (চোৱাঁ,) প্ৰাৰ্থী আৰু প্ৰাৰ্থনাগ্ৰাহী দুয়ো কেনে নিৰ্বৰলী।

৭৫) আল্লা যি গুণসমূহৰ যোগ্য সেই গুণসমূহ সিহঁতে তেওঁৰ প্ৰতি আৰোপ নকৰে; ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, আল্লা শ্ৰেষ্ঠ শক্তিশালী পৰম ক্ষমতাপন্ন।

৭৬) আল্লাই নিজ বাৰ্ত্তাবাহকৰূপে কিছুমান ফিৰিষ্তা বাচি লয়, আৰু মানুহৰ মাজৰ পৰাও কিছুমানক (বাচি লয়;) নিশ্চয় আল্লা শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, পৰম দৃষ্টিশালী।

৭৭) সিহঁতৰ সম্মুখত (ভৱিষ্যতে) যি ঘটিব,

الَّذِينَ كَفَرُوا الشُّكْرُ يُكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ
يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأُنذِرَكُمْ بَشِيرٍ مِّن
ذِكْرِ النَّارِ وَعَدَّهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبَشِيرِ
الْمَصِيرِ ۝

৭
১৭

يَأْتِيهَا النَّاسُ صُربٍ مَثَلُ فَاسْتَبَعُوا لَهُ ۝ إِنَّ
الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا
وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ ۝ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا
لَّا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ۝ ضَعُفَ الظَّالِمِ وَالْمُطْلُوبِ ۝

مَا تَدْرُؤُوا اللَّهُ حَتَّى قَدَرَهُ إِنَّ اللَّهَ لَفِي عِزِّ ۝

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ

আৰু সিহঁতৰ পিছত (অতীজত) যি ঘটি গৈছে সকলো তেওঁৰ বিদিত; আৰু আল্লাৰ পিনে সকলো বিষয়ৰেই প্ৰত্যাবৰ্ত্তন।

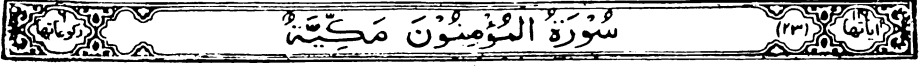
الْأُمُورِ ۞

৭৮) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকে নিজ প্ৰতিপালকৰ আৰাধনা কৰাঁ, আঠু লৈ, আৰু সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰি; আৰু সকলোৰে হিতসাধন কৰাঁ; হ'ব পাৰে এই উপায়ে তোমালোক সফলমনোৰথ হ'ব।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۞

৭৯) আৰু আল্লাৰ কাৰণে তোমালোকে প্ৰাণপণে চেষ্টা কৰাঁ, এনে চেষ্টা যি তেওঁৰ উপযোগী; তেৱেঁই তোমালোকক নিজ অনুগ্ৰহৰ নিমিত্তে বাচি লৈছে, আৰু ধৰ্ম্ম-বিষয়ে তোমালোকৰ নিমিত্তে তেওঁ কোনো প্ৰকাৰ সঙ্কীৰ্ণতাৰ সৃষ্টি কৰা নাই; এয়ে হৈছে তোমালোকৰ পিতৃ ইব্ৰাহিমৰ ধৰ্ম্ম; পূৰ্বৰ (ধৰ্ম্মগ্ৰন্থসমূহত) আৰু এই গ্ৰন্থতো (কোৰ্-আনতো) আল্লাই মুচলিম নামেৰে তোমালোকক অভিহিত কৰিছে; ইয়াৰ উদ্দেশ্য এই, বচুল (মহম্মদ) যেন তোমালোকৰ নিমিত্তে সাক্ষী হ'ব পাৰে, আৰু তোমালোকো যেন সাক্ষী হ'ব পাৰা সমগ্ৰ মানৱজাতিৰ নিমিত্তে। গতিকে তোমালোকে নমাজ অনুষ্ঠিত কৰিবা আৰু জকাত-দানৰ ব্যৱস্থা কৰিবা, আৰু আল্লাকেই দৃঢ়ৰূপে ধৰি থাকিবা; তেৱেঁই তোমালোকৰ কাৰ্য্য সম্পাদন কৰোঁতা; চোৱাঁ, সেই কাৰ্য্য সম্পাদন কৰোঁতা কেনে শ্ৰেষ্ঠ! আৰু সেই সাহায্য কৰোঁতা কেনে উৎকৃষ্ট!

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ هَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ مَوْلَايَ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ۞

চুৰা ২৩

AL-MO'MINUN

আল-মু'মেনুন : বিশ্বাসীসকল মক্কাত অৱতীৰ্ণ

অষ্টাদশ পাৰা

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) স্বৰূপতে সেই বিশ্বাসীসকল সফলমনোৰথ হৈছে।

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ②

৩) যিসকলে বিনয়ৰ ভাৱ লৈ নমাজ সম্পন্ন কৰে;

الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خُشِعُونَ ③

৪) আৰু যিসকলে অসার্থক কাৰ্য্যৰ পৰা আঁতৰি থাকে;

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ④

৫) আৰু যিসকলে (নিয়মমতে) জকাত শোধ কৰে;

وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ⑤

৬) আৰু যিসকলে নিজৰ গুপ্ত অঙ্গসমূহৰ সংৰক্ষণ কৰে;

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِضُونَ ⑥

৭) তেওঁলোকৰ পত্নীবিলাকক নাইবা যি তিৰোতাবিলাক তেওঁলোকৰ সৈঁ হাতৰ অধীন সিহঁতক এৰি,—কিয়নো সেইবিলাকৰ সম্বন্ধে তেওঁলোক নিন্দনীয় নহয়;

إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ⑦

৮) কিন্তু যিবিলাকে ইয়াৰ বাহিৰে যাবলৈ বিচাৰে সিহঁতে হৈছে সীমালঙ্ঘনকাৰী;—

فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ⑧

৯) আৰু যিসকলে তেওঁলোকৰ প্ৰতি যি দায়িত্ব ন্যস্ত কৰা হয় তাক আৰু নিজৰ ভাঙ্গীকাৰ পালন কৰে;

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ ⑨

১০) আৰু যিসকলে নিজৰ নমাজসমূহ সম্পূৰ্ণৰূপে ৰক্ষা কৰে;

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿١٠﴾

১১) সেইসকলেই হৈছে এনে উত্তৰাধিকাৰী,

أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١١﴾

১২) যি স্বৰ্গৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব; তাতেই তেওঁলোক সততে বাস কৰিব।

الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٢﴾

১৩) আৰু স্বৰূপতে আমি মানৱক সৃষ্টি কৰিলোঁ মাটিৰ বিশুদ্ধ সাৰভাগৰ পৰা;

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ طِينٍ ﴿١٣﴾

১৪) পিছত তাক বীৰ্য্যবিন্দুৰূপে সুৰক্ষিত বিশ্রামৰ ঠাইত স্থাপিত কৰিলোঁ;

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١٤﴾

১৫) পিছত সেই বীৰ্য্যবিন্দুক খলমা-বন্ধা ৰক্তত পৰিণত কৰিলোঁ; তাৰ পিছত সেই খলমা-বন্ধা ৰক্তক এটুকুৰা মঙহৰ আকাৰ দিলোঁ; আৰু সেই মঙহ টুকুৰাৰে অস্থিপুঞ্জ সৃষ্টি কৰিলোঁ; তাৰ পিছত সেই অস্থিপুঞ্জক মঙহৰে আবৰিত কৰিলোঁ; শেহত আমি তাকে পূৰ্ণ সৃষ্টিৰ ৰূপ দিলোঁ বেলেগ ধৰণৰ; গতিকে সৰ্ব্বশ্ৰেষ্ঠ সৃজনকৰ্ত্তা মঙ্গলময় আল্লা ধন্য!

ثُمَّ خَلَقْنَا النَّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ لَحْمًا

فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ

فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٥﴾

১৬) ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, সৃষ্টিৰ এই ক্ৰমবিকাশৰ পাছত তোমালোকৰ প্ৰাণৰ প্ৰয়াণ হ'ব;

ثُمَّ إِنَّاكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَنَبْتُونَ ﴿١٦﴾

১৭) তাৰ পাছত পুনৰুত্থানৰ দিনা নিশ্চয় তোমালোকক পুনৰায় জীৱিত কৰি তোলা হ'ব।

ثُمَّ إِنَّاكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَبْعَتُونَ ﴿١٧﴾

১৮) আৰু স্বৰূপতে তোমালোকৰ ওপৰত (উৰ্দ্ধলোকত) গ্ৰহ-পৰিভ্ৰমণৰ সাতোটা পথ নিৰ্দ্ধিষ্ট কৰিছোঁ; আৰু সৃষ্টি সম্বন্ধে আমি কেতিয়াও অমনোযোগী নহওঁ।

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ ۖ وَمَا تَتَأَنَّ مِنَ الْخَالِقِ

غَفِيلِينَ ﴿١٨﴾

১৯) আৰু মেঘৰ পৰা আমি আৱশ্যক অনুসাৰে বৰষুণ নমাওঁ, আৰু তাৰে পানী আনি মাটিৰ তলত সংগ্ৰহ কৰোঁ; আৰু ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, সেই পানী আমি সিঁচি নিবলৈয়ো সম্পূৰ্ণৰূপে সক্ষম।

২০) পিছত সেই পানীকে বোৰাঁই আমি তোমালোকৰ নিমিত্তে উৎপাদন কৰোঁ খাজুৰ আৰু আঙুৰৰ উদ্যানসমূহ; তোমালোকৰ নিমিত্তে সেইবোৰৰ ভিতৰত উৎপন্ন হয় প্ৰচুৰ ফল, আৰু তাৰে পৰা এভাগ তোমালোক খোৱা।

২১) আৰু (উৎপাদন কৰোঁ) সেই (জৈতুনৰ) গছ যি চিনাই পৰ্ব্বতত উদ্ভৱ হয়; তাৰ পৰা উৎপন্ন হয় তেল, যি আহাৰ কৰোঁতাবিলাকৰ আঞ্জাত সোৱাদ দিয়ে।

২২) আৰু ঘৰচীয়া জন্তুবিলাকতো অৱশ্যে তোমালোকৰ নিমিত্তে শিকনি আছে; (চোৰাঁ,) সিহঁতৰ উদৰসমূহত যি থাকে তাৰে পৰা তোমালোকক আমি (গাখীৰ) পান কৰিবলৈ দিওঁ; তদুপৰি সিহঁতৰ পৰা তোমালোকৰ বহুতো উপকাৰ হয়, আৰু তাৰে কিছুমানৰ (মঙহ) তোমালোকে খোৱা।

২৩) আৰু (মাটিত) সেই জন্তুবোৰ আৰু (পানীৰ) নাও-জাহাজ তোমালোকৰ বাহনৰূপে ব্যৱহাৰ হয়।

২৪) আৰু স্বৰূপতে নুহক আমি তেওঁৰ জাতিৰ প্ৰতি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ; তেওঁ গৈ সিহঁতক কলে, হে মোৰ জাতি, তোমালোকে আল্লাৰ উপাসনা কৰা; তেওঁত ভিন্ন তোমালোকৰ আন উপাস্য কেও নাই; তোমালোকে (আল্লাক) ভয় নকৰা নে?

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنْتَهُ فِي الْأَرْضِ
وَأَنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ لَقْدِيرُونَ ﴿١٩﴾

فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّتٍ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا
فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٠﴾

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِاللِّدْنِ
وَاصْبِغْ لِلَّذِينَ ﴿٢١﴾

وَأَنَّ لَكُمْ فِيهَا لَآئِمًا كَعَبْرَةٍ لِّسُقْيَاكُمْ مِمَّا فِي طُورِهَا
وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٢﴾

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ لِقَوْمِ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٤﴾

২৫) তেতিয়া তেওঁৰ জাতিৰ যি মুখিয়াল-বিলাকে তেওঁত বিশ্বাস কৰা নাছিল ক'লে, তেওঁ তোমালোকৰেই নিচিনা এজন মানুহ মাত্ৰ; তেওঁ যে তোমালোকতকৈ শ্ৰেষ্ঠতৰ তাকে দেখুৱাবলৈ তেওঁ ইচ্ছা কৰিছে; আৰু আল্লাই (ৰচুল প্ৰেৰণ কৰিবৰ) ইচ্ছা কৰা হলে, তেওঁ নিশ্চয় ফিৰিশ্বাসকলক নমাই পঠালেহেঁতেন; এনে (আচৰিত) কথা আমাৰ পূৰ্বৰ পিতৃপুৰুষসকলৰ মুখে আমি কেতিয়াও শুনা নাই।

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ
مِثْلَكُمْ يَرِيدُ أَنْ يُتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ
مَلَائِكَةً ۖ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ۝

২৬) তেওঁ এজন বলিয়া মানুহ মাত্ৰ; সেই দেখি কিছুকাল তেওঁৰে সৈতে অপেক্ষা কৰি থাকা।

إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جَنَّةٌ مَّا تَرَ تَصَوِّبَهُ حَتَّىٰ جَاءَ ۝

২৭) তেওঁ (আল্লাৰ ওচৰত) প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, হে মোৰ প্ৰভু, মোক তুমি সহায় কৰাঁ, কিয়নো সিহঁতে মোক মিথ্যাবাদী বুলি অস্বীকাৰ কৰিছে।

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَدَّبُونِ ۝

২৮) এনেতে আমি তেওঁৰ প্ৰতি এইদৰে প্ৰত্যাদেশ কৰিলোঁ,—আমাৰ চকুৰ আগতে আৰু আমাৰ আদেশ অনুসাৰে তুমি নাও এখন সাজিবলৈ লাগি যোৱাঁ; পিছত যেতিয়া আমি স্থিৰ কৰা (প্লাৱনৰ) সময় আহে আৰু সেই উপত্যকাৰ জৰণাসমূহৰ পানী ওপচি পৰে, তেতিয়া নাওখনত (লাগতিয়াল) জন্তুবোৰৰ দম্পতি একোযোৰ একোযোৰকৈ তুলি লোৱাঁ, আৰু নিজৰ গোটেই পৰিয়ালকো (তুলি লোৱাঁ), তেওঁলোকৰ মাজৰ কেৱল সেইজনাক এৰি, যাৰ সন্মুখে ইতিপূৰ্বৰে (আমাৰ) স্মীমাংসা হৈ গৈছে; আৰু যিবিলাকে অন্যায় কৰিছে সিহঁতৰ হৈ মোৰ আগত খাটনি নধৰিবা; সিহঁতক নিশ্চয় (প্লাৱনত) বুৰাই মৰা হ'ব।

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحَيْنَا
فَأَوَّاجَاءَ أَمْوَرًا وَقَارًا النَّشُورُ ۖ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ
كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ
الْقَوْلُ مِنْهُمْ ۖ وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ
مُغْرَقُونَ ۝

২৯) পিছত যেতিয়া নাৱৰ ওপৰত উঠি স্থিৰ হৈ বহিবা, তুমি আৰু তোমাৰ সঙ্গীবিলাকো, তেতিয়া

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلْ

(আল্লাৰ) শলাগ ল'বা এই বুলি, সকলো প্ৰশংসাৰ গৰাকী আল্লা; তেৱেঁই অন্যায়াকাৰী জাতিৰ পৰা আমাক ৰক্ষা কৰিলে।

৩০) আৰু (নামিবৰ সময়ত) এইদৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিবা, হে মোৰ প্ৰভু, মোৰ অৱতৰণ মঙ্গলময় কৰি মোক নামিবলৈ দিয়া; আৰু তুমিয়ে সৰ্ব্বশ্ৰেষ্ঠ নমাওঁতা।

৩১) এই ঘটনাত যে বহুতো নিদৰ্শন আছে তাত কোনো সন্দেহ নাই; আৰু (এইদৰে) আমি (মানৱৰ) পৰীক্ষা লৈ থাকোঁ।

৩২) আকৌ সিহঁতৰ পিছত আমি আন এটা জাতি উত্থাপন কৰিলোঁ।

৩৩) আৰু আমি সিহঁতৰে মাজৰ পৰা সিহঁতলৈ ৰচুল প্ৰেৰণ কৰিলোঁ একে উপদেশ দিবলৈ, তোমালোকে আল্লাৰেই উপাসনা কৰা; তোমালোকৰ নিমিত্তে তেওঁত ভিন্ন আন উপাস্য কেও নাই; তোমালোকে (আল্লাক) ভয় নকৰা নে?

৩৪) আৰু তেওঁৰ জাতিৰ যি মুখিয়ালবিলাকে অবিশ্বাস কৰিছিল আৰু শেষ দিনত সাক্ষাৎ হোৱাটো মিছা বুলি ভাবিছিল, আৰু যিবিলাকৰ এই পাৰ্থিৱ জীৱনত আমি সুখ-সম্পদ উপভোগ কৰিবলৈ দিছিলোঁ সিহঁতে (নিজৰ লোকক) কলে, তেওঁ তোমালোকৰে নিচিনা এজন মানুহ মাথোন; তোমালোকে যি খোৱা তাকে তেৱোঁ খায়, আৰু তোমালোকে যি পান কৰা তাকে তেৱোঁ পান কৰে।

৩৫) আৰু যদি তোমালোকে তোমালোকৰে নিচিনা এনেজন মানুহৰ বাধ্য হোৱা, চোৱা, ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই তোমালোক ক্ষতিগ্ৰস্ত হ'বা।

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّيْنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٣٠﴾

وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنزَلًا مُّبْرَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنزِلِينَ ﴿٣١﴾

إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِن كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٢﴾

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٣٣﴾

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٤﴾

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِإِيقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٥﴾

وَلَيْنِ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا لَخَسِرُونَ ﴿٣٦﴾

৩৬) তোমালোকক তেওঁ ভয় দেখুৱাইছে এনে এনে কথা কৈ তোমালোকৰ যেতিয়া মৃত্যু হ'ব আৰু তোমালোক মাটি আৰু অস্থিত পৰিণত হ'ব, তোমালোকক পুনৰায় উত্থাপন কৰা হ'ব ?

أَيَعِدُّكُمْ أَنْتُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا
أَنْتُمْ مَخْرُجُونَ ﴿٣٦﴾

৩৭) যি কথালৈ তোমালোকক ভয় দেখুওৱা হৈছে সি দূৰৰ কথা, বহু দূৰৰ কথা ;

هِيَ هَاتِ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٧﴾

৩৮) আমাৰ কাৰণে আছে এই পৃথিৱীৰ জীৱনেই মাথোন; (ইয়াতে) আমাৰ মৃত্যু হ'ব আৰু (ইয়াতে) আমি জীয়াই থাকোঁ, আৰু পুনৰায় কেতিয়াও আমাৰ উত্থাপন নহয়।

إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ
بِمُبْعُوثِينَ ﴿٣٨﴾

৩৯) আল্লাৰ বিৰুদ্ধে যি মিছা সাজি লৈছে তেওঁ তেনে এজন মানুহ মাথোন, আৰু তেওঁত আমি কেতিয়াও বিশ্বাস স্থাপন নকৰোঁ।

إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ
لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٩﴾

৪০) তেওঁ (আল্লাৰ ওচৰত) প্ৰাৰ্থনা জনালে, হে মোৰ প্ৰভু, মোক তুমি সহায় কৰাঁ, কিয়নো সিহঁতে মোক মিথ্যাবাদী বুলি অস্বীকাৰ কৰিছে।

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٤٠﴾

৪১) (প্ৰাৰ্থনাৰ) আল্লাই প্ৰত্যুত্তৰ দিলে, (চাই থাকোঁ) অনতিবিলম্বে সিহঁতে নিশ্চয় সন্তাপ কৰিব লাগিব।

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِيُصِحَّ عَنْ نَدْمِينِ ﴿٤١﴾

৪২) পিছত যথার্থ কাৰণে এটা মহা শাস্তিয়ে সিহঁতক ধৰিলে; তেতিয়া আমি সিহঁতক পেলনীয়া জাবৰ-জোঁথৰৰ দৰে পেলালোঁ; গতিকে অন্যায়াকাৰী লোকৰ প্ৰতি (আল্লাৰ) অভিসম্পাত !

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُرَابًا
مُّبَعَّدًا لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٢﴾

৪৩) কালক্ৰমে সিহঁতৰ পাছত বহু জাতিক (পৃথিৱীত) উত্থাপন কৰিলোঁ।

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِن بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿٤٣﴾

৪৪) কোনো সম্প্রদায়ে নিৰ্দ্ধাৰিত সময়ৰ আগ হ'ব নোৱাৰে আৰু পিছো পৰিব নোৱাৰে।

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿٤٤﴾

৪৫) পিছত আমাৰ ৰচুলসকলক পাৰস্পৰিক-ৰূপে প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ; একোটা সম্প্রদায়ৰ ওচৰলৈ যেতিয়া সিহঁতৰ ৰচুল আহিছিল, সিহঁতে তেওঁক মিছলীয়া বুলি অমান্য কৰিছিল; সেই কাৰণে আমি (শাস্তিৰ পিনে) সিহঁতৰ কিছুমানক কিছুমানৰ অনুবৰ্তী কৰিলোঁ, আৰু সিহঁতৰ কথা (জনসাধাৰণৰ কাৰণে) আখ্যান স্বৰূপ কৰিলোঁ; অবিশ্বাস কৰা জাতিৰ প্ৰতি (আল্লাৰ) অভিসম্পাত!

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةٌ رَّسُولَهَا كَذَّبُوهُ فَأَتَيْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ آخِذِينَ فَبِعَذَابِنَا يَسْتَمِئُونَ ﴿٤٥﴾

৪৬) সময় আহিলত মুচা আৰু তেওঁৰ ভ্ৰাতৃ হাৰুনক আমি নিজ নিদৰ্শনসমূহ আৰু প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণৰ সৈতে প্ৰেৰণ কৰিলোঁ—

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٤٦﴾

৪৭) ফিৰৌন আৰু তেওঁৰ মুখিয়ালবিলাকৰ ওচৰলৈ; কিন্তু সিহঁতে দাস্তিকতা দেখুৱালে, আৰু সিহঁত এটা উদ্ধত দল হৈ পৰিল।

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عٰلِينَ ﴿٤٧﴾

৪৮) আৰু সিহঁতে ক'ব লাগিলে, কি! আমাৰেই নিচিনা দুই গৰাকী মানুহত আমি বিশ্বাস স্থাপন কৰিম নে? অথচ সেই দুয়োৰে জ্ঞাতিবিলাক (আগৰে পৰা) আমাৰ দাসত্ব কৰি আহিছে।

فَقَالُوا إِنَّا مِنَ الْبَشَرِئِثِ وَإِنَّا نَقَوْمُهُمْ لَنَا عٰبِدُونَ ﴿٤٨﴾

৪৯) সেই দেখি দুয়োকে সিহঁতে মিথ্যাবাদী বুলি অমান্য কৰিছিল; গতিকে যিবিলাকক বিনাশ কৰা হৈছিল সিহঁতো হ'ল সেইবিলাকৰেই অন্তৰ্গত।

كَذٰلِكَ بُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٤٩﴾

৫০) আৰু স্বৰূপতে মুচাক আমি দান কৰিছিলোঁ ধৰ্ম্মপুথি, যাতে সিহঁত সকলোৱে সুপথে চলিব পাৰে।

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتٰبَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٥٠﴾

৫১) আৰু মৰয়মৰ পুত্ৰ (ঈচাক) আৰু তেওঁৰ

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّةً آيَةً وَأَوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ

মাতৃক আমি নিদৰ্শনস্বৰূপ কৰিছিলোঁ, আৰু দুয়োকো এনে সেউজীয়া ওখ ঠাইত আশ্ৰয় দিলোঁ যি আছিল শান্তিৰে অৱস্থান কৰিবৰ উপযোগী আৰু জৰণিসমূহৰে পৰিপূৰ্ণ।

رَبُّوۃِ ذَاتِ قُرۡبٰی وَ مَعِيۡنٍ ﴿٥١﴾

৫২) হে ৰচুলসকল, যিবিলাক বস্তু বিশুদ্ধ তাৰে পৰা তোমালোকে আহাৰ কৰাঁ, আৰু সজ কাম কৰাঁ; তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰা সেই বিষয়ে মই নিশ্চয় পৰিষ্কাৰত।

يٰۤاَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوۡا مِنَ الطَّيِّبٰتِ وَاَعۡلَوا صٰلِحٰتِ اِنِّىۡ بِمَا تَعۡمَلُوۡنَ عَلِيۡمٌ ﴿٥٢﴾

৫৩) আৰু তোমালোকৰ এয়ে সম্প্ৰদায়, নিশ্চয় একেটা সম্প্ৰদায়; আৰু ময়ে তোমালোকৰ সকলোৰে একেজন প্ৰতিপালক; গতিকে তোমালোকে মৌলৈ ভয় ৰাখিবা।

وَ اِنَّ هٰذِهِۦ اُمَّةٌ وَّ اٰنَا رَبُّكُمُ فَاتَّقُوۡنِ ﴿٥٣﴾

৫৪) কিন্তু মানুহবিলাকে ধৰ্ম্ম বিষয়ে ভিন ভিন মতৰ উদ্ভৱ কৰি নিজৰ মাজতে বিচ্ছেদৰ সৃষ্টি কৰিলে; একোটা দল নিজৰ মত লৈয়ে পৰিতুষ্ট।

فَتَقَطَّعُوۡا اٰمَرَهُمۡ بَيْنَهُمۡ زُرٰۤاءَ كُلِّ حِزۡبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فِرۡسُوۡنَ ﴿٥٤﴾

৫৫) গতিকে (হে মহম্মদ,) সিহঁতক কিছু কালৰ নিমিত্তে বিবুদ্ধি অৱস্থাতেই পৰি থাকিবলৈ দিয়া।

فَدَرَّهُمۡ فِىۡ غَمَرَتِهِمۡ حَتّٰى حِيۡنٍ ﴿٥٥﴾

৫৬) আমি যে সিহঁতক ধন-সম্পত্তি আৰু সন্তান-সন্ততি দান কৰি এইৰূপে সহায় কৰিছোঁ সিহঁতে এনে ভাবিছে নে,

اَيَحۡسَبُوۡنَ اَنۡنَا نَبۡدُهُمۡ بِهٖ مِنْ قٰلٍ وَّ بَيِّنٰتٍ ﴿٥٦﴾

৫৭) যে (এনেবোৰ দান দি) আমি সিহঁতক মঙ্গলসমূহৰ পিনে লৈ যাবলৈ ততাতৈয়া কৰিম? এনে নহয়, সিহঁতে (প্ৰকৃত) কথা বুজি পোৱা নাই।

نُۤاۡرِعُ لَهُمۡ فِىۡ الْخَبِيۡرِۢتِ بَلۡ لَّا يَشۡعُرُوۡنَ ﴿٥٧﴾

৫৮) কোনো সন্দেহ নাই, যিসকল নিজ প্ৰভুৰ ভয়ত বিহ্বল,

اِنَّ الَّذِيۡنَ هُمۡ مِنْ خَشِيۡتِ رَبِّهِمۡ مُشۡفِقُوۡنَ ﴿٥٨﴾

৬৯) আৰু যিসকলে নিজ প্ৰভুৰ নিদৰ্শনসমূহত বিশ্বাস স্থাপন কৰে,

وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٩﴾

৬০) আৰু যিসকলে নিজ প্ৰভুৰ সমানে অইন কাকো উপাস্য নাপাতে,

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٦٠﴾

৬১) আৰু যিসকলে (লোকক) দান দিওঁতে এনে ভাৱে দিয়ে যে তেওঁলোকে নিজ প্ৰভুৰ ফালে (এদিন) উভতি যাব লাগিব সেই ভয়তে তেওঁলোকৰ অন্তৰসমূহ ভৰপূৰ থাকে।

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦١﴾

৬২) সেইসকলেই সকলো প্ৰকাৰ সংকাৰ্য্য সাধনত খৰ-খোদা কৰে, আৰু তেওঁলোক তাকে কৰিবলৈ সততে আগুৱান।

أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْحَيَاتِ وَقَهُم لَهَا سِقُونَ ﴿٦٢﴾

৬৩) আৰু আমি মানৱ-আত্মাৰ প্ৰতি সিমান-খিনিয়ে দায়িত্ব অৰ্পণ কৰোঁ যিমানখিনি তাৰ সাধাৰ সীমাৰ ভিতৰত: আৰু আমাৰ ওচৰত থাকে এনেখন লিপি যি (মানৱৰ কাৰ্য্যালী-সম্বন্ধে) সত্য কথাহে প্ৰকাশ কৰে: কিয়নো সেই আত্মাসমূহৰ প্ৰতি একো অন্যায় কৰা নহ'ব।

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا لِكُتُبٍ يَنْسُطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

৬৪) নহয়; সেই (সত্য) সম্বন্ধে সিহঁতৰ (অবিশ্বাসীবিলাকৰ) অন্তৰসমূহ বিবুদ্ধি অৱস্থাত পৰি আছে, আৰু তদুপৰি বহুতো কুকৰ্ম আছে যি সিহঁতে কৰি থাকে।

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِّنْ دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا عَمِلُونَ ﴿٦٤﴾

৬৫) কালক্ৰমে যেতিয়া সময় পাবহি, সিহঁতৰ মাজৰ যিবিলাকে সুখ-সম্পদ উপভোগ কৰিছিল সেইবিলাকক আমি শাস্তি দিবৰ কাৰণে ধৰিম; চোৱাঁ, তেতিয়া সিহঁতে আৰ্ত্তনাদ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিব।

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْتَرُونَ ﴿٦٥﴾

৬৬) (আমি কম,) আজিৰ দিনা তোমালোকে আৰ্জনাৰ নকৰিবা, কিয়নো তোমালোকক আমাৰ ফালৰ পৰা নিশ্চয় কোনো প্ৰকাৰ সহায় কৰা নহ'ব।

لَا تَجْرُوا الْيَوْمَ بِمَا آتاكمُ مِنَّا لَا تَنْصُرُونَ ﴿٦٦﴾

৬৭) স্বৰূপতে ইতিপূৰ্বে মোৰ আয়তসমূহ তোমালোকৰ আগত পাঠ কৰা হৈছিল, কিন্তু তোমালোকে পিছ হুইকি ঘূৰি গলা,

قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُتلى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ آعْقَابِكُمْ
تَنْكِبُونَ ﴿٦٧﴾

৬৮) তাকে লৈ অহঙ্কাৰ কৰি, সেই সম্বন্ধে নিশাৰংধেমালিৰ মেলত ফুচুৰি গল্প পাতিবলৈ মন কৰি।

مُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٨﴾ بِهِ سِرًّا تَهْجُرُونَ ﴿٦٨﴾

৬৯) কি! এই (কোৰ-আনৰ) বাণী সম্বন্ধে সিহঁত (ধীৰ হৈ) চিন্তা নকৰে নে? নাইবা সিহঁতলৈ এনে (আচৰিত) কথা আহিছে নে যি সিহঁতৰ পূৰ্বপুৰুষবিলাকলৈ অহা নাছিল?

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ
آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٩﴾

৭০) নাইবা, নিজ বচলক সিহঁতে চিনি পোৱা নাই নে যে (আজি) তেওঁক সিহঁতে অস্বীকাৰ কৰিব লাগিছে?

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٧٠﴾

৭১) নাইবা, সিহঁতে তেওঁ বলিয়া হৈছে বুলি কয় নে? কেতিয়াও নহয়; বৰং তেওঁ সত্যৰ সৈতে সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহিছে; কিন্তু সিহঁতৰ সৰহভাগৰ ওচৰত সত্য অপ্রীতিকৰ।

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ وَآكُرَهُمْ
لِحَقِّ كِرْهُونَ ﴿٧١﴾

৭২) আৰু সিহঁতৰ বৃথা বাঞ্ছাবোৰৰ অনুসৰণ সতাই কৰা হলে নিশ্চয় আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী আৰু উভয়ৰ মাজত যি আছে সকলো বিশৃঙ্খল হৈ পৰিলহেঁতেন। নহ'য়, (প্ৰকৃত কথা এই), আমি সিহঁতৰেই (মঙ্গলৰ) নিমিত্তে সৎ উপদেশ আনিছোঁ, কিন্তু সিহঁত সিহঁতলৈ অহা সৎ উপদেশৰ পৰা মুখ ঘূৰাই উলটি যায়।

وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ آتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ
عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧٢﴾

৭৩) তুমি কি সিহঁতৰ পৰা (নিজ কাৰ্য্যৰ) প্ৰতিদান বিচাৰিছা? অথচ যি প্ৰতিদান তোমাৰ প্ৰভুৱে দিব সি অতি উত্তম; আৰু শ্ৰেষ্ঠ জীৱিকা দান কৰোঁতা তেৱেঁই।

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ لَّكَ وَهُوَ خَيْرُ
الْوَزِيِّنَ ۝

৭৪) আৰু ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, প্ৰকৃততে তুমি সিহঁতক আহ্বান কৰিছা পোন বাটৰ ফালে।

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝

৭৫) আৰু বাস্তৱতে যিবিলাকে পৰলোকৰ জীৱনত বিশ্বাস নকৰে, সিহঁত নিশ্চয় সজ বাটৰ পৰা বহু দূৰ আঁতৰি গৈছে।

وَأِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ
لَنُكِبُونَ ۝

৭৬) আৰু যদিও আমি সিহঁতৰ প্ৰতি (অধিক) কৰুণা বৰ্ষণ কৰোঁ, আৰু যি ক্ৰেশ-কষ্টত সিহঁতে পৰি আছে তাৰ পৰা সিহঁতক উদ্ধাৰো কৰোঁ, সিহঁতে নিজ অবাধ্যতাত নেৰা-নেপেৰাকৈ লাগি থাকি অন্ধৰ দৰে খেপিয়াই ফুৰিব।

وَأَوْزَجْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلْجُؤِ
فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝

৭৭) আৰু স্বৰূপতে আমি সিহঁতক শাস্তিৰ কাৰণে ধৰিলোঁ; তথাপি সিহঁত নিজ প্ৰভুৰ সন্মুখত হীন হোৱা নাছিল, আৰু সবিনয়ে প্ৰাৰ্থনাও কৰা নাছিল;

وَلَقَدْ أَخَذْنَا لَهُم بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَأْذَنُوا رَبَّهُمْ
وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ۝

৭৮) সৰ্ব্বশেষত এনে সময় পাবহি যেতিয়া আমি সিহঁতৰ প্ৰতি কঠোৰ শাস্তিৰ দুৱাৰ মুকলি কৰিম; চোৱাঁ তাতে সিহঁত হতাশ হৈ পৰি থাকিব।

حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
إِذَا هُمْ فِيهِ مُبَسِّئُونَ ۝

৭৯) আৰু তোমালোকৰ নিমিত্তে তেৱেঁই সৃজন কৰিছে কাণ (শুনিবলৈ), আৰু চকু (দেখিবলৈ), আৰু হৃদয় (চিন্তা কৰিবলৈ); তোমালোকে নিচেই অলপহে (তেওঁৰ) শলাগ লোৱা।

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ
قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝

৮০) আৰু তেৱেঁই (সংখ্যা বৃদ্ধি কৰি) তোমা-লোকক সমগ্ৰ পৃথিৱীত ব্যাপ্ত কৰিছে; আৰু তেওঁৰেই সন্মুখত তোমালোকক একেলগ কৰি নিয়া হ'ব।

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝

৮১) আৰু তেৱেঁই জীৱন দান কৰে, আৰু সংহাৰো তেৱেঁই কৰে; আৰু নিশা আৰু দিনৰ অনুবৰ্ত্তন তেওঁৰ ক্ষমতাৰ অধীন; কি: তোমালোকৰ বোধশক্তি নাই নে?

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨١﴾

৮২) নহয়, কথা এই, পূৰ্ববগামীবিলাকে যি কৈছিল সিহঁতেও সেইদৰেই কয়।

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ﴿٨٢﴾

৮৩) সিহঁতে কয়, আমাৰ মৃত্যু হোৱাৰ, আৰু আমি মাটি আৰু অস্তিত পৰিণত হোৱাৰ পাছত, সঁচাকৈয়ে আমাক পুনৰায় উত্থাপন কৰা হ'ব নে?

قَالُوا آءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا إِنَّا لَنَبْعَثُونَ ﴿٨٣﴾

৮৪) স্বৰূপতে আমাক এনে অঙ্গীকাৰ দিয়া হৈছে, আৰু পূৰ্বে আমাৰ পিতৃপুৰুষসকলকো দিয়া হৈছিল; এনে কথা প্ৰাচীনবিলাকৰ উপাখ্যান মাথোন।

لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِن هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٤﴾

৮৫) (হে ৰচুল, সিহঁতক) সোধাঁ, পৃথিৱীৰ ওপৰত আৰু তাত থকা সকলোৰে ওপৰত কাৰ ক্ষমতা চলে? যদি তোমালোকে জানা, (কোৱাঁ)।

قُلْ لَيْسَ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٥﴾

৮৬) সিহঁতে ততালিকে উত্তৰ দিব, আল্লাৰেই ক্ষমতা চলে। তুমি কোৱাঁ, তথাপি তোমালোকে উপদেশ গ্ৰহণ নকৰিবা নে?

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٦﴾

৮৭) তুমি (আকৌ) প্ৰশ্ন কৰাঁ, সাতোখন আকাশৰ গৰাকী কোন? আৰু মহান সিংহাসনৰ অধীশ্বৰ কোন?

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٧﴾

৮৮) সিহঁতে থিতাতে উত্তৰ দিব, সকলোৰে আধিপত্য আল্লাৰ। তুমি কোৱাঁ, সেয়ে যদি হয়, তোমালোকে আল্লাৰ ভয় নাৰাখিবা নে?

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٨﴾

৮৯) তুমি কোৱাঁ, যদি তোমালোকে জানা, এই

قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا

প্ৰশ্নৰ উত্তৰ দিয়া, সকলো বিষয়ৰ শাসন আছে কাৰ হাতত? আৰু (এই কথা আমাৰ সঁচা নহয় নে) তেৱেঁই সকলোকে আশ্ৰয় দান কৰে, কিন্তু তেওঁক কেতিয়াও আশ্ৰয় দিয়া নহয়?

يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٠﴾

৯০) সিহঁতে ততালিকে উত্তৰ দিব, (ৰাজ্য-শাসন) আল্লাৰ হাতত। তুমি কোৱাঁ, সেয়ে যদি সত্য, তোমালোকক কিহে বুদ্ধিহাৰা কৰিছে?

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿١٠﴾

৯১) প্ৰকৃত কথা এই, সিহঁতৰ আগত আমি নিজেই সত্য উপস্থিত কৰিছোঁ; কিন্তু ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, সঁচাকৈয়ে সিহঁতে সেই সত্য মিছা বুলি পৰিহাৰ কৰিছে।

بَلْ آيَاتُهُمْ بِالْحَقِّ وَرَأَتْهُمُ لَكَذِبُونَ ﴿١١﴾

৯২) আল্লাই কোনো এজনকে নিজৰ সন্তানৰূপে গ্ৰহণ কৰা নাই; আৰু তেওঁৰ সঙ্গীৰূপে আন কোনো উপাস্য নাই। তেনে উপাস্য থকা হলে, উপাস্য একোজনে যি সৃজন কৰিছে তাকে নিজৰ বুলি পৃথক কৰিলেহেঁতেন; আৰু নিশ্চয় ইজনে সিজনেৰ ওপৰত প্ৰাবল্য লাভ কৰিবলৈ যত্ন কৰিলেহেঁতেন। (চোৱাঁ,) সিহঁতে (আল্লাৰ সম্বন্ধে) যি বৰ্ণনা কৰে সেই বিষয়ে আল্লা পৰম পৱিত্ৰ।

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَّهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٢﴾

৯৩) তেওঁ অদৃশ্য আৰু দৃশ্যৰ জ্ঞাতা; গতিকে যিহকে সিহঁতে আল্লাৰ সমানে উপাস্য পাতে তাতোকৈ তেওঁ অনেক ওখত।

عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَّ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٣﴾

৯৪) (হে মহম্মদ,) তুমি কোৱাঁ, হে মোৰ প্ৰভু সিহঁতক যি (শাস্তিৰ) অঙ্গীকাৰ কৰা হৈছে তাকে তুমি যদি মোক (মই জীয়াই থাকোঁতে) দেখিবলৈ দিয়া,

قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيدُنِي مَا يُوعَدُونَ ﴿١٤﴾

৯৫) তেন্তে, হে মোৰ প্ৰভু, তুমি যেন মোক (শাস্তিৰ ভাজন) অন্যায়কাৰীবিলাকৰ দলভুক্ত নকৰা;

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥﴾

৯৬) যদিও সিহঁতক যি (শাস্তি দিবলৈ) আমি অঙ্গীকাৰ কৰিছিলোঁ তাকে তোমাক (তোমাৰ জীৱনতেই) দেখুৱাবলৈ আমি নিশ্চয় সক্ষম।

وَأِنَّا عَلَىٰ أَنْ تُرِيدَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ ﴿٩٦﴾

৯৭) যি কাৰ্য্য অতি নিকৃষ্ট তাকে নিবাৰণ কৰা এনেকাৰ্য্যৰদ্বাৰা যি অতি উৎকৃষ্ট; (তোমাৰ প্ৰতি) সিহঁতে যিবোৰ কথা আৰোপ কৰে আমি সেই সম্বন্ধে পৰিজ্ঞাত।

إِذْفَعِ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٧﴾

৯৮) আৰু তুমি প্ৰাৰ্থনা কৰা, হে মোৰ প্ৰভু, স্বয়তানবিলাকৰ কু-প্ৰেৰণাসমূহৰ পৰা মই তোমাৰেই আশ্ৰয় বিচাৰিছোঁ;

وَقُلْ رَبِّ اعْوِذْ بِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ ﴿٩٨﴾

৯৯) আৰু ইয়াৰ কাৰণেও মই তোমাৰ আশ্ৰয় বিচাৰিছোঁ, স্বয়তানবিলাকে যেন মোৰ ওচৰ নাচাপেহি।

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٩﴾

১০০) কালক্ৰমে এনে সময় আহিব যেতিয়া সিহঁতৰ কোনো এজনৰ সন্মুখত মৃত্যু উপস্থিত হ'লে সেইজনে, ক'ব, হে মোৰ প্ৰভু, মোক (পাৰ্থিৱ জীৱনলৈ) ওলটাই পঠোৱা;

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿١٠٠﴾

১০১) সম্ভৱতঃ যি সুযোগ (পৃথিৱীত) এৰি আহিছোঁ আকৌ যেন তাকে ধৰি মই সজ কাম কৰিব পাৰোঁ। (তেওঁ ক'ব) এনে হ'ব নোৱাৰে; সি যি কৈছে ই তাৰ (মুখৰ) কথা মাত্ৰ, কিয়নো সিহঁতৰ (মৃত্যুৰ পিছত) যিদিনা সিহঁতৰ পুনৰুত্থান হ'ব সেই দিনালৈকে মাজতে থাকিব এখন আঁৰ-বেৰ।

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠١﴾

১০২) অৱশেষত যিদিনা শিঙ্গাত ফু দিয়া হ'ব সেইদিনা সিহঁতৰ মাজত আত্মীয়তাৰ একো সন্ধক নাথাকিব, আৰু ইজনে সিজনৰ বিষয়ে সোধ-পোছো নকৰিব।

فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠٢﴾

১০৩) তেতিয়া যিসকলৰ সজ কামৰ ওজন গধুৰ হ'ব সেইসকল হ'ব সফল-মনোৰথ ;

مَنْ ثَقَلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿١٣﴾

১০৪) কিন্তু যিবিলাকৰ সজ কামৰ ওজন লঘু হ'ব, সিহঁতে নিজৰ আত্মাৰেই অনিষ্ট সাধন কৰিব, নৰকতে স্থায়ীৰূপে বাস কৰি।

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿١٤﴾

১০৫) অগ্নিয়ে সিহঁতৰ মুখবোৰ পুৰি ক্ষত-বিক্ষত কৰিব, আৰু নৰকতে সিহঁতৰ মুখ ভেঙ্গুৰা হৈ পৰিব।

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالْحِجُونَ ﴿١٥﴾

১০৬) (সিহঁতক কোৱা হ'ব,) মোৰ আয়তসমূহ তোমালোকৰ আগত পাঠ কৰা হোৱা নাছিল নে, আৰু সেইবোৰকে তোমালোকে মিছা বুলি অগ্ৰাহ্য কৰিছিল।

الَّذِينَ كُنَّا آيَاتٍ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكذِّبُونَ ﴿١٦﴾

১০৭) সিহঁতে ক'ব, হে আমাৰ প্ৰভু, আমাক নিজৰে দুৰ্ভাগ্যই পৰাক্ৰম কৰিলে, আৰু (ফলত) আমি এটা বিভ্রান্ত জাতি হৈ পৰিলোঁ।

قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٧﴾

১০৮) হে আমাৰ প্ৰভু, এই নৰকৰ পৰা তুমি আমাক বাহিৰলৈ উলিয়াই নিয়া; তাৰ পিছতো যদি আমি পাপৰ পিনে উভতি যাওঁ তেন্তে নিঃসন্দেহে আমি অনায়াসকাৰী হ'ম।

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِن عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٨﴾

১০৯) আল্লাই আদেশ দিব, তোমালোক নৰকতে সোমাই থাকাঁ, আৰু মোৰ সৈতে কোনো কথাকে নাপাতিবা।

قَالَ اخْسَوْا مِنِّي وَلَا تُكْفِرُوا بِي ﴿١٩﴾

১১০) প্ৰকৃততে মোৰ ভৃত্যবিলাকৰ মাজত এনে এক শ্ৰেণী লোক আছিল যিসকলে অনবৰত এই প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল, হে আমাৰ প্ৰভু, আমি বিশ্বাস স্থাপন কৰিলোঁ; এতেকে তুমি আমাক ক্ষমাদান কৰাঁ, আৰু আমাৰ প্ৰতি কৰুণা প্ৰদৰ্শন কৰাঁ,

إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا

কিয়নো কৰুণা প্ৰদৰ্শন কৰোঁতাসকলৰ মাজত
তুমিয়ে সকলোতকৈ শ্ৰেষ্ঠ।

فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١١٠﴾

১১১) কিন্তু এনে (পুণ্যবান) লোকসকলৰ সৈতে
তোমালোকে পৰিহাস কৰিব ধৰিলা; (আৰু) সেই
কামতে মগ্ন থাকি মোক স্মৰণ কৰিবলৈ পাহৰিলা
আৰু তেওঁলোকক ধেমালিতে তাচ্ছিল্য কৰি
আছিল।

فَاتَّخَذَتْهُمْ سَخِرَاتٍ مَّا تَسْوَأُكُمْ ذِكْرِي وَلَكُمْ
مِنْهُمْ تَضْحُكُونَ ﴿١١١﴾

১১২) তেওঁলোকে ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰিছিল দেখি
আজিৰ দিনা আমি তেওঁলোকক (যথেষ্ট) প্ৰতিদান
দিম, তেওঁলোক যেন সফলকাম হয়।

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا إِنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿١١٢﴾

১১৩) তেওঁ প্ৰশ্ন কৰিব, তোমালোক সংখ্যাত
কেই বছৰমান পৃথিৱীত অৱস্থান কৰিছিল। (জানা
নে)?

قُلْ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٣﴾

১১৪) সিহঁতে উত্তৰ দিব, (বোধ হয়) আমি
এদিনহে অৱস্থান কৰিছিলোঁ, নাইবা এদিনৰো
এভাগ মাত্ৰ; কিন্তু যিবিলাকৰ লেখ ৰখাৰ কাম
সিহঁতকো সুধি চোৱাঁ।

قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِّ الْعَادِينَ ﴿١١٤﴾

১১৫) তেওঁ ক'ব, তোমালোকে অলপ সময়হে
(পৃথিৱীত) অৱস্থান কৰিছিল।; হায়! যদি
তোমালোকে তাকে বুজি পোৱাহেঁতেন!

قُلْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٥﴾

১১৬) তোমালোকে ইয়াকে ভাবিছিল। নে; আমি
তোমালোকক বিনা উদ্দেশ্যে সৃষ্টি কৰিছিলোঁ,
আৰু আমাৰ ওচৰলৈ তোমালোকৰ কেতিয়াও
প্ৰত্যাবৰ্ত্তন নহ'ব?

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا
تَرْجَعُونَ ﴿١١٦﴾

১১৭) গতিকে আল্লা অতি মহান, ৰাজত্বৰ
গৰাকী, পৰম সত্য, তেওঁত ভিন্ন আন উপাসা
নাই; তেৱেঁই সন্মানিত সিংহাসনৰ অধীশ্বৰ।

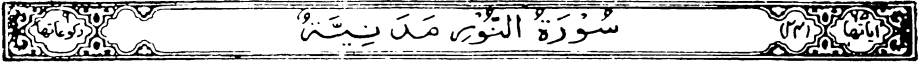
فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْكَبِيرِ ﴿١١٧﴾

১১৮) আৰু য়েয়ে আল্লাৰ সঙ্গী পাতি আন উপাসক আহ্বান কৰে, যাৰ বিষয়ে কোনো প্ৰমাণ অৱতীৰ্ণ হোৱা নাই, তাৰ হিচাব-নিকাচ তাৰ প্ৰভুৰ ওচৰত নাথোন; অবিশ্বাসীবিলাক কেতিয়াও সাৰ্থক হ'ব নোৱাৰে, ই সুনিশ্চিত কথা।

১১৯) আৰু (হে মহম্মদ,) তুমি প্ৰাৰ্থনা কৰাঁ : হে মোৰ প্ৰভু, তুমি (মোক) ক্ষমা দান কৰাঁ, আৰু (মোক প্ৰতি) কৰুণা প্ৰদৰ্শন কৰাঁ; আৰু দয়ালুসকলৰ মাজত তুমিয়ে সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ।

Part 18

Chapter 24

চুৰা ২৪

AL-NUR

আল্-নূৰ : জ্যোতি মদিনাত অৱতাৰণ

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ নামত।

২) ই এটা চুৰা যি (হে মহম্মদ, তোমাৰ প্ৰতি) আমি অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ, আৰু যাৰ (আদেশসমূহ) কৰ্তব্য-বিধায়ক কৰিছোঁ; আৰু তাৰে মাজত আমি নমাইছোঁ সুস্পষ্ট নিদৰ্শনসমূহ, - যাতে তোমালোকে উপদেশ গ্ৰহণ কৰিব পাৰা।

৩) ব্যভিচাৰিণী আৰু ব্যভিচাৰী উভয়ৰ প্ৰত্যেককে বেতৰ এশকোব মাৰিবা, আল্লাৰ ধৰ্ম-বিধান পালন কৰাৰ পৰা সিহঁতৰ মৰমে যেন তোমাদোকক বিৰত নকৰে, যদিহে তোমালোকে আল্লাত আৰু পৰকালত বিশ্বাস স্থাপন কৰিছা, আৰু বিশ্বাসীসকলৰ এদলে যেন সিহঁতৰ সেই শাস্তি উপস্থিত থাকি লক্ষ্য কৰে।

৪) (এই বিধান কৰা হ'ল,) ব্যভিচাৰীয়ে

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ
فَاتَّبَعَ حِسَابَهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٨﴾

يَعُ ۖ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١١٩﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
لِّكَلِّمُكَ تَدَكَّرُوهُنَّ ﴿٢﴾

الزَّانِيَةَ وَالزَّانِيَ فَاجْلِدْهُمَا بِمِائَةِ
جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْ كُفْرَهُمَا زَانِيَةً فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ
كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلِيَشْهَدَ عَلَيْهِمَا
طَائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾

الزَّانِيَ لَا يَكْفُرُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةَ

ব্যভিচাৰিণী নাইবা অংশীবাদিনীত ভিন্ন (সতী তিৰোতাক) বিয়া কৰাব নোৱাৰে; আৰু ব্যভিচাৰিণীকো ব্যভিচাৰী নাইবা অংশীবাদীত ভিন্ন আন পুৰুষে বিয়া কৰাব নোৱাৰে; এনে বিবাহ-সম্বন্ধ বিশ্বাসীসকলৰ কাৰণে অবৈধ কৰা হ'ল।

৫) আৰু যিবিলাকে সতী তিৰোতাবিলাকৰ (চৰিত্ৰ) সম্বন্ধে মিছা অপবাদ ৰটায়, আৰু (সেই সম্বন্ধে) চাৰিজন সাক্ষীও উপস্থিত কৰিব নোৱাৰে, সিহঁতৰ প্ৰতিজনকে আশি কোব বেত মাৰিবা; তদুপৰি আগলৈ কেতিয়াও সিহঁতৰ সাক্ষী গ্ৰহণ নকৰিবা; এনেবিলাকেই হৈছে সীমালঙ্ঘনকাৰী;—

৬) সেইবিলাকক এৰি যিবিলাকে এনে কাম কৰাৰ পাছত অনুশোচনা কৰে আৰু ভাস্কৰ-সংশোধন কৰে; তেনে অৱস্থাত আল্লা নিশ্চয় শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দয়াবান।

৭) আৰু যিবিলাকে নিজ পত্নীবিলাকৰ (চৰিত্ৰ) সম্বন্ধে মিছা অপবাদ ৰটায়, আৰু নিজৰ বাহিৰে সিহঁতৰ আন কোনো সাক্ষী নোলায়, সিহঁতৰ এজনৰ সাক্ষ্যদান এইৰূপঃ সি চাৰিবাৰ আল্লাৰ শপত খাই এই বুলি ক'ব, সি নিশ্চয় অপবাদ দিয়াত সত্যবাদী।

৮) আৰু পঞ্চম বাৰ (শপত খাই) এইদৰে ক'ব, যদি সি মিছা অপবাদ দিছে তেন্তে তাৰ ওপৰত পৰিব আল্লাৰ অভিসম্পাত।

৯) আৰু সেই পত্নীয়ে চাৰিবাৰ আল্লাৰ শপত খাই যদি এই বুলি কয়, তাইৰ পতি (অপবাদ দিয়াত) নিশ্চয়, একেবাৰে মিথ্যাবাদী, ই তাইৰ পৰা শাস্তি আঁতৰাই নিব।

لَا يَتْرِكُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرْمَةٌ ذَلِكَ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ ①

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَا يَأْتُوا بَأْرَبَعَةٍ
شُهَدَاءَ فَأُولَئِكَ جُلْدُهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا يَقْبَلُوا
لَهُمْ شَهَادَةٌ أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ②

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ اللَّهَ
عَفُورٌ رَحِيمٌ ③

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ
إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ
بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الضَّالِّينَ ④

وَالْخَامِسَةَ أَنَّ كَفَرَتْ اللَّهُ عَلَيْهَا وَإِنْ كَانَ مِنَ
الْكَاذِبِينَ ⑤

وَيَدْرَأُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَدَاتٍ
بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ⑥

১০) আৰু পঞ্চম বাৰ (শপত খাই) এইদৰে ক'ব, যদি তাইৰ পতি (অপবাদ দিয়াত) সত্যবাদী তেন্তে তাইৰ ওপৰত পৰিব আল্লাৰ ক্ৰোধ।

وَالْحَامِصَةَ أَنْ غَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ
الضَّادِّقِينَ ⑩

১১) আৰু তোমালোকৰ প্ৰতি আল্লাৰ কৃপা আৰু তেওঁৰ কৰুণা নোহোৱা হ'লে (তোমালোকৰ সৰ্ববনাশ ঘটিল হেতেন :) আৰু কোনো সন্দেহ নাই আল্লা শ্ৰেষ্ঠ কৃপাদৃষ্টি কৰোঁতা, মহাজ্ঞানী।

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ
تَوَّابٌ حَكِيمٌ ⑪

১২) বাস্তৱতে যিবিলাকে অলীক অপবাদ সাজি (বিবি 'আয়েশ্বাক) দুৰ্নাম কৰিছিল সিহঁত তোমালোকক, মাজৰেই এদল; এই ধৰণৰ অপবাদ প্ৰচাৰ তোমালোকৰ নিমিত্তে অপকাৰী বুলি বোধ নকৰিবা; বৰং ই তোমালোকৰ নিমিত্তে উপকাৰী হে। সিহঁতৰ মাজৰ একোজনে যি পাপ অৰ্জন কৰিছে সি তাৰ প্ৰতিফল পাব; আৰু সিহঁতৰ মাজৰ যিজনে এনে কুকাৰ্য্যত প্ৰধান অংশ গ্ৰহণ কৰিছিল সেইজনে ভোগ কৰিব গুৰুতৰ শাস্তি।

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِآيَاتِكِ غَضَبٌ مِنْكُمْ لَاسْمُوهَ
شَرًّا لَكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِمَّا أَلْتَسَبَ
مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ⑫

১৩) সেই অলীক অপবাদ যেতিয়া তোমালোকৰ কাণত পৰিল, বিশ্বাসী আৰু বিশ্বাসিনীসকলে নিজ দলৰে মানুহৰ সন্মুখে কিয় ভাল ধাৰণা নকৰিলে, আৰু (শুনা মাত্ৰ) এইদৰে নক'লে, এনে অপবাদ দেখাতেই মিছা?

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ
بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ⑬

১৪) সিহঁতে এই অভিযোগ (সঁচা বুলি) প্ৰমাণ কৰিবলৈ কিয় চাৰিজন সাক্ষী উপস্থিত নকৰিলে? গতিকে যিহেতু সিহঁতে সাক্ষী উপস্থিত কৰা নাই আল্লাৰ ওচৰত সিহঁত স্বয়ং মিথ্যাবাদী।

لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا
بِالشَّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ⑭

১৫) আৰু ইহকালত আৰু পৰকালত তোমালোকৰ প্ৰতি আল্লাৰ কৃপা আৰু তেওঁৰ কৰুণা নোহোৱা হলে তোমালোক যি অযথা আলোচনাত পৰিছিল তাৰ বাবে তোমালোকক নিশ্চয় ডাঙৰ শাস্তিয়ে স্পৰ্শ কৰিলেহেঁতেন।

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَ
الْآخِرَةِ لَسَأْتُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑮

১৬) চোৱাঁ, এনে কথাকে তোমালোকে নিজৰ জিভাৰে উচ্চাৰণ কৰিছিল, আৰু নিজ মুখেৰে সেই কথাৰ প্ৰচাৰ কৰিছিল। যি বিষয়ে (সত্য) জ্ঞান তোমালোকৰ সমূলি নাছিল। আৰু অলীক অপবাদ ৰটোৱা তোমালোকে সামান্য দোষ বুলি জ্ঞান কৰিছিল, অথচ আল্লাৰ ওচৰত সি আছিল অত্যন্ত গুৰুতৰ ব্যাপাৰ।

إِذْ تَلَقَوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ يَا فَأُوَاهِكُمْ مَا كَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسِبُونَهُ هَيِّئًا ۗ وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾

১৭) আৰু যেতিয়া তেনে অসৎ কথা তোমালোকৰ কাণত পৰিছিল তেতিয়াই এইদৰে নকলা কয়, আমাৰ কাৰণে ই যুগুত নহয় যে এই কথা ইফালে সিফালে কৈ ফুৰোঁ? হে আল্লা, তুমিয়ে পৰম পৱিত্ৰ! এনে মিছা অপবাদ কি গুৰুতৰ!

وَلَوْلَا إِذْ سَعَيْنَاهُ فُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَكَلِمَ بِهِذِهِ ۗ سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿١٧﴾

১৮) তোমালোকক আল্লাই এই উপদেশ দিছে, তোমালোকে এনে (গৰ্হিত) কাৰ্যাৰ পিনে আকৌ কেতিয়াও যেন ঘূৰি নাহা, যদিহে তোমালোক (যথার্থতে) বিশ্বাসী।

يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٨﴾

১৯) আৰু আল্লাই তোমালোকৰ আগত নিদৰ্শনসমূহ ফটফটীয়াকৈ বৰ্ণনা কৰে; আৰু আল্লা সৰ্ব্বজ্ঞাতা, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٩﴾

২০) বাস্তৱিকতে যিবিলাকে ইয়াকে ভাল পায় যে বিশ্বাসীসকলৰ মাজত নিৰ্গত কথাৰ প্ৰচাৰ হয় সিহঁতে ভোগ কৰিব যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি, ইহলোকত আৰু পৰলোকত; আৰু (স্মৰণ থাকে যেন) আল্লাই সকলো জানে কিন্তু তোমালোকে নাজানা।

إِنَّ الَّذِينَ يُجِبُونَ أَنْ تَشِيْعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾

২১) আৰু তোমালোকৰ প্ৰতি আল্লাৰ কৃপা আৰু তেওঁৰ কৰুণা নোহোৱা হলে (তোমালোকৰ সৰ্বনাশ হ'লহেঁতেন): আৰু নিশ্চয় আল্লা স্মেহময়, পৰম দানশীল।

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رُوْفٌ رَحِيمٌ ﴿٢١﴾

২২) হে বিশ্বাসীসকল, স্বয়তানৰ পদসমূহৰ অনুসৰণ নকৰিবা: আৰু যেয়ে স্বয়তানৰ পদসমূহৰ অনুসৰণ কৰে (সি জানিব লাগে) যিবোৰ কাৰ্য্য নিৰ্গত আৰু নিকৃষ্ট কেৱল সেইবোৰকেহে কৰিবলৈ নিশ্চয় স্বয়তানে আদেশ দিয়ে আৰু তোমালোকৰ প্ৰতি আল্লাৰ কৃপা আৰু তেওঁৰ কৰুণা নোহোৱা হলে, তোমালোকৰ মাজৰ কোনেও কেতিয়াও পৰিত্ৰতা লাভ কৰিব নোৱাৰিলেহেঁতেন: কিন্তু আল্লাইহে যাকে ইচ্ছা তাকে পৰিত্ৰ কৰে: আৰু আল্লা শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্ব্বজ্ঞাত।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢﴾

২৩) আৰু তোমালোকৰ মাজত যিবোলাক সম্পদশালী আৰু সঙ্গতিসম্পন্ন তেওঁলোকে যেন নিজ আত্মীয়স্বজনক আৰু দীন-দুখীয়াবিলাকক আৰু আল্লাৰ পথত দেশত্যাগ কৰোঁতাবিলাকক ধন বায় কৰি সহায় নকৰিবলৈ শপত নাখায়: বৰং তেওঁলোকৰ পক্ষে এয়ে উচিত, তেওঁলোকে যেন (অপৰাধীৰ) অপৰাধ মাজ্জনা কৰে আৰু (লোকৰ) দোষ নধৰে। তোমালোকৰ দোষ আল্লাই যদি মাজ্জনা কৰে তোমালোকে ভাল নোপোৱা নে? কিয়নো আল্লা শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দয়াময়।

وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالسَّكِينِ وَالرُّهْمِيِّنَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِيَعْفُوا وَلِيَصْفَحُوا أَلَا يُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٣﴾

২৪) যিবোলাকে সতী-সাদী বিশ্বাসিনীসকলক অনায়ভাৱে দুৰ্নাম কৰি ফুৰে, অথচ তেওঁলোকে সেই বিষয়ে অজ্ঞাত, সিহঁতৰ ওপৰত পৰিব (আল্লাৰ) অভিসম্পাত, ইহসংসাৰত আৰু পৰলোকতো: আৰু সিহঁতে ভোগ কৰিব লাগিব বিষম শাস্তি।

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٤﴾

২৫) (পাৰ্থীৰ জীৱনত) সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল সেই সম্বন্ধে সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে সেই দিনা সাক্ষী দিব সিহঁতৰ হাতবোৰে, আৰু সিহঁতৰ ভৰিবোৰে।

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَيْدِيهِمْ وَأَجْزَامُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾

২৬) আৰু সিহঁত যি প্ৰতিদানৰ যোগ্য তাকে আল্লাই সেইদিনা সিহঁতক পূৰ্ণমাত্ৰাই দিব, আৰু (তেতিয়া) সিহঁতে জানিব পাৰিব, নিশ্চয় আল্লাই জাজ্বল্যমান, পৰম সত্য।

يَوْمَئِذٍ يُؤْتِيهِمُ اللَّهُ بِهَيِّمٍ الْحَقِّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ
اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْبَينُ ﴿٢٦﴾

২৭) অপৰিত্ৰ তিৰোতাবিলাক অপৰিত্ৰ পুৰুষবিলাকৰ যোগ্য আৰু অপৰিত্ৰ পুৰুষবিলাক অপৰিত্ৰ তিৰোতাবিলাকৰ যোগ্য; আৰু পৰিত্ৰ তিৰোতাবিলাক পৰিত্ৰ পুৰুষবিলাকৰ যোগ্য আৰু পৰিত্ৰ পুৰুষবিলাক পৰিত্ৰ তিৰোতাবিলাকৰ যোগ্য। সিহঁতে যি অসঙ্গত কথা প্ৰচাৰ কৰি ফুৰিছে সেই সম্বন্ধে তেওঁলোক (সমুলি) নিন্দোষ; তেওঁলোকৰ নিমিত্তে থাকিব (আল্লাৰ) মাৰ্জ্জনা আৰু সন্মানজনক জীৱিকা।

الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ
الطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ ۗ أُولَئِكَ
مَبْرُؤُونَ مِمَّا يَقُولُونَ ۗ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ
كَرِيمٌ ﴿٢٧﴾

২৮) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোক নিজ ঘৰবোৰত ভিন্ন পৰৰ ঘৰবোৰৰ ভিতৰলৈ সোমাই নেযাবা, যেতিয়ালৈকে (সোমাবলৈ) অনুমতি নোলোৱা; আৰু (সোমাবৰ আগতে) ঘৰৰ গৰাকীহঁতক চালাম জ্ঞাপন কৰিবা; এই ধৰণৰ আচাৰ তোমালোকৰ নিমিত্তে মঙ্গলজনক, যদিহে তোমালোকে উপদেশ গ্ৰহণ কৰা।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ
حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ۗ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٨﴾

২৯) আৰু যদি সেই ঘৰবোৰত তোমালোকে এজনকো দেখা নোপোৱা তেন্তে তাৰ ভিতৰলৈ সোমাই নেযাবা, যেতিয়ালৈকে (সোমাবৰ) অনুমতি তোমালোকক দিয়া নহয়; আৰু যদি তোমালোকক কোৱা হয়, (এতিয়ালৈ) উভতি যোৱা গৈ, তেন্তে উভতি যাবা: সেয়ে তোমালোকৰ পক্ষে অধিকতৰ পৰিত্ৰ; আৰু তোমালোকে যি কামকে কৰা সেই সম্বন্ধে আল্লা পৰিজ্ঞাত।

فَإِنْ لَمْ تَجِدْ فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ
لَكُمْ ۗ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ اذْجِعُوا فَارْجِعُوا ۗ هَٰذَا زَكَاةٌ لَّكُمْ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

৩০) মানুহ নথকা এনে ঘৰবোৰৰ ভিতৰলৈ য'ত তোমালোকৰ কিছু বস্তু-বাহানি আছে, সোমাই

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ

যোৱাত তোমালোকৰ একো দোষ নাই; আৰু তোমালোকে যিহকে প্ৰকাশ কৰা, আৰু যিহকে গোপন ৰাখা সকলো আল্লাই জানে।

فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٥١﴾

৩১) (হে মহম্মদ,) বিশ্বাসী পুৰুষসকলক কোৱাঁ, (নাৰীৰ সম্মুখত) তেওঁলোকে যেন নিজৰ নয়নসমূহ অৱনত কৰি ৰাখে, আৰু নিজৰ গুপ্ত অঙ্গবিলাকৰ সংৰক্ষণ কৰে; সেয়ে তেওঁলোকৰ পক্ষে অধিকতৰ পৱিত্ৰ: তেওঁলোকে যি কাৰ্য্য সমাধা কৰে সেই সম্বন্ধে আল্লা নিশ্চয় অৱগত।

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّونَ مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُونَ فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنْ اللَّهُ حَيُّرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٥١﴾

৩২) আৰু বিশ্বাসিনীবিলাকক কোৱাঁ, তেওঁলোকেও যেন (পুৰুষৰ সম্মুখত) নিজৰ দৃষ্টি অৱনত কৰে, আৰু নিজৰ গুপ্ত অঙ্গসমূহৰ সংৰক্ষণ কৰে, আৰু (কাম কৰোঁতে) শৰীৰৰ যিখিনি অংশ আপোনা আপুনি ওলাই পৰে তাৰ বাহিৰে যেন নিজৰ আভৰণ প্ৰকাশ নকৰে; আৰু তেওঁলোকে যেন নিজৰ ওৰণিৰে নিজৰ বুকু ঢাকি ৰাখে; আৰু আনৰ সম্মুখত যেন নিজৰ আভৰণ প্ৰকাশ নকৰে, এইবিলাকক এৰি—নিজৰ স্বামী-বিলাক, বা নিজৰ স্বামীবিলাকৰ অইন পুতেকবিলাক, বা নিজৰ ভাই-ককাইবিলাক, বা নিজৰ ভতিজা বা ভাগিনবিলাক, বা নিজৰেই তিৰোতাবিলাক, বা তেওঁলোকৰ সোঁ-হাতৰ অধীনত থকা দাসবিলাক, বা কামপ্ৰবৃত্তিবিহীন পুৰুষ ভৃত্যবিলাক, বা এনে শিশুবিলাক যিবিলাকৰ তিৰোতাৰ গোপনীয় অঙ্গৰ বিষয়ে কোনো জ্ঞান নাই; আৰু তেওঁলোকে যেন এনেভাৱে খোজ নাকাঢ়ে যাতে তেওঁলোকৰ যি অলঙ্কাৰ আবৰণীয় সি ওলাই পৰে। আৰু হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোক সকলোৱে আল্লাৰ ফালে ঘূৰি আহা, যাতে তোমালোক কৃতার্থ হ'ব পাৰা।

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلَا يَضْرِبْنَ بِخِبْرَتِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يَبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّبِيعِينَ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَابَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتَوَنَّبُوا إِلَى اللَّهِ حَيْثُ أَتَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ لَعَلَّكُمْ تَقْلِحُونَ ﴿٥٢﴾

৩৩) আৰু তোমালোকৰ মাজৰ যি তিৰোতা-

وَأَكْرَهُوا إِلَيَّ مِنَ الضَّالِّينَ مِنْ عِبَادِكُمْ

বিলাকৰ স্বামী নাই সেইবিলাকৰ আৰু নিজৰ চৰিত্ৰবান দাস আৰু দাসীবিলাকৰো বিয়া কৰাবৰ ব্যৱস্থা কৰিবা; যদি সিহঁত অভাৱগ্ৰস্ত, আল্লাই নিজ কৃপাশুণে সিহঁতক অভাৱহীন কৰিব, আৰু আল্লা সঙ্গতিসম্পন্ন, সৰ্বব্ৰহ্মতা।

৩৪) আৰু যিবিলাকৰ বিয়া কৰাবৰ একেবাৰে সঙ্গতি নাই সেইবিলাকে যেন, সিহঁতক আল্লাই নিজ কৃপাশুণে অভাৱহীন কৰালৈকে, আত্মসংযম কৰে। আৰু যিবিলাক তোমালোকৰ সোঁ-হাতৰ অধীন সেইবিলাকে যদি মুক্তি-পত্ৰ বিচাৰে তেনে পত্ৰ সিহঁতক লিখি দিবা, যদি এনে কাৰ্য্য সিহঁতৰ পক্ষে মঙ্গলজনক বুলি তোমালোকে জানিব পাৰা; আৰু (তদুপৰি) যি আল্লাৰ ধন-সম্পদ তোমালোকক আল্লাই দান কৰিছে তাৰে পৰা সিহঁতকো (প্ৰয়োজন মতে) কিছু দিবা। আৰু যদি তোমালোকৰ কুমাৰী দাসীবিলাকে (বিবাহ-সম্বন্ধত আবদ্ধ হৈ) নিজৰ সতীত্ব ৰক্ষা কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তোমালোকে পাৰ্থিৱ জীৱনৰ অলপীয়া সুখ-সম্পদ লাভ কৰিবৰ অৰ্থে সিহঁতক ব্যভিচাৰ-বৃত্তি গ্ৰহণ কৰিবলৈ বাধ্য নকৰিবা; আৰু যদি কেও সিহঁতক এনে কু-কৰ্ম্ম কৰিবলৈ বাধ্য কৰে, তেন্তে সেই কুমাৰী দাসীবিলাকৰ প্ৰতি নিশ্চয় আল্লা শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দয়াময়।

৩৫) আৰু স্বৰূপতে আমি তোমালোকৰ প্ৰতি অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ বহু স্পষ্টকাৰী নিদৰ্শন, আৰু তোমালোকৰ পূৰ্ববৰ্ত্তীবিলাকৰ বৃত্তান্ত, আৰু ধৰ্ম্মপৰায়ণ সকলৰ নিমিত্তে উপদেশ।

৩৬) আল্লা আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ জেউতি; তেওঁৰ জেউতিৰ উপমা এনে,—ওখ ঠাই বস্তি থোৱাৰ ঠোকত এটি প্ৰদীপ যেন জ্বলি আছে; সেই প্ৰদীপ আছে কাঁচৰ এটা খাপৰ ভিতৰত, যি

وَأَمَّاكُمْ إِن يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾

وَلَيْسَتُغْنِيهِمُ الَّذِينَ لَا يُجِدُونَ رِكَامًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ
اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتُغُونَ الْكِتَابَ مِنَّا مَكَتَ
أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَالَّذِينَ
مِنْ قَالِ اللَّهُ الَّذِينَ اسْكُرُوا وَلَا تَكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ
عَلَى الْبِعَاءِ إِنْ أَرَدْتُمْ تَحَصِّنًا لَتَبْتَغُوا عَرْضَ الْحَيَاةِ
الَّذِينَ يَأْتُونَ وَمَنْ يَكْرِهُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ الْإِذْهِارِ
عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٥﴾

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَمَثَلًا لِقَوْمِ الَّذِينَ
خَلَعُوا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِ مِشْكَاةٍ فِيهَا
مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ

উজ্জ্বল তৰাৰ দৰে তিৰবিবাই আছে; সেই প্ৰদীপ জ্বলোৱা হৈছে মঙ্গলময় এজোপা জইতুন গছৰ তেল দি, যি পূৰ্ব দিশৰো নহয় আৰু পশ্চিম দিশৰো নহয়; সেইজোপা গছৰ তেল অগ্নিয়ে স্পৰ্শ নৌ কৰোতেই জ্বলি উঠে জেউতিৰ ওপৰত জেউতি; আল্লাই যাকে ইচ্ছা তাকে নিজা জেউতিৰ ফালে পথ প্ৰদৰ্শন কৰে, আৰু মানৱজাতিৰ নিমিত্তে আল্লাই উপমাসমূহ ব্যক্ত কৰে; আৰু আল্লা সকলো বিষয়ে পৰিজ্ঞাত।

৩৭) এনে প্ৰদীপ জ্বলোৱা হয়) সেই আলয়-সমূহত যাৰ সম্বন্ধে আল্লাই আদেশ দি থৈছে যে সেইবিলাকক সন্মানিত কৰা হ'ব, আৰু তাতে তেওঁৰ নাম স্মৰণ কৰা হ'ব। আৰু সেই আলয়সমূহৰ ভিতৰত লোকে তেওঁৰ পৱিত্ৰতাৰ (পুৱা আৰু সন্ধিয়া) কীৰ্ত্তন কৰিব,

৩৮) এনে (ধৰ্ম্মপৰায়ণ) মানুহবিলাকে যিবিলাকৰ মন বেহা-বেপাৰে আৰু বেচা-কিনাই আল্লাৰ স্মৰণ, আৰু নমাজ অনুষ্ঠান, আৰু জকাত দানৰ পৰা বিচলিত নকৰে; তেওঁলোকে সেইদিনলৈ ভয় ৰাখে যিদিনা অন্তৰসমূহ আৰু নয়নসমূহ উলটি যাব।

৩৯) অৱশেষত যিবোৰ উৎকৃষ্ট কাৰ্য্য তেওঁলোকে কৰিছিল সেইবোৰৰ উচিত প্ৰতিদান আল্লাই তেওঁলোকক দিব, আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰতি নিজ কৃপাৰ ভাগ বৃদ্ধি কৰিব, আৰু আল্লাই যাকে ইচ্ছা তাকে অপৰিমিত জীৱিকা প্ৰদান কৰে।

৪০) আৰু যিবিলাক অবিশ্বাসী, সিহঁতৰ কাৰ্য্যসমূহ মৰুভূমিৰ মৰীচিকাৰ সদৃশ; তাকে তৃষ্ণাতুৰ এজনে পানী বুলি অনুমান কৰে; পিছত যেতিয়া সি তাৰ ওচৰ চাপেহি সি দেখে তাত

ذُرِّيُّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْكِيَّةٍ
وَلَا غَرَبِيَّةٍ يُبَادُّ زَيْتُهَا يُضَيُّ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ
نَارُ نُوْرٍ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ
وَيَضْرِبُ اللهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

فِي بُيُوتٍ أُذِنَ لِلَّهِ أَنْ تَرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ
يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٨﴾

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ
وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يُحَافِظُونَ يَوْمًا
تَنْقَلِبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٩﴾

لِيَجْزِيََهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَرْزُقَهُمْ مِنْ
فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَرْدُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيَعَةٍ يَتَخَسِبُهَا
الظَّلْمَانُ مَاءً حَسْبًا إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ

একোকে নাই, বৰং সেই স্থলত নিজৰ সম্পৃক্তত সি আল্লাকহে পায়। তেতিয়া আল্লাই তাক তাৰ যি প্ৰাপ্য পূৰ্ণমাত্ৰাই প্ৰদান কৰে; আৰু লেখ লোৱাত আল্লা বেগৰস্ত।

৪১) অথবা (তাৰ অৱস্থা) সেই যোৰ অন্ধকাৰৰ অনুৰূপ যি গভীৰ সাগৰক আবৃত কৰে, তৰঙ্গৰ ওপৰত তৰঙ্গ; তাৰে ওপৰত মেঘমালা: কি যোৰ অন্ধকাৰ, এটা স্তৰৰ ওপৰত আৰু এটা স্তৰ: সি যদি নিজৰ হাত এখন উলিয়ায় তাকো সি প্ৰায় দেখা নাপায়; আৰু যাঁক আল্লাই নিজে পোহৰলৈ নানে সি কেতিয়াও পোহৰৰ ভাগ লভিব নোৱাৰে।

৪২) তুমি চিন্তা কৰা নাই নে, আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত থকা সকলো প্ৰাণীয়ে আৰু পক্ষীবিলাকেও নিজৰ পাখি মেলি জাক বান্ধি উৰি আল্লাৰেই পৱিত্ৰতাৰ কীৰ্ত্তন কৰে; স্বৰূপতে সিহঁতৰ প্ৰত্যেকৰে নিজ নিজ উপাসনা আৰু স্তুতিৰ জ্ঞান আছে; আৰু সিহঁতৰ কাৰ্য্য সম্বন্ধে আল্লা পৰিজ্ঞাত।

৪৩) আৰু আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ ৰাজত্ব একমাত্ৰ আল্লাৰেই আৰু আল্লাৰেই ফাললৈ হ'ব (সকলোৰে) প্ৰত্যাবৰ্ত্তন।

৪৪) তুমি লক্ষ্য কৰা নাই নে, আল্লাই মেঘমালাক কেনেকৈ পৰিচালন কৰে, আৰু সেইবোৰক কেনেকৈ সংযোজিত কৰে; পিছত কেনেকৈ সেইবোৰক দ'ম বান্ধি গোট খুৱায়; তাৰ পিছত সেইবোৰৰ মাজৰ পৰা তেওঁ কেনেকৈ বৰষুণ পেলায় তুমি দেখা পাবা; আৰু তেওঁ আকাশৰ পৰা এনে পৰ্ব্বত-তুলা মেঘবাশি নমাই আনে যি শিলৰে পৰিপূৰ্ণ; তাৰ দ্বাৰা তেওঁ যাকে ইচ্ছা তাকে আঘাত কৰে, আৰু যাৰ পৰা ইচ্ছা তাৰ পৰা

اللَّهُ عِنْدَهُ قُوَّةُهُ حِسَابُهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤١﴾

أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لَمِيٍّ يَنشَهُ مَوْجٌ مِّن قُوَّةٍ مَّوْجٌ مِّن قُوَّةٍ
سَكَابُطٌ ظَلَمَتْ بَعْضَهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ
لَمْ يَكِدْ يَرِيهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا
لَهُ مِن نُّورٍ ﴿٤٢﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْبِغُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالظُّيُورُ صَفَّتْ كُلُّ قَدْ عِلْمَ صَلَاتِهِ وَتَسْبِيحِهِ
وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٣﴾

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٤﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزَيِّجُ سَكَابًا ثُمَّ يُولِفُ بَيْنَهُ ثُمَّ
يَجْعَلُهُ رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلْمِهِ وَ
يُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ
بِهِ مَن يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَن مَّن يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا

সেই শিলা-বৃষ্টি আঁতৰাই নিয়ে; তেওঁৰ বিজুলীৰ চক্ৰমকনিয়ে নয়নসমূহৰ দৃষ্টি প্ৰায় কাঢ়ি নিয়ে।

بَرِّقَ بِهِ يَدُ هَبُّ بِالْأَبْصَارِ ﴿٣٧﴾

৪৫) নিশা আৰু দিনক আল্লাই পৰস্পৰৰ অনুবৰ্ত্তী কৰিছে; ইয়াত একো সন্দেহ নাই, তাৰে মাজত আছে দৃষ্টিশালীসকলৰ নিমিত্তে (বহু) উপদেশ।

يُقَلِّبُ اللَّهُ الْآيَاتِ وَالنَّهَارَاتِ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٣٨﴾

৪৬) আৰু আল্লাই সকলো প্ৰাণীকে পানীৰ দ্বাৰা সৃজন কৰিছে; তাৰে মাজৰ কিছুমানে পেটত ভৰ দি বগাই চলে; আৰু সেইবিলাকৰ কিছুমানে ভৰিৰে চলে; আৰু আন কিছুমান আছে যিবিলাকে চাৰিখন ভৰিৰে চলে। আল্লাই যি ইচ্ছা তাকেই সৃষ্টি কৰে; নিশ্চয় সকলো বস্তুৰে ওপৰত আছে আল্লাৰ মহান ক্ষমতা।

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

৪৭) স্বৰূপতে আমি অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ সুস্পষ্টকাৰী নিদৰ্শনসমূহ; আৰু যাকে ইচ্ছা তাকে আল্লাই সজ বাটেদি লৈ যায়।

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٠﴾

৪৮) আৰু সিহঁতে (ডাঠি) কয়, আমি আল্লাত আৰু বচলজনাত বিশ্বাস কৰিছোঁ, আৰু আমি দুয়োৰো বাধ্যতা স্বীকাৰ কৰিছোঁ; অথচ সিহঁতৰেই এদল এনে কথা কোৱাৰ পাছতো ঘূৰি যায়; আৰু সিহঁত প্ৰকৃততে বিশ্বাসী নহয়।

وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرُّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤١﴾

৪৯) আৰু যেতিয়া সিহঁতক আল্লাৰ আৰু বচলৰ ফাললৈ আহ্বান কৰা হয়, যাতে তেওঁ (বচলে) সিহঁতৰ মাজত বিচাৰ কৰে, চোৱাঁ, সিহঁতৰ মাজৰ এদল (বিমুখ হৈ) উলটি যায়।

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾

৫০) কিন্তু সত্য সিহঁতৰ পক্ষে বুলি যদি সিহঁতে ভাবে, সিহঁতে তেওঁৰ ওচৰলৈ ল'ৰি আহে নিজকে সমৰ্পণ কৰিবলৈ।

وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٤٣﴾

৫১) কি! সিহঁতৰ অন্তৰসমূহত ব্যাধি আছে নে, নাইবা সিহঁত সংশয়ত পৰিছে নে, নাইবা সিহঁতে ইয়াকে আশঙ্কা কৰিছে নে, যে আল্লাই আৰু তেওঁৰ বচুলে সিহঁতৰ প্ৰতি অন্যায় বিচাৰ কৰিব? নহয়, অন্যায়কাৰী সিহঁত নিজেই।

৫২) যেতিয়া বিশ্বাসীসকলক আল্লা আৰু তেওঁৰ বচুলৰ ফাললৈ আহ্বান জনোৱা হয়, যাতে তেওঁলোকৰ মাজত তেওঁ বিচাৰ কৰে, উত্তৰত তেওঁলোকে একেধাৰ কথা কয়, আমি মন দি শুনিছোঁ আৰু বাধ্যতা স্বীকাৰ কৰিছোঁ। আৰু এইসকলেই সফল-মনোৰথ।

৫৩) আৰু যিসকলে আল্লা আৰু তেওঁৰ বচুলৰ বাধ্য হয়, আৰু আল্লালৈ ভয় ৰাখে, আৰু তেওঁৰ কাৰণে পাপৰ পৰা নিবৃত্ত থাকে সেইসকলেইহে কৃতার্থ।

৫৪) আৰু (যিবিলাক কপটাচাৰী) সিহঁতে বুকু ডাঠি আল্লাৰ নাম লৈ শপত খায়, যদি তুমি সিহঁতক আদেশ দিয়া, সিহঁতে নিশ্চয় দেশ ত্যাগ কৰি ওলাই পৰিব। তুমি কোৱাঁ, তোমালোকে শপত নাখাবা; বৰং সঙ্গতভাৱে বাধ্য হৈ থকাটোৱে শ্ৰেয়ঃ; তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰা সেই বিষয়ে আল্লা নিশ্চয় পৰিজ্ঞাত।

৫৫) (হে মহম্মদ,) তুমি আদেশ দিয়া, আল্লাৰ বাধ্য হৈ থাকাঁ, আৰু বচুলৰো বাধ্যতা স্বীকাৰ কৰাঁ। কিন্তু যদি তোমালোক ঘূৰি যোৱা, তেন্তে যি ভাৰ বচুলজনাৰ ওপৰত ন্যস্ত কৰা হৈছে তেওঁ তাকে বহন কৰিব, আৰু তোমালোকৰ প্ৰতি যি ভাৰ অৰ্পণ কৰা হৈছে তাকে বহন কৰা তোমালোকৰ কৰ্ত্তব্য; কিন্তু যদি তেওঁৰ বাধ্য হোৱা তোমালোকে সুপথ লাভ কৰিবা; আৰু

أَفِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحْيِفَ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولَهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥١﴾

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ
لِيَعْلَمَ بِهِمْ أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥٢﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَّقِ اللَّهَ وَتَقَى
هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٥٣﴾

وَأَقْسُوا بِاللَّهِ جَهْدَ آيَاتِهِمْ لَكِنِ أَمْرُهُمْ يُرْحَمُ
قُلْ لَا تَقْسُوا طَاعَةَ مَعْرُوفَةَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا
عَلَيْهِ مَا حِيلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حِيلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوا

(জানি ৰাখা) মানুহক স্পষ্টকৈ (আল্লাৰ) বাণী জ্ঞাপন কৰাত ভিন্ন ৰচুলৰ ওপৰত একো দায়িত্ব নাই।

تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ الْبَيِّنُ ﴿٥٨﴾

৫৬) তোমালোকৰ মাজৰ যিসকলে (আল্লাত) বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে আৰু সজ কাম কৰে তেওঁলোকক আল্লাই প্ৰদান কৰিছে এই প্ৰতিশ্ৰুতি। নিশ্চয় তেওঁ তেওঁলোকক পৃথিৱীত আধিপত্য দান কৰিব যেনেকৈ তেওঁলোকৰ পূৰ্ববৰ্ত্তীবিলাকক তেওঁ আধিপত্য দান কৰিছিল; আৰু তেওঁলোকৰ কাৰণে তেওঁ যি ধৰ্ম্ম বাচি দিছে তাকে তেওঁ নিশ্চয় তেওঁলোকৰ কাৰণে সুপ্ৰতিষ্ঠিত কৰিব; আৰু তেওঁলোকৰ ভীতিৰ পিছত তেওঁ তাৰ সলনি নিশ্চয় তেওঁলোকক অভয় আৰু শাস্তি প্ৰদান কৰিব। তেওঁলোকে একমাত্ৰ মোৰেই উপাসনা কৰিব, মোৰ সৈতে কোনো বস্তুকে অংশী নাপাতি। কিন্তু এনে সুখ-শাস্তি লাভ কৰাৰ পাছতো যিবিলাকে সত্য প্ৰত্যাখ্যান কৰিব সেইবিলাক (অবাধ্য) বিদ্ৰোহী।

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَبَيَّنَّا لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ لِيُحِبُّوا اللَّهَ وَأَحْسَنُوا لِقَابِ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الَّذِينَ هُمْ يُرِيدُونَ ﴿٥٧﴾

৫৭) এতেকে তোমালোকে নমাজ প্ৰতিষ্ঠিত কৰা আৰু জকাত দান কৰা আৰু ৰচুলৰ বাধ্য হৈ থাকিবা, অতি সম্ভৱ তোমালোকৰ প্ৰতি (আল্লাৰ) কৰুণা বৰ্ষণ হ'ব।

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٨﴾

৫৮) অবিশ্বাসীবিলাকে যে পৃথিৱীত (সদায়) পৰাক্ৰমী হৈ থাকিব এনে অনুমানকে নকৰিবা, কিয়নো সিহঁতৰ আশ্ৰয়-স্থল অগ্নিপূৰ্ণ নৰক, আৰু নৰকেই নিশ্চয় প্ৰত্যাবৰ্ত্তনৰ নিকৃষ্ট স্থান।

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ يَغِيغُ وَمَا لَهُمْ مِنَ النَّارِ وَلَيْسَ الْمُصِيدُ ﴿٥٩﴾

৫৯) হে বিশ্বাসীসকল, যিবিলাক তোমালোকৰ সৈ-হাতৰ অধীন আৰু তোমালোকৰ এনে সন্তান-সন্ততি যি সাবালক হোৱা নাই সিহঁত তোমালোকৰ সম্মুখত এই তিনি সময়ত আহিবলৈ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثٌ

হলে অনুমতি লোৱা উচিত—ৰাতি-পুৱাৰ নমাজৰ পূৰ্বে, আৰু-দুপৰীয়া (বিশ্ৰাম লগুতে) যেতিয়া তোমালোকে গাৰ কাপোৰ সোলোকাই থোৱা, আৰু নিশাৰ নমাজৰ পাছত; এই তিনিটা হৈছে তোমালোকৰ নিজনে থকা সময়; তাকে এৰি অইন সময়ত তোমালোকৰ আৰু সিহঁতৰ মাজৰ ইজনে সিজনৰ ওচৰলৈ অহা-যোৱা কৰাত কোনো দোষ নাই; তোমালোকৰ কাৰণে আল্লাই নিদৰ্শনসমূহ এইদৰেই সুস্পষ্ট কৰে; আৰু আল্লা সৰ্ব্বজ্ঞাতা, শ্ৰেষ্ঠজ্ঞানী।

৬০) কিন্তু যেতিয়া তোমালোকৰ সন্তান-সন্ততি সাবালক অৱস্থা পায়হি, সিহঁতে (খোটালিৰ ভিতৰত সোমাবৰ আগতে) অনুমতি লোৱা উচিত যেনেকৈ সিহঁততকৈ বয়সে ডাঙৰবিলাকে অনুমতি লয়। তোমালোকৰ কাৰণে আল্লাই নিজৰ নিদৰ্শনসমূহ এইদৰেই সুস্পষ্ট কৰে; আৰু আল্লা সৰ্ব্বজ্ঞাতা, শ্ৰেষ্ঠজ্ঞানী।

৬১) আৰু যিবিলাক বৃদ্ধা তিৰোতাৰ বিয়া কৰাৰ আৰু আশা নাই সেইবিলাকে যদি নিজৰ আভৰণ প্ৰদৰ্শন নকৰি গাৰ সাজপাৰ সোলোকাই থয় তাত কোনো দোষ নাই; কিন্তু যদি এনে কাৰ্য্যৰ পৰাও নিবৃত্ত থাকে সিহঁতৰ নিমিত্তে শ্ৰেয়ঃ; আৰু আল্লা পৰম শ্ৰোতা, সৰ্ব্বজ্ঞাতা।

৬২) অন্ধৰ একো দোষ নাই, আৰু খোৰাৰ একো দোষ নাই, আৰু নৰিয়াৰো একো দোষ নাই, আৰু তোমালোকৰ নিজৰো একো দোষ নাই, যদি তোমালোকে খোৱাবোৱা কৰা নিজৰ ঘৰত, নাইবা নিজ পিতৃসকলৰ ঘৰত, নাইবা নিজ মাতৃসকলৰ ঘৰত, নাইবা নিজ ভাইককাইহঁতৰ ঘৰত, নাইবা নিজ বাইভনীহঁতৰ ঘৰত, নাইবা নিজ দাদাইসকলৰ ঘৰত, নাইবা নিজ পেহী সকলৰ ঘৰত, নাইবা নিজ

مَرْتَبٌ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَصُونَ ثِيَابَكُمْ
فِي الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ
لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ
طَوُفُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٠﴾

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا
اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥١﴾

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا
فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ
مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٢﴾

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا
عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ
بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ
بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ

মোমাইসকলৰ ঘৰত, নাইবা নিজ মাহীসকলৰ ঘৰত, নাইবা (এনে ঘৰত) যাৰ চাৰিবোৰ আছে তোমালোকৰ হাতত, নাইবা তোমালোকৰ বিশ্বস্ত বন্ধুৰ ঘৰত; একেলগে খোৱাবোৱা কৰা নাইবা পৃথক ভাৱে তাত তোমালোকৰ একো দোষ নাই। কিন্তু ঘৰবোৰৰ ভিতৰলৈ সোমাবৰ লগে লগে পৰস্পৰৰ প্ৰতি আল্লাৰ সন্নিধানৰ পৰা চালাম জনাবা, আশীৰ্ব্বাদজনক, পৰিশুদ্ধ। তোমালোকৰ কাৰণে আল্লাই নিদৰ্শনসমূহ ফটফটিয়াকৈ বৰ্ণনা কৰে, তোমালোকে যেন (সকলো কথা) বুজিব পাৰা।

أَوْ يَبُوتَ عَتِكَ أَوْ يَبُوتَ أَحْوَالِكُمْ أَوْ يَبُوتَ خَلِيمٌ
أَوْ مَا مَلَكَتُمْ مَقَارِحَهُ أَوْ صَدَّ يَوْمَكُمُ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَبِينًا أَوْ أَشْتَانًا قَدْ أَدْخَلْتُمْ
يَبُوتًا فَسَلِمُوا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ حَيْثُ مِنْ عِنْدَ اللَّهِ
مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ يَبِّتُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾

৬৩) প্ৰকৃততে সেইকলেইহে বিশ্বাসী যিসকলে আল্লা আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ প্ৰতি বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে, আৰু সমাজ সম্পৰ্কীয় কোনো গুৰুতৰ কথাত ৰচুলৰ লগত ব্যস্ত থাকিলে তেওঁৰ অনুমতি নোলোৱাকৈ গুচি নাহে; যিসকলে (ওলাই যাবলৈ) তোমাৰ অনুমতি প্ৰাৰ্থনা কৰে সেইসকলেই প্ৰকৃততে আল্লা আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ প্ৰতি বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে। গতিকে তেওঁলোকে যদি নিজৰ কোনো সকামৰ কাৰণে যাবলৈ তোমাৰ অনুমতি বিচাৰে, তেওঁলোকৰ মাজৰ যাকে ইচ্ছা তাকে তুমি অনুমতি দান কৰিবা; আল্লা নিশ্চয় শ্ৰেষ্ঠ মাৰ্জ্জনাকাৰী, পৰম দানশীল।

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا
كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوا
إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ قَدْ آذَنُواكَ لِيُغْضِبَ شَأْنِهِمْ
فَإِذَنْ لَيْسَ شَيْئٌ مِنْهُمْ وَأَسْتَغْفِرُ لَهُمْ اللَّهُ إِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٧﴾

৬৪) তোমালোকৰ মাজৰ কিছুমান লোকক ৰচুলে আহ্বান কৰিলে তাক তোমালোকে ইজনে সিজনক আহ্বান কৰাৰ দৰে নাভাবিবা; যিবিলাকে তোমালোকৰ সূক্তৰ পৰা সুককা মাৰি পলাই যায় স্বৰূপতে আল্লাই সিহঁতক জানে। গতিকে যিবিলাকে তেওঁৰ আদেশৰ বিৰুদ্ধাচৰণ কৰে সিহঁতে যেন সাৱধান থাকে, হ'ব পাৰে সিহঁত পৰীক্ষাত পৰিব লগীয়া হয়, নাইবা (তাৰ ফলত) সিহঁতক যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তিয়ে স্পৰ্শ কৰে।

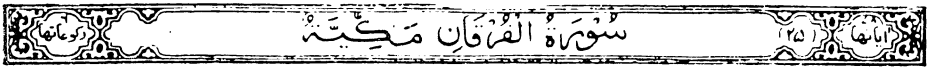
لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا
قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَسْتَلُونَ مِنْكُمْ وَإِذَا فُلِحُوا
الَّذِينَ يَخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ
يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾

৬৫) সাৱধান! আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত থকা সকলোৰে গৰাকী; যে আল্লা ইয়াত একো সন্দেহ নাই; তোমালোকে যি কামতেই লাগিবলৈ সক্ষম কৰিছা স্বৰূপতে তাক আল্লাই জানে। আৰু যিদিনা সিহঁতক তেওঁৰ ওচৰলৈ প্ৰত্যাবৰ্ত্তন কৰোৱা হ'ব সেইদিনা সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল সিহঁতক তেওঁ জানিবলৈ দিব, কিয়নো আল্লাই সকলো বিষয় ভালকৈ জানে।

الْاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَكَانَ عَلٰمَ مَا تَعْمَلُوْنَ
عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُوْنَ اِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا ۗ وَاللّٰهُ
يَعْلَمُ شَيْءًا عَلِيْمًا ﴿٦٥﴾

Chapter 25

Part 18

চূৰা ২৫

AL-FURQAN

আল-ফুৰ্কান : স্বতন্ত্র নিদৰ্শন মক্কাত অৱতীৰ্ণ

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ নামত।

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

২) আল্লা অতি মঙ্গলময়, যিজনে নিজ ভূতাৰ প্ৰতি স্বতন্ত্র নিদৰ্শন অৱতীৰ্ণ কৰিছে, যাতে তেওঁ সকলো জাতিৰ কাৰণে সতৰ্ককাৰী হ'ব পাৰে;

تَبٰرَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلٰى عَبْدِهِ لِيَكُوْنَ
لِلْعٰلَمِيْنَ نَذِيْرًا ﴿٢﴾

৩) যিজন আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ ৰাজত্বৰ অধিপতি; তেওঁ কোনো পুত্ৰ গ্ৰহণ কৰা নাই; আৰু ৰাজাশাসনত তেওঁৰ এজনো অংশী নাই; আৰু তেৱেঁই সকলো বস্তুকে সৃজন কৰিছে; তাৰ ললে লগে তেওঁ প্ৰতিটোৰে সীমা আৰু পৰিমাণৰ নিয়ন্ত্ৰণ কৰিছে।

الَّذِيْ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَلَمْ يَخْذْ وَلَدًا
ۗ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيْكٌ فِى الْمُلْكِ ۗ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ قَدْرًا
تَّقْدِيْرًا ﴿٣﴾

৪) আৰু সিহঁতে তেওঁত ভিন্ন এনে উপাসা-বিলাকক গ্ৰহণ কৰিছে যিবিলাকে একোকে সৃজন কৰা নাই, বৰং সিহঁতকেই সৃজন কৰা হৈছে; আৰু নিজৰে অমঙ্গল আৰু মঙ্গল সাধন কৰিবলৈ সিহঁতৰ সাধা নাই; আৰু মৃত্যু ঘটোৱা আৰু জীৱন দিয়া আৰু পুনৰায় উত্থাপন কৰাৰো সিহঁতৰ কোনো ক্ষমতা নাই।

وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهَا اِلٰهَةً ۗ لَا يَخْلُقُوْنَ شَيْئًا وَهُمْ
يُخْلَقُوْنَ ۗ وَلَا يَمْلِكُوْنَ لِاَنْفُسِهِمْ صَرْوًا ۗ وَلَا نَفْعًا
ۗ وَلَا يَمْلِكُوْنَ مَوْتًا ۗ وَلَا حَيٰوةً ۗ وَلَا نَشُوْرًا ﴿٤﴾

৫) আৰু (এই কোৰ্-আন সম্বন্ধে) অবিশ্বাসী-বিলাকে কয়, ই এটা কৃত্ৰিম বস্তু মাত্ৰ, যাক তেওঁ সাজি লৈছে, আৰু এই কাৰ্য্যত আন কেইবাজনো মানুহেও তেওঁক সহায় কৰিছে। স্বৰূপতে এইদৰে সিহঁতে অনায়াস আচৰণ আৰু অসত্য্যাবোপ কৰিছে।

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا آفَاتُكَ إِفْتِرَاءُ وَ
عَانَتُهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ ۖ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَ
زُورًا ۝

৬) তদুপৰি সিহঁতে কয়, এইবিলাক হৈছে পূৰ্বগামীসকলৰ সাধুকথা, যি তেওঁ অইনৰ দবাৰা লিখুৱাই লৈছে; আৰু তাকেই পুৰা আৰু সন্ধীয়া তেওঁৰ সম্মুখত পাঠ কৰা হয়।

وَقَالُوا سَاطِرُ الْأَوَّلِينَ اللَّتَبَّيْهَا فِيهِ تُسَلَّى عَلَيْهِ
بُكْرَةً وَأَصِيلاً ۝

৭) (হে মহম্মদ,) তুমি কোৱা সেইজনেই এই কোৰান অৱতীৰ্ণ কৰিছে যিজনে আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ বিষয়ে সকলো সম্ভেদ জানে; নিশ্চয় তেৱেঁই শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাবান, পৰম দানশীল।

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

৮) আৰু সিহঁতে কয়, এওঁনো কেনেকুৱা ৰচুল! এওঁ দেখোন খাদ্য আহাৰ কৰে আৰু হাটে-বজাৰে ফুৰা-চকা কৰে! তেওঁৰ প্ৰতি ফিৰিশ্বতা এজন নমাই পঠোৱা নহ'ল কিয়, যাতে তেওঁৰ লগতে সেইজনো (লোকৰ কাৰণে) সতৰ্ককাৰী হ'লহেঁতেন?

وَقَالُوا مَا لِي هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي
فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ
سَدِيرًا ۝

৯) নাইবা তেওঁক ধনৰ ভৰাল দান কৰা নহ'ল কিয়? অথবা তেওঁক এনে এখন উদ্যানৰ গৰাকী কিয় কৰা নহ'ল, যাৰ পৰা তেওঁ নানা প্ৰকাৰ ফল ভোগ কৰিলেহেঁতেন? আৰু অনায়াসকাৰীবিলাকে (লোকক) কৈ ফুৰে, তোমালোকে কেৱল এনেজন মানুহৰ অনুসৰণ কৰিব লাগিছা যিজন যাদুগ্ৰস্ত।

أَوْ يُنْفَىٰ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا
وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ۝

১০) চোৱা, তোমাৰ সম্বন্ধে কেনেবোৰ উপমা সিহঁতে সাজিব ধৰিছে! গতিকে সিহঁত বিপথগামী, আৰু সুপথ পাবলৈ সিহঁত সমূলি অসমৰ্থ।

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
سَبِيلًا ۝

১১) আত্মা অতি মঙ্গলময়, যিজনে নিজ ইচ্ছাৰে তোমাক দান কৰিব যি তাতোকৈ উত্তম এনে উদ্যানসমূহ যাৰ তলেদি জুৰিসমূহ বৈ যায়, আৰু তেওঁ তোমাৰ নিমিত্তে স্থিৰ কৰিব ওখ প্ৰাসাদসমূহ।

تَبْرُكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ
جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ
قُصُورًا ۝

১২) নহয়, সিহঁতে নিৰূপিত সময়ৰ আগমন অস্বীকাৰ কৰে; আৰু যিয়ে নিৰূপিত সময়ৰ আগমন অস্বীকাৰ কৰে তাৰ নিমিত্তে আমি প্ৰস্তুত কৰি থৈছোঁ নৰকৰ প্ৰজ্বলিত অগ্নি।

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ
بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ۝

১৩) যেতিয়া দুৰৰ ঠাইৰ পৰা নৰক সিহঁতৰ চকুত পৰিব সিহঁতে তাৰ ভিতৰৰ গঞ্জনি আৰু গৰ্গৰণি শুনিবলৈ পাব।

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَتَنَطَّرًا
وَدَرِيْرًا ۝

১৪) আৰু যেতিয়া নৰকৰ সঙ্গীৰ ঠাই এডোখৰত সিহঁতক শিকলিৰে বান্ধি নিক্ষেপ কৰা হ'ব, তেতিয়া সিহঁতে তাত (উপায় নাপাই) মৃত্যুক আহ্বান কৰিব।

وَإِذَا الْقَوَا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مَقْرَنِينَ دَعَوْهَا نَاكِ
ثُبُورًا ۝

১৫) (সিহঁতক কোৱা হ'ব,) আজি তোমালোকে মাত্ৰ একেটা মৃত্যুক আহ্বান নকৰিবা, বৰং বাৰে বাৰে অহা বহু মৃত্যুক আহ্বান কৰি থাকাঁ।

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَاذْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ۝

১৬) তুমি কোৱাঁ, এনে (দুৰ্বোৰ নৰক উত্তম নে সেই চিৰকলীয়া স্বৰ্গৰ উদ্যান যি ধৰ্ম্মপৰায়ণ-সকলৰ নিমিত্তে অঙ্গীকাৰ কৰা হৈছে; সেয়ে সেইসকলৰ প্ৰতিদান আৰু প্ৰত্যাবৰ্ত্তনৰ ঠাই।

قُلْ أَدْرَاكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ
كَانَتْ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا
مَسْئُورًا ۝

১৭) তেওঁলোকে তাত যি অভিলাষ কৰিব তাকেই পাব স্থায়ীৰূপে ভোগ কৰিবলৈ; তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা যি দৃঢ় প্ৰতিশ্ৰুতিৰ তুমি বাঞ্ছা কৰিছিলি এয়ে সেই প্ৰতিশ্ৰুতি।

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا
مَسْئُورًا ۝

১৮) আৰু সেইদিনা তেওঁ সিহঁতক একেলগ কৰিব, আৰু সেইবিলাককো যিবিলাকৰ সিহঁতে পূজা কৰিছিল আল্লাক এৰি। তেতিয়া তেওঁ সিহঁতক সুধিব, মোৰ ভৃত্যবিলাকক তোমালোকে বিপথলৈ নিছিলো নে সিহঁতে নিজেই বিপথে গৈছিল ?

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يُعْبَدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
يَقُولُوا أَنْتُمْ أَصْلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا
السَّبِيلَ ۝۱۸

১৯) সিহঁতে উত্তৰ দিব, তুমিয়ে পৰম পৱিত্ৰ, তোমাক এৰি অইনক বন্ধকস্বৰূপে গ্ৰহণ কৰা আমাৰ পক্ষে কোনোৰূপে যুগুত নাছিল; কিন্তু তুমিয়ে সিহঁতক আৰু সিহঁতৰ পূৰ্বপুৰুষ-বিলাকক প্ৰচুৰ সম্বল দান কৰিছিলো, ফলত সিহঁতে (তোমাক) স্মৰণ কৰিবলৈ পাহৰিলে; আৰু সিহঁত এনে এটা জাতি আছিল যাৰ সংহাৰ স্থিৰীকৃত আছিল।

قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ
دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَأَبَاءَهُمْ حَتَّى
نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ۝۱۹

২০) (আল্লাই কব,) তোমালোকে যি কথা কোৱা স্বৰূপতে তাকে সিহঁতে মিছা বুলি প্ৰকাশ কৰিছে; পিছত তোমালোকে (প্ৰতিশ্ৰুত) শাস্তি ঘূৰাই দূৰ কৰিবলৈ নোৱাৰিবা, আৰু নিজেই নিজকে সহায়ো কৰিবলৈ অক্ষম হ'বা; আৰু তোমালোকৰ মাজৰ য়েয়ে অন্যায় কৰিব তাক আমি ডাঙৰ শাস্তিৰ সোৱাদ লবলৈ দিম।

فَقَدْ كَذَّبَكُمْ بِمَا تَقُولُونَ مَا لَا تَشْعُرُونَ وَهَذَا
وَلَا تَصَرَّاهُ وَمَنْ يُظْلَمِ مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا
كَبِيرًا ۝۲০

২১) আৰু তোমাৰ পূৰ্বে যি সকল ৰচুলকেই আমি প্ৰেৰণ কৰিছিলো সেইসকলে নিশ্চয় আহাৰ কৰিছিল, আৰু হাট বজাৰলৈকো অহা-যোৱা কৰিছিল। আৰু আমি পৰীক্ষাস্বৰূপ কৰিছোঁ তোমালোকৰে কিছুমানক কিছুমানৰ কাৰণে। তোমালোকে ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰি থাকিবা নে? আৰু তোমাৰ প্ৰভু প্ৰকৃততে সকলো নিৰীক্ষণ কৰোঁতা।

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا أَنْهُمْ
يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا
بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَنْتُمْ لَهَا عَنْصُرُونَ وَكَانَ
رَبُّكَ بِصِيرَاتِكُمْ ۝۲১

উনবিংশ পাৰা

—ওয়া-ক্বাললছাফা—

২২) আৰু যিবিলাকৰ (মনত) আমাৰ সম্মুখীন

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ

হোৱাৰ ভয় নাই সিহঁতে কয়, আমাৰ প্ৰতি ফিৰিশ্বতাসকলক কিয় নমাই পঠোৱা হোৱা নাই? নাইবা, আমাৰ প্ৰভুক আমি (নিজ চকুৰে) দেখা নোপোৱাৰ কাৰণ কি? স্বৰূপতে সিহঁতে আপোন অন্তৰসমূহত অহঙ্কাৰ পোষণ কৰিছে, আৰু দুৰ্য্যেৰ উদ্ধতালি কৰিব লাগিছে।

২৩) যিদিনা সিহঁতে ফিৰিশ্বতাসকলক দেখিবলৈ পাব, সেইদিনা অপৰাধীবিলাকৰ নিমিত্তে কোনো শুভ-সংবাদ নাথাকিব। আৰু তেতিয়া ফিৰিশ্বতাসকলে ক'ব, চোৱাঁ, অভেদ্য প্ৰতিবন্ধক অৱস্থিত (তোমালোকৰ সম্মুখত)।

২৪) আৰু (ৰচুলৰ বিৰুদ্ধে) সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছে তাৰ পিনে আমি মন কৰিম, আৰু আমি সেইবোৰ কাৰ্য্য সমূলি উৰাই নিম, যেনেকৈ (বতাহে) ধূলিকণা উৰাই নিয়ে।

২৫) সেইদিনা স্বৰ্গৰ লোকসকলে লাভ কৰিব বাস-বসতি কৰিবলৈ উত্তম স্থান, আৰু বিশ্ৰাম লবলৈ উৎকৃষ্ট ঠাই।

২৬) আৰু সেইদিনা আকাশ মেঘৰাশিৰে সৈতে ফাটি পৰিব, আৰু (তাৰ মাজেদি) ফিৰিশ্বতাসকলক শাৰী শাৰীকৈ নমাই পঠোৱা হ'ব।

২৭) সেইদিনা যথার্থতে ৰাজত্বৰ অধিপতি হ'ব আত্মা; আৰু অবিশ্বাসীবিলাকৰ নিমিত্তে হ'ব সেই দিন নিতান্ত কঠিন।

২৮) আৰু সেইদিনা যি অন্যায়েকাৰী, সি নিজৰ দুইখন হাত কামুৰি এইদৰে আৰ্ক্ষপ কৰিব, হায়, মই ৰচুলৰে সঙ্গত থাকি সুপথ অনুসৰণ নকৰিলোঁ কিয়!

عَلَيْنَا الْمَلِكَةُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا
فِي أَنفُسِهِمْ وَعَتَوْا عَنَّا كِبِيرًا ﴿٢٣﴾

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ
وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٢٤﴾

وَقَدْ مَنَّآ إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِن عَمَلٍ يُجْعَلُنَّهُ هَبَاءً
مَّنْثُورًا ﴿٢٥﴾

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ
مَقِيلًا ﴿٢٦﴾

وَيَوْمَ تَشْقُقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
تَنَزِيلًا ﴿٢٧﴾

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْغَنِيُّ الرَّحِيمُ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى
الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٨﴾

وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَلَيِّنَنِي أَنذَرْتُ
مَعَ الرُّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٩﴾

২৯) ধিক মোৰ প্ৰতি! হায়! (মোক বিপথে নিয়া) ব্যক্তিজনক মই বন্ধুৰূপে গ্ৰহণ কৰিলোঁ কিয়!

يُونَيْتِي يَتَّبِعِي لَمْ آتِخِذْ فَلَانًا خَلِيلًا ۝

৩০) স্বৰূপতে মোৰ ওচৰলৈ সোঁৱৰণী অহাৰ পাছত সেইজনে মোক বিপথে নিছিল। আৰু স্বয়ংতানৰ কামেই হৈছে মানুহক প্ৰতাৰণা কৰা।

لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ۚ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَدُولًا ۝

৩১) আৰু বচুলে ক'ব, হে মোৰ প্ৰভু, নিশ্চয় মোৰ জাতিয়ে এই কোৰ্-আনখন এটা পৰিত্যক্ত বস্তু বুলি ধাৰণা কৰিছে।

وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ۝

৩২) আৰু এইদৰে আমি অপৰাধীবিলাকৰ মাজৰ পৰা কিছুমানক প্ৰতিজন বচুলৰ শত্ৰু স্থিৰ কৰিছোঁ। কিন্তু পথ-প্ৰদৰ্শক আৰু সাহায্য-কাৰীৰূপে তোমাৰ প্ৰভুৱেই যথেষ্ট।

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ بَنِي عَدُوٍّ مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَّ بِرَبِّكَ هَٰذَا يَوْمًا وَنَصِيرًا ۝

৩৩) আৰু অবিশ্বাসীবিলাকে কয়, তেওঁৰ প্ৰতি সম্পূৰ্ণ কোৰ্-আনখন এবেলিতেই কিয় অৱতীৰ্ণ কৰা নহ'ল? এইদৰেই (ক্ৰমান্বয়ে) কোৰ্-আন অৱতীৰ্ণ কৰা হৈছে। আমি যেন এই উপায়ে তোমাৰ হৃদয় সুদৃঢ় কৰিব পাৰোঁ; আৰু তাকে আমি বৈ বৈ লাহে লাহে আবৃত্তি কৰিবলৈ দিওঁ।

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَٰحِدَةً ۗ كَذٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهٖ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنٰهُ تَرْتِيْلًا ۝

৩৪) আৰু তোমাৰ আগলৈ সিহঁতে এনে কোনো উপমা আনিবলৈ নোৱাৰে যাৰ গুঢ় তত্ত্ব আৰু উৎকৃষ্ট ব্যাখ্যা আমি তোমাক পূৰ্বেই বুজাই দিয়া নাই।

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ۝

৩৫) সিহঁতক নৰকত একেলগ কৰি উবুৰিয়াই পেলোৱা হ'ব; সিহঁতক থাকিবলৈ দিয়া হ'ব অতি নিকৃষ্ট ঠাই; আৰু সিহঁত সুপথৰ পৰা আঁতৰি যাব বহুত দূৰলৈ।

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ ۗ أُولَٰئِكَ ۙ سَرْمَكَاٰنًا وَأَضَلُّ سَبِيْلًا ۝

৩৬) আৰু স্বৰূপতে আমি ধৰ্মগ্ৰন্থ দান কৰিছিলোঁ মুচাক, আৰু তেওঁৰ লগতে তেওঁৰ ভ্ৰাতা হাকনক তেওঁৰ সহকাৰীৰূপে নিযুক্ত কৰিছিলোঁ।

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيْرًا ﴿٣٦﴾

৩৭) তাৰ পাছত আমি এই আদেশ দিলোঁ, যি জাতিয়ে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহক মিছা ভাবি অমান্য কৰিছে সিহঁতৰ ওচৰলৈ তোমালোক দুয়ো যোৱা; অৱশেষত সিহঁতক আমি সমূলি বিধ্বংস কৰিলোঁ;

نَقَلْنَا إِذْهَبًا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَذُوقُوا تَذْوِيرًا ﴿٣٧﴾

৩৮) আৰু নুহৰ জাতিকো; যেতিয়া সিহঁতে ৰচুলসকলক মিছলীয়া ভাবি অগ্রাহ্য কৰিছিল আমি সিহঁতক বুৰাই মাৰিলোঁ; আৰু মানৱজাতিৰ নিমিত্তে আমি সিহঁতক নিদৰ্শনস্বৰূপ কৰিলোঁ, আৰু অন্যান্যকাৰীহঁতৰ নিমিত্তে আমি বেদনা-দায়ক শাস্তি সাজু কৰি থৈছোঁ।

وَقَوْمِ نُوحٍ تَبَا كَذَّبُوا الرَّسَالَ أَعْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَا لِلنَّاسِ آيَةً ۖ وَاعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٨﴾

৩৯) আৰু 'আদ জাতি আৰু হুমুদ জাতিক আৰু ৰচৰ অধিবাসীবিলাকক আৰু এইবিলাকৰ মাজৰ সময়তে আৰু বহু জাতিকো (আমি ধ্বংস কৰি আনৰ নিমিত্তে নিদৰ্শন স্থিৰ কৰিছিলোঁ)।

وَعَادًا وَثَمُوْدًا وَأَصْحَابَ الرَّيْسِ وَقَوْمًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٩﴾

৪০) আৰু প্ৰতিটো জাতিৰ আগত সিহঁতৰ কাৰণে বহু উপমা উপনীত কৰিছিলোঁ; কিন্তু (সিহঁতে বিৰুদ্ধাচৰণ কৰাত) প্ৰত্যেকটোকে বিধ্বংস কৰিলোঁ।

وَكُلًّا ضَرَبْنَاهُ الْأَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ﴿٤٠﴾

৪১) আৰু যিখন নগৰত দুৰ্বোৰ বৰষুণ পেলোৱা হৈছিল তাৰ কাষেদি সিহঁতে নিশ্চয় অহা-যোৱা কৰিছিল, অথচ সেই নগৰী সিহঁতে লক্ষ্য কৰা নাছিল নে? নহয়, (সিহঁতে নিশ্চয় লক্ষ্য কৰিছিল, কিন্তু) পুনৰুত্থানৰ আশা সিহঁতে কৰা নাছিল।

وَلَقَدْ آتَيْنَا عَلَى الْفَرْيَةِ الَّتِي أُطْرِثَ مَطَرُ السَّوْدِ فَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ سُوءًا ﴿٤١﴾

৪২) আৰু সিহঁতে তোমাক দেখা পালে তোমাক লৈ উপহাস কৰে মাথোন, (এই বুলি) কি! আল্লাই বচুল নিযুক্ত কৰি পঠালে এনেজনক হে:

وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّبِعُونَكَ إِلَّا هُزُؤًا هَذَا الَّذِي
بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٢٢﴾

৪৩) আমি নিজা উপাস্যসকলক দৃঢ়ৰূপে ধৰি নথকা হলে তেওঁ নিশ্চয় আমাক সেইসকলৰ (পূজাৰ) পৰা আঁতৰাই প্ৰায় বিপথে লৈ গৈছিল; কিন্তু আগলৈ যেতিয়া সিহঁতে অহা শাস্তি লক্ষ্য কৰিব, তেতিয়া সিহঁতে জানিব পাৰিব কোন না সুপথৰ পৰা অধিকতৰ বিভ্ৰান্ত।

إِن كَادَ لِيُضِلَّنَا عَنْ الْهَيْبَتِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا
وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلَّ
سَبِيلًا ﴿٢٣﴾

৪৪) যি নিজৰ বৃথা অভিলাষক নিজৰ (প্ৰকৃত) উপাস্য স্বৰূপ গ্ৰহণ কৰিছে তেনে মানুহক তুমি দেখা পাইছা নে? এনেজনৰ কাৰ্যা-সম্পাদক তুমি হ'ব খুজিছা নে?

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هُوَءُهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ
عَلَيْهِ وَكَيْلًا ﴿٢٤﴾

৪৫) তুমি ইয়াকে অনুমান কৰিছা নে, সিহঁতৰ সবহ ভাগ মানুহে তোমাৰ (উপদেশ) কাণ দি শুনে, অথবা উপলব্ধি কৰিব পাৰে? ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, সিহঁত হৈছে পশুৰ নিচিনা, বৰং সেইবোৰতকৈয়ো অধিকতৰ বিভ্ৰান্ত।

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ الْكُرْهُمُ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٢٥﴾

৪৬) তোমাৰ প্ৰভুৰ প্ৰতি তুমি লক্ষ্য কৰা নাই নে, তেওঁ কেনেকৈ ছাঁ (ক্ৰমেই) দীঘল কৰে? আৰু তেওঁ ইচ্ছা কৰা হলে সেই ছাঁকে নিশ্চয় (একে ভাগে) স্থিৰ কৰি ৰাখিলেহে তেন। আৰু আমি তাৰ গতি নিৰ্দেশ কৰিবলৈ সূৰ্য্যকে প্ৰমাণ স্বৰূপ কৰিছোঁ:

أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ
سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٢٦﴾

৪৭) পিছত সেই ছাঁ আমি নিজৰ ফাললৈ আকৰ্ষিত কৰোঁ আনুক্ৰমিক আকৰ্ষণেৰে।

ثُمَّ بَصَّضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٢٧﴾

৪৮) আৰু তোমালোকৰ নিমিত্তে তেওঁই নিশা সৃষ্টি কৰিছে আবৰণ স্বৰূপ, আৰু টোপনি জিৰণি

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا

স্বৰূপ; আৰু তেওঁ দিন সৃষ্টি কৰিছে তোমালোকে
উঠি- ফুৰি কাম- কাজ কৰিবৰ নিমিত্তে।

وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٥٠﴾

৪৯) আৰু তেৱেঁই শীতল বতাহ শ্ৰেৰণ কৰে
নিজ কৰুণাৰ অগ্ৰগামী কৰি, আনন্দ-বাৰ্ত্তা
বাহকৰূপে, আৰু আমি আকাশৰ পৰা নমাই
আনো অতি নিৰ্মল পানী,—

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا لِّبَنِّ يَدِي رَحْمَةً
وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٩﴾

৫০) যাতে তাৰ দ্বাৰা যি নগৰ মৃত তাক সজীৱ
কৰোঁ, আৰু আমি সৃজন কৰা বহু পশু আৰু
মানৱক সেই পানী পান কৰিবলৈ দিওঁ।

لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا
وَأَنَابِيئًا كَثِيرًا ﴿٥٠﴾

৫১) আৰু স্বৰূপতে এনে উপমা আমি সিহঁতৰ
আগত ঘূৰাই বৰ্ণনা কৰোঁ, সিহঁতে যেন উপদেশ
গ্ৰহণ কৰিব পাৰে; কিন্তু মানৱৰ সবহভাগেই
অকৃতজ্ঞতা ত্যাগ নকৰি (সত্যক) অস্বীকাৰ হে
কৰে।

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيْنَ بَيْنِهِمْ لِيَبَدِّ لَكُمْ أَكْثَرَ
النَّاسِ إِلَّا الْكُفُورًا ﴿٥١﴾

৫২) আৰু আমি ইচ্ছা কৰা হলে প্ৰত্যেক
(বিৰোধী) নগৰতে নিশ্চয় একোজন সাৱধান
কৰোঁতা উত্থাপন কৰিলোঁহেঁতেন।

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَّذِيرًا ﴿٥٢﴾

৫৩) গতিকে (হে মহম্মদ,) তুমি অবিশ্বাসী-
বিলাকৰ বাধ্যতা স্বীকাৰ নকৰিবা, আৰু ইয়াকে
(এই কোৰ্-আনকে) হাতত লৈ সিহঁতৰ সৈতে
মহাসংগ্ৰামত প্ৰবৃত্ত হোৱা।

فَلَا تَطِيعِ الْكُفْرَانَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٥٣﴾

৫৪) আৰু তেৱেঁই দুখন সাগৰ প্ৰবাহিত
কৰিছে; এখনৰ পানী মধুৰ, তৃষ্ণা নিবাৰণ কৰিব
পৰা; আৰু সিখনৰ পানী লোণা, বেজ্বেজীয়া;
আৰু দুয়োৰ মাজতে তেওঁ স্থাপন কৰিছে অন্তৰায়
আৰু অভেদ্য অৱৰোধ।

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَ
هَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا
مَّحْجُورًا ﴿٥٤﴾

৫৫) আৰু পানীৰ পৰা তেওঁ মানৱক সৃজন

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا

কৰিছে; তাৰ পিছত তাৰ কাৰণে আত্মীয় স্থিৰ কৰিছে, বন্ধু সম্পৰ্কীয় আৰু বিবাহ সম্বন্ধীয়; আৰু তোমাৰ প্ৰভু সৰ্ব্বশক্তিমান।

وَصَهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٦﴾

৫৬) আৰু সিহঁতে আল্লাত ভিন্ন এনেবিলাকৰ পূজা-অৰ্চনা কৰে যিবিলাকে সিহঁতৰ উপকাৰো কৰিব নোৱাৰে, আৰু সিহঁতৰ অপকাৰো কৰিব নোৱাৰে; আৰু যি অবিশ্বাসী যি নিজ প্ৰভুৰ বিৰুদ্ধে (অসত্যক হে) প্ৰশ্ৰয় দিয়ে।

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٧﴾

৫৭) আৰু (হে মহম্মদ,) আমি তোমাক প্ৰেৰণ কৰিছোঁ মাথোন আনন্দ-বাৰ্ত্তা বাহকৰূপে আৰু সতৰ্ককাৰীৰূপে।

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٨﴾

৫৮) তুমি কোৱাঁ, তোমালোকক বুজন দিয়াৰ বাবে মই তোমালোকৰ পৰা একো প্ৰতিদান নিবিচাৰোঁ,—ইয়াকে মাথোন বিচাৰোঁ, যাৰ ইচ্ছা সি যেন নিজ প্ৰভুৰ ফাললৈ অগ্ৰগতি হোৱাৰ পথ অৱলম্বন কৰে।

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٩﴾

৫৯) আৰু সেই চিৰ-জীৱন্ত আল্লাৰ ওপৰত তুমি ভাৰসা ৰাখাঁ যি অমৰ, আৰু তেওঁৰ পৱিত্ৰতাৰ কীৰ্ত্তন কৰাঁ প্ৰশংসাৰে সৈতে; আৰু তেওঁৰ ভূতাবিলাকে যি পাপ-কাৰ্য্য কৰে সেই সম্বন্ধে তেওঁ যথেষ্টৰূপে অবগত।

وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا ﴿٦٠﴾

৬০) তেৱেঁই গগনমণ্ডল আৰু পৃথিৱী, আৰু দুয়োৰে মাজত অৱস্থিত সকলোকে ছয় দিনত সৃষ্টি কৰিলে, তেতিয়া তেওঁ মহা-সিংহাসনত বিৰাজমান হ'ল; তেওঁ পৰম কৰুণাময়; গতিকে তেওঁৰ সম্বন্ধে সেইজনক প্ৰশ্ন কৰাঁ যিজন উত্তমৰূপে অভিজ্ঞ।

إِلَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا يَوْمَ لَا يَأْكُرُ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَلِّ بِهِ سَلَامًا ﴿٦١﴾

৬১) আৰু যেতিয়া সিহঁতক কোৱা হয়,

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْبُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ

তোমালোকে পৰম কৰুণাময় আল্লাক সাষ্টাঙ্গে
প্ৰণিপাত কৰা, সিহঁতে কয়, কিন্তু পৰম কৰুণাময়
কাক বুলিছা; তুমি আমাক আদেশ দিছা বুলিয়ে
আমি তেওঁক সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰিম নে? আৰু
(এনে উপদেশ দিয়াত) সিহঁতৰ ঘৃণা হে বৃদ্ধি হয়।

৬২) আল্লা মঙ্গলময়, যিজনে আকৰ্ষণ
(নক্ষত্ৰৰ) বাশিচক্ৰসমূহ সৃষ্টি কৰিছে, আৰু তাৰে
মাজত সৃষ্টি কৰিছে প্ৰদীপস্বৰূপ সূৰ্য্য আ
সমুজ্জ্বল চন্দ্ৰ।

৬৩) আৰু যেয়ে উপদেশ গ্ৰহণ কৰিবলৈ ইচ্ছা
কৰে অথবা (আল্লাৰ) শলাগ লবলৈ কামনা কৰে
তাৰ নিমিত্তে তেৱেঁই নিশা আৰু দিনক পৰস্পৰৰ
অনুবৰ্ত্তনশীল কৰিছে।

৬৪) আৰু সেইসকলেই কৰুণাময় আল্লাৰ প্ৰকৃত
সেৱক যিসকলে পৃথিৱীত বিনীতভাৱে ভ্ৰমণ কৰে,
আৰু যেতিয়া অজ্ঞানবিলাকে তেওঁলোকক
সম্বোধন কৰে তেওঁলোকে প্ৰত্যুত্তৰত ইয়াকে
মাথোন কয়, (তোমালোকৰ প্ৰতি) শাস্তি হওক!

৬৫) আৰু সেইসকলে নিজ প্ৰভুক সাষ্টাঙ্গে
প্ৰণিপাত কৰি, আৰু থিয় দি আৰাধনা কৰি নিশা
অতিবাহিত কৰে;

৬৬) আৰু সেইসকলে প্ৰাৰ্থনা কৰে এই বুলি : হে
আমাৰ প্ৰভু, নৰকৰ শাস্তি তুমি আমাৰ পৰা
আঁতৰাই নিয়া; নিশ্চয় তাৰ শাস্তি বিষম
বেদনা-দায়ক।

৬৭) নিশ্চয় নৰক সদায় থাকিবৰ নিকট স্থান,
আৰু জিৰণিৰ জঘন্য ঠাই।

سُبْحٰنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لِنُحْيِيَ الْاَرْضَ لَوْلَا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ اِنَّا نُرْغِبُ اِلَيْكَ
وَالنَّارَ نُنْهَوْنَ عَنْهَا وَنُرْغِبُ اِلَيْكَ اَللّٰهُمَّ اِنَّا نُرْغِبُ اِلَيْكَ وَنُرْغِبُ اِلَيْكَ وَنُرْغِبُ اِلَيْكَ

تَبْرَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا
سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦٢﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنۢ أَرَادَ
أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٣﴾

وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذِيْنَ يَسْتَوْنَ عَلَى الْاَرْضِ هَوْنًا
وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوْا سَلٰمًا ﴿٦٤﴾

وَالَّذِيْنَ يَبْتَغُوْنَ لِرَبِّهِمْ سُبْحٰنًا وَقِيٰمًا ﴿٦٥﴾

وَالَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ
اِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٦﴾

اِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَّ مُقَامًا ﴿٦٧﴾

৬৮) আৰু ধন ব্যয় কৰোঁতে সেইসকলে অপব্যয় নকৰে আৰু কৃপণতাও নকৰে, বৰং দুয়োৰ মাজতে মধ্যবৰ্তী পথ অনুসৰণ কৰে।

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ
بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٨﴾

৬৯) আৰু সেইসকলে অইনক আল্লাৰ সঙ্গী পাতি উপাস্যৰূপে আহ্বান নকৰে; আৰু আল্লাই যি জীৱ হত্যা কৰিবলৈ নিষেধ কৰিছে সেইসকলে তাক হত্যা নকৰে, ন্যায়া কাৰণ বিনে; আৰু সেইসকলে ব্যভিচাৰ নকৰে; আৰু যেয়ে এনে গৰ্হিত কাৰ্য্য কৰে সি সেই অসৎ কৰ্ম্মৰ উচিত প্ৰতিফল ভোগ কৰিব।

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ
النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ
وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَمًا ﴿٦٩﴾

৭০) পুনৰ্জন্মানৰ দিনা সেই শাস্তি তাৰ নিমিত্তে দুগুণ কৰা হ'ব, আৰু সি লাঞ্ছিত অৱস্থাত নৰকতে বহুকাল পৰি থাকিব,—

يُضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ
مُهَانًا ﴿٧٠﴾

৭১) এনেজনৰ বাহিৰে যিজনে অনুতাপ কৰে আৰু বিশ্বাস স্থাপন কৰে, আৰু সজ কাম কৰে; কিয়নো এনেসকলৰ অমঙ্গল আল্লাই মঙ্গলত পৰিণত কৰিব; আৰু আল্লা শ্ৰেষ্ঠ মাজ্জনা কাৰী, পৰম দানশীল।

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ
يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴿٧١﴾

৭২) আৰু যিজনে সন্তাপ কৰে আৰু সজ কাম কৰে, সেইজনে আল্লাৰ ফাললৈ ঘূৰি আহে যিদৰে ঘূৰি অহা শ্ৰেয়ঃ।

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ
مَتَابًا ﴿٧٢﴾

৭৩) আৰু সেইসকলে মিছা সাক্ষী নিদিয়ৈ; আৰু যেতিয়া বৃথা তৰ্ক-বিতৰ্কৰ (মেলৰ) কাষেদি যাব লগীয়া হয়, তেওঁলোকে নিজ মৰ্যাদা ৰক্ষা কৰি আঁতৰি যায়।

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ
مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٣﴾

৭৪) আৰু সেইসকলৰ আগত যেতিয়া নিজ প্ৰভুৰ নিদৰ্শনসমূহ উল্লেখ কৰা হয়, তাকে লৈ তেওঁলোকে ক'লা আৰু অক্ষৰ দৰে ব্যৱহাৰ নকৰে।

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا
خُمًا وَعُمًا ﴿٧٤﴾

৭৫) আৰু সেইসকলে প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকে এই দৰে : হে আমাৰ প্ৰভু, আমাৰ পত্নীবিলাকৰ আৰু আমাৰ সন্তান-সন্ততিৰ দ্বাৰা তুমি আমাৰ নয়নসমূহ শীতল কৰাঁ, আৰু আমাক ধম্মনিষ্ঠসকলৰ কাৰণে নেতৃত্ব দান কৰাঁ।

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَ
ذُرِّيَّتِنَا قُوَّةً أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلتَّقِيَّينَ إِمَامًا ۝

৭৬) তেওঁলোকে যে ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰিছিল তাৰ বাবে তেওঁলোকক প্ৰতিদান স্বৰূপ (স্বৰ্গত বাস কৰিবলৈ) উচ্চ প্ৰাসাদ দিয়া হ'ব, আৰু তাত তেওঁলোকক সম্বৰ্দ্ধনা জনোৱা হ'ব, সম্ভাষণ আৰু শান্তিৰ (চালামৰ) সৈতে ;

أُولَئِكَ يَجْزُونَ الْعُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا
تَحِيَّةً وَسَلَامًا ۝

৭৭) তাতে সেইসকলে বাস কৰিব স্থায়ীৰূপে ; অৱস্থান কৰিবলৈ সেয়ে উত্তম ঠাই আৰু বিশ্ৰামৰো উৎকৃষ্ট স্থান।

عَلِيَّينَ فِيهَا حَسَنَاتٌ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝

৭৮) তুমি (অবিশ্বাসীবিলাকক) কোৱাঁ, তোমালোকে যদি মোৰ প্ৰভুৰ উপাসনা নকৰা, তাৰ বাবে তেওঁ তোমালোকক গ্ৰাহ্যকে নকৰে ; যিহেতু তোমালোকে স্বৰূপতে (সত্য) অস্বীকাৰ কৰিছিলো তাৰ ফলত অদূৰ ভৱিষ্যতে অনিবাৰ্য্য শাস্তি তোমালোকৰ ওপৰত পৰিব।

قُلْ مَا يَعْبُؤْا بِكُمْ سِرِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ
كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِإِمَامًا ۝

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ مَكِّيَّةٌ
(٢٦) (٢٦)

চুৰা ২৬

AL-SHU'ARA'

আল্-শু'অৰা : কবিবিলাক মক্কাত অৱতীৰ্ণ

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْحَمْدُ لِلَّهِ

২) ত্বা, চীন, মীম।

طَسَمَ ②

৩) এইবিলাক সুস্পষ্টকাৰী ধৰ্ম্মগ্ৰন্থৰ আয়তসমূহ।

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ③

৪) যিহেতু সিহঁতে বিশ্বাস স্থাপন নকৰে তাৰ কাৰণে সম্ভৱতঃ তুমি তোমাৰ প্ৰাণ হেৰুৱাবলৈ উদ্যত হৈছা।

لَعَلَّكَ بَآخِ نَفْسِكَ إِلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ④

৫) আমি ইচ্ছা কৰা হলে আকাশৰ পৰা সিহঁতৰ প্ৰতি এনে নিদৰ্শন নমাই পঠালোঁহেঁতেন যাৰ বাবে সিহঁতৰ কণ্ঠবোৰ অৱনত হৈ পৰিলহেঁতেন।

إِنْ نَشَأْ نُزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةٌ فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ⑤

৬) আৰু কৰুণাময় আল্লাৰ কাষৰ পৰা সিহঁতলৈ এনে কোনো নতুন উপদেশ অহা নাই যাৰ পৰা সিহঁত বিমুখ হোৱা নাই।

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ⑥

৭) স্বৰূপতে সতাক সিহঁতে মিছা বুলি প্ৰত্যাখ্যান কৰিছে; গতিকে যি কথালৈ সিহঁতে বিদ্রূপ কৰিছিল সেয়ে সিহঁতৰ সম্মুখত উপনীত হ'ব:

فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَهْوَاهُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ⑦

৮) সিহঁতে পৃথিৱীৰ ফালে লক্ষ্য নকৰে নে, য'ত আমি নানাবিধ উৎকৃষ্ট উদ্ভিদ উৎপাদন কৰিছোঁ ?

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ رَوْحٍ كَرِيمٍ ⑧

৯) যথার্থতে তাৰ মাজত নিশ্চয় আছে নিদৰ্শন: কিন্তু সিহঁতৰ সৰহভাগেই বিশ্বাস স্থাপন নকৰে।

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ⑨

১০) আৰু ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, তোমাৰ
প্রভু সৰ্ব্বশক্তিমান, পৰম দানশীল।

وَأَنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠﴾

১১) আৰু (মনত পেলোৱা) যেতিয়া তোমাৰ
প্রভুৱে মুচাক আহ্বান কৰি ক'লে, (হে মুচা,) তুমি
যোৱা অন্যাযকাৰী লোকবিলাকৰ ওচৰলৈ,—

وَأَذَى نَادَى رَبِّكَ مُؤَمِّئِينَ أَنْ أَتَى الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾

১২) ফিৰৌনৰ জাতিলৈ,—সিহঁত ধৰ্ম্মপৰায়ণ
নহ'ব নে?

قَوْمٍ فِرْعَوْنُ إِلَّا يَتَّقُونَ ﴿١٢﴾

১৩) তেওঁ ক'লে, হে মোৰ প্রভু সঁচাকৈয়ে মই ভয়
কৰোঁ, জানোচা সিহঁতে মোক মিছলীয়া ভাবি
অগ্রাহ্য কৰে।

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿١٣﴾

১৪) আৰু (মই আশঙ্কা কৰোঁ) মোৰ হিয়া সঙ্কীৰ্ণ
হৈ পৰিব, আৰু মোৰ জিভা (কথা কওঁতে) খকজা
লাগিব; গতিকে হাৰুণৰ প্ৰতিও (মোৰ লগতে
যাবলৈ) আদেশ প্ৰেৰণ কৰা।

وَيُضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَى
هَارُونَ ﴿١٤﴾

১৫) তদুপৰি মোৰ বিৰুদ্ধে সিহঁতৰ এটা
(গুৰুতৰ) অভিযোগ আছে; তাৰ কাৰণে মই ভয়
কৰোঁ সিহঁতে সুযোগ পাই মোক বধ কৰিব।

وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿١٥﴾

১৬) আল্লাই ক'লে, এনে হ'ব নোৱাৰে; এতিয়া
তোমালোক দুয়ো যাত্ৰা কৰা আমাৰ
নিদৰ্শনসমূহৰে সৈতে; আমি নিশ্চয় তোমাৰ
লগতে থাকি (সকলো কথা) শুনি থাকিম।

قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَعِينُونَ ﴿١٦﴾

১৭) গতিকে তোমালোক উভয়ে ফিৰৌনৰ
ওচৰলৈ গৈ ইয়াকে কোৱা, নিশ্চয় আমি সেইজনৰ
প্ৰেৰিত ৰচুল যিজন বিশ্বজগতৰ প্ৰতিপালক।

فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾

১৮) (আল্লাৰ এই আদেশ,) বনি-ইস্ৰাইলক তুমি
আমাৰ লগতে ওলাই যাবলৈ দিয়া।

أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٨﴾

১৯) মুচাই গৈ এই বাৰ্তা দিয়াত ফিৰৌনে ক'লে, আমি তোমাক আমাৰ মাজতে ৰাখি ল'ৰাকালৰ পৰা ডাঙৰ দীঘল কৰা নাই নে? আৰু তোমাৰ জীৱনৰ ভালমান বছৰ আমাৰ মাজতে তুমি অতিবাহিত কৰা নাই নে?

قَالَ الْمُرْتَبِكُ فِينَا وَلَيْدًا اَوَّلَيْتَ فِينَا مِنْ
عَمْرِكَ سِينِينَ ﴿١٩﴾

২০) আৰু যি দোষ কৰিলা তুমি কৰিলায়ে, তথাপি তুমি সেইবিলাকৰ অন্তৰ্গত হ'লা যিবিলাকে কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ নকৰে।

وَفَعَلْتَ فَعَلْتِكَ الَّتِي نَعَلْتَ وَاَنْتَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٠﴾

২১) তেওঁ ক'লে, অৱশ্যে মই সেই দোষ কৰিছিলোঁ, কিন্তু জানি শুনি কৰা নাই।

قَالَ فَعَلْتُهَا اِذَا زَاَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٢١﴾

২২) সেই কাৰণে তোমালোকৰ ভয়তে তোমালোকৰ কাষৰ পৰা মই পলাই গৈছিলোঁ। অৱশেষত মোৰ প্ৰভুৱে মোক তত্ত্বজ্ঞান দান কৰিলে, আৰু মোক বচুলসকলৰ দলত ভুক্ত কৰিলে।

فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُمْكُمْ فَرَّهَبَ لِيْ رَدِّيْ حَكْمًا
وَّجَعَلْتَنِيْ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٢٢﴾

২৩) আৰু মোৰ প্ৰতি যি অনুগ্রহ কৰিলা বুলি এতিয়া মোক সোঁৱৰাইছা তাৰ বাবে তুমি ইয়াইল-সম্ভতিক দাসত্বৰ বান্ধোনেৰে বান্ধি ৰাখিছা নে কি?

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ اَنْ عَبَدْتُ بِبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٣﴾

২৪) ফিৰৌনে ক'লে, যি বিশ্বজগতৰ প্ৰতিপালকৰ কথা তুমি কলা তেওঁ নো কোন?

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٤﴾

২৫) মুচাই উত্তৰ দিলে, আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ আৰু উভয়ৰ মাজত যি অৱস্থিত সকলোৰে তেৱেঁই প্ৰতিপালক, যদিহে তোমালোকে নিশ্চিতৰূপে বিশ্বাস কৰা।

قَالَ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا اَنْ كُنْتُمْ
مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٢٥﴾

২৬) ফিৰৌনে তেওঁৰ কাষৰ মানুহবিলাকক ক'লে, (মুচাৰ কথা) তোমালোকে শুনি পোৱা নাই নে?

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ اِلَّا نَسْتَعِيْبُوْنَ ﴿٢٦﴾

২৭) মুচাই ক'লে, তেওঁ তোমালোকৰ প্ৰভু, আৰু তোমালোকৰ পূৰ্বগামী পিতৃপুৰুষসকলৰো প্ৰভু।

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٧﴾

২৮) ফিৰৌনে (বিষয়াবিলাকক) ক'লে, চোৱাঁ, তোমালোকৰ প্ৰতি যিজন বচুলক শ্ৰেণ কৰা হৈছে নিশ্চয় সেইজন উন্মাদ।

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٨﴾

২৯) মুচাই ক'লে, পূৰ্ব আৰু পশ্চিমৰ আৰু উভয়ৰ মাজত যি অৱস্থিত সকলোৰে তেৱেই প্ৰভু, যদিহে তোমালোকৰ বোধশক্তি থাকে।

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٩﴾

৩০) ফিৰৌনে ক'লে, যদি তুমি মোত ভিন্ন আন উপাস্যক গ্ৰহণ কৰা, তেন্তে ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই মই তোমাক বন্দীবিলাকৰ অন্তৰ্গত কৰিম।

قَالَ لَنْ اتَّخَذَتِ الْهَاءُ غَيْرِي لِأَجْعَلَكَ مِنَ الْمَسْجُورِينَ ﴿٣٠﴾

৩১) মুচাই ক'লে, মই তোমাৰ আগত সুস্পষ্ট প্ৰমাণ উপস্থিত কৰিলেও (মোক বন্দী কৰিবানে?)

قَالَ أَوْ لَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿٣١﴾

৩২) ফিৰৌনে ক'লে, ভাল, তুমি তেনে প্ৰমাণ উপস্থিত কৰাঁ, যদিহে তুমি সত্যবাদীবিলাকৰ মাজৰ।

قَالَ فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٢﴾

৩৩) তেতিয়া তেওঁ নিজৰ লাখুটিডাল নিক্ষেপ কৰিলে; নিক্ষেপ কৰা মাত্ৰ সেই ডাল দেখাদেখিকৈ সাপত পৰিণত হ'ল।

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ طَيْرٌ مِّمَّنْ ﴿٣٣﴾

৩৪) তাৰ উপৰি তেওঁ নিজৰ হাত এখন মেলিলে; চোৱাঁ, হাতখন দৰ্শন কৰোঁতাৰিলাকৰ চকুত সমুজ্জ্বল হৈ পৰিল।

فَوَضَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنُّظُورِ ﴿٣٤﴾

৩৫) ফিৰৌনে তেওঁৰ আশে-পাশে থকা প্ৰধান পাৰিষদবিলাকক ক'লে, কোনো সন্দেহ নাই, এওঁ এজন নিপুণ যাদুকৰ;

قَالَ لِمَلَأَ حَوْلَهُ إِنْ هَذَا السَّحَرُ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

৩৬) তেওঁ তোমালোকক নিজ দেশৰ পৰা উলিয়াই দিবলৈ সক্ষম কৰিছে নিজ যাদুৰ বলেৰে; এতিয়া তোমালোকে কি পৰামৰ্শ দিয়া?

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ ۗ فَذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٦﴾

৩৭) সিহঁতে ক'লে, তেওঁক আৰু তেওঁৰ ভাতাক (কিছুকাল) অপেক্ষা কৰিবলৈ দিয়া, আৰু (ইয়াৰ মাজতে) নগৰসমূহলৈ মানুহ-চপাওঁতা কিছুমানক পঠিয়াই দিয়া,

قَالُوا زَجَاجَةٌ وَآخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ خَيْرِينَ ﴿٣٧﴾

৩৮) যাতে সিহঁতে প্ৰত্যেক অভিজ্ঞ নিপুণ যাদুকৰক তোমাৰ ওচৰলৈ লৈ আহে।

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سِحَارٍ عَلَيْهِمْ ﴿٣٨﴾

৩৯) অৱশেষত এটা স্থিৰীকৃত দিনৰ নিৰ্দিষ্ট সময়ত যাদুকৰবিলাকক সমবেত কৰা হ'ল;

فَجِيعَ السَّحَرَةُ لِبَيْعَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٣٩﴾

৪০) আৰু জনসাধাৰণকো জাননী দিয়া হ'ল তোমালোকেও সমবেত হ'ব নে?

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَبِعُونَ ﴿٤٠﴾

৪১) (তেখেত তোমালোকো উপস্থিত থাকিবা) যাতে আমি যাদুকৰবিলাকৰ অনুগামী হ'ব পাৰোঁ, যদিহে সিহঁতে জয়লাভ কৰে।

لَعَلَّنَا نَتَّبِعَ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾

৪২) যাদুকৰবিলাক আহিয়ে ফিৰৌনক সুধিলে, আমি যদি জয়ী হ'ব পাৰোঁ, সঁচাকৈয়ে আমি পুৰস্কাৰ লাভ কৰিম নে?

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَيُّنَا لَنَا أَجْرٌ إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٢﴾

৪৩) তেওঁ ক'লে, নিশ্চয়; তদুপৰি ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, তোমালোকে (তেতিয়া) মোৰ সন্নিধানৰ ভাজনসকলৰ মাজৰ হ'ব।

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَبِثْتُمُ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٣﴾

৪৪) মুচাই সিহঁতক ক'লে, তোমালোকৰ যিহকে পেলাবৰ ইচ্ছা তাকে পেলোৱা।

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٤٤﴾

৪৫) তেতিয়া সিহঁতে নিজৰ জৰিবোৰ আৰু

قَالُوا جِبَالَهُمْ وَعِصْبَهُمْ وَقَالُوا بَعْدَ فِرْعَوْنَ

নিজৰ লাখুটিবোৰ পেলাই এটা চিঞৰ মাৰিলে, ফিৰৌনৰ ক্ষমতাৰ গুণে নিশ্চয় আমি়ে জয় লাভ কৰিম।

إِنَّا لَنَحْنُ الْعَلِيُّونَ ﴿٥٦﴾

৪৬) তাৰ পিছত মুচাই নিজা লাখুটিডাল নিষ্কেপ কৰিলে; চোৱা, সিহঁতে যি মিছা কৌশল দেখুৱাইছিল গোটেইবোৰকে ই (সাপ হৈ) গ্ৰাস কৰিব লাগিলে।

فَأَتَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْكُورُونَ ﴿٥٧﴾

৪৭) তাকে দেখি যাদুকৰবিলাক সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰিবলৈ বাধ্য হ'ল।

فَأَتَى الشَّحْرَةَ سَاجِدِينَ ﴿٥٨﴾

৪৮) সিহঁতে স্বীকাৰ কৰিলে, আমি বিশ্বাস স্থাপন কৰিলোঁ বিশ্বজগতৰ প্ৰতিপালকৰ প্ৰতি,

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٩﴾

৪৯) যিজন মুচা আৰু হাঁকনৰ প্ৰভু।

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٦٠﴾

৫০) ফিৰৌনে ক'লে, কি! মই তোমালোকক অনুমতি নো দিওঁতেই তোমালোকে তেওঁত বিশ্বাস স্থাপন কৰিলা নে? এই জনেই তোমালোকক যাদুবিদ্যা শিকাইছে; তেৱেঁই নিশ্চয় তোমালোকৰ দলপতি; আগলৈ নিশ্চয় তোমালোকে জানিব পাৰিবা। কোনো সন্দেহ নাই, মই তোমালোকৰ হাতবোৰ আৰু তোমালোকৰ ভৰিবোৰ বিপৰীতফালৰ পৰা কাটি পেলাম, আৰু তোমালোক সকলোকে মই নিশ্চয় পেৰেঙনিত বান্ধি মাৰিম।

قَالَ امْنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنُ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ هَلْ أَقْطَعَنَّ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا وَصَلَيْنَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٦١﴾

৫১) সিহঁতে ক'লে, একো ভয় নাই; (এনেও এদিন) নিজ প্ৰভুৰ ফাললৈ আমি উভতি যাব লাগিবই।

قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٦٢﴾

৫২) আমাৰ এয়ে আকাশ্ৰুমা, আমাৰ প্ৰভুৱে যেন আমাৰ অপৰাধসমূহ মাৰ্জনা কৰে; বাস্তৱিকতে বিশ্বাসীসকলৰ মাজত আমি়ে হৈছোঁ আগুৱান।

إِنَّا نَنْطَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا أَنْ كُنَّا آوَّلَ

بِئِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٣﴾

৫৩) আৰু আমি মুচাৰ প্ৰতি প্ৰত্যাদেশ কৰিলোঁ, নিশা থাকোঁতেই তুমি মোৰ ভৃত্যবিলাকক লগত লৈ (মিছৰৰ পৰা) ওলাই যোৱা, কিয়নো নিশ্চয় তোমালোকৰ অনুসৰণ কৰা হ'ব।

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِلَيْكُمْ فَتُتَّبَعُونَ ﴿٥٣﴾

৫৪) পিছত ফিৰৌনে নগৰসমূহলৈ দূত কিছুমানক পঠালে, (এই কথা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ)—

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ خِيْرِينَ ﴿٥٤﴾

৫৫) ইহঁত (বনি-ইস্ৰাইল) এটা তাকৰীয়া সামান্য দল মাত্ৰ;

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٥﴾

৫৬) আৰু ইয়াত একো সন্দেহ নাই, সিহঁতে (বিৰোধী হৈ) আমাৰ ক্ৰোধ উদ্ৰেক কৰিছে;

وَأِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ﴿٥٦﴾

৫৭) কিন্তু আমি সকলো নিশ্চয় সতৰ্ক হৈ আছোঁ;

وَأِنَّا لَاجْمِيعٌ حٰذِرُونَ ﴿٥٧﴾

৫৮) সেই দেখি আমি সিহঁতক উলিয়াই দিছোঁ উদ্যানসমূহ আৰু জুৰিবিলাক পৰা;

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعَيْوُنٍ ﴿٥٨﴾

৫৯) আৰু ধনৰ বহু ভঁৰাল আৰু সন্মানজনক বাসস্থানৰ পৰা।

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٩﴾

৬০) ঘটনা এইদৰে ঘটিছিল। আৰু (কালক্ৰমে) আমি ইস্ৰাইলৰ সন্তান-সন্ততিক সেই অনুৰূপ দেশৰ উত্তৰাধিকাৰী কৰিলোঁ।

كَذٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٦٠﴾

৬১) পিছত বেলি ওলোৱাৰ সময়ত সিহঁতে (ফিৰৌনৰ দলে) সিহঁতক (মুচাৰ অনুগামী-বিলাকক) খেদি গৈছিল।

فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٦١﴾

৬২) ইদলে সিদলক দেখা পালত মুচাৰ লগৰীয়াবিলাকে ক'লে, সঁচাকৈয়ে এতিয়া আমি ধৰা পৰিলোঁ!

فَلَمَّا تَرَأَ الْجُنُودِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمَدْرُؤُنَ ﴿٦٢﴾

৬৩) তেওঁ ক'লে, কেতিয়াও এনে হ'ব নোৱাৰে;
নিশ্চয় মোৰ প্ৰভু মোৰ লগতে আছে; তেৱেঁই
মোক অনতিবিলম্বে সঠিক বাটেদি লৈ যাব।

قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۝۳

৬৪) সেই সময়তে আমি মুচাৰ প্ৰতি প্ৰত্যাদেশ
কৰিলোঁ, তুমি নিজৰ লাখুটিডালেৰে সাগৰত
আঘাত কৰাঁ। মুচাই তেনে কৰাত সাগৰ ফাটি
পৰিল, আৰু প্ৰতিটো অংশই প্ৰকাণ্ড টিপৰ
আকাৰ ধাৰণ কৰিলে।

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ
فَانْفَلَجَ فَكَانَ كُلُّ فِوْجٍ كَالظُّوْدِ الْعَظِيمِ ۝۴

৬৫) আৰু আমি ফিৰৌনৰ দলকো সেই ঠাইৰ
ওচৰলৈ আনিলোঁ।

وَأَرْسَلْنَا فِئْرَانَ الْآخِرِينَ ۝۵

৬৬) আৰু মুচাক আৰু তেওঁৰ লগৰীয়াসকলক
আমি উদ্ধাৰ কৰিলোঁ।

وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ۝۶

৬৭) আৰু আনবিলাকক আমি সাগৰত বুৰাই
মাৰিলোঁ।

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ ۝۷

৬৮) এই ঘটনাত যে আল্লাৰ নিদৰ্শন আছে ই
নিসন্দেহ, কিন্তু সিহঁতৰ সৰহ ভাগেই বিশ্বাস স্থাপন
কৰা নাছিল।

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۚ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝۸

৬৯) আৰু ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, তোমাৰ
প্ৰভু যথার্থতে শক্তিসম্পন্ন, পৰম দানশীল।

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝۹

৭০) আৰু তুমি সিহঁতৰ আগত ইব্ৰাহিমৰ
আখ্যান ব্যক্ত কৰাঁ,—

وَأَنْتَ عَلَيْهِمْ نَبَأُ إِبْرَاهِيمَ ۝۱০

৭১) যেতিয়া তেওঁ আপোন দদায়েক আৰু নিজ
জাতিক প্ৰশ্ন কৰিছিল, তোমালোকে কাৰ উপাসনা
কৰা ?

إِذْ قَالَ لِآبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ۝۱১

৭২) সিহঁতে উত্তৰ দিলে, আমি উপাসনা কৰোঁ
প্ৰতিমাবিলাকৰ; আৰু আমি সততে সেই-
বিলাকৰেই শৰণীয়া হৈ আছোঁ।

قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْظِلُّ لَهَا عَظِيمِينَ ۝۱২

৭৩) তেওঁ ক'লে, তোমালোকে যেতিয়া সিহঁতক আহ্বান কৰা, সিহঁতে তোমালোকৰ কথা শুনি পায় নে?

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٣﴾

৭৪) নাইবা সিহঁতে তোমালোকৰ উপকাৰ অথবা অপকাৰ সাধন কৰে নে?

أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٤﴾

৭৫) সিহঁতে ক'লে, নহয়; আমি নিজ পিতৃপুৰুষসকলক এনে ভাৱে উপাসনা কৰা দেখা পাইছোঁ।

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٥﴾

৭৬) তেওঁ ক'লে, তোমালোকে চিন্তা কৰি চাইছা নে, কাৰ পূজা-অৰ্চনা কৰিছা—

قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٦﴾

৭৭) তোমালোক নিজে, আৰু তোমালোকৰ পূৰ্বগামী পিতৃ-পুৰুষবিলাকে?

أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴿٧٧﴾

৭৮) আৰু নিশ্চয় সেইবিলাকেই মোৰ শত্ৰু, বিশ্বজগতৰ প্ৰতিপালকত ভিন্ন;

فَأَتَتْهُمْ عَذَابِي مِنَ الْآرَبِ الْعَالَمِينَ ﴿٧٨﴾

৭৯) তেৱেঁই মোক সৃজন কৰিছে; তাৰ পিছত তেৱেঁই মোক সুপথ প্ৰদৰ্শন কৰিছে;

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٩﴾

৮০) আৰু তেৱেঁই মোক অন্ন দিয়ে খাবলৈ, আৰু মোক পানী দিয়ে পান কৰিবলৈ;

وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٨٠﴾

৮১) আৰু যেতিয়া মই নৰিয়াত পৰোঁ, তেৱেঁই মোক সুস্থ কৰে;

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨١﴾

৮২) আৰু তেৱেঁই মোৰ মৃত্যুৰ বিধান কৰিব; তাৰ পিছত তেৱেঁই মোক (পুনৰায়) জীৱন দান কৰিব;

وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨٢﴾

৮৩) আৰু মই ইয়াকে অভিলাষ কৰোঁ, শেষ বিচাৰৰ দিনা তেৱেঁই যেন মোৰ অপৰাধসমূহ মাৰ্জ্জনা কৰে।

وَالَّذِي أَوْفَعَ أَمْثُلاً لَّنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٣﴾

৮৪) হে মোৰ প্ৰভু, মোক পৰমাৰ্থিক জ্ঞান দান কৰা; আৰু ধৰ্মপৰায়ণ সকলৰ সৈতে মোক সন্মিলিত কৰা;

رَبِّ هَبْ لِي حِكْمًا وَالْحَقِيْنِي بِالصَّالِحِيْنَ ﴿٨٤﴾

৮৫) আৰু পৰবৰ্ত্তীবিলাকৰ মাজত সত্যৰ সৈতে মোৰ সুনাম বিস্তৃত কৰা;

وَاجْعَلْ لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِيْنَ ﴿٨٥﴾

৮৬) আৰু বিনন্দীয়া উদ্যানৰ যিসকল উত্তৰাধিকাৰী মোক সেইসকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰা;

وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيْمِ ﴿٨٦﴾

৮৭) আৰু মোৰ দদাইকো ক্ষমা দান কৰা, কিয়নো তেওঁ সঁচাকৈয়ে যিবিলাক ভ্ৰান্তিত পৰি আছে সেই বিলাকৰেই মাজৰ এজন;

وَاعْفِرْ لِآيَاتِيْ اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الضَّآلِيْنَ ﴿٨٧﴾

৮৮) আৰু পুনৰুত্থানৰ দিনা সকলো মানৱৰ আগত মোক লাঞ্ছিত নকৰিবা,—

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُوْنَ ﴿٨٨﴾

৮৯) যিদিনা ধন-সম্পত্তি আৰু সন্তান-সন্ততি কোনো কামতেই নালাগিব—

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُوْنَ ﴿٨٩﴾

৯০) সেইজনক এৰি যিজন নিৰ্ম্মল, প্ৰশান্ত অন্তঃকৰণ লৈ আল্লাৰ সন্মুখত উপস্থিত হ'ব;

اِلَّا مَنْ اَتَى اللّٰهَ بِقَلْبٍ سَلِيْمٍ ﴿٩٠﴾

৯১) আৰু ধৰ্মপৰায়ণসকলৰ কাৰণে স্বৰ্গোদ্যান ওচৰ চপাই নিয়া হ'ব,

وَأَزْلِفَتِ الْجَنَّةُ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٩١﴾

৯২) আৰু নৰক বিপথগামীবিলাকৰ সন্মুখলৈ অনা হব;

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيْمُ لِلْغَوِيْنَ ﴿٩٢﴾

৯৩) আৰু সিহঁতক প্ৰশ্ন কৰা হ'ব, সেইবিলাক (আজি) ক'ত যিবিলাকৰ তোমালোকে পূজা-অৰ্চনা কৰিছিলো,

وَقِيْلَ لَهُمْ اَيْنَا كُنْتُمْ تَعْبُدُوْنَ ﴿٩٣﴾

৯৪) আল্লাক এৰি? সিহঁতে তোমালোকক সহায় কৰিব নে, নাইবা সিহঁতে নিজকেই সহায় কৰিব পাৰিব নে?

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ هَلْ يَنْصُرُوْنَكُمْ اَوْ يَنْصُرُوْنَ ﴿٩٤﴾

৯৫) তেতিয়া সেই নৰকতে সিহঁতক নিষ্ক্ষেপ কৰা হ'ব তললৈ মূৰ কৰি, আৰু বিদ্রোহী-বিলাককো,

فَكَبِئُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٥﴾

৯৬) আৰু স্বয়তানৰ সমগ্ৰ সৈন্যদলক।

وَجُودُ ابْلِيسَ أَجْعُونَ ﴿٩٦﴾

৯৭) সিহঁতে তাতে পৰস্পৰ তৰ্ক-বিতৰ্ক কৰি ইয়াকে কব,—

فَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٧﴾

৯৮) আল্লাৰ শপত, ইয়াত অলপো সন্দেহ নাই, আমি প্ৰকাশ্য ভ্ৰান্তিত পৰি আছিলোঁ,

تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٩٨﴾

৯৯) যেতিয়া আমি বিশ্বজগতৰ প্ৰতিপালকৰ সমানে তোমালোকক উপাস্য পাতিছিলোঁ ;

إِذْ نَسَوْنَكُمْ رَبِّبِ الْغَالِبِينَ ﴿٩٩﴾

১০০) আৰু এই অপৰাধীবিলাকক এৰি আমাক কেও বিপথে নিয়া নাছিল ;

وَمَا أَضَلْنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿١٠٠﴾

১০১) গতিকে (আজি) আমাৰ হৈ মধ্যস্থতা কৰিবলৈ কেও নাই ;

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠١﴾

১০২) আৰু সৰল, অকপট বন্ধু এজনো নাই ;

وَلَا صَدِيقٍ حَنِيمٍ ﴿١٠٢﴾

১০৩) হায়! (পৃথিৱীলৈ) আমি এবাৰ উভতি যাব পৰা হ'লে, আমি বিশ্বাসীসকলৰ অন্তৰ্গত হ'লোঁহেঁতেন!

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُلُّونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

১০৪) প্ৰকৃততে ইয়াৰ মাজতে নিশ্চয় আছে এটা নিদৰ্শন, কিন্তু সিহঁতৰ সৰহ ভাগেই বিশ্বাস স্থাপন নকৰে।

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾

১০৫) আৰু ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, তোমাৰ প্ৰভু যথার্থতে শক্তিসম্পন্ন, পৰম দানশীল।

﴿١٠٥﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٥﴾

১০৬) নুহৰ জাতিয়ে বচুলসকলক মিথ্যাবাদী বুলি গণ্য কৰিছিল।

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٦﴾

১০৭) সিহঁতৰে ভাতৃ নুহে যেতিয়া সিহঁতক ক'লে, তোমালোকে আল্লাক ভয় নকৰা নে?

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٧﴾

১০৮) তোমালোকৰ নিমিত্তে মই নিশ্চয় এজন (আল্লাৰ) বিশ্বস্ত বচুল।

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٨﴾

১০৯) এতেকে আল্লালৈ ভয় ৰাখিবা, আৰু মোৰ বাধ্য হৈ থাকিবা;

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ ﴿١٠٩﴾

১১০) আৰু ইয়াৰ কাৰণে মই তোমালোকৰ পৰা কোনো প্ৰকাৰ প্ৰতিদান নিবিচাৰোঁ; মোৰ প্ৰতিদান আছে একমাত্ৰ বিশ্ব-ব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰতিপালকৰ ওচৰত।

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١١٠﴾

১১১) অতএব আল্লালৈ ভয় ৰাখি চলিবা, আৰু মোৰ বাধ্য হৈ থাকিবা।

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ ﴿١١١﴾

১১২) সিহঁতে ক'লে, আমি তোমাত কিয় বিশ্বাস কৰিম, যিহেতু (আমি দেখা পাইছোঁ) যিবিলাক তোমাৰ অনুগামী হৈছে সিহঁত অতি সামান্য নিম্ন তৰপৰ মানুহ।

قَالُوا أَنْتُمْ مِنْ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْدَلُونَ ﴿١١٢﴾

১১৩) তেওঁ ক'লে, সেইবিলাকে কৰা কাৰ্য্য সম্বন্ধে মোৰ একো জ্ঞান নাই;

قَالَ وَمَا عَلَيَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٣﴾

১১৪) সেইবিলাকৰ হিচাপ কেৱল মোৰ প্ৰতিপালকৰ ওচৰত, যদিহে তোমালোকে ভাবি চোৱা;

إِنْ حَسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١١٤﴾

১১৫) আৰু বিশ্বাসীসকলক (হেয় ভাবি) মই কেতিয়াও উলিয়াই দিব নোৱাৰে;

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٥﴾

১১৬) (কিয়নো) মই এজন প্ৰত্যক্ষ সাৱধান
কৰোঁতা মাথোন।

إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٦﴾

১১৭) সিহঁতে উত্তৰ দিলে, হে নুহ, (এই কাৰ্য্যৰ
পৰা) যদি তুমি বিৰত নাথাকা, নিশ্চয় শিল
দলিয়াই তোমাক সংহাৰ কৰা হ'ব।

فَأَلْوَالَيْنَ ثُمَّ تَكُونُ يُتْرَكَ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٧﴾

১১৮) তেতিয়া তেওঁ (আল্লাৰ আগত) প্ৰাৰ্থনা
কৰিলে, হে মোৰা : প্ৰভু, বাস্তৱতে মোৰ জাতিয়ে:
মোক মিথ্যাবাদী বুলি গণ্য কৰিছে :

قَالَ رَبِّ إِنِّي قُومِي كَذَّبُونِ ﴿١١٨﴾

১১৯) গতিকে মোৰ আৰু সিহঁতৰ মাজত তুমিয়ে
ন্যায় বিচাৰ কৰাঁ আৰু মোৰ সঙ্গী বিশ্বাসীসকলক
ৰক্ষা কৰাঁ।

فَأَفْتَحْ يَٰيُنُوسُ وَابْنَهُم نَحْنُ وَ نَجِّنِي وَمَنْ فِيَّ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٩﴾

১২০) পিছত তেওঁক আৰু তেওঁৰ সঙ্গীসকলক
আমি ভাৰেৰে পৰিপূৰ্ণ নাওখনত তুলি (মহা
প্লাৱনৰ পৰা) ৰক্ষা কৰিলোঁ,

فَأَنجَيْنَاهُ وَمَنْ مَّعَهُ فِي الْفُلِ الْشَّاهِدِينَ ﴿١٢٠﴾

১২১) তাৰ পাছত অৱশিষ্টবিলাকক বুৰাই
মাৰিলোঁ।

ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَقِيَّةِ ﴿١٢١﴾

১২২) কোনো সন্দেহ নাই, ইয়াৰ মাজত আছে
নিদৰ্শন, কিন্তু সিহঁতৰ সৰহভাগৰেই তাত বিশ্বাস
নাই।

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۚ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾

১২৩) আৰু নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভু শক্তিসম্পন্ন,
পৰম দানশীল।

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٣﴾

১২৪) 'আদ জাতিয়েও বচুলসকলক মিথ্যাবাদী
বুলি অমান্য কৰিছিল।

كَذَّبَتْ عَادُ الْإِمْسِلِينَ ﴿١٢٤﴾

১২৫) চোৱাঁ, যেতিয়া সিহঁতৰ ভ্ৰাতৃ হুদে সিহঁতক
কলে, তোমালোকে আল্লালৈ ভয় নাৰাখা নে ?

رَدَّ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودُ ۖ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٥﴾

১২৬) তোমালোকৰ নিমিত্তে মই নিশ্চয় আল্লাই
প্ৰেৰণ কৰা এজন বিশ্বস্ত ৰচুল ;

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٦﴾

১২৭) এতেকে আল্লালৈ ভয় ৰাখি চলিবা আৰু
মোৰ বাধ্য হৈ থাকিবা ;

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا

১২৮) আৰু এই উপদেশ দিয়াৰ কাৰণে মই
তোমালোকৰ পৰা একো প্ৰতিদান বিচৰা নাই ;
বিশ্বজগতৰ প্ৰতিপালকৰ ওচৰতহে আছে মোৰ
প্ৰতিদান ।

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٨﴾

১২৯) তোমালোকে বহু ওখ ঠাইত এনেবোৰ
স্মৃতি-চিহ্ন নিৰ্মাণ কৰিছা যি সমূলি অসাৰ !

اتَّبِعُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٩﴾

১৩০) আৰু এনেবোৰ দুৰ্গ সাজি লৈছা, যেন
সেইবোৰৰ মাজত তোমালোকে বহুকাল অৱস্থান
কৰিবা ।

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٣٠﴾

১৩১) আৰু যেতিয়া তোমালোকে (মানুহৰ
প্ৰতি) উপদ্ৰৱ কৰা, নিতান্ত অত্যাচাৰী হৈ উপদ্ৰৱ
কৰা ।

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣١﴾

১৩২) অতএব (মোৰ এয়ে উপদেশ), তোমা-
লোকে আল্লালৈ ভয় ৰাখিবা, আৰু মোৰ বাধ্য হৈ
থাকিবা ;

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا

১৩৩) আৰু সেইজনলৈ ভয় ৰাখিবা যিজনে
তোমালোকক সকলো বিষয়ে প্ৰচুৰ জ্ঞান দান
কৰিছে ;

وَ اتَّقُوا الَّذِي آمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٣﴾

১৩৪) আৰু অনেক ঘৰচীয়া জন্তু আৰু বহু
সন্তান-সন্ততি দান কৰি তোমালোকক সহায়
কৰিছে,

آمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَيْنٍ ﴿١٣٤﴾

১৩৫) আৰু (তাৰ উপৰি) উদ্যানসমূহ আৰু
জৰণাসমূহ (প্ৰদান কৰিছে)।

وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝۱۳

১৩৬) বাস্তৱতে মই ইয়াকে আশঙ্কা কৰিছোঁ,
তোমালোকৰ প্ৰতি মহাদিনৰ শাস্তি পৰিবহি।

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝۱۴

১৩৭) সিহঁতে ক'লে, তুমি (আমাক) উপদেশ
দিয়া, অথবা উপদেশ নিদিয়া, দুয়ো আমাৰ
কাৰণে সমান;

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَضْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَارِثِينَ ۝۱۵

১৩৮) এইদৰে উপদেশ দিয়া কাৰ্য্য পূৰ্ববৰ্ত্তী
বিলাকৰ আছিল এটা স্বভাৱ মাত্ৰ;

إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ۝۱۶

১৩৯) (আমাৰ বিশ্বাস) আমাক কদাপি শাস্তি
দিয়া নহ'ব।

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۝۱۷

১৪০) পিছত সিহঁতে তেওঁক মিথ্যাবাদী বুলি
গণ্য কৰি অমান্য কৰিলে; গতিকে আমি সিহঁতক
সংহাৰ কৰিলোঁ; নিশ্চয় ইয়াত আছে এটা
নিদৰ্শন; কিন্তু সবহভাগেই বিশ্বাস স্থাপন নকৰে;

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكَنَّهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
أَكْثَرَهُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝۱۸

১৪১) আৰু নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভু সৰ্ব্বশক্তিমান,
পৰম দানশীল।

۞ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝۱۹

১৪২) ছমুদ জাতিয়েও বচলসকলক মিথ্যাবাদী
বুলি অস্বীকাৰ কৰিছিল।

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ۝۲০

১৪৩) চোৰী, সিহঁতৰ ভাতৃ ছালেহে সিহঁতক
ক'লে, তোমালোকে আল্লালে ভয় নাৰাখা নে?

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلا تَتَّقُونَ ۝۲১

১৪৪) তোমালোকৰ নিমিত্তে মই নিশ্চয় আল্লাই
প্ৰেৰণ কৰা বিশ্বস্ত বচল;

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝۲২

১৪৫) এতেকে আল্লালে ভয় ৰাখিবা, আৰু মোৰ
বাধ্য হৈ চলিবা।

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝۲৩

১৪৬) আৰু এই উপদেশ দিয়াৰ বাবে মই তোমালোকৰ পৰা একো প্ৰতিদান বিচৰা নাই; কেৱল বিশ্ব-জগতৰ প্ৰতিপালকৰ ওচৰতহে আছে মোৰ প্ৰতিদান।

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٦﴾

১৪৭) কি! তোমালোকক এৰি দিয়া হ'ব নে, ইয়াত যি সম্পদ আছে নিৰাপদে ভোগ কৰিবলৈ,

أَتْرُكُونَ فِي مَا هُمْئَا أَمِينٌ ﴿١٤٧﴾

১৪৮) উদ্যানসমূহৰ মাজত, আৰু জৰণিসমূহৰ মাজত,

فِي جَنَّاتٍ وَعَيْبُونَ ﴿١٤٨﴾

১৪৯) আৰু শস্যক্ষেত্ৰৰ মাজত, আৰু সুন্দৰ খেজুৰ গছবোৰৰ মাজত, যাৰ থোপাবোৰ ওলমি পৰিছে;

وَرُزُوعٍ وَنَخْلٍ طَلَعًا هَٰضِمًا ﴿١٤٩﴾

১৫০) আৰু তোমালোকে পৰ্ব্বতসমূহৰ শিল ভাঙি ঘৰ সাজি লৈছা, সুখ-শান্তিৰে বাস কৰিবলৈ।

وَتَنْجُونَ مِنَ الْجِبَالِ يَيْوَتًا فَرِهِينَ ﴿١٥٠﴾

১৫১) গতিকে আল্লালৈ ভয় ৰাখি চলিবা, আৰু মোৰ বাধ্য হৈ থাকিবা;

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٥١﴾

১৫২) আৰু সীমালঙ্ঘনকাৰীহঁতৰ আদেশ কেতিয়াও পালন নকৰিবা,

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ السُّرِينِ ﴿١٥٢﴾

১৫৩) কিয়নো সিহঁতে পৃথিৱীত অশান্তিৰ সৃষ্টি কৰে, আৰু (নিজৰ আৰু পৰৰ) সংস্কাৰ নকৰে।

الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٣﴾

১৫৪) সিহঁতে (ছালেহক) ক'লে, যথার্থতে তুমি যাদুগ্ৰন্থ লোকৰ এজন,

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسْحَرِينَ ﴿١٥٤﴾

১৫৫) তুমি আমাৰে নিচিনা এজন মানৱ মাথোন; বাক, কোনো এটা নিদৰ্শন লৈ আহাঁ, যদিহে তুমি সত্যবাদী হোৱা।

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۚ فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّٰدِقِينَ ﴿١٥٥﴾

১৫৬) তেওঁ ক'লে, এই উটজনীয়ে (নিদৰ্শন;) নিৰূপিত দিনত তাইৰ পানী পান কৰিবৰ অধিকাৰ আছে যেনেকৈ, তোমালোকৰো সেই পানী পান কৰিবৰ অধিকাৰ আছে;

قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبٌ يَوْمٍ
مَعْلُومٍ ﴿٥٦﴾

১৫৭) আৰু কষ্ট দিবলৈ তাইক স্পৰ্শ নকৰিবা; তাকে যদি কৰা এটা ভীষণ দিনৰ শাস্তিয়ে তোমালোকক আহি ধৰিব।

وَلَا تَسْوَهَا بِسَوْءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ ﴿٥٧﴾

১৫৮) কিন্তু সিহঁতে তাইৰ পাচ চেউৰা কাটি তাইক খোঁৰা কৰিলে; পিছত তাৰ বাবে সিহঁত অনুতপ্ত হৈছিল।

فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَدِيمِينَ ﴿٥٨﴾

১৫৯) তাৰ ফলত সিহঁতক (প্ৰতিশ্ৰুত) শাস্তিয়ে আহি ধৰিল। ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, এই ঘটনাত আছে নিদৰ্শন; কিন্তু সিহঁতৰ সবহভাগেই বিশ্বাস স্থাপন নকৰে।

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٩﴾

১৬০) আৰু নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভু সৰ্ববশক্তিমান, পৰম দানশীল।

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٠﴾

১৬১) লুতৰ জাতিয়েও বচুলসকলক মিথ্যাবাদী বুলি অস্বীকাৰ কৰিছিল;

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦١﴾

১৬২) চোৱাঁ সিহঁতৰ ভ্ৰাতৃ লুতে সিহঁতক ক'লে, তোমালোকে আল্লালৈ ভয় নাৰাখা নে?

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٢﴾

১৬৩) তোমালোকৰ কাৰণে মই নিশ্চয় আল্লাই প্ৰেৰণ কৰা এজন বিশ্বস্ত ৰচুল,

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿٦٣﴾

১৬৪) এতেকে আল্লালৈ ভয় ৰাখি চলিবা, আৰু মোৰ বাধ্য হৈ থাকিবা।

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿٦٤﴾

১৬৫) আৰু এই উপদেশ দিয়াৰ বাবে মই

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ

তোমালোকৰ পৰা একো প্ৰতিদান বিচৰা নাই;
কেৱল বিশ্বব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰতিপালকৰ ওচৰতহে আছে
মোৰ প্ৰতিদান।

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٧٩﴾

১৬৬) কি! তোমালোকে কামভাৰ লৈ
মানৱজাতিৰ পুৰুষবিলাকৰ ওচৰ চাপা নে?

أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾

১৬৭) আৰু তোমালোকৰ প্ৰভুৱে তোমালোকৰ
নিমিত্তে যি পত্নীবিলাক সৃষ্টি কৰিছে সেইবিলাকক
পৰিহাৰ কৰিছা! নহয়, তোমালোক এনে এটা
জাতি যি সততে সীমা অতিক্ৰম কৰি থাকে।

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٨١﴾

১৬৮) সিহঁতে ক'লে, হে লুত, যদি তুমি (এই
কাৰ্য্যৰ পৰা) বিৰত ৰাখাকা, নিশ্চয় তুমি
সেইবিলাকৰ মাজৰ এজন হ'বা যিবিলাকক
(দেশৰ পৰা) উলিয়াই দিয়া হ'ব।

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَلُوطَ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٨٢﴾

১৬৯) তেওঁ ক'লে, তোমালোকৰ এনে (গৰ্হিত)
কাৰ্য্য দেখি মই নিশ্চয় অতিশয় অসন্তুষ্ট।

قَالَ إِنِّي بِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَائِلِينَ ﴿١٨٣﴾

১৭০) (তেওঁ তেতিয়া প্ৰাৰ্থনা কৰিলে,) হে মোৰ
প্ৰভু, সিহঁতে যি গৰ্হিত কাৰ্য্য কৰিছে তাৰ পৰা
মোক আৰু মোৰ পৰিয়ালক ৰক্ষা কৰাঁ।

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٤﴾

১৭১) ইয়াৰ ফলত তেওঁক আৰু তেওঁৰ গোটেই
পৰিয়ালক আমি ৰক্ষা কৰিলোঁ,—

فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٨٥﴾

১৭২) মাত্ৰ তেওঁৰ বৃদ্ধা পত্নীক এৰি; তেওঁ পিছ
পৰি ৰৈ থকাবিলাকৰ মাজৰ আছিল;

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ ﴿١٨٦﴾

১৭৩) কিন্তু অৱশিষ্টবিলাকক আমি বিধংস
কৰিলোঁ;

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرَبِينَ ﴿١٨٧﴾

১৭৪) আৰু আমি সিহঁতৰ ওপৰত ভীষণ বৰষুণ
নমালোঁ আৰু সতৰ্ক কৰি দিয়া লোকৰ নিমিত্তে
সেই বৰষুণ আছিল কি ভয়ানক!

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءً مَطَرُ النَّذِيرِينَ ﴿١٨٨﴾

১৭৫) ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, এই ঘটনাত অৱশ্যে আছিল নিদৰ্শন, কিন্তু সিহঁতৰ সবহভাগেই বিশ্বাস স্থাপন কৰা নাছিল।

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً، وَمَا كَانَ لَكُرْهُمُ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾

১৭৬) আৰু নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভুৱেই সৰ্ব্ব-শক্তিমান, পৰম দানশীল।

﴿١٧٦﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

১৭৭) বনবাসী জাতিয়েও ৰচুলসকলক মিথ্যা-বাদী বুলি অস্বীকাৰ কৰিছিল।

كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٧﴾

১৭৮) চোৱাঁ, সিহঁতক সোঁ আইবে ক'লে, তোমালোকে আল্লালৈ ভয় নাৰাখা নে?

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٨﴾

১৭৯) তোমালোকৰ নিমিত্তে মই নিশ্চয় আল্লাই প্ৰেৰণ কৰা এজন বিশ্বস্ত ৰচুল।

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٩﴾

১৮০) এতেকে আল্লালৈ ভয় ৰাখি চলিবা, আৰু মোৰ বাধ্য হৈ থাকিবা।

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٨٠﴾

১৮১) আৰু এই উপদেশ দিয়াৰ বাবে মই তোমালোকৰ পৰা একো প্ৰতিদান বিচৰা নাই, কেৱল বিশ্ব-ব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰতিপালকৰ ওচৰতহে আছে মোৰ প্ৰতিদান।

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨١﴾

১৮২) (ব্যৱসাত) তোমালোকে জোখ পূৰাই বস্তু বেচিবা, আৰু পৰৰ ক্ষতি কৰোঁতাহঁতৰ মাজৰ নহ'বা:

أَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨٢﴾

১৮৩) আৰু সঠিক পোন তজ্জুৰে বস্তুৰ জোখ-মাপ কৰিবা:

وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَيْسَارًا يُسْقِطِينَ ﴿١٨٣﴾

১৮৪) আৰু লোকক (বেচোঁতে) সিহঁতৰ প্ৰাপ্য বস্তুৰ জোখ কম নকৰিবা, আৰু দেশত অশান্তিৰ সৃষ্টি কৰি নুফুৰিবা।

وَلَا تَبْخُسُوا النَّاسَ أَمْثِيَاءَهُمْ وَلَا تَخُونُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٤﴾

১৮৫) আৰু সেইজনলৈ ভয় ৰাখিবা যিজনে সৃজন কৰিছে তোমালোকক আৰু পূৰ্বগামী জাতিবিলাককো।

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأُولِينَ ﴿١٨٥﴾

১৮৬) আৰু সিহঁতে (শ্বো'আইবক) ক'লে, যথার্থতে তুমি যাদু-গ্রন্থ লোকৰ এজন ;

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمَسْحُورِينَ ﴿١٨٦﴾

১৮৭) আৰু তুমি আমাৰে নিচিনা এজন মানুহ মাথোন ; আৰু অৱশ্যে আমি তোমাক মিথ্যাবাদী লোকৰ এজন বুলি গণ্য কৰোঁ।

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَطُّتْكَ لَشِئْنِ الْكَذِبِيِّنَ ﴿١٨٧﴾

১৮৮) যদি তুমি সত্যবাদীসকলৰ এজন হোৱা, তেন্তে আমাৰ ওপৰত আকাশৰ এটা অংশ পেলাই চোৱাঁ।

فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٨﴾

১৮৯) তেওঁ ক'লে, তোমালোকে যি অন্যায কাৰ্য্য কৰিব লাগিছা মোৰ প্ৰভুৱে ভালকৈ জানে।

قَالَ رَبِّيَّ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٩﴾

১৯০) কিন্তু সিহঁতে তেওঁক মিথ্যাবাদী বুলি অমান্য কৰিছিল। সেই কাৰণে এদিন আচ্ছাদনৰূপে আমাৰ শাস্তি সিহঁতৰ ওপৰত পৰিল, প্ৰকৃততে সি আছিল এটা ভীষণ দিনৰ শাস্তি।

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ عَذَابٌ يَوْمِ الظَّلَاةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٩٠﴾

১৯১) কোনো সন্দেহ নাই, এই ঘটনাত অৱশ্যে আছিল নিদৰ্শন ; কিন্তু সিহঁতৰ সবহভাগেই বিশ্বাস স্থাপন কৰা নাছিল ;

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً، وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩١﴾

১৯২) আৰু নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভুৱেই সৰ্ব-শক্তিমান, পৰম দানশীল।

وَلَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩٢﴾

১৯৩) আৰু এইখন কোৰ-আন ব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰতিপালকৰ পৰা অবতীৰ্ণ হোৱা প্ৰত্যাদেশ ;

وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٣﴾

১৯৪) তাকে বিশ্বস্ত আত্মাই নমাই আনিছে,

تَنْزِيلٌ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٤﴾

১৯৫) তোমাৰ অন্তৰলৈ,—তুমি যেন (মানুহৰ
প্ৰতি) সতৰ্ককাৰী সকলৰ মাজৰ হ'ব পাৰা (এই
কোৰ্-আন লৈ),

عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٥﴾

১৯৬) সুস্পষ্ট আৰবী ভাষাত।

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ﴿١٩٦﴾

১৯৭) আৰু ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই,
পূৰ্ববৰ্ত্তীবিলাকৰ ধৰ্মগ্ৰন্থসমূহত এই
কোৰ-আনৰ (আগমনৰ) উল্লেখ আছে,

وَأَنَّهُ لَنفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٧﴾

১৯৮) বনি-ইস্ৰাইলৰ বিদ্বানসকলে যে এই সত্য
জানিব পাৰিছে, ই সিহঁতৰ কাৰণে এটি নিদৰ্শন
নহয় নে?

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَن يَعْلَمَهُ الْعُلَمَاءُ مِنِّي
إِسْرَائِيلَ ﴿١٩٨﴾

১৯৯) আৰু এই কোৰ্-আন (আৰববাসী
মহম্মদৰ প্ৰতি অৱতীৰ্ণ নকৰি) কোনো এজন
অনা-আৰবৰ প্ৰতি আমি অৱতীৰ্ণ কৰা হ'লে,

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٩﴾

২০০) আৰু এনেজনে তাকে (নিজ ভাষাত) পাঠ
কৰা হ'লেও, সিহঁতে তাত বিশ্বাস স্থাপন
নকৰিলেহেঁতেন।

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٠٠﴾

২০১) অপৰাধীবিলাকৰ অন্তৰসমূহত আমি
এইদৰে অস্বীকাৰ কৰিবৰ উদগনি জন্মাওঁ।

كَذَٰلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠١﴾

২০২) সিহঁতে যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি চকুৰে
নেদেখা-লৈকে (কোৰ্-আনৰ) প্ৰত্যাদেশত বিশ্বাস
স্থাপন নকৰে।

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٠٢﴾

২০৩) পিছত সেই শাস্তি সিহঁতৰ সম্মুখত
অকস্মাৎ এনেভাৱে উপনীত হ'ব যে সিহঁতে তাৰ
গমকে নাপাব।

فَيَأْتِيهِمْ بَعْتَهُ وَهُمْ لَا يُشْعُرُونَ ﴿٢٠٣﴾

২০৪) তেতিয়া সিহঁতে এইদৰে সুধিব, আমাক
(কিছুকালৰ নিমিত্তে) অৱকাশ দিয়া হ'ব নে?

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ﴿٢٠٤﴾

২০৫) কি! তথাপি সিহঁতে ইয়াকে বিচাৰে নে যে আমাৰ শাস্তি সিহঁতৰ ওপৰত শীঘ্ৰে আহি পৰে?

أَفِعِدَّ إِنَّا يَسْتَعِجِلُونَ ﴿٢٠٥﴾

২০৬) তুমি চিন্তা কৰি চাইছা নে, আমি যদি সিহঁতক (জীৱনৰ) সম্বল আৰু কেইবা বছৰলৈ ভোগ কৰিবলৈ দিওঁ,

أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٦﴾

২০৭) তাৰ পিছত সেই প্ৰতিশ্ৰুত শাস্তি সিহঁতৰ ওচৰ পায়হি,

ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٧﴾

২০৮) তেতিয়া সিহঁতক যি সম্বল দান কৰা হৈছিল তাৰ বাবে সিহঁতৰ একো লাভ নহ'ব?

مَا آغَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَشْعُونَ ﴿٢٠٨﴾

২০৯) আৰু আমি কেতিয়াও কোনো এখন নগৰকে ধ্বংস কৰা নাই যাৰ অধিবাসীবিলাকৰ প্ৰতি আগতে এজন সতৰ্ক কৰোঁতা প্ৰেৰণ কৰা নাই—

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنذِرُونَ ﴿٢٠٩﴾

২১০) (সিহঁতক) উপদেশ দিবৰ কাৰণে; কিয়নো আমি কদাপি অন্যায় নকৰোঁ।

ذُكِّرْتُمْ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢١٠﴾

২১১) আৰু এই কোৰাণ শ্বয়তানবিলাকে নমাই অনা নাই;

وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ﴿٢١١﴾

২১২) আৰু এনে (পৰিত্ৰ) কাৰ্য্য সাধনৰ কাৰণে সিহঁত উপযোগী নহয় আৰু সক্ষমো নহয়;

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١٢﴾

২১৩) নিশ্চয় এই কোৰ্-আনৰা শ্ৰৱণ-পৰিসৰৰ পৰা সিহঁত বহু আঁতৰত।

إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْرُؤُونَ ﴿٢١٣﴾

২১৪) গতিকে তুমি আল্লাৰ সঙ্গী কৰি অইন উপাস্যক আহ্বান নকৰিবা, তেনে যদি কৰা, যিবিলাকক শাস্তি দিয়া হ'ব সিহঁতৰ মাজত তুমিও এজন হৈ পৰিবা।

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ﴿٢١٤﴾

২১৫) আৰু তুমি নিজৰ ওচৰসম্পৰ্কীয় আত্মীয়-
স্বজনক (উপদেশ দি) সারধান কৰিবা ;

وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿١٧٥﴾

২১৬) আৰু বিশ্বাসীসকলৰ মাজৰ যিজনে
তোমাৰ অনুসৰণ কৰে সেইজনৰ প্ৰতি তোমাৰ
পাখি অৱনত কৰিবা ।

وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧٦﴾

২১৭) কিন্তু সিহঁত যদি তোমাৰ অবাধ্য হয়,
তেন্তে তুমি (সিহঁতক) কোৱা, তোমালোকে যি
কাৰ্য্য কৰা তাৰ বাবে মই দায়ী নহওঁ ।

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٧٧﴾

২১৮) আৰু যিজন শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমতাশালী, পৰম
দানশীল, সেইজনৰেই ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিবা,—

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿١٧٨﴾

২১৯) যিজনে তোমাক নিৰীক্ষণ কৰে যেতিয়া
তুমি থিয় দি প্ৰাৰ্থনা কৰা,

الَّذِي يَرِدُكَ حِينَ تَقُومُ ﴿١٧٩﴾

২২০) আৰু যেতিয়া তুমি আল্লাক সাষ্টাঙ্গে
প্ৰণিপাত কৰোঁতাসকলৰ (শাৰীৰ) মাজত
উঠা-বহা কৰা ।

وَتَقَلَّبَكَ فِي السَّجْدِينَ ﴿١٨٠﴾

২২১) তেৱেঁই নিশ্চয় শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্ব্বজ্ঞাতা ।

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٨١﴾

২২২) স্বয়তানবিলাক অৱতীৰ্ণ হয় কেনে মানুহৰ
প্ৰতি মই তোমালোকক জানিবলৈ দিম নে ?

هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنْزَلُ الشَّيَاطِينُ ﴿١٨٢﴾

২২৩) যি মিথ্যাবাদী পাপীষ্ঠ তেনে মানুহৰ প্ৰতি
সিহঁত অৱতীৰ্ণ হয় ;

تَنْزَلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ ﴿١٨٣﴾

২২৪) আৰু সিহঁতে ইফাল সিফালৰ পৰা শুনা
অসাৰ কথা কাণত পেলায় ; আৰু সিহঁতৰ বেছি
ভাগেই মিথ্যাবাদী ।

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴿١٨٤﴾

২২৫) আৰু কবিবিলাক ; পথহাৰাবিলাকেহে
সিহঁতৰ বেছিকৈ অনুসৰণ কৰে ;

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿١٨٥﴾

২২৬) তুমি লক্ষ্য কৰা নাই নে, (কল্পনাৰ) নানা উপত্যকাত সিহঁত বিবুদ্ধি হৈ ঘূৰি ফুৰি ?

الْم تَرَأَهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِينُونَ ﴿٢٢٦﴾

২২৭) আৰু সিহঁতে যি উক্তি কাৰ্য্যত পৰিণত নকৰে তাকে (মুখেৰে) কয়;—

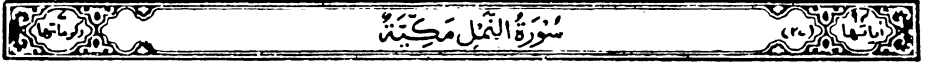
وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٧﴾

২২৮) সেইসকলক এৰি যিসকলে বিশ্বাস কৰে, আৰু সংকাৰ্য্য কৰে, আৰু আল্লাক বেছিকৈ স্মৰণ কৰে; আৰু উৎপীড়িত হোৱাৰ পাছতহে আত্মৰক্ষা কৰে। আৰু অত্যাচাৰীবিলাকে আগলৈ জানিব পাৰিব, প্ৰত্যাবৰ্ত্তনৰকেনে (নিকট) ঠাইলৈ সিহঁতে প্ৰত্যাবৰ্ত্তন কৰিব।

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ

كَثِيرًا وَأَتَتْصَرُّوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا وَ سَيَعْلَمُ

الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٨﴾

চূৰা ২৭

AL-NAML

আল-নমল মক্কাত অৱতীৰ্ণ

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) ত্বা-চীন; এইবিলাক কোৰ্-আনৰ আয়তসমূহ;—সেই সুস্পষ্ট গ্ৰন্থ,—

طَسَّ بِكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُّبِينٍ ②

৩) যি পথ-প্ৰদৰ্শন আৰু শুভ-সংবাদ বিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে,

هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ③

৪) যিসকলে নমাজ প্ৰতিষ্ঠিত কৰে আৰু জকাত দান কৰে; আৰু সেইসকলেই পৰলোকত নিশ্চিতকৈ বিশ্বাস কৰে।

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ④

৫) যিবিলাকে পৰলোকত বিশ্বাস নকৰে, আমি সিহঁতে কৰা কুকাৰ্য্যসমূহ সিহঁতৰ চকুত নিশ্চয় শোভনীয় কৰিছোঁ; আৰু সিহঁতে অন্ধৰ দৰে খেপিয়াই ফুৰে।

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ⑤

৬) সিহঁতৰে নিমিত্তে আছে কঠোৰ শাস্তি, আৰু পৰকালতো সিহঁত হ'ব অধিক ক্ষতিগ্ৰস্ত।

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْآخِسُونَ ⑥

৭) আৰু বাস্তৱিকতে তোমাক কোৰ্-আনৰ শিক্ষা দিয়া হৈছে সৰ্ব্বজ্ঞানী, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞাতা আল্লাৰ সন্নিধানৰ পৰা।

وَإِنَّكَ لَتَلْقَى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنِّ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ⑦

৮) চোৱাঁ, মুচাই নিজ পৰিয়ালক ক'লে, মই নিশ্চয় অগ্নি দেখিবলৈ পাইছোঁ, তাৰ বিষয়ে (সঠিক) সংবাদ মই অনতিবিলম্বে লৈ আহোঁগৈ,

إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِيهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَأَتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ آيَاتِكُمْ بِشَهَابٍ مِّنَ السَّمَاءِ فَتُبَيِّنَ لَكُمْ ⑧

নাইবা তোমালোকৰ কাৰণে জ্বলন্ত এঙাৰ এডোখৰ
আনিম, যাতে তাৰ দ্বাৰা অগ্নিৰ তাপ লব পাৰা।

تَصْطَلُونَ ①

৯) পিছত যেতিয়া তেওঁ সেই অগ্নিৰ ওচৰ
পালেগৈ, ঐশ্বৰিক বাক্য এফাকি শুনা গ'ল : অতি
মঙ্গলময়, যিজন অগ্নিৰ সন্ধানত, আৰু অগ্নিৰ
চাৰিওফালে যিবিলাকে! প্রকৃততে বিশ্বজগতৰ
প্ৰতিপালক পৰম পৱিত্ৰ!

فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ
وَأَنَّهَا وَسْبَحَنَ اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ①

১০) হে মুচা, নিশ্চয় ময়ে আল্লা, সৰ্ব্বশক্তিমান,
সৰ্ব্বজ্ঞানী।

يُؤَسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ①

১১) এতিয়া তুমি তোমাৰ লাখুটিডাল নিষ্কেপ
কৰা চোন। তেওঁ তেনে কৰাৰ পাছত সেই
লাখুটিডাল বগাই যাব লাগিলে যেন ই এডাল
সাপ; তেওঁ পিছ হুঁহকি আঁতৰি গল আৰু ঘূৰিও
নাচালে। (আমি মাত দিলোঁ) হে মুচা, ভয়
নকৰিবা; বাস্তৱতে মোৰ সন্নিধানত বচলসকলৰ
একো ভয় নাই।

وَأَلْقَىٰ عَصَاكَ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّىٰ
مُدْبِرًا وَكَمْ يَعْتَبُ يُؤَسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ
لَدَى الْمَرْسَلُونَ ①

১২) আন কি, এনেজনৰো একো ভয় নাই যিজে
অন্যায় কৰাৰ পাছত অমঙ্গলৰ পৰিবৰ্ত্তে মঙ্গল
কৰিব লাগি যায়, কিয়নো মই নিশ্চয় শ্ৰেষ্ঠ
ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حَسَنًا بَعْدَ سَوْءٍ فَلَا يَخَافُ
عُقُوبَةَ رَبِّهِ ①

১৩) আৰু তুমি তোমাৰ হাত এখন সোমোৱাই
নিজ বুকুত ৰাখা; হাতখন উজ্জ্বল হৈ ওলাব,
কোনো প্ৰকাৰ ব্যাধিৰ চিন নোহোৱাকৈ। ফিৰেঁন
আৰু তেওঁৰ সম্প্ৰদায়ৰ কাৰণে যি ন-টি নিদৰ্শন
নিৰ্ণয় কৰা হৈছে, এই দুইটি তাৰে অন্তৰ্ভুক্ত; ইয়াত
কোনো সন্দেহ নাই সিহঁত অবাধ্য লোক।

وَأَدْخُلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ
سَوْءٍ تَفِي تِسْعَ آيَاتٍ إِلَىٰ فُرْعُونَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ
كَانُوا قَوْمًا فَسِقِينَ ①

১৪) পিছত সিহঁতৰ ওচৰলৈ আমাৰ জল্জলীয়া
নিদৰ্শনসমূহ আহিলত সিহঁতে এই আশাৰ কথা
মাথোন ক'লে, (এইবোৰৰ) প্ৰত্যেকটো প্ৰকাশ্য
কুহক ভিন্ন একো নহয়।

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ①

১৫) আৰু অন্যায় আৰু অহঙ্কাৰ কৰি সিহঁতে সেইবোৰ নিদৰ্শন অস্বীকাৰ কৰিলে, অথচ সেইবোৰৰ সত্যতা সিহঁতৰ অন্তৰসমূহে ভালকৈ অনুভৱ কৰিছিল; সেই দেখি তুমি চিন্তা কৰি চোৱাঁ, যিবিলাকে অশান্তি সৃষ্টি কৰিছিল শেহত সিহঁতৰ কি দশা হ'ল।

১৬) আৰু (মন কৰাঁ) স্বৰূপতে দাউদ আৰু চুলেইমানক আমি জ্ঞান দান কৰিছিলোঁ; আৰু উভয়ে (তাৰ বাবে শলাগ লৈ) কৈছিল, সকলো প্ৰশংসা সেই আল্লাৰ যোগ্য যিজনে বিশ্বাস স্থাপনকাৰী সেৱকসকলৰ বহুতৰে ওপৰত আমাক শ্ৰেষ্ঠ কৰিছে।

১৭) আৰু দাউদৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ল চুলেইমান; আৰু তেওঁ কৈছিল, হে লোকবিলাক, আমাক পক্ষীৰ বাক্যৰ অৰ্থ শিকোৱা হৈছে আৰু সমগ্ৰ (লাগতিয়াল) বস্তু আমাক (প্ৰচুৰ পৰিমাণে) দিয়া হৈছে; ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, এনে দান আল্লাৰ প্ৰকাশ্য অনুগ্ৰহ।

১৮) আৰু চুলেইমানৰ অধীনত যি্ন আৰু মানৱ আৰু পক্ষীদ্বাৰা (বিৰাট) সেনাবাহিনী গঠন কৰা হৈছিল; পিছত সেই সমগ্ৰ সৈন্যদলক শ্ৰেণীমতে বিভক্ত কৰা হৈছিল।

১৯) যেতিয়া সিহঁত নমল্ জাতি বাস কৰা উপত্যকা পালেহি এজনী নমলে (চিঞৰ মাৰি) কলে, হে নমল্ জাতি, তোমালোক নিজ ঘৰবোৰৰ ভিতৰলৈ ততালিকে সোমাই যোৱাঁ, চুলেইমান আৰু তেওঁৰ সেনাদলে তোমালোকক যেন নজনাকৈ গৰ্চকি আহত-নিহত নকৰে।

২০) তাইৰ মাত কাণত পৰিলত, চুলেইমানে

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا
فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٥﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَ الْإِحْمَدُ
لِيهِ الَّذِي فَضَلْنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦﴾

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عِلْمَنَا
مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَأَوْتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنْ هَذَا اللَّهُ
الْفَضْلُ الْبَيْنِ ﴿١٧﴾

وَحَشَرْنَا لِسُلَيْمَانَ جُنُودَهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ
وَالتَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٨﴾

كَذَٰلِكَ إِذَا أَنْوَا عَلَىٰ وَادِ التَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا
التَّمْلُ ادْخُلُوا مَسْكِنَكُمْ لَا يَحْطِبُكُمْ سُلَيْمَانُ
وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٩﴾

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي

মিচিকিয়ালে। আৰু তেওঁ এইদৰে (আল্লাৰ ওচৰত) প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, হে মোৰ প্ৰভু, তুমি মোৰ প্ৰতি আৰু মোৰ পিতৃ-মাতৃৰ প্ৰতি যি অনুগ্ৰহ বৰ্ষণ কৰিছা সেই অনুগ্ৰহৰ বাবে মই যেন তোমাৰ ওচৰত কৃতজ্ঞ হৈ থাকিব পাৰোঁ, আৰু তুমি যি ন্যায়কাৰ্য্যত সন্তুষ্ট মই যেন তাকে কৰিব পাৰোঁ, এনে শক্তি মোক দান কৰাঁ; আৰু তোমাৰ কৰুণা গুণে মোক তোমাৰ ধৰ্ম্মপৰায়ণ সেৱকসকলৰ অন্তৰ্গত কৰি লোৱাঁ।

২১) আৰু তেওঁ পক্ষী (সদৃশ) দলক (অশ্বাৰোহী সেনাক) পৰিদৰ্শন কৰিলত কলে, হৃদহৃদক মই দেখা নাই। ইয়াৰ কাৰণ কি? সি (আজি) অনুপস্থিতিবিলাকৰ মাজৰ নে?

২২) তাক মই কঠোৰ শাস্তি দিম, নাইবা মৃত্যুদণ্ড দিম। যদিহে সি (অনুপস্থিতিৰ) সন্তোষজনক প্ৰমাণ দিব নোৱাৰে।

২৩) আৰু বেছি সময় নৌ যাওঁতে সি (উপস্থিত হ'লহি আৰু চুলেইমানক) কলে, যি তোমাৰ অবিদিত তাৰ সকলোখিনি মই জানি আহিছোঁ, আৰু চৰা নগৰৰ পৰা মই তোমাৰ নিমিত্তে সুনিশ্চিত সংবাদ আনিছোঁ।

২৪) স্বৰূপতে মই গৈ দেখিলোঁ সিহঁতৰ (চৰাবাসী লোকৰ) ওপৰত এজনী তিবোতাই ৰাজত্ব কৰি আছে, আৰু তেওঁক (আল্লাৰ ফালৰ পৰা) প্ৰচুৰ সম্বল প্ৰদান কৰা হৈছে, আৰু তেওঁ এখন মহান সিংহাসনৰ গৰাকী।

২৫) মই দেখিলোঁ সেই ৰাণীয়ে আৰু তেওঁৰ লোকবিলাকে সূৰ্য্যক প্ৰণিপাত কৰে, আৰু সিহঁতৰ এনে কাৰ্য্যসমূহ স্বয়তানে সিহঁতৰ চকুত

أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ
وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأُدْخِلَنِي بِرَحْمَتِكَ
فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿٢١﴾

وَتَقَعَّدَ الظَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَىٰ الْهُدَىٰ
أَمْرًا كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٢٢﴾

لَأَعْلِيَّ بَنِيَّ عَدَا بَا شَدِيدًا أَوْ لَا أَذْبَحْتَهُ
يَا أَيَّتُهَا سُلْطَنُ مُبِينٍ ﴿٢٣﴾

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ مَحْظُ بِهِ
وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنِيٍّ يَقِينٍ ﴿٢٤﴾

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ
شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٥﴾

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْيَابَهُمْ فَصَدَّ عَنْ

সুসজ্জিত কৰি তুলিছে, আৰু (সৰল) বাটৰ পৰা সিহঁতক প্ৰতিৰোধ কৰিছে; সেইগতিকে সিহঁতে সুপথে চলিব পৰা নাই।

السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧﴾

২৬) তাৰ ফলত সিহঁতে আল্লাক সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত নকৰে, যিজনে আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত-যি অদৃশ্য সকলো উলিয়াই আনে, আৰু যিজনে তোমালোকে যি গোপনে কৰা আৰু যি প্ৰকাশ্যে কৰা আটাইবিলাক জানে।

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٨﴾

২৭) তেৱেঁই আল্লা; তেওঁত ভিন্ন আন উপাস্য নাই; তেৱেঁই মহান সিংহাসনৰ গৰাকী।

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٩﴾

২৮) চুলেইমানে কলে, তুমি সঁচা বাতৰি দিছা নে তুমি মিছলীয়াবিলাকৰ এজন, আমি অলপতেই জানিব পাৰিম।

قَالَ سَتَنظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٠﴾

২৯) মোৰ এই পত্ৰ লৈ যোৱা, আৰু তেওঁলোকৰ হাতত দিয়া, পিছত তেওঁলোকৰ পৰা নিলগ হৈ অপেক্ষা কৰিবা। জানোছা তেওঁলোকে পত্ৰৰ উত্তৰ দিয়ে।

إِذْ هَبْ بِيكُنْتِي هَذَا فَاَلْقَاهُ لِيهِمْ ثُمَّ تَوَلَّاهُمْ
فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾

৩০) (পত্ৰ পাই) বাণীয়ে (দৰ্বাৰীসকলক) কলে, হে মোৰ মুখিয়াল বিষয়াসকল, মোৰ প্ৰতি এখন সম্মানজনক পত্ৰ প্ৰেৰণ কৰা হৈছে:

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَى الْأَعْيُنَ إِلَىٰ كِتَابِ كَرِيمٍ ﴿٢٢﴾

৩১) সঁচাকৈয়ে পত্ৰখন আনিছে চুলেইমানৰ দৰবাৰৰ পৰা, আৰু ই এইদৰে আৰম্ভ হৈছে: পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ নামত;

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٢٣﴾

৩২) মোৰ বিৰুদ্ধে তোমালোকে আক্ৰমণ নচলাবা, বৰং মোৰ ওচৰলৈ আহি আত্মসমৰ্পণ কৰা।

أَلَّا تَعْلَمُوا عَلَيَّ وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٢٤﴾

৩৩) ৰাণীয়ে কলে, হে দৰবাৰী বিষয়াসকল, মোৰ এই কাৰ্য্য সম্বন্ধে তোমালোকৰ অভিমত মোক জানিবলৈ দিয়া; তোমালোকে উপস্থিত থাকি (পৰামৰ্শ নিদিয়ালৈকে) মই কোনো (গুরুত্বপূৰ্ণ) বিষয়ে শেষ মীমাংসা নকৰোঁ।

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَقْرَبُونَ فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ
طَائِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُوا ۝۳

৩৪) তেওঁলোকে উত্তৰ দিলে, আমি বলী আৰু বীৰ ৰণুৱা, কিন্তু আদেশ দিয়াৰ গৰাকী তুমি; গতিকে তুমি ভাবি চোৱাঁ (এই অৱস্থাত) কি আদেশ দিয়া যুগুত।

قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةً وَأَوْلُوا أَبَاسٍ شِدِيدٍ وَ
الْأَمْرُ لِيكَ فَانظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ۝۴

৩৫) ৰাণীয়ে কলে যেতিয়া ৰজাবিলাক (বিজয়ী হৈ) কোনো এখন নগৰত প্ৰৱেশ কৰে, সেই নগৰক উচ্ছন্ন কৰি পেলায়, আৰু তাৰ গণ্য-মান্যসকলক অৱনমিত কৰে; আৰু এনে কাৰ্য্য কৰা সিহঁতৰ অভ্যাস।

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً فَسَدُّوْهَا وَ
جَعَلُوا عِزَّةَ أَهْلِهَا آذَانًا ۝ وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ۝۵

৩৬) আৰু (প্ৰথমে) মই তেওঁলোকলৈ উপটোকন পঠাবলৈহে স্থিৰ কৰিছোঁ, পিছত দূতবিলাক কি সংবাদ লৈ উভতি আহে তাৰে অপেক্ষা কৰিম।

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنظُرْهُ بِمَ يَرْجِعُ
الْمُرْسَلُونَ ۝۶

৩৭) পিছত চুলেইমানৰ ওচৰলৈ দূত এজন আহিলত তেওঁ তাক কলে, তোমালোকে মোক সহায় কৰিবলৈ ধন-ৰত্ন আনিছা নে কি? কিন্তু যি সম্বল আল্লাই মোক প্ৰদান কৰিছে সি তোমালোকক দিয়া সম্বলতকৈ অনেক গুণে শ্ৰেষ্ঠ; অথচ যি উপটোকন তোমালোকে আনিছা সেইখিনিতেই তোমালোক উল্লাসিত!

فَلَمَّا جَاءَ سَلِيمُنَ قَالَ أَمِئْتُوْنِي بِمَا آتَيْتُ
اللَّهَ خَيْرًا مِّمَّا أَنْتُمْ بَلَّ أَنْتُمْ تَهْدِيكُمْ تَفْرَحُونَ ۝۷

৩৮) তুমি তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ উভতি যোৱাঁ, তোমাৰ পাছে পাছে আমিও নিশ্চয় এনে সেনাদল লৈ সিহঁতৰ সম্মুখীন হ'ম যাৰ প্ৰতিৰোধ কৰিবলৈ সিহঁতৰ মুঠেই শক্তি নাই, আৰু সেই ঠাইৰ পৰা সিহঁতক অপমানৰে সৈতে উলিয়াই দিম; আৰু অৱশেষত সিহঁত অৱমানিত হৈ পৰিব।

إِزْجِعِ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا
وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا آذَانًا ۝ وَهُمْ صَاغِرُونَ ۝۸

৩৯) চুলেইমানে কলে, হে মোৰ মুখিয়াল বিষয়াসকল, তেওঁলোক মোৰ প্ৰতি আত্মসমৰ্পণ কৰিবলৈ অহাৰ আগতে তেওঁলোকৰ কোনো এজনে ৰাণীৰ নিমন্ত্ৰে এখন সিংহাসন মোৰ ওচৰলৈ লৈ আহিব পাৰিব নে?

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٩﴾

৪০) যিন্ৰ সদৃশ ওখ বলরান মানুহ এজনে কলে, তুমি এই ঠাই এৰি অইন ঠাইলৈ যোৱাৰ পূৰ্বেই মই সিংহাসন এখন লৈ আহিম; আৰু কোনো সন্দেহ নাই, এই কাৰ্য্য সম্পন্ন কৰিবৰ ক্ষমতা মোৰ আছে, আৰু মই বিশ্বাসযোগ্য।

قَالَ عِفْرَيْتُ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٤٠﴾

৪১) ধৰ্মগ্ৰন্থবিজ্ঞ এজন মানুহে কলে, তোমাৰ চকু টিপ মৰাতে (অতি শীঘ্ৰে) মই সিংহাসন এখন লৈ আহিম। অৱশেষত যেতিয়া চুলেইমানে সিংহাসন এখন নিজৰ কাষত পাতি থোৱা দেখিবলৈ পালে, তেওঁ কলে, ই মোৰ প্ৰভুৰেই অনুগ্ৰহ! ইয়াৰ দবাৰা তেওঁ মোৰ পৰীক্ষা লৈছে, মই (তেওঁৰ অনুগ্ৰহৰ বাবে) তেওঁৰ শলাগ লওঁ নে শলাগ নলওঁ। আৰু যি তেওঁৰ শলাগ লয় সি (প্ৰকৃততে) নিজ আত্মাৰ (কল্যাণৰ) নিমন্ত্ৰেহে শলাগ লয়; আৰু যি শলাগ নলয় (সি যেন জানি ৰাখে) মোৰ প্ৰভু অভাৱহীন, সম্মানৰ গৰাকী।

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَتَّيْبُلُونَ أَءِ شَكَرْتُمْ أَمْ أَنْكُرْتُمْ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّا نَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤١﴾

৪২) তেওঁ কলে, যিখন সিংহাসন ৰাণীৰ নিমন্ত্ৰে আনিছা তাৰ ৰূপ পৰিবৰ্ত্তন কৰা যাতো আমি বুজিবলৈ পাৰোঁ তেওঁ সত্য কথা জানিব পাৰে নে সত্য ঢুকি নাপায়।

قَالَ نَكُونُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤٢﴾

৪৩) পিছত বাণী আহিলত তেওঁক প্ৰশ্ন কৰা হ'ল, তোমাৰ সিংহাসন এই প্ৰকাৰৰ নে? তেওঁ উত্তৰ দিলে, মোৰ সিংহাসনখন প্ৰায় এইখনৰেই নিচিনা। বাস্তৱতে ইতপূৰ্বে আমাক (সত্যৰ) জ্ঞান দিয়া হৈছিল, আৰু আমি আত্মসমৰ্পণকাৰী হৈছিলোঁ।

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأَوْ تَبِينَا الْعِلْمَ مِنْ قِبَلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٣﴾

৪৪) আৰু বাণীয়ে যে আল্লাক এৰি অইনৰ উপাসনা কৰিছিল তাৰ পৰা চুলেইমানে তেওঁক নিবৃত্ত কৰিছিল; প্ৰকৃততে তেওঁ (আগতে) আছিল অবিশ্বাসী দলৰ অন্তৰ্ভুক্ত।

৪৫) তেওঁক কোৱা হ'ল, এই প্ৰাসাদৰ ভিতৰলৈ সোমাই আহাঁ। তেতিয়া (সোমাই আহোঁতে, মজিয়াৰে তিৰ্ব্বিৰণি) দেখি তেওঁ তাত পানীৰ ধাৰা বৈছে বুলি অনুমান কৰিলে, আৰু অতিশয় ব্যাকুল হৈ পৰিল। চুলেইমানে কলে কাঁচৰে নিৰ্ম্মাণ কৰা প্ৰাসাদৰ মজিয়াহে জিলিকিছে; (ই পানী নহয়)। (সকলো কথা বুজি) বাণীয়ে কলে, হে মোৰ প্ৰভু আল্লা, বাস্তৱতে মই নিজ আত্মাৰ প্ৰতি অন্যায় কৰিছিলোঁ আৰু এতিয়া চুলেইমানৰ লগ লাগি বিশ্বব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰতিপালক আল্লাৰ প্ৰতি আত্মসমৰ্পণ কৰিলোঁ।

৪৬) আৰু স্বৰূপতে হুমূদজাতিৰ ওচৰলৈ সিহঁতৰ নিজৰ ভ্ৰাতৃ ছালেহক আমি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ, এই আদেশ দি, তোমালোকে এক আল্লাৰ উপাসনা কৰাঁ। কিন্তু চোৱাঁ, সিহঁতে দুই দলত বিভক্ত হৈ পৰম্পৰ বিবাদ কৰিবলৈ লাগিল।

৪৭) তেওঁ কলে, হে মোৰ জাতি, তোমালোকে মঙ্গলৰ আগতে অমঙ্গল আনিবলৈ কিয় খৰ-খেদা কৰিছা? আল্লাৰ পৰা কিয় ক্ষমা শিক্ষা নকৰা, যাতে তোমালোকৰ প্ৰতি কৰুণা বৰ্ষণ কৰা হয়?

৪৮) সিহঁতে উত্তৰ দিলে, আমাৰ যে (এতিয়া দুৰ্ভাগ্য ঘটছে সি তোমাৰ আৰু তোমাৰ সঙ্গীবিলাকৰ কাৰণে হে। তেওঁ কলে, (নহয়) তোমালোকৰ দুৰ্ভাগ্য আল্লাৰ কাৰণ পৰা সূচিত হৈছে, বৰং তোমালোক এনে এটা জাতি যাৰ এতিয়া পৰীক্ষা লোৱা হৈছে।

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٤﴾

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً
وَكشفت عَنْ سَاقِيهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ
مِّن قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ
مَعَ سُلَيْمَانَ إِلَهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ آخَاهُمْ صُلَيْحًا أَنْ اعْبُدُوا
اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقِينَ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٦﴾

قَالَ يَوْمَ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ
لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٧﴾

قَالُوا أَظَلَمْنَا بِكَ وَبِئْسَ مَعَكَ قَالَ ظَلِمْتُمْ عِنْدَ
اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَفْتَنُونَ ﴿٤٨﴾

৪৯) আৰু সেই নগৰত ন-জন (অন্যায়কাৰী) মানুহ আছিল; সেইকিজনে দেশত অশান্তিৰ সৃষ্টি কৰি আছিল, আৰু (নিজৰ আৰু সমাজৰ) সংশোধন কৰা নাছিল।

وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٣٩﴾

৫০) সিহঁতে কলে, তোমালোকে আল্লাৰ নাম লৈ ইজনে সিজনৰ সম্মুখত শপত খোৱা, — নিশ্চয় আমি নিশা থাকোঁতেই ছালেহ আৰু তেওঁৰ গোটেই পৰিয়ালক হঠাতে আক্ৰমণ কৰিম; তাৰ পিছত (সোখুপোছ হলে) তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰীক আমি ইয়াকে কম, তেওঁৰ পৰিয়াল কেনেকৈ নিহত হ'ল আমি চকুৰে দেখা নাই; আৰু ইয়াত সন্দেহ নাই আমি সঁচা কথাহে কৈছোঁ।

قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَمْلَكَتِ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٤٠﴾

৫১) প্রকৃততে সিহঁতে এটা অভিসন্ধি পাতিছিল, আৰু আমিও (সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে) কৌশল সাজিলোঁ; আৰু সিহঁতে (তাৰ) গমকে নাপালে।

وَمَكْرُومًا مَكْرًا وَمَكْرُومًا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤١﴾
فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَاهُمْ

৫২) গতিকে (এতিয়া) ভাবি চোৱা, সিহঁতৰ অভিসন্ধিৰ পৰিণাম কেনে হ'ল! সিহঁতক আৰু সিহঁতৰ সমস্ত জাতিটোকে আমি বিনাশ কৰিলোঁ।

وَقَوْمَهُمْ أَجَبَعِينَ ﴿٤٢﴾

৫৩) পিছত সিহঁতে যে অন্যায় কৰিছিল তাৰ বাবে সিহঁতৰ আটাইবোৰ ঘৰবাৰী হেৰেপা খাই পৰি থাকিল। বাস্তৱতে এই ঘটনাত জ্বানৱান লোকৰ নিমিত্তে নিশ্চয় নিদৰ্শন আছে।

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾

৫৪) আৰু যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছিল আৰু আল্লাক ভয় কৰিছিল সেইসকলক আমি বক্ষা কৰিলোঁ।

وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٤٤﴾

৫৫) আৰু (আমিয়ে প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ) লুত্বক; চোৱা, নিজৰ জাতিক তেওঁ কৈছিল, কি! তোমালোকে দেখাদেখিকৈ এনে কাৰ্য্য কৰিব লাগিছা নে যি নিতান্ত নিৰ্গত?

وَلَوْ كُنَّا إِذْ قَالْ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٤٥﴾

৫৬) কি! তোমালোকে কামপ্ৰবৃত্তি চৰিতাৰ্থ কৰিবৰ অভিপ্ৰায়ে নাৰীবিলাকক এৰি পুৰুষ-বিলাকৰ ওচৰ চাপাগৈ! নহয়, তোমালোক এটা (অতি) নিৰ্বোধ জাতি।

৫৭) কিন্তু তেওঁৰ জাতিৰ একেয়াৰ কথাৰ বাজে আন উত্তৰ নাছিল; লুত্বৰ সন্তান-সন্ততিক তোমালোকে নিজৰ নগৰৰ পৰা নিৰ্বাসিত কৰা; বাস্তৱতে সিহঁতে (লোকক) ইয়াকেহে দেখুৱাব ইচ্ছা কৰে সিহঁত যেন অতি পৱিত্ৰ।

৫৮) পিছত আমি তেওঁক আৰু তেওঁৰ গোটেই পৰিয়ালক বক্ষা কৰিলোঁ, তেওঁৰ পত্নী ভিন্ন; আমি আগতে স্থিৰ কৰিছিলোঁ, তেওঁ যেন পিছ পৰি থকাবোৰৰ লগতে বৈ যায়।

৫৯) আৰু সিহঁতৰ ওপৰত আমি ভীষণ বৰষুণ নমালোঁ। ভাবি চোৱাঁ, যিবিলাকক সতৰ্ক কৰি দিয়া হৈছিল (অথচ অনায়াৰ আচৰণ সিহঁতে এৰি দিয়া নাছিল) সিহঁতৰ ওপৰত এই শিলাবৃষ্টি আছিল কেনে নিকৃষ্ট!

৬০) তুমি কোৱাঁ, সকলো প্ৰশংসা আল্লাৰে যোগ্য! আৰু তেওঁৰ যি সেৱকসকলক তেওঁ বাচি লৈছে সেইসকলৰ শাস্তি! ভাবি চোৱাঁ আল্লা শ্ৰেষ্ঠতৰ নে সেইবিলাক উপাস্য যিবিলাকক সিহঁতে আল্লাৰ সমানে পাতি লৈছে?

বিংশ পাৰা

—আস্মান খালাক্বাচ চমাৱাতে—

৬১) আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী কোনে সৃজন কৰিছে, আৰু আকাশৰ পৰা তোমালোকৰ নিমিত্তে বৰষুণ কোনে নমাইছে? আৰু তাৰ দ্বাৰা সুন্দৰ মনোৰম উদ্যানসমূহ আমিয়ে উৎপাদন

إِيْنَكُمْ لَتَأْتُونَ الْجِبَالَ شُهُوَّةً مِّنْ دُونِ الْمَسَاءِ
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّجْهَلُونَ ﴿٥٦﴾

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجْنَا آلَ
لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿٥٧﴾

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَا مِنَ الْغَيْرِينَ ﴿٥٨﴾

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٥٩﴾

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ
اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا يَشْرِكُونَ ﴿٦٠﴾

أَمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ

কৰিছোঁ। সেইবিলাকৰ গছ-গছনিও উৎপন্ন কৰা তোমালোকৰ সাধ্য নাই। কি! আল্লাৰ সঙ্গীস্বৰূপ আন উপাস্য থাকিব পাৰে নে? কেতিয়াও নহয়, প্রকৃততে সিহঁত সীমালঙ্ঘনকাৰী লোক।

৬২) কোনে পৃথিৱীক সংস্থাপিত কৰিছে, আৰু তাৰ মাজেদি জুৰিসমূহ প্ৰবাহিত কৰিছে, আৰু তাৰ ওপৰত স্থাপিত কৰিছে পৰ্ব্বতমালা? আৰু দুখন সাগৰৰ মাজত কোনে অবৰোধ সৃষ্টি কৰিছে। কি! আল্লাৰ সঙ্গীস্বৰূপ আন উপাস্য থাকিব পাৰে নে? কেতিয়াও নোৱাৰে; প্রকৃততে সিহঁতৰ সবহভাগেই অজ্ঞান।

৬৩) যিজনে নিৰূপায় হৈ তেওঁৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰে সেইজনক প্ৰাৰ্থনাৰ প্ৰত্যুত্তৰ কোনে দিয়ে, আৰু কোনে (অহা) অমঙ্গল দূৰীভূত কৰে, আৰু পৃথিৱীৰ উত্তৰাধিকাৰী তোমালোকক কোনে কৰে? কি! আল্লাৰ সঙ্গীস্বৰূপ আন উপাস্য থাকিব পাৰে নে? অতি তাকৰহে উপদেশ তোমালোকে গ্ৰহণ কৰা।

৬৪) স্থল আৰু জলৰ গভীৰ অন্ধকাৰৰ মাজেদি তোমালোকক কোনে পথপ্ৰদৰ্শন কৰে, আৰু নিজস্ব কৰণৰ আগতে শুভ সংবাদৰ সূচনাৰূপে মলয়া বতাহ কোনে বলায়? কি! আল্লাৰ সঙ্গীৰূপে আন উপাস্য হ'ব পাৰে নে? সিহঁতে যাক আল্লাৰ সমানে উপাস্য পাতিছে তাতোকৈ আল্লা বহুত উৰ্দ্ধত।

৬৫) এই জগত কোনে সৃজন কৰিছে: পিছত তাকে কোনে পুনৰায় উদ্ভৱ কৰে: আৰু আকাশ আৰু পৃথিৱীৰ পৰা তোমালোকক কোনে উপজীৱিকা প্ৰদান কৰে? কি! আল্লাৰ সঙ্গীস্বৰূপ আন উপাস্য হ'ব পাৰে নে? তুমি কোৱাঁ

مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُشْبِتُوا شَجَرَهَا ؕ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ
بَلَّ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ ﴿٦٢﴾

أَمْ مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلْفَهَا أَنْهَارًا
وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِي وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا
إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ بَلَّ كَثْرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

أَمْ مَنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ
وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ؕ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ
فَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٤﴾

أَمْ مَنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُزِيلُ
الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ؕ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ
عَلِمَهُ اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾

أَمْ مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ
مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ؕ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ

তোমালোকে (ইয়াৰ) প্ৰমাণ উপস্থিত কৰা, যদিহে
তোমালোক সত্যবাদী হোৱা।

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥٩﴾

৬৬) তুমি কোৱা, আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ
অদৃশ্য বিষয়ে আল্লাত ভিন্ন আন কাৰো জ্ঞান নাই;
আৰু সিহঁতৰ কেতিয়া পুনৰুত্থান হ'ব তাকো
সিহঁতে নাজানে।

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ الْغَيْبَ
اِلَّا اللّٰهُ وَمَا يَشْعُرُوْنَ اَيَّٰنَ يُّبْعَثُوْنَ ﴿٦٠﴾

৬৭) প্ৰকৃত কথা এই, পৰকালৰ বিষয়লৈকে
সিহঁতৰ জ্ঞানে ঢুকি নাপায়; বৰং সেই বিষয়ে
সিহঁত সংশয়তহে পৰি আছে; নহয়, সেই বিষয়ে
সিহঁত সমূলি অন্ধ।

بَلِ اِذْ سَأَلْتَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ بِئْسَ بَلٌ لِّمْ فِيْ سَآءِ
عَمَلِهِمْ مِنْهَا اَتَقْبَلُوْنَ ﴿٦١﴾

৬৮) আৰু অবিশ্বাসীবিলাকে কয়, কি! আমি
আৰু আমাৰ পিতৃপুৰুষসকল মাটিত বিলীন হৈ
যোৱাৰ পিছতো সঁচাকৈয়ে আমাৰ পুনৰুত্থান হ'ব
নে?

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِذَا كُنَّا تُرَابًا وَّاَبۡآۡئِنَّا اَيۡتٰنَا
لَمُخۡرَجُوْنَ ﴿٦٢﴾

৬৯) স্বৰূপতে পূৰ্বৰও আমাৰ প্ৰতি আৰু
আমাৰ পূৰ্বৰপুৰুষসকলৰ প্ৰতি এই ধৰণৰ
অঙ্গীকাৰ কৰা হৈছিল; ই প্ৰাচীন লোকৰ কাহিনী
মাথোন।

لَقَدْ وُعِدْنَا هٰذَا نَحۡنُ وَاَبۡآۡؤُنَا مِنْ قَبۡلُ ۗ اِنْ
هٰذَا اِلَّا اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٦٣﴾

৭০) তুমি কোৱা তোমালোকে পৃথিৱীত
পৰিভ্ৰমণ কৰাগৈ, পিছত চিন্তা কৰি চোৱা,
দোষীবিলাকৰ শেষ পৰিণাম কেনে হৈছিল!

قُلْ سِيرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الۡجٰرِمِيْنَ ﴿٦٤﴾

৭১) আৰু সিহঁতৰ কাৰণে তুমি বেজাৰ
নকৰিবা; আৰু সিহঁতে যে (তোমাৰ বিৰুদ্ধে)
কুমস্ৰণা কৰে, তাৰ বাবে মন সঙ্কচিত নকৰিবা।

وَلَا تَحۡزَنۡ عَلَيْهِمۡ وَلَا تَكُنۡ فِيْ ضَلٰلٍ مِّمَّا يَكۡفُرُوْنَ ﴿٦٥﴾

৭২) আৰু সিহঁতে সোধে, এই অঙ্গীকাৰ পূৰ্ণ হ'বৰ
সময় কেতিয়া, যদি হে তোমালোক সত্যবাদী?

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعۡدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٦٦﴾

৭৩) তুমি কোৱা, যি শাস্তিলৈ তোমালোকে

قُلْ عَلَيۡهِ اَنْ يُّكُوْنَ رَدِيْفٌ لِّكُمۡ بِغَضِ الَّذِي

খৰখেদা কৰিছা, হ'ব পাৰে তাৰ কিছুভাগ
তোমালোকৰ ওচৰ চাপেহিহে লাগে।

تَتَعَجَّلُونَ ﴿٢٧﴾

৭৪) আৰু ইয়াত একো সন্দেহ নাই, মানৱৰ প্ৰতি
তোমাৰ প্ৰভু কৃপালু; কিন্তু সিহঁতৰ সৰহভাগেই
কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ নকৰে।

وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ

لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٨﴾

৭৫) আৰু সিহঁতৰ অন্তৰসমূহে যি গোপন কৰি
ৰাখে আৰু যি প্ৰকাশ কৰে সকলো তোমাৰ প্ৰভুৱে
নিশ্চয়কৈ জানে।

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٢٩﴾

৭৬) আৰু আকাশ আৰু পৃথিৱীৰ মাজত এনে
কোনো গুপ্ত বিষয় নাই যি (আল্লাৰ) সুস্পষ্ট গ্ৰন্থত
আদিত লিপিবদ্ধ হোৱা নাই।

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ

مُبينٍ ﴿٣٠﴾

৭৭) বাস্তৱতে ইস্ৰাইল বংশৰ লোকে যি কথাত
পৰস্পৰ বিৰোধ কৰিছিল তাৰ সৰহভাগকে এই
কোৰ-আনে তেওঁলোকৰ আগত স্পষ্টৰূপে বৰ্ণনা
কৰিছে।

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقُضُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ

الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٣١﴾

৭৮) আৰু ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, এই
কোৰ-আনে বিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে পথপ্ৰদৰ্শন
আৰু (আল্লাৰ) কৰুণা।

وَإِنَّهُ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٢﴾

৭৯) তোমাৰ প্ৰভুৱে সিহঁতৰ মাজত মীমাংসা
কৰিব নিজস্ব অশ্ৰান্ত বিচাৰশক্তিৰ দ্বাৰা; আৰু
তেৱেঁই শ্ৰেষ্ঠ শক্তিশালী, সৰ্বব্ৰহ্মতা।

إِنَّ رَبَّكَ بِقَضَائِهِم مَّخْبِرٌ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ

الْعَلِيمُ ﴿٣٣﴾

৮০) গতিকে তুমি আল্লাৰ প্ৰতি নিৰ্ভৰশীল
হোৱা; নিশ্চয় তুমি প্ৰকাশ্য, সত্যৰ ওপৰত
প্ৰতিষ্ঠিত।

تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٣٤﴾

৮১) বাস্তৱিকতে যি নিৰ্জীৱ তাক তুমি কোনো
কথাকে শুনাব নোৱাৰা, আৰু যিবিলাক বধিৰ

إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْبُوتَىٰ وَلَا تَسْمَعُ الضَّمَّةَ الدَّاعِيَةً إِذَا

সিহঁতৰ কাণতো (আল্লাৰ) সংবাদ পেলোৱা ব্যৰ্থ
চেষ্টা, কিয়নো সিহঁত পিঠি দেখুৱাই ঘূৰি যায়।

﴿وَلَوْ أَمَدُّ بِرِيَّتَ ۝۱﴾

৮২) আৰু যিবিলাক দৃষ্টিহীন সিহঁতক বিপথৰ
পৰা তুমি পোন বাটলৈ আনিব নোৱাৰা : কেৱল
সেইসকলৰহে (আমাৰ বাণী) কৰ্ণগোচৰ কৰিব
পাৰা যিসকলে 'আমাৰ নিদৰ্শনসমূহত বিশ্বাস
স্থাপন কৰে, কিয়নো সেইসকল আত্মসমৰ্পণকাৰী।

﴿وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَىٰ عَنْ ضَلَاتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ
إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ۝۱۲﴾

৮৩) আৰু যেতিয়া সিহঁতৰ সম্বন্ধে (আমাৰ)
বাণী পূৰ্ণ হ'বৰ সময় পাবহি, আমি মাটিৰ পৰা এনে
এটা জীৱ উলিয়ায় যি সিহঁতক আহত কৰিব;
ইয়াৰ কাৰণ এই, সেই মানুহবোৰে আমাৰ
নিদৰ্শনসমূহত নিশ্চিতকৈ বিশ্বাস নকৰে।

﴿وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ
الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا
لَا يُؤْقِنُونَ ۝۱۳﴾

৮৪) আৰু সেইদিনা প্ৰত্যেক সম্প্ৰদায়ৰ পৰা
এনেবিলাক লোকক আমি সমবেত কৰিম
যিবিলাকে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহক মিছা বুলি
ভাবিছিল; পিছত সেইবিলাকক শ্ৰেণীবদ্ধ কৰি
(আমাৰ সম্মুখত) থিয় কৰোৱা হ'ব।

﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا
فَهُمْ يُوزَعُونَ ۝۱৪﴾

৮৫) যেতিয়া সিহঁত (আল্লাৰ সম্মুখত) উপস্থিত
হ'ব, তেওঁ প্ৰশ্ন কৰিব, তোমালোক মোৰ
নিদৰ্শনসমূহক মিছা ভাবি অগ্ৰাহ্য কৰিছিল নে?
অথচ তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰিছিল তাৰ নিজ
জ্ঞানেৰে উপলব্ধি কৰা নাছিল।

﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ وَقَالُ الْكَذِبَ يُؤْتِيهِمْ لَمْ يُنْفِضُوا إِلَيْهَا
عِلْمًا أَمْ آتَا ذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۱۵﴾

৮৬) আৰু সিহঁতে যে অন্যায় কৰিছিল তাৰ
বাবে (আল্লাৰ) বাণী সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে প্ৰতিপন্ন
হ'ল। তাৰ ফলত সিহঁত নিমাত হৈ পৰিল।

﴿وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا أَنَّهُمْ لَا يُنْفِقُونَ ۝۱۶﴾

৮৭) সিহঁতে ভাবি নাচায় নে, আমি নিশা
কৰিছোঁ যাতে সিহঁতে সেই সময়ত বিশ্ৰাম কৰিব
পাৰে, আৰু দিন (সৃষ্টি কৰিছোঁ) পোহৰ দিবৰ

﴿لَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَاتِنَا فِيهِ وَالتَّهَارَكَ

কাৰণে? ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, যি লোকসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে সেই সকলৰ নিমিত্তে ইয়াত অৱশ্যে আছে বহু নিদৰ্শন।

৮৮) আৰু সেই দিনা ফু মাৰি শিঙা বজোৱা হ'ব; ফলত আকাশমণ্ডলীত যি আছে আৰু পৃথিৱীত যি আছে সকলো ভয়ত বিহ্বল হৈ পৰিব, কেৱল আল্লাই যাক ইচ্ছা তাক এৰি: আৰু সকলো তেওঁৰ সম্মুখত উপস্থিত হ'ব বিনীত ভাৱে।

৮৯) আৰু যি পৰ্ব্বতসমূহ দৃঢ়ৰূপে স্থিৰ হৈ আছে বুলি জ্ঞান কৰিছা তুমি দেখিবলৈ পাবা সেইবোৰ মেঘ চলা দৰে উৰি যাব লাগিছে; ই সেই আল্লাৰ নিপুণ কাৰ্য্য যিজনে সকলো বস্তুৰে পূৰ্ণ বিকাশ কৰিছে, তোমালোকে যিহকে কৰা সেই সম্বন্ধে নিশ্চয় তেওঁ পৰিজ্ঞাত।

৯০) (শেষ বিচাৰৰ দিনা) যিজনে সৎকাৰ্য্য লৈ আহিব সেইজনৰ নিমিত্তে থাকিব তাতোকৈ উত্তম প্ৰতিদান; আৰু সেই দিনা আতুৰনিৰ পৰা তেওঁলোকে ৰক্ষা পাব?

৯১) কিন্তু যিবিলাকে অসৎ কাৰ্য্য লৈ আহিব, সিহঁতক উবৰিয়াই অগ্নিত নিক্ষেপ কৰা হ'ব; (আৰু সিহঁতক কোৱা হ'ব) তোমালোকে যি কু-কৰ্ম কৰিছিল তাৰ প্ৰতিফল তোমালোকক ইয়াৰ বাহিৰে আৰু কি দিয়া হ'ব?

৯২) মোক ইয়াকে মাথোন আদেশ দিয়া হৈছে যে মই আৰাধনা কৰোঁ এই পৱিত্ৰ নগৰৰ গৰাকী আল্লাৰ, যিজনে ইয়াক সম্মানিত কৰিছে; আৰু সকলো বিষয়ৰ তেৱেঁই অধিকাৰী। আৰু মোক এই আদেশ দিয়া হৈছে, মই যেন আত্মসমৰ্পণকাৰী সকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত হওঁ,

مُبَجَّرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ نَفْعُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَ
مَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَمَّةٍ دُخْرِينَ ﴿٨٩﴾

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسِبُهَا جَمْدًا وَهِيَ كَتَمَّرَ
السَّحَابِ صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهَا
كُفْرًا شَيْءٌ إِنَّهُ خَيْرٌ
بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٩٠﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا ۖ وَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩١﴾

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ
تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٢﴾

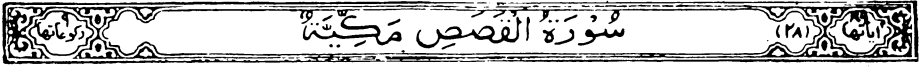
إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ الَّذِي
حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُفِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٣﴾

৯৩) আৰু মই যেন এই কোৰ্-আন পাঠ কৰোঁ।
গতিকে যিজনে সুপথে চলে সেইজনে নিজ আত্মাৰ
(মঙ্গলৰ) নিমিত্তেই সুপথে চলে; কিন্তু যিয়ে
বিপথে যায় (তাক) তুমি কৈ দিয়া মই কেৱল
সাৱধান কাৰ দিওঁতাসকলৰে অন্যতম।

وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي
لِنَفْسِهِ ۗ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ
الْمُنذِرِينَ ﴿٩٣﴾

৯৪) আৰু তুমি ইয়াকো কোৱাঁ, সকলো প্ৰশংসাৰ
গৰাকী এক অদ্বিতীয় আল্লা; তেৱেই নিজ
নিদৰ্শনসমূহ তোমালোকক শীঘ্ৰেই দেখিবলৈ দিব;
তেতিয়াহে সেইবোৰৰ চিন ধৰিব পাৰিবা আৰু
তোমালোকে কৰা কাৰ্য্যৰ বিষয়ে তোমাৰ প্ৰভু
কেতিয়াও আওকণীয়া নহয়।

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا ۗ وَمَا
رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

চুৰা ২৮

AL-QASAS

আল-ক্বস্ব : বিৱৰণ মক্কাত অৱতীৰ্ণ

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) ত্বা, চীন, মীম।

طسّم ②

৩) এইবোৰ সুস্পষ্ট গ্ৰন্থৰ আয়তসমূহ।

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ③

৪) যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে সেইসকলৰ নিমিত্তে মুচা আৰু ফিৰৌনৰ ইতিবৃত্তৰ কিছু ভাগ আমি তোমাৰ আগত বৰ্ণনা কৰিছোঁ সত্যৰ সৈতে।

تَسْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبِيِّنَا مُوسَى وَفِرْعَوْنَ بِأَحْقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ④

৫) বাস্তৱিকতে ফিৰৌনে দেশত নিজৰ আধিপত্য বিস্তাৰ কৰিছিল, আৰু তাৰ অধিবাসী জনসাধাৰণক ভিন্ ভিন্ দলত বিভক্ত কৰি সিহঁতৰ এদলক নিৰুপায় শক্তিহীন কৰিছিল; সিহঁতৰ ল'ৰাবিলাকক বধ কৰিছিল আৰু ছোৱালীবিলাকক জীয়াই ৰাখিছিল; ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, সি আছিল অশাস্তি সৃষ্টি কৰোঁতাবিলাকৰ এজন।

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يَتَّبِعُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَجِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ⑤

৬) আৰু আমি ইচ্ছা কৰিছিলোঁ, দেশত যিবিলাকক নিঃসহায় শক্তিহীন কৰা হৈছিল সিহঁতৰ প্ৰতি অনুগ্ৰহ প্ৰদৰ্শন কৰিম, আৰু সিহঁতকে নেতৃত্ব দান কৰিম, আৰু সিহঁতক (সেই দেশৰ) উত্তৰাধিকাৰী কৰিম;

وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَيْمَةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ⑥

৭) আৰু দেশত আমি সেইবিলাকক ক্ষমতাপন্ন কৰিম; আৰু ফিৰৌন আৰু হামান আৰু সিহঁত দুয়োৰে সৈন্যদলে সেইবিলাকৰ পক্ষৰ পৰা যি আপদ অহাৰ ভয় কৰিছিল তাকে সিহঁতক দেখিবলৈ দিম।

وَنُنَكِّرَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ⑦

৮) আৰু মুচাৰ মাতৃক আমি প্ৰত্যাদেশ কৰিছিলোঁ, এই সন্তানটিক (পোনতে) তোমাৰ স্তন পান কৰিবনৈ দিয়া; পিছত তোমাৰ মনত তাৰ প্ৰাণ হানিৰ আশঙ্কাৰ ভাব উদয় হলে কেঁচুৱাটিক নৈত পেলাই (উটি যাবলৈ) দিবা; আৰু তুমি ভয় নকৰিবা আৰু বেজাৰো নকৰিবা; আমি সেই সন্তানটিক (সময়ত) তোমাৰ কাষলৈ ওভতাই আনিম, আৰু (আগলৈ) তেওঁক ৰচুলসকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰিম।

৯) পিছত ফিৰৌনৰ জ্ঞাতিৰ এগৰাকীয়ে কেঁচুৱাটিক (নৈৰ পৰা) তুলি আনিলে। তাৰ ফল এই হ'ল যে (কালচক্ৰত) মুচা সিহঁতৰ শত্ৰু আৰু শোকৰ কাৰণ হৈ পৰিল। ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, ফিৰৌন আৰু হামানে আৰু দুয়োৰ সেনাদলে ডাঙৰ দোষ কৰিছিল।

১০) আৰু ফিৰৌনৰ পত্নীয়ে তেওঁক কৈছিল, আহা! কেঁচুৱাটিয়ে মোৰ আৰু তোমাৰ নয়ন শীতল কৰিব, ইয়াক কেতিয়াও বধ নকৰিবা; জানোচা ইয়াৰ দ্বাৰা আমাৰ মঙ্গল সাধন হ'ব; নাইবা এইটিক আমি সন্তানৰূপে গ্ৰহণ কৰিম। এনে কাৰ্য্যৰ যে শেষ ফল কি হ'ব তাৰ অনুমানে সিহঁতে কৰিব পৰা নাছিল।

১১) কিন্তু মুচাৰ মাকৰ মন নিশ্চিন্ত আছিল। তেওঁক বিশ্বাসীসকলৰ অন্তৰ্গত কৰিবৰ অৰ্থে আমি তেওঁৰ বুকু ডাঠ নকৰা হলে তেওঁ মুচাৰ বিষয়ে গোপনীয় কথা প্ৰকাশ কৰি পেলালে হেঁতেন।

১২) আৰু মুচাৰ মাকে তেওঁৰ বায়েকক কৈছিল, তুমি কেঁচুৱাটিৰ পিছে পিছে গৈ থাকাঁ। গতিকে তেওঁ আঁতৰৰ পৰা এনেভাৱে তাৰ লক্ষ্য ৰাখি গৈ আছিল যে সিহঁতে অকণো গম নাপালে।

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَمَاذَا اخْفَيْتَ عَلَيْهِ فَالْقِيَهُ فِي الْأَيْمِ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨﴾

فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا ۗ إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِبِينَ ﴿٩﴾

وَقَالَتْ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتْ عَيْنِي مِنِّي وَكَأَنِّي لَا تَقْتُلُوهُ ۖ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠﴾

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فُرْعًا ۗ إِن كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَّنَا عَلَّمَهَا لَمَا لَتَكُنَّ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١﴾

وَقَالَتْ لِأَخْتِهِ فَإِذَا فَصَّرْتِ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾

১৩) আৰু তাৰ নিমিত্তে শাইব দ্বাৰা স্তনপান আগৰে পৰা আমি নিষিদ্ধ কৰিছিলোঁ। অৰশেষত মুচাৰ বায়েলে কলে, মই তোমালোকক এনে এটা পৰিয়ালৰ নিদ্দিশে দিম যে যি তোমালোকৰ হৈ কেঁচুৱাটিৰ পোহপালৰ ভাৰ ল'ব, আৰু তাৰ কাৰণে যথোচিত যত্নবান হ'ব ?

১৪) পিছত (এই কৌশলেৰে) শিশুটিক তাৰ মাতৃৰ কাষলৈ আমি ওভতাই আনিলোঁ, যাতে তেওঁৰ নয়ন শীতল হয় আৰু যাতে তেওঁ শোক অনুভৱ নকৰে, আৰু যাতে তেওঁ জানিব পাৰে, আল্লাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি সত্য। কিন্তু সিহঁতৰ বেছিন্নভাগৰে প্ৰকৃত জ্ঞান নাই।

১৫) আৰু যেতিয়া তেওঁ (মুচা) যৌৱন-প্ৰাপ্ত হ'ল আৰু পূৰ্ণ বয়সত পৰিল, আমি তেওঁক দান কৰিলোঁ, বিচাৰ-শক্তি আৰু জ্ঞান; আৰু এই দৰেই আমি প্ৰতিদান দিওঁ সৎ কৰ্ম্মীসকলক।

১৬) আৰু সেই নগৰৰ অধিবাসীৱিলাক অসাৱধান থাকোঁতে তেওঁ তাৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰিলে, আৰু তাত দুজন মানুহে পৰস্পৰ যুঁজ কৰি থকা দেখিবলৈ পালে; ইজন নিজৰে দলৰ; আৰু সিজন তেওঁৰ শত্ৰুৰ তেতিয়া তেওঁৰ দলৰ মানুহ জনে তেওঁৰ শত্ৰুদলৰ মানুহ জনৰ বিৰুদ্ধে তেওঁৰ সহায় বিচাৰিলে। এনেতে মুচাই সেই জনক ভুকু এটা মাৰিলে; তাৰ ফলত সি মৃত্যুৰ মুখত পৰিল। তেওঁ কলে, স্বয়তানৰ (উদগনিত) কৰা কাৰ্য্যৰ প্ৰতিফল এইৰূপ: কোনো সন্দেহ নাই, স্বয়তান মানুহৰ প্ৰকাশ্য শত্ৰু, (কিয়নো) সি মানুহক বিপথে পৰিচালিত কৰে।

১৭) তেওঁ এইদৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, হে মোৰ প্ৰভু, বাস্তৱতে মই নিজ আত্মাৰ প্ৰতি অনায়াস কৰিলোঁ;

وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاعِ مِنْ قَبْلِ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصِیْحُونَ ﴿۱۳﴾

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَىٰ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۗ وَلِنَعْلَمَ
أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلٰكِن أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۴﴾

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۗ
وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۫﴾

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا
فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ
وَهٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَنَاعَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ
عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ
قَالَ هٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌ مُّبِينٌ ﴿۱۶﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ ۗ

এতিয়া তুমি মোক ক্ষমা দান কৰাঁ। প্ৰাৰ্থনা গ্ৰহণ কৰি তেওঁক আল্লাই ক্ষমা দান কৰিলে; কোনো সন্দেহ নাই, তেৱেঁই শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাশীল, পৰম দানশীল।

১৮) (ইয়াৰ উপৰিও) তেওঁ কলে, হে মোৰ প্ৰভু, তুমি যে মোৰ প্ৰতি অনুগ্ৰহ কৰিছা, তাৰ বাবে (মই এই অঙ্গীকাৰ কৰিছোঁ) মই আগলৈ অপৰাধী লোকক সমৰ্থন নকৰোঁ।

১৯) তাৰ পিছত সেই নগৰত তেওঁ অৱস্থান কৰিছিল (বিপদৰ) আশঙ্কা কৰি, নিতান্ত সতৰ্ক হৈ। আগৰ দিনা যিজন মানুহে তেওঁৰ সহায় বিছাৰিছিল সেইজন্যই অকস্মাৎ তেওঁক চিঞৰি মাতিব ধৰিলে। তাক মুচাই কলে, দেখাতে তুমি নিশ্চয় এজন বিভ্ৰান্ত পুৰুষ!

২০) তেতিয়া যিজন দুয়োৰে শত্ৰু সেইজনক তেওঁ ধৰিবলৈ আগ বঢ়াত সি কলে হে মুচা, কালি তুমি এজনক হত্যা কৰিলা; (আজিও) তেনেকৈ মোক হত্যা কৰিবলৈ মনস্থ কৰিছা নে? তুমি কেৱল অত্যাচাৰীৰূপে দেশত ঘূৰিবলৈ মন মেলিছা; আৰু যি সকলে শান্তি স্থাপন কৰে সেইসকলৰ অন্তৰ্গত হ'বলৈ সমূলি ইচ্ছা নকৰা।

২১) আৰু সেই নগৰৰ সুদূৰ প্ৰান্তৰ পৰা মানুহ এগৰাকী ল'ৰি আহি কলে, হে মুচা, সভাসদ-বিলাকে তোমাৰ সম্বন্ধে পৰামৰ্শ কৰি ইয়াকে খিৰাং কৰিছে যে তোমাক সিহঁতে নিহত কৰিব; গতিকে তুমি এই নগৰৰ পৰা (ততালিকে) ওলাই যোৱাঁ; মই নিশ্চয় তোমাৰ হিতাকাঙ্ক্ষীবিলাকৰ এজন।

২২) সেই কথা শুনি তেওঁ নগৰ খনৰ পৰা ওলাই গ'ল, বিপদৰ আশঙ্কা কৰি, ইফালে সিফালে লক্ষ্য ৰাখি। তেওঁ (আল্লাৰ ওচৰত) প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, হে

إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٨﴾

قَالَ رَبِّ إِنَّمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَاهِرًا
لِلْمُجْرِمِينَ ﴿١٩﴾

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي
اِسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِحُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى
إِنَّكَ لَعَوِيٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٠﴾

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْبِطَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا
قَالَ يٰمُوسَىٰ ائْتِنِيءَ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا
بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ
وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿٢١﴾

وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يٰمُوسَىٰ
إِنَّ الْمَلَائِكَةَ آتِيْرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاهْرُجْ إِنِّي لَكَ
مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٢﴾

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ

মোৰ প্ৰভু, এই অত্যাচাৰী জাতিৰ পৰা মোক তুমি
ৰক্ষা কৰাঁ।

২৩) আৰু যেতিয়া মুচাই মদয়নলৈ যাবলৈ মন
মেলিলে তেওঁ কলে, অতি সম্ভৱ মোৰ প্ৰভুৱে মোক
সঠিক বাটেদি লৈ যাব।

২৪) আৰু যেতিয়া মদয়নৰ কূপ এটাৰ ওচৰ
পালেগৈ, সেই ঠাইত তেওঁ এজাক মানুহ দেখিবলৈ
পালে; সিহঁতে নিজৰ ভেড়া ছাগলিক পানী
খুৱাইছিল; আৰু সিহঁতৰ কাষতে দুই গৰাকী
তিৰোতাকো দেখিবলৈ পালে, সিহঁতে নিজৰ
ভেড়া ছাগলি আঁতৰত ৰাখিবলৈ বাধ্য হৈছিল।
তেওঁ সুধিলে, তোমালোকক কি লাগে কোৱাঁ?
তেতিয়া উভয়ে উত্তৰ দিলে; এই ভেড়া ৰখীয়া-
বিলাকে নিজৰ ভেৰাপালক (পানী খুৱাই)
আঁতৰাই নিনিয়ালৈকে আমি নিজৰ ভেড়া
ছাগলিক পানী খুৱাব নোৱাৰিছোঁ, আৰু আমাৰ
পিতা নিতান্ত বুঢ়া।

২৫) তেতিয়া তেওঁ সিহঁতৰ ভেড়া ছাগলিক পানী
খুৱালে; তাৰ পিছত তেওঁ গছ এজোপাৰ ছাঁৰ
পিনে পিছ হুঁহকি গ'ল আৰু এইদৰে প্ৰাৰ্থনা
কৰিলে: হে মোৰ প্ৰভু, যি মঙ্গলৰ ভাগ তুমি মোক
দান কৰিবা তাৰেই মই ভিখাৰী।

২৬) অৱশেষত দুয়োৰে এজনী (ঘৰৰ পৰা)
তেওঁৰ ওচৰলৈ উভতি আহি লাজকুৰীয়া হৈ কলে,
তুমি আমাৰ হৈ ভেড়া ছাগলিক যে পানী খুৱালা
তাৰ উচিত প্ৰতিদান তোমাক নিশ্চয়কৈ দিবৰ
অৰ্থে মোৰ পিতৃয়ে তোমাক আহ্বান কৰিছে। মুচা
তেওঁৰ কাষলৈ আহি পূৰ্বেৰ ঘটনা সমগ্ৰ ঘটনা তেওঁৰ
আগত বৰ্ণনা কৰিলে। (সকলো কথা শুনি) তেওঁ
কলে, তুমি একো ভয় নকৰিবা; অন্যায়কাৰী
লোকৰ পৰা তুমি ৰক্ষা পাল।

الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٣﴾

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٤﴾

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ هُ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْتَفِي حَتَّىٰ يُصَدِّرَ الرِّعَاءَ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٥﴾

فَسَقَّ لهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي مِمَّا
أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٦﴾

وَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَسْتَشِي عَلَىٰ أُخْتِهَا قَالَتَا إِن
أَبِي يَذُّعُوكَ لِيَجْزِيكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا وَكَلَّمَا
جَاءَهُ وَوَقَّصَ عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ لَا تَحْزَنُوا
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٧﴾

২৭) দুয়ো বাই-ভনীৰ মাজৰ এজনীয়ে কলে, হে মোৰ পিতা, কোনো সন্দেহ নাই, (ঘৰৰ) কাম-কাজ কৰিবলৈ এজনক যদি নিযুক্ত কৰিব লগীয়া হয় এইজনৰ নিচিনা বলিষ্ঠ বিশ্বস্ত মানুহ হোৱায়ে উত্তম!

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ⑮

২৮) তেওঁ মুচাক কলে, স্বৰূপতে মই মোৰ এই দুইটি কন্যাৰ এজনীক তোমাক বিয়া দিবলৈ মন কৰিছোঁ; চৰ্ত্ত এই থাকিব, তুমি আঠ বছৰ জুৰি মোৰ বন কৰিবা; কিন্তু যদি দহ বছৰ পূৰ্ণ কৰি দিয়া তেন্তে ই তোমাৰ ইচ্ছা; আৰু তোমাক কষ্ট দিবলৈ মোৰ মুঠেই ইচ্ছা নাই; আল্লাৰ ইচ্ছাত আগলৈ তুমি দেখিবলৈ পাবা মই এজন সদয় ব্যৱহাৰ কৰোঁতা মানুহ।

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثِنْتَيْ حَجْرٍ فَإِنْ أَنْسَبْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَسْأَلَ عَلَيْكَ سَيِّدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ⑯

২৯) মুচাই কলে, মোৰ আৰু তোমাৰ মাজত এই চুক্তি স্থিৰ হ'ল, এই দুটা নিৰ্দিষ্ট কালৰ যেই সেই এটা মই পূৰ্ণ কৰিম; মোৰ প্ৰতি যেন একো অন্যায় কৰা নহয়; বাস্তৱতে আমি দুয়ো যে (আজি) অঙ্গীকাৰবদ্ধ হালোঁ তাৰ সম্পাদন কৰোঁতা আল্লা।

قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ وَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ⑰

৩০) পিছত যেতিয়া মুচাই অঙ্গীকৃত সময় সম্পূৰ্ণ কৰিলে, আৰু নিজৰ পৰিয়ালক লগত লৈ ভ্ৰমণার্থে যাত্ৰা কৰিলে, তেওঁ অগ্নি দেখিবলৈ পালে তুৰ পৰ্বতৰ নামনিত। তেওঁ নিজ পৰিয়ালক কলে, তোমালোকে ইয়াত অপেক্ষা কৰা; সঁচাকৈয়ে মই অগ্নি দেখিবলৈ পাইছোঁ; অতি সম্ভৱ মই তাৰ সম্ভেদ লৈ আহিব পাৰিম, নাইবা এঙাৰ এটুকুৰাকে আনিব পাৰিম যাতে তোমালোকে জুই ধৰি তাপ ল'ব পাৰা।

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا تَلْعَلُ أَتَيْكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ⑱

৩১) যেতিয়া তেওঁ অগ্নিৰ ওচৰ পালেগৈ, সেই উপত্যকাৰ সোঁ পাৰ্শ্বৰ মঙ্গলেৰে পৰিপূৰ্ণ এঠাইত গছ এজোপাৰ ফালৰ পৰা তেওঁক এইদৰে আহ্বান

فَلَمَّا أَنهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يُمُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ

কৰা হ'ল, হে মুচা, নিশ্চয় ময়ে আল্লা, বিশ্বব্ৰহ্মাণ্ডৰ
প্ৰতিপালক।

الْعَالَمِينَ ﴿٣٢﴾

৩২) আৰু আদেশ হ'ল, তুমি নিজৰ লাখুটিডাল
(মাটিত দলিয়াই পেলোৱাঁ। তেনে কৰাত তেওঁ
সেই লাখুটিডাল সাপৰ দৰে ল'ৰি যোৱা দেখিবলৈ
পালে; তেওঁ পিছু হুঁহকি আঁতৰ হ'ল, আৰু ভয়ত
পিছলৈ ঘূৰিও নাচালে। (মই মাত দিলোঁ) হে মুচা,
আগ বাঢ়ি আহাঁ আৰু ভয় নকৰিবা: নিশ্চয় তুমি
নিৰাপদে থকা সকলৰ মাজৰ।

وَأَنْ أُنْزِلَ عَلَيْكَ رِيحًا رَّاهَاتًا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى
مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَوْمَئِذٍ وَكَيْلٌ وَلَا نَجْمٌ إِنَّكَ
مِنَ الْأَمِينِينَ ﴿٣٣﴾

৩৩) তোমাৰ হাত এখন নিজ বুকুত ঘঁহা:
হাতখন উজ্জ্বল হৈ ওলাব, কোনো প্ৰকাৰ ব্যাধিৰ
চিন নথকাকৈ; আৰু ভয় দূৰ কৰিবৰ অৰ্থে
তোমাৰ বাহু নিজ কাষত (ভালকৈ) ঘঁহি লোৱাঁ।
বাস্তৱতে ফিৰৌন আৰু তেওঁৰ মুখিয়াল
বিষয়াবিলাকৰ প্ৰতি এই দুইটি জ্বলন্ত প্ৰমাণ;
সিহঁত নিশ্চয় এটা অশিষ্টাচাৰী জাতি।

أَسْلُكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْجُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ
وَأَضْمُرُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَرْكَ بُرْهَانَ
مِنْ رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا
فٰسِقِينَ ﴿٣٤﴾

৩৪) তেওঁ কলে, হে মোৰ প্ৰভু, বাস্তৱিকতে
সিহঁতৰ এজন মানুহৰ মই মৃত্যু ঘটাইছিলোঁ:
জানোচা সিহঁতেও মোক বধ কৰে সেয়ে মই ভয়
কৰিছোঁ।

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ
يَقْتُلُونِ ﴿٣٥﴾

৩৫) আৰু মোৰ ভ্ৰাতা হাৰুন কথা কোৱাত
মোতকৈ বহু গুণে বাগ্মী, এতেকে সহকাৰীৰূপে
মোৰ লগতে তেওঁকো প্ৰেৰণ কৰাঁ: তেওঁ মোৰ
সত্যতা সমৰ্থন কৰিব: সিহঁতে মোক মিথ্যাবাদী
বুলি অগ্ৰাহ্য কৰিব, সঁচাকৈয়ে তাৰে মই আশঙ্কা
কৰিছোঁ।

وَأَرْخَىٰ هَرُونَ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلَهُ مَعِيَ
رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٦﴾

৩৬) আল্লাই উত্তৰ দিলে, আমি তোমাৰ ভ্ৰাতাক
তোমাৰ সঙ্গী কৰি তোমাৰ বাহুত বল দিম, আৰু
তোমালোক দুয়ো জনকে বীৰ্য্য দান কৰিম আমাৰ
নিদৰ্শনসমূহৰ দ্বাৰা: তাৰ ফলত (তোমালোকৰ

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا
فَلَا يَمْلِكُونَ إِلَيْكُمْ ؕ يَا بَنِي آدَمَ ؕ اتَّخَذُوا مِنَّا
بَتُونَكُمْ ؕ

ক্ষতি কৰিবলৈ) সিহঁতে তোমালোকৰ কাষ চাপিবলৈ নোৱাৰিব; তোমালোক দুয়ো আৰু যিসকল তোমালোকৰ অনুগামী পৰাক্ৰমশালী হ'ব।

③ الخبُونَ

৩৭) অৱশেষত যেতিয়া মুচা আমাৰ প্ৰত্যক্ষ নিদৰ্শনসমূহৰ সৈতে সিহঁতৰ সম্মুখত উপস্থিত হ'ল, সিহঁতে (নিদৰ্শন দেখি) কলে, ইয়াৰ প্ৰত্যেকটো সাজি লোৱা কুহক মাথোন; আৰু এনে কুহকৰ কথা আমি পূৰ্ববৰ্ত্তী পিতৃ-পুৰুষ সকলৰ জীৱনত কেতিয়াও শুনি পোৱা নাই।

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرٌّ وَمَا سَعَيْنَا بِهِذِهِ فِي آيَاتِنَا

④ الْوَالِينَ

৩৮) তেতিয়া মুচাই কলে, মোৰ প্ৰভুৱে ভালকৈ জানে, তেওঁৰ সন্নিধানৰ পৰা কোনে পথপ্ৰদৰ্শন আনিছে, আৰু গৰাকী কোন হ'ব বিনন্দীয়া নিকেতনৰ কোনো সন্দেহ নাই, অন্যায়কাৰী-বিলাক কদাপি সফলকাম হ'ব নোৱাৰে।

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَن جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَن تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ

⑤ الظُّلُونَ

৩৯) তেতিয়া ফিৰৌনে (বিষয়াবিলাকক) কলে, হে সভাসদসকল, মোক এৰি আন উপাস্য তোমালোকৰ নিমিত্তে আছে বুলি মই জনা নাছিলোঁ; (যদি আছে) তেন্তে হে হামান, তুমি মোৰ কাৰণে বোকামাটি জুইত পুৰি (ইটাৰে) মোৰ নিমিত্তে এটা ওখ প্ৰাসাদ নিৰ্মাণ কৰাঁ, যাতে (তাৰ চালত উঠি) মুচাৰ উপাস্য জনৰ সম্বন্ধ ল'ব পাৰোঁ, কিন্তু প্ৰকৃততে মই নিশ্চয় তেওঁক মিথ্যাবাদী লোকৰ এজন বুলি জ্ঞান কৰোঁ।

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهُامَنُ عَلَى الظُّلَيْنِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلَّيْ أَطَّلِعُ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ

৪০) আৰু ফিৰৌনে আৰু তাৰ সৈন্যদলে পৃথিৱীত অযথা গৰ্ব কৰি ফুৰিছিল, আৰু সিহঁতে ভাবিছিল, সিহঁতক আমাৰ পিনে কদাপি ওভতাই অনা নহ'ব।

وَاسْتَكْبَرُوا وَجُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ

৪১) সেইগতিকে আমি তাক আৰু তাৰ

فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ ۖ فَانظُرْ

সেন্যবাহিনীক ধৰিলোঁ; শেহত সিহঁতক সাগৰত
নিষ্ক্ষেপ কৰিলোঁ; এতিয়া ভাবি চোৱাঁ,
অত্যাচাৰীবলাকৰ শেষ পৰিণাম কেনে হৈছিল!

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾

৪২) আৰু আমি সিহঁতক নেতৃত্ব দান
কৰিছিলোঁ; (তাৰে অপব্যয় কৰি) সিহঁতে লোকক
অগ্নিৰ পিনে আহ্বান কৰিছিল; বাস্তৱতে
পুনৰ্জন্মৰ দিনা সিহঁতক অলপো সহায় দিয়া
নহ'ব।

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يُدْعَوْنَ إِلَى التَّارِكِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
لَا يُنصَرُونَ ﴿٣٢﴾

৪৩) আৰু এই পৃথিৱীত আমি সিহঁতক এনে
অৱস্থাত পেলালোঁ অভিসম্পাতে যেন (পদে পদে)
সিহঁতৰ অনুসৰণ কৰে; আৰু পুনৰ্জন্মৰ দিনা
সিহঁত হ'ব ঘণনীয় বিলাকৰ মাজৰ।

وَاتَّبَعُهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ
مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿٣٣﴾

৪৪) আৰু স্বৰূপতে বহু পূৰ্ববৰ্ত্তী (অন্যায়কাৰী)
জাতিক ধ্বংস কৰাৰ পিছত আমি মুচাক দান
কৰিছিলোঁ ধৰ্মগ্ৰন্থ যি মানৱজাতিৰ নিমিত্তে
আছিল জ্বলন্ত প্ৰমাণসমূহৰ সমষ্টি আৰু
পথ-প্ৰদৰ্শন আৰু কৰুণা; সম্ভৱতঃ (তাৰ পৰা)
সিহঁতে উপদেশ গ্ৰহণ কৰে।

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَدَمًا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ
الْأُولَى بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ﴿٣٤﴾

৪৫) আৰু (হে মহম্মদ,) যি সময়ত আমি মুচাৰ
প্ৰতি আদেশ-লিপি অৰ্পণ কৰিছিলোঁ সেই সময়ত
(চিনাই পৰ্ব্বতৰ) পশ্চিম পাৰ্শ্বত তুমি উপস্থিত
নাছিলো, আৰু (এই ঘটনা) নিজ চকুৰে দৰ্শন কৰাও
নাছিলো।

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْعَرَبِ إِذْ قَضَيْنَا إِلَى مُوسَى
الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٣٥﴾

৪৬) কিন্তু (মুচাৰ পাছতো) আমি বহু জাতিক
উত্থাপন কৰিছিলোঁ, আৰু দীৰ্ঘকাল ধৰি সিহঁতে
জীৱন কটাইছিল। আৰু তুমি (হে মহম্মদ,)
মদয়নবাসীবলাকৰ মাজতো আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ
ব্যক্ত কৰিবলৈ অৱস্থান কৰা নাছিলো; কিন্তু (তাৰ
পাছতো) সদায় আমি ৰচুল প্ৰেৰণ কৰি আহিছোঁ।

وَلِكُنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا
كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا
وَلِكُنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٣٦﴾

৪৭) আৰু যি সময়ত আমি (তেওঁৰ প্ৰতি ধৰ্ম প্ৰচাৰৰ কৰ্তব্য ন্যস্ত কৰিবলৈ) মুচাক আহ্বান কৰিছিলোঁ সেই সময়তো তুমি (হে মহম্মদ,) তুৰ পৰ্বতৰ পাৰ্শ্বত উপস্থিত নাছিলি; কিন্তু ই কেৱল তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা কৰুণা যে তোমাক এনে এটা জাতিক সতৰ্ক কৰিবলৈ ভাৰ দিছে যিবিলাকৰ ওচৰলৈ তোমাৰ পূৰ্বে কোনো সতৰ্ককাৰী অহা নাই, এই উদ্দেশ্যে সিহঁতে যেন উপদেশ গ্ৰহণ কৰে।

৪৮) আৰু সিহঁতে নিজ হাতে যি দুষ্কাৰ্যা আগতে কৰিছিল তাৰ বাবে সিহঁতৰ ওপৰত বিপদ পৰিলে সিহঁতে যেন এইদৰে নকয়, হে আমাৰ প্ৰভু, কিয় তুমি আমাৰ প্ৰতি ৰচুল শ্ৰেণণ নকৰিলা তেতিয়া আমি তোমাৰ নিদৰ্শনসমূহৰ অনুসৰণ কৰিলোঁহেঁতেন আৰু বিশ্বাসীসকলৰ অন্তৰ্গত হলোঁহেঁতেন।

৪৯) কিন্তু এতিয়া আমাৰ কাষৰ পৰা সিহঁতৰ ওচৰলৈ সত্য আহিলত সিহঁতে কয়, মুচাক যেনে পুথি দান কৰা হৈছিল তাৰে সদৃশ তেওঁক (মহম্মদক) দান কৰা নহ'ল কিয়? কি! মুচাক যি পুথি পূৰ্বে দান কৰা হৈছিল তাতো সিহঁতে অবিশ্বাস কৰা নাছিল নে? সিহঁতে ইয়াকে কয়, দুইখনেই পুথি কুহক স্বৰূপ; ইটোৱে সিটোক সমৰ্থন কৰে; আৰু সিহঁতে ইয়াকে কৈ থাকে, আমি প্ৰকৃততে দুয়োৰে কোনোটোতেই বিশ্বাস স্থাপন নকৰোঁ।

৫০) (সিহঁতক) কোৱাঁ, যদি তোমালোক সত্যবাদী, তেন্তে তোমালোকেই আল্লাৰ কাষৰ পৰা এখন ধৰ্মগ্ৰন্থ লৈ আহাঁ, যি এই দুয়োখন-তকৈ অধিক সুপথ প্ৰদৰ্শক; মই তেনেখনৰেই অনুসৰণ কৰিবলৈ সাজ্।

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً
مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَهُم مِّن شَيْءٍ
مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٧﴾

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيَهُمْ
فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ
وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٨﴾

فَلَمَّا جَاءَهُم الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ
مِثْلُ مَا أُنزِلَ مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُنزِلَ مُوسَىٰ
مِن قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ
كِفْرُونَ ﴿٤٩﴾

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّن عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا
أَتَّبِعُهُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥٠﴾

৫১) কিন্তু সিহঁতে যদি তোমাৰ কথাৰ উত্তৰ নিদিয়, তেন্তে জানিবা, সিহঁতে নিজৰ বৃথা বাঞ্ছাসমূহৰহে অনুসৰণ কৰিছে: আৰু যিয়ে আল্লাই প্ৰদৰ্শন কৰা সুপথ এৰি নিজৰ বৃথা বাঞ্ছাৰ অনুসৰণ কৰে তাতোকৈ কোন বেছি পথভ্ৰান্ত হ'ব পাৰে? ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, আল্লাই অন্যাযকাৰী জাতিক সুপথ প্ৰদৰ্শন নকৰে।

فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ
وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾

৫২) আৰু সৰুপাতে আমি (নিজৰ এই) বাণী ক্ৰমে ক্ৰমে অবিলোম্বিত সিহঁতলৈ প্ৰেৰণ কৰিছোঁ, সিহঁতে যেন উপদেশ গ্ৰহণ কৰিব পাৰে।

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٢﴾

৫৩) ইয়াৰ পূৰ্বে যিসকলক আমি ধৰ্মগ্ৰন্থ দান কৰিছিলোঁ তেওঁলোকেও কোৰ্-আনৰ (মূল শিক্ষাত) বিশ্বাস কৰিছে।

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٣﴾

৫৪) আৰু যেতিয়া তেওঁলোকৰ আগত কোৰ্-আন পাঠ কৰা হয়, তেওঁলোকে কয়, আমি ইয়াত বিশ্বাস কৰিছোঁ: কোনো সন্দেহ নাই, ই আমাৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা সত্য: প্ৰকৃততে ইয়াৰ পূৰ্বেও আমি আল্লাৰ আজ্ঞাৰ বাধ্য আছিলোঁ।

وَإِذَا يُطَّلَعُ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا
إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٤﴾

৫৫) এই সকলক দিবগুণ প্ৰতিদান দিয়া হ'ব, কিয়নো তেওঁলোকে সৈয়া ধাৰণ কৰে, আৰু মঙ্গলৰ সৈতে অমঙ্গলৰ প্ৰতিকাৰ কৰে আৰু আমি তেওঁলোকক যি সম্বল দান কৰিছোঁ তাৰে পৰা (সজ কামত) বায় কৰে:

أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا
وَإِذْ يَدْعُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ وَمِنَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٥٥﴾

৫৬) আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে অনাৱশ্যক বাহুল্য কথা শুনি পাই তাত কাণ নিদি ইয়াকে কৈ আঁতৰি যায়, আমাৰ কাৰ্যাসমূহৰ বাবে আমি দায়ী, আৰু তোমালোকৰ কাৰ্যাসমূহৰ বাবে তোমালোক দায়ী; তোমালোকৰ প্ৰতি শাস্তি আমি অজ্ঞান-বিলাকৰ সঙ্গ নিবিচাৰোঁ।

وَإِذَا سَأَعُوا النَّوَأَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا
وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَمَ عَلَيْكُمْ لَا نَبْنِي الْجَهْلِينَ ﴿٥٦﴾

৫৭) প্ৰকৃত কথা এই, যাকে তুমি ভাল পোৱা তাকে (নিজ ইচ্ছা মতে) সঠিক বাটেদি আনিব নোৱাৰা, কিন্তু আল্লাই যাকে ইচ্ছা তাকে পথ প্ৰদৰ্শন কৰে; যিসকল সুপথে পৰিচালিত সেইসকলক তেওঁ বঢ়িয়াকৈ জানে।

إِنَّكَ لَا يَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٧﴾

৫৮) আৰু সিহঁতে (তোমাক) কয়, যদি আমি তোমাৰ সঙ্গী হৈ সুপথ অনুসৰণ কৰোঁ আমাক নিজ দেশৰ পৰা থাপ মাৰি উলিয়াই দি উচ্ছন্ন কৰা হ'ব। কি! আমি সিহঁতক এনে এখন পৰিত্ৰ, শাস্তিময় ঠাইত স্থাপিত কৰা নাই নে, যি ঠাইলৈ সকলো প্ৰকাৰ ফল (প্ৰচুৰ পৰিমাণে) অনা হয়, আমাৰ কাষৰ পৰা উপজীৱিকা স্বৰূপে? কিন্তু সিহঁতৰ সৰহভাগৰেই জ্ঞান নাই।

وَقَالُوا إِن تَتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نَتَّخِظَنَّ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَمْ نَكُنْ لَهُمْ حَرَمًا أَمِنًا يَجِيءُ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٨﴾

৫৯) আৰু আমি কতবোৰ নগৰকে ধ্বংস কৰিছোঁ যাৰ অধিবাসীবিলাকে জীৱনৰ সুখ-স্বচ্ছন্দতাৰ গৰ্ব কৰিছিল। কিন্তু চোৱা, সিহঁতৰ বাসস্থান-সমূহৰ কি দশা হ'ল! সিহঁতৰ পিছত সেই ঘৰবোৰৰ (ভগ্না-ৰশেষত) থাকিবলৈ অলপ কিছুমানক এৰি মানুহেই নাছিল; অৱশেষত অকল আমিহে সেইবিলাকৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'লোঁ।

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِشَتَهَا فِتْلِكَ مَسْكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٩﴾

৬০) আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰ এই নিয়ম, তেওঁ কদাপি নগৰসমূহ ধ্বংস নকৰে, যেতিয়ালৈকে সেইসমূহৰ কেন্দ্ৰ নগৰলৈ আগতে নগৰবাসী-বিলাকৰ সম্মুখত আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ ব্যক্ত কৰিবৰ অৰ্থে এজন ৰচুল উত্থাপন নকৰে। ইয়াৰ উপৰি আমি কেৱল সেই নগৰ সমূহকে বিধ্বংস কৰোঁ যাৰ অধিবাসীবিলাক; অতিপাতকৈ অন্যায়কাৰী।

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبِيتَ فِي أُمَّهَا رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَمَا نُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٦٠﴾

৬১) আৰু তোমালোকক যিখিনি ধন সম্পত্তিৰ ভাগ দান কৰা হৈছে সি কেৱল পাৰ্থিৱ জীৱনৰ

وَمَا أُوْتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ

সম্বল, আৰু তাৰে শোভাস্বৰূপ; কিন্তু যি সম্বল আল্লাৰ কাষত আছে সি অতি উত্তম আৰু চিৰকলীয়া; তোমালোকে বুজি নোপোৱানে?

﴿ زِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْيَرُ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝۱۱﴾

৬২) কি! যিজনক আমি (স্বৰ্গ সুখৰ) প্ৰতিশ্ৰুতি দান কৰিছোঁ, যি সেই প্ৰতিশ্ৰুতি নিশ্চয়কৈ পূৰ্ণ হ'ব আশা কৰে, এনজনৰ সদৃশ নে, যাক আমি পাৰ্থিৱ জীৱনৰ সুখ-সম্পদ প্ৰদান কৰিছোঁ, কিন্তু পুনৰুত্থানৰ দিনা যাক (অপৰাধীৰূপে) আমাৰ সম্মুখত উপস্থিত কৰা হ'ব?

﴿ أَفَن وَعَدْنَاهُ وَعَدَّا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَا مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝۱২﴾

৬৩) আৰু সেই দিনা তেওঁ সিহঁতক আহ্বান কৰি ক'ব, যিবিলাকক তোমালোকে মোৰ অংশী বুলি ভাবি লৈছিলো, (আজি) সিহঁত ক'ত?

﴿ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ۝۱৩﴾

৬৪) যিবিলাকৰ বিৰুদ্ধে আমাৰ বিচাৰ-বাণী প্ৰতিপন্ন হ'ল সিহঁতে ক'ব, হে আমাৰ প্ৰভু, সিহঁতক আমি বিপথে নিছিলোঁ; যিদৰে আমি নিজ বিপথে গৈছিলোঁ সেইদৰে সিহঁতকো আমি বিপথে লৈ গৈছিলোঁ; সিহঁতৰ সম্বন্ধে তোমাৰ ওচৰত আমি প্ৰমুক্ত; সিহঁতে কৈতিয়াও আমাৰ পূজা কৰা নাছিল।

﴿ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ۝۱৪﴾

৬৫) আৰু সিহঁতক কোৱা হ'ব, যিবিলাকক তোমালোকে আমাৰ সমানে উপাস্য পাতিছিলো সিহঁতক (সহায় কৰিবলৈ) আহ্বান কৰা; তেতিয়া সিহঁতে সিহঁতক আহ্বান কৰিব; কিন্তু সিহঁতে সিহঁতক কোনো উত্তৰই নিদিব। ফলত সিহঁতে নিজৰ সম্মুখতে (আল্লাৰ) শাস্তি দেখিবলৈ পাব, আৰু শোক কৰিব, সিহঁতে যদি সুপথে চলাহেঁতেন!

﴿ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمُ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ۝۱৫﴾

৬৬) আৰু সেইদিনা সিহঁতক আল্লাই আহ্বান কৰি ক'ব, তোমালোকে ৰচুলসকলৰ কথাৰ উত্তৰ দিছিলো?

﴿ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ۝۱৬﴾

৬৭) আৰু সেইদিনা (ভয়ত) ক'ব লগীয়া কথাবোৰ (মনৰ পৰা) বিস্মৃত হৈ যাব; ফলত সিহঁতৰ ইজনে সিজনক সোধ-পোছো কৰিব নোৱাৰিব।

৬৮) কিন্তু যিজনে অনুতাপ কৰে, (আল্লাত) বিশ্বাস স্থাপন কৰে, আৰু সৎকাৰ্য্য কৰে, অতি সম্ভৱ সেইজন সফলমনোৰথসকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত হ'ব।

৬৯) আৰু তোমাৰ প্ৰভুৱে যি ইচ্ছা তাকে সৃষ্টি কৰে, আৰু যাকে ইচ্ছা (নিজৰ কামৰ নিমিত্তে) বাচি লয়: নিৰ্বাচনৰ সিহঁতৰ কোনো অধিকাৰ নাই; আল্লা পৰম পৱিত্ৰ, আৰু সিহঁতে তেওঁৰ সমানে যি উপাস্য পাতে তাতোকৈ তেওঁ বহুত ওখত।

৭০) আৰু সিহঁতৰ অন্তৰসমূহে যি গোপনে কৰে, আৰু যি প্ৰকাশ কৰে সকলো তোমাৰ প্ৰভুৱে জানে।

৭১) আৰু তেৱেঁই আল্লা: তেওঁত ভিন্ন আন কোনো উপাস্য নাই; সকলো প্ৰশংসাৰ যোগ্য তেৱেঁই, আদিতো আৰু অন্ততো: আৰু বিচাৰৰ গৰাকী তেৱেঁই; আৰু তেওঁৰেই ওচৰলৈ তোমালোকক ওভতাই নিয়া হ'ব।

৭২) (হে মহম্মদ,) তুমি কোৱাঁ, তোমালোকে ভাবি চাইছা নে, যদি আল্লাই তোমালোকৰ কাৰণে নিশা পুনৰুত্থানৰ দিনলৈকে অবিচ্ছেদ অৱস্থিত ৰাখে, আল্লাত ভিন্ন আন কোনো উপাস্য আছে যি তোমালোকলৈ (দিনৰ) পোহৰ আনিব পাৰে? তত্ৰাচ তোমালোকে কাণ দি নুশুনা নে?

৭৩) কোৱাঁ, তোমালোকে চিন্তা কৰি চাইছা নে,

فَعَيَّنَتْ عَلَيْهِمُ الرِّبَاءَ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٧﴾

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَغَنَّ أَنْ يُكُونَ
مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٨﴾

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ
سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٩﴾

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٠﴾

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْخَلْقُ الْأَوَّلُ وَالْآخِرَةُ
وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧١﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ
أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧٢﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا

যদি আল্লাই তোমালোকৰ কাৰণে দিনৰ পুনৰুত্থানৰ দিনলৈকে অবিচ্ছেদে স্থায়ী ৰাখে, আল্লাত ভিন্ন আন কোন উপাস্য আছে যি তোমালোকলৈ নিশা আকৌ আনিব পাৰে, যাতে সেই সময়ত তোমালোকে বিশ্রাম কৰিব পাৰা? তত্রাচ তোমালোকে লক্ষ্য নকৰা নে?

৭৪) আৰু তেওঁ নিজ কৰুণা দ্বাৰা তোমালোকৰ নিমিত্তে নিশা আৰু দিৱস সৃজন কৰিছে, তোমালোকে যেন সেই সময়ত বিশ্রাম কৰা আৰু (কামত লাগি) তেওঁৰ কৃপা বিচাৰা, আৰু তোমালোকে যেন আল্লাৰ শলাগ লোৱা।

৭৫) আৰু সেই দিনা তেওঁ সিহঁতক আহ্বান কৰিব আৰু সুধিব, যিবিলাকক তোমালোকে মোৰ সমানে উপাস্য পাতিছিল সেহিবিলাক (আজি) ক'ত?

৭৬) আৰু প্ৰত্যেক সম্প্ৰদায়ৰ পৰা একোজন সাক্ষী উলিয়াই আনি আমি কম, তোমালোকৰ যি প্ৰমাণ আছে (এতিয়া) উপস্থিত কৰা। তেতিয়া সিহঁতে জানিব পাৰিব, সত্যৰ গৰাকী কেৱল আল্লা: আৰু সিহঁতে যি অসত্য সাজি লৈছিল সি সিহঁতৰ পৰা আঁতৰ হ'ল।

৭৭) নিশ্চয় ক্বাৰুন আছিল মুচাৰ জাতিৰে এজন; পিছত সি তেওঁলোকৰ বিৰোধী হৈছিল। আৰু তাক আমি ধনৰ ইমান আধিক্য দান কৰিছিলোঁ যে সেই ধনৰ ভাৰ বহন কৰোঁতে জনচোৰেক শকত মানুহো ক্লান্ত হৈ পৰিছিল। তাৰ নিজৰে জাতিৰ লোকে তাক কৈছিল, (ধনৰ প্ৰাচুৰ্য্যত) উল্লাসিত নহ'বা; নিশ্চয় এনোবোৰ উল্লাসিত লোকক আল্লাই ভাল নাপায়।

৭৮) আৰু আল্লাই যি ঐশ্বৰ্য্য তোমাক দান

إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرَ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِكَيْلٍ
تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ④

وَمِنْ تَحْتِهِ جَعَلَ لَكُمْ الْيَلَّ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا
فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ⑤

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنتُمْ
تَزْعُمُونَ ⑥

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَفَعَلْنَا هَؤُلَاءِ بِهَا نَكْمًا
فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ يَلِيهِمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ فَكَانُوا بِفِتْرَتِهِ ⑦

إِنَّ كَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ
مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُورُ أَيْ الْعُصْبَةِ أُولِي
الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْفَرِحِينَ ⑧

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ

কৰিছে তাৰ সদ্ব্যৱহাৰ কৰি পুৰলোকত (সুখৰ) বাসস্থান লাভ কৰিবলৈ বাঞ্ছা কৰা, আৰু ইহলোকত তোমাৰ যি অংশ তাকো তুমি ভোগ কৰাত বাধা নাই; আৰু যিদৰে আল্লাই তোমাৰ উপকাৰ কৰিছে সেইদৰে তুমিও পৰৰ উপকাৰ কৰাঁ; আৰু দেশত অশান্তিৰ সৃষ্টি কৰিবলৈ মনস্থ নকৰিবা; অশান্তিৰ সৃষ্টি কৰোঁতাবিলাকক নিশ্চয় আল্লাই ভাল নাপায়।

৭৯) ক্ৰাকণে কলে, কোনো সন্দেহ নাই, মোৰ জ্ঞান, অভিজ্ঞতা আছে দেখিহে মোক এই ঐশ্বৰ্য্য দিয়া হৈছে। সি কি জানিব পৰা নাই নে স্বৰূপতে ইয়াৰ পূৰ্বে আল্লাই এনেবোৰ জাতিকে বিনাশ কৰিছে যি তাতোকৈ অধিক শক্তিশালী আছিল, আৰু সিহঁতৰ দলৰ সংখ্যাও বহুত বেছি আছিল? আৰু (মোৰ) অপৰাধীবিলাকক সিহঁতৰ দোষবোৰৰ বাবে প্ৰশ্ন কৰিবৰ প্ৰয়োজন নহ'ব।

৮০) পিছত সি তাৰ সাজ-পাৰ পিন্ধি অলঙ্কাৰৰে সুসজ্জিত হৈ নিজ জাতিৰ আগত ওলালত পাৰ্থিৱ জীৱনৰ অভিলাষীবিলাকে (দেখি) ক'ব ধৰিলে, হায়! ক্ৰাকণক যি ধন-সম্পদ দিয়া হৈছে তেনে ধন-সম্পদ আমাৰ থকাহেঁতেন! ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই সি মহৎ সৌভাগ্যৰ গৰাকী।

৮১) কিন্তু যিসকলক (সত্যৰ) জ্ঞান দান কৰা হৈছে সেইসকলে সিহঁতক কলে, ধিক তোমালোকৰ প্ৰতি! যিজনে বিশ্বাস স্থাপন কৰে আৰু সজ কাম কৰে সেইজনক আল্লাই যি প্ৰতিদান দিয়ে সি অতিশয় শ্ৰেষ্ঠ; আৰু ধৈৰ্যশীলসকলৰ বাহিৰে অইনক তেনে প্ৰতিদান উপভোগ কৰিবলৈ দিয়া নহয়।

৮২) গতিকে আমি ক্ৰাকণক তাৰ ঘৰবাৰীৰ সৈতে মাটিত বিলীন কৰিলোঁ; সেই অৱস্থাত

نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ
إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٩﴾

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ
اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ
مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرَ جَمْعًا وَلَا يَسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ
الْعَجْمُونَ ﴿٨٠﴾

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَلِيتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ
إِنَّهُ لَدُوٌّ حَظِيظٌ عَظِيمٌ ﴿٨١﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلِكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ
لِّمَنْ أَمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقِمُهَا إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٨٢﴾

فَسَفَّنا بِهِ وَبِدارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ

আল্লাৰ বিৰুদ্ধে তাক সহায় কৰিবৰ কাৰণে এটা দলো নোলাল; আৰু নিজকে ৰক্ষা কৰিবলৈ তাৰ নিজৰো সামৰ্থ্য নাছিল।

يُنصِرُونَكَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ النَّاصِرِينَ ﴿١٧﴾

৮৩) আৰু যিবিলাকে মাত্ৰ এদিন আগতে ক্ৰাৰ্ণৰ (ধন-সম্পদৰ) অৱস্থাৰ হেপাহ কৰিছিল পাছদিনা পুৱা সিহঁতে ক'ব ধৰিলে, হায় (এতিয়াহে উপলব্ধি কৰিছোঁ আল্লাইহে নিজ সেৱকসকলৰ মাজত যাৰে ইচ্ছা তাৰে নিমিত্তে জীৱিকা প্ৰশস্ত কৰে, আৰু প্ৰয়োজন মতে) সক্ষীৰ্ণ কৰে; আমাৰ প্ৰতি আল্লাৰ অনুগ্ৰহ-নোহোৱা হলে, তেওঁ নিশ্চয় আমাকো (মাটিত) বিলীন কৰিলে-হেঁতেন; হায়, এতিয়া হে বুজি পালোঁ; বাস্তৱতে অবিশ্বাসীবিলাক কেতিয়াও সাৰ্থক হ'ব নোৱাৰে।

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَتَّعُوا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَانَ اللَّهُ يَنْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيُكَانُ لَآيِقًا كُفِّرُونَ ﴿١٨﴾

৮৪) সেই পৰলোকৰ বাসস্থান আমি সেইসকলৰ নিমিত্তে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰি থৈছোঁ যিসকলে দেশত গবৰ্ব কৰিবলৈ আৰু অশান্তিৰ সৃষ্টি কৰিবলৈ মুঠেই ইচ্ছা নকৰে; আৰু ধৰ্ম্মনিষ্ঠসকলৰ নিমিত্তে থাকিব স্তুভ পৰিণাম।

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٨﴾

৮৫) যিজনে সৎকাৰ্য্য লৈ আহিব সেইজনে তাৰ বাবে শ্ৰেষ্ঠতৰ প্ৰতিদান লাভ কৰিব; কিন্তু যিবিলাকে অসৎ কাৰ্য্য লৈ আহিব সিহঁতক সিহঁতে যিবোৰ অসৎকাৰ্য্য কৰিছিল তাৰে প্ৰতিফল দিয়া হ'ব।

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

৮৬) (হে মহম্মদ,) বাস্তৱতে যিজনে তোমাৰ প্ৰতি কোৰ্-আনখন অলঙ্ঘনীয় বিধানৰূপে নমািছে সেইজনেই নিশ্চয় তোমাক ওভতাই আনিব সেই পূৰ্বৰ ঠাইলৈ। তুমি (সিহঁতক) কোৱাঁ, যিজনে সুপথ লাভ কৰিছে তেওঁক, আৰু যোয়ে প্ৰত্যক্ষ বিপথে যাব ধৰিছে তাক মোৰ প্ৰভুৱে বঢ়িয়াকৈ জানে।

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَى مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٠﴾

৮৭) এই কোৰ্-আন গ্ৰন্থ যে তোমাৰ প্ৰতি অৱতীৰ্ণ কৰা হ'ব, এনে আশা আগতে তুমি কৰা নাছিল। ই মাথোন তোমাৰ প্ৰভুৰ ফালৰ পৰা অহা কৰুণা; গতিকে অবিশ্বাসীবিলাকক তুমি কেতিয়াও সমৰ্থন নকৰিবা।

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَى إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً
مِّن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ ۝

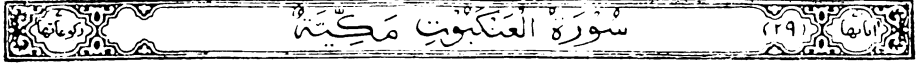
৮৮) আল্লাৰ নিদৰ্শনসমূহ তোমাৰ প্ৰতি অৱতীৰ্ণ হোৱাৰ পাছত (চোৱাঁ) সিহঁতে যেন তোমাক তাৰ পৰা নিবৃত্ত নকৰে: আৰু তুমি নিজ প্ৰভুৰ আগত প্ৰাৰ্থনাত লাগি থাকাঁ, আৰু সেইবিলাকৰ অন্তৰ্গত নহ'বা যিবিলাকে আনক আল্লাৰ সমানে উপাসা পাতে।

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ إِلَيْكَ
وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الشَّرِكِينَ ۝

৮৯) আৰু আল্লাৰ সৈতে অন্যান্য উপাস্যক আহ্বান নকৰিবা: তেওঁত ভিন্ন আন উপাসা নাই: তেওঁ অমৰ অনন্ত প্ৰকৃতিৰ, তেওঁত বিনে সমগ্ৰ বস্তুৱেই মৰণশীল: মহাবিচাৰৰ গৰাকী তেৱেই, আৰু তেওঁৰে কাষলৈ তোমালোকক ওভতাই নিয়া হ'ব।

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِلَّا إِلَهُ الْآهْوَتِ كُلِّ
شَيْءٍ هَالِكٍ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝

আল-ক্বস্ব
২০

চুৰা ২৯

AL-'ANKABUT

আল-'আনকবুত : মকৰা মক্কাত অৱতীৰ্ণ

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) আলিফ, লাম, মীম।

الْم ②

৩) (অজ্ঞান) মানুহবিলাকে কেৱল 'আমি বিশ্বাস কৰিছোঁ' এই আযাৰ কথা কলেই যে সিহঁতক এৰি দিয়া হ'ব, আৰু সিহঁতৰ পৰীক্ষা লোৱা নহ'ব, এনে অনুমান কৰিছে নে?

أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ③

৪) আৰু স্বৰূপতে সিহঁতৰ পূৰ্বগামীবিলাকৰো আমি পৰীক্ষা লৈছিলোঁ। গতিকে আল্লাই সত্যপৰায়ণসকলক নিশ্চয়কৈ জানি বেলেগ কৰিব; আৰু নিশ্চয়কৈ জানি পৃথক কৰিব অসত্যবাদী বিলাককো।

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ ④

৫) কি! যিবিলাকে কু-কাৰ্য্য কৰে সিহঁতে আমাৰ হাত সাৰিব বুলি ধাৰণা কৰিছে নে? এনে বিচাৰ কৰা সিহঁতৰ পক্ষে অনায়ায়।

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْفُقُونَا أَسَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ⑤

৬) যিজনে আল্লাৰ সাক্ষাত লাভৰ আশা কৰে, (তেওঁ যেন জানি ৰাখে) ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই আল্লাই নিৰ্দ্ধাৰিত কৰা সময় আহিবই, আৰু তেৱেঁই শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্বৰঞ্জাতা।

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَاتٍ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑥

৭) আৰু যিজনে (আল্লাৰ কাৰণে) কঠোৰ পৰিশ্ৰম কৰে। যথার্থতে তেওঁ নিজ আত্মাৰ মঙ্গলৰ নিমিত্তেহে তেনে পৰিশ্ৰম কৰে: একো সন্দেহ নাই, বিশ্ব জগতৰ সমগ্ৰ বিষয়ে আল্লা অভাৱহীন।

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ⑦

৮) আৰু যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰে আৰু সৎকাৰ্য্য কৰে, আমি তেওঁলোকৰ পৰা তেওঁলোকৰ অমঙ্গলসমূহ নিশ্চয়কৈ দূৰীভূত কৰিম; আৰু তেওঁলোকে যি সৎকাৰ্য্য কৰিছিল তাৰ বাবে আমি তেওঁলোকক অতি উৎকৃষ্ট প্ৰতিদান দিম।

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

৯) আৰু আমি মানৱক নিজ পিতৃ-মাতৃৰ সৈতে সদয় ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ উপদেশ দিছোঁ। কিন্তু যদি দুয়ো তোমাক এনে অংশী পাতিবলৈ বৰকৈ টানি ধৰে যাৰ সম্বন্ধে তোমাৰ কোনো জ্ঞান নাই, তেন্তে সিহঁতৰ কথা নুশুনিবা; মোৰ ওচৰলৈ হে হ'ব তোমালোকৰ প্ৰত্যাহ্বান; তেতিয়া যি কাৰ্য্যকৈ কৰিছিল সেহি বিষয়ে মই তোমালোকক জানিবলৈ দিম।

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۗ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩﴾

১০) আৰু যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে আৰু সৎকাৰ্য্য কৰিছে তেওঁলোকক আমি নিশ্চয় ধৰ্মপৰায়ণসকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰিম।

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾

১১) আৰু মানুহৰ মাজত এনেবিলাকো আছে যিবিলাকে কয়, আমি আল্লাত বিশ্বাস স্থাপন কৰিছোঁ; কিন্তু যেতিয়া আল্লাৰ পথত উৎপীড়িত হয়, মানুহে দিয়া ক্ৰেশ-কষ্টক সিহঁতে আল্লাৰ শাস্তিস্বৰূপে জ্ঞান কৰে। আৰু যদি তোমাৰ প্ৰভুৰ ফালৰ পৰা সাহায্য আহে, সিহঁতে অৱশ্যে কয়, সঁচাকৈয়ে আমি তোমালোকৰ লগতেই আছিলোঁ। সমগ্ৰ জগতৰ মানৱজাতিৰ অন্তৰসমূহত যি আছে সকলো আল্লাই বঢ়িয়াকৈ নেজানে নে?

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ جَفَنَهُ نَارًا وَكُفْرًا ۚ أَتَىٰ اللَّهَ بِغَدَابَةٍ ۚ وَسَاءَ لَبِئْسَ مَا يَكْتُمُونَ ﴿١١﴾

১২) আৰু যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে সেইসকলক আল্লাই নিশ্চয়কৈ জানি লৈ বেলেগ কৰিব, আৰু তেওঁ নিশ্চয়কৈ জানি লৈ পৃথক কৰিব কপটীয়া বিলাককো।

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿١٢﴾

১৩) আৰু (তেতিয়া) অবিশ্বাসীবিলাকে বিশ্বাসীসকলক ক'ব, আমাৰ পথ অনুসৰণ কৰাঁ; তেনেহলে তোমালোকৰ অপৰাধীসমূহৰ ভাৰ আমি নিজেই বহন কৰিম। কিন্তু (জানি ৰাখাঁ) সিহঁতে সেইসকলৰ অকণমানো ভাৰ বহন নকৰিব ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, সিহঁত প্ৰকৃততে অসত্যবাদী।

১৪) আৰু অৱশ্যে সিহঁতে নিজৰ ভাৰ, আৰু নিজৰ ভাৰৰ লগতে আন বহুলোকৰ ভাৰো বহন কৰিব লাগিব; আৰু সিহঁতে যি মিছা সাজিছিল সেই সম্বন্ধে পুনৰুত্থানৰ দিনা সিহঁতক নিশ্চয় প্ৰশ্ন কৰা হ'ব।

১৫) আৰু স্বৰূপতে আমি নুহক তেওঁৰ জাতিৰ ওচৰলৈ প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ; আৰু তেওঁ সিহঁতৰ মাজত পঞ্চাশ বছৰ কম এহেজাৰ বছৰ জুৰি অৱস্থান কৰিছিল। আৰু সিহঁতক মহা প্লাবনে আগুৰি ধৰিছিল, কিয়নো সিহঁত আছিল অনায়াসকাৰী।

১৬) তেতিয়া আমি তেওঁক আৰু নাৱত উঠা মানুহবোৰক ৰক্ষা কৰিছিলোঁ আৰু এই ঘটনাক সমগ্ৰ জগতৰ কাৰণে নিদৰ্শনস্বৰূপ কৰিছিলোঁ।

১৭) আৰু (আমি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ) ইব্ৰাহিমকো। তেওঁ নিজ জাতিক (উপদেশ দি) কৈছিল, তোমালোকে আল্লাৰেই আৰাধনা কৰিবা, আৰু তেওঁলৈ ভয় ৰাখি চলিবা; সেয়ে তোমালোকৰ কাৰণে মঙ্গলজনক, যদিহে তোমালোকৰ জ্ঞান থাকে।

১৮) তোমালোকে আল্লাক এৰি প্ৰতিমাসমূহৰ পূজা কৰিছা মাথোন; আৰু অসত্যৰ সৃষ্টি

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا
وَلْنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطِيئَتِهِمْ
مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾

وَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسْئَلُنَّ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَنَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٤﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ
سَنَةٍ إِلَّا حَسِينًا عَامًّا فَآخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَ
هُم ظَالِمُونَ ﴿١٥﴾

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

وَأِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ
ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ

কৰিছা; বাস্তৱিকতে যিবিলাকৰ পূজা কৰিছা সেইবিলাক তোমালোকক জীৱিকা দিবলৈ অক্ষম। গতিকে তোমালোকে আল্লাৰ কাষৰ পৰাহে জীৱিকা বিচাৰা, আৰু তেওঁৰেই আৰাধনা কৰা আৰু তেওঁৰেই শলাগ লৈ থাকা; তেওঁৰ পিনে তোমালোকক ওভতাই নিয়া হ'ব।

১৯) কিন্তু যদি তোমালোকে (আল্লাৰ প্ৰেৰিতসকলক) মিথ্যাবাদী বুলি অগ্ৰাহ্য কৰা, (তেস্তে জানিবা) তোমালোকৰ পূৰ্ববৰ্ত্তীবিলাকৰ বহুতেও (সেইদৰে) তেওঁলোকক মিথ্যাবাদী বুলি অগ্ৰাহ্য কৰিছিল; বাস্তৱিকতে লোকক (সত্যৰ) আহ্বান মুকলিকৈ জনাবৰ বাহিৰে বচুলৰ ওপৰত আৰু দায়িত্ব নাই।

২০) সিহঁতে ভাবি চোৱা নাই নে, আল্লাই কেনেকৈ (মানৱক) আদিতে সৃষ্টি কৰে, তাৰ পিছত তেৱেঁই পুনৰায় জীৱিত কৰে? এনে কাৰ্য্য নিশ্চয় আল্লাৰ পক্ষে অতি সহজ।

২১) (হে মহম্মদ,) তুমি কোৱাঁ, তোমালোকে পৃথিৱীত পৰিভ্ৰমণ কৰি চোৱাঁ, তেওঁ কেনেকৈ জগতৰ সৃষ্টি আৰম্ভ কৰিলে; পিছত তেওঁ ক্ৰমান্বয়ে শেহৰ সৃষ্টিৰ বিকাশ কৰে; নিশ্চয় সকলো প্ৰকাৰ সৃষ্টিৰ পূৰ্ণ ক্ষমতা আছে আল্লাৰ।

২২) তেওঁ যাকে ইচ্ছা তাকে শাস্তি দিয়ে আৰু যাকে ইচ্ছা তাকে কৰুণা দান কৰে; আৰু তেওঁৰে কাষলৈ তোমালোকক ওভতাই নিয়া হ'ব।

২৩) আৰু তোমালোকে (বিধিৰ বিধান) প্ৰতিৰোধ কৰিবলৈ সমূলি অপাৰগ, পৃথিৱীত নাইবা আকাশত; আৰু আল্লাত বিনে তোমালোকৰ কোনো বন্ধু নাই, আৰু কোনো সহায় কৰোঁতাও নাই।

إِنَّا إِنَّا الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ ۗ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٩﴾

وَإِنْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ نَكْتُمُكُمْ وَمَا عَلَى الرِّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ الْبَيِّنُ ﴿٢٠﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۗ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢١﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٢﴾

يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢٣﴾

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ۗ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٤﴾

২৪) আৰু যিবিলাকে আল্লাৰ নিদৰ্শনসমূহত আৰু তেওঁৰ দৰ্শনলাভত বিশ্বাস নকৰে, সিহঁতে মোৰ কৰুণাৰ আশা পৰিহাৰ কৰিছে: আৰু সিহঁতৰ কাৰণেই থাকিব যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি।

২৫) আৰু ইব্ৰাহিমৰ জাতিৰ (তেওঁৰ আহ্বানৰ) উত্তৰ একেয়াৰ কথাৰ বাজে আন একো নাছিল; (সিহঁতে নিজ দলক কৈছিল) ইব্ৰাহিমক নিহত কৰা, নাইবা তেওঁক জুইত পুৰি মাৰা। কিন্তু আল্লাই তেওঁক অগ্নিৰ পৰা ৰক্ষা কৰিলে: বিশ্বাস স্থাপনকাৰীসকলৰ নিমিত্তে নিশ্চয় ইয়াত আছে বহু নিদৰ্শন।

২৬) আৰু ইব্ৰাহিমে কলে, পাৰ্থিৱ জীৱনত তোমালোকে পৰম্পৰাৰ বন্ধুত্ব অক্ষুণ্ণ ৰাখিবৰ অৰ্থে আল্লাক এৰি কেৱল প্ৰতিমাসমূহৰ (পূজা কৰিবলৈ) লেছা; কিন্তু শেহত পুনৰুত্থানৰ দিনা তোমালোকৰ ইজনে সিজনক অস্বীকাৰ কৰিব, আৰু তোমালোকৰ ইজনে সিজনক অভিশাপ দিব; আৰু তোমালোকৰ আশ্ৰয়স্থল হ'ব নৰকৰ অগ্নি, আৰু তোমালোকৰ সহায়কাৰী কেও নোলাব।

২৭) পিছত লুতে তেওঁত বিশ্বাস কৰিলত ইব্ৰাহিমে কলে, অৱশ্যে মই আল্লাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি দেশ ত্যাগ কৰিবলৈ ওলাইছোঁ; নিশ্চয় তেৱেঁই শক্তিসম্পন্ন, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

২৮) আৰু আমি, ইব্ৰাহিমক ইচ্ছাক আৰু ইয়াকুব দান কৰিছিলোঁ আৰু তেওঁৰ বংশধৰ সলৰ প্ৰতি (বিশেষ দান স্বৰূপ) নিৰ্ণয় কৰিছিলোঁ নবী প্ৰেৰণ আৰু ধৰ্মগ্ৰন্থ; আৰু ইহলোকত তেওঁক তেওঁৰ প্ৰাপ্য প্ৰতিদান দিছিলোঁ; আৰু কোনো সন্দেহ নাই পৰলোকতো তেওঁ ধৰ্মপৰায়ণসকলৰ অন্তৰ্গত হ'ব।

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقَابِءَ آؤلِيكَ
يَسْأؤونَ سِرَّ حَتْمِيَّ وَآؤلِيكَ لَهُمَّ عَذَابٌ

آلِيمٌ ﴿٢٤﴾

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلاَّ أَن قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
فَأَنجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ

يؤْمِنُونَ ﴿٢٥﴾

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ

بَيْنِكُمْ فِي الْحَيوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ

بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ

النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن نَّصِيرِينَ ﴿٢٦﴾

فَأَمَّنَ لَهُ لُؤطُومُ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي إِنَّهُ

هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ

النَّبوةَ وَالْكِتَابَ وَآبَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَرَأَيْنَاهُ فِي

الْآخِرَةِ لِمَنَّ الصَّالِحِينَ ﴿٢٨﴾

২৯) আৰু (আমিয়ে শ্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ) লুতকো; তেতিয়া তেওঁ নিজৰ জাতিক কৈছিল, তোমালোকে নিশ্চয় এনে কাৰ্য্য কৰিছা যি দেখাতেই অতি নিৰ্গত, যি সমগ্ৰ জগতত তোমালোকৰ পূৰ্বে কোনেও কৰা নাছিল।

৩০) তোমালোকে (কাম প্ৰবৃত্তি চৰিতাৰ্থ কৰিবলৈ) পুৰুষবিলাকৰ ওচৰ চাপাগৈ, আৰু দস্যুতা কৰিবৰ অৰ্থে পথ অবৰোধ কৰা; আৰু তোমালোকে নিজৰ সভা-সমিতিত অসং কাৰ্য্য সম্বন্ধে পৰামৰ্শ কৰা। কিন্তু তেওঁৰ জাতিৰ একেষাৰ কথাৰ বাজে আন উত্তৰ নাছিল,—ভাল, তুমি আমাৰ প্ৰতি আল্লাৰ শাস্তি নমাই আনা, যদিহে তুমি সত্যবাদীসকলৰ এজন হোৱা।

৩১) তেওঁ (আল্লাৰ ওচৰত) প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, হে মোৰ প্ৰভু অনিষ্টকাৰী বিলাকৰ বিৰুদ্ধে মোক তুমি সহায় কৰা।

৩২) আৰু তেতিয়া আমাৰ শ্ৰেৰিত দূতসকল শুভ-সংবাদ লৈ ইব্ৰাহিমৰ ওচৰলৈ আহিল; তেওঁলোকে কলে, এই নগৰৰ অধিবাসীবিলাকক আমি নিশ্চয় ধ্বংস কৰিবৰ অৰ্থে আহিছোঁ; ইয়াৰ অধিবাসীবিলাক প্ৰকৃততে অনায়াসকাৰী।

৩৩) তেওঁ কলে, ইয়াৰ ভিতৰত (কিন্তু) নিশ্চয় লুতো আছে। তেওঁলোকে কলে, এইখন নগৰত কোন আছে আমি ভালকৈ জানো; আমি তেওঁক, আৰু তেওঁৰ গোটেই পৰিয়ালক নিশ্চয় বক্ষা কৰিম, তেওঁৰ পত্নীক এৰি; তেওঁৰ পত্নী আছিল পিছ পৰি থকাবিলাকৰ অন্তৰ্গত।

৩৪) আৰু যেতিয়া আমাৰ দূতসকল লুতৰ ওচৰ পালেহি, তেওঁলোকৰ বাবে তেওঁ দুখ কৰিলে,

وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَعَاثُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ ۗ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ مَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٠﴾

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣١﴾

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ ۖ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٣٢﴾

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا مَن أَعْلَمُ بِمَن فِيهَا ۗ اللَّهُ لُنَّبِيَّكَ وَآهْلِهِ إِلَّا امْرَأَتُهَا ۗ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾

وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَىٰ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ

আৰু তেওঁলোকক বক্ষা কৰিবৰ ক্ষমতা তেওঁৰ নাই ভাবি উদ্ভিগ্ন হ’ল। তাকে দেখি তেওঁলোকে কলে, তুমি ভয় নকৰিবা আৰু বেজাৰো নকৰিবা; আমি তোমাৰ পত্নী ভিন্ন তোমাক, আৰু তোমাৰ গোটেই পৰিয়ালক নিশ্চয় বক্ষা কৰিম; তেওঁ পিছ পৰি থকাবিলাকৰ অন্তৰ্গত।

ذُرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجِيكَ وَاهْلِكَ
إِلَّا أَمْرًا تَكُ كَانَتْ مِنَ الْغَيْرِينَ ﴿٣٥﴾

৩৫) এইখন নগৰৰ অধিবাসীবিলাকৰ প্ৰতি আকাশৰ পৰা নিশ্চয় আমি (আল্লাৰ স্থিৰীকৃত) শাস্তি নমাই আনিম; কিয়নো সিহঁতে বিৰুদ্ধাচৰণ কৰিছিল।

إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْرًا مِنَ السَّمَاءِ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٥﴾

৩৬) আৰু স্বৰূপতে ইয়াৰ মাজতে বোধশক্তি থকা লোকৰ কাৰণে আমি নিশ্চয় সুস্পষ্ট নিদৰ্শন ৰাখি থৈছোঁ;

وَلَقَدْ شَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٦﴾

৩৭) আৰু মদয়ন জাতিলৈ সিহঁতৰ ভাই-ককাইৰ মাজৰ স্বো’আইব নামে এজনক আমি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ; আৰু তেওঁ এনেদৰে উপদেশ দিছিল, হে মোৰ জাতি, কেৱল আল্লাৰেই আৰাধনা কৰিবা, আৰু (বিচাৰৰ) শেষ দিনলৈ ভয় ৰাখি চলিবা, আৰু অনায়াস আচৰণৰ দবাৰা দেশত অশাস্তি বিস্তাৰ নকৰিবা।

وَالِى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَوْمَ اعْبُدُوا اللَّهَ
وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٣٧﴾

৩৮) কিন্তু সিহঁতে তেওঁক মিথ্যাবাদী গণ্য কৰি তেওঁৰ কথাত কাণ নিদিলে; ফলত সিহঁতক ভূমিকম্পই ধৰিলে; সিহঁত নিজৰ ঘৰতে উৰুৰি খাই পৰি থাকিল।

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جِثْمِينَ ﴿٣٨﴾

৩৯) আৰু আদ আৰু ছমুদ দুয়ো জাতিকে (আমি ধ্বংস কৰিছিলোঁ), আৰু সিহঁতৰ বাসস্থানসমূহৰ (ভগ্নাৱশেষৰ) পৰা সিহঁতৰ কি অৱস্থা হৈছিল তোমালোকৰ আগত প্ৰকাশ হৈ পৰিছে। বাস্তৱতে স্বয়তানে সিহঁতৰ কাৰ্য্যাবলী

وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسِيرِهِمْ وَرَبِّنَ
لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالُهُمْ فَصَدَّاهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَ

সিহঁতক শোভনীয় কৰি দেখুৱাইছিল, আৰু সুপথৰ পৰা সিহঁতক প্ৰতিৰোধ কৰিছিল, অথচ সিহঁত আছিল দৃষ্টিশালী।

كَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿١٧﴾

৪০) আৰু ক্ৰাৰুণ আৰু ফিৰৌন আৰু হামানকো (আমি বিধংস কৰিছিলোঁ); স্বৰূপতে প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণসমূহ লৈ মুচা সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহিলতো সিহঁতে দেশত অতিকৈ তাহক্কাৰ কৰি ফুৰিছিল; কিন্তু সিহঁতে শাস্তিৰ পৰা হাত সাঁৰিব নোৱাৰিলে।

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ لَقَدْ جَاءَهُمْ مُّوسَىٰ
بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَٰبِقِينَ ﴿١٧﴾

৪১) কথা এই, আমি প্ৰত্যেককে তাৰ পাপৰ বাবে ধৰিলোঁ। সিহঁতৰ কিছুমানৰ প্ৰতি প্ৰবল ধুমুহা বতাহ প্ৰবাহিত কৰিলোঁ; আৰু সিহঁতৰ কিছুমানক ভীষণ ভূমিকম্পৰ গুমগুমনিয়ে ধৰিলে; আৰু সিহঁতৰ কিছুমানক আমি মাটিত পোত খোৱাই বিলীন কৰিলোঁ; আৰু সিহঁতৰ আন কিছুমানক পানীত বুৰাই মাৰিলোঁ। কিন্তু কাৰো প্ৰতি অন্যায় কৰা আল্লাৰ নিয়ম নহয়; বৰং সিহঁতে নিজেই নিজৰ প্ৰতি অন্যায় কৰিছিল।

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَّنْ خَفْنَا
بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَّنْ أَعْرَفْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ
لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٨﴾

৪২) যিবিলাকে আল্লাত ভিন্ন আন বন্ধুবিলাক গ্ৰহণ কৰে সিহঁতৰ তুলনা ৰজে মকৰাৰ সৈতে; মকৰাই (অতি পৰিশ্ৰমেৰে) নিজৰ ঘৰ (জাল) সাজে; কিন্তু নিশ্চয় ঘৰবোৰৰ মাজত মকৰাৰ ঘৰেই হৈছে সৰ্ব্বাপেক্ষা আশকতীয়া; যদিহে সিহঁতে তাকে জনাইতেন!

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ
الْعَنْكَبُوتِ إِذَا تَخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ
الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾

৪৩) সিহঁতে আল্লাক এৰি যিহকেই উপাসাৰূপে আহ্বান কৰে তেওঁ জানে; আৰু তেৱেঁই সৰ্ব্বশক্তিমান, শ্ৰেষ্ঠ গুণী।

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٠﴾

৪৪) আৰু মানৱজাতিৰ কাৰণে আমি এনেবোৰ উপমাৰ অৱতাৰণা কৰোঁ, কিন্তু জ্ঞানবানসকলৰ বাজে কোনেও সেইবোৰ উপলব্ধি নকৰে।

وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لِنُظْرِبَهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا
الْعَالِمُونَ ﴿٢١﴾

৪৫) আল্লাই গগন-মণ্ডল আৰু পৃথিৱী সত্যৰ সৈতে সৃজন কৰিছে; কোনো সন্দেহ নাই, বিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে ইয়াৰ মাজত অৱশ্যে আছে নিদৰ্শন।

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّمُؤْمِنِينَ ﴿٤٥﴾

একবিংশ পাৰা

—উত্তলু-মা-উহিয়া—

৪৬) (হে মহম্মদ,) যি ধৰ্মগ্ৰন্থ তোমাৰ প্ৰতি প্ৰত্যাদেশ কৰা হৈছে তাৰে পৰা পাঠ কৰাঁ; আৰু নমাজৰ অনুষ্ঠান কৰাঁ; বাস্তৱতে নমাজে প্ৰকাশ্য অশ্লীলতা আৰু অসৎ আচৰণৰ পৰা (মানুহক) বিৰত ৰাখে; আৰু অৱশ্যে আল্লাৰ স্মৰণ সৰ্ব্বশ্ৰেষ্ঠ; আৰু তোমালোকে যি কাৰ্য্যকে কৰা আল্লাই তাক (ভালকৈ) জানে।

أَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٦﴾

৪৭) আৰু পুথিপোৱাসকলৰ সৈতে তোমালোকে এনেভাৱেহে (ধৰ্ম বিষয়ে) তৰ্ক কৰিবা যি অতি উত্তম; অৱশ্যে তেওঁলোকৰ মাজত এনেবিলাকো আছে যি অনায়াকামী; আৰু তেওঁলোকক কোৱাঁ, আমাৰ প্ৰতি যি অৱতীৰ্ণ কৰা হৈছে, আৰু তোমালোকৰ প্ৰতিও যি অৱতীৰ্ণ কৰা হৈছে তাত আমি বিশ্বাস কৰিছোঁ, আৰু আমাৰ উপাস্য আৰু তোমালোকৰ উপাস্য একেজনেই; আৰু তেওঁৰেই প্ৰতি আমি আত্মসমৰ্পণ কৰিছোঁ।

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۗ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقَوْلًا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأَنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَالضَّالُّونَ وَالضَّالُّونَ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٧﴾

৪৮) আৰু এইদৰেই তোমাৰ প্ৰতি আমি ধৰ্মগ্ৰন্থ (কোৰ্-আন) অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ। সেই দেখি যিসকলক আমি (পূৰ্বে) ধৰ্মগ্ৰন্থ দান কৰিছিলোঁ সেইসকলে তাত (আচলতে) বিশ্বাস কৰে; আৰু (মক্কাবাসীবিলাকৰো) কিছুমানে তাত বিশ্বাস কৰে। কিন্তু আমাৰ অবিশ্বাসীবিলাকক এৰি আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ কোনেও অবিশ্বাস নকৰে।

وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ ۗ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَٰؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٨﴾

৪৯) আৰু (হে মহম্মদ,) ইতিপূৰ্বে তুমি কোনো পুথি পাঠ কৰা নাছিল, আৰু নিজৰ সোঁ হাতেৰে

وَمَا كُنْتَ تَسْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّ بِمِثْرِكَ

এনে পুথি লিখাও নাছিল; তেনে কৰা হ’লে সেইবিলাকে নিশ্চয় সন্দেহ কৰিলেহেঁতেন যিবিলাকে অসত্য কথা ক’বলৈ দিবধা নকৰে।

إِذَا الْأَرْتَابَ الْمُبْتَطُونَ ﴿٥٠﴾

৫০) যথার্থ কথা এই, যিসকলক (সত্যৰ) জ্ঞান দিয়া হৈছে সেইসকলৰ অন্তৰসমূহত এই কোৰ-আন সুস্পষ্ট নিদৰ্শনসমূহৰূপে বিৰাজমান; আৰু যিবিলাক অন্যায়াকাৰী সিহঁতৰ বাহিৰে কোনেও আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ অস্বীকাৰ নকৰে।

بَلْ هُوَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾

৫১) আৰু সিহঁতে সোধে, তেওঁৰ প্ৰতি তেওঁৰ প্ৰভুৰ পৰা নিদৰ্শনসমূহ কিয় অৱতীৰ্ণ হোৱা নাই? তুমি উত্তৰ দিয়া, নিদৰ্শনসমূহ আছে আল্লাৰ সন্নিধানত; বাস্তৱতে মই এজন প্ৰকাশ্য সতৰ্ককাৰী মাথোন।

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا
الآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥١﴾

৫২) আমি যে তোমাৰ প্ৰতি গ্ৰন্থখন (কোৰ-আন) অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ, যি সিহঁতৰ আগত পাঠ কৰা হয়, ই সিহঁতৰ নিমিত্তে যথেষ্ট নহয় নে? ইয়াত সন্দেহ নাই, বিশ্বাসী লোকসকলৰ নিমিত্তে ইয়াৰ মাজত আছে কৰুণা আৰু সোৱঁবণী।

أَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

৫৩) (হে মহম্মদ,) তুমি কোৱাঁ, মোৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত সাক্ষীৰূপে আল্লাই যথেষ্ট: ‘আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত যি আছে সমস্ত তেওঁ জানে; আৰু যিবিলাকে অসত্যত বিশ্বাস কৰে, কিন্তু আল্লাত বিশ্বাস নকৰে, সেইবিলাকেই হ’ব ক্ষতিগ্ৰস্ত।

قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا ۚ يَعْلَمُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا
بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٣﴾

৫৪) আৰু সিহঁতে তোমাৰ ওচৰত (প্ৰতিশ্ৰুত) শাস্তি অহা বিষয়ে খৰ-খন্দা কৰিছে; কিন্তু তাৰ সময় নিৰূপিত নথকা হ’লে, অৱশ্যে সেই শাস্তি (এতিয়ালৈকে) সিহঁতৰ ওচৰ পালেহিহেঁতেন। আৰু সেই শাস্তি নিশ্চয়কৈ সিহঁতৰ ওপৰত আকস্মিকভাৱে পৰিব, আৰু সিহঁতে তাৰ গমকে নাপাব।

وَيَسْتَجِزُونَكَ بِالْعَدَابِ ۚ وَلَوْلَا إِجْلٌ مُسَمًّى لَّجَاءَهُمُ
الْعَذَابُ وَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٤﴾

৫৫) সিহঁতে (প্ৰতিশ্ৰুত) শাস্তি অহা সম্বন্ধে তোমাৰ ওচৰত খব-খোদা কৰিব ধৰিছে; ইয়াত সন্দেহ নাই, অবিশ্বাসীবিলাকক নৰকে অৱশ্যে আগুৰি ধৰিব।

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَئِيظَةً بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٥﴾

৫৬) সেইদিন আহিব ধৰিছে যেতিয়া সিহঁতক শাস্তিয়ে সিহঁতৰ ওপৰৰ পৰা আৰু সিহঁতৰ ভৰিৰ তলৰ পৰা আবৰিত কৰিব, আৰু (তেতিয়া) আল্লাই ক'ব, যেনে কাৰ্য্য তোমালোকে কৰিছিলো, আজি তাৰ (প্ৰতিফলৰ) সোৱাদ লোৱাঁ।

يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٦﴾

৫৭) হে মোৰ ভৃত্যসকল, যিসকলে মোত বিশ্বাস স্থাপন কৰিছা (জানিবা) মোৰ পৃথিৱী নিশ্চয় প্ৰশস্ত, গতিকে অকল মোৰেই আৰাধনা কৰাঁ।

يُوبَأَى الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ ﴿٥٧﴾

৫৮) প্ৰত্যেক প্ৰাণীকেই মৃত্যুৰ সোৱাদ লোৱা অনিবাৰ্য্য; তাৰ পাছত তোমালোকক আমাৰ ফাললৈ ওভতাই নিয়া হ'ব।

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٨﴾

৫৯) আৰু যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে আৰু সংকাৰ্য্য কৰিছে সেইসকলক যাৰ তলেদি জুৰিসমূহ বৈ গৈছে এনে (স্বৰ্গৰ) উদ্যানসমূহত অৱস্থিত ওখ প্ৰাসাদবোৰত আমি নিশ্চয় থাকিবলৈ দিম; তাতে তেওঁলোকে স্থায়ীৰূপে অৱস্থান কৰিব; সংক্ষমীসকলৰ কাৰণে ই কেনে উৎকৃষ্ট প্ৰতিদান!

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرُفًا يُجْرُونَ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٥٩﴾

৬০) তেওঁলোকে ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰে আৰু নিজ প্ৰভুৰ ওপৰত ভৰসা ৰাখে।

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٦٠﴾

৬১) আৰু কতবোৰ জীৱ-জন্তু আছে যি নিজ জীৱিকাৰ ভাৰ লৈ বিচৰণ নকৰে; আল্লাইহে জীৱিকা দান কৰে সেইবিলাকক আৰু তোমা-লোককো; আৰু তেৱেঁই শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, সৰ্ব্বজ্ঞাত।

وَالَّذِينَ مِنْ دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ ۗ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾

৬২) আৰু যদি তুমি সিহঁতক প্রশ্ন কৰা, আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী কোনে সৃজন কৰিছে, আৰু সূৰ্য্য আৰু চন্দ্ৰক কোনে নিজ বিধানৰ অধীনে ৰাখিছে? অৱশ্যে সিহঁতে উত্তৰ দিব, আল্লাই; তেস্তে (ভাবি চোৱাঁ) সিহঁতক কোন পিনে বিপথে নিয়া হৈছে।

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَلَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٦٢﴾

৬৩) আল্লাই নিজ ভূতাবিলাকৰ মাজৰ যাৰে ইচ্ছা তাৰেই কাৰণে জীৱিকা প্ৰশস্ত কৰে, আৰু কাৰো কাৰণে (প্ৰয়োজন মতে) সন্ধীৰ্ণ কৰে: নিশ্চয় আল্লা সকলো বিষয়ে পৰিজ্ঞাত।

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ
لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٣﴾

৬৪) আকৌ যদি তুমি সিহঁতক প্রশ্ন কৰা, মেঘৰ পৰা কোনে বৰষুণ নমাই পৃথিৱীক তাৰ মৃত্যুৰ পিছত সঞ্জীৱিত কৰে? অৱশ্যে সিহঁতে উত্তৰ দিব, আল্লাই। তুমি কোৱাঁ, সকলো প্ৰশংসাৰ যোগা আল্লা; কিন্তু সিহঁতৰ সৰহ ভাগেই নুবুজে।

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْيَا بِهِ
الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ
لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٤﴾

৬৫) আৰু এই পাৰ্থিৱ জীৱন আমোদ-প্ৰমোদ আৰু ৰং-ধেমালিৰ বাহিৰে একো নহয়; আৰু কোনো সন্দেহ নাই পৰলোকৰ আলয়ৰ জীৱনহে অনন্ত জীৱন, যদিহে সিহঁতে তাকে জনাহেঁতেন!

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ
الدَّارَ الْآخِرَةَ لَئِيهَا الْحَيَاةُ لَئِيهَا لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٥﴾

৬৬) আৰু যেতিয়া সিহঁতে (ভ্ৰমণৰ অৰ্থে) জাহাজত উঠে, তেতিয়া আল্লাৰ ওচৰত ধৰ্মনিষ্ঠ হৈ সৰল একাগ্ৰ মনেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰে: কিন্তু যেই আমি সিহঁতক নিৰাপদে পাৰ লগাওঁ সিহঁতে আল্লাৰ সমানে আন উপাস্য পাতিব ধৰে।

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
فَلَمَّا نَجَّوهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٦﴾

৬৭) তাৰ ফলত আমি যি সম্পদ সিহঁতক দান কৰিছোঁ তাৰ বাবে সিহঁত অশলাগী হয়: আৰু তাৰ ফলত (পৃথিৱীৰ) খন্তেকীয়া সুখ-সন্তোষ উপভোগ কৰে; কিন্তু আগলৈ সিহঁতে সকলো জানিব পাৰিব।

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ وَلِيَتَّبِعُوهُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

৬৮) সিহঁতে ভাবি নাচায় নে, আমি (মক্কাক) এখন সম্মানিত, শান্তিপূৰ্ণ নগৰ কৰিছোঁ: অথচ সিহঁতৰ আশে-পাশে অৱস্থিত ঠাইৰ পৰা লোকক হঠাতে থাপ মাৰি উলিয়াই নিয়া হয়? কি! এনেস্থলতো সিহঁতে অসত্যত বিশ্বাস কৰিব নে, আৰু আল্লাৰ অনুগ্রহৰ বাবে শলাগ নলব নে?

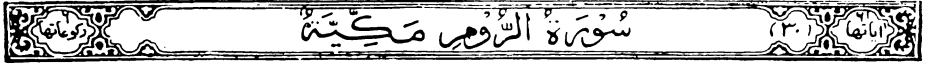
৬৯) আৰু যেয়ে আল্লাৰ সন্মুখে মিছা সাজে, আৰু তাৰ ওচৰলৈ সত্য আহিলতো তাকে অসত্য ভাবি অস্বীকাৰ কৰে, তাতোকৈ অধিক অন্যায-কাৰী কোন? কি! অবিশ্বাসীবিলাকৰ নিমিত্তে নৰকৰ ভিতৰত থাকিবৰ ঠাই নাই নে?

৭০) আৰু যিসকলে আমাৰ কাৰণে সাধামতে প্ৰচেষ্টা কৰে, ইয়াত অকণো সন্দেহ নাই, আমি তেওঁলোকক অৱশ্যে পৰিচালিত কৰিম আমাৰ সুপথসমূহেদি: আৰু আল্লা নিশ্চয়কৈ সৎকৰ্মী-সকলৰ সঙ্গী।

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مَّحَرَّمًا مَّا قَرَّبُوا شَحْطَفُ النَّاسِ مِنْ حَوْلِهِمْ ۗ أَفَبِالْبِاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿٦٨﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ إِذَا جَاءَهُ الْبَيِّنَاتُ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٦٩﴾

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٠﴾

ছূৰা ৩০

AL-RUM

আল-ৰোম : ৰোমীয়সকল মৰাত অৱতীৰ্ণ

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) আলিফ, লাম, মীম।

الْم ②

৩) ৰোমীয়বিলাক পৰাভূত হৈছে,

غَلَبَتِ الرُّومُ ③

৪) ওচৰৰ দেশত; কিন্তু সিহঁতে নিজ পৰাজয়ৰ পাহুত অদূৰ ভৱিষ্যতে জয়লাভ কৰিব,

فِي آدَانِي الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ سَيُغْلَبُونَ ④

৫) বছৰ-চেষেকক ভিতৰতেই; মীমাংসা আল্লাৰেই, অতীতত আৰু ভৱিষ্যততো; আৰু সেইদিনা বিশ্বাসীসকল উল্লাসিত হ'ব—

فِي بَضْعِ سِنِينَ هُ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ⑤

৬) আল্লাৰ সাহায্য দৰাৰা; যাকে ইচ্ছা তাকে তেওঁ সাহায্য দান কৰে; আৰু তেৱেই পৰাক্ৰমশালী, পৰম দানশীল।

يَنْصُرُ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ⑥

৭) এয়ে আল্লাই দিয়া প্ৰতিশ্ৰুতি, আৰু নিজৰ প্ৰতিশ্ৰুতি আল্লাই কদাপি ভঙ্গ নকৰে; কিন্তু মানৱৰ সবহভাগেয়ে নেজানে।

وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعَدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ⑦

৮) সিহঁতে পাৰ্থিৱ জীৱনৰ বাহ্যিক শোভাহে জানে; কিন্তু পৰলোক সম্বন্ধে সিহঁত আওকণীয়া।

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ ⑧

৯) সিহঁতে নিজৰ মনতে চিন্তা নকৰে নে, কেৱল সত্যৰ সৈতে আৰু নিৰূপিত কালৰ কাৰণেহে আল্লাই আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিবীক, আৰু উভয়ৰ মাজত যি আছে সকলোকে সৃজন কৰিছে?

أَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَتَى اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسْتَقَرٍّ ⑨

কিন্তু ইয়াত অকণো সন্দেহ নাই, মানুহৰ সৰহভাগেই নিজ প্ৰভুৰ সন্দৰ্শন লাভৰ অস্বীকাৰ কৰে।

১০) সিহঁতে পৃথিৱীত পৰিভ্ৰমণ কৰি দেখিবলৈ পোৱা নাই নে, সিহঁতৰ পূৰ্ববৰ্ত্তীবিলাকৰ কি পৰিণাম হ'ল? ইহঁততকৈ সিহঁত অধিক শক্তিশালী আছিল আৰু সিহঁতে মাটি খান্দিছিল, আৰু তাৰ ওপৰত ইহঁতে যি পৰিমাণে ওখ অট্টালিকাসমূহ নিৰ্মাণ কৰিছিল পূৰ্ববৰ্ত্তীবিলাকে তাতোকৈ বহুগুণে বেছি নিৰ্মাণ কৰিছিল। আৰু সিহঁতৰ ওচৰলৈ ৰচুলসকল আহিছিল প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণসমূহ লৈ; গতিকে সিহঁতৰ প্ৰতি আল্লাই অন্যায কৰা নাছিল, বৰং সিহঁতে নিজেই নিজৰ আত্মাৰ প্ৰতি অন্যায কৰিছিল।

১১) অৱশেষত যিবিলাকে অমঙ্গল সাধন কৰিছিল সিহঁতৰ পৰিণামো হ'ল অমঙ্গল, কিয়নো সিহঁতে আল্লাৰ নিদৰ্শনসমূহক মিছা ভাবি অমান্য কৰিছিল আৰু সেইবোৰকে লৈ সিহঁতে উপহাস কৰিব লাগিছিল।

১২) আল্লাই সৃষ্টিৰ আৰম্ভ কৰিছে, পিছত তেওঁ তাকে আকৌ নতুনকৈ সৃজন কৰিব; তাৰ পিছত তোমালোকক তেওঁৰ ফালে ওভতাই নিয়া হ'ব।

১৩) আৰু যিদিনা (পুনৰুত্থানৰ) নিৰ্দ্ধাৰিত সময় পাবহি, অপৰাধীবিলাক নিৰাশ হৈ পৰিব।

১৪) আৰু যিবিলাকক সিহঁতে আল্লাৰ সমানে উপাস্য পাতিছিল সিহঁতৰ কোনেও (আল্লাৰ ওচৰত) সিহঁতৰ হৈ মধ্যস্থতা নকৰিব; আৰু তেতিয়া সিহঁতে আল্লাৰ সমানে পাতি লোৱা উপাস্যবিলাকক নিজেই অস্বীকাৰ কৰিব।

وَأَنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكٰفِرُونَ ﴿١٠﴾

وَأَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا
الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِن
كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١﴾

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِينَ أَسَاءُوا السُّوْءَىٰ إِن كَذَّبُوا
بِعَٰيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٢﴾

اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٣﴾

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٤﴾

وَلَمْ يَكُنْ لَهُم مِّنْ شُرَكَآئِهِمْ شُفَعَاؤُا وَكَانُوا
بِشُرَكَآئِهِمْ كٰفِرِينَ ﴿١٥﴾

১৫) আৰু যিদিনা (পুনৰুত্থানৰ) নিৰ্দিষ্ট সময়
পাৰহি সেইদিনা সিহঁত পৃথক পৃথক হৈ পৰিব।

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِدُّ بَيْنَفَرٍ فِرْنٌ ⑩

১৬) কিন্তু যি সকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে আৰু
সৎকাৰ্য্য কৰিছে, তাৰ ফলত (স্বৰ্গৰ) ফুলনিত
সেইসকলক অবিৰাম সুখ-শান্তি উপভোগ
কৰিবলৈ দিয়া হ'ব।

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ
يُحْبَرُونَ ⑪

১৭) আনপিনে যিবিলাকে অবিশ্বাস কৰিছে,
আৰু আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ আৰু পৰলোকৰ
সাক্ষাৎ মিছা বুলি বিবেচনা কৰিছে, সিহঁতক
(আমাৰ) শাস্তিৰ সম্মুখীন কৰা হ'ব।

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَفِي آيَةِ الْآخِرَةِ
فَأُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ⑫

১৮) গতিকে আল্লাৰেই পৰিত্ৰতাৰ কীৰ্ত্তন কৰা,
যেতিয়া তোমালোকে সন্ধ্যাবেলা পোৱা, আৰু
যেতিয়া ৰাতিপুৱা উঠা;

فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ⑬

১৯) আৰু আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত সকলো
প্ৰশংসা তেওঁৰেই, আবেলি আৰু যেতিয়া
তোমালোকে মধ্যাহ্নৰ সময় পোৱা।

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ
تُظْهِرُونَ ⑭

২০) আল্লাই মৃতকৰ পৰা জীৱিতক উদ্ভৱ কৰে,
আৰু যি জীৱিত তাৰ মৃত্যুৰ বিধান কৰে; তেৱেই
পৃথিৱীক তাৰ মৃত্যুৰ পিছত সঞ্জীৱিত কৰে; আৰু
এইদৰেই তোমালোক সকলোকে (মৃত্যুৰ পাছত)
পুনৰ উত্থিত কৰা হ'ব।

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ
الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ
تُخْرَجُونَ ⑮

২১) আৰু আল্লাৰ নিদৰ্শনসমূহৰ মাজৰ এটা এই,
তেওঁ তোমালোকক মাটিৰ পৰা সৃষ্টি কৰিছে;
ফলত তোমালোক মানৱস্বৰূপ (পৃথিৱীত) বিয়পি
পৰিছা।

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ
بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ⑯

২২) আৰু তেওঁৰ নিদৰ্শনসমূহৰ আৰু এটা এই,
তেওঁ তোমালোকৰ নিজৰে মাজৰ পৰা

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا

তোমালোকৰ কাৰণে সঙ্গিনীবিলাক সৃজন কৰিছে, যাতে সিবিলাকৰ সঙ্গত তোমালোকে সুখ-শান্তি লভিব পাৰা; আৰু তেওঁ তোমালোকৰ পৰস্পৰৰ হৃদয়ত প্ৰীতি আৰু কৰুণা জাগ্ৰত কৰিছে; কোনো সন্দেহ নাই, যিসকলে চিন্তা কৰে সেইসকলৰ নিমিত্তে ইয়াত নিশ্চয় আছে বহু নিদৰ্শন।

২৩) আৰু আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ সৃষ্টি, আৰু তোমালোকৰ ভাষাবোৰৰ আৰু তোমালোকৰ বৰ্ণসমূহৰ বিভিন্নতা তেওঁৰ নিদৰ্শনাৱলীৰ অংশ; কোনো সন্দেহ নাই, জ্ঞানৱানসকলৰ নিমিত্তে ইয়াত অৱশ্যে আছে বহু নিদৰ্শন।

২৪) আৰু নিশা আৰু দিনত তোমালোকে টোপনি যোৱা, আৰু তেওঁৰ কৃপাৰ ভাগ বিচৰা; ইও তেওঁৰ নিদৰ্শনাৱলীৰ ভিতৰতেই; কোনো সন্দেহ নাই, যিসকলে (উপদেশ) শ্ৰৱণ কৰে সেইসকলৰ কাৰণে ইয়াত অৱশ্যে আছে বহু নিদৰ্শন।

২৫) আৰু তেওঁৰ নিদৰ্শনসমূহৰ মাজৰ আৰু এটা এই, তেওঁ তোমালোকৰ মনত ভয় আৰু আশা দুয়ো উদ্ৰেক কৰিবৰ অৰ্থে বিজুলী প্ৰদৰ্শন কৰে, আৰু মেঘৰ পৰা বৰষুণ নমায়; তাৰ ফলত পৃথিৱীক তাৰ মৃত্যুৰ পিছত পুনৰায় জীৱিত কৰে; কোনো সন্দেহ নাই, বুদ্ধিমন্ত লোকসকলৰ নিমিত্তে অৱশ্যে ইয়াত আছে বহু নিদৰ্শন।

২৬) আৰু আকাশ আৰু পৃথিৱী যে তেওঁৰ আদেশত সংস্থাপিত, তেওঁৰ নিদৰ্শনসমূহৰ ইও এটা। অৱশেষত তেওঁ যি মুহূৰ্ততে তোমালোকক একেটা আহ্বানেৰে আহ্বান কৰিব, সেই মুহূৰ্ততে মাটিৰ পৰা তোমালোক বাহিৰলৈ ওলাই পৰিবা।

لَتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلْ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ
أَلْسِنَتِكُمْ وَاللُّوَاكِمِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالتَّبَاعُكُمْ
مِّنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٩﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيَنْزِلُ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٥﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْاَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ
إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْاَرْضِ إِذْ أَنْتُمْ
تَخْرُجُونَ ﴿٣٦﴾

২৭) আৰু আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত যি আছে সকলোৰে গৰাকী তেৱেই; তেওঁৰেই বাধা সকলো।

২৮) আৰু তেৱেই সৃষ্টি আৰম্ভ কৰিছে, পিছত তাকে তেওঁ আকৌ নতুনকৈ সৃজন কৰিব; আৰু ই তেওঁৰ পক্ষে অতি সহজ; আৰু আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত বিকশিত হৈছে তেওঁৰেই উচ্চতম উপমা; আৰু তেৱেই সৰ্বশক্তিমান, মহাজ্ঞানী।

২৯) আল্লাই তোমালোকৰ নিজৰেই অৱস্থা অনুযায়ী এটি উপমা তোমালোকৰ কাৰণে বৰ্ণনা কৰিছে। তোমালোকক আমি যি উপজীৱিকা দান কৰিছোঁ তাকে তোমালোকৰ সমানে অংশীৰূপে ভোগ কৰিবলৈ সেইবিলাকৰ অধিকাৰ আছে নে যিবিলাক তোমালোকৰ সোঁহাতৰ অধীন? সেয়ে যদি হয় এই বিষয়ে তোমালোক সিহঁতৰ সমতুল্য হৈ পৰিবা, যাৰ ফলত নিজৰ আত্মীয়স্বজনক যেনেকৈ ভয় কৰা তেনেকৈ সিহঁতকো ভয় কৰিব লগা হ'ব। এইদৰে আমি নিদৰ্শনসমূহ বহলাই বৰ্ণনা কৰোঁ বোধশক্তি থকা লোকৰ কাৰণে।

৩০) নহয়, যিবিলাক অন্যায্যকাৰী সিহঁতে অজ্ঞানতাৰ বাবে নিজ বৃথা বাঞ্ছাসমূহৰ অনুসৰণ কৰে। গতিকে যাক আল্লাই পথভ্ৰান্ত কৰিছে তাক কোনে সুপথ লৈ যাব পাৰে? আৰু সহায় কৰোঁ তাবিলাকৰ এজনো সিহঁতৰ পক্ষে নাথাকিব।

৩১) গতিকে (হে মহম্মদ,) আল্লাৰ একনিষ্ঠ সেৱক হৈ সত্যৰ ধৰ্মৰ ফালে মন সুস্থিৰ কৰি ৰাখা; যি প্ৰকৃতিত মানুহক আল্লাই সৃষ্টি কৰিছে (এই ধৰ্মৰ) সেই প্ৰকৃতিৰ ধৰ্ম; আল্লাৰ সৃষ্টিৰ নিয়মৰ কোনো পৰিবৰ্ত্তন নাই; সেয়ে হৈছে সঠিক,

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهٌ فُقِيْتُونَ ﴿٢٧﴾

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ ۗ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٨﴾

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَارَزَقِكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُوهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿٣٠﴾

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَٰلِكَ الدِّينُ

সুপ্ৰতিষ্ঠিত ধৰ্ম; কিন্তু মানুহৰ সৰহ ভাগেই নেজানে।

الْقِيَمَةُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

৩২) আল্লাৰ ওচৰলৈ বিনীতভাৱে বাৰে বাৰে ঘূৰি আহি (সেই ধৰ্ম পালন কৰিবা,) আৰু তেওঁলৈ ভয় ৰাখিবা; আৰু নমাজৰ অনুষ্ঠান কৰিবা; আৰু যিবিলাকে আল্লাৰ সমানে অইন উপাস্য পাতে সিহঁতৰ দলৰ নহবা,—

مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٢٧﴾

৩৩) সেইবিলাকৰ মাজৰ, যিবিলাকে নিজ ধৰ্মত বিচ্ছেদ সৃষ্টি কৰিছে আৰু বিভিন্ন দলত বিভক্ত হৈ পৰিছে; প্ৰত্যেকটো দল সিহঁতৰ কাষত যি আছে তাকে লৈ উল্লাসিত!

مِنَ الَّذِينَ فَتَرُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ جُزْءٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٢٨﴾

৩৪) আৰু যেতিয়া লোকক ক্ৰেশ-কষ্টই স্পৰ্শ কৰে সিহঁত নিজ প্ৰভুৰ ফালে ঘূৰি বিনীতভাৱে তেওঁক আহ্বান কৰিব ধৰে; পিছত যেতিয়া তেওঁ সিহঁতক নিজ কৰুণাৰ সোৱাদ লবলৈ দিয়ে, চোৱা, সিহঁতৰ একোটা দলে নিজ প্ৰভুৰ সমানে আন উপাস্য পাতি লয়;

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَرْتَدُّونَ ﴿٢٩﴾

৩৫) ফলত, আমি সিহঁতক যি দান কৰিছোঁ তাৰ বাবে সিহঁতে শলাগ নলয়; তেন্তে তোমালোকে পাৰ্থিৱ সুখ-সম্পদ (অলপ দিনলৈ) ভোগ কৰি লোৱা, কিন্তু আগলৈ (তথা) জানিব পাৰিবা।

يَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ فَمَتَّعُوا فَمَتَّعُوا فَمَتَّعُوا فَمَتَّعُوا ﴿٣٠﴾

৩৬) যি সিহঁতক আল্লাৰ সমানে অইন উপাস্য পাতিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়ে এনে প্ৰমাণ আমি সিহঁতৰ প্ৰতি অৱতীৰ্ণ কৰিছোঁ নে?

أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

৩৭) আৰু যেতিয়া মানৱক আমি (নিজ) কৰুণাৰ সোৱাদ লবলৈ দিওঁ তাৰ বাবে সিহঁত উল্লাসিত হয়; কিন্তু সিহঁতে আগতে যি নিজ হাতেৰে অৰ্জন কৰিছিল তাৰ ফলত সিহঁতৰ কোনো অমঙ্গল ঘটিলে সিহঁত নিৰাশ হৈ পৰে।

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِن تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْتُرُونَ ﴿٣٢﴾

৩৮) সিহঁতে ভাবি নাচায় নে, আল্লাই যাৰে ইচ্ছা তাৰেই কাৰণে জীৱিকা প্ৰশস্ত কৰে, আৰু (প্ৰয়োজন মতে) সঙ্কীৰ্ণ কৰে; কোনো সন্দেহ নাই, বিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে ইয়াত আছে বহু নিদৰ্শন।

৩৯) গতিকে আত্মীয়স্বজন আৰু দৰিদ্ৰ আৰু বাটৰুৱাবিলাকৰ যি প্ৰাপ্য তাকে সিহঁতক দিবা। যিসকলে আল্লাৰ সন্তুষ্টি লাভ কৰিবলৈ আকাঙ্ক্ষা কৰে সেইসকলৰ নিমিত্তে ই মঙ্গলময়, আৰু তেওঁলোকেই প্ৰকৃতপক্ষে সফলমনোৰথ।

৪০) আৰু মানুহৰ ধন-সম্পত্তিৰ বৃদ্ধিৰ অৰ্থে যি ধন অপৰিমিত সূতস্বৰূপ তোমালোকে শোধ কৰা, আল্লাৰ কাষত তাৰ অলপো বৃদ্ধি নহয়, কিন্তু আল্লাৰ সন্তুষ্টি লাভ কৰিবৰ অভিপ্ৰায়ে যদি ধন জকাত স্বৰূপে ব্যয় কৰা (তেস্তে জানিবা) এনেসকলৰ ধন বহুগুণে বৃদ্ধি পাব।

৪১) আল্লা তেৱেই যিজনে তোমালোকক সৃজন কৰিছে, আৰু তোমালোকক জীৱিকা দান কৰিছে; পিছত সেইজনেই তোমালোকৰ মুহূৰ্ত্ত বিধান কৰিব, আৰু তাৰ পিছত তোমালোকক পুনৰ্জীৱিত কৰিব। তোমালোকে আল্লাৰ সমানে যিবিলাকক উপাস্য পাতি লৈছা সেইবিলাকৰ মাজৰ কোনে এনেবোৰ কাৰ্য্য সাধন কৰিব পাৰে? তেৱেই পৰম পৱিত্ৰ, আৰু সিহঁতে যে আল্লাৰ অংশী পাতিছে তাতোকৈ তেওঁ বহুত ওখত।

৪২) মানুহে নিজৰ হাতেৰে যি অৰ্জন কৰিছে তাৰ বাবে স্থল আৰু জল (সমস্ত পৃথিৱীত) অশাস্তিৰ সৃষ্টি হৈছে; ইয়াৰ কাৰণে সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল তেওঁ তাৰ প্ৰতিফলৰ কিছু অংশৰ সোৱাদ সিহঁতক লবলৈ দিব; সম্ভৱতঃ সিহঁত (সতাৰ পনে) উভতি আহে।

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٨﴾

فَأَتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْيَتِيمَ الْإِنشَاءِ فِي ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٩﴾

وَمَا أَنبَأُكُمْ مِّن رَّبٍّ لَّيْرٍ أَوْ فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَزِيدُهَا عِندَ اللَّهِ وَمَا أَنبَأُكُمْ مِّن زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٤٠﴾

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَدَّكُمْ ثُمَّ يُمْسِكُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِن شُرَكَائِكُمْ مَن يَفْعَلُ مِن دُونِكُمْ مِّن شَيْءٍ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَنَّا يَشْرِكُونَ ﴿٤١﴾

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٢﴾

৪৩) (হে মহম্মদ,) তুমি কোৱাঁ, পৃথিৱীত তোমালোকে পৰিভ্ৰমণ কৰি চোৱাঁ, পূৰ্ববৰ্ত্তী-বিলাকৰ কি পৰিণাম হ'ল; কিয়নো সিহঁতৰ সৰহ ভাগেই আল্লাৰ সমানে আন উপাস্যবোৰ পাতি লৈছিল।

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِن قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُم مُّشْرِكِينَ ﴿٤٣﴾

৪৪) গতিকে যি দিন অনিবাৰ্য্য তেনে এটা দিন আল্লাৰ ফালৰ পৰা অহাৰ আগতে তুমি সঠিক সুপ্ৰতিষ্ঠিত ধৰ্ম্মৰ পিনে নিজৰ মন সুস্থিৰ কৰি ৰাখা; সেইদিনা পৰস্পৰৰ মাজত যি পাৰ্থক্য আছে ওলাই পৰিব।

فَأَنزِمُ وَجْهَكَ لِيُدِينَ الْقِيَمَةَ مِن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يُصَدِّقُونَ ﴿٤٤﴾

৪৫) যেয়ে অবিশ্বাস কৰিছে তাৰ অবিশ্বাসৰ দায়িত্ব তাৰেই ওপৰত; যিসকলে সজ কাম কৰে সেইসকলে প্ৰকৃতপক্ষে আগতেই নিজৰ (সুখ-শান্তিৰ) আয়োজন কৰি থয়।

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسٍ
يُمَهِّدُونَ ﴿٤٥﴾

৪৬) শেষত যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে আৰু ন্যায়কাৰ্য্য কৰিছে তেওঁলোকক আল্লাই নিজ কৃপাগুণে উচিত প্ৰতিদান প্ৰদান কৰিব; বাস্তৱতে অবিশ্বাসীবিলাকক তেওঁ ভাল নাপায়।

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِن فَضْلِهِ
إِنَّهُ لَا يُوَبِّخُ الْكَافِرِينَ ﴿٤٦﴾

৪৭) আৰু ই তেওঁৰ নিদৰ্শনসমূহৰ মাজৰেই, তেওঁ বতাহক শুভসংবাদ দিবলৈ প্ৰেৰণ কৰে, যাতে তেওঁ নিজ কৰুণাৰ কিছু অংশৰ সোৱাদ তোমালোকক লবলৈ দিয়ে; আৰু (এইটোও এটা নিদৰ্শন, সাগৰত) জাহাজ চলাচল কৰে তেওঁৰ আদেশ অনুসৰি, যাতে তোমালোকে তেওঁৰ কৃপা বিচাৰি ফুৰিব পাৰা, আৰু সম্ভৱতঃ তোমালোকে (আল্লাৰ) শলাগ লোৱা।

وَمِن آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيَذِيقَكُمْ
مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِيَجْزِيَ الْفُلْكَ بِأَمْرِهِ وَلِيُبْتَغُوا مِن
فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٧﴾

৪৮) আৰু স্বৰূপতে তোমাৰ পূৰ্বৰও ৰচুলসকলক তেওঁলোকৰ নিজ নিজ জাতিৰ ওচৰলৈ আমি প্ৰেৰণ কৰিছিলোঁ; সেইমতে

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ

তেওঁলোক আহিছিল সিহঁতৰ ওচৰলৈ বহু প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ লৈ। পিছত যিবিলাকে দোষ কৰিছিল সিহঁতক আমি প্ৰাপ্য শাস্তি দিছিলোঁ; আৰু বিশ্বাসীসকলক সহায় কৰা আমাৰ কৰ্তব্য।

৪৯) তেৱেঁই আল্লা যিজনে বতাহ প্ৰেৰণ কৰে, আৰু সেই বতাহে মেঘমালা ধাৰণ কৰে; পিছত তেওঁ নিজ ইচ্ছা অনুৰূপ তাকে বায়ুমণ্ডলত বিস্তৃত কৰে, আৰু তাৰ পিছত তাকে বিচ্ছিন্ন কৰে; তেতিয়া তাৰ ভিতৰৰ পৰা বৰষুণ ওলাই পৰা তুমি দেখিবলৈ পোৱা; পিছত যেতিয়া তেওঁ নিজৰ ভূতাবিলাকৰ যাৰে ওপৰত ইচ্ছা সেই বৰষুণ নমায়, তেতিয়া, চোৱাঁ, তেওঁলোক উলাহত উত্ৰাৱল হৈ পৰে;

৫০) অথচ তাৰ আগতে — সেই বৰষুণ সিহঁতৰ ওপৰত নমোৱাৰ আগতে সিহঁত একেবাৰে হতাশ হৈ পৰিছিল।

৫১) গতিকে তুমি আল্লাৰ কৰুণাৰ চিনবোৰলৈ লক্ষ্য কৰাঁ, তেওঁ কেনেকৈ পৃথিৱীক তাৰ মৃত্যুৰ পাছত সঞ্জীৱিত কৰে; ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, তেৱেঁই মৃতকক নতুনকৈ জীৱিত কৰোঁতা; আৰু সকলো বস্তুৰেই ওপৰত তেওঁ মহান ক্ষমতাসালী।

৫২) আৰু আমি যদি এনে বতাহ প্ৰেৰণ কৰোঁ যাৰ ফলত সিহঁতে নিজৰ শস্যক হালধীয়া বৰণৰ দেখা পায় নিশ্চয় তাৰ পাছতো আল্লাৰ অকৃতজ্ঞতা সিহঁতে প্ৰকাশ কৰি থাকে।

৫৩) গতিকে যি মৃত তাক নিশ্চয় তুমি ঐশিক বাণী শুনাব নোৱাৰা; আৰু যিবিলাক বধিৰ সিহঁতকো তুমি নিজৰ উপদেশ শুনাব নোৱাৰা; চোৱাঁ, সিহঁতে কেনেকৈ পিঠি দেখুৱাই ঘূৰি যায়।

يَا بَيِّنَاتٍ فَاذْقُنَّ مِنَ الَّذِينَ جَرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُغَيِّرُ سَابِقًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٥٠﴾

وَلَنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ ﴿٥١﴾

فَأَنْظُرْ إِلَىٰ أَثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُغِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُدْجِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٢﴾

وَلَيْنَ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا أَنْظَلُوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ ﴿٥٣﴾

فَإِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْكَلِمَةَ مِنَ الضَّمَمِ الدَّاءِ إِذَا وَلَّىٰ مَذْبُورِينَ ﴿٥٤﴾

৫৪) আৰু যিবিলাক দৃষ্টিহীন সিহঁতক তুমি বিপথৰ পৰা সুপথলৈ আনিব নোৱাৰা; যিসকলে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহত বিশ্বাস স্থাপন কৰে আৰু তাৰ পিছত আত্মসমৰ্পণ কৰে কেৱল সেই-সকলকহে তুমি (সত্যৰ বাণী) শুনাৰ পাৰিবা।

وَمَا أَنْتَ بِهَادِ الْعُمَىٰ عَنْ صَلَاتِهِمْ إِنَّ تُسِيعُ إِلَّا
مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٤﴾

৫৫) তেৱেঁই আল্লা যিজনে তোমালোকক (প্ৰথমে) দুৰ্বল অৱস্থাত সৃজন কৰিলে, আৰু সেই দুৰ্বল অৱস্থাৰ পিছত শক্তি দান কৰিলে; আৰু শক্তি দিয়াৰ পিছত তেওঁ পুনৰায় (তোমালোকক) দুৰ্বল আৰু বৃদ্ধ অৱস্থালৈ নিলে; তেওঁৰ যেনে ইচ্ছা তেনে তেওঁ সকলো সৃষ্টি কৰে; আৰু তেওঁ সৰ্ব্বজ্ঞাতা, শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমতাসালী।

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ
ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً
يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٥﴾

৫৬) আৰু যিদিনা নিৰ্দ্ধাৰিত সময় পাবহি, অবিশ্বাসীবিলাকে শপত খাই ইয়াকে ক'ব, পৃথিৱীত সিহঁতে খন্তেকহে অৱস্থান কৰিছিল। এইদৰেই সিহঁতক (সত্যৰ পৰা) সদায় ঘূৰাই নিয়া হয়।

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِئْنَا
غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٦﴾

৫৭) আৰু যিসকলক পূৰ্ণ জ্ঞান আৰু সুদৃঢ় বিশ্বাস দান কৰা হৈছিল তেওঁলোকে (স্বীকাৰ কৰে) ক'ব, স্বৰূপতে তোমালোকে পুনৰুত্থানৰ দিনালৈকে পৃথিৱীত অৱস্থান কৰিছিল। আল্লাৰ লিখিত বিধান অনুসাৰে; চোৱাঁ, সেই পুনৰুত্থানৰ দিন আজি, কিন্তু তোমালোকে জনাহে নাছিল।

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِئْتُمْ
فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَ
لَكُمْ كَمَا كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

৫৮) গতিকে সেই দিনা অন্যাযকাৰীবিলাকৰ ওজৰ-আপত্তি সিহঁতৰ কাৰণে লাভজনক নহ'ব, আৰু সিহঁতৰ অনুশোচনাও গ্ৰহণীয় নহ'ব।

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْبَدَتُهُمْ وَلَا هُمْ
يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٨﴾

৫৯) আৰু স্বৰূপতে মানৱৰ নিমিত্তে আমি এই কোৰ্-আনত নানা ধৰণৰ উৎকৃষ্ট উপমা বৰ্ণনা

وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ

কৰিছোঁ; কিন্তু (হে মহম্মদ,) যেতিয়া তুমি
সিহঁতৰ সম্মুখত যি কোনো নিদৰ্শন উপনীত কৰা,
অবিশ্বাসীবিলাকে নিশ্চয় ইয়াকে ক'ব,
তোমালোকে মাথোন অসত্যৰ দাবী কৰা।

مَثَلٌ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٠﴾

৬০) অজ্ঞানবিলাকৰ হৃদয়ত আল্লাই এইদৰেই
ছাপ মাৰে।

كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٠﴾

৬১) অতএব তুমি ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰাঁ; নিশ্চয়
আল্লাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি সত্য; আৰু যিবিলাকৰ বিশ্বাস
সুদৃঢ় নহয় সিহঁতে যেন তোমাৰ দৃঢ়তা ক্ষুণ্ণ নকৰে।

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ
لَا يُوقِنُونَ ﴿٥١﴾

سُورَةُ لُقْمَانَ مَكِّيَّةٌ (٣١)

চুৰা ৩১

LUQMAN

লুক্‌মান মক্কাত অৱতীৰ্ণ

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

২) আলিফ, লাম, মীম।

الْم

৩) জ্ঞানময়, ধৰ্ম্মগ্ৰন্থৰ এইবিলাক আয়াতসমূহ;

ذَلِكَ آيَاتِ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ

৪) সজ কাম কৰোঁতাসকলৰ নিমিত্তে পথপ্ৰদৰ্শন আৰু কৰুণা স্বৰূপ,

هُدًى وَرَحْمَةً لِلرَّحِيمِينَ

৫) যিসকলে নমাজ প্ৰতিষ্ঠিত কৰে, আৰু নিয়মিত জকাত দান কৰে; আৰু যিসকলে পৰকালত নিশ্চিতকৈ বিশ্বাস কৰে।

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

৬) আৰু তেওঁলোকৰ স্থিতি নিজ প্ৰভুৱে প্ৰদৰ্শন কৰা সুপথত; আৰু তেওঁলোকেই সফলমনোৰথ।

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

৭) আৰু মানুহৰ মাজত এনে ব্যক্তিও আছে যি সামান্য নিৰৰ্থক বাক্য কিনি লয়, যাতে তাৰ দ্বাৰা জ্ঞান নোহোৱাকৈ লোকক আল্লাৰ পথৰ পৰা বিভ্ৰান্ত কৰিব পাৰে; আৰু তাকে সি উপহাসৰ বয়-বস্তু বুলি জ্ঞান কৰে; এনেবিলাকৰ কাৰণেই আছে অপমানজনক শাস্তি।

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

৮) আৰু যেতিয়া এনে মানুহৰ আগত আমাৰ আয়াতসমূহ পাঠ কৰা হয়, সি অহঙ্কাৰ কৰি উলটি যায়; সি শুনিও নুশুনা যেন হয়, তাৰ কাণ দুখন যেন গধূৰ। গতিকে তাক যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তিৰ সংবাদ জানিবলৈ দিয়া।

وَإِذَا تَنَزَّلَتْ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلى مُّتَكَبِّرًا كَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَسَّطَهُ بَعْدَآبِ الْيَمِينِ

৯) যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে আৰু সজ কাম কৰে, সেইসকলৰ নিমিত্তে নিশ্চয় থাকিব বিনন্দীয়া উদ্যানসমূহ;

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ

১০) তাতে তেওঁলোকে স্থায়ীৰূপে বাস কৰিব, ই আল্লাৰ সত্য প্ৰতিশ্ৰুতি; আৰু তেৱেঁই সৰ্ব্বশক্তিমান, মহা জ্ঞানী।

خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

১১) তেওঁ যে বিনা স্তম্ভৰে আকাশমণ্ডলীক সৃজন কৰিছে তাক তুমি দেখা পাইছা; আৰু তেৱেঁই পৰ্ব্বতসমূহ পৃথিৱীত সংস্থাপিত কৰিছে যাতে পৃথিৱী তোমালোকক লৈ নুঘূৰে, আৰু সকলো প্ৰকাৰ জীৱ-জন্তু তেওঁ সৃষ্টি কৰি পৃথিৱীত বিস্তৃত কৰিছে। আৰু (চোৱাঁ,) আমি মেঘৰ পৰা বৰষুণ নমাইছোঁ, আৰু তাৰ দ্বাৰা পৃথিৱীত সকলো প্ৰকাৰ উৎকৃষ্ট উদ্ভিদ উৎপন্ন কৰিছোঁ।

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَاللَّهُ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَيَبَّدَ بِكُمْ وَتَنْ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ ۖ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ۝

১২) আল্লাৰ সৃষ্টি এইৰূপ, এতিয়া আল্লাক এৰি (তোমালোকৰ) আন উপাস্যবিলাকে কি সৃষ্টি কৰিছে মোক দেখিবলৈ দিয়া; নহয়, কথা এই অন্যাযকাৰীবিলাক প্ৰত্যক্ষ ভ্ৰান্তিত পৰি আছে।

هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۗ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝

১৩) আৰু স্বৰূপতে লুক্‌মানক আমি প্ৰকৃত জ্ঞান দান কৰিছিলোঁ, (আৰু আদেশ দিছিলোঁ) তুমি আল্লাৰ কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ কৰাঁ, কিয়নো যি কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ কৰে সি নিজ আত্মাৰ (মঙ্গলৰ) নিমিত্তেহে কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ কৰে; আৰু যি (আল্লাৰ কাষত) অকৃতজ্ঞ তেস্তে (সি যেন জানে), নিশ্চয় আল্লা অভাৱহীন, প্ৰশংসাৰ ভাজন।

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۝

১৪) আৰু (মনত পেলোৱাঁ) যেতিয়া লুক্‌মানে নিজ পুতেকক উপদেশ দি এইদৰে কৈছিল, হে মোৰ মৰমৰ পুত্ৰ, অইনক আল্লাৰ সমানে কেতিয়াও উপাস্য নাপাতিবা; ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই,

وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يُعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ

আল্লাৰ সমানে অইনক উপাস্য পতা গুৰুতৰ
অন্যায়।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَفَرُوا بِهَا لَعَنَ اللَّهُ مَلَائِكَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٧﴾

যা অইনক
আল্লাৰ
সমানে
উপাস্য
পতা
গুৰুতৰ
অন্যায়।

১৫) আৰু আমি মানুহক নিজৰ পিতৃ-মাতৃ
সম্বন্ধে এই উপদেশ দীন কৰিছোঁ,—তাৰ মাতৃয়ে
ক্ষীণতাৰ উপৰি ক্ষীণতাৰে সৈতে তাক (নিজ
গৰ্ভত) ধাৰণ কৰিছিল, আৰু দুবছৰ জুৰি তাক
পিয়াহ খুওৱাইছিল—মোৰ প্ৰতি আৰু তোমাৰ
পিতৃ-মাতৃৰ প্ৰতি কৃতজ্ঞ হৈ থাকিবা; (মনত
ৰাখিবা) মোৰ ফাললৈ তোমালোকৰ শেষ
প্ৰত্যাহ্বান।

وَوَضَّيْنَا لِلْإِنْسَانِ يَوْمَ الذِّكْرِ إِسْرَارَهُ فَأَتَتْهُ هُمُومًا
وَعَلَىٰ ذَهَابٍ وَفَضْلُهُ فِي عَامِينَ إِنْ أَشْكُرْ لِي وَلَوْلَا ذِكْرِي
لَإِنِّي الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

১৬) আৰু যদি উভয়ে তোমাক বাধা কৰে তুমি
যেন এনেবোৰ উপাস্য মোৰ সমানে পাতি লোৱা
যাৰ সম্বন্ধে তোমাৰ একো জ্ঞান নাই, তেন্তে দুয়োৰে
কথা নুশুনিবা; কিন্তু ইহজীৱনত তেওঁলোকৰ
সঙ্গী হৈ উভয়ৰ সৈতে সদ্ব্যৱহাৰ কৰিবা, আৰু
সেইজনৰ পথ অনুসৰণ কৰিবা যিজনে মোৰ পিনে
একান্ত মনে বাৰে বাৰে ঘূৰি আহে; (জানিবা)
অৱশেষত মোৰ ফাললৈ তোমালোক উভতি
আহিবা; তেতিয়া তোমালোকে যি কাৰ্য্য
কৰিছিল! সেই সকলোবোৰ মই তোমালোকক
জানিবলৈ দিম।

وَإِنْ جَاهَدَكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ
عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا
وَآتَيْعَ سَيِّدٍ مَنْ آتَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِنْ مَرَجِعُكُمْ
فَأَنْتُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

১৭) হে মোৰ মৰমৰ পুত্ৰ, তেনে কাৰ্য্য যদি
সৰিয়হ গুটিৰ দৰে সামান্য হয়, আৰু যদি ই
পৰ্বতৰ শিলৰ মাজত অদৃশ্য হৈ থাকে, অথবা
গগনমণ্ডলৰ মাজত নাইবা পৃথিৱীৰ কোনো
অজানা ঠাইত নিহিত থাকে, তথাপি তাক আল্লাই
উলিয়াই প্ৰকাশ কৰিব; নিশ্চয় আল্লা সৃষ্টিদৰ্শী,
সৰ্বজ্ঞ।

يُبَيِّنُ لَهَا إِنْ تَكَرَّرَ مِنْ خَرَدٍ لِي فَتَكُنْ فِي
صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ
إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٧﴾

১৮) হে মোৰ মৰমৰ পুত্ৰ, নমাজ প্ৰতিষ্ঠিত
কৰিবা, আৰু লোকক সংকাৰ্য্য কৰিবলৈ উদগনি

يُبَيِّنُ أَقِيمِ الصَّلَاةَ وَامْرُءٍ بِالْمَعْرُوفِ وَإِنَّهُ عَنِ الشُّرْكِ

দিবা, আৰু অসৎ কাৰ্য্য কৰিবলৈ নিষেধ কৰিবা, আৰু তোমাৰ ওপৰত আপদ-বিপদ পৰিলে ধৈৰ্য্য ধৰি থাকিবা; নিশ্চয় সেয়ে হৈছে দৃঢ় সঙ্কল্পৰ সাধনা।

১৯) আৰু তুমি মানুহৰ পৰা মুখ ঘূৰাই বিৰক্তিবৰ ভাব প্ৰকাশ নকৰিবা, আৰু পৃথিৱীত ফিতাহি মাৰি নুফুৰিবা; আল্লাই ভেম মৰা অহঙ্কাৰী মানুহক নিশ্চয় ভাল নাপায়।

২০) আৰু চলা-ফুৰা কৰোঁতে নম্ৰভাৱে খোজ কাঢ়িবা, আৰু কথা কওঁতে মৃদুভাৱে কথা কবা; মাতৰ মাজত গাধৰ মতেই যে অতিশয় ঘণাজনক ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই।

২১) তোমালোকে নেদেখা নে, আকাশমণ্ডলীত যি আছে আৰু পৃথিৱীত যি আছে সকলোবোৰকে আল্লাই তোমালোকৰ বশবস্তী কৰি দিছে, আৰু তেওঁ নিজ অনুগ্ৰহসমূহ, বাহিৰৰেই হওক বা ভিতৰৰেই হওক, তোমালোকৰ প্ৰতি সম্পূৰ্ণ কৰিছে; অথচ মানৱজাতিৰ কেতবোৰে জ্ঞান আৰু পথপ্ৰদৰ্শন আৰু জ্যোতিষ্ময় ধৰ্ম্মপুথিৰ অবিহনে আল্লাৰ সম্বন্ধে বাদ-বিসম্বাদ কৰে।

২২) আৰু যেতিয়া সিহঁতক কোৱা হয়, আল্লাই যি অৱতীৰ্ণ কৰিছে তাৰে অনুসৰণ কৰা, সিহঁতে উত্তৰ দিয়ে, নহয়, আমাৰ পিতৃপুৰুষসকলক যি কাৰ্য্য কৰা দেখা পাই আহিছোঁ আমি তাৰেহে অনুসৰণ কৰিম। কি! যদিও স্বয়তানে জ্বলন্ত অগ্নিৰ শাস্তিৰ ফালে সিহঁতক আহ্বান কৰে!

২৩) আৰু যিজনো আল্লাৰ প্ৰতি আত্মসমৰ্পণ কৰে, আৰু পৰোপকাৰ কৰে, স্বৰূপতে সেইজনে শকত হাতমাৰিত খামোচ মাৰি ধৰিছে; আৰু আল্লাৰ ফালেই সকলো কাৰ্য্যৰ পৰিণতি।

وَاضْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٩﴾

وَلَا تَصْغُرْ حَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَنْشِ فِي الْأَرْضِ مَرْحًا
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٠﴾

وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاعْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ ۚ إِنَّ
عِجَابَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿٢١﴾

أَلَمْ تَرَوْ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مِمَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً ۗ وَ
مِنَ النَّاسِ مَن يَجْأولُ فِي اللَّهِ يَغْيِرُ عَلَيْهِمْ وَلَا هُدًى
وَلَا كِتَابَ مُبِينٍ ﴿٢٢﴾

وَإِذْ أَيْنَدْنَا لَهُمْ رَبِّعُومًا مَّا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَسْبِعُ
مَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ الشَّيْطٰنُ
يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢٣﴾

وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ
اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ
الْأُمُورِ ﴿٢٤﴾

২৪) আৰু কেও যদি অবিশ্বাস কৰে তাৰ অবিশ্বাসে যেন তোমাক (হে মহম্মদ,) একো বেজাৰ নিদিয়ৈ; আমাৰ ফালেই সিহঁতৰ প্ৰত্যাহ্বান; তেতিয়া সিহঁতে যি কুকাৰ্য্য কৰিছিল সমস্ত আমি সিহঁতক জানিবলৈ দিম; বাস্তৱতে যি অন্তৰসমূহত নিহিত সকলো আল্লাই বঢ়িয়াকৈ জানে।

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ لِلَّيْتَا مُرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ
بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾

২৫) আমি সিহঁতক অলপ সময়লৈহে (পৃথিৱীত) সুখ-সন্তোষ উপভোগ কৰিবলৈ দিম; তাৰ পিছত সিহঁতক কঠোৰ শাস্তি ভুঞ্জিবলৈ বাধ্য কৰিম।

نُسَعِيهِمْ فَلَيْلًا ثُمَّ نَصْطُرُهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ عَلِيمٍ ﴿٣٩﴾

২৬) আৰু তুমি যদি সিহঁতক প্ৰশ্ন কৰা, আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱী কোনে সৃজন কৰিছে? সিহঁতে নিশ্চয় উত্তৰ দিব, আল্লাই (সৃজন কৰিছে)। (তেতিয়া) তুমি কবা, সকলো প্ৰশংসাৰ যোগ্য আল্লা! কিন্তু সিহঁতৰ সৰহভাগৰে এই জ্ঞান নাই।

وَلَيْنُ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ
اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

২৭) আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত যি আছে সকলোৰে গৰাকী আল্লা; নিশ্চয় আল্লা অভাৱহীন, প্ৰশংসাৰ ভাজন।

يَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ
الْحَيُّدُ ﴿٤١﴾

২৮) আৰু যদি পৃথিৱীৰ সমস্ত বৃক্ষ কাপ আৰু (বিশাল) সাগৰ (কালি হয়), আৰু তাৰ লগতে আৰু সাত সমুদ্ৰ যোগ দিয়া হয়, আল্লাৰ বাক্য সমূহৰ (লিপি) কদাপি তন্তু নহয়; নিশ্চয় আল্লা সৰ্ব্বশক্তিমান, মহাজ্ঞানী।

وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامًا وَالْبَحْرُ
يَسْدُهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٢﴾

২৯) তোমালোকৰ সৃষ্টি আৰু তোমালোকৰ পুনৰ্জন্মান (আল্লাৰ পক্ষে) এটি মাত্ৰ আত্মাৰ সৃষ্টিতকৈ অধিক নহয়; নিশ্চয় আল্লা সকলো শুনোতা, সকলো দেখোতা।

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْزُبُ عَنْكُمْ إِلَّا كَفِّسٌ وَاحِدَةً إِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٤٣﴾

৩০) তুমি দেখা নাই নে, আল্লাই নিশাক দিনত পৰিণত কৰে আৰু তেৱেই দিনক নিশাত পৰিণত কৰে, আৰু তেৱেই সূৰ্য্য চন্দ্ৰক নিয়মাধীন কৰিছে, প্ৰত্যেকেই নিৰূপিত কাললৈ গতিশীল থাকে। আৰু তোমালোকে যিহকেই কৰা আল্লাই বঢ়িয়াকৈ জানে।

৩১) এনে নিয়ন্ত্ৰণৰ কাৰণ এই, আল্লাই পৰম সত্য আৰু সিহঁতে আল্লাক এৰি যাক আহ্বান কৰে সি অসত্য; আৰু আল্লাই সমুন্নত, অতি মহান।

৩২) তুমি দেখা নাই নে, সাগৰত জাহাজ চলাচল কৰে আল্লাৰ অনুগ্ৰহত, যাতে তেওঁ নিজ নিদৰ্শনসমূহৰ কিছুভাগ তোমালোকক দেখুওৱায়; কোনো সন্দেহ নাই, ইয়াৰ মাজত আছে প্ৰত্যেক ধৈৰ্য্যশীল, শলাগী মানুহৰ কাৰণে বহু নিদৰ্শন।

৩৩) আৰু যেতিয়া গভীৰ ছাঁৰ অনুৰূপ টোৱে সিহঁতক আবৰি ধৰে সিহঁতে (নিৰূপায় হৈ) আল্লাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰে: নিভাৰ্জ আন্তৰিকতাৰে, ধৰ্ম্মপ্ৰাণ হৈ; কিন্তু যেতিয়া তেওঁ সিহঁতক উদ্ধাৰ কৰি উপকূললৈ আনে, সিহঁতৰ কিছুমানহে মধ্যপন্থী হয়; আৰু যি অসঞ্জাতী, অশলাগী তাৰ বাহিৰে আন কোনেও আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ অস্বীকাৰ নকৰে।

৩৪) হে মানৱজাতি, তোমালোকে নিজ প্ৰতিপালকৰ ভয় ৰাখি চলিবা, আৰু সেই মহাদিনলৈ ভয় ৰাখিবা যিদিনা বাপেকে নিজৰ পুতেকৰ হৈ মোচন-মূল্য দিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিব, আৰু পুতেকেও নিজৰ বাপেকৰ হৈ মোচন-মূল্য দিবলৈ নোৱাৰিব। আল্লাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি নিশ্চয় সত্য: গতিকে সাৱধান! পাৰ্থিৱ জীৱনে যেন

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّسَّ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَيَّ وَ أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣٠﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣١﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلَّكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيكُمْ مِّنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٢﴾

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَّوْجٌ كَالظَّلِيلِ دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُمُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿٣٣﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ اتِّقَارَ بَكْمٍ وَخَشَوَايَوْمًا لَا يَجْرِي وَالِدٌ عَنِ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٍ عَنِ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغْتُرَّكُمْ الْغَيُوهُ الذِّنْيَانَةُ

তোমালোকক প্রবঞ্চনা নিদিয়া; আৰু সেই ভীষণ
প্রবঞ্চকেও যেন আল্লাৰ বিষয়ে তোমালোকক
প্রবঞ্চনাত নেপেলায়।

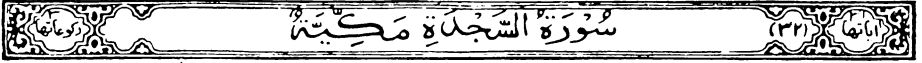
وَلَا يَغُرَّتْكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٣١﴾

৩৫) . নিশ্চয় আল্লাৰ কাষতহে আছে নিৰ্দিষ্ট সময়
অহাৰ জ্ঞান; আৰু তেৱেঁই (আকাশৰ পৰা) বৰষুণ
নমায়, আৰু মাতৃগৰ্ভসমূহত যি আছে তেৱেঁই
জানে; আৰু কোনো আত্মাই নেজানে কাইলৈ সি
(ভাল বেয়া) কি আৰ্জন কৰিব; আৰু কোন দেশত
তাৰ মৃত্যু ঘটিব তাকো কোনো আত্মাই নেজানে;
নিশ্চয় আল্লাই সৰ্ব্বজ্ঞাতা, পৰিজ্ঞাত।

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنزِلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ
مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْتُمُ عَدَا
وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
خَبِيرٌ ﴿٣٥﴾

Part 21

Chapter 32

চুৰা ৩২

AL-SAJDAH

আল-চয্দা : প্ৰণিপাত মক্কাত অৱতীৰ্ণ

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ
নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

২) আলিফ, লাম, মীম।

الْم ﴿٢﴾

৩) ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, বিশ্ব-ব্ৰহ্মাণ্ডৰ
প্ৰতিপালকৰ পৰা এই গ্ৰন্থৰ (কোৰ্-আনৰ)
অৱতাৰণা।

تَنْزِيلِ الْكِتَابِ لَأَرِيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣﴾

৪) সিহঁতে ইয়াকে কয় নে, মহম্মদে এই গ্ৰন্থ
নিজে সাজি লৈছে; নহয়, বৰং ই তোমাৰ প্ৰভুৰ
পৰা অহা সত্য; যাতে ইয়াৰ দবাৰা সেই জাতিক
তুমি সতৰ্ক কৰিব পাৰা যাৰ প্ৰতি তোমাৰ পূৰ্বে
কোনো সতৰ্ককাৰী অহা নাই, সম্ভৱতঃ সিহঁতে
সুপথ অৱলম্বন কৰে।

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ
قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤﴾

৫) তেৱেই আল্লা যিজনে ছয়টা নিৰ্দিষ্ট যুগত গগনমণ্ডল আৰু পৃথিৱী আৰু উভয়ৰ মাজত যি অৱস্থিত সকলো সৃজন কৰিলে, আৰু মহা-সিংহাসনত তেওঁ বিৰাজমান হ'ল; তোমালোকৰ নিমিত্তে তেওঁত ভিন্ন কোনো বন্ধু নাই, আৰু (তোমালোকৰ হৈ) মধ্যস্থতা কৰোঁতাও কেও নাই; তব্ৰাচ তোমালোকে উপদেশ গ্ৰহণ নকৰিবানে?

৬) আকাশৰ পৰা পৃথিৱীলৈকে সকলো কাৰ্য্যৰ তেৱেই নিয়ন্ত্ৰণ কৰে; পিছত প্ৰত্যেকটো কাৰ্য্য তেওঁৰ ফাললৈ আৰোহণ কৰিব এদিনৰ ভিতৰত, যি দিনৰ পৰিসৰ তোমালোকৰ গণনা অনুসাৰে এহেজাৰ বছৰ।

৭) তেৱেই অদৃশ্য আৰু প্ৰকাশ্য সকলোৰেই পৰিক্ৰমাতা, সৰ্ববশক্তিমান, পৰম দানশীল।

৮) সেইজনেই সকলো বস্তুকে সৃজন কৰি সুন্দৰ ৰূপ দিছে, আৰু তেৱেই মানৱৰ সৃষ্টিৰ আৰম্ভ কৰিছে আলতীয়া বোকা মাটিৰে।

৯) পিছত তেওঁ মানৱৰ বংশক সামান্য বীৰ্য্যৰ জুলীয়া সাৰ পদাৰ্থৰ দ্বাৰা সৃষ্টি কৰিলে।

১০) তাৰ পিছত তেওঁ মানৱক অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গৰ পূৰ্ণ ৰূপ দান কৰিলে, আৰু নিজৰ নিশ্বাসেৰে নিজৰেই আত্মা প্ৰবিষ্ট কৰিলে তাৰ শৰীৰৰ অভ্যন্তৰত; আৰু তেৱেই তোমালোকৰ নিমিত্তে (শুনিবলৈ) কাণ, (দেখিবলৈ) চকুবোৰ, আৰু (বোধ কৰিবলৈ) অন্তৰসমূহ দান কৰিলে; (অথচ) তোমালোকে তেওঁৰ নিচেই অলপহে শলাগ লোৱা।

১১) আৰু সিহঁতে কয়, কি! মাটিত আমি বিলীন

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَيْعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٥﴾

يُدِيرُ الْأُمُورَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٦﴾

ذَٰلِكَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٧﴾

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ﴿٨﴾

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ﴿٩﴾

ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾

وَقَالُوا لَآءِ إِنَّا صَلَّانَا فِي الْأَرْضِ إِنَّا نَبِيُّ خَلْقٍ جَدِيدٍ

হে যোৱাৰ পাছত সঁচাকৈয়ে আমাৰ নতুন সৃষ্টি হ'ব পাৰেনে? হয়, সিহঁত নিজ প্ৰভুৰ সাক্ষাত সম্বন্ধে অবিশ্বাসী।

بَلْ هُمْ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ كَفِرُونَ ﴿١١﴾

১২) হে মহম্মদ, তুমি কোৱাঁ, যিজন ফিৰিষ্টাক তোমালোকৰ প্ৰাণ প্ৰয়াণৰ কাৰণে নিয়োজিত কৰা হৈছে তেওঁ তোমালোকৰ মৃত্যু ঘটাব; শেষত তোমালোকক নিজ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ ওভতাই নিয়া হ'ব।

قُلْ يَتَوَكَّلْ عَلَىٰ مَلِكِ السَّمَوَاتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ

إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٢﴾

১৩) আৰু তুমি যদি দেখা পালাহেঁতেন, যেতিয়া অপৰাধীবিলাকে সিহঁতৰ প্ৰভুৰ সম্মুখত নিজৰ মূৰ বোৰ দৌৱাই (ক'ব ধৰিব), হে আমাৰ প্ৰভু, আমি এতিয়া (সত্য) দেখিবলৈ আৰু শুনিবলৈ পাইছোঁ, গতিকে আমাক (পৃথিৱীলৈ) উভতি যাবলৈ দিয়া: আমি সজ কাম কৰিম: (এইবাৰ) আমি নিশ্চিতকৈ বিশ্বাস স্থাপনকাৰী হৈছোঁ।

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِندَ رَبِّهِمْ

رَبِّئَا أَبْصَرْنَا وَسَبَعْنَا فَأَرْجَعْنَا لَعْمَلٍ صَالِحًا إِنَّا

مُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

১৪) আৰু আমি ইচ্ছা কৰা হ'লে, প্ৰত্যেক আত্মাকেই তাৰ সফলতাৰ পথ নিশ্চয় প্ৰদৰ্শন কৰিলোহেঁতেন: কিন্তু মোৰ মীমাংসা-বাকা সত্য প্ৰমাণিত হ'ল; অৱশ্যে মই যি'ন আৰু মানুহক একেলগ কৰি নৰক পৰিপূৰ্ণ কৰিম।

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىٰ وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ

مِثِّي لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٤﴾

১৫) গতিকে যিহেতু তোমালোকে আজিৰ দিনৰ সাক্ষাত হোৱাৰ কথা পাহৰি আছিল (এতিয়া শাস্তিৰ) সোৱাদ লোৱাঁ: আমিও নিশ্চয় তোমালোকক অৱজ্ঞা কৰিছোঁ: আৰু তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰিছিল তাৰ বাবে স্থায়ী শাস্তিৰ সোৱাদ লোৱাঁ।

فَدُؤُفُوا بِمَا نَسَبْتُمْ لِفَآءِ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينُكُمْ

وَدُؤُفُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

১৬) আমাৰ নিদৰ্শনসমূহত কেৱল সেইসকলেহে বিশ্বাস স্থাপন কৰে যিসকলে, যেতিয়া তেওঁলোকক সেই নিদৰ্শনসমূহ সোৱাঁৰাই দিয়া হয়, মাটিত পৰি (আল্লাক) সঁপাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰে,

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا

আৰু প্ৰশংসাৰে সৈতে নিজ প্ৰভুৰ পৰিত্ৰতাৰ কীৰ্ত্তন কৰে; আৰু সেইসকলে কদাপি অহংকাৰ নকৰে।

১৭) শয্যাবোৰৰ পৰা তেওঁলোকৰ পাৰ্শ্বসমূহ নিলগে থাকে; তেওঁলোকে অতৰ্ক আৰু আশাৰ মনোভাৱ লৈ নিজ প্ৰভুৰ প্ৰাৰ্থনাত মগ্ন থাকে আৰু যি সমল আমি তেওঁলোকক দান কৰিছোঁ তাৰে পৰা (পুণ্য কামত) বায় কৰে।

১৮) আৰু তেওঁলোকে যি সজ কাম কৰিছিল তাৰ প্ৰতিদান স্বৰূপ নয়নসমূহৰ (প্ৰতিশ্ৰুত) শীতলতা যে তেওঁলোকৰ পৰা এতিয়া অদৃশ্য, তাৰ জ্ঞান কোনো আত্মাৰেই নাই।

১৯) যিজন বিশ্বাসস্থাপনকাৰী তেওঁ সেইজনৰ সদৃশ নে যি (আল্লাৰ) বিৰুদ্ধাকাৰী? দুয়ো কেতিয়াও সমতুল্য হ'ব নোৱাৰে।

২০) যিসকলে বিশ্বাস কৰিছে আৰু সজ কাম কৰিছে সেইসকলৰ আশ্ৰয়স্থল হ'ব স্বৰ্গৰ উদ্যানসমূহ; তেওঁলোকে যি (সজ কাম) কৰিছিল তাৰ বাবে ই আল্লাৰ আতিথ্য স্বৰূপ।

২১) কিন্তু যিবিলোকে বিৰোধিতা কৰিছিল সিহঁতৰ আশ্ৰয়স্থল হ'ব নৰকৰ অগ্নি; যেতিয়াই তাৰ পৰা সিহঁত ওলাই আহিবলৈ উদ্যত হ'ব, সিহঁতক পুনৰায় তাৰ ভিতৰলৈ ওলটাই নিয়া হ'ব, আৰু সিহঁতক কোৱা হ'ব; যি নৰকৰ অগ্নিৰ শাস্তিক তোমালোকে আগতে মিছা বুলি ভাবিছিল তাৰেই (আজি) সোৱাদ লোৱা।

২২) আৰু (পৰলোকৰ) ডাঙৰ শাস্তিৰ উপৰি সিহঁতক আমি নিশ্চয় ওচৰৰ (ইহলোকৰ)

وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٧﴾
الحجّة

تَجَانِي جُنُوبَهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا
 وَطَبَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿١٨﴾

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً
 بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

إِن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسْقًا لَّيْسَ بِنُورٍ ﴿٢٠﴾

أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ
 الْمَأْوَى نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢١﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ
 يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ
 النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهِ تُكذَّبُونَ ﴿٢٢﴾

وَلَنذِيقَنَّاهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأُولَىٰ ذُوْنَ الْعَذَابِ

শাস্তিৰো সোৱাদ লবলৈ দিম, হ'ব পাৰে সিহঁত
(সুপথলৈ) ঘূৰি আহে।

الْاَكْبَرُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٣٧﴾

২৩) আৰু সেইজনতকৈ কোন অধিক অনায়াস-
কাৰী যি তাৰ প্ৰভুৰ নিদৰ্শনসমূহ সোঁৱৰাই
দিয়াতো সেইসমূহৰ পৰা বিমুখ হ'য়; আমি
(নিশ্চয় আমাৰ) অপৰাধীবিলাকক সিহঁতৰ প্ৰাপ্য
শাস্তি দিম।

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا
إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ ﴿٣٨﴾

২৪) আৰু স্বৰূপতে আমি মুচাক ধৰ্মপুথি দান
কৰিছিলোঁ: এতেকে (হে মহম্মদ) সেই পুথি
পোৱা সম্বন্ধে কোনো সন্দেহত নপৰিবা; আৰু
আমি সেই ধৰ্মপুথিখন ইস্ৰাইলৰ সন্তান-সন্ততিৰ
নিমিত্তে পথপ্ৰদৰ্শনৰূপে স্থিৰ কৰিছিলোঁ।

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِّنْ
لِّقَابِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٣٩﴾

২৫) আৰু তেওঁলোকে যে ধৈৰ্য্য ধাৰণ কৰিছিল
তাৰ বাবে তেওঁলোকক আমাৰ আদেশ মতে পথ
প্ৰদৰ্শন কৰিবৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ (বনি ইস্ৰা-
ইলৰ) মাজৰে পৰা জনচেৰেক ধৰ্ম নেতা
নিয়োজিত কৰিছিলোঁ: আৰু তেওঁলোকে আল্লাৰ
নিদৰ্শনসমূহত নিশ্চিতকৈ বিশ্বাস স্থাপন
কৰিছিল।

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً يُّصَدُّونَ بِأَمْرِنَا لئَلَّاصَّابِرُونَ
وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٤٠﴾

২৬) যি বিষয় লৈ সিহঁতে পৰস্পৰ বিৰোধ
কৰিছিল সেই সম্বন্ধে পুনৰ্জন্মানৰ দিনা সিহঁতৰ
মাজত তোমাৰ প্ৰভুৱে বিচাৰ কৰিব।

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَامَةِ لِيَمَّا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤١﴾

২৭) আমি যে সিহঁতৰ পূৰ্বে কত জাতিকৈ ধ্বংস
কৰিছিলোঁ, যিবিলাকৰ বাসস্থানসমূহত সিহঁতে
(এতিয়া) ফুৰা-চকা কৰে, এনে অৱস্থাই সুপথে
চলিবলৈ সিহঁতক সহায় নকৰে নে? কোনো সন্দেহ
নাই, ইয়াৰ মাজত অৱশ্যে আছে বহু নিদৰ্শন:
তথাপি সিহঁতে (উপদেশত) কাণ নিদিয়ে নে?

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ
يَسْتَوُونَ فِي مَسْئِلِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا
يَسْمَعُونَ ﴿٤٢﴾

২৮) সিহঁতে দেখা পোৱা নাই নে, আমি কেনেকৈ শুকান অনুৰ্বৰ মাটিত পানী প্ৰবাহিত কৰোঁ : আৰু তাৰ দ্বাৰা নানাবিধ শস্য উৎপাদন কৰোঁ : সিহঁতৰ ঘৰচীয়া জতুবোৰে, আৰু সিহঁতে নিজেও তাৰে পৰা আহাৰ কৰে : 'তথাপি সিহঁতে এইবোৰ লক্ষ্য নকৰে নে ?

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ
فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ
فَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٨﴾

২৯) আৰু সিহঁতে ইয়াকে কয়, সেই মীমাংসাৰ সময় কেতিয়া আহিব কোৱা, যদিহে তোমালোক সত্যবাদী।

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾

৩০) তুমি কোৱা, সেই (প্ৰতিশ্ৰুত) মীমাংসাৰ দিনালৈ অবিশ্বাসীবিলাকে সিহঁতৰ বিশ্বাস-স্থাপন স্থগিত বখাটো সিহঁতৰ পক্ষে লাভজনক নহ'ব : আৰু সিহঁতক অৱসৰো দিয়া নহ'ব।

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيسَاءُهُمْ
وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٣٠﴾

৩১) গতিকে সিহঁতৰ পৰা (হে মহম্মদ,) তুমি তাঁতৰি থাকিব। আৰু (শেষ পৰ্য্যায়) অপেক্ষা কৰি থাক : অৱশ্যে সিহঁতেও অপেক্ষা কৰি থাকিব।

فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَضِرُونَ ﴿٣١﴾

سُورَةُ الْأَحْزَابِ مَدَنِيَّةٌ

(۳۳)

চুৰা ৩৩

AL-AHZAB

আল্-আহজাব : মিত্ৰজাতিপুঞ্জ মদিনাত অৱতীৰ্ণ

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) হে নবী (মহম্মদ), আল্লালৈ ভয় ৰাখিবা, আৰু অবিশ্বাসীবিলাকৰ আৰু কপটাচাৰী-বিলাকৰ কথা নুশুনিবা : নিশ্চয় আল্লা সৰ্বব্ৰহ্মতা, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ②

৩) আৰু তোমাৰ প্ৰতি তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা যি প্ৰত্যাদেশ হৈছে তাৰে অনুসৰণ কৰাঁ; তোমালোকে যি কাৰ্য্যকে কৰা সেই বিষয়ে আল্লা নিশ্চয় পৰিষ্কাৰত;

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ③

৪) আৰু তুমি আল্লাৰেই ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি থাকিবা, কিয়নো কাৰ্য্যানিৰ্বাহক স্বৰূপে আল্লাই যথেষ্ট।

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ④

৫) কোনো পুৰুষৰ নিমিত্তে তাৰ বুকুৰ ভিতৰত আল্লাই দুটা হৃদয় সৃষ্টি কৰি দিয়া নাই; আৰু তোমালোকৰ নিজৰ যি পত্নীবিলাকক মাতৃ বুলি সম্বোধন কৰি (কিছু কালৰ নিমিত্তে) বৰ্জন কৰা, আল্লাই সিহঁতক তোমালোকৰ প্ৰকৃততে মাতৃ কৰা নাই; আৰু (সেই দৰে) তোমালোকে তুলি লোৱা পুত্ৰবিলাককো তেওঁ প্ৰকৃতপক্ষে তোমালোকৰ পুত্ৰ কৰা নাই; ই তোমালোকৰ মুখবোৰৰ পৰা ওলোৱা কথা মাথোন; কিন্তু আল্লাই যি সত্য তাকে ব্যক্ত কৰে, আৰু তেৱেঁই সঠিক পথ প্ৰদৰ্শন কৰে।

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمْ لِي تَنْظَهُرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ⑤

৬) সিহঁতৰ পিতৃবিলাকৰ নাম লৈ সিহঁতক আহ্বান কৰিবা; এয়ে আল্লাৰ ওচৰত অধিক

أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ

ন্যায়সঙ্গত; কিন্তু যদি সিহঁতৰ পিতৃবিলাকক তোমালোক নাজানা, তেন্তে ধৰ্মত সিহঁত তোমালোকৰ ভাই-ককাই আৰু তোমালোকৰ বন্ধু; আৰু এই বিষয়ে তোমালোকৰ যি ভুল-ভ্ৰান্তি আগতে হৈ গৈছে তাৰ বাবে তোমালোকৰ দোষ ধৰা নহ'ব; কিন্তু যদিহে তোমালোকৰ অন্তৰসমূহে জানি-শুনি এনে কাৰ্য্য কৰিবলৈ উদগনি দিয়ে (তেন্তে তোমালোক নিশ্চয় দোষী); বাস্তৱিকতে আল্লা-শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাৱন্ত, পৰম দানশীল।

৭) বিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে এই নবী জন (মহম্মদ) নিজতকৈয়ো অধিক প্ৰিয়, আৰু তেওঁৰ সহধৰ্ম্মিণীসকল তেওঁলোকৰ মাতৃসকলৰ তুল্যা; আৰু যিবিলাকৰ লগত বংশৰ সম্পৰ্কে থাকে, আল্লাৰ বিধান-লিপি মতে, বিশ্বাসীসকল আৰু দেশত্যাগী সকলতকৈয়ো সিহঁত ইজন সিজনেৰ (বেছি ওচৰ), কিন্তু যদি তোমালোকে বন্ধুৰূপে কাৰো প্ৰতি বিশেষ অনুগ্রহ কৰা তাত দোষ নাই এই বিধান ধৰ্ম্মগ্ৰন্থত লিপিবদ্ধ।

৮) আৰু (স্মৰণ কৰা) আমি চুক্তি গ্ৰহণ কৰিছিলোঁ নবীসকলৰ পৰা আৰু স্বয়ং তোমাৰ পৰা, আৰু নুহ আৰু ইব্ৰাহিম আৰু মুচা আৰু মৰ্য়মৰ পুত্ৰ ইচাৰ পৰা; আৰু সেইসকলোৰে পৰা আমি গ্ৰহণ কৰিছিলোঁ দৃঢ় চুক্তি;

৯) যাতে সত্যপৰায়ণসকলক তেওঁলোকৰ সত্যপৰায়ণতা সম্বন্ধে আল্লাই (এদিন) প্ৰশ্ন কৰিব; আৰু অবিশ্বাসী, চুক্তি ভঙ্গ কৰোঁতাবিলাকৰ নিমিত্তে তেওঁ প্ৰস্তুত ৰাখিছে যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি।

১০) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকৰ প্ৰতি আল্লাৰ অনুগ্রহ স্মৰণ কৰা, যেতিয়া সৈন্যদল (আক্ৰমণ কৰিবৰ অৰ্থে) তোমালোকৰ ওচৰ

تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَاُولَئِكَ فِي مَالِ الدِّينِ وَمَوْلَايَكُمْ
وَ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُم بِهِ وَلَكِنْ مَا
تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ①

الَّتِي أُولَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَمْرًا لِحَا
مَّتِهِمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَى بِبَعْضٍ
فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ
تَفْعَلُوا إِلَى أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ
مَسْطُورًا ①

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ
نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِيثَاقًا غَلِيظًا ①

لَيَسْئَلَنَّ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا أَلِيمًا ①

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ كُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ

পাইছিল, তেতিয়া আমি সিহঁতৰ বিপক্ষে ধুমুহা বতাহ শ্ৰেৰণ কৰিলোঁ আৰু লগতে এনেবোৰ সৈন্যদলকো যিবিলাক তোমালোকৰ অগোচৰ আছিল; বাস্তৱতে তোমালোকে যিহকে কৰা আল্লাই তাক নিৰীক্ষণ কৰে।

১১) (সেই সঙ্কটৰ সময় স্মৰণ কৰা) যেতিয়া সিহঁত তোমালোকৰ ওপৰেদি আৰু তোমালোকৰ তলেদি তোমালোকৰ ওচৰ পাইছিল; আৰু যেতিয়া (তোমালোকৰ) চকুবোৰ ওলটি গৈছিল আৰু অন্তৰসমূহ ডিঙিৰ ওচৰ পাইছিলহি আৰু আল্লাৰ সন্মুখে তোমালোকে নানা প্ৰকাৰ অযথা অনুমান কৰিব লাগিছিল।

১২) এনে বিপদৰ অৱস্থাত বিশ্বাসীসকলক পৰীক্ষাত পেলোৱা হৈছিল, আৰু তেওঁলোকক ভীষণ কঁপনিৰে কঁপোৱা হৈছিল।

১৩) আৰু (স্মৰণ কৰা) যেতিয়া কপটাচাৰীবিলাকে, আৰু যিবিলাকৰ অন্তৰসমূহত ব্যাধি আছিল সিহঁতে ক'ব ধৰিলে, আল্লাই আৰু তেওঁৰ ৰচুলে আমাৰ প্ৰতি এনে অসীকাৰহে কৰিছিল যি প্ৰতাৰণামূলক;

১৪) আৰু যেতিয়া সিহঁতৰ আৰু এটা দলে (চিঞৰি) কেছিল, হে মদিনাবাসীবিলাক, তোমালোকৰ নিমিত্তে ইয়াত থিয় দিবলৈ কোনো ঠাই নাই; গতিকে (মদিনালৈ) উভতি যোৱা; আৰু সিহঁতৰ অইন এদলে নবীৰ অনুমতি বিচাৰিছিল এই বুলি, সঁচাকৈয়ে আমাৰ ঘৰবোৰ শূন্য হৈ পৰি আছে, অথচ প্ৰকৃততে সেইবোৰ শূন্য পৰা নাছিল: (ৰণক্ষেত্ৰৰ পৰা) সিহঁতে পলাবলৈহে উপায় বিচাৰিছিল।

جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا أَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿١١﴾

إِذْ جَاءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَنَظَرْتُمْ بِاللَّهِ الظُّنُونًا ﴿١٢﴾

هَذَا لِكِ ابْتَلَى الْمُؤْمِنُونَ وَذَلَّلُوا زُرًا لَا شَدِيدًا ﴿١٣﴾

وَإِذْ يَقُولُ الْمُبْفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٤﴾

وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مَقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ﴿١٥﴾

১৫) আৰু মদিনাৰ প্ৰান্তসমূহৰ পৰা শত্ৰুৰ এদল সৈন্য (নগৰত) প্ৰবিষ্ট (হোৱা হ'লে) আৰু কপটাচাৰীবিলাকৰ সৈতে লগ লাগি সিহঁতক (বিশ্বাসী সকলৰ বিৰুদ্ধে) যুদ্ধ কৰিবলৈ উত্তেজিত কৰা হ'লে, সিহঁতে নিশ্চয় অবিকল তাকেই কৰিলেহেঁতেন, আৰু নগৰত অলপ সময়হে অৱস্থান কৰিলেহেঁতেন।

১৬) অথচ স্বৰূপতে ইতিপূৰ্বে আল্লাৰ আগত সিহঁতে প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সিহঁতে (ৰণক্ষেত্ৰৰ পৰা) কেতিয়াও পিঠি দেখুৱাই প্ৰস্থান নকৰিব; বাস্তৱতে আল্লাৰ প্ৰতি যি প্ৰতিজ্ঞা সিহঁতে কৰিছিল সেই সন্দেহে সোধ-পোছ কৰা হ'ব।

১৭) তুমি কোৱাঁ, যদি তোমালোক মৃত্যু অথবা প্ৰাণবধৰ ভয়ত পলাই যোৱাঁ, সেই পলায়ন তোমালোকৰ পক্ষে কেতিয়াও লাভজনক নহ'ব; বৰং তেনে যদি হয় তোমালোকক খন্তেকলৈহে সুখ-সন্তোষ উপভোগ কৰিবলৈ দিয়া হ'ব।

১৮) আৰু কোৱাঁ, আল্লাই যদি তোমালোকৰ প্ৰতি অমঙ্গল ঘটাবলৈ ইচ্ছা কৰে, এনে কোন হ'ব পাৰে যি আল্লাৰ বিৰুদ্ধে তোমালোকক ৰক্ষা কৰিব পাৰে, অথবা তেওঁ যদি তোমালোকৰ প্ৰতি কৰুণা প্ৰদৰ্শন কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে (তেন্তে কোনে তাৰ প্ৰতিৰোধ কৰিব পাৰে ?) বাস্তৱতে সিহঁতে নিজৰ নিমিত্তে আল্লাত ভিন্ন এজনো পৃষ্ঠপোষক আৰু সাহায্যকাৰী নাপায়।

১৯) তোমালোকৰ মাজৰ সেইবিলাকক আল্লাই জানে যিবিলাকে (লোকক যুদ্ধৰ পৰা) প্ৰতিৰোধ কৰে, আৰু নিজৰ ভাই-ককাইহঁতক এই বুলি আহ্বান কৰে : আমাৰ ফালে তোমালোক গুচি আহাঁ; বাস্তৱতে খন্তেকলৈহে সিহঁত যুদ্ধত নামে—

وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سَأَلُوا الْفِتْنَةَ
لَأَتَوْهَا وَمَا تَلَبَّتْ بِهَا إِلَّا نَيْبِيرًا ﴿١٥﴾

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُؤْتُوا
الْأَذْيَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿١٦﴾

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ قُرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوْ
الْقَتْلِ وَإِذًا لَا تَمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٧﴾

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ
سُوءًا أَوْ أَسْرَأَ بِكُمْ رَحْمَةً ۗ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٨﴾

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمَعْرُوفِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ
هَلُمَّ الْبَيْتَاءَ وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٩﴾

২০) তোমালোকৰ প্ৰতি মন সঙ্কীৰ্ণ কৰি; কিন্তু যেতিয়া আতঙ্ক উপস্থিত হয়, সিহঁতক দেখিবলৈ পাবা, সিহঁতে তোমাৰ ফালে (তথা লাগি) চাই আছে; মৃত্যুৰ মুখত পৰা মানুহৰ দৰে সিহঁতৰ চকুবোৰ ঘূৰিব ধৰে; পিছত যেতিয়া আতঙ্কৰ অৱসান হয় সিহঁতে ৰণঅৰ্জ্জনৰ লোভত চোকা জিভাবোৰে কৰ্কশ কথা কৈ তোমালোকৰ মনত কষ্ট দিয়ে; সেইবিলাকে কেতিয়াও বিশ্বাস স্থাপন কৰা নাই; গতিকে সিহঁতৰ (অসৎ) কাৰ্য্যাৱলী আল্লাই ব্যৰ্থ কৰিছে; আৰু এনে কৰা আল্লাৰ পক্ষে অতি সহজ।

أَشْحَةً عَلَيْكُمْ ۖ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ سَرَأَيْتَهُمْ
يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْتَبَسُ
عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۚ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ
بِالْسَيْتَةِ ۚ جِدَادٍ أَشْحَةً عَلَى الْخَيْرِ ۚ أُولَٰئِكَ لَمْ
يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ ۚ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٢٠﴾

২১) মিত্ৰজাতিৰ সৈন্যদল এতিয়াও (ৰণক্ষেত্ৰৰ পৰা) যোৱা নাই বুলি সিহঁতে অনুমান কৰিছে; কিন্তু যদি সেই সৈন্যদল (আক্ৰমণৰ অভিপ্ৰায়ে) দুনাই আগ বাঢ়ি আহে সিহঁতে ইয়াকে ভাল পালেহেঁতেন, সিহঁতে যেন মৰুবাসী আৰব-বিলাকৰ লগতে যোগ দি তোমালোকৰ যুদ্ধ প্ৰক্ৰমৰ খবৰাদি লৈ থাকে; আৰু যদি সিহঁত তোমালোকৰ মাজত (নগৰত) থকা হ'লে, সিহঁতে কিঞ্চিৎ মাত্ৰ (তোমালোকৰ হৈ) ৰণ কৰিবলৈ নোলালহেঁতেন।

يَحْسِبُونَ الْأَخْرَابَ لَمْ يَدْهَبُوا ۚ وَإِن يَأْتِ الْأَخْرَابَ
يُودُّوْا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ
أَنْبِيَائِكُمْ لَوِ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢١﴾

২২) স্বৰূপতে আল্লাৰ ৰচুলৰ (পৰিত্ৰ জীৱনত) তোমালোকৰ নিমিত্তে আছে সুন্দৰ আদৰ্শ, সেইজনৰ নিমিত্তে যিজনো আল্লাৰ (কৰুণাৰ) আৰু শেষ দিনৰ (মুক্তি লাভৰ) আশা পোষণ কৰে, আৰু আল্লাক বেছিকৈ স্মৰণ কৰি থাকে।

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ
يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢٢﴾

২৩) আৰু যেতিয়া বিশ্বাসীসকলে মিত্ৰ জাতিৰ সৈন্যদলক দেখা পালে তেওঁলোকে ক'ব ধৰিলে আল্লাই আৰু তেওঁৰ ৰচুলে আমাক যি প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিল সি এয়ে; আল্লা আৰু তেওঁৰ ৰচুলে সত্য কথাহে কৈছিল; আৰু এই ঘটনাই তেওঁলোকৰ

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَخْرَابَ قَالُوا هَٰذَا مَا وَعَدَنَا
اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۖ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۚ وَمَا زَادَهُمْ

বিশ্বাস আৰু আত্মসমৰ্পণৰ অনুৰাগ বৃদ্ধিহে কৰিছিল।

إِلَّا إِنَّمَا وَتَسْلِينًا ﴿٢٤﴾

২৪) বিশ্বাসীসকলৰ মাজত এনেসকল মানুহ আছিল যিসকলে আল্লাৰ সৈতে কৰা অঙ্গীকাৰ পূৰ্ণ কৰিছিল; আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানে তেওঁলোকে কৰা ব্ৰত সম্পূৰ্ণৰূপে পালন কৰিছিল, আৰু তেওঁলোকৰ (কাৰ্য্য সম্পন্ন কৰিবলৈ এতিয়াও অপেক্ষা কৰি আছে; আৰু তেওঁলোকৰ (সঙ্কল্পৰ) অকণো পৰিবৰ্ত্তন হোৱা নাই;

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِمْ
فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَجْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ ۗ وَمَا
بَدَّلُوا بَدِيلًا ﴿٢٤﴾

২৫) তাৰেই ফলত সত্যপৰায়ণসকলক আল্লাই তেওঁলোকৰ সত্যতাৰ প্ৰতিদান দিব; আৰু কপটাচাৰীবিলাকক নিজ ইচ্ছা মতে উচিত শাস্তি দিব, নাইবা সিহঁতৰ প্ৰতি তেওঁ কৃপা দৃষ্টি কৰিব, কিয়নো আল্লা নিশ্চয় শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমারন্তু, পৰম দানশীল।

لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ
إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنْ اللَّهُ كَانَ غَفُورًا
رَّحِيمًا ﴿٢٥﴾

২৬) আৰু আল্লাই অবিশ্বাসীবিলাকৰ ক্ৰোধমুক্ত আক্ৰমণ নিবৃত্ত কৰিলে; সিহঁতে কোনো প্ৰকাৰ বৰণসুযোগ লভিবলৈ অক্ষম হ'ল আৰু সংগ্ৰামত বিশ্বাসীসকলৰ পক্ষে আল্লাই যথেষ্ট আছিল; আৰু আল্লা শক্তিসম্পন্ন, পৰাক্ৰমশালী।

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا
وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا
عَزِيمًا ﴿٢٦﴾

২৭) আৰু পুথিপোৱাবিলাকৰ যিবিলাকে মিত্ৰসৈন্যদলক সিহঁতৰ দুৰ্গসমূহৰ পৰা সহায় কৰিছিল সেইবিলাকক তাৰ পৰা আল্লাই নমাই আনিলে, আৰু সিহঁতৰ অন্তৰসমূহত তেওঁ ভীতি সঞ্চারিত কৰিলে; (তাৰ ফলত) এদলক তোমালোকে বধ কৰিছিল, আৰু অইন এদলক বন্দী কৰিছিল।

وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ
صِيَابِهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا
تَقَاتَلُوا وَتَأْسَرُونَ قَرِيبًا ﴿٢٧﴾

২৮) আৰু আল্লাই তোমালোকক সিহঁতৰ দেশৰ, আৰু সিহঁতৰ ঘৰ-বাৰীবোৰৰ, আৰু সিহঁতৰ ধন-

وَأُورَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَيَاوَهُمُ أَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا

সম্পত্তিৰ উত্তৰাধিকাৰী কৰিলে, আৰু সেই দেশখনৰো য'ত এতিয়াও তোমালোকে ভৰি পেলোৱা নাই; আৰু সকলো বস্তুৰেই ওপৰত আছে আল্লাৰ মহান ক্ষমতা।

২৯) হে নবী (মহম্মদ), তুমি নিজ সহধৰ্ম্মিণী-সকলক কৈ দিয়া, তোমালোকে যদি পাৰ্থিৱ জীৱনৰ আৰু তাৰ শোভা-সৌন্দৰ্য্যৰ কামনা কৰা, তেন্তে আহাঁ, মই তোমালোকক উপভোগ কৰিবলৈ আৱশ্যকীয় সম্বল দান কৰিম, আৰু তোমালোকক এনেভাৱে বিদায় দিম যি অতি প্ৰকৃষ্ট।

৩০) কিন্তু যদিহে তোমালোকে আল্লা আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ (সন্তুষ্টিৰ) আৰু পৰলোকৰ (শাস্তিময়) নিকেতনৰ কামনা কৰা, তেন্তে (জানি ৰাখা), তোমালোকৰ মাজৰ যিসকলে সংকল্প কৰে সেইসকলৰ নিমিত্তে আল্লাই সাজু কৰি থৈছে মহান প্ৰতিদান।

৩১) হে নবীৰ পত্নীসকল, তোমালোকৰ মাজৰ কোনোৱে যদি এনে কাম কৰে যি দেখাতেই নিৰ্গত, তেওঁৰ কাৰণে (আল্লাৰ) শাস্তি দুগুণকৈ বৃদ্ধি কৰা হ'ব; আৰু এনে কৰা আল্লাৰ পক্ষে অতি সহজ।

দ্বাবিংশ পাৰা

—ৰমাই যাক্বনুত মিনক্বমা—

৩২) আৰু তোমালোকৰ মাজৰ কেও যদি আল্লা আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ বাধ্য হৈ থাকে, আৰু সজ কাম কৰে, তেওঁক আমি দিম তেওঁৰ প্ৰতিদান বৃদ্ধি কৰি দুগুণকৈ; আৰু তেওঁৰ নিমিত্তে আমি প্ৰস্তুত ৰাখিছোঁ সম্মানজনক জীৱিকা।

৩৩) হে নবীৰ পত্নীসকল, তোমালোক অইন তিৰোতাবিলাকৰ কোনো এজনীৰ সদৃশ

لَمْ تَطَّوْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٩﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزُوجِكُمْ إِن كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعَنَّ وَأَسْرِيحَنَّ
سَرَاحًا جَيِّنًا ﴿٣٠﴾

وَإِن كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ الْآخِرَةَ
فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنِينَ مِنْكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣١﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُمْ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ
يُضَعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٢﴾

وَمَنْ يَقْتَدِ مِنْكُمْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعَمَلْ صَالِحًا
تُؤْتِيهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣٣﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لَسْتِ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنْ اتَّقَيْتِ

৩৭) আৰু যেতিয়া আল্লাই আৰু তেওঁৰ ৰচুলে কোনো বিষয়ে মীমাংসা কৰি দিয়ে, বিশ্বাসী পুৰুষ আৰু বিশ্বাসিনী নাৰীৰ পক্ষে ই অসম্ভৱ যে নিজৰ কাৰ্যা-পদ্ধতি ইচ্ছামতে তেওঁ বাচি লয়; আৰু যেয়ে আল্লা আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ অবাধ্য হয় স্বৰূপতে প্ৰকাশ্য বিপথে সি যাব লাগিছে।

৩৮) আৰু চোৱাঁ, যাৰ প্ৰতি আল্লাই অনুগ্ৰহ কৰিছিল আৰু যাৰ প্ৰতি তুমিও অনুগ্ৰহ কৰিছিল। তেওঁক তুমি এই আদেশ দিছিল।, তুমি নিজ পত্নীক (বৰ্জ্জন নকৰি) নিজৰ লগতে ৰাখিবা, আৰু আল্লালৈ ভয় ৰাখিবা। আৰু (হে নবী,) তুমি নিজ অন্তৰত যি বিষয় গোপন কৰিছিল। তাকে পিছত আল্লাই প্ৰকাশ কৰিছিল; আৰু তুমি লোকৰ কথা লৈ ভয় কৰিছিল।, অথচ আল্লা হে ভয় কৰিবৰ অধিক যোগ্য। পিছত যেতিয়া জৈদে সকলো ৰীতি পালন কৰি নিজ পত্নীৰ বৰ্জ্জন সম্পন্ন কৰিছিল, তেতিয়া আমি তোমাক তেওঁৰ পত্নীক বিয়া কৰিবলৈ আদেশ দিছিলোঁ, যাতে বিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে তেওঁলোকৰ পোষ্যপুত্ৰবিলাকৰ পত্নীবিলাকৰ সৈতে বিবাহ সম্বন্ধ স্থিৰ কৰিবলৈ আগলৈ কোনো বাধা নজন্মে, যেতিয়া সিহঁতে নিজ পত্নীবিলাকৰ বৰ্জ্জনৰ সকলো ৰীতি সম্পন্ন কৰি লয়, বাস্তৱিকতে আল্লাৰ আদেশ কাৰ্য্যকৰী হোৱা সুনিশ্চিত।

৩৯) নবীৰ কাৰণে আল্লাই যি মীমাংসা কৰিছে তাকে সম্পন্ন কৰিবলৈ সঙ্কোচ অনুভৱ কৰাৰ কোনো কাৰণ নাই; পূৰ্ববৰ্ত্তীবিলাকৰ নিমিত্তেও আল্লাৰ এনে ৰীতি-নীতি প্ৰচলিত আছিল; বাস্তৱতে আল্লাৰ আদেশ যথা সময়ত পূৰ্ণ হোৱা আল্লাৰ সুনিশ্চিত বিধান।

৪০) সেইসকলে আল্লাৰ সংবাদসমূহ প্ৰচাৰ কৰে,

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَبْغِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلًّا مُبِينًا ﴿٣٧﴾

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَخُفِيَ فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لَعَلَّكَ تَكُونُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجٍ أَذْعَبْنَا بِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٣٨﴾

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سِنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدْرًا مُقَدُّورًا ﴿٣٩﴾

الَّذِينَ يَبْلُغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَحْشَوْنَ

আক তেওঁলৈ ভয় ৰাখে, আক আল্লাত ভিন্ন অইন কোনো ব্যক্তিকে ভয় নকৰে; বাস্তৱতে লেখ লোৱাত আল্লা যথেষ্ট।

أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٥٠﴾

৪১) তোমালোকৰ মানুহবিলাকৰ মাজত কোনো এজনৰো মহম্মদ পিতৃ নহয়, কিন্তু তেওঁ হৈছে আল্লাৰ প্ৰেৰিত ৰচুল আক নবীসকলৰ মোহৰ; বাস্তৱতে আল্লা সকলো বিষয় সম্বন্ধে পৰিষ্কাৰত।

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥١﴾

৪২) হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকে আল্লাক যিমানে বেছিকৈ স্মৰণ কৰিব পাৰা স্মৰণ কৰিবা।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٥٢﴾

৪৩) আক পুৱা আক গধূলি তেওঁৰ পৱিত্ৰতা কীৰ্ত্তন কৰিবা।

وَسَبِّحْهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٥٣﴾

৪৪) আক আল্লাই আক তেওঁৰ ফিৰিশ্বতা-সকলেও তোমালোকৰ প্ৰতি আশীৰ্ব্বাদ বৰ্ষণ কৰে; তাৰ ফলত তেওঁ তোমালোকক ঘোৰ অন্ধকাৰৰ পৰা পোহৰলৈ আনে; আক তেওঁ বিশ্বাসীসকলক প্ৰচুৰ প্ৰতিদান দিওঁতা।

هُوَ الَّذِي يُصَلِّيٰ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٥٤﴾

৪৫) যিদিনা তেওঁলোকে আল্লাৰ সাক্ষাৎ লাভ কৰিব সেইদিনা তেওঁলোকৰ (মুখৰ পৰা) সম্ভাষণৰ শব্দ ওলাব, 'শান্তি!' আক তেওঁলোকৰ নিমিত্তে তেওঁ সাজু ৰাখিছে সম্মানজনক প্ৰতিদান।

تَجِيئَتُهُمْ يَوْمَ يَقُودُهُ سُلُومٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٥٥﴾

৪৬) হে নবী, নিশ্চয় আমি তোমাক প্ৰেৰণ কৰিছোঁ সাক্ষীৰূপে, আক শুভ-সংবাদ-বাহকৰূপে, আক সতৰ্ককাৰী ৰূপে,

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾

৪৭) আক আল্লাৰ আদেশ মতে (মানৱক) তেওঁৰ ফালে আহ্বান কৰোঁতাৰূপে, আক (জগতৰ নিমিত্তে) জ্যোতিৰ্ময় প্ৰদীপৰূপে।

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٥٧﴾

৪৮) আৰু বিশ্বাসীসকলক তুমি এই শুভ-সংবাদ দিয়া, তেওঁলোক হ'ব আল্লাৰ মহান কৃপাৰ গৰাকী।

৪৯) আৰু তুমি অশ্বাসীবিলাকৰ আৰু কপটাচাৰীবিলাকৰ কেতিয়াও অনুগত নহ'বা; আৰু সিহঁতে (তোমাক) যি যত্নগা দিয়ে তাৰ বাবে কোনো চিন্তা নকৰিবা, বৰং আল্লাৰ প্ৰতি নিৰ্ভৰশীল হ'বা, কিয়নো কাৰ্যা-সম্পাদকৰূপে আল্লাই যথেষ্ট।

৫০) হে বিশ্বাসীসকল, যদি তোমালোকে বিশ্বাসিনী তিৰোতাসকলক বিয়া কৰাৰ পাছত আৰু স্পৰ্শ কৰাৰ আগতে তেওঁলোকক তালাক দিব লগা হয়; তেন্তে তোমালোকৰ গণনা অনুসাৰে অপেক্ষা কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ কাৰণে নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ (ইদতৰ) প্ৰয়োজন নাই; গতিকে তেওঁলোকক উচিত সম্বল দান কৰিবা আৰু তেওঁলোকক ন্যায়মতে প্ৰসন্ন মনেৰে বিদায় দিবা।

৫১) হে নবী, যিসকল পত্নীৰ মহৰানা তুমি সমৰ্পণ কৰিছা সেইসকলক আমি নিশ্চয় তোমাৰ কাৰণে বৈধ কৰিছোঁ, আৰু সেইসকলকো যিসকলক যুদ্ধত বন্দিনী হোৱাৰ পাছত তোমাৰ সোঁহাতৰ অধীন কৰি আল্লাই তোমাক দান কৰিছে; আৰু তোমাৰ দদায়েবৰ জীয়েকহঁতৰ আৰু তোমাৰ পেহীয়েবৰ জীয়েকহঁতৰ, আৰু তোমাৰ মোমায়েবৰ জীয়েকহঁতৰ আৰু তোমাৰ মাহীয়েবৰ জীয়েকহঁতৰ মাজৰ যিবিলাকে তোমাৰ লগতে দেশ-তাগ (হিয্ৰত) কৰিছে সেইবিলাককো (বিবাহৰ কাৰণে আমি বৈধ কৰিছোঁ); আৰু এনে বিশ্বাসিনী তিৰোতাকো যি নিজকে নবীৰ প্ৰতি উৎসৰ্গ কৰিছে, যদিহে তেওঁ বিবাহ সম্বন্ধ স্থাপন কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে; এনে বিধি

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُم مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَثِيرًا ﴿٤٨﴾

وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعَاؤُهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ بَيْتٍ أَنْ تَسْرُوهُنَّ فَمَا نَكَّرْتُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عَدْوٍ تَعْتَدُوْنَهَا فَمَتَّعُوهُنَّ وَسَرَخُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٥٠﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي آتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِنَّا إِذَاءَ اللَّهِ عَلَيْكَ وَبَنَاتُ عَيْتِكَ وَبَنَاتُ عَائِلِكَ وَبَنَاتُ خَلِيكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا

হৈছে সুকীয়াকৈ তোমাৰ নিমিত্তে, আন বিশ্বাসীসকলৰ নিমিত্তে নহয়। তেওঁলোকৰ পত্নীবিলাকৰ সম্বন্ধে, আৰু যিবিলাক বণ-বন্দিনী হৈ তেওঁলোকৰ সোঁহাতৰ অধীন হৈছে সেইবিলাকৰ সম্বন্ধে আগতে যি বিধি-বিধান কৰিছিলোঁ, স্বৰূপতে আমি জানো—যাতে তোমাৰ মনত কোনো সন্দোহৰ ভাব নাথাকে; আৰু আল্লা শ্রেষ্ঠ ক্ষমাৱন্ত, পৰম দানশীল।

৫২) (হে নবী,) পত্নীসকলৰ মাজৰ যাকে ইচ্ছা তেওঁক তুমি পৃথক কৰিব পাৰা, আৰু যাকে ইচ্ছা তেওঁকে আশ্রয় দি নিজৰ লগতে ৰাখিব পাৰা; আৰু পৃথক কৰাসকলৰ মাজৰ কোনো এগৰাকীক দুনাই গ্ৰহণ কৰিবলৈ তুমি ইচ্ছা কৰা, তাতো তোমাৰ কোনো দোষ নাই; ইয়াৰ দ্বাৰা তেওঁলোকৰ নয়নসমূহ শীতল হোৱা অধিক সম্ভৱ; তেওঁলোকে যেন (কোনো কথাত) বেজাৰ নকৰে, আৰু যি সম্বল তুমি তেওঁলোকক দান কৰিছা তাতো যেন তেওঁলোক সন্তুষ্ট থাকে; আৰু তোমালোকৰ অস্ত্ৰসমূহত যি নিহিত সকলো আল্লাই জানে, কিয়নো আল্লা সৰ্বজ্ঞাতা, অতি সহিষ্ণু।

৫৩) ইয়াৰ পাছত আৰু কোনো তিৰোতাক বিয়া কৰা তোমাৰ কাৰণে বৈধ নহয়; আৰু ইয়ো বৈধ নহয়: যে এই সকলৰ সলনি তুমি অইন পত্নী গ্ৰহণ কৰা যদিও সেইবিলাকৰ সৌন্দৰ্য্যই তোমাক আকৃষ্ট কৰে, তোমাৰ সোঁহাতৰ অধীন তিৰোতাক এৰি; আৰু আল্লা সকলো বিষয়ৰ দৃষ্টি ৰাখোঁতা।

৫৪) হে বিশ্বাসীসকল, ভোজনৰ নিমিত্তে যেতিয়ালৈকে তোমালোকক নিমন্ত্ৰণ কৰা নহয় তোমালোক নবীৰ ঘৰবোৰৰ ভিতৰলৈ সোমাই নেযাবা; বন্ধন শেষ নোহোৱালৈকে অপেক্ষা কৰিও নাথাকিবা; কিন্তু যি সময়ত তোমালোকক

فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِيْ اَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ
لِكَيْلَا يَكُوْنَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٥٢﴾

تُرْجَىٰ مِّنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتَوَوَّىٰ اِلَيْكَ مِّنْ تَشَاءُ
وَمَنْ اِبْتَغَيْتْ مِّنْ عَزْلِكَ فَلَاجُنْحَاخٍ عَلَيْكَ ذٰلِكَ
اَدْنَىٰ اَنْ تَقْرَءَ اَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا
اَنْتَ يَهْتَمُّ كُلُّهُنَّ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِيْ قُلُوْبِكُمْ وَكَانَ
اللّٰهُ عَلِيْمًا حَلِيْمًا ﴿٥٣﴾

لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْۢ بَعْدُ وَلَا اَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ
مِنْ اَزْوَاجٍ وَلَوْ اَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ اِلَّا مَا مَلَكَتْ
يَمِيْنُكَ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ رَّحِيْمًا ﴿٥٤﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَدْخُلُوْا بِيُوْتِ النَّبِيِّ اِلَّا اَنْ
يُّؤْذَنَ لَكُمْ اِلَى طَعَامٍ غَيْرِ نَظَرٍۭ بِنِ اِنَّهُۥٓ وَ لٰكِنْ

মতা হয় সেই সময়ত হে সোমাব পাৰা: পিছত ভোজন সমাপ্ত হোৱাৰ লগে লগে (ঘৰৰ পৰা) ওলাই আহিবা আৰু পৰম্পৰ নানা প্ৰকাৰ ফচছ কথাত লাগি সময় নষ্ট নকৰিবা: বাস্তৱতে এনেবোৰ আচাৰে নবীক কষ্ট দিয়ে, আৰু তেওঁ তোমালোকৰ আগত (নিজৰ মনোভাব ব্যক্ত কৰিবলৈ) সন্মোচ বোধ কৰে, কিন্তু আল্লাই যি সত্য তাকে প্ৰকাশ কৰিবলৈ একো সন্মোচ বোধ নকৰে। আৰু যদি তেওঁৰ পত্নীসকলৰ পৰা কিবা লাগতিয়াল বস্তু খুজিব লগা হয়, তেন্তে তোমালোকে তেওঁলোকৰ পৰা খুজিব পাৰা, কিন্তু পদ্দাৰ অন্তৰালৰ পৰা: এনে (শিষ্ট) আচৰণ তোমালোকৰ হৃদয়সমূহৰ আৰু তেওঁলোকৰো হৃদয়সমূহৰ কাৰণে অধিক পৰিত্ৰ: আৰু আল্লাৰ ৰচুলক এনেদৰে কষ্ট দিয়া তোমালোকৰ পক্ষে অনুচিত: আৰু ইও আগলৈ কেতিয়াও উচিত নহয় যে তেওঁৰ পত্নীসকলক তোমালোকে বিয়া কৰা: নিশ্চয় এনে কাৰ্য্য আল্লাৰ ওচৰত গুৰুতৰ পাপ।

৫৫) যদি তোমালোকে কোনো বিষয় প্ৰকাশ কৰা, নাইবা তাকে গোপনে ৰাখা, তেন্তে (জানি ৰাখা) নিশ্চয় আল্লা সকলো বিষয়ে সম্পূৰ্ণৰূপে অবগত।

৫৬) তেওঁলোকৰ কোনো দোষ নাই যদি তেওঁলোক নিজৰ পিতৃসকল আৰু নিজৰ পুত্ৰবিলাক আৰু নিজৰ ভাই-ককাইহঁতক আৰু নিজৰ ভতিজাবিলাক আৰু নিজৰ ভাগিনবিলাক আৰু নিজৰে সম্পৰ্কীয়া তিৰোতাবিলাক আৰু যিবিলাক তেওঁলোকৰ সোঁ হাতৰ অধীন সেইবিলাকৰ আগত অবাধে ওলায়। আৰু (হে নবীৰ পত্নীসকল,) তোমালোক একমাত্ৰ আল্লালৈ ভয় ৰাখি চলিবা, কিয়নো অৱশ্যে আল্লা সকলো বস্তুৰেই ওপৰত দৃষ্টি ৰাখোঁতা।

إِذَا دُعِيتُمْ فَأَدْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا
لَا مُسْتَأْنِسِينَ يَحْدِيثُهُ إِنَّا ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذَى
النَّبِيَّ يَسْتَجِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَجِي مِنَ الْحَقِّ
وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ
ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقَوْلِكُمْ وَقُلُوبِكُمْ وَمَا كَانَ لَكُمْ
أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْزِلُوا أَرْوَاحَهُ مِنْ
بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٥﴾

إِنْ تَبَدُّوا شَيْئًا أَوْ تَخَفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمًا ﴿٥٥﴾

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا
إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءَ أَخَوَاتِهِنَّ
وَلَا نِسَاءِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَالتَّقِينِ
اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٦﴾

৫৭) বাস্তৱতে আল্লাই নিজে আৰু তেওঁৰ ফিৰিশ্বতা সকলে এই নবী জনাৰ প্ৰতি (আল্লাৰ) কৰুণাৰ কামনা কৰে; হে বিশ্বাসীসকল, তোমালোকেও তেওঁৰ প্ৰতি (আল্লাৰ) কৰুণাৰ কামনা কৰা। আৰু সন্তাষণৰে সৈতে চালাম জনাই থাকিবা।

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٧﴾

৫৮) আল্লা আৰু তেওঁৰ ৰচুলক যিবিলাকে অসন্তুষ্ট কৰে সিহঁতক আল্লাই নিশ্চয় অভিসম্পাত দিয়ে, ইহলোকত আৰু পৰলোকতো, আৰু (তদুপৰি) তেওঁ সিহঁতৰ নিমিত্তে সাজু কৰি থৈছে অপমানজনক শাস্তি।

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٥٨﴾

৫৯) আৰু যিবিলাকে বিশ্বাসী আৰু বিশ্বাসিনী-সকলে কোনো দোষ নকৰা সত্ত্বেও তেওঁলোকক কষ্ট দিয়ে, স্বৰূপতে সিহঁতে নিজেই বহন কৰে মিছা অপবাদৰ কুফল আৰু প্ৰত্যক্ষ পাপৰ বোজা।

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا بَغَى كَتَبْنَا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِنَّمَا مُّبِينًا ﴿٥٩﴾

৬০) হে নবী, তুমি নিজৰ পত্নীসকলক আৰু নিজৰ কন্যা সকলক আৰু বিশ্বাসীসকলৰ তিৰোতা সকলক আদেশ দিয়া, তেওঁলোকে (বাহিৰলৈ ওলাওঁতে) যেন নিজৰ উৰণি পিন্ধি গাৰ ওপৰত ওলোমাই লয়; অতি সস্তৰ ইয়াৰ দ্বাৰা তেওঁলোক (লোকৰ মাজত) পৰিচিত হয়; তাৰ ফলত তেওঁলোকক যেন বিৰক্তি দিয়া নহয়; আৰু আল্লা পৰম ক্ষমাৱন্ত, শ্ৰেষ্ঠ দানশীল।

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَ رَوَّاجِكُمْ وَبَنَاتِكُمْ يَا أَيُّهَا الْمُؤْمِنِينَ يُدْرِنِينَ عَلَيْهِنَ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذِينَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦٠﴾

৬১) যদি কপটাচাৰীবিলাক, আৰু যিবিলাকৰ অন্তৰসমূহত ব্যাধি আছে সেইবিলাক, আৰু মদিনাত গুৰুতৰ আলোড়নৰ সৃষ্টি কৰোঁতাবিলাক ক্ষান্ত নহয়, তেন্তে নিশ্চয় আমি সিহঁতৰ ওপৰত তোমাক ক্ষমতা দান কৰিম; তাৰ পিছত মাত্ৰ অলপ দিনলৈকে সিহঁত এই নগৰত তোমাৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰূপে থাকিবলৈ পাব।

لَيْنَ لَمْ يَنْتَهِ النُّفُوقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ قَرْصٌ وَالْمُرْجُومُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦١﴾

৭০) হে বিশ্বাসীসকল, যিবিলাকে মুচাক (তেওঁৰ বিৰুদ্ধে) মিছা অপবাদ বটাই কষ্ট দিছিলে সিহঁতৰ অনুৰূপ তোমালোক নহ'বা; সিহঁতে যি অভিযোগ আনিছিল তাৰ পৰা আল্লাই তেওঁক অব্যাহতি দিছিল; আৰু আল্লাৰ ওচৰত তেওঁ আছিল সন্মানজনক।

৭১) হে বিশ্বাসীসকল, আল্লালৈ ভয় ৰাখি চলিবা আৰু তোমালোকে অকৃত্ৰিম সঠিক কথা কবা;

৭২) (তাৰ ফলত) তেওঁ তোমালোকৰ কাৰ্য্য-সমূহ তোমালোকৰ কাৰণে শুধৰাই দিব, আৰু তোমালোকৰ অপৰাধসমূহ তোমালোকৰ নিমিত্তে মাজ্জনা কৰিব; আৰু যিজনো আল্লা আৰু তেওঁৰ ৰচুলৰ আজ্ঞা পালন কৰে সেইজনেই লাভ কৰিব মহান সফলতা।

৭৩) আমি নিশ্চয় আকাশমন্ডলী আৰু পৃথিৱী আৰু পৰ্বৰতসমূহৰ প্ৰতি দায়িত্ব ভাৰ অৰ্পণ কৰিছিলোঁ, কিন্তু সেইবিলাকে তাকে বহন কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিলে, আৰু সেই দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰিবলৈ সংশয় ৰোধ কৰিলে; কিন্তু মানৱে তাকে বহন কৰিলে; বাস্তৱিকতে সি আছিল (নিজৰ প্ৰতি) অতিশয় অন্যায্যকাৰী, (অসত্যৰ পিনে) অমনোযোগী:

৭৪) তাৰ ফলত কপটচাৰী পুৰুষ আৰু কপটচাৰিণী তিৰোতাবিলাকক আৰু অংশীবাদী পুৰুষ আৰু অংশীবাদিনী তিৰোতাবিলাকক আল্লাই শাস্তি প্ৰদান কৰিব, আৰু তেওঁ কৃপা-দৃষ্টি কৰিব বিশ্বাসী আৰু বিশ্বাসিনী সকলৰ প্ৰতি; আৰু আল্লা শ্ৰেষ্ঠ ক্ষমাৱন্ত, পৰম দানশীল।

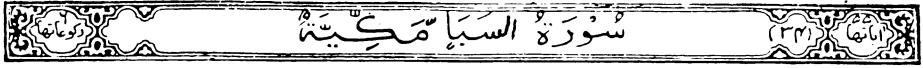
يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَىٰ
فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴿٧٠﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا لِحَدِيثِهِ إِذًا ﴿٧١﴾

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٢﴾

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٣﴾

يُعَذِّبُ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ
وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
﴿٧٤﴾ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٥﴾

ছ'বা ৩৪

AL-SABA'

আল-চ'বা মক্কাত অৱতীৰ্ণ

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ নামত,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) সকলো প্ৰশংসা সেই আল্লাৰ নিমিত্তে যিজনৰ অধিকাৰ আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীত অৱস্থিত সকলো বস্তুৰেই ওপৰত; আৰু পৰকালতো সকলো প্ৰশংসাৰ গৰাকী তেৱেঁই; আৰু তেৱেঁই শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী, সৰ্ব্বজ্ঞাত।

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَالَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْغَنِيُّ ①

৩) যি মাটিৰ তললৈ সোমাই যায় আৰু যি তাৰ পৰা ওলায়, আৰু যি আকাশৰ পৰা নামি আহে আৰু যি তালৈ উঠি যায়, সকলো আল্লাই জানে, আৰু তেৱেঁই পৰম দানশীল, শ্ৰেষ্ঠ মাজৰ্জনাশালী।

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ
الْغَفُورُ ②

৪) আৰু যিবিলাক অবিশ্বাসী সিহঁতে কয়, সেই প্ৰতিশ্ৰুত সময় আমাৰ ওচৰলৈ কেতিয়াও নাহে। (হে মহম্মদ,) তুমি কোৱাঁ, নহয়, মোৰ প্ৰভুৰ শপত ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, তোমালোকৰ ওচৰলৈ (সেই সময়) আহিবই আহিব। আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ মাজত অনুপৰমাণুৰ তুল্য বস্তু নাই যি অদৃশ্য জানোতা আল্লাৰ অগোচৰ, আৰু তাতোকৈ সৰু নাইবা তাতো কে ডাঙৰ এনে বস্তু নাই যি (আল্লাৰ) সুস্পষ্ট গ্ৰন্থত লিপিবদ্ধ হোৱা নাই;

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ لَا يُعْزَبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْعُرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ③

৫) এই জ্ঞানৰ ফলত তেওঁ প্ৰতিদান দিব সেইসকলক যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে আৰু সজ কাম কৰিছে; সেইসকলে লাভ কৰিব মাজৰ্জনা আৰু সন্মানজনক উপজীৱিকা।

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ ذُرِّيُّنَ كَرِيمٍ ④

৬) আৰু যিবিলাকে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহক বাৰ্থ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে সিহঁতৰ নিমিত্তে থাকিব কঠোৰ যন্ত্ৰণাদায়ক শাস্তি।

৭) আৰু যিসকলক জ্ঞান দান কৰা হৈছে তেওঁলোকে দেখিবলৈ পাইছে, যি (কোৰ্-আন) তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা তোমাৰ প্ৰতি অৱতীৰ্ণ হৈছে সি সমূলি সত্য, আৰু সিয়ে (মানুহক) পথ প্ৰদৰ্শন কৰে সৰ্ব্বশক্তিমান, প্ৰশংসনীয় আল্লাৰ পিনে।

৮) আৰু অবিশ্বাসীবিলাকে (ইজনে সিজনক) কয়, আমি তোমালোকক এনে এজন মানুহৰ নিৰ্দেশ দিম নে যি তোমালোকক এনে (আচৰিত) কথা কৈ ফুৰে তোমালোকক হেনো (মৃত্যুৰ পিছত) সম্পূৰ্ণৰূপে চূৰ্ণ-বিচূৰ্ণ হৈ যোৱাৰ পিছতো নতুনকৈ সৃষ্টি কৰা হ'ব।

৯) আল্লাৰ বিৰুদ্ধে তেওঁ এইষাৰ কথা মিছা সাজি লৈছে, নহ'লে তেওঁ এজন যাদু-গ্ৰস্ত। এনে হ'ব নোৱাৰে, বৰং যিবিলাকে পৰকালত বিশ্বাস নকৰে সেইবিলাকহে পৰি আছে শাস্তিৰ মাজত আৰু দুৰ্গণৰ ভ্ৰান্তিত।

১০) কি! আকাশ আৰু পৃথিৱীত সিহঁতৰ সন্মুখত আৰু সিহঁতৰ পাছত যি আছে তাক সিহঁতে দেখিবলৈ পোৱা নাই নে? যদি আমাৰ ইচ্ছা হয় আমি সিহঁতক পৃথিৱীত লাঞ্চিত কৰিম; নাইবা আকাশৰ পৰা কোনো আপদ নমাই সিহঁতৰ ওপৰত নিক্ষেপ কৰিম: কোনো সন্দেহ নাই, ইয়াৰ মাজত আছে নিদৰ্শন, যি আল্লাৰ পিনে বাৰে বাৰে ঘূৰি আহে এনে (তেওঁৰ) প্ৰত্যেক ভূতাৰ কাৰণে।

১১) আৰু স্বৰূপতে দাউদক (আ) আমি নিজ সন্নিধানৰ পৰা বিশেষ কৃপা দান কৰিছিলোঁ।

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَمْ عَذَابٌ
مِّن رَّجْزِ الْيَوْمِ ﴿٦﴾

وَيُرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ
رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ
الْحَمِيدِ ﴿٧﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنَّبئُكُمْ
إِذَا مَرِضْتُمْ كَمَا مَرِضْتُمْ لَكُمْ لَقَىٰ خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٨﴾

أَفَتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَيْدًا بِآيَاتِهِ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِآخِرَتِهِ فِي الْعَدَابِ وَالصَّلَاةِ الْبَعِيدِ ﴿٩﴾

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ إِنَّ نَسْأًا خَفِيفًا بِهِمُ الْأَرْضُ أَوْ نَسْفِطٍ
عَلَيْهِمْ كَسْفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ
مُّنِيبٍ ﴿١٠﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا لِّيُجِبَ آلَٰؤِي مَعَهُ وَ

(আমি আদেশ দিছিলোঁ,) হে পবৰ্বতসমূহ, আৰু হে পক্ষীবিলাক, তোমালোকে তেওঁৰ সৈতে আমাৰ প্ৰশংসাৰ কীৰ্ত্তন কৰা। আৰু আমি তেওঁৰ কাৰণে লো কোমল কৰিছিলোঁ :

১২) (আৰু আদেশ দিছিলোঁ) যে তুমি বহলকৈ জাখৰ সাজী, আৰু বেৰিবোৰ উপযুক্ত পৰিমাণ জাখৰত জোৰা দিবা, আৰু তোমালোক সকলোৱে সজ কাম কৰাত লাগি যাবা; তোমালোকে যি কামকে কৰা মই নিশ্চয় তাকে নিৰীক্ষণ কৰোঁ।

১৩) আৰু আমি চুলেইমানৰ (আ) অধীন কৰিছিলোঁ বতাহক; সেই বতাহৰ গতি আছিল পুৱা এমাহৰ বাট, আৰু গধূলিও এমাহৰ বাট; আৰু তেওঁৰ কামৰ নিমিত্তে আমি গলোৱা পিতলৰ জৰণি প্ৰবাহিত কৰিছিলোঁ; আৰু তেওঁৰ প্ৰভুৰ আদেশত যিন্‌বিলাকৰ এদলে তেওঁৰ তত্ত্বাৱধানত শ্ৰমিকৰূপে খাটিছিল; আৰু সিহঁতৰ মাজৰ কেও যদি আমাৰ আদেশৰ অবাধ্য হয় তাকে আমি জ্বলন্ত অগ্নিশাস্তিৰ সোৱাদ লবলৈ দিম।

১৪) সিহঁতে তেওঁৰ ইচ্ছামতে তেওঁৰ কাৰণে সাজিছিল বহু উপাসনালয় আৰু প্ৰতিমূৰ্ত্তিসমূহ আৰু হৌজ সদৃশ বহু জলাধাৰ আৰু সহজে কঢ়িয়া নোৱাৰা বহু (গধুৰ) ৰন্ধনপাত্ৰ। হে দাউদৰ সন্তান-সন্ততি, আল্লাৰ শলাগ লৈ তোমালোকে কামত লাগি যোৱা; আৰু মোৰ ভৃত্যবিলাকৰ মাজত শলাগী মানুহ তাকৰ।

১৫) কালক্ৰমে যেতিয়া আমি চুলেইমানৰ মৃত্যুৰ বিধান কৰিলোঁ পৃথিৱীৰ এজন তুচ্ছ প্ৰাণীৰ বিনে কেও তেওঁৰ মৃত্যুৰ বাতৰি সিহঁতক দিয়া নাছিল; তেওঁৰ ৰাজ্য সি নিজে (গ্ৰাস কৰি) শক্তিহীন

الظَّيْرِ وَالنَّالَةَ الْحَدِيدَ ۝

أَنْ أَعْمَلَ سِبْغَتٍ وَقَدَّرَ فِي السَّرْدِ وَأَعْمَلُوا صَالِحًا
إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

وَلَسَلَيْمَنَ الرِّيحِ غَدُوهَا شَهْرٌ وَرَوَّاحُهَا شَهْرٌ
أَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِبِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ
يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَنْ يَبْغِ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نَذَرْنَا
مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ۝

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبٍ وَتَكَائِيلٍ وَجِبَانٍ
كَالْجِبَابِ وَقَدَّرْ رُسَيْنًا أَعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا
وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرِينَ ۝

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا
دَابَّةَ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتْ

কৰিছিল। ৰাজ্যৰ পতন হ'লত (প্ৰকৃত কথা) যিন্‌বিলাকে স্পষ্টকৈ বুজিব পাৰিলে, আৰু ক'ব ধৰিলে, সিহঁতৰ ভৱিষ্যতৰ জ্ঞান থকা হ'লে, সিহঁতে (ইমান দিন জুৰি) অপমানজনক শাস্তিত পৰি নাথাকিলেহেঁতেন।

১৬) স্বৰূপতে চৰা-নিবাসী জাতিৰ নিমিত্তে এটা নিদৰ্শন আছিল সিহঁতৰ বাসস্থানসমূহৰ মাজত। (চৰা নগৰত) সোঁহাতে আৰু বাঁওহাতে দুখন সুন্দৰ বাগিছা আছিল; (আমি আদেশ দিছিলোঁ,) তোমালোকৰ প্ৰভুৱে দিয়া জীৱিকা উপভোগ কৰিবা, আৰু তেওঁৰ শলাগ লবা; (তেওঁ-দিয়া) কেনে বিতোপন নগৰী; আৰু তেৱেঁই মাজ্জনাশীল প্ৰতিপালক!

১৭) পিছত সিহঁত মুখ ঘূৰাই আমাৰ সবাধ্য হ'ল; তাৰ বাবে আমি সিহঁতৰ প্ৰতি বান্ধু ভাঙিব পৰা বানপানীৰ ভীষণ স্ৰোত প্ৰবাহিত কৰিলোঁ, আৰু সিহঁতৰ দুখন বাগিছাৰ সলনি এনে দুখন বাগান প্ৰদান কৰিলোঁ য'ত অৰুচিকৰ তিতা ফলহে উৎপন্ন হৈছিল, আৰু য'ত আছিল ঝাউ গছ কিছুমান আৰু ইফালে সিফালে কেইবা জোপা বগৰি গছ।

১৮) সিহঁতক সেয়ে প্ৰতিফল দিছিলোঁ, কিয়নো সিহঁতে (আমাৰ) কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ কৰা নাছিল; আৰু আমি নিতান্ত অকৃতজ্ঞ মানুহৰ বাহিৰে অইনক এনে প্ৰতিফল নিদিওঁ।

১৯) আৰু সিহঁতৰ আৰু সেই নগৰসমূহৰ মাজতে যিবোৰক আমি মঙ্গলেৰে পৰিপূৰ্ণ কৰিছিলোঁ আশে-পাশে চকুত লগা আৰু কিছুমান নগৰ আমি সংস্থাপিত কৰিছিলোঁ, আৰু সেইবোৰৰ মাজেদি পৰিভ্ৰমণৰ সুবিধাৰ বাবে

الْجَنُّ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْعَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي
الْعَذَابِ الْمُهِينِ ۝

لَقَدْ كَانَ لِسَيِّفِي مَنكَبِهِمْ آيَةً ۖ جَنَّاتٍ عَنْ يَمِينٍ
وَشِمَالٍ هُمْ كُلٌّ مِنْ زَرْقِي رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلَدَةٌ
طَيِّبَةٌ وَرَبِّ غَفُورٌ ۝

فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّ لَهُمْ
بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِي أُكُلٍ خَطْبٍ وَأُنْثَىٰ وَشَىٰ
مِّنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ۝

ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهُلْ يُجْزَىٰ إِلَّا الْكُفُورُ ۝

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَىٰ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا
قُرَىٰ ظَاهِرَةً وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّبِيحَ سَبْرًا فِيهَا

(ঠায়ে ঠায়ে) খপুৱা নিৰূপিত কৰি (আদেশ দিছিলোঁ,) সেইবোৰৰ মাজেদি ৰাতি হওক বা দিন হওক তোমালোকে নিৰাপদে যাতায়াত কৰিব পাৰা।

لِيَايَ وَيَا مَأْمُونِينَ ﴿٥٠﴾

২০) কিন্তু সিহঁতে কলে, হে আমাৰ প্ৰভু, আমি যেন সুদূৰ ঠাই পৰ্য্যন্ত ভ্ৰমণ কৰিব পাৰোঁ তাৰে ব্যবস্থা কৰি দিয়া। ইয়াৰ দ্বাৰা সিহঁতে নিজ আত্মাসমূহৰ প্ৰতি নিজেই অনায়া কৰিছিল। তাৰ ফলত আমি সিহঁতক (পৰবৰ্ত্তী বিলাকৰ কাৰণে) কাহিনী স্বৰূপ কৰিলোঁ, আৰু সিহঁতক (দেশত) সমূলি ছেৰেলি-বেৰেলি কৰিলোঁ। কোনো সন্দেহ নাই, ইয়াৰ মাজত সকলো ধৈৰ্য্যশীল, শলাগী মানুহৰ নিমিত্তে আছে বহু নিদৰ্শন।

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مَسْرِقٍ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥٠﴾

২১) আৰু স্বৰূপতে ইব্লিচে সিহঁতৰ সম্বন্ধে নিজৰ কল্পনা সত্যত পৰিণত কৰিছিল; কিয়নো বিশ্বাসীসকলৰ এদলক এৰি সিহঁতৰ সকলোৱে তাৰেই অনুসৰণ কৰিব লাগিছিল।

وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ لِبَيْسٍ ظَنُّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا
قَرِيْقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾

২২) আৰু সেই বিশ্বাসীসকলৰ ওপৰত ইব্লিচৰ কোনো ক্ষমতা নাছিল। আমাৰ এই ইচ্ছা যিজন পৰকালত বিশ্বাস কৰিছে তেওঁক সেইজনৰ পৰা আমি পৃথক কৰোঁ যি এই বিষয়ে সন্দেহত পৰি আছে; বাস্তৱতে তোমাৰ প্ৰভু সকলো বস্তুৰেই সংৰক্ষক।

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُّؤْمِنُ
بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنهَا فِي شَكٍّ وَرَبِّكَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٥٢﴾

২৩) (হে মহম্মদ,) তুমি কোৱা, আল্লাত ভিন্ন যিবিলাকক তোমালোকে (উপাসা) জ্ঞান কৰিছা সিহঁতক আহ্বান কৰি চোৱা আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ নিয়ন্ত্ৰণত অণুকণা পৰিমাণে সিহঁতৰ অধিকাৰ নাই, আৰু উভয়ৰ মাজত সিহঁতৰ এফেৰি অংশও থাকিব নোৱাৰে, আৰু সিহঁতৰ এজনো তেওঁৰ সহকাৰী হোৱা অসম্ভৱ।

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ
فِيهَا مِّنْ شَرِكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّنْ ظٰهِرٍ ﴿٥٣﴾

২৪) আৰু যিজনক অনুমতি দান কৰা হৈছে তেওঁত ভিন্ন তেওঁৰ ওচৰত অইন কাৰো খাটিবলৈ যোৱা লাভজনক নহ'ল। অৱশেষত যেতিয়া সিহঁতৰ অন্তৰসমূহৰ পৰা আতঙ্ক দূৰ কৰা হ'ব সিহঁতৰ ইজনে সিজনক সুধিব, তোমালোকৰ প্ৰভুৱে কি বিষয়ে নো কৈছিল? সেইবিলাকে ক'ব, যি সত্য সেই বিষয়েহে আল্লাই কৈছিল; বাস্তৱতে তেৱেঁই সমুন্নত, মহান।

২৫) তুমি সিহঁতক প্ৰশ্ন কৰাঁ, আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ মাজৰ পৰা তোমালোকক কোনে জীৱিকা দান কৰে: তুমিয়ে (তাৰ) উত্তৰ দিয়া আল্লাই;—আৰু নিশ্চয় সুপথত আছে আমাৰ স্থিতি, আৰু তোমালোক পৰি আছা প্ৰত্যক্ষ ভ্ৰান্তিত।

২৬) (আৰু) কোৱাঁ, আমি যদি কিবা দোষ কৰিছোঁ তাৰ বাবে তোমালোকক প্ৰশ্ন কৰা নহ'ব; আৰু সেইদৰে তোমালোকে যি কাৰ্য্য কৰিছা তাৰ বাবে আমাকো কোনো প্ৰশ্ন কৰা নহ'ব।

২৭) (আৰু) কোৱাঁ, আমাৰ প্ৰভুৱে আমাক একেলগ কৰি, পৰস্পৰ সম্মুখীন কৰিব, আৰু আমাৰ মাজত সত্যৰ সৈতে মীমাংসা কৰি দিব; বাস্তৱিকতে তেৱেঁই শ্ৰেষ্ঠ মীমাংসাকাৰী, সৰ্ব্বজ্ঞাত।

২৮) তুমি কোৱাঁ, যিবিলাকক তোমালোকে তেওঁৰ সৈতে অংশীৰূপে সন্মিলিত কৰিছা সিহঁতক যেন মই দেখিবলৈ পাওঁ; নহয়, এনে হ'ব নোৱাৰে, বৰং (সত্য কথা এয়ে) তেৱেঁই আল্লা, সৰ্ব্বশক্তিমান, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

২৯) আৰু (হে মহম্মদ,) আমি তোমাক সমগ্ৰ

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ كُنْتُمْ
إِذَا فُرِعَ عَنْ فُلُوْبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا
الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٤﴾

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ
وَإِنَّا أَوْيَاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٥﴾

قُلْ لَا تَسْتُلُونَنَا إِنَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نَسْتُلُكُمْ إِنَّا نَعْمَلُونَ ﴿٢٦﴾

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ
الْفَاتِحُ الْعَلِيمُ ﴿٢٧﴾

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ
اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٨﴾

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَآفَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَ

মানৱজাতিৰ প্ৰতি প্ৰেৰণ কৰিছোঁ শুভসংবাদ
বহন কৰোঁতা আৰু সতৰ্ক কৰোঁতাৰূপে মাথোন;
কিন্তু মানৱজাতিৰ সবহ ভাগৰেই জ্ঞান নাই।

لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾

৩০) আৰু সিহঁতে ইয়াকে প্ৰশ্ন কৰিব লাগিছে,
এই প্ৰতিশ্ৰুতি পূৰ্ণ হ'ব কেতিয়া, যদিহে
তোমালোকে সত্য কথা কৈছা ?

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٠﴾

৩১) তুমি (প্ৰত্যুত্তৰত) কোৱাঁ, তোমালোকক
এটা নিৰ্দ্ধাৰিত দিনৰ সময় দিয়া হৈছে; সেই নিৰ্ণয়
কৰা সময়ক তোমালোকৰ ক্ষমতা নাই যে এঘণ্টা
পিছলৈ নিয়া অথবা (এঘণ্টা) আগলৈ আনা।

قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْجِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً
وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ﴿٢١﴾

৩২) আৰু অবিশ্বাসীবিলাকে কয়, এই
কোৰ্-আনত অথবা ইয়াৰ আগতে যি গ্ৰন্থ
আহিছে তাত আমি কেতিয়াও বিশ্বাস নকৰোঁ;
আৰু যেতিয়া অনায়াসকাৰীবিলাকক নিজ প্ৰভুৰ
সম্মুখত থিয় কৰোৱা হ'ব তুমি (সিহঁতৰ অৱস্থা)
দেখা হৈতেন! সিহঁতৰ ইজনে সিজনে প্ৰতি কথা
কাটি দোষ পেলাব: যিবিলাক দুৰ্বল সিহঁতে
অহঙ্কাৰী-বিলাকক ক'ব, তোমালোক নথকা
হ'লে আমি নিশ্চয় বিশ্বাসী হ'লোঁহৈতেন।

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا
بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْجُودُونَ
عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْجَعُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ يَقُولُ
يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضِعُّوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا وَلَا أَنْتُمْ
لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٢٢﴾

৩৩) যিবিলাক অহঙ্কাৰী সিহঁতে দুৰ্বলবিলাকক
ক'ব, তোমালোকৰ ওচৰলৈ পথপ্ৰদৰ্শন অহাৰ
পাছত, তাৰ পৰা আমি তোমালোকক প্ৰতিৰোধ
কৰিছিলোঁ নে? নহয়, তাৰ বাবে তোমালোক
নিজেই দোষী।

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضِعُّوا أَنْ حُنْ
صَدَدْتُمْ عَنِ الْهُدَى بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ
مُجْرِمِينَ ﴿٢٣﴾

৩৪) আৰু যিবিলাক দুৰ্বল সিহঁতে অহঙ্কাৰী
বিলাককহে (দোষ দি) ক'ব, তোমালোকে যে
আমাক আল্লাত অবিশ্বাস কৰিবলৈ, আৰু তেওঁৰ
সমানে অইনবিলাক উপাস্য পাতিবলৈ উদগনি
দিছিল, ই বৰং তোমালোকে ৰাতিয়ে দিনে কৰা
কুমন্ত্ৰণাৰ ফল। আৰু সিহঁতে শাস্তি উপনীত হোৱা

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضِعُّوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكَرُوا
الْبَيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ
لَهُ أَنْدَادًا وَأَسْرُوا التَّدَامَةَ لَنَا وَالْعَذَابُ وَ

দেখি নিজৰ অন্তৰতে সন্তাপ অনুভৱ কৰিব; আৰু যিবিলাকে অবিশ্বাস কৰিছিল সিহঁতৰ কণ্ঠসমূহত আমি বাস্কোন দিম শিকলিবোৰৰ; সিহঁতে যি কাৰ্য্য কৰিছিল তাৰ বাবে যি উচিত প্ৰতিফল তাৰ বাহিৰে আন কি দিয়া হ'ব?

جَعَلْنَا الْأَغْلَلَ فِي آعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَهْلَ يُجُوزَ
إِلَّا مَا كَانُوا يَمْسُكُونَ ﴿٣٥﴾

৩৫) বাস্তৱতে আমি কোনো এখন নগৰতে এনে সতৰ্ক কৰোঁতা উত্থাপন কৰা নাই যাৰ বিষয়ে সুখ-শান্তিত থকা অধিবাসীবিলাকে এনে কথা কোৱা নাছিল, যি প্ৰত্যাদেশ তোমালোকক প্ৰেৰণ কৰা হৈছে তাত আমি নিশ্চয় বিশ্বাস নকৰোঁ।

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا
إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٥﴾

৩৬) আৰু সিহঁতে কয়, আমাৰ ধন-সম্পত্তি আৰু সন্তান-সন্ততি বহুগুণে অধিক, আৰু আমাক কেতিয়াও শাস্তি দিয়া নহ'ব।

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٦﴾

৩৭) তুমি কোৱা, মোৰ প্ৰভুৱে যাৰে ইচ্ছা তাৰ নিমিত্তে জীৱিকা প্ৰশস্ত কৰে, আৰু (প্ৰয়োজন মতে) সঙ্কীৰ্ণ কৰে; কিন্তু মানৱজাতিৰ সৰহ ভাগৰেই জ্ঞান নাই।

قُلْ إِن رَّبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِن
بِغِ أَكْثَرِ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

৩৮) আৰু তোমালোকৰ ধন-সম্পত্তি আৰু তোমালোকৰ সন্তান-সন্ততি এনে বস্তু নহয় যে আমাৰ সন্নিধান লভিবলৈ তোমালোকক আমাৰ ওচৰলৈ লৈ আহে,—সেইসকলক এৰি যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে আৰু সজ কাম কৰিছে। গতিকে নিজ সংকাৰ্য্যৰ বাবে সেইসকলৰ নিমিত্তে থাকিব অধিকতৰ প্ৰতিদান, আৰু সেইসকলে নিৰাপদে বাস কৰিব ওখ বাসস্থানসমূহত।

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّذِي نَقَرْتُمْ بِكُمْ عِنْدَنَا
زُلْفَىٰ إِلَّا مَن أَمَّنْ وَعَبَدَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ
جَزَاءٌ الضَّعِيفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ آمِنُونَ ﴿٣٨﴾

৩৯) আৰু যিবিলাকে আমাৰ নিদৰ্শনসমূহ ব্যৰ্থ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে সিহঁতক (আমাৰ) শাস্তিৰ সম্প্ৰসূৰণ কৰা হ'ব।

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي
الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ﴿٣٩﴾

৪০) তুমি কোৱাঁ, নিশ্চয় মোৰ প্ৰভুৱে তেওঁৰ ভূতাবিলাকৰ মাজৰ যাৰে ইচ্ছা তাৰে নিমিত্তে জীৱিকা প্ৰশস্ত কৰে; আৰু তাৰে নিমিত্তে (প্ৰয়োজন মতে) সঙ্কীৰ্ণ কৰে; আৰু যদি তোমালোকে নিজ অৰ্জ্জনৰ কিছুভাগ (আল্লাৰ পথত) ব্যয় কৰা তেন্তে তেওঁ তাৰ সলনি তোমালোকক সমুচিত বিনিময় প্ৰদান কৰিব; বাস্তৱতে তেওঁ সৰ্ব্বশ্ৰেষ্ঠ জীৱিকা দান কৰোঁতা।

قُلْ إِنَّ رَبِّيَ بَسِطُ الرِّزْقِ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ
يَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَ
هُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٤٠﴾

৪১) আৰু এদিনা তোমালোকৰ সকলোকে তেওঁ একেলগ কৰিব; তেতিয়া তেওঁ ফিৰিশ্বাসকলক সুধিব, এইবোৰেই তোমালোকৰ পূজা কৰিছিল নে?

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَنِينًا ثَمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهؤلاءِ
إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٤١﴾

৪২) তেওঁলোকে উত্তৰ দিব, তুমি পৰম পৱিত্ৰ; তুমিয়ে আমাৰ ৰক্ষক, সিহঁত কেতিয়াও নহয়; সিহঁতে বৰং যিন্‌বিলাকৰহে পূজা কৰিছিল সিহঁতৰ বেছিভাগেই সেইবিলাকত বিশ্বাস কৰা নাছিল।

قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا
يَعْبُدُونَ الْجِنَّ ۗ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤٢﴾

৪৩) গতিকে আজি তোমালোকৰ ইজনে সিজনৰ উপকাৰ বা অপকাৰ সাধন কৰিবলৈ অক্ষম। আৰু যিবিলাকে অন্যায় কৰিছিল সিহঁতক কম, যি অগ্নিৰ শাস্তিক তোমালোকে মিছা বুলি ভাবিছিল তাৰেই (আজি) সোৱাদ লোৱাঁ।

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا
وَ نَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ
بِهَا تُكذَّبُونَ ﴿٤٣﴾

৪৪) আৰু যেতিয়া সিহঁতৰ আগত আমাৰ সুস্পষ্ট আয়তসমূহ পাঠ কৰা হয়, সিহঁতে কয়; এইজন (আমাৰে নিচিনা) মানুহ; তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে যাৰ পূজা কৰিছিল তাৰ পৰা তেওঁ তোমালোকক আঁতৰাই আনিবলৈ ইচ্ছা কৰে। তদুপৰি সিহঁতে কয়, এই কোৰ্-আনখন সাজি লোৱা এখন মিথ্যা কিতাপ ভিন্ন একো নহয়;

وَإِذَا تَنَزَّلَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ
يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَنْ مَا كَانُوا يَعْبُدُ آبَاءَكُمْ ۗ وَ
قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا فِكْ مَفْرَعَةٌ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

আৰু সত্য যেতিয়া সিহঁতৰ সম্মুখত উপনীত হয়, অবিশ্বাসীবিলাকে তাৰ বিষয়ে ইয়াকে কয়, ই প্ৰকাশ্য কুহক মাত্ৰ।

৪৫) আৰু (ইতিপূৰ্বে) আমি সিহঁতক পাঠ কৰিবলৈ কোনো ধৰ্মগ্ৰন্থ দান কৰা নাই, আৰু তোমাৰ পূৰ্বে সিহঁতৰ প্ৰতি কাকো সতৰ্ককাৰী-ৰূপেও প্ৰেৰণ কৰা নাই।

৪৬) আৰু সিহঁতৰ পূৰ্ববৰ্ত্তীবিলাকেও (সত্যৰ আহ্বান) অগ্ৰাহ্য কৰিছিল আৰু সিবিলাকক আমি যি দান কৰিছিলোঁ তাৰ দশম ভাগে সিহঁতে নিজে লাভ কৰা নাছিল। পিছত মোৰ প্ৰেৰিত বচুলসকলক মিছা বুলি অমান্য কৰিছিল; গতিকে চোৱাঁ, আমাৰ শাস্তি আছিল কেনে জঘন্য!

৪৭) (হে মহম্মদ,) তুমি কোৱাঁ, মই তোমালোকক মাত্ৰ এটা বিষয় উপদেশ দিওঁহক, তোমালোক আল্লাৰ কামৰ কাৰণে দুজন দুজনকৈ নাইবা এজন এজনকৈ অলৰ হৈ থিয় দিয়া, তাৰ পিছত চিন্তা কৰি চোৱাঁ; -তেতিয়া জানিব পাৰিবা) তোমালোকৰ এই সঙ্গীজনৰ (মহম্মদৰ) অকণ্ঠে উন্মত্ততা হ'ব নোৱাৰে; কঠোৰ শাস্তি অহাৰ আগতে তোমালোকৰ কাৰণে তেওঁ এজন সাৱধান কৰোঁতা মাথোন।

৪৮) (আৰু) তুমি কোৱাঁ, যদি মই তোমালোকৰ পৰা কোনো প্ৰতিদান বিচাৰিছোঁ সি তোমালোকৰেই মঙ্গলৰ কাৰণে, কিয়নো প্ৰতিদান দিয়াৰ গৰাকী হৈছে কেৱলমাত্ৰ আল্লা; বাস্তৱতে তেৱেঁই সকলো কাৰ্য্যৰ নিৰীক্ষণ কৰোঁতা।

৪৯) (আৰু) কোৱাঁ, নিশ্চয় মোৰ প্ৰভুৱে সত্য (পৃথিৱীলৈ) নমাই বিস্তাৰ কৰে; সকলো অদৃশ্য বিষয়ে তেৱেঁই শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞাত।

لَا حِجْرَ لَنَا جَاءَهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا نَعْرُ قُبَيْنٍ ﴿٤٥﴾

وَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٦﴾

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَّغُوا وَعْثَانَهُمْ ﴿٤٧﴾ مَا آتَيْنَهُمْ فَكَذَّبُوا رَسُولِيَّ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِيَّ ﴿٤٨﴾

قُلْ إِنَّمَا أَعْطَاكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْئِيًّ وَفِرَادَى ثُمَّ تَتَفَكَّرُونَ مَا بَصَاحِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٩﴾

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٠﴾

قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْدِفُ بِالْحَقِّ عَلَٰمُ الْغُيُوبِ ﴿٥١﴾

৫০) (আৰু) কোৱাঁ, সত্য সমাগত হ'ল; গতিকে অসত্য এতিয়া প্রতিষ্ঠিত হোৱা অসম্ভৱ, আৰু আগলৈয়ো প্রতিষ্ঠিত হ'ব নোৱাৰে।

فَلْجَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبَدِّلُ الْبَاطِلَ وَمَا يُبَدِّلُ ۝

৫১) (আৰু) কোৱাঁ, যদি মই বিপথে যাব ধৰোঁ তেন্তে মই বিপথে গৈ নিজৰে অনিষ্ট সাধন কৰিম; আৰু যদি মই সুপথ অৱলম্বন কৰোঁ ই মোৰ প্ৰভুৱে মোৰ প্ৰতি যি প্ৰত্যাদেশ কৰিছে তাৰেই ফলত; ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, তেওঁ শ্ৰেষ্ঠ শ্ৰোতা, আমাৰ ওচৰতেই বিৰাজমান।

قُلْ إِنْ صَلَّيْتَ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتَ ۖ فِيمَا يُؤْتِيهِ الْإِنِّي رَحِيمٌ إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ۝

৫২) আৰু সিহঁতক যেতিয়া আতঙ্কৰ অৱস্থাত পেলোৱা হ'ব তেতিয়া তুমি সিহঁতক দেখিবলৈ পোৱা হেঁতেন! সেই অৱস্থাত সিহঁতে পলাবৰ বাট নাথাকিব, আৰু অদূৰ ঠাইৰে পৰা সিহঁতক ধৰি অনা হ'ব।

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ قُرْعُوا فَلَانُفُوتَ وَأَخِذُوا مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ ۝

৫৩) আৰু সিহঁতে ক'ব, ভাল, এই কোৰ্-আনাত আমি বিশ্বাস স্থাপন কৰিলোঁ, (কিন্তু ইমান) দূৰৈৰ ঠাইৰ পৰা বিশ্বাসক ঢুকি পোৱা সিহঁতৰ পক্ষে কেনেকৈ সম্ভৱপৰ হ'ব পাৰে?

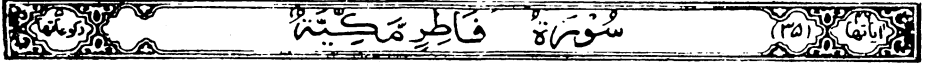
وَقَالُوا أَمَنَّا بِهِ ۖ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَادُ شُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ۝

৫৪) অথচ স্বৰূপতে ইতিপূৰ্বে এই কোৰ্-আনাত সিহঁত বিশ্বাস কৰা নাছিল, আৰু দূৰৈৰ ঠাইৰ পৰা নেদেখাকৈ নিজৰ নানা অনুমান সৃষ্টি কৰি দলিয়াইছিল।

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ۝

৫৫) আৰু, সিহঁতৰ আৰু সিহঁতে পোষণ কৰা অভিলাষ সমূহৰ মাজত অন্তৰায় স্থাপন কৰা হ'ব, যিদৰে পূৰ্বে সিহঁতৰ অনুৰূপ দলবোৰৰ কাৰণে সিহঁত এনে কৰা হৈছিল; ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই, এনে সংশয়ত পৰি আছে যি (শেহত) সিহঁতক বিনাশ কৰিব।

وَجِيءَ يَنبَهُمْ وَيَبِينُ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاءِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ قَرِيبٍ ۝

ছৰা ৩৫

AL- FATIR

আল-ফাতিৰ মক্কাত অৱতীৰ্ণ

১) পৰম কৰুণাময়, পৰম দানশীল আল্লাৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) সকলো প্ৰশংসাৰ গৰাকী সেই আল্লা যিজন আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ আদি স্ৰষ্টা, ফিৰিশ্বাসকলকো সৃজন কৰোঁতা, (তেওঁৰ) সংবাদ বহন কৰিবৰ কাৰণে,—দুখন আৰু তিনিখন আৰু চাৰিখনকৈ পাখি প্ৰদত্ত; তেওঁ সৃজন কাৰ্য্যত যি ইচ্ছা তাকেই বৃদ্ধি কৰে; নিশ্চয় আল্লা সকলো বস্তুৰ ওপৰত মহান ক্ষমতাশালী।

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِةِ رُسُلًا أُولَىٰ أَجْنَحَةٍ مِّثْلِ وَتِلْكَ وَرُبُعٌ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ②

৩) মানুহৰ নিমিত্তে আল্লাই যি কৰুণা মুকলি কৰে তাৰ প্ৰতিৰোধ কোনেও কৰিব নোৱাৰে, আৰু তেওঁ যি অনুগ্ৰহ আবদ্ধ কৰি ৰাখে ইয়াৰ পিছত তাকে মুকলি কৰোঁতাও কেও নাই: বাস্তৱতে তেৱেঁই সৰ্ব্বশক্তিমান, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী।

مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ③

৪) হে মানৱজাতি, তোমালোকৰ প্ৰতি আল্লাৰ অনুগ্ৰহ স্মৰণ কৰাঁ: আল্লাত ভিন্ন এনে কোনো সৃজন কৰোঁতা আছে নে, যিজনে আকাশ আৰু পৃথিৱীৰ পৰা তোমালোকক জীৱিকা দান কৰিব পাৰে; তেওঁ বিনে আন কোনো উপাস্য নাই: তেস্তে তোমালোকক কোন ভুল বাটে ঘূৰাই নিয়া হৈছে!

يَأْتِيهَا النَّاسُ أذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ۗ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَزُودُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ فَآَنَىٰ تَوَكُّونَ ④

৫) আৰু (হে মহম্মদ,) যদি সিহঁতে তোমাক মিথ্যাবাদী ভাবি অমান্য কৰিছে, স্বৰূপতে তোমাৰ পূৰ্বে আন আন ৰচুলসকলকো মিথ্যাবাদী বুলি গণ্য কৰা হৈছিল: বাস্তৱিকতে আল্লাৰ কাষলৈকে সকলো বিষয়ৰ প্ৰত্যাহৰ্ত্তন।

وَإِنْ يَكْفُرْ بِكَ فَكُفِّ بِكَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ ۗ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ⑤

৬) হে মানৱজাতি, আল্লাৰ অস্বীকাৰ নিশ্চয় সঁচা; গতিকে (সৱধান!) পাৰ্থিৱ জীৱনৰ (শোভাই) যেন তোমালোকক প্ৰতাৰণা নকৰে, আৰু ঘাই প্ৰবঞ্চকজনে যেন তোমালোকক আল্লাৰ বিষয়ে প্ৰবঞ্চনা নিদিয়ৈ।

৭) কোনো সন্দেহ নাই, স্বয়ংতান তোমালোকৰ কাৰণে এজন (ডাঙৰ) শত্ৰু; গতিকে তোমালোকে তাক শত্ৰু বুলিয়ে গণ্য কৰিবা; সি কেৱল নিজৰ অনুচৰবৰ্গকহে আহ্বান কৰে; তাৰ ফলত সিহঁত জ্বলন্ত অগ্নিৰ অধিবাসীবিলাকৰ সঙ্গী হয়।

৮) যিবিলাক বিশ্বাস কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিছে সিহঁতৰ নিমিত্তে থাকিব কঠোৰ শাস্তি; কিন্তু যিসকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে আৰু সৎকাৰ্য্য কৰিছে সেইসকলে লাভ কৰিব (আল্লাৰ) মাৰ্জ্জনা, আৰু মহান প্ৰতিদান।

৯) কি! যাৰ নিমিত্তে তাৰ কু-কাৰ্য্য শোভনীয় কৰা হৈছে (সি সেইজনৰ সমান হ'ব পাৰে নে যিজনে সৎ কাৰ্য্য কৰে?) বাস্তৱিকতে আল্লাই যাকে ইচ্ছা তাকে ভ্ৰান্তিত পৰিবলৈ দিয়ে, আৰু যাকে ইচ্ছা তাকে পথ প্ৰদৰ্শন কৰে; গতিকে তোমাৰ আত্মাই যেন সিহঁতৰ বাবে শোক কৰি নিজকে বিনাশ নকৰে, সিহঁতে যি কু-কাৰ্য্য কৰে আল্লাই নিশ্চয় ভালকৈ জানে।

১০) তেৱেই আল্লা যিজনে নানা দিশলৈ বতাহ বোৱায় আৰু সেই বতাহে মেঘক (বায়ুমণ্ডলত) উত্তোলন কৰে, পিছত সেই মেঘকে মৃত নগৰলৈ আমি গতিশীল কৰোঁ; পিছত তাৰে দ্বাৰা পৃথিৱীক তাৰ মৃত্যুৰ পাছত পুনৰ্জীৱিত কৰোঁ; (মানৱৰ) পুনৰুত্থানো ইয়াৰেই অনুৰূপ।

يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ^{ادفنه} وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ ①

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو
حُزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ①

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ①

أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ
يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبُ
نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ①

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثْبِتُ سُكَابًا فَسْفَنُهُ إِلَى
بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ
النُّشُورُ ①

১১) যেয়ে সন্মানৰ আকাঙ্ক্ষা কৰে (সি. যেন জানি
ৰাখে,) সমস্ত সন্মানৰ গৰাকী আত্মা; তেওঁৰ
ফালে আৰোহণ কৰে পৱিত্ৰ বাক্যসমূহ, আৰু
সৎকাৰ্য্য; তাকো তেওঁ আৰু উন্নত কৰে; আৰু
যিবিলাকে কু-কাৰ্য্যসমূহ লৈ অভিসন্ধি কৰে
সিহঁতে ভোগ কেৰিব কঠোৰ শাস্তি, আৰু সিহঁতে
কৰা অভিসন্ধি সমূলি নিষ্ফল হ'ব।

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ
يُصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ
وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُبْذَرُ ۝

১২) আৰু আত্মাই তোমালোকক সৃষ্টি কৰিছে
মাটিৰে, আকৌ বীৰ্য্যৰ পৰা, তাৰ পিছত তেওঁ
তোমালোকক (পুৰুষ আৰু নাৰীৰূপে) যোৰা
যোৰা কৰিলে, তিবোতাই যি গৰ্ভত ধাৰণ কৰে
আৰু সন্তান প্ৰসৱ কৰে সি আত্মাৰ জ্ঞানৰ অধীন, ;
আৰু কোনো বয়সীয়া মানুগৰ আয়ু বৃদ্ধি কৰা
নহয়, আৰু তাৰ আয়ু হ্রাসো কৰা নহয়, (আত্মাই)
যি লিপিবদ্ধ কৰি থৈছে তাৰ বাহিৰে; অৱশ্যে এনে
কৰা আত্মাৰ পক্ষে অতি সহজ।

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نَظْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ
أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ
وَمَا يُعْمَرُ مِنْ مُعْتَمِرٍ وَلَا يُفْنَصُ مِنْ عُمَرٍ إِلَّا
فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝

১৩) আৰু এনে দুখন সাগৰ সেমান হ'ব
নোৱাৰো, ইখনৰ পানী মিঠা সুমধুৰ, পিবলৈ
সুস্বাদু; আৰু সিখনৰ পানী লোণা, তিতা; আৰু
প্ৰতিখন সাগৰৰ পৰা (মাছ মাৰি) তেজম মণ্ডহ
খোৱা; আৰু পিন্ধিবৰ কাৰণে অলঙ্কাৰত খটাবলৈ
(মণি-মুকুতা) উলিয়াই আনা; আৰু তোমালোকে
সাগৰৰ মাজত পানী ফালি জাহাজ চলি থকা
দেখিবলৈ পোৱা; তাৰ দ্বাৰা তোমালোকে আত্মাৰ
কিছুভাগ কৃপা বিচাৰা, আৰু সম্ভৱতঃ তেওঁৰ
শলাগ লোৱা।

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُورَاتٌ سَائِغٌ
شْرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلِّ تَاكُلُونَ
لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَ
تَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَازِرَ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝

১৪) আৰু তেৱেঁই নিশাক দিনৰ ওচৰলৈ
আনে, আৰু দিনক ৰাতিৰ ওচৰ চপায়; আৰু
তেৱেঁই ৰেলি আৰু জোনক (নিজ বিধানৰ)
অধীন কৰে; প্ৰত্যেকে নিয়মিত সময় ধৰি

يُولِجُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ

আৱৰ্তন কৰে; সেইজনেই তোমালোকৰ আল্লা, তোমালোকৰ প্ৰভু; ৰাজত্বৰ আধিপত্য তেওঁৰেই। বাস্তৱতে তেওঁত ভিন্ন যিবিলাকক তোমালোকে আহ্বান কৰা সিহঁতৰ ক্ষুদ্ৰ খেজুৰগুটিৰ সমানো ক্ষমতা নাই।

১৫) যদি সিহঁতক তোমালোকে আহ্বান কৰা সিহঁতে তোমালোকৰ আহ্বান শুনি নাপায়, আৰু যদি শুনিও পায়, সিহঁত তোমালোকৰ (আহ্বানৰ) প্ৰত্যুত্তৰ দিবলৈ অক্ষম; আৰু তোমালোকে যে (আল্লাৰ) অংশী পাতিছা পুনৰুত্থানৰ দিনা সিহঁতে তাক অস্বীকাৰ কৰিব। বাস্তৱতে সৰ্ব্বজ্ঞাতা আল্লাৰ দৰে কোনেও তোমাক এনে বিষয় অৱগত কৰিব নোৱাৰে।

১৬) হে মানৱজাতি, আল্লাৰ কাষত তোমালোক (সৰ্ববাদ) অভাৱগ্ৰস্ত, কিন্তু আল্লা, তেওঁ অভাৱহীন, প্ৰশংসনীয়।

১৭) তেওঁ ইচ্ছা কৰিলে তোমালোকক বিলুপ্ত কৰিব পাৰে আৰু তোমালোকৰ ঠাইত এটা নতুন জাতিক সৃষ্টি কৰি প্ৰতিষ্ঠিত কৰিব পাৰে।

১৮) আৰু এনে কাৰ্য্য আল্লাৰ পক্ষে কঠিন নহয়।

১৯) আৰু এজন ভাৰ বহনকৰোঁতাই আন এজনৰ ভাৰ বহন কৰিবলৈ অপাৰগ; আৰু যদি এজন ভাৰাক্ৰান্ত মানুহে আন এজনক মাত দিয়ে যাতে সি তাৰ বোজা পাতল কৰে, সেই বোজাৰ অলপ খিনিও বহন কৰা নহ'ব, যদিও সেইজন সম্পৰ্কত তাৰ আপোন হয়। (হে মহম্মদ,) যিসকলে নিজ প্ৰভুক নেদেখাকৈ

سَمِعِي ذِكْرَ اللَّهِ رَبِّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٥﴾

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْعَوْا دَعَاءَكُمْ وَلَا وَسِعُوا مَا
اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكِكُمْ
لَا يُبَيِّنُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٦﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ
الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٧﴾

إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٨﴾

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٩﴾

وَلَا تَرِدُّ زَائِدَةٌ وَزُرَّ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ
إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَا كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَ

ভয় কৰে আৰু নমাজ অনুষ্ঠিত কৰে সেই-
সকলকহে তুমি সতৰ্ক কৰিব পাৰা। বাস্তৱতে
যিজনে নিজকে পৱিত্ৰ কৰে, সেইজনে পৱিত্ৰ
কৰে নিজ আত্মাৰ মঙ্গলৰ কাৰণে হে, আৰু
আল্লাৰ ফালেই সকলো উভতি যাব।

اقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّى فَإِنَّمَا يَتَزَكَّى لِنَفْسِهِ ۗ
وَالَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٩﴾

২০) আৰু যি অন্ধ আৰু যি দৃষ্টিশালী দুয়ো
সমান হ'ব নোৱাৰে;

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾

২১) নাইবা গভীৰ আঁন্ধাৰ আৰু পোহৰ;

وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢١﴾

২২) নাইবা (শীতল) ছাঁ আৰু প্ৰথৰ ৰ'দ;

وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ﴿٢٢﴾

২৩) আৰু যিবিলাক জীৱিত আৰু যিবিলাক
মৃত সমতুল্য হ'ব নোৱাৰে। আৰু আল্লাই যাকে
ইচ্ছা তাকে (উপদেশ) শুনিবলৈ দিয়ে; কিন্তু
যিবিলাক কবৰসমূহত পৰি আছে সিহঁতক তুমি
(উপদেশ) শুনাব নোৱাৰা।

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ
مَنْ يَشَاءُ ۗ وَمَا أَنْتَ بِسَمِيعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ ﴿٢٣﴾

২৪) (হে মহম্মদ,) তুমি মানৱক সাৱধান
কৰোঁতা এজন মাথোন।

إِنَّ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾

২৫) নিশ্চয় আমি তোমাক আনন্দ-বাৰ্তা বহন
কৰোঁতা আৰু সতৰ্ক কৰোঁতাৰূপে সতাবে সৈতে
প্ৰেৰণ কৰিছোঁ; বাস্তৱতে এনে এটি সম্প্ৰদায় নাই
যাৰ মাজত সতৰ্ককাৰী এজনৰ আবিৰ্ভাৱ হোৱা
নাই।

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ
إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٥﴾

২৬) আৰু সিহঁতে যদি তোমাক মিথ্যাবাদী ভাবি
অমান্য কৰে, তেন্তে (জানিবা) স্বৰূপতে সিহঁতৰ
পূৰ্ববৰ্ত্তীবিলাকেও (ৰচুলসকলক) মিথ্যাবাদী
বুলি গণ্য কৰিছিল, (অথচ) সিহঁতৰ ওচৰলৈ
ৰচুলসকল আহিছিল প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণসমূহ আৰু
ধৰ্ম্মলিপিসমূহ আৰু জ্যোতিৰ্ম্ময় গ্ৰন্থৰ সৈতে।

وَإِن يَكْفُرُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ
الْمُنِيرِ ﴿٢٦﴾

২৭) এনে অৱস্থাতো যিবিলাকে বিশ্বাস কৰা নাছিল সিহঁতক আমি অপৰাধীৰূপে ধৰিছিলোঁ ; গতিকে (চোৱাঁ) সিহঁতৰ প্ৰতি আমাৰ শাস্তি পৰিল কেনে জঘন্য !

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِٔ ۝

২৮) তুমি লক্ষ্য কৰা নাই নে, আল্লাই আকাশৰ পৰা বৰষুণ নমায়? পিছত তাৰ দ্বাৰা আমি উৎপাদন কৰোঁ ফলাদি যাৰ বৰণ বিভিন্ন, আৰু পৰ্ব্বতসমূহৰ আঁচবোৰ নানা বৰণৰ, বগা, ৰঙা আৰু গভীৰ ক'লা ।

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيَضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَعَرَايِبٌ سُوْدٌ ۝

২৯) আৰু (আমি সৃষ্টি কৰিছোঁ) মানৱক আৰু জীৱ-জন্তুক আৰু ঘৰচীয়া জন্তুবিলাকক, সেই-দৰেই নানা ধৰণৰ। আল্লাৰ দাসবিলাকৰ মাজৰ কেৱল সেইসকলেই তেওঁক ভয় কৰি থাকে যি-সকল জ্ঞানবান; নিশ্চয় আল্লা শক্তিসম্পন্ন, পৰম মাজ্জনাশীল ।

وَمِنَ النَّاسِ وَالذَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ۝

৩০) যিসকলে আল্লাৰ গ্ৰন্থ (কোৰ্-আন) অধ্যয়ন কৰে, আৰু নমাজ প্ৰতিষ্ঠিত ৰাখে, আৰু যি সম্বল আমি তেওঁলোকক দান কৰিছোঁ তাৰে পৰা (সৎকাৰ্য্যত) ব্যয় কৰে, গোপনে আৰু প্ৰকাশ্যে, সেইসকলে নিশ্চয় এনে বেপাৰৰ কামনা কৰে যি কেতিয়াও নিষ্ফল নহয় ।

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُورَ ۝

৩১) যাতে তেওঁলোকক আল্লাই পূৰ্ণমাত্ৰাই প্ৰচুৰ প্ৰতিদান দিয়ে; আৰু তেওঁলোকৰ কাৰণে নিজ কৃপাৰ অংশ বৃদ্ধি কৰে; নিশ্চয় তেওঁ পৰম মাজ্জনাকাৰী, শ্ৰেষ্ঠ গুণগ্ৰাহী ।

لِيُوَفِّيَهُمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ۝

৩২) আৰু হে মহম্মদ, তোমাৰ প্ৰতি আমি যি ধৰ্মগ্ৰন্থ প্ৰত্যাদেশ কৰিছোঁ সি সত্য; ইয়াৰ পূৰ্বৰ অহা প্ৰত্যাদেশসমূহৰ সমৰ্থনকাৰীৰূপে। ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই নিজ দাসবিলাকৰ বিষয়ে আল্লা সৰ্ব্বজ্ঞ, দৃষ্টিশালী ।

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ۝

৩৩) পিছত আমাৰ সেৱকসকলৰ মাজৰ পৰা যিসকলক আমি বাচি লৈছিলোঁ সেইসকলক পাতিছিলোঁ সেই ধৰ্মগ্ৰন্থৰ উত্তৰাধিকাৰী; ফলত সেইসকলৰ অন্তৰ্গত এনেজন আছে যি নিজ আত্মাক দমন কৰাত কঠোৰ, আৰু তেওঁলোকৰ মাজত মধ্যপন্থীও আছে, আৰু তেওঁলোকৰ অন্তৰ্গত এনেজনো আছে যিজন আল্লাৰ আদেশ অনুযায়ী সৎকাৰ্য্য সম্পন্ন কৰাত অগ্ৰগামী। সেয়ে হৈছে (আল্লাৰ) মহান কৃপা।

৩৪) চিৰকলীয়া স্বৰ্গৰ উদ্যানসমূহ যাৰ ভিতৰত (অৱস্থান কৰিবলৈ) তেওঁলোক প্ৰৱেশ কৰিব; তাত তেওঁলোকক সোণৰ আৰু মুকুতাৰ খাৰুবোৰ পিন্ধিবলৈ দিয়া হ'ব, আৰু তাত তেওঁলোকৰ পৰিধান হ'ব বেচমৰ।

৩৫) আৰু তেওঁলোকে (উলাহ মনেৰে) ক'ব, সকলো প্ৰশংসা সেই আল্লাৰ যোগ্য যিজনে আমাৰ পৰা শোক দূৰীভূত কৰিছে; ইয়াত অকণো সন্দেহ নাই, আমাৰ প্ৰভু পৰম মাজ্জনাশালী, শ্ৰেষ্ঠ গুণগ্ৰাহী।

৩৬) তেৱেঁই আপোন কৃপাৰে আমাক (থাকিবলৈ) এনে আলয় দিছে যি চিৰস্থায়ী; এই ঠাইত আমাক ক্লেশ-কষ্টই স্পৰ্শ নকৰে, আৰু ইয়াত আমাক শ্ৰান্তিয়েও ঢুকি নাপায়।

৩৭) কিন্তু যিবিলাকে অবিশ্বাস কৰিছে সিহঁতৰ কাৰণে থাকিব নৰকৰ অগ্নি; সিহঁতৰ নিমিত্তে (আল্লাৰ) এনে মীমাংসা নহয় যাৰ ফলত (সেই অৱস্থাত) সিহঁতৰ মৃত্যু স্ৰটে, আৰু তাৰ শাস্তি সিহঁতৰ পৰা লাঘৱ কৰাও নহ'ব; এইদৰেই আমি প্ৰতিফল দিওঁ এনে মানুহক যি আমাৰ নিতান্ত অশলাগী।

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا
فِيهِمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ
سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ يُأْتِنُ اللَّهُ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ
الْكَبِيرُ ﴿٣٣﴾

بَحْتٌ عَدِنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ
مِنْ ذَهَبٍ وَ لَوْلُؤَاءَ وَ لِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٤﴾

وَ قَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي آذَى عَنَّا الْحَزَنَ إِنَّ
رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٥﴾

الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَسْتَأْذِنُ
فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَسْتَأْذِنُ فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٣٦﴾

وَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ
فِيمَوْتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ
نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ﴿٣٧﴾

৩৮) আৰু নৰকত সিহঁতে আৰ্জনাৎ কৰিব এইদৰে, হে আমাৰ প্ৰভু (ইয়াৰ পৰা) আমাক উলিয়াই নিয়া, আমি (পাৰ্থিৱ জীৱনত) যি কাৰ্য্য কৰিছিলোঁ তাৰে বিপৰীত কাৰ্য্য কৰিবলৈ এতিয়া আমি সাজু; (আল্লাই ক'ব,) কি! আমি তোমালোকক যথেষ্ট আয়ু দিয়া নাছিলোঁনে যাতে তাৰে মাজত যাৰ উপদেশ গ্ৰহণ কৰিবৰ ইচ্ছা সি উপদেশ গ্ৰহণ কৰিবৰ সুযোগ পাইছিল; তদুপৰি তোমালোকৰ ওচৰলৈ সায়ধান কৰোঁতা (নবীও) আহিছিল; গতিকে এতিয়া (শান্তিৰ) সোৱাদ লোৱা, কিয়নো অন্যান্যকাৰীবিলাকৰ কাৰণে (আজি) কোনো সহায় কৰোঁতা নাই।

وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا
غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ
فِيهِ مَنْ تَذَكَّرُ وَجَاءَكُمُ التَّذْوِيرُ فَاذْكُرُوا مَا
كُنْتُمْ لِلظَّالِمِينَ مِنَ نَّاصِرِينَ ﴿٣٨﴾

৩৯) আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীৰ নিগূঢ়
ৰহস্যসমূহ নিশ্চয় আল্লাই জানে, আৰু
অন্তৰসমূহত নিহিত থকা সকলো বিষয়ে তেওঁ
নিশ্চয় পৰিজ্ঞাত।

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٩﴾

৪০) তেৱেই পৃথিৱীত তোমালোকক উত্তৰা-
ধিকাৰীৰূপে প্ৰতিষ্ঠিত কৰিছে; গতিকে যেষ্ট
অস্বীকাৰ কৰে, অস্বীকাৰ কৰাৰ দায় তাৰেই
ওপৰত; আৰু অবিশ্বাসীবিলাকৰ অবিশ্বাসে
সিহঁতৰ প্ৰভুৰ আগত তেওঁৰ অসন্তুষ্টি বৃদ্ধি কৰে
মাথোন; আৰু অবিশ্বাসীবিলাকৰ অবিশ্বাসে
কেৱল সিহঁতৰ ক্ষতিৰ পৰিমাণ হে বৃদ্ধি কৰে।

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلْقًا فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ
فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا
خَسَارًا ﴿٤٠﴾

৪১) (সিহঁতক) তুমি সোধা, আল্লাক এৰি
তোমালোকে তেওঁৰ যি অংশবিলাকক আহ্বান
কৰা সেইবিলাকৰ সন্মুখে ভাবি চাইছা নে? সিহঁতে
যদি পৃথিৱীৰ কোনো এভাগ সৃষ্টি কৰিছে, মোক
তাকে দেখিবলৈ দিয়া; নাইবা আকাশমণ্ডলীৰ
(সৃজন কাৰ্য্যত) সিহঁতৰ কোনো অংশ আছে যদি
(মোক জানিবলৈ দিয়া); অথবা সিহঁতক আমি
এনেখন গ্ৰন্থ দান কৰিছোঁ নে যাৰ প্ৰতিটো প্ৰত্যক্ষ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ كُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ
فِي السَّمَوَاتِ أَمْ أُنزِلَتْهُمْ كُتُبًا فَمَنْ عَلَيَّ بَيِّنَاتٌ مِنْهُ

প্ৰমাণৰ ওপৰত সিহঁতৰ স্থিতি? নহয়, অন্যায়-কাৰীবিলাকে পৰস্পৰ যি অঙ্গীকাৰ কৰিছে সি ছলনা মাথোন।

৪২) বাস্তৱিকতে আকাশমণ্ডলী আৰু পৃথিৱীক আল্লাই ধাৰণ কৰি ৰাখে, সেইবোৰ যেন (নিজ ঠাইৰ পৰা) স্থলিত নহয়; কিন্তু যদি (কেনেকৈ) স্থলিত হয়, তেন্তে তেওঁত ভিন্ন কোনো এজনেও উভয়কে ধাৰণ কৰি ৰাখিব নোৱাৰে; যথার্থতে তেওঁ শ্ৰেষ্ঠ সহিষ্ণু, পৰম মাৰ্জ্জনাশালী।

৪৩) আৰু সিহঁতে আল্লাৰ নাম লৈ অতি টান শপত খাইছিল, যদি সিহঁতৰ ওচৰলৈ সতৰ্ক কৰোঁতা আহে, অকণো সন্দেহ নাই আন আন সম্প্ৰদায়ৰ কোনো এটাৰ তুলনাত সিহঁত বেছিকৈ সুপথগামী হ'ব; কিন্তু যোঁতীয়া সিহঁতৰ ওচৰলৈ সতৰ্ক কৰোঁতা (সঁচাকৈয়ে) আহিল, সিহঁতৰ কেৱল অসন্তোষহে বৃদ্ধি পালে,

৪৪) পৃথিৱীত গৰ্ব কৰি ফুৰা আৰু কু-অভিসন্ধিৰ কাৰণে, কিয়নো কু-অভিসন্ধিয়ে তাৰ সূচনা কৰোঁতাবিলাকৰ বাহিৰে অইন কাকো বেৰি নধৰে। তেন্তে সিহঁতে কেৱল পূৰ্ববৰ্ত্তী জাতিবিলাকৰ সৈতে আল্লাৰ যি নিয়ম প্ৰচলিত আছিল তাৰে অপেক্ষা কৰি আছে নে? সেই দেখি (জানি ৰাখা) তুমি আল্লাৰ নিয়মৰ পৰিবৰ্ত্তন কেতিয়াও দেখিবলৈ নোপোৱা; সেইদৰে তুমি কেতিয়াও দেখিবলৈ নোপোৱা যে আল্লাৰ নিৰ্দিষ্ট নিয়মক আওচলীয়া কৰা হৈছে।

৪৫) সিহঁতে পৃথিৱীত পৰিভ্ৰমণ কৰি লক্ষ্য কৰা নাই নে, সিহঁতৰ পূৰ্ববৰ্ত্তীবিলাকৰ পৰিণাম কেনে হৈছিল? অথচ সিহঁতৰ ইহঁততকৈ প্ৰকৃততে

بَلْ إِنْ يُّعِدُّ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٥١﴾

إِنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْ تَرُودَاهُ وَ
لَيْنَ زَالَتِ السَّمَاءُ أَنْ أَسْأَلَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّهُ
كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٥٢﴾

وَاقْسُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْسَانِهِمْ لِيَنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
لِيَكُونُوا أَهْدَى مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ
نَذِيرٌ مَّا رَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٥٣﴾

إِسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ
الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ
الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَكَنَّ تَجِدَ
لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿٥٤﴾

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا

অধিকতৰ শক্তি আছিল। বাস্তৱতে আকাশ-মণ্ডলীত নাইবা পৃথিৱীত এনে বস্তু নাই যি আল্লাৰ ইচ্ছাৰ প্ৰতিবন্ধক হ'ব পাৰে; আল্লা নিশ্চয়কৈ সৰ্ব্বজ্ঞাতা, সৰ্ব্বশক্তিমান।

৪৬) আৰু সিহঁতে যি অৰ্জ্জন কৰিছে তাৰ বাবে মানৱজাতিক আল্লাই (অপৰাধীৰূপে) ধৰা হলে পৃথিৱীৰ উপৰিভাগত কোনো প্ৰাণীকেই জীৱিত নাৰাখিলেহেঁতেন; কিন্তু তেওঁ এটা নিৰূপিত সময় পৰ্য্যন্ত অৱসৰ দিছে; কালক্ৰমে যেতিয়া সেই নিৰূপিত সময় পাবহি তেতিয়া নিশ্চয় আল্লাই নিজ দাসবিলাকৰ প্ৰতি দৃষ্টিপাত কৰিব।

كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٣٥﴾

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرٍهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّىٰ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ﴿٣٦﴾

চুৰা ৩৬

YASIN

ইয়াছিন (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্রসন্ন, পৰম কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) ইয়াছিন (উৎকৃষ্ট পথ-প্রদৰ্শক)
- ৩) জ্ঞানেৰে ভৰপূৰ কোৰ্-আনক সাক্ষী মানি,
- ৪) তুমি সঁচাকৈয়ে পয়গম্বৰ সকলৰ ভিতৰৰ এজন,
- ৫) সৎ পথগামী।
- ৬) এয়া হ'ল সৰ্বশক্তিমান আৰু পৰম দয়ালু জনাৰ পৰা অহা বাণী,
- ৭) যাতে তুমি সতৰ্ক কৰি দিব পাৰা এটা জ্যোতিৰ্গ, যাৰ পূৰ্বপুৰুষক সতৰ্ক কৰা হোৱা নাছিল যাৰ ফলত তেওঁলোক অজ্ঞ হৈ আছে।
- ৮) নিশ্চয়েই, আমাৰ উজ্জ্বল সত্যতা সিহঁতৰ প্ৰায়বোৰৰ ক্ষেত্ৰতে প্ৰমাণিত হৈছে, কিয়নো সিহঁতে বিশ্বাস কৰা নাই।
- ৯) আমি সিহঁতৰ ডিঙিত খুঁতৰিলৈকে লাগি থকা গলবন্ধা পিন্ধাই দিছোঁ যাতে সিহঁতৰ মূৰ দাং খাই থাকে।
- ১০) আমি সিহঁতৰ সন্মুখত আৰু পাছত হেঙাৰ লগাই দিছোঁ, আৰু সিহঁতক ঢাকি পেলাইছোঁ, যাতে সিহঁতে দেখিব নোৱৰা হয়।
- ১১) তুমি সিহঁতক সতৰ্ক কৰিলেও বা নকৰিলেও একেই কথা; সিহঁতে কেতিয়াও বিশ্বাস নকৰে।
- ১২) তুমি মাথোন সেইজনকে সতৰ্ক কৰিব পাৰিবা যি আমাৰ এই স্মৰণ কৰালৈ জাক্ৰেপ কৰে আৰু আল্লাহক গোপনে ভয় কৰে। গতিকে সেইজনক ক্ষমা আৰু এক মহৎ পুৰস্কাৰৰ সুসংবাদ দিয়াইক।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يٰسِ ②

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ③

إِنَّا كُنَّا لَمُرْسَلِينَ ④

عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ⑤

تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ⑥

لِيُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤَهُمْ فَهُمْ غٰفِلُونَ ⑦

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑧

إِنَّا جَعَلْنَا فِيْ أَعْنَاقِهِمْ أَغْلًا فَبَيَّ إِلَى الْأَذْقَانِ ⑨

فَهُمْ مَّقْمَحُونَ ⑩

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ ⑪

سَدًّا فَأَعْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ⑫

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑬

يُؤْمِنُونَ ⑭

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اشْتَبَعِ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ ⑮

فَبَشِّرْهُ بِعَفْوَةٍ وَاجْرُورٍ ⑯

১৩) নিশ্চয়েই, মাত্ৰ আমিহে মৃতক জীৱন দান কৰা আৰু আমি তেওঁলোকে আগতে পঠিয়াই দিয়া আৰু পাছত থৈ অহা সকলো কাৰ্য্য-কলাপৰ বৰ্ণনা লিখি থওঁ ; আৰু আমি সকলো কথা এখন পৰিষ্কাৰ কিতাপত লিখি থৈছোঁ।

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ
وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿١٣﴾

১৪) আৰু তেওঁলোকক কোৱা সেই নগৰখনৰ বাসিন্দা সকলৰ ওচৰলৈ পয়গম্বৰ সকল আহোঁতে হোৱা ঘটনাৰ গল্পটো।

وَاصْرِبْ لَهُم مِّثْلًا مِّثْلًا الْقُرْيَةَ إِذْ جَاءَهَا
الْمُرْسَلُونَ ﴿١٤﴾

১৫) আৰু আমি যেতিয়া তেওঁলোকলৈ দুজন পয়গম্বৰ পঠিয়াই দিলোঁ তেওঁলোকে দুয়োকে প্ৰত্যাখ্যান কৰিলে, তেতিয়া আমি সেই দুয়ো পয়গম্বৰক তৃতীয় এজনৰে শক্তিশালী কৰি পঠালোঁ ; আৰু তেওঁলোকে ক'লে, 'প্ৰকৃততে, আমাক পয়গম্বৰ ৰূপে পঠিওৱা হৈছে।'

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ
فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ ﴿١٥﴾

১৬) তেওঁলোকে সমিধান দিলে, 'তোমালোক আমাৰ দৰে মানুহ মাত্ৰ আৰু সুপ্ৰসন্ন আল্লাহে বাণী পঠিওৱা নাই। তোমালোকে মিছা কথা কৈছা।'

قَالُوا مَا آتَيْنَا آلَ بَشَرَ فَنَنْسَلُهُمْ لَوْ مَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ
مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٦﴾

১৭) পয়গম্বৰ কেইজনে ক'লে, 'আমাৰ প্ৰভুৱে জানে আমি বাস্তৱতে তোমালোকলৈ পঠিওৱা তেওঁৰ বাণী বাহক ;

قَالُوا رَبَّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٧﴾

১৮) 'আমাৰ কৰ্ত্তব্য হৈছে বাণীটো সৰল ভাৱে জ্ঞাপন কৰা।'

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿١٨﴾

১৯) অবিশ্বাসীসকলে ক'লে, 'নিশ্চয়েই, তোমালোকৰ দ্বাৰা আমাৰ দুৰ্ভাগ্য ঘটিব ; তোমালোক যদি বিৰত নোহোৱা, আমি নিশ্চয়েই, তোমালোকলৈ শিলগুটি মাৰিম আৰু আমাৰ হাতেৰে তোমালোকক কঠোৰ শাস্তি বিহিম।'

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ يَنْتَهُوا لَنَرْجِمَنَّكُمْ
وَلَنَسْتَنَسِكَنَّكُمْ فَتَنَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٩﴾

২০) পয়গম্বৰসকলে সমিধান দিলে, তোমা-লোকৰ দুৰ্ভাগ্য তোমালোকে নিজে কৰি লোৱা দুৰ্ভাগ্য। তোমালোকে এনে উক্তি আমাৰ সুপৰামৰ্শৰ উত্তৰত কৰিছা নেকি ? নহয়, তোমালোক এটা জাতি যি সকলো সীমা লঙ্ঘন কৰিছা।'

قَالُوا طَائِفُكُمْ مَعَكُمْ آيِنَ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ
مُّسْرِفُونَ ﴿٢٠﴾

২১) আৰু নগৰৰ সৰ্বাধিক দূৰবতী কোণৰ পৰা এজন মানুহ দৌৰি আহিল। তেওঁ ক'লে 'হে, মোৰ নগৰবাসী, পয়গম্বৰ সকলক অনুসৰণ কৰা,

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ
اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾

২২) 'যিসকলে সত্যৰ বাণী পাইছে আৰু তোমালোকৰ পৰা বানচ নিবিচাৰে তেওঁলোকক অনুসৰণ কৰাহঁক :

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْتَلْكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

২৩) 'যি জনাই মোক সৃষ্টি কৰিছে আৰু যাৰ ওচৰলৈ তোমালোকক ঘূৰাই অনা হ'ব, সেইজনাক মই কিয় উপাসনা নকৰিম ?

وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٣﴾

২৪) 'মই সেই প্ৰভুৰ বাহিৰে আন কিছুমানক প্ৰভু মানিম নেকি ? যদি সুপ্ৰসন্ন আল্লাহে মোক শাস্তি বিহিবলৈ মনস্থ কৰে, সেই সকলৰ হস্তক্ষেপে একো লাভ নিদিব বা তেওঁলোকে মোক বচাবও নোৱাৰিব।

أَتَأْخُذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِيدِ الْرَّحْمَنُ بِضُرٍّ
لَّا تُنْفَعُ عَيْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقَدُونَ ﴿٢٤﴾

২৫) 'তেনেস্থলত মই স্পষ্ট ভাৱে ভুল পথগামী হ'ম।

إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٥﴾

২৬) 'মই তোমালোকৰ প্ৰভুত বিশ্বাস কৰোঁ ; গতিকে মোৰ কথা শুনা।'

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ ﴿٢٦﴾

২৭) তেওঁক কেল্লা হৈছিল, 'তুমি বেহস্তত প্ৰৱেশ কৰা।' তেওঁ ক'লে, অহ, সেই কথা মোৰ লোক সকলে জনা হ'লে,

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ لَئِيتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

২৮) মৌক প্ৰভুৱে কিমান মৰমেৰে ক্ষমা প্ৰদান কৰিছে আৰু সন্মানিত সকলৰ শাৰীত অন্তৰ্ভুক্ত কৰিছে!

بِمَا غَفَر لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٨﴾

২৯) আৰু আমি তেওঁৰ পাছত তেওঁৰ অনুচৰ সকলৰ বিৰুদ্ধে আকাশৰ পৰা সৈন্যদল পঠিওৱা নাই আৰু এনে কোনো শাস্তি আমি নপঠিয়াওঁ।

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ
السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٩﴾

৩০) একেটা বিস্ফেলৰণেই মাত্ৰ হৈছিল আৰু তেওঁলোক সকলো উচ্ছন্ন হ'ল।

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خِيدُونَ ﴿٣٠﴾

৩১) মোৰ ভূত্যসকলৰ কাৰণে অতি আক্ষেপৰ কথা যে যেতিয়াই এজন, পয়গম্বৰ, তেওঁলোকলৈ

يُحْسِمُهُ عَلَى الْعِبَادَةِ مَا يَأْتِيهِمْ مِّن رَّسُولٍ إِلَّا

পঠিওৱা হয় সেই পয়গম্বৰক তেওঁলোকে বিদূষ
কৰে।

৩২) তেওঁলোকে নেদেখে নে আমি তেওঁলোকৰ
আগতে কত পুৰুষ ধ্বংস কৰিছোঁ আৰু যে সেই
বোৰ 'মানুহ কেতিয়াও আকৌ তেওঁলোকলৈ ঘূৰি
নাহে ?

৩৩) আৰু সেই সকলোকে একত্ৰিত কৰি আমাৰ
আগলৈ অনা হ'ব।

৩৪) আৰু পৃথিৱীৰ নিজীৱ ভূমিখণ্ড
তেওঁলোকৰ বাবে এটা চিহ্ন : আমি ইয়াক আকৌ
জীৱন দিওঁ আৰু তাৰ ফলত শস্য উৎপাদন হয়
আৰু সেই শস্য তেওঁলোকে খায়।

৩৫) আৰু আমি ইয়াত খেজুৰ আৰু আঙুৰৰ
গছ স্থাপন কৰিছোঁ আৰু পানীৰ নিঝৰা প্ৰবাহ
হ'বলৈ দিছোঁ,

৩৬) যাতে তেওঁলোকে তাৰ ফল খাব পাৰে।
আৰু এইবোৰ তেওঁলোকৰ হাতেৰে গজোৱা হোৱা
নাছিল। তেনেহ'লে তেওঁলোক কৃতজ্ঞ হ'ব
নেলাগে নে ?

৩৭) সেইজনাই পৱিত্ৰ আল্লাহ যি সকলো বস্তু
যোৰ পাতি সৃষ্টি কৰিছে, পৃথিৱীত গজা বস্তু আৰু
তেওঁলোকক নিজকে, আৰু আন বস্তু যাৰ বিষয়ে
তেওঁলোক অজ্ঞ।

৩৮) আৰু তেওঁলোকৰ কাৰণে চিহ্ন হৈছে
নিশাটো যাৰ পৰা আমি দিনটো আঁতৰাই দিওঁ,
আৰু চোৱাঁ ! তেওঁলোক আন্ধাৰত নিমগ্ন হয়।

৩৯) আৰু সূৰ্য্য তাৰ নিৰ্দিষ্ট গন্তব্য স্থানলৈ গৈ
আছে। সেইটো হৈছে সৰ্বশক্তিমান আৰু
সৰ্বজ্ঞানসম্পন্ন আল্লাহৰ আদেশ।

৪০) আৰু চন্দ্ৰৰ কাৰণে আমি বেলেগ বেলেগ
স্তৰ নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছোঁ, ই পুনৰ খেজুৰ গছৰ বুঢ়া

كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣١﴾

الْمَبْرُورِ كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ
إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣٢﴾

وَأَن كُلُّ لَنَا جِئِجٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٣﴾

وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْبَيْتَةُ ۖ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا
مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٣٤﴾

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّن تَجْوِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجْرْنَا
فِيهَا مِّن الْعِيُونَ ﴿٣٥﴾

لِيَأْكُلُوا مِّن ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا
يَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾

سُبْحٰنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُثْبِتُ
الْأَرْضُ وَمِنَ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ ۖ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَيَأْكُلُونَ
مُظْلِمُونَ ﴿٣٨﴾

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ۚ ذَلِكَ تَقْدِيرُ
الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٩﴾

وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ ۚ حَتَّىٰ عَادَ الْكُرْحُونَ

শুকাই যোৱা এডাল মিহি ঠেঙুলিৰ দৰে নোহোৱা লৈকে।

৪১) এইটো সমীচীন নহয় যে সূৰ্য্যই চন্দ্ৰক চেৰাই যাব, একে দৰেই নিশায়ো দিনক পাৰ হৈ যাব নোৱাৰে। তেওঁলোক সকলোৱে নিজৰ নিজৰ কক্ষত অবাধে ভাই থাকে।

৪২) আৰু তেওঁলোকৰ কাৰণে চিহ্ন হৈছে যে আমি তেওঁলোকৰ সতি-সন্ততিক বোজাই কৰা জাহাজত কঢ়িয়াওঁ।

৪৩) আৰু তেওঁলোকৰ কাৰণে সেই একে ধৰণৰ আন বাহন সৃষ্টি কৰিম যাৰ ওপৰত তেওঁলোক আৰোহী হ'ব পাৰিব।

৪৪) আৰু আমি যদি সেইৰূপে ইচ্ছা কৰোঁ, আমি তেওঁলোকক জলমগ্ন কৰিব পাৰোঁ: তেনে অৱস্থাত তেওঁলোকক সহায় কৰিব পৰা কোনো নেথাকিব, আৰু তেওঁলোকৰ ত্ৰাণো নহ'ব,

৪৫) আমাৰ কৰুণাৰ বাহিৰে আৰু এটা সাময়িক সংস্থান ৰূপে।

৪৬) আৰু তেওঁলোকক যেতিয়া কোৱা হয়, 'তোমালোকে নিজকে ৰক্ষা কৰা, সম্মুখত থকা পৰিস্থিতিৰ বিৰুদ্ধে প্ৰাৰ্থনাৰ যোগেদি আৰু পশ্চাতত থৈ অহা দুষ্কাৰ্য্যৰ বিৰুদ্ধে অনুতাপৰ যোগেদি, যাতে তোমালোকে দয়ালভ কৰিব পাৰা, তেতিয়া তেওঁলোক আঁতৰি যায়।

৪৭) আৰু আল্লাহৰ বিভিন্ন চিহ্নৰ ভিতৰৰ এনে এটা চিহ্ন নাই যিটো তেওঁলোকৰ আগত বিদ্যমান হোৱাৰ লগে লগে তেওঁলোক আঁতৰি নেযায়।

৪৮) আৰু তেওঁলোকক যেতিয়া কোৱা হয়, 'আল্লাহে দিয়া সম্পদৰ পৰা খৰছ কৰাইক', অবিশ্বাসী সকলে বিশ্বাস কৰা সকলক কয়, 'আল্লাহে মাত্ৰ ইচ্ছা কৰিলেই যাক খুৱাব পাৰে, আমি নো তেওঁক খুৱাম নে? তোমালোকে সম্পূৰ্ণ ভুল বুজিছা।'

الْقَدِيمِ ۝

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا

اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ۝

وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمَخْرُوجِ ۝

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ۝

وَإِنْ نَشَاءُ نُغَيِّرُهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ

يَنْقُدُونَ ۝

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ۝

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ

لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا

عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۝

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّقُوا مَا رَزَقَكُمْ اللَّهُ لَا تَقَالِ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْظِعْهُمَنْ لَوْ يَشَاءُ

اللَّهُ أَطَعَمَهُ ۗ إِنَّ أَنْتُمْ لَآ فِي صَلَٰلٍ مُّبِينٍ ۝

৪৯) আৰু তেওঁলোকে সোধে, 'তোমালোকে যদি সঁচা কথা কৈছা, এই শাস্তি বিহাৰ প্ৰতি-
শ্ৰুতিনো কেতিয়াকৈ কাৰ্য্যত ৰূপান্তৰ হ'ব?'

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾

৫০) সিহঁতে মাথোন এটা বিস্ফোৰণৰ বাবে অপেক্ষা কৰিছে, যি, সিহঁতক বাক-বিতণ্ডা কৰি থকা অৱস্থাতেই আকস্মিক ভাৱে দেখা দিব।

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٥٠﴾

৫১) সিহঁতে নিজৰ ধন-সম্পদৰ উত্তৰাধিকাৰী নিয়োগ কৰিবলৈও সময় নেপাব আৰু নিজৰ পৰিয়ালৰ ওচৰলৈ ঘূৰি অহাৰ সুবিধা নেপাব।

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ آلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥١﴾

৫২) আৰু শিঙা বজোৱা হ'ব আৰু তেতিয়া দেখিবা সিহঁতে কবৰৰ পৰা উঠি প্ৰভুৰ ফালে অগ্ৰসৰ হৈছে।

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْبِلُونَ ﴿٥٢﴾

৫৩) আৰু সিহঁতে ইজনে সিজনক ক'ব, 'হায় হায়! আমাৰ ওপৰত কি অভিশাপ পৰিল, আমাক আমাৰ নিদ্ৰাস্থানৰ পৰা কোনে উঠালে? এইটোৱেই সুপ্ৰসন্ন আল্লাহে হ'ব বুলি প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিল, আৰু পয়গম্বৰ সকলে, বাস্তৱতে, সঁচা কথা কৈছিল।'

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَمَثَلِنَا مِنْ مَرْقَدِنَا إِنَّ هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٣﴾

৫৪) এবাৰেই মাত্ৰ বিস্ফোৰণ হ'ব আৰু দেখিবা যে তেওঁলোক সকলোকে আমাৰ সম্মুখলৈ অনা হৈছে,

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٤﴾

৫৫) আৰু সেই দিনাখন কোনো আত্মাৰ প্ৰতি কোনো প্ৰকাৰ অন্যায় কৰা নহ'ব; আৰু তোমা-
লোকৰ কাকো পৃথিৱীত তোমালোকে কৰি অহা কাৰ্য্য-কলাপৰ বাহিৰে আন কোনো কথাৰ বাবে দায়ী কৰা নহ'ব।

فَالْيَوْمَ لَا تَظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

৫৬) প্ৰকৃততে, বেহেস্তৰ বাসিন্দাসকলে সেইদিনা নিজৰ অৱস্থাত সন্তোষ পাব।

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ ﴿٥٦﴾

৫৭) তেওঁলোক নিজৰ নিজৰ পত্নীৰ সৈতে শীতল হাঁ পৰা ঠাইত ওখ শয্যাতে বিশ্রাম কৰিবলৈ পাব।

هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَىٰ الْأَرَائِكِ مُتَكِينُونَ ﴿٥٧﴾

৫৮) তেওঁলোকে তাত ফলমূল পাব, আৰু যিহকে বিচাৰে পাব।

لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ ﴿٥٨﴾

৬৯) আৰু সেইজন যাক আমি দীৰ্ঘজীৱী কৰোঁ—আমি তেওঁক পুনৰ আমাৰ সৃষ্টিত দুৰ্বল অৱস্থালৈ ঘূৰাই আনো। তেনেহ'লে তেওঁলোকৰ বোধগম্য নহয় নে?

৭০) আৰু আমি তেওঁক কবিতা শিকোৱা নাই, কবি হোৱাটোও নুশুৱাব। এইখন মাত্ৰ এখন স্মাৰক আৰু এখন কোৰ্-আন যি বিশ্লেষণ কৰে আৰু সকলো কথা সুগম কৰে,

৭১) যাতে ই সকলো জীৱিত মানৱক সতৰ্ক কৰিব পাৰে আৰু যাতে অবিশ্বাসী সকলৰ ক্ষেত্ৰত আল্লাহৰ আদেশ কাৰ্য্যত পৰিণত হ'ব পাৰে।

৭২) তেওঁলোকে দেখা নাই নে যে আমাৰ হাতেৰে সৃষ্টি হোৱা বস্তুৰ ভিতৰত আছে শোহনীয়া জন্তু যাৰ ওপৰত তেওঁলোক অধিকাৰী হৈছে?

৭৩) আৰু আমি সেই জন্তুবোৰক তেওঁলোকৰ তলতীয়া কৰিছোঁ যাতে সিহঁতৰ কিছুমানৰ ওপৰত আৰোহী হ'ব পাৰে, আৰু আন কিছুমানৰ মঙহ খাব পাৰে।

৭৪) আৰু সিহঁতক আন কিছুমান ব্যৱহাৰত তেওঁলোকে লগাব পাৰে আৰু পানীয় খাদ্যও পায়। তেনেহ'লে, তেওঁলোক কৃতজ্ঞ নহ'ব নে?

৭৫) আৰু তেওঁলোকে আল্লাহৰ বাহিৰে আন কিছুমান প্ৰভু লৈছে যাৰ পৰা তেওঁলোকে সহায় বিচাৰে।

৭৬) কিন্তু সেই প্ৰভু সকলে তেওঁলোকক সহায় কৰিব নোৱাৰে। তাৰ বিপৰীতে, সেই সকলো প্ৰভুকৈ একত্ৰিত কৰি আল্লাহৰ সন্মুখলৈ অনা হ'ব তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষী দিবলৈ।

৭৭) গতিকে, তেওঁলোকৰ কথাত তুমি শোকাকুল নহবা। প্ৰকৃততে, আমি জানো তেওঁলোকে কি লুকুৱায় আৰু কি দেখুৱায়।

وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٩﴾

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ ﴿٧٠﴾

لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَجْعَلَ الْقَوْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِنَّا صِلًا يَدِينَا
أَنعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ ﴿٧٢﴾

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٤﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ ذُرِّيَّتِنَا أَلِهَةً لَّعَلَّهُمْ يَنْصَرُونَ ﴿٧٥﴾

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحْضَرُونَ ﴿٧٦﴾

فَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا
يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾

৭৮) মানৱে নুবুজে নে যে আমি তেওঁক মাথোন এটোপা শুক্ৰৰ পৰা সৃষ্টিছোঁ? তাৰ পিছত চোৱাঁ! মানৱে আমাৰ লগত প্ৰকাশ্যে বাক-বিতণ্ডা কৰে।

৭৯) আৰু মানৱে নিজৰ সৃষ্টিৰ কথা পাহৰি যায় আৰু আমাৰ তুলনীয় বস্তুৰ সৃষ্টি কৰে। মানৱে কয়, 'হাড়বোৰ নষ্ট হৈ যোৱাৰ পাছত আকৌ কোনে সেইবোৰ জীয়াই তুলিব পাৰে?'

৮০) কোৱাঁ, 'সেইজনাই, যি সেইবোৰ প্ৰথমে সৃষ্টি কৰিছিল, আকৌ জীয়াই তুলিব; আৰু সেইজনাই প্ৰত্যেক স্ৰজন কৰা বস্তুৰ অৱস্থাৰ বিষয়ে ভাল দৰে জানে;

৮১) 'সেইজনাই তেওঁ, যি তোমালোকৰ কাৰণে সেউজীয়া গছৰ পৰা অগ্নি উৎপাদন কৰে। আৰু চোৱাঁ তোমালোকে তাৰে সৈতে অগ্নি সংযোগ কৰা।

৮২) 'সেইজনাৰ, যি সকলো স্বৰ্গ আৰু মৰ্ত্ত্য সৃষ্টি কৰিছিল, সেইবিলাকৰ সদৃশ অন্য বস্তু সৃষ্টি কৰাৰ ক্ষমতা নাই নে?' হয়, বাস্তৱিকতে, সেইজনাই হৈছে সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ আৰু সৰ্বজ্ঞানী সৃষ্টি-কৰ্ত্তা।

৮৩) সত্যে, সেইজনাই যেতিয়া কিবা এটা ঘটনা ইচ্ছা কৰে তেওঁৰ আদেশ মাথোন হৈছে সেই কথাৰ সংক্ৰান্তত 'হ' বুলি কোৱাটো, আৰু সেইমতেই ই ঘটে।

৮৪) গতিকে সেইজনা মহাপৰিত্ৰ যাৰ হাতত আছে সকলো বস্তুৰ ওপৰত আধিপত্য। আৰু সেইজনালৈকে তোমালোক সকলোকে ঘূৰাই অনা হ'ব।

أَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نَظْفَةٍ فَاذًا هُوَ
خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٧٨﴾

وَفَرَبٌ لَنَا مِثْلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُنْبِئُ
الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٩﴾

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ
خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٨٠﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا
أنتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨١﴾

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ
﴿٨٢﴾ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٣﴾

إِنشَاءً أَمْرًا إِذَا أَرَادَ مِثْلَنَا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٤﴾

فَسُبْحٰنَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَرِالْيَوْمِ
﴿٨٥﴾ تُرْجَعُونَ ﴿٨٦﴾

চুৰা ৩৭

AL-SAFFAT

আল-স্বাফাত

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্রসন্ন, পৰম কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) সেইসকলৰ নামত যি কান্ধত কান্ধ মিলাই শাৰী পাতি থিয় হয়,
- ৩) আৰু সেইসকলৰ যি প্ৰৱলভাৱে অসততাৰ প্ৰতিৰোধ কৰে,
- ৪) আৰু সেইসকল যি আমি পঠিওৱা স্মাৰক কোৰ্-আনৰ অধ্যয়ন কৰে,—
- ৫) নিশ্চয়েই, তোমালোকৰ আল্লাহ এজন,
- ৬) সকলো স্বৰ্গ আৰু মৰ্ত্তা আৰু দুয়োৰে মাজত থকা সকলো বস্তুৰ অধিকাৰী আৰু অধিকাৰী সকলো ঠাইৰ য'ৰ পৰা পোহৰ বিয়পি পৰে।
- ৭) আমি নিম্নতম স্বৰ্গখন এক অলঙ্কাৰেৰে অলঙ্কৃত কৰিছোঁ—গ্ৰহ নক্ষত্ৰৰ অলঙ্কাৰ;
- ৮) আৰু আমি ইয়াক বিদ্রোহী চয়তানৰ বিৰুদ্ধে সতৰ্কভাৱে পহৰা দিছোঁ।
- ৯) সিহঁতে সমবেত ফেৰিস্তাসকলৰ সভাত হোৱা কথা-বাৰ্তাৰ একো ভাগ নেপায়—আৰু সিহঁতক প্ৰত্যেক দিশৰ পৰা আঘাত কৰা হয়,
- ১০) প্ৰতিৰোধ কৰা হয়, আৰু সিহঁতৰ কাৰণে আছে এক চিৰকলীয়া শাস্তি—
- ১১) কিন্তু সিহঁতৰ যদি এজনে কিবা বস্তু গোপনে গ্ৰাস কৰে সেইজনৰ পাচ ধৰে এডাল জ্বলন্ত দাগ দিয়া লোহাই।
- ১২) গতিকে সিহঁতক সোধা, সৃষ্টি বস্তু হিচাপে তেওঁলোক আমি সৃষ্টি কৰা বস্তুতকৈ বেছি শক্তিশালী নেকি? সিহঁতক আমি আলতীয়া মাটিৰে সাজিছোঁ।

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
وَالصَّفَاتِ صَفًّا ②
فَالرَّجْرَجَاتِ رَجْرًا ③
فَالثَّلِيثِ ثَلَاثًا ④
إِنَّ إِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ ⑤
رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَسِرُّ
الْمَشَارِقِ ⑥
إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بَرِيَّةَ الْكَوَاكِبِ ⑦
وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ⑧
لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَدِّفُونَ مِنْ
كُلِّ جَانِبٍ ⑨
دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ⑩
إِلَّا مَنْ خَطَفَ الْخَطْفَةَ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ ثَائِبٌ ⑪
فَأَسْتَفْتِيهِمْ أَهْمُ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا
خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ⑫

১৩) নহয়, তুমি সিহঁতৰ কথাত বিস্ময় মানা, আৰু সিহঁতে তুমি কোৱা কথাক ঠাট্টা-মস্কৰা কৰে।

بَلْ عَجَبْتَ وَيَسْخَرُونَ ﴿١٣﴾

১৪) আৰু সিহঁতক যেতিয়া শুধৰোৱাৰ উদ্দেশ্যে উপদেশ দিয়া হয়, সিহঁতে কৰ্ণপাত নকৰে।

وَإِذَا دُعُوا لَا يَدْعُونَ ﴿١٤﴾

১৫) আৰু যেতিয়া সিহঁতে আমাৰ কোনো চিহ্ন দেখে তাক বিদ্রূপ কৰে।

وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخَرُونَ ﴿١٥﴾

১৬) আৰু সিহঁতে কয়, 'এইটো দেখাদেখি যাদুৰ বাহিৰে একো নহয়,

وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٦﴾

১৭) 'কি! আমি যেতিয়া মৃত্যুৰ পাছত ধূলি আৰু ভঙা হাড়ৰ ৰূপ ল'ম, আমাক পুনৰ উঠাই অনা হ'ব নে?

إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا إِنَّا لَبَعُوثُونَ ﴿١٧﴾

১৮) 'আমাৰ অতীজকালৰ পূৰ্বপুৰুষ-সকলকো?'

أَوْ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿١٨﴾

১৯) কোৱাঁ, 'হয়; আৰু তোমালোক তেতিয়া অপদস্থ হবাহঁক।'

قُلْ نَحْمَدُكُمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ﴿١٩﴾

২০) ই হ'ব এক কঠোৰ আহ্বান, আৰু দেখিবা! সিহঁত সকলো জাগি উঠিব আৰু দৃষ্টি শক্তি ঘূৰাই পাব;

فَاتَمَّاهِي زَجْرَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٢٠﴾

২১) আৰু সিহঁতে ক'ব, 'আমাৰ দশা বেয়া! এইটোৱেই পৰিশোধৰ দিন।'

وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿٢١﴾

২২) (আল্লাহে ক'ব,) 'এইটোৱেই সেই চূড়ান্ত সিদ্ধান্তৰ দিন, যাৰ অভ্যুদয় তোমালোকে নহ'ব বুলি কৈছিল।'

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٢﴾

২৩) ফেৰিষ্টা সকলক ছকুম দিয়া হ'ব; সকলো অনায়াস আচৰণকাৰী সকলক তেওঁলোকৰ সঙ্গী আৰু তেওঁলোকৰ উপাসনাৰ পাত্ৰ সমূহৰ সৈতে সমবেত কৰা,

أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٢٣﴾

২৪) আল্লাহৰ ওচৰত; আৰু তেওঁলোকক নৰকলৈ বাট দেখুৱাই লৈ যোৱা;

مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ﴿٢٤﴾

২৫) 'আৰু তেওঁলোকক অপেক্ষা কৰোঁৱা কিয়নো তেওঁলোকক প্রশ্ন কৰা হ'ব'।

وَقِفُّهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُورُونَ ﴿٢٥﴾

২৬) তেওঁলোকক সোধা হ'ব, 'তোমালোকৰ নো কি হৈছে যে তোমালোকে ইজনে সিজনক সহায় নকৰা?'

مَا لَكُمْ لَا تَنصُرُونَ ﴿٢٦﴾

২৭) নহয়, সেই দিনা সিহঁতে নিজক সম্পূৰ্ণ ভাৱে আত্মসমৰ্পণ কৰিব।

بَلْ هُمْ آيَوْمَ مَسْئُورُونَ ﴿٢٧﴾

২৮) আৰু তেওঁলোকৰ কিছুমানে আন কিছুমানক নানা ধৰণৰ প্রশ্ন কৰি সম্বোধন কৰিব।

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٨﴾

২৯) তেওঁলোকে ক'ব, 'বাস্তৱতে, তোমালোক আমাৰ ওচৰলৈ সততাৰ বেশত আহিছিল।'

قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٩﴾

৩০) সিবিলাকে ক'ব, নহয়, 'তোমালোক অবিশ্বাসী আছিল।

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٣٠﴾

৩১) আমাৰ তোমালোকৰ ওপৰত কোনো প্রভুত্ব নাছিল; কিন্তু তোমালোক নিজেই এটা আইন বিৰোধী জাতি আছিল।

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طٰغِيْنَ ﴿٣١﴾

৩২) 'এতিয়া আমাৰ প্রভুৱে দিয়া প্রতিশ্রুতি আমাৰ বিৰুদ্ধে কাৰ্য্যকৰী হৈছে যাতে শাস্তিৰ সোৱাদ পাব পাৰোঁ :

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا ۖ إِنَّآ لَذٰئِقُونَ ﴿٣٢﴾

৩৩) 'আমি তোমালোক আওবাটে যোৱাৰ কাৰণ হৈছিলোঁ, কিয়নো আমি নিজেই আওবাটে গৈছিলোঁ।'

فَأَغْوَيْنَكُمْ إِنَّا كُنَّا غٰوِيْنَ ﴿٣٣﴾

৩৪) সত্যতে, সেইদিনা তেওঁলোক সকলোৱেই প্রতিশ্রুত শাস্তিৰ অংশীদাৰ হ'ব।

فَأَنهَم بِيَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٤﴾

৩৫) নিশ্চয়েই, এইদৰেই আমি দোষী সকলৰ মোকাবেলা কৰোঁ।

إِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾

৩৬) কাৰণ, যেতিয়া তেওঁলোকক কোৱা হৈছিল, 'আল্লাহৰ বাহিৰে আৰু কোনো প্রভু নাই,' তেওঁলোকে অৱজ্ঞাবে আঁতৰি গৈছিল।

إِنَّهْم كَانُوا إِذًا قَبِيْلَ لَهُمْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٦﴾

৩৭) আৰু কৈছিল যে, 'এজন উম্মত্ত কবিৰ কাৰণে আমি আমাৰ প্ৰভুসকলক বিসৰ্জন দিম নে?'

وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَأْكُذِّبُكَ إِنَّا نَشَاعِرُ كُفَّؤُونَ ﴿٣٧﴾

৩৮) নহয়, তেওঁ সত্য বাৰ্তা হৈ আনিছে আৰু আগতে অহা বাৰ্তাবাহক সকলৰ সত্যতাও প্ৰমাণিত কৰিছে।

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٨﴾

৩৯) তেওঁলোকে অৱশ্যেই সেই কষ্টকৰ শাস্তি ভোগ কৰিব;

إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْإِلِيمِ ﴿٣٩﴾

৪০) আৰু তোমালোকে মাত্ৰ যি কৰি থৈ আহিছা তাৰ বাবেহে পৰিশোধ পাবা—

وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٠﴾

৪১) আল্লাহৰ বাচি লোৱা ভৃত্য সকলৰ বাহিৰে।

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤١﴾

৪২) তেওঁলোকে পাব এটা পূৰ্বেই জনোৱা সংস্থান:

أُولَئِكَ لَهُمْ سُرُوقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤٢﴾

৪৩) সুকৰ্মৰ সুফল; আৰু তেওঁলোকক সম্মানিত কৰা হ'ব,

فَوَآئِكَ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ﴿٤٣﴾

৪৪) স্বৰ্গীয় সুখৰ উদ্যানত,

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٤﴾

৪৫) মুখামুখিকৈ সিংহাসনত বহুৱাই;

عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٥﴾

৪৬) তেওঁলোকক এখন বৈ থকা নিবৰাৰ পানীয়ৰে আপ্যায়িত কৰা হ'ব,

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ﴿٤٦﴾

৪৭) সেই পানীয় হ'ব জিক্‌মিকোৱা, বগা, খাওঁতাৰ কাৰণে তৃপ্তিকৰ;

بَيضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّرِيبِينَ ﴿٤٧﴾

৪৮) য'ত কোনো উত্তেজকতা নাথাকিব, বা যাক খাই চেতনা নেহেৰুৱাব।

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنرَفُونَ ﴿٤٨﴾

৪৯) আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে থাকিব মুগ-নয়নী, সংযম চাৰনৰ পৰিত্ৰ নাৰী;

وَعِنْدَهُمْ فُصُوفٌ ثَمَرَاتٍ يُظْرَفُونَ ﴿٤٩﴾

৫০) তেওঁলোক কিছুমান আলফুল কৈ ঢাকি ৰখা কণীৰ সদৃশ।

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ ﴿٥٠﴾

৫১) তেতিয়া তেওঁলোকৰ কিছুমানে আন কিছুমানক সম্বোধন কৰিব, ইজনে সিজনক প্ৰশ্ন কৰি।

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥١﴾

৫২) তেওঁলোকৰ ভিতৰৰ এজন বক্তাই ক'ব,
'মোৰ এজন অন্তৰঙ্গ সঙ্গী আছিল,

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥٢﴾

৫৩) যি কৈছিল, 'তুমি বাস্তৱতে, সেই সকলৰ
ভিতৰৰ এজন নেকি যি মৃত্যুৰ পাছত পুনৰুত্থান
হোৱাটো সত্য বুলি লৈছিল ?

يَقُولُ ابْنُكَ لِمَنِ الْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٣﴾

৫৪) আমি যেতিয়া মৃত আৰু খুলি, ভঙা
হাড়মূৰত পৰিণত হ'ম, আমাক সঁচাকৈয়ে
পৰিশোধ কৰা হ'ব নে ?

إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَأَنْتَ الْمُنِيذِينَ ﴿٥٤﴾

৫৫) বক্তাজনে তেতিয়া তেওঁৰ কাষত থকা
সকলক সুধিব, 'তোমালোকে দৃষ্টিপাত কৰি তেওঁৰ
অৱস্থা কেনে গম লবা নে ?'

قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ﴿٥٥﴾

৫৬) তেতিয়া তেওঁ নিজে চাব আৰু সেইজনক
অগ্নিৰ সোঁ মাজতে দেখিব,

فَأَطَّلَعَ فَرَأَاهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾

৫৭) আৰু তেওঁক ক'ব, 'আল্লাহৰ নামত, তুমি
প্ৰায় মোৰ ধ্বংস সাধিছিলি,

قَالَ تَأَلَّفْتُ لَكَ لَرْدِينَ ﴿٥٧﴾

৫৮) 'মোৰ প্ৰভুৰ দয়াৰ অবিহনে, মই নিশ্চয়েই,
দোজখৰ সন্মুখলৈ মাতি অনাসকলৰ ভিতৰৰ
এজন হলোহেঁতেন ;

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُخْضَرِينَ ﴿٥٨﴾

৫৯, ৬০) 'মোক কোৱাচোন, এইটো নহয় নে
বাৰু যে আমি প্ৰথমবাৰ মৃত্যু বৰণ কৰাৰ পাছত
আকৌ মৃত্যু বৰণ কৰিব নেলাগে আৰু যে আমাক
কোনো শাস্তিও দিয়া নহ'ব ?

أَمَّا نَحْنُ بِمَبْتَلِينَ ﴿٥٩﴾

إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَدِّيْنَ ﴿٦٠﴾

৬১) 'নিশ্চয়েই, এইটোৱেই হৈছে চৰম বিজয়।'

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦١﴾

৬২) গতিকে এই চৰম বিজয়ৰ কাৰণে কৰ্মী
সকলক কৰ্মৰত হ'বলৈ দিয়া।

بِشَلِّ هَذَا فَلَيعْمَلِ الْغُلُومَ ﴿٦٢﴾

৬৩) আমোদ-প্ৰমোদ হিচাপে সেইটো বেছি
উত্তম হ'ব নে নৰকীয় জাকুম গছজোপা ?

أَذَلَّكَ خَيْرٌ نُّزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزُّقُومِ ﴿٦٣﴾

৬৪) প্ৰকৃততে, আমি ইয়াক অসৎসকলৰ
কাৰণে এটা পৰীক্ষা কৰিছোঁ।

إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٤﴾

৬৫) এইজোপা এজোপা গছ যি নৰকৰ তলৰ
পৰা গজি উঠে ;

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٥﴾

৬৬) তাৰ ফল হয় সাপৰ মূৰৰ দৰে।

كَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ﴿٦٦﴾

৬৭) আৰু তেওঁলোকে এই ফল পেট ভৰাই খাব।

فَأَنَّهُمْ لَا يَكُونُونَ مِنْهَا وَمَا يَكُونُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٦٧﴾

৬৮) তাৰ পিছত তেওঁলোকে তাৰ উপৰিও খাবলৈ পাব মিহলোৱা উতলা পানী।

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٦٨﴾

৬৯) তাৰ পিছত, নিশ্চয়েই, তেওঁলোকৰ প্ৰত্যাগমন হ'ব নৰকলৈ।

ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَا إِلَى الْجَنَّةِ ﴿٦٩﴾

৭০) তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পিতৃ সকলক ভুল কৰা দেখিছিল।

إِنَّهُمْ أَقْوَامٌ أَهْمُ صَالِينَ ﴿٧٠﴾

৭১) আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ খোজত বেগাই অনুসৰণ কৰিছিল।

فَهُمْ عَلَىٰ أَثَرِهِمْ يُهْرَعُونَ ﴿٧١﴾

৭২) আৰু তেওঁলোকৰ পূৰ্বে অহা মানৱ জাতিৰ বেছি ভাগেই ভুল কৰিছিল।

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧٢﴾

৭৩) আৰু আমি তেওঁলোকৰ মাজলৈ সতৰ্ককাৰী পঠিয়াইছিলোঁ।

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُّنذِرِينَ ﴿٧٣﴾

৭৪) চোৱাঁ, তেনেহ'লে, সেই সতৰ্ক কৰি দিয়া জাতি সকলৰ শেষ দশা কিমান বেয়া হ'ল,

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذِرِينَ ﴿٧٤﴾

৭৫) আল্লাহৰ বাচি লোৱা ভৃত্য সকলৰ বাহিৰে।

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٥﴾

৭৬) আৰু নূহে, বাস্তৱতে, আমাৰ ফালে আহ্বান কৰিছিল, আৰু আমি প্ৰাৰ্থনাৰ উত্তৰ দিওঁতা হিচাপে অতি মাত্ৰাই উত্তম!

وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلْيَنصُرْ الْمُجْتَبِينَ ﴿٧٦﴾

৭৭) আৰু আমি তেওঁক আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালক সেই মহা বিপদৰ পৰা ৰক্ষা কৰিছিলোঁ :

وَجَبَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٧﴾

৭৮) আৰু আমি তেওঁৰ সতি-সন্ততিকেই মাথোন ত্ৰাণ কৰিছিলোঁ।

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٨﴾

৭৯) আৰু আমি তেওঁৰ কাৰণে পৰবৰ্তী জাতি সকলৰ মাজত সুনাম থৈ আহিছিলোঁ।

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٩﴾

৮০) জাতি সমূহৰ মাজত নূহৰ শাস্তি হওক!

سَلِّمْ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾

৮১) এইদৰেই, বাস্তৱতে, আমি সুকৰ্মকাৰী সকলক পুৰস্কৃত কৰোঁ।

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨١﴾

৮২) তেওঁ, নিশ্চয়েই, আমাৰ বিশ্বাসী ভৃত্য সকলৰ মাজৰ এজন আছিল।

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٢﴾

৮৩) তাৰ পিছত আমি বাকী সকলক নিমজ্জিত কৰিলোঁ।

ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْأُخْرَيْنَ ﴿٨٣﴾

৮৪) আৰু, প্রকৃততে, তেওঁৰ দলতে আছিল ইব্রাহীম:

وَأَنَّ مِنْ شَبْعَتِهِ لَأِبْرَاهِيمَ ﴿٨٤﴾

৮৫) যেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ প্রভুৰ ওচৰলৈ বিনীত অন্তৰেৰে আছিল:

إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٥﴾

৮৬) যেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ পিতৃ আৰু নিজৰ সম্প্ৰদায়ৰ মানুহক সুধিলে, 'তোমালোকে কি উপাসনা কৰা ?

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٦﴾

৮৭) এক আল্লাহৰ ঠাইত অসত্য কিছুমান কাল্পনিক প্রভু তোমালোকে বিচৰা নেকি ?

أَفِغَاكُمُ إِلَهَةٌ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٧﴾

৮৮) 'সকলো পৃথিৱীৰ সৰ্বাধিকাৰীজনক তোমালোকে কি বুলি ভাবা ?'

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٨﴾

৮৯) তেতিয়া তেওঁ নক্ষত্র বিলাকৰ ফালে চকু দিলে,

فَنظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٩﴾

৯০) আৰু ক'লে, 'মই অসুস্থবোধ কৰিছোঁ।'

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٩٠﴾

৯১) তেতিয়া তেওঁলোক তেওঁৰ ফালে পিঠি ঘূৰাই আঁতৰি গ'ল।

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩١﴾

৯২) তেতিয়া তেওঁ নীৰৱে সেই সকলৰ প্রভু কেই গৰাকীৰ ওচৰলৈ গ'ল আৰু তেওঁলোকক সন্সোধন কৰি সুধিলে, 'তোমালোকে একো নোখোৱানে ?

فَرَاغَ إِلَى إِلَهِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩٢﴾

৯৩) 'তোমালোকৰ কোনো হৈছে যে কোনো উক্তি নকৰা ?'

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٣﴾

৯৪) তেতিয়া তেওঁ সোঁহাতেৰে আঘাত কৰি সিহঁতক আক্রমণ কৰিলে।

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ﴿٩٤﴾

৯৫) তেনে কৰাত মানুহবোৰ তেওঁৰ ফালে লৰালৰিকে আহিবলৈ ধৰিলে।

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَرْفُُونَ ﴿٩٥﴾

৯৬) তেওঁ ক'লে, 'নিজৰ হাতেৰে কাটি উলিওৱা বস্তুকে তোমালোকে উপাসনা কৰা নেকি ?

قَالَ اتَّبِدُونَ مَا تَنْجِتُونَ ﴿٩٦﴾

৯৭) 'যি স্থূলত আশ্ৰয় তোমালোকক আৰু তোমালোকৰ হাতেৰে গঢ়া বস্তু দুয়োকে স্ৰজন কৰিছে ?'

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿٩٧﴾

৯৮) সিহঁতে ক'লে, 'তেওঁৰ কাৰণে এটা মেজি সাজা আৰু তেওঁক অগ্নিলৈ নিষ্ক্ষেপ কৰা।'

قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٨﴾

৯৯) সেইদৰে সিহঁতে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে এক অন্যায় অভিসন্ধি কৰিবলৈ ধৰিলে, কিন্তু আমি সিহঁতক অতি বেয়াকৈ অপদস্থ কৰিলোঁ।

فَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٩﴾

১০০) আৰু তেওঁ ক'লে, 'মই মোৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ গৈছোঁ। তেওঁ নিশ্চয়েই, মোক বাট দেখুৱাব।'

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿١٠٠﴾

১০১) আৰু তেওঁ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, 'মোৰ প্ৰভু মোক এজন সুপুত্ৰ দান কৰা।'

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾

১০২) গতিকে আমি তেওঁক এজন ধৈৰ্য্যশীল পুত্ৰৰ সুসংবাদ দিলোঁ।

فَبَشِّرْنَاهُ بِعِلْمٍ حَلِيمٍ ﴿١٠٢﴾

১০৩) আৰু যেতিয়া সেই ল'ৰা তেওঁৰ সমানে সমানে বেগ দিব পৰা বয়সলৈ ডাঙৰ হ'ল, তেওঁ ক'লে, 'হে মোৰ চেনেহৰ পুত্ৰ, মই এটা সামাজিকত দেখিছোঁ যে মই তোমাক উৰ্ছগা ৰূপে আগবঢ়াইছোঁ। গতিকে ইয়াৰ বিষয়ে তুমি কি ভাবা গমি চোৱাঁচোন!' তেওঁ সমিধান দিলে, 'হে মোৰ পিতৃ, তুমি আদেশ অনুযায়ী কৰাঁ; আল্লাহ সন্তোষ থাকিলে, তুমি মোক মোৰ বিশ্বাসত অবিচল পাবা।'

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَئِي إِنِّي آرَىٰ فِي

الْمَنَامِ إِنِّي أَدْبَحُكَ فَأَنْظُرُ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ

يَأْتِيكَ أَفْعَالٌ مَّا تُوَمَّرُ سِتِّجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ

مِنَ الضَّالِّينَ ﴿١٠٣﴾

১০৪) আৰু যেতিয়া তেওঁলোক দুয়ো আল্লাহৰ ইচ্ছালৈ নিজকে সমৰ্পণ কৰিলে, আৰু ইব্ৰাহীমে তেওঁক কপালৰ ওপৰত লাহেকৈ ঠেলি পেলাই ধৰিলে,

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿١٠٤﴾

১০৫) আমি তেওঁলৈ মাত দিলোঁ, 'হে' ইব্ৰাহীম,

وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿١٠٥﴾

১০৬) ‘তুমি, বাস্তৱতে, সপোনটো কাৰ্য্যত পৰিণত কৰিলা।’ সেইদৰেই, প্ৰকৃততে, আমি সুকস্মী সকলক পুৰস্কাৰ দিওঁ।

قَدْ صَدَقْتَ الرَّءْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْحُسَيْنِ ۝

১০৭) সেইটো, অৱশ্যেই, এটা প্ৰত্যক্ষ পৰীক্ষা আছিল।

إِنَّ هَذَا هُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ۝

১০৮) আৰু আমি তেওঁক এটা মহা উছৰ্গাৰ দ্বাৰা উদ্ধাৰ কৰিলোঁ।

وَقَدْ يَنْبَغُ عَظِيمٍ ۝

১০৯) আৰু পৰবৰ্তী পুৰুষৰ মাজত তেওঁৰ সুখ্যাতি আমি যুগমীয়া কৰিলোঁ।

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۝

১১০) ইব্ৰাহীমৰ ওপৰত শাস্তি হওক!

سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۝

১১১) এইদৰে আমি ভাল কাম কৰা সকলক পুৰস্কাৰ দিওঁ।

كَذَلِكَ نَجْزِي الْحُسَيْنِ ۝

১১২) নিশ্চয়েই, তেওঁ আমাৰ বিশ্বাসী ভৃত্য সকলৰ ভিতৰত এজন আছিল।

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝

১১৩) আৰু আমি সুসংবাদ দিছিলোঁ ইছাহাকৰ, এজন নবী, সত্যবাদী সকলৰ ভিতৰত এজন।

وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ۝

১১৪) আৰু আমি তেওঁৰ আৰু ইছাহাকৰ ওপৰত আমাৰ আশীৰ্বাদ বৰযাইছিলোঁ। আৰু তেওঁলোকৰ সতি-সন্ততি সকলৰ ভিতৰত আছে কিছুমান যি সৎকামত লিপ্ত থাকে আৰু আন কিছুমান যি দেখাদেখিকৈ নিজৰ অনিষ্ট সাধে।

وَبُرُكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا
يَعْمَلُ الْمُحْسِنُ وَالظَّالِمُ لِنَفْسِهِ مِثْلًا ۝

১১৫) আৰু, বাস্তৱতে, আমি নানা অনুগ্রহ বৰযাইছিলোঁ মুচা আৰু হাৰুণৰ ওপৰত।

وَلَقَدْ مَتَّعْنَا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۝

১১৬) আৰু তেওঁলোক দুয়োকে আৰু তেওঁলোকৰ সম্প্ৰদায়ৰ মানুহ বিলাকক বিৰাট বিপৰ্য্যয়টোৰ পৰা ৰক্ষা কৰিছিলোঁ;

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۝

১১৭) আৰু আমি তেওঁলোকক সহায় কৰিছিলোঁ, আৰু তেওঁলোকেই হৈছিল বিজয়ী।

وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ۝

১১৮) আৰু তেওঁলোকক আমি দিছিলোঁ সেই বৈশিষ্ট্যমূলক গ্ৰন্থ য’ত সকলো কথা পৰিষ্কাৰৰ বাবে বুজাই দিছিলোঁ:

وَآتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ السُّتَيْرِينَ ۝

১১৯) আৰু আমি তেওঁলোকক সং পথলৈ বাট দেখুৱাই লৈ গৈছিলোঁ।

وَهَدَيْنُهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٩﴾

১২০) আৰু আমি তেওঁলোকৰ কাৰণে পৰবত্তী পুৰুষৰ মাজত সুখ্যাতি থৈ আহিছিলোঁ—

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْأَخْرَبِ ﴿١٢٠﴾

১২১) মুচা আৰু হাৰুনৰ ওপৰত শাস্তি বৰষক!

سَلَّمَ عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ ﴿١٢١﴾

১২২) এইদৰেই, বাস্তৱতে, আমি সুকস্মী সকলক পুৰস্কাৰ দিওঁ।

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٢﴾

১২৩) নিশ্চয়েই, তেওঁলোক দুয়ো আমাৰ বিশ্বাসী ভৃত্যসকলৰ ভিতৰৰ আছিল।

إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٣﴾

১২৪) আৰু, নিশ্চয়েই, এলিয়াছও আমাৰ পয়গম্বৰসকলৰ ভিতৰৰ এজন আছিল,

وَإِنِّي لِيَأْسَ لَيْسَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٤﴾

১২৫) যেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ সম্প্ৰদায়ৰ মানুহক ক'লে, 'তোমালোকে আল্লাহ-ভীৰু নহ'বা নে?

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٥﴾

১২৬) 'তোমালোকে বা'আলক মাতা নেকি, আৰু সৰ্বোৎকৃষ্ট স্ৰষ্টাক পৰিত্যাগ কৰা নেকি—

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴿١٢٦﴾

১২৭) আল্লাহক, যি তোমালোকৰ প্ৰভু আৰু তোমালোকৰ অতীজৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰো প্ৰভু?

اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ ﴿١٢٧﴾

১২৮) কিন্তু সিহঁতে তেওঁক প্ৰত্যাখ্যান কৰিলে, আৰু সিহঁতক, নিশ্চয়েই, নিজৰ কাৰ্য্য-কলাপৰ হিচাপ দিবলৈ আল্লাহৰ সম্মুখলৈ অনা হ'ব:

فَكَذَّبُوهُ فَأَنَّهُمْ كَمُحَضَّرُونَ ﴿١٢٨﴾

১২৯) আল্লাহৰ বাচি লোৱা ভৃত্যসকলৰ বাহিৰে।

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٩﴾

১৩০) আমি তেওঁৰ কাৰণে পৰবত্তী পুৰুষ-সকলৰ মাজত সুখ্যাতি থৈ আহিছোঁ—

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمْ فِي الْأَخْرَبِ ﴿١٣٠﴾

১৩১) এলিয়াছ আৰু তেওঁৰ অনুচৰ বৰ্গৰ ওপৰত শাস্তি বৰষক!

سَلَّمَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ ﴿١٣١﴾

১৩২) এইদৰেই, বাস্তৱতে, আমি সুকস্মী সকলক পুৰস্কাৰ দিওঁ।

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٢﴾

১৩৩) নিশ্চয়েই তেওঁ আমাৰ বিশ্বাসী ভৃত্যসকলৰ ভিতৰত এজন আছিল।

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٣﴾

১৩৪) আৰু নিশ্চয়েই, লুটও আমাৰ পয়গম্বৰ-সকলৰ ভিতৰৰ এজন আছিল,

وَأَنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٤﴾

১৩৫) যেতিয়া আমি তেওঁক আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালৰ সকলোকে ত্ৰাণ কৰিছিলোঁ,

إِذْ جَعَلْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٥﴾

১৩৬) এজনী বৃদ্ধা নাৰীৰ বাহিৰে, যি আছিল থাকি যোৱা সকলৰ ভিতৰৰ এজনী।

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٦﴾

১৩৭) তাৰ পিছত আমি আন সকলোকে সম্পূৰ্ণ ৰূপে ধ্বংস কৰিলোঁ।

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿١٣٧﴾

১৩৮) আৰু নিশ্চয়েই, তুমি সিহঁতৰ কাষেৰে যোৱা পুৱাৰ সময়ত,

وَأْتَاكُمْ لَتَمُرُّوا عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ﴿١٣٨﴾

১৩৯) আৰু নিশাত। তুমি বুজিছা নে?

﴿١٣٩﴾ وَيَالَيْلٍ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٩﴾

১৪০) আৰু, নিশ্চয়েই, ইউনুছও আমাৰ পয়গম্বৰসকলৰ ভিতৰৰ এজন আছিল,

وَأَنَّ يُوسُفَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤٠﴾

১৪১) যেতিয়া তেওঁ বোজাই কৰা জাহাজৰ ফালে পলাই গৈছিল:

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلِّكَ الْمَشْحُونِ ﴿١٤١﴾

১৪২) আৰু তেওঁ জাহাজৰ জুৱা খেলা নাবিক বিলাকৰ মাজৰ এজন হৈ পৰিল।

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤٢﴾

১৪৩) আৰু তেওঁ নিজকে নিজে ধিক্কাৰ দি থাকোঁতে মাছটোৱে তেওঁক গিলি পেলালে।

فَأَلْتَقَبَهُ الْخُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٣﴾

১৪৪) আৰু তেওঁ যদি আল্লাহৰ গৰিমা গোৱা-সকলৰ ভিতৰৰ এজন নহ'লহেঁতেন,

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٤﴾

১৪৫) তেওঁ, নিশ্চয়েই, মাছৰ গৰ্ভত কেয়ামতৰ দিনলৈকে থাকিলেহেঁতেন।

﴿١٤٥﴾ لَلَيْثِ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٥﴾

১৪৬) তাৰ পাছত আমি তেওঁক এডোখৰ শুকান ঠাইত থলোঁ, আৰু তেওঁ অসুস্থ আছিল;

فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٦﴾

১৪৭) আৰু আমি তেওঁৰ ওপৰত এজোপা লাওগছ গজিবলৈ দিলোঁ।

وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ ﴿١٤٧﴾

১৪৮) আৰু আমি তেওঁক প্ৰায় একলাখ মানুহলৈ পয়গম্বৰ ৰূপে পঠিয়ালোঁ,

وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٨﴾

১৪৯) আৰু তেওঁলোক সকলোৱে বিশ্বাস আনিছিল; সেই কাৰণে আমি তেওঁলোকক বহু দিন ব্যাপী সুখৰ জীৱন ভোগ কৰিবলৈ দিছিলোঁ।

فَأْمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٣٩﴾

১৫০) এতিয়া তেওঁলোকক সোধাচোন যিহেতুকে তেওঁলোকৰ পুত্ৰ থকাৰ দৰে তোমাৰ প্ৰভুৰ পুত্ৰী আছে নেকি ?

فَأَسْتَفْتِيَهُمُ الرِّبِّيَّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٤٠﴾

১৫১) আমি তেওঁলোকক সাক্ষী ৰাখি ফেৰিস্তা-সকলক তিৰোতাৰ আকাৰেৰে সৃষ্টি কৰিছিলোঁ নে ?

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿١٤١﴾

১৫২) এতিয়া, এইটো নিশ্চয়েই তেওঁলোক নিজে পাতি লোৱা কথাৰ ভিতৰৰ এটা যে, তেওঁলোকে কয়,

أَلَّا أَنهْمُ مِّنْ إِنْهْمِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿١٤٢﴾

১৫৩) ‘আল্লাহৰ নিজৰ পুত্ৰ-পুত্ৰী আছে:’ আৰু তেওঁলোক অৱশ্যেই মিছলীয়া।

وَلَدَ اللهُ وَإِنَّهْمُ لَكَذِبُونَ ﴿١٤٣﴾

১৫৪) আল্লাহে পুত্ৰতকৈ পুত্ৰীক বেছি পচন্দ কৰিছে নে ?

أَضْطَفَ الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٤٤﴾

১৫৫) তোমালোকৰ কি হৈছে ? তোমালোকে কি দৰে বিচাৰ কৰা ?

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَخْبِرُونَ ﴿١٤٥﴾

১৫৬) তোমালোকে মনোযোগ নিদিবা নে ?

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٤٦﴾

১৫৭) নাইবা, তোমালোকৰ এক পৰিষ্কাৰ কৰ্ত্ত্ব আছে নেকি ?

أَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِينٌ ﴿١٤٧﴾

১৫৮) তেনেহ'লে, তোমালোকে যদি সঁচা কথা কৈছা, তোমালোকৰ গ্ৰন্থ সমূহ দেখুওৱা।

فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ﴿١٤٨﴾

১৫৯) আৰু তেওঁলোকে আল্লাহ আৰু জিনৰ মাজত জ্ঞাতি-কুটুমৰ সম্বন্ধ আছে বুলি ডাঠি কয়, যি স্থলত জিনে নিজেই জানে যে তেওঁলোকক বিচাৰৰ বাবে আল্লাহৰ সমুখলৈ অনা হ'ব।

وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسْبًا وَلَقَدْ عَلِمَتْ

الْجَنَّةُ إِنَّهْمُ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٤٩﴾

১৬০) আল্লাহ মহাপৱিত্ৰ আৰু সেইজনা তেওঁলোকে আগ বঢ়োৱা নানা প্ৰবাদৰ পৰা মুক্ত।

سُبْحٰنَ اللهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٥٠﴾

১৬১) কিন্তু আল্লাহৰ বাচি লোৱা ভূতাসকলে সেইজনাৰ নামত কোনো অপপ্ৰচাৰ নকৰে।

إِلَّا عِبَادَ اللهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿١٥١﴾

১৬২) প্রকৃততে, তোমালোক আৰু তোমা-
লোকৰ উপাসনাৰ পাত্ৰ—

فَاتَّكُمُ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾

১৬৩) তোমালোকে কোনেও আনক আওবাটে
নিব নোৱাৰা আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে,

مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفِتْنِينَ ﴿٣٨﴾

১৬৪) মাত্ৰ সেইজনৰ বাহিৰে যি নৰকৰ অগ্নিত
দগ্ধ হ'ব।

إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿٣٩﴾

১৬৫) তেওঁলোকে কয়, 'আমাৰ ভিতৰত এনে
এজন নাই যাৰ এটা নিৰ্দিষ্ট স্থান নাই :

وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤٠﴾

১৬৬) 'আৰু, প্রকৃততে, আমি সেই সকল যি
শাৰী পাত্ৰিয হওঁ,

وَأَنَا لَنَحْنُ الصَّافُونَ ﴿٤١﴾

১৬৭) 'আৰু আমি, বাস্তৱতে, সেই সকল যি
আল্লাহৰ গৰিমা গাওঁ।'

وَأَنَا لَنَحْنُ السَّيِّئُونَ ﴿٤٢﴾

১৬৮) আৰু, নিশ্চয়েই, মক্কাবাসী অবিশ্বাসী
সকলে প্ৰায়েই কৈছিল,

وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿٤٣﴾

১৬৯) 'আমাৰ যদি আগৰ দিনৰ মানুহৰ অৱস্থাৰ
এক বিশদ বৰ্ণনা থাকিলোহেঁতেন,

لَوَ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿٤٤﴾

১৭০) 'আমি নিশ্চয়েই আল্লাহৰ মনোনীত ভৃত্য
হলোহেঁতেন।'

لَكِنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٥﴾

১৭১) তথাপি যেতিয়া তেওঁলোকলৈ এজন
স্মৰণ কৰাওঁতা আহিছে তেওঁলোকে সেইজনত
বিশ্বাস নানে, কিন্তু তেওঁলোকে সোনকালেই
জানিব পাৰিব।

فَكْفُرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾

১৭২) আৰু, নিশ্চয়েই, আমাৰ বাৰ্ত্তা আমাৰ
ভৃত্য সকললৈ অৰ্থাৎ পয়গম্বৰ সকললৈ গৈছে,

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِجِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿٤٧﴾

১৭৩) যে তেওঁলোকেই হে, নিশ্চয় হ'ব আমাৰ
সহায়প্ৰাপ্ত :

إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿٤٨﴾

১৭৪) আৰু যে আমাৰ সৈন্য দলেইহে, নিশ্চয়
হ'ব বিজয়ী।

وَإِنْ جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٩﴾

১৭৫) সেই কাৰণে তুমি কিছু কালৰ কাৰণে
তেওঁলোকৰ পৰা আঁতৰি যোৱা।

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ كَيْ جِئْتَهُ ﴿٥٠﴾

১৭৬) আৰু সিহঁতলৈ লক্ষ্য কৰা, কিয়নো সিহঁতে অনতি পলমে নিজৰ শেষ দেখিবলৈ পাব।

وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٦﴾

১৭৭) গতিকে সিহঁতে আমাৰ শাস্তি সোনকালে আগ বঢ়াই অনোৱাটো ইচ্ছা কৰে নেকি ?

أَفَبِعَدَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٧﴾

১৭৮) কিন্তু যেতিয়া এই শাস্তি সিহঁতৰ চোতাললৈ নামি আহিব, সতৰ্ক কৰি দিয়া সকলৰ কাৰণে ই হ'ব এক দুৰ্ভাগ্যৰ দিন।

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنذَرِينَ ﴿١٧٨﴾

১৭৯) গতিকে তুমি কিছুক্ষণৰ বাবে সিহঁতৰ পৰা আঁতৰি যোৱা,

وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٩﴾

১৮০) আৰু লক্ষ্য কৰা, কিয়নো সিহঁতে অনতি-পলমে নিজৰ শেষ দেখিবলৈ পাব।

وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٨٠﴾

১৮১) তোমাৰ প্ৰভু অতি পৱিত্ৰ, সকলো শক্তিৰ অধিকাৰী, আৰু তেওঁলোকে সাব্যস্ত কৰা স্থানৰ বহু ওপৰত।

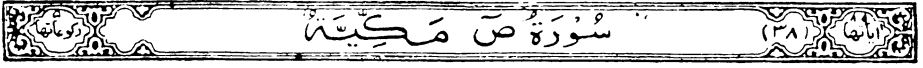
سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨١﴾

১৮২) আৰু পয়গম্বৰসকলৰ ওপৰত সৰ্ব্বদা শাস্তি বৰষে!

وَسَلَّمَ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨٢﴾

১৮৩) আৰু সকলো প্ৰশংসাৰ গৰাকী হৈছে আল্লাহ, সকলো বিশ্বৰ অধিকাৰী।

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٣﴾

চুৰা ৩৮

SAD

হ্বাদ্ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) সুপ্ৰসন্ন, পৰম কৰুণাময় আল্লাহৰ নামত।

২) চাআদ, আমি প্ৰয়াণ স্বৰূপে দৰ্শাইছোঁ এই কোৰ-আন, যি উপদেশেৰে ভৰপূৰ, যে এই গ্ৰন্থ হৈছে আমাৰ প্ৰকাশিত বাৰ্তা।

৩) কিন্তু যি সকলে অবিশ্বাস কৰে তেওঁলোক মিছা অহঙ্কাৰ আৰু শত্ৰুতাত নিমজ্জিত হৈ আছে।

৪) আমি তেওঁলোকৰ আগতে কতনো পুৰুষৰ ধ্বংসসাধন কৰিলোঁ! তেওঁলোকে সহায় বিচাৰি আৰ্জুনাদ কৰিছিল, কিন্তু তেতিয়া আৰু সাৰিবৰ সময় নাছিল।

৫) আৰু তেওঁলোক আচৰিত হয় যে তেওঁলোকৰ নিজৰ মাজৰ পৰাই এজন সতৰ্ককাৰীৰ আবিৰ্ভাৱ হৈছে; আৰু অবিশ্বাসী সকলে কয়, 'এইজন এজন যাদুকৰ, এক মহা মিথ্যাবাদী।

৬) 'কি! তেওঁ সকলো ঈশ্বৰক গোটাই এজন প্ৰভুৰ সৃষ্টি কৰিছে নেকি? এইটো বাস্তৱিকতে এটা অদ্ভুত কথা'।

৭) তেওঁলোকৰ মুখিয়াল সকলে কৈ ফুৰিছিল, 'যোৱা তোমালোকে নিজৰ ঈশ্বৰসকলৰ সৈতে থাকাগৈ। এনে কৰাটোৱেই বাঞ্ছনীয় হ'ব:

৮) 'আমি কোনো আগতে অহা ধৰ্ম্মত এনে ধৰণৰ কথা শুনা নাই। ই এক প্ৰবঞ্চনাৰ বাহিৰে একো নহয়:

৯) 'আমাৰ সকলোৰে ভিতৰৰ পৰা তেওঁলোকেহে মাত্ৰ 'ধৰ্ম্মোপদেশ পঠিওৱা হ'ল নেকি?' নহয়, তেওঁলোক মোৰ ধৰ্ম্মোপদেশৰ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ①

بِئَلَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ②

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَ ذَوَاتِلَهُ
عَيْنٍ مِّنَ الْوَالِدِ ③

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكٰفِرُونَ
هَذَا سِحْرٌ كَذٰبٌ ④

أَجْعَلِ الْاِلٰهَةَ الْهٰٓءَا وَاحِدًا ۗ اِنْ هٰذَا اِلَّا شَيْءٌ
عِبَابٌ ⑤

وَانطَلَقَ الْمَلَا مِنْهُمْ اَنْ اٰمِنُوْا وَاٰصِرُوْا عَلٰى
الْبَيْتِ كَمَا ۗ اِنْ هٰذَا اِلَّا شَيْءٌ يُرَادُ ⑥

مَا سَبَعْنَا بِهٰذَا فِي الْاٰخِرَةِ ۗ اِنْ هٰذَا اِلَّا
اِخْتِلَافٌ ⑦

ءَا نَزَّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا ۗ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ ⑧

বিষয়ে অনিশ্চিত। নহয়, তেওঁলোকে মোৰ শাস্তিৰ এতিয়াও সোৱাদ পোৱা নাই।

১০) তেওঁলোক, তোমাৰ সৰ্ব্বশক্তিমান, মহাদানী প্ৰভুৰ কৰুণাৰ ভান্ডাৰৰ অধিকাৰী নেকি?

১১) নতুবা, তেওঁলোকৰেই নেকি সকলো স্বৰ্গ আৰু মৰ্ত্য আৰু তাৰ মাজত থকা সকলো বস্তুৰ সাম্ৰাজ্য খন? তেনেহ'লে, তেওঁলোকক আপ্ৰাণ চেষ্টা কৰিবলৈ কোৱা তেওঁলোকৰ সকলো উপায় প্ৰয়োগ কৰি।

১২) তেওঁলোক হৈছে এক সঙ্ঘবদ্ধ বিৰোধীৰ দ'ল, যাৰ পৰাজয় সুনিশ্চিত।

১৩) তেওঁলোকৰ আগতেও নূহৰ সম্প্ৰদায় আৰু আদমৰ জাতি আৰু বহু সৈন্যৰ অধিকাৰী ফেৰাউনে পয়গম্বৰসকলক মিছলীয়া বুলি প্ৰত্যাখ্যান কৰিছিল:

১৪) আৰু থামুদৰ জাতি আৰু লুতৰ সম্প্ৰদায় আৰু অৰণ্যবাসীসকল—এওঁলোক সকলোৱেই সঙ্ঘবদ্ধ বিৰোধীৰ দল আছিল।

১৫) সেই জাতি কেইটাৰ ভিতৰত এনে এটা জাতি নাছিল যি তেওঁলোকৰ পয়গম্বৰসকলক মিথ্যাবাদী ৰূপে ব্যৱহাৰ কৰা নাছিল, সেইকাৰণে মোৰ শাস্তি তেওঁলোকৰ ওপৰত অপৰিহাৰ্য্য হৈছিল।

১৬) আৰু সম্প্ৰতি এওঁলোকে অপেক্ষা কৰিছে মাত্ৰ এটা বিস্ফোৰণলৈ আৰু এই বিস্ফোৰণৰ আগমনত কোনো বিলম্ব হ'বলৈ দিয়া নহ'ব।

১৭) তেওঁলোকে কয়, 'আমাৰ প্ৰভু, আমালৈ আমাৰ শাস্তিৰ অংশ কেয়ামতৰ দিনৰ আগতেই শীঘ্ৰে আহিবলৈ দিয়া'।

১৮) তেওঁলোকে কোৱা কথা ধৈৰ্য্যৰে সহ্য কৰা আৰু আমাৰ ভূতা, শক্তিশালী মানৱ, দাউদক

قَدْ ذُكِرْتُمْ بَل لَّئِن يَدْعُوا عَذَابِ ۝

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ۝

أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

فَلْيَرْتُقُوا فِي الْأَسْبَابِ ۝

جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ۝

كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ

ذُو الْأَوْتَارِ ۝

وَتَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لَيْلَىٰ أُولَٰئِكَ

الْأَحْزَابُ ۝

۞ إِنَّ كُلَّ إِلَّا كَذَبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ۝

وَمَا يَنْظُرُ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ مِنْ تَوَاقِي ۝

وَقَالُوا رَبَّنَا مَجْلُ تَنَا وَظَنَّا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ۝

إِصْرٍ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ

স্মৰণ কৰাইক, নিশ্চয়েই, তেওঁ সদায় আল্লাহৰ
প্ৰতি মন দিছিল।

১৯) আমি পৰ্ব্বতশাৰীক তেওঁৰ বশৱৰ্তী কৰি
দিছিলো—সেই বিলাকে তেওঁৰ সৈতে নিশাৰ
আৰম্ভণিত আৰু পুৱাৰ দোকমোকালিত আল্লাহৰ
প্ৰশংসা গাইছিল।

২০) আৰু আমি চৰাই বিলাকক সমবেত কৰি
তেওঁৰ বশৱৰ্তী কৰি দিছিলোঁ; সিহঁত সদায়
তেওঁৰ প্ৰতি আসক্ত আছিল।

২১) আৰু আমি তেওঁৰ ৰাজ্যক শক্তিসম্পন্ন
কৰিছিলোঁ আৰু তেওঁক দিছিলোঁ চৰম
সিদ্ধান্তসূচক বাকশক্তি।

২২) আৰু বিবাদী সকলৰ গল্পটো তোমাৰ কাণ
পাইছেগৈ নে, যেতিয়া সিহঁতে তেওঁৰ নিজস্ব
বাসস্থানৰ বেৰাৰ ওপৰেদি বগাই গৈছিল ?

২৩) যেতিয়া সিহঁতে গৈ দাউদৰ সম্মুখত
ওলালগৈ আৰু তেওঁ সিহঁতলৈ ভয় কৰিছিল,
সিহঁতে ক'লে, 'ভয় নকৰিবা, আমি দুজন বিবাদী;
আমাৰ এজনে সিজনৰ বিৰুদ্ধে অনায়্য কৰিছে;
গতিকে ন্যায়েৰে সৈতে আমাৰ ভিতৰত বিচাৰ
কৰা, আৰু পোন পথৰ পৰা আঁতৰি নেযাৰা আৰু
আমাক সৎ পথলৈ বাট দেখুৱাই লৈ যোৱা।'

২৪) "এতিয়া, এই মোৰ ভাইজনৰ নিৰানবৈ
জনী মাইকী ভেড়া আছে আৰু মোৰ মাথোন
এজনীহে আছে। তথাপিও তেওঁ কয়, 'এইজনী
মোক দিয়া,' আৰু তেওঁ মোক কথাৰে জয়
কৰিলে।"

২৫) দাউদে ক'লে, 'নিশ্চয়েই, তেওঁ তোমাৰ
একেজনী ভেৰা লৈ নিজৰ ভেৰা কেইজনীৰ লগত
যোগ দিবলৈ বিচৰাটো তোমাৰ প্ৰতি অনায়্য কৰা
হৈছে। আৰু অৱশ্যেই বহুতো যৌথ কাৰবাৰৰ
অংশীদাৰে ইজনে সিজনৰ অনায়্য কৰে, মাত্ৰ সেই
সকলৰ বাহিৰে যি আল্লাহত বিশ্বাস ৰাখে আৰু

إِنَّكَ أَزَابٌ ۝

إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعُثْبِيِّ وَ
الْإِشْرَاقِ ۝

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ آزَابٌ ۝

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَتَيْنَهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ
الْخُطَابِ ۝

وَهَلْ أَمَّاكَ نَبِيُّ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْجُرَابِ ۝

وَقَالَ لَأَمْ

إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَمَنَّأْ
خَصْمِينَ بَنِي بَعْضًا عَلَى بَعْضٍ فَاخْطُبْ بَيْنَنَا
بِالْحَقِّ وَلَا تَسْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ۝

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعَجَةً عَلَى
نَعَجَةٍ وَأَحَدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي
فِي الْخُطَابِ ۝

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجِكَ إِلَى نَعَجِهِ
وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْخَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ نَّاهُمْ

সং কামত লিপ্ত থাকে; আৰু তেনেকুৱাৰ সংখ্যা বৰ কম।' আৰু দাউদে ভাবিছিলে আমি তেওঁক পৰীক্ষা কৰিছিলোঁ; সেই কাৰণে তেওঁৰ প্ৰভুৰ ওচৰত ক্ষমা ভিক্ষা কৰিছিল আৰু তেওঁৰ উপাসনাত সাষ্টাঙ্গে পৰি দিছিল।

২৬) গতিকে আমি তেওঁক তেওঁৰ দোষ মাৰ্জনা কৰিলোঁ; আৰু, বাস্তৱতে, তেওঁ আমাৰ সান্নিধ্যত এক স্থান পাইছিল যিটো হৈছে এক উৎকৃষ্ট আবাস।

২৭) তেতিয়া তেওঁক আমি কলোঁ, 'হে' দাউদ আমি তোমাক পৃথিৱীত এজন আমাৰ প্ৰতিনিধি ৰূপে স্থাপন কৰিছোঁ; গতিকে মানুহৰ মাজত ন্যায় বিচাৰ কৰা, আৰু বৃথা অভিলাসৰ অনুসৰণ নকৰিবা, জানোছা ই তোমাক আল্লাহৰ পথৰ পৰা আঁতৰাই লৈ যায়।' নিশ্চয়েই, সেই সকলে, যি আল্লাহৰ পথৰ পৰা আঁতৰি যায়, এক কঠোৰ শাস্তি পাব, কিয়নো তেওঁলোকে কেয়ামতৰ দিনৰ কথা পাহৰি গৈছিল।

২৮) আৰু আমি স্বৰ্গসমূহ আৰু পৃথিৱীখন আৰু দুয়োৰে মাজত থকা সকলো বস্তু বৃথায়ে গঢ়া নাই। সেইটো মত হৈছে সেই সকলৰ, যি অবিশ্বাস কৰে। গতিকে অবিশ্বাসীসকলে আহিব অভিশাপ, অগ্নিৰ দ্বাৰা দিয়া শাস্তিয়ে তেওঁলোকক আগুৰি ধৰাৰ ফলত।

২৯) আমি, যি সকলে বিশ্বাস কৰে আৰু সং কাম কৰে তেওঁলোকক পৃথিৱীত ভ্ৰষ্টাচাৰত লিপ্ত থকা সকলৰ দৰে একে ধৰণৰ ব্যৱহাৰ কৰিমনে? আমি সংকল্পী জনক পাপী জনৰ দৰে ব্যৱহাৰ কৰিমনে?

৩০) এইখন হৈছে এখন গ্ৰন্থ যাক আমি তোমালৈ মুক্ত কৰিছোঁ, বহু উৎকৰ্ষতাৰে ভৰপূৰ, যাতে ইয়াৰ শ্লোক সমূহৰ ওপৰত তেওঁলোকে অনুসৰণ কৰিব পাৰে।

وَكُنْ دَاوُدَ إِنَّمَا فَتْنَهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا
وَأَنَابَ ۝۲۬

فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ
مَأبٍ ۝۲ۭ

يَدَاوُدَ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ ۝۲ۮ

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا
ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
مِنَ النَّارِ ۝۲۹

أَمْ يَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَحْمِلُوا الصَّلَاةَ كَالْفٰسِقِينَ
فِي الْأَرْضِ أَمْ يَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفٰجِرِ ۝۳۰

كُتِبَ عَلَيْكَ إِذْ يُبْرَأُ أَنْ تَبْرَأَ وَإِيَّاهُ وَ
يَسْتَنْكِرُوا الْإِلْبَابَ ۝۳۱

৩১) আৰু আমি দাউদৰ ওপৰত দান কৰিছিলোঁ
চুলেমানক যি আছিল আমাৰ এজন উৎকৃষ্ট ভৃত্য।
তেওঁ সদায় আমাৰ মুখাপেক্ষী আছিল।

৩২) আৰু যেতিয়া তেওঁৰ সন্মুখলৈ সন্ধ্যা
কালত অতি উৎকৃষ্ট জাতৰ বেণী যোঁৰাবোৰ অনা
হ'ল,

৩৩) তেওঁ ক'লে, 'ভাল বস্ত্ৰৰ ভোগৰ প্ৰতি মই
অনুৰক্ত, কাৰণ সেই বিলাকে মোক মোৰ প্ৰভুৰ
বিষয়ে সোৱঁৰায়।' আৰু যেতিয়া সেই বিলাক
পদাৰ আৰত লুকুৱাই থোৱা হৈছিল,

৩৪) তেওঁ ক'লে, 'সেই বিলাকক মোৰ ওচৰলৈ
ঘূৰাই আনা।' তাৰ পাছত তেওঁ সিহঁতৰ ভৰি
আৰু ডিঙিত হাত ফুৰাবলৈ ধৰিলে।

৩৫) নিশ্চয়েই, আমি চুলেমানক পৰীক্ষা
কৰিছিলোঁ আৰু তেওঁৰ সিংহাসনত এক সামান্য
ব্যক্তিক স্থাপন কৰিছিলোঁ। তেতিয়া তেওঁ
আল্লাহৰ ওচৰ চাপিল, তেওঁৰ কৃপা ভিক্ষা কৰি।

৩৬) তেওঁ ক'লে, 'হে' মোৰ প্ৰভু, মোক ক্ষমা
দান কৰা আৰু মোক এনে এখন ৰাজ্য দান কৰা
যাক মোৰ অবিহনে আনে পাব নোৱাৰে, নিশ্চয়েই,
তুমি মহান দানী।'

৩৭) সেই কাৰণে আমি বতাহক তেওঁৰ বশবস্তী
কৰি দিলোঁ, যি তেওঁ য'তে নাথাকক, তেওঁৰ
আদেশত মৃদু গতিৰে বৈছিল,

৩৮) আৰু তেওঁৰ বশবস্তী কৰি দিছিলোঁ
দৈত্যবোৰক, নানা বিধৰ স্থাপত্য বিদ্যাৰ বিদ
নিৰ্মাণকাৰী, আৰু নিমজ্জিত হৈ কাম কৰা
মানুহক,

৩৯) আৰু কিছুমান ভৰিত শিকলি লগোৱা
মানুহক।

৪০) 'এই হ'ল আমাৰ দান—গতিকে মুক্তহস্তে
দিয়া অথবা জৰু কৰা—হিচাপ নকৰাকৈ।'

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمٰنَ نِعْمَ الْعَبْدُ اِنَّهٗ
اَزَابٌ ۞ۛ

اِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعِشِيِّ الضَّمِيۡتِ الْجِيَادِ ۞ۛ

فَقَالَ اِنِّىۡ اٰحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنۡ ذِكْرِ رَبِّىۡ
حَتّٰى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ۞ۛ

رُدُّوْهَا عَلٰى فُطْفِقٍ مَّسْمٰۗءً بِالسُّوۡقِ وَالْاٰخِنَاقِ ۞ۛ

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمٰنَ وَالْقَيْنٰ عَلٰى كُرْسِيِّهٖ
جَسَدًا ثُمَّ اَنَابَ ۞ۛ

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِيۡ وَهَبْ لِيۡ مُلْكًا لَّا يَبۡتَغِىۡ لِوٰحِدٍ
مِّنۡ بَعۡدِيۡ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ۞ۛ

فَسَخَرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجۡرِيۡ بِاَمۡرِهٖ رُحٰۗءً حَيۡثُ
اَصَابَ ۞ۛ

وَالشَّيۡطٰنِ كُلِّ بَنَآءٍ وَّ غَوَاصِّ ۞ۛ

وَالۡاٰخِرِيۡنَ مُقَرَّنِيۡنَ فِى الۡاَصۡفَادِ ۞ۛ

هٰذَا عَطَاۗؤُنَا فَاَمۡنٌ اَوْ اَمۡسِكُ بِعَبۡرِ جِسَابِ ۞ۛ

৪১) আৰু নিশ্চয়েই তেওঁৰ স্থান আছিল আমাৰ সান্নিধ্যত আৰু ই এটা উৎকৃষ্ট আবাস।

৪২) আৰু স্মৰণ কৰা আমাৰ ভৃত্য আয়ুবক, যেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ প্ৰভুলৈ অনুনয় কৰিছিল : 'ছয়তানে মোক দৈহিক আৰু মানসিক কষ্ট ভোগাইছে'।

৪৩) আমি তেওঁক আদেশ দিলোঁ : তোমাৰ আৰোহনৰ জন্তুক তোমাৰ ভৰিৰে উচটাই ক্ষিপ্ৰ গতিৰে আঁতৰি যোৱা। সৌ ওচৰতে খোৱা-পখলা কৰা আৰু পি-খোৱা শীতল পানী আছে।'

৪৪) আৰু আমি তেওঁক দান কৰিছিলোঁ, তেওঁৰ পৰিয়াল আৰু একে সংখ্যক মান ব্যক্তি, আমাৰ কৃপা ৰূপে, আৰু জ্ঞানসম্পন্ন সকলৰ প্ৰতি স্মাৰক হিচাপে।

৪৫) আৰু আমি তেওঁক আদেশ দিলোঁ : 'তোমাৰ হাতত কেই ডালমান শুকান ঠাল (খেজুৰৰ) সংগ্ৰহ কৰি লৈ যোৱা আৰু তাৰে কোবোৱা (তোমাৰ যোঁৰা বেগেৰে দৌৰোৱা), আৰু অসত্যৰ ফালে অনুৰাগ নেদেখুৱাবা।' বাস্তৱতে, আমি তেওঁক একনিষ্ঠ পাইছিলোঁ। তেওঁ আছিল এক উৎকৃষ্ট ভৃত্য। নিশ্চয়েই, তেওঁ সঘনাই আল্লাহৰ মুখাপেক্ষী হৈছিল।

৪৬) আৰু স্মৰণ কৰা আমাৰ ভৃত্য ইব্ৰাহিম আৰু ইছাহাক আৰু ইয়াকুবক; তেওঁলোক দুৰ্দৰ্শী আৰু শক্তিসম্পন্ন মানৱ।

৪৭) আমি তেওঁলোকক এটা বিশেষ উদ্দেশ্যেৰে বাচি লৈছিলোঁ—মানুহক পৰকালৰ আবাসৰ বিষয়ে সোৱঁৰাবলৈ।

৪৮) আৰু প্ৰকৃততে, আমাৰ চকুত তেওঁলোক আছিল সৰ্বোৎকৃষ্ট আৰু অত্যন্তম।

৪৯) আৰু স্মৰণ কৰা, ইছমাইল, এজিকিল আৰু যুল-কিফ্লক, তেওঁলোক সকলোৱেই সৰ্বোৎকৃষ্ট আছিল।

وَأَنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ ﴿٤١﴾

وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسِيئٌ الشَّيْطَانُ يَصُبُّ وَيَصْبِي وَعْدَايَ ﴿٤٢﴾

أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٣﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذَكَرْهُمْ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٤٤﴾

وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْتًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِّعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٤٥﴾

وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ﴿٤٦﴾

إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذَكَرْنَاهُ الْدَّارِ ﴿٤٧﴾

وَأَنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٨﴾

وَأَذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلًّا مِّنَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٩﴾

৫০) এইটো হ'ল এটা সতৰ্ক বাণী। আৰু সৎপথগামী সকলে নিশ্চয়ই, এক উৎকৃষ্ট বাসস্থান লাভ কৰিব—

৫১) চিৰকলীয়া উদ্যান সমূহ, যাৰ দুৱাৰ তেওঁলোকলৈ খুলি দিয়া হ'ব।

৫২) আৰু তাত দলিছাৰ ওপৰত বিশ্রাম কৰি তেওঁলোকে ইচ্ছামতে অঁপৰ্য্যাপ্ত ফল-মূল আৰু পানীয় বিচাৰিব পাৰিব :

৫৩) আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে থাকিব অতিশয় নিৰ্জুঁ প্ৰকৃতিৰ পৰিত্ৰ নাৰী সমবয়সীয়া লগৰীয়া স্বৰূপে।

৫৪) এয়ে হ'ল আমি তোমালোকক কেয়ামতৰ দিনৰ বাবে দিয়া প্ৰতিশ্ৰুতি।

৫৫) প্ৰকৃততে, এয়ে হ'ল আমি দিয়া অফুৰন্ত সংস্থান।

৫৬) এইটো হ'ল বিশ্বাসী সকলৰ কাৰণে, কিন্তু বিদ্ৰোহী সকলৰ কাৰণে প্ৰতাগমনৰ স্থল হ'ব অতিশয় কষ্টৰ—

৫৭) দোজখ য'ত তেওঁলোক অগ্নিত দক্ষ হ'ব : কি যে কুৎচিত বিশ্রামৰ স্থান !

৫৮) এয়ে হ'ব তেওঁলোকৰ প্ৰাপ্য, গতিকে তেওঁলোকক এই বিলাকৰ সোৱাদ লবলৈ দিয়া—এক উত্তম জুলীয়া দ্ৰব্য আৰু অতি চোঁচা দুমিত পানীয়।

৫৯) আৰু একে ধৰণৰ আন বিভিন্ন কষ্ট।

৬০) অবিশ্বাসৰ গুৰি ধৰোঁতা সকলক কোৱা হ'ব : এইটো হৈছে তোমালোকৰ সৈতে একেলগে হামখুৰি খাই আগ বঢ়া সৈন্যৰ দল। তেওঁলোকৰ কোনো সাদৰ সন্তোষ নহ'ব। তেওঁলোক অগ্নিত দক্ষ হ'ব।

৬১) অনুসৰণকাৰীসকলে ক'ব, 'নহয়, তোমালোকহে। তোমালোকৰ কাৰণেও কোনো

هَذَا ذِكْرٌ وَإِن لِّلْمُتَّقِينَ لِحُسْنِ مَّآبٍ ﴿٥٠﴾

جَنَّاتٍ عَذَبٍ مُّفْتَحَةٍ لَّهُمُ الْآبْوَابُ ﴿٥١﴾

مُتَّكِنِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ
وَسَرَّابٍ ﴿٥٢﴾

وَإِن لَّهُمْ فِي الظُّلُمِ الْأُتْرَابِ ﴿٥٣﴾

﴿٥٤﴾ هَذَا مَا توعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٥﴾

إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِن تَفَافٍ ﴿٥٦﴾

هَذَا وَإِن لِّلظَّالِمِينَ لَشَرَّ مَّآبٍ ﴿٥٧﴾

جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا فَمِنَسُ الْبِهَادِ ﴿٥٨﴾

هَذَا فُلَيْدُوهُ وَحَيْمَرٌ وَعَسَاقُ ﴿٥٩﴾

وَأَخْرَجْنَا مِنْ شَجَلَةٍ أَسْوَجٍ ﴿٦٠﴾

هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ ۚ لَا مَرْجِعَ لَهُمْ بِهِمْ ۚ لَئِنَّم
صَالُوا النَّارِ ﴿٦١﴾

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَأَمْرَجِبَآ بِكُمْ أَنْتُمْ قَدْ مُتَّوَعِدُوا

সাদৰ সম্ভাষণ নাই। তোমালোকেই হে আমাক ভুল বাট দেখুৱাই আমাৰ কাৰণে এই দুৰৱস্থাৰ প্ৰস্তুত কৰিছিল।' ই কি যে এক কুৎচিত বিশ্ৰামৰ স্থান!

৬২) তেওঁলোকে এইটোও ক'ব, 'আমাৰ প্ৰভু, যেয়েই আমাৰ দুৰৱস্থাৰ প্ৰস্তুত কৰিছিল তেওঁলোকক অগ্নিৰ দ্বাৰা হোৱা শাস্তি বহু গুণে বঢ়াই দিয়া।'

৬৩) আৰু দোজখৰ বাসিন্দাসকলে ক'ব, 'আমাৰ নো কি হৈছে, আমি দেখোন যি সকলক অসৎ বুলি গণ্য কৰিছিলোঁ সেইসকলক ইয়াত দেখিবলৈ নেপাওঁ ?

৬৪) 'তাৰ কাৰণ এয়ে নেকি যে, আমি তেওঁলোকক অন্যায় ভাৱে হাঁহিয়াতৰ পাত্ৰ বুলি ধৰিছিলোঁ নে আমাৰ চকুৱেহে তেওঁলোকক বিচাৰি পোৱা নাই ?'

৬৫) নিশ্চয়েই, এইটোৱেই হ'ল সত্য—অগ্নিৰ বাসিন্দা সকলৰ সমূহীয়া বাক-বিতণ্ডা।

৬৬) কোৱাঁ, 'মই এজন সৰ্তক কৰাওঁতা মাথোন; আৰু আল্লাহৰ বাহিৰে কোনো প্ৰভু নাই, একেইজনা সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ আল্লাহ;

৬৭) 'সকলো স্বৰ্গ আৰু মৰ্ত্য আৰু দুয়োৰে মাজত থকা সকলো বস্তুৰ অধিকাৰী, মহা শক্তিশালী, মহা ক্ষমাশীল আল্লাহ'।

৬৮) কোৱাঁ 'ই এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ সংবাদ—

৬৯) 'যাৰ পৰা তোমালোক আঁতৰি গৈছা;

৭০) সেই সৰ্বোচ্চ সন্মানিত সমাবেশ য'ত এই বিষয়ে তেওঁলোকে আলোচনা কৰিছিল; সেই সমাবেশৰ বিষয়ে মই অৱগত নাছিলোঁ,

৭১) 'কিন্তু এইটো মই জানো যে মোক মোৰ প্ৰভুৱে এজন সাধাৰণ সৰ্তককাৰীৰূপে নিযুক্ত কৰি বাণী পঠিয়াইছে।

لَنَا قَيْئَسُ الْقَرَارِ ﴿٦٢﴾

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا حَتْفًا
فِي النَّارِ ﴿٦٣﴾

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ
الْأَشْرَارِ ﴿٦٤﴾

اتَّخَذْنَاهُمْ بَعْرِيًّا أَمْ رَأَيْتَ عَنْهُمْ الْإِبْصَارَ ﴿٦٥﴾

إِنَّ ذَلِكَ لَخَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ﴿٦٦﴾

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِن إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ
الْوَّاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٧﴾

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ
الْغَفَّارُ ﴿٦٨﴾

قُلْ هُوَ نَبَوًّا عَظِيمٌ ﴿٦٩﴾

أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٧٠﴾

مَا كَانَ لِي مِن عِلْمٍ بِالْمَلَائِكَةِ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٧١﴾

إِنِّي نُوْحِي إِلَىٰ آلِنَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٢﴾

৭২) সেই সময়টো সোৱঁৰা যেতিয়া তোমাৰ
প্রভুৱে ফেৰিস্তাসকলক কৈছিল, 'মই আলতীয়া
মাটিৰ পৰা মানুহ সাজিবলৈ প্রস্তুত হৈছোঁ ;

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ طِينٍ ﴿٧٢﴾

৭৩) 'আৰু যেতিয়া মই তেওঁক নিখুঁত ভাৱে ৰূপ
দি উঠিম আৰু মোৰ অনুপ্ৰেৰণাৰে সজীৱ কৰি
তুলিম, তোমালোকে তেওঁৰ প্ৰতি আনুগত্য
দেখুৱাই সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰিবা ।'

فَإِذَا سَوَّيْتَهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ
سُجَّدًا ﴿٧٣﴾

৭৪) গতিকে ফেৰিস্তা সকলে সেইমতে আনুগত্য
দেখুৱালে, সকলোৱে একেলগে ।

فَسَجَدَ الْمَلِكَةُ كُلُّهُمْ أٰجْمَعُونَ ﴿٧٤﴾

৭৫) কিন্তু ইবলিছে নকৰিলে। তেওঁ অহঙ্কাৰ
কৰিলে, আৰু অবিশ্বাসী সকলৰ ভিতৰৰ এজন
হ'ল ।

إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَٰفِرِينَ ﴿٧٥﴾

৭৬) আল্লাহে ক'লে, 'হে ইবলিছ, মোৰ
দুহাতেৰে সৃষ্টি কৰা বস্তুটোলৈ আনুগত্য দেখুৱাৰ
পথত তোমাক কিহে বাধা দিলে ? তাৰ কাৰণ এয়ে
নেকি যে তুমি অতি অভিমানী, নে তুমি নিজকে
মোৰ আদেশ মনাৰ ওপৰত বুলি ভাবা ?'

قَالَ يَا بَلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتَ

بِيَدَيَّ اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٦﴾

৭৭) তেওঁ ক'লে, 'মই তেওঁতকৈ উত্তম। তুমি
মোক অগ্নিৰ পৰা সজিছা আৰু তেওঁক সজিছা
আলতীয়া মাটিৰ পৰা ।'

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ

مِّنْ طِينٍ ﴿٧٧﴾

৭৮) আল্লাহে ক'লে, 'তেতিয়া হ'লে ইয়াৰ পৰা
ওলাই যোৱা, কিয়নো, নিশ্চয়েই, তোমাক
বহিষ্কাৰ কৰা হ'ল ;

قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّا كَارِهِمُ ﴿٧٨﴾

৭৯) 'আৰু, নিশ্চয়েই তোমাৰ ওপৰত
কেয়ামতৰ দিনলৈকে মোৰ অভিশাপ থাকিব ।'

وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٧٩﴾

৮০) তেওঁ ক'লে, 'মোৰ প্ৰভু, তেতিয়া হ'লে
মোক তেওঁলোকক পুনৰ উঠাই অনা দিনলৈকে
বিৰতি দিয়া ।'

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٨٠﴾

৮১) আল্লাহে ক'লে, 'নিশ্চয়েই তুমি সকাহ
পোৱা সকলৰ ভিতৰৰ এজন,

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿٨١﴾

৮২) 'নির্দিষ্ট সময়ৰ দিনটো আহি নোপোৱা
লৈকে ।'

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨٢﴾

৮৩) তেওঁ ক'লে, 'তেতিয়া হ'লে মই অঙ্গীকাৰ কৰিলোঁ, মই তেওঁলোক সকলোকে নিশ্চয় আওবাটে লৈ যাম,

قَالَ فِعْرَتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٧﴾

৮৪) 'কেৱল তোমাৰ বাচি লোৱা ভূত্যৰ বাহিৰে।'

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُحْصِينَ ﴿٣٨﴾

৮৫) আল্লাহে ক'লে, 'সত্য আছে, আৰু সত্য কথাহে মাথোন মই কওঁ,

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقْوَلُ ﴿٣٩﴾

৮৬) 'যে মই নিশ্চয়েই, তোমাৰ আৰু তোমাৰ অনুগামী সকলৰ দ্বাৰা একেলগে দোজখ পূৰ্ণ কৰিম।'

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ

أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾

৮৭) কোৱাঁ, 'মই তোমালোকৰ পৰা এই বাবে কোনো পুৰস্কাৰ বিচৰা নাই, আনহাতে মই সেই বিলাকৰ ভিতৰৰো এজন নহয় যি ভাও ধৰি ভাল পায়।

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكْفِرِينَ ﴿٤١﴾

৮৮) কোৰ্-আন খন সকলো জাতিৰ কাৰণে এক সতৰ্ক বাণীৰ বাহিৰে একো নহয়।

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾

৮৯) 'আৰু তোমালোকে নিশ্চয়েই, ইয়াৰ সত্যতাৰ প্ৰমাণ কিছু সময়ৰ বিলম্বতে পাবা।'

وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٤٣﴾

سُورَةُ الزُّمَرِ مَكِّيَّةٌ
(১৩৭)
(১৩৭)

চূৰা ৩৯

AL-ZUMAR

আল্-জুম'ৰ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্রসন্ন, পৰম কৰুণাময় আল্লাহৰ নামত।
- ২) এই গ্ৰন্থৰ প্ৰকাশ সৰ্বশক্তিমান সৰ্বজ্ঞানী আল্লাহৰ পৰা হৈছে।
- ৩) নিশ্চয়েই, আমিযেইহে মাত্ৰ তোমালৈ প্ৰকাশ কৰিছোঁ এই গ্ৰন্থ, য'ত আছে সম্পূৰ্ণ সত্য, গতিকে আন্তৰিকতাৰে বিশ্বাস কৰি আল্লাহৰ উপাসনা কৰাঁ।
- ৪) মনত ৰাখিবা, আল্লাহে মাত্ৰ আন্তৰিক বিশ্বাসহে ভাল পায়। আৰু যিসকলে সেইজনৰ বাহিৰে আনক বক্ষাকাৰী ৰূপে লয়, কয়, 'আমি তেওঁলোকৰ সেৱা কৰোঁ মাত্ৰ তেওঁলোকে আমাক আল্লাহৰ সান্নিধ্যলৈ আনিব বুলি।' নিশ্চয়েই, আল্লাহে, তেওঁলোকৰ মাজত বিচাৰ কৰিব তেওঁলোকৰ বাদানুবাদৰ বিষয়ে। নিশ্চয়েই আল্লাহে সেইজনক বাট নেদেখুৱায় যি এজন অকৃতজ্ঞ মিথ্যাবাদী।

৫) আল্লাহে যদি তেওঁৰ নিজৰ প্ৰতি এজন পুত্ৰ লবলৈ ইচ্ছা কৰিলেহেঁতেন, তেওঁৰ সৃষ্টিৰ পৰা যাকেই ইচ্ছা বাচি লব পাৰিলে হেঁতেন। সেইজনা মহা পৱিত্ৰ! তেৱেঁই আল্লাহ এক আল্লাহ, সৰ্ববীৎকৃষ্ট।

৬) তেওঁ স্বৰ্গসমূহ আৰু পৃথিৱীখন সাজিছিল জ্ঞানৰ প্ৰয়োজন অনুযায়ী। তেওঁ নিশাক দিনটো আৰবিলৈ দিয়ে, আৰু তেওঁ দিনক ৰাতিটো আৰবিলৈ দিয়ে; আৰু তেওঁ সূৰ্য্য আৰু চন্দ্ৰক কাৰ্য্যত নিয়োগ কৰিছে; প্ৰত্যেকটোৱে নিৰ্দ্ধাৰিত সময়লৈকে নিজৰ নিজৰ গতি পথত চলে। মনত

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ②

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ③

أَلِلَّهِ الدِّينُ الْمُنَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ④

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۗ سُبْحٰنَهُ ۗ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ⑤

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ يَكُوْنُ اَنْبِلَ عَلٰى النَّهَارِ وَيَكُوْنُ النَّهَارُ عَلٰى اَنْبِلَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِاجَلٍ مُّسَمًّى ۗ اَلَا هُوَ الْعَزِيزُ

বাখিবা, সেইজনাই মাত্ৰ হৈছে তেওঁ, যি মহাশক্তিশালী, মহা ক্ষমাকাৰী।

① انْعَاقَارُ

৭) তেওঁ তোমালোকক সৃষ্টি কৰিছিল এটা জীৱৰ পৰা; আৰু তাৰ পৰা সাজিলে ইয়াৰ সহচৰ: আৰু তেওঁ তোমালোকৰ কাৰণে পঠিয়ালে আঠযোৰ পোহনীয়া জন্তু। তেওঁ তোমালোকক মাতৃৰ গৰ্ভত সৃষ্টি কৰে, এটা সৃষ্টি স্তৰৰ পৰা আন এটা স্তৰলৈ, তিনিটা আন্ধাৰ স্তৰৰ মাজেদি। ৰাজখন তেওঁৰেই। এইজনাই হৈছে আল্লাহ তোমালোকৰ প্ৰভু। তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো প্ৰভু নাই। তেনেহ'লে তোমালোকক মো কোনপিনে ঘূৰাই নিছে?

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلْ مِنْهَا زَوْجًا
وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَنِيَّةً أَنْزَلْهُمُ يَخْلُقْكُمْ
فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي
ظِلْمٍ ثَلَاثٍ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ①

৮) তোমালোকে যদি অকৃতজ্ঞ হোৱা, নিশ্চয়েই, আল্লাহ স্বাৰলম্বী, তোমালোকৰ পৰা স্বাধীন। আৰু তেওঁ তেওঁৰ ভূতাৰ অকৃতজ্ঞতা মঞ্জুৰ নকৰে। কিন্তু তোমালোকে যদি কৃতজ্ঞ হোৱা, তেওঁ তোমালোকক ভাল পায়। আৰু কোনেও অন্য কাৰোবাৰ বোজা বহন নকৰে। তাৰ পাছত তোমালোকৰ প্ৰভুলৈকে তোমালোকৰ প্ৰত্যাগমন হ'ব; আৰু তেওঁ তোমালোকক জনাব তোমালোক কি কাৰ্য্য-কলাপত লিপ্ত আছিল। নিশ্চয়েই, অন্তৰত লুকায়িত সকলো কথা তেওঁ বৰ ভাল দৰে জানে।

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ
الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ① إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

৯) আৰু যেতিয়া মানৱৰ ওপৰত এক বিপদ আহি পৰে, তেওঁ অনুতপ্ত হৈ তেওঁৰ প্ৰভুৰ ওচৰ চাপে। তাৰ পাছত, সেইজনাই যেতিয়া তেওঁৰ নিজৰ অনুগ্ৰহ সেই অনুতপ্ত মানৱক দান কৰে, মানৱে আগতে কি কাৰণে নো প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল পাহৰি যায়, আৰু আল্লাহৰ সমকক্ষ সৃষ্টি কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে, মানুহক আল্লাহৰ পথৰ পৰা গুচাই আওবাটে লৈ যোৱাৰ উদ্দেশ্যে। কোৱা, 'তোমালোকৰ অবিশ্বাসৰ পৰা কিছু লাভ ভোগ

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ
ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو
إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا يُضِلُّ عَنْ
سَبِيلِهِ قُلْ تَتَّبِعْ كُفْرًا قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَخْلَاقِ

কৰাইক; অন্তত তোমালোক নিশ্চয়েই, অগ্নিৰ বাসিন্দা হবাইক'।

১০) সেইজন, যি মাজনিশা অতি আন্তৰিকতাৰে থিয় দি, সাষ্টাঙ্গে পৰি, আল্লাহৰ উপাসনা কৰে আৰু পৰকালৰ জীৱনৰ বিষয়ে আশঙ্কা কৰে আৰু আল্লাহৰ কৃপা লাভলৈ আশা কৰে, অবাধ্যজনেৰে সৈতে একে হ'ব পাৰে নে? কোৱা, 'যি সকল জ্ঞানপ্ৰাপ্ত, তেওঁলোক অজ্ঞানৰ সৈতে একে হ'ব পাৰে নে?' প্ৰকৃততে, মাত্ৰ বোধ শক্তিসম্পন্ন সকলেহে মনোযোগ দিব পাৰিব।

১১) কোৱা, 'হে' আল্লাহৰ বিশ্বাসী ভৃত্যসকল তোমালোকৰ প্ৰভুক ভয় কৰা। যি সকলে এই জীৱনত সৎ কাম কৰে তেওঁলোকৰ মঙ্গল হয়। আৰু আল্লাহৰ পৃথিৱীখন আহল-বহল। প্ৰকৃততে, একনিষ্ঠ সকল অপৰিমিত ভাৱে পুৰস্কৃত হ'ব'।

১২) কোৱা, 'বাস্তৱতে, আন্তৰিক বিশ্বাসেৰে উপাসনা কৰিবলৈ মই আদেশ পাইছোঁ,

১৩) 'আৰু মই আদেশ পাইছোঁ যি সকলে সেইজনাৰ আগত মূৰ দোৱায় তেওঁলোকৰ ভিতৰত শীৰ্ষস্থান লবলৈ।'

১৪) কোৱা, 'বাস্তৱত, মই যদি মোৰ প্ৰভুক অমান্য কৰোঁ, মই এক কঠোৰ দিনৰ শাস্তিক ভয় কৰিব লাগিব।'

১৫) কোৱা, 'মই আল্লাহকহে কেৱল উপাসনা কৰোঁ, তেওঁৰ প্ৰতি পৰম আন্তৰিক বাধ্যতাৰে সৈতে।

১৬) 'তোমালোকৰ ক্ষেত্ৰত, তোমালোকে আল্লাহৰ বাহিৰে যাকে ইচ্ছা হয় উপাসনা কৰা।' কোৱা, 'নিশ্চয়েই প্ৰকৃত পৰাজয়ী হয় সেই সকলেই যি কেয়ামতৰ দিনা তেওঁলোকৰ নিজৰ আত্মাক আৰু পৰিয়াল বৰ্গক ধ্বংস কৰে।' সতৰ্ক হোৱা! সেইটো নিশ্চয়েই, স্পষ্ট অনিষ্ট।

التَّارِ ④

أَمَّنْ هُوَ قَانَتْ أَمَّا الْيَلِّ سَاحِدًا وَقَائِمًا يَخْذُرُ
الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي
الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ
أُولُو الْأَلْبَابِ ①

قُلْ يُجِبْ وَالَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا
فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ
إِنَّمَا يُؤْتِي الصَّابِرِينَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ①

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ②
وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ③

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ
عَظِيمٍ ④

قُلْ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ⑤

فَاعْبُدْهُ وَمَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَيْرِينَ
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ⑥

১৭) তেওঁলোকে মুৰব্ব ওপৰত পাব অগ্নিৰ আবেৰণ আৰু ভৰিৰ তলতো পাব একে ধৰণৰ আবেৰণ। এই অৱস্থাৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈহে আল্লাহে তেওঁৰ ভৃত্য সকলক সতৰ্ক কৰে। 'হে' মোৰ ভৃত্যসকল, গতিকে কেৱল মোক তোমালোকে ভয় কৰাইক।'

১৮) আৰু যিসকলে মিছা প্ৰভুসকলৰ উপাসনা বৰ্জন কৰে আৰু আল্লাহৰ ফাললৈ মুখ কৰে—তেওঁলোকৰ কাৰণে আছে সুসংবাদ। গতিকে মোৰ ভৃত্য সকলক সুসংবাদ দিয়াইক,

১৯) যি সকলে আমাৰ বক্তব্যলৈ কৰ্ণপাত কৰে আৰু তাৰ উত্তম অংশবোৰ অনুসৰণ কৰে, তেওঁলোককহে আল্লাহে পথ-প্ৰদৰ্শন কৰিছে, আৰু তেওঁলোককহে প্ৰকৃততে বোধশক্তি সম্পন্ন।

২০) তেতিয়া হ'লে, সেইজনক, যাৰ ওপৰত শাস্তিৰ দণ্ড বিহা প্ৰয়োজন হৈ পৰিছে, বচাব পাৰি নে? তুমি অগ্নিত দক্ষ হোৱা জনক ত্ৰাণ কৰিব পাৰা নে?

২১) কিন্তু যি সকলে তেওঁলোকৰ প্ৰভুক ভয় কৰে তেওঁলোকৰ কাৰণে আছে ওখ অট্টালিকাৰ ওপৰত সজা আৰু ওখ অট্টালিকা, যাৰ তলেদি বয় পানীৰ নিষ্কাৰ। আল্লাহে সেইটো প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে; আৰু আল্লাহে তেওঁৰ প্ৰতিশ্ৰুতি ভঙ্গ নকৰে।

২২) তুমি দেখা নাই নে যে আল্লাহে আকাশৰ পৰা পানী পঠিয়াই দিয়ে আৰু সেই পানী নিষ্কাৰ ৰূপে পৃথিৱীৰ গৰ্ভত ববলৈ দিয়ে আৰু তাৰে সৈতে বিভিন্ন ৰঙৰ উদ্ভিদ গজিবলৈ দিয়ে? তাৰ পাছত ই শুকাই যায় আৰু তুমি ই হালধীয়া ৰূপ লোৱা দেখিবলৈ পোৱা; তাৰ পাছত সেইজনাই ইয়াক ভাগি যোৱা খেৰত পৰিণত কৰে।

২৩) তেতিয়া হ'লে, সেইজন, যাৰ অস্তৰ আল্লাহে ইছলাম গ্ৰহণৰ বাবে মুকলি কৰি দিছে,

لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَ مِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ لِيُبَادِئَ النَّاقُورَ ﴿١٧﴾

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ بَشِيرًا ۖ عِبَادَ اللَّهِ ﴿١٨﴾

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْأُولَاءُ ﴿١٩﴾

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كِتَابُ الْعَذَابِ فَإِن تَتَذَكَّرْ فَمِنَ النَّارِ ﴿٢٠﴾

لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَبْنِيَةٌ لَا يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَّ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْبَيْعَ ﴿٢١﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ لَهُ الْإِنْبَاءُ ﴿٢٢﴾

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ

যাতে সেইজনে তেওঁৰ প্ৰভুৰ পৰা পথ-প্ৰদৰ্শন পাব পাৰে, অবিশ্বাসৰ আন্ধাৰত খপিয়াই ফুৰা জনৰ দৰে হ'ব পাৰে নে? গতিকে দুৰ্ভাগ্য হ'ল সেই সকলৰ, যাৰ অন্তৰ ইমানেই কঠোৰ যে তাত আল্লাহৰ স্মৰণ হ'ব নোৱাৰে! তেওঁলোক পৰিষ্কাৰ ভুলত আছে।

২৪) আল্লাহে সৰ্বোত্তম অধ্যয়নৰ বিষয়টো পঠিয়াই দিছে—এখন গ্ৰন্থ যাৰ শ্লোকবোৰ পৰস্পৰৰ সমৰ্থনদায়ক আৰু বিভিন্ন আকাৰত পুনৰোক্ত হৈছে। যি সকলে তেওঁলোকৰ প্ৰভুক ভয় কৰে, এই গ্ৰন্থৰ আবৃত্তিত তেওঁলোকৰ গাত শিহৰণ জাগে; তাৰ পাছত তেওঁলোকৰ চৰ্ম্ম আৰু অন্তৰ আল্লাহৰ স্মৰণৰ উদ্দেশ্যে কুমলি পৰে। এয়েই হ'ল আল্লাহৰ পথ-প্ৰদৰ্শন; ইয়াৰে সৈতে তেওঁ বাট দেখুৱায় সেইজনক যাৰ ওপৰত তেওঁ সুপ্ৰসন্ন। আৰু সেইজন, যাক আল্লাহে আওবাটে যোৱা বুলি নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছে—তেওঁ কোনো পথ-প্ৰদৰ্শক নেপায়।

২৫) তেতিয়া হ'লে, সেইজন, যি কেয়ামতৰ দিনাৰ কঠোৰ শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ নিজৰ মুখ-মণ্ডলৰ বাহিৰে অন্য কোনো ঢাল বিচাৰি নেপাব, সম্পূৰ্ণ নিৰাপদ জনৰ দৰে হ'ব পাৰে নে? আৰু দোষীসকলক এইদৰে কোৱা হ'ব, 'তোমালোকে যি আৰ্জিছিল তাৰ বানচ লোৱা ইক।'

২৬) সেই সকলে, যি তেওঁলোকৰ পূৰ্বতে আহিছিল, আমাৰ পয়গম্বৰসকলক অগ্ৰাহ্য কৰিছিল, গতিকে তেওঁলোকৰ ওপৰত আমাৰ শাস্তি কোনফালৰ পৰা আহিল তেওঁলোকে গম নেপালে।

২৭) সেইদৰে তেওঁলোকক আল্লাহে এই জীৱনত অবমাননাৰ সোৱাদ লবলৈ দিছিল আৰু,

مَنْ رَبِّهِ فَوَيْلٌ لِّلْقَسِيَةِ قَلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ
أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٧﴾

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْكِتَابِ كِتَابًا مَّتَشْرَبًا مَّتَنَانِي
تَقْسَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ يَلِينُ
جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَىٰ
اللَّهُ يَهْدِي بِهٖ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضَلِّ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٨﴾

أَفَمَنْ يَتَّبِعْ بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَدَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٩﴾

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتْهُمْ الْعَذَابُ
مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٣٠﴾

فَإِذَا قَامَهُمُ اللَّهُ الْجَزَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ

তেওঁলোকে যদিহে জানিলেহেঁতেন, পৰকালৰ শাস্তি, নিশ্চয়েই, আৰু কঠোৰ হ'ব।

২৮) আৰু, বাস্তৱতে, আমি এই কোৰ্-আনত মানৱ জাতিৰ উদ্দেশ্যে নানাৰকমৰ উপমা সন্নিবেশ কৰিছোঁ যাতে তেওঁলোকে মনোযোগ দিব পাৰে।

২৯) আমি কোৰ্-আন এক পৰিষ্কাৰ ভাষাত প্ৰকাশ কৰিছোঁ য'ত বিশুদ্ধতাৰ পৰা অলপো হেৰফেৰ হোৱা নাই, যাতে তেওঁলোক সৎপথৱলস্বী হ'ব পাৰে।

৩০) আল্লাহে এটা উপমা আগ বঢ়াইছে—এজন মানুহ যাৰ গৰাকী কেইবাজনো নিজৰ ভিতৰত মত নিমিলা অংশীদাৰ, আৰু এজন মানুহ যাৰ ওপৰত একছত্ৰী অধিকাৰ এজনৰেই। এই দুয়োজন অৱস্থাত সমতুল্য নে? সকলো প্ৰশংসাৰ গৰাকী আল্লাহ। কিন্তু তেওঁলোকৰ বেছি ভাগেই নেজানে।

৩১) নিশ্চয়েই, তোমাৰ মৃত্যু হ'ব, আৰু নিশ্চয়েই তেওঁ লোকৰো মৃত্যু হ'ব।

৩২) তাৰ পাছত, কেয়ামতৰ দিনা তোমালোকে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত বাদানুবাদ কৰিবা।

৩৩) তেতিয়া হ'লে, যিজনে আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে মিছা কথা কয় আৰু সত্য তেওঁলৈ আহোঁতে অগ্ৰাহ্য কৰে, তেওঁতকৈ আৰু বেছি অন্যায়াকাৰী কোন হ'ব পাৰে? অবিশ্বাসীসকলৰ কাৰণে দোজখত এক আবাস নাই নে?

৩৪) কিন্তু যি জনে সত্য আনিছে, আৰু যি জনে সত্যক সত্য বুলি সাক্ষী দিয়ে—এই সকলেই হৈছে সৎপথৱলস্বী।

৩৫) তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ পৰা যিহকে বাসনা কৰে পাব; সেইটোৱেই হৈছে ভাল কাম কৰাৰ পুৰস্কাৰ।

لَعْدَابُ الْآخِرَةِ الْكَبُورُ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٣١﴾

قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا زُجَلًا فِيهِ شُرَكَاءٌ مُتَشَاكِسُونَ
وَرُجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِينَ مِثْلَ الْحَدِّ
لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿٣٤﴾

ثُمَّ إِنِّي أُنشِئُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ فَتَحْتَصِمُونَ ﴿٣٥﴾

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ
بِالْحَدِيثِ إِذْ جَاءَهُ الْبَيِّنَاتُ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِلْكَافِرِينَ ﴿٣٦﴾

وَالَّذِينَ جَاءُوا بِالْحَدِيثِ وَصَدَقُوا بِهِ أُولَئِكَ هُمُ
الْمُتَّقُونَ ﴿٣٧﴾

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٨﴾

৩৬) যাতে আল্লাহে তেওঁলোকৰ পৰা কৰি অহা কাঁমৰ বেয়া পৰিণতিৰ কষ্ট মোচন কৰিব, আৰু তেওঁলোকক পুৰস্কৃত কৰিব তেওঁলোকৰ সৰ্বোত্তম কাৰ্য্যৰ অনুযায়ী।

৩৭) আল্লাহ তেওঁৰ ভৃত্যৰ কাৰণে যথেষ্ট নহয় নে? আৰু তথাপিও তেওঁলোকে আল্লাহৰ পৰিবৰ্ত্তে আন কিছুমানৰ দ্বাৰাই ভয় খুৱাব খোজে। আৰু সেইজন যাক আল্লাহে পাপত থাকিবলৈ দিছে—সেইজনৰ কাৰণে কোনো পথ-প্ৰদৰ্শক নাই।

৩৮) আৰু সেইজন যাক আল্লাহে পথ-প্ৰদৰ্শন কৰে—তেওঁক কোনেও আওবাটে নিব নোৱাৰে। আল্লাহ মহাশক্তিশালী, শাস্তি আৰু পুৰস্কাৰৰ অধিকাৰী নহয় নে?

৩৯) আৰু তুমি যদি তেওঁলোকক সোধা, ‘স্বৰ্গ সমূহ আৰু পৃথিৱীখন কোনে সৃজিলে?’ তেওঁলোকে, নিশ্চয়েই, ক’ব, ‘আল্লাহে।’ কোৱাঁ, ‘তোমালোকে কি ভাবা, আল্লাহে যদি মোৰ অনিষ্ট কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, যি সকলক তোমালোকে আল্লাহৰ পৰিবৰ্ত্তে মানা তেওঁলোকে সেই আল্লাহে কৰিব খোজা অনিষ্ট গুচাব পাৰিব নে? অথবা, আল্লাহে যদি মোক তেওঁৰ কৃপা দেখুৱাব খোজে, তেওঁলোকে আল্লাহৰ কৃপা ৰুদ্ধ কৰিব পাৰিব নে?’ কোৱাঁ, আল্লাহ মোৰ কাৰণে যথেষ্ট। যি সকলে বিশ্বাস কৰে তেওঁলোকে ‘আল্লাহকহে বিশ্বাস কৰে।’

৪০) কোৱাঁ, ‘হে’ মোৰ মানুহ সকল, যিমান ভাল দৰে পাৰা নিজৰ কাম কৰি যোৱাইক; ময়ো কৰি থাকোঁ; সোনকালেই তোমালোকে জানিব পাৰিবা,

৪১) –‘কোন সেইজন যাৰ ওপৰত অপদস্থ কৰা শাস্তি আহি পৰে, আৰু কাৰ ওপৰত স্থায়ী শাস্তি নামি আহে?’

يُكَفِّرُ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٦﴾

إِنَّ اللَّهَ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٧﴾

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ إِنَّ اللَّهَ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٨﴾

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٩﴾

قُلْ يَوْمَ نَعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَجِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٤١﴾

৪২) প্রকৃততে, আমি তোমালৈ গ্ৰন্থ খন প্রকাশ কৰিছোঁ সকলো সত্যৰ সন্নিবেশ কৰি মানৱ জাতিৰ মঙ্গলার্থে। গতিকে য়েয়েই পথ-প্রদৰ্শন অনুসৰণ কৰে, তেওঁ নিজৰ আত্মাৰ কল্যাণৰ কাৰণেই কৰে; আৰু য়েয়েই বিপথে যায়, নিজৰ অনিষ্টৰ কাৰণেই যায়। আৰু তুমি সেই সকলৰ ওপৰত অভিভাৱক নহয়।

৪৩) আল্লাহে মানৱৰ মৃত্যুৰ সময়ত তেওঁলোকৰ আত্মাবোৰ লৈ যায়; আৰু সেই সকলোৰে, যাৰ এতিয়াও মৃত্যু হোৱা নাই, তেওঁলোকৰ নিদ্ৰাত। আৰু তাৰ পাছত, যি সকলৰ ওপৰত মৃত্যুৰ আদেশ তেওঁ দিছে সেই আত্মাবোৰ ৰাখি থয়, আৰু বাকী বোৰ আত্মা এটা নিৰ্দিষ্ট সময়লৈকে ঘূৰাই পঠিয়ায়। নিশ্চয়েই, গভীৰ ভাবে বিবেচনা কৰা সকলৰ প্ৰতি ইয়াত কিছুমান চিহ্ন নিহিত হৈ আছে।

৪৪) তেওঁলোকে আল্লাহৰ বাহিৰে মধ্যস্থ কেইজনমান লৈছে নেকি? কোৱাঁ, 'যদিওবা তেওঁলোকৰ কোনো বস্তুৰ ওপৰত ক্ষমতা নাই আৰু কোনো জ্ঞান নাই' ?

৪৫) কোৱাঁ, 'সকলো মধ্যস্থতা আল্লাহতেই নাস্ত আছে। সেই জনৰ অধিকাৰতে আছে স্বৰ্গ সমূহ আৰু এই পৃথিৱীৰ ৰাজ্যখন। আৰু সেইজনা লৈকে, তেতিয়া হ'লে, তোমালোকক পুনৰ ঘূৰাই অনা হ'ব।'

৪৬) আৰু যেতিয়া কেৱল আল্লাহক উল্লেখ কৰা হয়, পৰকালত বিশ্বাস নকৰাসকলৰ অন্তৰ বিৰঞ্জিত কৌচ খাই উঠে; কিন্তু যেতিয়া সেইজনাৰ বাহিৰে আনবোৰক উল্লেখ কৰা হয়, চোৱাঁ! তেওঁলোকে স্ফুৰ্ত্তি কৰিবলৈ ধৰে।

৪৭) কোৱাঁ, 'হে' আল্লাহ! সকলো স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীৰ উদ্ভাৱনকাৰী; সকলো দৃশ্যমান আৰু অদৃশ্য কথাৰ বিষয়ে সৰ্বজ্ঞ; তুমিয়েই কেৱল

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّٰ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهِ ۗ
وَ مَا أَنْتَ بِمُؤَكِّدٍ ۝

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا ۖ فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمَّنٍ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝

أَمْرًا تَخْذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءُ ۚ قُلْ أَوْلُوا كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ۝

قُلْ لِلَّهِ الشُّفَاعَةُ جَمِيعًا ۗ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْرَاظَتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ۝

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا

তোমাৰ ভৃত্য সকলক বাদানুবাদৰ বিষয়ৰ ওপৰত
বিচাৰ কৰিবা।'

فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٣٥﴾

৪৮) আৰু যদিওবা দোষী সকল পৃথিৱীত থকা
সকলো বস্তুৰ গৰাকী হয়, আৰু তাৰ উপৰিও একে
সমান আৰু সম্পদ পায়, তেওঁলোকে, নিশ্চয়েই,
কেয়ামতৰ দিনৰ শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ সেই
গোট্টেই খিনি সম্পদ মুক্তিৰ মূল্য ৰূপে দিবলৈ ইচ্ছা
কৰিব, কিন্তু আল্লাহৰ পৰা তেওঁলোকৰ সস্মুখত
থিয় দিব এনে এটা পৰিস্থিতি, যিটো তেওঁলোকৰ
ভাবৰ অতীত আছিল।

وَلَوَ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ
مَعَهُ لَا فِتْنَةً لَهُ مِنْ سِوَةِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَبَدَأَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٣٥﴾

৪৯) আৰু তেওঁলোকে আৰ্জি অহাৰ দোষৰ
কুপৰিণতি তেওঁলোকৰ আগত স্পষ্ট হৈ পৰিব
আৰু যাক তেওঁলোকে ইতিকিং কৰিছিল সেয়েই
তেওঁলোকক আগুৰি ধৰিব।

وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا
كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٥﴾

৫০) আৰু যেতিয়া অনিষ্টই মানৱক স্পৰ্শ কৰে,
তেওঁলোকে আমাক বিচাৰি চিঞৰে। কিন্তু আমি
যেতিয়া আমাৰ পৰা এক অনুগ্রহ তেওঁলৈ দান
কৰোঁ, তেওঁ কয়, 'এইটো মোক দিয়া হৈছে মোৰ
নিজৰ জ্ঞানৰ কাৰণে।' নহয়, এইটো কেৱল
পৰীক্ষাহে; কিন্তু তেওঁলোকৰ বেছি ভাগেই
নেজানে।

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ
نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ
هُوَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّا أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٠﴾

৫১) তেওঁলোকৰ আগতে অহা সকলোৱেও
একেদৰে কৈছিল, তথাপিও তেওঁলোকে যি আৰ্জি
থৈ আহিছিল সকলো বৃথাই গ'ল।

فَذَٰلِكَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا اغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥١﴾

৫২) গতিকে তেওঁলোকৰ আৰ্জি অহা দোষৰ
কুপৰিণতিয়ে তেওঁলোকক হেঁচা মাৰি ধৰিলে;
আৰু এই সকল অবিশ্বাসীৰ মাজৰ পৰা য়েয়ে দোষ
কৰিব—তেওঁলোকৰ অৰ্জী দোষৰ বেয়া পৰিণামে
তেওঁলোককো আগুৰি ধৰিব আৰু তেওঁলোক
সাৰিব নোৱাৰে।

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ
هُوَ لِأَنَّهُمْ سَبَّحُوا بِحَمْدِ اللَّهِ فِي بُلُوغِ الْبُلُوغِ
وَمَا لَهُمْ يُبْعِرُونَ ﴿٥٢﴾

৫৩) তেওঁলোকে নেজানে নেকি যে আল্লাহে
ইচ্ছামতে কাৰোবাৰ কাৰণে সংস্থান সম্প্ৰসাৰণ
কৰিব পাৰে আৰু আন কাৰোবাৰ কাৰণে সংস্থান

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ

সংকীৰ্ণ কৰিব পাৰে? প্রকৃততে, তাতেই আছে
বিশ্বাসী সকলৰ কাৰণে কিছুমান চিহ্ন।

৫৪) কোৱা, 'হে' মোৰ ভৃত্যসকল, যি নিজৰ
আত্মাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিছা, আল্লাহৰ কৰুণাৰ
বিষয়ে হতাশ ভাব নেৰাখিবা, নিশ্চয়েই, আল্লাহে
সকলো পাপ ক্ষমা কৰে। প্রকৃততে, সেইজনা
অতিশয় ক্ষমাদায়ক, সৰ্বদা কৰুণায়;

৫৫) 'আৰু তোমালোকলৈ শাস্তিটো অহাৰ
পূৰ্বেই তোমালোকৰ প্ৰভুলৈ মুখ ঘূৰোৱা আৰু
নিজকে তেওঁৰ বশবৰ্ত্তী কৰা; কিয়নো তেতিয়া
তোমালোকক কোনো সহায় দিয়া নহ'ব;

৫৬) 'আৰু তোমালোকে অনুমান নকৰা
অৱস্থাত হঠাতে শাস্তিটো আহি পোৱাৰ পূৰ্বেই
তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা তোমালোকলৈ প্ৰকাশ
হোৱা সৰ্ব্বোত্তম শিক্ষা অনুসৰণ কৰাইক।'

৫৭) যদিহে এটা আত্মাই কেনেকৈ কয়, 'অ'
মোৰেই দুৰ্ভাগ্য যে আল্লাহৰ প্ৰতি মোৰ কৰ্ত্তব্য
অৱহেলা কৰিছিলো! নিশ্চয়েই, মই উপহাস কৰা
সকলৰ এজন আছিলো।'

৫৮) অথবা, যদিহে ই কেনেকৈ কয়, 'আল্লাহে
যদি মোক বাট দেখুৱালেহেঁতেন; মই নিশ্চয়েই
অতি কৰ্ত্তব্যপৰায়ণ সকলৰ এজন হ'লোহেঁতেন;

৫৯) অথবা, যদিহে ই কেনেকৈ কয়, যেতিয়া
শাস্তিটো দেখিবলৈ পায়, 'মোৰ কাৰণে যদি
পৃথিৱীলৈ এবাৰ প্ৰত্যাবৰ্ত্তন থাকিলহেঁতেন, মই
তেতিয়া সৎ কাম কৰাসকলৰ এজন হ'ব
পাৰিলোহেঁতেন।'

৬০) তেওঁক কোৱা হ'বঃ 'হয়, তোমালৈ মোৰ
চিহ্নবোৰ আহিছিল, কিন্তু তুমি সেইবোৰ মিছা
জ্ঞান কৰিছিল, আৰু তুমি দাস্তিক আছিল, আৰু
তুমি অবিশ্বাসী সকলৰ এজন আছিল।'

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٤﴾

قُلْ يُعِيبُ آلِي الَّذِينَ آسَرْتُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا
مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذَّنْبَ جَمِيعًا
إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٥﴾

وَإِنِّيَبُؤًا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمًا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٥٦﴾

وَإِتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ مِّن
قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٧﴾

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يٰحَسْرَتِي عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنبِ
اللَّهِ وَإِن كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ ﴿٥٨﴾

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٩﴾

أَوْ تَقُولَ جِئْتُ رَبِّيَ الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةٌ فَأَكُونَ
مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٠﴾

بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ
وَكَنتَ مِنَ الْكٰفِرِينَ ﴿٦١﴾

৬১) আৰু কেয়ামতৰ দিনাখন, তুমি আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে মিছা কোৱা সকলৰ মুখ মণ্ডলত বিষাদৰ চাপ দেখিবা। দোজখত অহঙ্কাৰী সকলৰ কাৰণে এক আবাস নাই জানো ?

৬২) আৰু আল্লাহে সৎকৰ্মী সকলক সকলো বিপদ-আপদৰ পৰা ত্ৰাণ কৰিব আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰত কৃতকাৰ্য্যতা দান কৰিব; অসততাই তেওঁলোকক স্পৰ্শ নকৰিব, নাইবা তেওঁলোক শোকাভূৰো নহ'ব।

৬৩) আল্লাহেই হৈছে সকলো বস্তুৰ সৃষ্টিকৰ্তা, আৰু সেইজনা হৈছে সকলো বস্তুৰ ওপৰত অভিভাৱক।

৬৪) স্বৰ্গ সমূহৰ আৰু পৃথিৱীৰ চাৰি কাঠিৰ অধিকাৰী সেইজনাই; আৰু আল্লাহৰ চিহ্নত অবিশ্বাস কৰা সকলৰ ক্ষেত্ৰত, এওঁলোকেই হ'ল পৰাজয়ী।

৬৫) কোৱাঁ, 'তোমালোকে মোক আল্লাহৰ বাহিৰে অন্য প্ৰভু কিছুমানক উপাসনা কৰিবলৈ কোৱা নেকি, হে' মূৰ্খ সকল ?

৬৬) আৰু প্ৰকৃততে, তোমালোকলৈ প্ৰকাশ কৰা হৈছে, তোমালোকৰ পূৰ্বে অহা সকললৈ প্ৰকাশ কৰাৰ দৰে, 'তোমালোকে যদি আল্লাহৰ সৈতে সমতুল্য অন্য কোনোবাক স্থাপন কৰা, তোমালোকৰ সকলো কাৰ্য্য নিশ্চয়েই নষ্ট হ'ব আৰু তোমালোক অৱশ্যেই পৰাজয়ীসকলৰ মাজত পৰিবা।'

৬৭) হয়, আল্লাহক উপাসনা কৰা আৰু কৃতজ্ঞ সকলৰ লগত সন্নিবিষ্ট হোৱাইক।

৬৮) আৰু তেওঁলোকে আল্লাহৰ নিহিত গুণাৱলীৰ বিষয়ে সঠিক ধাৰণা কৰা নাই। কেয়ামতৰ দিনা গোটেই পৃথিৱীখন সেইজনাৰ সম্পূৰ্ণ আয়ত্তত থাকিব, আৰু স্বৰ্গসমূহ সেইজনাৰ সৈহাতত নুৰিয়াই থোৱা হ'ব। সেই জনাৰেই

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُاْ عَلَىٰ اللَّهِ وُجُوهُهُم
سُودَةٌ ۗ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦١﴾

وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَخَارِعِهِمْ لَّا يَسْمُهُم
الشُّوْءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٦٢﴾

اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٣﴾

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٦٤﴾

قُلْ أَغْيَرَ اللَّهُ تَأْمُرُوْنِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٦٥﴾

وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِن
أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿٦٦﴾

بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ ۗ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٧﴾

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۗ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا
بِقَبْضَتِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٍ بِيَمِينِهِ

সকলো যশস্যা, আৰু তেওঁলোকে সমতুল্য কৰিব
খোজা সকলৰ বহু ওপৰত থাকে সেইজন।

سُبْحٰنَهُ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٣٥﴾

৬৯) আৰু শিঙাটো বজোৱা হ'ব, আৰু স্বৰ্গ
সমূহত থকা সকলো আৰু মৰ্ত্যত থকা সকলো
মুছা গৈ বাগৰি পৰিব, সেই সকলৰ বাহিৰে যাক
আল্লাহে প্ৰসন্ন হৈ সকাহ দিব। তাৰ পিছত,
শিঙাটো দিবতীয় বাৰ বজোৱা হ'ব, আৰু
দেখিবা! তেওঁলোক থিয় দি উঠিব, বিচাৰৰ
অপেক্ষাত।

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَوَقَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ
فِي الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَاءَ اللّٰهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيْهِ اٰخِرًا
فَاذْهَبُوْا قِيٰمًا يَنْظُرُوْنَ ﴿٣٦﴾

৭০) আৰু গোটেই পৃথিৱীখন প্ৰভুৰ জ্যোতিত
উজ্জ্বল হৈ উঠিব, আৰু গ্ৰন্থখন তেওঁলোকৰ
আগত খুলি থোৱা হ'ব, আৰু পয়গম্বৰসকল আৰু
সাক্ষী সকলক অনা হ'ব, আৰু ন্যায় বিচাৰ কৰি
ৰায় দিয়া হ'ব, আৰু তেওঁলোকক অনায়্য কৰা
নহ'ব।

وَأَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُوْرِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتٰبُ وَ
جِئِيَ بِالْبَيِّنٰتِ وَالشَّهَادٰءِ وَفُضِّعَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُوْنَ ﴿٣٧﴾

৭১) আৰু প্ৰত্যেক আত্মাকে ইয়াৰ কাৰ্য্যৰ
অনুযায়ী পূৰা পুৰস্কাৰ দিয়া হ'ব। আৰু
তেওঁলোকে কি কৰে সেইজনাই ভালদৰে জানে।

وَوُضِعَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ﴿٣٨﴾

৭২) আৰু যি সকলে অবিশ্বাস কৰে তেওঁলোকক
দোজখলৈ দলে দলে খেদি নিয়া হ'ব; যেতিয়া গৈ
দোজখ পাব, তাৰ দুৱাৰ বোৰ মুকলি কৰা হ'ব,
আৰু দোজখৰ ৰখীয়াসকলে তেওঁলোকক ক'ব,
'তোমালোকৰ মাজৰ পৰা ওলোৱা পয়গম্বৰসকল
তোমালোকলৈ অহা নাছিল নে, তোমালোকৰ
প্ৰভুৰ চিহ্নবোৰ আবৃত্তি কৰি, আৰু তোমালোকৰ
এই দিনটোৰ সন্মুখীন হ'ব লাগিব বুলি সতৰ্ক
কৰি?' তেওঁলোকে ক'ব, 'হয়, কিন্তু শাস্তিৰ
বাৰ্তাটো অবিশ্বাসীসকলৰ ক্ষেত্ৰত নিশ্চয়েই
কাৰ্য্যত পৰিণত হ'ব।'

وَسِيْقَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِلَىٰ جَهَنَّمَ رَمْرًا حَتَّىٰ اِذَا
جَاؤُوهَا فَتَبَحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا اَلَمْ
يَاْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَتْلُوْنَ عَلَيْكُمْ آيٰتِ رَبِّكُمْ
وَيُنذِرُوْنَكُمْ لِقَاءِ يَوْمِكُمْ هٰذَا قَالُوْا بَلٰى وَلٰكِنْ
حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذٰبِ عَلٰى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٣٩﴾

৭৩) এইটো কোৱা হ'ব, 'তোমালোক দোজখৰ
দ্বাৰেদি প্ৰবেশ কৰা, আৰু তাতেই থাকিবা।
আৰু দাস্তিকৰ বাসস্থান অতি কষ্টকৰ।'

قِيْلَ ادْخُلُوْا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا فَبِئْسَ
مَوْسٰى الْمَسْكُوْنِ ﴿٤٠﴾

৭৪) আৰু সেই সকল, যি তেওঁলোকৰ প্ৰভুলৈ ভয় কৰিছিল, তেওঁলোকক স্বৰ্গলৈ দলে দলে বাট দেখুৱাই নিয়া হ'ব গৈ নোপোৱালৈকে, যেতিয়া স্বৰ্গৰ দুৱাৰ সমূহ মুকলি কৰি দিয়া হ'ব আৰু ইয়াৰ ৰখীয়া সকলে তেওঁলোকক ক'ব, 'তোমালোকৰ ওপৰত শাস্তি বৰষক! তোমালোক সুখী হোৱাহঁক, আৰু প্ৰবেশ কৰাহঁক, আৰু ইয়াতে থাকাহঁক।'

৭৫) আৰু তেওঁলোকে ক'ব, 'সকলো প্ৰশংসা আল্লাহৰ যি জনাই আমাক দিয়া প্ৰতিশ্ৰুতি কাৰ্য্যত পৰিণত কৰিছে, আৰু আমাক পৃথিৱীখনৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'বলৈ দিছে, আমি এই উদ্যানৰ য'তেই ইচ্ছা হয় আমাৰ বাসস্থান সাজিম।' সৎকৰ্মী সকলৰ পুৰস্কাৰ কিমান যে উৎকৃষ্ট!

৭৬) আৰু তোমালোকে দেখিবা ফেৰিস্তা সকলক, তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ প্ৰশংসাৰে গৰিমা গাই সিংহাসনৰ চাৰিওফালে থিয় দি চাই থকা, আৰু মানৱৰ মাজত ন্যায়েৰে সৈতে বিচাৰৰ ৰায় দিয়া হ'ব। আৰু এইটো কোৱা হ'ব, 'সকলো প্ৰশংসাৰ গৰাকী আল্লাহ যি সকলো পৃথিৱীৰ অধিকাৰী।'

وَسَيُنَاقِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا
حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
خَزَائِنُهَا سَلِمَ عَلَيْكُمْ طَبَعُهَا فَاذْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٤﴾

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا
الْأَرْضَ نَتَّبِعُوا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ
أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٥﴾

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٦﴾

سُورَةُ الْمُؤْمِنِينَ مَكِّيَّةٌ

চুৰা ৪০

AL MUMIN

আল-মো'মিন (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) হাআ মীম। (প্ৰশংসনীয়, মহিমান্বিত প্ৰভু)।
- ৩) এই গ্ৰন্থখন প্ৰকাশ হৈছে সৰ্বশক্তিমান, সৰ্বজ্ঞ আল্লাহৰ পৰা।
- ৪) পাপৰ ক্ষমা কৰোঁতা, অনুতাপ গ্ৰহণ কৰোঁতা, শাস্তিত কঠোৰ, সকলো বদান্যতাৰ অধিকাৰী। সেই জনাৰ বাহিৰে অন্য কোনো প্ৰভু নাই। সেইজনালৈকে হ'ব শেষ প্ৰত্যাগমন।
- ৫) কেৱল অবিশ্বাসী সকলৰ বাহিৰে অন্য কোনেও আল্লাহৰ চিহ্ন সমূহৰ বিষয়ে তৰ্ক-বিতৰ্ক নকৰে। গতিকে পৃথিৱীত সেই সকলৰ চাল-চলনৰ দবাৰা তোমালোক প্ৰৰঞ্চিত নহবা।
- ৬) তেওঁলোকৰ আগতে নুহৰ সময়ৰ মানুহে আৰু তেওঁলোকৰ পাছৰ অন্য বহু মানুহে আমাৰ চিহ্নবোৰ প্ৰত্যাখ্যান কৰিছিল আৰু প্ৰত্যেক জাতিয়ে তেওঁলোকৰ পয়গম্বৰক আক্ৰমণ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল, মিছা যুক্তিৰে সৈতে তৰ্ক-বিতৰ্ক কৰি সত্যক ওফৰাবলৈ চেষ্টা কৰিছিল। তেতিয়া মই তেওঁলোকক আক্ৰমণ কৰিলো, আৰু মোৰ প্ৰতিশোধ কিমান যে ভয়ানক আছিল!

৭) আৰু এই দৰেই প্ৰভুৰ অবিশ্বাসীসকল অগ্নিৰ বাসিন্দা হয় বুলি দিয়া তোমাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি, কাৰ্য্যত পৰিণত হৈছিল।

৮) যিসকলে সিংহাসনখন কঢ়িয়ায় আৰু যি-সকল ইয়াৰ চাৰিওফালে থাকে, সকলোৰেই তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ প্ৰশংসা ঘোষণা কৰে আৰু

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

حَمْدٌ ②

تَنْزِيلِ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ③

عَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ④

ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمَصِيرِ ⑤

مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَنصُرُهُمْ

تَقَابُلُهُمْ فِي الْبِلَادِ ⑥

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَنِي إِدْرِيسَ ⑦

وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدُوا

بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ

كَانَ عِقَابِي ⑧

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَيْمَاتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا ⑨

أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ⑩

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ

رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ

সেইজনাত বিশ্বাস কৰে, আৰু বিশ্বাসীসকলৰ কাৰণে ক্ষমা ভিক্ষা কৰে, এইদৰে কৈ : 'আমাৰ প্ৰভু, তুমি তোমাৰ মহাকৰুণাত আৰু জ্ঞানত সকলো কথা বুজি পোৱা। গতিকে যিসকলে অনুতাপ কৰে আৰু তোমাৰ পথ অনুসৰণ কৰে তেওঁলোকক ক্ষমা কৰা, আৰু তেওঁলোকক দোজখৰ শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা কৰা।

৯) 'আমাৰ প্ৰভু, তেওঁলোকক তুমি প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়ামতে চিৰস্থায়ী উদ্যানত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিয়া আৰু লগতে প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিয়া তেওঁলোকৰ সেই সকল পিতৃবৰ্গক আৰু তেওঁলোকৰ পত্নীবৰ্গক আৰু ল'ৰাহোৱালীক যিসকল ধাৰ্মিক। নিশ্চয়েই, তুমিয়েই হোৱা মহাশক্তিমান, জ্ঞানী।

১০) 'আৰু তেওঁলোকক সকলো অসততাৰ পৰা ৰক্ষা কৰা; আৰু সেইজন যাক তুমি সেইদিনা অসততাৰ পৰা ৰক্ষা কৰা—সেইজনক তুমি নিশ্চয়েই কৃপা দেখুৱাইছা। আৰু সেইটোৱেই, বাস্তৱতে, হ'ল পৰম বিজয়।'

১১) যিসকলে অবিশ্বাস কৰে তেওঁলোকলৈ ঘোষণা হ'ব : 'তোমালোকক যেতিয়া বিশ্বাসলৈ আহ্বান কৰা হৈছিল আৰু তোমালোকে অবিশ্বাস কৰিছিলো, তোমালোকৰ আল্লাহৰ প্ৰতি ঘৃণা আজিৰ দিনত তোমালোকৰ নিজৰ প্ৰতি হোৱা ঘৃণাতকৈ বেছি আছিল।'

১২) তেওঁলোকে ক'ব, 'আমাৰ প্ৰভু তুমি আমাক দুবাৰ মৃত্যু বৰণ কৰাইছা, আৰু তুমি আমাক দুবাৰ জীৱন দান কৰিছা আৰু এতিয়া আমি আমাৰ পাপ স্বীকাৰ কৰিছোঁ। গতিকে, সাৰিবৰ কোনো উপায় আছে নে ?'

১৩) এই বুলি তেওঁলোকক কোৱা হ'ব, 'ইয়াৰ কাৰণ হ'ল যেতিয়া কেৱল আল্লাহক সম্বোধন কৰা হৈছিল, তোমালোকে অবিশ্বাস কৰিছিলো, আৰু যেতিয়া আল্লাহৰ সৈতে আন কিছুমানক সমতুল্য

أَمْوَالٌ رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا
فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ
عَذَابَ الْجَحِيمِ ①

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ
وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ
كَبِيرٌ فَقَدْ رَحِمْنَاكَ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ③

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لِمَقَّتِ اللَّهُ أَكْبْرُ
مِنْ مَقَّتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِنْ تَدْعُونَ إِلَى الْإِيمَانِ
فَتَكْفُرُونَ ④

قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا آتَيْنِيكَ وَأَحْيَيْتَنَا آتَيْنَتِنِ
فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِّنْ
سَبِيلٍ ⑤

ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ
وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تُؤْمِنُونَ فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ

কৰা হৈছিল, তোমালোকে বিশ্বাস আনিছিল।
এতিয়া সিদ্ধান্ত ন্যস্ত আছে মাত্ৰ আল্লাহ তহে, যি
অতি পৱিত্ৰ আৰু অতি মহান।

الْكَبِيرِ ⑮

১৪) সেইজনাই হৈছে তেওঁ যি তোমালোকক
তেওঁৰ চিহ্নবোৰ দেখুৱায় আৰু স্বৰ্গৰ পৰা
তোমালোকলৈ সংস্থান নমাই পঠিয়ায়; কিন্তু
আল্লাহৰ মুখাপেক্ষী সকলৰ বাহিৰে আন
কোনোৰে মনোযোগ নিদিয়।

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّل لَكُمْ مِنَ
السَّمَاءِ سَرَاقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ⑮

১৫) গতিকে, তোমালোকে সেইজনৰ প্ৰতি
সম্পূৰ্ণ বাধ্যতা আৰু আন্তৰিকতা জ্ঞাপন কৰি
আল্লাহক সম্বোধন কৰা, যদিও অশ্বাসসীসকলে
তেনে কৰাৰ বিৰুদ্ধে হ'ব পাৰে।

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَكُمْ كَفْرٌ
الْكُفْرُونَ ⑮

১৬) সেইজনাই হৈছে উৎকৃষ্ট গুণাৱলী সম্পন্ন,
সিংহাসনখনৰ অধিকাৰী। সেইজনাই তেখেতৰ
বক্তব্য নিজৰ হুকুমত তেখেতৰ ভৃত্য সকলৰ যি
কোনোলৈকে পঠিয়ায়, যাতে সেইজনাই সাক্ষাতৰ
দিনটোৰ বিষয়ে সৰ্তক কৰি দিব পাৰে।

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ
أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ
التَّلَاقِ ⑮

১৭) সেই দিনটো যেতিয়া তেওঁলোক সকলো
ওলাই আহিব; তেওঁলোকৰ সংক্ৰান্তত কোনো
কথা আল্লাহৰ পৰা লুকাই নেথাকিব। 'আজিৰ
দিনত ৰাজ্যখন কাৰ!' ই হ'ল এক আৰু
সৰ্বোৎকৃষ্ট আল্লাহৰ।

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ
شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ⑮

১৮) এইদিনাখন প্ৰত্যেক আত্মাকেই অজ্ঞানমতে
পৰিশোধ কৰা হ'ব। এই দিনা কোনো অন্যায় কৰা
নহ'ব! নিশ্চয়েই, আল্লাহ গণনা কৰাত অতি
প্ৰখৰ।

الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ
الْيَوْمِ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ⑮

১৯) আৰু তেওঁলোকক বেগাই ওচৰ চাপি অহা
দিনটোৰ বিষয়ে সৰ্তক কৰি দিয়া, যেতিয়া
সকলোৰে হৃদপিণ্ড দমাই থোৱা শোকৰ আবেগত
কণ্ঠলৈকে উঠি অহা যেন লাগিব। দোষী বিলাকৰ
কোনো সান্ত্বনা দিওঁতা বন্ধু নোলাব, নাইবা
কোনো মধ্যস্থ নোলাব যাৰ মধ্যস্থতা গ্ৰহণযোগ্য
হ'ব।

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَرْفَاذِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى
الْحَنَاقِ حَرُكَتْمْ مِمَّا لِلظَّالِمِينَ مِمَّا لِّلظَّالِمِينَ مِنْ حَيْثُمُ
وَلَا شَفِيعٌ يُطَاعُ ⑮

২০) সেইজনাই চকুৰ বিশ্বাসঘাতকতা বুজি পায় আৰু অন্তৰে কি লুকুৱায় সেইটোও জানে।

২১) আৰু আল্লাহে সত্যৰ মাধ্যমেৰে বিচাৰ কৰে, কিন্তু তেওঁলোকে আল্লাহৰ বাহিৰে আন যি সকলক মাতে সেইসকলে মুঠেই বিচাৰ কৰিব নোৱাৰে। নিশ্চয়েই, আল্লাহে মাত্ৰ সকলো দেখোতা, সকলো শুনোতা।

২২) তেওঁলোকে পৃথিৱীত ভ্ৰমণ কৰা নাই নে যাৰ দ্বাৰা তেওঁলোকৰ পূৰ্বে অহা সকলৰ শেষ অৱস্থা কি হৈছিল দেখিবলৈ পালেহেঁতেন? সেইসকল এওঁলোকতকৈ বেছি শক্তিশালী আছিল আৰু পৃথিৱীত বেছি নিগাজী চিন থৈ গৈছিল। কিন্তু আল্লাহে তেওঁলোকক আক্ৰমণ কৰিলে তেওঁলোকৰ পাপৰ কাৰণে, আৰু আল্লাহৰ পৰা তেওঁলোকক ৰক্ষা কৰিবলৈ কোনো নাছিল।

২৩) তাৰ কাৰণ হ'ল তেওঁলোকলৈ স্পষ্ট চিহ্ন-সমূহ লৈ পয়গম্বৰসকল আহিছিল কিন্তু তেওঁলোকে অবিশ্বাস কৰিলে; সেইকাৰণে আল্লাহে তেওঁলোকক আক্ৰমণ কৰিলে। নিশ্চয়েই, সেইজন শক্তিশালী, শাস্তি বিহাত কঠোৰ।

২৪) আৰু, নিশ্চয়েই আমি মুচাক আমাৰ চিহ্নবোৰৰ সৈতে স্পষ্ট কৰ্তৃত্ব দি পঠিয়াইছিলোঁ,

২৫) ফেৰাউন আৰু হামান আৰু কোৰাহলে; কিন্তু তেওঁলোকে ক'লে, 'তেওঁ এজন যাদুকৰ আৰু এজন মহা প্ৰবঞ্চক।'

২৬) আৰু তেওঁ যেতিয়া আমাৰ পৰা সত্যৰ বাণী লৈ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহিল, তেওঁলোকে ক'লে, 'যিবিলাকে তেওঁৰ সৈতে বিশ্বাস কৰিছে সিহঁতৰ পুত্ৰবিলাকক বধ কৰা আৰু সিহঁতৰ মাইকী মানুহ বিলাকক জীয়াই থাকিবলৈ দিয়া।' কিন্তু অবিশ্বাসীসকলৰ চক্ৰান্ত সদায়ে বিফল হোৱাটো অনিবাৰ্য্য।

يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿٢٠﴾

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢١﴾

أَوَلَمْ يَبْرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآتَانَا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذْنَاهُمُ اللَّهُ يَذُلُومًا وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٢٢﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَلَكَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٣﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سِحْرٌ كَذِبٌ ﴿٢٥﴾

قَالُوا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٦﴾

২৭) ফেৰাউনে ক'লে, 'মোক অকলে এৰি দিয়া যাতে মই মুচাক বধিব পাৰোঁ, আৰু তেওঁক তেওঁৰ প্ৰভুক মাতিবলৈ দিয়া। মই চিন্তা কৰোঁ জানোচা তেওঁ তোমালোকৰ ধৰ্ম্মত পৰিবৰ্তন আনে বা দেশত অশান্তিৰ আবিৰ্ভাৱ কৰায়।'

২৮) আৰু মুচাই ক'লে, 'মই মোৰ প্ৰভু আৰু তোমালোকৰ প্ৰভুত আশ্ৰয় লওঁ প্ৰত্যেক বিচাৰৰ দিনত বিশ্বাস নকৰা, দাস্তিক জনৰ পৰা।'

২৯) আৰু ফেৰাউনৰ মানুহৰ ভিতৰৰ এজন বিশ্বাসী ব্যক্তিয়ে, যি নিজৰ বিশ্বাস লুকুৱাই ৰাখিছিল, ক'লে, " তুমি নো এজন মানুহক, 'আল্লাহ মোৰ প্ৰভু' বুলি কোৱাৰ কাৰণে বধ কৰিবা নে, যি স্থলত তেওঁ তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা স্পষ্ট প্ৰমাণ সমূহও আনিছে? আৰু তেওঁ যদি এজন মিথ্যাবাদী হয়, তেওঁৰ ওপৰত মিছা কোৱাৰ পাপ আহিব; কিন্তু তেওঁ যদি সত্যবাদী হয়, তেতিয়া হ'লে তেওঁ যিবিলাক পৰিণামৰ ভয় তোমাক দেখুৱাইছে তাৰ অন্ততঃ কিছুমান, নিশ্চয়েই, তোমাৰ ক্ষেত্ৰত ঘটিব। ই নিশ্চিত যে, আল্লাহ-এ সীমা লঙ্ঘন কৰা আৰু মিথ্যাবাদী জনক পথ-প্ৰদৰ্শন নকৰে;"

৩০) 'হে' মোৰ মানুহসকল, আজিৰ দিনত তোমালোকৰেই আধিপত্য, যেহেতু পৃথিৱীত তোমালোকৰেই প্ৰভুত্ব বিৰাজ কৰিছে। কিন্তু আল্লাহৰ শাস্তি যদি আমাৰ ওপৰত পৰে আমাক কোনে সহায় কৰিব আৰু কোমে নো ৰক্ষা কৰিব?" ফেৰাউনে ক'লে, 'মই তোমালোকলৈ আঙুলিয়াইছোঁ যিটো মই দেখিছোঁ, আৰু মই মাথোন তোমালোকক শুদ্ধ পথলৈ বাট দেখুৱাওঁ।'

৩১) আৰু যিজনে বিশ্বাস কৰিছিল ক'লে, 'হে' মোৰ মানুহসকল, মই তোমালোকৰ কাৰণে আশঙ্কা কৰোঁ জানোচা অতীজ কালৰ ক্ষমতাপন্ন জাতি বিলাকৰ ধ্বংস হোৱাৰ দৰে তোমালোকৰও হয়;

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذُرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٧﴾

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٨﴾

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِمَّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٢٩﴾

يَقَوْمُ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَهَرْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٠﴾

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَوْمَ إِنْ أَخَافُ عَلَيْكُمْ قَوْلِ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣١﴾

৩২) 'নূহৰ সম্প্ৰদায়ৰ লোকসকলৰ ক্ষেত্ৰত ঘটাব দৰে, আৰু আদ আৰু থামুদৰ জাতিদ্বয় আৰু তেওঁলোকৰ পাছত থকা মানুহৰ হোৱাৰ দৰে। আৰু আল্লাহ-এ তেওঁৰ ভৃত্য সকলৰ প্ৰতি অন্যায় বাঞ্ছা নকৰে :

৩৩) আৰু 'হে' মোৰ মানুহসকল, মই তোমালোকৰ কাৰণে সেই দিনটোৰ আশঙ্কা কৰোঁ যেতিয়া মানুহে পৰস্পৰক সহায় ভিক্ষা কৰিব, আৰু বিনাব।

৩৪) 'সেই দিনটো যেতিয়া তোমালোক ঘূৰি পলাবা; আৰু আল্লাহৰ কোপৰ পৰা তোমালোকক বচাবলৈ কোনো নেথাকিব। আৰু সেইজন যাক আল্লাহে আওবাটে যাবলৈ এৰি দিয়ে, তেওঁৰ কোনো পথ-প্ৰদৰ্শক নেথাকিব।'

৩৫) আৰু ইউছুফে, বাস্তৱতে, তোমালোকলৈ পৰিষ্কাৰৰ প্ৰমাণ সমূহ লৈ আহিছিল, কিন্তু তেওঁৰ মৃত্যুৰ সময়লৈকে, যেতিয়া তোমালোকে কৈছিল, 'আল্লাহে তেওঁৰ পাছত আৰু কোনো পয়গম্বৰ নপঠিয়ায়' তেওঁৰ বাৰ্তাৰ সত্যতাৰ সম্পৰ্কে তোমালোকে সন্দেহ কৰিবলৈ এৰা নাছিল। এই দৰেই আল্লাহে প্ৰত্যেক সীমা লঙ্ঘনকাৰী, সন্দেহকাৰীকে আওবাটে যোৱা বুলি গণ্য কৰে—

৩৬) যি সকলে আল্লাহৰ পৰা কোনো ক্ষমতা নোপোৱাকৈ আল্লাহৰ চিহ্নবোৰ সম্পৰ্কে তৰ্ক-বিতৰ্ক কৰে, আল্লাহৰ চকুত আৰু বিশ্বাসী সকলৰ চকুত ই অতিশয় ঘৃণণীয়। এইদৰে আল্লাহে প্ৰত্যেক দাৰ্শিক আৰু অহঙ্কাৰী মানুহৰ অন্তৰত এটা চাপ মাৰি দিয়ে।

৩৭) আৰু ফেৰাউনে ক'লে, 'হে হামান, তুমি মোৰ কাৰণে এটা ওখ স্তম্ভ সাজি দিয়া যাতে মই এটা প্ৰৱেশৰ উপায় পাব পাৰোঁ—

৩৮) 'স্বৰ্গলৈ প্ৰৱেশৰ উপায়, যাতে মই মুচাৰ আল্লাহক এবাৰ চাব পাৰোঁ, আৰু মই, নিশ্চয়েই,

مِثْلَ دَابِّ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ
مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلْمًا لِّلْعِبَادِ ﴿٣٢﴾

وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٣﴾

يَوْمَ تُولُوتُونَ مُدْيَرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ
عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٤﴾

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلِ بَابِئْتِ فَمَا
زِلْتُمْ فِي شَيْءٍ مِّمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قَلْتُمْ
لَن نَّبْعَثَ اللَّهَ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ
اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ ﴿٣٥﴾

الَّذِينَ يَجَادُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَنٍ أَنَّهُمْ
كَبُرُ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ كَذَلِكِ
يُطَبِّعُ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُنْكَرٍ جِبَارًا ﴿٣٦﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَٰمُنُ ابْنِ إِنِّي صَرَحًا لَّعَلِّي
أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿٣٧﴾

أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعُ إِلَىٰ آلِهِ مُوَيْسَةً وَرَأَيْتِي

তেওঁক এজন মিথ্যাবাদী বুলি ভাবো।' আৰু এইভাৱেই ফেৰাউনৰ আচৰণৰ অসততা ফেৰাউনৰ নিজৰ চকুত সততা যেন দেখা পাবলৈ দিয়া হৈছিল, আৰু তেওঁক সত পথৰ পৰা বাহিৰত বৰা হৈছিল; আৰু ফেৰাউনৰ চক্ৰান্ত ক্ৰসক্ৰপত শেষ হোৱাটো অনিবাৰ্য্য আছিল।

৩৯) আৰু যিজন বিশ্বাস কৰিছিল, ক'লে, 'হে' মোৰ মানুহসকল, মোক অনুসৰণ কৰাইক। মই তোমালোকক শুদ্ধ পথলৈ বাট দেখুৱাই লৈ যাম;

৪০) 'হে' মোৰ মানুহসকল, এই পৃথিৱীৰ জীৱনটো কেৱল এটা ক্ষণিকীয়া সংস্থান; আৰু পৰকাল নিশ্চয়েই স্থায়ী বাসস্থান;

৪১) যেয়েই অসৎ কাম কৰে তেওঁ তাৰ প্ৰতিফল পাব সেই অসততাৰ অনুযায়ী; কিন্তু যেয়ে সৎ কাম কৰে, পুৰুষেই হওক বা তিৰোতাই হওক, আৰু এজন বিশ্বাসী—এই সকল উদ্যানত প্ৰৱেশ কৰিব; তাত তেওঁলোকক অপৰিসীম ভাৱে সজাৰ যোগোৱা হ'ব;

৪২) 'আৰু হে' মোৰ মানুহসকল, কিমান আশ্চৰ্য্য হোৱা কথা যে মই তোমালোকক উদ্ধাৰলৈ আহ্বান কৰোঁ, আৰু তোমালোকে মোক অগ্নিলৈ আহ্বান কৰা;

৪৩) তোমালোকে মোক আশ্ৰয়ত অবিশ্বাস কৰিবলৈ আৰু যাৰ বিষয়ে মোৰ কোনো জ্ঞান নাই এনে কিছুমানক সেইজনাৰ সমতুল্য কৰিবলৈ আমন্ত্ৰণ কৰা, যি স্থলত মই তোমালোকক আমন্ত্ৰণ কৰোঁ সৰ্বশক্তিমান, মহা ক্ষমাদায়ক জনলৈ;

৪৪) নিশ্চয়েই, তোমালোকে মোক যি বস্তুলৈ আহ্বান কৰা তাৰ ইহকালত বা পৰকালত সাহায্য পাবৰ কোনো স্বত্ব নাই; আৰু আমাৰ প্ৰত্যাহ্বান হ'ব নিশ্চয়েই আশ্ৰয়লৈ আৰু আইন লঙ্ঘনকাৰী সকল হ'ব অগ্নিকুণ্ডৰ নিবাসী;

لَا ظُلْمَةَ كاذِبًا وَكَذَلِكَ زَيْنٌ لِفِرْعَوْنَ سَوِّغِيهِ
وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ۝

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَوْمَ اتَّبَعُونَ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ
الرِّشَادِ ۝

يَوْمَ إِنَّمَا هُذَيْهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ ۚ وَإِنَّ الْآخِرَةَ
هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ۝

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا ۚ وَمَنْ
عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝

وَيَقَوْمٌ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى التَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي
إِلَى النَّارِ ۝

تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ
بِي بِهِ عِلْمٌ ۚ وَأَنَا دَعُوْمٌ إِلَى الْعَزِيْزِ الْغَفَّارِ ۝

لَا جَرَمَ إِنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي
الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَّرَدُّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ
السُّرْفَيْنِ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۝

৪৫) 'গতিকে তোমালোকে সোনকালেই মই কোৱা কথা সোঁৱৰিবা। আৰু মোৰ বিষয়টোৰ ভাৰ মই আল্লাহৰ হাততে সপিছোঁ। প্ৰকৃততে, আল্লাহে তেওঁৰ ভৃত্য সকলৰ জিন্মা ৰাখে।'

৪৬) গতিকে আল্লাহে তেওঁক সিহঁতে কৰা সকলো ষড়যন্ত্ৰৰ কষ্টৰ পৰা বচাই দিলে, আৰু ফেৰাউনৰ মানুহক এটা কঠোৰ শাস্তিয়ে আগুৰি ধৰিলে—

৪৭) অগ্নিকুণ্ড। সিহঁতক দিনে আৰু ৰাতিয়ে ইয়াৰ সন্মুখত থোৱা হ'ব। আৰু সেইদিনা যেতিয়া নিৰ্দ্ধাৰিত সময় আহি পৰিব, ফেৰিস্তাসকলক কোৱা হ'ব, 'ফেৰাউনৰ মানুহ বিলাকক কঠোৰতম শাস্তিলৈ নিক্ষেপ কৰা।'

৪৮) আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে অগ্নিকুণ্ডত থাকি নিজৰ ভিতৰত তৰ্ক-বিতৰ্ক কৰিব, দুৰ্বল সকলে যিসকল অহঙ্কাৰী আছিল তেওঁলোকক ক'ব, 'প্ৰকৃততে, আমি তোমালোকৰ অনুসৰণকাৰী আছিলোঁ; সেই কাৰণে তোমালোকে আমাক এই অগ্নিৰ শাস্তিৰ কিছু অংশ লাঘৱ কৰি দিবা নে?'

৪৯) সেইসকলে, যিসকল অহঙ্কাৰী আছিল, ক'ব, 'এতিয়া আমি সকলো একে অৱস্থাত। আল্লাহে তেওঁৰ ভৃত্য সকলৰ মাজত ইতিমধ্যে বিচাৰ কৰি উঠিল।'

৫০) আৰু অগ্নিত থকা সকলে দোজখৰ ৰখীয়া সকলক ক'ব, 'তোমালোকে প্ৰভুলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰা যাতে তেওঁ আমাৰ শাস্তি এদিনৰ বাবে পাতলাই দিয়ে।'

৫১) ৰখীয়া সকলে প্ৰত্যুত্তৰত ক'ব, 'তোমা-লোকৰ পয়গম্বৰ সকলে তোমালোকলৈ স্পষ্ট চিহ্ন সমূহ লৈ অহা নাছিলেনে?' তেওঁলোকে ক'ব, 'হয়।' ৰখীয়া সকলে ক'ব, 'তেনেহ'লে প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকা।' কিন্তু অবিশ্বাসী সকলৰ প্ৰাৰ্থনাৰ কোনো সাৰ্থকতা নাই।

فَسْتَدْرُونَ مَا آقُولُ لَكُمْ وَأَفِيضُ أَصْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٥﴾
فَوَقَّهَ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٧﴾
وَإِذْ يَخَافُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا وَإِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ﴿٤٨﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدَّ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٩﴾
وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَتِهِمْ اذْعُوا رَبِّكُمْ يَحْفَظْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ﴿٥٠﴾

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رَسُولُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَى قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعُوا الْكٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلٰلٍ ﴿٥١﴾

৫২) অতি নিশ্চয়েই, আমি আমাৰ পয়গম্বৰ সকলক আৰু যি সকলে, এই জীৱনত আৰু সাক্ষী সকল আহি থিয় দিয়াৰ দিনটোত বিশ্বাস কৰে সেইসকলক সহায় কৰোঁ।

৫৩) সেই দিনটো যেতিয়া দোষী সকলৰ অনুনয়ে তেওঁলোকক কোনো লাভ নিদিব, আৰু তেওঁলোকৰ কাৰণে হ'ব কষ্টকৰ বাসস্থান।

৫৪) আৰু, বাস্তৱতে, আমি মুচাক বাট দেখুৱাই দিলোঁ, আৰু ইজৰাইলৰ সতি-সন্ততিক উত্তৰাধিকাৰী কৰিছিলোঁ গ্ৰন্থখনৰ—

৫৫) বোধশক্তি-সম্পন্ন সকলৰ কাৰণে এক পথ-প্ৰদৰ্শক আৰু এটা স্মাৰক।

৫৬) গতিকে ধৈৰ্য্য ধৰাওঁক। নিশ্চয়েই আল্লাহৰ প্ৰতিশ্ৰুতি সত্য। আৰু যিসকলে অনায়াস কৰিছে তেওঁলোকৰ কাৰণে ক্ষমা ভিক্ষা কৰা আৰু পুৱা আৰু গধূলি সেইজনাৰ প্ৰশংসাৰে তোমাৰ প্ৰভুৰ গৰিমা গোৱা।

৫৭) যি সকলে আল্লাহৰ পৰা কোনো ক্ষমতা নোপোৱাকৈ আল্লাহৰ চিহ্নসমূহৰ বিষয়ে তৰ্ক-বিতৰ্ক কৰে—তেওঁলোকৰ অন্তৰত গৌৰৱ লাভ কৰাৰ আকাঙ্ক্ষাৰ বাহিৰে আন একো নাই আৰু সেই গৌৰৱ লাভে তেওঁলোকে কেতিয়াও নকৰে। গতিকে আল্লাহত আশ্ৰয় বিচৰাওঁক। নিশ্চয়েই, সেইজনা হ'ল সকলো শুনোতা, সকলো দেখোতা।

৫৮) অৱশ্যেই, স্বৰ্গ সমূহ আৰু মৰ্ত্তাৰ স্ৰজন মানৱৰ স্ৰজনতকৈ বেছি বিশাল; কিন্তু বেছি ভাগ মানুহে সেইটো নেজানে।

৫৯) অন্ধতা আৰু দেখা সমান নহয়; অসৎ কাম কৰা বিলাক সৎ কাম কৰা আৰু বিশ্বাস কৰা সকলৰ সমান নহয়। তুমি একো প্ৰতিফলিত কৰিব নোৱাৰা।

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالدِّينَ أَمْثَلُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ﴿٥٧﴾

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ وَلَا هُمْ لِنَجْتِئِهِ
وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٥٨﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ ﴿٥٩﴾

هُدَى وَذِكْرٍ لِّلْأُولَى الْآلِبَابِ ﴿٦٠﴾

فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَسْتَغْفِرْ لِدُنْيِكَ
وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ﴿٦١﴾

إِنَّ الدِّينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ يَغْيِرُ سُلْطَنَ
أَتَهُمْ إِنَّ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرًا تَأْهُمُ بِآلِغَيْبِ
فَأَسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٦٢﴾

لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمَسِيءُ قَلِيلًا مَّا
تَتَذَكَّرُونَ ﴿٦٤﴾

৬০) শাস্তিৰ সময় অৱশ্যেই আহিব; এই বিষয়ে লেশ মাত্ৰ সন্দেহ নাই; তথাপিও বেছি ভাগ মানুহে বিশ্বাস নকৰে।

إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ

৬১) আৰু তোমাৰ প্ৰভুৱে কয়, 'মোক প্ৰাৰ্থনা কৰা; মই তোমালোকৰ প্ৰাৰ্থনাৰ উত্তৰ দিম। কিন্তু যিসকল ইমানেই অভিমানী যে মোক উপাসনা কৰিব নোৱাৰে, তেওঁলোক অৱশ্যেই ঘৃণাৰ পাত্ৰ হৈ দোজখত প্ৰৱেশ কৰিব।'

النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٠﴾

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ
يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَرَجَاتٍ ۗ ﴿٤١﴾

৬২) আল্লাহ হৈছে সেইজন যি নিশাৰ সৃষ্টি কৰিছে যাতে তোমালোকে তাত বিশ্রাম কৰিব পাৰা, আৰু দিনৰ সৃষ্টি কৰিছে তোমালোকক দেখিবলৈ সমৰ্থ কৰাৰ উদ্দেশ্যে। প্ৰকৃততে, আল্লাহ মানৱ জাতিৰ প্ৰতি বদান্যতাৰ ভাণ্ডাৰ, কিন্তু বেছি ভাগ মানুহ অকৃতজ্ঞ।

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ آيَاتٍ لِّتَسْكُنُوا فِيهَا وَاللَّهُ

مُبِصِّرٌ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ

أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٤٢﴾

৬৩) এনেকুৱাই হ'ল আল্লাহ তোমালোকৰ প্ৰভু, সকলো বস্তুৰ সৃষ্টিকৰ্তা। সেইজনাৰ বাহিৰে আৰু কোনো প্ৰভু নাই। তেনেহ'লে, তোমালোক নো কেনেকৈ আঁতৰি যোৱা?

ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ لَّ إِلَهٍ إِلَّا هُوَ ۗ

فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿٤٣﴾

৬৪) বাস্তৱতে এই দৰেই, যি সকলে আল্লাহৰ চিহ্ন সমূহ অগ্ৰাহ্য কৰে, তেওঁলোকক আঁতৰাই পঠিওৱা হয়।

كَذَلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَحْدُونَ ﴿٤٤﴾

৬৫) আল্লাহ হৈছে সেইজন যি পৃথিৱীখন তোমালোকৰ কাৰণে এক বিশ্রামৰ ঠাইৰূপে সাজিছে, আৰু আকাশখন সাজিছে তোমালোকৰ ৰক্ষণৰ কাৰণে সৌৰ ৰূপে, আৰু তোমালোকক বিভিন্ন গঢ় দিছে আৰু তোমালোকৰ গঢ়বোৰ ধুনীয়া কৰিছে, আৰু তোমালোকক বিশুদ্ধ বস্তু যোগাইছে। এনেকুৱাই হ'ল আল্লাহ তোমালোকৰ প্ৰভু। গতিকে আল্লাহ মহাপৱিত্ৰ, সকলো বিশ্ব-ব্ৰহ্মাণ্ডৰ অধিকাৰী।

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ

بِنَاءً ۗ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوْرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ

مِنَ الطَّيِّبَاتِ ۗ ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ ۗ فَتَبَارَكَ اللَّهُ

رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾

৬৬) সেইজনা হৈছে জীৱন্ত আল্লাহ। তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো প্ৰভু নাই। গতিকে তেওঁলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰা, তোমালোকৰ উপাসনা সম্পূৰ্ণ ভাৱে

هُوَ الْحَيُّ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ

আৰু আন্তৰিকতাৰে তেওঁলৈকে কেৱল যাচি। সকলো প্ৰশংসাৰ গৰাকী হৈছে আল্লাহ, তেওঁ সকলো বিশ্ব-ব্ৰহ্মাণ্ডৰ অধিকাৰী।

৬৭) কোৱাঁ, 'মোক উপাসনা কৰিবলৈ নিষেধ কৰা হৈছে সেই সকলক, যাক তোমালোকে আল্লাহৰ পৰিবৰ্তে সন্মান কৰা, কিয়নো মোলৈ মোৰ প্ৰভুৰ পৰা স্পষ্ট প্ৰমাণ সমূহ আহিছে; আৰু মোক আদেশ দিয়া হৈছে কেৱল বিশ্ব-ব্ৰহ্মাণ্ডৰ অধিকাৰী জনাৰ অধীন হ'বলৈহে।'

৬৮) তেৱেঁই সেইজনা যি তোমালোকক ধূলিৰ পৰা সৃষ্টি কৰিছিল আৰু তাৰ পিছত এটোপা শুক্ৰৰ পৰা, তাৰ পিছত এটা চেকুৰাৰ পৰা; তাৰ পিছত তেওঁ তোমালোকক এটা কেঁচুৱাৰ ৰূপত উলিয়াই আনে; তাৰ পিছত তেওঁ তোমালোকক বাঢ়িবলৈ দিয়ে, যাতে তোমালোকৰ পূৰা শক্তিলৈকে ঢুকি পাব পাৰা; আৰু পাছত বৃদ্ধ হোৱা—যদিও তোমালোকৰ কিছুমানক আগতে মৃত্যু হ'বলৈ দিয়া হয়—আৰু যাতে তোমালোক এটা নিৰ্দ্ধাৰিত সময় পাবগৈ পাৰা আৰু যাতে তোমালোক জ্ঞানসম্পন্ন হ'ব পাৰা।

৬৯) তেৱেঁই হৈছে সেইজনা যি জীৱন দিয়ে আৰু মৃত্যু হ'বলৈ দিয়ে। আৰু তেওঁ যেতিয়া কিবা এটা হোৱাটো ইচ্ছা কৰে তেতিয়া সেই সম্পৰ্কে কয়! আৰু ই ঘটি উঠে।

৭০) যিসকলে আল্লাহৰ চিহ্নবোৰ লৈ বাক-বিতণ্ডা কৰে তুমি তেওঁলোকক দেখা নাই নে, কেনেকৈ তেওঁলোকক সত্যৰ পৰা আঁতৰাই পঠিওৱা হৈছে!

৭১) যিসকলে গ্ৰন্থখন আৰু আমি আমাৰ পয়গম্বৰ সকলৰ দ্বাৰা পঠিওৱা সকলো কথা অগ্ৰাহ্য কৰিছে, কিন্তু অনতি পলমে জানিবলৈ পাব,

الَّذِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٩﴾

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُفِرْتُ أَنْ أَسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٠﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُعْرجُكُمْ طِفْلاً ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِيَكُونُوا شِيوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يَتُوفَى مِنْ قَبْلِ وَلِتَبْلُغُوا أَجْلاً مُسَمًّى وَ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٤١﴾

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّا نَعْبُدُ لَهُ قَوْلَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٢﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّى يُصْرَفُونَ ﴿٤٣﴾

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾

৭২) যেতিয়া লোহাৰ গলবন্ধা তেওঁলোকৰ ডিঙিত পিন্ধোৱা হ'ব, আৰু লগতে শিকলিও, আৰু তেওঁলোকক টানি নিয়া হ'ব,

إِذِ الْأَعْلَىٰ فِي آعْنَاقِهِمْ وَالسَّلْسَلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧٢﴾

৭৩) উত্তপ্ত পানীলৈ তাৰ পিছত তেওঁলোকক অগ্নিকুণ্ডত দণ্ড কৰা হ'ব।

فِي الْحَيْمَةِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٣﴾

৭৪) তাৰ পিছত এই বুলি তেওঁলোকক কোৱা হ'ব, 'সেই সকল ক'ত আছে যাক তোমালোকে লগৰীয়া প্ৰভু বুলি মাতিছিল।

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ إِنَّ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٤﴾

৭৫) 'আল্লাহৰ পৰিবৰ্ত্তে?' তেওঁলোকে ক'ব, 'সেই বিলাক আমাৰ ওচৰৰ পৰা অস্ত্ৰদ্বান হ'ল। নহয়, আমি আল্লাহৰ পৰিবৰ্ত্তে আন কালৈকো আগতে প্ৰাৰ্থনা কৰা নাছিলোঁ। এইদৰেই আল্লাহে অবিশ্বাসী সকলক বিবুদ্ধি কৰিব

مَنْ دُونَ اللَّهِ فَأَلْوَا صَلْوَاتَنَا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٥﴾

৭৬) তাৰ কাৰণে, তোমালোকে পৃথিবীত কোনো যুক্তি নোহোৱাকৈ অতিমাত্ৰা আহ্লাদ কৰিছিল। আৰু কাৰণ হ'ল তোমালোকে উদ্ধত আচৰণত আছিল।

ذُكِرْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٧٦﴾

৭৭) তোমালোক দোজখলৈ প্ৰবেশ কৰা হ'ব আৰু তাতেই থাকাহঁক। আৰু দাস্তিক জনৰ অৱস্থা হয় দুৰ্ভগীয়া।

أَدْخَلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فِيئْسَ مَثْوَا الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٧﴾

৭৮) গতিকে, তুমি ধৈৰ্য্য ধৰা, আল্লাহৰ প্ৰতিশ্ৰুতি অৱশ্যেই পূৰ্ণ হ'ব। আৰু আমি তোমাক এই জীৱনতে তেওঁলোকক দিয়া অঙ্গীকাৰৰ এক অংশ দেখুৱাওঁ যে আমি তোমাক আমাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি পূৰ্ণ কৰাৰ আগতে মৃত্যু হ'বলৈ দিওঁ, তেওঁলোকক আমালৈ ঘূৰাই অনা হ'বই।

فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَأِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَقَّعَنَّكَ فَالِئِنَّا بِرُجْعُونِ ﴿٧٨﴾

৭৯) আৰু আমি, বাস্তৱতে তোমাৰ পূৰ্বে পয়গম্বৰসকলক পঠিয়াইছিলোঁ : তেওঁলোকৰ ভিতৰত আছে কিছুমান, যাক আমি তোমালৈ উল্লেখ কৰা নাই, আৰু কোনো পয়গম্বৰৰ কাৰণে আল্লাহৰ বিনা অনুমতিত এটা চিহ্ন অনা সম্ভৱ নহয়। কিন্তু আল্লাহৰ হুকুম যেতিয়া আহে, বিষয়টো ন্যায়ৰ সৈতে মীমাংসা কৰা হয় আৰু সেই

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ وَمِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ

সময়ত মিথ্যাবাদী সকলে পৰাজয় মানে।

৮০) আল্লাহ হৈছে সেইজনা, যি তোমালোকৰ কাৰণে পোহনীয়া জন্তু সৃষ্টিছে, যাতে তোমালোক সিহঁতৰ কিছুমানৰ আৰোহী হ'ব পাৰা আৰু কিছুমানৰ মাংস খাব পাৰা—

৮১) আৰু তোমালোকে সিহঁতৰ পৰা আন উপকাৰো পোৱা—আৰু যাতে সিহঁতৰ দ্বাৰা তোমালোকে তোমালোকৰ অন্তৰত থকা যি কোনো আশা-আকাঙ্ক্ষা পূৰ্ণ কৰিব পাৰা। আৰু সিহঁতৰ ওপৰত আৰু জাহাজৰ ওপৰত তোমালোকক কঢ়িয়াই নিয়া হয়।

৮২) আৰু সেইজনাই তোমালোকক তেওঁৰ চিহ্নবোৰ দেখুৱায়; তেনেহ'লে, আল্লাহৰ চিহ্ন বোৰৰ কোনটোকো তোমালোকে অস্বীকাৰ কৰিবা?

৮৩) তেওঁলোকে পৃথিৱীত ভ্ৰমণ কৰা নাই নে যাতে তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পূৰ্বে অহা সকলৰ অন্ত কি দৰে হ'ল দেখিব পাৰে? তেওঁলোক এই বিলাকতকৈ বেছি সংখ্যাৰ আছিল, শক্তিতো বেছি প্ৰবল আৰু পৃথিৱীত বেছি দৃঢ় চিহ্ন থৈ গৈছিল। কিন্তু তেওঁলোকে যিমানবোৰ আৰ্জিছিল তেওঁলোকৰ কোনো কামত নাছিল।

৮৪) আৰু যেতিয়া তেওঁলোকৰ পয়গম্বৰ সকলে তেওঁলোকলৈ প্ৰত্যক্ষ চিহ্নসমূহ লৈ আহিছিল, তেওঁলোকে যি কিঞ্চিৎ জ্ঞান তেওঁলোকৰ আছিল তাকে লৈ মহা গৌৰৱ কৰাত ব্যস্ত আছিল আৰু যিটোক তেওঁলোকে ব্যঙ্গ কৰিছিল, সেইটোৱেই আগুৰি ধৰিলে।

৮৫) আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে আমাৰ শাস্তি দেখিলে তেওঁলোকে ক'লে, 'আমি কেৱল আল্লাহতে বিশ্বাস কৰোঁ, আৰু সেইজনাৰ সৈতে আন যি সকলক সমান কৰিছিলো সেই সকলোকে অগ্ৰাহ্য কৰোঁ'।

أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْبَاطِلُونَ ۝
اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَعْمَارَ لَتُرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ۝

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَآتَى آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ۝

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرُ ضَلُومًا وَأَشَدَّ قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَعْنَى عَنْهُمْ كَانُوا يُكْسَبُونَ ۝

فَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝

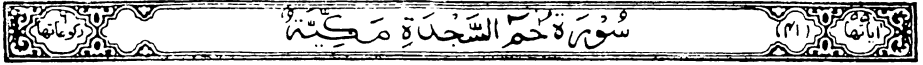
فَلَمَّا رَأَوْا آيَاتِنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدَّثَهُ وَكُفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ۝

৮৬) কিন্তু তেওঁলোকে যেতিয়া আমাৰ শাস্তি দেখিলে তেওঁলোকৰ বিশ্বাসে কোনো লাভ নেসাধিলে। এইটোৱেই হ'ল আল্লাহৰ আইন, যিটো সববদী তেওঁৰ ভৃত্য সকলৰ ক্ষেত্ৰত কাৰ্য্যকৰী হৈ আহিছে। আৰু এইদৰেই অবিশ্বাসীসকল ধ্বংস হ'ল।

فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِنَّمَا كَانَتْ هُمْ لَنَا رُءُوسًا سَنَأُ
سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ ۗ وَخَسِرَ
ۙ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ۝

Part 24

Chapter 41

চূৰা ৪১

HA MIM SAJDHAH

হাআ-মীম আল-ছাজদা (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) হাআ মীম (প্ৰশংসনীয়, মহিমান্বিত প্ৰভু)।
- ৩) এই কোৰ্-আন খন সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময় আল্লাহৰ পৰা প্ৰকাশ হৈছে,
- ৪) এইখন এখন গ্ৰন্থ, যাৰ শ্লোক সমূহ বিতং ভাৱে ব্যাখ্যা কৰা হৈছে আৰু যিবোৰ বাৰম্বাৰ পঢ়া হ'ব, পৰিষ্কাৰ, ধুনীয়া ভাষাত লিপিবদ্ধ, জ্ঞান সম্পন্ন মানুহৰ কাৰণে,
- ৫) এইখন সুসংবাদৰ বাহক, এক সৰ্তককাৰী। কিন্তু তেওঁলোকৰ বেছি ভাগ আঁতৰি যায় আৰু তেওঁলোকে নুশনে।
- ৬) আৰু তেওঁলোকে কয়, 'তুমি আমাক য'লৈ মাতিছা তাৰ বিৰুদ্ধে আমাৰ অন্তৰ কেইবাখনো আবৰণৰ দ্বাৰা সংৰক্ষিত হৈ আছে আৰু আমাৰ কাণো গধুৰ, আৰু আমাৰ আৰু তোমাৰ মাজত এখন পৰ্দা আছে। গতিকে তুমি তোমাৰ কাম কৰি যোৱা; আমিও কৰি আছোঁ।'

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
حَمِّ ②
تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③
كُتِبَ فَصِّلْتَهُ ۚ وَإِنَّهُ قُرْآنٌ عَرَبِيٌّ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ④
بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا
يَسْمَعُونَ ⑤
وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِيْ أَكْثَرِ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ
وَإِنَّا إِذْ أُنزِلَتْ وَفَرَّوْا مِن بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ
فَاعْمَلْ إِنَّا عَامِلُونَ ⑥

৭) কোৱাঁ, 'মই তোমালোকৰ দৰেই নম্বৰ। মোৰ আগত ব্যক্ত কৰা হৈছে যে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ হৈছে এক ঈশ্বৰ : গতিকে তোমালোক পথভ্ৰষ্ট নহৈ পোনে পোনে সেই জনাৰ ওচৰলৈ যোৱা আৰু সেইজনাৰ ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰা। আৰু বিগ্ৰহ পূজাৰীসকল দুৰ্ভাগ্যগ্ৰস্ত হওক,

৮) যি জাকাত নিদিয়, তেওঁলোক হৈছে পৰকালত অবিশ্বাস কৰা মানুহ।

৯) যি সকলে বিশ্বাস কৰে আৰু সৎ কাম কৰে, তেওঁলোকৰ ক্ষেত্ৰত, নিশ্চয়েই, থাকিব এক অনন্ত পুৰস্কাৰ।

১০) কোৱাঁ, 'তোমালোকে সঁচাকৈয়ে অবিশ্বাস কৰা নেকি সেইজনাত যিজনাই পৃথিৱীখন দুদিনত গঢ়িছিল? আৰু তোমালোকে সেইজনাৰ সমতুল্য স্থাপন কৰা নেকি?' সেইজনাই হৈছে সকলো বিশ্ব-ব্ৰহ্মান্দৰ অধিকাৰী।

১১) সেইজনাই তাত সমতলৰ ওপৰত থিয় দিয়া দৃঢ় পৰ্ব্বতশাৰী পাতিলে, আৰু ইয়াক অপৰ্যাপ্ত-তাৰে শোভিত কৰিলে, আৰু তাত যুগুত পৰিমাণৰ খাদ্যদ্রব্যৰ সংস্থান কৰিলে চাৰি-দিনত—সকলো সন্ধানকাৰীৰ কাৰণে সমভাৱে।

১২) তাৰ পাছত সেইজনাই আকাশলৈ চালে, সেই সময়ত ই আছিল একপ্ৰকাৰ ধোঁৱাৰ কুণ্ডলিৰ দৰে আৰু আকাশ আৰু পৃথিৱীখনক ক'লে, 'তোমালোক দুয়ো বাধ্যতাৰে সৈতে আঁহাইক, স্বইচ্ছাৰে বা অনিচ্ছাৰে।' তেওঁলোকে ক'লে, 'আমি স্বইচ্ছাৰে আহিছো হাঁক।'

১৩) সেইদৰে সেইজনাই তেওঁলোকক সাতখন স্বৰ্গৰ আকাৰেৰে দুদিনত সাজিলে, আৰু প্ৰত্যেকখন স্বৰ্গলৈকে ইয়াৰ কৰ্ত্তব্য প্ৰকাশ কৰিলে। আৰু আমি নিম্নতম স্বৰ্গখনক পোহৰ পাবৰ কাৰণে বস্তিৰে সজালোঁ আৰু ইয়াক সংৰক্ষণৰ উপায়েৰে সজ্জিত কৰিলোঁ। সেই-

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَىٰ أَنَا لَهُمْ
إِلَهُ وَاحِدٌ فَأَمْتَقِبُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوا لَهُ وَوَيْلٌ
لِّلْمُشْرِكِينَ ۝

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۝

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ
مَمْنُونٍ ۝

قُلْ أَبِئْتَكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي
يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ۚ ذَٰلِكَ سَرَبٌ
الْعَالِيْنَ ۝

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِي مِّنْ فَوْفَيْهَا وَبُرُكٍ فِيهَا
وَقَدَرَفِيهَا أَفَوَئِنَّهَا فِي آزْبَعَةٍ أَيَّامٍ سَوَاءٍ
لِّلسَّائِلِينَ ۝

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا
وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا
طَائِعِينَ ۝

فَقَضَّهِنَّ سَبْعَ سَلْوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ
فِي كُلِّ سَاءٍ أَمْرَهَا وَرَبَّتْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا
بِمَصَابِيحَ ۖ وَحِفْظًا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ

টোৱেই হৈছে পৰম শক্তিশালী সৰ্বজ্ঞ জনাৰ আদেশ।

﴿الْعَلِيمِ﴾

১৪) কিন্তু তেওঁলোক যদি আঁতৰি যায়, তেতিয়া হ'লে কোৱাঁ, 'আদ আৰু থামুদৰ সম্প্ৰদায়ক আগুৰি ধৰা শাস্তিৰ দৰে তোমালোককও এক ধংসকাৰী শাস্তিৰ বিষয়ে সতৰ্ক কৰি দিওঁ।

১৫) তেওঁলোকৰ পয়গম্বৰসকল যেতিয়া সম্মুখৰ পৰা আৰু পশ্চাৎৰ পৰা তেওঁলোকলৈ, আহিল, এইবুলি উপদেশ দি, 'আল্লাহৰ বাহিৰে কোনো উপাসনা নকৰিবা,' তেওঁলোকে ক'লে, 'আমাৰ যদি প্ৰভুৱে সেইদৰে ইচ্ছা কৰিলেহেঁতেন, তেওঁ, নিশ্চয়েই, ফেৰিস্তাসকলক নমাই পঠিয়ালে-হেঁতেন। গতিকে তোমাক যাৰে সৈতে পঠিওৱা হৈছে তাত আমি অৰশোই অবিশ্বাস কৰোঁ।'

১৬) আদ সম্প্ৰদায়ৰ বিষয়ে, তেওঁলোকে বিনা যুক্তিৰে পৃথিৱীত অহঙ্কাৰ আচৰণ কৰিছিল আৰু কৈছিল, 'কৰ্তৃত্বত আমাতকৈ শক্তিশালী আৰু কোন আছে?' সিহঁতে নেদেখে নেকি যে আল্লাহ যি তেওঁলোকক সৃষ্টিছিল, কৰ্তৃত্বত তেওঁলোকতকৈ বেছি শক্তিশালী? তথাপিও সিহঁতে আমাৰ চিহ্ন সমূহ অস্বীকাৰ কৰা অব্যাহত ৰাখিছিল।

১৭) গতিকে, আমি কেইটামান কালাস্তক দিনজুগি তেওঁলোকলৈ সাংঘাতিক ধুমুহা পঠিয়ালোঁ, যাতে আমি তেওঁলোকক এই জীৱনতে অপদস্থ হোৱাৰ শাস্তিৰ সোৱাদ দিব পাৰোঁ। আৰু পৰকাপৰ শাস্তি নিশ্চয়েই আৰু বেছি অপদস্থকাৰী হ'ব, আৰু তেওঁলোকক কোনো সহায় দিয়া নহ'ব।

১৮) আৰু থামুদ সম্প্ৰদায়ৰ সম্পৰ্কে, আমি তেওঁলোকক পথ-প্ৰদৰ্শন কৰিছিলোঁ, কিন্তু তেওঁলোকে পথ-প্ৰদৰ্শনতকৈ অন্ধত্ব বেছি পচন্দ কৰিলে, গতিকে এক অপদস্থকাৰী শাস্তিৰ বিপৰ্যয়ে তেওঁলোকক হেঁচা মাৰি ধৰিলে, তেওঁলোকে যি আৰ্জি ছিল তাৰ ফল স্বৰূপে।

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٧﴾

إِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلْنَا مَلَائِكَةً فَاِنَّا بِنَا أَرْسَلْتُمْ بِهِ كُفْرًا ﴿١٥﴾

فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٦﴾

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنَنْذِرَهُمْ عَذَابَ الْآخِرَةِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَخْزَعٌ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ ﴿١٨﴾

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَى عَلَى الْهُدَى فَأَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٧﴾

১৯) আৰু আমি যি সকলে বিশ্বাস আৰু সৎ কাম কৰিছে তেওঁলোকক বক্ষা কৰিলোঁ।

২০) আৰু তেওঁলোকক সৰ্তক কৰি দিয়া সেইদিনটোৰ বিষয়ে, যি দিনা আল্লাহণ শত্ৰু সকলক সমবেত কৰি অগ্নিকুণ্ডলৈ খেদি নিয়া হ'ব, আৰু তেওঁলোকক সমষ্টিত বিভক্ত কৰা হ'ব;

২১) তেতিয়ালৈকে, যেতিয়া তেওঁলোক গৈ পাবগৈ, তেওঁলোকৰ কাণ, চকু, আৰু গাৰ ছালে তেওঁলোকৰ কাৰ্য্য-কলাপৰ বিষয়ে সাক্ষী দিব।

২২) আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ছৰ্মক ক'ব, 'তোমালোক কিয় আমাৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষী হৈছা?' সিহঁতে ক'ব, 'আল্লাহে আমাক ক'বলৈ দিছে, তেওঁ আন সকলো বস্তুক ক'বলৈ দিয়াৰ দৰে আৰু এওঁৰেই হৈছে সেইজনা যি তোমালোকক প্ৰথমে সৃষ্টিছিল, আৰু তেওঁলোকে তোমালোকক ঘূৰাই অনা হৈছে।

২৩) 'আৰু পাপ কৰি থকা সময়ত তোমালোকে আশঙ্কা কৰা নাছিল যে তোমালোকৰ কাণ, চকু আৰু ছালে তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষী দিব; নহয়, তোমালোকে ভাবিছিল যে আল্লাহেও তোমালোক কাৰ্য্য-কলাপৰ বেছি ভাগ নেজানিছিল।

২৪) 'আৰু তোমালোকৰ প্ৰভুৰ বিষয়ে তোমালোকে পোষণ কৰা সেই ধাৰণাই তোমালোক ধ্বংস কৰিছে। গতিকে এতিয়া তোমালোক সৰ্বহাৰা বিলাকৰ ভিতৰৰ হ'লা।'

২৫) এতিয়া তেওঁলোকে যদি সহ্য কৰিব পাৰে, অগ্নিকুণ্ডটোৱেই হ'ব তেওঁলোকৰ আবাস; তেওঁলোকে যদি অনুগ্ৰহ বিচাৰে, যিসকলক অনুগ্ৰহ দেখুৱা হ'ব তাণ ভিতৰত তেওঁলোক নপৰে।

وَيَجِينَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٩﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ
يُوزَعُونَ ﴿٢٠﴾

كَتَبْنَا إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ
وَأَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢١﴾
وَقَالُوا الْجُودُودُ هُمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا
أَنْطَقْنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ وَالْيَوْمَ تَرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ
وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ
اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَأَيْتُمْ
فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٤﴾

فَإِنْ يَصْذِقُوا فَاَلْتَأْرَ مَثْوَى لَهُمْ وَإِنْ يَنْتَقِبُوا
فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٥﴾

২৬) আৰু আমি তেওঁলোকৰ বাবে কিছুমান সহচৰ নিয়োগ কৰিছিলোঁ, যি সকলে তেওঁলোকৰ আগত যি আছিল আৰু পাছত যি আছিল—সেই বিলাকক আকষণীয় কৰি তুলিছিল; আৰু তেওঁলোকৰ পূৰ্ববত্তী মানৱ জাতি আৰু জিনৰ সম্প্ৰদায়ৰে সৈতে তেওঁলোকৰো দণ্ড প্ৰাপ্য হৈছিল। নিশ্চয়েই তেওঁলোকেই হৈছিল ক্ষতিগ্ৰস্ত।

২৭) আৰু যি সকলে অবিশ্বাস কৰে, কয়, 'এই কোৰ্-আন খনলৈ কৰ্ণপাত নকৰিবা, বৰং ইয়াৰ আৰুস্তিৰ সময়ত চিঞৰ-বাখৰ কৰিবা যাতে তোমালোকৰ প্ৰভুত্ব অটুট থাকে।'

২৮) আৰু, অতি নিশ্চয়েই, আমি অবিশ্বাস কৰা সকলক এক কঠোৰ শাস্তিৰ সোৱাদ লবলৈ বাধ্য কৰিম, আৰু অতি নিশ্চয়েই, সিহঁতৰ অতিকৈ গৰ্হিত কৃতিৰ অনুযায়ী আমি পৰিশোধ কৰিম।

২৯) আল্লাহৰ শত্ৰু সকলৰ কাৰণে সেইটোৱেই হ'ল পুৰস্কাৰ—অগ্নিকুণ্ডটো। তেওঁলোকৰ কাৰণে তাতেই হ'ব এক নিগাজী বাসস্থান পৰিশোধ হিচাপে, কাৰণ তেওঁলোকে চিহ্নবোৰ অগ্ৰাহ্য কৰাত একাগ্ৰ আছিল।

৩০) আৰু যিসকলে অবিশ্বাসী, ক'ব, 'আমাৰ প্ৰভু, জিন আৰু মানৱৰ মাজত যি সকলে আমাক পথভ্ৰষ্ট কৰিছিল সিহঁতক আমাক দেখুওৱা, যাতে আমি সিহঁতক ভৰিৰে গচকি অপদস্থ কৰিব পাৰোঁ।'

৩১) আৰু যি সকলে কয়, 'আমাৰ প্ৰভু আল্লাহ'; আৰু তাৰ পাছত একনিষ্ঠ হৈ থাকে, তেওঁলোকৰ ক্ষেত্ৰত, ফেৰিস্তা সকল তেওঁলোকলৈ নামি আহে, এই বুলি আশ্বাস দি : 'ভয় নকৰিবা, দুঃখও নকৰিবা; আৰু তোমালোকক পূৰ্বে প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া মতে সুন্দৰ উদ্যানৰ সংবাদত আনন্দ কৰা :

وَقَيَضْنَا لَهُمْ قُرْنًا فَرَّتِيُوا لَهُمْ مِّنَّا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
فِي أُمَّمٍ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ
إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٦﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ
وَالغَوَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

فَلَنذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَ
لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَأْسُ
الْخُلْدِ جَزَاءُ مِمَّا كَانُوا يَأْتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٢٩﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ
أَضَلْنَا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُم بِتَحْتِ أَقْدَامِنَا
يَكُونُوا مِنَ الْآسْفَلِينَ ﴿٣٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ
عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ الْأَتْفَأُوا وَلَا تَنَزَّلُوا وَأَبْشِرُوا
بِالْحَبَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣١﴾

৩২) আমি তোমালোকৰ বন্ধু এই জীৱনত আৰু পৰকালত। তাত তোমালোকে তোমালোকৰ আত্মাই বাঞ্ছা কৰা সকলো বস্তু পাবা, আৰু তাত তোমালোকে পাবা যিহকে খোজা সকলো—

نَحْنُ أَوْلَىٰكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ
وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُنَّ أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا
تَدْعُونَ ﴿٣٢﴾

৩৩) 'মহাক্ৰমাদায়ক, কৰুণাময় আল্লাহৰ পৰা অহা এক আমোদ-প্ৰমোদ।'

نَزَلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ ﴿٣٣﴾

৩৪) আৰু কোন বক্তব্যত উৎকৃষ্ট হ'ব পাৰে সেইজনতকৈ, যি মানুহক আল্লাহলৈ আহ্বান কৰে আৰু সৎ কাম কৰে আৰু কয়, 'মই অৱশ্যেই আল্লাহলৈ মূৰ দোঁওৱাৰ ভিতৰত এজন?'

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ
صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٤﴾

৩৫) সৎ আৰু অসৎ একে ধৰণৰ নহয়। অসতৰ প্ৰতিৰোধ কৰাৰ্থকৈ তাৰে সৈতে যি আটাইতকৈ উৎকৃষ্ট, আৰু চোৱা, সেইজন, যাৰ আৰু তোমাৰ মাজত শত্ৰুতা আছিল, এনে হৈ পৰিব যেন এজন অন্তৰঙ্গ বন্ধুহে।

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۚ ادْفَعْ بِالَّذِي
هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ
كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾

৩৬) কিন্তু এইটো কাকো দিয়া নহয় একনিষ্ঠ সকলৰ বাহিৰে: আৰু কাকো দিয়া নহয় সেই সকলৰ বাহিৰে যি সততাৰ এক বিৰাট অংশৰ অধিকাৰী হৈছে।

وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا ۚ وَمَا يُلْقِيهَا
إِلَّا ذُو حِظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٦﴾

৩৭) চয়তানৰ উচটনিয়ো যদি তোমাক উচটায়, আল্লাহত আশ্ৰয় লোৱা। অৱশ্যেই আল্লাহ সৰ্বশ্ৰুতিকৰ, সৰ্বজ্ঞ।

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ
بِاللَّهِ ۗ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٧﴾

৩৮) আৰু সেইজনাৰ চিহ্নবোৰৰ ভিতৰত হৈছে নিশাটো, দিনটো, সূৰ্যটো আৰু চন্দ্ৰটো। তোমালোকে নিজকে সূৰ্য্য বা চন্দ্ৰৰ আগত সাষ্টাঙ্গে অৱনত নহবা কিন্তু সাষ্টাঙ্গে অৱনত হবা মাথোন আল্লাহৰ আগত, যি জনাই সেইবিলাকক সৃষ্টি কৰিছিল, যদিহে সেইজনাকে তুমি প্ৰকৃততে উপাসনা কৰা।

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
لَا تَسْجُدُ لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدْ لِلَّهِ الَّذِي
خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٨﴾

৩৯) তেওঁলোকে যদি অৱজ্ঞা কৰি আঁতৰি যায়, তেওঁলোকে তেনে কৰিব নিজৰ অনিষ্ট সাধিবলৈ, যি স্থলত সেই সকল যি তোমাৰ প্ৰভুৰ সৈতে আছে,

وَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ

তেওঁলোকে সেইজনৰ গৰিমা ৰাতিয়ে দিনে গায়,
আৰু তেওঁলোকৰ কেতিয়াও ভাগৰ নেলাগে।

৪০) আৰু সেইজনৰ চিহ্নবোৰৰ ভিতৰত হৈছে
তোমালোকে ভূমিগুণল শূকাই যোৱা অৱস্থাত
দেখা পোৱাটো, কিন্তু আমি যেতিয়া তাৰ ওপৰত
পানী পৰিবলৈ দিওঁ সেই ভূমি কম্পিত হয় আৰু
সেউজীয়া উদ্ভিদৰে সজীৱ হৈ উঠে। নিশ্চয়েই
সেইজনাই, যি এই ভূমিগুণলক জীয়াই তুলিলে,
মৃত্যুকো জীয়াই তুলিব পাৰে। প্রকৃততে
সেইজনৰ সকলো বস্তুৰ ওপৰত প্রভুত্ব আছে।

৪১) নিশ্চয়েই, যি আমাৰ চিহ্ন সমূহত ভ্ৰান্তি
বিচাৰি সেইবোৰক বিকৃত কৰে, তেওঁলোক
আমাৰ পৰা লুকাই থাকিব নোৱাৰে। তেতিয়া
হ'লে, সেইজন, যাক অগ্নিকুণ্ডত নিক্ষেপ কৰা
হৈছে, বেছি উত্তম নে আন সিজন, যি আমাৰ
ওচৰলৈ আহে সম্পূৰ্ণ নিৰাপত্তাত? তোমালোকে
যি ইচ্ছা কৰা। নিশ্চয়েই সেইজনাই তোমালোকে
কি কৰা সকলো দেখি থাকে।

৪২) সেই সকল যি অবিশ্বাস কৰে সতৰ্কবাণীত,
কোৰ্-আনত—যেতিয়া এই গ্ৰন্থ তেওঁলোকলৈ
আহিছে, তেওঁলোক ক্ষতিগ্ৰস্ত হয়। আৰু সত্যতে,
ই এখন মহান গ্ৰন্থ,

৪৩) মিথ্যাই ইয়াৰ ওচৰ চাপিব নোৱাৰে,
সম্মুখৰ পৰা হওক অথবা পশ্চাতৰ পৰা। ই হ'ল
এক প্রকাশিত বাণী, অতি জ্ঞানী, অতি প্রশংসনীয়
আল্লাহৰ পৰা।

৪৪) তোমাৰ বিৰুদ্ধে এনে কথা কোৱা হোৱা নাই
যিটো তোমাৰ পূৰ্বে অহা পয়গম্বৰ সকলৰ বিৰুদ্ধে
কোৱা হোৱা নাছিল। তোমাৰ প্ৰভু, বাস্তৱতে,
অতি মাত্ৰা ক্ষমাৰ গৰাকী: আৰু কষ্টকৰ শাস্তিৰ
গৰাকী।

৪৫) আৰু আমি যদি কোৰ্-আন খন এটা
বিদেশী ভাষাত গঢ়িলোহেঁতেন, তেওঁলোকে,

بِأَيِّلٍ وَالتَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْمُونَ ﴿٤٠﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنَّكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً إِذْ أَنْزَلْنَا
عَلَيْهَا الْمَاءَ أَهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ إِنَّ الَّذِي آخِذُهَا
لِنَبِيِّ الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾

لِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفُونَ عَلَيْنَا
أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَبِيرٌ مِمَّنْ يَأْتِي أُمَّنًا يُؤْمَرُ
الْقِيمَةَ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّ لَهُمْ
عَذَابٌ ﴿٤٣﴾

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ
تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٤﴾

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ
إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَعْفَرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٥﴾

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَجَبًا لَقَالُوا لَوْلَا نُفِصِلَتْ آيَاتُهُ

নিশ্চয়েই, ক'লেহেঁতেন, 'শ্লোক বিলাক কিয়নো স্পষ্ট কৰি দিয়া হোৱা নাই?' এটা বিদেশী ভাষা আৰু এজন আৰব পয়গম্বৰ?' কোৱা, 'ই হৈছে বিশ্বাস কৰা সকলৰ কাৰণে এক পথ-প্ৰদৰ্শক আৰু এটা উপশম।' কিন্তু যিসকলে বিশ্বাস নকৰে তেওঁলোকৰ ক্ষেত্ৰত, তেওঁলোকৰ কাণত এক বধিৰতা আছে আৰু তেওঁলোকৰ কাৰণে ই হ'ল অন্ধত্ব। তেওঁলোকক যেন কোনোবাই বহুত দূৰৰ পৰা মাতিছে।

৪৬) আৰু, বাস্তৱতে, আমি মুচাক গ্ৰন্থ খন দিছিলো, কিন্তু ইয়াৰ বিষয়ে ভেদাভেদৰ সৃষ্টি কৰা হ'ল; আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা যোৱা এটা বাৰ্তা নোহোৱা হ'লে, এই বিষয়টো তেওঁলোকৰ মাজত মীমাংসা হ'লেহেঁতেন, আৰু নিশ্চয়েই, তেওঁলোক ইয়াৰে বাহিৰে দুঃচিন্তামূলক সন্দেহত আছে।

৪৭) যেয়েই সৎকাম কৰে, এইটো তেওঁৰ নিজৰ আত্মাৰ উপকাৰৰ কাৰণে; আৰু যেয়েই অসৎ কাম কৰে, তাৰ বোজা আত্মাৰ ওপৰতে থাকিব। আৰু তোমাৰ প্ৰভুৱে তেওঁৰ ভৃত্য সকলৰ প্ৰতি লেশ মাত্ৰও অবিচাৰ নকৰে।

৪৮) সেইজনালৈকে মাত্ৰ সময়টোৰ জ্ঞান সুধি পঠোৱা হয়। আৰু কোনো ফল তাৰ ঠাৰিৰ পৰা এৰাই নাহে, বা কোনো নাৰীয়ে সন্তান গৰ্ভধাৰণ নকৰে, বা সেই সন্তানক জন্ম নিদিয়, সেইজনাৰ জ্ঞানৰ অবিহনে। আৰু সেইদিনাখন যেতিয়া আল্লাহে তেওঁলোকক সুধিব এই বুলি, 'মোৰ সমতুল্য লগৰীয়া ক'ত আছে?' 'সিহঁতে ক'ব, 'আমি তোমালৈ ঘোষণা কৰিছোঁ, আমাৰ এজনো সেই বিষয়ৰ সাক্ষী নহয়।'

৪৯) আৰু পূৰ্বে যাক তেওঁলোকে সম্বোধন কৰিছিল সেইবোৰ তাহাঁতৰ পৰা অন্তৰ্ধান হ'ব, আৰু সিহঁতে সঠিক জানিব পাৰিব যে সিহঁতৰ সাৰি যাবলৈ কোনো ঠাই নাই।

وَأَعْيَبُوا وَعَرَبِيٌّ قُلُّهُ هُوَ الَّذِيْنَ أَنْوَاهَدَّ ۝
وَشَفَاءٌ وَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُونَ فِيْ أَذَانِهِمْ وَقُرْ
وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَئِكَ يُنَادُونَ مِنْ مَّكَانٍ
بَعِيْدٍ ۝

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيْهِ وَلَوْلَا
كَلِمَةُ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَأَرْثَهُمْ
لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَرْيَبٌ ۝

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۝
وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَالَمِيْنَ ۝

إِلَيْهِ يَرْدُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرٍ
مِّنْ الْأَمْوَالِ وَمَا نَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا نَضَعُ
إِلَّا بِعِلْمِهِ ۚ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ إِبْنُ شَرِكَاوَيْ قَالُوا
أَذْنُكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ۝

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ تَبَلٍ وَظَنُّوا
مَا لَهُمْ مِنْ فَيِّصٍ ۝

৫০) মানুহৰ নিজৰ হিতৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰি ভাগৰ নেলাগে ; কিন্তু যদি বিপৰ্য্যয়ে আঘাত কৰে, তেওঁ সকলো আশা এৰি দি হতাশ হৈ পৰে।

لَا يَسْمُرُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيُؤَسُّ قَبْلَ مَوْتِهِ ⑤

৫১) আৰু যদি আমি তেওঁক কোনো বিপৰ্য্যয়ে আঘাত কৰাৰ পাছত আমাৰ কৰুণাৰ সোৱাদ লবলৈ দিওঁ, তেওঁ এই বুলি কোৱাটো নিশ্চিত, 'এইটো মোৰ প্ৰাপ্য আৰু সময়টো কেতিয়াও আহিব বুলি মই নেভাৰোঁ। কিন্তু যদিওবা মোক মোৰ প্ৰভুলৈ ঘূৰাই নিয়া হয়, নিশ্চয়েই সেইজনৰ পৰা সৰ্ব্বোত্তম ব্যৱহাৰ পাম।' তেতিয়া আমি, নিশ্চয়েই, অবিশ্বাসী সকলক তেওঁলোকৰ সকলো কাৰ্য্য-কলাপৰ বিষয়ে জনাম, আৰু আমি নিশ্চয়েই এক কঠোৰ শাস্তিৰ সোৱাদ তেওঁলোকক লবলৈ দিম।

وَلَيْنَ أَذْقَنَهُ رَحْمَةً مِّمَّا مِنْ بَعْدِ صَرَائِهِ مَسَّتَهُ لِيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَيْنَ تُرْجِعُنَّ إِلَى رَبِّي إِنْ لِي عِنْدَهُ لِلْحُسْنِ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَ لَنُنَذِرُنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ⑥

৫২) আৰু যেতিয়া আমি মানৱৰ ওপৰত এক অনুগ্ৰহ দান কৰোঁ তেওঁ গুচি যায়, আনফালে মুখ কৰিব ; কিন্তু যেতিয়া তেওঁক বিপদে আঘাত কৰে, চোৱাঁ! তেওঁ দীঘলীয়া প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে।

وَإِذَا أَنْصَبْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأْبِحَانِيَةً وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ⑦

৫৩) কোৱাঁ, 'মোক কোৱাঁচোন, এইখন যদি আল্লাহৰ পৰা হয়, কিন্তু তোমালোকে ইয়াত অবিশ্বাস কৰা—সত্যৰ পৰা আঁতৰি যোৱা জনতকৈ আৰু কোন বেছি পথ-ভ্ৰষ্ট হ'ব পাৰে ?

قُلْ إِنْ أَرَادْتُمْ أَنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقِ بَعِيدٍ ⑧

৫৪) অনতি পলমেই আমি তেওঁলোকক পৃথিৱীৰ সমতলত আৰু তেওঁলোকৰ নিজৰ সম্প্ৰদায়ৰ মাজত আমাৰ চিহ্ন সমূহ দেখুৱাম, ইয়াৰ সত্যতা তেওঁলোকৰ প্ৰতি সম্পূৰ্ণ পৰিষ্কাৰ নোহোৱা-লৈকে। তোমাৰ প্ৰভুৱে সকলো বস্তুৰ ওপৰত সাক্ষী হৈ আছে, এয়েই যথেষ্ট নহয় নে ?

سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ⑨

৫৫) হয়, তেওঁলোক, নিশ্চয়েই তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ সৈতে হ'বলগীয়া সাক্ষাতৰ বিষয়ে সন্দেহ পোষণ কৰে। হয়, তেওঁ নিশ্চয়েই, সকলো বস্তু আগুৰি থাকে।

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ ⑩

سُورَةُ الشُّورَى مَكِّيَّةٌ

চূৰা ৪২

AL-SHURA

আল-চূৰা (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্রসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) হাতা মীম। প্ৰশংসনীয়, মহিমাম্বিত প্ৰভু।
- ৩) 'আইন, চীন, কাআফ। সৰ্বজ্ঞ, সৰ্বশ্ৰোতা, সৰ্বশক্তিৰ অধিকাৰী।
- ৪) এইদৰে পৰমশক্তিশালী জ্ঞানী আল্লাহে তোমালৈ বাণী পঠিয়ায়, তোমাৰ আগতে অহা সেই সকললৈ তেওঁ প্ৰকাশ কৰাৰ দৰেই।
- ৫) স্বৰ্গ সমূহত যি আছে আৰু পৃথিৱীত যি আছে সকলোবোৰ সেইজনাৰেই, আৰু সেইজনা হ'ল অতি উচ্চ, মহান।
- ৬) স্বৰ্গ কেইখন ওপৰৰ পৰা দুফাল হোৱাৰ উপক্ৰম হয়; আৰু ফেৰিষ্ঠা সকলে তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ প্ৰশংসা ৰে সৈতে তেওঁৰ গৌৰৱ ঘোষণা কৰে আৰু মৰ্ত্যত থকা সকলৰ হৈ ক্ষমা ভিক্ষা কৰে। চোৱা! নিশ্চয়েই আল্লাহেই হৈছে আটাইতকৈ বেছি ক্ষমাদায়ক, কৰুণাময়।
- ৭) সেইসকলৰ ক্ষেত্ৰত, যি আল্লাহৰ পৰিবৰ্ত্তে আনক তেওঁলোকৰ সংৰক্ষক ৰূপে লয়—আল্লাহে তেওঁলোকৰ ওপৰত চকু ৰাখে; আৰু তুমি তেওঁলোকৰ অভিভাৱক নহয়।
- ৮) এই দৰেই আমি তোমালৈ কোৰ্-আন খন আৰবী ভাষাত প্ৰকাশ কৰিছোঁ, যাতে তুমি সকলো নগৰীৰ মাতৃ গৰাকীক সতৰ্ক কৰি দিব পাৰা, আৰু তাৰ চাৰিওফালে থকা সকলোকে; অম্বু যাতে তুমি তেওঁলোকক সমবেত কৰা দিনটোৰ বিষয়ে সতৰ্ক কৰি দিব পাৰা, যাৰ বিষয়ে অকণো সন্দেহ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ

عَسَقٌ

كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ
اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ

تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرٰنِ مِن فَوْقِهِنَّ وَالْمَلٰئِكَةُ
يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِنَّ وَيَسْتَغْفِرُوْنَ لِمَن فِي
الْاَرْضِ اِلَّا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ

وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُ وَا مِنْ دُوْنِهٖ اَوْلِيَاءَ اللّٰهُ حَفِيْظٌ
عَلَيْهِنَّ ۗ وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ

وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لِتُنذِرَ اُمَّ
الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ لَارَبِّ

নাই; যি সময়ত এদল থাকিব উদ্যানত আৰু এদল অগ্নিকুণ্ডত।

৯) আৰু আল্লাহে যদি সেইদৰে ইচ্ছা কৰিলেহেঁতেন, তেওঁ সকলোকে একে জাতি কৰিব পাৰিলেহেঁতেন, তেওঁ যাৰ ওপৰতে সন্তুষ্ট হয় সেইজনকে তেওঁৰ কৃপালৈ প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিয়ে। দোষীসকলৰ কোনো সংৰক্ষক আৰু কোনো সহায়কাৰক নেথাকিব।

১০) তেওঁলোকে আল্লাহৰ বাহিৰে আনক সংৰক্ষক ৰূপে লৈছে নেকি? কিন্তু আল্লাহে মাত্ৰ প্ৰকৃত সংৰক্ষক। আৰু সেইজনাই মৃতক সজীৱ কৰি তোলে, আৰু সেইজনৰ সকলো বস্তুৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব আছে।

১১) আৰু যিবিলাক কথাত তোমালোকৰ মতভেদ হয়, সেই বিলাকৰ শেষ বিচাৰ আল্লাহত ন্যস্ত থাকে। কোৱাঁ এনেকুৱাই হ'ল আল্লাহ, মোৰ প্ৰভু; সেইজনতেই মই মোৰ বিশ্বাস ৰাখোঁ, আৰু তেওঁলৈকেই মই সদায় মুখাপেক্ষী।'

১২) সেইজনাই হৈছে স্বৰ্গকেইখনৰ আৰু পৃথিৱীৰ উৎপত্তিকাৰক। সেইজনাই তোমালোকৰ কাৰণে তোমালোকৰ নিজৰ জাতিৰ স্বামী-স্ত্ৰী সৃষ্টি কৰিছে, আৰু পোহনীয়া জন্তুকো তেওঁ যাৰ পাতি বনাইছে। সেইজনাই তোমালোকক তাত সংখ্যাত বাঢ়িবলৈ দিয়ে। সেইজনৰ অনুৰূপ আৰু কোনো বস্তু নাই, আৰু তেওঁ হৈছে সকলো-শুনোতা, সকলো-দেখোতা।

১৩) সেইজনাই হৈছে স্বৰ্গ সমূহ আৰু পৃথিৱীৰ চাৰি-কাঠিৰ গৰাকী। সেইজনৰ ইচ্ছামতে সংস্থান সেইজনাই সম্প্ৰসাৰণ কৰে আৰু কাৰোবাৰ কাৰণে সঙ্কীৰ্ণ কৰে। নিশ্চয়েই, সেইজনাই সকলো কথা ভালদৰে জানে।

১৪) সেইজনাই তোমাৰ কাৰণে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছে সেই ধৰ্ম্মটো যিটো তেওঁ নূহৰ ওপৰত আদেশ

فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ۝
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ
يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ
مِنْ رَبِّي وَلَا نَصِيرٍ ۝

أَمْرًا تَخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَإِنَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ
عَ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ
ذُلكُمْ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۝

فَأَطْرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُكُمْ فِيهِ
لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ يُجِئُ شَيْءٌ عَلَيْهِمْ ۝

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي

দিছিল, আৰু 'যিটো আমি ইব্ৰাহিম আৰু মুচা আৰু ঈছাৰ ওপৰত আদেশ দিছিলো, অৰ্থাৎ, পৃথিৱীত আল্লাহৰ প্ৰতি আনুগত্য স্থাপন কৰা, আৰু তাত দলত বিভক্ত নহবা। তুমি তেওঁলোকক যালৈ আহ্বান কৰিছা সেইটো মুক্তি-পূজাৰী সকলৰ কাৰণে কষ্টকৰ। আল্লাহে যাকে ইচ্ছা কৰে তেওঁৰ কাৰণে বাচি লয় আৰু যি তেওঁৰ প্ৰতি অনুৰাগ দেখুৱায় আল্লাহে তেওঁৰ নিজালৈ পথ-প্ৰদৰ্শন কৰে'।

১৫) আৰু তেওঁলোক, তেওঁলোকলৈ জ্ঞান অহাৰ পাছত, পৰস্পৰৰ প্ৰতি প্ৰতিদবন্দ্বিতা থকা হেতুকে, বিভিন্ন দলত বিভক্ত হ'ল। আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা এক নিৰ্দ্ধাৰিত সময়ৰ বাবে যদি এটা বাস্তৱী আগতে ওলাই নোযোৱা হ'লে বিষয়টো, নিশ্চয়েই, তেওঁলোকৰ মাজতে মীমাংসা হ'লহেঁতেন। নিশ্চয়েই, তেওঁলোকৰ পাছত গ্ৰন্থখনৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'বলৈ দিয়া সকল ইয়াৰ বিষয়ে দুঃচিন্তাসূচক সন্দেহ পোষণ কৰে।

১৬) এই ধৰ্ম্মলৈকে, তেতিয়া হ'লে, তুমি মানৱ জাতিক আহ্বান কৰা। আৰু তোমাক আদেশ দিয়া মতে তুমি এই ধৰ্ম্মত একনিষ্ঠ হৈ থাকা, আৰু তেওঁলোকৰ অসৎ ইচ্ছাবোৰ অনুসৰণ নকৰিবা, কিন্তু কোৱা, 'আল্লাহে যি গ্ৰন্থ পঠিয়াইছে মই তাত বিশ্বাস কৰিছোঁ, আৰু মোক তোমালোকৰ ভিতৰত ন্যায় বিচাৰ কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে; আল্লাহ আমাৰ প্ৰভু আৰু তোমালোকৰ প্ৰভু। আমাৰ কাৰণে আছে আমাৰ কীৰ্ত্তিৰ পুৰস্কাৰ আৰু তোমালোকৰ কাৰণে তোমালোকৰ পুৰস্কাৰ। আমাৰ আৰু তোমালোকৰ ভিতৰত কোনো বিবাদ নাই। আল্লাহে আমাক সকলোকে গোটাই লব আৰু তেওঁলৈকে হ'ব প্ৰত্যাগমন।'

১৭) আৰু যিসকলে আল্লাহৰ ডাকলৈ সহায়ী দিয়াৰ পাছত আল্লাহৰ বিষয়ে তৰ্ক-বিতৰ্ক

أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الشَّرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٥﴾

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغِيًّا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُسْتَقَرٍّ لَفُضِّبَتْ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٦﴾

فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ أَمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حِجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٧﴾

وَالَّذِينَ يُجَادُونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَبَدَّ

কৰে—তেওঁলোকৰ বক্তব্য তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ দৃষ্টিত সম্পূৰ্ণ ভিত্তিহীন; আৰু সেইসকলৰ ওপৰত আল্লাহৰ উদ্বেগ জাগিব আৰু তেওঁলোকৰ কাৰণে হ'ব এক কঠোৰ শাস্তি।

১৮) আল্লাহ হৈছে সেই জনা যি গ্ৰন্থখন সত্যৰে নমাই পঠিয়াইছে আৰু তাৰে সৈতে পঠিয়াইছে তজ্জু খন। কিহেনো তোমালোকক বুজাব পাৰিব যে সেই সময়টো ওচৰতেই থাকিব পাৰে ?

১৯) যিসকলে ইয়াত বিশ্বাস নকৰে ইয়াক বেগাই ওচৰ চপাই আনিবলৈ চেষ্টা কৰে; কিন্তু যিসকলে বিশ্বাস কৰে তেওঁলোকে ইয়ালৈ ভয় কৰে আৰু ইয়াৰ অহাটো অনিবাৰ্য্য বুলি জানে। সতৰ্ক হোৱা হ'ক! যিবিলাকে এই সময়টোৰ বিষয়ে বাক-বিতণ্ডা কৰে, তেওঁলোক ভ্ৰান্ত হৈ বহুদূৰলৈ আঁতৰি গৈছে।

২০) আল্লাহ তেওঁৰ ভৃত্য সকলৰ প্ৰতি অতি দয়ালু। তেওঁ যালৈকে ইচ্ছা কৰে সংস্থান যোগায়। আৰু সেইজনাই হৈছে . মহাপ্ৰভুত্বশীল, শক্তিশালী।

২১) য়েয়েই পৰকালত নিজৰ সৎকৰ্মৰ ফল বাঞ্ছা কৰে, আমি তেওঁৰ সুফল আৰু বৃদ্ধি হ'বলৈ দিওঁ; আৰু য়েয়েই এইপৃথিৱীৰ সম্ভাৰ বাঞ্ছা কৰে, আমি তেওঁক তাৰ পৰা তেওঁৰ অংশ দিওঁ . কিন্তু পৰকালত তেওঁৰ কোনো অংশ নেথাকিব।

২২) তেওঁলোকৰ আল্লাহৰ সমতুল্য এনে কোনো আছে নেকি যি আল্লাহে ধৰ্মত নিষেধ কৰা কথা তেওঁলোকৰ কাৰণে বৈধ কৰি দিছে? আৰু শেষ বিচাৰৰ বিষয়ে আমাৰ বাৰ্তাৰ অবিহনে, এই কথাটো তেওঁলোকৰ মাজত এতিয়ামানে মীমাংসা হৈ গ'লহেঁতেন। আৰু, নিশ্চয়েই, দোষীসকলে এক কঠোৰ শাস্তি লাভ কৰিব।

২৩) তুমি দোষীসকলক তেওঁলোকে নিজে আৰ্জি অহা কৰ্মফলৰ বিষয়ে ভয়ত থকা দেখিবা,

لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ
عَذَابٌ وَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٨﴾

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا
يُذَرِّبُكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٩﴾

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ
آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ
أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُبَارِزُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ
بَعِيدٍ ﴿٢٠﴾

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ
الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٢١﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ
وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَ
مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢٢﴾

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا مَنَّ اللَّهُ
بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَ
إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ

আৰু ই নিশ্চয়েই, তেওঁলোকৰ ওপৰত পৰিবহি। কিন্তু যি সকলে বিশ্বাস কৰে আৰু সৎ কাম কৰে, তেওঁলোক উদ্যান সমূহৰ সুন্দৰ ঘাঁহনিৰ ওপৰত থাকিব। তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ ওচৰত যিহকে বাঞ্ছা কৰে পাব। সেইটোৱেই হ'ল আল্লাহৰ মহাৰ্হ দান।

২৪) এইটোৱেই হ'ল সেই বস্তু যাৰ সুসংবাদ আল্লাহে তেওঁৰ বিশ্বাসী আৰু সৎকৰ্মৰত ভূতা সকলক দিছে। কোৱা, 'মই তোমালোকৰ পৰা মোৰ তোমালোকলৈ দিয়া সেৱাৰ কোনো পাৰিশ্ৰমিক নিবিচাৰোঁ, মাত্ৰ এনে মৰমৰ বাহিৰে যিটো তেজ-মণ্ডহৰ আপোনৰ ভিতৰত থাকে। আৰু যিজনেই এটা সৎকামত সুফল আৰ্জে, আমি তেওঁক সেই সুফলৰ মাত্ৰা আৰু বঢ়াই দিওঁ। নিশ্চয়েই, আল্লাহ মহা ক্ষমাদায়ক, মহা সমাদৰ কৰোঁতা।

২৫) তেওঁলোকে কয় নেকি, 'সেইজনে আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে মিছা কথা সাজি কৈছে?' আল্লাহে যদি ইচ্ছা কৰিলেহেঁতেন, তেওঁ তোমাৰ অন্তৰত ছাপ মাৰি বন্ধ কৰিব পাৰিলেহেঁতেন। কিন্তু আল্লাহে তোমাৰ মাধ্যমেদি মিথ্যাৰ মোছন কৰে আৰু সেইজনাৰ বক্তব্যৰ দ্বাৰা সত্যৰ স্থাপন কৰে। নিশ্চয়েই, সেইজনাই তেওঁলোকৰ অন্তৰত কি আছে ভালদৰে জানে।

২৬) আৰু সেইজনাই হ'ল আল্লাহ যি তেওঁৰ ভূতাসকলৰ পৰিতাপ গ্ৰহণ কৰে আৰু তেওঁলোকৰ পাপ ক্ষমা কৰে। আৰু সেইজনাই জানে তোমালোকে কি কৰা।

২৭) আৰু সেইজনাই বিশ্বাসী আৰু সৎকৰ্মৰতসকলৰ প্ৰাৰ্থনা গ্ৰহণ কৰে, আৰু সেইজনাৰ নিজৰ অনুগ্ৰহৰ পৰা সেই সকলক প্ৰাপ্য পুৰস্কাৰতকৈ অধিক পৰিমাণে দিয়ে; আৰু অবিশ্বাসী সকলে এক কঠোৰ শাস্তি লাভ কৰিব।

بِهِمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَةٍ
الْجَنَّةِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ
الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٧﴾

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَتَمَلَّكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ
فِي الْقُرْبَىٰ وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا
حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٨﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَأِ اللَّهُ
يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَيَتَّخِذِ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَالْمُبْتَغَىٰ
يَكَلِّمُهُ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٩﴾

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو
عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٣٠﴾

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ
مِّنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٣١﴾

২৮) আৰু আল্লাহে যদি তেওঁৰ ভূতা সকলৰ কাৰণে সংস্থান অতিমাত্রা বঢ়াই দিয়ে, তেওঁলোকে পৃথিৱীত বিদ্রোহ কৰি উঠিব; কিন্তু আল্লাহে তেওঁৰ ইচ্ছামতে উপযুক্ত মাত্রাত সংস্থান পঠিয়ায়। বাস্তৱতে, তেওঁ তেওঁৰ ভূতা সকলৰ অৱস্থাৰ বিষয়ে সৰ্বজ্ঞ, আৰু সৰ্ববৃদ্ধিসম্পন্ন।

২৯) আৰু তেওঁৰেই হৈছে সেইজনা যি মানুহে ইয়াকে বিচাৰি হতাশ হোৱাৰ পাছত বৰষুণ পঠিয়াই দিয়ে আৰু তেওঁৰ কৰুণা বহলাই দিয়ে। আৰু সেইজনাই হৈছে বক্ষাকৰোঁতা জন, প্ৰশংসাৰ অধিকাৰীজন।

৩০) আৰু সেইজনাৰ চিহ্ন সমূহৰ ভিতৰত পৰে স্বৰ্গ কেইখন আৰু মৰ্ত্যৰ স্ৰজন; আৰু উভয়তে সেইজনাই বিস্তাৰ কৰি থোৱা আটাইবোৰ জীৱিত বস্তুৰ স্ৰজন। আৰু যেতিয়াই তেওঁৰ ইচ্ছা হয় সেই সকলোবোৰকে একত্ৰিত কৰাৰ শক্তি সেইজনাৰ আছে।

৩১) আৰু যি দুৰ্ভাগাই তোমালোকৰ ওপৰত পৰেই, ই তোমালোকৰ নিজৰ হাতেৰেই কৰা কামৰ পৰিণাম। আৰু সেইজনাই তোমালোকৰ বহুত পাপ ক্ষমা কৰে।

৩২) আৰু তোমালোকে পৃথিৱীত আল্লাহৰ উদ্দেশ্য বিনষ্ট কৰিব নোৱাৰা; নাইবা আল্লাহৰ বাহিৰে তোমালোকৰ কোনো বন্ধু বা সহায়কাৰী নাই।

৩৩) আৰু সেইজনাৰ চিহ্ন সমূহৰ ভিতৰত হ'ল সাগৰত পাল তৰি যোৱা পৰ্ব্বতৰ দৰে ওখ জাহাজবোৰ।

৩৪) তেওঁ যদি ইচ্ছা কৰে আল্লাহে বতাহক স্থিৰ কৰি দিব পাৰে, যাৰ ফলত সাগৰৰ ওপৰত সেই বিলাক অচল হৈ পৰিব— প্ৰত্যেক ধৈৰ্যশীল আৰু কৃতজ্ঞ মানৱৰ কাৰণে তাত চিহ্ন নিহিত হৈ আছে—

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ
وَلَكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ
بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾

وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا
وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٩﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
فِيهِمَا مَنْ دَابَّةٌ وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ
قَدِيرٌ ﴿٣٠﴾

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَمَا كَسَبَتْ آيَاتُنَا
وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣١﴾

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ دَلِيلٍ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣٢﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٣﴾

إِنْ يَشَاءُ يُسَكِّنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٤﴾

৩৫) নতুবা, তেওঁ জাহাজত থকা সকলক তেওঁলোকৰ আৰ্জি অহা কৰ্মফলৰ হেতুকে ধ্বংস কৰি দিব পাৰে—কিন্তু সেইজনাই সিহঁতৰ বহু পাপ ক্ষমা কৰে—

৩৬) আৰু তেওঁবিলাকক ধ্বংস কৰে যাতে আমাৰ চিহ্ন বোৰৰ বিষয়ে বাক-বিতণ্ডা কৰা সকলে বুজিব পাৰে যে সিহঁতৰ কোনো আশ্রয় নাই।

৩৭) আৰু তোমালোকক যিহকে দিয়া হৈছে, ই হ'ল এই জীৱনৰ মাত্ৰ এটা সাময়িক সংস্থান, কিন্তু যিসকলে বিশ্বাস কৰে আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে, তেওঁলোকৰ কাৰণে আল্লাহৰ ওচৰত যি আছে সেইটো বেছি ভাল আৰু বেছি স্থায়ী,

৩৮) আৰু সেইসকলৰ কাৰণে যি বেছি গৰ্হিত পাপ আৰু অশোভনীয় কামৰ পৰা বিৰত থাকে, তেতিয়া তেওঁলোকৰ খং উঠে, তেওঁলোকে ক্ষমা কৰে,

৩৯) আৰু সেইসকলৰ কাৰণে যি আল্লাহ সন্মোহন কৰে, আৰু নিয়মিত উপাসনা পালন কৰে, আৰু যাৰ ব্যৱসায় পাৰস্পৰিক আলোচনাৰ যোগেদি মীমাংসা হয়, আৰু যি আমি দিয়া সংস্থানৰ পৰা খৰছ কৰে,

৪০) আৰু সেইসকলৰ কাৰণে যি, যেতিয়া তেওঁলোকৰ প্ৰতি অন্যায় কৰা হয়, নিজকে ৰক্ষা কৰে।

৪১) মনত ৰাখিব যে এটা আঘাতৰ প্ৰতিশোধ একেধৰণেই এটা আঘাত; কিন্তু যি জনে ক্ষমা কৰে আৰু তাৰ দ্বাৰা উন্নতি সাধন কৰে, তেওঁৰ পুৰস্কাৰ থাকিব আল্লাহৰ ওচৰত। নিশ্চয়েই, সেইজনাই দোষী সকলক ভাল নেপায়।

أَوْ يُوقَهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٥﴾

وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنَ مَخِصٍ ﴿٣٦﴾

مِمَّا أُوتِينَهُمْ مِنْ شَيْءٍ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى
رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٧﴾

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا
مَا عَصَوْاهُمْ يَعْفِرُونَ ﴿٣٨﴾

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ
شُورًا بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٩﴾

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٤٠﴾

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا ۗ فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ
فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۗ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

৪২) যিসকলে অন্যায়ৰ পাত্ৰ হোৱাৰ পাছত নিজকেই ৰক্ষা কৰে তেওঁলোকৰ কোনো দোষ নাই।

৪৩) দোষ হয় মাত্ৰ সেইসকলৰ, যি কোনো যুক্তি নোহোৱাকৈ মানুহক অন্যায় কৰে আৰু পৃথিৱীত আইনৰ সীমা অতিক্ৰম কৰে। এই বিলাকে পাব এটা কঠোৰ শাস্তি।

৪৪) আৰু যি ধৈৰ্য্য ধৰে আৰু ক্ষমা কৰে—সেইটো, নিশ্চয়েই, এটা উচ্চ মনোবলৰ চিন।

৪৫) আৰু সেইজন যাক আল্লাহে পথভ্ৰষ্ট বুলি নিৰ্দাৰণ কৰে—আৰু তাৰ পাছত তেওঁৰ কোনো ৰক্ষক নাই। আৰু দোষীসকলক, যেতিয়া তেওঁলোকে শাস্তিটো দেখিবলৈ পাব, এইদৰে কোৱা, ‘উভতি যোৱাৰ কোনো বাট আছে নে?’

৪৬) আৰু তুমি সিহঁতক অগ্নি কুণ্ডটোৰ আগলৈ অনা দেখিবা, অপদস্থ হৈ চকু তললৈ কৰা, আৰু ইয়ালৈ কেৰাহিকৈ চাবলৈ চেষ্টা কৰা। আৰু যি সকলে বিশ্বাস কৰে, ক’ব, ‘বাস্তৱতে, পৰাজয়ী সেই সকলেই, যি কেয়ামতৰ দিনা নিজকে আৰু নিজৰ পৰিয়ালক সৰ্বস্বান্ত কৰে।’ চোৱাঁ! দোষীসকল থাকিব এটা দীঘলীয়া শাস্তিত।

৪৭) আৰু সিহঁতৰ আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে সহায়কাৰী কোনো নেথাকিব। আৰু যাক আল্লাহে ভ্ৰান্তিত থাকিবলৈ এৰি দিয়ে সেইজনৰ কাৰণে পথ-প্ৰদৰ্শনৰ কোনো উপায় নাই।

৪৮) তোমালোক সেই দিনটো আহি পোৱাৰ আগতেই, যেতিয়া আল্লাহৰ হুকুমৰ বিৰুদ্ধে বাধা দিয়া নচলিব, তোমালোকৰ প্ৰভুৰ মুখাপেক্ষী হোৱা। আৰু সেইদিনা তোমালোকৰ কাৰণে কোনো আশ্ৰয়স্থান নেথাকিব, আৰু নেথাকিব তোমালোকৰ কাৰণে কোনো অস্বীকাৰ কৰাৰ সুযোগ।

وَلَمَنۢ بَعَدَ ظُلْمِهِۦ فَأُولَٰئِكَ مَاعَلَيْهِم مِّنۢ سَبِيلٍ ﴿٣٢﴾

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٣﴾

﴿٣٤﴾ وَلَمَن صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَٰلِكَ لِسَنۢ عِزِّ الْأُمُورِ ﴿٣٥﴾

وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنۢ سَبِيلٍ مِّنۢ بَعْدِهَا ۗ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لِنَارِ أَوَّلِ الْعَذَابِ يُقُودُونَ هَلًا إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّنۢ سَبِيلٍ ﴿٣٦﴾

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعِينَ مِنَ الدَّلِيلِ يَبْظُرُونَ مِّنۢ مَّكَرٍ مَّخْفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخٰسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ﴿٣٧﴾

وَمَا كَانَ لَهُم مِّنۢ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُوهُمْ مِّنۢ دُونِ اللَّهِ ۗ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنۢ سَبِيلٍ ﴿٣٨﴾

إِسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُم مِّنۢ قَبْلِ أَن يَأْتِي يَوْمَ لَا مَرَدٍّ لَّكَ مِنَ اللَّهِ ۗ مَا لَكُم مِّنۢ مَّذْجٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُم مِّنۢ تَكْوِيۡدٍ ﴿٣٩﴾

৪৯) কিন্তু তেওঁলোক যদি আঁতৰি যায়, আমি তোমাক সিহঁতৰ ওপৰত অভিভাৱক কৰি পঠিওৱা নাই। তোমাৰ কৰ্তব্য হৈছে কেৱল বাৰ্তাটো কঢ়িয়াই নিয়াহে। আৰু সত্যতে আমি যেতিয়া মানৱক আমাৰ কৃপাৰ সোৱাদ লবলৈ দিওঁ, তেওঁলোকে তাত আহলাদ কৰে। কিন্তু যদি এটা দুভাগী আহি পৰে, তেওঁলোকৰ নিজৰ হাতেৰে সধা কৰ্মফলৰ ৰূপে, তেতিয়া চোৱাঁ! মানৱ অকৃতজ্ঞ হৈ পৰে।

৫০) স্বৰ্গসমূহৰ আৰু মৰ্ত্যৰ গৰাকী আল্লাহ। সেইজনাই যি ইচ্ছা কৰে, সৃষ্টি কৰে। তেওঁ যাক ইচ্ছা, কন্যা দান কৰে আৰু যাক ইচ্ছা পুত্ৰ দান কৰে;

৫১) অথবা, তেওঁ মিহলি কৰে, পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী; আৰু সেইজনাই যাক ইচ্ছা হয় অসাৰুৱা কৰে। নিশ্চয়েই, সেইজন সৰ্বব্ৰহ্ম, শক্তিশালী।

৫২) এইটো এজন মানুহৰ কাৰণে সমীচীন নহ'ব যে আল্লা তেওঁৰ সৈতে পোনপটীয়া প্ৰকাশন, বা এখন পৰ্দাৰ আঁৰৰ পৰা বা সেইজনৰ হুকুম মতে যি ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰিবলৈ পঠোৱা এজন পয়গম্বৰৰ বাহিৰে আন কোনো ধৰণে কথা হ'ব। নিশ্চয়েই, সেইজন উচ্চ, জ্ঞানী।

৫৩) আৰু এইদৰেই আমি তোমালৈ আমাৰ আদেশক্ৰমে বাৰ্তাটো পঠিয়াইছোঁ। তুমি, গ্ৰন্থখননো কি আছিল, নেজানিছিল। কিন্তু আমাৰ বাণী এক ৰশ্মিৰ দৰে কৰিছোঁ যাৰ দৰাৰা আমাৰ ইচ্ছামতে আমাৰ ভৃত্যসকলৰ পৰা কিছুমানক পথ-প্ৰদৰ্শন কৰোঁ। আৰু সত্যতে তুমি মানৱ জাতিক ঠিক পথলৈ বাট দেখুৱাইছা,

৫৪) আল্লাহৰ পথ, সেই আল্লাহ যি স্বৰ্গ সমূহ আৰু মৰ্ত্যত থকা সকলো বস্তুৰ অধিকাৰী। স্মৰণ কৰিবা; আল্লাহলৈকে সকলো বস্তু অৱশ্যেই ঘূৰি আহে।

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا أَنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلْغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مَتَاعَ رَحْمَةٍ فَرِحَ بِهَا وَإِنْ نُصِبْهُمْ سَبْتًا لِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٣٩﴾

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِمَّا نثًا وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ ﴿٤٠﴾

أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنثًا وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيْبًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بَأْذَانِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٌ ﴿٤٢﴾

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا تَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾

صِرَاطٍ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ﴿٤٤﴾

سُورَةُ الزُّكْرِفِ مَكِّيَّةٌ (٢٣)

চুৰা ৪৩

AL-ZUKHRUF

আল-ঝক্ৰফ

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) হাআ মীম। প্ৰশংসনীয় মহিমাম্বিত প্ৰভু।

حَمْدٌ ②

৩) আমি এই সুগম স্পষ্ট গ্ৰন্থখন প্ৰমাণ ৰূপে আগবঢ়াওঁ,

وَالكِتَابِ الْبَيِّنِ ③

৪) আমি এই গ্ৰন্থখন গঢ়িছোঁ সঘনে পৰিষ্কাৰ, বাগ্মীৰ ভাষাত পাঠৰ অৰ্থে যাতে তোমালোকৰ বোধগম্য হয়।

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ④

৫) আৰু নিশ্চয়েই, ই আমাৰ হাতত সকলো গ্ৰন্থৰ মাতৃ ৰূপে, জ্ঞানেৰে ভৰপূৰ আৰু সন্মানিত হৈ, সংৰক্ষিত হৈ আছে।

وَأَنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلَّكُمْ تَكْتُمُونَ ⑤

৬) তেতিয়া হ'লে তোমালোক এটা অসংযমী জাতি বুলি স্মাৰক বাণীখন, তোমালোকক পথ-প্ৰদৰ্শনৰ পৰা বঞ্চিত কৰি, আঁতৰাই নিম্ন নেকি ?

أَفَضْرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ⑥

৭) আৰু কিমানেই যে পয়গম্বৰ আমি আগতে অহা জাতিবোৰলৈ পঠিয়াইছিলোঁ !

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ⑦

৮) কিন্তু তেওঁলোকলৈ এনে এজন পয়গম্বৰ অহা নাছিল যাক তেওঁলোকে ইতিকিং কৰা নাছিল।

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيِّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ⑧

৯) আৰু আমি এওঁলোকতকৈ বেছি শক্তিশালী সেই জাতিবোৰক ধ্বংস কৰিছিলোঁ আৰু সেই আগৰ জাতিবোৰৰ দৃষ্টান্ত আগতে পাৰ হৈ গৈছে।

فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمِثْلُ الْأَوَّلِينَ ⑨

১০) আৰু তুমি যদি তেওঁলোকক সোধা, 'স্বৰ্গ সমূহ আৰু মৰ্ত্তাখন কোনে সৃষ্টি কৰিলে?' তেওঁলোকে, 'ক'ব, 'সৰ্বশক্তিমান, সৰ্বজ্ঞ, আল্লাহে সৃষ্টি কৰিছিল.'

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ⑩

يَقُولُونَ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ⑩

১১) সেইজন্য, যি এই পৃথিৱীখন তোমালোকৰ কাৰণে এখন কেঁচুৱাৰ দোলাৰ দৰে সাজিছে আৰু তাত তোমালোকৰ কাৰণে বাট পথ সাজি দিছে, যাতে তোমালোকে সুগম পথেৰে যাব পাৰা :

১২) আৰু যিজনাই মেঘৰ পৰা উপযুক্ত পৰিমাণে পানী নমাই পঠিয়ায়, আৰু আমি তাৰে সৈতে, এক মৃত ভূমি মণ্ডলক সজীৱ কৰি তোলাঁ—তোমালোককো সেইদৰে সজীৱ কৰা হ'ব—

১৩) আৰু যিজনাই সকলো বস্তুকে যোৰ পাতি সজিছে, আৰু তোমালোকৰ কাৰণে জাহাজ আৰু পোহনীয়া জন্তু গঢ়িছে, যাৰ ওপৰত তোমালোক আৰোহী হোৱা,

১৪) যাতে তোমালোক সেই বোৰৰ পিঠিত দৃঢ় ভাৱে বহিব পাৰা, আৰু তাৰ পাছত, যেতিয়া তোমালোক সিহঁতৰ ওপৰত দৃঢ় ভাৱে বহিলা, তোমালোকে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ অনুগ্ৰহ সুঁৱৰিব পাৰা, আৰু কোৱা, 'সেইজন্য, যি এইবোৰ আমাৰ বশবস্তী কৰি দিছে, যাক আমি নিজে বশ কৰাত অসমৰ্থ আছিলোঁ, মহাপৱিত্ৰ,

১৫) 'আৰু আমাৰ প্ৰভুলৈকে, নিশ্চয়েই, আমি ঘূৰি যাম।'

১৬) আৰু তেওঁলোকে সেইজন্যৰ ভূত্ব সকলৰ কিছুমানক সেইজন্যলৈ তেওঁৰ সন্তান বুলি আৰোপ কৰে বাস্তৱিকতে মানৱ পৰিষ্কাৰভাৱে অকৃতজ্ঞ।

১৭) সেইজন্যই তেওঁৰ নিজৰ সৃষ্টি কৰা বস্তুৰ পৰা কন্যা বিচাৰি লৈছে নেকি, আৰু তোমালোকক পুত্ৰ দান কৰি অনুগ্ৰহ কৰিছে নেকি ?

১৮) তথাপি যেতিয়া তেওঁলোকৰ এজনক, তেওঁ সুপ্ৰসন্ন আল্লাহৰ সমতুল্য কৰা জনাৰ বিষয়ে সংবাদ দিয়া হয়, তেওঁৰ মুখমণ্ডল অন্ধকাৰ হৈ যায় আৰু তেওঁ দমাই থোৱা শোকত বিহবল হৈ পৰে।

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١١﴾

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٢﴾

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٣﴾

لَسْتُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُونَا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحٰنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿١٤﴾

وَأِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٥﴾

وَجَعَلُوا لَهُ مِن عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنسَانَ لَكَفُورٌ ﴿١٦﴾

أَمْ آتَاخُذُ مَتًى يَخْلُقُ بِنْتٍ وَأَصْفَكُمْ بِالْبَنِينَ ﴿١٧﴾

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمٰنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٨﴾

১৯) তেওঁলোকে আল্লাহৰ সমতুল্য এনে এজনক কৰে যি অলঙ্কাৰৰ মাজত প্ৰতিপালিত, আৰু যি কোনো তৰ্ক-বিতৰ্কত এটা যুক্তিক স্পষ্ট ভাষা দিব নোৱাৰে ?

২০) আৰু তেওঁলোকে সুপ্ৰসন্ন আল্লাহৰ ভূতা ফেৰিস্তাসকলক নাৰী জ্ঞান কৰে। সিহঁতে তেওঁলোকৰ সৃষ্টিত উপস্থিত আছিল নেকি ? তেতিয়া তেওঁলোকৰ বক্তব্য লিপিবদ্ধ কৰা হ'ব আৰু তেওঁলোকক প্ৰশ্ন কৰা হ'ব।

২১) আৰু তেওঁলোকে কয়, 'যদি সুপ্ৰসন্ন আল্লাহে সেইদৰে ইচ্ছা কৰিলেহেঁতেন, আমি সেইবোৰক উপাসনা নকৰিলোহেঁতেন।' সিহঁতৰ সেইবোৰ কথাৰ বিষয়ে কোনো জ্ঞান নাই। সিহঁতে ধাৰণাৰ বাহিৰে একো কৰা নাই।

২২) আমি সিহঁতক ইয়াৰ আগতে আৰু এখন গ্ৰন্থ দিছিলোঁ নেকি, যিহেতু সিহঁতে সেইখনকে একনিষ্ঠতাৰে অনুসৰণ কৰি আছে ?

২৩) নহয়, কিন্তু তেওঁলোকে কয়, 'আমি আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলক এটা নিৰ্দিষ্ট পথেৰে যোৱা দেখিছিলোঁ, আৰু আমি তেওঁলোকৰ পদক্ষেপেৰে প্ৰদৰ্শিত হৈছোঁ।'

২৪) যি স্থলত আমি তোমাৰ পূৰ্বৰ কোনো নগৰীলৈ কোনো সতৰ্ককাৰী পঠিওৱা নাছিলোঁ, তেওঁলোকৰ ভিতৰৰ ধনী ব্যক্তি কেইজনমানে কৈছিল, 'আমি আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলক এটা নিৰ্দিষ্ট পথেৰে যোৱা দেখিছিলোঁ, আৰু আমি তেওঁলোকৰ পদক্ষেপেৰে প্ৰদৰ্শিত হৈছোঁ।'

২৫) তেওঁলোকৰ পয়গম্বৰে কৈছিল, 'কি! মই তোমালোকলৈ তোমালোকৰ পিতৃসকলে অনুসৰণ কৰা পথতকৈ উত্তম পথ-প্ৰদৰ্শন কৰা স্বত্তেও?' তেওঁলোকে ক'লে, 'নিশ্চয়েই যাৰে সৈতে তোমাক পঠিওৱা হৈছে আমি তাত অবিশ্বাস কৰোঁ।'

أَوْ مَنْ يُنشِئُوا فِي الْجَلِيَّةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرِ
مُبينٍ ⑩

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبُدُ الرَّحْمَنِ إِنَاءً
أَشْهُدُ وَأَخْلَقَهُمْ سَتَكُنُّبُ شَهِادَتِهِمْ وَيُنشِئُونَ ⑪

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ
بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ⑫

أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ بِهِ مَسْتَشِيرُونَ ⑬

بَلْ تَأْوَرُّوْنَا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آئِهِمْ
مُهْتَدُونَ ⑭

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ
إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهُمْ إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آئِهِمْ مُقْتَدُونَ ⑮

قُلْ أَوْلُو جِبْتِكُمْ بِأَهْدَىٰ مِنَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْنِهِ
آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ⑯

২৬) গতিকে আমি তেওঁলোকৰ পৰা পৰিশোধাধ্যক শাস্তি আদায় কৰিলোঁ। গতিকে চোৱাঁ, পয়গম্বৰ সকলক অগ্ৰাহ্য কৰা বিলাকৰ শেষ দশা কি হৈছিল!

فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٦﴾

২৭) আৰু স্মৰণ কৰা, যেতিয়া ইব্রাহিমে তেওঁৰ পিতৃ আৰু সম্প্ৰদায়ৰ লোকক কৈছিল, ‘মই সঁচাকৈয়ে তোমালোকে উপাসনা কৰা পাত্ৰক অগ্ৰাহ্য কৰোঁ,

وَرَادُ قَالَ اِبْرَاهِيمُ لَا يَنْبَغُ لِي وَتَوْمِيَةً اِنْتِنِي بَرَاءً
مِّنَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٧﴾

২৮) ‘সেইজনৰ বাহিৰে, যি মোক সৃষ্টি কৰিছিল, আৰু সেইজনাই নিশ্চয়েই, মোক বাট দেখুৱাব।’

اِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَاِنَّهُ سَيِّدِي ﴿٢٨﴾

২৯) আৰু আল্লাহে ইব্রাহিমৰ বংশধৰৰ মাজত ইয়াক এটা স্থায়ী দান কৰা সম্পত্তি ৰূপে থৈ দিছে, যাতে তেওঁলোক আল্লাহৰ প্ৰতি অনুৰক্ত হ’ব পাৰে।

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَآئِيَةً لِّ عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٩﴾

৩০) নহয়, কিন্তু মই অবিশ্বাসীসকল আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃ বৰ্গৰ ওপৰত পাৰ্থক্য সংস্থান-দান কৰিছিলোঁ। তেতিয়ালৈ যেতিয়ালৈ তেওঁলোকলৈ আহিল সত্য আৰু এজন বাৰ্ত্তাবাহক যি তেওঁৰ বাৰ্ত্তা স্পষ্ট কৰি দিয়ে।

بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَاَبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ
وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٣٠﴾

৩১) কিন্তু সত্যটো যেতিয়া তেওঁলোকলৈ আহিল তেওঁলোকে কৈছিল, ‘এইটো যাদুকৰৰ কাম আৰু আমি ইয়াক প্ৰত্যাখ্যান কৰোঁ।’

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ
كٰفِرُونَ ﴿٣١﴾

৩২) আৰু তেওঁলোকে কয়, ‘এই কোৰ্-আন খন দুখন নগৰীৰ এজন সম্প্ৰদায় ব্যক্তিলৈ কিয় পঠিওৱা হোৱা নাই?’

وَقَالُوا لَوْلَا نُنزِّلُ هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ
عَظِيمَةٍ ﴿٣٢﴾

৩৩) তেতিয়াহ’লে তেওঁলোকেই হ’ল নেকি তোমাৰ প্ৰভুৰ কৰুণাৰ বিতৰণকাৰী? আমিহে তেওঁলোকৰ মাজত তেওঁলোকৰ এই জীৱনৰ জীৱিকা বিতৰণ কৰোঁ, আৰু তেওঁলোকৰ কিছুমানক আনতকৈ ওখ স্থানলৈ উঠাওঁ, যাতে তেওঁলোকৰ কিছুমানে তানবোৰক নিজৰ

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ
مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ
فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا حِزْبًا

তলতীয়া কৰিব পাৰে। আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰ
কৰুণা সিহঁতে গোটোৱা সম্পত্তিতকৈ উত্তম।

وَرَحِمْتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٨﴾

৩৪) আৰু গোটেই মানৱ জাতি একেধৰণৰ
মানুহ হৈ পৰাৰ কথাটো যদি নেথাকিলেহেঁতেন,
আমি পৰম কৰুণাময় আল্লাহত অবিশ্বাস কৰা
সকলকে তেওঁলোকৰ ঘৰৰ চাল ৰূপেৰে সাজিবলৈ
দিলোহেঁতেন, আৰু ৰূপৰ চিৰিৰে তেওঁলোকক
উঠিবলৈ দিলোহেঁতেন;

وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِن
يَكْفُرُوا بِالرَّحْمَنِ لِيُوقِتَهُمْ سُقُفًا مِّنْ فَضَّةٍ وَمَعَارِجَ
عَلَيْهَا يُظْهِرُونَ ﴿٣٩﴾

৩৫) আৰু ঘৰৰ প্ৰৱেশদ্বাৰ ৰূপৰ হ'লহেঁতেন,
আৰু ৰূপৰ চকী হ'লহেঁতেন, যাৰ ওপৰত
তেওঁলোকে বিশ্ৰাম কৰিলেহেঁতেন,

وَالْيُوقِتَهُمْ أَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَكئون ﴿٤٠﴾

৩৬) আৰু আনকি সোণেৰেও। কিন্তু সেই
সকলোবোৰ এই জীৱনৰ এক অস্থায়ী সংস্থানৰ
বাহিৰে একো নহয়। আৰু পৰকালত তোমাৰ
প্ৰভুৰে সৈতে থকা আৰাম হৈছে সৎপথগামীৰ
কাৰণে।

وَزُخْرُفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
فَإِنَّ الْآخِرَةَ عِنْدَ رَبِّكَ لِمُتَّقِينَ ﴿٤١﴾

৩৭) আৰু যি কৰুণাময় আল্লাহৰ স্মৰণৰ পৰা
আঁতৰি যায়, আমি তেওঁৰ কাৰণে এজন ছয়তান
নিযুক্ত কৰোঁ, যি তেওঁৰ অন্তৰঙ্গ লগৰীয়া হৈ
পৰে।

وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِيضْ لَهُ شَيْطَانًا
فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٤٢﴾

৩৮) আৰু, নিশ্চয়েই, এই লগৰীয়াবিলাকে
তেওঁলোকক আল্লাহৰ পথৰ পৰা আঁতৰাই নিয়ে,
কিন্তু তেওঁলোকে ভাবে যে তেওঁলোকক সুপথেৰে
হে বাট দেখুৱাইছে:

وَأَنَّهُمْ لِيَصُدُّوهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
مُهْتَدُونَ ﴿٤٣﴾

৩৯) সেই সময়লৈকে যেতিয়া, এই ধৰণৰ এজন
আমাৰ ওচৰলৈ আহে, আৰু তেওঁৰ লগৰীয়াক
কয়, 'মোৰ আৰু তোমাৰ মাজত পৃথিৱীৰ দুফালৰ
ভিতৰত থকা দূৰত্বৰ সমান ব্যৱধান থাকিব
লাগিছিল।'

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ
الْمَشْرِقَيْنِ فَيَنْسُ الْقَرْيُنِ ﴿٤٤﴾

৪০) আৰু তেওঁলোকক এনে বুলি কোৱা হ'ব,
'তোমালোকে শাস্তিত ইজনে সিজনৰ অংশীদাৰ
হৈ আজিৰ দিনত কোনো লাভ নহ'ব, কিয়নো
তোমালোকে অসৎভাৱে আচৰণ কৰিছিল।'

وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنفُسَكُمْ فِي الْعَذَابِ
مُشْرِكُونَ ﴿٤٥﴾

৪১) তেতিয়াহ'লে, তুমিনো বধিবক শূনিব পৰা কৰিব পাৰিবা নে, বা অন্ধজনক আৰু যি স্পষ্ট ভাৱে ভাস্তিত আছে সেইজনক বাট দেখুৱাব পাৰিবা নে ?

أَفَأَنْتَ تَسْبِعُ الضَّمَّرَ أَوْ تَهْدِي الْعُمَى وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣١﴾

৪২) আৰু আমি যদি তোমাক এই পৃথিৱীৰ পৰা লৈ যাওঁ, আমি তথাপিও তোমালোকৰ ওপৰত প্ৰতিশোধ লম ;

فَأَمَّا نُدْهَبَنَّ بِكَ فَأَنَا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ﴿٣٢﴾

৪৩) বা, সিহঁতক আমি যি প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিলোঁ সেইটো কাৰ্য্যকৰী কৰি তোমাক দেখুৱাম ; কিয়নো, নিশ্চয়েই, আমাৰ সিহঁতৰ ওপৰত সম্পূৰ্ণ প্ৰভুত্ব আছে।

أَوْ نُرِيَنَّكَ الْآلِهَى وَعَدُّهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٣٣﴾

৪৪) গতিকে তুমি তোমালৈ প্ৰকাশ কৰা সকলো বাণী দৃঢ় ভাৱে অনুসৰণ কৰি থাকা ; কিয়নো তুমি ঠিক পথত আছা।

فَأَسْمِعْ بِالَّذِي أُوْحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٤﴾

৪৫) আৰু, সত্যতে, এই কোৰ্-আন খন তোমাৰ আৰু অনুচৰ বৰ্গৰ কাৰণে এটা সন্মানৰ নিবাৰাৰ দৰে ; আৰু তোমালোকক, নিশ্চয়েই, প্ৰশ্ন কৰা হ'ব।

وَأِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٣٥﴾

৪৬) আৰু সোধা আমাৰ সেই সকল পয়গম্বৰক, যাক আমি তোমাৰ আগতে পঠিয়াইছিলোঁ, 'আমি কৰুণাময় আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো উপাসনাৰ উপযুক্ত দেৱ-দেৱতা নিযুক্ত কৰিছিলোঁ নেকি ?'

وَسُئِلَ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مَنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ ﴿٣٦﴾

৪৭) আৰু বাস্তৱতে, আমি মুচাকহে আমাৰ চিহ্ন সমূহ দি ফেৰাউন আৰু তেওঁ মুখ্যসকললৈ পঠিয়াইছিলোঁ আৰু তেওঁ কৈছিল, মই, সত্যতে, বিশ্ব-ব্ৰহ্মাণ্ডৰ গৰাকী জনাৰ পৰা অহা বাৰ্ত্তাবাহক হওঁ।'

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾

৪৮) কিন্তু তেওঁ 'যেতিয়া আমাৰ চিহ্ন সমূহ লৈ তেওঁলোকলৈ আহিছিল, চোৱাঁ! তাহাঁতে আমাৰ চিহ্ন সমূহক বিদ্ৰূপ কৰিছিল।

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذْ أَهْمُ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٣٨﴾

৪৯) আৰু আমি তেওঁলোকক এনে কোনো চিহ্ন দেখুৱা নাছিলোঁ যিটো তাৰ আগত ভগ্ন স্বৰূপ

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ الْكِبْرُ مِنْ أُنْحُسَا وَ

চিহ্নতকৈ ডাঙৰ নাছিল, আৰু আমি তেওঁলোকক শাস্তিৰে সৈতে খামোচ মাৰি ধৰিলোঁ যাতে তাহাঁতে আমাৰ ফালে মুখ কৰিব পাৰে।

৫০) আৰু প্ৰত্যেক বাৰেই তেওঁলোকে কৈছিল, 'হে' তুমি যাদুকৰ, তোমাৰ প্ৰভুলে আমাৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰা, তেওঁ তোমাক দিয়া প্ৰতিশ্ৰুতিৰ অনুযায়ী, যদি তেওঁ আমাৰ পৰা শাস্তি আঁতৰাই নিয়ে, তেতিয়াহ'লে আমি, নিশ্চয়েই, তোমাৰ পথ-প্ৰদৰ্শন ল'ম।

৫১) কিন্তু আমি যেতিয়া তেওঁলোকৰ পৰা শাস্তিটো আঁতৰাই দিলোঁ, চোৱাঁ! তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ প্ৰতিজ্ঞা ভঙ্গ কৰিলে।

৫২) আৰু ফেৰাউনে তেওঁৰ প্ৰজাৰ মাজত এটা ঘোষণা কৰিছিল : 'হে' মোৰ প্ৰজা সকল! এই মিচৰ ৰাজ্যখন মোৰ নহয় নে আৰু মোৰ তলেদি বৈ যোৱা এই নদ-নদীবোৰ মোৰ নহয় নে? তোমালোকে তেতিয়া হ'লে বুজি নোপোৱা নে?

৫৩) 'নহয়, মই উত্তম এই নীচ প্ৰাণীটোতকৈ যি নিজৰ ভাব খিনিকে স্পষ্টকৈ প্ৰকাশ কৰিব নোৱাৰে।

৫৪) 'আৰু এওঁক সোণৰ বালাৰ উপহাৰ কিয় দিয়া হোৱা নাই, বা শাৰীয়ে শাৰীয়ে ফেৰিস্তা সকল এওঁৰ সৈতে কিয় অহা নাই?

৫৫) এইদৰে তেওঁ তেওঁৰ প্ৰজাক উপলুঙা কৰিছিল, আৰু সিহঁত তেওঁ বাধ্য আছিল। বাস্তৱতে, সিহঁত এটা পাপী জাতি আছিল।

৫৬) গতিকে, সিহঁতে যেতিয়া আমাৰ কোপ জগাই তুলিলে, আমি সিহঁতৰ ওপৰত প্ৰতিশোধ ললোঁ, আৰু সকলোকে জলমগ্ন কৰিলোঁ।

৫৭) আৰু সিহঁতক আমি এটা পূৰ্ব-দৃষ্টান্ত কৰিলোঁ, আৰু পৰবৰ্তী পুৰুষৰ কাৰণে এটা উদাহৰণ।

أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾

وَقَالُوا يَا أَيُّهُ الشُّجْرُ ادْعُ لَنَا رَبِّكَ بِمَا عَمَدْتَ عِنْدَكَ
إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٥١﴾

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْتُحُونَ ﴿٥٢﴾

وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي
مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَكُلَّ
بُصِيرُونَ ﴿٥٣﴾

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يُكَادُّ
يُؤَيِّنُ ﴿٥٤﴾

فَلَوْلَا أَلْقَى عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ
الْمَلَائِكَةُ مُقَرَّرِينَ ﴿٥٥﴾

فَأَسْتَحَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ ﴿٥٦﴾

فَلَمَّا أَسْفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٧﴾

فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ ﴿٥٨﴾

৫৮) আৰু যেতিয়া মৰিয়মৰ পুত্ৰক এক উপমা স্বৰূপে উল্লেখ কৰা হয়, চোৱাঁ! তোমাৰ মানুহে এক কোলাহলৰ সৃষ্টি কৰে:

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ
يَصُدُّونَ ﴿٥٨﴾

৫৯) আৰু তেওঁলোকে কয়, 'আমাৰ দেৱতা সকল বেছি ভাল'নে তেওঁ বেছি ভাল?' এইটো সিহঁতে তোমালৈ উল্লেখ কৰাৰ অন্য কোনো কাৰণ নাই, মাত্ৰ মত ভেদৰ উত্থাপন কৰাৰ বাহিৰে। নহয়, তেওঁলোক হৈছে এটা বাক-বিতণ্ডা কৰা জাতি।

وَقَالُوا إِنَّا هُمُبَّالِغُونَ وَالَّذِينَ آمَنُوا
أَمْ هُوَ مَا ضَرَبْتُمْ لَكَ الْإِجْمَالَ
بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِيصُونَ ﴿٥٩﴾

৬০) তেওঁ আছিল কেৱল আমাৰ ভৃত্য, যাৰ ওপৰত আমি আমাৰ অনুগ্রহ বৰষিছিলোঁ, আৰু আমি তেওঁক ইজৰাইলৰ সন্ততিৰ কাৰণে এটা আদৰ্শ ৰূপে দাঙি ধৰিছিলোঁ।

إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّلْبَنِيِّ
إِسْرَائِيلَ ﴿٦٠﴾

৬১) আৰু আমি সেইদৰে ইচ্ছা কৰা হ'লে, আমি তোমালোকৰ মাজৰ পৰাই পৃথিৱীত তোমালোকৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'বৰ অৰ্থে ফেৰিস্তা সৃষ্টি কৰিব পাৰিলোহঁতেন।

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي
الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ ﴿٦١﴾

৬২) কিন্তু, প্ৰকৃততে, তেওঁ হৈছে সেই সময়টোৰ এটা চিহ্ন। গতিকে এই বিষয়ে কোনো সন্দেহ পোষণ নকৰিবা, কিন্তু মোক অনুসৰণ কৰা।

وَرَأَيْتَ لِعِلمٍ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمُنُّنَ بِهَا وَاطَّيَعُونَ
هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦٢﴾

৬৩) আৰু ছয়তানক তোমাক বাধা দিবলৈ নিদিবা। নিশ্চয়েই, তোমাৰ প্ৰতি সি এটা প্ৰত্যক্ষ শত্ৰু।

وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٣﴾

৬৪) আৰু ঈছা যেতিয়া স্পষ্ট প্ৰমাণ সমূহ লৈ আহিছিল, তেওঁ কৈছিল, 'সত্যতে, মই তোমালোকলৈ জ্ঞানেৰে সৈতে আহিছোঁ, আৰু তোমালোকৰ ভিতৰত মতভেদ হোৱা কথা কিছুমান তোমালোকলৈ পৰিষ্কাৰ কৰি দিবৰ কাৰণে। গতিকে আল্লাহলৈ ভয় কৰা আৰু মোৰ প্ৰতি বাধ্য হোৱাঁহক।

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ
وَالْبَيِّنَاتِ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطَّيَعُونَ ﴿٦٤﴾

৬৫) 'প্ৰকৃততে, আল্লাহ — সেইজনা মোৰ প্ৰভু আৰু তোমালোকৰ প্ৰভু। গতিকে সেইজনাৰ উপাসনা কৰা। এইটোৱেই হৈছে শুদ্ধ পথ।'

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ
مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦٥﴾

৬৬) কিন্তু দলবোৰৰ নিজৰ ভিতৰতে মতভেদ হ'ল। গতিকে দোষী সকলৰ এটা কষ্টকৰ দিনৰ শাস্তি পোৱাৰ দুৰ্ভাগ্য হ'ল!

৬৭) তেওঁলোকে নিজে অনুভৱ নকৰাকৈ মাত্ৰ অপেক্ষা কৰিছে সেই নিৰ্দ্ধাৰিত সময়টো তেওঁলোকৰ ওপৰত হঠাতে পৰালৈ,

৬৮) সেইদিনা, বন্ধুসকল পৰস্পৰৰ শত্ৰু হৈ পৰিব, কেৱল সংকল্পী সকলৰ বাহিৰে;

৬৯) সেই সকললৈ আল্লাহে ক'ব, 'হে' মোৰ ভৃত্য সকল, আজিৰ দিনা তোমালোকৰ কোনো ভয় নাই, তোমালোকে শোকগন্ত হ'ব নেলাগে;

৭০) 'তোমালোক যি আমাৰ চিহ্ন সমূহত বিশ্বাস আনিছিল আৰু মূৰ দোঁৱাইছিল,

৭১) 'তোমালোক উদ্যানত প্ৰৱেশ কৰাইক— তোমালোক আৰু তোমালোকৰ পত্নী সকল, আনন্দিত মনেৰে,'

৭২) তোমালোকলৈ তাত আগ বঢ়াই দিয়া হ'ব সোণৰ থালি আৰু সোণৰ পিয়লা, আৰু সেইবোৰত থাকিব এনে সকলো বস্তু যাক আত্মাই বাঞ্ছা কৰে আৰু চালে চকু জুৰ পৰি যায়। আৰু তাতেই তোমালোক চিৰকাল থাকিবা।

৭৩) এইখনেই হৈছে উদ্যান যাৰ উত্তৰাধিকাৰী তোমালোকক কৰা হৈছে তোমালোকৰ কৰ্মৰ ফল স্বৰূপে।

৭৪) 'তাত তোমালোকৰ কাৰণে আছে অপৰ্য্যাপ্ত ফল-মূল, যাৰ পৰা তোমালোকে খাবা।'

৭৫) দোষী সকল, নিশ্চয়েই, দোজখৰ শাস্তিত বাস কৰিব।

৭৬) এইটো তেওঁলোকৰ কাৰণে লাঘৱ কৰা নহ'ব, আৰু তাত তেওঁলোকক নৈৰাশ্যই আগুৰি ধৰিব।

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْيَوْمِ ﴿٦٦﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٧﴾

الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿٦٨﴾

يَجَادِلُونَكَ بِالْحُكْمِ وَأَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾

الَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَيْتِ وَأَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٧٠﴾

أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُخْبَرُونَ ﴿٧١﴾

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصَفَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَالْكَوَابِ ﴿٧٢﴾
وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٧٣﴾

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٥﴾

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٦﴾

لَا يُقَرَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْسَوُونَ ﴿٧٧﴾

৭৭) আৰু আমি তেওঁলোকক কোনো অন্যায় কৰা নাছিলো, কিন্তু তেওঁলোকে নিজেহে দোষী আছিল।

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٧﴾

৭৮) আৰু তেওঁলোকে কান্দি উঠিব, 'অ' মালিক! তোমাৰ প্ৰভুক আমাক শেষ কৰি দিবলৈ দিয়া।' তেওঁ ক'ব, 'তোমালোক ইয়াত থাকিবই লাগিব।'

وَنَادُوا لِيْلِكَ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ تُدْعُونَ

৭৯) 'আল্লাহে ক'ব, 'আমি নিশ্চয়েই সত্যটো আনিছিলো; কিন্তু তোমালোকৰ বেছি ভাগেই সত্যটোৰ প্ৰতি আওকাণ কৰিলা।'

لَقَدْ جِئْتَكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كُرْهُونَ ﴿٧٩﴾

৮০) তেওঁলোকে তোমাৰ অন্ত পেলোৱাৰ উপায় নিষ্কাৰণ কৰিছে নেকি? তেতিয়া হ'লে আমিও তেওঁলোকৰ ধ্বংসৰ সিদ্ধান্ত লৈছোঁ।

أَمْ أَرْبُومًا أَمْ آتَانَا مِيرَومًا ﴿٨٠﴾

৮১) তেওঁলোকে ভাবে নেকি যে আমি তেওঁলোকৰ গুপ্ত কথা আৰু অভিসন্ধিবোৰ নুশুনো? হয়! আৰু আমাৰ দূতসকল তেওঁলোকৰ সৈতেই থাকে সকলো কথা লিপিবদ্ধ কৰি।

أَمْ يَحْسُبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلْ وَرُسُلَنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُوبُونَ ﴿٨١﴾

৮২) কোৱা, 'কৰুণাময় আল্লাহৰ যদি এজন পুত্ৰ থাকিলে হেঁতেন, মই তেওঁৰ পূজাৰীসকলৰ ভিতৰত প্ৰথম হলোহেঁতেন।'

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعِبَادِينَ ﴿٨٢﴾

৮৩) মহাপৰিত্ৰ আল্লাহ, স্বৰ্গ সমূহ আৰু মৰ্ত্তাৰ প্ৰভু, সিংহাসনখনৰ অধিকাৰী, তেওঁলোকে সেইজনাৰ আৰোপ কৰা ৰূপৰ বহু ওপৰত।

سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَظِيمٍ ﴿٨٣﴾

৮৪) গতিকে তেওঁলোকক অমূলক কথা-বাতীত নিমগ্ন হৈ নিজকে আমোদ কৰিবলৈ এৰি দিয়াইক, তেওঁলোকৰ আমি অস্বীকাৰ কৰা দিনটোৰ লগত সাক্ষাত হোৱা পৰ্য্যন্ত।

فَذَرَهُمْ خَوْصًا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يَوعَدُونَ ﴿٨٤﴾

৮৫) আৰু তেৱেঁই সেইজনা, যি জনা স্বৰ্গৰ আল্লাহ আৰু পৃথিৱীৰ আল্লাহ; আৰু তেওঁ জ্ঞানী, সৰ্বজ্ঞ।

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٥﴾

৮৬) আৰু আশীবাৰ্দের পূৰ্ণ সেইজনা, যি হৈছে স্বৰ্গ সমূহ আৰু মৰ্ত্য ব্যাপী সমগ্ৰ ৰাজ্য আৰু তাৰ মাজত থকা সকলো বস্তুৰ অধিকাৰী আৰু সেইজনাৰেই আছে সেই নিৰ্দ্ধাৰিত সময়ৰ জ্ঞান আৰু সেইজনালৈকে তোমালোক সকলোকে ঘূৰাই অনা হ'ব।

৮৭) আৰু সেইসকল যাঁক তেওঁলোকে আল্লাহৰ পৰিবৰ্ত্তে মাতে, তাহাঁতৰ মধ্যস্থতা কৰাৰ কোনো শক্তি নাই, কিন্তু কেৱল সেইজনে মধ্যস্থতা কৰিব পাৰে, যি সত্যৰ সপক্ষে সাক্ষী দিয়ে, আৰু সিহঁতে এইটো ভালদৰে জানে।

৮৮) আৰু তুমি যদি তেওঁলোকক সোধা, 'সিহঁতক কোনে স্ৰজিছিল?' সিহঁতে, নিশ্চয়েই ক'ব, 'আল্লাহে।' তেনেহ'লে, সিহঁতক নো কেনেকৈ আঁতৰাই পঠোৱা হৈছে?

৮৯) আমি সাক্ষী দিবলৈ আহ্বান কৰোঁ, পয়গম্বৰ গৰাকীয়ে বাৰম্বাৰ এই বুলি ক'ব আবেগ পূৰ্ণ উক্তি: 'অ' মোৰ প্ৰভু! এওঁলোক হৈছে এটা জাতি যি কেতিয়াও বিশ্বাস নানে।'

৯০) আৰু আমাৰ সমিধান আছিল, "তেনেহ'লে তুমি সিহঁতৰ পৰা আঁতৰি যোৱা, আৰু কোৱা, 'শান্তি,' আৰু অনতিপলমেই তেওঁলোকে গম পাব।

وَتَبَرَكِ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَالَّذِي تَرْجُونَ

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾

لَقَدْ أَنبَأُوا قَوْمَهُمْ لَيَكُونُنَّ أَهْلًا لِّعِلِّيُّنَ ﴿٨٨﴾

﴿٨٩﴾ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلِّمُوا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٠﴾

سُورَةُ الدُّخَانِ مَكِّيَّةٌ (۲۳)

চুৰা ৪৪

AL-DUKHAN

আল-ডোখআন (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্রসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) হাআ মীম। প্ৰশংসনীয়, মহিমান্বিত প্ৰভু।
- ৩) এই স্পষ্ট, সুগম গ্ৰন্থৰ দবাৰাই।
- ৪) সত্যতে, আমি ইয়াক এটা আশীৰ্ব্বাদেৰ ভৰপূৰ নিশাত প্ৰকাশ কৰিছিলোঁ। সত্যতে, আমি সদায় সৰ্তক কৰিয়েই আছোঁ।
- ৫) তাতেই সকলো জ্ঞানৰ বিষয়ৰ সিদ্ধান্ত হয়,
- ৬) আমাৰ নিজৰ আদেশক্ৰমে। প্ৰকৃততে, আমি সদায় পয়গম্বৰ পঠিয়াই আছোঁ,
- ৭) তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা কৰুণা ৰূপে। প্ৰকৃততে, সেইজনাই হৈছে সকলো-শুনোতা, সৰ্বজ্ঞ,
- ৮) সকলো স্বৰ্গৰ আৰু মৰ্ত্যৰ দুয়োৰে মাজত থকা সকলো বস্তুৰ অধিকাৰী, তোমালোকে যদি কেৱল বিশ্বাস কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিলাহেঁতেন।
- ৯) সেইজনাৰ বাহিৰে আন কোনো প্ৰভু নাই। সেইজনাই জীৱন দিয়ে আৰু মৃত্যু হ'বলৈ দিয়ে। সেইজনা তোমালোকৰ প্ৰভু আৰু তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰো প্ৰভু।
- ১০) তথাপিও তেওঁলোকে সন্দেহত ধেমালি কৰি থাকে।
- ১১) গতিকে তোমালোকে সেইদিনটোলৈ অপেক্ষা কৰা যেতিয়া আকাশৰ পৰা দেখা পোৱাকৈ ধোঁৱা ওলাব,
- ১২) যি মানুহক আবৰি পেলাব। এইটো এটা দুঃখৰ শাস্তি হ'ব।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 حَمْدٌ ②
 وَالْكِتَابِ الْبَيِّنِ ③
 إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبْرَكَةٍ ④ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ⑤

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ⑥
 أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ⑦
 رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑧

وَمَنْ يَدْعُ رَبَّكَ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ⑨
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمْ الْأَوَّلِينَ ⑩

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ⑪

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ ⑫

يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑬

১৩) ইয়াক দেখি মানুহে চিঞৰিব এইবুলি,
'আমাৰ প্ৰভু, আমাৰ পৰা এই শাস্তি আঁতৰাই
দিয়া; সত্যতে, আমি বিশ্বাসী।'

رَبَّنَا اكشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

১৪) তেওঁলোকে সদোপদেশৰ দ্বাৰা কেনেকৈ
উপকৃত হ'ব পাৰে, যি স্থলত তেওঁলোকলৈ
আগতেই সকলো কথা স্পষ্ট কৈ ব্যাখ্যা কৰি
পয়গম্বৰ আহিছে,

أَتَى لَهُمُ الذِّكْرُ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿١٤﴾

১৫) আৰু তথাপিও তেওঁলোক পয়গম্বৰৰ পৰা
আঁতৰি গৈছিল আৰু কৈছিল, তেওঁক কোনোবাই
শিকাই পঠিয়াইছে; তেওঁ এজন ভূতে পোৱা
মানুহ!'

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ آيَاتِهِ ﴿١٥﴾

১৬) আমি শাস্তিটো কিছু সময়ৰ কাৰণে গুচাম,
কিন্তু তোমালোকে নিশ্চয়েই আকৌ দুষ্ট প্ৰকৃতিলৈ
ঘূৰি যাবা।

وَيَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْكُمْ كُفْرَكُمْ إِذْ يُؤْتَى السَّاعَةُ وَهُمْ لَا يُلْمِئُونَ ﴿١٦﴾

১৭) সেইদিনা যেতিয়া আমি তোমালোকক সেই
মহা খামোচেৰে খামোচ মাৰি ধৰিম, তোমালোকে
বুজিবা যে আমি নিশ্চয়েই, সঠিক পৰিমাণৰ
প্ৰতিশোধ লম।

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنتَقِمُونَ ﴿١٧﴾

১৮) আৰু আমি তেওঁলোকৰ পূৰ্বেৰ ফেৰাউনৰ
মানুহক পৰীক্ষা কৰি চাইছিলো আৰু
তেওঁলোকলৈ এজন মহৎ পয়গম্বৰ আহিছিল।

وَلَقَدْ نَعَنَّا فَذُكِّرْتُم بَلْ عَجَبْتَ وَيَعْجَبُونَ ﴿١٨﴾
كُرِّمُوا ﴿١٨﴾

১৯) যি তেওঁলোকক এইবুলি কৈছিল, 'আল্লাহৰ
ভূতাসকলক মোৰ হাতলৈ মুকলি কৰি দিয়া।
সত্যতে, মই তোমালোকলৈ অহা এজন পয়গম্বৰ,
মোৰ জিন্মাৰ প্ৰতি বিশ্বস্ত।

أَنْ أَدَّوْا إِلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٩﴾

২০) 'আৰু তোমালোকে নিজকে আল্লাহক
অৱজ্ঞা কৰি গৌৰৱান্বিতবোধ নকৰিবা। নিশ্চয়েই
মই তোমালোকলৈ স্পষ্ট ক্ষমতা লৈ আহিছোঁ,

وَإِنْ لَا تَعْلَمُوا عَلَى اللَّهِ مِنِّي بِرَبِّكُمْ فَذُكِّرُوا ﴿٢٠﴾

২১) 'আৰু মোৰ প্ৰভুত আৰু তোমালোকৰ
প্ৰভুত আশ্ৰয় বিচাৰোঁ, জানোচা তোমালোকে
মোক শিলগুটিৰে দলিয়াই মাৰা।

وَإِنِّي عُدْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ ﴿٢١﴾

২২) ‘আৰু তোমালোকে যদি মোক বিশ্বাস নকৰা, তেতিয়াহলে মোক মোৰ ভাগে থাকিবলৈ দিয়া।’

وَأَنْ لَّمْ تُؤْمِنُوا لِي فَأَعْتَزِلُونَ ﴿٢٢﴾

২৩) তেতিয়া মুচাই তেওঁৰ প্ৰভুলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, ‘এওঁলোক, বাস্তৱতে, এটা পাপী জাতি।’

فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ﴿٢٣﴾

২৪) আল্লাহে ক’লে, ‘মোৰ ভৃত্য লৈ যোৱা; কিয়নো তোমালোকক নিশ্চয়েই পাচ লৈ খেদিব।’

فَأَسْرِعْ بَعْدَئِي يُبَلِّغُنَا إِلَيْكَ رَأْسَهُمْ لِيَكُنَّ رِجَالًا لَّيَالِيًا أَتَتْكُمْ مُّتَّبِعُونَ ﴿٢٤﴾

২৫) ‘আৰু তুমি সাগৰখন স্থিৰ হৈ থকা অৱস্থাত পাছ পেলাই যাবা, বালিৰ স্তুপৰ ওপৰেদি পাৰ হৈ। নিশ্চয়েই সিহঁত হেছে এটা দল, যাৰ অদৃষ্টত ডুবি মৰিবলৈ আছে।’

وَأَتْرُكُ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ﴿٢٥﴾

২৬) কিমান যে উদ্যান আৰু নিৰাৰা তেওঁলোকে এৰি থৈ গৈছিল,

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعَيُْونٍ ﴿٢٦﴾

২৭) আৰু শস্যৰ পথাৰ আৰু সুন্দৰ বাসস্থান,

وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٢٧﴾

২৮) আৰু সেই বিশ্ৰাম আৰু বিলাসিতা, য’ত তেওঁলোকে ইমান আনন্দ পাইছিল।

وَنَعْمَةً كَانُوا فِيهَا فَرَحِينَ ﴿٢٨﴾

২৯) এইদৰেই ই ঘটিছিল আৰু আমি আন এটা জাতিক ইয়াৰ উত্তৰাধিকাৰী হ’বলৈ দিলোঁ।

كَذَلِكَ تَسُدُّ آوْدُنَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٩﴾

৩০) আৰু আকাশ আৰু পৃথিৱীয়ে তেওঁলোকৰ কাৰণে নেকান্দিলে, আৰু তেওঁলোকক কোনো সকাহো দিয়া নহ’ল।

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ﴿٣٠﴾

৩১) আৰু আমি ইজৰাইলৰ সন্ততিক মুক্তি দিলোঁ অপদস্থ কৰা শাস্তিটোৰ পৰা,

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْبُهِينِ ﴿٣١﴾

৩২) যিটো ফেৰাউনে প্ৰয়োগ কৰিছিল। তেওঁ, নিশ্চয়েই, অসংযমী বিলাকৰ ভিতৰতো দাস্তিক আছিল।

مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٢﴾

৩৩) আৰু আমি জানি-শুনি তেওঁলোকৰ সময়ৰ জাতি বিলাকৰ মাজৰ পৰা তেওঁলোকক বাচি লৈছিলোঁ।

وَلَقَدْ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾

৩৪) আৰু আমি তেওঁলোকক দিছিলোঁ চিহ্নবোৰ য’ত আছিল এটা পৰিষ্কাৰ পৰীক্ষা।

وَآتَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهَا بَلَاءٌ لِّمَنِينَ ﴿٣٤﴾

৩৫) এই মানুহ বিলাকে অৱশ্যেই কয়,

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٥﴾

৩৬) ‘আমাৰ কাৰণে কেৱল এটা মুতুহাৰে আছে, আৰু আমাক আকৌ উঠাই অনা নহ’ব,

لَنْ يَكُنَّ إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ ﴿٣٦﴾

৩৭) ‘গতিকে তুমি যদি সত্যই কৈছা, তেনেহ’লে আমাৰ পিতৃ সকলক ঘূৰাই আনা।’

فَأْتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٧﴾

৩৮) তেওঁলোক বেছি ভাল নে তাববাৰ মানুহ সকল আৰু তেওঁলোকৰ পূৰ্বৰ অহা সকল বেছি ভাল? আমি তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিছিলোঁ কাৰণ তেওঁলোক পাপী আছিল।

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلِكْنَاهُمْ

إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٣٨﴾

৩৯) আৰু আমি স্বৰ্গসমূহ আৰু মৰ্ত্য আৰু দুয়োৰে মাজত থকা সকলো বস্তু ধেমালি কৰিবলৈ সৃষ্টি কৰা নাছিলোঁ।

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادٍ ﴿٣٩﴾

৪০) আমি সেইবোৰ সৃষ্টি কৰিছিলোঁ এটা চিৰকালীয়া উদ্দেশ্যেৰে, কিন্তু তেওঁলোকৰ বেছি ভাগেই বুজি নেপায়।

مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

৪১) প্রকৃততে, তেওঁলোক সকলোৰে কাৰণে সিদ্ধান্তৰ দিনটোৱে হৈছে নিৰ্দ্ধাৰিত সময়।

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْعَلُ ﴿٤١﴾

৪২) সেইদিনটো, যেতিয়া এজন বন্ধুৱে আন এজন বন্ধুক একো সহায় কৰিব নোৱাৰিব, তেওঁলোকে আন কোনো সহায় নেপায়,

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٢﴾

৪৩) কেৱল সেইসকলৰ বাহিৰে, যাক আল্লাহে কৰুণা দেখুৱায়। নিশ্চয়েই, সেইজনা হৈছে সৰ্বশক্তিমান, কৰুণাময়।

يَعْبُدُ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٣﴾

৪৪, ৪৫) প্রকৃততে, জাক্কুম গছ জোপাই হ’ব পাপী সকলৰ খাদ্য;

إِنَّ شَجَرَتَ الرَّقْمِ ﴿٤٤﴾ طَعَامُ الْآثِمِينَ ﴿٤٥﴾

৪৬) গলিত তামৰ দৰে ই তেওঁলোকৰ পেটত উতলি থাকিব,

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٦﴾

৪৭) গৰমপানী উতলাৰ দৰে।

كَغَلِي الْحَيِيمِ ﴿٤٧﴾

৪৮) (আমি ফেৰিস্তাসকলক: আদেশ দিম:) ‘তেওঁক ধৰা আৰু জ্বলি থকা জুইৰ মাজলৈ তেওঁক টানি আনা;

خُدُودَهُ نَاعْتَلُوهُ إِلَىٰ سَوَائِ الْجَحِيمِ ﴿٤٨﴾

৪৯) 'তাৰ পাছত তাৰ মূৰৰ ওপৰত উতলা পানীৰ শান্তিটো ঢালা।'

৫০) আৰু তেওঁক কোৱা হ'ব, 'ইয়াৰ সোৱাদ লোৱা। তুমি নিজকে বৰ শক্তিশালী, সন্মানৰ যোগ্য বুলি ধৰিছিলো ;

৫১) 'এইটোৱেই, বাস্তৱতে হ'ল, যিটোক তুমি সন্দেহ কৰিছিলো।'

৫২) প্ৰকৃততে, সৎপথগামীসকল এক নিৰাপত্তাৰ ঠাইত থাকিব,

৫৩) বাগিছা আৰু নিৰাৰাৰ মাজত,

৫৪) মিহিপাট আৰু গধুৰ সিংখাপৰ চোলা পিন্ধি, ইজনে সিজনৰ মুখামুখিকৈ।

৫৫) এইদৰেই হ'ব। আৰু আমি তেওঁলোকক লগৰীয়া ৰূপে দিম ডাঙৰ ক'লা চকুৰ, ধুনীয়া যুৱতীসকল।

৫৬) তাত তেওঁলোকে শান্তিত আৰু নিৰাপত্তাত প্ৰত্যেক ধৰণৰ ফল মূল বিচাৰিব।

৫৭) তাত তেওঁলোকে মৃত্যু বৰণ নকৰিব, কেৱল প্ৰথম মৃত্যুৰ বাহিৰে; আৰু আল্লাহে তেওঁলোকক জ্বলাজুইৰ শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব,

৫৮) তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা এটা কৃপাৰ কাৰ্য্য স্বৰূপে। সেইটোৱেই হ'ল সৰ্বোৎকৃষ্ট কাৰ্য্য সাধন।

৫৯) আৰু আমি কোৰ-আনখন তোমাৰ জিভাত সহজ কৰি দিছোঁ যাতে তেওঁলোকে মনোযোগ দিয়ে।

৬০) গতিকে তুমি অপেক্ষা কৰা; তেওঁলোকেও অপেক্ষা কৰি আছে।

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْجَحِيمِ ﴿٥٩﴾

ذُقْ لِمَا كَفَرْتَ بِآيَاتِنَا فَكَرِهْتَهُ ﴿٦٠﴾

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٦١﴾

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٦٢﴾

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٦٣﴾

يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٦٤﴾

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٥﴾

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٦٦﴾

لَا يَدْخُلُ فِيهَا مِنَ الْأَمْوَاتِ إِلَّا الْأَمْوَاتُ الْأَوَّلَىٰ وَ

وَقَهُمُ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٦٧﴾

فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٨﴾

فَاتَّبَعْنَا بِسُرَّتِهِ لَبِاسِيكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾

فَازْتَوَبْنَا مِنْهُمْ مَّرْفَقًا ﴿٧٠﴾

سُورَةُ الْجَاثِيَةِ مَكِّيَّةٌ ﴿٢٥﴾

চূৰা ৪৫

AL-JATHIYAH

আল-জাথিয়া (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্রসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) হাতা-মীম। প্রশংসনীয়, মহিমাম্বিত প্ৰভু।
- ৩) এই গ্ৰন্থখনৰ প্ৰকাশ শক্তিমান, জ্ঞানী আল্লাহৰ পৰা হৈছে।
- ৪) প্ৰকৃততে, যি সকলে বিশ্বাস কৰে তেওঁলোকৰ কাৰণে স্বৰ্গ সমূহত আৰু মৰ্ত্যত বহু চিহ্ন নিহিত হৈ আছে।
- ৫) আৰু এটা দৃঢ়বিশ্বাস সম্পন্ন জাতিৰ কাৰণে তোমালোকৰ নিজৰ স্ৰজনত আৰু আল্লাহে গোটেই পৃথিৱীত বিয়পাই থোৱা জীৱ-জন্তুৰ স্ৰজনত বহু চিহ্ন নিহিত হৈ আছে।
- ৬) আৰু নিশা আৰু দিনৰ সাল-সলনিত, আৰু আল্লাহে আকাশৰ পৰা নমাই পঠোৱা সংস্থানত, যাৰ দ্বাৰা সেইজনাই মৃত ভূমি মণ্ডলক সজীৱ কৰি তোলে, আৰু বায়ু মণ্ডলৰ সাল-সলনিত, নিহিত আছে চিহ্নসমূহ এটা জাতিৰ কাৰণে যি তেওঁলোকৰ বোধশক্তি ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ প্ৰস্তুত।
- ৭) এই বোৰেই হৈছে আল্লাহৰ চিহ্ন যাক আমি তোমালৈ সত্যতাৰ সৈতে আবৃত্তি কৰিছোঁ। তেতিয়া হ'লে, তেওঁলোকে, আল্লাহৰ বাৰ্তা আৰু তেওঁৰ চিহ্নবোৰ অগ্ৰাহ্য কৰাৰ পাছত, অন্য কি নো বাৰ্তাত তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰিব ?
- ৮) দুৰ্ভাগ্য হ'ল প্ৰত্যেক পাপী মিথ্যাবাদীৰ,
- ৯) যি আল্লাহৰ চিহ্নসমূহ তেওঁলৈ পঢ়ি দিয়া শুনে, আৰু তাৰ পাছত অহঙ্কাৰেৰে নিজৰ অবিশ্বাসত লিপ্ত থাকে, যেন তেওঁ কেতিয়াও

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

حَمْدٌ ②

تَنْزِيلِ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ③

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ ④

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ⑤

وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ⑥

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حِينٍ بَعَدَ اللَّهُ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ⑦

وَيُلِّ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ⑧

يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُنْتَلَى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن

সেইবোৰ শুনাই নাছিল। সেয়ে তেওঁক এক দুঃখজনক শাস্তিৰ সমাচাৰ দিয়া।

১০) আৰু তেওঁ যেতিয়া আমাৰ চিহ্ন সমূহৰ বিষয়ে কিছু শিকে, তেওঁ সেই বিলাকৰ বিষয়ে ব্যঙ্গ কৰে। এনেকুৱা সকলৰ কাৰণে এটা অপদস্থকাৰী শাস্তি ৰখা হৈছে।

১১) তেওঁলোকৰ সন্মুখত আছে দোজখ; আৰু তেওঁলোকে যি আৰ্জিছে বা যি সকলক তেওঁলোকে আল্লাহৰ বাহিৰে ৰক্ষক বুলি লৈছে সেই কোনোটোৱেই তেওঁলোকক একো লাভ নিদিব। আৰু তেওঁলোকে এক কঠোৰ শাস্তি ভোগ কৰিব।

১২) এইটোৱেই হৈছে প্ৰকৃত পথ-প্ৰদৰ্শন আৰু যি সকলে তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ চিহ্নবোৰত অবিশ্বাস কৰে তেওঁলোকৰ কাৰণে আছে এটা অতি দুঃখকৰ শাস্তিৰ যন্ত্ৰণা।

১৩) আল্লাহ হৈছে সেইজনা, যি সাগৰখন তোমালোকৰ বশৱন্তী কৰি দিছে যাতে সেইজনাৰ আদেশত তাত জাহাজ চলিব পাৰে, আৰু যাতে তোমালোকে সেইজনাই দিয়া ঐশ্বৰ্য্যৰ সন্ধানত যাব পাৰা, আৰু যাতে তোমালোক কৃতজ্ঞ হ'ব পাৰা।

১৪) আৰু সেইজনাই স্বৰ্গ সমূহত যিহকে আছে আৰু মৰ্ত্ত্যত যিহকে আছে সকলো তোমালোকৰ বশৱন্তী কৰি দিছে; এই সকলোবোৰ সেইজনাৰ পৰা আহিছে। তাতেই নিশ্চয় আছে বহু চিহ্ন এটা জাতিৰ, যি গমি চায়।

১৫) যি সকলে বিশ্বাস কৰে তেওঁলোকক ক্ষমা কৰিবলৈ কোৱা সেইবিলাকক, যি তেওঁলোকক উৎপীড়ন কৰে আৰু আল্লাহৰ দিনবোৰলৈ ভয় নকৰে, যাতে আল্লাহে এটা জাতিক সিহঁতে অৰ্জী মতে পৰিশোধ কৰিব পাৰে।

১৬) যেয়েই সৎ কাম কৰে, নিজৰ আত্মাৰ কাৰণে কৰে; আৰু যেয়েই অসৎ কাম কৰে,

لَمْ يَسْعَاهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ①

وَإِذْ أَعْلَمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ

لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ②

مِنْ ذُرِّيَّتِهِمْ جَهَنَّمَ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا

شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ

عَذَابٌ عَظِيمٌ ③

هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا لَكُمْ أُولَٰئِكَ عَذَابٌ

مِنْ رِجْزِ آلِيمٍ ④

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ الْبَحْرَ لَتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ

وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ⑤

وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا

مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُتَفَكَّرُونَ ⑥

قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ

لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ⑦

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا أَنْتُمْ

নিজৰ অনিষ্টৰ কাৰণে কৰে। তাৰ পাছত তোমালোকৰ প্ৰভুলৈ তোমালোক সকলোকে ঘূৰাই অনা হ'ব।

১৭) আৰু প্ৰকৃততে, আমি ইজৰাইলৰ সতি-সন্ততিক গ্ৰন্থখন আৰু সাৰ্বভৌমত্ব আৰু পয়গম্বৰৰ স্থান দিছিলোঁ আৰু বিশুদ্ধ বস্তুবোৰ দিছিলোঁ আৰু তেওঁলোকৰ সমসাময়িক জাতিবোৰতকৈ উচ্চতৰ স্থানত থৈছিলোঁ।

১৮) আৰু আমি তেওঁলোকক এই কথাটোৰ বিষয়ে স্পষ্ট আদেশ দিছিলোঁ। আৰু তেওঁলোক সত্য জ্ঞান প্ৰাপ্তিৰ পাছত পাৰস্পৰিক হিংসাৰ হেতুকে অমত হ'ল। সত্যতে, তোমালোকৰ প্ৰভুৱে কেয়ামতৰ দিনা তেওঁলোকৰ মাজত সেই অমত হোৱা বিষয়ৰ ওপৰত বিচাৰ কৰিব।

১৯) তাৰ পিছত আমি তোমালোকক এই বিষয়টোৰ সম্পৰ্কে এটা স্পষ্ট পথ স্থাপন কৰিলোঁ; গতিকে ইয়াক অনুসৰণ কৰা, আৰু যিবিলাকে নেজানে সিহঁতৰ অমূলক আকাঙ্ক্ষা অনুসৰণ নকৰিব।

২০) বাস্তৱতে, আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে, সিহঁতে তোমালোকক একো সহায় দিব নোৱাৰিব। নিশ্চয়েই দোষী বোৰ ইজন সিজনৰ বন্ধু; কিন্তু আল্লাহ হৈছে সৎপথগামী সকলৰ বন্ধু।

২১) এই গ্ৰন্থখনত আছে মানৱজাতিৰ কাৰণে বহু সাক্ষী আৰু দৃঢ় বিশ্বাস থকা এটা জাতিৰ কাৰণে এই গ্ৰন্থ এটা পথ-প্ৰদৰ্শন আৰু কৰুণা লাভৰ উপায়।

২২) যি সকলে অসৎ কাৰ্য্যত লিপ্ত থাকে, ভাবে নেকি যে, জীৱনত আৰু মৰণত, আমি তেওঁলোকক বিশ্বাসী আৰু সৎ কামত লিপ্ত থকা সকলৰ সৈতে অনুৰূপ ব্যৱহাৰ কৰিম বুলি? বাস্তৱতে, তেওঁলোকৰ বিচাৰ অসৎ।

إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالتَّوْبَةَ
وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿١٨﴾

وَأْتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِن
بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغِيًّا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ
يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿١٩﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَ
لَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾

إِنَّهُمْ لَن يَغْنُؤُوا عَنكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلىُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٢١﴾

هَذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ
يُؤْتُونَ ﴿٢٢﴾

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَن نَّجْعَلَهُمْ
كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَّا جَعَلَهُمْ
وَمَنَّا لَهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢٣﴾

২৩) আৰু আল্লাহে স্বৰ্গ সমূহ আৰু মৰ্ত্যখন সৃষ্টি কৰিছে এটা চিৰকলীয়া আইন অনুসৰি; যাতে প্ৰত্যেক আত্মাটোৱে ই অৰ্জা অনুযায়ী পৰিশোধ পাব পাৰে; আৰু তেওঁলোকক অনায়াস কৰা নহ'ব।

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِيُجْزِيَ
كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٧﴾

২৪) তুমি সেইজনাৰ কথাটো বিবেচনা কৰিছানে যি নিজৰ নীচ অভিলাষ বোৰক তেওঁৰ প্ৰভু বুলি লয়, যাক আল্লাহে সেইজনাৰ নিখুঁত জ্ঞানৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি আওবাটে যোৱা বুলি নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছে, আৰু যাৰ কৰ্মদবয় আৰু অন্তৰ সেইজনাই বন্ধ কৰি দিছে আৰু যাৰ চকুৰ ওপৰত সেইজনাই এক আবৰণ থৈছে? আল্লাহে তেওঁক দোষী কৰাৰ পাছত কোনে তেওঁক পথ নিৰ্দেশ দিব? তেন্তে তুমি সাৱধান নহবা নে?

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَصْلَهُ اللَّهُ
عَلَّمَ عَلِيمًا وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى
بَصَرِهِ عَشْرَةَ ۖ فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٨﴾

২৫) আৰু তেওঁলোকে কয়, 'আমাৰ কাৰণে আমাৰ এই বৰ্ত্তমান জীৱনৰ বাহিৰে আৰু একো নাই; আমি মৃত্যু হওঁ আৰু আমি জন্ম হওঁ; আৰু সময়ৰ বাহিৰে আন একোৱে আমাক ধংস নকৰে।' কিন্তু তেওঁলোকৰ এই বিষয়ে কোনো প্ৰকৃত জ্ঞান নাই; তেওঁলোকে ধাৰণাৰ বাহিৰে একো কৰা নাই।

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا
وَمَا يَهْدِيكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ
عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿١٩﴾

২৬) আৰু যেতিয়া আমাৰ স্পষ্ট চিহ্নবোৰ তেওঁলোকলৈ স্পষ্ট ভাৱে আবৃত্তি কৰা হয়, তেওঁলোকৰ একমাত্ৰ বক্তব্য হৈছে যে তেওঁলোকে কয়, 'তোমালোকে যদি সত্য কৈছা, আমাৰ পিতৃ সকলক ঘূৰাই আনা।'

وَإِذَا تَنَطَّلَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ
إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّمَا آيَاتُنَا آيَاتُنَا وَإِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٠﴾

২৭) কোঁৱা, 'সেইজন হ'ল আল্লাহ যি তোমালোকক জীৱন দিয়ে, আৰু তাৰ পাছত মৃত্যু হ'বলৈ দিয়ে; তাৰ পাছত সেইজনাই তোমালোকক একেলগে সমবেত কৰিব কেয়ামতৰ দিনৰ বাবে, যাৰ বিষয়ে কোনো সন্দেহ নাই। কিন্তু বেছি ভাগ মানুহে নেজানে।'

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ إِلَى
يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَبَّ فِيهِ وَلكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾

২৮) স্বৰ্গ সমূহ আৰু মৰ্ত্যখন বিয়পি থকা

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ يَقُومُ السَّاعَةُ

ৰাজ্যৰ গৰাকী হ'ল আল্লাহ; আৰু সেই দিনা যেতিয়া সময়টো আহি পাবহি, সেই দিনা যি সকলে সত্যটো প্ৰত্যাক্ষান কৰে তেওঁলোকেই হ'ব পৰাজয়ী।

২৯) আৰু তুমি প্ৰত্যেকটো জাতিৰ মানৱক আঁঠু কাঢ়ি থকা দেখিবা। প্ৰত্যেক জাতিকে ইয়াৰ গ্ৰন্থলৈ মাতি অনা হ'ব, আৰু তেওঁলোকক এই বুলি কোৱা হ'ব, 'আজিৰ দিনা তোমালোকক পৰিশোধ কৰা হ'ব তোমালোকে কৰি অহা কামৰ কাৰণে।

৩০) 'এইখন আমাৰ গ্ৰন্থ; ই তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে সত্য কথা কয়। তোমালোকৰ সকলো কাৰ্য্য-কলাপ সম্পূৰ্ণ ৰূপে লিপিবদ্ধ হোৱাটোৰ আমি ব্যৱস্থা কৰিছিলোঁ।'

৩১) এতিয়া, সেই সকলৰ ক্ষেত্ৰত যি বিশ্বাস কৰিছিল আৰু কাৰ্য্যত লিপ্ত আছিল, তেওঁলোকৰ প্ৰভুৱে সেই সকলক সেইজনাৰ কৰুণালৈ প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিব। সেইটোৱেই হ'ল প্ৰত্যক্ষ কাৰ্য্য-সাধন।

৩২) কিন্তু সেই সকলৰ ক্ষেত্ৰত যি অশ্বাস কৰিছিল, তেওঁলোকক এইবুলি কোৱা হ'ব, 'মোৰ চিহ্ন সমূহ তোমালোকলৈ আবৃত্তি কৰা হোৱা নাছিল জানো? কিন্তু তোমালোক আছিল দাস্তিক আৰু এটা দোষী জাতি।

৩৩) "আৰু যেতিয়া তোমালোকক এইটো কোৱা হৈছিল, 'আল্লাহৰ প্ৰতিশ্ৰুতি নিশ্চয়েই সঁচা, আৰু সময়টোৰ ক্ষেত্ৰত, ইয়াৰ অহাৰ বিষয়ে কোনো সন্দেহ নাই,' তোমালোকে কৈছিল, 'সময়টোনো কি বস্তু আমি নেজানে; আমি ইয়াক এটা ধাৰণাৰ বাহিৰে আন একো বুলি নেভাবোঁ, আৰু ইয়াৰ সম্পৰ্কে আমাৰ কোনো নিশ্চয়তা নাই।"

يَوْمَئِذٍ يَخْسِرُ الْبَطْلُونَ ﴿٢٩﴾

وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَائِئَةٍ تَدْعِي إِلَىٰ كِتَابِهَا ۗ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٠﴾

هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ ۗ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنبِغُ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣١﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ۗ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْبَئِينُ ﴿٣٢﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٣٣﴾

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ ۗ إِنَّ نَظْنَؤَ إِلَّا ظَنًّا ۗ وَمَا نَحْنُ بِمُستَبِقِينَ ﴿٣٤﴾

৩৪) আৰু তেওঁলোকৰ কাৰ্য্যৰ কুপৰিণাম সমূহ তেওঁলোকলৈ স্পষ্ট হৈ পৰিব, আৰু যাক তেওঁলোকৰ ব্যঙ্গ কৰা অভ্যাস আছিল, সেইবোৰেই তেওঁলোকক আগুৰি ধৰিব।

وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٤﴾

৩৫) আৰু এইবুলি তেওঁলোকক কোৱা হ'ব, 'এইদিনা আমি তোমালোকক বিনা সহায়ে পৰিত্যাগ কৰিলোঁ, কিয়নো তোমালোকৰ আজিৰ দিনৰ সাক্ষাতৰ কথা পাহৰি গৈছিল। আৰু তোমালোকৰ আবাস হ'ব অগ্নিকুণ্ডটো, আৰু তোমালোকে কোনো সহায়কাৰী নেপাব।

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسُكُمْ كَمَا نَبَيْتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا
وَمَا وَكُمُ التَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَصِيرِينَ ﴿٣٥﴾

৩৬) 'এইটো এনেদৰে হ'বলৈ পালে, কাৰণ তোমালোকে আল্লাহৰ চিহ্ন সমূহৰ বিষয়ে ব্যঙ্গ কৰিছিল। আৰু পাৰ্থিৱ জীৱনৰ প্ৰবঞ্চনাত ভোল গৈ আছিল।' সেইকাৰণে সেই দিনাখন তেওঁলোকক তাৰ পৰা উলিয়াই অনা নহ'ব।

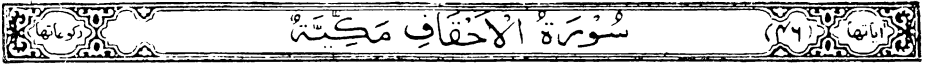
ذِكْرُكُمْ بِأَنَّكُمْ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَغَرَّتْكُمُ
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ
يَسْتَعْتَبُونَ ﴿٣٦﴾

৩৭) গতিকে, সকলো প্ৰশংসা আল্লাহৰ: স্বৰ্গ সমূহৰ প্ৰভু আৰু মৰ্ত্যখনৰ প্ৰভু, সকলো বিশ্ব-ব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰভু।

قُلْ لِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾

৩৮) আৰু সেইজনাৰেই হৈছে সকলো গৰিমা স্বৰ্গ সমূহত আৰু মৰ্ত্যত, আৰু সেইজনাই হৈছে শক্তিশালী জন, জ্ঞানী জন।

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٣٨﴾

চূৰা ৪৬

AL-AHQAF

আল-আহকাআফ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্রসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) হাআ মীম।
- ৩) এইখন গ্ৰন্থৰ প্ৰকাশ শক্তিশালী, জ্ঞানী আল্লাহৰ পৰা হৈছে।

৪) আমি স্বৰ্গ সমূহ আৰু মৰ্ত্য সমূহ আৰু দুয়োৰে মাজত থকা সকলো বস্তু সৃষ্টি কৰিছোঁ এটা চিৰকালীয়া উদ্দেশ্যেৰে আৰু এটা নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ কাৰণে, কিন্তু যিসকলে অবিশ্বাস কৰে তেওঁলোকক সতৰ্ক কৰি দিয়া বিষয়ৰ পৰা আঁতৰি যায়।

৫) তেওঁলোকক কোৱা, 'তোমালোকে আল্লাহৰ বাহিৰে কাক মাতা জনা নে? তেওঁলোকে পৃথিৱীত কি সৃষ্টি কৰিছে মোক দেখুওৱা। অথৱা, স্বৰ্গ সমূহৰ অৰ্জনত তেওঁলোকৰ কোনো বৰঙণি আছে নেকি? তোমালোকে যদি, বাস্তৱতে, সঁচা কথা কৈছা, মৌলৈ ইয়াৰ আগতে প্ৰকাশ পোৱা কোনো ঐশ্বৰিক গ্ৰন্থ বা কোনো জ্ঞানৰ অৱশিষ্ট পৰিমাণ দেখুওৱা তোমালোকৰ নিজৰ সমৰ্থনত।'

৬) সেইজনতকৈ আৰু বেছি ভ্ৰান্ত কোন হ'ব পাৰে যি, আল্লাহৰ বাহিৰে এনে কাৰোবালৈ প্ৰাৰ্থনা কৰে যি কেয়ামতৰ দিনলৈকে সেই প্ৰাৰ্থনাৰ উত্তৰ নিদিয়, আৰু তেওঁলোকে প্ৰাৰ্থনা কৰা বুলি ক'বই নোৱাৰে?

৭) আৰু যেতিয়া মানৱজাতিক মৃত্যুৰ পাছত জগাই অনা হ'ব, মিছা উপাসনাৰ পাত্ৰবোৰ সিহঁতৰ উপাসকৰ শত্ৰু হৈ পৰিব আৰু তেওঁলোকৰ উপাসনা পোৱাটো অস্বীকাৰ কৰিব।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حَمْدٌ

تَنْزِيلَ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادُوا خَلْقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ إِنْ يُرِيدُوا يَكْتُبِ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَشْرَوْا مِنْ عِنْدِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَفُولُونَ

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِوِبَاءِ دِيَارِهِمْ كُفْرِينَ

৮) আমাৰ স্পষ্ট চিহ্ন সমূহ যেতিয়া তেওঁলোকলৈ আবৃত্তি কৰা হয়, যি সকলে সত্যটো তেওঁলোকলৈ আহিলে অবিশ্বাস কৰে, কয়, 'এইটো দেখাদেখিকৈ যাদুকৰৰ কাম।'

৯) তেওঁলোকে কয় নেকি, 'তেওঁ এইবোৰ জাল কৰিছে?' কোৱা, 'মই যদি এইটো জাল কৰিছোঁ, তোমালোকে মোক আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে একো সহায় দিব নোৱাৰা। সেইজনাই ভালদৰে জানে তোমালোক কেনেকুৱা অবাস্তৱ কথাত লিপ্ত হোৱা। মোৰ আৰু তোমালোকৰ ভিতৰত সাক্ষী স্বৰূপে সেইজনাই যথেষ্ট। আৰু সেইজনাই হৈছে আটাইতকৈ বেছি ক্ষমাদায়ক, কৰুণাময়।'

১০) কোৱা, 'মই পয়গম্বৰ সকলৰ ভিতৰত কোনে নতুন পৰিবৰ্ত্তন নহওঁ, আৰু মই এইটোও নেজানো মোক কি কৰা হ'ব বা তোমালোকক নো কি কৰা হ'ব। মই মাত্ৰ মোলৈ প্ৰকাশ কৰা কথা অনুসৰণ কৰোঁ; আৰু মইও এজন সাধাৰণ সতৰ্ককাৰী।'

১১) কোৱা, 'মোক কোৱাচোন, যদি এই কোৰ্-আন খন আল্লাহৰ পৰা আহিছে আৰু তোমালোকে ইয়াত অবিশ্বাস কৰা, আৰু ইজৰাইলৰ সতি-সন্ততিৰ এজনে তেওঁলোকৰ ভিতৰৰ আবিৰ্ভাৱ সমৰ্থনত সাক্ষী দিয়ে, আৰু সেইজনত বিশ্বাস কৰে, কিন্তু তোমালোক ইমানেই দাস্তিক যে বিশ্বাস আনিব নোৱাৰা, তেনেহ'লে তোমালোকৰ কি অৱস্থা হ'ব? প্ৰকৃততে, আল্লাহে অসৎ আচৰণ কৰা জাতিক বাট নেদেখুৱায়।

১২) আৰু যিসকলে অবিশ্বাস কৰে বিশ্বাসীসকলৰ বিষয়ে কয়, 'যদি কোৰ্-আনখন ঠিক হ'লহেঁতেন, তেওঁলোক বিশ্বাস কৰাত আমাতকৈ আগত হ'ব নোৱাৰিলেহেঁতেন।' আৰু যি হেতু তেওঁলোক কোৰ্-আনৰ দবাৰা পথ-প্ৰদৰ্শিত হোৱা নাই, তেওঁলোকে ক'ব, 'ই এটা পুৰণি মিছা কথা।'

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيَحْمِلْهَا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٥﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتَهُ فَلَا تَحِلُّ لَكَ فِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ ۗ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥﴾

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَاءِ مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٠﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ ۖ فَأَنْوَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنْ لَمْ يَأْتِكُمْ الْقَوْمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١١﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِنْ فُكِّ قَدِيمٌ ﴿١٢﴾

১৩) আৰু ইয়াৰ পূৰ্বে আছিল মুচাৰ গ্ৰন্থ, এক পথ-প্ৰদৰ্শন আৰু কৰুণা; আৰু আগৰ ভৱিষ্য-দবাণীৰ পৰিপূৰণত এইখন গ্ৰন্থ আহিছে আৰবী ভাষাত যাতে ই অসং কামত যোগ দিয়া সকলক সতৰ্ক কৰিব পাৰে, আৰু সং কামত যোগ দিয়া সকলক সুসংবাদ দিব পাৰে।

১৪) প্ৰকৃততে, যি সকলে কয়, ‘আমাৰ প্ৰভু হৈছে আল্লাহ্’ আৰু তাৰ পাছত একনিষ্ঠ হয়—তেওঁলোকৰ ওপৰত কোনো সংশয় নাই, নাইবা তেওঁলোক শোকাকুল হ’ব লগীয়াও নহয়।

১৫) এওঁলোক হৈছে উদ্যানখনৰ বাসিন্দা; তেওঁলোক তাতেই থাকিব—তেওঁলোকৰ কীৰ্ত্তিৰ পৰিশোধ স্বৰূপে।

১৬) আৰু আমি মানৱক পিতৃ-মাতৃৰ প্ৰতি সুহৃদ হ’বলৈ আদেশ দিছোঁ। তেওঁৰ মাতৃয়ে কষ্টেৰে গৰ্ভধাৰণ কৰে, আৰু কষ্টেৰে প্ৰসৱ কৰে, আৰু তেওঁৰ গৰ্ভধাৰণ আৰু পিয়ন একৱাত ত্ৰিশ মাহ লাগে আৰু যেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ পূৰঠ অৱস্থা আৰু ছল্লিশ বছৰ বয়স লাভ কৰে, তেওঁ কয়, ‘মোৰ প্ৰভু, তুমি মোৰ উপৰত আৰু মোৰ পিতৃ-মাতৃৰ ওপৰত বৰষা অনুগ্ৰহৰ কাৰণে মোক তোমাৰ প্ৰতি কৃতজ্ঞ হ’বলৈ সামৰ্থ্য দিয়া আৰু তোমাক সন্তোষ দিয়া সং কাম কৰাৰ সামৰ্থ্য দিয়া। আৰু মোৰ সতি-সন্ততিৰ মাজত মুখ কৰো; আৰু, সতাতে, মই তোমাৰ প্ৰতি বাধ্য সকলৰ ভিতৰত এজন।’

১৭) এই সকলেই মানুহ যাৰ পৰা আমি তেওঁলোকৰ কীৰ্ত্তিৰ অত্যন্তম অংশ গ্ৰহণ কৰোঁ আৰু তেওঁলোকৰ অসং কাৰ্য্যসমূহ মাজনা কৰোঁ। তেওঁলোক উদ্যানখনৰ নিবাসী সকলৰ মাজত থাকিব, তেওঁলোকলৈ দিয়া সত্য প্ৰতিশ্ৰুতিৰ পৰিপূৰ্ণতাত।

وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۗ وَهُدًى
كِتَابٍ مُّصَدِّقٍ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
وَبَشْرًا لِّلْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفْتَاؤُا فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يُعْزَنُونَ ﴿١٤﴾

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا ۚ حَمَلَتْهُ
أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفِضْلُهُ
ثَلَاثُونَ شَهْرًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ اأَشَدَّهُ وَبَلَغَ اأَرْبَعِينَ
سَنَةً ۖ قَالَ رَبِّ اأُزِغْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي
اأَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
تَرْضَاهُ ۚ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ۗ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ
وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَ
نَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ ۖ وَعَدُ
الْعِذَّةِ الَّتِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٧﴾

১৮) কিন্তু সেইজন যি তেওঁৰ পিতৃ-মাতৃক কয়, 'তোমালোকৰ দুয়োৰে কাৰণে লাজৰ বিষয়; যি স্থলত মোৰ পূৰ্বে বহু পুৰুষ মানৱ পাৰ হৈ গৈছে, তোমালোকে মোক ভয় দেখুৱাইছা নেকি যে মোক মৃত্যুৰ পাছত আকৌ ঘূৰাই অনা হ'ব?' আৰু তেওঁলোক দুয়ো আল্লাহলৈ সহায় বিচাৰি কান্দি উঠে আৰু পুত্ৰক কয়, 'তোমাৰেই দুৰ্ভাগ্য! বিশ্বাস কৰা, কিয়নো আল্লাহৰ প্ৰতিশ্ৰুতি অৱশ্যেই সত্য।' কিয়নো পুত্ৰই কয়, 'ই তাহানি কালৰ মানুহৰ সাধু-কথাৰ বাহিৰে আন একো নহয়।'

১৯) এওঁলোকেই হৈছে সেই বিলাক যাৰ বিৰুদ্ধে শাস্তিৰ দণ্ড পৰিপূৰ্ণ কৰা হৈছিল তেওঁলোকৰ পূৰ্বে পাৰ হৈ যোৱা জিন আৰু মানৱৰ দল বোৰৰে সৈতে। বাস্তৱতে, তেওঁলোকেই হৈছিল পৰাজয়ী।

২০) আৰু সকলোৰে কাৰণে থাকিব নিজৰ নিজৰ কীৰ্ত্তিৰ অনুযায়ী স্থানৰ মাত্ৰা, আৰু এইটো হোৱাৰ কাৰণ হ'ল আল্লাহে যাতে সকলোকে তেওঁলোকৰ কীৰ্ত্তিৰ অনুসৰি পুৰা মাত্ৰাই প্ৰতিদান কৰিব পাৰে; আৰু তেওঁলোকক অন্যায কৰা নহ'ব।

২১) আৰু সেইদিনা যেতিয়া অবিশ্বাসী সকলক অগ্নিকুণ্ডটোৰ সন্মুখলৈ অনা হ'ব, তেওঁলোকক এই বুলি কোৱা হ'ব, 'তোমালোকে নিজৰ সকলো ভাল বস্তু পাৰ্থিৱ জীৱনতে শেষ কৰিলা, আৰু তোমালোকে সেইবোৰ সম্পূৰ্ণৰূপে উপভোগ কৰিলা। এতিয়া এইদিনা তোমালোকক লাঞ্ছনামূলক শাস্তিৰে পৰিশোধ কৰা হ'ব কাৰণ তোমালোক পৃথিৱীত অন্যায ভাৱে দাস্তিক আছিল, আৰু তোমালোকে বিদ্ৰোহীৰ আচৰণ কৰিছিল।'

২২) আৰু আদৰ ভ্ৰাতৃক স্মৰণ কৰা, যেতিয়া তেওঁ বালিৰ স্তূপবিলাকৰ মাজত নিজৰ সম্প্ৰদায়ক সতৰ্ক কৰি দিছিল—আৰু তেওঁৰ পূৰ্বে আৰু পাছতো সতৰ্ককাৰী সকল আছিল—

وَالَّذِي قَالَ لِوَالَيْدِيهِ أَتِي لَكُمَا اتَّخَذْتَنِي أَنفٌ
أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِن قَبْلِي وَهُمَا
يَسْتَغِيثِينَ لِي مِنِّي وَإِنِّي لَأَمِينٌ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ
يَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٨﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَمْرٍ قَدْ
خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِم مِّنَ الْجِنِّ وَالإِنسِ إِنَّهُمْ
كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿١٩﴾

وَ لِكُلِّ دَرَجَةٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَ لِيُوقِيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ
وَ هُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٠﴾

وَ يَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ
بِطَيْبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَ اسْتَسْتَعْتَمَرُ بِهَا
فَالْيَوْمَ يُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَتَكَبَّرُونَ
﴿٢١﴾ فِي الْأَرْضِ يُعَذِّبُ الْحَقِّ وَ بِنَاكُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٢﴾

وَ أَذْكُرَ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ
وَ قَدْ خَلَّتِ السُّدُورُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِن خَلْفِهِ

এই বুলি কৈ, 'আল্লাহৰ বাহিৰে কোনো উপাসনা নকৰিবা। মই তোমালোকৰ কাৰণে এটা ডাঙৰ দিনৰ শাস্তি আহিব পাৰে বুলি ভয় কৰোঁ।'

أَلَّا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝

২৩) তেওঁলোকে কৈছিল, 'তুমি আমাক আমাৰ প্ৰভুবিলাকৰ পৰা আঁতৰাই নিবলৈ আহিছা নেকি? তেতিয়াহ'লে তুমি, যথার্থতে, যদি সঁচা কথা কৈছা, যিহৰে সৈতে আমাক ভয় দেখুৱাইছা আমালৈ আনা।'

قَالُوا أَجِئْتَنَا إِنَّا فَنَكْنَا عَنِ الْيَهُتِنَا فَأَتِنَا بِمَا
نَعْبُدْنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝

২৪) তেওঁ ক'লে, 'সেই বিষয়টোৰ জ্ঞান আল্লাহৰ হাততে আছে। আৰু মই তোমালোকলৈ কঢ়িয়াইছোঁ সেইটো যাৰে সৈতে মোক পঠিওৱা হৈছে, কিন্তু মই দেখিবলৈ পাইছো যে তোমালোক এটা বৰ মূৰ্খ জাতি।'

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنِّي عَلَّمْتُ
بِهِ وَلَكِنِّي أَرَأَيْتُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ۝

২৫) তাৰ পিছত, সিহঁতে যেতিয়া শাস্তিটো সিহঁতৰ ভৈয়ামৰ ফালে এটা মেঘ সমষ্টিৰ দৰে অহা দেখিলে, সিহঁতে ক'লে, 'এই মেঘ সমষ্টিয়ে আমাক বৰষুণ দিব।' আমি কালোঁ, 'নহয়, এইটো কিন্তু সেইটোহে যাৰ আগমন তোমালোকে খবতকীয়া কৰিব খুজিছিলো—এজাক বতাহ য'ত এটা কঠোৰ শাস্তি সোমাই আছে :

فَلَمَّا رَأَوْهُ غَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أُوذُنِهِمْ قَالَ أُوهُنَا
غَارِضٌ مُسْطَرْنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ
فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

২৬) 'ই ইয়াৰ প্ৰভুৰ আদেশ মতে সকলো ধ্বংস কৰিব।' ৰাতিপুৱা সময়লৈকে, তেওঁলোকৰ থকা ঘৰ কেইটাৰ বাহিৰে, একো দেখিবলৈ পোৱা নগৈছিল। এইদৰে আমি দোষী মানুহক পৰিশোধ কৰোঁ।

تُدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى
إِلَّا الْمَسَاكِينُ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْجَارِمِينَ ۝

২৭) আৰু আমি তেওঁলোকক এনে ঠাইত প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিলোঁ য'ত আমি তোমালোকক প্ৰতিষ্ঠা কৰা নাই; আৰু আমি তেওঁলোকক কাণ-চকু আৰু অন্তঃকৰণ দিছিলোঁ। কিন্তু তেওঁলোকৰ কাণ তেওঁলোকৰ চকু আৰু তেওঁলোকৰ অন্তঃকৰণে তেওঁলোকক কোনো উপকাৰ নিদিলে।

وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فِينَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِينِهِ وَجَعَلْنَا
لَهُمْ سَعَاءً وَابْصَارًا وَآفِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ
سَعُهُمْ وَلَا ابْصَارُهُمْ وَلَا آفِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ
إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ تَاكُؤُهُ

যিহেতু তেওঁলোক আল্লাহৰ চিহ্ন সমূহ

অস্বীকাৰ কৰিছিল; আৰু যাক তেওঁলোকে বাঙ্গ কৰিছিল সেইবোৰেই আগুৰি ধৰিলে।

২৮) আৰু, নিশ্চয়েই, আমি তোমালোকৰ আশে-পাশে থকা নগৰ-নগৰী ধ্বংস কৰিছোঁ, তেওঁলোকে যাতে আমাৰ মুখাপেক্ষী হয় তাৰ উদ্দেশ্যে আমি আমাৰ চিহ্ন সমূহ নানাধৰণে ব্যাখ্যা কৰিছোঁ।

২৯) তেতিয়া হ'লে, যিসকলক তেওঁলোকে আল্লাহৰ বাহিৰে প্ৰভু বুলি মানিছিল তেওঁলোকে তাহাঁতক আল্লাহৰ সান্নিধ্যলৈ আনিব বুলি আশা কৰি, সেই সকলেনো তাহাঁতক কিয় সহায় নকৰে? নহয়, সেইসকল প্ৰভুক তেওঁলোকে হেৰুৱালে। সেইটোৱেই হ'ল তেওঁলোকৰ মিছা কথাৰ আৰু নিজে সাজি লোৱা ধাৰণাৰ ফল।

৩০) আৰু সোৱঁৰা, যেতিয়া আমি তোমাৰ অভিমুখে এদল জিন্ পঠিয়াইছিলোঁ যি কোৰ্-আন খনৰ পাঠ শুনিবলৈ ইচ্ছা কৰিছিল আৰু যি ইয়াৰ আবৃত্তিত উপস্থিত থকা অৱস্থাত, ইজনে সিজনক কৈছিল, 'নিৰবে থাকা আৰু শুনা, 'আৰু যেতিয়া পাঠ কৰা শেষ হ'ল তেওঁলোক নিজৰ মানুহলৈ তেওঁলোকক সতৰ্ক কৰি ঘূৰি গৈছিল।

৩১) তেওঁলোকে কৈছিল, 'আমাৰ ৰাইজ সকল, আমি এখন গ্ৰন্থৰ পাঠ শুনিছোঁ যি খন মুচাৰ পাছত পঠোৱা হৈছে, পূৰ্বে অহা গ্ৰন্থক পৰিপূৰ্ণ কৰি; ই সত্যলৈ আৰু শুদ্ধ পথলৈ বাট দেখুৱায়;

৩২) 'হে' আমাৰ ৰাইজ সকল, আল্লাহৰ নামত আহ্বান কৰা জনক স্বীকৃতিৰে সমিধান দিয়া আৰু আল্লাহত বিশ্বাস আনা। সেইজনাই তোমালোকৰ পাপ ক্ষমা কৰিব, আৰু তোমালোকক এটা কঠোৰ শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব,

৩৩) 'আৰু যি জনে আল্লাহৰ হৈ আহ্বান কৰা জনক স্বীকৃতিৰে সহাঁৰি নিদিয়, তেওঁ আল্লাহৰ

بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٢٨﴾

وَلَقَدْ أَهَلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَفْنَا
الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٩﴾

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا
أُتِيَهِمْ بَلْ صَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكُمْ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ﴿٣٠﴾

وَأَذِ صَرْفًا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَتَّبِعُونَ الْقُرْآنَ
فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَى
قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٣١﴾

قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ
مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى
طَرِيقِ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٢﴾

يَقُومَنَّا أَحْيَبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَأَمْنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ
مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيَجْزِيَكُمْ مِنْ عَذَابِ النَّارِ ﴿٣٣﴾

وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ

পৰা পৃথিৱীত সাৰিব নোৱাৰে, নতুবা সেইজনাৰ বাহিৰে কোনো বক্ষক নেপাব। এনেবোৰেই হৈছে সম্পূৰ্ণ ভ্ৰান্ত পথত যোৱা মানুহ।’

৩৪) তেওঁলোকে বুজিব নোৱাৰে নে যে যি আল্লাহে স্বৰ্গসমূহ আৰু মৰ্ত্য খন সৃষ্টিছিল, আৰু সেই সৃজন কাৰ্য্যৰ দ্বাৰা পৰিশ্ৰান্ত হোৱা নাছিল, সেইজনাৰ মৃতক জীৱন দান কৰাৰ শক্তিও আছে? হয়, সত্যতে, সেইজনাৰ সকলো বস্তুৰ ওপৰত ক্ষমতা আছে।

৩৫) আৰু সেইদিনা যেতিয়া অবিশ্বাসী সকলক অগ্নিকুণ্ডটোৰ সন্মুখলৈ অনা হ’ব, তেওঁলোকক এই বুলি কোৱা হ’ব, ‘এয়েই সত্যটো নহয় নে?’ তেওঁলোকে ক’ব, ‘হয়, আমাৰ প্ৰভুৰ নামত, এয়ে হৈছে সত্যটো।’ সেইজনাই ক’ব, ‘তেতিয়াহলে শাস্তিটোৰ সোৱাদ লোৱা, কাৰণ তোমালোকে অবিশ্বাস কৰিছিল।’

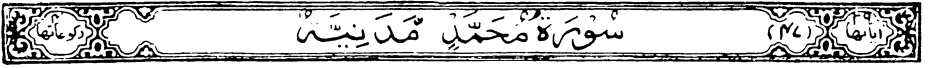
৩৬) গতিকে, ধৈৰ্য্য ধৰা, উচ্চ মনোবল সম্পন্ন, পয়গম্বৰসকলে ধৈৰ্য্য ধৰাৰ দৰে; তেওঁলোকৰ বিষয়টো লৈ খৰা-খেদা নকৰিবা। সেই দিনাখন যেতিয়া তেওঁলোকে সন্মুখীন হোৱা শাস্তি দেখিবলৈ পাব, সিহঁতৰ মনত এনে ধাৰণা হ’ব যেন পৃথিৱীত এটা দিনৰ এঘণ্টাৰ অতীত পৃথিৱীত থকা নাছিল। এই সতৰ্ক জনোৱা হৈছে; আৰু অবাধ মানুহৰ বাহিৰে আন কাকো ধংস কৰা নহ’ব।

وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٤﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَلَمْ يَعْزِبْ عَنْهُمْ بِرَبِّهِمْ قَدِيرٌ عَلِيمٌ إِنَّ نَجْمَ الْمَوْجِدِ
بِلَيْلَتِهِ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ قَدِيرٌ ﴿٣٥﴾

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا
بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٦﴾

فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا
تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ
لَمْ يَلْبَسُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلِغْ نَهْلَ مَهْلِكَ
إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٧﴾

চুৰা ৪৭

MUHAMMAD

মোহাম্মদ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।

২) যি সকলে অবিশ্বাস কৰে আৰু মানুহক আল্লাহৰ পথৰ পৰা বিচ্যুত কৰিবলৈ বিচাৰে— সেইজনাই তেওঁলোকৰ সকলো কাৰ্য্য বিফল কৰে।

৩) কিন্তু সেই সকলৰ ক্ষেত্ৰত, যি বিশ্বাস কৰে আৰু সৎ কাম কৰে আৰু বিশ্বাস আনে মোহাম্মদলৈ প্ৰকাশ কৰা কথাত—আৰু ই হৈছে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা সত্যবাণী— সেইজনাই তেনে মানুহৰ পৰা তেওঁলোকৰ পাপ আঁতৰাই দিয়ে আৰু তেওঁলোকৰ সকলো কাৰ্য্য-কলাপ সুগম কৰি দিয়ে।

৪) তাৰ কাৰণ হ'ল যিহকে অবিশ্বাস কৰে তেওঁলোকে মিথ্যাৰ অনুসৰণ কৰে আৰু আনহাতে বিশ্বাসী সকলে তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ পৰা সত্যটোৰ অনুসৰণ কৰে। এইদৰেই আল্লাহে মানৱৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ শিক্ষা উপমাৰ মাধ্যমেৰে দিয়ে।

৫) আৰু তোমালোকে যেতিয়া অবিশ্বাসী সকলক ৰীতিমত যুদ্ধত লগ পোৱা, তেওঁলোকৰ ডিঙিত আঘাত কৰা; আৰু, যেতিয়া সিহঁতক, সিহঁতৰ মাজত মহা প্ৰাণনাশৰ অন্তৰত, পৰাস্ত কৰিলা, শিকলিবোৰ কটকটীয়াকৈ বান্ধা যুদ্ধৰ অন্ত নোহোৱালৈকে—তাৰ পাছত তেওঁলোকক মুক্ত কৰি দিয়া, অনুগ্ৰহ স্বৰূপে অথবা মূল্যৰ বিনিময়ত। সেইটোৱেই হৈছে আদেশ। আৰু আল্লাহে যদি সেইদৰে ইচ্ছা কৰিলেহেঁতেন, সেইজনাই তেওঁলোকৰ ব্যৱস্থা নিজেই কৰিব

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ
أَعْمَالَهُمْ ②

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ
عَلَيْ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ لَكَفَّرَ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ③

ذَلِكَ يَأْتِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ
آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ
لِلنَّاسِ الْأَمْثَالَ ④

فَإِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبِ الرِّجَالِ حَتَّىٰ إِذَا
أَخَذْتُمُوهُمْ فَسُدُّوا أَسْفُلَ الْأَعْيُنِ وَأَنذِرُوهُمْ
فَإِن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ فَبِأَنَّاسِكُمْ بَعْدَ وَأَمَّا
فِدَاءٌ حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أوزَارَهَا فَبِذَلِكَ يُلَوِّشُ
اللَّهُ لَأَنْتَصِرَ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لَتَبْلُوَنَّكُمْ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ ⑤

পাৰিলেহেঁতেন, কিন্তু আল্লাহে ঠিক কৰিলে যে তেওঁ তোমালোকৰ কিছুমানক আন কিছুমানৰ দবাৰাই পৰীক্ষা কৰিব। আৰু যি সকল আল্লাহৰ পথত থাকোঁতে বধ হয়—আল্লাহে তেওঁলোকৰ কাৰ্য্য কেতিয়াও নষ্ট হ'বলৈ নিদিয়ে।

৬) সেইজনাই তেওঁলোকক কৃতকাৰ্য্যতালৈ বাট দেখুৱাই লৈ যাব আৰু তেওঁলোকৰ অৱস্থাৰ উন্নতি কৰিব।

৭) আৰু তেওঁলোকক প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিব উদ্যানত যাৰ বিষয়ে সেইজনাই তেওঁলোকক জনাই দিছে।

৮) হে' তোমালোক বিশ্বাসী সকল! তোমালোকে যদি আল্লাহৰ অভিপ্ৰায়ত সহায় কৰা, সেইজনাই তোমালোকক সহায় কৰিব। আৰু তোমালোকৰ পদক্ষেপ দৃঢ় কৰি তুলিব।

৯) যি সকলে অবিশ্বাস কৰে; তেওঁলোকৰ ভাগ্য হ'ব ধ্বংস; সেইজনাই তেওঁলোকৰ সকলো কাৰ্য্য বিফল কৰিব।

১০) তাৰ কাৰণ হ'ল তেওঁলোকে আল্লাহে প্ৰকাশ কৰা কথা ঘৃণা কৰে; সেই কাৰণে সেইজনাই তেওঁলোকৰ সকলো কাম বিফল কৰিছে।

১১) তেওঁলোকে পৃথিৱীত ভ্ৰমণ কৰা নাই নে আৰু দেখা নাই নে তেওঁলোকৰ পূৰ্বে অহা মানুহৰ কি ধৰণৰ অন্ত পৰিছিল? আল্লাহে তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণ ভাৱে ধ্বংস কৰিছিল, আৰু অৱিশ্বাসী সকলৰ কাৰণেও একেই অৱস্থা যুদ্ধত থাকিব।

১২) তাৰ কাৰণ হ'ল আল্লাহ হৈছে বিশ্বাসী সকলৰ ৰক্ষক, আৰু অৱিশ্বাসী সকলৰ কোনো ৰক্ষক নাই।

১৩) বাস্তৱতে, আল্লাহে বিশ্বাসী সৎকৰ্মী সকলক নিৰাৰা প্ৰৱেশ কৰা উদ্যানত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিব; আনহাতে যি সকলে অৱিশ্বাস কৰে

الَّذِينَ قَتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُمْ

سَيِّئًا يَصْعَلُونَ ۝

وَيَدْخُلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ ۝

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَ
يُنَزِّلُ أَقْدَامَكُمْ ۝

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَأَضَلَّ اللَّهُ لَهُمْ ۝

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَخِطَ اللَّهُ لَهُمْ ۝

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَ
لِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا ۝

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ
لَا مَوْلَى لَهُمْ ۝

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

তেওঁলোকে অন্য জন্তুৰ দৰে খাই-বই নিজকে ভোগ-বিলাসত ব্যস্ত ৰাখে, আৰু অগ্নিকুণ্ডটোৱে হ'ব তেওঁলোকৰ শেষ বাসস্থান।

১৪) তোমাক বহিষ্কাৰ কৰা নগৰ খনতকৈও বহু বেছি শক্তিশালী কিমানে যে নগৰ-নগৰী আমি ধ্বংস নকৰিলোঁ, আৰু তেওঁলোকৰ কোনো সহায় কৰোঁতা নাছিল।

১৫) তেতিয়া হ'লে, সেইজন যি তেওঁৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা স্পষ্ট প্ৰমাণৰ ওপৰত থিয় দিয়ে, আন এজন যি তেওঁৰ নীচ প্ৰবৃত্তি বোৰৰ সন্তুষ্টিত লিপ্ত থাকে আৰু যাৰ চকুত তেওঁৰ অসৎ কামবোৰ শোভনীয় কৰা হৈছে, তেনেজনৰ সৈতে একে হ'ব পাৰে নে ?

১৬) সৎপথগামীসকলক প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া উদ্যান খনৰ এক বৰ্ণনা : তাত আছে পানীৰ নিঝৰা যি অপৰিত্ৰ নকৰে; আৰু নিঝৰা বৈ যোৱা গাখীৰ যাৰ স্বাদ পৰিবৰ্ত্তন নহয়; আৰু সুৰাৰ জুৰি বব; সুৰাপান কৰা সকলৰ কাৰণে এক আমোদ; আৰু ফটফটীয়া মৌৰ নিঝৰা। আৰু ইয়াত তেওঁলোকে পাব সকলো প্ৰকাৰৰ ফল-মূল, আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ পৰা ক্ষমা। সেইসকল যি এনেধৰণৰ পৰম আনন্দ উপভোগ কৰিবলৈ পায় সেইসকল আনবিলাকৰ সৈতে একে হ'ব পাৰে নে যাৰ বাসস্থান হৈছে অগ্নিকুণ্ডটো আৰু যাক পেটৰ নাড়ী ছিগিব লগীয়া হোৱা উতলা পানী খাবলৈ দিয়া হয় ?

১৭) আৰু তেওঁলোকৰ ভিতৰত কিছুমান আছে যি তোমালৈ মনোযোগ দি শুনা যেন দেখা যায়, কিন্তু তোমাৰ ওচৰৰ পৰা আঁতৰি যোৱাৰ লগে লগে আন যি সকলে তোমাৰ পৰা জ্ঞান লাভ কৰিছে, তেওঁলোকক গৈ সোধেগৈ, 'তেওঁ নো এই অলপ আগতে কি কৈ আছিল ?' এই সকলে হৈছে মানুহ যাৰ অন্তৰবোৰ আল্লাহে মোহৰ মাৰি বন্ধ কৰি দিছে আৰু যি তেওঁলোকৰ নিজৰ নীচ

يَتَّبِعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ﴿١٤﴾

وَكَانَ مِنْ قَرِيْبِهِ إِسْدُ قُوَّةٍ مِنْ قَرِيْبِكَ الَّتِي أَخْرَجْتَكَ أَهْلَكْتَهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٥﴾

أَفَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْتِكَ مِنْ رَبِّهِ كُنْ رَبِّينَ لَهُ سَوْءٌ عَلَيْهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٥﴾

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّنْ رَبِّهِمْ كُنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيْمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٦﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَعِ الْيَكَّ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنِفًا أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٧﴾

প্ৰবৃত্তিবোৰ অনুসৰণ কৰে।

১৮) কিন্তু সেইসকলৰ ক্ষেত্ৰত যি আমাৰ পথ-প্ৰদৰ্শন অনুসৰণ কৰে, আৰু সেইজনাই তেওঁলোকৰ প্ৰতি পথ-প্ৰদৰ্শন বৃদ্ধি কৰে, আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰত তেওঁলোকৰ অৱস্থা অনুযায়ী সততা দান কৰে।

১৯) অবিশ্বাসী সকলে সেই নিৰ্দ্ধাৰিত সময় হঠাৎ আহি উপস্থিত হোৱালৈ মাথোন অপেক্ষা কৰে। সেই সময়টোৰ চিহ্নবোৰ ইতিমধ্যে আহিছে। কিন্তু চিহ্ন সমূহৰ উপদেশে তেওঁলোকক কি লাভ দিব সময়টো প্ৰকৃততে তেওঁলোকৰ ওপৰত আহি পৰা অৱস্থাত।

২০) গতিকে, এইটো জানি লোৱা যে আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো প্ৰভু নাই, তোমালোকৰ নিজৰ মানৱিক দুৰ্বলতাৰ কাৰণে নিৰাপত্তা বিচৰা, আৰু বিচৰা বিশ্বাসী পুৰুষৰ কাৰণে আৰু বিশ্বাসী তিৰোতাৰ কাৰণে। আৰু আল্লাহে তুমি ক'ত বসবাস কৰা সেই সকলো ঠাই চিনি পায়।

২১) আৰু যি সকলে বিশ্বাস কৰে, 'এটা চুৰা কিয় প্ৰকাশ কৰা হোৱা নাই??' কিন্তু যেতিয়া এটা সিদ্ধান্ত-সূচক চুৰা প্ৰকাশ কৰা হয় আৰু ইয়াত যুদ্ধ কৰাৰ প্ৰয়োজনীয়তা উল্লেখ কৰা হয়, তুমি দেখিবলৈ পোৱা যে যি সকলৰ অন্তৰত ব্যাধি আছে, তাহাঁতে তোমালৈ চায় এনে এজনৰ দৰে যি আগন্তুক মৃত্যুৰ ভয়ত মূৰ্ছা যায়। গতিকে সিহঁতৰ দুৰ্ভাগ্য হওক!

২২) তেওঁলোকৰ মনোভাব হ'ব লাগিছিল বাধ্যতাসূচক আৰু আনক সৎ পথলৈ আহ্বান কৰাৰ। আৰু যেতিয়া বিষয়টোৰ ওপৰত সিদ্ধান্ত কৰা হয়, তেওঁলোক আল্লাহৰ প্ৰতি যদি বিশ্বাসী হ'লহেঁতেন তেওঁলোকৰ উপকাৰ হ'লহেঁতেন।

২৩) তোমালোকক কৰ্ত্তৃত্বৰ স্থানত যদি স্থাপিত কৰা হয়, তোমালোকে তেতিয়া সকলো সম্বন্ধৰ

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ
تَقْوَاهُمْ ﴿١٨﴾

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً
فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا ۗ فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ
ذِكْرُهُمْ ﴿١٩﴾

فَاعْلَمُ أَنَّهُ لَإِلَهِ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَ
لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَ
مُنْوَكَكُمْ ﴿٢٠﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ ۚ فَإِذَا
أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ
الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ
الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ ﴿٢١﴾

طَاعَةً ۗ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ ۗ فَإِذَا عَزَمَرْنَا فِي الْأُمْرِ
صَدَقُوا ۗ اللَّهُ لَكَ خَيْرٌ لَّهُمْ ﴿٢٢﴾

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ

বান্ধ ছিন্ন-বিচ্ছিন্ন কৰি দেশত অশান্তিৰ সৃষ্টি নকৰিবা নে ?

২৪) এই সকলেই হৈছে যাৰ ওপৰত আল্লাহে অভিশাপ দিছে, যাৰ ফলত সেইজনাই তেওঁলোকক বধিৰ কৰিছে আৰু অন্ধ কৰিছে।

২৫) তেওঁলোকে, তেতিয়া হ'লে, কোৰ্-আন খনৰ ওপৰত গৱেষণা নকৰিবনে, নে, তেওঁলোকৰ অন্তৰত ভিতৰৰ পৰা সটাৰ স্মৰি খোৱা আছে ?

২৬) নিশ্চয়েই, যি সকলে পথ-প্ৰদৰ্শন গ্ৰহণ কৰি পুনৰ পিঠি ওভতায়, তেওঁলোকক ছয়তানে মিছা আশা দেখুৱাই ফুচুলাইছে।

২৭) তাৰ কাৰণ হ'ল তেওঁলোকে আল্লাহে প্ৰকাশ কৰা সত্যক ঘৃণা কৰা সকলক কৈছিল, 'আমি কিছুমান তোমালোকৰ বাধ্য হম,' আৰু আল্লাহে তেওঁলোকৰ গোপনীয় কথাবোৰ জানে।

২৮) কিন্তু ফেৰিস্তা সকলে যেতিয়া তেওঁলোকৰ মুখত আৰু পিঠিত আঘাত কৰি মৃত্যু হ'বলৈ দিব, তেতিয়া তেওঁলোকৰ দশা কেনে হ'ব ?

২৯) তাৰ কাৰণ হ'ল তেওঁলোকে আল্লাহক অসন্তুষ্ট কৰা প্ৰবৃত্তিৰ অনুসৰণ কৰিছিল, আৰু আল্লাহৰ সন্তুষ্টি বিচৰা পচন্দ নকৰিছিল। সেই কাৰণে, তেওঁলোকৰ কাৰ্য্যবোৰ সেইজনাই অথলে যাবলৈ দিলে।

৩০) যি সকলৰ অন্তৰত এটা ব্যাধি আছে তেওঁলোকে ভাবে নেকি যে আল্লাহে তেওঁলোকৰ কপট ভাব উন্মুক্ত নকৰিব ?

৩১) আৰু আমি ইচ্ছা কৰা হ'লে, আমি তাইতক তোমালোকলৈ দেখুৱাব পৰিলোহেঁতেন যাতে তোমালোকে সিহঁতক সিহঁতৰ লক্ষণৰ দ্বাৰা চিনি পাব পাৰা। আৰু তোমালোকে, নিশ্চয়েই, সিহঁতক সিহঁতৰ কথাৰ সুৰৰ পৰা চিনি পাব পাৰা। আৰু আল্লাহে তোমালোকৰ সকলো কাৰ্য্য-কলাপৰ বিষয়ে জানে।

وَتَقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ ﴿٢٤﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى
أَبْصَارَهُمْ ﴿٢٥﴾

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَنَّا قُلُوبٌ أَقْفَالُهَا ﴿٢٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِن بَعْدِ مَا
تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَّ
لَهُمْ ﴿٢٧﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ
سَطْوِينَا فِي بَعْضِ الْأُمْرِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
إِسْرَارَهُمْ ﴿٢٨﴾

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يُضْرَبُونَ وَجُوهُهُمْ
وَأَدْبَارَهُمْ ﴿٢٩﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا اسْحَطَّ اللَّهُ وَكَرِهُوا
رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٣٠﴾

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَن لَّنْ يُخْرِجَ
اللَّهُ أَضْعَانَهُمْ ﴿٣١﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِينَاهُمْ وَ
لَتَعَرَّفْتَهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٢﴾

৩২) আৰু আমি তোমালোকক, নিশ্চয়েই, পৰীক্ষা কৰি থাকিম সেই সময়লৈকে যেতিয়া আমি তোমালোকৰ মাজৰ পৰা স্পষ্ট ভাৱে চিনাক্ত কৰিব পাৰিম সেই সকলক যি আল্লাহৰ অভিপ্ৰায়ৰ সমৰ্থনত কাম কৰে আৰু আল্লাহৰ পথত একনিষ্ঠ হৈ থাকে। আৰু আমি তোমালোকৰ খ্যাতিৰ সত্যতা পৰীক্ষা কৰিম।

৩৩) যি সকলে, আল্লাহৰ পথ-প্ৰদৰ্শন স্পষ্ট ভাবে দেখাৰ পাছত, অবিশ্বাস কৰে আৰু আনক আল্লাহৰ পথৰ পৰা আঁতৰাই অনাৰ চেষ্টাত থাকে আৰু পয়গম্বৰৰ বিৰোধিতা কৰে, তেওঁলোকে আল্লাহৰ লেশ মাত্ৰও অনিষ্ট কৰিব নোৱাৰে; আৰু সেইজনাই সিহঁতৰ সকলো কাৰ্য্য বিফল কৰিব।

৩৪) হে! বিশ্বাসী সকল! আল্লাহৰ প্ৰতি বাধ্য হোৱা আৰু পয়গম্বৰৰ জনৰ প্ৰতি বাধ্য হোৱা আৰু নিৰ্জৰ কাৰ্য্যবোৰ অথলে যাবলৈ নিদিবা।

৩৫) বাস্তৱতে, যি সকলে অবিশ্বাস কৰে আৰু মানৱক আল্লাহৰ পথত থকাত বিধি-পথালি কৰে, আৰু তাৰ পাছত অবিশ্বাসীৰ অৱস্থাত মৃত্যু লাভ কৰে—আল্লাহে, নিশ্চয়েই তেওঁলোকক ক্ষমা নকৰিব।

৩৬) গতিকে শিথিল নহবা আৰু শাস্তিৰ সন্ধানত ধাবিত নহবা, কাৰণ তোমালোক, নিশ্চয়েই, বিজয়ী হ'বাহঁক। আৰু আল্লাহ তোমালোকৰ সৈতে আছে, আৰু সেইজনাই তোমালোকক সুকাৰ্য্যৰ পুৰস্কাৰৰ পৰা বঞ্চিত নকৰে।

৩৭) এই পৃথিৱীৰ জীৱন হৈছে এক আমোদ-প্ৰমোদ মাথোন, আৰু তোমালোকে যদি বিশ্বাস কৰা আৰু সৎপথগামী হোৱা, সেইজনাই তোমালোকক তোমালোকৰ পুৰস্কাৰ দিব, আৰু তোমালোকৰ পৰা তোমালোকৰ ধন-সম্পত্তি নিবিচাৰিব।

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ عَنْ تَعْلَمِ الْمُجْهِدِينَ وَمِنْكُمْ وَ
الضَّالِّينَ وَتَبَلَّوْا خَبَارَكُمْ ﴿٣٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ
شَاقُوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ
لَنْ يَضُرَّوْا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُّ أَعْمَالَهُمْ ﴿٣٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٤﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ
مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿٣٥﴾

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ ۗ وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ
وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتْرُكَنَّ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٦﴾

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَإِنْ تُؤْمِنُوا
وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ وَلَا يَسْئَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿٣٧﴾

৩৮) সেইজনাই যদি তোমালোকৰ পৰা তোমালোকৰ সম্পত্তি বিচাৰিলেহেঁতেন আৰু তাৰ বাবে তোমালোকক জোৰ কৰিলেহেঁতেন, তোমালোকে কৃপণালি কৰিলাহেঁতেন, আৰু সেইজনাই তোমালোকৰ কপটতা উন্মুক্ত কৰিলেহেঁতেন।

৩৯) চোৱাঁ! তোমালোক হৈছা সেইসকল যাক আল্লাহৰ পথত অৰ্থব্যয় কৰিবলৈ আহবান কৰা হৈছে; আৰু তোমালোকৰ ভিতৰত কিছুমান আছে যি কৃপণ। আৰু যেয়েই কৃপণালি কৰে, নিজৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধেহে কৃপণালি কৰে। আৰু আল্লাহ হৈছে আত্মনিৰ্ভৰশীল, আৰু তোমালোকহে অভাৱগ্ৰস্ত আৰু তোমালোকে যদি পিঠি-ওভতা দিয়া, সেইজনাই তোমালোকৰ ঠাইত আন এটা জাতি আনিব; তেতিয়া তেওঁলোক তোমালোকৰ দৰে নহ'ব।

إِنْ يَسْأَلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبَحَّلُوا وَلاَ يَخْرُجْ
أَضْعَافُكُمْ ۝

هَآئِنَّمْ هَؤُلَاءِ تَدْعُونَ لِنُفْسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فِيكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلُ عَنْ
نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِن تَوَلَّوْا
يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ ۝

Chapter 48

Part 26

চুৰা ৪৮

AL-FATH

আল-ফাতাহ (মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্রসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) বাস্তৱতে, আমি এক স্পষ্ট সাফল্য দান কৰিম,
- ৩) যাতে আল্লাহে তোমাৰ কাৰণে তোমাৰ অতীতৰ আৰু ভৱিষ্যতৰ ক্ৰটি টাকিব পাৰে, আৰু যাতে সেইজনৰ অনুগ্রহ তোমাৰ ওপৰত সম্পূৰ্ণ ভাৱে দান কৰিব পাৰে, আৰু যাতে তোমাক সৎ পথ দেখুৱাই লৈ যাব পাৰে;
- ৪) আৰু যাতে আল্লাহে তোমাক এক মহান উপায়েৰে সহায় কৰিব পাৰে।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ۝

لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ
وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝

وَيُنصِرُكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا ۝

৫) এৱেঁই সেইজনা, যি বিশ্বাসীসকলৰ অন্তৰলৈ শাস্তি নমাই পঠিয়াইছিল যাতে তেওঁলোকৰ বিশ্বাস আৰু প্ৰবল কৰিব পাৰে— স্বৰ্গ সমূহ আৰু মৰ্ত্যত থকা সকলো সৈন্য দলৰ কৰ্ত্ত্ব আল্লাহতেই ন্যস্ত আছে, আল্লাহ হৈছে সৰ্ব্বজ্ঞ, জ্ঞানী—

৬) যাতে সেই জনাই বিশ্বাসী পুৰুষ আৰু বিশ্বাসী নাৰীক নিৰাৰা প্ৰবাহ কৰা উদ্যান সমূহত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিব পাৰে, য'ত তেওঁলোকে বসবাস কৰিব, আৰু যাতে সেইজনাই তেওঁলোকৰ পৰা তেওঁলোকৰ অসততা গুচাব পাৰে— সেইটোৱেই হৈছে, আল্লাহৰ দৃষ্টিত, চূড়ান্ত সাফল্য সাধন;

৭) আৰু যাতে সেইজনাই শাস্তি দিব পাৰে ভণ্ড পুৰুষ আৰু ভণ্ড নাৰীক, মূৰ্ত্তি পূজাৰী পুৰুষ আৰু মূৰ্ত্তিপূজাৰী নাৰীক, যি আল্লাহৰ বিষয়ে কুট ভাব পোষণ কৰে। তেওঁলোকৰ ওপৰত অতিশয় বেয়া দুৰ্যোগ নামি আহিব, আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰতি আল্লাহ ক্ৰোধাধিত। আৰু সেইজনাই তেওঁলোকক অভিশাপ দিছে, তেওঁলোকৰ কাৰণে দোজখ প্ৰস্তুত কৰিছে। আৰু সেইটো, বাস্তৱিকতে, হৈছে এটা অতিশয় বেয়া গন্তব্যস্থান।

৮) আৰু আল্লাহতেই ন্যস্ত আছে স্বৰ্গ সমূহত আৰু মৰ্ত্যত থকা সকলো সৈন্যদলৰ অধিকাৰ আৰু আল্লাহ হৈছে শক্তিশালী, জ্ঞানী।

৯) আমি তোমাক পঠাইছোঁ এজন সাক্ষী আৰু এজন সুসংবাদ বাহক আৰু এজন সতৰ্ককাৰী স্বৰূপে,

১০) যাতে তুমি আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰত বিশ্বাস আনা আৰু যাতে পয়গম্বৰক সন্মান আৰু সহায় কৰা, আৰু যাতে তুমি পুৱা আৰু সন্ধ্যাত আল্লাহৰ গৰিমা গাব পাৰা।

১১) বাস্তৱতে, যি তোমাৰ ওচৰত আনুগত্যৰ শপত খাইছে, প্ৰকৃততে, তেওঁলোকে আল্লাহৰ

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ
لِيَزَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَ لِلَّهِ جُنُودُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ كَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٥﴾

لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ يُكْفَرُ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتُهُمْ وَ كَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٦﴾

وَ يُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالشُّرَكِيَّةَ
الْمُشْرِكَةَ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ ذِئْبَةُ
السَّوْءِ وَ غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَ لَعَنَهُمْ وَ أَعَدَّ لَهُمْ
جَهَنَّمَ وَ سَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٧﴾

وَ لِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ كَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ﴿٨﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَ مُبَشِّرًا وَ نَذِيرًا ﴿٩﴾

لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ وَ تَعَزَّزُوا وَ تَوَقَّروا وَ
تُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَ آصِيلاً ﴿١٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ
فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَسَنَكْتُهَا إِنَّمَا يَنْكُتُ عَلَى

প্ৰতিহে আনুগত্যৰ শপত লৈছে। আল্লাহৰ হাত তেওঁলোকৰ হাতৰ ওপৰত থোৱা হৈছে। গতিকে যেয়েই তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞা ভঙ্গ কৰে, নিজৰ অনিষ্ট সাধিবলৈকে ভঙ্গ কৰে; আৰু যেয়েই আল্লাহৰ লগত কৰা চুক্তি পৰিপূৰ্ণ কৰে, সেইজনাই তেওঁক, নিশ্চয়েই, এক মহান পুৰস্কাৰ দিব।

১২) মৰুভূমিৰ মাজৰ পৰা যি সকলে পশ্চাতত থাকি যোৱাৰ ফন্দি কৰিলে, তেওঁলোকে তোমাক ক'ব, 'আমাৰ পৰিয়াল আৰু বয়-বস্তুৱে আমাক ব্যস্ত ৰাখিছিল, গতিকে আমাৰ হৈ ক্ষমা খোজা'। তেওঁলোকে মুখেৰে যি কয় অন্তৰত সেইটো নাই। কোৱা, 'আল্লাহে যদি তোমালোকক কিবা অনিষ্ট সাধিব খোজে অথবা তোমালোকক কোনো ধৰণে উপকৃত কৰিব খোজে, কোনেনো তাৰ বিৰুদ্ধে তোমালোকক সহায় কৰিব পাৰে? নহয়, তোমালোকৰ কাৰ্য্য-কলাপৰ বিষয়ে আল্লাহ সম্পূৰ্ণ অবগত।'

১৩) 'নহয়, তোমালোকে ভাবিছিল যে পয়গম্বৰ জনা আৰু বিশ্বাসী সকল কেতিয়াও তেওঁলোকৰ পৰিয়াল সকললৈ ঘূৰি নাহিব, আৰু সেইটো তোমালোকৰ অন্তৰৰ প্ৰতি আকৰ্ষণীয় হোৱা যেন কৰা হৈছিল, তোমালোকে এটা অসৎ ভাব ভাবিছিল, আৰু তোমালোক এটা ধ্বংসিত জাতিত পৰিণত হৈছিল।'

১৪) আৰু সেই সকলৰ ক্ষেত্ৰত, যি আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰত বিশ্বাস নানে—আমি, নিশ্চয়েই, অবিশ্বাসী সকলৰ কাৰণে এক জ্বলন্ত শিখাৰ আয়োজন কৰিছোঁ।

১৫) আৰু স্বৰ্গ সমূহ আৰু মৰ্ত্য সমূহত থকা গোটেই ৰাজ্যৰ অধিকাৰী হৈছে আল্লাহ। সেইজনাই যাকে ইচ্ছা কৰে ক্ষমা কৰে আৰু যাকে ইচ্ছা কৰে শাস্তি দিয়ে। আৰু আল্লাহ হৈছে অতি ক্ষমাশীল, সৰ্ব্বদা কৰুণাময়।

نَفْسِهِ وَمَنْ أُوْفِيَ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١﴾

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِآلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَبْتِكُمْ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾

بَلْ كُنْتُمْ أَنْ لَنْ تَتَّقِبَ الرِّسُولَ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزَيْنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَ كُنْتُمْ ظَنُّ السَّوْءِ وَ كُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١١﴾

وَمَنْ تَمَرُّوْمِنَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١١﴾

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٥﴾

১৬) সেই সকল, যি পশ্চাতত থাকি যোৱাৰ ফন্দি কৰিছিল, ক'ব, যেতিয়া তোমালোকে যুদ্ধৰ পৰা লাভ সংগ্ৰহ কৰিবলৈ যাবা, 'আমাক তোমালোকৰ পাছে পাছে যাবলৈ দিয়া।' সিহঁতে আল্লাহৰ হুকুম সলনি হোৱাৰ ইচ্ছা কৰে। কোৱা, 'তোমালোকে পাছত আহিব নোৱাৰা। এইদৰে আল্লাহে পূৰ্বতে কৈ থৈছে।' তেতিয়া তেওঁলোকে ক'ব, 'নহয়, তোমালোকে আমাক হিংসা কৰা।' সেইটো তেনে নহয়; সিহঁতে সামান্য কথাৰ বাহিৰে একো বুজি নেপায়।

১৭) মক্কাভূমিৰ আৰবৰ ভিতৰৰ ফন্দি কৰি পশ্চাতত থাকি যোৱা সকলক কোৱা, 'তোমালোকক এটা বৰ সাহসী জাতিৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ আহ্বান কৰা হ'ব; তোমালোকে সিহঁতে আত্মসমৰ্পণ নকৰালৈকে যুদ্ধ কৰিব লাগিব। তেতিয়া হ'লে, তোমালোকে যদি কথা শুনা, আল্লাহে তোমালোকক এটা ভাল পুৰস্কাৰ দিব, কিন্তু তোমালোকে যদি পিঠি ওভতা দিয়া, পূৰ্বৰ পিঠি ওভতা দিয়া সকলৰ দৰে, আল্লাহে তোমালোকক কষ্টকৰ শাস্তি দিব।'

১৮) অন্ধৰ ওপৰত কোনো দোষাৰোপ কৰা নহ'ব, খোৰাৰ ওপৰত কৰা নহ'ব, বেমাৰীৰ ওপৰত কৰা নহ'ব, যদি তেওঁলোকে যুদ্ধ কৰিবলৈ আগ বাঢ়ি নাহে। আৰু যেয়েই আল্লাহ আৰু পয়গম্বৰৰ বাধ্য হয়, সেইজনাই তেওঁক সুন্দৰ নিবাৰা প্ৰবাহ কৰা উদ্যান সমূহত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিব; কিন্তু যেয়ে পিঠি ঘূৰাই দিয়ে, তেওঁক সেইজনাই এক কঠোৰ শাস্তি বিহিব।

১৯) নিশ্চয়েই, আল্লাহ বিশ্বাসী সকলৰ ওপৰত সুপ্ৰসন্ন হৈছিল, যেতিয়া তেওঁলোকে গছ জোপাৰ তলত তোমাৰ আনুগত্য স্বীকাৰ কৰি শপত লৈছিল, আৰু সেইজনাই তেওঁলোকৰ অন্তৰত কি আছিল জানিছিল, আৰু সেইজনাই তেওঁলোকলৈ শাস্তি নমাই পঠিয়ালে, আৰু সেইজনাই

سَيَقُولُ الْكَافِرُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى مَعَانِمِ
لِتَأْخُذُوا هَهَا ذُرُوعًا وَنَعَيْتُمْ يَرِيدُونَ أَن
يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُل لَّن تَتَّبِعُونَا كَذَبَكُمْ قَالَ
اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ نَحْسُدُؤُنَا بَلْ
كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾

قُل لِّلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتَدْعُونَ إِلَى
قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُبَدِّلُونَكُمْ
فَأَن تَطِغُوا يُؤْذِنُكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا ۗ وَإِن
تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّن قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ﴿١٧﴾

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ
وَلَا عَلَى الْمَرْيُومِ حَرْجٌ وَمَنْ يَطِيعِ اللَّهَ وَ
رَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ ۖ وَمَنْ يُؤَلَّ يَعْذِبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٨﴾

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ
الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ

তেওঁলোকক পুৰস্কৃত কৰিলে এটা সদ্যহতে হ'বলগীয়া বিজয়েৰে,

২০) আৰু বহু ৰণ-সম্পদেৰে, যিটো তেওঁলোকে ল'ব। আল্লাহ হৈছে শক্তিশালী, জ্ঞানী।

২১) আল্লাহে তোমালোকক বহুতো ৰণ-সম্পদ লাভ কৰাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে আৰু সেইজনাই এইটো তোমালোকক আগতীয়াকৈ দি থৈছে, আৰু অন্য মানুহক তোমালোকক আক্ৰমণ কৰাৰ পৰা বাধা দিছে, যাতে ই এটা বিশ্বাসী সকলৰ কাৰণে চিহ্ন হ'ব পাৰে, আৰু যাতে সেইজনাই তোমালোকক এটা শুদ্ধ পথেৰে লৈ যাব পাৰে ;

২২) আৰু সেইজনাই তোমালোকক প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে আৰু এটা বিজয়ৰ, যিটো তোমালোকে এতিয়াও সফল কৰিব পৰা নাই, কিন্তু আল্লাহে, নিশ্চয়েই, ইয়াক সাধন কৰি থৈছে। আৰু আল্লাহৰ সকলো বস্তুৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব আছে।

২৩) আৰু যিসকলে অবিশ্বাস কৰে, আৰু তেওঁলোকে যদি তোমালোকৰ ওপৰত সংগ্ৰাম কৰে, সিহঁতে, নিশ্চয়েই, সিহঁতৰ পিঠি ঘূৰাব; তেতিয়া সিহঁতে বক্ষকও নেপাব, নতুবা সহায়কাৰীও নেপাব।

২৪) এই ধৰণেই হৈছে আল্লাহৰ চিৰস্থায়ী আচৰণ আৰু তোমালোকে আল্লাহৰ আচৰণৰ কোনো পৰিবৰ্ত্তন দেখিবলৈ নেপাব।

২৫) আৰু সেইজনাই আছিল তেওঁ, যি মক্কাৰ উপত্যকাত সিহঁতক তোমালোকক আক্ৰমণ কৰাৰ পৰা বিৰত ৰাখিছিল আৰু তোমালোকক বিৰত কৰিছিল সিহঁতক আক্ৰমণ কৰাৰ পৰা, তোমালোকক সিহঁতৰ ওপৰত বিজয়ী হ'বলৈ দিয়াৰ পাছত। আৰু আল্লাহে তোমালোকে কি কৰা সকলো দেখি থাকে।

২৬) সিহঁতেই আছিল অবিশ্বাসী সকল, যি তোমালোকৰ পৰিত্ৰ মছজিদত প্ৰবেশ কৰা নিষেধ

عَلَيْهِمْ وَأَنَا بِهِمْ فَتَمَّتْ قَرِيْبًا ﴿٦٠﴾

وَمَغَانِمَ كَثِيْرَةً يَأْخُذُ وَنَهَا وَكَانَ اللهُ عَزِيْرًا

حَكِيْمًا ﴿٦١﴾

وَعَدَكُمْ اللهُ مَغَانِمَ كَثِيْرَةً تَأْخُذُ وَنَهَا فَجَعَلَ

لَكُمْ هٰذِيْهِ وَكَفَّ اَيْدِي النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُوْنَ

اٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ﴿٦٢﴾

وَ اٰخِرُ لَمْ تَقْدِرُوْا عَلَيْهَا قَدْ اَحَاطَ اللهُ بِهَا

وَكَانَ اللهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرًا ﴿٦٣﴾

وَلَوْ فَتَنَكُمْ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوَلَّوْا الْاٰدْبَارَ ثُمَّ لَا

يُجِدُوْنَ وٰلِيًّا وَلَا نَصِيْرًا ﴿٦٤﴾

سُنَّةَ اللهِ الَّتِيْ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكَ وَلَنْ تَجِدَ

لِسُنَّةِ اللهِ تَبْدِيْلًا ﴿٦٥﴾

وَ هُوَ الَّذِيْ كَفَّ اَيْدِيْهِمْ عَنْكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ

عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْۢ بَعْدِ اَنْ اَطْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ

وَكَانَ اللهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرًا ﴿٦٦﴾

هُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَاَصَدُّكُمْ عَنِ السَّبِيْلِ الْحَرَامِ

কৰিছিল আৰু আল্লাহলৈ উচৰ্গা কৰা বস্তুবোৰ উচৰ্গা স্থান ঠাে পোৱাত বাধা দিছিল। আৰু যদিহে কিছুমান বিশ্বাসী পুৰুষ আৰু কিছুমান বিশ্বাসী নাৰী সেই সময়ত মক্কাত নেথাকিলেহেঁতেন, আৰু তেওঁলোকক তোমালোকে চিনি নেপাই উচ্চন কৰাৰ আশঙ্কা নেথাকিলেহেঁতেন, আৰু যাৰ ফলত, তেওঁলোকৰ কাৰণে, তোমালোক অনিচ্ছাকৃত পাপৰ ভাগী নহ'লাহেঁতেন, সেইজনাই তোমালোকক সংগ্ৰাম কৰাৰ অনুমতি দিলেহেঁতেন, কিন্তু সেইজনাই তোমালোকক বিৰত কৰিলে, যাতে সেইজনাই নিজৰ ইচ্ছা অনুযায়ী মানৱক তেওঁৰ কৃপাৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰিব পাৰে। যদি তেওঁলোকক অবিশ্বাসী সকলৰ পৰা স্পষ্টভাৱে পৃথক কৰা হ'লহেঁতেন, আমি নিশ্চয়েই, অবিশ্বাসীসকলক এটা কঠোৰ শাস্তি দিলোহেঁতেন।

২৭) যেতিয়া সেই অবিশ্বাসী সকলে তেওঁলোকৰ অন্তৰত অহঙ্কাৰপূৰ্ণ কোপভাব পোষণ কৰিছিল—অজ্ঞতাৰ যুগৰ কোপভাব, আল্লাহে সেইজনৰ শক্তি নমাই পঠিয়ালে সেইজনৰ পয়গম্বৰ আৰু বিশ্বাসী সকললৈ, আৰু তেওঁলোকক সততাৰ মূলমন্ত্ৰ দৃঢ়ভাৱে অবলম্বন কৰিবলৈ দিলে, আৰু তেওঁলোক ইয়াৰ বেছি যোগ্য আছিল আৰু ইয়াৰ কাৰণে বেছি উপযুক্ত আছিল। আৰু আল্লাহে সকলো কথা ভালদৰে জানে।

২৮) আল্লাহে, বাস্তৱতে, তেওঁৰ পয়গম্বৰৰ কাৰণে সেই কাল্পনিক বিষয়টো সত্যত পৰিণত কৰিলে। তোমালোকে, নিশ্চয়েই, যদি আল্লাহে ইচ্ছা কৰে, নিৰাপত্তাৰে সৈতে, পৱিত্ৰ মছজিদত প্ৰৱেশ কৰিবা, তোমালোকৰ কিছুমানে মুৰৰ চুলি সম্পূৰ্ণ খুৰোৱা অৱস্থাত আৰু আন কিছুমানে চুটিকৈ কটা অৱস্থাত, তোমালোকৰ কোনো ভয়ৰ কাৰণ নেথাকিব। কিন্তু, সেইজনাই জানিছিল

وَالْهَدَىٰ مَعُوكُمْ أَنْ يَبْلُغَ حِمْلَهُ، وَلَوْلَا رِجَالُ
مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءُ مُؤْمِنَاتٍ لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ
تَطُوهُمْ فَتُصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ
لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا
لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابَ أَلِيمًا ۝

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حِمِيَّةَ
الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالزَّمَّهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَىٰ وَكَانُوا
أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا، وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ
رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ

যিটো তোমালোকে নেজানিছিল। আল্লাহে, সত্যতে, তোমালোকৰ কাৰণে নিৰ্দেশ দি থৈছে, তাৰ উপৰিও, এটা সদ্যহতে হ'বলগীয়া বিজয়।

২৯) তেৱেই হৈছে সেইজনা যি তেওঁৰ পয়গম্বৰক সুপথ প্ৰদৰ্শন আৰু সত্য ধৰ্ম্মৰ সৈতে পঠিয়াইছে, যাতে সেইজনাই এই ধৰ্ম্মক আন প্ৰত্যেকটো ধৰ্ম্মৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব দি প্ৰতিষ্ঠা কৰিব পাৰে। আৰু সাক্ষী স্বৰূপে আল্লাহেই যথেষ্ট।

৩০) মোহম্মদ হৈছে আল্লাহৰ পয়গম্বৰ। আৰু যি সকল তেওঁৰ সৈতে, আছে তেওঁলোক হৈছে অবিশ্বাসী সকলৰ আগত হাৰ নমনা আৰু নিজৰ ভিতৰত মৰমিয়াল। তোমালোকে তেওঁলোকক দেখিবলৈ পোৱা, আল্লাহৰ কৰুণা আৰু সজুষ্টি বিচাৰি, প্ৰাৰ্থনাত মূৰ দোওঁৱা আৰু সাষ্টাঙ্গে পৰি যোৱা। তেওঁলোকৰ গুণৰ চিনবোৰ দেখা যায় তেওঁলোকৰ কপালত, সাষ্টাঙ্গে পৰাৰ দাগ ৰূপে। এইটোৱেই হৈছে তেওঁলোকৰ বৰ্ণনা তৌৰিদত। আৰু ইঞ্জিলত তেওঁলোকৰ বৰ্ণনা হৈছে এটা শস্যৰ গুটিৰ দৰে যি গজালি উলিয়ায় আৰু তাৰ পাছত ইয়াক শক্তিশালী কৰে; তৰ পাছত ই শকত হৈ পৰে, আৰু নিজৰ গুৰিৰ ওপৰত দৃঢ় ভাবে থিয় দি উঠে যাতে সেইজনাই অবিশ্বাসী বিলাকক তেওঁলোকক দেখা মাত্ৰকে খঙত জ্বলি উঠা কৰিব পাৰে। আল্লাহে প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে, তেওঁলোকৰ ভিতৰৰ সেই সকলক, যি বিশ্বাস কৰে আৰু সংকামত লিপ্ত থাকে, ক্ষমাৰ আৰু এটা মহান পুৰস্কাৰৰ।

تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٩﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكُفًىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٣٠﴾

مُعْتَدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءَ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّامًا سِجَّدًا يُبْتَغُونَ فَضْلًا

مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سَيَبَاهُهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ ۗ وَمَثَلُكُمْ فِي الْإِنْجِيلِ ۗ تَشْكُرُونَ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْطَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَظَلَّ

فَأَسْتَوَىٰ عَلَى سَوْقِهِ يُعْجِبُ الزَّرَّاعَ لِيُغَيِّظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الْحُجُرَاتِ مَدَنِيَّةٌ

চূৰা ৪৯

AL-HUJURAT

আল-হুজৰাত (মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।

২) হে' বিশ্বাসী সকল! আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰৰ আগত উগ্ৰ নহবাইক, কিন্তু আল্লাহলৈ ভয় কৰিবাইক। প্ৰকৃততে, আল্লাহে সকলো শুনে, সকলো দেখে।

৩) হে' বিশ্বাসী সকল! তোমালোকৰ কণ্ঠস্বৰ পয়গম্বৰৰ জনৰ কণ্ঠস্বৰতকৈ উৰ্দ্ধতম নকৰিবা, অথবা তোমালোকৰ নিজৰ ভিতৰত উচ্চ স্বৰে কথা পতাৰ দৰে তেওঁৰ লগত কথা পাঠোঁতে উচ্চস্বৰে নেপাতিবা, যাতে তোমালোকৰ সুকস্মৰৰ সুফল নিজে গম নোপোৱাত নষ্ট নহয়।

৪) প্ৰকৃততে, যি সকলে আল্লাহৰ পয়গম্বৰৰ আগত নিজৰ কণ্ঠস্বৰ মৃদু কৰে—তেওঁলোকেই হৈছে সেই সকল, যাৰ অন্তঃকৰণ আল্লাহে সততাৰ কাৰণে পৱিত্ৰ কৰিছে।

সেই সকলৰ কাৰণে আছে ক্ষমা আৰু এটা মহান পুৰস্কাৰ।

৫) যি সকলে তোমাৰ নিজস্ব বাসস্থানৰ বাহিৰৰ পৰা চিঞৰি সম্বোধন কৰে—তেওঁলোকৰ বেছি ভাগৰেই কাণ্ডজ্ঞান নাই।

৬) আৰু যদি তেওঁলোকে তুমি ঘৰৰ পৰা ওলাই তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ অহালৈকে ধৈৰ্য্যৰ অপেক্ষা কৰিলেহেঁতেন, এইটো তেওঁলোকৰ কাৰণে বেছি উত্তম হ'লহেঁতেন। কিন্তু আল্লাহ অতিশয় ক্ষমাশীল, দয়ালু।

৭) 'হে' বিশ্বাসী সকল, যদি এদল অসৎ প্ৰকৃতিৰ মানুহে তোমালোকলৈ কোনো সংবাদ আনে, ইয়াৰ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ①

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ②

إِنَّ الَّذِينَ يَعْضُونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ③

إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَّرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ④

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑤

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ

সম্পূৰ্ণ ভাৱে তদন্ত কৰিবাহঁক, জানোচা তোমালোকে নজনাত এটা জাতিৰ অপকাৰ কৰি পেলোৱা, আৰু পাছত নিজৰ ভুলকামৰ কাৰণে পস্তোৱা।

৮) আৰু জানি থোৱা, যে, তোমালোকৰ মাজতে আছে আল্লাহৰ পয়গম্বৰ; তেওঁ যদি বহু বিষয়ত তোমালোকৰ ইচ্ছাৰ অনুসৰণ কৰে, তোমালোকে, অৱশ্যেই, বিপদত পৰিবা; কিন্তু আল্লাহে ধৰ্ম্মটো তোমালোকৰ প্ৰতি প্ৰিয় কৰি তুলিছে আৰু ইয়াক তোমালোকৰ অন্তৰৰ প্ৰতি দেখিবলৈ ধুনীয়া কৰি তুলিছে, আৰু সেইজনাই অবিশ্বাস, অসততা আৰু অবাধ্যতা তোমালোকৰ কাৰণে ঘণনীয় কৰিছে। এনেকুৱাই, বাস্তৱতে হয় সেই সকল যি শুদ্ধ পথ অনুসৰণ কৰে,

৯) আল্লাহৰ প্ৰসন্নতা আৰু অনুগ্রহক্ৰমে। আৰু আল্লাহ সৰ্বজ্ঞ, জ্ঞানী।

১০) আৰু দুইদল বিশ্বাসীয়ে যদি নিজৰ ভিতৰত যুদ্ধ কৰে, তেওঁলোকৰ মাজত শান্তি স্থাপন কৰা, যদি তাৰ পাছত এটা দলে আনটোৰ বিৰুদ্ধে সীমা লঙ্ঘন কৰে, সেই লঙ্ঘনকাৰী দলটোৰ বিৰুদ্ধে, সিহঁত আল্লাহৰ হুকুম মান্য নকৰালোকে, সংগ্ৰাম কৰাহঁক। তেতিয়া যদি ই আল্লাহৰ হুকুমলৈ ঘূৰি আহে, তেওঁলোকৰ ভিতৰত সমতাৰে সৈতে শান্তি স্থাপন কৰা, আৰু সকলো কাম ন্যায়েৰে কৰাহঁক। সত্যতে, আল্লাহে ন্যায় পৰায়ণ জনক ভাল পায়।

১১) নিশ্চয়েই, সকলো বিশ্বাসী ইজন সিজনৰ ভ্ৰাতৃ। গতিকে নিজৰ ভ্ৰাতৃবৰ্গৰ মাজত শান্তি প্ৰতিষ্ঠা কৰাহঁক, আৰু আল্লাহক ভয় কৰা যাতে তোমালোকৰ প্ৰতি কৰুণা দেখুওৱা যাব পাৰে।

১২) হে' বিশ্বাসী সকল! এটা জাতিয়ে আন এটা জাতিক উপহাস কৰিব নোপায়, জানোচা তেওঁলোক উপহাস কৰোঁতা জাতিতকৈ বেছি উত্তম, অথবা এক সমষ্টি তিৰোতাক আন এটা

فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصِحُّوا
عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ⑩

وَاعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي
كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ
الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَوَّهَ الْيَكْمُ الْكُفْرَ
وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرُّشْدُونَ ⑪

فَصَلِّ مِنَ اللَّهِ وَرِعْمَةً ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ⑨
وَأَن كَلَّافَتَيْنِ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ أَقْتَلُوا فَأَصْلَحُوا
بَيْنَهُمَا ۖ فَإِن بَغَت إِحْدَاهُمَا عَلَى الْآخَرَىٰ فَقَاتَلَا
الَّتِي تَبَغَىٰ حَتَّىٰ تَبَىٰ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ ۚ فَإِن فَاءَتْ
فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسَطُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ⑩

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوِيكُمْ
وَ اتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ⑪

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُونَ مِنْ قَوْمٍ عَنْ
أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءً مِنْ نِّسَاءٍ عَنْ

তিৰোতাৰ দলক উপহাস কৰিবলৈ নিদিবা, জানোচা উপহাসিত দলটো ইটো দলতকৈ বেছি উত্তম। আৰু তোমালোকৰ সম্প্ৰদায়ৰ অপবাদ নকৰিবা, বা ইজনে সিজনক উপলুঙা কৰি নেমতিবা। এবাৰ বিশ্বাস আনাৰ পাছত অশুভ নামেৰে সম্বোধিত হ'বলগীয়া হোৱাটো বৰ বেয়া কথা; আৰু যি অনুতাপ নকৰে, এওঁলোকেই হয় দোষী সকল।

১৩) হে' বিশ্বাসী সকল! সন্দেহ কৰা অভ্যাসটোৰ পৰা দূৰত থাকা; কিয়নো সন্দেহ কৰাটো কিছুমান ক্ষেত্ৰত এটা পাপ। আৰু ইজনে সিজনৰ ওপৰত চোৰাংচোৱাৰ কাম নকৰিবা, নতুবা পিঠিৰ পাছত বদনামো নকৰিবা। তোমালোকৰ কোনোবাই নিজৰ মৃত ভ্ৰাতৃৰ মণ্ডহ খাবলৈ ইচ্ছা কৰানে? নিশ্চয়েই, তোমালোকে এনে কথা ঘৃণা কৰিবা। আৰু আল্লাহলৈ ভয় কৰাইক, নিশ্চয়েই আল্লাহ সহানুভূতি আৰু দয়াৰে বাৰম্বাৰ ঘূৰি আহে।

১৪) 'হে মানৱজাতি, আমি তোমালোকক এক পুৰুষ আৰু এক নাৰীৰ পৰা সৃষ্টি কৰিছোঁ; আৰু আমি তোমালোকক জাতি আৰু উপজাতিত বিভক্ত কৰিছোঁ, যাতে ইজাতিয়ে সিজাতিক চিনি পাব পাৰা। বাস্তৱতে, তোমালোকৰ ভিতৰত সৰ্বোচ্চ সম্মানীয়, আল্লাহৰ দৃষ্টিত সেই জনেই যি তোমালোকৰ ভিতৰত আটাইতকৈ উত্তম সত-পথৰলক্ষী। নিশ্চয়েই, আল্লাহ সৰ্বজ্ঞ আৰু সৰ্বচেতনা সম্পন্ন।

১৫) মৰুভূমিৰ আৰব সকলে কয়, "আমি বিশ্বাস কৰোঁ। কোৱাঁ, 'তোমালোকে এতিয়াও সত্যতে বিশ্বাস অনা নাই, বৰং তোমালোকে কোৱা উচিত, 'আমি বশ মানিছোঁ, কাৰণ আচল ধৰ্ম তোমালোকৰ অন্তৰত এতিয়াও প্ৰৱেশ কৰা নাই।" কিন্তু তোমালোকে যদি আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰৰ প্ৰতি বাধ্য হোৱা, সেইজনাই

أَنْ يَكُنْ خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَرُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الإِسْمُ الفُسُوقِ بَعْدَ الإِيْمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣﴾

يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾

يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاهُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٥﴾

قَالَتِ الأَعْرَابُ أَمْتَأَ قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الإِيْمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِفْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ

তোমালোকৰ সুকৰ্মৰ সুফলৰ পৰা কিঞ্চিত মানো
বিয়োগ নকৰে। নিশ্চয়েই, আল্লাহ অতি ক্ষমাশীল,
দয়ালু।

১৬) বিশ্বাসী হৈছে মাত্ৰ সেই সকলেই যি
সঁচাকৈয়ে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰত বিশ্বাস
কৰে, আৰু তাৰ পাছত কোনো সন্দেহ পোষণ
নকৰে আৰু তেওঁলোকৰ দেহা আৰু পাৰ্থিৱ
সম্পত্তিৰ সৈতে আল্লাহৰ পথত পৰিশ্ৰম কৰে।
এওঁলোকেই হৈছে সত্যবাদী।

১৭) কোৱাঁ, 'তোমালোকে আল্লাহক
তোমালোকৰ ধৰ্মৰ বিষয়ে জনাবলৈ ইচ্ছা কৰা
নেকি, যি ক্ষেত্ৰত আল্লাহে স্বৰ্গ সমূহত থকা আৰু
মৰ্ত্যত থকা সকলো বস্তুৰ বিষয়ে অবগত, আৰু যি
স্থলত আল্লাহে সকলো কথা ভালদৰে জানে ?

১৮) তেওঁলোকে ইছলাম ধৰ্ম গ্ৰহণ কৰি
তোমাক এটা অনুগ্ৰহ কৰিছে বুলি ভবাৰ লক্ষণ
দেখুৱায়। কোৱাঁ, 'ইছলাম গ্ৰহণ কৰি তোমালোকে
মোক এটা অনুগ্ৰহ কৰিছা বুলি নেভাবিবা।
পক্ষান্তৰে, আল্লাহে তোমালোকৰ ওপৰত এটা
অনুগ্ৰহ দান কৰিছে, তোমালোকক সেইজনাই
সত্য ধৰ্মলৈ বাট দেখুৱাই, যদিহে তোমালোক
সত্যবাদী।'

১৯) 'বাস্তৱতে, আল্লাহে গোটেই স্বৰ্গ সমূহৰ
আৰু মৰ্ত্যৰ গোপনীয় কথা সকলো জানে। আৰু
আল্লাহে তোমালোকৰ সকলো কাৰ্য্য-কলাপ দেখি
থাকে।'

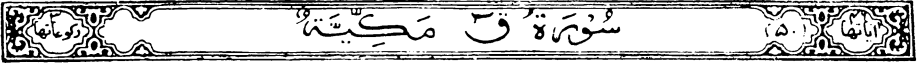
شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ⑩

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ
لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ⑪

قُلْ أَنْتَلِّمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ⑫

يَسْتَوُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَسْأَلُونَ عِلْمَكُمْ
بَلِ اللَّهُ يُسِّنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَى كُمْ لِلْإِيمَانِ إِنَّ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑬

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ
بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ⑭

চুৰা ৫০

QAF

কাআফ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) সুপ্ৰসন্ন, পৰম কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) আমি গৌৰৱপূৰ্ণ কোৰ্-আনখন আগ বঢ়াওঁ মৃত্যুৰ অন্তত পুনৰুত্থানৰ অনিবাৰ্যতাৰ প্ৰমাণ স্বৰূপে।

قَسَّوَالْقُرْآنَ الْمَجِيدِ ②

৩) তেওঁলোকে বিস্ময় মানে যে তেওঁলোকৰ নিজৰ মাজৰ পৰাই এজন সতৰ্ককাৰীৰ আবিৰ্ভাৱ হৈছে। আৰু অবিশ্বাসী সকলে ক'ব, 'ই এটা আশ্চৰ্য্য হোৱা কথা।

بَلْ يَجِبُونَ أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكٰفِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ③

৪) 'কি! আমি যেতিয়া মৰি ধূলিত পৰিণত হ'ম, আমাক পুনৰ উঠাই অনা হ'ব নে? সেইটো পুনৰাগমন একেবাৰে অসম্ভৱ।'

ءِإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ④

৫) আমি জানো পৃথিৱীখনে তেওঁলোকক কিমান পৰিমাণে টুটায় বা বৃদ্ধি কৰে, আৰু আমাৰ লগত আছে এখন গ্ৰন্থ যি সকলো কথা ৰক্ষা কৰে।

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ ⑤

৬) নহয়, তেওঁলোকে সত্যটো তেওঁলোকলৈ অহাৰ পাছত অগ্ৰাহ্য কৰিছিল, সেই কাৰণে তেওঁলোক এটা বিবুদ্ধি অৱস্থাত আছে।

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَّرِيحٍ ⑥

৭) তেওঁলোকে ওপৰত থকা আকাশ খনলৈ নেচাই নেকি, আমি ইয়াক কি ধৰণে সাজিছোঁ আৰু অলঙ্কৃত কৰিছোঁ, আৰু যে ইয়াত কোনো খুঁত নাই?

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ⑦

৮) আৰু পৃথিৱীখন—আমি ইয়াক বিস্তাৰিত কৰিছোঁ, আৰু ইয়াৰ ওপৰত সুদৃঢ় পৰ্বত শাৰী স্থাপন কৰিছোঁ; আৰু আমি ইয়াত প্ৰত্যেক প্ৰকাৰৰ ধূনীয়া জীৱ-জন্তু ও উদ্ভিদক গজিবলৈ দিছোঁ,

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقِيَامَةَ فِيهَا رَبَابِي وَأَبْنَيْنَاهَا مِنْ كُلِّ ذَوْجٍ يَهْبِجُ ⑧

৯) আমালৈ মুখ কৰা প্ৰত্যেক ভূত্যৰ প্ৰতি এটা জ্ঞান লাভ আৰু স্মাৰকৰ উপায় স্বৰূপে।

১০) আৰু আমি মেঘমণ্ডলৰ পৰা নমাই পঠিয়াওঁ আশীৰ্ব্বাদেৰে পৰিপূৰ্ণ পানী, আৰু আমি তাৰে সৈতে উৎপাদন কৰোঁ নানা উদ্যান আৰু বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ শস্য,

১১) আৰু ওখ তালগছ ইখনৰ ওপৰত সিখন জাপ খাই থকা পাতেৰে,

১২) আমাৰ ভূত্য সকলৰ কাৰণে এক সংস্থান স্বৰূপে; আৰু ইয়াৰে সৈতে আমি এক মৃত ভূমি মণ্ডলক সজীৱ কৰি তোলোঁ। তথাপিও ঘটিব মৃত্যুৰ অন্তত পুনৰুত্থান।

১৩) তেওঁলোকৰ পূৰ্বে নূহৰ সম্প্ৰদায়ে সতাটো অগ্ৰাহ্য কৰিছিল আৰু একেদৰেই অগ্ৰাহ্য কৰিছিল কুৰাঁটোৰ জাতিটোৱে আৰু থামুদৰ সম্প্ৰদায়ে,

১৪) আৰু আদৰৰ সম্প্ৰদায়ে, আৰু ফেৰাউনে আৰু লুটৰ ভাতৃবৰ্গই,

১৫) আৰু অৰণ্যৰ বাসিন্দা সকলে, আৰু তাৰুৰ জাতিটোৱে। তেওঁলোকৰ সকলোৱে পয়গম্বৰ সকলক প্ৰত্যাখ্যান কৰিছিল যাৰ ফলত মোৰ পূৰ্বেৰ জনাই থোৱা শাস্তি তাইাতৰ ওপৰত পৰিল।

১৬) তেতিয়া হ'লে আমি প্ৰথম সৃষ্টিৰ দ্বাৰা ক্লাস্ত হৈছিলোনে? নহয়, কিন্তু তেওঁলোক নতুন সৃষ্টি খনৰ বিষয়ে বিবুদ্ধিত আছে।

১৭) আৰু নিশ্চয়তেই, আমি মানৱক সৃষ্টি কৰিছোঁ আৰু তেওঁৰ মনে নো তেওঁলৈ ফুচফুচাই কি কয় আমি গম পাই থাকোঁ। আৰু আমি তেওঁৰ ডিঙিৰ সিৰডালতকৈও বেছি ওচৰত থাকোঁ।

১৮) যেতিয়া লিপিবদ্ধকাৰী দুজন ফেৰিস্তাই, তেওঁৰ সোঁ আৰু বাওঁফালে বহি, সকলো কথা লিখে;

تَبَصَّرَةٌ وَذُكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ مُّسِينٍ ①

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَبَّبًا
وَحَبَّ الْحَبِيبِ ①

وَالنَّخْلَ بَسَقَتِ لَهَا طَلْعٌ تَضِيدٌ ①

تِرَازًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيِّتًا كَذَلِكَ
الْخُرُوجُ ①

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ①

وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ①

وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرَّسُلَ
فَعَقَّ وَعَبَّ ①

أَفَعَيَّبْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ
خَلْقٍ جَدِيدٍ ①

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَكَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ
فَمَا تَسْوَسُ بِهِ
نَفْسُهُ ① وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ①

إِذْ يَتَلَقَّى السُّلَاقِينَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ
فَعَيَّدُ ①

১৯) তেওঁ এনে এটা শব্দ উচ্চাৰণ নকৰে যিটো লিখিবলৈ তেওঁৰ কাষত এজন অভিভাবক স্বৰূপে ফেৰিস্তা সাজু হৈ নেথাকে,

مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَيْنِدٌ ﴿١٩﴾

২০) আৰু মৃত্যুৰ অজ্ঞান অৱস্থা, নিশ্চয়েই, আহে।' এইটোৰ পৰাই তোমালোকে আঁতৰি পলাবলৈ চেষ্টা কৰিছিল।'

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿٢٠﴾

২১) আৰু শিঙা বজোৱা হ'ব। সেইটোৱেই হ'ব আমি অঙ্গীকাৰ কৰা দিনটো।

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعْدِ ﴿٢١﴾

২২) আৰু প্ৰত্যেকটো আত্মা ওলাই আহিব আৰু ইয়াৰ সৈতে থাকিব এজন ফেৰিস্তা ইয়াক খেদি নিবলৈ আৰু এজন ফেৰিস্তা থাকিব সাক্ষী দিবলৈ।

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢٢﴾

২৩) তেতিয়া আমি ক'ম, 'তুমি ইয়াৰ বিষয়ে অমনোযোগী আছিল। ; এতিয়া আমি তোমাৰ পৰ্দা গুচাই দিছোঁ, আৰু তোমাৰ দৃষ্টিশক্তি প্ৰথৰ হৈ পৰিছে।'

لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿٢٣﴾

২৪) আৰু তেওঁৰ সঙ্গীয়ে ক'ব, 'এইটোৱেই হ'ল মই এওঁৰ কাৰ্য্য-কলাপৰ সাজু কৰা তালিকা।'

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَيْنِي ﴿٢٤﴾

২৫) আমি তেওঁৰ দুয়োজন সঙ্গীকে ক'ম 'তোমালোক দুয়ো দোজখলৈ নিক্ষেপ কৰা প্ৰত্যেক অবিশ্বাসী সত্যৰ শত্ৰুক,

أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَيْنِي ﴿٢٥﴾

২৬) 'মঙ্গলৰ প্ৰতিবন্ধক হওঁতাক, আইন লঙ্ঘনকাৰীক, সন্দেহকাৰীক ;

مَتَاعِ الْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ﴿٢٦﴾

২৭) 'যি আল্লাহৰ বাহিৰে আৰু এজনক প্ৰভু পাতে, গতিকে, তোমালোক দুয়ো, সেইজনক কঠোৰ শাস্তিলৈ নিক্ষেপ কৰা।'

الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيهِ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٧﴾

২৮) আল্লাহৰ সমতুল্য কৰি পতা প্ৰভুজনে ক'ব, 'হে' মোৰ প্ৰভু, মই কিন্তু তেওঁক বিদ্ৰোহ কৰিবলৈ শিকোৱা নাছিলোঁ ; কিন্তু তেওঁ নিজেই পথভ্ৰষ্ট হৈ বহুদূৰ পাইছিলগৈ।'

قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطَعَيْتُهُ وَ لَكِن كَان فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٢٨﴾

২৯) আল্লাহে ক'ব, 'মোৰ সম্মুখত কাজিয়া নকৰিবা ; মই পূৰ্বেই তোমালোকক সতৰ্কবাণী

قَالَ لَا تَخْصِمُوا لَدَىٰ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ

দিছিলোঁ।

৩০) 'মই বিহা দণ্ড সলাব নোৱাৰি, আৰু মই মোৰ ভৃত্য সকলৰ প্ৰতি লেশ মাত্ৰ অন্যায়া নহওঁ।'

৩১) সেই দিনাখন আমি দোজখক কম, 'তুমি পূৰ্ণ হ'লা নে?' আৰু ই উত্তৰ দিব, 'আৰু কোনো আহিব লগা আছে নেকি?'

৩২) আৰু স্বৰ্গৰ সৎপথৱলস্বী সকলক ওচৰলৈ অনা হ'ব, আগৰ দৰে দূৰৰ ঠাই নহয়।

৩৩) আৰু এইবুলি কোৱা হ'ব, 'এইটোৱেই হ'ল সেই বস্তুটো যাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া হৈছিল তোমালোকক—প্ৰত্যেককে, যি সঘনে আল্লাহৰ ফালে মুখ কৰিছিল আৰু নিজৰ কাৰ্যা-কলাপৰ বিষয়ে সচেতন আছিল,

৩৪) 'যি সুপ্ৰসন্ন আল্লাহক গোপনে ভয় কৰিছিল আৰু সেইজনৰ সন্মুখলৈ অনুতপ্ত অন্তৰেৰে আহিছিল।

৩৫) 'তোমালোকে ইয়াত শাস্তিৰে সৈতে প্ৰৱেশ কৰাঁ। এইটোৱেই হ'ল চিৰকালীয়া দিন।'

৩৬) তেওঁলোকে তাত যিহকে বাঞ্ছা কৰে পাব, আৰু আমাৰ সৈতে আছে তাতোকৈও আৰু বেছি।

৩৭) আৰু এওঁলোকৰ আগতে, এওঁলোক-তকৈও বেছি শক্তিশালী, কত পুৰুষকেই যে আমি ধ্বংস নকৰিলোঁ! কিন্তু যেতিয়া শাস্তিটো আহিল, সিহঁত নিজৰ দেশত ইফাল সিফাল কৰি ব্যস্ত হৈ পৰিছিল, ইয়াৰ পৰা সৰাৰ উপায় আয়োজন কৰি: কিন্তু সিহঁতৰ কাৰণে কোনো আশ্ৰয় স্থান ওলাল নে?

৩৮) তাতেই, বাস্তৱতে, নিহিত আছে এটা স্মাৰক সেইজনৰ কাৰণে যাৰ এখন জ্ঞান সম্পন্ন অন্তৰ আছে, অথবা, যি কৰ্ণপাত কৰে আৰু মনোযোগ দিয়ে।

يَا لَوْعِيدٍ ﴿٣٠﴾

مَا يَبْدُلُ الْقَوْلَ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَالِمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٣١﴾

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ

مِن مَّزِينٍ ﴿٣٢﴾

وَأزَلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ﴿٣٣﴾

هَذَا مَا توعَدُونَ لِكُلِّ أَقَابٍ حَفِيفٌ ﴿٣٤﴾

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ ﴿٣٥﴾

إِذْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٦﴾

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٧﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ

بَطْشًا فَتَقَبُّوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ حَاسِبٍ ﴿٣٨﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى

السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٩﴾

৩৯) আৰু বাস্তৱতে, আমি স্বৰ্গসমূহ আৰু মৰ্ত্যখন আৰু সিহঁতৰ মাজত থকা সকলো বস্তু ছয় সময় খণ্ডত সৃষ্টিছিলো আৰু কোনো ক্লাস্তিয়ে আমাক স্পৰ্শ কৰা নাছিল।

৪০) গতিকে সিহঁতৰ বস্তব্য ধৈৰ্য্যেৰে সহ্য কৰা, আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰ প্ৰশংসাবোৰৰ গুণ-কীৰ্ত্তন কৰা, সূৰ্য্যৰ উত্থানৰ পূৰ্বে আৰু ইয়াৰ অন্ত হোৱাৰ পূৰ্বে;

৪১) আৰু নিশাৰ কোনো কোনো ভাগতো তুমি সেইজনৰ গৰিমা গাবাহঁক আৰু নিৰ্দ্ধাৰিত সাষ্টাঙ্গে পৰি থকা সাধনাৰ পাছতো।

৪২) শুনাইক! সেইদিনাখন যেতিয়া আহ্বান-কাৰী জনে এক ওচৰৰ ঠাইৰ পৰা আহ্বান কৰিব,

৪৩) সেই দিনাখন যেতিয়া তেওঁলোকে সেই অনিবাৰ্য্য বিস্ফোৰণ শুনিবলৈ পাব, সেইটোৱেই হ'ব কবৰৰ পৰা ওলাই আহিবলগীয়া দিনটো।

৪৪) বাস্তৱতে, আমি য়েইহে জীৱন দান কৰোঁ আৰু মৃত্যু ঘটোঁ, আৰু আমালৈকে হয় শেষ প্ৰত্যাবৰ্ত্তন।

৪৫) সেই দিনাখন যেতিয়া পৃথিবীখন ফালি পৰিব আৰু তেওঁলোকৰ অপকৰ্মৰ ফল স্বৰূপে তেওঁলোক দ্ৰুত গতিৰে ওলাই আহিব—সেইটো হ'ব আমাৰ কাৰণে এটা সহজ মৃতৰ পুনৰুত্থান।

৪৬) তেওঁলোকে কি কয় আমি ভাল দৰে জানো; আৰু তুমি তেওঁলোকক কোনো উপায়েৰে বাধ্য নকৰিবা, গতিকে, এই কোৰ্-আনৰ মাধ্যমেৰে, যি মোৰ সতৰ্কবাণীলৈ ভয় কৰে, সেইজনক উপদেশ দিয়াইক।

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ۖ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٩﴾

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٤٠﴾

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ ﴿٤١﴾

وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِي الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٤٢﴾

يَوْمَ يَسْعَوْنَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٣﴾

إِنَّا لَنَحْنُ مُخِيٌّ وَنُفَيْتٌ وَاللَّيْلَا النَّصِيرُ ﴿٤٤﴾

يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ۗ ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٥﴾

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ ۖ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ ۖ

فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَن يَخَافُ ۚ وَعِيدٌ ﴿٤٦﴾

سُورَةُ الذَّرِيَّتِ مَكِّيَّةٌ

ছূৰা ৫১

AL-DHARIYAT

আল-ধাৰিয়ত (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সু-প্ৰসন্ন, পৰম কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) সেই সকলৰ দ্বাৰা যি প্ৰকৃত সিঁচনৰে সিঁচে,
- ৩) তাৰ পাছত বৈ লৈ যায়,
- ৪) তাৰ পাছত মূদু গতিৰে ধাৰিত হয়,
- ৫) আৰু তাৰ পাছত আমাৰ নিৰ্দেশত বিতৰণ কৰে,
- ৬) নিশ্চয়েই, তোমালোকক অঙ্গীকাৰ কৰা বস্তুটো সত্য,
- ৭) আৰু বিচাৰ, নিশ্চয়েই, সংঘটিত হ'ব।
- ৮) আৰু নানা গতিপথেৰে ভৰপূৰ আকাশ খনৰ দ্বাৰা,
- ৯) সত্যতে, তোমালোকৰ বক্তব্যত ভ্ৰান্তি আছে।
- ১০) সেইজনকেই মাথোন সত্যটোৰ পৰা আঁতৰাই পঠোৱা হয় যাক আঁতৰাই পঠোৱাৰ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে।
- ১১) অভিশপ্ত হওক মিথ্যাবাদী সকল,
- ১২) যি গভীৰ অজ্ঞতাৰ গৰ্ভত থাকি সত্যৰ প্ৰতি অমনোযোগী হয়।
- ১৩) তেওঁলোকে সুধিব, 'বিচাৰৰ দিনটো কেতিয়া হ'ব?'
- ১৪) কোৱাঁ, 'ই হ'ব সেইদিনা যেতিয়া তেওঁলোকক অগ্নিকুণ্ডটোৰ শাস্তিৰে শাস্তি দিয়া হ'ব।'

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- وَ الذَّرِيَّتِ ذَرَوًا ②
- فَأَلْحَلَّتِ وَقْرًا ③
- فَأَلْحَرِيَّتِ يُسْرًا ④
- فَأَلْمَقَسَبَتِ أَمْرًا ⑤
- إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ⑥
- وَ إِنِّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ⑦
- وَ السَّمَاءِ ذَاتِ الْجُبُكِ ⑧
- إِن كُمْ لَبِفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ⑨
- يُؤْوَدُكَ عَنْهُ مَنْ أُوفاك ⑩
- قَتَلَ الْخَرَصُونَ ⑪
- الَّذِينَ هُمْ فِي عَمْرَةٍ سَاهُونَ ⑫
- يَسْتُونَ أَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ ⑬
- يَوْمَهُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ⑭

১৫) আৰু তোমালোকক এই বুলি কোৱা হ'ব, 'তোমালোকে তোমালোকৰ শাস্তিৰ সোৱাদ লোৱাইক। এইটোৱেই তোমালোকে সোনকালে আহি পোৱাটো বাঞ্ছা কৰিছিল।'

ذُقُوا فَمَنْتَكُمُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٥﴾

১৬) নিশ্চয়েই, সৎপথগামীসকল থাকিব বিভিন্ন উদ্যান আৰু নিব্বাৰ মাজত,

إِنَّ السُّقْيَيْنِ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٦﴾

১৭) তেওঁলোকৰ প্ৰভুৱে তেওঁলোকক দিয়া দান গ্ৰহণ কৰি; কিয়নো তেওঁলোক তাৰ পূৰ্বেৰে সৎকামত লিপ্ত আছিল;

أُخِذِينَ مِمَّا أَنَّهُمْ رَبُّهُمْ أُنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ ﴿١٧﴾

১৮) তেওঁলোকে নিশাৰ এটা কম অংশতেহে মাথোন শুইছিল;

كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٨﴾

১৯) আৰু উষাত তেওঁলোকে প্ৰভুৰ ক্ষমা বিচাৰি প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল;

وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٩﴾

২০) আৰু তেওঁলোকৰ ধন-সম্পত্তিত আছিল এটা অংশ সহায় ভিক্ষাকাৰী আৰু অভাৱগ্ৰস্ত সকলৰ কাৰণে।

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٠﴾

২১) আৰু পৃথিৱী খনত আছে চিহ্ন সমূহ সেই সকলৰ কাৰণে যাৰ বিশ্বাসৰ নিশ্চয়তা আছে,

وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ﴿٢١﴾

২২) আৰু আছে, তোমালোকৰ নিজৰ গাতে তেতিয়া হ'লে তোমালোকে নেদেখা নে?

وَفِي أَنفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢٢﴾

২৩) আৰু আকাশত আছে তোমালোকৰ সংস্থান আৰু আছে সেইটো যাৰ অঙ্গীকাৰ তোমালোকক দিয়া হৈছে।

وَفِي السَّمَاءِ رُزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٣﴾

২৪) আৰু আকাশখন আৰু মৰ্ত্যৰ প্ৰভুজনাৰ নামত এয়েই হ'ল প্ৰকৃত সত্য, ঠিক এনেদৰেই যে তোমাৰ বাক-শক্তিটো সত্য।

فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ﴿٢٤﴾

২৫) ইব্ৰাহিমৰ সম্মানিত অতিথিৰ গল্পটো তোমাৰ কাণত পৰিব নে?

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ صَيْفِ بْنِ بُرْهَيْمٍ الْمَكْرُمِيِّ ﴿٢٥﴾

২৬) যেতিয়া তেওঁলোক তেওঁলৈ আহিছিল আৰু কৈছিল, 'শাস্তি!' তেওঁ উত্তৰত ক'লে, 'তোমালোকৰ ওপৰত শাস্তি বৰষক।' তেওঁ ভাবিছিল যে তেওঁলোক কোনো অপৰিচিত ব্যক্তি

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٍ مُّنْكَرُونَ ﴿٢٦﴾

আছিল বুলি।

২৭) আৰু তেওঁ নিৰবে ঘৰলৈ গ'ল, আৰু এটা বান্ধি থোৱা গৰু পোৱালি উলিয়াই আনিলে,

২৮) আৰু তেওঁ ইয়াক তেওঁলোকৰ আগত থৈ ক'লে, 'আপোনালোকে নেখায় নে?'

২৯) আৰু তেওঁ সংশয়বোধ কৰিব ধৰিলে তেওঁলোকৰ বিষয়ে। তেওঁলোকে ক'লে, "ভয় নকৰিবাহঁক। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক এজন জ্ঞানসম্পন্ন সুপুত্ৰৰ জন্মৰ সুসংবাদ দিলে।

৩০) তেতিয়া তেওঁৰ পত্নী অতিশয় অপ্রস্তুত হৈ ওলাই আহিল আৰু মুখখন বিদৰাই ক'লে, 'মই হ'লোঁ এগৰাকী বয়সস্থ অসাকৰা তিৰোতা!'

৩১) তেওঁলোকে ক'লে, 'তথাপিও তোমাৰ প্ৰভুৱে সেইদৰে কৈছে। নিশ্চয়েই, সেইজনা হৈছে জ্ঞানী, সৰ্ব্বজ্ঞ।'

৩২) ইব্ৰাহিমে ক'লে, 'হে', শ্ৰেণিত কেইজন, তোমালোকৰ অহাৰ উদ্দেশ্য কি?'

৩৩) তেওঁলোকে ক'লে, 'আমাক এটা পাপী জাতিলৈ শ্ৰেণ কৰা হৈছে।

৩৪) 'যাতে আমি তেওঁলোকৰ ওপৰত আলতীয়া মাটিৰ চপৰা বৰষাব পাৰোঁ,

৩৫) তোমাৰ প্ৰভুৰ দবাৰা চিহ্নিত অত্যাচাৰৰ দোষত দোষী সকলৰ উদ্দেশ্যে।

৩৬) আৰু আমি তাৰ পৰা বিশ্বাসী সকলৰ যি কেইজন তাত আছিল উলিয়াই আনিলোঁ।

৩৭) আৰু আমি তাত মাত্ৰ এঘৰহে মানুহ পালোঁ যি আমাৰ প্ৰতি বাধ্য আছিল।

৩৮) আৰু আমি তাত এটা চিহ্ন থৈ আহিলোঁ আমাৰ কষ্টকৰ শাস্তিলৈ ভয় কৰা সকলৰ কাৰণে।

৩৯) আৰু আমি যেতিয়া মুচাক স্পষ্ট কৰ্ত্ত্ব দি ফেৰাউনলৈ পঠিয়াইছিলোঁ তেওঁৰ গল্পটোত আমাৰ এটা চিহ্ন নিহিত আছিল।

فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَبِينٍ ﴿٢٧﴾

فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٨﴾

فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَنْخَفُ وَبَشِّرْهُ
بِعِذَا مِ عَلَيْهِمْ ﴿٢٩﴾

فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَخٍ فَصَكَتَ وَجْهَهَا وَ
قَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿٣٠﴾

قَالُوا كَذَّبِكِ قَالَ رَبِّكِ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ
الْعَلِيمُ ﴿٣١﴾

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٢﴾

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٣٣﴾

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ جَارَءًا مِنْ طِينٍ ﴿٣٤﴾

مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٥﴾

فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٦﴾

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٧﴾

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٨﴾
وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطٰنٍ
مُّبِينٍ ﴿٣٩﴾

৪০) কিন্তু তেওঁ অহঙ্কাৰত মুচাৰ পৰা মুখ ঘূৰাই দিলে, আৰু ক'লে, 'এজন যাদুকৰ, অথবা এজন বলিয়া মানুহ।'

৪১) গতিকে আমি তেওঁক আৰু তেওঁৰ সৈন্য-সামন্তক খামোচ মাৰি ধৰিলোঁ আৰু তেওঁলোকক সাগৰলৈ নিক্ষেপ কৰিলোঁ; আৰু তেওঁৰেই দায়ী আছিল।

৪২) আৰু আদৰ জনজাতিৰ গল্পটোত এটা চিহ্ন নিহিত আছিল, যেতিয়া আমি তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে এটা ধংসকাৰী ধুমুহা পঠিয়াইছিলোঁ;

৪৩) ই তাৰ সম্মুখৰ পৰা কোনো বস্তুকে সাৰিবলৈ নিদিলে আৰু প্ৰত্যেককে এডোখৰ পচা হাড়ৰ দৰে কৰিলে।

৪৪) আৰু থামুদৰ জনজাতিৰ গল্পটোত এটা চিহ্ন আছিল যেতিয়া তেওঁলোকক এইবুলি কোৱা হৈছিল, 'তোমালোকে নিজকে কিছু সময়ৰ বাবে উপভোগ কৰা হ'ক।'

৪৫) কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ নিৰ্দেশৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰিছিল। গতিকে তেওঁলোক খৰ লাগি চাই থকা অৱস্থাতে বজ্ৰপাতৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হ'ল;

৪৬) আৰু তেওঁলোক থিয় দি উঠিব নোৱাৰিলে, নতুবা নিজকে ৰক্ষা কৰিব নোৱাৰিলে।

৪৭) আৰু আমি তেওঁলোকৰ পূৰ্বে নুহৰ জাতিকো ধংস কৰিছিলোঁ; তেওঁলোক এটা অবাধ্য জাতি আছিল।

৪৮) আৰু আমি আকাশখন আমাৰ নিজ হাতেৰে গঢ়িছোঁ, আৰু বাস্তৱতে, আমাৰ বিশাল শক্তি আছে।

৪৯) আৰু আমি পৃথিৱীখন বিস্তৃত কৰিছোঁ, আৰু কিমান যে ধুনীয়াকৈ আমি ইয়াক বিস্তৃত কৰোঁ!

فَتَوَلَّىٰ يَدِيهِ وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ أَجْنُونٌ ﴿٤٠﴾

فَأَخَذْنَا مِنْهُ وَجُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤١﴾

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤٢﴾

مَا تَذُرُونَ شَيْءٌ أَلَيْسَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْتُهُ كَالرِّيمِ ﴿٤٣﴾

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَسْعُوا حَتَّىٰ جِبِٔ ﴿٤٤﴾

فَتَتَوَاعَنَ أَمْرًا رَبِّهِمْ فَأَخَذْنَا لَهُمُ الصَّعِقَةَ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٥﴾

فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُتَسَامِعِينَ ﴿٤٦﴾

يَعْقُوقَوْمٍ نُوحٍ مِنْ قَبْلِ أَنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٤٧﴾

وَالسَّمَاءَ بَيْنَهُمَا يَأْتِدُ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٨﴾

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْبَاهِدُونَ ﴿٤٩﴾

৫০) আৰু প্ৰত্যেক বস্তুৰে আমি যোৰা সৃষ্টি কৰিছোঁ যাতে তোমালোকে চিন্তা কৰিব পাৰা।

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾

৫১) গতিকে, তোমালোক আল্লাহৰ অভিমুখে ধাৰিত হোৱা। নিশ্চয়েই, মই সেইজনাৰ পৰা তোমালোকলৈ অহা এজন সাধাৰণ সতৰ্ককাৰী।

فَقَرُّوْا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥١﴾

৫২) আৰু আল্লাহৰ সৈতে আন এজন প্ৰভু স্থাপন নকৰিবা। নিশ্চয়েই, মই সেইজনাৰ পৰা তোমালোকলৈ অহা এজন সাধাৰণ সতৰ্ককাৰী।

وَلَا تَجْعَلُوْا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٢﴾

৫৩) তথাপিও তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষলৈকো এনে কোনো পয়গম্বৰ অহা নাছিল, যাক তেওঁলোকে আখ্যা দিয়া নাছিল, 'এজন যাদুকৰ অথবা বলিয়া মানুহ।'

كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْنُونٌ ﴿٥٣﴾

৫৪) তেওঁলোকে এই ধৰণৰ আচৰণ ইজনে সিজনে পুৰুষানুক্ৰমে দি থৈ গৈছে নেকি? নহয়, তেওঁলোক সকলো এটা বিদ্রোহী জাতি।

اتَّوَصَّوْا بِهٖ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَآغُوْنَ ﴿٥٤﴾

৫৫) গতিকে সেই বিলাকৰ পৰা আঁতৰি যোৱা; আৰু সিহঁতৰ কাৰ্য্য-কলাপৰ কাৰণে তুমি দায়ী নোহোৱা।

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٌ ﴿٥٥﴾

৫৬) আৰু ধৰ্ম্মোপদেশ দি থাকাহঁক; কিয়নো, বাস্তৱতে, যাৰ বিশ্বাস আছে তেওঁলোক ধৰ্ম্মোপদেশৰ দ্বাৰা উপকৃত হয়।

وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٦﴾

৫৭) আৰু মই জিন্ আৰু মানুহক সৃষ্টি কৰিছোঁ এইটো অভিপ্ৰায়েৰে যাতে তেওঁলোকে মোক উপাসনা কৰে।

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٧﴾

৫৮) মই তেওঁলোকৰ পৰা কোনো সংস্থান আশা নকৰোঁ, নতুবা মোক তেওঁলোকে খুৰাওক বুলিও আশা নকৰোঁ।

مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوْا ﴿٥٨﴾

৫৯) নিশ্চয়েই, সেইজন হ'ল আল্লাহ যি হৈছে সেই মহান সংস্থান যোগাওঁতা, শক্তিৰ অধিকাৰী, শক্তিসম্পন্ন জনা।

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٩﴾

৬০) গতিকে পথভ্ৰষ্ট সকলৰ ভাগ্য হ'ব, নিশ্চয়েই, অতীজ কালৰ তেওঁলোকৰ সৈতে একে

فَأَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مُّثَلَّ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ

প্ৰকৃতিৰ আনবোৰৰ হোৱাৰ দৰে; গতিকে
সিহঁতক জনাই দিয়া যাতে সিহঁতে মোক শাস্তিটো
খৰখেদাকৈ আনিবলৈ আহ্বান নকৰে।

فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٠﴾

৬১) গতিকে, অবিশ্বাসী সকলৰ কাৰণে
তেওঁলোকক প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া তেওঁলোকৰ সেই
দিনটোৰ পৰা দুৰ্ভাগ্য ঘটিব।

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿١١﴾

Part 27

Chapter 52

চূৰা ৫২

AL-TUR

আল-তুৰ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) পাহাৰটোৰ দ্বাৰা,
- ৩) আৰু গ্ৰন্থখনৰ দ্বাৰা লিখিত
- ৪) উন্মুক্ত সঁচিপাতত;
- ৫) আৰু আমি সাক্ষীৰূপে আগ বঢ়াইছোঁ সঘনে
ব্যৱহাৰিত গৃহটো;
- ৬) আৰু সাক্ষী স্বৰূপে আগ বঢ়াইছোঁ উত্তোলিত
আবৰণখন;
- ৭) আৰু সাক্ষীৰূপে আগ বঢ়াইছোঁ ওফন্দি অহা
সাগৰ খন;
- ৮) তোমাৰ প্ৰভুৰ শাস্তিটো নিশ্চয়েই, ঘটি
উঠিব।
- ৯) ইয়াক বাধা দিব পৰা কোনো নাই।
- ১০) সেই দিনা যেতিয়া আকাশখন এক
সাংঘাতিক আন্দোলনৰ অৱস্থাত থাকিব,
- ১১) আৰু পৰ্বতৰ শাৰীবোৰ দ্ৰুত গতিৰে
লৰিব,
- ১২) সেইটো এটা দুৰ্ভাগ্যৰ দিন হ'ব সত্যক
অগ্ৰাহ্য কৰা সকলৰ কাৰণে,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

وَالتُّورِ ﴿٢﴾

وَكِتَابٍ مُّسْتَوٍ ﴿٣﴾

فِي سُرٍّ مَّشْهُورٍ ﴿٤﴾

وَآيَاتٍ الْمَعْمُورِ ﴿٥﴾

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿٦﴾

وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٧﴾

إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٨﴾

مَّالَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿٩﴾

يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوَدًّا ﴿١٠﴾

وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١١﴾

فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٢﴾

১৩) যি তুচ্ছ জ্ঞান কৰি ভিস্তিহীন কথাত ব্যস্ত থাকে;

الَّذِينَ هُمْ فِي حَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿١٣﴾

১৪) সেই দিনাখন যেতিয়া তেওঁলোকক দোজখৰ অগ্নিকুণ্ডটোলৈ নিষ্ক্ষেপ কৰা হ'ব এটা প্ৰবল নিষ্ক্ষেপণেৰে।

يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً ﴿١٤﴾

১৫) আৰু তেওঁলোকক কোৱা হ'ব: 'এইটোৱেই হৈছে অগ্নিকুণ্ডটো যাৰ সত্যতা তোমালোকে এটা মিছা কথা বুলি অস্বীকাৰ কৰিছিল।

هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٥﴾

১৬) 'এইটো তেতিয়াই'লে যাদু নেকি? নে তোমালোকে এতিয়াও নেদেখা?

أَفَسِحْرُ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٦﴾

১৭) 'তোমালোক তাতেই' দক্ষ হোৱা; আৰু তোমালোকে ধৈৰ্যশক্তি দেখুওৱা বা নেদেখুওৱা, তোমালোকৰ কাৰণে ফল একেই হ'ব। তোমালোকক মাত্ৰ যি কৰি থৈ আহিছিল। তাৰ অনুযায়ী পৰিশোধ কৰা হৈছে।'

إِضْلُومًا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ

إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

১৮) প্ৰকৃততে, সৎপথগামী সকল, নিশ্চয়েই, উদ্যান সমূহত থাকিব আৰু থাকিব স্বৰ্গীয় সুখত,

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَ يَعْجِبُونَ ﴿١٨﴾

১৯) তেওঁলোকৰ প্ৰভুৱে তেওঁলোকলৈ দিয়া দানৰ উপভোগত; আৰু তেওঁলোকৰ' প্ৰভুৱে তেওঁলোকক অগ্নিকুণ্ডটোৰ শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব,

فَكِهِينَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَ وَفَّيَهُمُ رَبُّهُمْ

عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾

২০) আৰু সেইজনাই তেওঁলোকক ক'ব, 'তোমালোকৰ কৰ্মফলৰ পুৰস্কাৰ স্বৰূপে আনন্দেৰে সৈতে খাই-বই উপভোগ কৰাহঁক।'

كُلُوا وَ اشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

২১) সেই দিনাখন তেওঁলোক শাৰী পাতি থোৱা শয্যাৰ আউজি বিশ্ৰাম কৰিব। আৰু আমি তেওঁলোকক লগৰীয়া ৰূপে দিম পৰিত্ৰ মুগনয়নী কুমাৰী সকলক।

مُتَّكِنِينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَ زَوَّجْنَاهُم بِحُورٍ

عِينٍ ﴿٢١﴾

২২) আৰু সেই সকল, যি বিশ্বাস কৰে আৰু যাৰ ল'ৰা-ছোৱালীয়ে তেওঁলোকক বিশ্বাসত অনুসৰণ কৰে—তেওঁলোকৰ সৈতে আমি তেওঁলোকৰ

وَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ اتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُم بِإِيمَانٍ

ল'ৰা-ছোৱালীক সংযোগ কৰিম। আৰু আমি তেওঁলোকৰ সুকৰ্মৰ পুৰস্কাৰৰ পৰা কিঞ্চিৎ মানো বিয়োগ নকৰোঁ। প্ৰত্যেক ব্যক্তিয়ে নিজৰ আৰ্জি থকা কৰ্মফলৰ বাবে অঙ্গীকাৰবদ্ধ থাকিব।

২৩) আৰু আমি তেওঁলোকৰ ওপৰত প্ৰত্যেক বকমৰ ফল আৰু মাংস তেওঁলোকৰ ইচ্ছা কৰা পৰিমাণে দান কৰিম।

২৪) তাত তেওঁলোকে ইজনে সিজনলৈ আগ বঢ়াব এটা পিয়লা য'ত কোনো লঘুতা অথবা পাপ নেথাকিব।

২৫) আৰু তাত তেওঁলোকৰ শুশ্ৰূষা কৰিব তেওঁলোকৰ পুত্ৰবৰ্গই, ইমান পৱিত্ৰ যেন তেওঁলোক হ'ব সুৰক্ষিত মুক্তাৰ সদৃশ।

২৬) আৰু তেওঁলোকে ইজনে সিজনলৈ চাব প্ৰশ্ন কৰি।

২৭) তেওঁলোকে ক'ব, 'ইতিপূৰ্বে, আমি যেতিয়া আমাৰ পৰিয়াল সমূহৰ মাজত আছিলো, আমি আল্লাহৰ বিচাৰলৈ অতিশয় ভয় কৰিছিলো :

২৮) 'কিন্তু আল্লাহ আমাৰ প্ৰতি সুপ্ৰসন্ন হৈছে আৰু আমাক দক্ষ কৰা জুইকুৰাৰ শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা কৰিছে :

২৯) 'আমি সেইজনালৈ পূৰ্বে প্ৰাৰ্থনা কৰিছিলো। নিশ্চয়েই, সেইজনাই হয় মহান দাতা, অতি কৰুণাময়।'

৩০) গতিকে ধৰ্ম্মোপদেশ বাৰম্বাৰ দি থাকোঁক। তোমাৰ প্ৰভুৰ কৰুণাক্ৰমে তুমি কোনো মঙ্গল চোৱা মানুহো নহয়, অথবা বলিয়া মানুহো নহয়।

৩১) তেওঁলোকে কয় নেকি, 'তেওঁ এজন কৰি : আমি সময়ে তেওঁৰ ওপৰলৈ কিবা এটা বিপৰ্যায় অনালৈ অপেক্ষা কৰিছোঁ ?'

الْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ
مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِيْنٌ ﴿٢٣﴾

وَأَمَّا ذُنُوبُهُمْ فَبِأَلْفَيْتُمْ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٤﴾

يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأَسَا لَا نَفْوِيهَا وَلَا تَأْنِيْمٌ ﴿٢٥﴾

وَيُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ
مَّكْنُونٌ ﴿٢٦﴾

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلَ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٨﴾

فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَدْنَا عَذَابَ السُّوْمِ ﴿٢٩﴾

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيْمُ ﴿٣٠﴾

فَدَكَّرُ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ كَاهِنٌ وَلَا أَجْمُنٌ ﴿٣١﴾

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ الْمُنُونِ ﴿٣٢﴾

৩২) কোৱাঁ, তেতিয়া হ'লে তোমালোকে অপেক্ষা কৰাহঁক, মইও তোমালোকৰ ভিতৰত অপেক্ষা কৰা সকলৰ সৈতে আছোঁ।'

৩৩) সিহঁতৰ যুক্তি বুদ্ধিয়ে এইটো তেওঁলোকক শিকাইছে নে তেওঁলোক এক বিদ্রোহী জাতি ?

৩৪) তেওঁলোকে কয় নেকি, 'তেওঁ ইয়াক জ্বাল কৰিছে ?' নহয় তেওঁলোকৰ কোনো ধৰ্ম নাই।

৩৫) তেওঁলোকে যদি সঁচা কথাই কয় তেতিয়া হ'লে, তেওঁলোকক এই গ্ৰন্থখনৰ দৰে আন এখন উলিয়াবলৈ কোৱাঁ।

৩৬) তেওঁলোকক কোনো উদ্দেশ্য নোহোৱাকৈ স্ৰজন কৰা হৈছে নেকি ? নে তেওঁলোক নিজেই স্ৰজনকাৰক ?

৩৭) তেওঁলোকেই স্বৰ্গসমূহ আৰু মৰ্ত্তাখন সৃষ্টি কৰিলে নেকি ? নহয়, কিন্তু তেওঁলোকৰ সৃষ্টিকৰ্ত্তা জনাৰ ওপৰত বিশ্বাস নাই।

৩৮) তেওঁলোক, তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ ঐশ্বৰ্যা-বিভূতিৰ অধিকাৰী নেকি, নে তেওঁলোক সেই ঐশ্বৰ্যা-বিভূতিৰ অভিভাবক ?

৩৯) তেওঁলোকৰ এনে এখন জখলা আছে নেকি যাৰে সৈতে তেওঁলোক আকাশলৈ উঠি যাব পাৰে আৰু ঐশ্বৰিক বক্তব্য শুনিব পাৰে ? তেতিয়া হ'লে তেওঁলোকৰ ভিতৰৰ শ্ৰোতাজনক এটা স্পষ্ট প্ৰমাণ আনিবলৈ কোৱাঁ।

৪০) সেইজনৰ মাথোন ছোৱালীহে আছে নেকি আৰু তোমালোকৰ ল'ৰা ?

৪১) তুমি তেওঁলোকৰ পৰা এনে এটা পুৰস্কাৰ বিচৰা নেকি যাৰ ফলত তেওঁলোক ধাৰৰ ওজনত কষ্ট পায়।

৪২) তেওঁলোকৰ অদৃশ্য বস্তুটোৰ বিষয়ে জ্ঞান লাভ হৈছে নেকি, যাতে তেওঁলোকে সেই জ্ঞান লিপিবদ্ধ কৰিব পাৰে ?

قُلْ تَرَبُّواْ فَاِنِّيْ مَعَكُمْ مِنَ الْمُرَبِّصِيْنَ ۝۳۲

اَمْ تَاْمُرُهُمْ اَحْلَاْمُهُمْ بِهٰذَا اَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُوْنَ ۝۳۳

اَمْ يَقُوْلُوْنَ تَقْوَلُهٗ بَلْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝۳۴

فَلْيَاْتُوْا بِحَدِيْثٍ مِّثْلِهٖ اِنْ كَانُوْا صٰدِقِيْنَ ۝۳۵

اَمْ خَلِقُوْا مِنْ غَيْرِ شَيْْءٍ اَمْ هُمُ الْخٰلِقُوْنَ ۝۳۶

اَمْ خَلَقُوا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بَلْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝۳۷

اَمْ عِنْدَهُمْ خَزٰٓئِرٌ رَّبِّكَ اَمْ هُمُ الْمُصَيِّرُوْنَ ۝۳۸

اَمْ لَهُمْ سُلْمٌ يَّسْتَعُوْنَ فِيْهِ فَلْيَاْتِ مُسْتَعِيْمُهُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۝۳۹

اَمْ لَهُ الْبَنٰتُ وَلكُمْ الْبُنُوْنَ ۝۴ۦ

اَمْ تَسْأَلُهُمْ اَجْرًا اَمْ مِنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُوْنَ ۝۴۱

اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتَبُوْنَ ۝۴۲

৪৩) তেওঁলোকে এটা যড়যন্ত্ৰ কল্পনা কৰা হ'ল।
কৰা নেকি? কিন্তু অবিশ্বাসী সকল নিজেই নিজৰ
যড়যন্ত্ৰৰ ভুক্তভোগী হ'ব।

৪৪) তেওঁলোকৰ আল্লাহৰ বাহিৰে আন এজন
প্ৰভু আছে নেকি? আল্লাহ হৈছে তেওঁলোকে সেই-
জনৰ সমকক্ষ কৰা সকলো বস্তুৰ বহু ওপৰত।

৪৫) আৰু তেওঁলোক যদি আকাশৰ এটা অংশ
খহি পৰা দেখে, তেওঁলোকে ক'ব, এইবোৰ মাত্ৰ
মেঘৰ স্তূপ।

৪৬) গতিকে তেওঁলোকক সেই দিনটোৰ
সম্মুখীন হ'বলৈ এৰি দিয়াহঁক যেতিয়া তেওঁলোক
বজ্ৰৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হ'ব।

৪৭) সেই দিনটো যেতিয়া তেওঁলোকৰ কৌশল
শক্তিয়ে তেওঁলোকক কোনো লাভ নিদিব, নাইবা
তেওঁলোকক কোনো সহায় কৰাও নহ'ব।

৪৮) আৰু প্ৰকৃততে, সেই সকলৰ কাৰণে, যি
সকলে দোষ কৰে, তাৰ বাহিৰে আন এটা শাস্তি
আছে। কিন্তু তেওঁলোকৰ বেছি ভাগেই নেজানে।

৪৯) গতিকে তোমাৰ প্ৰভুৰ বিচাৰৰ প্ৰতীক্ষাত
ধৈৰ্য্য ধৰাহঁক: কিয়নো, অৱশ্যেই, তুমি আমাৰ
চকুৰ আগত আছা; আৰু যেতিয়া তুমি উপাসনাৰ
অৰ্থে উঠা, তোমাৰ প্ৰভুৰ বহু প্ৰশংসাৰ গৰিমা
গোৱাহঁক,

৫০) আৰু নিশাৰ এক অংশতো আৰু নক্ষত্ৰ
সমূহ তন্তু যোৱাৰ সময়তো তুমি সেইজনৰ গৰিমা
গোৱাহঁক।

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٣﴾

أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ غَيْرَ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٤﴾

وَأَن يَّرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿٤٥﴾

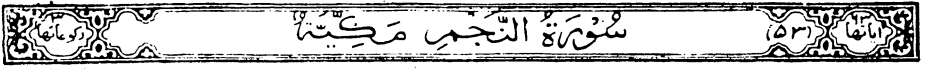
فَذَرَهُمْ حَتَّى يُلْقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٦﴾

يَوْمَ لَا يَفْنَى عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٧﴾

وَأَن يَلْبِغِينَ ظَلْمًا عَدَاؤًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِن أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٨﴾

وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٩﴾

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٥٠﴾

চুৰা ৫৩

AL-NAJIM

আল-নাজম মক্কাত অৱতীৰ্ণ

- ১) সুপ্রসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) আমি সাক্ষী স্বৰূপে আগবঢ়াইছোঁ সপ্তবিমণ্ডলটোক, যেতিয়া ই ওচৰ চাপি আহিব,
- ৩) তোমালোকৰ সঙ্গীজনে কোনো ভ্ৰান্তি কৰা নাই, নাইবা তেওঁ আওবাটেও যোৱা নাই,
- ৪) নাইবা তেওঁ তেওঁৰ নিজৰ ইচ্ছামতেও কথা নকয়।
- ৫) ই আল্লাহে প্ৰকাশ কৰা পৱিত্ৰ প্ৰকাশনৰ বাহিৰে আন একো নহয়।
- ৬) মহান শক্তি সমূহৰ অধিকাৰী জনাই তেওঁক শিকাইছে,
- ৭) একেজনা অধিকাৰীৰ বিষয়ে, যাৰ শক্তি সমূহ বাৰম্বাৰ পৰিষ্ফুট হৈ উঠে। গতিকে, সেইজনাই নিজকে সিংহাসন খনত স্থাপন কৰিলে।
- ৮) আৰু সেইজনাই তেখেতৰ বক্তব্য প্ৰকাশ কৰিলে যেতিয়া তেওঁ আছিল উচ্চতম দিগন্তত।
- ৯) যেতিয়া পয়গম্বৰ জন আল্লাহৰ সান্নিধ্যলৈ চাপি আহিল; তেতিয়া আল্লাহ তেওঁৰ ফালতে হাউলি পৰিল।
- ১০) যাৰ ফলত তেওঁ দুখন ধনুৰ এডাল জ্যাৰ দৰে হৈ পৰিল, বা তাতোকৈও আৰু ওচৰ হৈ পৰিল।
- ১১) তেতিয়া আল্লাহে তেওঁৰ ভূতালৈ প্ৰকাশ কৰিলে সেই বাৰ্ত্তা যি সেইজনাই প্ৰকাশ কৰিছিল।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ②
 مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ③
 وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ④
 إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ⑤
 عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ⑥
 ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ⑦
 وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ⑧
 ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ⑨
 فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ⑩
 فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ⑪

১২) পয়গম্বৰ জনৰ অন্তঃকৰণে তেওঁ কি দেখিছিল তাৰ বিষয়ে মিছা কোৱা নাছিল।

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى ۝۱۲

১৩) তেতিয়া হ'লে, তোমালোকে তেওঁ কি দেখিছিল সেই বিষয়ে বাক-বিতণ্ডা কৰিবা নে?

أَفْتَسِرُونَكَ عَلَىٰ مَا رَأَىٰ ۝۱۳

১৪) আৰু, নিশ্চয়েই, তেওঁ সেইজনাক দিবতীয় বাৰ দেখিছিল,

وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزْلَةَ الْخُرَىٰ ۝۱৪

১৫) আটাইতকৈ দূৰত থকা লোট গছজোপাৰ ওচৰত,

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۝۱৫

১৬) যাৰ ওচৰত আছে চিৰকলীয়া বাসস্থানৰ উদ্যানখন।

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ۝۱৬

১৭) এইটো হৈছিল সেই সময়ত, যেতিয়া, সেইজনা যি সকলো বস্তুর আবৰণ, লোট গছজোপাক ঢাকি থৈছিল।

إِذْ يَفِئْتُهُ السِّدْرَةَ مَا يَفِئْتُهُ ۝۱৭

১৮) চকুটো বিচ্যুত হোৱা নাছিল, নাইবা ই আন কোনো ফালেও চোৱা নাছিল।

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ۝۱৮

১৯) নিশ্চয়েই, তেওঁ দেখিলে তেওঁৰ প্ৰভুৰ নানা চিহ্ন সমূহৰ শ্ৰেষ্ঠতম চিহ্নটো।

لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ۝۱৯

২০) এতিয়া মোক কোৱাঁইক লোট আৰু উজ্জাৰ বিষয়ে;

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۝ۨ০

২১) আৰু মানাটৰ বিষয়ে, তৃতীয়জন, আৰু এগৰাকী দেৱী।

وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةِ الْاُخْرَىٰ ۝ۨ১

২২) 'কি! তোমালোকৰ কাৰণে পুৰুষবোৰ আৰু আল্লাহৰ কাৰণে তিৰোতাবোৰ?'

أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنثَىٰ ۝ۨ২

২৩) সেইটো, বাস্তৱতে, হ'ব এটা অশুভ বিভাজন।

تِلْكَ اِذَا قَسَمَ الْفِئْرَانُ ۝ۨ৩

২৪) এইবোৰ হৈছে মাত্ৰ কিছুমান তোমালোকে দিয়া নাম—তোমালোক আৰু তোমালোকৰ পিতৃ সকলে—যাৰ কাৰণে আল্লাহে তোমালোকক কোনে কণ্ঠস্থ দিয়া নাই। তেওঁলোকে মাথোন নিজৰ অনুমান আৰু অন্তৰে বাসনা কৰা বস্তুর বশ হৈ চলে, যি স্থূলত, ইয়াৰ পূৰ্বে তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ পৰা তেওঁলোকলৈ পথ-প্ৰদৰ্শন কৰা হৈছে।

إِنْ هِيَ إِلَّا اَسْمَاءُ سَبَّيْتُوهَا اَنْتُمْ وَاَبَاؤُكُمْ
مَا اَنْزَلَ اللهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا
الظَّنَّ وَمَا تَهْوٰى اِلَافْسُ وَّلَقَدْ جَآءَهُمْ مِّنْ
رَّبِّهِمُ الْهُدٰى ۝ۨ৪

২৫) মানৱে যিহকে কামনা কৰে পাব পাৰে নে ?

أَمْرِ لِلنَّاسِ مَا تَشَاءُ ⑩

২৬) নহয়, আল্লাহহে পৰকালৰ আৰু এই পৃথিৱীৰ গৰাকী।

فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى ⑪

২৭) আৰু স্বৰ্গসমূহত থকা যিমানেই ফেৰিস্তাই মধ্যস্থতা নকৰক সেই মধ্যস্থতাই কোনো ফল নিদিব, যেতিয়ালৈকে কোনো এজনক আল্লাহে নিজৰ ইচ্ছা অনুযায়ী অনুমতি নিদিয়ে।

وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مَنْ بَعْدَ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُرِيدُ ⑫

২৮) সেই সকলে, যি পৰকালত বিশ্বাস নকৰে, ফেৰিস্তা সকলক জ্বীলিঙ্গত নাম দিয়ে ;

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنثَى ⑬

২৯) কিন্তু তেওঁলোকৰ সেই বিষয়ে কোনো জ্ঞান নাই। তেওঁলোকে মাত্ৰ অনুমানহে কৰিছে; আৰু সত্যৰ বিপক্ষে অনুমানে কোনো কাম নিদিয়ে।

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَ إِنْ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ⑭

৩০) গতিকে আমাৰ স্মৰণলৈ যি সকলে পিঠি দিয়ে আৰু এই পৃথিৱীৰ জীৱনৰ বাহিৰে আন একো নিবিচাৰে, তেওঁলোকৰ পৰা আঁতৰি যোৱাহঁক।

فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى هَٰ عَنَّا وَكُنَّا وَكَمْ يُرِدُ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ⑮

৩১) সেইটোৱেই তেওঁলোকৰ জ্ঞানৰ সীমা। প্রকৃততে, তোমালোকৰ প্ৰভুৱে ভালদৰে জানে সেইজনক যি আল্লাহৰ পথৰ পৰা আঁতৰি যায়, আৰু সেইজনকো ভালদৰে জানে যি আল্লাহৰ পথ-প্ৰদৰ্শন অনুসৰণ কৰে।

ذَلِكَ مِمَّا لَمْ يَأْتِنَا مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَصْنَعُونَ ⑯

৩২) আৰু স্বৰ্গসমূহত আৰু পৃথিৱীত থকা সকলো বস্তুৰ অধিকাৰ আল্লাহৰ, যাতে সেইজনাই অসৎ আচৰণ কৰা সকলক তেওঁলোকৰ দোষ অনুযায়ী পৰিশোধ কৰিব পাৰে, আৰু যি সকল সৎ কামত লিপ্ত থাকে তেওঁলোককো অত্যন্তম পুৰস্কাৰ দিব পাৰে ;

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى ⑰

৩৩) যি সকল গভীৰ পাপ আৰু সকলো অশোভনীয় কামৰ পৰা, সৰুসুৰা দোষৰ বাহিৰে, আঁতৰি থাকে। প্রকৃততে, তোমালোকৰ প্ৰভু হৈছে অপাৰ ক্ষমাৰ গৰাকী। সেইজনাই তোমালোকক এই পৃথিৱীৰ পৰা সৃষ্টি কৰাৰ সময়ৰ পৰাই ভালদৰে চিনি পায়, আৰু যি সময়ত তোমালোক

الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ إِلَّا اللَّيْسَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْتُهُ فِي

নিজৰ নিজৰ মাতৃৰ গৰ্ভত ভ্ৰূণ আছিল। গতিকে তোমালোকে নিজকে বৰ পৱিত্ৰ বুলি নেভাবিবা। সেইজনাই, প্ৰকৃততে, সৎ ব্যক্তিজনক ভালদৰে চিনি পায়।

৩৪) তুমি দেখিবলৈ পোৱা নে সেইজনক যি পথ-প্ৰদৰ্শনৰ পৰা আঁতৰি যায়,

৩৫) আৰু সামান্য পৰিমাণে দান দিয়ে, আৰু দিয়ে আপত্তি কৰি ?

৩৬) সেইজনৰ অদৃশ্য কথাৰ বিষয়ে কোনো জ্ঞান আছেনে যাৰ দ্বাৰা তেওঁৰ নিজৰ শেষ অৱস্থা দেখিবলৈ পায় ?

৩৭) তেওঁক মুচাৰ গ্ৰন্থত কি আছে সেই বিষয়ে জনোৱা হোৱা নাই নে,

৩৮) আৰু ইব্ৰাহিমৰ বিষয়ে যি আল্লাহৰ নিৰ্দেশ সমূহ কাৰ্য্যত পৰিণত কৰিছিল ?—

৩৯) যে কোনো বোজা কঢ়িয়াওঁতাই আন এজনৰ বোজা নকঢ়িয়ায়,

৪০) আৰু মানৱে নিজে যি বিচাৰি অধ্যৱসায় কৰে তাৰ বাহিৰে আন একো নেপায় :

৪১) আৰু যে, সেইজনৰ অধ্যৱসায়ৰ ফল সোনকালেই জনা যাব :

৪২) তেতিয়া তেওঁক পুৰস্কৃত কৰা হ'ব অত্যন্ত পুৰস্কাৰেৰে :

৪৩) আৰু যে, তোমাৰ প্ৰভুৰ হাততেই আছে শেষ বিচাৰ :

৪৪) আৰু যে, সেইজনাই হৈছে তেওঁ, যি মানৱক ইছ্ৰায় আৰু কন্দুৱায়

৪৫) আৰু সেইজন তেৱেঁই, যি জনাই মৃত্যু ঘটায় আৰু জীৱন দিয়ে।

৪৬) আৰু যে, সেইজনাই সৃষ্টি কৰে যোৰ পতা বস্ত্ৰবোৰ, পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী,

بُطُونٍ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوْا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ
بِئْسَ اتَّقِي ۙ

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تُوَلَّى ۙ

وَأَعْطَى قَلِيلاً وَاكْذَى ۙ

أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ بِرَأْسِهِ ۙ

أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى ۙ

وَأُرْهِيمَ الَّذِي وَفَّى ۙ

أَلَا تَرَى وَاذِرَةً وَّذُرَّ أُخْرَى ۙ

وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ۙ

وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى ۙ

ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى ۙ

وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَى ۙ

وَأَنََّّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى ۙ

وَأَنََّّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ۙ

وَأَنََّّهُ خَلَقَ الرَّجُلَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ۙ

৪৭) এটোপা শুক্ৰৰ পৰা যেতিয়া ই নিৰ্গত হয়;

مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تُنْفَى ۝

৪৮) আৰু যে, দিবতীয় সৃষ্টিৰ আবিৰ্ভাৱৰ
গৰাকী সেইজনাই;

وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشَأَةَ الْأُخْرَى ۝

৪৯) আৰু যে, সেইজনাই হৈছে তেওঁ, যি ধনবান
কৰে আৰু সুখ-সন্তোষ দিয়ে;

وَأَنَّهُ هُوَ أَعْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ۝

৫০) আৰু যে, সেইজনাই হৈছে চিৰিয়াছৰ প্ৰভু;

وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَىٰ ۝

৫১) আৰু যে, সেইজনাই ধংস কৰিছিল আদৰ
প্ৰথম জনজাতিক,

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۝

৫২) আৰু থামুদৰ জনজাতিক, আৰু সেইজনাই
কাকো সাৰিবলৈ নিদিলে,

وَتَمُودًا مَّا أَتَىٰ ۝

৫৩) আৰু সেইজনাই তেওঁলোকৰ আগতে ধংস
কৰিছিল নুহৰ জাতিক—প্ৰকৃততে, সিহঁত আছিল
অতিশয় অন্যায়া আৰু অতিমাত্ৰাই বিদ্রোহী—

وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطَىٰ ۝

৫৪) আৰু সেইজনাই লুটিয়াই পেলাইছিল
সম্পূৰ্ণ ভ্ৰষ্টে যোৱা লুটৰ জাতিৰ নগৰ সমূহ,

وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ۝

৫৫) যাৰ ফলত তেওঁলোকক আবৰিলে সেই
ব্যাপিয়ে, যি তেওঁলোকক যথার্থতে আবৰিলে।

فَعَشَّهَا مَا تَغَشَّيَا ۝

৫৬) তেতিয়াহ'লে, 'হে' মানৱ, তোমালোকে
কোৱাঁচোন তোমালোকৰ প্ৰভুৰ নানা দানৰ
কোনটোৰ বিষয়ে বাদানুবাদ কৰিবা ?

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ۝

৫৭) আমাৰ এইজন বাৰ্তাবাহক হৈছে অতীজৰ
সতৰ্ককাৰীৰ দৰে এজন সতৰ্ককাৰী।

هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِيرِ الْأُولَىٰ ۝

৫৮) আহিব লগীয়া বিচাৰৰ সময়টো ওচৰ চাপি
আহিছে

إِزِفَتِ الْأَرْفَةُ ۝

৫৯) আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনেও ইয়াক
আঁহাই পঠিয়াব নোৱাৰে।

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ۝

৬০) তেতিয়াহ'লে, তোমালোকে, এই ষোষণাত
আশ্চৰ্য্যবোধ কৰা নেকি ?

أَفَمِن هَذَا الْحَدِيثِ تَعَجِبُونَ ۝

৬১) আৰু তোমালোকে নেকান্দি হাঁহা নেকি,

وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَتَكُونُونَ ۝

৬২) স্ফূৰ্ত্তিত ব্যস্ত থকা অৱস্থাত ?

وَأَنْتُمْ سِمْدُونَ ۝

৬৩) গতিকে তোমালোকে নিজকে আল্লাহৰ
সম্মুখত সাষ্টাঙ্গে পৰিবলৈ দিয়াইক আৰু
সেইজনৰ উপাসনা কৰাইক।

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ
تَعْبُدُونَ اللَّهَ وَأَعْبُدُوا ۝

Part 27

Chapter 54

سُورَةُ الْقَمَرِ مَكِّيَّةٌ (۵۴)

চুৰা ৫৪

AL-QAMAR

আল-কামাৰ

(মক্কাত অবতীর্ণ)

১) সুপ্রসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।

২) সেই মুহূৰ্তটো ওচৰ চাপি আহিছে আৰু
চন্দ্রটো দুভাগত বিভক্ত হৈছে।

৩) আৰু তেওঁলোকে যদি এটা চিহ্ন দেখে,
তেওঁলোকে আঁতৰি যায় আৰু কয়, 'এটা পুনৰায়
দেখুওৱা যাদু।'

৪) তেওঁলোকে সত্যক প্রত্যাখ্যান কৰিছে আৰু
নিজৰ কল্পনা অনুসৰণ কৰিছে। কিন্তু প্রত্যেক
বস্তুর কাৰণে এটা নিৰ্দিষ্ট সময় বন্ধা আছে।

৫) তেওঁলোকলৈ ইতিপূৰ্বেই সতৰ্কবাণী নিহিত
থকা ঘটনাৱলীৰ বৰ্ণনা আহিছে—

৬) চূড়ান্ত জ্ঞান: কিন্তু সতৰ্কবাণীৰ দ্বাৰা
তেওঁলোক উপকৃত হ'ব নোৱাৰে।

৭) গতিকে, তুমি তেওঁলোকৰ পৰা আঁতৰি
যোৱা আৰু সেই দিনটোৰ অপেক্ষাত থাকা
যেতিয়া মাঠোঁতা জনাই তেওঁলোকক এটা
অসন্তোষজনক বস্তুলৈ মাতি আনিব,

৮) যেতিয়া তেওঁলোকৰ দৃষ্টি নমিত থাকিব
আৰু তেওঁলোক নিজৰ নিজৰ কবৰৰ পৰা ওলাই
আহিব সিঁচৰিত কৰা কাকতি-ফৰিষ্টৰ দৰে,

৯) ততাতৈয়াকৈ মাঠোঁতাজনাৰ অভিমুখে
অগ্রসৰ হৈ অবিশ্বাসী সকলে ক'ব, 'ই এটা কষ্টৰ
দিন।'

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

اقْرَبَّتِ السَّاعَةُ وَانْتَقَى الْقَمَرُ ②

وَلَوْ يَرَوُا آيَةً يُعْرَضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ
مُّتَّبِعٌ ③

وَكَلْبِ يَوْمًا وَاتَّبِعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ ④

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْآبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ⑤

حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ التَّنذِرُ ⑥

قَتُولَ عَنُقِهِمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ تُكْرَهُ ⑦

حَتَّىٰ أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ ⑧

جَوَادٍ مُّتَشَبِرٍ ⑨

مُهْطِعِينَ إِلَىٰ الدَّاعِ يَقُولُ الْكٰفِرُونَ هَذَا ⑩

يَوْمٍ عَسِيرٍ ⑪

১০) নুহৰ জাতিয়ে তেওঁলোকৰ সন্মুখত থকা সত্যক অগ্ৰাহ্য কৰিছে; তেওঁলোকে আমাৰ ভৃত্যক মিছলীয়া আখ্যা দিছিল আৰু কেছিল, 'তেওঁ এজন বলিয়া মানুহ, আমাৰ মুক্তি বিলাকৰ দবাৰা আক্ৰান্ত হোৱা।'

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدَجِرُوا ⑩

১১) গতিকে তেওঁ তেওঁৰ প্ৰভুল এইবুলি প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, 'মই পৰাজিত হৈছোঁ, গতিকে মোৰ সহায়ার্থে তুমি আহাঁ!'

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ⑪

১২) সেই অৱস্থাত আমি আকাশৰ তোৰণ বোৰ খুলি দিলোঁ প্ৰবল বেগে পৰা পানীৰে;

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَرٍ ⑫

১৩) আৰু আমি পৃথিৱীখনক বহু নিবৰাৰে ফুটি উঠিবলৈ বাধ্য কৰিলোঁ, সেইকাৰণে দুভাগ পানী এটা নিৰ্দেশিত উদ্দেশ্য সাধনৰ কাৰণে যোগ হ'ল।

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ⑬

১৪) আৰু আমি তেওঁক কাঠ আৰু গজালেৰে নিৰ্মিত বস্তুটোৰ ওপৰত বহন কৰি নিলোঁ।

وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْأَوَّاجِ وَدُسُرٍ ⑭

১৫) ই আমাৰ চকুৰ আগত ভাঁহি গ'ল; অগ্ৰাহিত হোৱাজনৰ কাৰণে এটা পুৰস্কাৰ।

تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَنْ كَانَ كُفِرًا ⑮

১৬) আৰু আমি ইয়াক থৈ দিলোঁ আহিবলগীয়া বংশাৱলীৰ কাৰণে এটা চিহ্ন স্বৰূপে। কিন্তু এনে কোনো আছেনে যি ইয়াৰ প্ৰতি মনোযোগ দিব?

وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ⑯

১৭) মোৰ শাস্তি, তেনেহ'লে, কিমান কঠোৰ আছিল আৰু মোৰ সতৰ্কবাণী কিমান সত্য আছিল!

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ⑰

১৮) আৰু, বাস্তৱতে, আমি কোৰ-আনখন মনত ৰাখিবলৈ সহজ কৰি দিছোঁ। কিন্তু এনে কোনো আছেনে যি ইয়াৰ প্ৰতি মনোযোগ দিব?

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ⑱

১৯) আদৰ জনজাতিয়ে সত্যটোক অগ্ৰাহ্য কৰিছিল। মোৰ শাস্তি, তেতিয়া, কিমান কঠোৰ আছিল আৰু মোৰ সতৰ্কবাণী কিমান সত্য আছিল!

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ⑲

২০) আমি তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে পঠিয়ালোঁ এটা অস্ত্ৰ নোহোৱা দুৰ্ভাগ্যৰ দিনত এক প্ৰবল ধুমুহা,

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِيرٍ ⑳

২১) যি মানুহক উঘালি পৰা তালগছৰ ফোপোলা গা-গছৰ দৰে এছাৰি পেলাইছিল।

২২) মোৰ শাস্তি, তেনেহ'লে, কিমান কঠোৰ আছিল, আৰু মোৰ সতৰ্কবাণী কিমান সত্য আছিল!

২৩) আৰু, বাস্তৱতে, আমি কোৰ্-আনখন সহজে মনত ৰাখিব পৰা কৰি দিছোঁ। কিন্তু এনে কোনো আছে নে যি ইয়ালৈ মনোযোগ দিব ?

২৪) থামুদৰ জনজাতিয়েও সতৰ্ককাৰী সকলক অগ্রাহ্য কৰিছিল।

২৫) আৰু তেওঁলোকে কৈছিল, 'কি! আমি আমাৰ মাজৰ পৰা ওলোৱা এক নশ্বৰ জীৱক অনুসৰণ কৰিম নে? তেনে কৰিলে আমি, বাস্তৱতে, এটা নিৰ্ঘাত ভুল কৰিম, আৰু উন্মাদৰ দৰে হ'ম।

২৬) আমাৰ সকলোৰে ভিতৰত মাত্ৰ তেওঁলোকেহে সতৰ্কবাণী প্ৰকাশ হৈছে নে? নহয়, তেওঁ এজন দাস্তিক মিথ্যাবাদী।'

২৭) কাইলৈ তেওঁলোকে গম পাব কোননো দাস্তিক মিথ্যাবাদী।

২৮) আমি মাইকী উট জনী তেওঁলোকলৈ এটা পৰীক্ষা স্বৰূপে পঠিয়াম। গতিকে তেওঁলোকক চাই থাকা, হে' চালেহ, আৰু ধৈৰ্য্য ধৰা,

২৯) 'আৰু তেওঁলোকক কোৱাঁ যে পানীখিনিত তাইৰ আৰু তেওঁলোকৰ অংশ থাকিব, প্ৰত্যেক পানী খোৱা সময়লৈ চকু দিয়া হ'ব।'

৩০) কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ লগৰীয়াক মাতি আনিলে আৰু তেওঁ এখন তৰোৱাল লৈ উট জনীৰ ভৰিৰ সিৰ কাটি তাইক খোৰা কৰিলে।

৩১) মোৰ শাস্তি, তেনেহ'লে, কিমান কঠোৰ আছিল আৰু মোৰ সতৰ্কবাণী কিমান সত্য আছিল! ৮

تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَحْجَازُ خَلٍ مُنْقَعِرٍ ۝۲۱

كَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذِيرٍ ۝۲২

وَلَقَدْ يَسْرُنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ۝۲৩

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ۝۲৪

فَقَالُوا أَبَشْرًا مِمَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ إِنَّا إِدَّا تَفِي
صَلِّ وَسَلِّ ۝۲৫

ءَأُنْفَى الذِّكْرِ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ
أَشْرٌ ۝۲৬

سَيَعْلَمُونَ عَذَابًا مِّنَ الذِّكْرِ الْآشْرِ ۝۲৭

إِنَّا مُرْسِلُوا السَّاقَةَ فِئْتَنَةً لَهُمْ فَامْرُتَقِبْهُمْ
وَاصْطَبِرُوا ۝۲৮

وَتَبَّعْتَهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ
مُّحْتَضَرٌ ۝۲৯

فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ۝۳০

كَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذِيرٍ ۝۳১

৩২) আমি তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে পঠিয়ালোঁ মাত্ৰ এটা বিস্ফোৰণ, আৰু তেওঁলোক হৈ পৰিল লতাৰে বেৰা বনাওঁতাই খেতালি পেলোৱা শুকান ঠাৰিৰ দৰে।

৩৩) আৰু, বাস্তৱতে, আমি কোৰ্-আনখন মনত ৰাখিবলৈ সহজ কৰি দিছোঁ। কিন্তু এনে কোনো আছে নে যি ইয়ালৈ মনোযোগ দিব ?

৩৪) লুটৰ জাতিয়েও সতৰ্ককাৰী সকলক প্ৰত্যাখ্যান কৰিছিল।

৩৫) আমি তেওঁলোকৰ ওপৰত পৰিবলৈ দিলোঁ এটা পাথৰৰ ধুমুহা, মাত্ৰ লুটৰ পৰিয়ালৰ বাহিৰে, যাক আমি পুৰাৰ দোকমোকালিত ত্ৰাণ কৰিলোঁ,

৩৬) আমাৰ পৰা এটা অনুগ্ৰহ স্বৰূপে। এইদৰে আমি পুৰস্কাৰ দিওঁ কৃতজ্ঞ জনক।

৩৭) আৰু তেওঁ, বাস্তৱতে, তেওঁলোকক আমাৰ কঠোৰ শাস্তিৰ বিষয়ে সতৰ্ক কৰিছিল, কিন্তু তেওঁলোকে সেই সতৰ্কবাণীৰ সত্যতাৰ বিষয়ে সন্দেহ পোষণ কৰিছিল।

৩৮) আৰু তেওঁলোকে ছলনা কৰি তেওঁক অতিথিৰ ওচৰৰ পৰা গুচাই পঠিয়াব খুজিছিল। গতিকে আমি তেওঁলোকৰ চকু অন্ধ কৰি দিলোঁ, আৰু ক'লোঁ, 'এতিয়া মোৰ শাস্তিৰ আৰু সতৰ্কবাণীৰ সোৱাদ লোৱাহঁক।'

৩৯) আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰত পুৰাৰ দোকমোকালিত আহি পৰিল এটা চিৰস্থায়ী শাস্তি।

৪০) 'এতিয়া তোমালোকে মোৰ শাস্তিৰ আৰু মোৰ সতৰ্কবাণীৰ সোৱাদ লোৱাহঁক।'

৪১) আৰু, বাস্তৱতে, আমি কোৰ্-আনখন মনত ৰাখিবলৈ সহজ কৰি দিছোঁ। কিন্তু এনে কোনো আছে নে যি ইয়ালৈ মনোযোগ দিব ?

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمَحْتَضِرِ ﴿٣٢﴾

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٣٣﴾

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالَّذِي ﴿٣٤﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَّجَيْنَاهُمْ نَسْرًا ﴿٣٥﴾

نِعْمَةٌ مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ﴿٣٦﴾

وَلَقَدْ آذَيْنَاهُمْ بَطْشَتْنَا فَتَارُوا بِالَّذِي ﴿٣٧﴾

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ صَيْفِهِ وَطَسَّنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَ نُدُرٍ ﴿٣٨﴾

وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ﴿٣٩﴾

فَذُوقُوا عَذَابِي وَ نُدُرٍ ﴿٤٠﴾

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٤١﴾

৪২) আৰু, বাস্তৱতে, ফেৰাউনৰ জাতিলৈও আহিছিল সতৰ্ককাৰী সকল।

৪৩) তেওঁলোকে আমাৰ সকলো চিহ্ন অগ্ৰাহা কৰিলে। গতিকে আমি তেওঁলোকক অতি শক্তিশালী প্ৰভুত্বশীল জনাই ধৰাৰ দৰে খামোচ মাৰি ধৰিলো।

৪৪) তোমালোকৰ অবিশ্বাসীসকল সেই বিলাকত কে উত্তম নে? অথবা, গ্ৰন্থসমূহত তোমালোকক এটা মুক্তিৰ আশ্বাস দিয়া হৈছে নেকি?

৪৫) তেওঁলোকে কয় নেকি, 'আমি এক বিজয়ী সৈন্যদল?'

৪৬) সেই সৈন্যদল সোনকালেই পৰাস্ত হ'ব আৰু সিহঁতে পলায়ন কৰিবলৈ পিঠি ঘূৰাব।

৪৭) হয়, সেই মুহূৰ্তটোৱেই হৈছে সিহঁতক অঙ্গীকাৰ কৰা সময়; আৰু সেই মুহূৰ্তটো হ'ব সিহঁতৰ কাৰণে অতি দুৰ্যোগৰ আৰু তিতালগা।

৪৮) নিশ্চয়েই, দোষী সকল আছে স্পষ্ট ভ্ৰান্তিত আৰু উন্মাদ অৱস্থাত।

৪৯) সেইদিনা যেতিয়া তেওঁলোকক মুখৰ ওপৰত চোঁচোৰাই নিয়া হ'ব অগ্নিকুণ্ডটোলৈ, তেওঁলোকক এইবুলি কোৱা হ'ব, 'তোমালোকে দোজখৰ স্পৰ্শৰ সোৱাদ লোৱাইক।'

৫০) প্ৰকৃততে, আমি প্ৰত্যেক বস্তুকে উপযুক্ত মাত্ৰাত সৃষ্টি কৰিছোঁ।

৫১) আৰু আমাৰ নিৰ্দেশ মাত্ৰ এটা শব্দৰ দ্বাৰা কাৰ্য্যকৰী কৰা হয় চকুৰ পচাৰতে।

৫২) আৰু, বাস্তৱতে, আমি তোমালোকৰ দৰে অন্য জাতিক ইয়াৰ আগতে ধংস কৰিছোঁ। কিন্তু এনে কোনো আছে নে যি ইয়ালৈ মনোযোগ দিব?

৫৩) আৰু তেওঁলোকে কৰা সকলো কাম কিতাপ সমূহত লিপিবদ্ধ কৰা আছে।

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ التَّدْرُجُ ﴿٥٢﴾

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٥٣﴾

الْقَارِئُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أُولَئِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ﴿٥٤﴾

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَبِيعٌ مُنتَصِرٌ ﴿٥٥﴾

سَيَهْرَمُهُ الْجَمْعُ وَيُولُونَ الدُّبُرَ ﴿٥٦﴾

بِئْسَ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذَى وَأَمْرٌ ﴿٥٧﴾

إِنَّ النُّجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٥٨﴾

يَوْمَ يُنَجَّبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُقُوا مَسَّ سَقَرٍ ﴿٥٩﴾

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٦٠﴾

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٦١﴾

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاءَكُمْ فَهُمْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٦٢﴾

وَكُلُّ شَيْءٍ نَعْلَمُهُ فِي الزُّبُرِ ﴿٦٣﴾

৫৪) আৰু প্ৰত্যেক বিষয়টো, সৰু আৰু ডাঙৰ,
লিখি থোৱা আছে।

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُّسْتَطَرٌّ ﴿٥٤﴾

৫৫) প্ৰকৃততে, সৎপথাৱলম্বী সকল থাকিব
উদ্যান আৰু নিৰাৰা বোৰৰ মাজত,

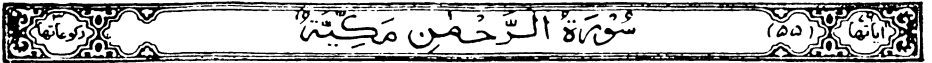
إِنَّ النَّقِيْنَ فِي جَنَّتٍ وَنَهْرٍ ﴿٥٥﴾

৫৬) এটা চিৰকলীয়া আৰু সন্মানিত বাসস্থানত
সৰ্বশক্তিমান আল্লাহৰ উপস্থিতিত।

فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٥٦﴾

Chapter 55

Part 27

চুৰা ৫৫

AL-RAHMAN

আল-বহমান

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

২) সুপ্ৰসন্ন আল্লাহ।

الرَّحْمَنُ ﴿٢﴾

৩) সেইজনাই কোৰ্-আনখন শিকাইছিল।

عَلَّمَ الْقُرْآنَ ﴿٣﴾

৪) সেইজনাই মানৱক সৃষ্টি কৰিছিল,

خَلَقَ الْإِنْسَانَ ﴿٤﴾

৫) আৰু তেওঁক ব্যাখ্যা কৰা প্ৰণালী
শিকাইছিল।

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٥﴾

৬) সূৰ্য্য আৰু চন্দ্ৰই এক নিৰ্দিষ্ট গণনা অনুযায়ী
নিজৰ নিজৰ গতি পথত চলে।

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ يُحْسَبَانِ ﴿٦﴾

৭) আৰু গা-গছ বিহীন গছ-গছনিয়ে সেইজনৰ
ইচ্ছাশক্তিৰ প্ৰতি নম্ৰতাৰ সৈতে নিজকে সমৰ্পণ
কৰে।

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴿٧﴾

৮) আৰু আকাশখন সেই জনাই ওখকৈ পাতিছে
আৰু ইয়াৰ নিৰ্দিষ্ট পৰিমাণ বান্ধি দিছে,

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٨﴾

৯) যাতে তোমালোকে সেই পৰিমাণ অতিক্ৰম
কৰিব নোৱাৰা।

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿٩﴾

১০) গতিকে সকলো বস্তু ন্যায় বিচাৰেৰে জুখিবা
আৰু শুদ্ধ পৰিমাণৰ তললৈ নাহিবা ?

وَأَقْبُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿١٠﴾

১১) আৰু সেইজনাই পৃথিৱীখন স্থাপন কৰিছে
সেই জনৰ সৃষ্ট বস্তুৰ কাৰণে

وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ﴿١١﴾

১২) তাত আছে সকলো ধৰণৰ ফল-মূল আৰু
আবৰণেৰে সৈতে খজুৰ গছ,

فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ﴿١٢﴾

১৩) আৰু আছে শস্য ইয়াৰ পতানৰ সৈতে আৰু
সুগন্ধি গছ-গছনি।

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ﴿١٣﴾

১৪) হে' মানৱ আৰু জিন, তেতিয়াহ'লে
তোমালোক দুয়ো তোমালোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো
অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ কৰিবা ?

فَيَأْتِي آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿١٤﴾

১৫) সেইজনাই মানুহক সৃষ্টি কৰিছিল শুকান
ঠুনঠুনীয়া আলতীয়া মাটিৰ পৰা, যিটো হয় সেকি
উলিওৱা মাটিৰ পাত্ৰৰ দৰে

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٥﴾

১৬) আৰু জিনক সেইজনাই সৃষ্টি কৰিছিল
অগ্নিশিখাৰ পৰা।

وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ ﴿١٦﴾

১৭) তেতিয়াহ'লে তোমালোক দুয়ো
তোমালোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ
কৰিবা ?

فَيَأْتِي آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿١٧﴾

১৮) দুখন প্ৰাচ্য আৰু দুখন পাশ্চাত্যৰ
প্ৰভুজনা।

رَبُّ الشَّرْقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٨﴾

১৯) তেতিয়াহ'লে তোমালোক দুয়ো তোমা-
লোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ
কৰিবা ?

فَيَأْتِي آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾

২০) সেইজনাই দুখন সমুদ্ৰ ওচৰাউচৰিকৈ সৃষ্টি
কৰিছে আৰু এদিন এই দুয়ো সমুদ্ৰ একযোগ হ'ব :

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيْنَ ﴿٢٠﴾

২১) সেই দুভাগৰ মাজত সম্প্ৰতি এটা প্ৰতিবন্ধক
আছে : ইভাগে সিভাগৰ ওপৰত প্ৰৱেশ কৰিব
নোৱাৰে।

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيْنَ ﴿٢١﴾

২২) তেতিয়া হ'লে, তোমালোক দুয়ো তোমা-
লোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ
কৰিবা ?

فَيَأْتِي آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٢٢﴾

২৩) সেই দুই খণ্ড পানীৰ পৰা ওলাই আহে মুক্তা
আৰু প্ৰবাল।

يَخْرُجُ مِنْهُمَا الذُّلُوفُ وَالرِّجَانُ ﴿٢٣﴾

২৪) তেতিয়াহ'লে, তোমালোক দুয়ো তোমা-

فَيَأْتِي آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾

জোঁকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ
কৰিবো ?

২৫) আৰু সেইজনাই হৈছে সাগৰৰ চকুত চলাই
লৈ যোৱা পাহাৰ সদৃশ ওখ জাহাজ বোৰ।

২৬) তেতিয়াহ'লে, তোমালোক দুয়ো তোমা-
জোঁকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ
কৰিবো ?

২৭) পৃথিৱীৰ বুকুত থকা সকলো বস্তু ক্ষণস্থায়ী ;

২৮) কেৱল তোমালোকৰ প্ৰভু, সকলো গৌৰৱ
আৰু সন্মানৰ অধিকাৰী জনাৰ কৃপাৰ বাহিৰে।

২৯) তেনেহ'লে, তোমালোক দুয়ো তোমা-
জোঁকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ
কৰিবো ?

৩০) স্বৰ্গ সমূহ আৰু পৃথিৱীত থকা সকলো বস্তু
সেইজনাৰ অনুগ্ৰহৰ প্ৰাৰ্থী। প্ৰত্যেক মুহূৰ্ত্ততে
সেইজনাই নিজকে এটা ভিন্ন মহিমাৰ প্ৰকাশ
কৰে।

৩১) তেনেহ'লে, তোমালোক দুয়ো তোমা-
জোঁকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ
কৰিবো ?

৩২) হে' তোমালোক মহান শক্তিমান দুজন,
আমি অন্যতপলমে তোমালোকলৈ মনোযোগ
দিমহক !

৩৩) তেতিয়াহলে, তোমালোক দুয়ো তোমা-
জোঁকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ
কৰিবো ?

৩৪) হে' জিন্ আৰু মানৱৰ সহচৰসকল !
তোমালোকৰ যদি স্বৰ্গ সমূহ আৰু মৰ্ত্ত্যৰ
সীমাৰেখাৰ ব্যুৎ ভেদ কৰাৰ শক্তি আছে,
তেনেহ'লে সীমা ভেদ কৰি যোৱাইক। কিন্তু
তোমালোকে অনুমতি ব্যতিৰেকে ভেদ কৰি যাব
নোৱাৰা।

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٢٥﴾

فِي أَيِّ آيَةٍ رَبِّكُمْ تَكْذِبِينَ ﴿٢٦﴾

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٧﴾

وَيَبْقَىٰ وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٢٨﴾

فِي أَيِّ آيَةٍ رَبِّكُمْ تَكْذِبِينَ ﴿٢٩﴾

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي
شَأْنٍ ﴿٣٠﴾

فِي أَيِّ آيَةٍ رَبِّكُمْ تَكْذِبِينَ ﴿٣١﴾

سَنَفَعُ لَكُمْ أَيُّهُ التَّقْلِينَ ﴿٣٢﴾

فِي أَيِّ آيَةٍ رَبِّكُمْ تَكْذِبِينَ ﴿٣٣﴾

يُعْشَرَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَن
تَنْفَعُوا وَمِنَ آقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفَعُوا
لَا تَنْفَعُونَ إِلَّا بِإِذْنِ رَبِّكُمْ ﴿٣٤﴾

৩৫) তেতিয়াহ'লে, তোমালোক দুয়ো তোমা-
লোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ
কৰিবা ?

فَيَأْتِي آلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٣٥﴾

৩৬) তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে পঠিওৱা হ'ব এক
ধোঁৱাবিহীন অগ্নিবাণ আৰু এটা উজ্জ্বল জুইৰ
শিখা আৰু তোমালোকে নিজকে বক্ষা কৰিবলৈ
অসমৰ্থ হ'বা।

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْاظٌ مِّن تَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا
تَنْتَصِرِينَ ﴿٣٦﴾

৩৭) তেতিয়াহ'লে, তোমালোক দুয়ো তোমা-
লোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ
কৰিবা ?

فَيَأْتِي آلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾

৩৮) আৰু যেতিয়া আকাশ খন ফালি পেলোৱা
হয় আৰু ই ৰঙা ছামৰাৰ দৰে ৰঙা হৈ পৰে।

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٨﴾

৩৯) তেতিয়াহ'লে, তোমালোক দুয়ো তোমা-
লোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ
কৰিবা ?

فَيَأْتِي آلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٣٩﴾

৪০) সেইদিনা মানৱ আৰু জিনক তেওঁলোকৰ
পাপৰ বিষয়ে সোধা নহ'ব।

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْئَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ ﴿٤٠﴾

৪১) তেতিয়াহ'লে তোমালোক দুয়ো তোমা-
লোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ
কৰিবা ?

فَيَأْتِي آلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٤١﴾

৪২) দোষী সকল পৰিচিত হ'ব তেওঁলোকৰ
গাত থকা চিনেৰে, আৰু তেওঁলোকক আগচুলি
আৰু ভৰিত খামোচ মাৰি ধৰা হ'ব।

يَعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِينِهِمْ يُيَوِّضُ بِاللِّوَاصِيِ وَ
الْأَقْدَامِ ﴿٤٢﴾

৪৩) তেতিয়াহ'লে তোমালোক দুয়ো তোমা-
লোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ
কৰিবা ?

فَيَأْتِي آلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٤٣﴾

৪৪) আৰু তেওঁলোকক কোৱা হ'ব: 'এইখনেই
হৈছে দোজখ, যাৰ সত্যতা দোষী সকলে অস্বীকাৰ
কৰে,

فَإِنَّ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٤﴾

৪৫) 'ইয়াৰ আৰু ভয়ঙ্কৰ উতলা পানীৰ মাজত
এওঁলোকে প্ৰদক্ষিণ কৰিব।'

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَبِيبٍ آيٍ ﴿٤٥﴾

৪৬) তেতিয়াহ'লে তোমালোক দুয়ো তোমা-
লোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ
কৰিবা ?

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٤٦﴾

৪৭) আৰু সেইজনৰ কাৰণে, যি তেওঁৰ প্ৰভুৰ
মহিমাৰ সন্মান সূচক ভয়ত থাকে, বখা হৈছে দুখন
উদ্যান—

وَلَسَنُ حَافٍ مَّقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَيْنِ ﴿٤٧﴾

৪৮) তেতিয়াহ'লে, তোমালোক দুয়ো তোমা-
লোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ
কৰিবা ?

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٤٨﴾

৪৯) বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ বিস্তৃত গছ-গছনিৰ সৈতে।

ذَوَاتًا أَفْنَانٍ ﴿٤٩﴾

৫০) তেতিয়াহ'লে, তোমালোক দুয়ো তোমা-
লোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ
কৰিবা ?

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٥٠﴾

৫১) সেই দুখন উদ্যানত প্ৰত্যেক খনতে দুটাকৈ
অবাধে প্ৰবাহ কৰা নিঝৰা থাকিব।

فِيهِمَا عَيْنٌ تَجْرِيْنَ ﴿٥١﴾

৫২) তেতিয়াহ'লে, তোমালোক দুয়ো তোমা-
লোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ
কৰিবা ?

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٥٢﴾

৫৩) তাত থাকিব প্ৰত্যেক বিধৰ ফল যোৰ
পাতি।

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَيْنِ ﴿٥٣﴾

৫৪) তেতিয়াহ'লে, তোমালোক দুয়ো তোমা-
লোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ
কৰিবা ?

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٥٤﴾

৫৫) তাৰ নিবাসীসকলে ফুলবছা পচমী
কাপোৰেৰে সজ্জিত গালিছাৰ ওপৰত থোৱা
শয্যাত বিশ্ৰাম কৰিব। আৰু দুয়োখন উদ্যানৰ
ফল-মূল বোৰ তেওঁলোকে সহজে পোৱাত
থাকিব।

مُتَّكِبِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَّائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَ هُوَ
جَنَّاتُ الْجَنَّتَيْنِ دَرَانٍ ﴿٥٥﴾

৫৬) তেতিয়াহ'লে, তোমালোক দুয়ো তোমা-
লোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ
কৰিবা ?

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٥٦﴾

৫৭) তাত আৰু থাকিব চকুৰ চাৱনি সংযমত

فِيهِنَّ قُصْرَاتٌ الظَّرْفِ لَمْ يَطِثْتُهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ

ৰখা পৱিত্ৰ কুমাৰী সকল, যাক তেওঁলোকৰ পূৰ্বে
কোনো মানৱ বা জিনে স্পৰ্শ নকৰিব—

وَلَا جُنَّ ۝۵۴

৬৮) তেতিয়াহ'লে, তোমালোক দুয়ো তোমা-
লোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ
কৰিবা ?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

৬৯) তেওঁলোক যেন পদাৰাগ মণি আৰু
মুক্তাবোৰৰ দৰে হ'ব :

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ۝

৬০) তেতিয়াহ'লে, তোমালোক দুয়ো তোমা-
লোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ
কৰিবা ?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

৬১) অনুগ্ৰহৰ পুৰস্কাৰ অনুগ্ৰহৰ বাহিৰে অন্য
কিবা হ'ব পাৰে নে ?

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ۝

৬২) তেতিয়াহ'লে, তোমালোক দুয়ো তোমা-
লোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ
কৰিবা ?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

৬৩) আৰু এই দুখনৰ বাহিৰে, আন দুখন উদ্যান
আছে—

وَمِنْ دُونِهَا جَنَّاتٌ ۝

৬৪) তেতিয়াহ'লে, তোমালোক দুয়ো তোমা-
লোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ
কৰিবা ?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

৬৫) পাতৰ থোপাৰে গভীৰ সেউজীয়া ৰঙৰ—

مُدَّهَا مِثْقَالَ ۝

৬৬) তেতিয়াহ'লে, তোমালোক দুয়ো তোমা-
লোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ
কৰিবা ?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

৬৭) তাতো থাকিব পানী প্ৰবাহ কৰি থকা দুটা
নিঝৰা ।

فِيهَا عَيْنٌ نَّضَّاحَتٌ ۝

৬৮) তেতিয়াহ'লে, তোমালোক দুয়ো তোমা-
লোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ
কৰিবা ?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

৬৯) দুয়োখনতে সকলো প্ৰকাৰৰ ফল-মূল,
খজুৰ আৰু বেদানা থাকিব ।

فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۝

৭০) তেতিয়াহ'লে, তোমালোক দুয়ো তোমা-
লোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ
কৰিবা ?

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٤٠﴾

৭১) তাত থাকিব কুমাৰীসকল, সাধু আৰু
সুন্দৰ।—

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حَسَنَاتٌ ﴿٤١﴾

৭২) তেতিয়াহ'লে তোমালোক দুয়ো তোমা-
লোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ
কৰিবা ?

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٤٢﴾

৭৩) ধুনীয়া ক'লা চকুৰে শোভিত আৰু মণ্ডপত
সংৰক্ষিত সুন্দৰী কুমাৰী সকল—

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٤٣﴾

৭৪) তেতিয়াহ'লে, তোমালোক দুয়ো তোমা-
লোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ
কৰিবা ?

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٤٤﴾

৭৫) যাক তেওঁলোকৰ পূৰ্বে মানৰ বা জিনে
স্পৰ্শ কৰা নাই—

لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ ﴿٤٥﴾

৭৬) তেতিয়াহ'লে, তোমালোক দুয়ো তোমা-
লোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ
কৰিবা ?

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٤٦﴾

৭৭) অতিশয় ধুনীয়া গালিছা আৰু সেউজীয়া
গাদীত বিশ্রাম কৰি থকা।

مُتَكِينِينَ عَلَى زُرْفٍ حُضْرٍ وَعَبَقَرِيٍّ حَسَانِينَ ﴿٤٧﴾

৭৮) তেতিয়াহ'লে, তোমালোক দুয়ো তোমা-
লোকৰ প্ৰভুৰ কোনটো অনুগ্ৰহনো অস্বীকাৰ
কৰিবা ?

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٤٨﴾

৭৯) তোমাৰ প্ৰভু সকলো গৌৰৱ আৰু সন্মানৰ
অধিকাৰী জনাৰ নাম সৰ্ব্বদা ধন্য।

تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٤٩﴾

سُوْرَةُ الْوَاقِعَةِ مَكِّيَّةٌ ﴿٥٦﴾

চুৰা ৫৬

AL-WAQIAH

আল-ৰাকিয়াহ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) অনিবাৰ্য্য ঘটনাটো যেতিয়া ঘটিব—
- ৩) ই যে ঘটিব, কোনেও নুই কৰিব নোৱাৰে—
- ৪) ই কিছুমানক অপদস্থ কৰিব, আন কিছুমানক উন্নত কৰিব।
- ৫) পৃথিৱীখনক যেতিয়া এটা ভয়ঙ্কৰ কম্পনেৰে কপোৱা হ'ব;
- ৬) আৰু পৰ্ব্বতৰ শাৰীবোৰ চূৰ্ণ-বিচূৰ্ণ কৰা হ'ব—এটা সম্পূৰ্ণ ধ্বংসকাৰ্য্য।
- ৭) সেই আটাইবোৰ সিঁচৰিত কৰা ধূলিকণাৰ দৰে হ'ব।
- ৮) আৰু ত্ৰৈমালোকক তিনিটা সমষ্টিত বিভক্ত কৰা হ'ব:
- ৯) যি সকল সোঁফালে থাকিব—সোঁফালে থকা সকল কিমান যে ভাগ্যবান!
- ১০) আৰু যিসকল বাঁওপিনে থাকিব— বাঁওফালে থকা সকল কিমান যে দুৰ্ভাগীয়া!
- ১১) আৰু শীৰ্ষস্থানীয় সকল; তেওঁলোক সত্যতে শীৰ্ষস্থানীয়;
- ১২) তেওঁলোকেই হ'ব আল্লাহৰ সান্নিধ্যত থকা সকল;
- ১৩) আৰু থাকিব পৰম সুখৰ উদ্যানত—
- ১৪) প্ৰথম বিশ্বাসী সকলৰ মাজৰ পৰা অহা এটা ডাঙৰ দল,

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿١﴾

اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿٢﴾

لَيْسَ لَهَا كَازِبَةٌ ﴿٣﴾

خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ ﴿٤﴾

اِذَا رُجَّتِ الْاَرْضُ رَجًا ﴿٥﴾

وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا ﴿٦﴾

فَكَانَتْ هَبًا مُّنبَتًا ﴿٧﴾

وَكُنْتُمْ اَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴿٨﴾

فَاصْحٰبُ الْيَمِيْنَةِ ﴿٩﴾ مَا اَصْحٰبُ الْيَمِيْنَةِ ﴿٩﴾

وَاصْحٰبُ الشِّمَّةِ ﴿١٠﴾ مَا اَصْحٰبُ الشِّمَّةِ ﴿١٠﴾

وَالسَّيْفُوْنَ السَّيْفُوْنَ ﴿١١﴾

اُولٰٓئِكَ الْمَقْرُبُوْنَ ﴿١٢﴾

فِيْ جَنَّتِ النَّعِيْمِ ﴿١٣﴾

ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٤﴾

১৫) আৰু পৰবৰ্তী বিশ্বাসী সকলৰ মাজৰ পৰা
কেইজনমান,

وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ۝١٥

১৬) সোণ আৰু হীৰা-মুকুতাৰে সজোৱা শয্যাত
বহি থাকিব,

عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ۝١٦

১৭) বিশ্রাম কৰি, ইজনে সিজনলৈ মুখ কৰি।

مُتَّكِنِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ۝١٧

১৮) তাত তেওঁলোকক আল-পৈচান ধৰিব
সুকোমল চিৰ যৌৱন বিশিষ্ট যুৱক সকলে,

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ۝١٨

১৯) যি সকলে এটা বৈ থকা নিঝৰাৰ পৰা
ভৰোৱা পানীয়ৰ ডাঙৰ লোটা আৰু পিয়লা
কঢ়িয়াই ফুৰিব—

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ۝١٩

২০) সেই পানীয়ৰ পৰা তেওঁলোকৰ কোনো
মূৰৰ বিষ নহ'ব, নতুবা তেওঁলোক মতলীয়াও
নহ'ব—

لَا يَصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُزْفُونَ ۝٢٠

২১) আৰু তেওঁলোকৰ নিজৰ পচন্দ মতে
ফল-মূল কঢ়িয়াই ফুৰিব,

وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ۝٢١

২২) আৰু তেওঁলোকে বাঞ্ছা কৰা মতে বিভিন্ন
চৰাইৰ মাংস পাব।

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ۝٢٢

২৩) আৰু তাত থাকিব মৃগনয়নী সুন্দৰী কুমাৰী
সকল,

وَحُورٍ عِينٍ ۝٢٣

২৪) মুক্তাৰ দৰে, আবৰণৰে ঢাকি থোৱা,

كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ۝٢٤

২৫) তেওঁলোকৰ কৰ্মফলৰ পুৰস্কাৰ স্বৰূপে।

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝٢٥

২৬) তাত তেওঁলোকে কোনো অনর্থক
পাপজনক কথা শুনিবলৈ নেপাব,

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيهِنَّ ۝٢٦

২৭) কেৱল আশীৰ্বাদৰ উক্তিৰ বাহিৰে—
'শান্তি, শান্তি :'

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ۝٢٧

২৮) যি সকল সোঁফালে থাকিব—কিমান যে
ভাগ্যবান সোঁফালে থকা সকল!—

وَأَصْحَابِ الْيَمِينِ ۝٢٨ مَا أَصْحَابِ الْيَمِينِ ۝٢٨

২৯) তেওঁলোক থাকিব কাঁইট নোহোৱা লোট
গছৰ মাজত,

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ۝٢٩

৩০) আৰু কলৰ থোকৰ মাজত,

وَوَطْحٍ مِّنْضُودٍ ۝٣٠

৩১) আৰু বিস্তৃত ছাঁত,

وَوَظِلٍّ مَّمْدُودٍ ﴿٣١﴾

৩২) আৰু বৈ থকা পানীৰ সান্নিধ্যত,

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٣٢﴾

৩৩) আৰু অপৰ্যাপ্ত ফল-মূলৰ মাজত,

وَفَالِكِهِمْ كَثِيرَةٍ ﴿٣٣﴾

৩৪) কেতিয়াও শেষ-নোহোৱা, নতুবা নিষিদ্ধ নোহোৱা।

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٤﴾

৩৫) আৰু তেওঁলোকৰ থাকিব মহৎ প্ৰকৃতিৰ স্বামী বা স্ত্ৰী।—

وَقُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴿٣٥﴾

৩৬) প্ৰকৃততে, আমি তেওঁলোকৰ কাৰণে এটা সুন্দৰ সৃষ্টি সৃষ্টি কৰিলোঁ,

إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنشَاءً ﴿٣٦﴾

৩৭) আৰু তেওঁলোকক কুমাৰ-কুমাৰী কৰিছোঁ,

وَجَعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا ﴿٣٧﴾

৩৮) ইজন সিজনৰ প্ৰিয়, সমবয়স্ক ;

عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٣٨﴾

৩৯) সোঁফালে থকা সকলৰ কাৰণে।

لَا صَاحِبِ الْيَمِينِ ﴿٣٩﴾

৪০) প্ৰথম বিশ্বাসী সকলৰ মাজৰ পৰা অহা এটা ডাঙৰ দল।

ثُلَّةٌ مِّنَ الْأُولِينَ ﴿٤٠﴾

৪১) আৰু পৰবৰ্তী বিশ্বাসী সকলৰ মাজত পৰা অহা এটা ডাঙৰ দল।

وَثُلَّةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿٤١﴾

৪২) আৰু বাঁওফালে থকাসকল—কিমান যে দুৰ্ভাগীয়া বাঁওফালে থকা সকল!—

وَأَصْحَابِ الشِّمَالِ هُمَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ﴿٤٢﴾

৪৩) তেওঁলোক থাকিব গা-পোৰা বতাহ আৰু গৰম পানীৰ মাজৰ,

فِي سَوْمٍ وَحَيْمٍ ﴿٤٣﴾

৪৪) আৰু আলকাতৰাৰ দৰে ক'লা ধোঁৱাৰ ছাঁত ;

وَوَظِلٍّ مِّن يَّحْتُمٍ ﴿٤٤﴾

৪৫) শীতলো নহয় বা স্বাস্থ্যকৰো নহয়।

لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٥﴾

৪৬) ইয়াৰ আগতে তেওঁলোকে এটা সুখ আৰু সমৃদ্ধিৰ জীৱন-যাপন কৰিছিল,

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٦﴾

৪৭) আৰু অতিমাত্ৰা পাপ কামত সদায় লিপ্ত আছিল,

وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٧﴾

৪৮) আৰু তেওঁলোকৰ এইদৰে কোৱা অভ্যাস আছিল, 'কি! আমি যেতিয়া মৰিম আৰু ধূলি আৰু হাড়-মূৰত পৰিণত হ'ম, আমাক সঁচাকৈয়ে

وَكَانُوا يَقُولُونَ هَذَا مِنَّا وَكُنَّا تُرَابًا وَ

উঠাই অনা হ'ব নে ?

عَظَامًا ءِإِنَّا لَبُعُوثُونَ ﴿٥٦﴾

৪৯) আৰু আমাৰ পূৰ্বতে যোৱা পিতৃ সকলকো ?

أَوْ آبَاؤَنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٥٧﴾

৫০) কোৱাঁ, 'হয়, পূৰ্বতে যোৱা সকল আৰু পাছত অহা সকল,

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٥٨﴾

৫১) 'সকলোকে একেলগে সেই নিৰ্দিষ্ট দিনা বান্ধি থোৱা সময়ত গোটোৱা হ'ব।

لَنَجْزِيَنَّكَ يَوْمَ الْمَعْلُومِ ﴿٥٩﴾

৫২) 'তেতিয়া, হে' তোমালোক যি আওবাটে গৈছা আৰু সত্যক অগ্রাহ্য কৰিছা,

ثُمَّ رَأَيْتُمُ اللَّيْلَ وَالنَّجْمَ الَّذِي هُوَ أَمَّا تَتَّبِعُونَ ﴿٦٠﴾

৫৩) 'তোমালোকে, নিশ্চয়েই, জকমগছৰ ফল খাবা,

لَا كُؤُوفٌ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُفُوفٍ ﴿٦١﴾

৫৪) 'আৰু তোমালোকৰ উদৰ তাৰে সৈতে ভৰাবা,

فَمَا تَكُونُ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٦٢﴾

৫৫) 'আৰু তোমালোকে উত্তপ্ত পানী পি খাবা, তাৰ উপৰিও,

تَشْرَبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَيْمِيمِ ﴿٦٣﴾

৫৬) 'তৃষাতুৰ, উটে পি খোৱাৰ দৰে খাবা।'

تَشْرَبُونَ شَرْبَ الْهَيْمِيمِ ﴿٦٤﴾

৫৭) এইটোৱেই হ'ব তোমালোকৰ বিচাৰৰ দিনটোৰ আপ্যায়ন।

هَذَا نَزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٦٥﴾

৫৮) আমি তোমালোকক সৃষ্টি কৰিছোঁ। তেতিয়াহ'লে, তোমালোকে কিয়নো সত্যটো স্বীকাৰ নকৰা ?

نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٦٦﴾

৫৯) তোমালোকে যে শুক্ৰৰ টোপাটো নিৰ্গত কৰা, তাৰ বিষয়ে কি ভাবা ?

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٦٧﴾

৬০) তোমালোকে ইয়াক সৃষ্টি কৰিছা, নে আমি ইয়াৰ সৃষ্টিকৰ্তা ?

ءَأَنْتُمْ تَخْفَوْنَ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٦٨﴾

৬১) আমি তোমালোক সকলোৰে কাৰণে মৃত্যুৰ ব্যৱস্থা কৰিছোঁ ; আৰু আমাক একোৱে বাধা দিব নোৱাৰে,

نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٩﴾

৬২) তোমালোকৰ ঠাইত আন কিছুমানক স্থাপন কৰাৰ পৰা, আৰু তোমালোকক ৰূপান্তৰ কৰি এনেকুৱা এটা ৰূপলৈ উঠোৱাৰ পৰা যাৰ বিষয়ে

عَلَىٰ أَنْ يَبْدَلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا

তোমালোকে এতিয়াও অজ্ঞ।

لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾

৬৩) আৰু তোমালোকে, নিশ্চয়েই, প্রথম সৃষ্টিৰ বিষয়ে অৱগত। তেতিয়াহ'লে, তোমালোকে কিয়নো গমি নোচোৱাঁ।

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾

৬৪) তোমালোকে কি সিঁচিছা দেখানে?

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿١٨﴾

৬৫) তোমালোকে ইয়াক গজাইছা, নে আমি গজাওঁতা?

ءَأَنْتُمْ تَزْعُمُونَهُ أَمْ نَحْنُ الرَّزَّاعُونَ ﴿١٨﴾

৬৬) আমি যদি ইচ্ছা কৰিলোহেঁতেন, এই আটাইবোৰকে শুকাই যোৱা নৰাত পৰিণত কৰিব পাৰিলোহেঁতেন, তেতিয়া তোমালোকে এইদৰে আক্ষেপ কৰি থাকিবা?

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَنْتُمْ تَفْكَهُونَ ﴿١٩﴾

৬৭) 'আমি ধাৰত পোত গৈছোঁ'!

إِنَّا لَمَعْرَمُونَ ﴿٢٠﴾

৬৮) 'নহয়, আমাক সৰ্বহাৰা কৰা হৈছে।'

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٠﴾

৬৯) তোমালোকে পি খোৱা পানী যিনিৰ কথা ভাবা নে?

أَفَرَأَيْتُمْ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٢١﴾

৭০) তোমালোকে মেঘৰ পৰা ইয়াক নমাই পঠিওৱা, নে, আমি হে পঠিয়াওঁতা?

ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ ﴿٢١﴾

৭১) আমি ইচ্ছা কৰা হ'লে ইয়াক তিতা কৰিব পাৰিলোহেঁতেন। তেনেহ'লে, তোমালোকে কিয়নো ধন্যবাদ জ্ঞাপন নকৰা?

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ آجَا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٢٢﴾

৭২) তোমালোকে যে জুইকুৰা জ্বলোৱা তাৰ বিষয়ে ভাবা নে?

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٢٣﴾

৭৩) এই জুইৰ কাৰণে, লগা গছজোপা তোমালোকে উৎপন্ন কৰিছা, নে আমিহে ইয়াক উৎপন্ন কৰোঁতা?

ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ ﴿٢٣﴾

৭৪) আমি ইয়াক পৰ্য্যটক সকলৰ এটা স্মাৰক আৰু উপকাৰ ৰূপে গঢ়িছোঁ।

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكُرَةً وَمَتَاعًا لِّلْمُقِيمِينَ ﴿٧٤﴾

৭৫) গতিকে তোমালোকৰ প্ৰভু সৰ্ব্বশ্ৰেষ্ঠজনৰ গৰিমা গোৱাইক।

فَسَبِّحْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٥﴾

৭৬) নহয়, মই নক্ষত্ৰবোৰৰ বিভিন্ন স্থানবোৰ প্ৰমাণ স্বৰূপে আগবঢ়াওঁ—

فَلَا أَقْسِمُ بِمَوْجِعِ النُّجُومِ ﴿٧٦﴾

৭৭) আৰু বাস্তৱতে, সেইটো এটা মহান প্ৰমাণ তোমালোকে যদিহে জানিলাহেঁতেন—

وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَتَّعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٧﴾

৭৮) এইখন, বাস্তৱতে এখন মহৎ কোৰ্-আন

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٨﴾

৭৯) এখন সুৰক্ষিত গ্ৰন্থত,

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٩﴾

৮০) যাক পৱিত্ৰ সকলৰ বাহিৰে আন কোনেও ছুব নোৱাৰে।

لَّا يَسَّهَوْنَ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٨٠﴾

৮১) ই সকলো বিশ্বৰ সৃষ্টিকৰ্ত্তাৰ পৰা প্ৰকাশ হোৱা বাণী।

تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨١﴾

৮২) এনে ধৰণৰ এটা ঐশ্বৰিক অধ্যয়নৰ বিষয়ক তোমালোকে গুৰুত্ব নিদিবা নে?

أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِئُونَ ﴿٨٢﴾

৮৩) আৰু ইয়াৰ অস্বীকাৰকে তোমালোকৰ জীৱিকা নিৰ্বাহৰ আহিলাৰূপে লোৱা নে?

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكْفِرُونَ ﴿٨٣﴾

৮৪) তেনেহ'লে, কিয়নো, যেতিয়া মৃতপ্ৰায় মানুহজনৰ আত্মাটো কণ্ঠৰ ওচৰ পায়হি,

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُقُوفُ ﴿٨٤﴾

৮৫) আৰু তোমালোকে সেই মুহূৰ্ত্তত চাই থাকা—

وَ أَنْتُمْ جِيئَبِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٨٥﴾

৮৬) আৰু আমি তেওঁৰ তোমালোকতকৈও বেছি কাষত থাকোঁ, কিন্তু তোমালোকে নেদেখা—

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا أَبْصُرُونَ ﴿٨٦﴾

৮৭) তেনেহ'লে, কিয়নো তোমালোকৰ পৰা
যদি কেফিয়ৎ দাবী কৰিব নেলাগে,

فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٧﴾

৮৮) তোমালোকে ইয়াক ঘূৰাই আনিব নোৱাৰা,
যদিহে তোমালোক সত্যবাদী ?

تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٨﴾

৮৯) এতিয়া তেওঁ যদি আল্লাহৰ সান্নিধ্যত থকা
সকলৰ ভিতৰৰ এজন হয়,

فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٩﴾

৯০) তেনেহ'লে তেওঁৰ কাৰণে আছে আৰাম
আৰু সুখৰ সুগন্ধ আৰু পৰম সুখৰ উদ্যান :

فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٩٠﴾

৯১) আৰু তেওঁ যদি সোঁফালে থকা সকলৰ
এজন হয়,

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُضْحَبِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾

৯২) তেনেহ'লে, 'হে' সোঁফালে থকা সকলৰ
মাজত তুমি, তোমাৰ ওপৰত যেন সদায় শাস্তি
বৰষে !'

فَسَلِّمْ لَكَ مِنَ الْمُضْحَبِ الْيَمِينِ ﴿٩٢﴾

৯৩) কিন্তু তেওঁ যদি হয় সেই সকলৰ ভিতৰৰ যি
সত্যক প্ৰত্যাখ্যান কৰে আৰু ভ্ৰান্ত হয়,

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٣﴾

৯৪) তেনেহ'লে তেওঁৰ কাৰণে থাকিব এক
আপ্যায়ন উত্তপ্ত পানীৰ,

فَنَزْلٌ مِنْ حَيْمٍ ﴿٩٤﴾

৯৫) আৰু দোজখৰ জ্বলন।

وَتَصْلِيَةٌ جُجَيْمٍ ﴿٩٥﴾

৯৬) প্ৰকৃততে ই হৈছে এটা সঠিক নিশ্চয়তা।

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٦﴾

৯৭) গতিকে তোমালোকৰ প্ৰভু, অতুলনীয়
ভাৱে মহান জনাৰ নাম গৌৰৱান্বিত কৰাইক।

سُبْحَانَكَ يَا سَمِيعُ الْعَظِيمِ ﴿٩٧﴾

سُورَةُ الْحَدِيدِ مَدِينَةُ (٥٧)

চুৰা-৫৭

আল-হাদিদ (মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) সু-প্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) স্বৰ্গ সমূহত আৰু মৰ্ত্যত থকা সকলো বস্তুৱে আল্লাহক শৌৰৱান্বিত কৰে; আৰু সেইজনাই হৈছে সৰ্ব্বশক্তিমান, আৰু জ্ঞানী।

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②

৩) স্বৰ্গ সমূহ আৰু মৰ্ত্য ব্যাপী সমগ্ৰ ৰাজ্যৰ অধিকাৰ সেইজনাৰেই; সেইজনাই প্ৰাণ দান কৰে আৰু মৃত্যু ঘটায়, আৰু সেইজনাৰ সকলো বস্তুৰে ওপৰত আধিপত্য আছে।

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعِى وَيُمِيتُ ③
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ④

৪) সেইজনাই হৈছে প্ৰথম আৰু অন্তিম, আৰু বিদ্যমান আৰু লুকাইয়িত, আৰু সেইজনাৰ সকলো বস্তুৰ বিষয়ে সম্পূৰ্ণ জ্ঞান আছে।

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ⑤

৫) সেইজনাই হৈছে আল্লাহ যি স্বৰ্গ সমূহ আৰু মৰ্ত্য ছটা সময় খণ্ডত সৃষ্টি কৰিছিল, তাৰ পাছত নিজকে সিংহাসনত স্থাপন কৰিছিল। সেইজনাই জানে পৃথিৱীলৈ কি প্ৰৱেশ কৰে আৰু ইয়াৰ পৰা কি ওলাই আহে, আৰু আকাশৰ পৰা কি নামি আহে আৰু ইয়ালৈ কি উঠি যায়। আৰু তুমি য'তেই নেথাকা লাগে সেইজনা তোমাৰ সৈতে থাকে। আৰু আল্লাহে তুমি কৰা সকলো কাম দেখি থাকে।

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُعَلِّمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ⑥

৬) সেই জনাৰেই হৈছে স্বৰ্গ সমূহ আৰু মৰ্ত্যৰ সাম্ৰাজ্যখন; আৰু আল্লাহলৈকে সকলো ঘটনাৱলী শেষ বিচাৰৰ কাৰণে ঘূৰাই পঠিওৱা হয়।

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ⑦

৭) সেইজনাই নিশাক দিনলৈ পৰিণত কৰে আৰু দিনক নিশালৈ পৰিণত কৰে; আৰু অন্তৰত থকা সকলো কথা সেইজনাই ভালদৰে জানে।

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي
الَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑦

৮) আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰত বিশ্বাস আনা আৰু তোমালোকক সেইজনাই যি সম্পদৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'বলৈ দিছে তাৰ পৰা আল্লাহৰ পথত ব্যয় কৰা হ'ক। আৰু তোমালোকৰ ভিতৰৰ যি সকলে বিশ্বাস আনে আৰু ব্যয় কৰে এটা মহা পুৰস্কাৰ পাব।

أَمْنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ أَمْنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا
لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ⑧

৯) তোমালোকে যদি সঁচাকৈয়ে বিশ্বাসী হোৱা, পয়গম্বৰে যেতিয়া তোমালোকক আহ্বান কৰে তোমালোকৰ প্ৰভুত বিশ্বাস আনিবলৈ, আৰু সেইজনাই ইতি পূৰ্বেই তোমালোকৰ পৰা অঙ্গীকাৰ লৈছে, তোমালোকে আল্লাহত বিশ্বাস নকৰাৰ কাৰণ কি ?

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ
لِأَمْنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ⑨

১০) সেইজনাই হৈছে তেওঁ, যি সেই জনাৰ ভূতালৈ স্পষ্ট চিহ্ন সমূহ নমাই পঠিয়ায়, যাতে সেইজনাই তোমালোকক প্ৰত্যেক ধৰণৰ অন্ধকাৰৰ পৰা পোহৰলৈ উলিয়াই আনিব পাৰে। আৰু, প্ৰকৃততে, আল্লাহ তোমালোকৰ প্ৰতি দয়ালু আৰু কৰুণাময়।

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُم
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ
رَّحِيمٌ ⑩

১১) যি স্থলত স্বৰ্গ সমূহ আৰু মৰ্ত্যাব সকলো সম্পদৰ গৰাকী আল্লাহ, তোমালোকে আল্লাহৰ পথত ব্যয় নকৰাৰ কাৰণ কি ? তোমালোকৰ ভিতৰৰ যি সকলে সেই বিজয়ৰ পূৰ্বে ব্যয় কৰিছিল আৰু সংগ্ৰাম কৰিছিল তেওঁলোক বিজয়ৰ পাছত সেইদৰে কৰা সকলৰ সমান নহয়। তেওঁলোক পাছত ব্যয় আৰু সংগ্ৰাম কৰা সকলতকৈ উচ্চ স্থানৰ যোগ্য। আৰু আল্লাহে সকলোলৈকে ভালৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে। আৰু

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ
مِن قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أَوْلِيَاءِكْ أَعْظَمَ دَرَجَةً مِّنَ
الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَتْلُوا وَكُلًّا وَعَدَّ اللَّهُ

তোমালোকে কি কৰা তাৰ বিষয়ে আল্লাহ ভালদৰে
অৱগত ।

الْحَسَنُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

১২) কোননো সেইজন যি আল্লাহক এটা ভাল
পৰিমাণৰ ঋণ দিব পাৰে ? যাতে সেইজনাই ইয়াক
কেইবাগুণে বঢ়াব পাৰে, আৰু সেইজনে এটা মহা
পুৰস্কাৰ পাব ।

مَنْ ذَا الَّذِي يُقرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ
لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٢﴾

১৩) আৰু সেইদিনটোৰ কথা ভাবাইক যেতিয়া
তোমালোকে বিশ্বাসী পুৰুষ আৰু বিশ্বাসী
তিৰোতা সকলক দেখিবলৈ পাবা, তেওঁলোকৰ
বস্তি তেওঁলোকৰ সমুখত ধাৰিত হ'ব আৰু
তেওঁলোকৰ সোঁহাতত থাকিব, আৰু ফেৰিঙ্গা
সকলে তেওঁলোকক ক'ব, 'আজিৰ দিনত
তোমালোকৰ কাৰণে আছে সুসংবাদ উদ্যান,
সমূহৰ যাৰ মাজেদি বৈ যাব বহুতো জান-জুৰি,
য'ত তোমালোকে থাকিবা ইঁক । সেইটোৱেই হৈছে
পৰম বিজয় ।'

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ
جَمِيعٌ مُّجْتَمِعِينَ مِنَ الْأَنْهَارِ خُلْدٍ يَنْفِيهَا
ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾

১৪) সেইটোৱেই হ'ব দিনটো যেতিয়া ভন্ড পুৰুষ
আৰু ভন্ড তিৰোতা সকলে বিশ্বাস কৰা সকলক
ক'ব, 'আমাৰ কাৰণে এখনেক অপেক্ষা কৰা ইঁক,
যাতে আমি তোমালোকৰ বস্তিৰ পৰা পোহৰ ল'ব
পাৰোঁ, তেওঁলোকক এই বুলি কোৱা হ'ব, 'ঘূৰি
যোৱা যদি যাব পাৰা, আৰু পোহৰ বিচাৰি
লোৱা ।' তাৰ পিছত তেওঁলোকৰ মাজত এখন
বেৰা পতা হ'ব য'ত থাকিব এখন দুৱাৰ, ইয়াৰ
ভিতৰ ফালে হ'ব ভৰপূৰ কৰুণা আৰু ইয়াৰ
বাহিৰ ফালে হ'ব, সমুখত, মহাকষ্ট ।

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا
انظُرُونَا نَقْتَسِبْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا
وَسَاءَ لَكُمْ فَالْتَسِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ سُوْدٌ
لَّهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ
الْعَذَابُ ﴿١٤﴾

১৫) ভন্ড সকলে বিশ্বাসী সকলক সম্বোধন
কৰিব এইদৰে কৈ, 'আমি তোমালোকৰ সৈতে
নাছিলোঁ নে ?' বিশ্বাসী সকলে সমিধান দিব, 'হয়,
কিন্তু তোমালোকে নিজকে লোভৰ ফান্দত

يُنَادُوهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ

পৰিবলৈ দিলা আৰু তোমালোকে ইতস্ততঃ কৰিছিল। আৰু সন্দেহ কৰিছিল। আৰু তোমালোকৰ মিছা অভিলাষে আল্লাহৰ আদেশ কাৰ্য্যত পৰিণত হোৱালৈকে তোমালোকক ভ্ৰান্ত কৰি থৈছিল। আৰু প্ৰৰঞ্চনা কৰিছিল।

১৬) ‘গতিকে আজিৰ দিনা তোমালোকৰ পৰা কোনো উদ্ধাৰ-মূল্য গ্ৰহণ কৰা নহ’ব, নতুবা, অবিশ্বাসী সকলৰ পৰাও লোৱা নহ’ব। তোমালোকৰ অন্তিম বাসস্থান হৈছে অগ্নি-কুণ্ডটো; সেয়ে হৈছে তোমালোকৰ বন্ধু; আৰু ই হৈছে এটা অসৎ গন্তব্যস্থান।’

১৭) বিশ্বাসী সকলৰ কাৰণে সেই সময়টো এতিয়াও আহি পোৱা নাই নে যে তেওঁলোকৰ অন্তঃকৰণ আল্লাহৰ স্মৰণত আৰু তেওঁলোকলৈ নামি অহা সত্যত কোমল হৈ পৰা উচিত, আৰু যে তেওঁলোক তেওঁলোকৰ পূৰ্বেৰ গ্ৰন্থ পোৱা সকলৰ দৰে হোৱাটো অনুচিত, কিন্তু যেহেতু তেওঁলোকৰ ওপৰত আল্লাহৰ কৰুণা বৰ্ষণ বহু সময় জুৰি অব্যাহত ৰখা হৈছিল, তেওঁলোকৰ অন্তঃকৰণ কঠোৰ হৈ পৰিল, আৰু তেওঁলোকৰ বহুতো আছিল অসৎ।

১৮) তেতিয়াহ’লে, জানি লোৱা, যে আল্লাহে পৃথিৱী খনক ইয়াৰ মুতুৰ পাছত সজীৱ কৰে। আমি চিহ্ন সমূহ তোমালোকলৈ স্পষ্ট কৰিছোঁ, যাতে তোমালোকে বুজিব পাৰা।

১৯) নিশ্চয়েই, যি সকল পুৰুষে শিক্ষা দিয়ে, আৰু যি সকল নাৰীয়ে শিক্ষা দিয়ে, আৰু যি সকলে আল্লাহক এটা ভাল পৰিমাণৰ ঋণ দিয়ে— এইটো তেওঁলোকৰ কাৰণে বহু মাত্ৰাত বঢ়াই দিয়া হ’ব, আৰু তেওঁলোকক এটা সন্মান-সূচক পুৰস্কাৰো দিয়া হ’ব—

فَنَتْنَمُ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَعَدْتُمْ أَنْ
الْأَمَانِ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَعَدَّ كُمْ بِاللهِ الْغُرُورُ ﴿١٦﴾

فَالْيَوْمَ لَا يُوَفِّدُ مِنْكُمْ فِدْيَةً وَلَا مِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَمَا أَوَّكِمُ الشَّارِطُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ﴿١٧﴾

الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ
اللهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ
قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَيْسُقُونَ ﴿١٨﴾

إِعْلَمُوا أَنَّ اللهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ
بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٩﴾

إِنَّ الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَبُوا اللهُ
قَرْضًا حَسَنًا يَضْعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿٢٠﴾

২০) যি সকলে আল্লাহ আৰু সেইজনাৰ পয়গম্বৰ সকলত বিশ্বাস আনে, তেওঁলোকেই হৈছে তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ দৃষ্টিত সত্যবাদী আৰু সাক্ষী। তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ সম্পূৰ্ণ পুৰস্কাৰ আৰু আধ্যাত্মিক জ্যোতি পাব। কিন্তু যি সকলে অবিশ্বাস কৰে আৰু চিহ্ন সমূহ অগ্রাহ্য কৰে, এওঁলোকেই হ'ব দোজখৰ নিবাসী।

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ
وَالشَّهَادَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ﴿٢٠﴾

২১) জানি লোৱাঁ যে এই পৃথিৱীৰ জীৱনটো হৈছে মাত্ৰ এক আমোদ প্ৰমোদ আৰু ক্ৰীড়া-কৌতুক, আৰু এটা অলস্কাৰ, আৰু তোমালোকৰ মাজত গৰ্ব কৰা আৰু ধন-সম্পত্তি আৰু ল'ৰা-ছোৱালী বৃদ্ধি কৰা প্ৰতিযোগিতাৰ মাধ্যম মাথোন। ই বৰষুণৰ দৰে, যাৰ ফলত গছ-গছনিৰ উৎপন্ন হয়, খেতিয়কসকল আনন্দিত হয়। তাৰ পিছত এই বিলাক শুকাই যায় আৰু তোমালোকে ইয়াক হালধীয়া ৰং লোৱা দেখিবলৈ পোৱা: তাৰ পাছত এইবিলাক অসাৰ নৰাত পৰিণত হয়। আৰু পৰকালত অসৎসকলৰ কাৰণে আছে কঠোৰ শাস্তি আৰু লগতে আল্লাহৰ ক্ষমা, আৰু আছে সেইজনাৰ সন্তোষ সৎকৰ্মী সকলৰ প্ৰতি। আৰু এই পৃথিৱীৰ জীৱনটো কিছুমান প্ৰবঞ্চনামূলক বস্তুৰ খন্তেকীয়া উপভোগৰ বাহিৰে আন একো নহয়।

اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَزِينَتُهُمْ
وَتَفَاخُرُهُمْ بَيْنَهُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ
كَثَلٍ عَيْنٍ أَجَبَ الْكُفَّارِ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهْبِجُ
قَتْرُهُ مُمْسَدًا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ
عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ
وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعٌ الْعُرُورِ ﴿٢١﴾

২২) তেতিয়াহ'লে, তোমালোকে ইজনে সিজনৰ সৈতে প্ৰতিযোগিতা কৰা তোমালোকৰ প্ৰভুৰ ক্ষমা ভিক্ষা কৰি আৰু এখন উদ্যান বিচাৰি, যাৰ মূল্য হ'ব আকাশ আৰু মৰ্ত্তাৰ মুঠ মূল্যৰ সমান; ইয়াক প্ৰস্তুত কৰা হৈছে সেই সকলৰ কাৰণে যি আল্লাহ আৰু সেইজনাৰ পয়গম্বৰ সকলত বিশ্বাস আনে। সেইটো হৈছে আল্লাহৰ কৃপা; সেইজনাই ইয়াক বৰষে, যাৰে ওপৰত সেইজনা সন্তুষ্ট হয়, আৰু আল্লাহ হৈছে অপাৰ কৃপাৰ প্ৰভু।

سَأْعُو إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّنَ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا
بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٢﴾

২৩) পৃথিৱীতেই হওক বা তোমাৰ নিজৰ দেহাতেই হওক, এনে কোনো বিপদ নঘটে যিটো আমি ঘটোৱাৰ আগতে এখন কিতাপত লিপিবদ্ধ কৰা নহয়—নিশ্চয়েই আল্লাহৰ কাৰণে সেইটো সহজ—

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٣٧﴾

২৪) যাতে তোমালোকে তোমালোকৰ ক্ষতিত দুঃখিত নোহোৱা নতুবা সেইজনাই তোমালোকক দিয়া দান লাভ কৰি গৌৰৱো নকৰা। আৰু আল্লাহে কোনো দাস্তিক অহঙ্কাৰীক ভাল নেপায়,

لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٣٨﴾

২৫) আৰু এনেবোৰক, যি নিজে কৃপণ, আৰু অন্য মানুহক কৃপণ হ'বলৈ পৰামৰ্শ দিয়ে। আৰু যিজনেই তেওঁৰ পিঠি ঘূৰাই দিয়ে, তেতিয়া হ'লে নিশ্চয়েই, আল্লাহ স্বাৱলম্বী, সকলো প্ৰশংসাৰ যোগ্য।

الَّذِينَ يَبِغُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِغْلِ وَمَنْ يُتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَنِيُّ الْحَبِيدُ ﴿٣٩﴾

২৬) প্ৰকৃততে, আমি আমাৰ পয়গম্বৰ সকলক পঠিয়াইছিলোঁ স্পষ্ট চিহ্ন সমূহৰ সৈতে আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে নমাই পঠিয়াইছিলোঁ গ্ৰন্থখন আৰু তুলাচালনি যোৰ যাতে মানৱে ন্যায়ৰ সৈতে কাম কৰিব পাৰে: আৰু আমি দান কৰিছিলোঁ লোহা, য'ত আছে মাৰাত্মক যুদ্ধ-বিগ্ৰহৰ আৰু মানৱৰ আন বিভিন্ন ব্যৱহাৰৰ আহিলা, আৰু যাতে আল্লাহে জানিব পাৰে সেইসকলক, যি আল্লাহক নেদোখাকৈ সেইজনাক আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰক সহায় কৰে। নিশ্চয়েই, আল্লাহ ক্ষমতাশীল, শক্তিশালী।

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مِنْ بَيِّنَاتِهِمْ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾

২৭) আৰু বাস্তৱিকতে আমি নুহ আৰু ইব্ৰাহিমক পঠিয়াইছিলোঁ আৰু তেওঁলোকৰ সতি-সন্ততিৰ মাজত পয়গম্বৰ প্ৰথা আৰু গ্ৰন্থখন স্থাপন কৰিছিলোঁ। গতিকে তেওঁলোকৰ কিছুমানে পথ-প্ৰদৰ্শন অনুসৰণ কৰিছিল, কিন্তু তেওঁলোকৰ বহুতো বিদ্রোহী আছিল।

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٤١﴾

২৮) তাৰ পিছত আমি আমাৰ পয়গম্বৰ সকলক তেওঁলোকৰ পদক্ষেপ অনুসৰণ কৰিবলৈ দিলোঁ আৰু আমি, মৰিয়মৰ পুত্ৰ, ঈছাক তেওঁলোকৰ অনুসৰণ কৰি ইঞ্জিল খন দিলোঁ। আৰু যি সকলে তেওঁক অনুসৰণ কৰিছিল তেওঁলোকৰ অন্তৰত সমবেদনা আৰু কৰুণা স্থাপন কৰিলোঁ। আৰু তেওঁলোকে সন্যাসীৰ জীৱন আবিষ্কাৰ কৰিলে— আমি তেওঁলোকৰ কাৰণে সেইটো নিষ্কাৰণ কৰা নাছিলোঁ—আল্লাহৰ সন্তুষ্টি বিচাৰি; কিন্তু তেওঁলোকে ইয়াক যিদৰে পালন কৰিব লাগিছিল নকৰিলে। তথাপি আমি তেওঁলোকৰ ভিতৰত যি সকলে বিশ্বাস কৰিছিল তেওঁলোকৰ প্ৰাপ্য পুৰস্কাৰ দিলোঁ, কিন্তু তেওঁলোকৰ বহুতো বিদ্রোহী আছিল।

২৯) হে' বিশ্বাসী সকল! আল্লাহলৈ ভয় কৰা আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰত বিশ্বাস আনা। সেইজনাই তেওঁলোকক তেওঁৰ কৰুণাৰ দুগুণ অংশ দিব, আৰু তোমালোকক এটা জ্যোতি প্ৰদান কৰিব, যাৰ ভিতৰত তোমালোক থাকিব, আৰু তোমালোকক ক্ষমা দান কৰিব—প্ৰকৃততে, আল্লাহ অতি ক্ষমাশীল, কৰুণাময়—

৩০) এইদৰেই গ্ৰন্থপ্ৰাপ্ত জাতি সকলে জানিব পাৰিব যে তেওঁলোকৰ আল্লাহৰ কৃপাৰ কোনো অংশৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব নাই; আৰু যে কৃপা সম্পূৰ্ণ ভাৱে আল্লাহৰ হাতত থাকে, সেইজনাই ইয়াক দান কৰে, যাৰে প্ৰতি তেওঁ সন্তুষ্ট হয়। আৰু আল্লাহে হৈছে অপাৰ কৃপাৰ গৰাকী।

ثُمَّ فَفَعِنَا عَلَىٰ آثَارِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفِينَا بِعِيسَىٰ
ابْنِ مَرْيَمَ وَابْتِنَاهُ الْإِنجِيلَ لَهُ وَجَعَلْنَا فِي
قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَنِيَّةً
إِيتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ
رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا
الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ
فَسَقُونَ ﴿٢٨﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ
يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ
نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٢٩﴾

لَسَلَّا يَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ إِلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ
مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الْمُجَادِلَةِ مَدَنِيَّةٌ (٥٨)

চূৰা ৫৮

AL-MUJADILAH

আল-মুজাদিলাহ (মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) সুপ্রসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) আল্লাহে, বাস্তৱতে, তিৰোতা গৰাকীৰ বক্তব্য শুনিছে যি তেওঁৰ স্বামীৰ বিষয়ে তোমাৰ আগত যুক্তি দিছে, আৰু আল্লাহলৈ আপত্তি জনাইছে। আৰু আল্লাহে তোমালোকে দুয়ো কথা পতা শুনিছে। প্রকৃততে, আল্লাহ হৈছে সকলো শুনোতা, সকলো দেখোতা।

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ①

৩) তোমালোকৰ ভিতৰত যি সকলে তেওঁলোকৰ পত্নী সকলক মাতৃ আখ্যা দি আঁতৰাই থয়—তেওঁলোক সেই বুলিয়েই মাতৃ হৈ নপৰে; তেওঁলোকৰ মাতৃ সকল সেই সকলেই যি তেওঁলোকক জন্ম দিছিল। তেওঁলোকে নিশ্চয়েই এনে শব্দ কিছুমান উচ্চাৰণ কৰে যিবোৰ স্পষ্টভাৱে অসৎ আৰু অসত্য; কিন্তু, নিশ্চয়েই, আল্লাহ হৈছে পাপ মোচন কৰোতা, অতি ক্ষমাশীল।

الَّذِينَ يُظْهِرُونَ مِنْكُمْ مَنْ نَسَاهُمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا الْآلُ وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ②

৪) যি সকলে তেওঁলোকৰ পত্নীক মাতৃ আখ্যা দি আঁতৰাই থয়, আৰু তাৰ পিছত তেওঁলোকৰ কথা ঘূৰাই লয়, পৰস্পৰক স্পৰ্শ কৰাৰ আগতে এজন দাসক মুক্তি দিব লাগিব। ইয়াৰ সৈতে তোমালোকক উপদেশ দিয়া হৈছে। আৰু আল্লাহে তোমালোকে কি কৰা ভালদৰে জানে।

وَالَّذِينَ يُظْهِرُونَ مِنْ نَسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَآتَا ذَلِكُمْ تَوْعْظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ③

৫) কিন্তু যিজনে এজন দাস বিচাৰি নেপায়, তেওঁ ক্ৰমাগত দুমাহ ৰোজা ৰাখিব লাগিব, ইজনে সিজনক স্পৰ্শ কৰাৰ আগতে। আৰু যি সেইদৰে কৰিব নোৱাৰে তেওঁ ষাঠিটা দুখীয়া মানুহক খুৱাব লাগিব। এইটো তোমালোকৰ ওপৰত বাধ্যতা-

فَسَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَآتَا ۖ فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ

মূলক কৰা হৈছে যাতে তোমালোকে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰৰ ওপৰত বিশ্বাস আনিব পাৰা। আৰু এইবোৰেই হৈছে আল্লাহে বান্ধি দিয়া সীমা; আৰু অবিশ্বাসী সকলৰ কাৰণে আছে এটা কষ্টকৰ শাস্তি।

৬) যি সকলে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰৰ বিৰোধিতা কৰে, নিশ্চয়েই তেওঁলোকৰ পূৰ্বে এনে কৰা সকল অপদস্থ হোৱাৰ দৰে অপদস্থ হ'ব; আৰু আমি পূৰ্বেই স্পষ্ট চিহ্ন সমূহ নমাই পঠাইছোঁ। আৰু অবিশ্বাসী সকলে এক অপমানজনক শাস্তি লাভ কৰিব,

৭) সেইদিনা যেতিয়া আল্লাহে তেওঁলোকৰ সকলোকে একেলগে উঠাই আনিব। আৰু সেইজনাই তেওঁলোকক তেওঁলোকে কি কৰিছিল জনাব। আল্লাহে ইয়াৰ হিচাপ ৰাখিছে; যি স্থলত তেওঁলোকে ইয়াক পাহৰি গৈছিল। আৰু আল্লাহ হৈছে সকলো কথাৰ ওপৰত সাক্ষী।

৮) তোমালোকে নেদেখা নে যে আল্লাহে স্বৰ্গসমূহত আৰু মৰ্জ্যত থকা সকলো বস্তুৰ বিষয়ে অৱগত? কোনো তিনিজনে গোট খাই গোপনে আলোচনা নকৰে য'ত সেইজনা চতুৰ্থ জন হিচাপে উপস্থিত নেথাকে, নতুবা পাঁচজন গোট নেথায় য'ত সেইজনা ষষ্ঠ জন হিচাপে নেথাকে, নতুবা তাতোকৈ ক'ম, নতুবা তাতোকৈ বেছি গোট নেথায়, য'ত সেইজনা তেওঁলোকৰ সৈতে য'তেই নহওক উপস্থিত নেথাকে। তাৰ পিছত পুনৰুত্থানৰ দিনা সেইজনাই তেওঁলোকক তেওঁলোকে কি কৰিছিল জনাব। নিশ্চয়েই, আল্লাহৰ সকলো বস্তুৰ বিষয়ে পূৰা জ্ঞান আছে।

৯) তুমি নেদেখা নে যিসকলক গোপন

سَيِّئِينَ مَسْكِينًا ۗ ذَٰلِكَ لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كَمَا كُتِبَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَوَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَبِينًا فَيُنَبَّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا
أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنُصُوهُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝

الْمَرَّةَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَايَعُهُمْ وَلَا
خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدْنَىٰ مِنْ ذَٰلِكَ
وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ
يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

الْمَرَّةَ إِلَىٰ الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَىٰ ثُمَّ يَعُودُونَ

আলোচনা কৰিবলৈ নিষেধ কৰা হৈছিল, তেওঁলোকে পাছত নিষেধ কৰা অভ্যাসলৈ পুনৰ ঘূৰি আহে, আৰু পাপ আৰু সীমা লঙ্ঘন আৰু পয়গম্বৰৰ প্ৰতি অবাধ্যতা কৰিবলৈ গোপন আলোচনাত লিপ্ত হয়? আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে তোমাৰ ওচৰলৈ আহে, তেওঁলোকে তোমাক এনে এটা সম্ভাষণেৰে সম্ভাষণ কৰে, যাৰে সৈতে আল্লাহে তোমাক সম্ভাষণ কৰা নাই; কিন্তু নিজৰ ভিতৰত তেওঁলোকে কয়, ‘আল্লাহে আমি যি কওঁ তাৰ কাৰণে আমাক শাস্তি কিয় নিদিয়?’ তেওঁলোকৰ কাৰণে দোজখেই যথেষ্ট, য’ত তেওঁলোক দক্ষ হ’ব; আৰু ই হৈছে এটা অতিশয় বেয়া গন্তব্যস্থান!

১০) হে’ বিশ্বাসী সকল! তোমালোকে যেতিয়া নিজৰ ভিতৰত আলোচনা কৰা, পাপ আৰু সীমালঙ্ঘন আৰু পয়গম্বৰজনৰ প্ৰতি অবাধ্যতাৰ উৎকৰ্ষ সাধনৰ কাৰণে আলোচনা নকৰিবাইক, কিন্তু আলোচনা কৰিবা সদৃশ সাধনৰ অৰ্থে, আৰু আল্লাহক, যাৰ প্ৰতি তোমালোক সকলোকে গোটাই অনা হ’ব, ভয় কৰাইক।

১১) অসৎ উদ্দেশ্যেৰে গোপনীয় আলোচনাৰ কাৰ্য্যকৰণ ছয়তানৰ কাম, যাৰ দ্বাৰা ছয়তানে বিশ্বাসী সকলৰ অনিষ্ট সাধন কৰিব পাৰে; কিন্তু ই তেওঁলোকৰ লেশ মাত্ৰও অপকাৰ কৰিব নোৱাৰে; আল্লাহৰ অনুমতি ব্যতিৰেকে। আৰু আল্লাহতেই বিশ্বাসী সকলে তেওঁলোকৰ আস্থা ৰখা উচিত।

১২) হে’ বিশ্বাসী সকল! তোমালোকক যেতিয়া এই বুলি কোৱা হয়, ‘তোমালোকৰ মজলিছ বোৰত ঠাই দিয়াইক,’ তেতিয়া ঠাই অৱশ্যেই দিবা; আল্লাহে তোমালোকৰ কাৰণে অপৰ্য্যাপ্ত ঠাই যুগুত কৰিব। আৰু যেতিয়া কোৱা হয়, ‘দন্দায়মান

بِمَا نُهِيَ عَنْهُ وَيَتَجَوَّنَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءَ وَكَحَيِّوِكَ بِمَا
لَمْ يُحْيِكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ نُوَلَّا
يُعِدُّ بِنَا لِلَّهِ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصَلُّونَهَا
فَيْئَسُ الْبَصِيرُ ⑩

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا
بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا
بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ⑩

إِنَّمَا التَّجْوَىٰ مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ آمَنُوا
وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ
قَلْبَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ⑩

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي
الْمَجْلِسِ فَاَفْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ
انشُرُوا فَاَنشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ

হোৱা' তেতিয়া উঠিবাহঁক; আল্লাহে তোমালোকৰ ভিতৰৰ যি সকলে বিশ্বাস কৰে আৰু যাক জ্ঞান দিয়া হয় সেই সকলক সন্মানৰ স্থানলৈ উঠাব। আৰু তোমালোকে কি কৰা তাৰ বিষয়ে আল্লাহ ভালদৰে অৱগত।

১৩) হে' বিশ্বাসী সকল! তোমালোকে যেতিয়া পয়গম্বৰ জনৰ সৈতে পৰামৰ্শ কৰা, তাৰ আগতে শিক্ষা দান কৰাহঁক। সেইটো তোমালোকৰ কাৰণে উত্তম আৰু পৱিত্ৰকৰ। কিন্তু তোমালোকে যদি দিবলৈ একো নোপোৱা, তেতিয়াহ'লে আল্লাহ অতি ক্ষমাশীল, কৰুণাময়।

১৪) তোমালোকে তোমালোকৰ পৰামৰ্শৰ পূৰ্বে শিক্ষাদান কৰিবলৈ ভয় কৰা নেকি? সেই কাৰণে, যেতিয়া তোমালোকে সেইদৰে নকৰা আৰু আল্লাহ তোমালোকৰ প্ৰতি ক্ষমাশীল হয়, তেতিয়া, উপাসনা পালন কৰা আৰু জাকাত দিয়া আৰু আল্লাহ আৰু সেইজনাৰ পয়গম্বৰৰ বাখ্য হোৱাহঁক। আৰু তোমালোকে কি কৰা তাৰ বিষয়ে আল্লাহ ভালদৰে অৱগত।

১৫) তুমি সেই সকলক দেখা নাইনে যি আল্লাহৰ কোপদৃষ্টিত থকা এটা জাতিৰ সৈতে বন্ধুত্ব কৰে? সেই বিলাক তোমাৰ পক্ষতো নহয় নতুবা সিহঁতৰ পক্ষৰো নহয়, আৰু সিহঁতে জানি-শুনি মিছা শপত খায়।

১৬) আল্লাহে সিহঁতৰ কাৰণে এটা কঠোৰ শাস্তিৰ আয়োজন কৰিছে। বাস্তৱতে, সিহঁতৰ কাৰ্য্য-কলাপ অসৎ আছিল।

১৭) সিহঁতে সিহঁতৰ শপতবোৰ সিহঁতৰ মিথ্যাবাদিতাৰ ঢাল হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰে, আৰু

وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَابَعْتُمُ الرُّسُولَ فَتَقَرُّوا بِبَيْنِ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطَهَّرٌ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾

ءَ أَشْفَقْتُمْ أَنْ تَقَدَّ مَوَابِنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَاتٍ فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَّا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَجْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

إِذْ خَدَّوْا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ

তাৰ দ্বাৰাই সিহঁতে মানৱক আল্লাহৰ পথৰ পৰা আঁতৰাই নিবলৈ চেষ্টা কৰে; সিহঁতৰ কাৰণে, গতিকে, থাকিব এটা অপমানজনক শাস্তি।

اللَّهُ فَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٥﴾

১৮) সিহঁতৰ ধন-সম্পত্তি অথবা সতি-সন্ততিয়ে সিহঁতক আল্লাহৰ বিপক্ষে কোনো লাভ নিদিব। সিহঁত হৈছে অগ্নিকুণ্ডটোৰ নিবাসী, য'ত সিহঁত সদায় থাকিব।

كُنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِّنْ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٥﴾

১৯) সেইদিনা যেতিয়া আল্লাহে তেওঁলোক সকলোকে একেলগে উঠাই আনিব, তেওঁলোকে আল্লাহৰ আগত শপত খাব, এতিয়া তোমাৰ আগত শপত খোৱাৰ দৰে, আৰু ভবিব যে তেওঁলোক যুক্তিৰ ওপৰত থিয় দিছে। এতিয়া, নিশ্চয়েই, তেওঁলোকহে মিথ্যাবাদী হৈছে।

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٩﴾

২০) ছয়তানে সিহঁতৰ ওপৰত প্ৰভুহ লাভ কৰিছে, আৰু সিহঁতক আল্লাহৰ স্মৰণ পাহৰি যাবলৈ বাধ্য কৰিছে। সিহঁত হৈছে ছয়তানৰ দলৰ। এতিয়া, নিশ্চয়েই, তেওঁলোকহে মিথ্যাবাদী হৈছে।

إِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَّا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٢٠﴾

২১) নিশ্চয়েই, যি সকলে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰৰ বিৰোধিতা কৰে তেওঁলোক হয় অতি নীচ।

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَدْلٰئِينَ ﴿٢١﴾

২২) আল্লাহে নিৰ্দেশ দিছে: 'অতি নিশ্চয়েই, মই বিজয়ী হ'ম, মই আৰু মোৰ পয়গম্বৰ সকল।' প্ৰকৃততে, আল্লাহ হৈছে প্ৰভুত্বশীল, শক্তিশালী।

كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَنَ أَنَا وَرَسُولِي ۗ إِنَّا لِلَّهِ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٢﴾

২৩) তুমি এনেধৰণৰ মানুহ নেপাবা যি আল্লাহ আৰু শেষ দিনত বিশ্বাস কৰে অথচ তেওঁলোকে আল্লাহ আৰু সেইজনাৰ পয়গম্বৰৰ বিৰোধিতা কৰা সকলকো ভাল পায়, যদিওবা সিহঁত

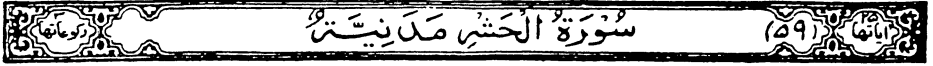
لَا يَتَّخِذُ قَوْمًا يُّؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ

তেওঁলোকৰ পিতৃ বা পুত্ৰ বা ভ্ৰাতৃ বা মিত্ৰ-কুটুম হ'ব পাৰে। এওঁলোক হৈছে সেই সকল যাৰ অন্তৰত আল্লাহে প্ৰকৃত বিশ্বাস খোদিত কৰি দিছে আৰু যাক সেইজনাই নিজৰ অনুপ্ৰেৰণাৰে শক্তিসম্পন্ন কৰিছে। আৰু সেইজনাই তেওঁলোকক নিৰাৰা প্ৰবাহ কৰা উদ্যানত প্ৰবেশ কৰিবলৈ দিব। তাতেই তেওঁলোক থাকিব; আল্লাহ তেওঁলোকৰ সৈতে সন্তুষ্ট আৰু তেওঁলোকো আল্লাহৰ সৈতে সন্তুষ্ট। তেওঁলোক আল্লাহৰ পক্ষৰ। শুনা! আল্লাহৰ পক্ষই হয় কৃতকাৰ্য্য।

أَوْ آبَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ ۗ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ ۚ وَدَلَّهُمْ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّبِينٍ ۚ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو جَبَرٍ ۗ أُولَٰئِكَ جَزَبَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۗ أُولَٰئِكَ جَزَبَ اللَّهُ إِلَيْهِمْ ۗ أَلَا إِنَّ جَزَبَ اللَّهُ الْفَالِقُونَ ﴿٥٨﴾

Chapter 59

Part 28

চুৰা ৫৯

AL-HASHR

আল-হচৰ্ (মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٥٩﴾

২) স্বৰ্গ সমূহ আৰু মৰ্ত্যত বিৰাজমান সকলো বস্তুৰে আল্লাহক গৌৰৱান্বিত কৰে; আৰু সেইজনাই হৈছে শক্তিশালী, জ্ঞানী।

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥٩﴾

৩) সেইজনাই হৈছে তেওঁ যি গ্ৰন্থৰ জাতিৰ মাজত থকা অবিশ্বাসী সকলক তেওঁলোকৰ প্ৰথম নিৰ্বাসনৰ সময়ত বাসস্থানৰ পৰা ওলাই যাবলৈ বাধ্য কৰিছিল। তুমি নেভাবিছিলি যে তেওঁলোক ওলাই যাব আৰু তেওঁলোকে ভাবিছিল যে তেওঁলোকৰ দুৰ্গ বিলাকে তেওঁলোকক আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে ৰক্ষা কৰিব। কিন্তু আল্লাহ তেওঁলোকৰ ওপৰত আকস্মিক ভাৱে আহি পৰিল তেওঁলোকে নভবা দিশৰ পৰা আৰু তেওঁলোকৰ অন্তৰত এনে আতঙ্কৰ সৃষ্টি কৰিলে, যে তেওঁলোকে নিজৰ

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ ۗ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا ۗ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَتَاعُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَدَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرَّعْبَ ۗ يَخْرُجُونَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ وَأَيْدِيهِمْ

হাতেৰে আৰু বিশ্বাসী সকলৰ হাতেৰে নিজৰ ঘৰবাৰী ভাঙি পেলালে। গতিকে, হে তোমালোকৰ যাৰ চকু আছে, এটা শিক্ষা লোৱাইক।

৪) আৰু আল্লাহে যদি তেওঁলোকৰ কাৰণে নিৰ্বাসনৰ নিৰ্দেশ নিদিলেহেঁতেন, সেইজনাই নিশ্চয়েই, তেওঁলোকক পৃথিৱীত অন্য প্ৰকাৰে শাস্তি দিলেহেঁতেন। আৰু পৰকালত তেওঁলোকে নিশ্চয়েই, অগ্নিকুণ্ডটোৰ শাস্তি লাভ কৰিব।

৫) তাৰ কাৰণ হ'ল তেওঁলোকে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰৰ বিৰোধিতা কৰিছিল; আৰু যোয়ে আল্লাহৰ বিৰোধিতা কৰে—তেওঁ অৱস্থাত, অৱশ্যেই, আল্লাহ প্ৰতিশোধ লোৱাত কঠোৰ।

৬) যিবোৰ খাজুৰ গছ তোমালোকে কাটিলা, বা সিহঁতৰ শিপাৰ ওপৰত থিয় দি থাকিবলৈ দিলা, এই ঘটিছিল আল্লাহৰ ইচ্ছাক্ৰমে যাতে তেওঁ আইন লঙ্ঘনকাৰী বিলাকক অপমান কৰিব পাৰে।

৭) আৰু আল্লাহে তেওঁৰ পয়গম্বৰ সকলক যিহকেই তেওঁলোকৰ বণ-সম্পদ বুলি দিছে, ই আল্লাহৰ কৃপাৰ পৰা দিয়া। তুমি ইয়াৰ বাবে কোনো ধোঁৱা বা উটৰ চালক হোৱা নাছিল। কিন্তু আল্লাহে সেইজনৰ পয়গম্বৰ সকলক যাৰ ওপৰতই ইচ্ছা হয় কষ্টত্ব কৰিবলৈ দিয়ে; আৰু আল্লাহৰ সকলো বস্তুৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব আছে।

৮) আল্লাহে তেওঁৰ পয়গম্বৰক নগৰ সনূহৰ বাসিন্দাৰ পৰা যিহকে বণসম্পদ দিছে, ই হৈছে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰ জনৰ কাৰণে আৰু আত্মীয় কুটুম আৰু মাউৰা সকল আৰু অভাৱগ্ৰস্ত আৰু মোছাফিৰ সকলৰ কাৰণে, যাতে এই

الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ۝

وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي
الدُّنْيَا وَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ النَّارِ ۝

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَنْ يُشَاقِ
اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمْهَا قَائِمَةً عَلَى
أَصُولِهَا فَبَادُونَ اللَّهُ وَيُحْزَى الْفَاسِقِينَ ۝

وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ
عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَ لَا رِكَابٍ وَ لَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ
رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

مَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ
وَ لِلرَّسُولِ وَ لِذِي الْقُرْبَى وَ الْيَتَامَى وَ الْمَسْكِينِ
وَ ابْنِ السَّبِيلِ ۚ لَى لَا يَكُونَ دُولَةَ بَيْنَ الْأَعْيُنِ ۚ

ৰণসম্পদ কেৱল তোমালোকৰ ভিতৰৰ ধনী কেই জনমানৰ মাজতে চলাচল নকৰে। আৰু পয়গম্বৰ জনে তোমালোকক যিহকে দিয়ে লবা আৰু যিহকে লবলৈ মানা কৰে, ইয়াৰ পৰা বিৰত থাকাহাঁক। আৰু আল্লাহক ভয় কৰাহাঁক; নিশ্চয়েই আল্লাহ প্ৰতিশোধত কঠোৰ।

৯) আৰু ই দুখীয়া শৰণাৰ্থী সকলৰ কাৰণেও যাক তেওঁলোকৰ বাসস্থান আৰু সম্পত্তিৰ পৰা খেদি পঠিওৱা হৈছে; তেওঁলোক আল্লাহৰ কৃপাৰ প্ৰাৰ্থী আৰু প্ৰাৰ্থী সেইজনৰ সন্তুষ্টিৰ; আৰু তেওঁলোকে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰক সহায় কৰে। এয়েই হৈছে সেই সকল যি তেওঁলোকৰ বিশ্বাসত একনিষ্ঠ;

১০) আৰু সেই সকলৰ কাৰণে, যি এইখন নগৰীত নিজৰ বাসস্থান পাতিছিল আৰু ধৰ্ম্মটো তেওঁলোকৰ আগতে গ্ৰহণ কৰিছিল, তেওঁলোক মৰম কৰে সেই সকলক, যি তেওঁলোকলৈ আশ্ৰয় বিচাৰি আহে, আৰু তেওঁলোকৰ অন্তৰত আশ্ৰয়-প্ৰাৰ্থী সকলক দিয়া কোনো বস্তুৰ প্ৰতি কোনো হেপাহ নকৰে, কিন্তু আনহাতে তেওঁলোকৰ নিজতকৈও আশ্ৰয়প্ৰাৰ্থী সকলক আগ হ'বলৈ দিয়ে, যদিওবা তেওঁলোকৰ নিজৰ ভাগ্যতো দাৰিদ্ৰ্য্য ঘটিলে। য়েয়েই তেওঁৰ নিজৰ আত্মাৰ আক্ৰোহৰ পৰা মুক্ত হ'ব পৰিছে—এইয়ে হৈছে সেই সকল যি কৃতকাৰ্য্য হ'ব;

১১) আৰু তেওঁলোকৰ পাছত অহা সকলৰ কাৰণেও। তেওঁলোক কয়, 'আমাৰ প্ৰভু আমাক আৰু এই ধৰ্ম্মত থকা আমাৰ পূৰ্বৰ অহা ভাতৃ সকলক ক্ষমা কৰা, আৰু বিশ্বাসী সকলৰ বিৰুদ্ধে আমাৰ অন্তৰত কোনো কোপ ভাবৰ সঞ্চাৰ হ'বলৈ নিদিবা। আমাৰ প্ৰভু! তুমি প্ৰকৃততে হোৱা দয়ালু, কৰুণাময়।

مِنْكُمْ وَمَا اتَّكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٩﴾

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٠﴾

وَالَّذِينَ تَبَوَّأُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَخَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١١﴾

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾

১২) তুমি ভন্ডবিলাকক দেখিবলৈ নোপোৱানে ? সিহঁতৰ ভ্ৰাতৃবৰ্গক এই বুলি কয়, 'তোমালোকক সিহঁতৰ ভ্ৰাতৃবৰ্গকে এই বুলি কয়, 'তোমালোকক যদি মদিনাৰ পৰা বহিষ্কাৰ কৰা হয়, আমি নিশ্চয়েই, তোমালোকৰ সৈতে ওলাই যাম আৰু তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে কেতিয়াও আনৰ কথা নুশুনো, আৰু তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে যদি যুদ্ধ হয়, আমি, অৱশ্যেই, তোমালোকক সহায় কৰিম। কিন্তু আল্লাহ সাক্ষী আছে যে, নিশ্চয়েই, সিহঁত মিছলীয়া।

১৩) তেওঁলোকক যদি বহিষ্কাৰ কৰা হয়, সিহঁতে তেওঁলোকৰ লগত কেতিয়াও নেযায়; আৰু তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে যদি যুদ্ধ কৰা হয়, সিহঁতে তেওঁলোকক কেতিয়াও সহায় নকৰে। আৰু যদিওবা সিহঁতে সহায় কৰে, তেওঁলোকে, নিশ্চয়েই, পিঠি ঘূৰাই দিব আৰু তেতিয়া সিহঁতে নিজেও কোনো সহায় নেপাব।

১৪) নিশ্চয়েই, সিহঁতৰ নিজৰ অন্তৰত আল্লাহতকৈ তোমালোকেহে ভয় বেছি আছে। তাৰ কাৰণ হ'ল সিহঁত এটা জাতি যি একো নুবুজে।

১৫) দঢ়ভাৱে সুৰক্ষিত নগৰ বা প্ৰাচীৰৰ অন্তৰালৰ পৰা যুদ্ধ কৰাৰ বাহিৰে সিহঁতে তোমাৰ বিৰুদ্ধে এক গোট হৈ যুদ্ধ নকৰে। সিহঁতৰ নিজৰ ভিতৰতে ভীষণ যুদ্ধ হয়। তুমি সিহঁতক ঐক্যবদ্ধ বুলি ভাবা, কিন্তু সিহঁতৰ অন্তৰবোৰ বিভক্ত হৈ আছে। তাৰ কাৰণ হ'ল সিহঁত এটা জাতি যাৰ কোনো চেতনা নাই।

১৬) সিহঁতৰ অৱস্থা হৈছে সেই জাতিটোৰ দৰে যি সিহঁতৰ অলপ দিনৰ আগতে পাৰ হৈ গৈছে। সিহঁতে নিজৰ অসৎ আচৰণৰ পৰা উদ্ধৰ হোৱা

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ إِخْوَانَهُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نَطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ شَهِدٌ لِّئِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٠﴾

لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُولُنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ ﴿١١﴾

لَا تَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢﴾

لَا يُبَايِعُوتُوكُمْ جَبِيعًا إِلَّا فِي فُرَى مُخَصَّصَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ حُدُودٍ بِأَسْهُمٍ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحَسُّهُمْ جَبِيعًا وَقَالُوا بِهِمْ شَيْءٌ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٣﴾

كَشَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُوا وَايَالَ أَنْفُسِهِمْ

পৰিমাণৰ সোৱাদ পাই গৈছে আৰু সিহঁতৰ কাৰণে আছে এটা শাস্তি।

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑩

১৭) অথবা ইহঁতৰ অৱস্থা হৈছে ছয়তানৰ দৰে, যেতিয়া সি মানৱক কয়, 'অবিশ্বাস কৰা,' কিন্তু যেতিয়া মানৱে সেইমতে বিশ্বাস কৰে, ছয়তানে কয়, 'মোৰ তোমালোকৰ লগত কোনো কাম নাই, মই ভয় কৰোঁ আল্লাহলৈ, সকলো বিশ্বৰ অধিকাৰী।'

كَشِبِلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلنَّاسِ اكْفُرُوا فَلَمَّا كَفَرُوا قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ⑪

১৮) দুয়োৰে অস্তিম অৱস্থা এনে হ'ল যে তেওঁলোক দুয়ো অগ্নিকুণ্ডত থাকে, তাতেই বসবাস কৰি। এনেধৰণেই পুৰস্কৃত কৰা হয় দোষী সকলক।

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ⑫

১৯) হে' বিশ্বাসী সকল! তোমালোকৰ আল্লাহৰ প্ৰতি কৰ্ত্তব্যৰ বিষয়ে সজাগ থাকিবাহঁক আৰু আৰু প্ৰত্যেক আত্মাকে ভৱিষ্যতৰ কাৰণে কি পঠিয়াইছে লক্ষ্য ৰাখিবলৈ দিয়া। আৰু আল্লাহলৈ ভয় কৰা, বাস্তৱতে, তোমালোকে কি কৰা আল্লাহে ভালদৰে জানে।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلَسْئِرْ نَفْسٍ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ⑬

২০) আৰু সেই সকলৰ দৰে নহবা, যি আল্লাহক পাহৰি গৈছিল, সেইকাৰণে সেইজনাই সিহঁতক নিজৰ আত্মক পাহৰি যোৱা কৰিলে। তেওঁলোকেই হৈছে আইন লঙ্ঘনকাৰী।

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ⑭

২১) অগ্নিকুণ্ডত নিবাসী সকল আৰু উদ্যানৰ নিবাসী সকল সমান নহয়। উদ্যানৰ নিবাসী সকলেই বিজয়ী।

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ⑮

২২) আমি যদি এই কোৰ্-আন খন এটা পৰ্বতৰ ওপৰত নমাই পঠিয়ালোহঁতেন, তুমি নিশ্চয়েই এই পৰ্বতক আল্লাহৰ ভয়ত নম্ৰ হৈ ভাঙি দুচিৰা

لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْنَاَهُ خَاشِعًا

হোৱা দেখিলাহেঁতেন। আৰু এই বিলাকেই হৈছে উপমা যাক আমি মানৱ জাতিৰ আগত দাঙি ধৰোঁ যাতে তেওঁলোকে ভাবি চায়।

২৩) সেইজনা হৈছে আল্লাহ, আৰু কোনো প্ৰভু নাই সেইজনাৰ বাহিৰে, যি অদৃশ্য আৰু বিদ্যমান দুয়োৰে বিষয়ে সম্পূৰ্ণ অবগত। সেইজনাই হৈছে সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়।

২৪) সেইজনাই হৈছে আল্লাহ, আৰু আন কোনো প্ৰভু নাই সেইজনাৰ বাহিৰে, সাৰ্বভৌমজনা, পৱিত্ৰ জনা, শাস্তিৰ মূল জনা, নিৰপত্তা প্ৰদান কৰোঁতা জনা, বক্ষক জনা, গৌৰৱান্বিত জনা। পৱিত্ৰ হৈছে আল্লাহ, সেইজনাৰ সৈতে সমকক্ষ কৰা বিলাকৰ বহু ওপৰত।

২৫) সেইজনা হৈছে আল্লাহ, সৃষ্টিকৰ্তা জনা, গঢ়োঁতা জনা, ৰূপ দিওঁতা জনা সেই জনাৰেই হৈছে সবেৰ্বাৎকৃষ্ট নাম সমূহ। স্বৰ্গ সমূহ আৰু মৰ্ত্যাত থকা সকলো বস্তুৰে সেইজনাৰ গৰিমা গায়, আৰু সেইজনাই হৈছে শক্তিশালী, জ্ঞানী।

مُتَّصِدًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ
نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٣﴾

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقَدُّوسُ
السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُحَيِّبُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ
سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٤﴾

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٢٥﴾

سُورَةُ الْمُتَجَنِّتِ مَدَنِيَّةٌ ﴿٦٠﴾

চূৰা ৬০

AL – MUMTAHANAH

আল-মোমতাহানাহ (মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) সুপ্রসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) হে তোমালোক যি বিশ্বাস কৰা! মোৰ শত্ৰুক আৰু তোমালোকৰ শত্ৰুক বন্ধুৰূপে নলবা। তোমালোকে সিহঁতক মৰম চেনেহ যাছিবানে, যি স্থলত সিহঁতে তোমালোকলৈ অহা সতাক অবিশ্বাস কৰিছে আৰু পয়গম্বৰ জনক আৰু তোমালোকক তোমালোকৰ বাসস্থানৰ পৰা বহিষ্কাৰ কৰি দিছে, কেৱল মাত্ৰ তোমালোকে তোমালোকৰ প্ৰভু, আল্লাহত, বিশ্বাস অনা কাৰণে? তোমালোকে যেতিয়া মোৰ সম্বন্ধি বিচাৰি আৰু মোৰ অভিপ্ৰায়ৰ সপক্ষে পৰিশ্ৰম কৰিবলৈ আগ বাঢ়া, তোমালোকৰ কিছুমানে সিহঁতলৈ গোপনে স্মেহৰ বাৰ্ত্তা পঠিওৱা, যি স্থলত তোমালোকে কি লুকুওৱা আৰু কি প্ৰকাশ কৰা মই আটাইতকৈ ভালদৰে জানো। আৰু তোমালোকক য়েই এইদৰে কৰে তেওঁ সঁচাকৈয়ে, সৎ পথৰ পৰা আঁতৰি গৈছে।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَكُمْ
أَوْلِيَاءَ تَلْقَوْنَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا
جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ
تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَادًا
فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِمْ
بِالْمُودَّةِ ۖ وَآنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ
وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ②

৩) সিহঁতে যদি তোমালোকৰ ওপৰত প্ৰাধান্য লাভ কৰে, সিহঁত তোমালোকৰ শত্ৰু হৈ পৰিব, আৰু সিহঁতৰ বাহুদয় আৰু বাকশক্তি তোমালোকৰ ফালে আগ বঢ়াব তোমালোকৰ অপকাৰ কৰিবলৈ; আৰু তেওঁলোকে বৰ আগ্ৰহেৰে বাঞ্ছা কৰে যাতে তোমালোক অবিশ্বাসী হৈ যোৱা।

إِنْ يَتَّقِفُواكُمْ يَكُونُوا كُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ
أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ
تَكْفُرُونَ ③

৪) পুনৰুত্থানৰ দিনা তোমালোকক মিতৰ-কুটুমৰ সম্বন্ধই বা তোমালোকৰ ল'ৰা-ছোৱালীয়ে কোনো কাম নিদিব। আল্লাহে

لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

তোমালোকৰ ভিতৰত মীমাংসা কৰিব। আৰু আল্লাহে তোমালোকে কৰা সকলো কাৰ্য্য-কলাপ দেখি থাকে।

يَقْضِي بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ⑤

৫) বাস্তৱতে ইব্ৰাহিম আৰু তেওঁৰ সৈতে থকা লোক সকলত তোমালোকৰ কাৰণে এটা ভাল আদৰ্শ আছে, যেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ জাতিক উদ্দেশ্য কৰি কৈছিল, ‘আমাৰ, তোমালোকৰ সৈতে আৰু তোমালোকে আল্লাহৰ ঠাইত যাক পূজা কৰা তাৰ সৈতে, কোনো সম্বন্ধ নাই। তোমালোকে বিশ্বাস কৰা সকলো বস্তুতে আমি অবিশ্বাস কৰোঁ। তোমালোকৰ আৰু আমাৰ ভিতৰত চিৰকালৰ বাবে শত্ৰুতা আৰু ঘৃণা জাগি উঠিছে, যেতিয়ালৈকে কেৱল মাত্ৰ আল্লাহত তোমালোকে বিশ্বাস নানা—মাথোন ইব্ৰাহিমে তেওঁৰ পিতৃক ক’লে, মই, নিশ্চয়েই, তোমাৰ কাৰণে ক্ষমা ভিক্ষা কৰিম, যদিও তোমাৰ কাৰণে আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে একো কৰাৰ শক্তি নাই।’ তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনা আছিলঃ ‘আমাৰ প্ৰভু, তোমাতেই আমি আমাৰ বিশ্বাস অৰ্পণ কৰিছোঁ আৰু তোমালৈকে আমি অন্ততপ্ত হৈ চাওঁ, আৰু তোমালৈকে হ’ব আমাৰ শেষ প্ৰত্যাবৰ্ত্তন ;

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَل بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدِيثِهِ إِنَّا قَوْلٌ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ⑤

৬) আমাৰ প্ৰভু, আমাক বিশ্বাস নকৰা সকলৰ কাৰণে এটা পৰীক্ষাৰ মাধ্যম নকৰিবা, আৰু আমাক ক্ষমা কৰা, আমাৰ প্ৰভু ; কিয়নো, তুমিয়েই মাত্ৰ সেইজনা যি শক্তিশালী, জ্ঞানী।’

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَآغْوِنَا لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑥

৭) নিশ্চয়েই, তোমালোকৰ কাৰণে এই সকলত এটা ভাল আদৰ্শ আছে—সেই সকলোৰে কাৰণে, যি শেষ দিনটো আৰু আল্লাহক দেখিবলৈ আশা কৰে। আৰু যিয়ে পিঠি ঘূৰাই আঁতৰি যায়—সত্যতে, আল্লাহ হৈছে স্বনিৰ্ভৰশীল, সকলো প্ৰশংসাৰ যোগ্য।

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ⑦

৮) এনে হ'ব পাৰে যে, আল্লাহে তোমালোকৰ ভিতৰৰ সেই সকল যাৰ সৈতে তোমালোকৰ এতিয়া শত্ৰুতা আছে, দুয়োৰে মাজত মৰম-প্ৰীতি আনিব, আৰু আল্লাহ হৈছে সৰ্বশক্তিমান ; আৰু আল্লাহ হৈছে অতি ক্ষমাশীল, কৰুণাময়।

৯) যি সকলে তোমালোকৰ ধৰ্মৰ বাবে তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰা নাই, আৰু যি সকলে তোমালোকক ঘৰবাৰীৰ পৰা খেদি পঠিওৱা নাই, তেওঁলোকৰ প্ৰতি সদয় হোৱা আৰু ন্যায় ব্যৱহাৰ কৰাটো আল্লাহে তোমালোকক নিষেধ কৰা নাই; নিশ্চয়েই যি সকলে ন্যায় ব্যৱহাৰ কৰে আল্লাহে তেওঁলোকক ভাল পায়।

১০) আল্লাহে তোমালোকক নিষেধ কৰিছে মাত্ৰ সেই সকলৰ ক্ষেত্ৰত যি তোমালোকৰ ধৰ্মৰ বাবে তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিছে আৰু তোমালোকৰ ঘৰবাৰীৰ পৰা তোমালোকক বহিস্কাৰ কৰাত আনক সহায় কৰিছে, যাতে তোমালোকে তেওঁলোকৰ সৈতে বন্ধুত্ব নকৰা, আৰু য়েয়েই তেওঁলোকৰ সৈতে বন্ধুত্বৰ সম্বন্ধ ৰাখে—এওঁলোকেই হ'ব আইন লঙ্ঘনকাৰী।

১১) হে' তোমালোক যি বিশ্বাস কৰা! যেতিয়া বিশ্বাসী নাৰী সকল তোমালোকৰ ওচৰলৈ আশ্ৰয়প্ৰাৰ্থী হৈ আহে, তেওঁলোকক পৰীক্ষা কৰাইক। আল্লাহে তেওঁলোকৰ ধৰ্ম আটাইতকৈ ভালদৰে জানে। তাৰ পাছত, তোমালোকে যদি তেওঁলোকক সত্যতে বিশ্বাসী বুলি নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা, তেওঁলোকক অবিশ্বাসী সকললৈ ঘূৰাই নপঠাবা। তেওঁলোকৰ কাৰণে এই সকলে নাৰী আইন সঙ্গত নহয়। কিন্তু তেওঁলোকৰ অবিশ্বাসী স্বামী সকলক তেওঁলোকে সেই তিৰোতা সকলৰ ওপৰত ব্যয় কৰা সম্পদ ঘূৰাই দিয়া। তাৰ পাছত তোমালোকে

عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ
مِنْهُمْ مَوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ①

لَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُبَايَعُواكُمْ فِي
الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُواكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ
وَتُقْسَطُوا إِلَيْهِمْ إِنْ اللَّهُ يُوَبِّئُ الْمُنَافِقِينَ ①

إِنَّمَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ
وَخَرَجُواكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ
أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ①

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَجِرَاتٍ
فَاخْتَبِرُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ
مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهُنَّ حِلٌّ
لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَأَنَّهُمْ مَا نَفَقُوا
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْنَهُنَّ

তেওঁলোকৰ প্ৰাপ্য যৌতুক দিয়াৰ পাছত বিবাহ কৰাত কোনো পাপ নাই। আৰু অবিশ্বাসী নাৰী সকলৰ সৈতে তোমালোকৰ বৈবাহিক সম্বন্ধ বহাল নেৰাখিবা, কিন্তু যদিহে তেওঁলোকে অবিশ্বাসী সকলৰ সৈতে যোগ দিয়ে, তেতিয়া হ'লে তোমালোকে ব্যয় কৰা সম্পদ ঘূৰাই পাবলৈ দাবী কৰিবা; আৰু বিশ্বাসী নাৰীৰ অবিশ্বাসী স্বামী সকলকো তেওঁলোকে ব্যয় কৰা সম্পদ দাবী কৰিবলৈ দিয়া। সেইটোৱেই হৈছে আল্লাহৰ বিচাৰ। সেইজনাই তোমালোকৰ মাজত বিচাৰ কৰে। আৰু আল্লাহ হৈছে সৰ্ব্বজ্ঞ, জ্ঞানী।

১২) আৰু তোমালোকৰ যদি কোনো পত্নী তোমালোকে অবিশ্বাসী সকলৰ হাতত হেৰুওৱা আৰু পাছত তোমালোকে প্ৰতিশোধ লৈ অবিশ্বাসী সকলৰ পৰা কিছু ৰণ-সম্পদ পোৱা, তেতিয়া হ'লে সেই বিশ্বাসী সকলক, যাৰ পত্নী সকল গুচি গৈছে, তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ওপৰত ব্যয় কৰা অনুযায়ী সেই ৰণ-সম্পদৰ কিছু অংশ দিয়া। আৰু ভয় কৰা আল্লাহলৈ যি জনাৰ ওপৰত তোমালোকে বিশ্বাস আনিছা।

১৩) হে' পয়গম্বৰ! যেতিয়া বিশ্বাসী নাৰী সকল তোমাৰ ওচৰলৈ আহে, তোমাৰ হাতত আনুগত্যৰ শপত লৈ এই বুলি যে তেওঁলোকে আল্লাহৰ সৈতে কাকো সমকক্ষ নকৰিব, চুৰ নকৰিব, ব্যভিচাৰ নকৰিব; নিজৰ ল'ৰা-ছোৱালীক বধ নকৰিব, তেওঁলোকে নিজে জানি শুনি সজা অপমান সূচক অভিযোগ নানিব আৰু তোমাক কোনো সংকথাত অবাধ্যতা নকৰিব। তেতিয়াহ'লে তেওঁলোকৰ আনুগত্য গ্ৰহণ কৰিবা আৰু তেওঁলোকক ক্ষমা কৰিবলৈ আল্লাহক অনুৰোধ কৰিবাঁক। প্ৰকৃততে, আল্লাহ তিশয় ক্ষমাশীল, কৰুণাময়।

أُجْرَهُنَّ وَلَا تَتَسَكَّنُوا بَعْضُهُمُ الْكَوَاثِرِ وَ سَأَلُوا
مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ مَا أَنْفَقُوا ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ
يُحْكَمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ⑩

وَأَنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ
فَمَا قَبَلْتُمْ فَأَنْتَا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَرْوَاجُهُمْ قَتْلًا
مَا أَنْفَقُوا وَآتَوْا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ⑪

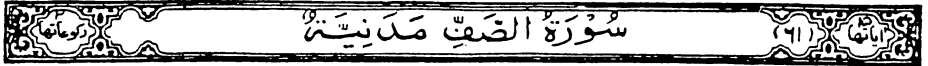
يَأَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلًا
أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ
وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِهِنَّ يَفْرِئَهُ
بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّ فِي مَعْرُوفٍ
فَبَايِعْنَهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ⑫

১৪) হে' তোমালোক যি বিশ্বাস কৰা! আল্লাহ কুপিত হোৱা এটা জাতিক বন্ধুৰূপে নলবা; তেওঁলোকে, বাস্তৱতে, পৰকালৰ বিষয়ে নিৰাশ হৈছে, ঠিক যি দৰে অবিশ্বাসী সকল নিৰাশ হৈছে কবৰত থকা সকলৰ বিষয়ে।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
قَدْ بَيَّسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا بَيَّسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ۝

Chapter 61.

Part 28

চুৰা ৬১

AL-SAFF

আল-চাফ (মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) স্বৰ্গ সমূহত আৰু মৰ্গাত য'ত বস্তু আছে সকলোৱে আল্লাহক গৌৰৱান্বিত কৰে; সেইজনাই হৈছে শক্তিশালী, জ্ঞানী।

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②

৩) হে' তোমালোক যি বিশ্বাস কৰা! তোমালোকে কিয়নো কোৱা সেই কথা যি, প্ৰকৃততে তোমালোকে কোৱা নাই?

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ③

৪) তোমালোকে প্ৰকৃততে নোকেৱা কথাষাৰ কোৱাটো আল্লাহৰ কাৰণে অতিশয় বিৰক্তিকৰ।

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ④

৫) প্ৰকৃততে, আল্লাহে সেই সকলক ভাল পায় যি সেইজনৰ উদ্দেশ্য সাধনৰ অৰ্থে দৃঢ় শাৰীত সমবেত হৈ যুদ্ধ কৰে, যেন তেওঁলোক গলোৱা সীহেৰে বন্ধা এটা মজপুত সৌধ।

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا
كَأَنَّهُمْ بُيُوتٌ مَرْصُوعٌ ⑤

৬) আৰু স্মৰণ কৰা যেতিয়া মুচাই তেওঁৰ জাতিক এই বুলি কৈছিল, 'হে' মোৰ জাতি, তোমালোকে মোক কিয়নো অপবাদ দিছা, আৰু তোমালোকে জানা মই তোমালোকলৈ আল্লাহৰ

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ لِمَ تَقُولُونَ وَقَدْ
تَعْلَمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلْتَاذَعُوا أَرْعَافَ

পৰা অহা পয়গম্বৰ হওঁ ?' গতিকে তেওঁলোক যেতিয়া শুদ্ধ পথৰ পৰা আওবাটে গ'ল আল্লাহে তেওঁলোকৰ অন্তৰ সমূহকো আওবাটে যাবলৈ দিলে; কিয়নো আল্লাহে বিদ্রোহী জাতিক বাট নেদেখুৱায়।

৭) আৰু স্মৰণ কৰা যেতিয়া ঈছা, মৰিয়মৰ পুত্ৰই কৈছিল, 'হে' ইজৰাইলৰ সতি-সন্ততি, নিশ্চয়েই মই তোমালোকলৈ অহা আল্লাহৰ পয়গম্বৰ হওঁ, মোৰ আগতে তৌৰিদত কৰা ভৱিষ্যদ্বাণীৰ পৰিপূৰ্ণতাত, আৰু মোৰ পাছত আহিব লগীয়া এজন পয়গম্বৰৰ, যাৰ নাম হ'ব আহমদ, সুসংবাদ দি।' আৰু তেওঁ যেতিয়া সেই সকললৈ স্পষ্ট প্ৰমাণ সমূহ লৈ আহিছিল, তেওঁলোকে কৈছিল, 'এইটো এটা দেখাদেখি যাদু।'

৮) কিন্তু সেইজনতকৈ কোনে বেছি দোষ কৰে, যি তেওঁক ইছলামলৈ আহ্বান কৰোঁতে, আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে মিছা অপবাদ ৰটে? আল্লাহে অন্যাযকাৰী মানুহক বাট নেদেখুৱায়।

৯) তেওঁলোকে আল্লাহৰ বস্তুগছক তেওঁলোকৰ মুখেৰে ফু মাৰি নুমুৱাই দিবলৈ ইচ্ছা কৰে, কিন্তু আল্লাহই সেইজনাৰ বস্তুগছক নিখুঁত কৰি তুলিব, অবিশ্বাসী সকলে ইয়াক যিমানেই বেয়া নেপাওক।

১০) সেইজনাই হৈছে তেওঁ, যি সেইজনাৰ পয়গম্বৰক পথ-প্ৰদৰ্শন আৰু সত্য ধৰ্ম দি পঠিয়াইছে, যাতে সেইজনাই ইয়াক আন সকলো ধৰ্মৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব লাভ কৰিবলৈ দিব পাৰে, আল্লাহৰ সৈতে সমনীয়া যোগ কৰা সকলে ইয়াক যিমানেই বেয়া নেপাওক।

১১) হে' তোমালোকে যি বিশ্বাস কৰা! মই

اللَّهُ فُلُوْهُمُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ①

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِيَّ إِسْرٰءِيْلَ إِنِّي رَسُوْلُ اللّٰهِ إِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرٰةِ وَ مُبَشِّرًا بِرَسُوْلٍ يَأْتِيَنِي مِنْ بَعْدِي ۚ إِنَّهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ②

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكُذِبَ وَهُوَ يُدْعٰى إِلَى الْإِسْلٰمِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الضَّٰلِيْنَ ③

يُرِيْدُونَ لِيُطْفِئُوْا نُوْرَ اللّٰهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُوْرِهِ وَ لَوْ كَرِهَ الْكَٰفِرُوْنَ ④

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُوْلَهُ بِالْهُدٰى وَ دِيْنِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهِ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ ⑤

يَأْتِيهَا الَّذِيْنَ آمَنُوْا هَلْ أَدْرٰكُمْ عَلَى تِيَارَةٍ تُنْفِئِكُمْ

তোমালোকক এনে এটা ব্যৱসায় শিকাম যে যিটোৱে তোমালোকক এটা কষ্টকৰ শাস্তিৰ পৰা মুক্ত কৰিব ?

১২) যে তোমালোকে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰত বিশ্বাস আনা আৰু আল্লাহৰ উদ্দেশ্য সাধনৰ অৰ্থে নিজৰ দেহা ধন-সম্পত্তিৰে পৰিশ্ৰম কৰাইক। সেইটো তোমালোকৰ কাৰণে উত্তম, যদিহে তোমালোকে জানিলাহেঁতেন।

১৩) সেইজনাই তোমালোকৰ পাপ ক্ষমা কৰিব, আৰু বহু নিৰাৰা প্ৰবাহ কৰা উদ্যান সমূহলৈ আৰু চিৰকলীয়া উদ্যান সমূহৰ পৱিত্ৰ আৰু আনন্দদায়ক বাসস্থানলৈ তোমালোকক প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিব। সেইটোৱেই হৈছে সৰ্বোৎকৃষ্ট বিজয়,

১৪) আৰু সেইজনাই তোমালোকে ভাল পোৱা আন এটা অনুগ্ৰহ তোমালোকক দান দিব : আল্লাহৰ পৰা সহায় আৰু এটা নিকটবৰ্তী বিজয়। গতিকে বিশ্বাসী সকলক সুসংবাদ দিয়াইক।

১৫) হে' তোমালোক যি বিশ্বাস কৰা! আল্লাহৰ উদ্দেশ্য সাধনৰ পথত সহায় কৰাইক, যেন ঈছা, মৰিয়মৰ পুত্ৰ, তেওঁ তেওঁৰ শিষ্যসকলক কৈছিল, 'আল্লাহৰ উদ্দেশ্য সাধনৰ পথত মোৰ সহায়কাৰী কোন?' শিষ্যসকলে কৈছিল, 'আমি আল্লাহৰ সহায়কাৰী।' গতিকে ইজৰাইলৰ সতি-সন্ততিৰ এটা দলে বিশ্বাস আনিলে, আন এটা দলে অশ্বাস কৰিলে। তেতিয়া আমি যি সকলে বিশ্বাস কৰিছিল তেওঁলোকৰ শত্ৰুৰ বিৰুদ্ধে সহায় কৰিছিলোঁ আৰু তেওঁলোক প্ৰভুত্বশীল হৈ পৰিছিল।

مِّنْ عَدَابِ إِلِيمٍ ۝

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَنُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

وَأُخْرَى يُحِبُّونَهَا نَصْرَ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ ۝ وَبَشِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ۝

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُوفَرًا أَنْصَارًا اللَّهُ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ ۚ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عُدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ۝

سُورَةُ الْجُمُعَةِ مَدَنِيَّةٌ
(١٦٢)
(١٦٢)

চূৰা ৬২

AL-JUMU'AH

আল-জুমুৰা (মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) সুপ্রসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) স্বৰ্গ সমূহত আৰু মৰ্ত্ত্যত থকা সকলো বস্তুৱে গৌৰৱান্বিত কৰে আল্লাহক, সাৰ্বভৌম, পৱিত্ৰ, শক্তিশালী, জ্ঞানী জনাক।

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ

الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ②

৩) সেইজনাই হৈছে তেওঁ, যি অশিক্ষিত জাতিটোৰ মাজত এজন তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা পয়গম্বৰ উঠাইছে, যি তেওঁলোকলৈ আল্লাহৰ চিহ্নবোৰ আৰু পৱিত্ৰ কৰে, আৰু তেওঁলোকক পৱিত্ৰ কৰে, আৰু তেওঁলোকক গ্ৰন্থ খন আৰু ইয়াৰ জ্ঞান শিকায়, যদিওবা পূৰ্বে তেওঁলোক স্পষ্ট ভাৱে ভ্ৰান্ত পথত আছিল:

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا

عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَ

الْحِكْمَةَ وَرَأَى كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ

مُتَّبِعِينَ ③

৪) আৰু তেওঁক সেইজনাই সেইবিলাকৰ আন কিছুমানৰ মাজত উঠাব যি বৰ্ত্তমান তেওঁলোকৰ লগত যোগ দিয়া নাই। সেইজনাই হৈছে শক্তিশালী, জ্ঞানী।

وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ

الْحَكِيمُ ④

৫) সেইটো হৈছে আল্লাহৰ কৃপা: সেইজনাই ইয়াক দান কৰে সেইজনৰ ইচ্ছামতে: আৰু আল্লাহ হৈছে অশেষ কৃপাৰ অধিকাৰী।

ذَٰلِكَ نَضِلُّ اللَّهُ يُوْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ

الْعَظِيمِ ⑤

৬) যি সকলক তৌৰিদৰ আইনৰ ভাৰ দিয়া হৈছিল, কিন্তু ইয়াৰ নিৰ্দেশ সমূহ হ'লে কাৰ্য্যকৰী নকৰিলে, তেওঁলোকৰ তুলনা হ'ল এটা গাধই এবোজা কিতাপ কঢ়িওৱাৰ লগত। আল্লাহৰ চিহ্ন সমূহ প্ৰত্যাখ্যান কৰা জাতিটোৰ তুলনা হয় ছয়তানৰ লগত। আৰু আল্লাহে অসৎকাৰ্য্যত লিপ্ত থকা জাতিটোক বাট নেদেখুৱায়।

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا الثَّوَابَةَ ثُمَّ لَمْ يُحْمِلُواهَا

كَمَثَلِ الْجِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ

الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي

الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ⑥

৭) কোৱা হে' তোমালোক যি সকল ইহুদী হোৱা, তোমালোকে যদি দাবী কৰা যে আন সকলো জাতিক বাদ দি তোমালোক অকলেহে আল্লাহৰ বন্ধু হৈছা, তেতিয়া হ'লে যদিহে বাস্তৱতে, তোমালোকে সচাঁ কথা কৈছা, মৃত্যুৰ বাঞ্ছা কৰাইক।

৮) কিন্তু তেওঁলোকে কেতিয়াও এই বাঞ্ছা নকৰে, কাৰণ হ'ল তেওঁলোকৰ বাহুদ্বয় তেওঁলোকৰ পূৰ্বে পঠাই দিছে। আৰু আল্লাহে ভালদৰে চিনি পায় যি সকলে দোষ কৰে।

৯) কোৱা, 'যিটো মৃত্যুৰ পৰা তোমালোকে পলাইছা, ই নিশ্চয়েই, তোমালোকক লগ ধৰিবগৈ। তেতিয়া তোমালোকক ঘূৰাই পঠিওৱা হ'ব সেইজনালৈ যি অদৃশ্য আৰু বিদ্যমান দুয়োটাকে জানে, আৰু সেইজনাই তোমালোকে কোনো কৰিছিলো সেই বিষয়ে তোমালোকক জনাব।'

১০) হে' তোমালোক যি বিশ্বাস কৰা! যেতিয়া শুক্ৰবাৰৰ প্ৰাৰ্থনাৰ আহ্বান দিয়া হয়, আল্লাহৰ স্মৰণলৈ, ততাতৈয়াকৈ যোৱাইক, আৰু সকলো ব্যৱসায় পেলাই যোৱা। সেইটোৱেই হৈছে তোমালোকৰ কাৰণে অত্যন্তম, যদিহে তোমালোকে জানিলাহেঁতেন।

১১) আৰু যেতিয়া প্ৰাৰ্থনা সমাপ্ত হয়, তেতিয়া দেশৰ বিভিন্ন দিশ বিয়পি পৰা আৰু আল্লাহৰ কৃপা বিচৰাইক, আৰু আল্লাহক সঘনে স্মৰণ কৰা যাতে তোমালোক সমৃদ্ধিশালী হ'ব পাৰা।

১২) কিন্তু যেতিয়া তেওঁলোকে কিছুমান ব্যৱসায়ৰ বয়-বস্তু বা আমোদ-প্ৰমোদৰ সুযোগ

قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ رَعَيْتُمْ أَمْرًا أَوْ لِيَاءًا
لِيهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَسَمَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ⑥

وَلَا يَتَمَنَّوْنَ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيَهُمْ وَ
اللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ⑦

قُلْ إِنْ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ
ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑧

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمٍ
الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ
خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ⑩

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ
وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ⑪

وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ

দেখে, তেওঁলোকে সেইবোৰৰ সন্ধানত ঘূৰিবলৈ ধৰে, আৰু তোমাক থিয় দি থকা অৱস্থাত এৰি যায়। কোৱা, 'আল্লাহৰ সৈতে যিটো আছে সেইটো আমোদ-প্ৰমোদ আৰু বয়-বস্তুতকৈ বেছি উত্তম, আৰু আল্লাহেই হৈছে আটাইতকৈ ভাল সংস্থান যোগাওতা।'

قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِّنَ اللّٰهُوَمِنَ
التَّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٦٢﴾

Part 28

Chapter 63

চূৰা ৬৩

AL-MUNAFIQUN

আল-মুনাফিকুন (মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿١﴾

২) যেতিয়া ভ্ৰষ্টবিলাক তোমাৰ কাষলৈ আহে, সিহঁতে কয়, 'আমি সাক্ষী দিওঁ যে তুমি আল্লাহৰ পয়গম্বৰ হোৱা।' আৰু জানে যে তুমি বাস্তৱতে সেইজনৰ পয়গম্বৰ হোৱা, কিন্তু আল্লাহে সাক্ষী দিয়ে যে ভ্ৰষ্ট বিলাক নিশ্চয়েই মিছলীয়া।

اِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُولُ
اللّٰهِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ
اِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكٰذِبُونَ ﴿٢﴾

وَقَدْ يَكْفُرُونَ

৩) সিহঁতে সিহঁতৰ শপতবোৰ এটা বেষ ৰূপে ব্যৱহাৰ কৰিছে, তাৰ দ্বাৰা সিহঁতে মানুহক আল্লাহৰ পথত আগ বঢ়াত বিধি-পথালি কৰে। নিশ্চয়েই, সিহঁতৰ কাৰ্য্য-কলাপ অসৎ।

اِتَّخَذُوا اٰيٰمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيْلِ اللّٰهِ
اِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٣﴾

৪) তাৰ কাৰণ হ'ল সিহঁতে প্ৰথমতে বিশ্বাস কৰি তাৰ পাছত অশ্বাস কৰিলে। সেইকাৰণে সিহঁতৰ অন্তৰৰ ওপৰত এটা মোহৰ মাৰি দিয়া হ'ল আৰু তাৰ ফল স্বৰূপে সিহঁতে একো নুবুজে।

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا فَنُطِيعَ عَلٰی قُلُوْبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿٤﴾

৫) আৰু তুমি যেতিয়া সিহঁতক দেখা, সিহঁতৰ অবয়বে তোমাক মুগ্ধ কৰে; আৰু সিহঁতে কথা কয়, তুমি সিহঁতৰ বক্তব্যলৈ কৰ্ণপাত কৰা। সিহঁত

وَ اِذَا رَاٰهُمْ تَعْجَبَكَ اَجْسَامُهُمْ وَ اِنْ يَقُوْلُوْا
تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَاَنَّهُمْ خَشْبٌ مُّسْتَدۡرِكُوْنَ

হৈছে ঢোকা দি থয় কৰি খোৱা কাঠৰ মুঢ়াৰ দৰে। সিহঁতে ভাবে যে প্ৰত্যেকটো চিঞৰ সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে। সিহঁতেই হৈছে শত্ৰু, গতিকে সিহঁতৰ বিষয়ে সৰ্তক হৈ থাকিবা, সিহঁতক কেনেকৈ যে সত্যৰ পৰা আঁতৰাই নিয়া হৈছে!

كُلَّ صَيِّئَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعُدُوَّ فَاخَذَرَهُمْ قَتْلَهُمْ
اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ⑤

৬) সিহঁতক এতিয়া এইবুলি কোৱা হয়, 'আ'হা, আল্লাহৰ পয়গম্বৰে যাতে তোমালোকৰ হৈ ক্ষমা ভিক্ষা কৰিব পাৰে,' সিহঁতে সিহঁতৰ মূৰ আনফালে ঘূৰাই দিয়ে, আৰু তুমি সিহঁতক দেখিবলৈ পোৱা অহঙ্কাৰত গঙ্গাটোপৰ দৰে হৈ ঘিণ কৰি আঁতৰি থকা।

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ
لَوَّأُ أَرْءُ وَسْهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ
مُستَكْبِرُونَ ①

৭) সিহঁতৰ কাৰণে তুমি সিহঁতৰ হৈ ক্ষমা ভিক্ষা কৰা নে, ক্ষমা ভিক্ষা নকৰা একেই কথা। আল্লাহে সিহঁতক কেতিয়াও ক্ষমা নকৰে। নিশ্চয়েই, আল্লাহে বিদ্রোহী মানুহক বাট নেদেখুৱায়।

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ
لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ②

৮) সিহঁতেই হৈছে সেইবোৰ যি কয়, 'আল্লাহৰ পয়গম্বৰৰ সৈতে থকা সকলৰ ভিতৰত অৰ্থব্যয় নকৰিবা, যাতে তেওঁলোকে তেওঁক এৰি থৈ ইফালে সিফালে গুচি যায়,' যি স্থলত স্বৰ্গ সমূহ আৰু মৰ্ত্যাত থকা সকলো ঐশ্বৰ্য্য বিভূতিৰ অধিকাৰী হ'ল আল্লাহ; কিন্তু ভন্ড বিলাকে বুজি নেপায়।

هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدَ رَسُولِ
اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا وَبِاللَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ③

৯) সিহঁতে কয়, 'আমি যদি মদিনালৈ ঘূৰি যাওঁ অতি সন্মানিত জনে নিশ্চয়েই, তাৰ পৰা অতি নীচ জনক খেদি উলিয়াই পঠাব,' যি স্থলত প্ৰকৃত সন্মানৰ অধিকাৰী হ'ল আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰ আৰু বিশ্বাসী সকল: কিন্তু ভন্ড বিলাকে নেজানে।

يَقُولُونَ لِنَنْدَجِعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَا الْأَعْرَابُ
وَمِنْهَا الْأَذَلُّ وَبِاللَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ④

১০) হে' তোমালোক যি বিশ্বাস কৰা:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ

তোমালোকৰ ধন-সম্পত্তি আৰু
ল'ৰা-ছোৱালীক, তোমালোকক আল্লাহৰ স্মৰণৰ
পৰা বিচলিত কৰিব নিদিবা। আৰু যেয়ে তেনে
হ'বলৈ দিয়ে—তেওঁলোকেই হ'ল
ক্ষতিবৰণকাৰী।

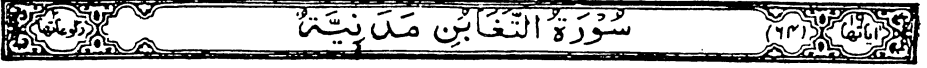
عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْخَيْرُونَ ⑩

১১) আৰু আমি দিয়া অৰ্থৰ পৰা, মৃত্যু আহি
পোৱাৰ আগতেই, ব্যয় কৰাইক যাতে মৃত্যু আহি
পৰাত এজনে এইবুলি ক'বলৈ নেপায়, 'মোৰ প্ৰভু!
মোক যদি তুমি অলপ সময় দিলাহেঁতেন যাতে মই
ভিক্ষা দান কৰি সৎকৰ্মী সকলৰ এজন হ'ব
পাৰিলোহেঁতেন।'

وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ
قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقْتُ وَأَكُنُ مِنَ الصَّالِحِينَ ⑪

১২) আৰু আল্লাহে, কোনো আত্মাক নিৰ্দ্ধাৰিত
সময় আহি পোৱাৰ পাছত সময় নিদিব; আৰু
আল্লাহ তোমালোকে কি কৰা সেই বিষয়ে
ভালদৰে অৱগত।

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ
بِخَيْرٍ بِمَا تَعْمَلُونَ ⑫

চুৰা ৬৪

AL-TAGHABUN

আল-তাগাবুন (মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) স্বৰ্গ সমূহ আৰু মৰ্ত্যাত থকা সকলো বস্তুৱে আল্লাহক গৌৰৱান্বিত কৰে। সেইজনাৰেই হৈছে ৰাজ্যখন আৰু সেইজনাৰেই হৈছে সকলো প্ৰশংসা, আৰু সেইজনাৰ সকলো বস্তুৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব আছে।

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ①

৩) সেইজনাই তোমালোকৰ সৃষ্টি কৰিছে, তাৰ পাছত তোমালোকৰ কিছুমান অবিশ্বাসী আৰু তোমালোকৰ কিছুমান বিশ্বাসী। আৰু তোমালোকে কি কৰা আল্লাহে দেখি থাকে।

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ②

৪) সেইজনাই স্বৰ্গসমূহ আৰু মৰ্ত্যখন সৃষ্টি কৰিছিল এটা অনন্তকালীয়া উদ্দেশ্যেৰে আৰু সেইজনাই তোমালোকক গঢ় দিছিল আৰু তোমালোকৰ গঢ়বোৰ ধুনীয়া কৰিছিল, আৰু সেইজনালৈকে হয় শেষ প্ৰত্যাবৰ্ত্তন।

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ②

৫) স্বৰ্গ সমূহ আৰু মৰ্ত্যাত থকা সকলো বস্তু সেইজনাই জানে, আৰু তোমালোকে কিনো লুকুওৱা আৰু কিনো প্ৰকাশ কৰা সকলো জানে; আৰু আল্লাহে সম্পূৰ্ণ ভাৱে জানে অন্তৰত লুকুৱাই থোৱা সকলো কথা।

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرَوْنَ
وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِدَاتِ الصُّدُورِ ③

৬) তোমালোকৰ পূৰ্বে যি সকলে অবিশ্বাস কৰিছিল তেওঁলোকৰ বিবৰণ তোমালোকলৈ অহা নাইনে? সিহঁতে নিজৰ আচৰণৰ কুফল ভুগিবলৈ পাইছিল, আৰু সিহঁতৰ কাৰণে নিৰ্দেশ হৈছে এটা কঠোৰ শাস্তিৰ।

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَدْ أَفْؤَا
وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ③

৭) তাৰ কাৰণ হৈছিল তেওঁলোকৰ পয়গম্বৰ সকল স্পষ্ট প্ৰমাণৰ সৈতে তেওঁলোকলৈ আহিছিল, কিন্তু তেওঁলোকে কৈছিল, 'এজন নম্বৰ মানৱেনো আমাক বাট দেখুৱাব নে?' গতিকে সিহঁতে অবিশ্বাস কৰিলে আৰু আৰু আঁতৰি গ'ল। কিন্তু আল্লাহৰ কাৰণে সিহঁত প্ৰয়োজনীয় নাছিল; আৰু আল্লাহ হৈছে আত্মনিৰ্ভৰশীল, সকলো প্ৰশংসাৰ যোগ্য।

৮) যি সকলে অবিশ্বাস কৰে, ভাবে যে তেওঁলোকৰ পুনৰ্জন্ম নহ'ব। কোৱা, 'হয়, মোৰ প্ৰভুৰ নামত, তোমালোকক, নিশ্চয়েই, উঠাই অনা হ'ব; তেতিয়া তোমালোকক, নিশ্চয়েই তোমালোকৰ কাৰ্য্য-কলাপৰ বিষয়ে জনোৱা হ'ব। আৰু সেইটো আল্লাহৰ কাৰণে সহজ।'

৯) গতিকে, আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰত আৰু আমি নমাই পঠোৱা আধ্যাত্মিক দীপ্তিত বিশ্বাস আনাইক। আৰু আল্লাহ তোমালোকৰ সকলো কাৰ্য্য-কলাপৰ বিষয়ে অৱগত।

১০) সেইদিনা যেতিয়া সেইজনাই তোমালোকক সমবেত কৰাৰ দিনৰ কাৰণে গোটাৰ; সেইটোৱেই হ'ব খতি আৰু লাভৰ নিৰ্দ্ধাৰণৰ দিন। আৰু যেয়েই আল্লাহত বিশ্বাস আনে আৰু সৎ কাম কৰে—সেইজনাই তেওঁলোকৰ পৰা অসৎ কৰ্ম্মৰ কুফল আঁতৰাই নিব আৰু তেওঁলোকক নিৰাৰা প্ৰবাহ কৰা উদ্যান সমূহত চিৰকাল বসবাস কৰিবৰ কাৰণে প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিব। সেইটোৱেই হ'ল সৰ্ব্বশ্ৰেষ্ঠ কৃতকাৰ্য্যতা।

১১) কিন্তু যি সকলে অবিশ্বাস কৰে আৰু আমাৰ চিহ্ন সমূহ অগ্ৰাহ্য কৰে, এওঁলোকই হ'ব অগ্নি কুণ্ডৰ বাসিন্দা, য'ত তেওঁলোক থাকিব; আৰু ই এটা অসৎ গন্তব্যস্থান!

ذٰلِكَ بِاَنَّهٗ كَانَتْ تَاْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ
فَقَالُوْا اَبَشْرٌ يَّمْهُدُوْنَآۗ وَكَفَرُوْا وَتَوَلَّوْا
اِسْتَعْنٰى اللّٰهُ وَاللّٰهُ عِندَ حَيِّدٌ ۝۷

زَعَمَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَنْ لَّنْ يُبْعَثُوْا قُلْ بَلَاوَرِنِيْ
تَشْبَعُنْ ثُمَّ لَتَنْبُوْنَ بِمَا عَمِلْتُمْ وَّذٰلِكَ عَلَى
اللّٰهِ يَسِيْرٌ ۝۸

فَاٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَالتُّوْرِ الَّذِيْ اَنْزَلْنَا وَاللّٰهُ
بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۝ۯ

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذٰلِكَ يَوْمُ التَّعٰنِيْنَ
وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صٰلِحًا يُكْفِرْ عَنّٰهُ
سَيّٰتِهٖ وَيُدْخِلْهُ جَنَّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ
خٰلِدِيْنَ فِيْهَا اَبَدًا ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝۱۰

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِآيٰتِنَاۗ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ
خٰلِدِيْنَ فِيْهَاۗ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝۱۱

الْبَشَرِ

১২) আল্লাহৰ অনুমতি ব্যতিৰেকে কোনো বিপদ আপদ আহি নপৰে। আৰু যেয়েই আল্লাহত বিশ্বাস কৰে—সেইজনাই তেওঁৰ অস্ত্ৰৰক শুদ্ধ পথ প্ৰদৰ্শন কৰে। আৰু আল্লাহে সকলো কথা ভালদৰে জানে।

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾

১৩) আৰু আল্লাহৰ বাধ্য হোৱা আৰু পয়গম্বৰ জনৰ বাধ্য হোৱা। কিন্তু তোমালোক যদি আঁতৰি যোৱা তেতিয়াহ'লে আমাৰ বাৰ্ত্তাবাহকৰ দায়িত্ব হ'ল মাত্ৰ বাৰ্ত্তাটো সৰল ভাৱে বহন কৰাটো।

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْبَيِّنُ ﴿١٣﴾

১৪) আল্লাহ! সেইজনাৰ বাহিৰে আন কোনো প্ৰভু নাই; গতিকে বিশ্বাসীসকলক আল্লাহত বিশ্বাস ৰাখিবলৈ কোৱা।

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٤﴾

১৫) হে তোমালোকে যি বিশ্বাস কৰা! নিশ্চয়েই, তোমালোকৰ পত্নী আৰু ল'ৰা-ছোৱালী সকলৰ ভিতৰত আছে কিছুমান যি তোমালোকৰ শত্ৰু গতিকে তেওঁলোকৰ পৰা সৰ্তক হৈ থাকাইক। আৰু তোমালোকে যদি মাৰ্জনা কৰা আৰু ক্ষমা কৰা, তেতিয়াহ'লে, নিশ্চয়েই আল্লাহ অতি ক্ষমাশীল, সদায় কৰুণাময়।

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ وَعَدُوِّكُمْ فَأَحَدُهُمْ أَوْ ثَمَانٍ تَتَفَحَّوْنَ وَتَغْفِرُوْنَ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥﴾

১৬) প্ৰকৃততে, তোমালোকৰ ধন-সম্পত্তি আৰু তোমালোকৰ ল'ৰা-ছোৱালী এটা পৰীক্ষা মাথোন; কিন্তু আল্লাহৰ সৈতে আছে এটা বিশাল পুৰস্কাৰ।

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾

১৭) গতিকে আল্লাহৰ প্ৰতি তোমালোকৰ কৰ্তব্যৰ বিষয়ে যথাসম্ভৱ সজাগ থাকাইক, আৰু শুনা আৰু বাধ্য হোৱা, আৰু সেইজনাৰ উদ্দেশ্য সাধনৰ অৰ্থে অৰ্থ ৰায় কৰাইক, এইটো তোমালোকৰ কাৰণে উত্তম হ'ব। আৰু যেয়েই নিজৰ আত্মাৰ আক্ৰোহ ভাব বৰ্জন কৰিব—তেওঁলোকেই হ'ব কৃতকাৰ্য।

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْعُوا وَاطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شَيْئًا نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٧﴾

১৮) তোমালোকে যদি আল্লাহক এটা ভালধৰণৰ স্বৰ্ণ দিয়া, সেইজনাই তোমালোকৰ কাৰণে ইয়াক কেইবাগুণো বঢ়াই দিব, আৰু তোমালোকক ক্ষমা কৰিব; আৰু আল্লাহ হৈছে সৰ্ব্বশ্ৰেষ্ঠ শলাগ লগুঁতা, ধৈৰ্যশীল;

إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضْعِفَهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٨﴾

১৯) অদৃশ্য আৰু বিদ্যমানৰ বিষয়ে সৰ্ব্বজ্ঞ, শক্তিশালী, জ্ঞানী।

عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٩﴾

Part 28

Chapter 65

চুৰা ৬৫

AL-TALAQ

আল-তালাক (মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) সুপ্রসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

২) হে' পয়গম্বৰ! তোমালোকে যেতিয়া তিৰোতাক তালাক দিয়া, তেওঁলোকক নিষ্কাৰিত সময়ৰ কাৰণে তালাক দিবা, আৰু তাৰ পাছত সময়টো গণনা কৰিবা; আৰু তোমালোকৰ প্ৰভু আল্লাহক ভয় কৰিবা। তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ বাঁসস্থানৰ পৰা উলিয়াই নিদিবা, নাইবা তেওঁলোক নিজেও ওলাই যোৱা উচিত নহ'ব, যদিহে তেওঁলোকে স্পষ্টভাৱে অশোভনীয় কাম কৰা নাই। ইমান খিনিহে হৈছে আল্লাহে বান্ধি দিয়া সীমা; আৰু যিয়েই আল্লাহৰ সীমা অতিক্ৰম কৰে, তেওঁ বাস্তৱতে, নিজৰ আত্মাৰ অনিষ্ট কৰে। তোমালোকে নেজানা; হয়তো তাৰ পাছত আল্লাহে এটা নতুন পৰিস্থিতিৰ আবিৰ্ভাৱ হ'বলৈ দিব।

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَأْجَسَةٍ مَبِينَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهُ يَجْدُثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿٢﴾

৩) তাৰ পিছত, তেওঁলোক যেতিয়া তেওঁলোকৰ নিষ্কাৰিত সময়ৰ সীমা ৰেখাৰ ওচৰ

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ

পাওঁ পাওঁ হয়গৈ, তেওঁলোকক স্মেহেৰে
ৰাখাইক; অথবা তেওঁলোকৰ পৰা এটা উপযুক্ত
ধৰণে বিদায় লোৱা, আৰু তোমালোকৰ
মাজৰপৰা দুজন ন্যায়পৰায়ণ ব্যক্তিক সাক্ষী
দিবাইক। এইদৰেই আল্লাহ আৰু শেষ দিনত
বিশ্বাস কৰা জনক উপদেশ দিয়া হৈছে। আৰু যি
জনে আল্লাহলৈ ভয় কৰে—আল্লাহে সেইজনৰ
কাৰণে এটা উপায় উলিয়াই দিব।

৪) আৰু তেওঁ আশা নকৰা ঠাইৰ পৰা তেওঁৰ
কাৰণে সংস্থান যোগাব। আৰু যিজনে আল্লাহত
তেওঁৰ নিৰ্ভৰ ৰাখে—তেওঁৰ কাৰণে সেইজনাই
যথেষ্ট। প্রকৃততে, আল্লাহে তেওঁৰ উদ্দেশ্য সম্পন্ন
কৰিবই। সকলো বস্তুৰ কাৰণে আল্লাহে এটা মাপ
নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছে।

৫) আৰু তোমালোকে যদি নিৰ্দ্ধাৰিত সময়
কালৰ বিষয়ে সন্দেহ হয় তোমালোকৰ এনে
তিৰোতা সকলৰ ক্ষেত্ৰত আৰু মাহেকীয়া ঋতু বন্ধ
হৈছে, তেতিয়া হ'লে জানি লোৱা যে তেওঁলোকৰ
কাৰণে নিৰ্দ্ধাৰিত কাৰণেও, যাৰ তেতিয়ালৈকে
মাহেকীয়া ঋতু হোৱা নাই আৰু সেই সকলৰ
ক্ষেত্ৰত যি গৰ্ভধাৰণ কৰি আছে, তেওঁলোকৰ সময়
কাল হ'ব তেওঁলোক ৰোজাৰ পৰা মুক্ত
নোহোৱালৈকে। আৰু যেয়েই আল্লাহলৈ ভয় কৰে,
সেইজনাই তেওঁৰ কাম-কাজত সুবিধা প্ৰদান
কৰিব।

৬) সেইটোৱেই হৈছে আল্লাহৰ হুকুম, যিটো
সেইজনাই তোমালোকলৈ নমাই পঠিয়াইছে। আৰু
যেয়েই আল্লাহলৈ ভয় কৰে সেইজনাই তেওঁৰ
অসং কাৰ্য্যৰ কুফল মোচন কৰিব আৰু তেওঁৰ
পুৰস্কাৰ বঢ়াই দিব।

৭) তালাক দিয়া তিৰোতা সকলক নিৰ্দ্ধাৰিত

فَارِقُوهُنَّ بِعُرُوفٍ وَأَشْهُدُوا ذُوَيْ عَدْلٍ
مِّنكُمْ وَأَقْبِسُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَن
كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ
يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٦﴾

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى
اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ
اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٧﴾

وَالَّذِي يَتَمَسَّكُ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِّسَائِكُمْ إِنِ ارْتَبْتُمْ
فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُدٍ وَالَّذِي لَا يَحِضُّ وَأُولَاتُ
الْأَحْصَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَن يَتَّقِ
اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿٥﴾

ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفُرْ
عَنهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظَمُ لَهُ أَجْرًا ﴿٦﴾

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِّنْ وَّجْدِكُمْ وَ

সময় কালৰ ভিতৰত তোমালোকে থকা বাসস্থানতে থাকিবলৈ দিবা, তোমালোকৰ আৰ্থিক অৱস্থা অনুযায়ী, আৰু তেওঁলোকক কোনো ধৰণে হাৰাশাস্তি নকৰিবা, যাৰ ফলত তোমালোকে তেওঁলোকৰ কাৰণে কষ্টৰ সৃষ্টি কৰা হ'ব আৰু সেইদৰে তেওঁলোকক ওলাই যাবলৈ বাধ্য কৰা হ'ব। আৰু তেওঁলোকৰ গৰ্ভত যদি সন্তান থাকে, ৰোজাৰ পৰা মুক্ত নোহোৱালৈকে তেওঁলোকৰ ওপৰত অৰ্থ ব্যয় কৰিবা। আৰু তেওঁলোকে যদি তোমালোকৰ কাৰণে সন্তানক গাখীৰ খুৱায়, প্ৰচলিত প্ৰথামতে দুয়োজনৰ ভিতৰত আলোচনা কৰি নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা প্ৰাপ্য বানচ তেওঁলোকক দিবাইক; কিন্তু তোমালোক দুয়োৰে ভিতৰত যদি মনোমালিন্য হয়, তেতিয়া হ'লে আন এগৰাকী তিৰোতাক বাপেকৰ হৈ সন্তানক গাখীৰ খুৱাবলৈ দিবা।

৮) যাৰ অপৰ্যাপ্ত সংস্থান আৰু সেই অপৰ্যাপ্ত সংস্থানৰ পৰা তেওঁক ব্যয় কৰিবলৈ দিয়া। আৰু যাৰ জীৱিকা নিৰ্ব্বাহৰ উপায় সন্ধীৰ্ণ, তেওঁক আল্লাহে যি দিছে তাৰ পৰা ব্যয় কৰিবলৈ দিয়া। আল্লাহে কোনো আত্মাকে, সেইজনাই ইয়াক দিয়া সামৰ্থ্যতকৈ অতিৰিক্ত ৰোজা ববলৈ নিদিয়ে। আল্লাহে অনতিপলমে কষ্টত আৰাম আনিব।

৯) কতনো নগৰীয়ে যে আল্লাহ আৰু সেইজনাৰ পয়গম্বৰ সকলৰ আদেশৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰা নাছিল, আৰু আমি ইহঁতক কঠোৰ বিচাৰলৈ আনিবলোঁ আৰু নিদাৰুণ শাস্তিৰে শাস্তি দিলোঁ !

১০) গতিকে ই ইয়াৰ আচৰণৰ কুফল ভুগিলে, আৰু ইয়াৰ অৱস্থাৰ শেষ ফল হ'ল ধ্বংস।

১১) আল্লাহে তেওঁলোকৰ কাৰণে এটা কঠোৰ

لَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أَوْلَاتٍ
حَمِلْنَ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ
أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأَنْتُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ
بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمْ فَمَشْرُوعٌ لَهُ أَخْرَاجِي ٥

لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ
رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْفُلُ اللَّهُ نَفْسًا
بِإِلْمَا أَنَّهُمَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ٥

وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ
فَمَا سَبَّحْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَدَّ بِهَا عَذَابًا نُكْرًا ٥
فَذَاتَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا
خُسْرًا ٥

عَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي

শাস্তি প্ৰস্তুত কৰিছে; গতিকে আল্লাহলৈ ভয় কৰা, হে' তোমালোক জ্ঞান সম্পন্ন মানৱ যি বিশ্বাস আনিছা। আল্লাহে, বাস্তৱতে, তোমালোকলৈ নমাই পঠিয়াইছে এজন স্মৰণ কৰোঁতা—

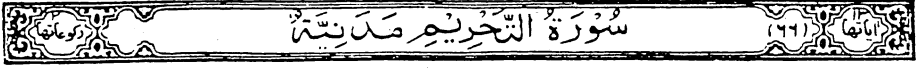
১২) এজন পয়গম্বৰ, যি তোমালোকলৈ আল্লাহৰ স্পষ্ট চিহ্ন সমূহ আবৃত্তি কৰে, যাতে তেওঁ বিশ্বাস কৰা আৰু সং কাম কৰা সকলক প্ৰত্যেক ধৰণৰ অন্ধকাৰৰ পৰা পোহৰলৈ উলিয়াই আনিব পাৰে ॥ আৰু যেয়েই আল্লাহত বিশ্বাস আনে আৰু সং কামত লিপ্ত থাকে—সেইজনাই চিৰকালৰ বাবে বসবাস কৰিবৰ কাৰণে বহু নিঝৰা প্ৰবাহ কৰা উদ্যান সমূহত প্ৰৱেশ কৰোৱাব। আল্লাহে, বাস্তৱতে, তেওঁৰ কাৰণে অতিশয় ভাল সংস্থান যোগাইছে।

১৩) আল্লাহেই হৈছে সেইজনা যি সাতখন স্বৰ্গ সৃষ্টিছিল, আৰু পৃথিবীৰো একে সংখ্যা। আল্লাহৰ আদেশ তেওঁলোকৰ মাজলৈ নামি আহে, যাতে তোমালোকে জানিব পাৰা যে আল্লাহৰ সকলো বস্তুৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব আছে, আৰু যে, আল্লাহে সেইজনাৰ জ্ঞানত সকলো অন্তৰ্ভুক্ত কৰি থয়।

الْبَابُ ٢٨ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَدْ اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَيْكُمْ
ذِكْرًا ۝

رُّسُوْلًا يَّبَيِّنُ لَكُمْ اٰيَاتِ اللّٰهِ مَبِيَّنٰتٍ لِّيُخْرِجَ
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنَ الظّٰلِمٰتِ اِلَى
النُّوْرِ وَمَنْ يُّؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صٰلِحًا يُدْخِلْهُ
جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا اَبَدًا
قَدْ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَهٗ رِزْقًا ۝

اللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ وَمِنَ الْاَرْضِ مِثْلَهُنَّ
يَنْزِلُ الْاَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ
شَيْْءٍ قَدِيْرٌ وَّاَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَيْْءٍ عِلْمًا ۝

চূৰা ৬৬

AL-TAHRIM

আল-টাহৰিম (মদিনাত অৱতীৰ্ণ)

১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।

২) হে' পয়গম্বৰ! আল্লাহে যিটো তোমাৰ কাৰণে আইনসম্বন্ধত কৰিছে তুমি নিজকে তাৰ পৰা বঞ্চিত কৰিছা। তুমি তোমাৰ পত্নীবৰ্গৰ সম্বন্ধটি বিচৰা নে? আৰু আল্লাহ হৈছে অতি ক্ষমাশীল, কৰুণাময়।

৩) আল্লাহে, বাস্তৱতে, তোমাৰ ওপৰত অশান্তি সৃষ্টি কৰা শপতৰ কাৰণে প্ৰায়শ্চিত্ত কৰাটো বিধেয় কৰিছে, আৰু আল্লাহে হৈছে তোমাৰ বন্ধু; আৰু সেইজনা হৈছে সৰ্ব্বজ্ঞ, জ্ঞানী।

৪) আৰু যেতিয়া তেওঁৰ পত্নীসকলৰ এগৰাকীক এটা বিষয় গোপনে জনাইছিল আৰু তেখেতে সেইটো প্ৰকাশ কৰি দিলে, আৰু আল্লাহে তেওঁক সেই বিষয়ে জনালে, তেওঁ তাৰ এক অংশহে সেই পত্নী গৰাকীক জনালে, আৰু আন এটা অংশ জনোৱাৰ পৰা বিৰত থাকিল। আৰু তেওঁ যেতিয়া পত্নী গৰাকীক সেইটো জনালে, তেখেতে ক'লে 'তোমাক এই বিষয়ে কোনে ক'লে?' তেওঁ উত্তৰ দিলে, 'সৰ্ব্বজ্ঞ জনাই, সকলো বিষয়ে অৱগত আল্লাহে মোক জনালে।'

৫) এতিয়া তোমালোক দুয়ো যদি অনুতপ্ত হৈ আল্লাহলৈ মুখ কৰা—আৰু তোমালোকৰ অন্তৰ্ভৱ ইতিপূৰ্বেই সেইফালে ঢাল খাইছে—ই তোমালোকৰ কাৰণে বেছি উত্তম হ'ব। কিন্তু তোমালোকে যদি ইগৰাকীয়ে সিগৰাকীক তেওঁৰ বিৰুদ্ধে সমৰ্থন কৰা, নিশ্চয়েই আল্লাহ তেওঁৰ সহায়কাৰী আৰু জিব্ৰাইল আৰু বিশ্বাসী সকলৰ মাজত সৎপথগামী সকল, আৰু তাৰ উপৰিও সকলো ফেৰিস্তা তেওঁৰ সহায়কাৰী।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ①

قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْبَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ②

وَإِذْ أَسْرَأَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا ③ فَلَمَّا نُبِّئَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ ④ فَلَمَّا نُبِّئَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ⑤

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا ⑥ وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيْلٌ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةِ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيْرٌ ⑦

৬) হয়তো, তেওঁৰ প্ৰভুৱে, তেওঁ যদি তোমালোকক তালাক দিয়ে, তেওঁক তোমালোকতকৈও বেছি ভাল পত্নীবৰ্গ দিব—যি হ'ব ত্যাগী, বিশ্বাসী, বাধ্য, সদায় আল্লাহৰ মুখাপেক্ষী, প্ৰাৰ্থনাত একনিষ্ঠ, প্ৰায় ৰোজা ৰখা, বিধবা আৰু কুমাৰী।

৭) হে' তোমালোক যি বিশ্বাস কৰা, তোমালোকে নিজক আৰু তোমালোকৰ পৰিয়াল বৰ্গক বচোঁৱা এটা অগ্নিকুণ্ডৰ পৰা, যাৰ ইন্ধন হ'ব মানৱ আৰু শিল গুটি যাৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰা হ'ব ফেৰিস্তা সকলক, যি হ'ব নিদাৰুণ আৰু কঠোৰ, যি আল্লাহৰ তেওঁলোকলৈ দিয়া নিৰ্দেশৰ অবাধ্যতা নকৰে আৰু যেনে আদেশ দিয়া হয় সেইদৰে কাম কৰে।

৮) হে' তোমালোক যি বিশ্বাস কৰা! আজিৰ দিনা অজুহাত বোৰ নেদেখুৱাবা। তোমালোকে যি কৰিছিলো তাৰ বাবেহে পৰিশোধ পাইছা।

৯) হে' তোমালোক যি বিশ্বাস কৰা! আন্তৰিক অনুতাপ কৰি আল্লাহলৈ মুখ কৰাইক। এনে হ'ব যে তোমালোকৰ প্ৰভুৱে তোমালোকৰ কৰ্মৰ কুফল মাৰ্জনা কৰিব আৰু তোমালোকক নিৰাৰা প্ৰবাহ কৰা উদ্যান সমূহত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিব, সেই দিনাখন যেতিয়া আল্লাহে, পয়গম্বৰ জনক আৰু তেখেতৰ সৈতে যি সকলে বিশ্বাস আনিছিল তেওঁলোকক অপমান নকৰিব। তেওঁলোকৰ সোঁহাতত থকা বস্তি তেওঁলোকৰ সম্মুখত ধাবিত হ'ব। তেওঁলোকে ক'ব, 'আমাৰ প্ৰভু, আমাৰ কাৰণে আমাৰ বস্তিগছ নিখুঁত কৰা আৰু আমাক ক্ষমা কৰা; নিশ্চয়েই, তোমাৰ সকলো বস্তুৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব আছে।'

১০) হে' পয়গম্বৰ! অবিশ্বাসী আৰু ভণ্ড সকলৰ বিৰুদ্ধে পৰিশ্ৰম কৰাইক; আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰতি

عَنِ رَبِّهِ إِنْ طَلَّقَنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا
مِمَّنْ كُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَنِيَتٍ تَبَيَّنَتِ غَيْدَتِ
سُحَّتِ ثَيِّبَتٍ وَأَبْكَارًا ①

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَوًّا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا
وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ
شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ
مَا يُؤْمَرُونَ ①

يَأْتِيهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَدُوا الْيَوْمَ ۗ إِنَّمَا
تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ①

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبًا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا
عَنْ رَبِّكُمْ أَنْ يَكْفُرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِيهِ
اللَّهُ الشَّيْءَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ ۗ نُورُهُمْ يَسْعَى
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَنْتُمْ
كُنَّا نُورًا وَآغْفِرْ لَنَا ۗ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ①

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ

কঠোৰ হোৱাহঁক; সিহঁতৰ বাসস্থান হৈছে দোজখ, আৰু ই এক অসৎ গন্তব্যস্থান।

১১) আল্লাহে অবিশ্বাসী সকলৰ কাৰণে এটা উদাহৰণ স্বৰূপে আগ বঢ়াইছে নুহৰ পত্নী আৰু লুটৰ পত্নীক। তেওঁলোক আছিল আমাৰ দুজন অতিশয়, সৎ ভৃত্যৰ অধীনত, কিন্তু তেওঁলোকে সেই দুই গৰাকীৰ প্ৰতি বিশ্বাসঘাতকতা কৰিলে। গতিকে সেই দুগৰাকীয়ে তেওঁলোকক আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে বক্ষা কৰিব নোৱাৰিলে আৰু তেওঁলোকক কোৱা হ'ল, 'অগ্নিকুণ্ডটোত প্ৰৱেশ কৰা, তোমালোক দুয়ো, আন প্ৰৱেশকাৰী বিলাকৰ সৈতে।'

১২) আৰু আল্লাহে, যি সকলে বিশ্বাস কৰে, তেওঁলোকৰ প্ৰতি উদাহৰণ স্বৰূপে আগ বঢ়াইছে ফেৰাউনৰ পত্নীক, যেতিয়া তেওঁ কৈছিল, 'মোৰ প্ৰভু! মোৰ কাৰণে উদ্যানখনত এটা গৃহ সাজি দিয়া য'ত তুমিও থাকিবা; আৰু মোক ফেৰাউন আৰু তেওঁৰ কীৰ্ত্তিৰ পৰা বক্ষা কৰাঁ, আৰু মোক বক্ষা কৰাঁ অসৎ কামত লিপ্ত থকা সকলৰ পৰা;

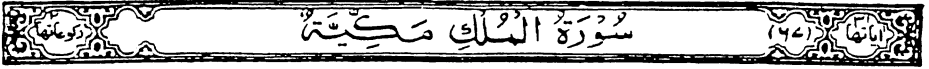
১৩) আৰু উদাহৰণ স্বৰূপে আগ বঢ়ায় মৰিয়মক, ইমৰানৰ পুত্ৰী, যি তেওঁৰ সত্বীহ বক্ষা কৰিছিল— সেই কাৰণে আমি তেওঁৰ ভিতৰলৈ আমাৰ জীৱনী শক্তিৰ নিশ্বাস প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিলোঁ—আৰু তেওঁ, তেওঁৰ প্ৰভুৰ গ্ৰন্থ সমূহত থকা, সেইজনাৰ বাক্যত তেওঁলৈ পঠিওৱা, ভৱিষ্যদ্বাণী পৰিপূৰ্ণ কৰিলে আৰু তেওঁ আছিল বাধ্য সকলৰ ভিতৰৰ এগৰাকী।

عَلَيْهِمْ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ⑩

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتِ نُوحٍ وَ
امْرَأَتِ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا
صَالِحِينَ فَخَانَتَهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ⑩

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتِ فِرْعَوْنَ
إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَ
نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ⑩

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا
فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا
وَكُتِبَ عَلَيْهَا إِتْقَانُهَا ⑩

চুৰা ৬৭

AL-MULK

আল-মুল্ক (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) সেইজনাই হৈছে সকলো আশীৰ্ব্বাদেৰে ভৰপূৰ, যাৰ হাতত আছে ৰাজ্যখন, আৰু সেইজনৰ সকলো বস্তুৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব আছে;
- ৩) যি জনাই মৃত্যু আৰু জন্মৰ সৃষ্টি কৰিছে, যাতে তেওঁ তোমালোকক পৰীক্ষা কৰিব পাৰে— তোমালোকৰ ভিতৰত কোননো কাৰ্য্যত সৰ্ব্বশ্ৰেষ্ঠ; আৰু সেইজনাই হৈছে শক্তিশালী, অতিশয় ক্ষমাশীল;
- ৪) যি সাতখন স্বৰ্গক একত্ৰ সৃষ্টি কৰিছে। সুপ্ৰসন্ন আল্লাহৰ সৃষ্টিত তোমালোকে কোনো অসামঞ্জস্য দেখিবলৈ নোপোৱা। তেতিয়াহ'লে আকৌ চোৱাঁ! তোমালোকে কিবা খুঁত দেখানে?
- ৫) হয়, আকৌ চোৱাঁ, আৰু আকৌ এবাৰ, তোমালোকৰ দৃষ্টি মাথোন আকৌ তোমালোকলৈকে বিবুদ্ধি আৰু ক্লান্ত হৈ ঘূৰি আহিব, কোনো অসামঞ্জস্য নেদেখি।
- ৬) আৰু, প্ৰকৃততে, আমি নিম্নতম আকাশখন বহু বস্তিৰে সজ্জিত কৰিছোঁ, আৰু আমি সেইবোৰক ছয়তান সমূহক খেদি পঠিওৱাৰ আহিলা কৰিছোঁ, আৰু আমি সিহঁতৰ কাৰণে প্ৰবল অগ্নিকুণ্ডৰ শাস্তি প্ৰস্তুত কৰিছোঁ।
- ৭) আৰু যি সকলে তেওঁলোকৰ প্ৰভুত অবিশ্বাস কৰে, তোমালোকৰ কাৰণে আছে দোজখৰ শাস্তি, আৰু ই হৈছে এটা অসৎ বিশ্ৰাম ঘৰ।
- ৮) তেওঁলোকক যেতিয়া তালৈ নিক্ষেপ কৰা হয়, তেওঁলোকে ই উত্তপ্ত হৈ উঠাৰ লগে লগে গৰ্জন কৰা শুনিবলৈ পাব।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ
أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُورُ

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي
خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفْوُتٍ فَإِرجع الْبَصَرَ هَلْ
تَرَى مِنْ فُطُورٍ

ثُمَّ ارجع الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ
خَائِبًا وَهُوَ حَسِيرٌ

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا
رُجُومًا لِلشَّيْطَانِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَ يَسُ
الْصَّيرُ

إِذَا الْفُؤَادُ مِنْهَا سَعَىٰ هَالِكًا هَالِكًا وَ هِيَ تَقُورُ

৯) ই নিজৰ প্ৰচণ্ডতাত প্ৰায় ফুটি উঠিব। যেতিয়াই এদল পাপীক ইয়ালৈ নিক্ষেপ কৰা হয় তাৰ প্ৰহৰী সকলে সিহঁতক সুধিব, 'তোমালোকলৈ কোনো সতৰ্ককাৰী অহা নাছিল নেকি?'

১০) তেওঁলোকে ক'ব, "হয়, বাস্তৱতে, এজন সতৰ্ককাৰী আমালৈ আহিছিল, কিন্তু আমি তেওঁক এজন মিছলীয়া বুলি ব্যৱহাৰ কৰিছিলোঁ আৰু আমি কৈছিলোঁ, 'আল্লাহে একো প্ৰকাশ কৰা নাই: তুমি মাথোন স্পষ্ট ভাৱে ভ্ৰান্ত হৈছা।"

১১) আৰু তেওঁলোকে ক'ব, 'আমি যদি কৰ্মপাত কৰিলোহেঁতেন অথবা আমাৰ জ্ঞান থাকিলে-হেঁতেন, আমি প্ৰবল অগ্নিকুণ্ডৰ বাসিন্দা সকলৰ মাজৰ নহলোহেঁতেন।

১২) এইদৰেই তেওঁলোকে নিজৰ পাপৰ স্বীকাৰ কৰিব: কিন্তু উত্তম অগ্নিকুণ্ডৰ বাসিন্দা সকল আল্লাহৰ কৰুণাৰ পৰা বহু দূৰত।

১৩) প্ৰকৃততে, যি সকলে তেওঁলোকৰ প্ৰভুক অন্তৰত ভয় কৰে—তেওঁলোকৰ কাৰণে আছে ক্ষমা আৰু এটা মহান পুৰস্কাৰ।

১৪) আৰু তোমালোকে লুকুৱাই কোৱা বা প্ৰকাশ্যে কোৱা, সেইজনাই তোমালোকৰ অন্তৰত থকা সকলো কথা জানে।

১৫) তোমালোকক যি সৃষ্টি কৰিছে সেইজনাই এইটো নেজানে নে? সেইজনাই হৈছে সকলো সূক্ষ্ম কথাৰ জ্ঞানসম্পন্ন সৰ্ব্বজ্ঞ।

১৬) সেইজনাই হৈছে তেওঁ, যি পৃথিৱীখন তোমালোকৰ কাৰণে সমান আৰু সুগম কৰিছে: গতিকে তাত থকা আহল-বহল পথেৰে যাতায়ত কৰাইক আৰু সেইজনাই যোগোৱা সংস্থানৰ পৰা খোৱাইক। আৰু তেওঁলোকে হ'ব পুনৰুত্থান।

১৭) তোমালোকে আকাশত থকা সেইজনৰ পৰা নিৰ্ভয়বোধ কৰা নে যে সেইজনাই

تَكَادُ تَسِيرُ مِنَ الْغَيْطِ كُلَّمَا أَلْفَىٰ بِبَيْهَا فَوْجٌ
سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿١٠﴾

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرُهُ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا
تَزَالُ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ
كَبِيرٍ ﴿١١﴾

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ
السَّعِيرِ ﴿١٢﴾

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسَمَّوْنَا أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١٣﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٤﴾

وَأَسْرَوْا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿١٥﴾

عَلَّمُ إِلَّا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٦﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْسُقُوا فِي
مَنَازِكِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٧﴾

ءَأَمْسُكُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ

তোমালোকৰ সৈতে পৃথিৱী খনকো ডুবিবলৈ
নিদিব? যেতিয়া চোৱা! ই কঁপিবলৈ ধৰে।

فَإِذَا هِيَ تَمُورٌ ۝

১৮) তোমালোকে আকাশত থকা সেইজনাৰ
পৰা নিৰ্ভয়বোধ কৰা নে যে সেইজনাই
তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে এটা বালিৰ ধুমুহা নপঠাব?
তেতিয়া তোমালোকে জানিবা মোৰ সতৰ্কবাণী
কিমান ভয়াবহ আছিল!

أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٍ ۝

১৯) আৰু, বাস্তৱতে, তেওঁলোকৰ পূৰ্বে অহা
সকলেও মোৰ পয়গম্বৰ সকলক অগ্ৰাহ্য কৰিছিল,
তেতিয়া মোৰ শাস্তি কিমান যে কষ্টদায়ক আছিল!

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَذِيرٍ ۝

২০) তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ মূৰৰ ওপৰত
পাখি মেলি উৰা আৰু তাৰ পাছত পাখি চপাই
তাৰ্হাতৰ চিকাৰক ধৰিবলৈ চোঁ মাৰি নামি অহা
চৰাইবোৰ নেদেখে নে? সুপ্ৰসন্ন আল্লাহৰ বাহিৰে
কোনেও সিহঁতক বাধা নিদিয়ে। সেইজনাই
সকলো বস্তু ভালদৰে দেখে।

أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى الظَّيْرِ فَوَقَّهُمْ ضَبَّةً وَ يُقْبِضُنَّ
مَا يُسِيلُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ۝

২১) সেই সকলে, যাক তোমালোকৰ আশ্ৰয়দাতা
বুলি গণ্য কৰা হয়, তোমালোকক সুপ্ৰসন্ন আল্লাহৰ
বিৰুদ্ধে সহায় কৰিব পাৰেনে? অবিশ্বাসী সকল
কেৱল তেওঁলোকৰ নিজৰ ভুক্তভোগী।

أَمْنَ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ
دُونِ الرَّحْمَنِ إِنَّ الْكُفْرَ بِنِ الْآلِ فِي غُرُورٍ ۝

২২) অথবা, সেইজনাই যদি তেওঁৰ সংস্থান
তোমালোকৰ পৰা উঠাই লয়, তোমালোকক
কোনে সংস্থান দিব পাৰিব? নহয়, তেওঁলোক
আকোঁৰ গোঁজা দি বিদ্রোহ আৰু ঘৃণাত নিবিষ্ট
থাকে।

أَمْنَ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ
بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ وَ نُفُورٍ ۝

২৩) কি! সেইজন, যি তেওঁৰ মুখৰ ওপৰত
হামখুৰি খাই পৰি খোজ দিয়ে, বেছি ভাল দৰে
পথ-প্ৰদৰ্শিত, নে, সেইজন যি চিধা হৈ পোন
বাটেৰে খোজ দিয়ে?

أَمْنَ يَتَّبِعُنِي مَكِبًا عَلَى وَجْهَيْهِ أَهْدَى أَمْنَ يَتَّبِعُنِي
سُورِيًّا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝

২৪) কোৱা, 'সেইজনাই হৈছে তেওঁ যি
তোমালোকক জীৱন দিলে, আৰু তোমালোকৰ
কাৰণে কাণ আৰু চকু আৰু অন্তৰ গঢ়িলে; কিন্তু

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَ جَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ

তোমালোকে অতি সামান্যভাৱেই ধন্যবাদ জনোৱা।’

২৫) কোৱাঁ, ‘সেইজনাই হৈছে তেওঁ যি তোমালোকক পৃথিৱীত বহুগুণে বৃদ্ধি হ’বলৈ দিলে, আৰু সেইজনালৈকে তোমালোক সকলোকে গোটাই অনা হ’ব।’

২৬) আৰু তেওঁলোকে কয়, ‘তুমি যদি, বাস্তৱতে, সঠা কথাই কৈছা, এই প্রতিশ্ৰুতি কেতিয়া কাৰ্য্যত পৰিণত হ’ব?’

২৭) কোৱাঁ, ‘ইয়াৰ জ্ঞান আছে আল্লাহত, আৰু মই হ’লোঁ এজন সাধাৰণ সতৰ্ককাৰী।’

২৮) কিন্তু তেওঁলোকে যেতিয়া ইয়াক ওচৰত দেখিবলৈ পায়; অবিশ্বাসী সকলৰ মুখমন্ডল দুঃখগ্ৰস্ত হ’ব। আৰু ‘এই বুলি কোৱা হ’ব, এইটোৱেই হৈছে তোমালোকে বাৰম্বাৰ বিচৰা বস্তুটো।’

২৯) কোৱাঁ, ‘মোক কোৱাঁচোন, যদি আল্লাহে মোক আৰু মোৰ সৈতে থকা সকলক ধ্বংস কৰে, অথবা আমাৰ প্রতি কৃপা দেখুৱায়, অবিশ্বাসী সকলক এটা কষ্টকৰ শাস্তিৰ পৰা কোনে ৰক্ষা কৰিব?’

৩০) কোৱাঁ, ‘সেইজনাই হৈছে দয়ালু আল্লাহ, তেওঁতেই আমি বিশ্বাস কৰিছোঁ আৰু তোমালোকে সোনকালেই জানিবলৈ পাবা কোন নো স্পষ্ট ভাৱে ভ্ৰান্ত হৈছে।’

৩১) কোৱাঁ, ‘মোক কোৱাঁচোন, তোমালোকৰ যদি আটাইবোৰ পানী পৃথিৱীৰ অতল গৰ্ভত নাইকিয়া হৈ যায়, কোনে নো, তেতিয়াহ’লে, তোমালোকক শুদ্ধ প্ৰবাহিত পানী আনি দিব?’

وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٦٧﴾

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٦٨﴾

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٩﴾

قُلْ إِنشَاءَ الْوَعْدِ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنشَاءَ أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٠﴾

كَلَّمَآ رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ ﴿٧١﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمْنَا فَمَنْ يَجْزِي الْكٰفِرِينَ مِنْ حَذَابِ الْيَوْمِ ﴿٧٢﴾

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمثَابِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا نَسْتَعِينُ مَنْ هُوَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٧٣﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَآءٍ مُّبِينٍ ﴿٧٤﴾

سُورَةُ الْقَلَمِ مَكِّيَّةٌ ﴿٦٨﴾

চুৰা ৬৮

AL-QALAM

আল-কালাম (মক্কাত অৱতীর্ণ)

- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) ডোৱাত আৰু কলমৰ দ্বাৰা আৰু তেওঁলোকৰ লিখিত কথাৰ দ্বাৰা;
- ৩) তুমি তোমাৰ প্ৰভুৰ অনুগ্ৰহক্ৰমে, এজন উন্মত্ত ব্যক্তি নোহোৱা।
- ৪) আৰু তোমাৰ কাৰণে, অতি নিশ্চয়েই এক অফুৰন্ত পুৰস্কাৰ আছে।
- ৫) তুমি নিশ্চয়েই, মহান নৈতিক উৎকৰ্ষ সমূহৰ অধিকাৰী।
- ৬) আৰু তুমি শীঘ্ৰেই দেখিবা আৰু তেওঁলোকে দেখিব,
- ৭) তোমালোকৰ ভিতৰত কোনজন উন্মাদনাৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হৈছে।
- ৮) নিশ্চয়েই তোমাৰ প্ৰভুৱে আটাইতকৈ ভালদৰে জানে সেই সকলক যি সেইজনাৰ পথৰ পৰা আঁতৰি যায়, আৰু সেইজনাই আটাইতকৈ ভালদৰে জানে সেই সকলক, যি পথ-প্ৰদৰ্শন অনুসৰণ কৰে।
- ৯) গতিকে যি সকলে সত্যটো অগ্ৰাহ্য কৰিছে তেওঁলোকৰ ইচ্ছাত সম্পত্তি নিদিবা।
- ১০) তেওঁলোকে ইচ্ছা কৰে যে তুমি মোকামিলা কৰা, যাতে তেওঁলোকেও মোকামিলা কৰিব পাৰে।
- ১১) তুমি কোনো দুৰ্বলতা নেদেখুৱাবা এই সকলৰ প্ৰতি, এই নীচ স্তৰৰ শপতৰ বাহক,
- ১২) টুটকীয়া মানুহ, পৰনিন্দাকাৰী,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿٢﴾

مَا أَنْتَ بِبَعِيضِ رَيْكَ يَسْجُونَ ﴿٣﴾

وَأَنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَنُونٍ ﴿٤﴾

وَأَنَّكَ لَعَلَّ خَلْقٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾

نَسْبُصِرُ وَيُبْصِرُونَ ﴿٦﴾

بِأَيْتِكُمُ الْفِتْوَى ﴿٧﴾

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ

أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٨﴾

فَلَا تُطِعِ السُّكَدَّ بَيْنَ ﴿٩﴾

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدُّهُنُ ﴿١٠﴾

وَلَا تُطِعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ﴿١١﴾

هَتَّازٍ مَشَّاءٍ بِنَبِيمٍ ﴿١٢﴾

১৩) সৎকামৰ নিষেধকাৰী, আইনলজ্বনকাৰী, পাপী,

مَتَاعِ الْبَخْرِ مُعْتَدِلًا آثِيمٌ ۝

১৪) বেয়া আচৰণকাৰী আৰু, তাৰ উপৰিও, সন্দেহজনক জন্মৰ,

عُتْلُ بَعْدَ ذَلِكَ رَبِّنِمٌ ۝

১৫) কেৱল তেওঁৰ ধন-সম্পদ আৰু ল'ৰা-ছোৱালী আছে বুলি,

إِنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَيْنٌ ۝

১৬) আমাৰ চিহ্ন সমূহ যেতিয়া তেওঁলৈ আবৃত্তি কৰা হয়, তেওঁ কয়, 'অতীজ মানুহৰ সাধুকথা।'

إِذِ اتَّيَلَّ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝

১৭) আমি তেওঁৰ নাকটিত দাগ দিম।

سَنَسِيهُ عَلَى الْخُرطومِ ۝

১৮) আমি নিশ্চয়েই, তেওঁলোকক পৰীক্ষা কৰিম যি দৰে আমি পৰীক্ষা কৰিছিলো বাগিচা-খনৰ গৰাকী কেইজনক যেতিয়া তেওঁলোকে ইজনে সিজনলৈ অঙ্গীকাৰ কৰিছিল যে তেওঁলোকে, নিশ্চয়েই, ইয়াত থকা সকলোবোৰ ফল পুৱাৰ সময়ত গোটািব।

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذِ أَنْسَمُوا لِيَصْرِمُوهَا مُصْبِحِينَ ۝

১৯) আৰু তেওঁলোকে কোনো ব্যতিৰেক হোৱাৰ কথা নেভাবিছিল আৰু কোৱা নাছিল, 'আল্লাহে যদি ইচ্ছা কৰে।'

وَلَا يَسْتَنْوُونَ ۝

২০) তাৰ পিছত তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা আহিল এক ঐশ্বৰিক প্ৰকোপ তেওঁলোকৰ নিদ্ৰামগ্ন অৱস্থাত;

نَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ۝

২১) আৰু ৰাতিপুৱাৰ আগমনত বাগিচাখন হৈ, পৰিল এখন কাচিৰে কাটি সমান কৰি থোৱা উদ্যানৰ দৰে।

فَأَصْبَحَتْ كَالضَّرِيمِ ۝

২২) গতিকে তেওঁলোকে পুৱাৰ দোখ-মোকালিতে ইজনে সিজনক মাতিলে।'

فَتَنَادُوا مُصْبِحِينَ ۝

২৩) এই বুলি কৈ, 'তোমাৰ পথাৰলৈ পুৱাৰ আগভাগতে যোৱাইক, যদিহে তোমাৰ ফলবোৰ গোটোৱাৰ ইচ্ছা আছে।'

إِنْ أَعِدُّوا عَلَيْنَا كَزَلِمْهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝

২৪) আৰু তেওঁলোক ইজনে সিজনৰ লগত মৃদু কণ্ঠস্বৰেৰে কথা পাতি ওলাই গ'ল,

فَانطَلَقُوا وَهُمْ يَخْتَصِمُونَ ۝

২৫) এই বুলি কৈ, 'আজি তুমি যেতিয়া তাত থাকিবা কোনো দুখীয়া মানুহক তাত সোমাবলৈ নিদিবা।'

أَنْ لَا يَدْخُلَهَا يَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ۝

২৬) এইদৰে তেওঁলোকে অতি পুৰাতে ওলাই গ'ল, কাৰ্পণ্য কৰাৰ দৃঢ়সকল লৈ,

وَعَدُوا عَلَىٰ حَرٍِّ قَدِيرِينَ ۝

২৭) কিন্তু তেওঁলোকে যেতিয়া বাগিচাখন দেখিলে, তেওঁলোকে ক'লে, 'নিশ্চয়েই আমি বাট হেৰুৱাইছোঁ!

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ ۝

২৮) 'নহয়, আমাক আমাৰ সকলো ফলৰ পৰা বঞ্চিত কৰা হৈছে।'

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ۝

২৯) তেওঁলোকৰ ভিতৰত সৰ্ব্বোত্তম জনে ক'লে, 'মই তোমালোকক কোৱা নাছিলোনে, তোমালোকে আল্লাহক কিয় গৌৰৱান্বিত নকৰা?'

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسْتَجِونَ ۝

৩০) সেইদৰে কোৱাত, তেওঁলোকে ক'লে, 'আমাৰ প্ৰভুৰ গৌৰৱ হওক! নিশ্চয়েই, আমি কুকৰ্মত লিপ্ত আছোঁ।'

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝

৩১) তাৰ পিছত সিহঁতৰ কিছুমানে আন বিলাকক সন্মোহন কৰিলে, ইজনে সিজনক দোষাৰোপ কৰি।

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَوْمُونَ ۝

৩২) সিহঁতে ক'লে, 'আমাৰেই দুৰ্ভাগ্য! আমি, বাস্তৱতে, বিদ্রোহী আছিলোঁ,

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝

৩৩) 'হ'ব পাৰে, আমি যদি অনুতাপ কৰোঁ, আমাৰ প্ৰভুৱে এইখনৰ পৰিবৰ্ত্তে আন এখন বেছি ভাল বাগিচা আমাক দিব; আমি অৱশ্যেই নম্ৰতাৰে আমাৰ প্ৰভুক কাকূতি কৰোঁ।'

عَنْ رَبِّنَا أَنْ يَبْدِلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا
رُغَبُونَ ۝

৩৪) এনেকুৱাই হয় এই পৃথিৱীৰ শাস্তি। আৰু, নিশ্চয়েই, পৰকালৰ শাস্তি ইয়াতকৈও অধিক। তেওঁলোকে যদিহে জানিলেহেঁতেন!

كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَالْعَذَابُ الْأَخْرَجُ الْكَبِيرُ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ۝

৩৫) সৎকৰ্মী সকলৰ কাৰণে, বাস্তৱতে, তেওঁলোকৰ প্ৰভুৱে থৈছে চূড়ান্ত সুখৰ উদ্যান সমূহ।

إِنَّ الْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ۝

৩৫

৩৬) তেতিয়াহ'লে আমি আমাৰ সৈমান হোৱা সকলক দোষী সকলক ব্যৱহাৰ কৰাৰ দৰে ব্যৱহাৰ কৰিমনে ?

أَفَجَعَلَ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٦﴾

৩৭) তোমালোকৰ কি হৈছে? তোমালোকে কি ধৰণে বিচাৰ কৰা ?

مَا لَكُمْ تَدْرِكُونَ ﴿٣٧﴾

৩৮) তোমালোকৰ এনে এখন গ্ৰন্থ আছে নেকি য'ত তোমালোকে পঢ়া,

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٨﴾

৩৯) যে তোমালোকে, নিশ্চয়েই, ইয়াত যিহকে পচন্দ কৰা তাকে পাবা।

إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخْتَرُونَ ﴿٣٩﴾

৪০) অথবা, তোমালোকে এনে এটা চুক্তি কৰিছা নে কি যি পুনৰুত্থানৰ দিনলৈকে আমাৰ ওপৰত বাধ্যতামূলক কৰি দিছে যে তোমালোকে, নিশ্চয়েই, যিহকে বিচাৰ কৰা পাবা ?

أَمْ لَكُمْ آيَاتُنَا عَلَيْنَا بِالْعَةِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٤٠﴾

৪১) তেওঁলোকক সোধাঁ, তেওঁলোকৰ কোনজনে ইয়াৰ প্ৰমাণ দিব পাৰে।

سَلُّهُمْ أَيُّهُمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤١﴾

৪২) অথবা, তেওঁলোকৰ আল্লাহৰ লগৰীয়া আন কোনো প্ৰভু আছে নে কি? তেতিয়াহ'লে, তেওঁলোকে যদি সঁচা কৈছে, তেওঁলোকৰ লগৰীয়া প্ৰভু সকলক উলিয়াই আনিবলৈ দিয়া।

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٤٢﴾

৪৩) সেইদিনা যেতিয়া সত্যটোক মুক্ত কৰা হ'ব আৰু তেওঁলোকক প্ৰাৰ্থনাত সট্টাঙ্গে পৰিবলৈ কোৱা হ'ব, তেওঁলোক তেনে কৰিবলৈ অক্ষম হ'ব;

يَوْمَ يَكْفُفُ عَنْ سَاعِيٍّ وَيُدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَوْيُونَ ﴿٤٣﴾

৪৪) তেওঁলোকৰ চকুদ্বয় তললৈ কৰা থাকিব, আৰু অপমানে তেওঁলোকক ঢাকি থব; আৰু তেওঁলোকক, বাস্তৱতে, যি সময়ত তেওঁলোক নিৰাপদ আৰু সবল আছিল, প্ৰাৰ্থনাত সট্টাঙ্গে পৰিবলৈ আহ্বান কৰা হৈছিল, কিন্তু তেওঁলোকে নকৰিলে।

خَائِضَةً أَبْصَارُهُمْ تَرَاهُمْ ذَلِيلَةً وَقَدْ كَانُوا يُدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ ﴿٤٤﴾

৪৫) গতিকে আমাৰ এই উক্তি যি সকলে অগ্ৰাহ্য কৰে, তেওঁলোকৰ দিহা মোক কৰিবলৈ এৰি

فَذَرْنِي وَمَنْ يَكْذِبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سُسْتَدْرِيهِمْ

দিয়া। আমি তেওঁলোক ক'ৰ পৰা আহিছে তলকিব নোৱাৰাকৈ, এখোজ দোখোজকৈ তেওঁলোকক ধ্বংসৰ অভিমুখে টানি আনিম।

فَمِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

৪৬) আৰু মই তেওঁলোকক দীঘলীয়াকৈ সকাহ দিম; কিয়নো মোৰ কাৰ্য্যপ্রণালী নিৰ্ভুল।

وَأْمِلْ لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٦٨﴾

৪৭) তুমি তেওঁলোকৰ পৰা এনে কোনো পুৰস্কাৰ বিচৰা নে কি যাৰ বোজাৰ ওজনে তেওঁলোকক কষ্ট দিয়ে?

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٦٩﴾

৪৮) তেওঁলোকৰ অদৃশ্য কথাৰ জ্ঞান আছে নে কি যাতে তেওঁলোকে ইয়াক লিপিবদ্ধ কৰিব পাৰে?

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٧٠﴾

৪৯) গতিকে তুমি তোমাৰ প্ৰভুৰ নিৰ্দেশ কাৰ্য্যত প্ৰতিফলিত কৰাত একনিষ্ঠ হৈ থাকা, আৰু নহবা সেই মৎস্যৰ মানৱ গৰাকীৰ দৰে যি তেওঁৰ প্ৰভুলৈ মাত দিছিল আৰু তেওঁ দুঃখত নিমজ্জিত হৈছিল।

فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْهُوتِ
إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٧١﴾

৫০) তেওঁৰ প্ৰভুৰ পৰা এক অনুগ্রহ তেওঁলৈ আহি নোপোৱা হ'লে, তেওঁক, নিশ্চয়েই, কোনো অসাৰুৱা প্ৰাস্তৰত নিষ্কেপ কৰা হ'লহেঁতেন যাৰ ফলত তেওঁৰ জাতিয়ে তেওঁক গৰিহণা দিলেহেঁতেন।

لَوْلَا أَنْ تَدْرَكَهُ نِعْمَةُ رَبِّهِ لَنَبُذَ بِالْعَرَاءِ
وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٧٢﴾

৫১) কিন্তু তেওঁৰ প্ৰভুৱে তেওঁক বাচি ললে আৰু সৎ কৰ্ম্মী সকলৰ মাজত তেওঁক স্থাপন কৰিলে।

فَأَجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ السَّالِحِينَ ﴿٧٣﴾

৫২) আৰু যি সকলে অবিশ্বাস কৰে, যেতিয়া সতৰ্কবাণী তেওঁলোকে শুনিছিল, ভাবিছিল যে, পাৰিলে তেওঁলোকৰ ক্ৰুদ্ধ দৃষ্টিৰে তোমাক আশ্লাহে দিয়া স্থানৰ পৰা বিচ্যুত কৰিব; আৰু তেওঁলোকে পুনঃ পুনঃ কয়, 'সেইজন, নিশ্চয়েই, উন্মাদ।'

وَأَنَّ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُرِيَقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ
لِنَا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٧٤﴾

৫৩) নহয়, ই সকলো বিশ্বৰ কাৰণে এটা সতৰ্কবাণী।

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾

চুৰা ৬৯

AL-HAQQAH

আল-হাক্বাহ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) অনিবাৰ্য্য ঘটনাটো!

الْحَاقَّةُ ①

৩) অনিবাৰ্য্য ঘটনাটো নোকি?

مَا الْحَاقَّةُ ①

৪) আৰু তোমাক কিহে নো জনাব অনিবাৰ্য্য ঘটনাটো কি?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ①

৫) থামুদ আৰ আদৰ জাতিয়ে আকস্মিক দুৰ্যোগটো মিছা বুলি জ্ঞান কৰিছিল।

كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ①

৬) তেতিয়া, থামুদৰ ক্ষেত্ৰত, তেওঁলোকক অতিমাত্ৰা প্ৰবল এক বিস্ফোৰণৰ দ্বাৰা ধ্বংস কৰা হ'ল।

فَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَاهُ اللَّهُ لِأَنْعَامِهِ ①

৭) আৰু আদৰ ক্ষেত্ৰত, তেওঁলোকক ধ্বংস কৰা হ'ল এজাক ভয়ঙ্কৰ ভাৱে গৰ্জ্জন কৰা বতাহেৰে,

وَأَمَّا عَادٌ فَهُلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ①

৮) যাক আল্লাহে সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে সাত ৰাতি আৰু আঠদিন জুৰি একেৰাহে ববলৈ দিছিল, যাৰ ফলত মানুহ বিলাকক খাজুৰ গছৰ গা-গছ পৰি থকাৰ দৰে সেৰপেতা খাই পৰি থকা দেখা গৈছিল।

سَعَرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَشَنِيئَةً أَيَّامٍ ①

حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُجَادُّ ①

نَخْلٍ حَاوِيَةٍ ①

৯) তেওঁলোকৰ কোনো চিন-চাব্ তুমি দেখিবলৈ পোৱা নে?

فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ①

১০) আৰু ফেৰাউনে, আৰু তেওঁৰ পূৰ্বে অহা সকলেও, আৰু আমি ওলট-পালট কৰা নগৰী-বিলাকেও নেবানেপেৰাকৈ পাপ কৰাত লিপ্ত আছিল।

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ ①

১১) সিহঁতে তাহাঁতৰ প্ৰভুৰ পয়গম্বৰৰ অবাধ্যতা কৰিছিল, সেইকাৰণে সেইজনাই সিহঁতক খামোচ মাৰি ধৰিলে—এটা ক্ৰমবৰ্দ্ধমান শাস্তিৰে।

فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةٍ ①

১২) প্রকৃততে, যেতিয়া পানী বাঢ়ি আহিছিল আমি তোমালোকক জাহাজ খনত কঢ়িয়াই নিছিলোঁ।

১৩) যাতে আমি ইয়াক তোমালোকৰ প্ৰতি এটা স্মাৰক কৰিব পাৰোঁ, আৰু যাতে শ্ৰৱণ শক্তি সম্পন্ন জনে ইয়াক মনত ৰাখিব পাৰে।

১৪) যাতে, যেতিয়া শিঙাটোত এটা মাত্ৰ প্ৰচন্দ ধনি কৰা হ'ব,

১৫) আৰু পৃথিৱীৰ ভূমিমন্ডল আৰু পৰ্বত বিলাকক ওপৰলৈ উঠাই নিয়া হ'ব আৰু তাৰ পাছত একেলগে ভাঙি চূৰমাৰ কৰা হ'ব,

১৬) সেইদিনাই মহান ঘটনাটো ঘটিব।

১৭) আৰু আকাশখন ছিটা-ছিটা দি ফাটিব, আৰু সেইদিনা ই বৰ দুৰ্বল হৈ পৰিব।

১৮) যেতিয়া ফেৰিস্তা সকল ইয়াৰ সীমাই সীমাই থিয় দি থাকিব, আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰত সেইদিনা আঠজন ফেৰিস্তাই তোমালোকৰ প্ৰভুৰ সিংহাসনখন ধৰি থাকিব।

১৯) সেইদিনাখন তোমালোকক আল্লাহৰ আগত হাজিৰ কৰা হ'ব; আৰু তোমালোকৰ গোপনীয় কথাৰ কোনোটোৱেই লুকাই নেথাকিব।

২০) তাৰ পিছত, সেইজনৰ ক্ষেত্ৰত যাৰ নথি তেওঁৰ সোঁহাতত দিয়া হ'ব, সেই জনে ক'ব, 'আহাঁ, মোৰ নথি পঢ়া হৈঁক।

২১) 'নিশ্চয়েই, মই জানিছিলোঁ যে মই মোৰ পৰীক্ষাৰ সম্পূৰ্ণ হ'ম।

২২) গতিকে সেইজনে ভোগ কৰিব এটা সুখময় জীৱন,

২৩) উচ্চ উদ্যানত,

২৪) য'ত খোপাখোপে ফল হাতেৰে ঢুকি পোৱাতে থাকিব।

رَبَّنَا لَنَا ظُلْمًا مَا لَمْ نَحْنُ بِكُفَّارِيهِ ۝

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكُرَةً وَتَعِبَهَا أذنٌ وَاحِدَةٌ ۝

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ۝

وَحِيلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ۝

يَوْمَ يَمِيزُ الْوَأَقِعَةَ ۝

وَالنَّقَبَتِ السَّمَاءِ فَهِيَ يَوْمَ يَمِيزُ وَاهِيَةٌ ۝

وَالْمَلِكِ عَلَى أَنْجَابِهَا وَيَجْمَلُ عَرْشَ رَبِّكَ وَوَقْتِهِمْ
يَوْمَ يَمِيزُ تَمْزِيَةً ۝

يَوْمَ يَمِيزُ تَعْرُضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ۝

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَوْلِيَاؤِي
كُتِبِيهِ ۝

إِنِّي كُنْتُ أَنِّي مَلِيٍّ حَسَابِيَةً ۝

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۝

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ۝

২৫) তেওঁক এইবুলি কোৱা হ'ব, 'অতীজৰ দিনত তুমি সুকৰ্ম কৰাৰ ফল স্বৰূপে আনন্দেৰে খোৱাইক।'

২৬) কিন্তু সেইজনৰ ক্ষেত্ৰত যাৰ নথি তেওঁৰ বাঁও হাতত দিয়া হ'ব, সেইজনে ক'ব, 'অ' ! মোক এই নথিখন নিদিয়া হ'লেই ভাল আছিল !

২৭) 'মোৰ পৰীক্ষা নো কি তাকো নজনা হ'লে ভাল আছিল !

২৮) 'অ', মৃত্যুতেই মোৰ অন্ত হোৱা হ'লে ভাল আছিল !

২৯) 'মোৰ ধন সম্পত্তিয়ে মোক কোনো কাম নিদিলে;

৩০) 'মোৰ কৰ্তৃত্ব মোৰ পৰা গুচি গ'ল।'

৩১) ফেৰিস্তা সকলক আদেশ দিয়া হ'বঃ 'সেইজনক ধৰা আৰু শিকলি লগোৱা,

৩২) 'তাৰ পাছত তেওঁক দোজখৰ ভিতৰলৈ নিক্ষেপ কৰা;

৩৩) 'তাৰপিছত তেওঁক এডাল সত্তৰ কিউবিত দীঘল শিকলিৰে বান্ধি পেলোৱা,

৩৪) 'প্ৰকৃততে, তেওঁ মহান আল্লাহত বিশ্বাস নকৰিছিল,

৩৫) আৰু তেওঁ দৰিদ্ৰক খুওৱাটোত উদগনি নিদিছিল,

৩৬) সেই কাৰণে, আজিৰ দিনা ইয়াত তেওঁৰ কোনো বন্ধু নাই:

৩৭) 'নাইবা কোনো আহাৰ, কেৱল ঘাঁ ধোৱাৰ পানীৰ বাহিৰে,

৩৮) 'যিটো পাপীৰ বাহিৰে আন কোনোও নেখায়।'

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا آسَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ
الْحَالِيَةِ ۝

وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ ۖ فَيَقُولُ يَلَيْتَنِي
لَمَأْوَتْ كِتَابِيَةَ ۝

وَلَمَأْوَتْ مَا حِسَابِيَةَ ۝

يَلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ۝

مَا آغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَةَ ۝

هَلَاكَ عَنِّي سُلْطَانِيَةَ ۝

خُدُوهُ فَغُلُّوهُ ۝

ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ ۝

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۝

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۝

وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۝

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ۝

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسِيلِينَ ۝

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِطُونَ ۝

৩৯) কিন্তু নহয়, মই শপত খাওঁ, তুমি যি দেখিছা, তাৰ দ্বাৰা,

فَلَا أَسْمُرُ بِمَا تُبْهِرُونَ ۝

৪০) আৰু তুমি যি দেখা নাই, তাৰ দ্বাৰা।

وَمَا لَا تُبْهِرُونَ ۝

৪১) যে ই সত্যতে, এজন মহৎ পয়গম্বৰে অনা উক্তি,

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝

৪২) আৰু কোনো কবিৰ বক্তব্য নহয়; তোমালোকে অতি সামান্যই বিশ্বাস কৰা।

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ۝

৪৩) নাইবা, এইটো কোনো গণকৰ কথাও নহয়, তোমালোকে অতি সামান্যই মনোযোগ দিয়া।

وَلَا يَقُولِ كَاهِنٍ قَلِيلًا تَا تَدَّكُرُونَ ۝

৪৪) ই সকলো বিশ্বৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা এক প্ৰকাশন।

تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۝

৪৫) আৰু তেওঁ যদি নিজে জাল কৰি আমাৰ নামত কোনো বক্তব্যৰ উদ্ধৃতি দিলেহেঁতেন,

لَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ۝

৪৬) আমি, নিশ্চয়েই, তেওঁক তেওঁৰ সোঁহাতেৰে খামোচ মাৰি ধৰিলোহেঁতেন,

لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۝

৪৭) আৰু তাৰ পিছত, নিশ্চয়েই, আমি তেওঁৰ ডিঙিৰ প্ৰধান সিৰ ডাল কাটি পেলালোহেঁতেন,

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۝

৪৮) আৰু তোমালোকৰ কোনেও আমাক তেওঁৰ শাস্তি দিয়াৰ পৰা বিৰত ৰাখিব নোৱাৰিলাহেঁতেন।

فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ۝

৪৯) আৰু, প্ৰকৃততে, ই হৈছে সৎপথগামী সকলৰ কাৰণে এটা স্মাৰক,

وَرَاتَهُ لَتَذْكُرَهُ لِلْمُتَّقِينَ ۝

৫০) আৰু, সত্যতে, আমি জানো যে তোমালোকৰ ভিতৰত কিছুমান আছে যি আমাৰ চিহ্ন সমূহ অগ্ৰাহ্য কৰে।

وَأِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ۝

৫১) আৰু, বাস্তৱতে, ই হ'ব অবিশ্বাসী সকলৰ কাৰণে এটা আক্ষেপৰ কাৰণ।

وَرَاتَهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝

৫২) আৰু, নিশ্চয়েই, এইটো হৈছে একমাত্ৰ চৰম সত্য।

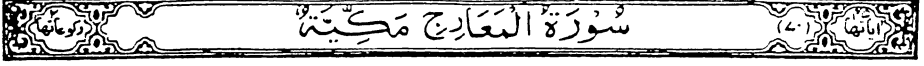
وَرَاتَهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ۝

৫৩) গতিকে তোমালোকৰ মহান প্ৰভুৰ নাম
গৌৰৱান্বিত কৰাইক।

﴿ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٦٩﴾

Part 29

Chapter 70

চুৰা ৭০

AL-MA'ARIJ

আল-মাআৰিজ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) এজন প্ৰশ্নকৰ্ত্তাই প্ৰশ্ন কৰে আগন্তুক শাস্তিৰ বিষয়ে।
- ৩) যিটো অবিশ্বাসী সকলৰ ওপৰত পৰিব, আৰু কোনেও প্ৰতিৰোধ কৰিব নোৱাৰে।
- ৪) ই হৈছে নিৰন্তৰ বৰ্দ্ধমান স্থান সমূহৰ প্ৰভু আল্লাহৰ পৰা।
- ৫) ফেৰিস্তা সকল আৰু আত্মাটো সেইজনালৈকে উঠি যায় এদিনত, যাৰ দৈৰ্ঘ্য হ'ল পঞ্চাছ হেজাৰ বছৰ।
- ৬) গতিকে প্ৰশংসনীয় ধৈৰ্য্যৰে সৈতে ধৈৰ্য্য ধৰাইক।
- ৭) তেওঁলোকে ইয়াক বহুত নিলগত থকা যেন দেখে,
- ৮) কিন্তু আমি ইয়াক ওচৰত থকা যেন দেখোঁ।
- ৯) দিনটো, যেতিয়া আকাশখন গলা তামৰ দগে হ'ব।
- ১০) আৰু পৰ্ব্বতবোৰ জন্তুৰ নোমৰ থোপাৰ দৰে,
- ১১) আৰু এজন বন্ধুৱে বন্ধুৰ খবৰ নল'ব।
- ১২) যদিও তেওঁলোকক ইজনে সিজনক দেখাকৈ ৰখা হ'ব। দোষীজনে সেইদিনৰ শাস্তিৰ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٦٩﴾

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿٦٩﴾

لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٦٩﴾

فَإِنَّ اللَّهَ ذِي الْعَارِجِ ﴿٦٩﴾

تَعْرُجُ السَّمَكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ

مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٦٩﴾

فَأَصْبُرْ صَبْرًا جَبِينًا ﴿٦٩﴾

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ﴿٦٩﴾

وَرَأَوْهُ قَرِيبًا ﴿٦٩﴾

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالهَيْلِ ﴿٦٩﴾

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿٦٩﴾

وَلَا يَسْأَلُ حِينًا حِينًا ﴿٦٩﴾

بِصَبْرٍ وَهُمْ يَوْمَ الْمَجْزُمِ تُوَيْفَقُونَ مِنْ عِلَابٍ

পৰা নিজকে মুক্ত কৰিবলৈ দোষৰ জৰিমনা ৰূপে
আগ বঢ়োৱাৰ কথা ভাবিব তেওঁৰ ল'ৰা-
ছোৱালীক,

يَوْمِيذٍ بِبَيْنِهِ ۝

১৩) আৰু তেওঁৰ পত্নীক আৰু তেওঁৰ ভাতৃক,

وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ۝

১৪) আৰু তেওঁক আশ্ৰয় দিয়া আপোন
পৰিয়ালক,

وَقَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤَيِّدُ ۝

১৫) আৰু পৃথিৱীত থকা সকলোকে আগ বঢ়াব
যদিহে মাত্ৰ তাৰ দ্বাৰা তেওঁ নিজকে বচাব
পাৰিলেহেঁতেন।

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ۝

১৬) কিন্তু নহয়! নিশ্চয়েই, ই হৈছে এটা জুইৰ
শিখা,

كَلَّا إِنَّهَا لَنَظْفٍ ۝

১৭) যি গাৰ ছাল দেহাৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গৰ মূৰলৈকে
চেলাই দিয়ে।

تَرَاعَةً لِّلشَّوْىِ ۝

১৮) ই মাতিব সেইজনক, যি তেওঁৰ পিঠি ঘূৰাই-
ছিল। আৰু পিছ ছহঁকিছিল,

تَدْعُوا مَن أَدْبَرَ وَتَوَلَّى ۝

১৯) আৰু ধন-সম্পদ গোপনে জমা কৰিছিল
আৰু ব্যৱহাৰৰ পৰা আঁতৰাই থৈছিল।

وَجَمَعَ فَأَوْعَى ۝

২০) প্ৰকৃততে, মানুহ অধৈৰ্য আৰু কৃপণ হৈ
জন্ম লয়।

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُفٍ ۝

২১) যেতিয়া কষ্টই তেওঁক স্পৰ্শ কৰে, তেওঁ
দুঃখত বিহ্বল হৈ পৰে,

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ۝

২২) কিন্তু যেতিয়া তেওঁৰ ভাগ্যত ভাল ঘটে,
তেওঁ কৃপণ হৈ পৰে;

وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ۝

২৩) যি সকলে প্ৰাৰ্থনা কৰে তেওঁলোকৰ
বাহিৰে,

إِلَّا الْمُصَلِّينَ ۝

২৪) যি সকল উপাসনাত দৃঢ়;

الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۝

২৫) আৰু সেইসকল যাৰ সম্পত্তিত এটা
নিষ্কাৰিত অংশ আছে—

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ۝

২৬) ভিক্ষাৰীৰ কাৰণে আৰু ভিক্ষা নকৰা
নিঃকিনৰ কাৰণে—

لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۝

২৭) আৰু সেইসকলৰ যি বিচাৰৰ দিনটোৰ বাস্তৱতাত বিশ্বাস কৰে;

২৮) আৰু সেইসকল যি তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ শাস্তিলৈ ভয় কৰে—

২৯) প্ৰকৃততে, তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ শাস্তিৰ বিৰুদ্ধে কোনো ৰক্ষাৰ উপায় নাই—

৩০) আৰু সেইসকল যি তেওঁলোকৰ গুপ্ত অঙ্গ আৱৰি ৰাখে সকলোৰে পৰা—

৩১) কেৱল তেওঁলোকৰ পত্নী আৰু দাসী সকলৰ বাহিৰে;

৩২) কিন্তু যি সকলে ইয়াৰ অতিক্ৰম কৰিবলৈ বিচাৰে, এওঁলোকেই হ'ল আইনলজ্ঞনকাৰী—

৩৩) আৰু সেইসকল যি তেওঁলোকৰ জিন্মা আৰু চুক্তি বিলাকৰ বিষয়ে সাৱধান;

৩৪) আৰু সেইসকল যি তেওঁলোকৰ সাক্ষীত সত্যবাদী,

৩৫) আৰু সেইসকল যি উপাসনা পালনত নিয়মনিষ্ঠ।

৩৬) এওঁলোকেই থাকিব উদ্যানে সমূহত সম্মা নেৰে।

৩৭) কিন্তু যি সকলে অবিশ্বাস কৰে তেওঁলোকৰনো কি হৈছে যে তেওঁলোক উধাতু খাই তোমাৰ ফালে আহে,

৩৮) সৌফালৰ পৰা আৰু বাঁওফালৰ পৰা, বেলেগ বেলেগ দলত ?

৩৯) তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰত্যেকে চৰম সুখৰ উদ্যানত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ আশা কৰে নে কি ?

৪০) কেতিয়াও নহয়! আমি তেওঁলোকক কিহেৰে সৃষ্টি কৰিছোঁ তেওঁলোক জানে।

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝

وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابٍ رَبِّهِمْ مُتَّقُونَ ۝

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا يُؤْمِنُونَ ۝

وَالَّذِينَ هُمْ لِعُقُوبِهِمْ حَافِظُونَ ۝

إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۝

فَمَنْ ابْتغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعُدْوَانُ ۝

وَالَّذِينَ هُمْ لِمَنْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ ۝

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِلُونَ ۝

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝

سِعَ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّتٍ مُّكْرَمُونَ ۝

فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ۝

عَنِ النَّبِيِّينَ وَعَنِ الشَّمَالِ عِزِينَ ۝

أَيُّضَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمُ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ۝

كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّثْلًا لِّعَالَمِينَ ۝

৪১) কিন্তু নহয়! মই সকলো পূব আৰু পশ্চিমৰ
প্রভুজনৰ নামত শপত খাওঁ যে আমাৰ শক্তি
আছে,

فَلَا أَقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِيرُونَ ﴿٤١﴾

৪২) তেওঁলোকৰ ঠাইত তেওঁলোকতকৈ উত্তম
আন মানৱ আনিবৰ, আৰু কোনেও আমাক
আমাৰ পৰিকল্পনা কাৰ্য্যকৰী কৰাত বিফল কৰিব
নোৱাৰে।

عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤٢﴾

৪৩) গতিকে তেওঁলোকক অবাস্তৱ কথাত আৰু
আমোদ-প্ৰমোদত ব্যস্ত থাকিবলৈ এৰি দিয়া,
তেওঁলোকক অস্বীকাৰ কৰি থোৱা দিনটোৰ লগত
তেওঁলোকৰ সাক্ষাত নোহোৱালৈকে,

فَدَرَّهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ
الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٤٣﴾

৪৪) সেই দিনটো, যেতিয়া তেওঁলোক লৰা-
লৰিকৈ ওলাই আহিব তেওঁলোকৰ কবৰৰ পৰা,
যেন তেওঁলোকৰ পতাকাৰ তলত থিয় দিবলৈ,

يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْجَدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ
نُصْبٍ يُوفِضُونَ ﴿٤٤﴾

৪৫) তেওঁলোকৰ চকু তললৈ কৰি; আৰু
অপমানে তেওঁলোকক ঢাকি থোৱা অৱস্থাত।
এনেকুৱাই হ'ব তেওঁলোকৰ অস্বীকাৰ কৰা
দিনটো।

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرَاهَهُمْ ذُلًا ۗ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ
الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٥﴾

سُورَةُ نُوْحٍ مَكِّيَّةٌ

চুৰা ৭১

NUH

নুহ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।

২) আমি নুহক তেওঁৰ জাতিলৈ পঠিয়াইছিলোঁ এই আদেশেৰে: 'তোমাৰ জাতিক তেওঁলোকৰ ওপৰত এটা দুঃখকৰ শাস্তি আহি পৰাৰ আগতে সতৰ্ক কৰি দিয়া।'

৩) তেওঁ ক'লে, 'হে মোৰ জাতি! নিশ্চয়েই, মই তোমালোকলৈ এজন সাধাৰণ সতৰ্ককাৰী,

৪) 'যে তোমালোকে আল্লাহৰ সেৱা কৰা আৰু সেইজনৰ প্ৰতি তোমালোকৰ কৰ্ত্তব্যৰ বিষয়ে সজাগ থাকা আৰু মোৰ বাধা হোৱা,

৫) 'সেইজনাই তোমালোকৰ পাপ ক্ষমা কৰিব আৰু তোমালোকক এটা নিৰ্দিষ্ট সময়লৈকে অব্যাহতি দিব।' প্ৰকৃততে, আল্লাহে নিৰ্দ্ধাৰিত কৰা সময়টো, এবাৰ আহি পালে, স্থগিত ৰাখিব নোৱাৰি, যদিহে তোমালোকে জানিলাহেঁতেন।'

৬) তেওঁ কৈছিল, 'মোৰ প্ৰভু, মই মোৰ জাতিক ৰাতিয়ে দিনে মাতিছোঁ,

৭) কিন্তু মোৰ তেওঁলোকক মতাই কেৱল মোৰ পৰা আৰু বেছিকৈ আঁতৰি যোৱা হে কৰিছে;

৮) আৰু প্ৰত্যেক বাৰে মই তেওঁলোকক তুমি ক্ষমা কৰিব পাৰা বুলি মাঠোঁতে, তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ কাণত আঙুলি ভৰাই দিলে, আৰু নিজকে তেওঁলোকৰ পোচাকেৰে ভালদৰে ঢাকি পেলালে, আৰু তেওঁলোকৰ দৃষ্ট ব্যৱহাৰত লাগি থাকিল আৰু ঘূণাৰে সৈতে অহঙ্কাৰ কৰিছিল।

৯) তেতিয়া, মই তেওঁলোকক সততালৈ প্ৰকাশ্য আহ্বান কৰিলোঁ,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ

قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي كُنْتُ نَذِيرٌ قَبِيلٍ

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا

يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَدَّدٍ

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَا رَبِّي لِيُخْرِجَنِي مِنْ هَاهُنَا وَإِنِّي كُنْتُ مِنَ الْغَائِبِينَ

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَا رَبِّي لِيُخْرِجَنِي مِنْ هَاهُنَا وَإِنِّي كُنْتُ مِنَ الْغَائِبِينَ

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَاؤِي إِلَّا فُورًا

وَإِنِّي كُنْتُ مِنَ الْغَائِبِينَ

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَاؤِي إِلَّا فُورًا

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَاؤِي إِلَّا فُورًا

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَاؤِي إِلَّا فُورًا

১০) তাৰ পিছত ৰাজহুৱা বাবে তেওঁলোকলৈ ধৰ্ম্ম প্ৰচাৰ কৰিলোঁ, আৰু গোপনে তেওঁলোকলৈ গোহাৰি জনালোঁ।’

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ۝

১১) আৰু মই কলোঁ, ‘তোমালোকৰ প্ৰভুৰ ক্ষমা বিচৰা; কাৰণ সেইজনাই হৈছে মহাক্ষমাদায়ক;

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ۝

১২) ‘সেইজনাই তোমালোকলৈ প্ৰচুৰ পৰিমাণে বৰষুণ নমাই পঠাব।

تُرْسِيلِ السَّمَاءِ عَلَيْكُمْ قِدْرَارًا ۝

১৩) আৰু সেইজনাই তোমালোকৰ সম্পদৰ বৃদ্ধি আৰু ল’ৰা-ছোৱালী দান কৰিব আৰু তোমালোকৰ কাৰণে বহু বাগিচা গজি উঠিবলৈ দিব আৰু তোমালোকৰ কাৰণে বহুত নদী ববলৈ দিব।

وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ بِأَمْوَالٍ مَّيْمِنٍ وَيَجْعَلُ لَكُمْ جَنَّاتٍ
وَيَجْعَلُ لَكُمْ أَنْهَارًا ۝

১৪) ‘তোমালোকৰ কি হৈছে যে তোমালোকে আল্লাহৰ পৰা উচ্চস্থান আৰু জ্ঞান লাভ কৰিবলৈ আশা নকৰা?

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ۝

১৫) ‘আৰু সেইজনাই তোমালোকক বিভিন্ন আকাৰত আৰু বিভিন্ন অৱস্থাত সৃষ্টি কৰিছে।

وَقَدْ خَلَقْنَا أَطْوَارًا ۝

১৬) তোমালোকে দেখা নাই নে আল্লাহে কি দৰে সাতখন স্বৰ্গ নিখুঁত ঐক্যত সৃষ্টি কৰিছে,

الَّذِينَ تَرَوُا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ۝

১৭) ‘আৰু চন্দ্ৰটোক স্থাপন কৰিছে, তাত এটা পোহৰ, আৰু সূৰ্য্যটোক এটা প্ৰদীপ ৰূপে সাজিছে?

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ

سِرَاجًا ۝

১৮) আৰু আল্লাহে তোমালোকক পৃথিৱীৰ বুকুৰ পৰা গজি ওলাবলৈ দিছে এক শুভ গঠন ৰূপে।

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۝

১৯) ‘তাৰ পিছত সেইজনাই তোমালোকৰ তালৈ ঘূৰি যাবলৈ দিব, আৰু সেইজনাই তোমালোকক উলিয়াই আনিব এক নতুন, আৰ্হিভাৱ ৰূপে।

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ۝

২০) ‘আৰু আল্লাহে এই পৃথিৱীখন তোমা-
লোকৰ কাৰণে এখন বহল সমতল ৰূপে গঢ়িছে,

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ۝

২১) যাতে তোমালোকে তাত আহল-বহল বাট পথেৰে যাতায়ত কৰিব পাৰা'

২২) তাৰ পিছত নুহে ক'লে, 'মোৰ প্ৰভু, তেওঁলোকে মোৰ অবাধ্যতা কৰিছে, আৰু সম্পত্তি আৰু ল'ৰা-ছোৱালীৰ পৰা ক্ষতিগ্ৰস্ত হোৱা এজনক অনুসৰণ কৰিছে।

২৩) 'আৰু তেওঁলোকে এটা শক্তিশালী কৰ্মপন্থা পাঙিছে।'

২৪) "আৰু তেওঁলোকে ইজনে সিজনক কয়, 'তোমালোকৰ ঈশ্বৰ সমূহক পৰিত্যাগ নকৰিবা, আৰু ৰাড্ড বা চুৰা, বা যাগুঠ আৰু যাউক আৰু নাছৰক পৰিত্যাগ নকৰিবা।"

২৫) 'আৰু সিহঁতে বহুতক আওবাটে লৈ গৈছে: গতিকে তুমি ভ্ৰান্ত পথগামী সকলক ভ্ৰান্তিৰ বাহিৰে আন একোতে বাঢ়িবলৈ নিদিবা।'

২৬) সিহঁতৰ পাপৰ কাৰণে সিহঁতক জলমগ্ন কৰা হ'ল আৰু অগ্নিকুণ্ডত সোমাবলৈ বাধ্য কৰা হ'ল। আৰু সিহঁতে আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে সিহঁতক সহায় কৰা কাকো নেপালে।

২৭) আৰু নুহে ক'লে, 'মোৰ প্ৰভু, এই দেশত অবিশ্বাসী সকলৰ মাজৰ পৰা এজনো বাসিন্দা থাকিবলৈ নিদিবা:

২৮) 'কিয়নো, তুমি যদি সিহঁতক এৰি দিয়া, সিহঁতে মাত্ৰ তোমাৰ ভৃত্য সকলক আওবাটে নিব আৰু পাপী আৰু অবিশ্বাসীৰ বাহিৰে আন কোনো উৎপন্ন নহ'ব:

২৯) 'মোৰ প্ৰভু মোক আৰু মোৰ পিতৃ-মাতৃক ক্ষমা কৰা আৰু সেইজনক যি মোৰ গৃহত এজন বিশ্বাসী ৰূপে প্ৰৱেশ কৰে, আৰু বিশ্বাসী নাৰী সকলক: আৰু তুমি দোষী সকলক ধ্বংসৰ বাহিৰে আন একোতে বাঢ়িবলৈ নিদিবা।'

﴿ نَسَلُوا مِنْهَا سُبُلًا فَجَاجًا ۝﴾

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَأَتَّبَعُوا مَنْ لَمْ
يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ۝﴾

﴿ وَكَرُوا مَكْرًا كَبِيرًا ۝﴾

﴿ وَقَالُوا لَا تَنْزِلْ إِلَيْنَا مِنْ سَمَاءٍ
لَا سُبُوعٌ وَلَا يُعَوِّثُ وَيَعُوِّثُ وَنَسْرًا ۝﴾

﴿ وَقَدْ أَصْلَوْا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا
ضَلَالًا ۝﴾

﴿ وَمَا خَطِيبْتَهُمْ أُعْرِفُوا فَاذْخُلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا
لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ۝﴾

﴿ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
دَيًّا ۝﴾

﴿ إِنَّكَ إِنْ تَذَرْنَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا
فَاجِرًا كَفًّا ۝﴾

﴿ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَ
لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ۝﴾

سُورَةُ الْجِنِّ مَكِّيَّةٌ

চুৰা ৭২

AL-JINN

আল-জিন্ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) কোৱা, “মোলৈ এই বুলি প্ৰকাশ কৰা হৈছে যে এদল জিন্-আনখন শুনিছিল আৰু তেওঁলোকে কৈছিলঃ ‘সত্যতে, আমি এখন আশ্চৰ্য্যজনক কোৰ্-আন শুনিছোঁ,
- ৩) ‘ই সৎপথলৈ বাট দেখুৱায়; সেই কাৰণে আমি ইয়াত বিশ্বাস আনিছোঁ, আৰু আমি প্ৰভুৰ সৈতে কাকো সমকক্ষ নকৰোঁ।
- ৪) ‘সত্য কথাটো হ’ল—আমাৰ প্ৰভুৰ গৌৰৱ অতিশয় উচ্চ হওক—সেইজনাই নিজলৈ পত্নী লোৱা নাই, বা পুত্ৰও লোৱা নাই,
- ৫) ‘আৰু যে আমাৰ ভিতৰৰ মুৰ্খসকলে আল্লাহৰ বিষয়ে অত্যধিক মিছা কথা কৈছিল,
- ৬) ‘আৰু আমি ভাবিছিলোঁ যে মানৱ আৰু জিন-এ আল্লাহৰ বিষয়ে কেতিয়াও এটা মিছা কথা নক’ব,
- ৭) ‘আৰু, বাস্তৱতে, সাধাৰণ মানুহৰ কিছুমানে জিনৰ ভিতৰৰ কিছুমান মানুহৰ পৰা সহায় বিচৰা অভ্যাস কৰিছিল, আৰু সেইদৰে তেওঁলোকে জিনৰ দন্তৰ মাত্ৰা আৰু বাঢ়িবলৈ দিছিল,
- ৮) আৰু, বাস্তৱতে, তেওঁলোকে ভাবিছিল, যিদৰে তোমালোকে ভাবা, যে আল্লাহে কেতিয়াও কোনো পয়গম্বৰৰ আবিৰ্ভাৱ নকৰাব,
- ৯) ‘আৰু আমি আকাশ ঢুকি পাবলৈ চেষ্টা কৰিছিলোঁ, কিন্তু আমি ইয়াক শক্তিশালী প্ৰহৰী সকল আৰু প্ৰবল গতিৰে নিষ্ক্ষেপিত গ্ৰহ-নক্ষত্ৰৰে ভৰপূৰ পালোঁ,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

قُلْ أَدْعِي إِلَىٰ آتِهِ اسْمَعُ قَفْرًا مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا
إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ②

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَنَنْشُرُكَ بِرَبِّنَا
أَحَدًا ③

وَإِنَّهُ تَعَلَىٰ جَدْر رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ④

وَإِنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ⑤

وَإِنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنسَ وَالْجِنِّ عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا ⑥

وَإِنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالِ
مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ⑦

وَإِنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ⑧

وَإِنَّا لَنَسْنَأُ السَّنَاءَ فَوَجَدْنَا مُلَيْئَاتٍ حَرَسًا
شَدِيدًا وَشُهَبًا ⑨

১০) 'আৰু আমি ইয়াৰ কিছুমান আসনত বহি শুনা অভ্যাস কৰিছিলোঁ, কিন্তু এতিয়া যেয়েই এইদৰে শুনাৰ চেষ্টা কৰে তেওঁ এটা দ্ৰুত গতিৰে ধাবিত নক্ষত্ৰ তেওঁৰ কাৰণে গোপনে বৈ থকা পায়,

وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْمِعْ
الآن يَجِدْ لَهُ سِمْهَاتًا رَصَدًا ۝

১১) আৰু আমি নেজানো পৃথিৱীত থকা সকলৰ কাৰণে দুৰ্ভাগ্য ঘটাতোৱেই ইচ্ছা নে তেওঁলোকৰ প্ৰভুৱে তেওঁলোকৰ ওপৰত সুপথ প্ৰদৰ্শন দান কৰাৰ মনস্থ কৰিছে,

وَأَنَّا لَا تَدْرِي أَسْرُّ أُرِيدُ يَمِّنَ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ
بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۝

১২) 'আৰু আমাৰ ভিতৰত কিছুমান সৎপথৰলক্ষী আৰু আমাৰ ভিতৰৰে কিছুমান আন ধৰণৰ—আমি বিভিন্ন পথ অনুসৰণ কৰা কিছুমান সম্প্ৰদায়,

وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَائِفًا
قَدًّا ۝

১৩) 'আৰু আমি জানো যে আমি পৃথিৱীত আল্লাহৰ অভিপ্ৰায় বিফল কৰিব নোৱাৰোঁ, আনহাতে সেইজনাৰ পৰা পলাই সাৰিব নোৱাৰোঁ,

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُنْجِزَهُ
هَرَبًا ۝

১৪) 'গতিকে যেতিয়া আমি সুপথ প্ৰদৰ্শনলৈ কৰা আহ্বান শুনিছিলোঁ, আমি ইয়াত বিশ্বাস আনিছিলোঁ। আৰু সেইজনাৰ, যি তেওঁৰ প্ৰভুত বিশ্বাস আনে, কোনো ক্ষতি বা অন্যায়ৰ ভয় নাই;

وَأَنَّا لِنَأْتِيَنَا سَبْعًا مِنَ الْهُدَىٰ آمَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنْ
بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بُخْسًا وَلَا رَهَقًا ۝

১৫) 'আৰু আমাৰ কিছুমান আল্লাহৰ বশ হয় আৰু আমাৰ কিছুমান শুদ্ধ পথৰ পৰা আঁতৰি গৈছে।' আৰু যি সকলে আল্লাহৰ বশ হয়—তেওঁলোকহে মাত্ৰ শুদ্ধ পথৰ সন্ধানত থাকে,

وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ
فَأُولَٰئِكَ نَحْرُ وَارْتَدَّ ۝

১৬) আৰু যি সকলে শুদ্ধ পথৰ পৰা আঁতৰি যায়, তেওঁলোকেই হয় দোজখৰ ইন্ধন।

وَأَنَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۝

১৭) আৰু যদি মক্কাত অবিশ্বাসী সকল শুদ্ধ পথত থাকে, আমি, নিশ্চয়েই, তেওঁলোকৰ কাৰণে প্ৰচুৰ খোৱা পানীৰ যোগান ধৰিম,

وَأَنَّ لَوْ أَسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً
عَدًّا ۝

১৮) যাতে আমি তাৰে সৈতে তেওঁলোকক পৰীক্ষা কৰিব পাৰোঁ। আৰু যি জনেই তেওঁৰ প্ৰভুৰ স্মৰণৰ পৰা আঁতৰি যায়, সেইজনাই তেওঁক এটা অতিমাত্ৰা কঠোৰ শাস্তিলৈ খেদি পঠিয়াব।

لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْكُتْ
عَدَابًا صَعَدًا ۝

১৯) আৰু সকলো উপাসনাৰ স্থল আল্লাহৰ অধিকাৰত থাকে; গতিকে আল্লাহৰ বাহিৰে আন কাকো সম্বোধন নকৰিব।

২০) আৰু যেতিয়া আল্লাহৰ ভৃত্যজনে সেই জনালৈ প্ৰাৰ্থনা কৰি থিয় দিয়ে, তেওঁলোকে তেওঁৰ চাৰিওফালে এনেভাৱে আগুৰি ধৰে যে তেওঁৰ উশাহ নেপাই মৃত্যু স্থলগীয়া হয়।

২১) কোৰী, 'মই মোৰ প্ৰভুলৈহে মাত্ৰ প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ, আৰু মই সেইজনাৰ সৈতে আন কাকো সমকক্ষ নকৰোঁ।

২২) কোৰী, 'মোৰ তোমালোকৰ অপকাৰ বা হিত কৰাৰ কোনো শক্তি নাই।'

২৩) কোৰী, 'নিশ্চয়েই, মোক আল্লাহৰ শাস্তিৰ বিৰুদ্ধে কোনেও ৰক্ষা কৰিব নোৱাৰে, নাইবা আল্লাহৰ বাহিৰে আন ক'তো মই আশ্ৰয়স্থান পাব নোৱাৰোঁ।'

২৪) মোৰ দায়িত্ব হ'ল মাথোন আল্লাহে মোলৈ যি প্ৰকাশ কৰিছে আৰু সেইজনাৰ বাৰ্তা সমূহ বহন কৰা।' আৰু যি সকলে আল্লাহ আৰু সেইজনাৰ পয়গম্বৰৰ অবাধ্যতা কৰে, নিশ্চয়েই, তেওঁলোকৰ কাৰণে আছে দোজখৰ অগ্নিকুণ্ডটো, য'ত তেওঁলোক দীৰ্ঘ সময় ব্যাপী বাস কৰিব।

২৫) তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ অবিশ্বাস অব্যাহত ৰাখিব তেওঁলোকক প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া বস্তুটো নেদেখালৈকে, কিন্তু তেওঁলোকে সোনকালেই জানিব কোন পক্ষ সহায়কাৰী পোৱাত দুৰ্বল আৰু সংখ্যাত কম।

২৬) কোৰী, 'মই নেজানো তোমালোকক প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া বস্তুটো নিকটবৰ্তী নে মোৰ প্ৰভুৱে ইয়াৰ কাৰণে দূৰ ভৱিষ্যৎ নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছে।'

وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ۝

وَأَنَّهُ لَنَا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ
عَلَيْهِ يَبْدَأُ ۝

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ۝

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ صَرًّا وَلَا رَشَدًا ۝

قُلْ إِنِّي لَنْ يُغَيِّرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَأَنْ أَحَدٌ
مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۝

إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَ
رَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ۝

حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْئَلُونَ مَنْ
أَضَعُ نَاصِرًا أَوْ أَقْلَ مَدَدًا ۝

قُلْ إِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ
رَبِّي أَمَدًا ۝

২৭) সেইজনাই হৈছে সকলো অদৃশ্য কথাৰ সৰ্ব্বজান; আৰু সেইজনাই তেওঁৰ গুপ্ত কথা কালৈকো প্ৰকাশ নকৰে,

عَلِمَ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ۝

২৮) কেৱল সেইজনাই নিজে বাচি লোৱা পয়গম্বৰৰ বাহিৰে। আৰু তেতিয়া তেওঁৰ বক্ষক ৰূপে সেইজনাই এদল প্ৰহৰী স্বৰূপে ফেৰিস্তা তেওঁৰ সমুখত আৰু পশ্চাতত যোৱাৰ নিৰ্দেশ দিয়ে,

إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۝

২৯) যাতে সেইজনাই জানিব পাৰে যে তেওঁৰ পয়গম্বৰ সকলে তেওঁলোকক প্ৰভুৰ বাৰ্তাসমূহ জ্ঞাপন কৰিলে। আৰু সেইজনাই তেওঁলোকক সৈতে থকা সকলো কথা বেটন কৰি থাকে আৰু সেইজনাই সকলো বস্তুৰ গণনা ৰাখে।

يَعْلَمُ أَنَّ قَدَّ أَبْلَغُوا رَسَلَتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا فِي صُدُورِهِمْ وَأَخْبَصَ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ۝

سُورَةُ الْمُزَّمِّلِ مَكِّيَّةٌ

চুৰা ৭৩

AL-MUZZAMMIL

আল-মোজ্জামিল (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) হে তুমি যি গধুৰ দায়িত্ব বহন কৰিছা,
- ৩) নিশাত প্ৰাৰ্থনাত থিয় দিয়া, কেৱল তাৰ কিছু সময়ৰ বাহিৰে—
- ৪) ইয়াৰ আধা, অথবা তাৰোপৰা কিঞ্চিত কমোৱা,
- ৫) অথবা, কিঞ্চিত যোগ দিয়া—আৰু কোৰ্-আন খন লাহে আৰু মনোযোগেৰে পাঠ কৰা।
- ৬) যথার্থতে, আমি তোমাক এক গুৰুত্বপূৰ্ণ কথাৰ ভাৰ দিছোঁ।
- ৭) প্ৰকৃততে, নিশাত প্ৰাৰ্থনাৰ উদ্দেশ্যে শয্যা ত্যাগ কৰাটো হৈছে স্বয়ংভাব দমন আৰু প্ৰাৰ্থনাৰ কথা বিলাক অতিমাত্ৰা ফলপ্ৰসূ কৰাৰ আটাইতকৈ শক্তিশালী উপায়।
- ৮) তোমাৰ, বাস্তৱতে, দিনৰ সময় খন্ডত লেঠাৰি নিছিগা ব্যস্ততা থাকে।
- ৯) গতিকে তোমাৰ প্ৰভুৰ নাম স্মৰণ কৰা আৰু তোমাৰ নিজক সেইজনালৈ সম্পূৰ্ণ শক্তিৰে উচৰ্গা কৰা।
- ১০) সেইজনাই হৈছে পূব আৰু পশ্চিমৰ প্ৰভু: সেইজনৰ বাহিৰে আন কোনো আল্লাহ নাই: গতিকে সেইজনাক তোমাৰ অভিভাৱক ৰূপে লোৱা।
- ১১) আৰু তেওঁলোকে কোৱা সকলো কথা ধৈৰ্য্যেৰে সহ্য কৰা: আৰু ভদ্ৰভাৱে তেওঁলোকৰ পৰা আঁতৰি যোৱা।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ

قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا

نَضْفَةً أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا

أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَقِيلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا

إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا

إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا

إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا

وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَتْتِيلًا

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّقِدْهُ

وَكَتِيلًا

وَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا

১২) আৰু মোক অকলে এৰি দিয়া সেই সকলৰ সৈতে, যি সত্যটোক অগ্রাহ্য কৰে, আৰাম আৰু প্ৰাচুৰ্য্যৰ অধিকাৰী; আৰু তেওঁলোকক কিছু সকাহ দিয়া।

وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ وَمُتَمَلِّئِينَ ۝

১৩) নিশ্চয়েই, আমাৰ লগত আছে গধুৰ শিকলি আৰু এক প্ৰচণ্ড অগ্নি,

إِنَّ لَدَيْنَا أَسْكَالًا وَجَحِيمًا ۝

১৪) আৰু খাদ্য যি ডিঙিতে লাগি ধৰে, আৰু এক কঠোৰ শাস্তি—

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ۝

১৫) সেইদিনা যেতিয়া পৃথিৱীৰ ভূমিমাণ্ডল আৰু পৰ্ব্বতবিলাক কঁপিবলৈ ধৰিব আৰু পৰ্ব্বত বিলাক ভাঙি পৰা বালিৰ স্তূপৰ দৰে হ'ব।

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا ۝

১৬) প্ৰকৃততে, আমি তোমালোকলৈ পঠিয়াইছোঁ এজন পয়গম্বৰ, যি তোমালোকৰ ওপৰত এজন সাক্ষী হ'ব, যি ধৰণে আমি ফেৰাউনলৈ এজন পয়গম্বৰ পঠিয়াইছিলোঁ:

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۝

১৭) কিন্তু ফেৰাউনে পয়গম্বৰজনৰ অবাধ্যতা কৰিলে, সেইকাৰণে আমি তেওঁক অতি সাংঘাতিক ধৰণে খামুচি ধৰিলোঁ।

فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْدًا وَبُيُوتًا ۝

১৮) তোমালোকে যদি অবিশ্বাস কৰা, তোমালোকে নিজকে সেইদিনটোৰ বিৰুদ্ধে কেনেকৈ বক্ষা কৰিবা, যিদিনা ল'ৰা-ছোৱালীও পকাচুলীয়া হ'ব?

كَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ۝

১৯) সেই দিনটো যেতিয়া আকাশখন ছিটাছিট দি ফাটিব; আৰু সেইজনৰ অঙ্গীকাৰ পৰিপূৰ্ণ হোৱাটো অনিবাৰ্য্য।

وَالسَّمَاءَ مَنفُطَةً بِهِ إِذَا كَانَ وَعْدُكَ مَفْعُولًا ۝

২০) এইটো নিশ্চয়েই, হৈছে এটা সৰ্তকবাণী। গতিকে যি জনে ইচ্ছা কৰে তেওঁক তেওঁৰ প্ৰভুলৈ বাট লবলৈ দিয়া।

إِنْ هُدِيَ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝

২১) নিশ্চয়েই, তোমাৰ প্ৰভুৱে জানে তুমি নিশাৰ প্ৰায় তিনিভাগৰ দুভাগ প্ৰাৰ্থনাত থিয় দি থাকা, আৰু কেতিয়াবা আধা বা এক তৃতীয়াংশ সময় জুৰি আৰু তোমাৰ সৈতে থকা সকলৰ এটা দলো।

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْوَمَ مِنْ ثُلثِي النَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ ۝

আৰু আল্লাহে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰে ৰাতি আৰু দিনৰ পৰিমাণ। সেইজনাই জানে যে তুমি নিৰ্ভুল ভাৱে সময়টো নিৰূপণ কৰিব নোৱাৰা, গতিকে সেইজনাই তোমালৈ কৰুণাৰ সৈতে চাইছে। সেইকাৰণে, কোৰ-আনখনৰ যিমানখিনি আবৃত্তি কৰা তোমাৰ কাৰণে সহজ হয় কৰাইক। সেইজনাই জানে তোমালোকৰ ভিতৰত কিছুমান থাকিব যি ৰোগগ্ৰস্ত হ'ব আৰু আন কিছুমান যি ভূমি খন্দত, আল্লাহৰ দানৰ সন্ধানত ভ্ৰমণ কৰি ফুৰিব, আৰু আন কিছুমান যি আল্লাহৰ পথত যুদ্ধত থাকিব। গতিকে ইয়াৰ সিমানখিনিয়েই আবৃত্তি কৰা যিটো তোমাৰ কাৰণে সহজ হয়, আৰু উপাসনা পালন কৰা আৰু জাকাতত ব্যয় কৰা আৰু আল্লাহলৈ বুলি এটা ভাল ঋণ আগ বঢ়োৱা। আৰু যি ভাল কামেই তোমালোকে তোমালোকৰ পূৰ্বে তোমালোকৰ আত্মাৰ কাৰণে পঠিয়াই দিয়া, এই সকলোবোৰ আল্লাহৰ সৈতে পাৰা। ই আৰু উত্তম হৈ পৰিব আৰু পুৰস্কাৰত বৃদ্ধি পাব। আৰু আল্লাহৰ পৰা ক্ষমা বিচৰা। নিশ্চয়েই, আল্লাহ হৈছে আটাইতকৈ ক্ষমাশীল, কৰুণাময়।

وَاللَّهُ يَقْدِرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عِلْمَ أَنْ لَنْ نَخْصُوهُ
تَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا يَنْتَزِعَ مِنَ الْقُرْآنِ
عِلْمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْفُوعٌ وَأَخْرُوقَ يَضْرِبُونَ
فِي الْأَرْضِ يَنْتَعُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَخْرُوقَ
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ
وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا
حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ
عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا

اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٣﴾

سُورَةُ الْمُدَّثِّرِ مَكِّيَّةٌ

চুৰা ৭৪

AL-MUDDATHTHIR

আল-মোদ্দাতথিৰ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) হে' তুমি যি নিজকে তোমাৰ পৰিচ্ছদেৰে আচ্ছাদিত কৰিছিলো,
- ৩) জাগি উঠা আৰু সৰ্তক হোৱা,
- ৪) আৰু তোমাৰ প্ৰভুক তুমি অতিকৈ প্ৰশংসা কৰাঁ,
- ৫) আৰু তোমাৰ পোচাক-পৰিচ্ছদ পৰিত্ৰ কৰা,
- ৬) আৰু অপৰিচ্ছন্নতা বৰ্জন কৰা,
- ৭) আৰু বেছিকৈ ঘূৰাই পোৱাৰ আশাত অনুগ্ৰহ দান নকৰিবা,
- ৮) আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰ কাৰণে তুমি দুঃখ-ক্ৰেশ ধৈৰ্যেৰে সহ্য কৰা।
- ৯) আৰু যেতিয়া শিঙা বজোৱা হ'ব,
- ১০) সেইটো দিন হ'ব এটা কঠিন দিন:
- ১১) অবিশ্বাসী সকলৰ কাৰণে ই সহজ নহ'ব।
- ১২) আৰু যাক মই সৃষ্টি কৰিছিলোঁ তেওঁক আৰু মোক অকলে এৰি দিয়া।
- ১৩) আৰু মই তেওঁক প্ৰচুৰ সম্পদ দিছিলোঁ,
- ১৪) আৰু বহু পুত্ৰ, তেওঁৰ উপস্থিতিত বাস কৰা,
- ১৫) আৰু সকলো প্ৰয়োজনীয় সামগ্ৰীৰে তেওঁক সজ্জিত কৰিছিলোঁ।
- ১৬) তথাপিও তেওঁ ইচ্ছা কৰে যে মই তেওঁক আৰু দিয়া উচিত।
- ১৭) নিশ্চয়েই নহয়! কাৰণ তেওঁ আমাৰ চিহ্ন সমূহৰ প্ৰতি অনমনীয় ভাৱে বিৰোধিতা কৰিছিল।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ

قُمْ فَأَنْذِرْ

وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ

وَتِبَّابِكَ فَطَهِّرْ

وَالرِّجْزِ فَاهْجُرْ

وَلَا تَمُنْ بِتَسْكَرٍ

وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ

فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ

فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ

عَلَى الْكٰفِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ

ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا

وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا

وَبَنِينَ شُهَدَاءَ

وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا

ثُمَّ يَطَّعُ أَنْ أَرِيدُ

كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِإِتْتِئَانًا

১৮) মই তেওঁৰ ওপৰত এটা ক্ৰমান্বয়ে বাঢ়ি যোৱা কঠোৰ শাস্তি প্ৰয়োগ কৰিম।

سَأزْهِقُهُ صَعُودًا ۝

১৯) চোৱাঁ! তেওঁ গমি চাইছিল আৰু গণনা কৰিছিল!

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ۝

২০) ধংসই সেইজনক আগুৰি ধৰক! তেওঁ কিমান যে গণনা কৰিছিল।

فَقَتَلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝

২১) ধংসই সেইজনক আকৌ আগুৰি ধৰক! তেওঁ কিমান যে গণনা কৰিছিল!

ثُمَّ قَتَلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝

২২) তাৰ পিছত সেইজনে তেওঁৰ চাৰিওফালে দৃষ্টিপাত কৰিলে,

ثُمَّ نَظَرَ ۝

২৩) তাৰ পিছত তেওঁ কপাল কোঁচাই উদ্বিগ্ন ভাব দেখুৱালে,

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۝

২৪) তাৰ পিছত তেওঁ পিঠি ঘূৰালে আৰু তুচ্ছ জ্ঞান কৰিলে,

ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۝

২৫) আৰু ক'লে, 'ই পুৰণি কালৰ যাদুৰ বাহিৰে একো নহয়;

فَقَالَ إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ ۝

২৬) 'ই এটা মানুহৰ কথাৰ বাহিৰে একো নহয়।

إِن هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۝

২৭) সোনকালেই মই তেওঁক দোজখৰ অগ্নিত নিক্ষেপ কৰিম।

سَأصْلِيهِ سَقَرَ ۝

২৮) আৰু দোজখৰ অগ্নি নো কি বস্তু তোমাক কিহে বুজাব?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ ۝

২৯) ই সৰ্বব্যাপী আৰু একোকে নেৰে।

لَأَلْبَسِي وَيَلَاتَدْرَأُ ۝

৩০) ই মুখমন্ডলৰ ওপৰৰ ছাল পুৰি দিয়ে।

لَوَاحِيَةٌ لِلنَّسْرِ ۝

৩১) ইয়াৰ ওপৰত থাকে উনৈছজন ফেৰিস্তা।

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ۝

৩২) আৰু ফেৰিস্তাৰ বাহিৰে আন কোনো আমি এই অগ্নিকুণ্ডৰ প্ৰহৰী নকৰোঁ। আৰু আমি তেওঁলোকৰ সংখ্যা বান্ধি দিছোঁ অবিশ্বাস কৰা সকলৰ কাৰণে এটা পৰীক্ষা স্বৰূপে, যাতে সেই সকলে যাক গ্ৰন্থখন দিয়া হৈছে, নিশ্চয়েই লাভ কৰিব পাৰে, আৰু যি সকলে বিশ্বাস কৰে, নিজৰ

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا لَيْكَةً وَمَا جَعَلْنَا
عَذَابَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَعِينِ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ وَيُؤَدِّدُوا الَّذِينَ آمَنُوا إِيْمَانًا وَلَا يَتَأَبَّ

বিশ্বাস বঢ়াব পাৰে আৰু সেই সকলে, যাক গ্ৰন্থখন দিয়া হৈছে আৰু বিশ্বাসী সকলেও, যাতে সন্দেহ নকৰে, আৰু যাতে সেই সকলে যাৰ অন্তৰত এটা কেৰুণ আছে আৰু অবিশ্বাসী সকলে ক'ব পাৰে, 'আল্লাহে এনেকুৱা ধৰণৰ এটা উদাহৰণৰ দ্বাৰা কি বুজাইছে?' এইদৰেই আল্লাহে যাক তেওঁ ইচ্ছা কৰে আওবাটে যাবলৈ দিয়ে, যাক ইচ্ছা কৰে বাট দেখুৱায়। আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰ সৈন্যদলৰ বাহিৰে আন কোনেও চিনি নোপায়। আৰু ই মানৱৰ কাৰণে এটা সতৰ্কবাণীৰ বাহিৰে আন একো নহয়।

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَيَقُولُ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا بِحَبْرٍ ذَرِيٍّ لِلْبَشَرِ ۝

৩৩) নহয়, চন্দ্ৰৰ দ্বাৰাই,

كَلَّا وَالْقَمَرَ ۝

৩৪) আৰু বিদায় লোৱা নিশাৰ দ্বাৰাই,

وَالنَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ ۝

৩৫) আৰু উজ্জ্বল হৈ উঠা উষাৰ দ্বাৰাই,

وَالصُّبْحِ إِذَا اسْفَرَ ۝

৩৬) প্ৰকৃততে, ই হ'ল আটাইতকৈ ডাঙৰ দুৰ্যোগ সমূহৰ ভিতৰৰ এটা।

إِنَّمَا لِأَحَدَى الْكَبْرِ ۝

৩৭) এটা সতৰ্কবাণী মানৱলৈ,

نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ۝

৩৮) তোমালোকৰ মাজৰ সেইজনৰ কাৰণে যি শূন্যত অগ্ৰগতি বিচাৰে অথবা পিছ হোৱাকৈ মাৰে।

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ۝

৩৯) প্ৰত্যেকটো আত্মাই ইয়াৰ অৰ্জিত কৰ্মফলৰ কাৰণে অঙ্গীকাৰবদ্ধ হৈ আছে:

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ ۝

৪০) কেৱল সোফাঁলে থকা সকলৰ বাহিৰে।

إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ۝

৪১) তেওঁলোক থাকিব উদ্যান সমূহত এজনে আনজনক প্ৰশ্ন কৰি

فِي جَنَّتِ شَيْئًا يَسْأَلُونَ ۝

৪২) দোষী সকলৰ সম্পৰ্কে।

عَنِ الْمُجْرِمِينَ ۝

৪৩) 'তোমালোকক দোজখলৈ কিহে আনিলে?'

مَا سَأَلَكُمْ فِي سَفَرٍ ۝

৪৪) তেওঁলোকে ক'ব আমি উপাসনা আগ বঢ়োৱা সকলৰ ভিতৰত নাছিলোঁ,

قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ۝

৪৫) 'আৰু আমি দৰিদ্ৰকো নুখুৱাইছিলোঁ,

وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْيَسْكِينِ ۝

৪৬) 'অবাস্তৰ কথাত বাস্ত থকা সকলৰ লগত আমি অবাস্তৰ কথাত যোগ দিছিলোঁ,

وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ ۝

৪৭) 'আৰু আমি বিচাৰৰ দিনটো অস্বীকাৰ কৰা
অব্যাহত ৰাখিছিলোঁ,

وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ ۝

৪৮) 'মৃত্যুৰ কবলত আমি নপৰালৈকে।'

حَتَّىٰ آتَانَا الْيَقِينَ ۝

৪৯) গতিকে মধ্যস্থতাই তেওঁলোকৰ কোনো
কাম নিদিব।

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشُّفَعَاءِ ۝

৫০) এতিয়া তেওঁলোকৰ নো কি হৈছে যে
তেওঁলোক ধৰ্ম্মোপদেশৰ পৰা আঁতৰি যায়,

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرِ وَ الْمُعْرِضِينَ ۝

৫১) যেন তেওঁলোক কিছুমান আতঙ্কিত
গাধাহে,

كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ ۝

৫২) এটা সিংহৰ পৰা পলোৱা।

فَوَّتَّ مِنْ سُورَةٍ ۝

৫৩) নহয়, তেওঁলোকৰ ভিতৰত প্ৰত্যেক জনাই
ইচ্ছা কৰে যে তেওঁলোকক এখন খোলা কিতাপ
দিয়া হওক।

بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ مِثْقَالَ
مُنْتَرَةٍ ۝

৫৪) এইটো হ'ব নোৱাৰে! প্ৰকৃততে তেওঁলোকে
পৰকাললৈ ভয় নকৰে।

كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ۝

৫৫) কেতিয়াও নহয়! কিয়নো, এই কোৰ্-আন
খনেই হৈছে যথেষ্ট ধৰ্ম্মোপদেশ।

كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرَةٌ ۝

৫৬) তেতিয়া হ'লে, যি জনে ইচ্ছা কৰে তেওঁক
এই গ্ৰন্থক মনত ৰাখিবলৈ দিয়া।

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ۝

৫৭) আৰু তেওঁলোকে মনত ৰাখিবলৈ অক্ষম
হ'ব, যদিহে সেইটো আল্লাহে ইচ্ছা নকৰে।
সেইজনাই হৈছে একমাত্ৰ ভয় কৰাৰ যোগ্য আৰু
সেইজনাই হৈছে একমাত্ৰ ক্ষমা কৰাৰ যোগ্য।

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ

وَأَهْلُ السَّغْوَةِ ۝

سُورَةُ الْقِيَامَةِ مَكِّيَّةٌ ﴿٧٥﴾

চুৰা ৭৫

AL-QIYAMAH

আল-কিয়ামাহ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) নহয়, মই পুনৰুত্থানৰ দিনটোক সাক্ষী দিবলৈ আহ্বান কৰোঁ আৰু তাৰ সমৰ্থনত,
- ৩) মই আত্মনিন্দা কৰা শক্তিটোক সাক্ষী দিবলৈ মাঠোঁ; বিচাৰৰ দিনটো এক সুনিশ্চিত সত্য।
- ৪) মানৱে ভাবে নে যে আমি তেওঁৰ হাড়বোৰ একত্ৰিত নকৰিম?
- ৫) হয়, আমাৰ শক্তি আছে তেওঁৰ আঙুলিৰ আগলৈকে আকৌ সজীৱ কৰি তোলা।
- ৬) কিন্তু মানৱে, এই বিষয়ে সম্পূৰ্ণ অৱগত থাকিও, অসৎ অনাচাৰৰ অনুধাৱন কৰে।
- ৭) তেওঁ সোধে, 'পুনৰুত্থানৰ দিনটো কেতিয়া আহিব?'
- ৮) যেতিয়া চকু চাঁট মাৰি ধৰিব,
- ৯) আৰু চন্দ্ৰটো ঢাক খাই পৰে,
- ১০) আৰু সূৰ্য্য আৰু চন্দ্ৰক একেলগ কৰা হয়,
- ১১) সেইদিনাখন মানৱে ক'ব, 'ক'লৈ নো পলাই যাব পাৰি?'
- ১২) নাই, একেবাৰে নোৱাৰি; কোনো আশ্ৰয়স্থল নাই!
- ১৩) তোমাৰ প্ৰভুৰেই সৈতে মাত্ৰ হ'ব সেইদিনা বিশ্ৰামৰ স্থান।
- ১৪) সেইদিনাখন মানৱক জনোৱা হ'ব তেওঁলোকে কি দি পঠাইছে আৰু কি থৈ আহিছে।
- ১৫) সত্যতে মানৱ তেওঁৰ নিজৰ বিষয়ে সম্পূৰ্ণ অৱগত,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ②

وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْثِيسِ اللَّوَامَةِ ③

يَحْسِبُ الْإِنْسَانُ أَنَّ نَجْمَهُ عِظَامُهُ ④

بَلَىٰ قَدَرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُؤْتِي بَنَاتَهُ ⑤

بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ⑥

يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ ⑦

فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ⑧

وَحَسَفَ الْقَمَرُ ⑨

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ⑩

يَقُولُ الْإِنْسَانُ يُومِئِدُ إِنَّ الْكَفْرَ ⑪

كَلَّا لَا وَزَرَ ⑫

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ⑬

يُنَبِّئُوا الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ⑭

بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ⑮

১৬) যদিও তেওঁ নিজৰ অজুহাতবোৰ আগ বঢ়ায়।

وَلَوْ أَنفَىٰ مَعَادِيرَهُ ۝

১৭) 'হে' পয়গম্বৰ, কোৰ্-আনৰ প্ৰকাশনত তুমি তোমাৰ জিভা এনেদৰে নচলাবা যাতে তুমি খৰতকীয়াকৈ আগ বাঢ়িব পাৰা।

لَا تُخَوِّكُ بِهِ لِسَانُكَ لِتَتَّعَلَّ بِهٖ ۝

১৮) নিশ্চয়েই, ইয়াৰ সংকলন আৰু আবৃত্তিৰ দায়িত্ব আমাতহে ন্যস্ত।

إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ۝

১৯) গতিকে আমি যেতিয়া ইয়াক আবৃত্তি কৰোঁ, তেতিয়া তুমি এই আবৃত্তিৰ অনুসৰণ কৰিবা।

فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ۝

২০) তাৰ পিছত ইয়াৰ বিশ্লেষণৰ দায়িত্ব আমাৰ গাত থাকিব।

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ۝

২১) শুনা! তোমালোকে অস্থায়ী জীৱনটো ভাল পোৱা:

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ۝

২২) আৰু তোমালোকে পৰকালটো আওহেলা কৰা।

وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ۝

২৩) সেইদিনাখন কিছুমান মুখ উজ্জ্বল হৈ উঠিব,

وَجُوهٌ يُّؤْمِنُونَ بِهَا نَاصِرَةٌ ۝

২৪) বাগ্ৰতাৰে তেওঁলোকৰ প্ৰভুলৈ দৃষ্টি কৰি:

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ۝

২৫) আৰু সেইদিনা কিছুমান মুখ হৈ পৰিব বিষন্ন,

وَجُوهٌ يُّؤْمِنُونَ بِهَا سِرَّةٌ ۝

২৬) জানি, যে এটা পিঠিভগা বিপদ তেওঁলোকৰ কাৰণে আগন্তুক হৈছে।

تَنْظُرُونَ أَن يُفْعَلَٰ بِهَا فَاخِرَةٌ ۝

২৭) শুনা! মৃত প্ৰায় মানুহ জনৰ আত্মাটো যেতিয়া তেওঁৰ কণ্ঠলৈ উঠি আহে,

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ النَّفْسُ الْحَرْقَاتِ ۝

২৮) আৰু এইবুলি কোৱা হয়, 'কোনোবাই তেওঁক মস্ত্ৰ মাতি বা অনুৰূপ উপায়ে বচাব পাৰে নে?'

وَقِيلَٰ مَنْ حَرَّقَاتِ ۝

২৯) আৰু তেওঁ ভালদৰে জানে বিদায়ৰ সময় আহি পৰিছে:

وَكَلَّمَ أَنَّهُ الْفَرِائِ ۝

৩০) আৰু মৃত্যু যন্ত্ৰণাত ইখন ভৰি সিখনত ঘঁহা খায়:

وَالنَّفْسُ النَّاتِي بِالنَّاتِي ۝

৩১) সেইদিনা তোমালোকৰ প্ৰভুলৈকে হ'ব
আগমন।

﴿إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقِيُّ﴾

৩২) কাৰণ তেওঁ সত্যটো লোৱা নাছিল নতুবা
উপাসনাও পালন নকৰিছিল;

﴿فَلَا صَدَقَ وَلَا وُكِّلَ﴾

৩৩) কিন্তু তেওঁ সত্যটোক অগ্ৰাহ্য কৰিছিল
আৰু পিঠি পাছ দিছিল;

﴿وَلَكِنَّ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ﴾

৩৪) তাৰ পিছত তেওঁ নিজৰ আপোন
পৰিয়াললৈ গৈছিল, বৰ অভিমানেৰে আগ বাঢ়ি।

﴿ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّىٰ﴾

৩৫) 'তোমাৰ কাৰণে আছে দুভাগ্যা! আৰু পুনৰ
দুভাগ্যা!

﴿أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ﴾

৩৬) তাৰ পিছত তোমাৰ কাৰণে আছে দুভাগ্যা!
আৰু পুনৰ দুভাগ্যা!

﴿ثُمَّ أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ﴾

৩৭) মানৱে ভাবে নেকি যে তেওঁক কোনো
উদ্দেশ্য নোহোৱাকৈ সৃষ্টি কৰা হৈছিল আৰু
তেওঁক অকলে এৰি দিয়া হ'ব?

﴿أَيَسْبُبُ الْإِنْسَانَ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾

৩৮) তেওঁ এটোপা নিৰ্গত হোৱা জুলীয়া বস্তু
নহয় নে?

﴿أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِّن مَّتًى يَنْثَىٰ﴾

৩৯) তাৰ পিছত তেওঁ এটা চেকুৰা হ'ল, তাৰ
পাছত আল্লাহে তেওঁক গঢ় দিলে আৰু নিখুঁত
কৰিলে।

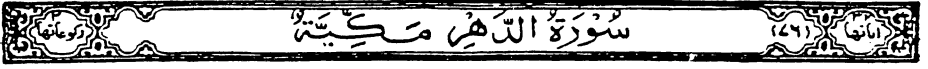
﴿ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ﴾

৪০) তাৰ পাছত সেইজনাই তেওঁৰ পৰা এযোৰ
গঢ়িলে পুৰুষ আৰু তিৰোতা।

﴿فَجَعَلَ مِنْهُ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ﴾

৪১) এনেকুৱা এজনৰ মৃতক আকৌ সজীৱ কৰিব
পৰা শক্তি নাই নে?

﴿إِنَّمَا أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ نَحْيِيَ الْمَوْتَىٰ﴾

চুৰা ৭৬

AL-DAHR

আল-ডাহৰ্ (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) মানৱৰ ওপৰত, নিশ্চয়েই, এনে এটা সময় অহা নাই নেকি, যেতিয়া তেওঁ কোনো উল্লেখযোগ্য বস্তু নাছিল।
- ৩) আমি মানুহক সৃষ্টি কৰিছিলোঁ এটা মাহলি হোৱা শুক্ৰটোপাৰ পৰা বহুতো পৰীক্ষাৰ মাজেৰে অতিক্ৰম কৰাই আৰু আমি তেওঁক এটা শ্ৰৱণশক্তি আৰু দৃষ্টি শক্তি সম্পন্ন জীৱলৈ গঢ়িলোঁ।
- ৪) আমি তেওঁক বাটটো দেখুৱাইছোঁ, তেওঁ কৃতজ্ঞ বা অকৃতজ্ঞ হওক।
- ৫) প্ৰকৃততে, আমি অবিশ্বাসী সকলৰ কাৰণে প্ৰস্তুত কৰিছোঁ বহু শিকলি আৰু লোহাৰ গলবন্ধা আৰু প্ৰচণ্ড অগ্নি।
- ৬) কিন্তু পুণ্যবান সকলে এটা পিয়লাৰ পৰা পি খাব, কফুৰ মিহলোৱা—
- ৭) আল্লাহৰ সেৱক সকলে পিয়া এটি নিবৰাৰ পৰা। তেওঁলোকে এই বৰণাক প্ৰবাহ কৰায়—এটা প্ৰবল গতিৰে।
- ৮) তেওঁলোকে পৰিপূৰ্ণ কৰে তেওঁলোকৰ প্ৰতিজ্ঞা, আৰু ভয় কৰে এটা দিন যাৰ অসততা ব্যাপক ভাৱে দেখা দিয়ে।
- ৯) আৰু তেওঁলোকে খুৱায়, আল্লাহৰ প্ৰতি থকা প্ৰেমৰ কাৰণে, দৰিদ্ৰক, মাউৰাক আৰু বন্দীক;
- ১০) এই বুলি আশ্বাস দিঃ ‘আমি তোমালোকক খুৱাওঁ কেৱল আল্লাহৰ সন্তুষ্টি লাভ কৰিবলৈ। আমি তোমালোকৰ পৰা কোনো পুৰস্কাৰ বা ধন্যবাদ বাঞ্ছা নকৰোঁ।

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿١﴾
 هَلْ اَنى عَلٰى الْاِنْسَانِ جِئًا مِّنَ الدّٰهِ لَمْ يَكُنْ
 شَيْئًا مِّنْ دُوْرٍ ﴿٢﴾
 اِنَّا خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ اَمْشٰجٍ كَتَبْتَلٰوِهٖ
 فَجَعَلْنٰهُ سَبِيْعًا بَصِيْرًا ﴿٣﴾
 اِنَّا هَدَيْنٰهُ السَّبِيْلَ اِمَّا شَاكِرًا وَّ اِمَّا كَفُوْرًا ﴿٤﴾
 اِنَّا اَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِيْنَ سَلَاسِلًا وَّاَغْلٰلًا وَّ سِيْرًا ﴿٥﴾
 اِنِ الْاَبْرَارَ يَشْرُوْنَ مِنْ كٰٓئِسٍ كَانَ مَوْجِهًا
 كٰفُوْرًا ﴿٦﴾
 عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللّٰهِ يُفَجِّرُوْنَهَا تَفْجِيْرًا ﴿٧﴾
 يُوْوَوْنَ بِالنَّدْرِ وَّيَخْفَوْنَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ
 مُسْتَطِيْرًا ﴿٨﴾
 وَيَطْعَمُوْنَ الطّٰعَامَ عَلٰى حَبِيْبٍ مِّنْ مَّكِيْنًا وَّ يَتِيْمًا
 وَّ اَسِيْرًا ﴿٩﴾
 اِنَّا نَطْعَمُكُمْ لَوَجْهِ اللّٰهِ لَا نُرِيْدُ مِنْكُمْ جَزَاً
 وَّلَا شَكَوْرًا ﴿١٠﴾

১১) 'শুকৃততে, আমি আমাৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা এটা উদ্বেগপূৰ্ণ, কষ্টকৰ দিনলৈ ভয় কৰোঁ।'

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَتَطِيرًا ۝

১২) সেই কাৰণে আল্লাহে তেওঁলোকক সেইদিনটোৰ বিপদৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব, আৰু তেওঁলোকক সুখ আৰু আনন্দ দান কৰিব।

فَوَقَّهْمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ نَضْرَةً وَسُرُورًا ۝

১৩) আৰু সেইজনাই তেওঁলোকক পুৰস্কাৰ দিব, তেওঁলোকৰ একনিষ্ঠতাৰ কাৰণে, এখন উদ্যান আৰু পাটৰ পোচাকেৰে,

وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ۝

১৪) তাত শয্যাৰ বিশ্ৰাম কৰি, য'ত তেওঁলোকে বেছি উস্তাপ বা অসহ্য শীত অনুভৱ নকৰিব।

فَتُكَيِّنُ فِيهَا عَلَى الْأَرْبَابِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَسْسًا وَلَا زَمَهْرِيرًا ۝

১৫) আৰু ইয়াৰ ছাঁবোৰে তেওঁলোকক ওচৰৰ পৰা ছাঁ দি থাকিব, আৰু ইয়াৰ থোপা খাই থকা ফল-মূলবোৰ তেওঁলোকে সহজে ঢুকি পোৱাত থাকিব।

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ تَطَوُّفُهَا تَدْلِيلًا ۝

১৬) আৰু ৰূপৰ পাত্ৰ তেওঁলোকৰ মাজত বিতৰণ কৰা হ'ব, আৰু পি খোৱা বাটি

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآنِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ۝

১৭) কাঁচৰ দৰে উজ্জল কিন্তু ৰূপেৰে তৈয়াৰী, যিটো তেওঁলোক চূড়ান্ত নিপণুতাৰ সৈতে গঢ় দিছিল

قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ قَدَرُوهَا تَقْدِيرًا ۝

১৮) আৰু তাত তেওঁলোকৰ এক ধৰণৰ আদা মিহলোৱা পানীয় খাবলৈ দিয়া হ'ব,

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ۝

১৯) এটা ছালছেবিল নামৰ ঝৰণাৰ পৰা।

عَيْنًا فِيهَا تُسْنَى سَسِيلًا ۝

২০) আৰু তাত তেওঁলোকৰ আল-পৈচান ধৰিব কিছুমান য়ৱকে যাৰ কেতিয়াও বয়স নেবাঢ়ে। তুমি যেতিয়া তেওঁলোকক দেখা, তুমি তেওঁলোকক ছটিয়াই খোৱা মুক্তা যেন দেখিবা।

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُغْتَدُونَ، إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَمْتُورًا ۝

২১) আৰু যেতিয়া তুমি চাবা, তুমি তাত পৰম আনন্দ আৰু এখন বিশাল ৰাজ্য দেখিবা।

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمْرًا رَأَيْتَ عُيَيْنًا وَمُلَكًا كَثِيرًا ۝

২২) তেওঁলোকৰ আচ্ছাদন হ'ব সেউজীয়া পাত আৰু ফুলবাচা পচমী কাপোৰৰ পৰিচ্ছদ আৰু তেওঁলোকক ৰূপৰ খাৰু পিন্ধিবলৈ দিয়া হ'ব।

عَلَيْهِمْ يَبَابٌ سُندُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُوعًا

আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰভুৱে তেওঁলোকক এটা
বিশুদ্ধ বস্তু খাবলৈ দিব।

২৩) তেওঁলোকক কোৱা হ'বঃ 'এইটো হৈছে
তোমালোকৰ পুৰস্কাৰ, আৰু তোমালোকৰ চেষ্টাৰ
সাদৰ জনোৱা হৈছে।'

২৪) নিশ্চয়েই, আমি তোমালৈ কোৰ্-আন খন
বহু খন্দত প্ৰকাশ কৰিছোঁ।

২৫) গতিকে তোমাৰ প্ৰভুৰ বিচাৰলৈ ষৈৰ্য্যেৰে
অপেক্ষা কৰা আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ কোনো
পাপী বা অকৃতজ্ঞৰ প্ৰতি শিথিল নহবা।

২৬) আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰ নাম উষাত আৰু
সন্ধ্যাত স্মৰণ কৰিবা,

২৭) আৰু নিশাৰ মাজত সেইজনাৰ আগত
সাপ্তাহে পৰিবা, আৰু সেইজনাৰ গৌৰৱত, নিশাৰ
এক দীঘল অংশ জুৰি, অতিকৈ প্ৰশংসা কৰিবা।

২৮) প্ৰকৃততে, এই মানুহ বিলাকে বৰ্ত্তমান
জীৱনটো ভাল পায়, আৰু তেওঁলোকে সম্মুখত
থকা কঠিন দিনক অৱহেলা কৰে।

২৯) আমি তেওঁলোকক সৃষ্টি কৰিছোঁ আৰু
তেওঁলোকৰ গঠন মজপুত কৰিছোঁ; আৰু আমি
যেতিয়া ইচ্ছা কৰোঁ, আমি তেওঁলোকক
তেওঁলোকৰ দৰে আনৰ দ্বাৰা সলনি কৰিব পাৰোঁ।

৩০) প্ৰকৃততে, এইটো হৈছে এটা স্মাৰক।
গতিকে য়েয়েই ইচ্ছা কৰে, প্ৰভুৰ অভিমুখে বাট লব
পাৰে।

৩১) কিন্তু তোমালোকে সেইদৰে ইচ্ছা কৰিব
নোৱাৰা যদিহে আল্লাহেও সেইদৰে ইচ্ছা নকৰে।
প্ৰকৃততে, আল্লাহ সৰ্ব্বজান, জ্ঞানী।

৩২) সেইজনাই যাকে ইচ্ছা হয় তেওঁৰ কৰুণাৰ
মন্ডললৈ প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিয়ে আৰু অসং কৰ্ম্মী
সকলৰ কাৰণে সেইজনাই প্ৰস্তুত কৰিব এটা
কষ্টকৰ শাস্তি।

أَسَاوِرٍ مِن فِضَّةٍ وَسَقَمِهِمْ رَبُّهُمْ سَرَابًا طَهُورًا ۝

إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيَكُمْ مَشْكُورًا ۝

إِنَّا نَحْنُ نُرَالِنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ۝

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ مِنْهُمْ آيْمًا أَوْ
كُفُورًا ۝

وَإِذْ كَرِهَ اللَّهُ لَكَ بُكْرَةَ وَاصْبِلًا ۝

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۝

إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَآدَاءَهُمْ
يَوْمًا ثَقِيلًا ۝

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَلْنَا
أُمَّتَهُمْ تَبَدُّلًا ۝

إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اخْتَدِ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ مَكِّيَّةٌ

চূৰা ৭৭

AL-MURSALAT

আল-মুৰচালাআত (মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) সেইসকলৰ দ্বাৰা, যাক সাধুতা বিস্তাৰ কৰিবলৈ পঠিওৱা হৈছে,
- ৩) তাৰ পাছত তেওঁলোকে দ্ৰুত গতিৰে আগ বাঢ়ে,
- ৪) আৰু যি বিলাক শক্তিৰ দ্বাৰা সত্য বিস্তাৰিত হয়, সেয়া এক উত্তম বিস্তাৰ।
- ৫) তাৰ পাছত তেওঁলোকে সৎ আৰু অসতৰ মাজত সম্পূৰ্ণ ভাৱে প্ৰভেদ কৰে;
- ৬) তাৰ পাছত তেওঁলোকে ধৰ্ম্মোপদেশটো মৃদু প্ৰান্তলৈ বহন কৰে,
- ৭) কিছুমানক অব্যাহতি দিবলৈ আৰু আন কিছুমানক সতৰ্ক কৰিবলৈ,
- ৮) প্ৰকৃততে, তোমালোকক যি প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া হৈছে ফলিয়াবই লাগিব।
- ৯) গতিকে তেতিয়া তৰাবোৰক সিহঁতৰ জ্যোতি হেৰুৱাবলৈ বাধ্য কৰা হ'ব,
- ১০) আৰু আকাশখন ছিটাছিট্ দি ফালি পেলোৱা হ'ব।
- ১১) আৰু যেতিয়া পৰ্ব্বতৰ শাৰীবোৰক ধূলিৰ দৰে উৰুৱাই দিয়া হ'ব,
- ১২) আৰু যেতিয়া পয়গম্বৰ সকলক নিৰ্দ্ধাৰিত সময়টোত উপস্থিত হ'বলৈ দিয়া হয়—
- ১৩) কোন দিনাখনলৈ নো এই কুলক্ষণৰ সূচনা সমূহ স্থগিত ৰখা হৈছে ?
- ১৪) সিদ্ধান্তৰ দিনটোলৈকে।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا

فَالْغَصِيْقَةِ عَصْفًا

وَالنَّشْرِتِ نَشْرًا

فَالْفَرْقَةِ فَرْقًا

فَالْمَلِيْقَةِ ذِكْرًا

عُدْرًا أَوْ نُذْرًا

إِنَّمَا تَعْوَدُونَ لَوَاقِعَ

وَإِذَا التَّجُومَ طُبِسْتِ

وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ

وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّفَتْ

وَإِذَا الرُّسُلُ أُقْتَتَتْ

لَا أَيْ يَوْمٌ أُجِلَّتْ

لِيَوْمِ الْفَصْلِ

১৫) আৰু কিহেনো তোমালোকক জনাব এই সিদ্ধান্তৰ দিনটো কি—

১৬) সেইদিনা দুৰ্ভাগ্য হওক সেই সকলৰ যি সত্যটোক অগ্রাহ্য কৰে!

১৭) আমি পূৰ্বেৰ অহা জাতি বিলাক ধ্বংস কৰা নাছিলোঁ নে?

১৮) এতিয়া আমি পাছৰ বিলাকক সিহঁতৰ অনুসৰণ কৰিবলৈ দিম।

১৯) এই দৰেই আমি দোষী জনৰ লগত ব্যৱহাৰ কৰোঁ।

২০) সেইদিনা দুৰ্ভাগ্য হওক যি সত্যটোক অগ্রাহ্য কৰে!

২১) আমি তোমালোকক এটা সামান্য জুলীয়া বস্তুৰ পৰা সৃষ্টি কৰা নাছিলোঁ নে,

২২) আৰু এটা নিৰাপদ বিশ্রামস্থানত থৈছিলোঁ;

২৩) এটা নিৰ্দিষ্ট বন্ধা সময়ৰ কাৰণে?

২৪) এইদৰেই আমি নিৰূপণ কৰিছিলোঁ;

২৫) সেইদিনা দুৰ্ভাগ্য হ'ব সেইসকলৰ যি সত্যটো অগ্রাহ্য কৰে!

২৬) আমি পৃথিৱীখন সৃষ্টি কৰা নাই নে যাতে ৰাখিব পাৰে

২৭) জীৱন্ত আৰু মৃত দুয়োকে?

২৮) আৰু আমি তাত স্থাপন কৰিলোঁ ওখ পৰ্ব্বতশাৰী, আৰু তোমালোকক দিলোঁ সুস্বাদু খোৱা পানী।

২৯) সেইদিনা দুৰ্ভাগ্য হওক সেই সকলৰ যি সত্যটো অগ্রাহ্য কৰে।

৩০) তেওঁলোকক আদেশ দিয়া হ'বঃ 'এতিয়া আগ বাঢ়ি যোৱা সেইটোৰ অভিমুখে যাক তোমালোকে এটা মিছা কথা বুলি আখ্যা দিছিলো,

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ ۝

وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

أَلَمْ نُهَبِكِ الْآوَابِينَ ۝

ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ۝

كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۝

وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

أَلَمْ نُخَلِّقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ۝

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مُكِينٍ ۝

إِلَى قَدَرٍ مَعْلُومٍ ۝

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ۝

وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ۝

أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ۝

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَجْرًا وَسُقَيْنَاكُمْ مَاءً

فُرَاتًا ۝

وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

إِنظُرُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝

৩১) 'হয় আগ বাঢ়া এটা তিনিকুণীয়া ছাঁৰ
অভিমুখে,

إِنظِلُّوْا اِلَى ظِلِّ ذِي ثُلَّةٍ شَعْبٍ ۝

৩২) 'যি ছাঁও নিদিয়ে আৰু জুই শিখাৰ পৰাও
ৰক্ষা নকৰে।'

لَا ظَلِيْلٌ وَلَا يَغْنِي مِنَ الْاَلْهَبِ ۝

৩৩) ই বৃহৎ অট্টালিকাৰ আকাৰৰ ফিৰিঙতি
ছিটিকাই পঠায়,

إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ۝

৩৪) যেন সেই বিলাক হালধীয়া উটহে।

كَأَنَّهُ جِلْتَابٌ صَفْرٌ ۝

৩৫) সেইদিনা দুৰ্ভাগ্য হওক সেই সকলৰ, যি
সত্যটো অগ্রাহ্য কৰে!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

৩৬) ই হ'ব এটা দিন যেতিয়া তেওঁলোকে কথা
ক'বলৈ সক্ষম নহ'ব,

هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ۝

৩৭) নাইবা তেওঁলোকক অজুহাত আগ
বঢ়াবলৈকো অনুমতি দিয়া নহ'ব।

وَلَا يُؤَدُّنَ لَهُمْ فِعْتَدَرُونَ ۝

৩৮) সেইদিনা দুৰ্ভাগ্য হওক সেই সকলৰ, যি
সত্যটো অগ্রাহ্য কৰে!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

৩৯) 'এইটোৱেই হৈছে সিদ্ধান্তৰ দিন। আমি
তোমালোকক আৰু পূৰ্বে অহা জাতি বিলাকক
একেলগে সমবেত কৰিছোঁ:

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْاَوَّلِينَ ۝

৪০) 'এতিয়া যদি তোমালোকৰ কোনো কৌশল
আছে, সেই কৌশল মোৰ বিৰুদ্ধে প্ৰয়োগ
কৰাইক।'

فَاِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكَيْدُوْنَ ۝

৪১) সেইদিনা দুৰ্ভাগ্য হওক সেই সকলৰ, যি
সত্যটো অগ্রাহ্য কৰে।

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

৪২) সৎকৰ্মীসকল থাকিব ছাঁ আৰু নিৰাৰা
বিলাকৰ মাজত,

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ وَعِيُونٍ ۝

৪৩) আৰু ফল-মূলৰ, তেওঁলোকৰ ইচ্ছা
অনুযায়ী।

وَقَوَائِكُمْ مِمَّا يَشْتَهُونَ ۝

৪৪) তেওঁলোকক এই বুলি কোৱা হ'ব,
'আমোদৰে সৈতে গোটা আৰু জুলীয়া আহাৰ
খোৱা তোমালোকে কৰি থৈ অহা কাৰ্য্যৰ পুৰস্কাৰ
ৰূপে—

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

৪৫) এইদৰে, নিশ্চয়েই, আমি ভাল কাম কৰা সকলক পুৰস্কৃত কৰোঁ।

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝

৪৬) সেইদিনা দুৰ্ভাগ্য হওক সেই সকলৰ, যি সত্যক অগ্রাহ্য কৰে—

وَيَلُؤْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝

৪৭) খোৱা আৰু নিজকে খন্তেক এই পৃথিৱীত উপভোগ কৰা, হে' সত্যৰ অগ্রাহ্যকাৰী সকল, নিশ্চয়েই, তোমালোকেই হৈছা দোষী।'

كُلُوا وَتَسْتَعْتَبُوا قَلِيلًا إِنَّا نَحْنُ مُجْرِمُونَ ۝

৪৮) সেইদিনা দুৰ্ভাগ্য হওক সেই সকলৰ, যি সত্যক অগ্রাহ্য কৰে!

وَيَلُؤْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝

৪৯) আৰু যেতিয়া তেওঁলোকক কোৱা হয়, 'মূৰ দোওঁৱা,' তেওঁলোকে মূৰ নোদোৱায়।

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ۝

৫০) সেইদিনা দুৰ্ভাগ্য হওক সেই সকলৰ যি সত্যক অগ্রাহ্য কৰে!

وَيَلُؤْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝

৫১) ইয়াৰ পাছত, তেনেহ'লে, তেওঁলোকে নো কি ধৰ্মোপদেশত বিশ্বাস আনিব?

بِقَبَائِي حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ۝

Part 30

Chapter 78

سُورَةُ النَّبَاِ مَكِّيَّةٌ

চুৰা ৭৮

AL-NABA'

আল-নাৰা

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্রসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) তেওঁলোকে ইজনে সিজনক কি বিষয়ে প্ৰশ্ন কৰে?
- ৩) মহান ঘটনাটোৰ সংবাদৰ বিষয়ে,
- ৪) যাৰ সমন্ধে তেওঁলোকৰ মতানৈক্য আছে।
- ৫) নহয়, সোনকালেই তেওঁলোকে জানিব পাৰিব।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ۝

عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ۝

الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ۝

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۝

৬) নহয়, আমি পুনৰ কওঁ, তেওঁলোকে সোনকালে জানিব পাৰিব।

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

৭) আমি পৃথিৱী এখন শয্যাৰ দৰে গঢ়া নাই নে,

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا ﴿٧﴾

৮) আৰু পৰ্ব্বতৰ শাৰীবোৰ খুটিৰ দৰে ?

وَالجِبَالِ أَوْتَادًا ﴿٨﴾

৯) আৰু আমি তোমালোকক যোৰ পাতি সৃষ্টি কৰিছোঁ,

وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ﴿٩﴾

১০) আৰু তোমালোকৰ বিশ্রামৰ উপায় ৰূপে নিদ্রাৰ দিহা কৰিছোঁ,

وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿١٠﴾

১১) আৰু নিশাটো এটা আবৰণৰ দৰে গঢ়িছোঁ,

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١١﴾

১২) আৰু দিনটো জীৱনৰ বিভিন্ন ব্যৱসায়ৰ কাৰণে পাতিছোঁ।

وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١٢﴾

১৩) আৰু আমি তোমালোকৰ ওপৰত সাতোটা শক্তিশালী বস্তু সাজিছোঁ;

وَبَيْنَنَا وَمَوْجِدًا ﴿١٣﴾

১৪) আৰু সূৰ্য্যটোক এটা উজ্জ্বল বস্তু ৰূপে সাজিছোঁ।

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿١٤﴾

১৫) আৰু আমি বৃষ্টিঘন মেঘৰ পৰা প্ৰচুৰ পৰিমাণে পানী নমাই পঠিয়াওঁ।

وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصُوتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٥﴾

১৬) যাতে তাৰে সৈতে আমি শস্য আৰু উদ্ভিদ উৎপন্ন কৰাব পাৰোঁ,

لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٦﴾

১৭) আৰু লহপহকৈ সজা বাগিচাবোৰ।

وَجَنَّتِ الْأَعْيَابُ ﴿١٧﴾

১৮) নিশ্চয়েই, সিদ্ধান্তৰ দিনটো হৈছে এটা নিৰ্দ্ধাৰিত সময়—

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ﴿١٨﴾

১৯) সেই দিনটো, যেতিয়া শিঙাটো বজোৱা হ'ব, আৰু তোমালোক দলে দলে আহিব।

يَوْمَ يُفْعَخُ فِي الصُّورِ فَمَأْوِنُونَ ﴿١٩﴾

২০) আৰু আকাশখন খুলি পেলোৱা হ'ব আৰু ভালেমান দুৱাৰত পৰিণত হ'ব।

وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿٢٠﴾

২১) আৰু পৰ্ব্বতবোৰক গতিশীল কৰা হ'ব, যেন সেই বিলাক এটা মৰীচিকাহে।

وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢١﴾

২২) নিশ্চয়েই, দোজখ থাকে অন্তৰালত,

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢٢﴾

২৩) এটা বাসস্থান বিদ্রোহী সকলৰ কাৰণে,

لَلظَّالِمِينَ مَا بَاءٌ ۝

২৪) যি তাত বহুদিন জুৰি থাকিব।

لِيُثَبِّتَ فِيهَا أَحْقَابًا ۝

২৫) তাত তেওঁলোকে কোনো শীতল বতাহ,
নতুবা পানীয় খোৱা বস্তু নেপাব,

لَا يَدُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۝

২৬) কেৱল উত্তপ্ত গৰম বা বৰফৰ দৰে চৈঁচা
পানীয়ৰ বাহিৰে।

إِلَّا حَيْبًا وَخَسْفًا ۝

২৭) এক উপযুক্ত পৰিশোধ।

جَزَاءً وَفَأَقَا ۝

২৮) প্রকৃততে, তেওঁলোকে এই বিচাৰলৈ ভয়
নকৰিছিল,

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ۝

২৯) আৰু আমাৰ চিহ্ন সমূহ সম্পূৰ্ণ অগ্রাহ্য
কৰিছিল।

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كَذِبًا ۝

৩০) আৰু আমি সকলো কথা এখন কিতাপত
লিপিবদ্ধ কৰিছোঁ।

وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ۝

৩১) 'সেই কাৰণে, তোমালোকে শাস্তিটোৰ
সোৱাদ লোৱাহঁক; কষ্টৰ বাহিৰে আন একোতে
আমি তোমালোকক বঢ়াই নিদিওঁ।'

بَلْ نَقْذِرُ الْعَذَابَ لَكُمُ أَفَّا عَدَابًا ۝

৩২) প্রকৃততে, সৎ কৰ্মী সকলৰ কাৰণে নিৰ্দেশ
দিয়া হৈছে এক বিজয়ৰ—

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۝

৩৩) দেৱালৰে ঘেৰা উদ্যান সমূহ আৰু আঙুৰৰ
লতা,

حَدَائِقٍ وَأَعْنَابًا ۝

৩৪) আৰু একে বয়সৰ সুকোমল কুমাৰীৰ দল,

وَكَوَاعِبٍ أَمْرًا ۝

৩৫) আৰু উপচি পৰা পি খোৱা বাটি।

وَأَسْنَانًا ۝

৩৬) তাত তেওঁলোকে কোনো অবাস্তৰ
আলোচনা নাইবা মিছা কথা শুনিবলৈ নেপাব:

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدًّا ۝

৩৭) তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা এক প্ৰতিদান—এটা
উপহাৰ বিচাৰ অনুযায়ী—

جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ۝

৩৮) স্বৰ্গ সমূহ আৰু মৰ্ত্তা আৰু দুয়োৰে মাজত
থকা সকলো বস্তুৰ প্ৰভু, কৰুণাময় আল্লাহ।
তেওঁলোকৰ সেইজনাক সম্বোধন কৰাৰ শক্তি
নে থাকিব।

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ

لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ۝

৩৯) সেই দিনাখন যেতিয়া পৱিত্ৰ আত্মাটো আৰু ফেৰিস্তা সকল শাৰী পাতি থিয় দিব, তেওঁলোকে কথা নক'ব, কেৱল কৰুণাময় আল্লাহে অনুমতি দিয়াজনৰ বাহিৰে, আৰু যি জনে তেতিয়া মাত্ৰ সৎ কথাটোহে ক'ব।

৪০) সেই দিনটো হ'ব এটা সত্যৰ দিন। গতিকে সেইজনক, যি ইচ্ছা কৰে, তেওঁৰ প্ৰভুত সহায় বিচাৰিবলৈ দিয়া।

৪১) প্ৰকৃততে, আমি তোমালোকক, এটা নিকটবৰ্তী শাস্তিৰ বিষয়ে সতৰ্ক কৰি দিছোঁ—এটা দিন যেতিয়া মানৱে দেখিবলৈ পাৰ তেওঁ নিজহাতেৰে পূৰ্বে কি পঠাইছিল আৰু যেতিয়া অবিশ্বাসী জনে ক'ব, 'মই নগণ্য বালিকণা এটা হোৱাটোৱেই শ্ৰেয় হ'লহেঁতেন!'

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ
إِلَّا مَنْ أذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ۝

ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقِّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ
مَا يَأْتِي ۝

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكُمْ عَدَا بَابًا قَرِيبًا ۚ يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ
مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكٰفِرُ يَلْبَسُنَا لَنْتُ تَرَابًا ۝

Part 30

Chapter 79

চুৰা ৭৯

AL-NAZI'AT

আল-নাৰিয়াত

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) সেই সকলৰ দ্বাৰা, যি মানুহক সত্য ধৰ্ম্মলৈ উৎসাহেৰে আকৰ্ষণ কৰে,
- ৩) আৰু সেই সকলৰ দ্বাৰা যি তেওঁলোকৰ বন্ধন দৃঢ় ভাৱে বাঞ্চে,
- ৪) আৰু সেই সকলৰ দ্বাৰা, যি দ্ৰুত গতিৰে আগ বাঢ়ে,
- ৫) তেতিয়া তেওঁলোক অগ্ৰসৰ হয় আৰু আগতকৈ বহুত বেছি বিখ্যাত হৈ পৰে,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
وَالنَّازِعَاتِ غُرُقًا ۝
وَالشَّاطِطِ نَسْطًا ۝
وَالسَّيِّخَاتِ سَبًّا ۝
فَالسَّيِّغَاتِ سَبًّا ۝

৬) তাৰ পিচত, তেওঁলোকে সকলো ব্যৱসায় এক উৎকৃষ্ট ধৰণে পৰিচালনা কৰে;

৭) এইটো ঘটিব এদিন, যেতিয়া কম্পিত পৃথিৱী খন কঁপিব,

৮) আৰু এটা দ্বিতীয় কম্পন সোনকালেই আহিব।

৯) সেই দিনাখন অস্তঃকৰণবোৰ কঁপিব,

১০) আৰু তেওঁলোকৰ চকু বিলাক নমিত হৈ থাকিব।

১১) তেওঁলোকে কয়, 'আমাক সঁচাকৈয়ে পূৰ্বৰ অৱস্থালৈ ঘূৰাই অনা হ'বনে ?

১২) 'কি! আমি পচা হাড় হোৱাৰ অৱস্থাতো ?

১৩) তেওঁলোকে কয়, 'তেতিয়াহ'লে সেইটো বাস্তৱতে এটা ক্ষতিকৰ প্ৰত্যাবৰ্ত্তন হ'ব।'

১৪) ই মাত্ৰ এটা চিঞৰহে হ'ব,

১৫) আৰু চোৱাঁ! তেওঁলোক সকলো মুকলি গাইলে ওলাই আহিব।

১৬) মুচাৰ ঘটনাটো তোমালোকলৈ আহি পাইছে নে ?

১৭) যেতিয়া তেওঁৰ প্ৰভুৱে পৱিত্ৰ টুৱা উপত্যকাত তেওঁক সম্বোধন কৰিছিল,

১৮) আৰু নিৰ্দেশ দিছিল: 'তুমি ফেৰাউনৰ ওচৰলৈ যোৱা; তেওঁ বিদ্ৰোহ কৰিছে,'

১৯) "আৰু তেওঁক কোৱাঁ, 'তুমি সংস্কাৰ হ'বলৈ ইচ্ছা কৰা নেকি ?

২০) "আৰু মই তোমাক তোমাৰ প্ৰভুলৈ বাট দেখুৱাই নিম যাতো তুমি সেইজনাক ভয় কৰিব পাৰা।"

২১) গতিকে তেওঁক মহান চিহ্নটো দেখুৱালে,

وَقْتُ لَانِمْ فَأَلْمَدَّ تَزِيَّتْ أَمْرًا ①

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ②

تَتَّبَعُهَا الزَّادِ فَاتُ ③

قُلُوبٌ يَوْمَ يَمِيزُ الْوَجْهَةَ ④

وَقْتُ لَانِمْ أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ⑤

يَقُولُونَ ءَ إِنَّا لَنَرُدُّوْهُمْ فِي الْخَافِرَةِ ⑥

ءَ إِذَا كُنَّا عِظَامًا نَّجْرَةً ⑦

قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ⑧

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ⑨

فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ⑩

وَقْتُ لَانِمْ هَلْ آتَاكَ حَدِيثٌ مُّوسَى ⑪

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْأَوَادِ الْمَقْدِسِ طُوى ⑫

إِذْ هَبَّ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ⑬

فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَى أَنْ تَزُولَ ⑭

وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَخْضَعُ ⑮

فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى ⑯

২২) কিন্তু তেওঁ মুচাক অগ্রাহ্য কৰিলে আৰু
অবাধ্যতা কৰিলে;

كَذَّبَ وَعَصَى ۝

২৩) তাৰ পিছত তেওঁ সত্যটোৰ পৰা আঁতৰি
গ'ল, নানাৰকম ষড়যন্ত্ৰ পাণ্ডি;

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْرَةً ۝

২৪) আৰু তেওঁ তেওঁৰ প্ৰজাক গোটালে আৰু
যোষণা কৰিলে,

فَحَشَرَ فَنَادَى ۝

২৫) এই বুলি কৈ, 'মই তোমালোকৰ প্ৰভু,
সৰ্ব্বোচ্চ জনা।'

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى ۝

২৬) গতিকে আত্মাহে তেওঁক খামোচ মাৰি
ধৰিলে পৰকালৰ আৰু ইহকালৰ শাস্তিৰ কাৰণে।

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى ۝

২৭) তাতেই, নিশ্চয়েই, আছে এটা শিক্ষা
সেইজনৰ কাৰণে, যি প্ৰভুলৈ ভয় কৰে।

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَى ۝

২৮) তোমাক সৃষ্টি কৰা বেছি কঠিন নে
আকাশখন যাক আত্মাহে সৃষ্টি কৰিছে?

أَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا ۝

২৯) সেইজনাই তাৰ উচ্চতাৰ মান নিৰূপণ
কৰিছে আৰু ইয়াক নিখুঁত ভাবে সাজিছে।

رَفَعَ سَنَاهَا فَتَوَّيَّاهَا ۝

৩০) আৰু সেইজনাই ইয়াৰ নিশাক আন্ধাৰ
কৰিছে; আৰু তাৰ পৰাই পুৰাৰ আবিৰ্ভাৱ
কৰাইছে;

وَأَعْتَشَتْ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ۝

৩১) আৰু পৃথিৱীখন, ইয়াৰে সৈতে, বিস্তৃত কৰি
পাতিছে।

وَالْأَرْضُ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ۝

৩২) তাৰ পৰা সেইজনাই ইয়াৰ পানী আৰু
ইয়াৰ ঘাঁহনি উৎপন্ন কৰাইছে,

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ۝

৩৩) আৰু পৰ্ব্বতৰ শাৰী বিলাক, সেইজনাই
তাঁহাতক দৃঢ় কৰিছে।

وَالْجِبَالِ أَرْسَاهَا ۝

৩৪) এই সকলোবোৰ হৈছে তোমালোকৰ আৰু
তোমালোকৰ জীৱ-জন্তুৰ কাৰণে এটা সংস্থান।

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ۝

৩৫) কিন্তু যেতিয়া মহা দুৰ্যোগটো আহিব,

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَى ۝

৩৬) সেইদিনা যেতিয়া মানুহে তেওঁ সকলো
পৰিশ্ৰম কৰা উদ্দেশ্যবোৰ স্মৰণ কৰিব,

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى ۝

৩৭) আৰু যিজনো দেখে তেওঁৰ কাৰণে দোজখ বিদ্যমান হৈ পৰিব।

وُزِرَتْ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى ۞

৩৮) তেতিয়া, সেইজনৰ ক্ষেত্ৰত যি বিদ্রোহ কৰে,

فَأَمَّا مَنْ ظَنَّ ۞

৩৯) এই পৃথিৱীৰ জীৱনৰ প্ৰতি বেছি অনুৰাগ দেখুৱায়,

وَأثرَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا ۞

৪০) দোজখৰ অগ্নিকুণ্ডটো, নিশ্চয়েই হ'ব তেওঁৰ বাসস্থান।

فَأَنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى ۞

৪১) কিন্তু সেইজনৰ ক্ষেত্ৰত যি তেওঁৰ প্ৰভুৰ আগত ভয়েৰে থিয় হয়, তাৰ নিজৰ আত্মাক অসৎ অভিলাষ বোৰৰ পৰা বিৰত ৰাখে,

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ۞

৪২) উদ্যানখন, নিশ্চয়েই, হ'ব তেওঁৰ বাসস্থান।

الْهَوَىٰ ۞

৪৩) তেওঁলোকে তোমাক সোধে সময়টোৰ বিষয়ে: 'ই কেতিয়া ঘটিব?'

فَأَنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى ۞

৪৪) ইয়াৰ আবিৰ্ভাৱৰ আলোচনাৰ সৈতে তোমাৰ কোনখিনিত নো সন্দেহ আছে?

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِلُهَا ۞

৪৫) ইয়াৰ বিষয়ে চূড়ান্ত জ্ঞান তোমাৰ প্ৰভুতহে নাস্ত থাকে।

فِيمَا أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ۞

৪৬) তুমি মাত্ৰ এজন সতৰ্ককাৰী সেইজনৰ কাৰণে, যি ইয়াক ভয় কৰে।

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا ۞

৪৭) যি দিনাখন তেওঁলোকে ইয়াক দেখিব, তেওঁলোকৰ অনুভৱ হ'ব যেন তেওঁলোকে পৃথিৱীত এটা গধূলি বা এটা পুৰাতকৈ বেছি সময় কটোৱা নাছিল।

إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مَّن يَخْشَاهَا ۞

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا عَشِيْبَةً أَوْ

نَجْفَةً ۞

চুৰা ৮০

'ABASA

আবাচা

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) তেওঁ বিৰক্তি দেখুৱালে আৰু আনফালে মুখ কৰিলে,
- ৩) কাৰণ তেওঁৰ ওচৰলৈ কণা মানুহজন আহিছিল;
- ৪) আৰু তুমি নো কেনেকৈ জানিবা যে তেওঁ নিজকে সংস্কাৰ কৰিব খুজিছে,
- ৫) অথবা, তেওঁ যে মনোযোগ দিব আৰু মনোযোগ দিয়াৰ পৰা তেওঁৰ উপকাৰ হ'ব?
- ৬) ই কেনেকৈ হ'ব পাৰে যে সেইজন যি সত্যটোৰ প্ৰতি দম্ভ কৰি উদাসীন হৈছে,
- ৭) সেইজনৰ প্ৰতি তুমি ভদ্ৰতা দেখুৱাইছা—
- ৮) যদিও তোমাৰ কোনো দায়িত্ব নাই, যদি তেওঁৰ সংস্কাৰ নহয়—
- ৯) কিন্তু সেইজন যি তোমাৰ ওচৰলৈ লৰি আহে,
- ১০) আৰু তেওঁ আল্লাহক ভয় কৰে;
- ১১) সেই তেনে এজনক তুমি অৱহেলা কৰিবা,
- ১২) সেইটো হোৱা উচিত নহ'ব নিশ্চয়েই, ই হৈছে এটা স্মাৰক—
- ১৩) গতিকে যিজনে ইচ্ছা কৰে মনোযোগ দিবলৈ, দিয়া—
- ১৪) অৱস্থিত সন্মানিত গ্ৰন্থ সমূহত,
- ১৫) প্ৰশংসিত, পৱিত্ৰ,
- ১৬) হাতত লিখক সকলৰ।

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
عَبَسَ وَتَوَلَّى ②

أَنْ جَاءَهُ الْأَعْيُ ③
وَمَا يَذُرُّكَ لَعَلَّهٗ يَرْزُقُكَ ④

أُوَيْدَكَ فَتَنْتَفَعَهُ الذِّكْرُ ⑤
أَمَّا مَنِ اسْتَعْتَبَهُ ⑥

فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى ⑦
وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَلِيكَ ⑧

وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى ⑨
وَهُوَ يَخْشَى ⑩

فَأَنْتَ عَنْهُ تَأَهَى ⑪
كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ⑫

فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرَهُ ⑬
فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ ⑭

مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ⑮
بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ⑯

الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

১৭) মহৎ আৰু পুণ্যবান।

كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۝

১৮) দুৰ্ভাগ্য মানৱৰ ! কিমান অকৃতজ্ঞ তেওঁ !

فَتَبَلَ الْإِنْسَانَ مَا أَكْفَرَهُ ۝

১৯) তেওঁ বিবেচনা নকৰে নে, আল্লাহে তেওঁক কি বস্তুৰ পৰা সৃষ্টি কৰিছিল ?

مِنْ أَى شَيْءٍ خَلَقَهُ ۝

২০) এটা শুক্ৰৰ টোপাৰ পৰা ! সেইজনাই তেওঁক সৃষ্টি কৰি গঢ় দিয়ে ;

مِنْ تُطْفَةِ حَلَقَةٍ فَقَدَرَهُ ۝

২১) তাৰ পিছত সেইজনাই তেওঁৰ কাৰণে পথটো সুগম কৰি দিয়ে,

ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ۝

২২) তাৰ পাছত সময়ত সেইজনাই তেওঁক মৃত্যু হ'বলৈ দিয়ে আৰু তেওঁৰ কাৰণে এটা কবৰ নিৰূপণ কৰে ;

ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ۝

২৩) তাৰ পিছত, আল্লাহৰ যেতিয়াই ইচ্ছা হয়, সেইজনাই তেওঁক আকৌ উঠাই আনিব।

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ ۝

২৪) নহয়, তেওঁ এতিয়াও আল্লাহে তেওঁক কৰিবলৈ দিয়া কাম কৰি উঠা নাই।

كَلَّا لَنَا يَفْضُ مَا أَمَرَهُ ۝

২৫) এতিয়া মানৱক তেওঁৰ আহাৰলৈ চকু দিবলৈ দিয়া ;

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانَ إِلَى طَعَامِهِ ۝

২৬) আমি কেনেকৈ প্ৰচুৰ ভাৱে পানী ঢালি দিওঁ,

إِنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبَابًا ۝

২৭) তাৰ পিছত আমি পৃথিৱীৰ ভূমি ম'ডল ফালি দিওঁ—এক উপযুক্ত পৰিমাণে,

ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقَاقًا ۝

২৮) তাৰ পিছত আমি তাত শস্য গজিবলৈ দিওঁ,

فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۝

২৯) আৰু আঙুৰ, নানান শাক-পাচলি,

وَعِنَبًا وَقَضْبًا ۝

৩০) আৰু জলফাই আৰু খাজুৰ,

وَزَرِّيْنًا وَنَخْلًا ۝

৩১) আৰু ঘনকৈ ৰোৱা গছ-গছনিৰ দেৱালেৰে ঘেৰা বাগিচা সমূহ,

وَحَدَائِقَ غُلْبًا ۝

৩২) আৰু ফল-মূল আৰু বিভিন্ন উদ্ভিদ,

وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ۝

৩৩) তোমালোক আৰু তোমালোকৰ পোহনীয়া জন্তুৰ কাৰণে এটা সংস্থান।

مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ۝

৩৪) কিন্তু যেতিয়া কাণ ফাটি যোৱা চিঞৰটো আহিব,

৩৫) এটা দিনত যেতিয়া এজন মানুহে দৌৰি পলাব তেওঁৰ ভাতৃৰ পৰা,

৩৬) আৰু তেওঁৰ মাতৃৰ পৰা আৰু পিতৃৰ পৰা,

৩৭) আৰু তেওঁৰ পত্নীৰ পৰা আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ সকলৰ পৰা,

৩৮) তেওঁলোকৰ মাজৰ প্ৰত্যেকৰে সেইদিনাখন নিজৰ সমস্যাই ইমান বেছি হ'ব যে তেওঁ আনৰ প্ৰতি অন্যমনস্ক হৈ পৰিব।

৩৯) সেই দিনাখন, কিছুমান মুখমণ্ডল হৈ পৰিব উজ্জ্বল,

৪০) হাঁহি মুখীয়া, আনন্দেৰে ভৰপূৰ।

৪১) আৰু কিছুমান মুখমণ্ডলৰ ওপৰত, সেই দিনাখন, থাকিব ধূলি,

৪২) অন্ধকাৰে তেওঁলোকক আবৰি থব।

৪৩) তেওঁলোক হ'ব অবিশ্বাসী সকল, অসৎ কাম কৰোঁতা সকল।

فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَّةُ ۝

يَوْمَ يَقْرَأُ الرَّءُفُ مِنْ أَخِيهِ ۝

وَأُوَيْهِ ۝

وَصَاحِبَتِهِ وَبَيْنِيهِ ۝

لِكُلِّ امْرئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ۝

وَوُجُوهُ يُؤْمِنُونَ مُسْفِرَةً ۝

صَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ ۝

وَوُجُوهُ يُؤْمِنُونَ عَلَيْهَا غُبْرَةٌ ۝

تَرْهَقُهَا قَارَةٌ ۝

أُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرَةُ الْفٰجِرَةُ ۝

চুৰা ৮১

AL-TAKWIR

আল-তকৱিৰ

মক্কাত অৱতীৰ্ণ

- ১) সুপ্রসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) সূৰ্য্যটোক যেতিয়া জপাই দিয়া হ'ব,
- ৩) আৰু যেতিয়া তৰাবোৰ ঢাকি পেলোৱা হ'ব,
- ৪) আৰু যেতিয়া পৰ্ব্বতৰ শাৰীবোৰ গতিশীল কৰা হ'ব,
- ৫) আৰু যেতিয়া দহমহীয়া গৰ্ভৱতী উট বিলাকক সম্পূৰ্ণ পৰিত্যাগ কৰা হ'ব,

৬) আৰু যেতিয়া বনৰীয়া জন্তুবোৰক একত্ৰিত কৰা হ'ব,

৭) আৰু যেতিয়া নদ-নদীবোৰ খালী কৰি পেলোৱা হ'ব,

৮) আৰু যেতিয়া বিভিন্ন জাতিবোৰ একেলগে সমবেত কৰা হ'ব,

৯) আৰু যেতিয়া শিশুকন্যাৰ জীৱন্ত সমাধিৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন কৰা হ'ব—

১০) 'কি দোষত তাইক বধ কৰা হ'ল?'—

১১) আৰু যেতিয়া নানান কিতাপ-পত্ৰ পৃথিৱী ব্যাপল বিস্তাৰ হ'ব,

১২) আৰু যেতিয়া আকাশ খুন মুকলি কৰি দিয়া হ'ব,

১৩) আৰু যেতিয়া দোজখৰ অগ্নিকুণ্ডটা জ্বলাই দিয়া হ'ব,

১৪) আৰু যেতিয়া বেহেস্তক ওচৰ চপাই অনা হ'ব,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ②

وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ③

وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ④

وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ⑤

وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ⑥

وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ⑦

وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ⑧

وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ ⑨

بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ⑩

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ⑪

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ⑫

وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ⑬

وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ⑭

১৫) যেতিয়া প্ৰত্যেক আত্মাই জানিবলৈ পাব কি উৎপাদন কৰিছিল।

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ۝

১৬) নহয়! মই সাক্ষী দিবলৈ আহ্বান কৰোঁ গ্ৰন্থবিলাকক, যি পাছ হেঁহকি যায়,

فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنُثَىٰ ۝

১৭) দ্ৰুত বেগে আগ বাঢ়ি যায় আৰু তাৰ পিছত লুকাই।

الْجَارِ الْكَتْبَىٰ ۝

১৮) আৰু মই সাক্ষী দিবলৈ মাঠো পুৱতি নিশাটোক,

وَالْيَلِ إِذَا عَسَّسَ ۝

১৯) আৰু উষাক ইয়াৰ উদীয়মান অৱস্থাত,

وَالضُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ۝

২০) যে ই, নিশ্চয়েই হয় এজন মহৎ পয়গম্বৰলৈ প্ৰকাশ কৰা বাণী,

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝

২১) শক্তিৰ অধিকাৰী, সিংহাসনখনৰ প্ৰভুৰ উপস্থিত স্থাপিত,

ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۝

২২) বাধ্যতা পোৱাৰ যোগ্য আৰু নিজৰ দায়িত্বৰ প্ৰতি বিশ্বাসী।

مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ۝

২৩) আৰু তোমালোকৰ সহচৰজন উন্মাদ নহয়।

وَمَا صَاحِبُكُمْ بِبَجُنُونٍ ۝

২৪) আৰু তেওঁ অৱশ্যেই, তেওঁক এক পৰিষ্কাৰ দিগন্তত দেখিছিল।

وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ۝

২৫) আৰু তেওঁ অদৃশ্য বস্তুৰ বিষয়ে কৃপণ নহয়।

وَمَا هُوَ عَلَى الْعَيْبِ بِضَنِينٍ ۝

২৬) নাইবা এইখন অভিশপ্ত ছয়তানৰ বক্তব্যও নহয়।

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ۝

২৭) তেতিয়া হ'লে, তোমালোক কাৰ অভিযুখে গোছা ?

فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ۝

২৮) ই আটাইবোৰ বিশ্বলৈকে এটা স্মাৰকৰ বাহিৰে আন একো নহয়,

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝

২৯) আৰু তোমালোকৰ মাজত সেইসকলৰ কাৰণে যি পোন পথ লবলৈ বাঞ্ছা কৰে।

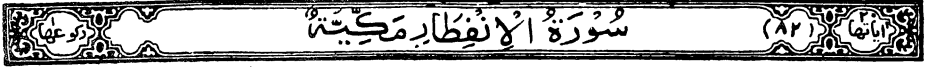
لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ۝

৩০) আৰু তোমালোকে এনে এটা বস্তু বাঞ্ছা কৰিব নোৱাৰা, যিটো সকলো বিশ্বৰ প্ৰভু, আল্লাহে বাঞ্ছা নকৰে।

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾

Part 30

Chapter 82

চুবা ৮২

AL-INFITAR

আল-ইনফিটাৰ

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) আকাশখন যেতিয়া দুফাল কৰা হ'ব,
- ৩) আৰু তৰা বিলাকক সিঁচৰিত কৰা হ'ব,
- ৪) আৰু যেতিয়া মহাসাগৰ কেইখনক আগ বাঢ়ি গৈ যোগ হ'বলৈ দিয়া হ'ব,
- ৫) আৰু যেতিয়া কবৰবোৰ খুলি পেলোৱা হ'ব,
- ৬) প্ৰত্যেকটো আত্মাই তেতিয়া জানিব পাৰিব ই কি আগতে দি পঠিয়াইছিল আৰু কি থৈ আহিছিল।
- ৭) হে মানৱ! তোমালোকক কিহেনো প্ৰবঞ্চনা কৰিলে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ বিষয়ে।
- ৮) যি তোমালোকক সৃষ্টি কৰিছে, তাৰ পিছত নিখুঁত ৰূপ দিছিল তাৰ পিছত সমানুপাতে গঢ় দিছিল?
- ৯) সেইজনৰ প্ৰচন্দমতে দিয়া গঢ়। সেইজনাই তোমালোকক সুৰূপ দিছিল।
- ১০) নহয়, কিন্তু তোমালোকে বিচাৰটো অস্বীকাৰ কৰা।
- ১১) নিশ্চয়েই তোমালোকৰ ওপৰত অভিভাৱক সকল আছে,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ﴿١﴾
وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ﴿٢﴾
وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ﴿٣﴾
وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ﴿٤﴾
عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ﴿٥﴾

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّبَكَ رَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿٦﴾
الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّبَكَ قَدْلَكَ ﴿٧﴾

فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾
كَلَّا بَلْ سَكَدَ بُؤْنَ بِالَّذِينَ ﴿٩﴾

وَرَأَتْ عَلَيْهِمُ لَحُوفِيْنَ ﴿١٠﴾

১২) সম্মানিত লেখলগুঁতা সকল,

كِرَامًا كَاتِبِينَ ﴿١٢﴾

১৩) যি তোমালোকে কৰা সকলো কথা জানে:

يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٣﴾

১৪) প্রকৃততে, পুণ্যবান সকল চৰম সুখত থাকিব:

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٤﴾

১৫) আৰু পাপী সকল দোজখত থাকিব:

وَأِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿١٥﴾

১৬) বিচাৰৰ দিনা তেওঁলোক তাত দন্ধ হ'ব:

يُصَلُّونَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٦﴾

১৭) আৰু তেওঁলোক তাৰ পৰা সাৰিব নোৱাৰিব।

وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ﴿١٧﴾

১৮) আৰু বিচাৰৰ দিনটোনো কি, সেইটো তোমালোকক কিহে জনাব!

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٨﴾

১৯) আকৌ, বিচাৰৰ দিনটোনো কি সেইটো তোমালোকক কিহে জনাব!

ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٩﴾

২০) দিনটো, যেতিয়া এটা আত্মাৰ আন এটা আত্মাৰ প্ৰতি একো কৰাৰ শক্তি নেথাকিব! আৰু সেই দিনাখন নিৰ্দেশ আহিব আল্লাহৰ পৰা।

يَوْمَ لَا تَمَلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ

لِلَّهِ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ﴿٢٠﴾

চুৰা ৮৩

AL-TATFIF

আল-তাতফিফ

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্রসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামতে।
- ২) দুৰ্ভাগ্য হওক সেই সকলৰ, যি জোখত কম দিয়ে;
- ৩) সেই সকল যি, যেতিয়া লোকৰ পৰা বস্তু জুখি লয়, পূৰা জোখত লয়;
- ৪) কিন্তু যেতিয়া তেওঁলোকে আনক জুখি বা ওজন কৰি দিয়ে, তেওঁলোকে কমাই দিয়ে।
- ৫) এনেকুৱা মানুহ বিলাকে নেজানে নে যে তেওঁলোকক পুনৰ উঠাই অনা হ'ব
- ৬) এটা মহান দিনৰ বিচাৰ চাবলৈ?
- ৭) সেইদিনা যেতিয়া মানৱ জাতি সকলো বিশ্বৰ প্ৰভুৰ আগত থিয় হ'ব।
- ৮) নহয় পাপী সকলৰ কামৰ তালিকা থাকিব ছিঞ্জিনত।
- ৯) আৰু কিহেনো তোমালোকক জনাব ছিঞ্জিন কি বস্তু?
- ১০) ই এখন সময়ৰ আৰম্ভণিৰ পৰা লিখিত কিতাপ।
- ১১) দুৰ্ভাগ্য হওক সেইদিনা অগ্ৰাহ্য কৰা সকলৰ,
- ১২) যি বিচাৰৰ দিনটো অস্বীকাৰ কৰে।
- ১৩) আৰু আন কোনেও ইয়াক অস্বীকাৰ নকৰে, কেৱল পাপী আইন লঙ্ঘনকাৰীৰ বাহিৰে,
- ১৪) যি, যেতিয়া আমাৰ চিহ্ন সমূহ তেওঁলৈ আৱৃতি কৰা হয়, কয়, 'অতীজ কালৰ সাধুকথা'!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
وَيْلٌ لِلْمُطَفِّفِينَ ②

الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ③
وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وُزَنُوا لَهُمْ يُخْسِرُونَ ④

أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ⑤
لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ⑥

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ⑦

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينٍ ⑧
وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ⑨

كِتَابٌ مَرْقُومٌ ⑩

وَيْلٌ لِّیَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ⑪

الَّذِينَ يَكْذِبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ⑫

وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ⑬

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ⑭

১৫) নহয়, কিন্তু তেওঁলোকে যি আৰ্জিছে ই তেওঁলোকৰ অন্তৰৰ ওপৰত মামৰৰ দৰে হয়।

১৬) নহয়, কিন্তু তেওঁলোকক, নিশ্চয়েই, সেইদিনা তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ দৰ্শনৰ পৰা বঞ্চিত কৰা হ'ব।

১৭) তেতিয়া, প্ৰকৃততে, তেওঁলোক দোজখত দক্ষ হ'ব,

১৮) তেতিয়া তেওঁলোকক এই বুলি কোৱা হ'ব 'এইটোৱেই হৈছে সেইটো যিটো তোমালোকে অগ্ৰাহ্য কৰাৰ অভ্যাস কৰিছিল।'

১৯) নহয়, কিন্তু সৎকৰ্মী সকলৰ কাৰ্য্যৰ তালিকা থাকিব, নিশ্চয়েই, 'ইল্লিউন'ত।

২০) আৰু ইল্লিউন নো কি তোমালোকক কি হে জনাব?

২১) ই লিখিত কিতাপ।

২২) আল্লাহৰ প্ৰিয় সকলে ইয়াক দেখিব।

২৩) নিশ্চয়েই, পুণ্যবান সকল চৰম সুখত থাকিব।

২৪) আসনত বহি, সকলো বস্তুলৈ চকু দি।

২৫) তোমালোকে তেওঁলোকৰ মুখমণ্ডলত দেখিবা চৰম সুখৰ প্ৰফুল্লতা।

২৬) তেওঁলোকক পি খাবলৈ দিয়া হ'ব এটা বিশুদ্ধ পানীয়ৰ পৰা, মোহৰ মৰা।

২৭) ইয়াৰ মোহৰ মৰা হ'ব সুগন্ধি কস্তুৰীৰে—ইয়াৰ কাৰণে বাঞ্জাকাৰী সকলক বাঞ্জা কৰিবলৈ দিয়া—

২৮) আৰু ইয়াক মিহলোৱা হ'ব তাছমিম পানীৰে সৈতে,

২৯) এটা নিমৰা য'ৰ পৰা আল্লাহৰ প্ৰিয় সকলে পি খাব।

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٥﴾

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّحَجْبُونَ ﴿٥٦﴾

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿٥٧﴾

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٥٨﴾

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْإِبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ﴿٥٩﴾

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿٦٠﴾

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٦١﴾

يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴿٦٢﴾

إِنَّ الْإِبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٦٣﴾

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٦٤﴾

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٦٥﴾

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْمُومٍ ﴿٦٦﴾

خَمِيئَةً وَسُكَّٰتٍ فِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴿٦٧﴾

وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ﴿٦٨﴾

عَلِيًّا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٦٩﴾

৩০) যি সকল দোষী তেওঁলোকে প্ৰায়েই বিশ্বাসী সকলক হাঁহিছিল,

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٣٠﴾

৩১) আৰু সিহঁতে যেতিয়া তেওঁলোকৰ ওচৰেদি পাৰ হৈছিল, নিজৰ ভিতৰত ইজনে সিজনলৈ চকু টিপ মাৰিছিল,

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ﴿٣١﴾

৩২) আৰু যেতিয়া তেওঁলোক তেওঁলোকৰ পৰিয়াললৈ ঘূৰি আহিছিল অতি স্ফূৰ্তিত ঘূৰি আহিছিল;

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣٢﴾

৩৩) আৰু তেওঁলোকে যেতিয়া তেওঁলোকক দেখিছিল, কৈছিল, 'এই সকল, সঁচাকৈয়ে আওবাটে গৈছে।'

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُونَ ﴿٣٣﴾

৩৪) কিন্তু তেওঁলোকক সেই সকলৰ ওপৰত বখীয়া হিচাপে পঠোৱা হোৱা নাছিল।

وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ﴿٣٤﴾

৩৫) এইদিনা, গতিকে, বিশ্বাসী সকলেহে অবিশ্বাসী সকলক হাঁহিব,

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٥﴾

৩৬) আসনত বহি, চাৰিওফালে দৃষ্টিপাত কৰি।

عَلَىٰ الْأَرَآئِكِ يُنظُرُونَ ﴿٣٦﴾

৩৭) তেওঁলোকে পৰম্পৰক কব, 'অবিশ্বাসী সকলক, তেওঁলোকে যি কৰি আহিছিল, তাৰ বাবে সম্পূৰ্ণ ভাবে পৰিশোধ কৰা হোৱা নাইনে?'

﴿٣٧﴾ هَلْ نُؤْتِبُ الْكُفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾

سُورَةُ الْاِنْشِقَاقِ مَكِّيَّةٌ (٨٤)

চুৰা ৮৪

AL-INSHIQAQ

আল- আনছিকা

(মকাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) আকাশ যেতিয়া ফাটি ছিটাছিট দিব,
- ৩) আৰু তাইৰ প্ৰভুলৈ বুলি সম্বোধন কৰিব—
আৰু এনে কৰাটো তাইৰ কাৰণে বিধেয় হ'ব—
- ৪) আৰু যেতিয়া পৃথিৱীখন বিস্তৃত কৰা হ'ব
- ৫) আৰু ইয়ালৈ গৰ্ভত থকা সকলো বস্তু
উলিয়াই দিব, আৰু উদং হৈ পৰা যেন দেখা যাব,
- ৬) আৰু ইয়ালৈ প্ৰভুলৈ বুলি সম্বোধন কৰিব—
আৰু এনে কৰাটো ইয়াৰ প্ৰতি বিধেয় হ'ব—
- ৭) প্ৰকৃততে, তুমি, হে' মানৱ তোমাৰ প্ৰভুৰ
অভিমুখে কষ্ট কৰি অগ্ৰসৰ হৈছা, এটা কঠোৰ
পৰিশ্ৰম; তুমি সেইজনৰ সন্মুখীম
নোহোৱালৈকে,
- ৮) তেতিয়া সেইজনৰ ক্ষেত্ৰত যাৰ
কাৰ্য্যতালিকা তেওঁৰ সৌহাৰত দিয়া হ'ব,
- ৯) সেইজনে, নিশ্চয়েই, এটা সহজ বিচাৰ পাব,
- ১০) আৰু তেওঁ তেওঁৰ পৰিয়াললৈ স্ফুৰ্ত্তি কৰি
ঘূৰি আহিব।
- ১১) কিন্তু সেইজনৰ ক্ষেত্ৰত যি তেওঁৰ
কাৰ্য্যতালিকা পিঠিৰ পাছৰ ফালৰ পৰা পাব,
- ১২) তেওঁ সোনকালেই নিজৰ ধ্বংস আহ্বান
কৰিব,
- ১৩) আৰু তেওঁ এক প্ৰচণ্ড অগ্নিকুণ্ডত
জ্বলিব।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ۙ

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۙ

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۙ

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۙ

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۙ

يَأْتِيهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدْحًا

فَسَلِقِيهِ ۙ

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۙ

فَسَوْفَ يُجَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ۙ

وَيُنْقَلَبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۙ

وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ۙ

فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ۙ

وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ۙ

১৪) প্ৰকৃততে, ইয়াৰ পূৰ্বে সেইজনৰ অভ্যাস আছিল তেওঁৰ সময় নিজৰ মানুহৰ মাজত আনন্দেৰে কটোৱা।

إِنَّهٗ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝

১৫) তেওঁ, বাস্তৱতে, ভাবিছিল যে তেওঁ কেতিয়াও আল্লাহলৈ ঘূৰি নেযাব।

إِنَّهٗ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ۝

১৬) হয়! নিশ্চয়েই, তেওঁৰ প্ৰভু তেওঁৰ প্ৰতি সতৰ্ক আছিল।

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۝

১৭) কিন্তু নহয়! মই সাক্ষী দিবলৈ আহ্বান কৰোঁ সূৰ্যাস্তৰ জেউতিক,

فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ۝

১৮) আৰু নিশাটোক আৰু ই আবৰি থকা সকলোকে,

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۝

১৯) আৰু চন্দ্ৰক ই যেতিয়া সম্পূৰ্ণ হৈ পৰে,

وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۝

২০) যে তোমালোক, অৱশ্যেই, এটা অৱস্থাৰ পৰা আন এটা অৱস্থালৈ যাবা হৈক।

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبِقٍ ۝

২১) তেনে হ'লে তেওঁলোকৰ কোনো হৈছে যে তেওঁলোকে বিশ্বাস নানে,

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝

২২) আৰু যেতিয়া কোৰ্-আন তেওঁলোকলৈ আবৃত্তি কৰা হয়, তেওঁলোকে বশ হৈ মূৰ নোদোঁৱায়;

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْمَعُونَ ۝

২৩) পক্ষান্তৰে, অবিশ্বাসীসকলে, যাক প্ৰত্যাখান কৰে।

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْتُمُونَ ۝

২৪) আৰু আল্লাহে ভালদৰে জনে তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ অন্তৰত কি লুকুৱাই থয়।

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۝

২৫) গতিকে তেওঁলোকক এটা কষ্টকৰ শাস্তিৰ সংবাদ দিয়া হৈক।

فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝

২৬) কিন্তু সেই সকলৰ ক্ষেত্ৰত যি বিশ্বাস কৰে আৰু সং কাম কৰে, তেওঁলোকৰ হ'ব এক অফুৰন্ত পুৰস্কাৰ।

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ

أَجْرٌ غَيْرُ مَنُونٍ ۝

চূৰা ৮৫

AL-BURUJ

আল-বুৰুজ

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্রসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) নক্ষত্ৰৰ অট্টালিকাৰে সজ্জিত আকাশ খনৰ দ্বাৰা,
- ৩) আৰু অঙ্গীকাৰ কৰা দিনটো,
- ৪) আৰু সাক্ষীজনৰ দ্বাৰা আৰু সেইজনৰ দ্বাৰা যাৰ সত্যতাৰ প্ৰমাণত সাক্ষী দিয়া হৈছে।
- ৫) অভিশপ্ত হওক খালৰ গৰাকী সকল—
- ৬) ইন্ধনেৰে জ্বলোৱা অগ্নিকুণ্ডটো—
- ৭) তেওঁলোক যেতিয়া ইয়াৰ ওচৰত বহিছিল,
- ৮) তেওঁলোকেই আছিল সাক্ষী তেওঁলোকে বিশ্বাসী সকলৰ প্ৰতি কৰা কাৰ্য্যৰ।
- ৯) আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক ঘৃণা কৰাৰ একমাত্ৰ কাৰণ আছিল যে তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰিছিল আল্লাহত, সৰ্ব্বশক্তিমান, প্ৰশংসনীয় জনা,
- ১০) যি স্বৰ্গ সমূহ আৰু মৰ্ত্তাৰ ৰাজ্যৰ অধিকাৰী; আৰু আল্লাহ হৈছে সকলো বস্তুৰ ওপৰত সাক্ষী।
- ১১) যি সকলে বিশ্বাসী পুৰুষ আৰু বিশ্বাসী নাৰী সকলৰ ওপৰত অত্যাচাৰ কৰে আৰু তাৰ পাছত অনুতাপ নকৰে, তেওঁলোকৰ কাৰণে, নিশ্চয়েই, থাকিব দোজখৰ শাস্তি, আৰু তেওঁলোকৰ কাৰণে আছে বুকুৰ পোৰণি।
- ১২) কিন্তু যি সকলে বিশ্বাস কৰে আৰু সৎকাম কৰে, তেওঁলোকৰ কাৰণে আছে নিবৰা প্ৰবাহ কৰা উদ্যান সমূহ। সেইটোৱেই হৈছে, বাস্তৱতে,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۝

وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ۝

وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ۝

قَتِيلٍ أَصْحَابِ الْأَخْدُودِ ۝

الَّتَارِدَاتِ الْوُقُودِ ۝

إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ۝

وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ۝

وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ

الْحَنِيدِ ۝

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ

شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝

إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ

يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَأُولَئِكَ فِي الْحَرِيمِ ۝

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ

চূড়ান্ত কৃতকাৰ্য্যতা।

১৩) নিশ্চয়েই, তোমাৰ প্ৰভুৰ খামোচ কঠোৰ হয়।

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١٣﴾

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٣﴾

১৪) সেইজনাই হৈছে তেওঁ যি প্ৰথম সৃষ্টি কৰে আৰু পুনৰাই সৃষ্টি কৰে ;

إِنَّهُ هُوَ بَدِئُ وَيُعِيدُ ﴿١٤﴾

১৫) আৰু সেইজনাই হৈছে অতি ক্ষমাশীল দয়ালুজনা ;

وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ﴿١٥﴾

১৬) সিংহাসনখনৰ অধিকাৰী, সম্মানৰ অধিকাৰী ;

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٦﴾

১৭) সেইজনাই যি তেওঁৰ ইচ্ছা কাৰ্য্যকৰী কৰাব পাৰে।

فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٧﴾

১৮) তোমালোকলৈ সৈন্যবোৰৰ গল্পটো অহা নাই নে ?

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ﴿١٨﴾

১৯) ফেৰাউন আৰু থামুদৰ ?

فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٩﴾

২০) নহয়, কিন্তু যি সকলে অবিশ্বাস কৰে তেওঁলোক সত্যটোৰ প্ৰত্যাখ্যান কৰাত অবিৰত থাকে।

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿٢٠﴾

২১) আৰু আন্নাহে তেওঁলোকক সকলো ফালৰ পৰা বেটন কৰি যায়।

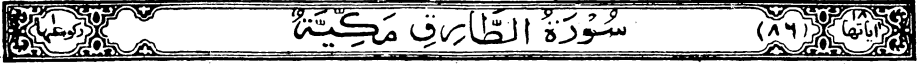
وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ﴿٢١﴾

২২) নহয়, কিন্তু এইখন হৈছে এখন গৌৰৱপূৰ্ণ কোৰ্-আন।

بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ﴿٢٢﴾

২৩) এখন সুৰক্ষিত কাব্যত।

﴿٢٣﴾ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ﴿٢٣﴾

চুৰা ৮৬

AL-TARIQ

আল-তাৰিক

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) আকাশখন আৰু পুৱতি নিশাৰ তৰাটোৰ দ্বাৰা—
- ৩) আৰু কিহেনো তোমালোকক বুজাব পুৱতি নিশাৰ তৰাটো কি বস্তু ?
- ৪) ই হৈছে এটা তৰা, তীক্ষ্ণ উজ্জ্বলতাৰ—
- ৫) এনে এটা আত্মা নাই যাৰ ওপৰত এজন অভিভাৱক নাই।
- ৬) গতিকে মানৱক বিবেচনা কৰিবলৈ দিয়া তেওঁক কিহৰ পৰা সৃষ্টি কৰা হৈছে।
- ৭) তেওঁক সৃষ্টি কৰা হৈছে নিৰ্গত হোৱা জুলীয়া পদাৰ্থৰ পৰা,
- ৮) যিটো কঁকাল আৰু বুকুৰ হাড়ৰ মাজৰ পৰা ওলাই আহে।
- ৯) নিশ্চয়েই, আল্লাহৰ শক্তি আছে তেওঁক জীৱন্ত অৱস্থালৈ ঘূৰাই পঠোৱাৰ,
- ১০) সেই দিনাখন যেতিয়া সকলো গুপ্ত কথা মুক্ত হৈ পৰিব।
- ১১) আৰু তেওঁৰ কোনো শক্তি নেথাকিব নাইবা কোনো সহায়কাৰী।
- ১২) বাৰম্বাৰ বৃষ্টিপাত প্ৰদান কৰা মেঘৰ দ্বাৰা,
- ১৩) আৰু বিভিন্ন উদ্ভিদেৰে মুকলি হৈ পৰা পৃথিৱীৰ দ্বাৰা।
- ১৪) নিশ্চয়েই, কোৰ্-আন হৈছে এক চূড়ান্ত সিদ্ধান্তসূচক বক্তব্য।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝

النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّنَا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝

خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ۝

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝

إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۝

يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ۝

فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ۝

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۝

وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۝

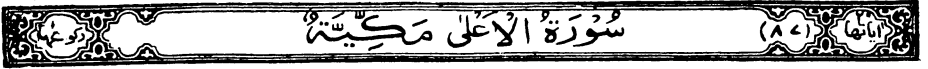
إِنَّهُ لَقَبُولٌ فَصْلٌ ۝

- ১৫) আৰু ই এক অবাস্তৱ কথা নহয়।
 ১৬) নিশ্চয়েই, তেওঁলোকে এক অভিসন্ধি পাণ্ডে,
 ১৭) আৰু মইও এটা পৰিকল্পনা তৈয়াৰ কৰোঁ।
 ১৮) গতিকে অবিশ্বাসী সকলক সকাহ দিয়া।
 হয় তেওঁলোকক অলপ সময়ৰ কাৰণে সকাহ
 দিয়াইক।

وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ۝
 إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۝
 وَأَكِيدُ كَيْدًا ۝
 فَمَهْلِكُ الْكَافِرِينَ أَهْمًا لَهُمْ رُؤْيَا ۝

Part 30

Chapter 87

চুৰা ৮৭

AL-ALA

আল-আলা

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
 ২) গৌৰৱান্বিত কৰাইক তোমাৰ প্ৰভু, অতি
 উচ্চজনাৰ নাম,
 ৩) যি জনাই মানৱক সৃষ্টি কৰে আৰু তেওঁক
 নিখুঁত গঢ় দিয়ে।
 ৪) আৰু যিজনাই তেওঁৰ ক্ষমতা সমূহ নিৰ্দ্ধাৰণ
 কৰে আৰু তেওঁক উপযুক্ত সদোপদেশেৰে
 সজ্জিত কৰে।
 ৫) আৰু যি জনাই চৰণীয়া ঠাই উৎপন্ন কৰায়,
 ৬) তাৰ পিছত ইয়াক ক'লা শুকান ঠাৰিত
 পৰিণত কৰে।
 ৭) আমি তোমালৈ কোৰ্-আন খনৰ প্ৰশিক্ষণ
 দিম, আৰু তুমি ইয়াক পাহৰিব নোৱাৰিবা।
 ৮) কেৱল আল্লাহে ইচ্ছা কৰা পৰিমাণৰ
 বাহিৰে। নিশ্চয়েই, সেইজনাই জানে কি প্ৰকাশ্য
 আৰু কি লুক্কায়িত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝
 الَّذِي خَلَقَ فَسُوَّى ۝

وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ۝

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ۝

فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ۝

سَنُقَرِّبُكَ فَلَا تَنْسَى ۝

إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ۝

৯) আৰু আমি তোমাক প্ৰত্যেক প্ৰকাৰৰ সুবিধা প্ৰদান কৰিম।

وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَىٰ ۙ

১০) গতিকে মানুহক ধৰ্ম্মোপদেশ দি থাকাহঁক। নিশ্চয়েই ধৰ্ম্মোপদেশ দিয়াটো, বাস্তৱতে, লাভদায়ক।

فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَىٰ ۙ

১১) যিজনে ভয় কৰে মনোযোগ দিব;

سَيَذَكِّرْكَ مَنْ يُخَشَىٰ ۙ

১২) কিন্তু অতি নিকৃষ্ট জন ইয়াৰ পৰা আঁতৰি যাব,

وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَىٰ ۙ

১৩) সেইজন যি মহা অগ্নিকুণ্ডটোত প্ৰৱেশ কৰিব।

الَّذِي يَصُلِّي النَّارَ الْأَكْبَرَىٰ ۙ

১৪) তেতিয়া তেওঁৰ তাত মৃত্যুও নহ'ব জীৱনো নেথাকিব।

ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ۙ

১৫) প্ৰকৃততে, সেইজনেই, যথার্থতে উন্নতি কৰিব যি নিজকে বিশুদ্ধ কৰে।

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّىٰ ۙ

১৬) আৰু তেওঁৰ প্ৰভুৰ নাম স্মৰণ কৰে আৰু প্ৰাৰ্থনা অৰ্পণ কৰে।

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ ۙ

১৭) কিন্তু তোমালোকে এই পৃথিৱীৰ জীৱনটো বেছি ভাল পোৱা,

بَلْ تُؤْتُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۙ

১৮) যি স্থলত পৰকাল হৈছে বেছি ভাল আৰু বেছি দীৰ্ঘস্থায়ী।

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۙ

১৯) এইটোৱেই বাস্তৱতে হৈছে সেইটো যিটো পূৰ্বৰ গ্ৰন্থাৱলীত শিকোৱা হৈছিল—

إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ۙ

২০) ইব্ৰাহিম আৰু মুচাৰ গ্ৰন্থাৱলীত।

ۙ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ ۙ

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ مَكِّيَّةٌ (٨٨) الْغَاشِيَةِ

চুৰা ৮৮

AL-GHASHIYAN

আল-ঘাছীয়া

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) তোমালোকলৈ সেই প্ৰচণ্ড দুৰ্যোগৰ সংবাদটো আহিছে নে?
- ৩) সেই দিনাখন কিছুমান মুখ দুঃখত বিহবল দেখা যাব:
- ৪) পৰিশ্ৰমৰত, ক্লান্ত,
- ৫) তেওঁলোক প্ৰৱেশ কৰিব এক প্ৰচণ্ড অগ্নিলৈ,
- ৬) আৰু তেওঁলোকক এটা উত্তপ্ত পানীৰ বাৰণাৰ পৰা পি খাবলৈ দিয়া হ'ব।
- ৭) তেওঁলোকৰ শুকান, তিতা আৰু কাঁইটীয়া উদ্ভিদৰ বাহিৰে আন একো আহাৰ নেথাকিব,
- ৮) যাৰ পৰা ক্ষুধাৰ তৃপ্তি নহ'ব নাইবা কোনো উপকাৰো নহ'ব।
- ৯) কিছুমান মুখ সেইদিনাখন আনন্দময় হ'ব:
- ১০) তেওঁলোকৰ পূৰ্বকালৰ সুকৰ্মত সন্তুষ্টিৰ ফলত,
- ১১) এখন উচ্চ উদ্যানত।
- ১২) য'ত তোমালোকে কোনো অবাস্তৱ আলোচনা শুনিবলৈ নোপাবা।
- ১৩) তাত আছে এটা প্ৰবাহ হৈ থকা বাৰণা,
- ১৪) তাত আছে ওখকৈ পতা আসনবোৰ,
- ১৫) আৰু ভালদৰে সজাই থোৱা পি খোৱা বাটিবোৰ,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۝

وَوُجُوهُ يُومِئِدُ خَاشِعَةً ۝

عَامِلَةً تَأْصِبَةً ۝

تَصْلُ نَارًا حَامِيَةً ۝

تَشْقَى مِنْ عَيْنِ آيَةٍ ۝

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَرِيحٍ ۝

لَا يُسْنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ۝

وَوُجُوهُ يُومِئِدُ تَائِعَةً ۝

تُسْعِيهَا رَاضِيَةً ۝

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لِأَغْيَةٍ ۝

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝

فِيهَا سُرُرٌ مَرْوُوعَةٌ ۝

وَآكُؤَابٌ مَوْضُوعَةٌ ۝

১৬) আৰু সুন্দৰকৈ শাৰী পাতি সজাই থোৱা
গাৰুবোৰ,

وَنَارِقٌ مَّصْفُوفَةٌ ۝

১৭) আৰু সুৰুচিৰে সজোৱা গালিছাবোৰ,

وَزَرَائِي مَبْثُوثَةٌ ۝

১৮) তেওঁলোকে তেতিয়াহ'লে উট বিলাকলৈ
নেচাই নে, সিহঁতক কেনেকৈ সজা হৈছে ?

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝

১৯) আৰু আকাশলৈ, ইয়াক কেনেকৈ উচ্চতালৈ
উঠাই থোৱা হৈছে ?

وَالِى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۝

২০) আৰু পৰ্ব্বত শাৰী বোৰলৈ, কেনেকৈ সেই
বিলাকক স্থায়ী কৰি থোৱা হৈছে ?

وَالِى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۝

২১) আৰু পৃথিৱীখনলৈ, কেনেকৈ ইয়াক বিস্তৃত
কৰা হৈছে ?

وَالِى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۝

২২) গতিকে, ধৰ্ম্মোপদেশ দিয়াহঁক, কিয়নো
তুমি মাথোন ধৰ্ম্মোপদেশ দিওঁতা :

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۝

২৩) তোমাক তেওঁলোকৰ ওপৰত ৰখীয়া
নিযুক্ত কৰা হোৱা নাই।

لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ۝

২৪) কিন্তু য়েয়েই আঁতৰি যায় আৰু অবিশ্বাস
কৰে,

إِلَّا مَنْ تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ ۝

২৫) আল্লাহে সেইজনক কঠোৰতম শাস্তিৰে
শাস্তি দিব।

فِيَعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۝

২৬) আমালৈকে, নিশ্চয়েই, তেওঁলোকৰ
প্রত্যগমন।

إِنَّ إِلَيْنَا أِيَابَهُمْ ۝

২৭) তেতিয়াহ'লে, নিশ্চয়েই, তেওঁলোকক
কৈফিয়ত দিবলৈ মতাটো আমাৰহে কাম।

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۝

سُورَةُ الْفَجْرِ مَكِّيَّةٌ (19)

চুৰা-৮৯

AL-FAJR

আল-ফজৰ

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) সেই নৱ-প্ৰস্ফুটিত উষাৰ দ্বাৰা,
- ৩) আৰু দহোটা নিশাৰ দ্বাৰা,
- ৪) আৰু যুগ্ম আৰু অযুগ্ম সংখ্যাটোৰ দ্বাৰা,
- ৫) আৰু ইয়াৰ সমাপ্তিৰ মুখে গতি কৰা নিশাটোৰ দ্বাৰা,
- ৬) এই বিলাকত জ্ঞানশক্তি সম্পন্ন জনৰ কাৰণে দৃঢ় প্ৰমাণ নাই নে ?
- ৭) তোমালোকে দেখা নাই নে তোমালোকৰ প্ৰভুৱে কি ব্যৱহাৰ কৰিছিল আদৰ সৈতে—
- ৮) ইৰামৰ সম্প্ৰদায়, উচ্চ অট্টালিকাৰ অধিকাৰী সকল ?
- ৯) যাৰ সদৃশ জাতিৰ সৃষ্টি হোৱা নাই এই অঞ্চলত—
- ১০) আৰু থামুদৰ সৈতে, যি উপত্যকাত শিল কাটি গঢ় দিছিল,
- ১১) আৰু বিশাল সৈন্যবাহিনীৰ গৰাকী ফেৰাউনৰ সৈতে,
- ১২) যি বহু নগৰীত অত্যাচাৰ কৰিছিল,
- ১৩) আৰু নানাৰকম ব্যভিচাৰ কৰিছিল ?
- ১৪) তাৰ পাছত, তোমালোকৰ প্ৰভুৱে সিহঁতৰ ওপৰত শাস্তিৰ চাবুক প্ৰয়োগ কৰিলে।
- ১৫) নিশ্চয়েই, তোমালোকৰ প্ৰভু সদায় সৰ্তক থাকে।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 وَالْفَجْرِ ②
 وَبَيَّالٍ عَشِيرٍ ③
 وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ④
 وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرُّ ⑤
 هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِذِي حِجْرِ ⑥
 أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ⑦
 إِرْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ⑧
 الَّتِي لَمْ يُخَلِّقْ مِنْهَا فِي الْبِلَادِ ⑨
 وَشُعْرِبَ الْعَيْنِ جَابُوا الصَّخِرَ بِالْوَادِ ⑩
 وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ⑪
 الَّذِينَ طَعَنُوا فِي الْبِلَادِ ⑫
 فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ⑬
 فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ⑭
 إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ⑮

১৬) মানৱৰ ক্ষেত্ৰত, যেতিয়া তেওঁৰ প্ৰভুৱে তেওঁক পৰীক্ষা কৰে আৰু তেওঁৰ ওপৰত সন্মান আৰু অনুগ্ৰহ জ্ঞাপন কৰে, তেওঁ কয়, 'মোৰ প্ৰভুৱে সন্মান দিছে।'

১৭) কিন্তু যেতিয়াই সেইজনাই তেওঁক পৰীক্ষা কৰে আৰু তেওঁৰ জীৱিকা নিৰ্বাহৰ উপায় সন্ধান কৰি দিয়ে, তেওঁ কয়, 'মোৰ প্ৰভুৱে অপদস্থ কৰিছে।'

১৮) নহয়, কিন্তু তোমালোকে মাউৰা জনক সন্মান নকৰা,

১৯) আৰু ইজনে সিজনক দৰিদ্ৰক খুওৱাবলৈ উদগনি নিদিয়া:

২০) আৰু আন মানুহৰ পৈতৃক সম্পত্তি গ্ৰাস কৰা, লুভীয়াৰ দৰে আৰু সম্পূৰ্ণ ভাৱে গ্ৰাস কৰি:

২১) আৰু তোমালোকে ধন-সম্পত্তি ভাল পোৱা অতিশয় প্ৰেমেৰে।

২২) শুনাইক! যেতিয়া পৃথিৱীখন সম্পূৰ্ণ ভাৱে টুকৰা টুকৰা কৈ ভাঙি পেলোৱা হ'ব:

২৩) আৰু তোমালোকৰ প্ৰভু আহিব আৰু আহিব শাৰী পাতি ইশাৰীৰ পাছত শিশাৰী কৈ ফেৰিষ্ঠা সকল:

২৪) আৰু সেইদিনা মানৱে সুৰাৰিব, কিন্তু সেই সোৱৰৰাই তেওঁক কি ফল দিব ?

২৫) তেওঁ ক'ব, 'অ' মই যদি কিছুমান সৎকাম মোৰ ইয়াৰ জীৱনৰ কাৰণে কৰি পঠিয়ালোহেঁতেন!'

২৬) গতিকে সেই দিনাখন সেইজনাই দিয়া শাস্তিৰ দৰে শাস্তি কোনেও দিব নোৱাৰিব।

২৭) আৰু কোনেও সেইজনাই বন্ধাৰ দৰে বান্ধিব নোৱাৰিব।

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَ
نَعَّمَهُ ۖ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ۝

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ
رَبِّي أَهَانَنِ ۝

كَلَّا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ ۝
وَلَا تَخْضَوْنَ عَلَىٰ طَعَامِ الْبُسْكَانِ ۝

وَتَأْكُلُونَ التَّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ۝

وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَنًّا ۝

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۝

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۝

وَجِئْتِي يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ ۚ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ

الْإِنْسَانُ وَأَنَّىٰ لَهُ الذُّكْرُ ۝

يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ۝

يَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ۝

وَلَا يُؤْتِي وَتَاقَهُ أَحَدٌ ۝

২৮) আৰু হে' তুমি শাস্তিত থকা আত্মা !

২৯) তোমাৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ ঘূৰি যোৱা, তুমি সেইজনৰ সৈতে সন্তুষ্ট আৰু সেইজনী তোমাৰ সৈতে সন্তুষ্ট।

৩০) গতিকে তুমি মোৰ প্ৰিয় ভৃত্য সকলৰ সৈতে প্ৰৱেশ কৰা,

৩১) আৰু তুমি মোৰ উদ্যানত প্ৰৱেশ কৰা।

يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الطَّمِيئَةُ ۝
ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَةً ۝

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ۝

وَادْخُلِي جَنَّاتِي ۝

Part 30

Chapter 90

চূৰা ৯০

AL-BALAD

আল-বালাদ

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।

২) নহয়, মই সাক্ষীৰূপে নগৰখন আগ বঢ়াওঁ—

৩) আৰু অঙ্গীকাৰ কৰোঁ যে তুমি, নিশ্চয়েই, এই নগৰত নামিবা—

৪) আৰু সাক্ষীৰূপে আগ বঢ়াওঁ সেই পিতৃ আৰু পুত্ৰ জনক,

৫) আমি, নিশ্চয়েই, মানৱক সৃষ্টি কৰিছোঁ পৰিশ্ৰম আৰু প্ৰতিযোগিতা কৰিবলৈ।

৬) তেওঁ ভাবে নেকি যে তেওঁৰ ওপৰত কাৰো প্ৰভুত্ব নাই ?

৭) তেওঁ কয়, 'মই ভালেমান সম্পত্তি মুক্তহস্তে বায় কৰিছোঁ,

৮) তেওঁ ভাবে নেকি যে তেওঁক কোনেও নেদেখে ?

৯) আমি তেওঁক দুটা চকু দিয়া নাই জানো,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝

وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝

وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدٌ ۝

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ۝

أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ۝

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأْتُ ۝

أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ۝

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ۝

১০) আৰু এখন জিভা আৰু দুখন ওঁঠ ?

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ۝

১১) আৰু আমি তেওঁক দুটা লক্ষ্যস্থানৰ
ভিতৰত বাচি লোৱা সুযোগ দিছোঁ সৎ আৰু
অসতৰ।

وَهَدَيْنَاهُ الرَّجْدَيْنِ ۝

১২) কিন্তু তেওঁ উচ্চস্থানলৈ বগাই যোৱাৰ চেষ্টা
নকৰিলে,

فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ۝

১৩) আৰু থিয় আৰোহণটো নো কি
তোমালোকক কিহে জনাব ?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ۝

১৪) ই হৈছে এজন দাসক মুক্ত কৰা কামটো,

فَكَرَّ رَجَبًا ۝

১৫) অথবা, এটা ক্ষুধাৰ দিনত খুওৱাটো।

১৬) এজন মাউৰা আপোনক,

أَوْ ظَلَعْمٍ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْجَبَةٍ ۝

১৭) অথবা, এজন অতিশয় দৰিদ্ৰ মানুহক।

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ۝

১৮) তেতিয়া হ'লে, তেওঁ হ'ব সেই সকলৰ
ভিতৰত, যি বিশ্বাস কৰে আৰু ইজনে সিজনক
একনিষ্ঠ হ'বলৈ শিকায় আৰু পৰস্পৰক দয়াশীল
হ'বলৈ শিকায়।

أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ۝

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَّصُوا بِالنُّصُرِ ۝

১৯) এওঁলোকেই হৈছে সোঁফালে থকা মানুহ।

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۝

২০) কিন্তু সেই সকল যি আমাৰ চিহ্ন সমূহ
প্ৰত্যাখ্যান কৰে, তেওঁলোকেই হৈছে বাঁওফালে
থকা মানুহ।

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الشِّمَالِ ۝

২১) তেওঁলোকৰ ওপৰতে হ'ব আগুৰি থকা
অগ্নি।

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّوَصَّدَةٌ ۝

سُورَةُ الشَّمْسِ مَكِّيَّةٌ

চূৰা ৯১

AL-SHAMS

আল-ছামছ

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) সূৰ্য্যটো আৰু ইয়াৰ উজ্জ্বলতাৰ দ্বাৰা,
- ৩) আৰু চন্দ্ৰটোৰ দ্বাৰা যেতিয়া ই সূৰ্য্যক অনুসৰণ কৰে,
- ৪) আৰু দিনটোৰ দ্বাৰা যেতিয়া ই সূৰ্য্যৰ গৌৰৱ প্ৰকাশ কৰে,
- ৫) আৰু নিশাটোৰ দ্বাৰা যেতিয়া ই সূৰ্য্যটোৰ দীপ্তিৰ ওপৰত এখন আবৰণ টানি দিয়ে।
- ৬) আৰু আকাশখন আৰু ইয়াৰ আশ্চৰ্য্য জনক গঠনৰ দ্বাৰা,
- ৭) আৰু পৃথিৱীখন আৰু ইয়াৰ বিস্তৃতিৰ দ্বাৰা,
- ৮) আৰু আত্মাটো আৰু ইয়াৰ চৰম উৎকৰ্ষতাৰ দ্বাৰা—
- ৯) আৰু সেইজনাই ইয়ালৈ অসততাৰ বহু পথ আৰু সততাৰ বহু পথ প্ৰকাশ কৰিছিল—
- ১০) সেইজনাই, বাস্তৱতে, উন্নতি হ'বলৈ দিয়ে সেইজনৰ, যি ইয়াক পৱিত্ৰ কৰে,
- ১১) আৰু যি জনে ইয়াক কলুষিত কৰে তেওঁ ধ্বংস হয়।
- ১২) থামুদৰ জাতিয়ে আল্লাহৰ পয়গম্বৰক অগ্ৰাহ্য কৰিছিল, সিহঁতৰ বিদ্ৰোহী আচৰণৰ ফলত,
- ১৩) যেতিয়া সিহঁতৰ মাজৰ আটাইতকৈ দুৰ্ভগীয়া কেইজন থিয় দি উঠিছিল।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ۝

وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ۝

وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا ۝

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ۝

وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ۝

وَالْأَرْضِ وَمَا طَرَاهَا ۝

وَالنَّفْسِ وَمَا سَوَّاهَا ۝

فَاللَّهِمَّهَا نُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۝

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ رَزَّاهَا ۝

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ۝

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطُغْيَانِهَا ۝

إِذِ ابْتِغَتْ أَشْقَاهَا ۝

১৪) তাৰ পিছত আল্লাহৰ পয়গম্বৰে কৈছিল, 'আল্লাহৰ উটজনীক অকলে এৰি দিয়া আৰু তাইৰ পানী খোৱাত বাধা নিদিবা।'

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ①

১৫) কিন্তু সিহঁতে তেওঁক এজন মিছলীয়া বুলি ক'লে আৰু তাইক উৰুৰ সিৰ কাটি খোৰা কৰিলে, তাৰ ফলত সিহঁতৰ প্ৰভুৱে সিহঁতক সম্পূৰ্ণ ভাৱে ধ্বংস কৰিলে সিহঁতৰ পাপৰ কাৰণে, ধ্বংস কাৰ্য্যক সিহঁতৰ সকলোকে একেধৰণে আৰম্ভ কৰিলে।

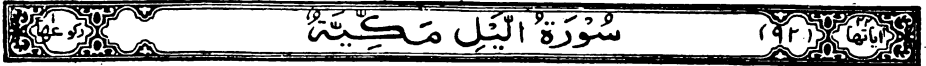
فَلذَّبُوهُ فَعَقَرُوهُمَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمُ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَحَسِبُوهَا ②

১৬) আৰু সেইজনাই তাৰ পৰিণামৰ বিষয়ে জাক্ষেপ নকৰিলে।

وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ③

Part 30

Chapter 92

চুৰা ৯২

AL-LAIL

আল-লাইল

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) নিশাটোৰ দ্বাৰা যেতিয়া ই আৰম্ভ কৰিলে;
- ৩) আৰু দিনটোৰ দ্বাৰা যেতিয়া উজ্জ্বল হৈ পৰে,
- ৪) আৰু পুৰুষ আৰু স্ত্ৰীৰ সৃষ্টিৰ দ্বাৰা,
- ৫) নিশ্চয়ই, তোমালোকৰ প্ৰাণপণে কৰা চেষ্টা বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ হয়।
- ৬) তাৰ পিছত সেইজনৰ ক্ষেত্ৰত যি আল্লাহৰ অভিপ্ৰায়ৰ সমৰ্থনত দান দিয়ে আৰু সৎ পথৰলক্ষী হয়,
- ৭) আৰু শুদ্ধ কথাত সত্যতাৰ সপক্ষে কয়,
- ৮) আমি তেওঁৰ কাৰণে সততা লাভৰ অৰ্থে প্ৰত্যেক সুবিধা যুগুত কৰিম।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ②

وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ③

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ④

إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى ⑤

فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ⑥

وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ⑦

فَسَنِّيئِرُهُ لِلْيُسْرَى ⑧

৯) কিন্তু সেইজনৰ ক্ষেত্ৰত যি কৃপণালি কৰে
আৰু দাস্তিকতাৰে অনামনস্ক হয়,

وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ ۙ

১০) আৰু শুদ্ধ কথাক অগ্রাহ্য কৰে,

وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ ۙ

১১) আমি তেওঁৰ কাৰণে সুগম কৰি দিম চৰম
বিপদৰ পথ।

فَسَيُبَيِّرُهَا لِّلْعُسْرَىٰ ۙ

১২) আৰু তেওঁৰ ধন-সম্পত্তিয়ে তেওঁৰ ধ্বংসৰ
সময়ত কোনো কাম নিদিব।

وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ۙ

১৩) নিশ্চয়েই, বাট দেখুওৱা কামটো আমাৰ:

إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ ۙ

১৪) আমাৰ অধিকাৰত আছে পৰকাল খন আৰু
বৰ্ত্তমান পৃথিৱী খন।

وَرَأَىٰ لَنَا لَلْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ۙ

১৫) গতিকে মই তোমালোকক এক প্রচণ্ড
অগ্নিৰ বিষয়ে সৰ্তক কৰি দিওঁ।

فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ ۚ

১৬) আন কোনো ইয়াত নোসোমাব; অতি দোষী
জনৰ বাহিৰে,

لَا يَصِلُهَا إِلَّا الْآسَفَىٰ ۙ

১৭) যি সত্যটোক অগ্রাহ্য কৰে আৰু ইয়ালৈ
পিঠি ঘূৰাই দিয়ে।

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۙ

১৮) কিন্তু সৎপথারলক্ষী জনক ইয়াৰ পৰা
আঁতৰাই ৰখা হ'ব,

وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَىٰ ۙ

১৯) যি তেওঁৰ সম্পত্তি নিজকে পৰিত্ৰ কৰাৰ
উদ্দেশ্যে দান দিয়ে,

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ ۙ

২০) আৰু তেওঁ কৰোবাৰ লগত কোনো
পৰিশোধ কৰিব লগীয়া ঋণৰ বান্ধত আবদ্ধ আছে
বুলি নহয়,

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِن نِّعْمَةٍ تُجْزَىٰ ۙ

২১) কিন্তু একমত্ৰ তেওঁৰ প্রভু অতি উচ্চ জনাৰ
সন্তুষ্টিৰ কাৰণেই।

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ ۙ

২২) আৰু শীঘ্ৰেই সেইজনা তেওঁৰ প্ৰতি সন্তুষ্ট
হ'ব।

ۙ وَكَسُوفٍ يَّرْضَىٰ ۙ

চুৰা ৯৩

AL-DUHA

আল-ডুহা

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) আগবেলাৰ উজ্জ্বলতাৰ দ্বাৰা,
- ৩) আৰু নিশাটোৰ দ্বাৰা, যেতিয়া ইয়াৰ অন্ধকাৰ বিয়পি পৰে,
- ৪) তোমাৰ প্ৰভুৱে তোমাক পৰিত্যাগ কৰা নাই নাইবা সেইজনা তোমাৰ সৈতে অসন্তুষ্ট নহয়।
- ৫) নিশ্চয়েই, তোমাৰ কাৰণে পাছৰ অংশটো আগৰটোতকৈ বেছি উত্তম,
- ৬) আৰু তোমাৰ প্ৰভুৱে সোনকালে তোমাক দিব, আৰু তুমি সন্তুষ্ট হবা।
- ৭) সেইজনাই তোমাক এজন মাউৰা ৰূপে পোৱা নাছিল নে আৰু তোমাক সেইজনৰ নিজৰ তত্বাৱধানত লোৱা নাছিল নে,
- ৮) আৰু তোমাক তোমাৰ জাতিৰ প্ৰেমত নিমগ্ন পোৱা নাছিল নে আৰু তোমাক তেওঁলোকৰ কাৰণে বাট দেখুৱাবৰ উপায় প্ৰদান কৰা নাছিল নে,
- ৯) আৰু তোমাক অভাৱত পোৱা নাছিল নে আৰু সন্মানিত কৰা নাছিল নে?
- ১০) গতিকে মাউৰা জনক উৎপীড়ন নকৰিবা,
- ১১) আৰু সেইজনক, যি তোমাৰ সহায় বিচাৰে, তিবস্কাৰ নকৰিবা,
- ১২) আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰ প্ৰচুৰ দানৰ ঘোষণা কৰাইক।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

وَالضُّحَىٰ ②

وَإِلَىٰ إِذَا سَجَىٰ ③

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ④

وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ ⑤

وَأَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ⑥

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ⑦

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ⑧

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ ⑨

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ⑩

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ⑪

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ⑫

سُورَةُ الْاِنْشِرَاحِ مَكِّيَّةٌ (٩٤) اِنشراح

চূৰা ৯৪

AL-INSHIRAH

আল-ইনছিৰাহ

(মকাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) আমি তোমাৰ কাৰণে তোমাৰ অন্তৰখন উন্মুক্ত কৰি দিয়া নাই নে,
- ৩) আৰু তোমাৰ বোজা গুচাই দিয়া নাই নে,
- ৪) যিটোৱে তোমাৰ পিঠি ভাঙিব লগীয়া কৰিছিল?
- ৫) আৰু আমি তোমাৰ নাম শীৰ্ষস্থানলৈ উঠাইছোঁ।
- ৬) নিশ্চয়েই, কষ্টৰ শেষত আৰাম আহে।
- ৭) হয়, নিশ্চয়েই, কষ্টৰ অন্তত আৰাম থাকে।
- ৮) গতিকে যেতিয়া তুমি তোমাৰ বৰ্তমানৰ কামৰ পৰা মুক্ত হোৱা, প্ৰাণপণে চেষ্টা কৰা।
- ৯) আৰু অতিশয় প্ৰেমেৰে তোমাৰ প্ৰভুৰ অভিমুখে চোৱা।

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
 اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ②
 وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ③
 الَّذِي اَنْقَضَ ظَهْرَكَ ④
 وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ⑤
 فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ⑥
 اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ⑦
 فَاِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ⑧
 وَالْاِلَى رَبِّكَ فَارْغَبْ ⑨

Part 30

Chapter 95

سُورَةُ التِّينِ مَكِّيَّةٌ (٩٥) التين

চূৰা ৯৫

AL-TIN

আল-তিন

(মকাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) ডিমক আৰু জলফাইটোৰ দ্বাৰা,
- ৩) আৰু ছাইনাই পাহাৰৰ দ্বাৰা,

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
 وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ②
 وَطُورِ سَيْنٍ ③

- ৪) আৰু এই শাস্তিৰ নগৰ খনৰ দ্বাৰা,
 ৫) নিশ্চয়েই, আমি মানৱক সৃষ্টি কৰিছিলোঁ
 আৰু তেওঁক অতি উৎকৃষ্ট ধৰণে ডাঙৰ
 কৰিছিলোঁ;
 ৬) তাৰ পিছত, তেওঁ যদি অসৎ কাম কৰে,
 আমি তেওঁক নিম্নৰো নিম্নতম অৱস্থালৈ নমিত
 কৰোঁ,
 ৭) সেই সকলৰ বাহিৰে যি বিশ্বাস কৰে আৰু
 সৎকাম কৰে; গতিকে তেওঁলোকৰ কাৰণে আছে
 এটা অব্যৰ্থ পুৰস্কাৰ।
 ৮) তেতিয়া হ'লে ইয়াৰ পাছত নো তোমালৈ
 ইয়াৰ অসত্যতা প্ৰমাণ কৰিবলৈ আৰু কি আছে
 বিচাৰটোৰ বাহিৰে।
 ৯) বিচাৰক সকলৰ মাজত আল্লাহ আটাইতকৈ
 বেছি ন্যায পৰায়ণ নহয় নে?

وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۝
 لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ
 غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝

فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ الْبَلَدِينَ ۝

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَكِيمِينَ ۝

Part 30

Chapter 96

চুৰা ৯৬

AL-AL 'AQ

আল্-আলাক

(মক্কাত অবতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
 ২) তুমি ঘোষণা কৰা তোমাৰ প্ৰভুৰ নামত যি
 স্ৰজিছিল,
 ৩) মানুহক স্ৰজিছিল এটা খোপাৰ পৰা।
 ৪) ঘোষণা কৰা! আৰু তোমাৰ প্ৰভু হৈছে অতি
 মাত্ৰা দানশীল;
 ৫) যি কলমৰ দ্বাৰা শিক্ষা দিছিল,
 ৬) মানৱক তেওঁলোকে নজনা কথা
 শিকাইছিল।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝
 خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝
 اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۝
 الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝
 عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝

৭) নহয়! মানৰে, বাস্তৱতে, সীমা লঙ্ঘন কৰে,

৮) কাৰণ তেওঁ নিজকে স্বনিৰ্ভৰশীল বুলি ভাবে।

৯) নিশ্চয়েই, তোমালোকৰ প্ৰভুলৈকে হ'ব প্ৰত্যাগমন।

১০) তুমি সেইজনক দেখিছা নে যি বাধা দিয়ে,

১১) আমাৰ এজন ভৃত্যক যেতিয়া উপাসনাত থাকে?

১২) মোক কোৱাঁ আমাৰ ভৃত্যই ধৰ্ম্মোপদেশ অনুসৰণ কৰে নে নকৰে,

১৩) অথবা ধৰ্ম্মনিষ্ঠা স্থাপনৰ পক্ষে কয় নে নকয়?

১৪) আৰু মোক কোৱাঁ যদি বাধা দিওঁতা জনে সত্যটোক অগ্ৰাহ্য কৰে আৰু ইয়ালৈ পিঠি ঘূৰায় তেওঁৰ দশা কেনে হ'ব?

১৫) তেওঁ নেজানে নে যে আল্লাহে সকলো দেখি থাকে?

১৬) নহয়, তেওঁ যদি বিৰত নহয়, আমি, অৱশ্যেই, তেওঁক খামোচ মাৰি ধৰিম আৰু চোচোৰাই আনিম আগচুলিৰে—

১৭) এক আগ চুলি, মিথ্যাবাদী, পাপী।

১৮) তেতিয়া হ'লে তেওঁক তেওঁৰ সহচৰ সকলক মাতিবলৈ কোৱা।

১৯) আমি আমাৰ'দোজখৰ'ৰখীয়াসকলক মাতিম।

২০) নহয়, তুমি সেইজনলৈ সেও নেমানিবা কিন্তু নিজকে সাষ্টাঙ্গে পেলাই আল্লাহৰ সান্নিধ্যলৈ আহাঁ।

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِٖٓ أَكْفَرٌ ۝١

أَنْ رَّاهُ اسْتَعْتَبُ ۝٢

إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ۝٣

أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ ۝٤

عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ۝٥

أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ ۝٦

أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ۝٧

أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝٨

أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ۝٩

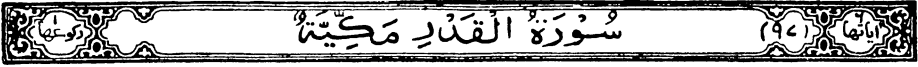
كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ۝١٠

نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ۝١١

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۝١٢

سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ۝١٣

كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۝١٤

চূৰা ৯৭

AL-QADR

আল-কদৰ

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্রসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) নিশ্চয়েই, আমি ইয়াক নিৰ্দেশৰ নিশাত অৱতীৰ্ণ কৰাইছিলো,
- ৩) আৰু নিৰ্দেশৰ নিশাটোনো কি তোমালোকক কিহে জনাব ?
- ৪) নিৰ্দেশৰ নিশাটো এহেজাৰ মাহতকৈও উত্তম।
- ৫) সেই নিশাত নামি আহে ফেৰিস্তা সকল আৰু অনুপ্ৰেৰণা, তোমাৰ প্ৰভুৰ আদেশ ক্ৰমে সেইজনাৰ প্ৰত্যেক কথাৰ বিষয়ে নিৰ্দেশাৱলী বহন কৰি।
- ৬) উষাত উদয়লৈকে সম্পূৰ্ণ শান্তি বিৰাজমান হয়।

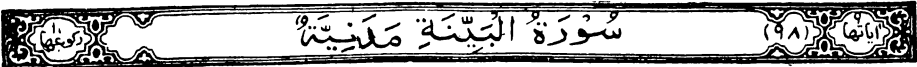
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ②
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ③

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ④

تَنْزِيلُ الْمَلَكِ وَالرُّوحِ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ ⑤
 مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ⑥
 سَلَّمَ هِيَ لَحْظَةً مِنْ لَحْظَةِ الْفَجْرِ ⑦

Part 30

Chapter 98

চূৰা ৯৮

AL-BAYYINAH

আল-বায়য়িনাহ

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্রসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) সেই সকলে, যি গ্ৰন্থ পোৱা জাতি আৰু মুষ্টিপূজাৰী সকলৰ মাজৰ পৰা অবিশ্বাস কৰে, তেওঁলোকৰ অপকৰ্মৰ পৰা বিৰত নহ'ব তেওঁলোকলৈ স্পষ্ট প্ৰমাণটো নহালৈকে—
- ৩) আল্লাহৰ পৰা অহা এজন পয়গম্বৰ, তেওঁলোকলৈ আবৃত্তি কৰি পৱিত্ৰ গ্ৰন্থাৱলী,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالشُّرَكِيِّينَ ②
 مُنْفِكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ③
 رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً ④

৪) য'ত আছে চিৰস্থায়ী নিৰ্দেশাৱলী।

৫) আৰু সেই সকল, যাক গ্ৰন্থখন দিয়া হৈছিল, দলত বিভক্ত হোৱা নাছিল, তেওঁলোকলৈ স্পষ্ট প্ৰমাণ নহালৈকে।

৬) আৰু তেওঁলোকক কেৱল আল্লাহৰ সেৱা কৰিবলৈহে আদেশ দিয়া হৈছিল, সেইজনালৈ আন্তৰিক ভাৱে বাধ্য হৈ, আৰু সাধু হৈ, আৰু আল্লাহৰ উপাসনা পালন কৰিবলৈ আৰু জাকাতত ব্যয় কৰিবলৈ। আৰু সেইটোৱেই হৈছে শুদ্ধ ধৰ্ম।

৭) প্ৰকৃততে, সেইসকল যি গ্ৰন্থ পোৱা জাতি আৰু মুষ্টিপূজাৰী সকলৰ মাজৰ পৰা অবিশ্বাস কৰে, থাকিব দোজখৰ অগ্নিকুণ্ডটোত, তাৰেই নিবাসী হৈ। সকলো জীৱৰ ভিতৰত তেওঁলোকেই অতি নিকৃষ্ট।

৮) প্ৰকৃততে, যি সকলে বিশ্বাস আনে আৰু সৎ কৰ্ম কৰে—তেওঁলোক হয় সকলো জীৱৰ ভিতৰত উৎকৃষ্ট।

৯) তেওঁলোকৰ পুৰস্কাৰ থাকে তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ সৈতে—চিৰস্থায়ী উদ্যান সমূহ, যাৰ মাজেৰে বহু নিঝৰা প্ৰবাহ কৰে, তেওঁলোক তাত চিৰকাল থাকিব। আল্লাহ তেওঁলোকৰ সৈতে সন্তুষ্ট আৰু তেওঁলোকো আল্লাহৰ সৈতে সন্তুষ্ট। সেইটো হৈছে সেইজনৰ কাৰণে যি তেওঁৰ প্ৰভুলৈ ভয় কৰে।

فِيهَا كُتِبَ قِتَابُهُ ۝

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا

جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ ۝

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيُعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ

الْدِّينَ ۚ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ

وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ۝

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالشُّرَكِيِّنَ

فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ

الْبَرِيَّةِ ۝

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ

خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۝

جَزَاءُ هُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ

تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ

عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۝

سُورَةُ الزَّلْزَالِ مَكِّيَّةٌ

(৭৭)

চুবা ৯৯

AL-ZILZAL

আল্-জিলজাল্

(মক্কাত অরতীর্ণ)

- ১) সুপ্রসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) যেতিয়া পৃথিবীখন কঁপোৱা হ'ব এক ভয়ঙ্কৰ কম্পনেৰে,
- ৩) পৃথিবীখনে ইয়াৰ সকলো বোজা জোকাৰি পেলাব,
- ৪) মানৱে ক'ব, 'পৃথিবীৰ কি হৈছে?'
- ৫) সেই দিনাখনে এই মৰ্ত্তাই ইয়াৰ সংবাদ দিব,
- ৬) কিয়নো, তোমাৰ প্ৰভুৱে সেইদৰে ইয়াক আদেশ দিব।
- ৭) সেই দিনাখন মানুহ সিঁচৰিত দলত ওলাই আহিব, যাতে তেওঁলোকক দেখুৱাব পৰা হ'ব তেওঁলোকৰ কৰ্মফল।
- ৮) তেতিয়া যেয়েই এক বিন্দু মাত্ৰ ভাল কাম কৰে দেখিবলৈ পাব;
- ৯) আৰু যেয়েই এক বিন্দু মাত্ৰ অসৎ কাম কৰিছে সেইটোও দেখিবলৈ পাব।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ②

وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ③

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ④

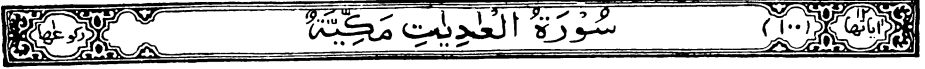
يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ⑤

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ⑥

يَوْمَئِذٍ يُصْدِرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لَّيْرًا وَأَعْمَالَهُمْ ⑦

مَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ⑧

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ⑨

চুৰা ১০০

AL-ADIYAT

আল-আদিয়াত

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) ফোৰোহানি মৰা যুদ্ধত খোঁৰাৰ দ্বাৰা,
- ৩) যি সিহঁতৰ খুৰাৰে জুইৰ ফিৰিঙতি উলিয়ায়,
- ৪) পুৰাৰ দোকমোকালিত হঠাৎ আক্ৰমণ কৰি,
- ৫) আৰু তাৰ দ্বাৰা ধূলিৰ মেঘ সৃষ্টি কৰি,
- ৬) আৰু সেই উপায়ে শত্ৰুৰ শাৰীৰোৰ ভেদ কৰে।
- ৭) নিশ্চয়েই, মানৱ তেওঁৰ প্ৰভুৰ প্ৰতি অকৃতজ্ঞ।
- ৮) আৰু নিশ্চয়েই, তেওঁ নিজৰ আচৰণেৰে ইয়াৰ প্ৰতি সাক্ষী দিয়ে।
- ৯) আৰু, নিশ্চয়েই, তেওঁ ধন-সম্পত্তিৰ প্ৰতি উন্মাদৰ দৰে আকৃষ্ট।
- ১০) এনেজনে নেজানে নে যে যেতিয়া কবৰত থকা সকলক উঠাই অনা হ'ব
- ১১) আৰু অন্তৰত লুকুৱাই থোৱা সকলো কথা মুক্ত কৰা হ'ব ?
- ১২) নিশ্চয়েই, তেওঁলোকৰ প্ৰভুৱে, সেই দিনাখন, সেই সকলো কথাৰ বিষয়ে সম্পূৰ্ণ অৱগত থাকিব।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

وَالْأَدْيَاتِ ضَبَّحًا ①

فَالْمُورِيَّتِ قَدْحًا ①

فَالْمُعِيرَتِ ضَبَّحًا ①

فَأَثَرُنَ بِهِ نَفْعًا ①

فَوَسَطْنَ بِهِ جَنَّةًا ①

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ①

وَرَأَاهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَّهِيدٌ ①

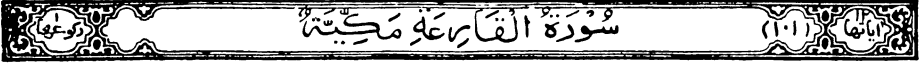
وَرَأَاهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ①

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ①

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ①

بِئْسَ الْيَوْمَ لِأُولَٰئِكَ نَازِلٌ ①

بِئْسَ الْيَوْمَ لِأُولَٰئِكَ نَازِلٌ ①

চুৰা ১০১

AL-QARI'AH

আল-কাৰিয়া

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) সেই মহা দুৰ্যোগটো!
- ৩) সেই মহা দুৰ্যোগটোনো কি?
- ৪) আৰু মহা দুৰ্যোগটো কি সেইটো তোমালোকক নো কিহে জনাব?
- ৫) সেই দিনটো যেতিয়া; মানৱজাতি সিঁচৰিত হোৱা পতঙ্গৰ দৰে হ'ব
- ৬) আৰু পৰ্ব্বতশাৰীবোৰ ফহিওৱা উলৰ দৰে হ'ব।
- ৭) সেইসময়ত সেইজনৰ ক্ষেত্ৰত যাৰ তজ্জু গধুৰ হয়,
- ৮) তেওঁৰ হ'ব এটা সুখৰ জীৱন।
- ৯) কিন্তু সেইজনৰ বেলিকা যাৰ তজ্জু পাতল হয়,
- ১০) দোজখ হ'ব তেওঁৰ মাতৃ।
- ১১) আৰু সেয়া কি, তোমালোকক কিহেনো জনাব।
- ১২) ই হৈছে এটা ভীষণ ভাৱে জ্বলা অগ্নিকুণ্ড।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْقَارِعَةُ
 مَا الْقَارِعَةُ
 وَمَا أَذْرِكُهَا الْقَارِعَةُ
 يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْتُوثِ
 وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ
 فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ
 فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ
 وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ
 فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ
 وَمَا أَذْرِكُهَا هِيَ
 نَارٌ كَامِيَةٌ

চূৰা ১০২

AL-TAKATHUR

আল-টাকাঠুৰ

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ

- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) তোমালোকৰ পৰস্পৰৰ ভিতৰত পাৰ্থক্য ধন সম্পত্তিৰ কাৰণে কৰা প্ৰতিদ্বন্দ্বিতাই তোমালোকক আল্লাহৰ পৰা আঁতৰাই নিয়ে,
- ৩) তোমালোক কবৰ গৈ নোপোৱালৈকে
- ৪) নহয়! তোমালোকে অনতি বিলম্বে সত্যটো জানিবলৈ পাবা।
- ৫) আকৌ নহয়! তোমালোকে সোনকালেই জানিবলৈ পাবা।
- ৬) নহয় তোমালোকে যদিহে ঠিক জ্ঞানেৰে জানিলাহেঁতেন;
- ৭) তোমালোকে, নিশ্চয়েই, এই জীৱনতে দোজখ দেখিবা।
- ৮) হয়, তোমালোকে, নিশ্চয়েই, ইয়াক নিশ্চয়তাৰ চকুৰে দেখিবা পৰকালত।
- ৯) তেতিয়া, সেইদিনাখন তোমালোকক হিচাপ দিবলৈ আহ্বান কৰা হ'ব সেই তোমালোকলৈ দান দিয়া অনুগ্রহ বিলাকৰ বিষয়ে।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

أَلْهَمَكُمُ التَّكْوِيْنَ ②

حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ③

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ④

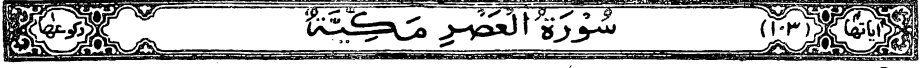
ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ⑤

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِيْنَ ⑥

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيْمَ ⑦

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِيْنَ ⑧

ثُمَّ لَتَسْتَأْنِفْنَ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيْمِ ⑨

চূৰা ১০৩

AL-'ASR

আল-আছৰ

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) পতন হৈ থকা যুগৰ দ্বাৰা,
- ৩) নিশ্চয়েই, মানৱ সদায় এটা ক্ষতিগ্ৰস্ত অৱস্থাত থাকে,
- ৪) মাত্ৰ সেইসকলৰ বাহিৰে যি বিশ্বাস কৰে আৰু সৎকামত লিপ্ত থাকে, আৰু পৰম্পৰক সত্যৰে অনুপ্ৰাণিত কৰে, আৰু ইজনে সিজনক একনিষ্ঠ হ'বলৈ উপদেশ দিয়ে।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

وَالْعَصْرِ ②

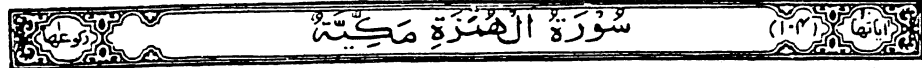
إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُفٍ ③

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّاصَوْا ④

بِالْحَقِّ ⑤ وَتَوَّاصَوْا بِالصَّبْرِ ⑥

Part 30

Chapter 104

চূৰা ১০৪

AL-HUMAZA

আল-হামজা

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) দুৰ্ভাগ্য হওক প্ৰত্যেক টুটকীয়া ব্যক্তি, নিন্দাকাৰীৰ,
- ৩) যি অগাধ সম্পত্তি গোটায় আৰু ইয়াক বাৰম্বাৰ গণে।
- ৪) তেওঁ ভাবে যে তেওঁৰ সম্পত্তিয়ে তেওঁক অমৰ কৰিব।
- ৫) নহয়! তেওঁক, নিশ্চয়েই, চেপি পেলোৱা শাস্তিলৈ নিক্ষেপ কৰা হ'ব।
- ৬) আৰু চেপি পেলোৱা শাস্তিটো নো কি বস্তু তোমালোকক কিহে বুজাব?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ②

الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ③

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ④

كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ⑤

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ⑥

- ৭) ই হৈছে আল্লাহে অগ্নি সংযোগ কৰোৱা এটা অগ্নিকুণ্ড,
 ৮) যিটো বক্ষৰ ওপৰলৈকে উঠি আহে।
 ৯) ইয়াক তেওঁলোকৰ চাৰিওফালে আগুৰি ধৰিবলৈ দিয়া হ'ব
 ১০) প্ৰসাৰিত শাৰীত।

نَارُ اللَّهِ الْمَوْقُودَةُ
 الَّتِي تَطْلُعُ عَلَى الْأَفِيدَةِ
 إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّؤَصَّدَةٌ
 فِي عَمَدٍ مُّمدَدَةٍ

Part 30

Chapter 105

سُورَةُ الْفِيلِ مَكِّيَّةٌ (١٠٥)

চুৰা ১০৫

AL-FIL

আল-ফিল

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

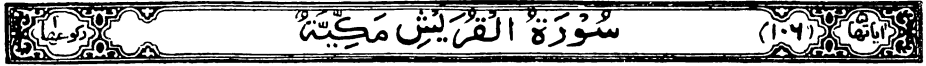
- ১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
 ২) তোমালোকে তোমালোকৰ প্ৰভুৱে হাতীৰ গৰাকী সকলৰ (ইয়ামানত আবিছিনিয়াৰ খৃষ্টিয়ান ৰাজ-প্ৰতিনিধি আব্ৰাহা) সৈতে কি ব্যৱহাৰ কৰিছিল?
 ৩) সেইজনাই সিহঁতৰ কৌশল বৃথাই যাবলৈ নিদিলে নে?
 ৪) আৰু সেইজনাই সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে জাকে জাকে চৰাই পঠিয়াইছিল,
 ৫) যি সিহঁতৰ মৃতদেহ ভক্ষণ কৰিছিল, সিহঁতক, আলতীয়া মাটিৰ লদাৰ ওপৰত আঘাত কৰি কৰি।
 ৬) আৰু সেই দৰে সিহঁতক ভঙা ঠাৰিৰ দৰে কৰি ভক্ষণ কৰিলে।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْمَتْرَكِيفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ

الْمَ يَعْمَلُ كَيْدَهُمْ فِي تَضَلُّلٍ
 وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ

تَرْفِيهِمْ يَرْجِرُ مِنْ سَبِيلِ

فَجَعَلَهُمْ كَعَصِفٍ أَمَاكُولٍ

চুৰা ১০৬

AL-QURAIISH

আল-কুৰাইছ

(মক্কাত অবতীৰ্ণ)

১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) তোমাৰ প্ৰভূৱে হাতীৰ গৰাকী সকলক ধ্বংস কৰিছিল কুৰাইছ সকলক অন্তৰ্বেৰে সংলগ্ন কৰিবলৈ—

لِيَأْخُذَ قُرَيْشٌ ②

৩) তেওঁলোকক শীত আৰু গ্ৰীষ্মকালৰ ভ্ৰমণৰ প্ৰতি আকৃষ্ট কৰিবলৈ।

إِنْفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ③

৪) যাতে তেওঁলোকে এই মহান গহৰ প্ৰভজনাক উপাসনা কৰে,

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ④

৫) যি জনাই তেওঁলোকক ক্ষুধাৰ বিৰুদ্ধে অন্ন দিছে, আৰু আতঙ্কৰ বিৰুদ্ধে নিৰাপত্তা দিছে।

يَوْمَ الَّذِي آطَعْتَهُمْ مِنْ جُحُودٍ وَأَمْنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ⑤

Part 30

Chapter 107

চুৰা ১০৭

AL-MA'UN

আল-মাউন

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

২) তোমালোকে সেইজনাক দেখা নাই নে যি বিচাৰ অস্বীকাৰ কৰে ?

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ ②

৩) সেইজনে হৈছে এজন, যি মাউবাক খেদি দিয়ে,

فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ ③

৪) আৰু দৰিদ্ৰক খুওৱাটোত উদগনি নিদিয়ে।

وَلَا يُحِصُّ عَلَى طَعَامِ الْيَسِيرِينَ ④

৫) গতিকে দুৰ্ভাগ্য হওক সেই সকলৰ যি উপাসনা কৰে,

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ⑤

৬) কিন্তু তেওঁলোকৰ উপাসনাৰ প্ৰতি
অমনোযোগী।

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٦﴾

৭) তেওঁলোকে কেৱল মানুহৰ মাজত নিজকে
দেখা যোৱাটো ইচ্ছা কৰে,

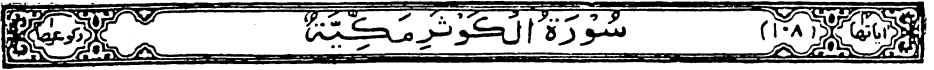
الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ﴿٧﴾

৮) আৰু আইন মতে দিবলগীয়া ভিক্ষা জৰ্দ
কৰি থয়।

وَيَتَّبِعُونَ السَّاعُونَ ﴿٨﴾

Part 30

Chapter 108

চুৰা ১০৮

AL-KAUTHAR

আল- কাউঠৰ্

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

২) নিশ্চয়েই, আমি তোমালোকৰ ওপৰত ভালৰ
প্ৰাচুৰ্য্য দান কৰিছোঁ;

إِنَّا أَعْطَيْنَكَ الْكَوْثَرَ ﴿٢﴾

৩) গতিকে তোমালোকৰ প্ৰভুলৈ প্ৰাৰ্থনা
কৰাইক, আৰু উচৰ্গা আগ বঢ়োৱাইক।

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ ﴿٣﴾

৪) নিশ্চয়েই, তোমালোকৰ শত্ৰু সকলৰেহে
কোনো সতি-সন্ততি নেথাকিব।

إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ﴿٤﴾

سُورَةُ الْكَافِرُونَ مَكِّيَّةٌ (١٠٩)

চুৰা ১০৯

AL-KAFIRUN

আল-কাফেকন

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্রসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ, নামত।
- ২) কোৱাঁ, 'হে' তোমালোক অবিশ্বাসী সকল!
- ৩) 'মই তোমালোকে উপাসনা কৰাৰ দৰে উপাসনা নকৰোঁ,
- ৪) 'নাইবা তোমালোকেও উপাসনা নকৰা, যিদৰে মই উপাসনা কৰোঁ।
- ৫) 'নাইবা মই উপাসনা নকৰোঁ সেই সকলক, যাক তোমালোকে উপাসনা কৰা,
- ৬) নাইবা তোমালোকেও সেইজনক উপাসনা নকৰা, যাক মই উপাসনা কৰোঁ।
- ৭) 'তোমালোকৰ কাৰণে' তোমালোকৰ ধৰ্ম্ম, আৰু মোৰ কাৰণে মোৰ ধৰ্ম্ম।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۝

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۝

وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ۝

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِي دِينِي ۝

Part 30

Chapter 110

سُورَةُ النَّازِعَاتِ مَكِّيَّةٌ (١١٠)

চুৰা ১১০

AL-NASAR

আল-নাছাৰ

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্রসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) যেতিয়া আল্লাহৰ সহায় আহে আৰু বিজয়,
- ৩) আৰু তোমালোকে দেখিবলৈ পোৱা মানুহক আল্লাহৰ ধৰ্ম্মত দলে দলে প্ৰৱেশ কৰা,
- ৪) তোমালোকৰ প্ৰভুক সেইজনৰ প্ৰশংসাবে গৌৰৱান্বিত কৰা আৰু সেইজনৰ ক্ষমা বিচৰা। নিশ্চয়েই সেইজন কৰুণাৰ সৈতে সঘনে ঘূৰি আহে।

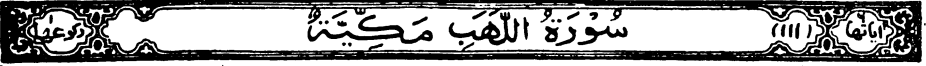
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۝

وَرَأَيْتِ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝

وَهِيَ الْبَيْتُ
 عَلَى اللَّهِ يَوْمَ
 يَوْمَ

চুৰা ১১১

AL-LAHAB

আল-লাহাব

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।

২) আবু লাহাবৰ দুয়োখন হাত ধংস হওক, আৰু তেওঁ ধংস হওক।

৩) তেওঁৰ ধন-সম্পত্তিয়ে আৰু তেওঁ যি আৰ্জিছে সেইবোৰে তেওঁৰ একো উপকাৰ নাসাধে,

৪) অনতিপলমেই তেওঁ জ্বলন্ত অগ্নিত দক্ষ হ'ব;

৫) আৰু তেওঁৰ পত্নীও, নিন্দাৰ বাহিকা,

৬) তেওঁৰ কঠত পিন্ধোৱা হ'ব এডাল পঘাৰ মালা।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

بَيِّنَتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ②

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ③

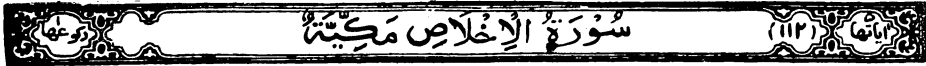
سَيَصِلُ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ④

وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ⑤

فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ⑥

Part 30

Chapter 112

চুৰা ১১২

AL IKHLAS

আল-ইখলাছ

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

১) সুপ্ৰসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।

২) 'সেইজনাই হৈছে আল্লাহ, এক আল্লাহ!

৩) 'আল্লাহ, স্বনিৰ্ভৰশীল আৰু সকলোৰ কাৰুতি-মিনতিৰ পাত্ৰ।

৪) 'সেইজনাই জন্ম নিদিয়ে, নাইবা সেইজনাকো কোনেও জন্ম দিয়া নাই;

৫) 'আৰু সেইজনাৰ দৰে আন কোনো নাই।'

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ②

اللَّهُ الصَّمَدُ ③

لَمْ يَلِدْهُ وَلَمْ يُولَدْ ④

لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ⑤

سُورَةُ الْفَلَقِ مَدِينَةٌ (113)

চৰা ১১৩

AL-FALAQ

আল- ফালাক

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্রসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) কোৱা, 'মই আশ্ৰয় বিচাৰোঁ সৃষ্টিৰ প্ৰভুজনাত,
- ৩) সেইজনৰ সৃষ্টিৰ অসততাৰ পৰা,
- ৪) 'আৰু অসততাৰ অন্ধকাৰৰ পৰা যেতিয়া ই বিস্তৃত হৈ পৰে,
- ৫) 'আৰু অসততাৰ পৰা সেই সকলক, যি পাৰম্পৰিক ভাল সম্বন্ধৰ বন্ধন ভাঙিবলৈ চেষ্টা কৰে,
- ৬) 'আৰু অসততাৰ পৰা হিংসাকুৰীয়া জনৰ, যি হিংসা কৰে।'

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ②
 مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ③
 وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ④
 وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ⑤
 وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ⑥

سُورَةُ النَّاسِ مَدِينَةٌ (114)

Part 30

Chapter 114

চৰা ১১৪

AL-NAS

আল-নাছ

(মক্কাত অৱতীৰ্ণ)

- ১) সুপ্রসন্ন, কৰুণাময়, আল্লাহৰ নামত।
- ২) কোৱা, 'মই আশ্ৰয় বিচাৰোঁ মানৱ জাতিৰ প্ৰভুত,
- ৩) 'মানৱ জাতিৰ ৰজাত,
- ৪) 'মানৱ জাতিৰ আল্লাহত,
- ৫) 'লুকাই, লুকাই, ফুচফুচাই ফুৰা সকলৰ অসৎ ফুচফুচনিৰ পৰা ;
- ৬) 'যি মানৱৰ অন্তৰলৈ ফুচফুচায়,
- ৭) 'জিন্ আৰু মানৱৰ মাজৰ পৰা।'

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ②
 مَلِكِ النَّاسِ ③
 إِلَهِ النَّاسِ ④
 مِنْ شَرِّ أَوْسَاسٍ هُ الْخَنَّاسِ ⑤
 الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ⑥
 مِنَ الْإِحْتِةِ وَالنَّاسِ ⑦

নির্দেশিকা

অগ্নিশিখা, উজ্জ্বল

গোপনে শুনোতা সকলৰ পাছে পাছে অগ্নিশিখাই খেদা
লয়। ১৫: ১৯; ৩৭: ১১; ৭২: ১০।

অদৃষ্ট (তৰ্কীৰ অৰ্থাৎ প্ৰত্যেক বস্তুৰে নিৰ্দিষ্ট সময় আৰু পৰিমাণ নিৰ্দ্ধাৰণ)

অদৃষ্টৰ অৰ্থ। ৭: ৩৫; ৫৭: ২৩, ২৪।

আল্লাহে সকলো বস্তুৰে পৰিমাণ নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছে। ২৫: ৩;
৫৪: ৫০; ৬৫: ৪।

ঐশীবিধিৰ পৰিণাম স্বৰূপে ভাল বা বেয়া হয়। ৪: ৭৯, ৮০।

মানুহে যি কৰিব খোজে তাকে কৰিব পাৰে, কিন্তু তাৰ
পৰিণাম সেইদৰে ভোগ কৰে। ৭৪: ৩৯।

বিশ্বাসকাৰী আৰু অশ্বাসী উভয়কে সাহায্য কৰা হয়।
১৭: ২১।

অনুতাপ (তওবাহ)

অনুতাপৰ দ্বাৰা আল্লাহৰ ক্ষমা আৰু দয়া লাভ কৰিব পাৰি
২: ১৬৬।

অনুতাপ সকলো সময়তে সম্ভৱ। ৩: ৯০।

অনুতাপৰ সৈতে আল্লাহৰ ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা। ১১: ৪।

আল্লাহে সকলো পাপ ক্ষমা কৰে। ৩৯: ৫৪।

অনুতাপ অকৃত্ৰিম হ'ব লাগিব। ৬৬: ৯।

প্ৰকৃত অনুতাপ আল্লাহে গ্ৰহণ কৰে। ৯: ১০৪; ৪২: ২৬।

অনুতাপে অসৎ আসক্তিক সৎ অনুৰাগলৈ পৰিৱৰ্তন কৰে।
২৫: ৭১।

অনুতাপৰ পিছত ভাল কাম কৰাই হৈছে প্ৰকৃত অনুতাপ।
২৫: ৭২।

কাৰ অনুতাপ গ্ৰহণ কৰা হয়। ৪: ১৮; ১৬: ১২০।

কাৰ অনুতাপ গ্ৰহণ কৰা নহয়। ৪: ১৯।

অন্তঃকৰণ

অন্তঃকৰণৰ ওপৰত পৰ্দা। ১৮: ৫৮।

অন্তঃকৰণৰ অন্ধতা। ২২: ৪৭।

অন্তঃকৰণৰ মোহৰ মাৰি বন্ধ কৰা। ৩০: ৬০; ৪০: ৩৬;
৪২: ২৫; ৬৩: ৪।

অপবাদ-ৰটনা

অপবাদ ৰটনা নিষিদ্ধ। ২৪: ৫, ২৪-২৭; ১০৪: ২।

অবিশ্বাস

অবিশ্বাসী বিলাকে আল্লাহৰ অস্তিত্ব অস্বীকাৰ কৰে।
২: ২৯।

অবিশ্বাস কৰা মানে আল্লাহৰ অনুগ্ৰহৰ অস্বীকাৰ কৰা।
১৬: ১১৩।

অবিশ্বাস কৰা মানে সকলো বস্তুকেই ঘস্বীকাৰ কৰা।
২: ২৫৭।

লৌহ-শুংখল (পুৰুষানুক্ৰমিক ৰীতি-নীতি কু-সংস্কাৰৰ
শিকলি) অবিশ্বাসী বিলাকৰ ডিঙিত বন্ধা। ৩৬: ৯।

মৰ্দ্দাৰ অবিশ্বাসী বিলাকৰ অন্ধবিশ্বাস। ৫: ১০৪।

অবিশ্বাসী বিলাকে সমৃদ্ধিলাভ কৰিব নোৱাৰে। ১০: ৭০,
৭১।

অবিশ্বাসী বিলাকৰ কাৰ্যসমূহে আখেৰাতত একো সহায়
নকৰে। ১১: ১৭।

অবিশ্বাসৰ কাৰণ হ'ল, অবিশ্বাসী বিলাকে পৰকালৰ জীৱন
তকৈ এই জীৱনকহে আগ ঠাই দিয়ে। ১৪: ৪।

অবিশ্বাসী বিলাকৰ ওচৰলৈ ফেৰিস্তা নামি নহাৰ কাৰণ।
১৭: ৯৬।

অবিশ্বাসী বিলাকৰ পৰিণতি। ৬৮: ১৮-৩৪।

অবিশ্বাসী বিলাকলৈ কঠোৰ শাস্তি ৮৩: ৮।

অভাৱগন্ত আৰু দৰিদ্ৰ (মিচকীন)

অভাৱগন্ত আৰু দৰিদ্ৰক চোৱা-চিতা কৰা কৰ্তব্য।
৫১: ২০; ৯০: ১৫-১৭।

অভাৱগন্ত আৰু দৰিদ্ৰক উলাই কৰা বিলাকৰ পৰিণতি।
১০৭: ৪।

অভিভাৱক

ৰক্ষণশীলৰ বাবে অভিভাৱকে কাম কৰা। ২: ২৮৩।

নাবালক বা বোধশক্তি কম থকা ব্যক্তিৰ ক্ষেত্ৰত
অভিভাৱক। ৪: ৬, ৭।

অৰণ্যৰ অধিবাসী

আল্লাহৰ দূত সকলক উপেক্ষা কৰাৰ বাবে অৰণ্যৰ অধিবাসী
বিলাকৰ শাস্তিভোগ। ৫০: ১৫।

অশুভ কথা

আল্লাহে অশুভ কথা প্ৰকাশ্য কৰাটো ভাল নাপায়।
৪: ১৪৯।

অসৎ

মানৱক বিশুদ্ধ হিচাপে সৃষ্টি কৰা হৈছে আৰু সৎ বা অসৎ
পথ অনুসৰণ কৰাটো বাছি লব পাৰে। ৭৬: ৩, ৪০;

৯০: ৯-১১; ৯১: ৮, ৯।

পাপৰ বাহ্যিক আৰু গোপন দিক উভয়কে বৰ্জন কৰা।
৬: ১২১, ১৫২; ৭: ৩৪।

অসতৰ শাস্তি পাপকৰ্মৰ অনুযায়ী হ'ব লাগে। ৬: ১৬১;
১: ২৮; ২৮: ৮৫; ৪০: ৪১।

অবিশ্বাসী বিলাকৰ অসৎকৰ্মত নেৰানেপেৰা অনুৰক্তি।
৭: ২৯।

মানুহৰ বিবেকে অসৎকৰ্ম তিবন্ধাৰ কৰে। ৭: ২৩;
৭৫: ৩।

অতিপাত অসৎকৰ্মই নৰকলৈ লৈ যায়। ২: ৮২।

সৎ অসতৰ ওপৰত বিজয়ী হয়। ১১: ১১৫।

অনুশোচনাৰ যোগেদি অসৎকৰ্মৰ ক্ষমা লাভ কৰিব পাৰি।
৩: ১৩৬, ১৩৭; ৪: ১১১; ১৬: ১২০; ৪২: ২৬।

অসতৰ প্ৰতি ঘৃণা মানুহৰ মাজত নিহিত। ৪০: ১১;
৪৯: ৯; ৯১: ৮, ৯।

পৱিত্ৰ বহুলৰ পদানুসৰণে অসতৰ পৰা ৰক্ষা কৰে।
৩: ৩২।

নামায়ে অসতৰ পৰা ৰক্ষা কৰে। ২৯: ৪৬।

ইচ্ছাকৃত অসৎ কাৰ্যৰ হিচাপ লোৱা হয়। ২: ২২৬; ৫: ৯০;
২০: ১১৬।

আইন (ঋণীয়ত)

ঋণীয়তৰ উদ্দেশ্য মানৱজাতিৰ বোজা লাঘৱ কৰা। ৪: ২৯।

আকাশ (স্বৰ্গ)

— উদ্দেশ্যৰে সৈতে সৃষ্টি কৰা হৈছে। ১৬: ৪।

— আল্লাহৰ হাতেৰে নিৰ্মিত হৈছে। ৫১: ৪৮।

আকাশৰ প্ৰথম অৱস্থা বাস্পীয় ৰূপত আছিল। ৪১: ১২।

আকাশ আৰু পৃথিৱী উভয়েই সংবদ্ধ (জড়পিন্ড) আছিল
২১: ৩১।

দুটা বেলেগ যুগ বা কালত সাতখন আকাশ সৃষ্টি কৰা
হৈছিল। ৪১: ১৩।

আৰু পৃথিৱী ছটা বেলেগ যুগত সৃষ্টি কৰা হৈছিল। ১০: ৪।

আকাশৰ চাল সুৰক্ষিত আৰু ই সুৰক্ষা যোগায়। ২১: ৩৩।
গ্ৰহবিলাকে সিহঁতৰ নিজৰ কক্ষত আকাশত প্ৰদক্ষিণ কৰে।

৩৬: ৪১।

আকাশৰ নক্ষত্ৰৰ পথ। ৫১: ৮

আকাশৰ ধৰণী নাই। ৩১: ১১।

আকাশৰ সৈতে খাদ্যৰ সম্পৰ্ক। ১০: ৩২।

আকাশ আল্লাহৰ সৌহাতত মেৰিওৱা আছে। অৰ্থাৎ
সিবিলাকক আল্লাহে সম্পূৰ্ণ নিয়ন্ত্ৰণ কৰি আছে।

৩৯: ৬৮।

আকাশক উন্মুক্ত কৰা হ'ব, ফলত ই বহু দুৰাৰত বিভক্ত হৈ
পৰিব, অৰ্থাৎ সেই সময়ত ধাৰ্মিকসকলৰ সমৰ্থনত বহু
ঐশী নিদৰ্শন প্ৰদৰ্শন কৰা হ'ব। আৰু অবিশ্বাসী বিলাকক
শাস্তি বিহা হ'ব। ৭৮: ২০।

আকাশৰ আৱৰণ উঠাই দিয়া হ'ব। অৰ্থাৎ পাছৰ কালত
জ্যোতিৰ্বিজ্ঞান, মহাকাশ বিজ্ঞান আৰু অজানা তথ্যৰ
সন্ধান মানৱৰ ওচৰত উপস্থাপন কৰা হ'ব। ৮১: ১২।

— যেতিয়া বিদীৰ্ণ হ'ব। ৭৭: ১০, ৮২: ২।

আকাশ গলিত তামৰ দৰে হ'ব (অত্যন্ত তাপৰ বাবে)।
৭০: ৯।

গ্ৰহবিলাকেৰে শোভিত। ৩৭: ৭; ৪১: ১৩; ৬৭: ৬।

আকাশৰ অংশবোৰ বৰষুণ আৰু ধুমুহাৰ ৰূপত
শাস্তিস্বৰূপে তললৈ নামি আহিব। ১৭: ৯৩;
২৬: ১৮৮; ৩৪: ১০।

সকলো বস্তুৱেই আকাশৰ পৰা পঠিওৱা হয়। ১৫: ২২;
৪০: ১৪।

আজ্ঞাপালন আৰু বশ্যতা

আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰক মানি চলিবলৈ তেওঁ নিৰ্দেশ
দিছে। ৩: ১৩৩, ১৭৩।

আল্লাহ আৰু তেওঁৰ বহুলৰ আজ্ঞা পালনে লোকক
আধ্যাত্মিক উন্নতিৰ উচ্চতম শিখৰলৈ লৈ যায়। ৪: ৭০।

আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰৰ আজ্ঞাপালনে কৃতকাৰ্যতাৰ
বাটলৈ আগবঢ়াই নিয়ে। ২৪: ৫৩।

বহুলৰ বাধ্য হোৱা মানে আল্লাহৰ বাধ্য হোৱা। ৪: ৮১।

শাসনাধিষ্ঠিত সকলৰ বাধ্য হ'বলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে।
৪: ৬০।

বহুলক মানি চলিবৰ বাবে শ্ৰেণণ কৰা হৈছে। ৪: ৬৫।

আল্লাক ভাল পোৱা সকলে পৱিত্ৰ বহুলক অনুসৰণ কৰি
বলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে। ৩: ৩২।

আত্মা

আত্মাৰ অৰ্থ আল্লাহৰ কৰুণা। ৪: ১৭২।

কহ মানে ফেৰিস্তা। ১৯: ১৮।

বিশ্বাসী আত্মা। ২৬: ১৯৪।

আত্মা বিশ্ৰামত। ৮৯: ২৮-৩১।

নিজক দোষাবোপ কৰা আত্মা। ৭৫: ৩।

ঈশ্বৰে তেওঁৰ আত্মা মানুহত ফুঁৱাই দিয়ে, অৰ্থাৎ মানুহে ওহী
(আল্লাহৰ প্ৰত্যাদেশ) লাভ কৰে। ১৫: ৩০; ২১: ৯২;
৩২: ১০; ৩৮: ৭৩।

আদম

আদম আছিল প্ৰথম নবী। ২: ৩১।

আদমক খলিফা নিযুক্ত কৰাত ফেৰিস্তা, সকলৰ বিস্ময়।
২: ৩১।

আদমক সৃষ্টি বস্তুবোৰ সম্পৰ্কে জ্ঞান দান, আৰু ঐশ্বৰিক গুণ
সমূহৰ বিষয়ে জ্ঞাত কৰা হয়। ২: ৩২।

আদমক সাহায্য কৰাৰ বাবে ফেৰিস্তা সকলক আদেশ দিয়া
হয়। ২: ৩৫; ৭: ১২; ১৫: ৩০; ১৭: ৬২; ২০: ১১৭।

আদমক এজোপা গছৰ পৰা আঁতৰি থাকিবলৈ আদেশ দিয়া
হয়। ২: ৩৬; ৭: ২০।

আদমে বেহেশ্তৰ বৃক্ষৰ পাতৰ দ্বাৰা নিজকে আবৃত কৰে,
(অৰ্থাৎ তেওঁৰ ভুল বোৰ সজ কামৰ দ্বাৰা ঢাকি ৰাখে)।
৭: ২৩।

আদমে অভিসন্ধিমূলকভাৱে অমান্য কৰা নাছিল।
২০: ১১৬।

আদমক আল্লাৰ দুয়ো হাতেৰে স্ৰজন কৰা হৈছিল (অৰ্থাৎ
তেওঁক শাৰীৰিক, নৈতিক আৰু আধ্যাত্মিক ক্ষমতা দিয়া
হৈছিল)। ৩৮: ৭৬।

আদমক প্ৰাথমিক শিষ্টাচাৰমূলক মূল্যবোধৰ নিৰ্দেশ দিয়া
হৈছিল। ২০: ১১৯, ১২০।

আদম উদ্যানত বাস কৰিছিল। ২: ৩৬।

আদমক স্থান ত্যাগ কৰিবলৈ আদেশ দিয়া হৈছিল। ২: ৩৭,
৩৯।

আদমক বোকাৰ পৰা স্ৰজন কৰা হৈছিল ৩: ৬০।

আদমৰ দুজন পুত্ৰ আছিল। ৫: ২৮।

আধ্যাত্মিক সমাজ

আশীৰ্বাদ পোৱা সকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত লোক। ৪: ৭০, ৭১।

আধ্যাত্মিক সৃষ্টি

মানুহৰ শৰীৰৰ দৰেই আধ্যাত্মিক সৃষ্টি এক ক্ৰম বিবৰ্ধন
প্ৰক্ৰিয়া। ২২: ৬, ৭।

দৈহিক সৃষ্টিৰ প্ৰতিটো চাপতে আধ্যাত্মিক সৃষ্টিৰ একোটা
চাপ থাকে। ২৩: ১৩-১৮।

আনসাৰসকল (সহায়কাৰীসকল)

আনসাৰসকলৰ প্ৰতি আল্লা সন্তুষ্ট। ৯: ১০০।

আল্লাই আনসাৰসকলৰ প্ৰতি সদয় দৃষ্টিপাত কৰে। ৯: ১১৭।

আবু লাহাব

আবু লাহাব আৰু তেওঁৰ পত্নী। ১১১: ২-৬।

আব্ৰাহাম (নবী ইব্ৰাহীম)

ইব্ৰাহীম দ্ৰষ্টব্য

আৰন (নবী হাৰান)

হাৰান দ্ৰষ্টব্য

আৰব জাতি

পৱিত্ৰ বহুলৰ অবিভাৰৰ আগতে আৰবসকলে মুস্তিৰ
আগত নৰবলি দিছিল। ৬: ১৩৮

ছোৱালী জন্ম হোৱাটো দুৰ্ভাগ্য বুলি ভাবিছিল। ১৬: ৫৯,
৬০; ৪৩: ১৮।

তেওঁলোকৰ ছোৱালী সন্তান বোৰ জীয়াই জীয়াই পুতি
পেলাইছিল। ১৬: ৬০।

আল্লাৰ বদান্যতাৰ কথা আৰব সকলে অস্বীকাৰ কৰিছিল।
২১: ৩৭।

আল-আ'ৰাফ

আল-আ'ৰাফৰ লোক বুলিলে প্ৰকৃত বিশ্বাসী সকলৰ কথা
বুজায়। ৭: ৪৭।

আল্লা

আল্লাৰ অস্তিত্ব। ২: ২২; ২: ২৯; ৩: ৩; ৩: ১৯। ৬: ৭৪;
১৩: ৩, ৪; ২২: ১৯; ৮৭: ২-৬।

আল্লাৰ একত্ব। ২: ১৬৪; ১১২: ২।

আল্লাৰ বিনে কাকো উপাসনা কৰিব নালাগে। ২: ১১৭;
 ২: ১৬৪; ২: ২৫৬; ৩: ৩; ৩: ১৯।
 আল্লা স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীৰ জ্যোতি (নূৰ)। ২৪: ৩৬।
 আল্লাৰ সদৃশ আৰু আন কোনো নাই। ৪২: ১২; ১১২: ৫।
 মানৱ-চক্ষুৰে আল্লাক প্ৰত্যক্ষ কৰিব নোৱাৰি। ৬: ১০৪।
 আল্লাই গুণবাৰ্শিৰ মাজেদি তেওঁক প্ৰকাশ কৰে। ৬: ১০৪।
 আল্লাই তেওঁৰ সেৱক সকলক তেওঁৰ কাষ পাবলৈ বাট
 দেখুৱায়। ২৯: ৭০।
 আল্লাৰ সাক্ষাৎ পাবলৈ প্ৰচেষ্টা কৰা আৱশ্যক। ৮৪: ৭।
 সকলো সৃষ্টিকে আল্লাৰ আৱশ্যক। ১১২: ৩।
 আল্লাই সকলো বিষয়েই সম্পূৰ্ণভাৱে জানে। ২: ২৫৬;
 ১০: ৬২।
 মানুহ তাৰ ডিঙিৰ সিৰডালতকৈও (নিজৰ জীৱনতকৈও)
 আল্লাৰ ওচৰ। ৫০: ১৭।
 আল্লাইহে কেৱল অজানাক জানে। ২৭: ৬৬।
 আল্লাই প্ৰকাশ্য আৰু গুপ্ত সকলো জানে। ৩: ৩০।
 আল্লাৰ তেওঁৰ আদেশ আৰু ৰায় পূৰণ কৰাৰ সকলো শক্তি
 আছে। ২: ২১।
 মানৱজাতিক পথ-নিৰ্দেশ দিবৰ বাবে আল্লাই তেওঁৰ দূত
 নিৰ্বাচিত কৰে। ২২: ৭৬।
 বিৰোধী সকলক বশ কৰিবৰ বাবে আল্লাই তেওঁৰ দূত
 সকলক গঢ় দিছে। ৫৮: ২২।
 অবিচলিত সকলক সহায় কৰিবৰ বাবে আল্লাই
 ফেৰিস্তাসকলক প্ৰেৰণ কৰিছে। ৪১: ৩১, ৩২।
 আল্লাৰ কোনো অংশীদাৰ নাই। ২: ১১৭; ৬: ১৬৪:
 ২৫: ৩।
 আল্লা সকলো খুঁত বা ত্ৰুটিৰ পৰা মুক্ত। ২: ৩৩।
 আল্লাৰ কোনো সতি-সম্ভতি নাই। ২: ১১৭; ৪: ১৭২;
 ৬: ১০১; ১৮: ৫, ৬।
 আল্লাই তেওঁৰ কাৰণে কোনো স্ত্ৰী বা পুত্ৰ লোৱা নাই।
 ৬: ১০২; ৭২: ৪।
 আল্লাই কাকো জন্ম দিয়া নাই বা তেওঁকো কেৱে জন্ম দিয়া
 নাই। ১১২: ৪।
 আল্লাৰ কোনো সঙ্গী নাই। ৯: ৩১।
 আল্লা পৰম-পৱিত্ৰ আৰু সৰ্বোচ্চ আৰু মুস্তি-উপাসকসকলে
 তেওঁলোকৰ দেৱতাসকলত আৰোপ কৰা গুণবোৰতকৈ
 বহুত ওপৰত। ১৭: ৪৪।

আল্লা নিদ্ৰা বা তদ্ভ্ৰামগ্ন নহয়। ২: ২৫৬।
 আল্লা স্বৰ্গ বা পৃথিৱীৰ চিন্তাৰ দ্বাৰা ভাবাক্ৰান্ত নহয়।
 ২: ২৫৬।
 আল্লা স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰি ক্ৰান্ত নহয়। ৫০: ৩৯।
 আল্লাই কোনো কথা কেতিয়াও পাহৰি নাযায়। ১৯: ৬৫;
 ২০: ৫৩।
 আল্লাই কাৰো একো অনায়ায় নকৰে। ৩: ১৮৩; ১০: ৪৫।
 আল্লা আদি আৰু অন্ত; বাস্তৱ আৰু গুপ্ত। ৫৭: ৪।
 আল্লাই কোনো অসৎ কৰ্মত কেতিয়াও লিপ্ত নহয়। ৭: ২৯।
 আল্লা প্ৰতিপালিত নহয়। ৬: ১৫; ৫১: ৫৮।
 আল্লাই সতৰ্ক নকৰাকৈ কোনো নগৰী ধ্বংস নকৰে।
 ১৭: ১৬; ২৬: ২০৯; ২৮: ৬০।
 সকলো বস্তু আল্লাৰ ইচ্ছাৰ ওপৰত সমৰ্পণ কৰা হয় আৰু
 অকণ তেওঁহীহে কৰা বিধি সমূহৰ সকলো বস্তু বাধ্য।
 ১৩: ১৬।
 আল্লাৰ বিধানৰ কেতিয়াও সলনি নহয়। ১৩: ৭৮;
 ৩৫: ৪৪।
 ভূত-ভৱিষ্যৎ সম্পৰ্কে কেৱল আল্লাৰ হে জ্ঞান আছে।
 ২০: ১১১।
 আল্লাৰ কৰুণাৰ প্ৰতি কেৱে নিৰাশ হ'ব নালাগে। ৬: ১৩,
 ৫৫; ৭: ১৫৭; ১০: ৫৯; ১১: ১২০; ১২: ৮৮;
 ৩৯: ৫৪; ৪০: ৮।
 আল্লাৰহে কেৱল জীৱন প্ৰদান কৰাৰ শক্তি আছে।
 ১৫: ২৪।
 আল্লাৰ ইচ্ছা বৰ্তি থাকে। ২২: ১৫; ২২: ১৯; ৮৫: ১৭।
 আল্লাৰ ৰায়ৰ ওপৰত তেওঁৰ সম্পূৰ্ণ ক্ষমতা আছে।
 ১২: ২২।
 প্ৰতিটো কাৰ্য, সি যিমানেই সৰু হওক নালাগে আল্লাই তাৰ
 হিচাপ লয়। ৩১: ১৭।
 আল্লাৰ কাৰণত ব্যয় কৰা সকলৰ বাবে নানা প্ৰকাৰৰ
 পুৰস্কাৰ আছে। ২: ২৬২।
 বিশ্বাসী সকলক আল্লাই সহায় কৰে। ৩০: ৪৮।
 আল্লাৰ সিংহাসন পানীৰ ওপৰত অৱস্থিত। ১১: ৮।
 আল্লাৰ বিৰুদ্ধে মিছাৰ জাল তৰা সকলে কেতিয়াও উন্নতি
 কৰিব নোৱাৰে। ১০: ১৮।
 আল্লাই অবিশ্বাসী বিলাকৰ ইতিহাস আৰু বিদূষৰ শাস্তি
 বিহিব। ২: ১৬।

আল্লাৰ অস্তিত্বৰ সাক্ষ্য। ৭: ১৭৩, ১৭৪।
 আল্লা স্বৰ্গসমূহ আৰু মৰ্ত্যাসমূহৰ স্ৰষ্টা। ২: ১৬৫; ১৪: ৩৩,
 ৩৪; ২৯: ৬২; ৪৫: ৫; ৫০: ৭-১২; ৬৭: ৪, ৫।
 আল্লাই প্ৰাৰ্থনাকাৰী সকলৰ প্ৰাৰ্থনাৰ সহাৰি দিয়ে।
 ২: ১৮৭।
 আল্লাৰ ইচ্ছা আৰু তেওঁৰ দূতসকল সদা বিদ্যমান।
 ৫৮: ২২।
 আল্লাৰ প্ৰত্যাদেশ অমান্য কৰাৰ পৰিণাম। ৩: ১৩৮।
 আল্লাই সকলোৰে বাবেই ভৰণপাষণৰ ব্যৱস্থা কৰে।
 ১১: ৭; ২৯: ৬১।
 আল্লাৰ সান্নিধ্য লাভেহে কেৱল মনক প্ৰকৃত শান্তি দিব
 পাৰে। ৮৯: ২৮-৩০।
 আল্লাৰ অশেষ গুণ। ৭: ১৮১; ৫৯: ২৩-২৫।
 বিশুদ্ধ গুণ কেৱল আল্লাৰহে আছে। ৭: ১৮১; ৫৯: ২৫।

(i) আল্লাৰ সৈতে অংশীদাৰ সংযুক্ত কৰা

আল্লাৰ সৈতে অংশীদাৰ যুক্ত কৰা নিষিদ্ধ। ৪: ৪৯;
 ২২: ৩২।
 — সাংঘাতিক ভুল। ৩১: ১৪।
 ইয়াৰ কোনো ক্ষমা নাই। ৪: ৪৯; ৪: ১১৭।
 এনে কাৰ্য্য কৰা পিতৃ-মাতৃক মানিব নালাগে। ২৯: ৯।
 এক আল্লাৰ বাহিৰে আৰু ঈশ্বৰ (মা'বুদ) থাকিলে বিশ্বত
 খেলিমেলি লাগিব। ২১: ২৩; ২৩: ৯২।
 আল্লাৰ সৈতে অংশীদাৰ সংযুক্ত কৰা লোকসকল ভুল পথে
 পৰিচালিত হৈছে। ৩৯: ৪।
 এই কাৰ্য্য যোৰ অন্যায়। ১২: ৪১; ১১২: ২, ৩।
 আল্লাৰ গুণ সমূহত অংশীদাৰ সংযুক্ত কৰা মানা। ১১২: ৫।
 মুক্তি-উপাসক সকলৰ বাবে ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰাটো নিষেধ।
 ৯: ১১৩।
 আল্লাৰ বিনে আনৰ পৰা সহায় বিচৰা লোকে সমৃদ্ধি লাভ
 কৰিব নোৱাৰে। ২৩: ১১৮।
 আল্লাৰ সৈতে অংশীদাৰ সংযুক্ত কৰাৰ বিৰুদ্ধে যুক্তি।
 ২৭: ৬০-৬৬।
 আল্লাৰ পৰিৱৰ্তে বহু ঈশ্বৰ (মা'বুদ) গ্ৰহণ কৰা বিলাকে ভাবে
 যেন সেই সকল সিহঁতৰ শক্তিৰ উৎস। ১৯: ৮২।
 আল্লাৰ বাহিৰে অন্যান্য দেৱতা উপাসনা কৰা লোকৰ
 দুৰ্বলতা। ২১: ২৪, ২৫।

আল্লাৰ সৈতে অংশীদাৰ সংযুক্ত কৰাৰ বিৰুদ্ধে হেতু
 প্ৰদৰ্শন। ১০: ৬৯; ১৩: ৩৪; ১৬: ৫৩; ১৭: ৪৩, ৪৪।
 ভূৱা ঈশ্বৰে নিজকে সৃষ্টি কৰাৰ বাহিৰে আৰু একো সৃষ্টি
 নকৰে। ১৬: ২১।
 ভূৱা ঈশ্বৰ যত। ১৬: ২২।
 মানুহৰ স্বভাৱে আল্লাৰ সৈতে অংশীদাৰ সংযুক্ত কৰাটো
 নাকচ কৰে। ১৬: ৫৪।

(ii) আল্লাৰ গুণাবলী

দাৰ্শনিক সকলৰ দস্ত চূৰ্ণকাৰী, (আল্-মুখিল)। ৩: ২৭।
 সৰ্ব-বিদিত (আল্-খাবিৰ)। ৪: ৩৬; ২২: ৬৪; ৬৪: ৯;
 ৬৬: ৪; ৬৭: ১৫।
 সৰ্বশ্ৰোতা, (আল্-চামি)। ৪: ৫৯; ২২: ৬২; ২৪: ৬১;
 ৪০: ২১।
 সৰ্বজ্ঞ (আল্-আলিম)। ৪: ৩৬, ৭১; ২২: ৬০; ৩৪: ২৭;
 ৫৯: ২৩; ৬৪: ১২।
 সৰ্বদ্রষ্টা, (আল্-বচিৰ)। ৪: ৫৯; ২২: ৭৬; ৪০: ২১, ৫৭;
 ৬০: ৪।
 প্ৰাৰ্থনাৰ সমিধান দিয়ে, (আল্-মুজিব)। ১১: ৬২।
 অত্যন্ত গুণজ্ঞ, (আল্-শুকুৰ) ৩৫: ৩৫।
 উচ্চতম গুণসম্পন্ন, (ৰফী-উদ্-দৰাজাত)। ৪০: ১৬।
 যথোপযুক্ত শাস্তি প্ৰদান কৰে; প্ৰতিশোধলগুঁতা;
 (আল্-মুনতাকিম)। ৩: ৪; ৩৯: ৩৮।
 দয়ালু, পৰম হিতকাৰী, (আল্-বাৰ্ব)। ৫২: ২৯।
 সকলোৰে প্ৰাৰ্থনা গ্ৰহণ কৰোঁতা; স্বতন্ত্র, (আল্-চামাদ)।
 ১১২: ৩।
 দাতা, মহান, (আল্-রাহাব)। ৩: ৯; ৩৮: ৩৬।
 অনুগ্ৰহ দাতা, (আল্-মুন'ইম), ১: ৭।
 সন্মান দাতা, (আল্-মুইয)। ৩: ২৭।
 নিৰাপত্তা দাতা, (আল্-মু'মিম)। ৫৯: ২৪।
 দানৰ গৰাকী। ৪০: ৪।
 দানশীল; সকলোকেই অন্তৰ্ভুক্ত কৰি লয়, (আল্-রাচি)।
 ৪: ১৩১; ২৪: ৩৩।
 কৰুণাময়, (আল্-ৰ'উফ)। ৩: ৩১; ২৪: ২১।
 স্ৰষ্টা, (আল্-খালিক)। ৩৬: ৮২; ৫৯: ২৫।
 স্ৰষ্টা, সকলো স্ৰষ্টাৰ ভিতৰত সৰ্বোত্তম,
 (আহ্‌চান-উল-খালেকিন)। ২৩: ১৫।

বিনাশকাৰী, (আল্-মুমিত)। ৪০: ৬৯; ৫০: ৪৪; ৫৭: ৩।
 সৎ পথৰ নিৰ্দেশক, (আল্-ৰহিদ)। ৭২: ৩।
 কাৰ্যসমূহৰ ব্যৱস্থাকাৰী তথা নিষ্পত্তিকাৰী;
 ৰযীয়া, (আল্-ৰাকিল)। ৩: ১৭৪; ৪: ৮২; ১১: ১৩;
 ১৭: ৩; ৩৩: ৪।
 পাপ মোনকাৰী, (আল্-আফুৰ)। ৪: ১৫০; ২২: ৬১;
 ৫৮: ৩
 ভৰণ-পোষণৰ উপায় বৃদ্ধিকাৰক, (আল্-বাচিত),
 ১৭: ৩১; ৩০: ৩৮; ৪২: ১৩।
 সমদৰ্শী বা নিৰপেক্ষ, (আল্-মুকাহিত), ৬০: ৯।
 মহিমাম্বিত, (আল্-মুতাকাবিৰ)। ৫৯: ২৪।
 মহিমাকাৰী (আল্-ৰাফি)। ৪০: ১৬
 সুনিপুণ স্ৰষ্টা, সৰ্বোত্তম আকৃতি দাতা (আল্-মুচাৱৰিৰ)।
 ৫৯: ২৫।
 আদি (আল্-আৱৱাল)। ৫৭: ৪।
 পৰম সহিষ্ণু (আল্-হালিম)। ২: ২২৬; ২২: ৬০;
 ৩৩: ৫২; ৬৪: ১৮।
 মহান ক্ষমাশীল (আল্-ঘফৰ)। ২২: ৬১; ৩৮: ৬৭;
 ৬৪: ১৫।
 পাপ ক্ষমাকাৰী (ঘাফেৰ-ইব্রাহে)। ৪০: ৪।
 ক্ষমা কৰাত উদাৰ (ৰাছে-উল্-মাফাৰেট)। ৫৩: ৩৩।
 পৰম মাৰ্জনাকাৰী ক্ষমাশীল (আল্-ঘফুৰ)। ৪: ২৫, ৪৪,
 ৫৭; ২২: ৬১; ৫৮: ৩; ৬০: ১৩; ৬৪: ১৫।
 বন্ধু (আল্-ৱালিৱাই)। ৪: ৪৬; ১২: ১০২; ৪২: ১০, ২৯।
 একত্ৰিত কৰোঁতা, বিচাৰৰ দিনা মানৱজাতিক একত্ৰিত
 কৰোঁতা (আল্-জামি)। ৩: ১০; ৩৪: ২৭।
 পৰম দয়ালু, পৰোপকাৰী, উদাৰ (আল্-আক্-ৰাম)।
 ৯৬: ৪।
 মহিমাম্বিত, মৰ্যাদাবান (আল্-মজিদ) ৮৫: ১৬।
 কৃপালু, অসীম দয়াময় (আল্-ৰহমান)। ১: ৩।
 মহৎ (আল্-আদিম)। ৪২: ৫; ৫৬: ৯৭।
 অতুলনীয় মহান (আল্-কবিৰ)। ৪: ৩৫; ২২: ৬৩;
 ৩১: ৩১; ৩৪: ২৪।
 প্ৰতিপালক (আল্-হাফিজ)। ৩৪: ২২।
 কাৰ্যনিৰ্বাহক, অভিভাবক (আল্-ৰাকিল)। ৪: ১৭২।
 পথপ্ৰদৰ্শক (আল্-হাডি)। ২২: ৫৫।
 আৰোগ্যকাৰী (আল্-ছফি)। ১৭: ৮৩; ৪১: ৪৫।

সহায়কাৰী (আল্-নাচীৰ)। ৪: ৪৬।
 গুপ্ত; সকলো বস্তুৰ গোপন বাস্তৱ তেওঁৰ কাৰ্যৰ মাজেদি
 সুপ্ৰকাশিত (আল্-বাস্তিন) ৫৭: ৪।
 অতীৰ উচ্চ, মহা গৌৰৱান্বিত (আল্-আলিৱাই) ৪: ৩৫;
 ২২: ৬৩; ৩১: ৩১; ৪২: ৫; ৪৩: ৫২।
 অতীৰ উচ্চ (আল্-মুতা'আলি)। ১৩: ১০; ৪২: ৫;
 ৮৭: ২; ৯২: ২১।
 পৰম পৱিত্ৰ (আল্-কুদ্দুচ)। ৫৯: ২৪
 উপলব্ধিৰ অসাধ্য; সূক্ষ্মদৰ্শী, সৰ্বজ্ঞাত; দয়ালু
 (আল্-লতিফ)। ৬: ১০৪; ১২: ১০১; ২২: ৬৪;
 ৩১: ১৭; ৪২: ২০।
 পৰম সহিষ্ণু, ক্ষমাশীল (আল্-আফুৰ)। ৪: ৪৪।
 উত্তৰাধিকাৰী, গুৱাৰিচ (আল্-ৱাৰিথ)। ১৫: ২৪;
 ২১: ৯০; ২৮: ৫৯।
 বিচাৰক (আল্-ফালাহ)। ২৪: ২৭।
 সৰ্বোত্তম বিচাৰক (খাইৰ-উল্-হাকিমীন) ১০: ১১০;
 ৯৫: ৯।
 বিষ্ণু বিচাৰক। ৩৫: ৩।
 মানৱজাতিৰ অধিপতি (মালিক-ইননা'চ)। ১১৪: ৩।
 অদৃশ্য আৰু দৃশ্য সকলো বিষয়ে পৰিষ্কাৰত ৫৯: ২৩।
 অস্ত (আল্-আখিৰ)। ৫৭: ৪।
 জীৱন দাতা (আল্-মুহি)। ২১: ৫১; ৪০: ৬৯।
 জ্যোতি (আল্-নূৰ)। ২৪: ৩৬।
 জীৱন্ত (আল্-হায়ী)। ২: ২৫৬; ৩: ৩।
 প্ৰভু (আল্-ৰাক্ব) ১: ২; ৫: ২৮
 উন্নতিৰ সোপান সমূহৰ অধিপতি (খিল মুআবিজ)।
 ৭০: ৪।
 সন্মানৰ অধিপতি (আল্-মজিদ)। ৮৫: ১৬।
 প্ৰতাপ আৰু সন্মানৰ অধিপতি (আল্-জলিল)।
 ৫৫: ২৬।
 প্ৰতিফল দাতা, দন্দ বিধায়ক (ধু-ইন'টি-কাম)। ৩৯: ৩৮।
 সৰ্বাধিপতি (মালিক-আল্-মুলক)। ৬২: ২।
 আৰশৰ (ৰাজ-পাটৰ) অধিপতি (খুল আৰাহ) ২১: ২১;
 ৪০: ১৬; ৮৫: ১৬।
 পৰম শ্ৰেয়ময় (আল্-ৱাদুদ)। ২: ২৫৬; ৩: ৩।
 স্ৰষ্টা (আল্-বাৰি)। ৫৯: ২৫।
 সত্য প্ৰকাশ কৰে (হক্ক-উল্-মোবীন)। ২৪: ২৬।

তেওঁৰ কামৰ মাজতেই তেওঁ সুপ্রকাশিত; তেঁও সকলো
কিছুৰ ওপৰত দেদীপামান (আল্-জাহিৰ)। ৫৭: ৪।
বিচাৰৰ দিনাৰ প্ৰভু (মালিকে-ইয়াউম-উদ্-দিন)। ১: ৪।
উত্তম অভিভাবক (নামুল-মউলা)। ২২: ৭৯।
কৰুণায় (আল্-ৰহিম)। ১: ৩; ৪: ২৪, ৫৭: ৯৭।
মহা পৰাক্ৰমশালী। পৰম ক্ষমতাবান (আল্-আজিজ)।
৪: ৫৭; ২২: ৭৫; ৫৯: ২৪; ৬৪: ১৯।
সম্বন্ধটবতী, সৰ্বশ্ৰোতা (আল-কুৰীৰ)। ৩৪: ৫১।
সম্ভ্ৰান্ত (আল্-কৰিম)। ২৭: ৪১।
সদয় দৃষ্টিপাতকাৰী; তওবা গ্ৰহণকাৰী (আল-তুৱৱাৰ)।
২: ৫৫; ৪: ৬৫; ২৪: ১১; ৪৯: ১৩; ১১০: ৪।
সৰ্বশক্তিমান (আল্-মুক্‌তাৱ)। ৫৪: ৪৩, ৫৬।
অদ্বিতীয় (আল্-ৰাহিদ)। ১৩: ১৭; ৩৮: ৬৬; ৩৯: ৫।
মানৱজাতিৰ সাফল্যৰ দুৱাৰ উন্মোচনকাৰী (আল্-ফাটা)।
৩৪: ২৭।
জীৱৰ আদিষ্টা (আল্-বাডি)। ২: ১১৮; ৩০: ২৮;
৮৫: ১৪।
শাস্তিৰ উৎস (আল্-চালাম)। ৫৯: ২৪।
ক্ষমতা আৰু কৰ্তৃত্বৰ অধিকাৰী (আল্-কাৱিৰ)। ১৬: ৭১;
৩০: ৫৫; ৬৪: ২।
সৰ্বশক্তিমান (আল্-কাৱিই)। ২২: ৭৫; ৩৩: ২৬;
৪০: ২৩; ৫১: ৫৯।
প্ৰশংসনীয় (আল্-হামিদ)। ২২: ৬৫; ৩১: ২৭; ৪১: ৪৩;
৪২: ২৯; ৬০: ৭।
ত্ৰাণকৰ্তা, প্ৰতিপালক; সকলো জীৱিত বস্তুৰ গুণসমূহৰ
ৰক্ষাকৰ্তা; পূৰ্ণ ক্ষমতাবান (আল্-মুকিত)। ৪: ৮৬
ৰক্ষাকৰ্তা (আল্-মুহাইমিন)। ৫৯: ২৪।
সৰ্বোত্তম ৰিয়কদাতা (ভৰণ পোষণদাতা)
(খাইকুল-ৰা'য়েকুইন)। ২২: ৫৯; ৩৪: ৪০; ৬২: ১২।
কঠোৰ শাস্তিদাতা (ছাদীদ-ইল-আকিউআব)। ৪০: ৪
হিচাপ গ্ৰহণত যথেষ্ট (আল্-হাচিব)। ৪: ৭, ৮৭।
হিচাপ গ্ৰহণত তৎপৰ (চাৰী-উল্-হিচাব)। ১৩: ৪২।
সৃষ্টিৰ প্ৰথম উদ্ভৱ কৰে আৰু পুনৰাৱৰ্তন কৰে
(আল্-মুইদ)। ৩০: ২৮; ৮৫: ১৪।
অনুশোচনা গ্ৰহণকাৰী (কাবিল-এ-তউৱ)। ৪০: ৪।
প্ৰতিফল দিয়াত মহাপৰাক্ৰমশালী (মুন-তেকিউআম)।
৩: ৫।

শাসক (আল্-ৱালি)। ৪২: ৫।
স্ব-প্ৰতিপালিত আৰু সকলোকে প্ৰতিপালন কৰোঁতা
(আল্-কাইয়ুম)। ৪০: ৪।
স্বয়ং সম্পূৰ্ণ (আল্-ঘানিই)। ২: ২৬৮; ২২: ৬৫; ২৭: ৪১;
৩১: ২৭; ৬০: ৭; ৬৪: ৭।
সাৰ্বভৌম (আল্-মালিক)। ৫৯: ২৯।
শক্তিমান, দৃঢ় (আল্-মাটিন)। ৫১: ৫৯।
দমনকাৰক বা সংস্কাৰক (আল্-জববৰ)। ৫৯: ২৪।
পৰ্যাপ্ত আৰু স্বচ্ছল (আল্-কাফি)। ৩৯: ৩৭।
সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ (আল্-কাহাৰ)। ১২: ৪০; ৩৮: ৬৬; ৩০: ৫।
মহান ভৰণ-পোষণ দাতা, ৰিয়ক দাতা
(আল্-ৰাজ্জাক)। ২২: ৫৯; ৫১: ৫৯; ৬২: ১২।
হিচাপ লোৱাত তৎপৰ (চাৰি-উল্-হিচাব)। ৩: ২০০।
সত্য (আল্-হক্ক)। ১০: ৩৩।
অদ্বিতীয়; একাধিপতি (আল্-আহাদ)। ১১২: ২।
পৰ্যবেক্ষক (আল্-ৰাকিব)। ৩৩: ৫৩।
জ্ঞানী, প্ৰজ্ঞায় (আল্-হাকিম)। ৪: ৫৭; ৫৯: ২৫;
৬৪: ১৯।
সাক্ষী, পৰ্যবেক্ষক, (আল্-ছাহিদ)। ৪: ৮০; ৩৩: ৫৬;
৩৪: ৪৮।
(iii) **আল্লাৰ কৃপা**
আল্লাৰ কৃপা অলেখ। ১৪: ৩৫; ১৬: ১৯।
আল্লা মানৱজাতিৰ প্ৰতি কৃপালু আৰু অনুগ্ৰহশীল।
২৭: ৭৪।
(iv) **আল্লাৰ সৈতে বন্ধুত্ব**
কৰ্তব্য পৰায়ণ সকলৰ লগত আল্লাৰ বন্ধুত্ব। ৪৫: ২০।
বিশ্বাসী সকলৰ লগত আল্লাৰ বন্ধুত্ব। ২: ২৫৮।
আল্লাৰ সৈতে বন্ধুত্বই যথেষ্ট। ৪: ৪৬।
আল্লা অভিভাবক আৰু বন্ধু। ৪২: ১০।
(v) **আল্লাৰ প্ৰশস্তিৰে সৈতে তেওঁৰ মহিমা
প্ৰকাশ আৰু গুণ-গান**
সকলো বস্তুৱেই আল্লাৰ মহিমা প্ৰকাশ কৰে। ১৭: ৪৫;
২৪: ৪২; ৫৯: ২; ৬২: ২।
আল্লাই তেওঁৰ প্ৰশংসাৰে সৈতে তেওঁৰ মহিমা প্ৰকাশ কৰাৰ
বাবে সকলোকে আদেশ কৰে। ৩৩: ৪৩; ৪০: ৫৬;
৮৭: ২।

সূৰ্যোদয়ৰ পূৰ্বে আৰু সূৰ্যাস্তৰ সময়ত আৰু নিশা আল্লাৰ স্তুতি কৰা। ৫০ : ৪০, ৪১।

তৰাবিলাক মাৰ যাবৰ সময়ত আল্লাৰ গৌৰৱ গান কৰা। ৫২ : ৫০।

নিশাৰ সবহ ভাগ সময়ত আল্লাৰ স্তুতি কৰা। ৭৬ : ২৭।

ফেৰিত্তা সকলে আল্লাৰ মহিমাৰ প্ৰশস্তি কৰে। ২ : ৩১ ; ৪০ : ৮।

বজ্ৰই আল্লাৰ প্ৰশংসাৰ সৈতে তেওঁৰ গুণ গৰিমাৰ প্ৰশস্তি কৰে। ১৩ : ১৪।

পক্ষীবিলাকে (অৰ্থাৎ আধ্যাত্মিক ভাৱে উন্নত লোকে) আৰু পৰ্বতসমূহে (অৰ্থাৎ মুখিয়াল সকলে) আল্লাৰ গুণ-গৰিমাৰ স্তুতি কৰে। ৩৮ : ১৯, ২৩।

পৰ্বতসমূহ আৰু পক্ষীবিলাকে (অৰ্থাৎ সংপথত থকা পুণ্যবান লোকে) দাউদৰ সৈতে আল্লাৰ মহিমা উদযাপন কৰে। ২১ : ৮০ ; ৩৪ : ১১

(vi) আল্লাৰ জ্ঞান

স্বৰ্গ সমূহ আৰু পৃথৱী ব্যাপি সৰ্বত্ৰ আল্লাৰ জ্ঞান বিস্তৃত। ২ : ২৫৬।

— যিবোৰ বস্তুৱে মানুহৰ মনক অশান্ত কৰে, সেই সম্পৰ্কে। ৫০ : ১৭।

— কিয়ামতৰ কাল আৰু নাৰীৰ গৰ্ভত থকা সকলৰ বিষয়ে। ৪১ : ৪৮।

— গুপ্ত আৰু লুক্কায়িত বিষয় সম্পৰ্কে। ২০ : ৮।

— গোপন চিন্তা আৰু খোলা কথা সম্পৰ্কে ৬ : ৪।

— প্ৰতি খিলা সৰা পাত সম্পৰ্কে। ৬ : ৬০।

— গোপন পৰামৰ্শ সম্পৰ্কে। ৫৮ : ৮।

(vii) আল্লাৰ স্মেহ

— তেওঁক বিশ্বাস কৰা সকলৰ প্ৰতি। ৩ : ১৬০।

— তেওঁৰ আশীৰ্বাদ লাভ কৰা সকলৰ প্ৰতি। ২৭ : ৯।

— তেওঁৰ প্ৰতি উম্মুখ হোৱা সকললৈ। ২ : ২২৩।

— দঢ়েমনা সকলৰ প্ৰতি। ৩ : ১৪৭।

— নিজৰ কৰ্তব্য পালন কৰা সকলৰ প্ৰতি। ৩ : ৭৭ ; ৯ : ৪, ৭।

— নাযা আৰু নিৰপেক্ষভাৱে বিচাৰ কৰা সকলৰ প্ৰতি। ৫ : ৪৩।

— আনৰ হিত কৰা সকলৰ প্ৰতি। ২ : ১৯৬ ; ১৩৫ : ১৪৯।

আল্লাৰ স্মেহ লাভ কৰিবলৈ আকাঙ্ক্ষা কৰা সকলে আল্লাৰ ভাল পোৱা লাভ কৰে। ২৯ : ৭০।

(viii) আল্লাৰ সৈতে সান্নিধ্য

আল্লাৰ সৈতে সান্নিধ্যত বিশ্বাস নকৰা সকল মহিমত আৰু দাস্তিক। ১৬ : ২৩ ; ২৫ : ২২।

আল্লাৰ সান্নিধ্য লাভত পাথিৰ আকাঙ্ক্ষা বোৰ নাইকিয়া হয়। ২৬ : ৪৬-৫২।

(ix) আল্লাৰ কৃপা আৰু ক্ষমা (বহমত)

পাপীবিলাকে আল্লাৰ ক্ষমা পাব পাৰে। ৩৯ : ৫৪।

আল্লাৰ কৃপাই সকলো বস্তুকে সামৰি লয়। ৬ : ১৪৮ ; ৭ : ১৫৭ ; ৪০ : ৮।

— অসীম। ১০ : ৫৯ ; ৩৯ : ৫৪ ; ৪০ : ৮।

আল্লাই কৃপাক অবধাৰিত কৰি লৈছে। ৬ : ১৩, ৫৫।

আল্লাৰ বহমত (কৃপা)ৰ পৰা কেৱে নিৰাশ নহয়। ১২ : ৮৮ ; ৩৯ : ৫৪।

আল্লাৰ বহমত পাবৰ পাবে মানুহক স্ৰজন কৰা হৈছে। ১১ : ১২০।

ক্ষমা প্ৰাৰ্থনাকাৰী সকলৰ বাবে আল্লাৰ কৃপা আছে। ৪ : ১১১।

(x) আল্লাৰ স্মৰণ

আল্লাৰ স্মৰণত মানসিক প্ৰশান্তি লাভ কৰিব পাৰে। ১৩ : ২৯।

আল্লাৰ স্মৰণৰ যোগেদি সাহস আৰু বিশ্বাস বৃদ্ধি হয়। ৮ : ৪৬।

আল্লাৰ স্মৰণৰ যোগেদি সমৃদ্ধি লাভ হয়। ৬২ : ১১।

(xi) আল্লাই মানৱৰ মাজত নিজকে প্ৰকাশ কৰে

আল্লাই তেওঁৰ নিৰ্বাচিত সেৱক সকলৰ যোগেদি নিজকে প্ৰকাশ কৰে। ৪ : ১৬৪-১৬৬।

আল্লাই প্ৰত্যেক জাতিৰ মাজত তেওঁৰ দূত সকলৰ যোগেদি নিজকে প্ৰকাশ কৰে। ১০ : ৪৮।

আল্লাই সকলো লোকৰ বাবে সতৰ্ককাৰী পঠাইছে। ৩৫ : ২৫।

আল্লাই বিভিন্ন ৰূপত নিজকে প্ৰকাশ কৰে। ৪২ : ৫২, ৫৩।

আল্লাই অবিশ্বাসী সকলকো বিশেষত্বপূৰ্ণ সত্য স্বপ্ন দেখুৱায়। ১২ : ৩৭, ৪৪।

(xii) আল্লাৰ ক্ষমা ভিক্ষা

- সমৃদ্ধি আৰু শক্তি লাভৰ বাবে এক উপায়। ১১: ৫৩; ৭১: ১১-১৩।
- ৰ দ্বাৰা তেওঁৰ কৃপা লাভ। ৪: ৬৫।
- ৰ দ্বাৰা, লোকে তেওঁৰ শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা পায়। ৮: ৩৪।

(xiii) আল্লাৰ চিহ্নসমূহ

- এই বিলাকে তেওঁৰ প্ৰত্যাদেশবোৰ বুজায়। ২: ২৪৩।
- আল্লাৰ চিহ্নসমূহৰ প্ৰতি বিশ্বাসকাৰী বিলাকৰ পৰা বিশ্বাসী সকলক আঁতৰি থাকিবলৈ আদেশ দিয়া হৈছে। ৪: ১৪১।

(xiv) আল্লাৰ পথত (জীৱন আৰু খন) ব্যয়

- বাধাতামূলক। ২: ১৯৬; ৫৭: ৮, ১১; ৬৪: ১৭।
- আল্লাৰ পথত ব্যয় কৰাৰ পৰা বিৰত থকাৰ বিৰুদ্ধে সতৰ্কীকৰণ। ২: ১৯৬; ৪৭: ৩৯।
- আল্লাৰ পথত ব্যয় সৰ্বোত্তম হোৱা উচিত। ২: ২৬৮; ৩: ৯৩।
- আল্লাৰ পথত ব্যয়ৰ উপকাৰ। ৬৪: ১৭, ১৮।
- বিজয়ৰ পাছত আল্লাৰ পথত কৰা ব্যয় বিজয়ৰ আগতে কৰাৰ সমান নহয়। ৫৭: ১১।
- আল্লাৰ পথত ব্যয় কৰাৰ পাছত গ্লানি হোৱাটো অনুচিত। ২: ২৬৩, ২৬৫।
- আল্লাৰ পথত ব্যয় কৰা সকলৰ বাবে আল্লাই বহুতো অনুগ্ৰহ প্ৰদান কৰে। ২: ২৪৬, ২৬২।
- লোকে কিমানখিনি কৰা উচিত। ২: ২২০।
- আল্লাৰ কাৰণে কোনবিলাকত ব্যয় কৰিব লাগে। ২: ২১৬।
- গোপনে আৰু মুকলিকৈ কৰিব লাগে। ২: ২৭৫।
- আল্লাৰ পথত ব্যয় কৰা সকল সমৃদ্ধিবান হ'ব। ২: ৪-৬।
- আনন্দ লাভ কৰিব। ২২: ৩৫, ৩৬
- কবাসকলক পুৰস্কাৰ দিয়া হ'ব। ২: ২৭৩।

আয়ুব, হজৰত (যব)

- হজৰত আয়ুবৰ উল্লেখ। ৪: ১৬৪; ৬: ৮৫; ২১: ৮৪, ৮৫; ৩৮: ৪২।
- তেওঁ এক পাহাৰীয়া অঞ্চলত বাস কৰিছিল। ৩৮: ৪৫।
- তেওঁক শত্ৰুৱে (চয়তানে) কষ্ট দিছিল। ৩৮: ৪২।
- তেওঁক দেশত্যাগ কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছিল। ৩৮: ৪৩।
- দেশত্যাগ কৰাৰ পাছত তেওঁ তেওঁৰ পৰিয়ালক লগ পায়। ২১: ৮৫; ৩৮: ৪৪।

ইউচুফ, হজৰত (জোচেফ)

- ইউচুফৰ জীৱনৰ ঘটনাৱলীত পৱিত্ৰ বহুল সম্পৰ্কে ভৱিষ্যদ্বাণী। ১২: ৮।
- বাল্যকালত ইউচুফৰ আল্লাৰ প্ৰতি ভক্তি আৰু তেওঁৰ সত্য স্বপ্নদৰ্শন। ১২: ৫
- তেওঁৰ সপোন তেওঁৰ ভাতৃ বিলাকৰ লগত সম্পৰ্কিত নকৰিবলৈ ইউচুফক ইয়াকুবৰ উপদেশ। ১২: ৬।
- তেওঁৰ ভাই-ককাই বিলাক তেওঁৰ প্ৰতি দ্বিৰ্বান্বিত আছিল। ১২: ৯।
- ইউচুফৰ ভাতৃবিলাকে তেওঁক হত্যা কৰাৰ পাণ্ড পাতে। ১২: ১০।
- তেওঁৰ ককায়েকবিলাকে তেওঁক হাবিলৈ নি এটা দ কুঁৱাত পেলাই দিয়ে। ১২: ১৬।
- তেওঁৰ ককায়েকবিলাকে তেওঁক কুকুৰ নেচীয়া বাঘে খালে বুলি ইয়াকুবক মিছাকৈ ক'লেহি। ১২: ১৮।
- ইছমাঈল মক্কাত্ৰীৰ এটা দলে ইউচুফক কুঁৱাৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰি দাস হিচাপে বিক্ৰী কৰে। ১২: ২০, ২১।
- ইজিপ্তৰ আজিজ তেওঁক কিনি লয়। ১২: ২২।
- আজিজৰ স্ত্ৰীয়ে ইউচুফৰ ইচ্ছাৰ বিৰুদ্ধে তেওঁক প্ৰলুব্ধ কৰি ঝট কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে। ১২: ২৫।
- আজিজৰ স্ত্ৰীয়ে নগৰৰ তিবোতা বিলাকক মাতি আনে আৰু তেওঁলোকে ইউচুফক এজন্য ফেৰিস্তা বুলি প্ৰশংসা কৰে। ১২: ৩২, ৩৩।
- ইউচুফক আটক কৰা হয়। ১২: ৩৬।
- ইউচুফক সপোনৰ অৰ্থ ক'ব পৰা জ্ঞান দিয়া হয়। ১২: ৩৮।
- ইউচুফে বাদচাহৰ সপোনৰ অৰ্থ কয়। ১২: ৪৮, ৪৯।
- ইউচুফক কন্দীশালৰ পৰা মুকলি কৰি ইজিপ্তৰ মুখ্য কোষাধ্যক্ষ কৰা হয়। ১২: ৫৫, ৫৬।
- ইজিপ্তত দুৰ্ভিক্ষ আৰু তেওঁৰ ককায়েক বিলাক শস্যৰ বাবে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহে। ১২: ৫৯।
- তেওঁৰ ককায়েক বিলাক দুবাৰ ইজিপ্তলৈ আহে আৰু তেওঁলোকৰ ভায়েক বেন ইয়ামিনক (বেঞ্জামিন) লগত লৈ আহে। ১২: ৬৪-৭০।
- ইয়াকুবে সিহঁতক বিভিন্ন প্ৰৱেশ দ্বাৰেদি সোমাবলৈ নিৰ্দেশ দিয়ে। ১২: ৬৮, ৬৯।
- আল্লাহে বেন ইয়ামিনক ইজিপ্তত ৰখাৰ আলচ কৰে। ১২: ৭৭।

ইউচুফে তেওঁৰ পানীখোৱা কাপটো তেওঁ ভায়েকৰ বস্ত্ৰত থয়।

১২: ৭১

ইউচুফে তেওঁৰ ককায়েকবিলাকক ক্ষমা কৰে। ১২: ৯৩।

তেওঁ তেওঁৰ চোলাটো বাপেকলৈ পঠাই দিয়ে। ১২: ৯৪।

ইয়াকুবে তেওঁৰ পৰিয়ালৰ সৈতে ইজিপ্তলৈ যায় আৰু ইউচুফে তেওঁক আদৰি আনে। ১২: ১০০।

ইউচুফৰ অনুসৰণকাৰী সকলে তেওঁৰ মৃত্যুৰ পাছত তেওঁৰ পৰৱৰ্তী আৰু কোনো বহুলৰ আবিৰ্ভাৱ নহ'ব বুলি বিশ্বাস কৰিলে। ৪০: ৩৫।

ইউনুচ, হজৰত (জুমুন)

ইউনুচৰ নাম আছিল জুমুন। ২১: ৮৮।

তেওঁ পয়গম্বৰ সকলৰ এজন আছিল। ৪: ১৬৪; ৬: ৮৭; ৩৭: ১৪০।

তেওঁৰ লোক-গোষ্ঠীৰ মাজত তেওঁক মহিমাম্বিত কৰা হৈছিল। ৬: ৮৭।

তেওঁৰ নাৱেৰে ভ্ৰমণ কৰাৰ প্ৰচেষ্টা। ৩৭: ১৪১।

নাওখন ধুমুহাত পৰে আৰু তেওঁ নাৱৰ পৰা বাগৰি পৰে। ৩৭: ১৪২।

এটা তিনি মাহে তেওঁক গিলি থয় আৰু পাছত উকলিয়াই উলিয়াই দিয়ে। ৩৭: ১৪৩-১৪৬।

তেওঁৰ গাৰ ওপৰত লাউ গছ গজি উঠে। ৩৭: ১৪৭।

এশ হেজাৰ মানুহৰ ওচৰলৈ তেওঁক পয়গম্বৰ হিচাপে প্ৰেৰণ কৰা হয়। ৩৭: ১৪৮।

মানুহে তেওঁক বিশ্বাস কৰে আৰু তেওঁলোকৰ শাস্তি দূৰ কৰা হয়। ১০: ৯৯।

ইউনুচৰ লোক-গোষ্ঠীয়ে তেওঁক বিশ্বাস কৰাৰ কাৰণে এই পৃথিৱীত তেওঁলোকক সংস্থান দিয়া হয়। ৩৭: ১৪৯।

ইছমাঈল

কোৰ-আনত ইছমাঈলৰ বিষয়ে সত্যতা। ১৯: ৫৫।

ইছমাঈল ইব্ৰাহীমৰ জ্যেষ্ঠ পুত্ৰ। ৩৭: ১০২।

ইব্ৰাহীমে তেওঁৰ পুত্ৰ ইছমাঈলক কুৰ্ব্বানী দিয়াৰ সপোন দেখে। ৩৭: ১০৩।

ইছহাকতকৈ বৰ ইছমাঈলকহে কুৰ্ব্বানী দিব লাগে।

৩৭: ১০৩-১০৫, ১০৬।

কুৰ্ব্বানীৰ মানে খাদ্য-পানী বিহীন মক্তা উপত্যকাত তেওঁক এৰি থৈ অহা। ৩৭: ১০৮; ১৪: ৩৮।

ইছমাঈল আছিল পয়গম্বৰ আৰু বহুল। ১৯: ৫৫।

ইছমাঈলে আখৰে আখৰে তেওঁৰ প্ৰতিশ্ৰুতি পালন কৰিলে। ১৯: ৫৫।

তেওঁৰ লোক-গোষ্ঠীক নমায আৰু ভিক্ষাদানৰ আদেশ দিলে। ১৯: ৫৬।

ইছলাম

ইছলামৰ অনুসৰণকাৰী সকল যাতে সম্পূৰ্ণৰূপে আল্লাহত নিমজ্জিত হ'ব পাৰে, সেয়ে ইছলাম নাম দিয়া হয়। ২: ১১৩; ৬: ১৫৪, ১৬৩।

এই ধৰ্মক ইছলাম নাম আল্লাহে দিয়ে। ২২: ৭৯।

ইছলামৰ মূল নীতি। ২: ৪, ৫।

ইছলাম এক সম্পূৰ্ণ ধৰ্ম। ৫: ৪।

ইছলামেই একমাত্ৰ গ্ৰহণযোগ্য ধৰ্ম। ৩: ৮৬।

আল্লাহৰ সৈতে ইছলামেই প্ৰকৃত ধৰ্ম। ৩: ২০।

ইছলামত কোনো বাধ্য-বাধ্যকতা নাই। ২: ২৫৭; ১৮: ৩০; ২৫: ৫৮; ২৮: ৫৭।

ইছলাম ধৰ্ম গ্ৰহণ কৰি কৰে কাৰো প্ৰতি অনুগ্ৰহ প্ৰদৰ্শন নকৰে। ৪৯: ১৮।

ইছলামতহে কেৱল পথ-নিৰ্দেশ (হেদায়েত) পোৱা যায়। ৩: ২১; ৭২: ১৫।

ইছলামতকৈ আন কোনো ধৰ্ম শ্ৰেষ্ঠ নহয়। ৪: ১২৬।

ইছলামত কোনো কাঠিন্য নাই। ২: ১৮৬; ৫: ৭; ২২: ৭৯।

খামুচি ধৰিবৰ বাবে ইছলাম এক দৃঢ় মুঠি। ৩১: ২৩।

ইছলামক অনুসৰণ কৰি অনুগ্ৰহ লাভ কৰোঁতা সকলৰ দলভুক্ত হ'ব পাৰি। ১: ৬, ৭; ৪: ৭০।

ইছলাম এজোপা ডাল গছৰ দৰে। ১৪: ২৫।

ইছলামে কোনো বিশেষ অধিকাৰ, ক্ষমতা, স্বত্ব আদি গ্ৰাহ্য নকৰে। ৪৯: ১৪।

ইছলামে শত্ৰুৰ প্ৰতিও ন্যায়-বিচাৰ কৰিবলৈ আদেশ দিছে। ৫: ৯।

অবিশ্বাসী বিলাকৰ প্ৰতি ন্যায় বিচাৰ আৰু দয়া প্ৰদৰ্শন কৰিবলৈ ইছলামে আদেশ কৰিছে। ৬০: ৯।

ইছলামে সকলোৰে প্ৰতি সজ ব্যৱহাৰৰ আদেশ দিছে। ৪: ৩৭।

নূহ, ইব্ৰাহীম, মুছা আৰু ঈছাৰ ধৰ্মৰ দৰে ইছলাম একে। ৪২: ১৪।

ইছলামৰ বিজয়ৰ ভৱিষ্যদ্বাণী। ১৩: ৪২।
প্রথম তিনি শতিকাৰ ইছলামৰ উত্থান আৰু তাৰ পাছৰ দহ
শতিকা জুৰি অৱনতি। ৩২: ৬।
সকলো নবীৰে ওপৰত বিশ্বাসৰ প্ৰয়োজন। ২: ১৩৭।
ইছলামৰ প্ৰচাৰ মো'মেন সকলৰ বাবে বাধ্যতামূলক।
৯: ১২৩।

ইছহাক

ইব্ৰাহীমক ইছহাকৰ জন্মৰ সু-সংবাদ দিয়া হয়। ১১: ৭২;
৩৭: ১১৩; ৫১: ২৯।
খবৰ শুনি ইছহাকৰ মাতৃ ভীত-সন্তুষ্ট হয়। ১১: ৭২।
এই সু-সংবাদত ইছহাকৰ মাতৃয়ে কপাল চপৰিয়ায় আৰু
কান্দে। ৫১: ৩০।
ইছহাকৰ ওপৰত আল্লাহৰ আশীৰ্বাদ বৰ্ষণ। ৩৭: ১১৪।
ইব্ৰাহীম, ইছহাক আৰু ইয়াকুব আছিল শক্তিশালী আৰু
দূৰদৰ্শী। ৩৮: ৪৬।
ইছহাক আৰু ইয়াকুব আছিল ইমাম আৰু তেওঁলোকে
তেওঁলোকৰ লোক-গোষ্ঠীক হেদায়েত দিছিল।
তেওঁলোকে ওহী পাইছিল। ২১: ৭৩, ৭৪।

ইজৰায়েলৰ সত্তি-সম্ভৱিত (বেনি ইজৰায়েল)

ইজৰায়েল ইয়াকুবৰ নাম আছিল। ৩: ৯৪; ১৯: ৫৯।
ইজৰায়েলৰ কালত তেওঁলোক অন্য জাতিতকৈ শ্ৰেষ্ঠ
আছিল। ২: ৪৮; ২: ১২৩।
ইজৰায়েলৰ ওপৰত অবিৰত দয়া। ১২: ৪৮; ২: ১২৩।
ইজৰায়েলৰ ওপৰত ফেৰাউনৰ নিষ্ঠুৰতা। ২: ৫০;
৭: ১৪২; ১৪: ৭; ২৮: ৫।
ফেৰাউনৰ অত্যাচাৰৰ পৰা ইজৰায়েলক উদ্ধাৰ কৰাৰ বাবে
মুছাক শ্ৰেৰণ। ২৮: ৬।
ইজৰায়েলক পীড়ন নকৰিবৰ বাবে মুছাই ফেৰাউনক কয়
আৰু তেওঁলোকৰ মুক্তি বিচাৰে। ৭: ১০৬; ২০: ৪৮।
ফেৰাউন আৰু তেওঁৰ চৰ্দাৰ বিলাকে তেওঁলোকৰ দুখ-কষ্ট
আঁতৰালে ইজৰায়েলক মুক্ত কৰাৰ অঙ্গীকাৰ কৰিলে,
কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ অঙ্গীকাৰ ভঙ্গ কৰিলে।
৪৩: ৫০, ৫১।
ইজৰায়েল বিলাকক ইজিপ্তৰ বাহিৰলৈ লৈ যাবলৈ আল্লাহে
মুছাক আদেশ কৰে। ২০: ৭৮; ২৬: ৫৩; ৪৪: ২৪।
ইজৰায়েল বিলাকৰ সাগৰ অতিক্ৰমণ আৰু ফেৰাউন আৰু

তেওঁৰ লোক-গোষ্ঠীৰ সলিল সমাধি। ২: ৫১;
৭: ১৩৭; ১৭: ১০৪।
মিছৰ ত্যাগৰ সময়ত ইজৰায়েল বিলাকৰ সংখ্যা।
২: ২৪৪।

তেওঁলোক চিনাই মৰুভূমিৰ মাজেদি যাওঁতে তেওঁলোকৰ
ওপৰত ডাৱৰৰ ছাঁ। ২: ৫৮; ৭: ১৬১।
নিৰাপদে সাগৰ অতিক্ৰম কৰাৰ পাছত ইজৰায়েল বিলাকৰ
মুস্তিপূজা কৰাৰ ইচ্ছা। ৭: ১৩৯।
মুছাৰ ওচৰত ইজৰায়েল বিলাকে পানী বিচাৰে আৰু মুছাই
ঐশী নিৰ্দেশত এটা বিশেষ পাহাৰত খুন্দিয়াই পানী
বোৱাই দিয়ে। ২: ৬১; ৭: ১৬১।
মাম্মা (সহজে পোৱা মৌ বা নিয়ৰ) আৰু চালৱা (আৰব
দেশৰ এটি বগা পখী) নাযেল। ২: ৫৮।
মুছাৰ পৰ্বতলৈ প্ৰস্থান আৰু তেওঁৰ অনুপস্থিতিত ইজৰায়েল
বিলাকে দামুৰিৰ পূজা কৰে। ২: ৫২, ৯৪।
মুছাই মুস্তিপূজক বিলাকক শাস্তি দিয়ে। ২: ৫৫।
দামুৰি পোৰা হয়। ২০: ৯৮।
এজনী গৰু বধ কৰাৰ বাবে আল্লাই আদেশ কৰে।
২: ৬৮-৭০।
মাম্মা আৰু চালৱাৰ সলনি শাক-পাচলি আৰু অন্যান্য
উৎপাদিত বস্তু খাবলৈ ইজৰায়েল বিলাকৰ ইচ্ছা। ২: ৬২
ইজৰায়েল বিলাকক এটা চুক্তিৰ বাবে পৰ্বতৰ পাদদেশলৈ
লৈ যোৱা হয়। ২: ৬৪, ৯৪; ৭: ১৭২।
ইজৰায়েল বিলাকৰ চৰ্দাৰ বিলাক এটা ভূমিকম্পত বিমোৰ
হয়। ৭: ১৫৬।
তেওঁলোকে মুছাক আল্লাক মুখামুখিকৈ দেখা কৰাৰ বাবে
অনুৰোধ কৰে। ২: ৫৬।
মুছাই ইজৰায়েল বিলাকক পেলেষ্টাইনত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ
আদেশ কৰে, কিন্তু তেওঁলোক অমান্তি হয়। ৫: ২২।
ইজৰায়েল বিলাকে আল্লাহৰ চিনসমূহ অগ্রাহ্য কৰে আৰু
নবীসকলক হত্যা কৰে। ১২: ৬২।
ইজৰায়েল বিলাকে চাৰ্বাথৰ বিষয়ে সীমা লংঘন কৰে আৰু
ঘৃণ্য বান্দৰৰ তুল্য হয়। ২: ৬৬; ৭: ১৬৭।
পুনৰ্জন্মৰ দিন পৰ্যন্ত ইজৰায়েল বিলাকে কষ্টভোগ কৰিব
ভৱিষ্যদ্বাণী। ৮: ১৬৮।
এজন বাদচাহ নিযুক্ত কৰাৰ বাবে ইজৰায়েলৰ দাবী,

জাদুক নিযুক্ত কৰা হয় আৰু তেওঁলোকক নদীৰ পানীৰ
দ্বাৰা (অৰ্থাৎ অত্যধিক সম্পদৰ দ্বাৰা) পৰীক্ষা কৰা হয়।
২: ২৪৭, ২৫০।

ইজৰায়েল বিলাকৰ লগত দাউদৰ যোগেদি আত্মীয়তা
স্থাপন। ২: ২৫২।

ইজৰায়েল বিলাকৰ মাজত ১২ জন আধ্যাত্মিক নেতা।
৫: ১৩।

ইজৰায়েল বিলাকৰ মাজত বহুলত্ব আৰু বাদচাহ প্ৰথা।
৫: ২১।

ইজৰায়েল বিলাকৰ ওপৰত ঈছা আৰু দাউদৰ অভিশাপ।
৫: ৭৯।

ইজৰায়েল বিলাকৰ দ্বাৰা পুথিৰ বিকৃতি। ২: ৮০।

ইজিপ্ত

ইজিপ্তৰ ৰজাৰ স্বপ্ন দৰ্শন। ১২: ৪৪।

ইজিপ্তৰ লোক স্নেহত আক্ৰান্ত হয়। ৭: ১৩৪-১৩৬।

হাতীৰ অধিকাৰী লোকৰ অৱস্থা। ১০৫: ২।

ইজীল গচপেল দ্ৰষ্টব্য

ইতে কাফ

— পালন। ২: ১৮৮।

ইনোক (হজৰত ইদ্রিচ)

ইনোক আছিল দৃঢ়। ২১: ৮৬।

— এজনা সত্যনিষ্ঠ লোক আৰু নবী। ১৯: ৫৭।

— এক উচ্চতম মৰ্যাদালৈ উন্নীত কৰা হৈছিল। ১৯: ৫৮।

ইব্লিছ

ইব্লিছে আদমক প্ৰণাম জনাবলৈ অস্বীকাৰ কৰে। ২: ৩৫;

৭: ১২, ১৩; ১৫: ৩১, ৩২; ১৭: ৬২; ১৮: ৫১;

২০: ১১৭।

ইব্লিছে আদমক প্ৰণাম জনাবলৈ অস্বীকাৰ কৰাৰ কাৰণ
তেওঁৰ গুৰুত্ব। ২: ৩৫; ৩৮: ৭৫।

ইব্লিছ ফেৰিস্তা নাছিল, জিনহে আছিল। ১৮: ৫১।

ইব্ৰাহীম

ইব্ৰাহীম সম্পৰ্কে সত্যতা পৱিত্ৰ কোৰ্-আনত আছে।

১৯: ৪২।

ইব্ৰাহীম নূহৰ দলৰ আছিল। ৩৭: ৮৪।

ইব্ৰাহীমে তেওঁৰ পিতৃক মুষ্টি পূজাৰ বিৰুদ্ধে সতৰ্ক কৰি

দিছিল। ৬: ৭৫।

ইব্ৰাহীমক মুষ্টি আৰু নক্ষত্ৰৰ উপাসনা কৰা লোক সকলৰ
ওচৰলৈ শ্ৰেণণ কৰা হৈছিল। ৬: ৭৭-৭৯; ২১: ৫৩।

ইব্ৰাহীমে তেওঁৰ জনগোষ্ঠীক যুক্ত প্ৰদৰ্শন কৰে। ৬: ৫,
৭৭: ৭৯; ৩৮: ৮৯-৯১।

ইব্ৰাহীমে মুষ্টি ভাঙে আৰু সেইবিলাকৰ দুৰ্বলতা প্ৰকট
কৰে। ২১: ৫৮, ৫৯; ৩৭: ৯৪।

ইব্ৰাহীমক অগ্নিত নিক্ষেপ। ২১: ৬৯, ৭০; ৩৭: ৯৮।

ইব্ৰাহীমৰ দেশত্যাগ। ২১: ৭২; ৩৭: ১০০।

ইব্ৰাহীমে তেওঁৰ পিতৃক ক্ষমা কৰিবৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰে।
৯: ১১৪; ১৯: ৪৮; ২৬: ৮৭; ৬০: ৫

ইব্ৰাহীমে আত্মাৰ প্ৰত্যাদেশ পায় আৰু সেইবিলাক পূৰণ
কৰে। ২: ১২৫।

ইব্ৰাহীমে ইছমাইলৰ জন্মৰ আনন্দ-সংবাদ পায়। ৩৭: ১০১,
১০২।

ইব্ৰাহীমক ইছহাকৰ জন্মৰ সু-সংবাদ দিয়া হয়। ১১: ৭২;
৩৭: ১১৩।

ইব্ৰাহীমক ইয়াকুবৰ জন্মৰ বাতৰি দিয়া হয়। ১১: ৭২;
২১: ৭৩।

ইব্ৰাহীমে তেওঁৰ পুত্ৰ ইছমাইলক উছৰ্গা কৰাৰ সপোন
দেখে। ৩৭: ১০৩।

ইব্ৰাহীমে ইছমাইলক এক উখৰ উপত্যকাত এৰি থৈ আহে।
১৪: ৩৮।

ইব্ৰাহীমে আত্মাৰ মহজিদ নিৰ্মাণ কৰে। ২: ১২৬, ১২৮।

ইব্ৰাহীমে ইছমাইলৰ সৈতে মক্কাৰ মানুহৰ মাজত এজনা
আত্মাৰ বাৰ্তাবহ উদ্ভূত কৰাৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰে।
২: ১২৮-১৩০।

ইব্ৰাহীমক হজ্জ (তীৰ্থ) যাত্ৰাৰ কথা মানৱজাতিৰ মাজত
ঘোষণা কৰিবলৈ আদেশ দিয়া হয়। ২২: ২৮।

ইব্ৰাহীম আৰু তেওঁৰ অতিথিসকল, যি সকলে লোটৰ
জনগোষ্ঠীৰ শাস্তিৰ বাৰ্তা আনিছিল। ১১: ৭০, ৭১;
৫১: ৩৩।

ইব্ৰাহীমে অতিথিসকলৰ বাবে পোৰা দামুৰি আনে।
১১: ৭০।

ইব্ৰাহীমে লোটৰ জনগোষ্ঠীৰ বাবে আত্মাৰ ওচৰত
আবেদন কৰে। ১১: ৭৫।

ইব্ৰাহীমে ৰজাৰ লগত যুক্ত-তৰ্ক কৰে। ২: ২৫৯।

ইব্রাহীমে তেওঁৰ জন-গোষ্ঠীৰ নৱ-অভ্যুত্থান সম্পৰ্কে খবৰ লয়। ২ : ২৬১।

ইব্রাহীম আছিল অতি সত্যবাদী। ১৯ : ৪২।

ইব্রাহীম আৰু ইছহাক আৰু ইয়াকুব শক্তি আৰু দিব্য-দৃষ্টিৰ লোক আছিল। ৩৮ : ৪৬।

ইয্বা

ইছদী বিলাকে ইয্বাক ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বুলি লয়। ৯ : ৩০।

ইয়াকুব

ইব্রাহীমৰ ভাৰ্য্যা ইয়াকুবৰ জন্মৰ সু-সংবাদ দিয়া হৈছিল। ১১ : ৭২।

ইজৰায়েল ইয়াকুবৰ নাম আছিল। ৩ : ৯৪।

ইয়াকুবে নিৰ্দিষ্ট কিছুমান খাদ্যবস্তু নাখাইছিল। ৩ : ৯৪।

ইয়াকুবে তেওঁৰ পুত্ৰ বিলাকক আল্লাহৰ একত্বৰ ওপৰত দৃঢ় বিশ্বাস ৰাখি সকলো সময়তে তেওঁক উপাসনা কৰিবলৈ উপদেশ দিয়ে। ২ : ১৩৩, ১৩৪।

ইয়াজুজ আৰু মাজুজ

ইয়াজুজ পূবফালৰ আৰু মাজুজ পশ্চিমফালৰ। ১৮ : ৯৫, ১০০।

ইয়াজুজ আৰু মাজুজৰ মাজত যুদ্ধ। ১৮ : ১০০।

— সমগ্ৰ বিশ্বতে বিস্তৃত হ'ব। ২১ : ৯৭।

বিশ্বাসকাৰী সকলে ইয়াজুজ আৰু মাজুজৰ শাস্তিৰ কষ্ট নাপায়। ২১ : ১০১-১০৩।

ইয়াজুজ আৰু মাজুজৰ স্বৈৰ শাসনৰ উৎপাতৰ পাছত ইছলামৰ আকৌ উত্থান হ'ব। ২১ : ৯৮।

ইয়াহুইয়া, হজৰত (জন)

জাকৰীয়াই প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ সময়ত ফেৰিস্তাই হজৰত ইয়াহুইয়াৰ জন্মৰ কথা ঘোষণা কৰে। ৩ : ৪০; ১৯ : ৮।

হজৰত ইয়াহুইয়াৰ নামটো আল্লাহে নিজে দিয়া। ১৯ : ৮।

তেওঁক বাল্যকালতে তৌৰাত আৰু প্ৰজ্ঞা দান কৰা হয়। ১৯ : ১৩।

ইয়াহুইয়াৰ ভক্তি আৰু ধৰ্মপৰায়ণতা। ১৯ : ১৪।

ইয়াহুইয়াই পুৰণা ভৱিষ্যদ্বাণীৰ কিছু পূৰণ কৰে। ৩ : ৪০।

তেওঁৰ পিতৃ-মাতৃৰ প্ৰতি সদয় ব্যৱহাৰ। ১৯ : ১৫।

ইয়াহুইয়াৰ জন্ম আৰু মৃত্যুৰ দিনা আৰু তেওঁক পুনৰুত্থান কৰাৰ দিনা শাস্তি বৰ্ষিত হওক। ১৯ : ১৬।

ইলিয়াচ

ইলিয়াচ দূতসকলৰ এজন আছিল। ৩৭ : ১২৪।

ইলিয়াচে মুক্তি পূজাৰ বিৰুদ্ধে তেওঁৰ জনগোষ্ঠীক সাৱধান কৰি দিছিল। ৩৭ : ১২৬।

লোকে তেওঁক মিছলীয়া বুলি কয়। ৩৭ : ১২৭।

ইলিয়াচক অনুসৰণ কৰা পিছৰ পুৰুষসকলে তেওঁক সন্মান কৰিছিল। ৩৭ : ১৩০।

ইছদী জাতি

আল্লাহৰ কোপগ্ৰস্ত জাতি ইছদী বিলাক। ১ : ৭।

ধৰ্মৰ ক্ষেত্ৰত ইছদীবিলাকক সীমালংঘন নকৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে। ৫ : ৭৮।

আহযাবৰ যুদ্ধত ইছদীবিলাকৰ দ্বাৰা মুছলিমৰ প্ৰতি বিশ্বাসঘাতকতা আৰু তেওঁলোকৰ মৰ্যাদাহানি। ৩৩ : ২৭, ২৮।

বানু নাসীৰৰ বিৰুদ্ধে অভিযান আৰু তেওঁলোকক বহিস্কাৰ। ৫৯ : ৩-৭।

ঈছা

ঈছাৰ জন্মৰ শুভ-বাৰ্তা মেৰীক দিয়া হয়। ৩ : ৪৬; ১৯ : ২১।

শুভ-বাৰ্তাত মেৰীৰ বিস্ময়। ৩ : ৪৮; ১৯ : ২১।

ঈছাৰ জন্মৰ পাছত মেৰীক মৌনব্ৰত পালন কৰিবলৈ আদেশ দিয়া হয়। ১৯ : ২৭।

খেজুৰবোৰ পকাৰ সময়ত ঈছাৰ জন্ম হৈছিল। ১৯ : ২৬।

ঈছাই তেওঁৰ ল'ৰাকালত জ্ঞানীৰ দৰে কথা কৈছিল। ৩ : ৪৭।

মেৰীয়ে ঈছাক তেওঁৰ জন-গোষ্ঠীৰ ওচৰলৈ লৈ যায়। ১৯ : ২৮।

ইজৰায়েলত ঈছা নবী আছিল। ৩ : ৫০।

ঈছাৰ দ্বাৰা পখীৰ সৃষ্টি; (অৰ্থাৎ, তেওঁ সাধাৰণ মানুহক আধ্যাত্মিক শিক্ষা দিছিল আৰু পাছলৈ সেইসকল মানুহে আধ্যাত্মিক জগতত উচ্চ পৰ্যায়লৈ আৰোহণ কৰিছিল। ৩ : ৫০; ৫ : ৩।

ঈছাই অন্ধ আৰু কৃষ্ণৰোগীক নিষ্কলুষ বুলি ঘোষণা কৰে। ৩ : ৫০; ৫ : ১১১।

আধ্যাত্মিকভাবে মৃত সকলক ঈছাই জীৱন দান কৰে।
 ৫ : ১১১।

ঈছাক তওৰাতৰ জ্ঞান দিয়া হৈছিল। ৫ : ১১১ ;
 ৩ : ৪৯।

ইহুদীবিলাকে ঈছাক অবিশ্বাস কৰিছিল, আনহাতে
 শিষ্যবিলাকে তেওঁক বিশ্বাস কৰিছিল। ৩ : ৫৩।

ঈছাৰ শিষ্যসকলক ওহী প্ৰদান কৰিছিল। ৫ : ১১২।

ঈছাক সুস্পষ্ট চিহ্ন সহ শ্ৰেণণ কৰা হৈছিল আৰু পৱিত্ৰ
 আত্মাৰ দ্বাৰা শক্তিশালী কৰা হৈছিল। ২ : ২৫৪ ;
 ৫ : ১১১।

ইহুদীবিলাকে ঈছাক ক্ৰুছত দিবলৈ পাঙিছিল, ৩ : ৫৫,
 ৫৬।

ঈছাক ক্ৰুছবিন্ধ কৰা হ'ল। ৪ : ১৫৮।

ঈছাৰ ক্ৰুছত মৃত্যু হোৱা নাছিল, মাত্ৰ মূৰ্ছা গৈছিল
 ৪ : ১৫৮।

ইহুদী বিলাকে ঈছাক বধ কৰিব নোৱাৰিলে। ৫ : ১১১।

ক্ৰুছত মৃত্যুৰ হাত সাৰি ঈছা বৈ থকা জুৰিৰ এক দেশলৈ
 (কাশ্মীৰ) গ'ল। ২৩ : ৫১।

ঈছাৰ স্বাভাৱিক মৃত্যু হৈছিল। ৫ : ১১৫।

তেওঁৰ লোকগোষ্ঠীৰ বাবে এটি ভোজোৎসৱৰ (পাৰ্থিৱ
 খাদ্যসম্ভাৰ) বাবে ঈছাৰ প্ৰাৰ্থনা। ৫ : ১১৫।

ঈশ্বৰৰ বাণী স্বৰূপে (দৈববাণী) ঈছাৰ জন্ম। ৩ : ৪৬ ;
 ৪ : ১৭২।

কালেমাতলু ঈছাৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰা হয় অৰ্থাৎ ঈছাক
 উচ্চ আধ্যাত্মিক মৰ্যাদা দিয়া হৈছিল। ৩ : ৪৬।

পূৰণা নিয়মৰ ভৱিষ্যদ্বাণী পূৰণৰ বাবে ঈছাৰ আগমন।
 ৩ : ৫১ ; ৫ : ৪৭ ; ৬১ : ৭।

ঈছা আল্লাৰ সেৱক আৰু (তেওঁৰ নবী)। ১৯ : ৩১।

ঈছা কেৱল আল্লাৰ পয়গম্বৰ হে।

তেওঁৰ প্ৰাৰ্থনা ব্যক্ত কৰিবৰ বাবে, ভিক্ষাদিবৰ বাবে
 নিৰ্দেশ দিয়া হৈছিল। ১৯ : ২২, ২৩।

আল্লাহৰ একত্বৰ কথা তেওঁৰ লোকসমাজত প্ৰচাৰ
 কৰিছিল। ৩ : ৫২ ; ৫ : ১১৮ ; ১৯ : ৩৭ ; ৪৩ : ৬৫।

ঈছাক ঈশ্বৰ হিচাপে লোৱা সকল অবিশ্বাসী। ৫ : ১৮, ৭৩,
 ৭৪।

ঈছা আৰু তেওঁৰ মাতৃ য়ে ঈশ্বৰ নাছিল তাৰ প্ৰমাণ।
 ৫ : ৭৬।

ঈছাক বোকাৰ পৰা সৃষ্টি কৰা হৈছিল। ৩ : ৬০।

ইহুদী আৰু খৃষ্টিয়ান বিলাকে ঈছাকে ক্ৰুছত মৃত্যুৰ কথা
 বিশ্বাস কৰি থাকিব। ৪ : ১৬০।

ঈছা আল্লাহৰ পুত্ৰ নহয়। ৯ : ২০।

কোনো পিতৃ নোহোৱাকৈয়ে ঈছাৰ জন্ম হৈছিল। ৩ : ৪৮ ;
 ঈছাৰ মৃত্যুৰ প্ৰমাণত পৱিত্ৰ কোৰ্-আনৰ আয়াত।
 ৩ : ৫৬, ১৪৫ ; ৫ : ৭৬, ১১৮ ; ৭ : ২৬ ; ১৭ : ৯৪ ;
 ২১ : ৩৫।

ঈশ্বৰৰ পুত্ৰত্ব

ঈশ্বৰৰ পুত্ৰত্বৰ মতবাদ নিন্দনীয়। ২ : ১১৭ ; ৬ : ১০১,
 ১০২ ; ১০ : ৬৯ ; ১৮ : ৫, ৬ ; ১৯ : ৩৬ ;
 ১৯ : ৯১-৯৩ ; ২৩ : ৯২ ; ৩৭ : ১৫০-১৬০ ; ৩৯ : ৫ ;
 ১১২ : ২-৪।

উট

যান-বাহন ৰূপে উটৰ ব্যৱহাৰ পৰিত্যক্ত হোৱাৰ
 ভৱিষ্যদ্বাণী। ৮১ : ৫

উত্তৰাধিকাৰী স্বত্ব

— আইন। ৪ : ৪, ৯, ১২, ১৩, ১৭৭।

কাৰো সম্পত্তিৰ উইল (ৱচীয়তনামা) আৰু তাৰ বিতৰণ
 প্ৰস্তুত। ২ : ১৮১।

উইল পৰিৱৰ্তন কৰাটো এটা পাপ। ২ : ১৮২।

উইল কৰোঁতাৰ ভুল বা পক্ষপাতিত্ব শুধৰাব পাৰি।
 ২ : ১৮৩।

এৰি থৈ যোৱা সম্পত্তিৰ ভাগ-বাটোৱাৰা আল্লাহৰ
 দ্বাৰা নিৰ্দ্ধাৰিত হয়। ৪ : ১২।

ভাগ-বন্টনৰ সময়ত অন্যান্য নিকট আত্মীয়, এতীম
 (মাউৰা), দৰিদ্ৰ (মিচকীন) বিলাকৰ কথা পাহৰিব
 নালাগে। ৪ : ৯।

উত্তৰাধিকাৰী বিলাকৰ অংশ। ৪ : ১২।

পতি-পত্নীৰ উত্তৰাধিকাৰী। ৪ : ১৩।

পত্নী তেওঁৰ পতিৰ উত্তৰাধিকাৰী। ৪ : ১৩।

কোনো সন্তান নথকাকৈ মৃত্যু হোৱা জনৰ সম্পত্তিৰ
 ভাগ-বন্টন। ৪ : ১৩, ১৭৭।

উপদেশ

সকলো গুৰুত্বপূৰ্ণ প্ৰশাসনীয় কাৰ্যত উপদেশ আৱশ্যক।
 ৩ : ১৬০ ; ৪২ : ৩৯।

উপলুঙা নাম (নাম, উপলুঙা দ্রষ্টব্য)

উপাসনা

উপাসনাৰ লক্ষ্য। ১: ৫; ২: ২২।

(i) চালাত; (নামাজ বা বাধ্যতামূলক প্রার্থনা)

চালাত বাধ্যতামূলক। ৪: ১০৮; ২৪: ৫৭।

চালাতৰ বাবে স্মান তথা শুচিকৰণ। ৫: ৭।

মতলীয়া, সংজাহীন আৰু অপৰিত্ৰ অৱস্থাত নামাজৰ ওচৰ

চাপিব নালাগে। ৪: ৪৪।

নামাজৰ ভঙ্গি। ২২: ২৭।

নামাজৰ সময়। ২: ২৩৯; ৪: ১০৪; ১১: ১১৫;
১৭: ৭৯; ৩০: ১৮, ১৯।

নামাজৰ ৰীতি পালন। ২: ৪৪, ১১, ২৭৮; ৫: ৫৬;
৮: ৪; ৯: ৭১; ২৭: ৪; ৩১: ৫।

নামাজৰ প্ৰতি লক্ষ্য। ২: ২৩৯।

নামাজ কেতিয়া চমু কৰিব লাগে। ৪: ১০২।

শক্ৰৰ সম্পৃকত নামাজৰ ৰূপ। ৪: ১০৩।

শুকুৰবাৰৰ নামাজ। ৬২: ১০-১২।

তাহাজ্জদ (ৰাতিপুৱাৰ আগৰ প্ৰাৰ্থনা)। ৫: ১৬-১৯;
১৭: ৮০; ৩২: ১৭; ৭৩: ২-৯।

নামাজে বেয়া আচৰণৰ পৰা ৰক্ষা কৰে। ২৯: ৪৬।

নামাজত স্থিৰতা। ৭০: ২৪।

নামাজ অৱহেলা কৰা নিন্দনীয়। ১০৭: ৫-৭।

নামাজৰ বাবে আনক উদগনি দিয়া। ২০: ১৩৩।

সমাজত নামাজ পঢ়া। ২: ৪৪।

পৱিত্ৰ আৰু শুচি হৈ নামাজ পঢ়া। ৪: ৪৪; ৭: ৩২।

নামাজত আবদ্ধ থকা সকলক আত্মাহে সন্তাৰ যোগায়।
২০: ১৩৩।

(ii) **ৰোজা (উপবাস)**

ৰমজানৰ মাহত ৰোজা নিৰ্দিষ্ট কৰা হৈছে। ২: ১৮৪-১৮৬।

ৰোজাৰ পৰা বেহাই। ২: ১৮৬।

প্ৰায়শ্চিত্তমূলক ৰোজা। ২: ১৮৫।

(iii) **হজ্জ (তীৰ্থযাত্ৰা)**

যাত্ৰা কৰাৰ সামৰ্থ্য থকা সকলো মুছলমানৰ কাৰণেই হজ্জ

বাধ্যতামূলক। ৩: ৯৮।

হজ্জৰ সম্পৰ্কত নিৰ্দেশ। ২: ১৯৭-২০৪; ৫: ২, ৩।

পৱিত্ৰ মহজিদৰ বাটত বাধা দিয়া সকলৰ বাবে শাস্তি।

২২: ২৬।

মানৱজাতিৰ মাজত হজ্জৰ প্ৰচাৰ কৰাৰ বাবে ইব্ৰাহীমক
প্ৰত্যাদেশ। ২২: ২৮।

হজ্জৰ লক্ষ্য। ২২: ২৯-৩৪।

(iv) **জাকাত (নিৰ্দিষ্ট দান)**

জাকাত নিৰ্দ্ধাৰিত কৰা হৈছে। ২: ১১১; ২২: ৭৯;
২৪: ৫৭; ৭৩: ২১।

জাকাতৰ উদ্দেশ্য। ৯: ৬০।

জাকাতৰ বিতৰণ। ৯: ৬০।

উম্মল কুৰ্বা'আ (নগৰবোৰৰ মাত্)

উম্মল কুৰ্বা'আ ৰূপে মক্কা। ৬: ৯৩।

উহদ

উহদৰ যুদ্ধ। ৩: ১২২, ১২৩।

মক্কাতে ঘূৰি অহা শক্ৰ নিৰাশ হয়। ৩: ১২৮।

উহদৰ যুদ্ধৰ পৰা শিকিব লগীয়া। ৩: ১৪০-১৪৪,
১৫৩-১৭২।

উহদত ঘটা দুৰ্ভাগ্যৰ কাৰণ। ৩: ১৫৩, ১৫৪।

প্ৰথমে মুছলিম সকল ওপৰহতীয়া হৈছিল। ৩: ১৫৩।

পশ্চাদপসাৰণ কৰাৰ পাছত শক্ৰে আক্ৰমণ কৰে।
৩: ১৫৪।

উহদত মোনাফেক বিলাকৰ বু-বু-বা-বা। ৩: ১৫৫।

অপৰাধী বিলাকক ক্ষমা কৰা হয়। ৩: ১৫৬।

বহুলে সিহঁতক ভদ্ৰভাৱে ব্যৱহাৰ কৰে। ৩: ১৬০।

ঋণ

ঋণৰ লেন-দেন লিখিতভাৱে হ'ব লাগে। ২: ২৮৩।

ঋণৰ সময় নিৰ্দ্ধাৰিত হ'ব লাগিব। ২: ২৮৩।

ঋণৰ সময়ত সাক্ষীৰ উপস্থিতি। ২: ২৮৭।

ঋতুস্ৰাৱ

ঋতুস্ৰাৱৰ পৰা পৱিত্ৰতা। ২: ২২৩।

একান্ত স্থান

ব্যক্তিগত একান্ত স্থান। ২৪: ৫৯, ৬০।

এতীম (মাউৰা)

এতীম বিলাকক নিষ্ঠুৰ ব্যৱহাৰ কৰিব নালাগে। ৯৩: ১০।

এতীমক খুওৱা। ৯০: ১৬।

এতীমৰ তদ্বাৰধান। ২: ২২।

এতীমৰ সম্পত্তি সুৰক্ষা। ৪: ৩; ৬: ১৫৩; ১৭: ৩৫।

এতীমৰ সম্পত্তি অবৈধভাৱে আত্মসাৎ কৰাৰ বাবে
জৰিমনা। ৪: ১১।

উচিতভাৱে এতীমৰ লালন-পালন। ৪: ৭।

এতীমৰ প্ৰতি সমবাহাৰ। ৪: ১২৮।

এলিষা

সৰ্বোত্তম সকলৰ এজনা। ৩৮: ৪৯

গুহী (ঐশী প্ৰত্যাদেশ)

বহুল সকলক আৰু আনকো গুহী প্ৰদান কৰি অনুগৃহীত
কৰা হৈছিল। ৪: ১৬৪, ১৬৫; ৫: ১১২; ২০: ৩৯;
২৮: ৮।

গুহী এক জাগতিক অভিজ্ঞতা। ৪: ১৬৫; ১০: ৪৮;
৩৫: ২৫; ৪০: ৭৯।

গুহী প্ৰাপকৰ ভাষাত প্ৰাপ্ত হৈছিল। ১৪: ৫।

গুহীৰ উপায় বোৰ। ৪২: ৫২।

গুহী অন্তৰত অৱতৰণ কৰে। ২: ৯৮; ২৬: ১৯৩-১৯৫;
৫৩: ১১, ১২

গুহীয়ে পথ-নিৰ্দেশ দিয়ে আৰু ধাৰ্মিকতাৰ উন্নতি কৰে।
২: ৩৯; ৭: ৩৬; ১৪: ২; ১৭: ৮৩; ৪১: ৪৫; ৪৭: ৩।

গুহী অবিহনে কোনো আধ্যাত্মিক জীৱন হ'ব নোৱাৰে।
২১: ৩১।

আত্মাহৰ নিৰ্বাচিত বান্দা (সেৱক)-ৰ প্ৰতি গুহী নায়েল কৰা
হয়। ১৬: ৩।

চিন্তা-শক্তি গুহীৰ দ্বাৰা উদ্দীপিত হয়। ১৬: ৪৫।

গুহীয়ে অনুশ্ৰেণাৰ কথাও বুজায়। ১৬: ৬৯।

কবৰ

সাধাৰণ কবৰৰ উপৰিও আধ্যাত্মিক কবৰ। ৮০: ২২
পাছলৈ পুৰণা কবৰবোৰ উন্মুক্ত কৰাৰ ভৰিষাছাণী।
৮২: ৫

কবৰৰ পৰা উত্তোলিত কৰাৰ অৰ্থ আধ্যাত্মিক উত্তোলন।
১০০: ১০

কবি

মোহম্মদ কবি নাছিল। ৩৬: ৭০; ৬৯: ৪২।

কবিৰ বৈশিষ্ট্য। ২৬: ২২৬-২২৮।

কৰ্ম

পৱিত্ৰ বহুল উৎকৃষ্ট নৈতিক গুণাৱলীৰে মহান চৰিত্ৰবান।
৬৮: ৫

পৱিত্ৰ বহুল উৎকৃষ্ট আদৰ্শ। ৩৩: ২২।

অসৎ কৰ্ম হ'ল আখেৰাতৰ জীৱনত অবিশ্বাসৰ ফল।
২৭: ৫, ৬।

অসৎ আৰু সৎ কৰ্মৰ পৰিমাণ (মান আৰু গুৰুত্ব
নিৰ্দ্ধাৰণ)। ৭: ৯, ১০।

কৰ্ম

কৰ্মৰ পৰিণাম। ১৭: ১৪।

কৰ্ম — সৎ আৰু অসৎ

কৰ্ম, অসৎ

বাৰ্ভিচাৰ। ১৭: ৩৩।

ঔদ্ধতা। ২: ৩৫, ৮৮; ৪: ১৭৪; ৭: ৩৭, ৪১, ৪৯, ৭৬, ৭৭,
৮৯, ১৩৪; ১০: ৭৬; ১৪: ২২; ২৩: ৪৭; ২৫: ২২;
২৮: ৪০; ২৯: ৪০; ৩৪: ৩২-৩৪; ৩৮: ৭৫, ৭৬;
৩৯: ৬০; ৪০: ৪৮, ৪৯; ৪১: ১৬, ৩৯; ৪৫: ৩২;
৪৬: ১১, ২১; ৭১: ৮; ৭৪: ২৪।

নিন্দা, অসাক্ষাতে। ৪৯: ১৩।

দস্ত। ৫৭: ২৪।

মানহানি। ৪৯: ১২।

উপহাস। ৪৯: ১২।

হতাশা। ৩৯: ৫৪।

সুৰাপান। ২: ২২০; ৫: ৯১, ৯২।

ঈৰ্ষা। ১১৩: ৬।

অমিতবায়িতা। ৭: ৩২; ১৭: ২৭, ২৮।

চকুবোৰৰ প্ৰতাৰণা। ৪০: ২০

জ্ঞান নথকা বিষয়ৰ অনুসৰণ। ১৭: ৩৭।

জুৱা খেলা। ২: ২২০; ৫: ৯১, ৯২।

উদ্ধতালি। ১৭: ৩৮; ২৩: ৪৭; ৩১: ১৯।

আপত্তিজনক কথাৰ চৰ্চা। ২৩: ৪; ৭৪: ৪৬।

জোখত কম দিয়া। ৮৩: ২-৪।

অৱজ্ঞাসূচক উপনাম বা উপাধি দিয়া। ৪৯: ১২।

কৃপণালি। ৪: ৩৮; ৪৭: ৩৯; ৫৭: ২৫; ৫৯: ১০;
৬৪: ১৭।

বিশ্বাসহীনতা। ৪: ১০৬, ১০৮; ৮: ২৮, ৫৯।

সদেহ। ৪৯: ১৩।

মিছা কথা কোৱা। ২২: ৩১; ২৫: ৭৩।

চুৰি। ৫: ৩৯।

কৰ্ম সং

সং কৰ্মৰ বাবে দহ গুণ পুৰস্কাৰ লাভ কৰিব। ১৮: ৪৭।

সং কৰ্মৰ মূলনীতি। ২: ২০৮; ৪: ৭৫; ৫: ১৭; ৬: ১৬৩;

৬০: ২; ৯২: ১৯-২২।

ধৰ্ম-ৰক্ষণ প্ৰতিজ্ঞা পূৰণ। ২: ১৭৮; ৫: ২; ১৬: ৯২;

১৭: ৩৫; ২৩: ৯; ৭০: ৩৩।

পৱিত্ৰতা। ১৭: ৩৩; ২৩: ৬-৮; ২৪: ৩১, ৩৪, ৬১;

২৫: ৬৯; ৩৩: ৩৬; ৭০: ৩০-৩২।

পৰিষ্কাৰ-পৰিচ্ছন্নতা। ২: ২২৩; ৪: ৪৪; ৫: ৭;

২২: ৩০; ৭৪: ৫, ৬।

ক্ৰোধ দমন। ৩: ১৩৫।

সহযোগিতা। ৫: ৩।

সাহস। ২: ১৭৮; ৩: ১৭৩-১৭৫; ৯: ৪০; ২০: ৭৩, ৭৪;

৩৩: ৪০; ৪৬: ১৪।

দাস-দাসী, অধীনস্থ কৰ্মচাৰীৰ প্ৰতি সদয় ব্যৱহাৰ।

৪: ৩৭।

ন্যায়সঙ্গত কামৰ প্ৰতি আদেশ আৰু অসঙ্গত কাৰ্য বৰ্জন।

৩: ১১১।

সত্য-সাক্ষী প্ৰদান। ৪: ১৩৬; ৫: ৯; ২৫: ৭৩।

সজ কৰ্মত সকলোকে চেৰাই যোৱা। ২: ১৪৯।

ক্ষুধিতক আহাৰ প্ৰদান। ৭৬: ৯; ৯০: ১৫-১৭।

ক্ষমা। ২: ১১০; ৩: ১৩৫, ১৬০; ৪: ১৫০; ৫: ১৪;

৭: ২০০; ১২: ৯৩; ২৪: ২৩; ৪১: ৩৫; ৪২: ৩৮-৪১।

সজ কৰ্ম সাধন। ২: ১৯৬; ৩: ১৩৫; ৫: ৯৪; ৭: ৫৭।

কৃতজ্ঞতা। ২: ১৫৩, ১৭৩, ১৮৬, ২৪৪; ৩: ১৪৫; ৫: ৭,

৯০; ১৪: ৮; ৩৯: ৮, ৬৭; ৪৬: ১৬।

নম্ৰতা। ৬: ৬৪; ৭: ১৪, ৫৬, ১৪৭; ১৬: ২৪, ৩০;

১৭: ৩৮; ২৮: ৮৪ ল ৩১: ১৯, ২০; ৪০: ৩৬।

ন্যায় পৰায়ণতা। ৫: ৯; ৬: ১৫৩; ১৬: ৯১; ৪৯: ১০।

দৃষ্টি সংযত ৰাখিব লাগে। ২৪: ৩১, ৩২।

ওচৰ-চুবুৰীয়া (প্ৰতিবেশী)ৰ প্ৰতি সজ ব্যৱহাৰ। ৪: ৩৭।

পিতৃ-মাতৃৰ প্ৰতি সজ ব্যৱহাৰ। ৪: ৩৭; ১৭: ২৪, ২৫।

যৈযাশীলতা। ২: ৪৬, ১৫৪, ১৫৬, ১৭৮; ১১: ১২;

১৩: ২৩; ১৬: ১২৭, ১২৮; ২৮: ৮১; ২৯: ৬১;

৩৯: ১১; ৪২: ৪৪; ১০৩: ৪।

মানুহৰ মাজত শান্তি প্ৰতিষ্ঠা। ৪: ১১৫; ৪৯: ১০।

অধ্যৱসায়। ১৩: ২৩; ৪১: ৩১-৩৩।

দৰিদ্ৰৰ তদ্ব্যৱধান। ২: ৮৪, ১৭৮, ২১৬; ৪: ৯, ৩৭;

৮: ৪২; ৯: ৬১; ১৭: ২৭; ২৪: ২৩; ৩০: ৩৯;

৫১: ২০; ৫৯: ৭; ৭৬: ৯; ৯০: ১৭।

বিশুদ্ধতা বা শুচি অৱস্থা। ২: ২২৩; ৫: ৭; ৯: ১০৩, ১০৮;

১২৪: ২২; ৩৩: ৩৪; ৭৪: ৫; ৮৭: ১৫; ৯১: ১০, ১১।

আত্মীয় সকলৰ প্ৰতি সদয় ব্যৱহাৰ। ২: ১৭৮; ১৬: ৯১;

৩০: ৩৯।

সৰলতা, নিষ্ঠা, অকপটতা। ৩৯: ৩, ৪; ৯৮: ৬;

১০৭: ৫-৭।

আত্ম সংযম। ৪: ১৩৬; ৭: ২০২; ১৮: ২৯; ৩০: ৩০;

৩৮: ২৭; ৭৯: ৪১, ৪২।

আল্লাহৰ ভাল পোৱাৰ বাবে ধন-সম্পদ ব্যয়। ২: ১৭৮;

১৭: ২৭

সদেহ এৰাই চলা। ৪৯: ১৩।

আমানত প্ৰাপকক প্ৰত্যৰ্পণ কৰিব লাগে; কৰ্তব্য আৰু

অঙ্গীকাৰ পালন কৰিব লাগে। ২: ২৮৪; ৪: ৫৯;

২৩: ৯; ৭০: ৩৩।

সত্য। ৪: ১৩৬; ৫: ১২০; ৯: ১১৯; ১৭: ৮২; ২২: ৩১;

২৫: ৭৩; ৩৩: ২৫, ৩৬, ৭১; ৩৯: ৩৩।

নিঃস্বাৰ্পৰতা। ২: ২০৮, ২৬৩; ১১: ৫২; ৫৯: ১০;

৬৪: ১৭; ৭৬: ৯, ১০; ৯২: ২০, ২১।

কাওছাৰ (অৰ্থাৎ অপবিসীম মঙ্গল)

পৱিত্ৰ বহুলক অপবিসীম মঙ্গল দিয়া হৈছিল। ১০৮: ২।

কাফেৰ (নাস্তিক)

কাফেৰবিলাকে হেদায়াতৰ (পথপ্ৰাপ্তিৰ) বিনিময়ত

পথপ্ৰাপ্ততা কিনি এক লোকচানৰ কাৰণ কৰে। ২: ১৭।

সিহঁতে অসং কৰ্মত লাগি থাকে, আনে ক'লেও নুশনে;

সিহঁতে সিহঁতৰ সদেহ দূৰ কৰিবৰ কাৰণে একো ক'ব

নোৱাৰে আৰু ইছলামৰ অগ্ৰগতিক স্বচক্ষে দেখিও

নেদেখাৰ ভাও জুৰে। সেয়ে সিহঁতক কলা, বোবা আৰু

অন্ধ বুলি কয়। ২: ১৯।

কাফেৰবিলাকৰ অন্তৰ শিলৰ দৰে কঠিন। ২: ২৫।

সিহঁতৰ সকলো কাৰ্যই মিছা হ'ব। ২: ২১৮।

কাফেৰবিলাকে পুৰস্কাৰ নোপোৱাৰ কাৰণ। ৭৮ : ২৮।
সিহঁতে দৃশ্যমান আৰু আন্তৰিক জ্বলন্ত শান্তি ভোগ
কৰিব। ৮৫ : ১১।
কাফেৰবিলাকক চাৰিও দিশৰ পৰা শান্তিয়ে বেৰি ধৰিব।
৮৫ : ২০, ২১।
কাফেৰবিলাকক শান্তি দিবলৈহে মীথোন ফেৰিস্তা সকল
অৱতৰণ কৰিব। ২৫ : ২৩, ২৪।

কা'বা

(বয়আত-উল হাৰাম দ্ৰষ্টাণা)

কাকাৰ (কোৰা)

কোৰা আছিল বেনি ইজৰাইল সকলৰ মাজৰে এজন।
২৮ : ৭৭।
বেনি ইজৰাইলৰ প্ৰতি কোৰাৰ ঔদ্ধত্য। ২৮ : ৭৭।
কোৰা আছিল কোষাগাৰৰ উঁহালী। ২৮ : ৭৭।
কোৰাৰ ঔদ্ধত্য আৰু তেওঁৰ শাস্তি। ২৮ : ৭৯, ৮২।

কিতাপ

কিতাপৰ ভৱিষ্যদ্বাণীৰ বিস্তৃতি। ১৮ : ১১।

কিতাপৰ মূল (উম্ম-উল-কিতাব) (মাতা)

পৱিত্ৰ কোৰ্-আন হ'ল কিতাপৰ মূল। ৩ : ৮ ; ১৩ : ৪০ ;
৪৩ : ৫।
উম্মুল্-কিতাব অতীব মহিমাম্বিত আৰু জ্ঞানেৰে
পৰিপূৰ্ণ। ৪৩ : ৫।

কিতাপৰ লোক (আহল্-এ-কিতাব্)

কিতাপৰ লোক সকলক পৱিত্ৰ নবীৰ আবিৰ্ভাৱৰ অবিহনে
সংস্কাৰ কৰিব নোৱাৰি। ৯৭ : ২-৪।
কিতাপৰ লোক বোলোঁতে ইহুদী আৰু খৃষ্টান সকলৰ কথা
কোৱা হৈছে। ৪ : ১৫৪, ১৭২।
কিতাপৰ লোক সকলক আল্লাহৰ একত্বৰ প্ৰতি আহ্বান
জনোৱা হৈছে। ৩ : ৬৫।
কিতাপৰ লোক সকলে ক্ৰুছবিদ্ধ হৈ ঈছাৰ মৃত্যু হৈছিল বুলি
বিশ্বাস কৰি আছিল। ৪ : ১৬০।

কিয়ামত পুনৰুত্থানৰদিন দ্ৰষ্টাণা)

কুৰবানী

কুৰবানীৰ নিয়ম-প্ৰণালী সকলো লোকৰ বাবে নিৰ্দিষ্ট কৰা
হৈছে। ২২ : ৩৫।

কুৰবানী কেৱল আল্লাহৰ বাবেহে উছৰ্গা কৰিব লাগে।
২২ : ৩৫।

কুৰবানী দিয়া জন্তুৰ মাংস বা তেজ আল্লাহৰ ওচৰ
নাপায়গৈ, কিন্তু কুৰবানীৰ বাবে অনুপ্ৰাণিত কৰা ভাবেহে
আল্লাহৰ ওচৰ পায়গৈ। ২২ : ৩৮।

কুৰাইছ

আত্ৰাহাৰ অভিসন্ধিৰ বিৰুদ্ধে কুৰাইছক নিৰাপদে ৰক্ষা কৰা
হয়। ১০৬ : ২-৫।

কুপণালি

কুপণালি নিষিদ্ধ। ৩ : ১৮১ ; ৪ : ৩৮।

কোৰ্-আন, পৱিত্ৰ

পৱিত্ৰ কোৰ্-আনৰ ক্ৰমান্বয়িক প্ৰকাশৰ উদ্দেশ্য।
১৭ : ১০৭ ; ২৫ : ৩৩, ৩৪।
পৱিত্ৰ কোৰ্-আন পাঠৰ আগতে আল্লাহৰ সৈতে আশ্ৰয়
প্ৰাৰ্থনা। ১৬ : ৯৯।
পৱিত্ৰ কোৰ্-আন পাঠ মনোযোগ দি শুনিব লাগে।
৭ : ২০৫।
পূৰ্বৰ প্ৰত্যাদেশ বোৰ বাতিল কৰণ। ২ : ১০৭।
পৱিত্ৰ কোৰ্-আনকে কিতাব বুলিও কয়। ১৫ : ২।
পৱিত্ৰ কোৰ্-আনক চিৰস্থায়ী প্ৰত্যাদেশ থকা পৱিত্ৰ শাস্ত্ৰ
বুলি কয়। ৯৮ : ৩, ৪।
পৱিত্ৰ কোৰ্-আন ৰক্ষা কৰিবৰ বাবে ঐশী অঙ্গীকাৰ।
১৫ : ১০ ; ৫৬ : ৭৮-৮১।
পৱিত্ৰ কোৰ্-আনে শুভ সংবাদ দিয়ে আৰু সতৰ্ক কৰি
দিয়ে। ১৯ : ৯৮।
আল্লাহক ভয় কৰা সকলৰ বাবে পৱিত্ৰ কোৰ্-আন এক
উপদেশ। ২০ : ৩, ৪।
স্বৰ্গ আৰু মৰ্ত্তাৰ স্ৰষ্টাৰ পৰা পৱিত্ৰ কোৰ্-আন এক
প্ৰত্যাদেশ। ২০ : ৫।
পৱিত্ৰ কোৰ্-আন এক সু-সংৰক্ষিত কিতাব। ৫৬ : ৭৯।
পৱিত্ৰ কোৰ্-আনে সত্য আৰু অসত্যৰ মাজত প্ৰভেদ কৰে।
২৫ : ২।
পূৰ্বৰ বহুল সকলৰ ধৰ্ম শাস্ত্ৰত পৱিত্ৰ কোৰ্-আনৰ উল্লেখ
কৰিছে। ২৬ : ১৯৭, ১৯৮।
বিশ্বাসকাৰী সকলৰ বাবে পৱিত্ৰ কোৰ্-আন ৰোগ
নিৰাময়কাৰী আৰু দয়া। ১৭ : ৮৩।

পৱিত্ৰ কোৰ্-আনে প্ৰতি পৰ্যায়তে কথা কয়। ১৮ : ৫৫ ;

৩৯ : ২৮ ; ৫৯ : ২২।

পৱিত্ৰ কোৰ্-আনে আল্লাহ তাআলাক মনত পেলাবলৈ
বাৰে বাৰে উপদেশ দিছে বিভিন্ন উপায়ে :

- (i) পৰ্যবেক্ষণৰ যোগেদি, ৫ : ২২ ; ৪৩ : ৫২ ;
- (ii) চিন্তাৰ যোগেদি, ২ : ২২০, ২৬৭ ; ৭ : ১৮৫ ; ৩৪ : ৪৭ ;
- (iii) ধ্যানৰ যোগেদি, ৪ : ৮৩ ; ৪৭ : ২৫ ;
- (iv) যুক্তি আৰু বোধশক্তি অনুশীলনৰ যোগেদি, ৬ : ১৫২ ;
১৬ : ১৩ ; ২৩ : ৮১ ; ২৮ : ৬১ ;

(v) জ্ঞান বিচাৰি, ২০ : ১১৫ ; ২৯ : ৪৪ ; ৩৫ : ২৯ ;

(vi) বুদ্ধিগত সমস্যাবোৰ বিবেচনা কৰি, ৯ : ১২২ ;
১৭ : ৪৫ ;

(vii) আধ্যাত্মিক নিদৰ্শনবোৰ পোষণ কৰি, ৭ : ১৯৯ ;
১১ : ২১ ; ২৮ : ৭৩ ;

(viii) আল্লাহ তাআলাৰ প্ৰতি কৃতজ্ঞতাৰ যোগেদি,
১৪ : ৮ ; ১৬ : ১৫ ; ২৩ : ৭৯ ; ৫৬ : ৭১।

একেবাৰতে পৱিত্ৰ কোৰ্-আন ব্যক্ত নকৰাৰ বাবে আপত্তি।
২৫ : ৩৩।

এখন লিখিত কিতাব পোনে পোনে স্বৰ্গৰ পৰা শ্ৰেণণ নকৰাৰ
বাৰে আপত্তি। ১৭ : ৯৪।

এজনা মহান লোকৰ যোগেদি পৱিত্ৰ কোৰ্-আন কিয় ব্যক্ত
কৰা নহ'ল বুলি প্ৰতিবাদ। ৪৩ : ৩২।

পৱিত্ৰ কোৰ্-আনত নিশ্চিত অৰ্থৰ আয়াত আছে আৰু
আয়াত বোৰৰ বিভিন্ন ব্যাখ্যা কৰিব পাৰি। ৩ : ৮ ;
৩৯ : ২৪।

পৱিত্ৰ কোৰ্-আনে নতুন সত্য প্ৰদান কৰিছে আৰু প্ৰত্যেক
কাল আৰু সকলো পৰ্যায়ত নতুন নিৰ্দেশ দিছে।
১৮ : ১১০।

পৱিত্ৰ ৰছুলৰ সঙ্গীসকল পৱিত্ৰ কোৰ্-আনৰ দ্বাৰা
মহিমাম্বিত হৈছিল। ৮০ : ১৭।

পৱিত্ৰ কোৰ্-আন এখন বহুলভাৱে পঠিত কিতাপ। ২৭ : ২।

পৱিত্ৰ কোৰ্-আন এক জ্যোতি আৰু শান্তিৰ পথত বাট
দেখুৱাৰ এক সুস্পষ্ট কিতাপ। ৫ : ১৬, ১৭।

পৱিত্ৰ কোৰ্-আনক মিছাকথাই কেতিয়াও পৰশ নকৰে।
৪১ : ৪৩।

পোন বাটো যাবলৈ ইচ্ছা কৰা সকলোৱেই পৱিত্ৰ কোৰ্-আনৰ
পৰা উপকৃত হ'ব পাৰে। ৮১ : ২৯।

পৱিত্ৰ কোৰ্-আন সন্মানিত আৰু সুৰক্ষিত কিতাপ।
৮৫ : ২২, ২৩।

পৱিত্ৰ কোৰ্-আন চূড়ান্ত আৰু সুস্পষ্ট। ৮৬ : ১৪, ১৫।

পৱিত্ৰ কোৰ্-আনত সকলো মূল প্ৰত্যাদেশ বোৰ আছে।
৯৮ : ৩, ৪।

পৱিত্ৰ কোৰ্-আন ঐশ্বৰিক ভাৱে সুৰক্ষিত। ১৫ : ১০।

ই প্ৰত্যেক বস্তুকে ঐশী প্ৰত্যাদেশৰ দ্বাৰা নিয়ন্ত্ৰিত কৰিবলৈ
বিচৰাটো নিষ্কণ্ঠসাহিত কৰে। ৫ : ১০২।

ই সকলো সন্দেহৰ পৰা মুক্ত। ২ : ৩।

পুণ্যবান সকলৰ বাবে ই হ'ল পথ নিৰ্দেশক। ২ : ৩।

ই নিৰাময়কাৰী। ১০ : ৫৮ ; ১৭ : ৮৩ ; ৪১ : ৪৫।

পৱিত্ৰ কোৰ্-আনে মানৱজীৱনৰ পূৰ্ণতাৰ বাবে আৱশ্যকীয়
সকলোৰে ব্যাখ্যা কৰিছে আৰু পথ-নিৰ্দেশ দিছে আৰু
যিবিলাকে আত্মসমৰ্পণ কৰে তেওঁলোকৰ বাবে দয়াৰ
আকৰ। ১০ : ৫৮ ; ১৬ : ৯০।

পৱিত্ৰ কোৰ্-আনে আল্লাহৰ উপাসনাৰ নিৰ্দেশ দিছে।
২ : ২২।

পৱিত্ৰ কোৰ্-আনত উপলব্ধি কৰা জ্ঞান অক্ষয়। ১৮ : ১১০ ;
৩১ : ২৮।

পৱিত্ৰ কোৰ্-আন সত্য প্ৰচাৰৰ বাবে আটাইতকৈ কাৰ্যকৰী
আছিল। ২৫ : ৫৩।

পৱিত্ৰ কোৰ্-আন অতুলনীয়, ইয়াৰ সমকক্ষ নাই। ২ : ২৪ ;
১০ : ৩৯ ; ১১ : ১৪, ১৫ ; ১৭ : ৮৯ ; ৫২ : ৩৫।

এক মঙ্গলময় নিশা পৱিত্ৰ কোৰ্-আন ব্যক্ত কৰা হৈছিল।
৪৪ : ৪ ; ৯৭ : ২-৬।

পৱিত্ৰ কোৰ্-আন অনৈকাৰ পৰা মুক্ত। ৪ : ৮৩।

পৱিত্ৰ কোৰ্-আন পাঠৰ আগতে অশুভ ভাব উদয় হোৱাৰ
বিক্ৰমে আল্লাহৰ শৰণে পশিব লাগে। ১৬ : ৯৯।

কোৰ্-আন, পৱিত্ৰ : ইয়াত থকা ভৱিষ্যদ্বাণীবোৰ

পৱিত্ৰ ৰছুলৰ মক্কা তাগ আৰু প্ৰত্যাহৰ্তন। ১৭ : ৮১ ;
২৮ : ৮৬।

বদৰৰ যুদ্ধ আৰু মুছলিমৰ বিজয়। ৩০ : ৬ ; ৭৯ : ৭।

আহাযাবৰ যুদ্ধ। ৩৮ : ১২ ; ৫৪ : ৪৬ ; ৭৯ : ৮।

আৰব জাতি বিলাকৰ ইছলাম ধৰ্ম গ্ৰহণ। ৫৬ : ৪।

পাৰস্যীয় বিলাকক বাইজেন্টিইনবিলাকে পৰাজিত কৰে
আৰু পিছত মুছলিমবিলাকে তেওঁলোকক জয় কৰে।

৩০ : ৩, ৪।

ইছদী বিলাকে পেলেষ্টাইন দখল কৰে। ১৭: ১০৫।
 মুছলিম বিলাকে পেলেষ্টাইন পুনৰ দখল কৰে। ২১: ১০৬,
 ১০৭।
 ইয়াজ্জ আৰু মা'জ্জৰ উপস্থিতি আৰু তাৰ পিছৰ
 ঘটনাবলী। ২১: ৯৭-১০৫।
 চুৰেজ আৰু পানামাখাল মুকলি। ৫৫: ২০, ২১; ৮২: ৪।
 প্ৰকান্ড প্ৰকান্ড জাহাজ সাগৰত ভাহিছে। ৫৫: ২৫।
 ইছদী বিলাকৰ মৰ্যাদা হ্রাস। ৩: ১১৩; ৭: ১৬৮।
 কিতাপৰ জাতিৰ ইছলাম গ্ৰহণ। ৩: ২০০।
 পৰিবহনৰ বিকাশৰ উপায়। ১৬: ৯; ৩৬: ৪৩; ৮১: ৫।
 পৰ্বত বিদীৰ্ণকৰণ, অৰ্থাৎ বিশাল ৰাজ্য। ৭৯: ১০;
 ৭৭: ১১।
 মহাজাগতিক ৰশ্মি আৰু পাৰমাণৱিক বোমা। ৪৪: ১১;
 ৫৫: ৩৬।
 পশু-শালাত পশু সংগ্ৰহ। ৮১: ৬।
 জাতি আৰু ৰাষ্ট্ৰ লগ খায়। ৮১: ৮।
 অপৰাধী বিচাৰৰ প্ৰশাসন। ৮১: ৯।
 কিতাপৰ প্ৰকাশন বৃদ্ধি। ৮১: ১১।
 ভূবিদ্যা, খনিজবিদ্যা আৰু জ্যোতিৰ্বিদ্যাৰ অগ্ৰগতি।
 ৮১: ১২; ৮৪: ৫।
 অন্যান্য গ্ৰন্থলৈ পৃথিৱীৰ পাৰি। ৮৪: ৪।
 কবৰ বোৰ খান্দি উলিয়াব। ৮২: ৫।
 পাপ বেছি হ'ব। ৮১: ১৩।
 নাস্তিকতাৰ প্ৰসাৰণ হ'ব। ৮২: ৭-৯; ১১৪: ৫, ৬।
 অৱনতিৰ পাছত ইছলামৰ উত্থান। ৩২: ৬; ৮১: ১৯।
 যুদ্ধ আৰু ভূমিকম্প। ৯৯: ২।
 পৃথিৱীয়ে তাৰ ভান্ডাৰ উলিয়াই দিব। ৯৯: ৩।
 শেষৰ দিনৰ নিদৰ্শনবোৰ। ৮১: ৩-১৭।
 নতুন নতুন দেশ আৰু মহাদেশ আৱিষ্কাৰ। ৮৪: ৪।
 পৃথিৱীয়ে তাৰ লুকাই থকা ভান্ডাৰ উলিয়াই দিব। ৮৪: ৫।
 আল্লাহৰ দ্বাৰা পৱিত্ৰ কোৰ্-আন সুৰক্ষা। ১৫: ১০।
 দেশত্যাগৰ পাছত ইছলামৰ সম্প্ৰসাৰণ। ১৭: ৮১, ৮২।
 বিশ্বযুদ্ধ আৰু ৰাষ্ট্ৰবোৰৰ সংগঠন। ১৮: ১০০।
 আণৱিক শক্তি সমূহৰ ধংস। ৫৫: ৩২; ১১১: ২।

ক্ৰমবিকাশ

আল্লাহে মানুহক বিভিন্ন ৰূপত আৰু বিভিন্ন অৱস্থাত সৃষ্টি
 কৰিছে। ৭১: ১৫, ১৮।

খাতুম-এ-নব্বুরত (নবীত্ব)

বহুলভাৱে পথ বন্ধ হোৱা নাই। ২: ৩৯; ৪০: ৩৫; ৭২: ৮।
 হজৰত মহম্মদ খাতুম-এ-নবী ৰূপে (অৰ্থাৎ অতি
 মহিমাম্বিত পয়গম্বৰ)। ৩৩: ৪১।

খাদ্য

খাদ্যৰ বাবে নিৰ্দেশ। ৫: ৬।
 আইনসঙ্গত খাদ্যৰ লগতে হালাল আৰু পৱিত্ৰ বস্তু খোৱা
 আৰু আল্লাহৰ নেয়ামতৰ কৃতজ্ঞতা প্ৰকাশ। ২: ১৬৯;
 ১৬: ১১৫।
 খাদ্যই আচাৰ-আচৰণৰ ওপৰত প্ৰভাৱ পেলায়। ২৩: ৫২।
 বিশ্বাসকাৰী সকলৰ বাবে সকলো ভাল খাদ্যই আইনসঙ্গত।
 ৫: ৯৪।
 পৃথিৱী আৰু খাদ্য যোগানৰ সমস্যা। ২: ২৬২; ৪১: ১১।

খাদ্য, নিষিদ্ধ(হাৰাম)

স্বাভাৱিকভাৱে মৃত জীৱ-জন্তু — ২: ১৭৪; ৫: ৪।
 তেজ — ২: ১৭৪; ৫: ৪; ১৬: ১১৬।
 গাহৰিৰ মাংস — ২: ১৭৪; ৫: ৪; ৬: ১৪৬; ১৬: ১১৬।
 আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো নামত উৎসৰ্গিত খাদ্য —
 ২: ১৭৪; ৫: ৪; ৬: ১৪৬; ১৬: ১১৬।
 মৰিয়াই বা মুছৰি মৰা জন্তু, বা পৰি গৈ বা খুন্দিয়াই মৰা জন্তু
 — ৫: ৪।
 বনৰীয়া জন্তুৱে বধ কৰা আৰু উচিত ভাৱে বধ নকৰা জন্তু
 — ৫: ৪।
 আল্লাহৰ নাম নোলোৱাকৈ খোৱা খাদ্য — ১৬: ১২২।

খিলাফত

ইছলামত খিলাফত প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ অঙ্গীকাৰ। ২৪: ৫৬।

খৃষ্টান ধৰ্ম

মৰণশীলত দেৱত্ব আৰোপ কৰি খৃষ্টান সকলে সীমা লংঘন
 কৰিছে। ৪: ১৭২।
 ঈশ্বৰৰ (আল্লাহৰ) পুত্ৰত্বৰ ভুল তত্ত্ব। ৯: ৩০, ৩১।
 ত্ৰিত্বৰ তত্ত্ব গ্ৰহণযোগ্য নহয়। ৫: ৭৪, ৭৫।
 প্ৰতিনিধিৰ দ্বাৰা প্ৰায়শ্চিত্তৰ তত্ত্ব ভুল। ৬: ১৬৫;
 ৫৩: ৩৯।
 খৃষ্টানৰ উত্থানৰ ভৱিষ্যদ্বাণী। ১৮: ১৯।
 খৃষ্টানৰ দ্বিতীয়বাৰৰ সাফল্যৰ পাছত ইয়াৰ অধঃপতন।
 ১৮: ৩৩-৪৫; ২০: ১০৩-১০৫।

খৃষ্টানৰ উত্থানৰ দহ শতিকা কাল। ২০ : ১০৪।
খৃষ্টানৰ সম্পদ তেওঁলোকৰ এটা পৰীক্ষা। ২০ : ১৩২
পাশ্চাত্য দৰ্শন আৰু ইয়াৰ খন্ডন। ৮২ : ৭-১৩।

গগ আৰু মেগগ (ইয়াজ্জ আৰু মাজ্জ দ্ৰষ্টব্য)

গচপেল (শুভবাসী, ইঞ্জীল)

ইঞ্জীলৰ প্ৰকাশ। ৩ : ৪ ; ৫ : ৪৭, ৪৮।
ইঞ্জীলত পৱিত্ৰ বহুলৰ অনুসৰণকাৰী সকলৰ বৰ্ণনা।
৪৮ : ৩০।

গলিয়েথ (জালুত দ্ৰষ্টব্য)

গাহৰিৰ মঙহ

— খোৱা নিষেধ। ২ : ১৭৪ ; ৫ : ৪ ; ৬ : ১৪৬ ; ১৬ : ১১৬।

গৃহ, প্ৰাচীন

প্ৰাচীন গৃহৰ তওৱাফ (প্ৰদক্ষিণ)। ২২ : ৩০।

গৃহবাসী, জীৱন

গৃহবাসী জীৱনৰ আবুৰ। ২৪ : ২৮-৩০।
পুৰুষ-মহিলাৰ মিলা-মিছা নিষিদ্ধ। ২৪ : ৩১, ৩২ ;
৩৩ : ৬০

গৃহৰ অধিবাসী (আহলে-বায়ত অৰ্থাৎ
নবী-পৰিয়াল)

গৃহৰ অধিবাসী অৰ্থাৎ ইব্ৰাহীমৰ সতি-সন্ততি। ১১ : ৭৪।
— অৰ্থাৎ পৱিত্ৰ বহুল মোহাম্মদৰ সতি-সন্ততি।
৩৩ : ৩৪ ; ৬৬ : ৫।
গৃহৰ অধিবাসীৰ পৱিত্ৰতা। ৩৩ : ৩৪।

গোলাম

গোলাম বিলাকৰ মুক্তি আদায় কৰা উৎকৃষ্ট কাম। ২ : ১৭৮ ;
৪ : ৯৩ ; ৫ : ৯০ ; ৯ : ৬১ ; ৯০ : ১৪

গ্ৰহ-নক্ষত্ৰ

গ্ৰহ-নক্ষত্ৰৰ নিজ নিজ কক্ষপথত বিচৰণ। ২১ : ৩৪।

চন্দ্ৰ

চন্দ্ৰ আৰু চন্দ্ৰকলা। ৩৬ : ৪০, ৪১।
ইছলামত চন্দ্ৰমন্ডল। ২ : ১৯০।
চন্দ্ৰই সূৰ্যৰ পৰা পোহৰ পায়। ৭১ : ১৭।
অৰ্দ্ধচন্দ্ৰ। ৩৬ : ৪০

চন্দ্ৰই পৱিত্ৰ বহুলক(অৰ্থাৎ সূৰ্যক) অনুসৰণ কৰাৰ কথাই
সংস্কাৰক সকলৰ কথা বুজাইছে আৰু তেওঁৰ পৰা
তেওঁলোকৰ পোহৰ পাব। ৯১ : ৩।

চন্দ্ৰই আৰব শক্তিৰ কথা বুজাইছে। ৫৪ : ২।
চন্দ্ৰৰ দ্বাৰা সময়ৰ গণনা কৰা হয়। ২ : ১৯০।
মেহদিৰ আবিৰ্ভাৱত সূৰ্য আৰু চন্দ্ৰ গ্ৰহণৰ ভৱিষ্যদ্বাণী।
৭৫ : ১০।

চহীদ (আল্লাহৰ পথত নিহত)

— চিৰকাল জীয়াই থাকে। ৩ : ১৭০

চয়তান

বিশ্বাসকাৰী আৰু আল্লাহৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰোঁতা সকলৰ
ওপৰত চয়তানৰ কোনো ক্ষমতা নাই। ১৬ : ১০০।
আল্লাহৰ সমকক্ষ স্থাপন কৰোঁতা আৰু চয়তানৰ লগত
ক্ৰুদ্ধ কৰা সকলৰ ওপৰতহে তাৰ ক্ষমতা আছে।
১৫ : ৪৩ ; ১৬ : ১০১।

বিশ্বসৃষ্টিৰ লগত চয়তানৰ কোনো সম্পৰ্ক নাই। ১৮ : ৫২।
চয়তানে মানুহক চাই থাকে, কিন্তু মানুহে তাক নেদেখে।
৭ : ২৮।

চয়তান মানুহৰ প্ৰকাশ্য শত্ৰু। ১৭ : ৫৪ ; ২৫ : ৩০ ; ৩৫ : ৭ ;
৩৬ : ৬১ ; ৪৩ : ৬৩।

চয়তানে আদমক স্থানচ্যুত কৰালে। ২ : ৩৭ ; ৭ : ২১-২৩।
চয়তানৰ স্বভাৱ খুব উগ্ৰ। ৭ : ১৩।
চয়তান এক দুষ্ট সন্ধী। ৪ : ৩৯।

চয়তানক অলপ উশাহ দিয়া হৈছিল। ৭ : ১৫, ১৬।
চয়তানক (বেহে স্তৰ পৰা) নমাই দিয়া হৈছিল। ৭ : ১৪।
ঐশ্বৰিক দানৰ অপব্যৱহাৰ কৰাত মানুহক প্ৰলুদ্ধ কৰিবলৈ

চয়তানে জোপ লৈ থাকে। ৭ : ১৭, ১৮
বেয়া কাম কৰিবলৈ চয়তানে মানুহক উচটাই দিয়ে।
৪ : ১২০, ১২১।

চয়তানে ভুৱা প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়ে। ১৪ : ২৩।
ই অবিশ্বাসী বিলাকক অবাধা হ'বলৈ উচটায়। ১৯ : ৮৪।
চয়তানে ভয় খুৱাই বন্ধুবিলাকক অবাটে নিয়ে। ৩ : ১৭৬।
বহুলসকলৰ বাটত বিধি-পথালি দিয়ে। ২২ : ৫৩, ৫৪।
সকলো দুষ্টলোকৰ ই এক চানেকী। ২ : ১০৩ ; ৩৮ : ৪২ ;
৪৩ : ৩৭।

চয়তানক পৰিহাৰ কৰিব লাগে। ২ : ১৬৯।

চয়তানৰ কৌশল বোৰ দুৰ্বল। ৪ : ৭৭।

চয়তানৰ বিৰুদ্ধে কেনেকৈ নিজকে সুৰক্ষা দিব পাৰি।

৭: ২০১, ২০২।

চয়তানৰ নিজৰ শক্তি নাই, ই মানুহৰ দুৰ্বলতাৰ সুযোগ লয়।

১৪: ২৩; ১৫: ৪৩।

আল্লাহে চয়তানক প্ৰত্যাখ্যান কৰি বাহিৰ কৰি দিছে।

১৫: ৩৫, ৩৬।

চয়তানৰ লগত বন্ধুত্ব কৰা জন অবাটে যাবলৈ বাধ্য।

২২: ৫।

চাফা আৰু মাৰৱা

— আল্লাহৰ নিদৰ্শন। ২: ১৫৯।

চাবাৰ জাতি

চাবাৰ জাতিৰ বাবে নিদৰ্শন। ৩৪: ১৬-২২

চাবাৰ বাণী

চাবাৰ বাণী আৰু ছুলেইমান। ২৭: ২৩-৪৫।

চাবাথ

ইছদী বিলাকৰ দ্বাৰা চাবাথৰ পালন আৰু লংঘন।

২: ৬৬, ৬৭; ৪: ৪৮, ১৫৫; ৭: ১৬৪; ১৬: ১২৫।

চামিৰি

মুছা পৰ্বতলৈ যোৱাৰ পাছত চামিৰিয়ে এটি দামুৰি

উপাসনাৰ বাবে আগবঢ়ায়। ২০: ৮৯।

মুছাই চামিৰিক তেওঁৰ আচৰণৰ বাবে প্ৰশ্ন কৰে। ২০: ৯৬।

চামিৰি আত্মপালনৰ পৰা বিৰত হৈছিল। ২০: ৯৭।

চামিৰিৰ শাস্তি। ২০: ৯৮।

চালা'ত (উপাসনা দ্ৰষ্টব্য)

চালেহ, হজৰত

খামুদ জাতিৰ মাজলৈ হজৰত চালেহক প্ৰেৰণ কৰা

হৈছিল। ৭: ৭৪; ১১: ৬২; ২৭: ৪৬।

চালেহৰ জাতিৰ নাম আছিল আচাহাবুল হিজিৰ।

১৫: ৮১।

চালেহে তেওঁৰ জাতিক আল্লাহৰ ক্ষমা প্ৰাৰ্থনাৰ বাবে

উপদেশ দিয়ে। ১১: ৬২।

চালেহৰ নগৰৰ ন-জন দুৰ্বৃত্ত। ২৭: ৪৯।

নিশা-কালত চালেহক হত্যা কৰাৰ অভিসন্ধি। ২৭: ৫০।

চালেহৰ জাতিৰ বাবে মাইকী-উটৰ নিদৰ্শন। ৭: ৭৪;

১১: ৬৫; ২৬: ১৫৬।

চালেহৰ জাতিয়ে উটজনীৰ পাচ-চেউৰাৰ সিৰ কাটি দিয়ে।

৭: ৭৮; ২৬: ১৫৮।

চালেহৰ জাতিক সীমা লংঘন কৰাৰ বাবে শাস্তি দিয়া

হয়। ৭: ৭৯, ৮০; ১১: ৬৮।

চালেহৰ জাতিয়ে তেওঁক যাদুগ্ৰন্থ আৰু আন কাৰোবাৰ

দ্বাৰা পৰিচালিত বুলি দোষাৰোপ কৰে। ২৬: ১৫৪।

চালেহক অবিশ্বাস কৰা মানে সকলো নবীকেই অগ্ৰাহ্য

কৰা। ২৬: ১৪২; ৫৪: ২৪।

চিকাৰ

তুমি শিকোৱা চিকাৰী চৰাই আৰু জন্তুৰ দ্বাৰা তোমাৰ বাবে

চিকাৰ কৰি ধৰি অনা জীৱ খোৱাটো আইনসঙ্গত। ৫: ৫

চিনাই পৰ্বত

চিনাই পৰ্বত, সাক্ষী। ৫২: ২; ৯৫: ৩।

চিনাই পৰ্বত আৰু ইয়াৰ জলফাই গছ। ২৩: ২১।

ছুক্তি (ধৰ্মৰক্ষণ প্ৰতিজ্ঞাও দ্ৰষ্টব্য)

ছুক্তি

ছুক্তি লিখিত হ'ব লাগে। ২: ২৮৩।

ছুক্তিৰ বাবে দুজন সাক্ষী লাগে। ২: ২৮৩।

চুৰি

চুৰিৰ শাস্তি। ৫: ৩৯।

চু'ৰেইব, নবী

চু'ৰেইবক মিদিয়ানৰ উপজাতি বিলাকৰ মাজলৈ প্ৰেৰণ কৰা

হৈছিল। ৭: ৮৬; ১১: ৮৫; ২৯: ৩৭।

সম্পূৰ্ণ জোখ আৰু সম্পূৰ্ণ মাপ দিবলৈ চু'ৰেইবে তেওঁৰ

জাতিক উপদেশ দিয়ে। ৭: ৮৬; ১১: ৮৫, ৮৬।

চু'ৰেইবৰ জাতিয়ে তেওঁক নগৰৰ পৰা বহিষ্কাৰ কৰি দিয়াৰ

ভাৱুক দিয়ে। ৭: ৮৯।

চু'ৰেইবৰ জাতিক ভূমিকম্পই ধৰে। ৭: ৯২; ১১: ৯৫, ৯৬।

ছুলেইমান, নবী

ছুলেইমান দাউদৰ উস্তৰাধিকাৰী আছিল। ২৭: ১৭।

ছুলেইমানক আল্লাহে বিশেষ জ্ঞান দি অনুগ্ৰহ কৰিছিল।

২১: ৮০; ২৭: ১৬।

ছুলেইমানক আল্লাহে সকলো বস্তু দিছিল। ২৭: ১৭।

ছুলেইমানৰ বিৰুদ্ধে বিদ্রোহী বিলাকৰ প্ৰচাৰ। ২: ১০৩।

বতাহক ছুলেইমানৰ অধীন কৰি দিয়া হৈছিল, অৰ্থাৎ তেওঁৰ

জাতিয়ে নাৱেৰে বণিজ বেহাইছিল। ২১ : ৮২; ৩৪ : ১৩;
৩৮ : ৩৭।

ছুলেইমানৰ চাকৰিত গভীৰ পানীৰ ডুবুৰী। ২১ : ৮৩।
জিনবিলাকে (অনা-ইছদী কাৰিকৰ) ছুলেইমানৰ
ৰাজপ্ৰাসাদ, মুক্তি, ডাঙৰ ৰন্ধা পাত্ৰ, জলাধাৰ আদি
নিৰ্মাণ কৰিছিল। ৩৪ : ১৩, ১৪।

জিনবিলাকৰ (অৰ্থাৎ সুদক্ষ কাৰিকৰ, নিৰ্মাতা আৰু
ডুবুৰী) ছুলেইমানৰ প্ৰতি আনুগত্য আছিল। ২৭ : ৪০;
৩৮ : ৩৮।

তেওঁৰ কাম কৰা চয়তান বিলাকক (অৰ্থাৎ দৈত্য আৰু
দাস) শিকলিৰে বান্ধি থোৱা আছিল। ৩৮ : ৩৮, ৩৯।

ছুলেইমানৰ কাৰখানাবোৰত গলোৱা তামৰ পৰা বস্তু প্ৰস্তুত
কৰা হৈছিল। ৩৪ : ১৩।

ছুলেইমানৰ সৈন্যবাহিনীৰ তিনিটা বিভাগ (ডিভিজন)
(অনাইছদী, ইছদী আৰু সন্ত লোক)। ২৭ : ১৮।

ছুলেইমানক পৱিত্ৰ ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ ভাষা শিকোৱা হৈছিল।
২৭ : ১৭।

ছুলেইমানৰ সৈন্যবাহিনীক নামূল উপত্যকালৈ লৈ যোৱা
হয়। ২৭-১৯।

ছুলেইমানে ছাবাৰ ৰাণীক আল্লাহ তালাৰ ওচৰত
আত্মসমৰ্পণকাৰী হৈ তেওঁৰ ওচৰত উপস্থিত হ'বলৈ
আহ্বান জনালে। ২৭ : ২৯-৩২।

ছাবাৰ ৰাণীয়ে ছুলেইমানলৈ উপহাৰ পঠায়। ২৭ : ৩৬।

ছুলেইমানে ছাবাৰ ৰাণীৰ সিংহাসনতকৈ ভাল এখন
সিংহাসন প্ৰস্তুত কৰিবলৈ দিয়ে। ২৭ : ৩৯-৪২।

ছাবাৰ ৰাণীয়ে ছুলেইমানৰ ওচৰলৈ যায় আৰু আল্লাহক
বিশ্বাস কৰে। ২৭ : ৪৩-৪৫।

ছুলেইমানৰ তেজী যোঁৰাৰ প্ৰতি প্ৰীতি। ৩৮ : ৩২-৩৪।

ছুলেইমানে এক দিব্যদৰ্শন যোগে তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰী ৰূপে
এজন অপদাৰ্থ পুত্ৰ দেখিলে। ৩৮ : ৩৫।

তেওঁৰ মৃত্যু আৰু তেওঁৰ অসমৰ্থ উত্তৰাধিকাৰী বিলাকৰ
হাতত ক্ষমতাৰ অৱনতি। ৩৪ : ১৫।

আল্লাহৰ প্ৰতি উন্মুখ হোৱাত ছুলেইমান আছিল
মনোযোগী। ৩৮ : ৩১।

আল্লাহৰ দৃষ্টিত ছুলেইমানক উচ্চ মৰ্যাদা প্ৰদান কৰা
হৈছিল। ৩৮ : ৪১।

ছেউল (ৰজা তালুত)

ছেউলক ৰজা নিযুক্ত কৰা হয়। ২ : ২৪৮।

ছেউলৰ সঙ্গীসকলক নৈখনৰ যোগেদি পৰীক্ষা লোৱা হয়।
২ : ২৫০।

জন (ইয়াহুইয়া, হজৰত দ্ৰষ্টব্য)

জন্তু (গৰু-ম'হ, ভেড়া-উট আদি)

মানৱৰ উপকাৰৰ বাবে জন্তুৰ সৃষ্টি কৰা হৈছে।

৬ : ১৪৩-১৪৫; ১৬ : ৬, ৬৭, ৮১; ২৩ : ২২; ৩৯ : ৭;
৪০ : ৮০, ৮১।

জাকাত (উপাসনা দ্ৰষ্টব্য)

জাকাৰিয়া

জাকাৰিয়াৰ ওপৰত আল্লাৰ দয়া বৰ্ষিত হৈছিল।

৩ : ৩৯-৪২; ১৯ : ৩-১২।

জাতি

উত্থানৰ সময় সীমাৰ শেষত জাতিৰ পতন হয়। ৭ : ৩৫।

সীমান্বয়ন কৰিলে জাতিক ধ্বংস কৰা হয়। ১৭ : ১৭।

নিজকে সশোধন নকৰিলে এটা জাতিয়ে উধাৰ নোৱাৰে।

১৩ : ১২।

জালুত (গলিয়েথ)

জালুতৰ পৰিচয়। ২ : ২৫০, ২৫১।

জাহান্নাম (দোজখ, নৰক)

— নিষ্কৃত্তম বাসস্থান আৰু জিৰণিৰ বাবে অতি দুৰ্ভগীয়া
ঠাই। ১৩ : ১৯।

এই পৃথিৱীতে জাহান্নামৰ সৃষ্টি হয় আৰু আখেৰাতৰ
জাহান্নামও আছে। ১৮ : ১০১; ১৯ : ৭২; ২৯ : ৫৫।

আধ্যাত্মিক পুনৰ্জন্মত জাহান্নামে সহায় কৰে। ১০১ : ৯-১২।

জাহান্নাম চিৰস্থায়ী নহয়। ১১ : ১০৮।

জাহান্নামৰ খাদ্য। ৮৮ : ৭, ৮।

জাহান্নামৰ বাসিন্দাৰ পিবৰ কাৰণে হিমঠোটা পানী আৰু
উতলা গৰম পানী। ৭৮ : ২৬, ২৭।

এই পৃথিৱীত জাহান্নামৰ অধিবাসীয়ে উতলা পানীৰ মাজত
চলা-ফিৰা কৰিছে, অৰ্থাৎ সকলো দিশৰ পৰাই অশান্তিৰ
সম্মুখীন হৈছে। ৫৫ : ৪৫।

জাহান্নামৰ অধিবাসীৰ বাবে জাকুম খাদ্য। ৫৬ : ৫৩।

আধ্যাত্মিক অন্ধতাৰ পৰিণাম জাহান্নাম। ১৭ : ৭৩।

জাহান্নাম মৃত্যুৰ মাজত থকা এক অৱস্থা, কিন্তু মৃত্যু নহয়।

১৪: ১৮।

আল্লাৰ পৰা আঁৰাল কৰি ৰখা মানেই জাহান্নামলৈ পতন।

৮৩: ১৬, ১৭।

জাহান্নামৰ জুই হৃদয়ৰ ভিতৰত জ্বলে। ১০৪: ৭। ৮।

জাহান্নামক দৃষ্টিৰ আঁৰত লুকুৱাই ৰখা হয়। ২৬: ৯২।

বিদ্ৰোহী বিলাকৰ বাবে জাহান্নামে জোপ লৈ থাকে।

৭৮: ২২-৩১।

ইহ জীৱনতে জাহান্নামে প্ৰকাশ পায়। ৭৯: ৩৭।

জাহান্নামৰ অগ্নিকুণ্ড ১৯ জনা ফেৰিস্তাই সুৰক্ষা কৰে।

৭৪: ৩১, ৩২।

জাহান্নামৰ জুইৰ লেলিহান শিখা (অতিমাত্ৰা তাপ)।

২৫: ১৩; ৬৭: ৮।

জাহান্নামৰ সাতখন প্ৰৱেশদ্বাৰ আৰু সেইবোৰৰ

প্ৰত্যেকখনেদি নিৰ্দিষ্ট সংখ্যাৰ অবিশ্বাসী বিলাকৰ বাট।

১৫: ৪৫।

জাহান্নামৰ অগ্নিকুণ্ডৰ ইন্ধন শিল। ২: ২৫; ৬৬: ৭।

প্ৰত্যেকজন আমঠ-অবুজন বিদ্ৰোহী এই অগ্নিকুণ্ডত প্ৰৱেশ

কৰিব। ১৯: ৭০-৭২।

পুণ্যবান লোকে জাহান্নামৰ একো গমেই নাপাব। ২১: ১০২,

১০৩।

জাহান্নামৰ অগ্নিকুণ্ডক দপদপ কৈ জ্বলিবলৈ দিয়া হয়;

অৰ্থাৎ পাছলৈ পাপ এনেদৰে বিয়পি পৰিব যে

জাহান্নামৰ জুই পাপীবোৰৰ কাষ পাবহি। ৮১: ১৩।

জিম্ম

আল্লাহে জিম্ম আৰু ইনচ্ তেওঁৰ উপাসনাৰ বাবে সৃষ্টি কৰিছে। ৫১: ৫৭।

জিম্ম বিলাক প্ৰাধান্য বিস্তাৰ কৰা লোক। ৬: ১২৯।

ইব্ৰিলিচ্ জিনবিলাকৰ মাজত আছিল। ১৮: ৫১।

জিম্ম বিলাক প্ৰধান আৰু ইনচ্ বিলাক সাধাৰণ লোক।

৫৫: ৩৪।

জিম্ম (অৰ্থাৎ দাউদৰ অধীনত পৰ্বতৰ বাসিন্দা)। ২৭: ৪০।

পৱিত্ৰ ৰছুলক লগ ধৰিবলৈ অহা জিম্মবিলাক নাচবাইনৰ

ইহুদী আছিল। ৪৬: ৩০।

পৱিত্ৰ কোৰ-আনৰ পাঠ শুনা জিম্ম বিলাক আছিল মক্কাৰ

বাহিৰৰ পৰা অহা। ৭২: ২।

জিম্মৰ মানে হ'ল অগ্নিৰ পৰা সৃষ্টি কৰা, আৰু সেয়ে সহজে

জাগ্ৰত হয়। ১৫: ২৮।

জিব্ৰাঈল

জিব্ৰাঈলত অবিশ্বাস। ২: ৯৮, ৯৯।

জিহাদ (আল্লাহৰ পথত যুদ্ধ)

মো'মেন সকলক জিহাদৰ বাবে আদেশ। ২২: ৭৯।

মহান জিহাদ (অৰ্থাৎ আল্লাৰ বাণী প্ৰচাৰ)। ২৫: ৫৩।

বাক্তিৰ সম্পদৰ সৈতে জিহাদ। ৮: ৭৩।

জিহাদত কেৱে সীমা লংঘন কৰিব নাপায়। ২: ১৯১।

জিহাদত চহীদেই হওক বা বিজয়ীয়েই হওক, মো'মেনৰ বাবে পুৰস্কাৰ। ৪: ৭৫।

জিহাদৰ প্ৰত্যাদেশ কেৱল পৱিত্ৰ ৰছুলৰ কাৰণেই নহয়,

মো'মেন সকলৰ কাৰণেও। ৪: ৮৫।

জীৱন

মানৱ জীৱন কঠোৰ সংগ্ৰাম আৰু কষ্টৰ জীৱন। ৯০: ৫।

পাৰ্থিৱ জীৱন ৰং-ধেমালিৰ আৰু পাৰলৌকিক বা

আখেৰাতৰ জীৱনহে প্ৰকৃত জীৱন। ২৯: ৬৫।

এই জীৱন আৰু আখেৰাতৰ জীৱনৰ বিজনি। ৫৭: ২১।

মানৱক উদ্দেশ্য লৈ সৃষ্টি কৰা হৈছে। ২৩: ১১৬।

জীৱনৰ উৎস পানী। ২১: ৩১।

প্ৰত্যেক বস্তুকেই যোৰ পাতি সৃষ্টি কৰা হৈছে। ৩৬: ৩৭;

৫১: ৫০।

মানৱৰ ক্ৰমবিকাশ। ১৮: ৩৮; ২৩: ১৩-১৫; ৪০: ৬৮;

৫৩: ৩৩; ৭১: ১৫-১৯।

জীৱন আখেৰাতৰ (পৰকালৰ)

পৰকালৰ জীৱন মানুহৰ এই জীৱনৰ কৰ্মৰ দ্বাৰা নিৰ্দ্ধাৰিত

হয়। ১৭: ১৪, ১৫; ২১: ৯৫; ৪৩: ৮১; ৪৫: ৩০;

৫০: ১৯; ৮২: ১১-১৩; ৮৩: ৮-১৯।

পৰকালৰ জীৱন এই জীৱনতে প্ৰকাশ পাবলৈ লয়।

৪১: ৩১-৩৩; ৫৫: ৪৭; ৮৯: ২৮-৩১।

পৰকালৰ জীৱনত মানুহৰ ভাল-বেয়া কামৰ ফল

প্ৰকাশ্যভাৱে দৃশ্যমান হ'ব। ৩৯: ৭০; ৫০: ২২-২৪;

৫৭: ১৩; ৬৯: ১৯; ৮৬: ৯, ১০; ৯৯: ৭-৯।

পৰকালৰ জীৱনৰ উন্নতি অবিচ্ছিন্ন। ৩৫: ৩৫, ৩৬;

৩৯: ২১; ৬৬: ৯।

জীৱন, পাৰ্থিৱ

অবিশ্বাসী বিলাকে পাৰ্থিৱ জীৱন কামনা কৰে। ২: ২০১,

২৩।

পৰকালৰ জীৱনতকৈ এই জীৱন নিকট। ৩: ১৬; ৪: ৭৮;
৯: ৩৮।

পৰকালৰ জগতৰ তুলনাত পাৰ্থিৱ জীৱন এক চমু যাত্ৰা।
২৩: ১১৫।

জীৱনৰ লক্ষ্য

আল্লাহৰ সাক্ষাৎ জীৱনৰ লক্ষ্য। ৬: ৩২; ১০: ৪৬;
১৩: ৩; ৩০: ৯; ৮৪: ৭।

জুই

জুইৰ অৰ্থ যুদ্ধ। ৫: ৬৫।

মিদিআনৰ পৰা ঘূৰি আহোঁতে মুছাই জুই দেখিলে।

২০: ১১; ২৭: ৮; ২৮: ৩০।

তিতা কাঠত জুইৰ উপমা। ৩৬: ৮১; ৫৬: ৭২-৭৪।

পাছৰ কালত ধোঁৱাহীন জুই। ৫৫: ২৬।

জুম্নন (ইউনুচ, হজৰত দ্ৰষ্টব্য)

জুৱাখেল | (অসৎ কৰ্ম দ্ৰষ্টব্য)

জেকজালেম

জেকজালেমৰ ধংস আৰু পুনৰ্নিৰ্মাণ। ২: ২৬০।

বেবিলনিয়ান বিলাকৰ দ্বাৰা জেকজালেম ধংস। ১৭: ৬।

ৰোমান বিলাকে জেকজালেম ধংস কৰে। ১৭: ৮।

জোচেফ (ইউচুফ, হজৰত দ্ৰষ্টব্য)

জ্ঞানী

জ্ঞানীৰ বৈশিষ্ট্য। ১৩: ২০-২৫।

ডকাইত আৰু লুণ্ঠনকাৰী

— ৰ শাস্তি। ৫: ৩৪।

ডিমক

আদমৰ কথালৈ উনুকিওৰা হৈছে। মানৱ মন আল্লাৰ মানসত
স্ৰজন কৰা হৈছে। ৯৫: ২।

তয়স্মুম (নিদৰ্শন স্বৰূপ শুচি)

তয়স্মুম, কেতিয়া অনুমতি দিয়া হয়। ৪: ৪৪; ৫: ৭।

তাণ্ডত

তাণ্ডত বিলাক সীমালংঘনকাৰী, যিবিলাকে সকলো সীমা
লংঘন কৰিছে, সিহঁতক পৰিহাৰ কৰিব লাগে। ২: ২৫৭,
২৫৮; ৪: ৫২, ৬১, ৭৭; ৫: ৬১; ১৬: ৩৭; ৩৯: ১৮।

তাবুকলৈ অভিযান

— মুছলিম সকলে তাবুকলৈ যাবলৈ নিৰ্দেশ পায়। ৯: ৪১

তাবুকলৈ যাত্ৰাৰ দৃষ্টান্ত। ৯: ৪২।

তালাক্। তিবোতাসকল দ্ৰষ্টব্য।

তিবোতা

সাধাৰণ

পুৰুষ আৰু মহিলাৰ মাজত আধ্যাত্মিক সমতা। ৩: ১৯৬;
৩৩: ৩৬; ৫৭: ১৩।

একে প্ৰজাতিৰ পৰা তোমালোকৰ মতা-মহিকী যোৰৰ সৃষ্টি
আল্লাহৰ উদাৰ দান। ৭: ১৯০; ১৬: ৭৩; ৩০: ২২;
৪২: ১২।

পুৰুষ তিবোতাৰ অভিভাবক। ৪: ৩৫।

তিবোতা

(ii) বিবাহ: পতি আৰু পত্নী

পতি-পত্নীৰ সম্পৰ্ক স্থায়ী। ৪: ২৫।

চাৰিজনীলৈকে পত্নী বিয়া কৰাবলৈ অনুমতি। ৪: ৪।

পত্নীবিলাকৰ প্ৰতি সম ব্যৱহাৰ। ৮: ১৩০; ৩৩: ৫।

অধিক পত্নীক ন্যায় ভাৱে ব্যৱহাৰ কৰিব নোৱৰাজনে
এজনী তিবোতাহে বিয়া কৰিব লাগে। ৪: ৪, ১৩০;
৩৩: ৫।

পাৰস্পৰিক অধিকাৰ আৰু বাধা-বাধকতা। ২: ২২৯;
৪: ২০।

বাডিচাৰৰ বাবে দোষী সাব্যস্ত্য তিবোতাক ঘৰত আবদ্ধ
ৰখা। ৪: ১৬।

পতি-পত্নীৰ সম্পৰ্ক পিন্ধা পোচাক আৰু পিন্ধোতাজনৰ
মাজত থকা সম্পৰ্ক দৰে। ২: ১৮৮।

পতি-পত্নী উভয়ৰ বাবে বিয়া এক আৰামৰ উৎস।
৭: ১৯০।

উভয়ৰে হিত। ২: ২৩৮।

বিবাহ এক বন্ধন চুক্তি। ৪: ২২।

বিবাহ সামৰ্থ্য থাকিলে বাধ্যতামূলক। ২৪: ৩৩-৩৪।

মুস্তি পূজকৰ লগত বিবাহ নিষেধ। ২: ২২২; ৬০: ১১,
১২।

বিবাহৰ উদ্দেশ্য। ২: ২২৪।

তিবোতাৰ বিৰত থকাৰ সময় ছোৱাত বিয়াৰ প্ৰস্তাৱ
নিষিদ্ধ। ২: ২২৬।

বাধাত পৰি তিৰোতা বিয়া কৰোৱা নিষিদ্ধ। ৪ : ২০।
 যি বিলাক তিৰোতাৰ লগত বিবাহ নিষিদ্ধ। ৮ : ২৩-২৫।
 তালাক দিয়া তিৰোতা আৰু বিধবাই আকৌ বিয়া কৰাব
 পাৰে। ২ : ২৩৩, ২৩৫, ২৩৬।
 তালাক দিয়া তিৰোতা আৰু বিধবাৰ থকা ঠাই।
 ২ : ২৪১; ৬৫ : ২, ৭।

তিৰোতা

(iii) যৌতুক

বিয়াত যৌতুক নিৰ্দ্ধাৰিত কৰিছে। ৪ : ২৫।
 যৌতুকৰ বিকল্প। ২ : ২৩৭।
 পত্নীয়ে যৌতুক পঠিয়াব পাৰে। ৪ : ৫।

(iv) সহবাস

ঋতুকালত সহবাস নিষিদ্ধ। ২ : ২২৩।
 মছজিদত থকাৰ সময়ত সহবাস নিষিদ্ধ। ২ : ১৮৮।
 ৰোজাৰ সময়ত সহবাস নিষিদ্ধ। ২ : ১৮৮।
 হজ্জযাত্ৰাৰ সময়ত সহবাস নিষিদ্ধ। ২ : ১৯৮।
 সহবাসৰ উদ্দেশ্য। ২ : ২২৪।

(v) পুনৰ্বিবাহৰ আগতে বিৰতিৰ কাল (ইদ্দত)

ইদ্দত পালন। ৬৫ : ২।
 বিধবাৰ বাবে ইদ্দত। ২ : ২৩৫।
 তালাক দিয়া তিৰোতাৰ বাবে ইদ্দত। ২ : ২২৯।
 গৰ্ভৱতী তিৰোতাৰ বাবে ইদ্দত। ৬৫ : ৫।
 ঋতুস্ৰাৱ নোহোৱা তিৰোতাৰ বাবে ইদ্দত। ৬৫ : ৫।

(vi) তালাক

তালাকৰ নিয়ম। ২ : ২৩০, ২৩১।
 তালাক ৰহিত কৰিব পাৰি। ২ : ২৩২।
 তালাক অখন্ডনীয়। ২ : ২৩১।
 তালাকৰ পিছত ল'ৰা-ছোৱালীৰ ব্যৱস্থা। ২ : ২৩৪।

(vii) সন্তানক পিয়াহ খুওৱাৰ সময়।

সন্তানক পিয়াহ খুওৱাৰ সময় দুবছৰ। ২ : ২৩৪।

(viii) পত্নীসকলৰ পৰা বিৰত থকাৰ শপত (ইল্লা)

পত্নীসকলৰ পৰা বিৰত থকাৰ দীৰ্ঘতম সময় চাৰি মাহৰ
 পাছত মিলন হ'ব অথবা তালাক দিব লাগিব।
 ২ : ২২৭, ২২৮।

তীৰ্থযাত্ৰা

হজ্জ দ্ৰষ্টব্য

তৌৰাত

বেনী ইজৰায়েলৰ বাবে পথ-নিৰ্দেশ, পোহৰ আৰু সকলো
 লাগতিয়াল নিৰ্দেশ থকা তৌৰাত মুছাক ব্যক্ত কৰা
 হৈছিল। ৩ : ৪; ৫ : ৪৫; ৬ : ১৫৫; ২৩ : ৫০;
 ২৮ : ৪৪; ৩৭ : ১১৮।

মুছাৰ নবীসকলে তৌৰাতৰ মতে সিদ্ধান্ত লৈছিল। ৫ : ৪৫।
 ইছলামৰ পৱিত্ৰ ৰছুল সম্পৰ্কীয় ভৱিষ্যদ্বাণী তৌৰাতত
 আছে। ৭ : ১৫৮; ৪৮ : ৩০।

তৌৰাতৰ বিশ্বাস কৰে বুলি কে ইয়াৰ প্ৰত্যাদেশবোৰ পালন
 নকৰা লোক। ৬২ : ৬।

তৌৰাতত বিশ্বাসকাৰী সকলৰ কোৰ্-আনত বিশ্বাস
 কৰিলে তেওঁলোকৰ বাবে সম্ভাৰৰ প্ৰতিশ্ৰুতি। ৫ : ৬৭।
 পৱিত্ৰ ৰছুলক বিশ্বাস কৰিবলৈ তৌৰাতৰ লোকলৈ
 আহ্বান। ৫ : ১৬, ১৭, ২০।

তৌৰাতৰ বিকৃতি। ২ : ৮০; ৩ : ৭৯; ৫ : ১৪, ১৬।

ত্ৰিভুবাদ

ত্ৰিভুবাদ দোষণীয়। ৪ : ১৭২; ৫ : ৭৪।

দৰিদ্ৰ (মিচকীন)

দৰিদ্ৰৰ আদৰ-যত্ন। ৬৯ : ৩৫; ৯ : ১২-১৭; ১০৭ : ২-৪।

দাউদ (নবী)

দাউদে পেলেষ্টাইনৰ লোকৰ লগত যুদ্ধ কৰে। ২ : ২৫২।
 দাউদে তেওঁৰ শত্ৰুবিলাকক পৰাস্ত কৰি তেওঁৰ ৰাজ্য
 প্ৰতিষ্ঠা কৰে। ২ : ২৫২।

দাউদৰ ৰাজ্য আল্লাহে শক্তিশালী কৰে। ৩৮ : ২১।

দাউদক পৃথিৱীত প্ৰতিনিধি নিযুক্ত কৰা হয়। ৩৮ : ২৭।

দাউদক আল্লাহে মহান জ্ঞানেৰে সম্পন্ন কৰে। ২৭ : ১৬।

আল্লাহে দাউদৰ ওপৰত তেওঁৰ কৃপা বৰ্ষণ কৰে। ৩৪ : ১১।

দাউদক যুদ্ধৰ পোছাক তৈয়াৰী কৰাৰ কৌশল শিকোৱা হয়।
 ২১ : ৮১।

দাউদৰ যুদ্ধৰ পোছাক তৈয়াৰী। ৩৪ : ১১, ১২।

দাউদৰ সৈতে পাহাৰ বোৰক (পাহাৰৰ বাসিন্দা বোৰক)
 আৰু চৰাই বোৰক তছবিহ (অৰ্থাৎ গুণ-গৰিমা) পাঠ
 কৰিবলৈ দাউদৰ অধীন কৰি দিয়া হৈছিল। ২১ : ৮০;
 ৩৪ : ১১; ৩৮ : ১৯, ২০।

দাউদৰ শত্ৰুবিলাকৰ দ্বাৰা তেওঁক আক্ৰমণ কৰাৰ বিফল

প্ৰচেষ্টা। ৩৮ : ২২।

দাউদ আৰু মাইকী মেৰছাগ (ভেড়ী)ৰ বিৰ্জনি। ৩৮ : ২৪।

দাউদৰ তেওঁৰ প্ৰভুৰ ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা। ৩৮ : ২৫।

দাউদৰ ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কোনো পাপ কাৰ্য্য কৰাৰ বাবে নাছিল। ৩৮ : ২৬।

দাউদ আৰু ছোলাইমান-এ পথাৰৰ শস্যৰ বিষয়ে বায় দিয়ে। ২১ : ৭৯, ৮০।

দাউদৰ কিতাপ কোনো আইনৰ কিতাপ নহয়। ১৭ : ৫৬।

দামুৰি, সোণৰ

সোণৰ দামুৰিৰ উপাসনা। ২ : ৫২; ৭ : ১৪৯; ২০ : ৯১।

দাম্পত্য সম্পৰ্ক

দাম্পত্য সম্পৰ্কৰ উদ্দেশ্য। ৩০ : ২২।

দিন

এটা দিন এহেজাৰ বছৰৰ সমান। ২২ : ৪৮।

এটা দিন পঞ্চাছ হেজাৰ বছৰৰ সমান। ৭০ : ৫।

দীক্ষা, ত্ৰিশী

আল্লাহ তা'আলাৰ ধৰ্ম গ্ৰহণ কৰিবলৈ আহ্বান। ২ : ১৩৯।

দৃষ্টান্ত, উপমা — উপদেশপূৰ্ণ ঘটনা

জুই জ্বলোৱা মানুহজনৰ দৃষ্টান্ত। ২ : ১৮।

প্ৰচণ্ড বৰষুণ বজ্জ-বিজুলীৰ দৃষ্টান্ত। ২ : ২০, ২১।

এটা সৰু মাখিৰ দৃষ্টান্ত। ২ : ২৭।

শিকনি লোৱা চৰাই মাতিলে ওচৰলৈ অহাৰ দৃষ্টান্ত। ২ : ২৬১।

সাতটা ডাল ওলোৱা শস্যৰ তুলনা। ২ : ২৬৫।

ওখ ঠাইৰ বাগিচাৰ দৃষ্টান্ত। ২ : ২৬৬।

জুইৰ বা মাৰলীত ধ্বংস হোৱা বাগিচাৰ দৃষ্টান্ত। ২ : ২৬৭।

বিচূৰ্তি হোৱা লোকৰ দৃষ্টান্ত। ৬ : ৭২।

ঐশীনিদৰ্শন অগ্ৰাহ্য কৰোঁতা জনৰ দৃষ্টান্ত। ৭ : ১৭৬, ১৭৭।

বৰষুণৰ পানীৰ ফেনে-ফটুকা বানপানীৰ উপমা। ১৩ : ১৮।

ভাল গছৰ উপমা। ১৪ : ২৭।

বেয়া গছৰ উপমা। ১৪ : ২৭।

খাঁটি আৰু মধুৰ গাখীৰৰ উপমা। ১৬ : ৬৭।

সুৰা আৰু স্বাস্থ্যকৰ খাদ্যৰ দৃষ্টান্ত। ১৬ : ৬৮।

মৌ-মাখিৰ দৃষ্টান্ত। ১৬ : ৬৯, ৭০।

দাস আৰু স্বাধীন মানুহ। ১৬ : ৭৬।

বোবা মানুহ আৰু ন্যায়বিচাৰৰ নিৰ্দেশ দিয়া লোক।

১৬ : ৭৭।

পকোৱা সূতা কাটি-ছিঙি পেলোৱা মহিলা। ১৬ : ৯৩।

আল্লাহৰ অনুগ্ৰহ আওহেলা কৰা শাস্তিপূৰ্ণ আৰু নিৰূপদ নগৰ। ১৬ : ১১৩।

উদ্ধত ধনী মানুহ আৰু বিনম্ৰ দখীয়া মানুহ। ১৮ : ৩৩-৪৫।

এই পৃথিৱীৰ জীৱনৰ মিছা অহংকাৰ। ১৮ : ৪৬।

আল্লাহৰ সৈতে অন্য কোনো বস্তুক অংশীদাৰ কৰা ব্যক্তি। ২২ : ৩২।

আল্লাহৰ বাহিৰে অন্য উপাস্যবিলাকৰ অসহায়তা। ২২ : ৭৪।

স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীৰ জ্যোতি। ২৪ : ৩৬।

মৰুভূমিৰ মৰীচিকাৰ দৃষ্টান্ত। ২৪ : ৪০।

বিশাল গভীৰ সাগৰত যোপমৰা অন্ধকাৰৰ দৃষ্টান্ত। ২৪ : ৪১।

ঘৰ সজা মকৰাৰ উপমা। ২৯ : ৪২।

গিৰিহঁত আৰু দাস অংশীদাৰী হ'ব নোৱাৰে। ৩০ : ২৯।

বহু লোকৰ দাস। ৩৯ : ৩০।

কিতাপৰ বোজা লৈ যোৱা গাধৰ উপমা। ৬২ : ৬।

বাগিচাৰ উদ্ধত মালিক। ৬৮ : ১৮-৩৪।

দেশত্যাগ আল্লাহৰ হকে

আল্লাহৰ হকে দেশত্যাগ কৰা জনে প্ৰাৰ্থ্য লাভ কৰিব।

৪ : ১০১।

ধন-সম্পত্তি

ধন-সম্পত্তি বহনৰ এক উপায়। ৪ : ৬।

অন্যায় বা বে-আইনীভাৱে ধন-সম্পত্তি লব নালাগে।

২ : ১৮৯; ৪ : ৩০।

ধৰ্ম-ৰক্ষণ প্ৰতিজ্ঞা

ধৰ্ম-ৰক্ষণ প্ৰতিজ্ঞা পূৰণ। ৫ : ২; ৬ : ৯২, ৯৩।

ধৰ্ম-ৰক্ষণ প্ৰতিজ্ঞা অস্বীকাৰ। ৮ : ৫১।

ঐধ্যাশীলতা

বিশ্বাসকাৰী সকলক আল্লাহৰ সাহায্য বিচৰাত ঐধ্যাশীল হ'বলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে। ২ : ১৫৪।

ঐধ্যাশীল সকলৰ লগত আল্লাহ থাকে। ২ : ১৫৪।

ভয়, ক্ষুধা ধন-সম্পত্তি আৰু প্ৰাণ আৰু শস্য হানিৰ পৰীক্ষা ঐধ্যাশীল সকলৰ বাবে সু-সংবাদ। ২ : ১৫৬।

প্রকৃত ধৈৰ্য্যশীল ব্যক্তি । ২ : ১৫৭ ।

নবহত্যা

নিষিদ্ধ । ৪ : ৯৩, ৯৪ ।

নবহত্যাৰ বাবে শাস্তি । ৪ : ৯৩ ।

হত্যাৰ বিভিন্ন ধৰণ । ৪ : ৯৩, ৯৪ ।

নবীদ্ধ (খাতুম-এ-নবুরত দ্ৰষ্টব্য)

নম্রতা

অহঙ্কাৰত আনৰ পৰা মুখ ঘূৰাই লোৱা বা উদ্ধতভাৱে
পৃথিৱীত ঘূৰি ফুৰা নিষিদ্ধ । ৩১ : ১৯ ।

বিশ্বাসকাৰী সকলক নম্র হ'বলৈ আদেশ দিয়া হৈছে।
৩১ : ২০ ।

নাও

নুহক নাও সাজিবলৈ আদেশ দিয়া হ'ল । ১১ : ৩৮ ;
২৩ : ২৮ ।

মুছাক তেওঁৰ মাতৃয়ে সেই নারত থলে আৰু নৈত উটুৱাই
দিলে । ২০ : ৪০ ।

বেনি ইজৰাইলে নাওখন উদ্ধাৰ কৰে । ২ : ২৪৯ ।

নাম, উপলুঙা

উপলুঙা নাম দিয়া নিষিদ্ধ । ৩ : ১৮১ ; ৪ : ৩৮

নিচা

— নিষিদ্ধ । ২ : ২২০ । ৫ : ৯১, ৯২ ।

নীতি-শিক্ষা (কৰ্ম দ্ৰষ্টব্য)

ন্যায় বিচাৰ

মো'মেন সকলক ন্যায় বিচাৰ মতে কাম কৰিবলৈ নিৰ্দেশ
দিয়া হৈছে । ৫ : ৯ ।

ন্যায়বিচাৰ, চৰকাৰৰ শাসন প্ৰণালীৰ

ধ্বংসমুহৰ ন্যায়বিচাৰৰ সিদ্ধান্তৰ বাধ্য-বাধকতা । ৪ : ৬৬ ।

বিচাৰকৰ ৰায় মানি লোৱাটো বাধ্যতামূলক । ৪ : ৬৬ ।

চৰকাৰী শাসনৰ ন্যায়বিচাৰৰ ওপৰত নিষেধ-আজ্ঞা ।
৪ : ১৩৬ ; ৫ : ৯১ ।

প্ৰাৰ্থনা (যৌতুক) । তিবোতা সকল দ্ৰষ্টব্য ।

পতি-পত্নীৰ সম্পর্ক (তিবোতা দ্ৰষ্টব্য)

পথনিৰ্দেশ (হেদায়াত)

আল্লাহে প্ৰত্যেক বস্তুকে তাৰ যথাযথ আকৃতি দিয়াৰ পাছত
সঠিক কামৰ বাবে পথ প্ৰদৰ্শন কৰিছে । ২০ : ৫১ ।

আল্লাহে যাকে ভাল পায় তাকেই সজ পথলৈ বাট দেখুৱায় ।
২৪ : ৪৭ ; ২৮ : ৫৭ ।

পথ-নিৰ্দেশ অনুসৰণ কৰা সকলক আল্লাহে পথ নিৰ্দেশ
কৰে । ৪৭ : ১৮ ।

আল্লাহৰ সহায় বিনে কোনেও পথ-নিৰ্দেশ পাব নোৱাৰে ।
৭ : ৪৪ ।

পথ নিৰ্দেশ পাবলৈ হ'লে বিশ্বাস আৰু সাধু আচৰণৰ
দৰকাৰ । ১০ : ১০ ।

মুখ ঘূৰাই লোৱা সকলক পথ-নিৰ্দেশে সহায় নকৰে ।
২৭ : ৮১, ৮২ ।

প্ৰকৃত পথ-নিৰ্দেশ পাবলৈ উপাসনা । ১ : ৬ ।

আল্লাহৰ ওচৰত পূৰ্ণৰূপে আত্মসমৰ্পণ কৰা সকললৈ
পথ-প্ৰদৰ্শনৰ প্ৰতিশ্ৰুতি । ৩ : ২১ ।

পথ-প্ৰদৰ্শন অনুসৰণ সমৃদ্ধিৰ পথ । ২ : ৬ ।

পয়গম্বৰ ('বছুল'ও দ্ৰষ্টব্য)

সকলো পয়গম্বৰকে যাদুকৰ আৰু পগলা আখ্যা দিয়া
হৈছিল । ৫১ : ৫৩ ।

পয়গম্বৰ সকলক তুলনা কৰা ভুল । ২৩ : ৫৩ ।

এজনা পয়গম্বৰক অগ্ৰাহা কৰা মান্নে সকলো পয়গম্বৰকে
অগ্ৰাহা কৰা । ২৬ : ১০৬, ১২৪, ১৪২, ১৬১, ১৭৭ ।

পয়গম্বৰ সকল সাক্ষী থাকিব । ৪ : ৪২ ; ১৬ : ৮৫, ৯০ ;
৩৩ : ৪৬ ।

পৰস্বামীগমন (ব্যভিচাৰ, জিনাগাৰী)

— নিষিদ্ধ । ১৭ : ৩৩ ; ২৫ : ৬৯ ।

পৰস্বামী গমনৰ শাস্তি । ২৪ : ৩ ।

পৰোপকাৰ, দান-দক্ষিণা

বদান্যতাৰ পুৰস্কাৰ । ২ : ২৬২, ২৬৬ ।

তিৰস্কাৰ আৰু আঘাতেৰে কৰা পৰোপকাৰ মূল্যহীন ।
২ : ২৬৩-২৬৫ ।

তিৰস্কাৰ আৰু আঘাত কৰি দিয়া দানতকৈ মৰমিয়াল মাত
আৰু ক্ষমা উত্তম । ২ : ২৬৪ ।

ভাল বস্তুহে কেৱল দান দিব লাগে । ২ : ২৬৮ ।

গোপনে কৰা দান মুকলিকৈ কৰা দানতকৈ উত্তম । ২ : ২৭২ ।

পৰোপকাৰী সকলক আল্লাহে পুৰস্কাৰ দিয়ে । ২ : ২৭৫ ।

পৰ্দা (আৱৰণ, নাৰীৰ বাবে)

পৰ্দা সম্পৰ্কে নিৰ্দেশ। ২৪ : ৩১-৩২, ৬১; ৩৩ : ৬০।

বৃদ্ধা মহিলাক পৰ্দাৰ পৰা ৰেহাই। ২৪ : ৬১।

একান্ত বাসৰ সময়। ২৪ : ৫৯।

পৰ্বত ৰাজি

পৰ্বতৰ সৃষ্টি। ৪১ : ১১।

পৰ্বত সৃষ্টিৰ উদ্দেশ্য। ১৬ : ১৬; ৩১ : ১১।

থামুদ জাতিয়ে তেওঁলোকৰ বাসস্থানৰ বাবে পৰ্বতত শিল

কাটি ঘৰ সাজিছিল। ৭ : ৭৫; ১৫ : ৮৩ : ২৬ : ১৫০।

নূহৰ জাহাজ জুৰিত চপোৱা হৈছিল। ১১ : ৪৫।

নূহে (অৰ্থাৎ নূহৰ বাসিন্দাবিলাকে) দাউদৰ সৈতে আল্লাহৰ

প্ৰশংসাৰ পুনঃপুনঃ আৰু কৰিছিল। ৩৪ : ১১।

নূহে পৰ্বতৰ বাসিন্দা সকলৰ কথা সূচায়। ২১ : ৮০;

৩৮ : ১৯।

শক্তিশালী লোকৰ বাবেও নূহ ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল।

২০ : ১০৬।

নূহৰ ধংস। ৫২ : ১১; ৭০ : ১০; ১০১ : ৬।

পৱিত্ৰ আত্মা

পৱিত্ৰ আত্মাৰে সৈতে ঈছা শক্তিশালী হয়। ২ : ৮৮।

পৱিত্ৰ আত্মা আল্লাহৰ পৰা সত্যৰে সৈতে অৱতৰণ কৰে

আৰু বিশ্বাসকাৰী সকলক শক্তিশালী কৰে। ১৬ : ১০৩।

পৱিত্ৰ ভূমি

— পেলেষ্টাইন। ৫ : ২২।

বেনি ইজৰাইলে মুছাক অমান্য কৰে, সেয়ে তেওঁলোকক

পৱিত্ৰ ভূমিৰ পৰা ঘূৰাই পঠিওৱা হয়। ৫ : ২৭।

পাছলৈ ইছদাবিলাকক পৱিত্ৰ ভূমিত একত্ৰিত কৰা হ'ব।

১৭ : ১০৫।

পৱিত্ৰ ভূমি অৱশেষত মুছলিমৰ অধিকাৰলৈ আহিব।

২১ : ১০৬-১১৩।

পানী

পানী জীৱনৰ উৎস ৰূপে। ১১ : ৮; ২১ : ৩১।

পিতৃ-মাতৃ

পিতৃ-মাতৃৰ প্ৰতি সদয় ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ নিৰ্দেশ। ১৭ : ২৪;

পিতৃ-মাতৃৰ বাবে প্ৰাৰ্থনাৰ নিৰ্দেশ। ১৭ : ২৫।

নজনা কথাৰ বাহিৰে অন্য যি কোনো কথাত পিতৃ-মাতৃক

মানি চলিব লাগে। ২৯ : ৯।

পুনৰুত্থান, মৃতকৰ

দৈহিকভাৱে মৃতজনক এই পৃথিৱীত পুনৰ্জীৱন দিব

নোৱাৰি। ২১ : ৯৬; ২৩ : ১০১; ৩৬ : ৩২; ৩৯ : ৪৩।

মৃতকৰ পুনৰুত্থান মানে এটা জাতিৰ পুনৰ্জাগৰণৰ কথাও

সূচায়। ৭ : ৫৮।

আধ্যাত্মিকভাৱে মৃত সকলকহে ৰছুল সকলে পুনৰ্জীৱন

দিয়ে, দৈহিকভাৱে মৃত সকলকনহয়। ৬ : ৩৭; ৮ : ২৫।

আধ্যাত্মিকভাৱে মৃত জনক ঈছাই জীৱন দান কৰে।

৫ : ১১১।

পুনৰুত্থান, মৃত্যুৰ পিছত

মৃত্যুৰ পিছত পুনৰুত্থান নিশ্চিত। ২ : ৪৯; ২২ : ৮;

২৩ : ১১৬; ৫৮ : ১৯।

আধ্যাত্মিক পুনৰুত্থান। ২ : ৫৭, ৭৪, ২৬১; ৬ : ৩৭;

৮ : ২৫; ৩০ : ৫১; ৪১ : ৪০।

পুনৰুত্থানৰ দিন (কিয়ামত)

পুনৰুত্থান দিন সম্পৰ্কে কোনো সন্দেহ নাই। ৪ : ৮৮।

পুনৰুত্থানৰ দিনৰ সময় ধাৰ্য কৰা আছে। ২০ : ১৬।

প্ৰত্যেক ব্যক্তিকে পুনৰুত্থানৰ দিন। ১৯ : ৯৬।

পুনৰুত্থানৰ দিনে অধঃপতন বা ধংসৰ কথাও বুজায়।

১৭ : ৫২; ৪০ : ৬০; ৫৪ : ২; ৭০ : ৪৩-৪৫।

পুৰস্কাৰ আৰু শাস্তি

— ৰ ভিত্তি। ৪ : ৪১, ৭৯, ৮০; ৬ : ১৬১।

পৃথিৱী (আল্-আৰজ্)

পৃথিৱীৰ খাদ্য যোগানৰ ক্ষমতা। ৪১ : ১০, ১১।

পৃথিৱীৰ সৃষ্টি আৰু স্বৰ্গৰ ছয়টা যুগ বা পৰ্যায়। ১১ : ৮;

৩২ : ৫; ৪১ : ১০, ১১।

পৃথিৱীৰ অঞ্জে আল্লাহৰ অস্তিত্বৰ প্ৰমাণ কৰে, কাৰণ

মানৱজাতিৰ বাবে আৱশ্যকীয় খাদ্য ই যোগান ধৰে।

৪১ : ১০, ১১।

সৌৰ মণ্ডলৰ বাকী অংশৰ সৈতে পৃথিৱীক অঞ্জন কৰা

হৈছে। ৭৯ : ৩১।

পৃথিৱী তাৰ কক্ষ পথত ঘূৰিছে। ২৭ : ৮৯।

পৃথিৱীখন ঘূৰণীয়া। ৫৫ : ১৮।

পৃথিৱীখন বিস্তাৰিত হোৱাৰ ভৱিষ্যদ্বাণী। ৮৪ : ৪।

পোক, মাটিৰ (দাব্বাতুল আৰ্ঘ্য)

মাটিৰ পোকৰ অৰ্থ নীচ কামনাৰ বশৱৰ্তী হোৱা। ৩৪: ১৫।

মাটিৰ পোক মানে শ্ৰেণীৰ বীজাণু। ২৭: ৮৩।

পোন বাট

পোন বাটৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা। ১: ৬।

হজৰত মোহাম্মদে পোন বাট অনুসৰণ কৰিছিল।

৬: ১৬২; ৩৬: ৫; ৪৩: ৪৪।

হজৰত মোহাম্মদে পোন বাটে লৈ যায়। ১৪: ২, ৩;

২৩: ৭৪, ৭৫; ৪২: ৫৩।

কোৰ্-আনে পোন বাটৰ নিৰ্দেশ দিয়ে। ৫: ১৭।

প্ৰকৃতিৰ ঐক্য

বিশ্বত কোনো অসঞ্জস্য নাই। ৫৭: ৪, ৫।

প্ৰকৃতিৰ বৈচিত্ৰ্য

প্ৰকৃতিৰ বৈচিত্ৰ্যত নিদৰ্শন। ১৩: ৪, ৫।

প্ৰজ্ঞা (জ্ঞান)

এজন জ্ঞানী ব্যক্তি জ্ঞানহীন জনতকৈ উত্তম। ৩৯: ১০।

জ্ঞানীজনে শিক্ষা লাভ কৰে। ৩৯: ১০।

জ্ঞানৰ অবেষণত ভ্ৰমণ। ১৮: ৬৬, ৬৭।

প্ৰকৃত জ্ঞানীলোকে আল্লাহক ভয় কৰে। ৩৫: ২৯।

জ্ঞানসম্পন্ন লোকক আল্লাহে উচ্চ মৰ্যাদা দিব। ৫৮: ১২।

ধৰ্মীয় জ্ঞান পাবৰ পাৰে বিশ্বাসকাৰী সকলক নিৰ্দেশ দিয়া

হৈছে। ৯: ১২২।

জ্ঞান বৃদ্ধিৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ বহুলে নিৰ্দেশ দিছে।

২০: ১১৫।

নবী সকলক আল্লাহে জ্ঞান দিছে। ২১: ৮০।

মানৱজাতিৰ শিক্ষক হ'বৰ বাবে নবীসকলক শ্ৰেণ কৰা

হৈছে। ২: ১৫২।

প্ৰকৃতিক অধ্যয়ন কৰিবলৈ কোৰ্-আনে নিৰ্দেশ দিছে।

৩: ১৯১, ১৯২; ১০: ৬, ৭; ১৩: ৪, ৫; ১৬: ১১-১৭;

১৭: ১৩; ৩৫: ২৮, ২৯।

বিভিন্ন দেশৰ অৱস্থা অধ্যয়নৰ বাবে কোৰ্-আনে নিৰ্দেশ

দিছে। ১৭: ২২; ২২: ৪৬, ৪৭; ২৯: ২১।

বিভিন্ন জাতিৰ ইতিহাস অধ্যয়নৰ বাবে কোৰ্-আনে নিৰ্দেশ

দিছে। ১২: ১১২; ৩০: ১০; ৩৩: ৬৩; ৩৫: ৪৪, ৪৫;

৪০: ২২।

জ্ঞানৰ দ্বাৰা মানুহে প্ৰকৃতিৰ শক্তি সমূহৰ ওপৰত কৰ্তৃত্ব

চলাব পাৰে। ১৭: ৭১; ২১: ৮০-৮৩; ৪৫: ১৩, ১৪।

প্ৰতিমা-পূজা

প্ৰতিমা পূজাৰ কাৰণ। ৩৯: ৪।

প্ৰতিমা পূজাৰ পৰা বিৰত থকাৰ বাবে আল্লাহৰ আদেশ।

৩২: ৩২।

নূহৰ লোক-গোষ্ঠীৰ মাজত তেওঁলোকৰ বিভিন্ন দেৱতাৰ
বিভিন্ন মূৰ্ত্তি আছিল। ৭১: ২৪।

নূহে তেওঁৰ লোক-গোষ্ঠীৰ মাজত আল্লাহৰ একত্বৰ কথা
প্ৰচাৰ কৰিছিল, কিন্তু তেওঁলোকে প্ৰতিমা পূজাতহে
লাগি থাকে। ৭১: ৮, ৯।

হুদৰ জন-গোষ্ঠী প্ৰতিমা-পূজক আছিল। ১১: ৫৪।

ইব্ৰাহীমৰ লোকগোষ্ঠী প্ৰতিমা-পূজক আছিল। ২৬: ৭২।

লাট, উজ্জা আৰু মানাতক উপাসনা নকৰাৰ কাৰণ।

৫৩: ২০-২৪।

প্ৰতিমাৰ অসহায়তা। ২২: ৭৪।

মিথ্যা দেৱতা পূজা নকৰাৰ কাৰণ। ২১: ২৩।

প্ৰত্যেক বহুলৰে প্ৰতিমা উপাসনা নাহিকিয়া কৰাৰ মিশ্বন
আছে। ১৬: ৩৭।

প্ৰতিমা-উপাসনাৰ পৰা নিৰত থকাৰ নিৰাপত্তা বিচাৰি
ইব্ৰাহীমৰ প্ৰাৰ্থনা। ১৪: ৩৬।

প্ৰতিশোধৰ আইন (কুৰাচ'আচ)

— এ মানৱজীৱন বক্ষা কৰে। ২: ১৭৯, ১৮০।

প্ৰশাসন কাৰ্য আৰু চৰকাৰ

চৰকাৰ আৰু প্ৰশাসন সৰ্বতোভাৱে উপযুক্ত সকলৰ হাতত
প্ৰশাসন কাৰ্য্যত পৰামৰ্শৰ বাবে জনসাধাৰণৰ নিৰ্বাচিত
প্ৰতিনিধি। ৩: ১৬০।

প্ৰশাসন — পৰামৰ্শ আৰু পাৰস্পৰিক মত বিনিময়
৪২: ৩৯।

আল্লাহ আৰু তেওঁৰ দূত সকলৰ, আৰু প্ৰাধিকাৰী সকলৰ
আজ্ঞা পালন কৰাটো বাধ্যতামূলক। ৪: ৬০।

জনসাধাৰণৰ ওপৰত ন্যায্য আৰু নিৰপেক্ষভাৱে কৰ্তৃত্ব
প্ৰয়োগ। ৪: ৫৯।

ৰাজ্যৰ নিৰাপত্তা আৰু প্ৰতিৰক্ষা বক্ষণ-বেক্ষণ। ৩: ২০১।

পোষ্য-পুত্ৰ গ্ৰহণ

পোষ্য-পুত্ৰক স্বীকৃতি দিয়া নহয়। ৩৩: ৫।

প্ৰস্তাৱ-দেশৰ অধিবাসী (হিযৰবাসী)

হিৰব বাসীৰ শাস্তি। ১৫: ৮১-৮৫।

প্ৰাকৃতিক ধৰ্ম

প্ৰকৃত ধৰ্ম হ'ল প্ৰাকৃতিক ধৰ্ম। ৩০: ৩১।

প্ৰাৰ্থনা। (চালাত, ৰোজা, হজ্জ আৰু জাকাত, উপাসনা শিতানত দ্ৰষ্টব্য)

প্ৰাৰ্থনাৰ আৱশ্যকতা। ২৫: ৭৮।

প্ৰাৰ্থনা কেৱল আল্লাহলৈহে। ৭: ১৯৫; ১৩: ১৫; ৪৬: ৬।

দু:খিত জনৰ প্ৰাৰ্থনালৈ আল্লাহে কাণ দিয়ে। ২৭: ৬৩।

আল্লাহে তেওঁৰ প্ৰাৰ্থনাকাৰীৰ প্ৰাৰ্থনাৰ সহাৰি দিবলৈ প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে। ২: ১৮৭; ৪০: ৬১।

কৰ্ম সৎ হ'লেও ইয়াৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰি যাব লাগে। ২: ১২৪।

আল্লাহে শিকোৱা প্ৰাৰ্থনাই তেওঁৰ কৰুণা অধিক ফলপ্ৰসূত্বাৱে আত্মভূত কৰে। ২: ৩৮।

দুয়োখন জগততে সনিৰ্বন্ধ আবেদনকাৰীয়ে কল্যাণ বাঞ্ছা কৰিব লাগে। ২: ২০১, ২০২; ৪: ১৩৫।

ঈশ্বৰক প্ৰাৰ্থনা কৰা আৰু ঠুয়াত অবিচলিত থাকা। ১৯: ৬৬; ২০: ১৫।

প্ৰাৰ্থনাৰ প্ৰতি অৱহেলা কৰিলে বিনাশ কাল চমু চপায়। ১৯: ৬০।

প্ৰাৰ্থনা, পৱিত্ৰ কোৰ-আনৰ

— পোন বাঢ়ে লৈ যোৱাৰ বাবে। ১: ২-৭

শাস্তি আৰু ভৰণ-পোষণ (ৰিয়ক)-ৰ বাবে। ২: ১২৭।
(ইব্ৰাহীমৰ প্ৰাৰ্থনা)।

প্ৰাৰ্থনা গ্ৰহণৰ বাবে আৰু উপাসনাৰ প্ৰণালী শিকাবৰ বাবে। ২: ১২৮-১৩০। (ইব্ৰাহীম আৰু ইছমায়েলৰ প্ৰাৰ্থনা)

ইহকাল আৰু পৰকালত কল্যাণ কামনাৰ অৰ্থে। ২: ২০২।
অবিশ্বাসী বিলাকক সহায় কৰিবৰ বাবে। ২: ২৫১।
(তালুতৰ প্ৰাৰ্থনা)।

আল্লাহৰ ক্ষমাৰ বাবে; মিনতি জনাবৰ অৰ্থে। ২: ২৮৬।

শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা পাবৰ কাৰণে আৰু আল্লাহৰ সহায় বাবে। ২: ২৮৭ (বিশ্বাসকাৰী সকলৰ প্ৰাৰ্থনা)।

পথ নিৰ্দেশ পোৱাৰ পাছত আমাৰ অন্তৰ কলুষিত নহ'বৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা। ৩: ৯। (বিশ্বাসী সকলৰ প্ৰাৰ্থনা)।

পাপৰ ক্ষমাৰ বাবে। ৩: ১৭।

দয়া আৰু সাহায্যৰ বাবে। ৩: ২৭, ২৮।

ঈশ্বৰক অনুগ্ৰহৰ বাবে। ৩: ৫৪। (ঈছাৰ শিষ্য সকলৰ প্ৰাৰ্থনা)।

অবিচলিত থকাৰ বাবে। ৩: ১৪৮; ৭: ১২৭।

অগ্নিৰ পৰা ৰক্ষা কৰাৰ বাবে ৩: ১৯২।

পাপৰ ক্ষমা আৰু দোষ মোচনৰ কাৰণে। ৩: ১৯৪, ১৯৫।

অত্যাচাৰীৰ হাতৰ পৰা ৰক্ষা কৰাৰ কাৰণে। ৪: ৭৬।

বিশ্বাসী আৰু অবাধ্যৰ মাজত প্ৰভেদৰ বাবে। ৫: ২৬।
(মুছাৰ প্ৰাৰ্থনা)।

ন্যায়পৰায়ণ সকলৰ লগ ধৰিবৰ বাবে। ৫: ৮৪, ৮৫।

সমৃদ্ধিৰ বাবে। ৫: ১১৫। (ঈছাৰ তেওঁৰ লোকবিলাকৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা)।

ভুল-ফুটিৰ ক্ষমাৰ বাবে। ৭: ২৪। (আদম আৰু তেওঁৰ পত্নীৰ প্ৰাৰ্থনা)।

মিছাৰ ওপৰত সত্যৰ বিহু য়ৰ বাবে। ৭: ৯০।

আল্লাহৰ কৰুণাৰ বাবে। ৭: ১৫০, ১৫২, ১৫৬।

ইহকাল আৰু পৰকালৰ হিতৰ বাবে। ৭: ১৫৭।

শত্ৰুৰ অত্যাচাৰৰ পৰা উদ্ধাৰৰ বাবে। ১০: ৮৬, ৮৭।

অত্যাচাৰী বিলাকৰ বিনাশৰ বাবে। ১০: ৮৯।

নাও বা জাহাজত নিৰাপত্তাৰ বাবে। ১১: ৪২।

ঘোঁৰাত উঠোঁতে বা গাড়ী চলাওঁতে নিৰাপত্তাৰ বাবে। ৪৩: ১৪, ১৫।

সত্যনিষ্ঠ সকলৰ লগ হ'বৰ কাৰণে। ১২: ১০২। (ইউচুফৰ প্ৰাৰ্থনা)।

নিজৰ আৰু বংশধৰ সকলৰ কাৰণে। ১৪: ৩৬-৪২।
(ইব্ৰাহীমৰ প্ৰাৰ্থনা)।

পিতৃ-মাতৃৰ কাৰণে। ১৭: ২৫।

কোনো ঘৰ বা ঠাইৰ পৰা ওলাওঁতে বা তাত প্ৰৱেশ কৰোঁতে। ১৭: ৮১।

কৰুণা আৰু পথ নিৰ্দেশ (হেদায়াত)-ৰ বাবে। ১৮: ১১।

সত্যনিষ্ঠ সন্তান-সন্ততিৰ বাবে। ১৯: ৫-৭; ২১: ৯০।
(জাৰিয়াৰ প্ৰাৰ্থনা)।

সত্যৰ প্ৰচাৰত সফলতাৰ বাবে। ২০: ২৬-৩৬। (মুছাৰ প্ৰাৰ্থনা)।

জ্ঞান বৃদ্ধিৰ বাবে। ২০: ১১৫।

দুখ-কষ্টৰ পৰা উদ্ধাৰৰ বাবে। ২১: ৮৪। (আইয়ুবৰ প্ৰাৰ্থনা)।

দোষ-ফুটিৰ পৰিণামৰ পৰা নিৰাপত্তাৰ বাবে। ২১: ৮৮।

(ইউনুচৰ প্ৰাৰ্থনা)।

আল্লাহৰ সাহায্য আৰু তেওঁৰ বিচাৰ। ২১ : ১১৩।

সত্যক অগ্ৰাহ্য কৰা সকলৰ ওপৰত বিজয়ৰ বাবে।

২৩ : ২৭। (নূহৰ প্ৰাৰ্থনা)।

অন্যায়কাৰী বিলাকৰ লগত নধৰিবৰ বাবে। ২৩ : ৯৪, ৯৫।

দুষ্টলোকৰ উচৰ্চনিৰ পৰা আশ্ৰয় বিচাৰি। ২৩ : ৯৮-৯৯।

পাপৰ পৰা ক্ষমা আৰু কৰুণা বিচাৰি। ২৩ : ১১৯।

দোজখৰ শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা কৰাৰ বাবে। ২৫ : ৬৬, ৬৭।

পৰিয়াল আৰু ল'ৰা-ছোৱালীৰ বাবে। ২৫ : ৭৫।

জ্ঞানী আৰু সত্যনিষ্ঠ সকলৰ লগত ধৰিবৰ কাৰণে।

২৬ : ৮৪-৯০। (ইব্ৰাহীমৰ প্ৰাৰ্থনা)।

সত্যৰ বিজয়ৰ বাবে। ২৬ : ১১৮, ১১৯।

শত্ৰুৰ নিপীড়ণৰ পৰা উদ্ধাৰৰ বাবে। ২৬ : ১৭০।

কৃতজ্ঞ হোৱাৰ বাবে আৰু পুণ্যবান সকলৰ মাজত থাকিবৰ

বাবে। ২৭ : ২০। (ছুলেইমানৰ প্ৰাৰ্থনা)।

পুণ্যবান সকলৰ ওপৰত শাস্তি বৰ্ণন কৰাৰ বাবে। ২৭ : ৬০।

ক্ষমাৰ বাবে। ২৮ : ১৭। (মুছাৰ প্ৰাৰ্থনা)।

অন্যায়ী লোকৰ পৰা উদ্ধাৰৰ কাৰণে। ২৮ : ২২। (মুছাৰ
প্ৰাৰ্থনা)।

আল্লাহৰ পৰা কল্যাণ বিচাৰি। ২৮ : ২৫। (মুছাৰ প্ৰাৰ্থনা)।

দুষ্টলোকৰ বিৰুদ্ধে সাহায্য বিচাৰি। ২৯ : ৩১। (লোটাৰ
প্ৰাৰ্থনা)।

এজন সত্যনিষ্ঠ পুত্ৰৰ বাবে। ৩৭ : ১০১। (ইব্ৰাহীমৰ
প্ৰাৰ্থনা)।

ক্ষমা আৰু এখন বিশাল সাম্ৰাজ্য দিবৰ বাবে। ৩৮ : ৩৬।

(ছুলেই মানৰ প্ৰাৰ্থনা)।

দোজখ আৰু সকলো অনিষ্টৰ পৰা উদ্ধাৰৰ বাবে।

৪০ : ৮-১০।

আল্লাহৰ কৰুণাৰ প্ৰশংসা। ৪৬ : ১৬।

বিপদৰ সময়ত আল্লাহৰ সাহায্যৰ বাবে। ৫৪ : ১১। (নূহৰ
প্ৰাৰ্থনা)।

হিংসা-বিদ্বেষৰ পৰা পৰিত্ৰাণ কৰাৰ বাবে। ৫৯ : ১১।

অবিশ্বাসকাৰী বিলাকৰ বিৰুদ্ধে সুৰক্ষা বিচাৰি। ৬০ : ৫।

৬। (ইব্ৰাহীমৰ লোকৰ প্ৰাৰ্থনা)

আল্লাহৰ আশীৰ্বাদৰ পূৰ্ণতা। ৬৬ : ৯।

ফেৰাউন আৰু অন্যায়কাৰী বিলাকৰ পৰা পৰিত্ৰাণ কৰাৰ
বাবে। ৬৬ : ১২। (ফেৰাউনৰ স্ত্ৰীৰ প্ৰাৰ্থনা)।

সকলো বিশ্বাসকাৰীৰ ক্ষমাৰ বাবে। ৭১ : ২৯। (নূহৰ
প্ৰাৰ্থনা)।

সকলো অমঙ্গলৰ বিৰুদ্ধে সুৰক্ষাৰ বাবে। ১১৩ : ২-৬ ;
১১৪ : ২-৫।

প্ৰাৰ্থনা, দৈনিক (চালাত; উপাসনা দ্ৰষ্টব্য)

প্ৰায়শ্চিত্ত

— অগ্ৰাহ্য কৰা হয়। ৬ : ১৬৫

প্লেগ

আল্লাহৰ নিদৰ্শনসমূহত বিশ্বাস নকৰাৰ কাৰণে পাছৰ
দিনবোৰত প্লেগৰ প্ৰাদুৰ্ভাব। ২৭ : ৮৩।

ফলি, মুছাৰ

মুছাৰ ফলিত সকলো বিষয়ৰ ওপৰত নিৰ্দেশ আছে।

৭ : ১৪৬।

মুছাৰ ফলি তেওঁ খঙত দলিয়াই পেলায় আৰু খং শাম
কাটিলত আকৌ বুটলি লয়। ৭ : ১৫১, ১৫৫।

ফলি, সু-সংৰক্ষিত

পৱিত্ৰ কোৰ্-আন সু-সংৰক্ষিত ফলিত আছে। ৮৫ : ২৩।

ফেৰাউন

ফেৰাউনৰ দেহ সংৰক্ষিত কৰা আছে বুলি কোৰ্-আনে
সমৰ্থন কৰে। ১০ : ৯৩।

ফেৰাউনৰ লোকৰ ওপৰত এই পৃথিৱীত আৰু পৰকালত
অভিশাপ। ১১ : ১০০ ; ২৮ : ৪৩।

ফেৰিস্তাসকল

আল্লাহৰ একত্বৰ সাক্ষ্য বহন কৰে। ৩ : ১৯।

ধৰ্মনিষ্ঠ আৰু সত্যবাদী সকলে ফেৰিস্তাসকলক বিশ্বাস
কৰে। ২ : ১৭৮।

ফেৰিস্তাসকলৰ ওপৰত অবিশ্বাস কৰিলে সং পথৰ পৰা
বিচলিত হয়। ৪ : ৩৭।

ফেৰিস্তা সকলক আল্লাহে যিমতে আদেশ দিয়ে, সেই মতেই
তেওঁলোকে কৰে। ৩৭ : ১৫১।

তেওঁলোকৰ কোনো পুৰুষ বা স্ত্ৰী নাই। ৩৭ : ১৫১।

ফেৰিস্তা সকলৰ আগমন। ৬ : ১১২, ১৫৯ ; ১৬ : ৩৪ ;

২৫ : ২২, ২৩।

ফেৰিস্তাসকল আৰু আত্মাসমূহে আল্লাৰ আদেশত অৱতৰণ
কৰে। ৯৭ : ৫।

তেওঁলোকক যিমানখিনি জ্ঞান দিয়া হৈছে সিমানখিনিহে
তেওঁলোকৰ আছে। ২ : ৩৩।

শক্তি আৰু সামৰ্থ্যত তেওঁলোক ভিন্ন হয়। ৩৫ : ২।
ফেৰিস্তাসকলে আবশ (ৰাজপাট) বহন কৰে; (অৰ্থাৎ প্ৰভুৰ
গুণসমূহ বহন কৰে)। ৬৯ : ১৮।

অভিভাবক ফেৰিস্তা। ১৩ : ১২।

তেওঁলোকে কাৰ্যাৱলী সংৰক্ষণ কৰে। ৮২ : ১১-১৩।

ফেৰিস্তাসকলৰ কৰ্তব্য

- i. আত্মাৰ বাণী জ্ঞাপন কৰা। ২২ : ৭৬।
- ii. আত্মাসমূহৰ দায়িত্ব লোৱা। ৩২ : ১২।
- iii. নবীসকলৰ শত্ৰুসমূহক শাস্তি দান। ৬ : ১৫৯;
৯৬ : ১৯।
- iv. বিশ্বাসী সকলক সহায় কৰা আৰু আনন্দৰ সংবাদ
দিয়া। ৪১ : ৩১-৩৩।
- v. নবীসকলৰ শত্ৰুৰ মনত বিস্ময় আৰু সত্ৰাসৰ সৃষ্টি
কৰা। ৩ : ১২৫।
- vi. আত্মাৰ একত্বৰ সাক্ষ্য বহন কৰা। ৩ : ১৯।
- vii. নবীসকলৰ সত্যতা নাযেল কৰা। ৪ : ১৬৭।
- viii. আত্মাৰ প্ৰশংসাবে তেওঁক মহিমাম্বিত কৰা।
৩৯ : ৭৬।
- ix. বিশ্বাসকাৰী সকলৰ হকে ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰা।
৪০ : ৮ ; ৪২ : ৬।
- x. পৱিত্ৰ ৰচুল আৰু বিশ্বাসীসকলৰ ওপৰত আশীৰ্বাদৰ
বাবে কৰা প্ৰাৰ্থনা প্ৰেৰণ। ৩৩ : ৪৪, ৫৭।
- xi. মানুহৰ কাৰ্যাৱলীৰ হিচাপ সংৰক্ষণ কৰে।
৮২ : ১১-১৩।
- xii. বিশ্বাসী সকলক দঢ়মনা কৰে। ৮ : ১৩।

বদৰৰ যুদ্ধ

বদৰৰ যুদ্ধ সম্পৰ্কে পৱিত্ৰ কোৰ্-আনত ভৱিষ্যদ্বাণী।
৩০ : ৫ ; ৫৪ : ৪৫-৪৯।

বদৰৰ যুদ্ধত শত্ৰুপক্ষৰ মীমাংসাৰ দাবী। ৮ : ২০।

বদৰৰ যুদ্ধত নিদৰ্শন। ৩ : ১৪।

— ঐশী সহায়। ৩ : ১২৪ ; ৮ : ১০ ; ৮ : ১৮।

— মুছলিমসকল শক্তিশালী হয়। ৮ : ১২।

— দল বিলাকৰ অৱস্থান। ৮ : ৪৩।

বদৰৰ যুদ্ধলৈ মহোত্মাসে কাফেৰ বিলাকৰ (অবিশ্বাসী
বিলাকৰ) অভিযান। ৮ : ৪৮, ৪৯।

বদৰৰ যুদ্ধত অবিশ্বাসী বিলাক পৰাজিত হয় ৮ : ৫১, ৫২।
বদৰৰ যুদ্ধত অধিকৃত যুদ্ধ-বন্দী। ৮ : ৭১।

বন্ধক

দখল সহ কোনো বস্তু বন্ধক। ২ : ২৮৪।

বয়আত (আনুগত্যৰ শপত)

নবীৰ প্ৰতি আনুগত্যৰ শপত (বয়আত) আত্মাৰ প্ৰতি
আনুগত্যৰ শপত। ৪৮ : ১১।

নবীয়ে তেওঁৰ সঙ্গীসকলৰ 'বয়আত' হৃদায়বিয়াত লয়।
৪৮ : ১৯।

নবীয়ে মহিলা বিলাকৰ বয়আত গ্ৰহণ কৰাৰ আদেশ কৰে।
৬০ : ১৩।

বয়আতৰ কথা। ৬০ : ১৩।

বয়আত-উল্-হাৰাম (কা'বা)

কা'বাত মানৱ জাতিৰ বাবে সৰ্বপ্ৰথম ঘৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰা
হৈছিল। ৩ : ৯৭।

কা'বা মানৱজাতিৰ বাবে পুনঃ পুনঃ মিলন কেন্দ্ৰ আৰু
নিৰাপদ স্থান। ২ : ১২৬।

— ইব্ৰাহীমৰ আবাস স্থল আৰু ইয়ালৈ হজ্জ কৰিবলৈ
যোৱাটো এক ফৰয (কৰ্তব্য)। ৩ : ৯৮।

কা'বাত প্ৰৱেশ কৰাসকল নিৰাপদ। ৩ : ৯৮।

কা'বা মানৱৰ আশ্ৰয়স্থল আৰু পৱিত্ৰ গৃহ। ৫ : ৯৮।

কা'বাক মছজিদ-উল্-হাৰাম (সম্মানিত মছজিদ) বুলিও
কোৱা হয়। ১৭ : ২।

কা'বা আক্ৰমণৰ পৰা নিৰাপদ থকাৰ ভৱিষ্যদ্বাণী। ৫২ : ৫,
৬।

বৰজখ (পৰ্দা)

মৃত্যুৰ পিছত এই পৃথিৱীলৈ ঘূৰি অহাৰ বাটত প্ৰতি-বন্ধক
আছে। ২৩ : ১০১।

বহু ঈশ্বৰবাদ

বহু ঈশ্বৰবাদ গুৰুতৰ পাপ। ৪ : ৪৯ ; ৪ : ১১৭।

বহু ঈশ্বৰবাদৰ কোনো ভিত্তি নাই। ৩০ : ৩৬।

বহুপত্নী গ্ৰহণ

বহুপত্নী গ্ৰহণৰ অনুমতি। ৪ : ৪।

পত্নীসকলৰ মাজত সমতা। ৪ : ৪।

এজনী পত্নীক অৱহেলা কৰি আন এজনীৰ প্ৰতি অধিক

মনোযোগ দিয়াটো অনুমোদন নকৰে। ৪ : ১৩০।

বাইবেল

বাইবেলৰ বিকৃতি। ২ : ৮০; ৫ : ১৪, ১৬।

বান্দা, মহান আল্লাহ

আল্লাহৰ বান্দাসকলে পৃথিৱীত সন্দেহেৰে বিচৰণ কৰে।

২৫ : ৬৪।

মূৰ্খ বিলাকে তেওঁলোকৰ লগত তৰ্ক কৰিলে ছালাম (শান্তি)
বুলি কয়। ২৫ : ৬৪।

আল্লাহৰ উপাসনাত তেওঁলোকে নিশা পাৰ কৰে।
২৫ : ৬৫।

বান্দাসকলে শান্তি এৰাবৰ বাবে আল্লাহকু প্ৰাৰ্থনা কৰে।
২৫ : ৬৬।

বান্দাসকল কৰাইচও নহয়, নাইবা খুঁৱা-খুলীয়াও নহয়,
কিন্তু খৰচ কৰাত মিতব্যয়ী। ২৫ : ৬৬।

বান্দাসকলে আল্লাহৰ সৈতে কোনো সঙ্গী যুক্ত নকৰে,
নাইবা, কোনো লোককে অন্যায়ভাৱে হত্যা নকৰে,
নাইবা, বাডিচাৰ বা জিনাগাৰী নকৰে। ২৫ : ৬৯।

বান্দাসকলে মিছাসাক্ষী নিদিয়ৈ। ২৫ : ৭৩।

বান্দাসকলৰ পুৰস্কাৰ। ২৫ : ৭৬, ৭৭।

বিনয়

বিশ্বাসকাৰী সকল বিনয়ী হ'ব লাগে। ২৫ : ৬৪;
৩১ : ১৯, ২০।

বিবাহ তিবোতা দ্ৰষ্টব্য

বিভূষণ

কোনো ব্যক্তিয়ে নিজকে বিভূষিত কৰিব পাৰে।
২ : ১৩; ১ : ৫; ৭ : ৩২।

বিৰোধ

পৰস্পৰ বিৰোধৰ অপকাৰ। ৩ : ১০৪, ১০৬; ৮ : ৪৭।

বিৰোধ (বিতৰ্ক)

সঠিক বিতৰ্কৰ পন্থা। ১৬ : ১২৬; ৯ : ৪৭।

বিশ্বৰ সৃষ্টি

কোনো উদ্দেশ্য নোহোৱাকৈ বিশ্বৰ সৃষ্টি কৰা হোৱা নাই।
২১ : ১৭, ১৮।

জ্ঞানৰ আৱশ্যক অনুযায়ী হে বিশ্বসৃষ্টি কৰা হৈছে। ১৫ : ৮৬;
৩৯ : ৬; ৪৬ : ৪।

বিশ্বৰ সকলো বস্তুৰে সমন্বয় আছে আৰু খাপ খুৱাই লোৱা
হৈছে; ইয়াত কোনো বিশৃংখলা, অমিল বা অসঙ্গতি
নাই। ৬৭ : ২-৫।

বিশ্বৰ বিভিন্ন বস্তু—আকাশ, পানী, মেঘ, নদী আদি মানৱৰ
সেৱাত নিযুক্ত কৰা হৈছে। ১৪ : ৩৩-৩৫; ১৬ : ১১-১৫;
৪৫ : ১৩, ১৪।

বিশ্বাস (ঈমান)

ঈমানৰ ব্যাখ্যা। ৪৯ : ১৫, ১৬।

কেৱল ঈমানেই যথেষ্ট নহয়। ৩ : ১৮০; ২৯ : ৩, ৪।

মনৰ সন্তুষ্টি আৰু ঈমানৰ মাজত পাৰ্থক্য। ২ : ২৬১।

আল্লাহ আৰু তেওঁৰ পয়গম্বৰ সকলক বিশ্বাস কৰাৰ বাবে
প্ৰত্যাদেশ। ৩ : ১৮০; ৪ : ১৭১; ৭ : ১৫৯; ৫৭ : ৮;
৬৪ : ৯।

সকলো নবী আৰু তেওঁলোকৰ পুথি সমূহত বিশ্বাস।
২ : ১৩৭; ২৯ : ৪৭।

আল্লাহৰ ওপৰত বিশ্বাস আৰু তেওঁৰ হকে ব্যক্তি আৰু
ধন-সম্পত্তি ত্যাগৰ পুৰস্কাৰ। ৬১ : ১১-১৩; ৬৪ : ১০।
আখোৰাতৰ (পৰ লোকৰ) জীৱনত বিশ্বাস। ২ : ৫।

বিশ্বাস আৰু সংকৰ্মৰ পুৰস্কাৰ। ২ : ২৬; ১৮ : ৮৯;
৪১ : ৯; ৯৫ : ৭।

আল্লাহৰ চিহ্ন দৰ্শনত বিশ্বাস দৃঢ় ও শক্তিশালী হয়। ৯ : ১২৪;
৩৩ : ২২, ২৩; ৪৭ : ১৮।

শাস্তি উপস্থিত কালত ঈমানা গ্ৰহণযোগ্য নহয়। ১০ : ৫২,
৫৩, ৯১-৯৩; ৪০ : ৮৬।

বিশ্বাসকাৰী, প্ৰকৃত (মো'মেন)

(মো'মেন দ্ৰষ্টব্য।)

বিশ্বাসৰ জ্যোতি

আল্লাহ বিশ্বাসকাৰী সকলক সকলো প্ৰকাৰৰ এন্ধাৰৰ পৰা
পোহৰলৈ আনে। ২ : ২৫৮; ৫৭ : ১৩।

বেহেস্ত

বেহেস্তৰ জীৱন; বেহেস্তৰ ফল। ২ : ২৬।

বেহেস্তৰ পৰিসৰ। ৩ : ১৩৪; ৫৭ : ২২।

বেহেস্তত আত্মাৰ সকলো ইচ্ছা পূৰণ হয়। ৪১ : ৩২, ৩৩।
মৃত্যুৰ পিছৰ বেহেস্ত আৰু এই পৃথিৱীৰ বেহেস্ত। ১৯ : ৬২;
৫৫ : ৪৭।

পাখিৰ স্বৰ্গ। ২ : ৩৬।

বেহেস্তৰ বাসিন্দা সকলক খেদাই পঠিওৱা নহয়। ১৫ : ৪৯।
 বেহেস্তৰ বৰ্ণনা নিদৰ্শন যুক্ত। ১৩ : ৩৬; ৪৭ : ১৬;
 ৫৭ : ১৩।
 বেহেস্তৰ বাস্তৱ ৰূপ কেৱে অনুভৱ কৰিব নোৱাৰে।
 ৩২ : ১৮।
 বিশ্বাসকাৰীসকলক বেহেস্তৰ ফালে লৈ যোৱা হ'ব।
 ৩৯ : ৭৪।
 বেহেস্তৰ অধিবাসীৰ উচ্চ মৰ্যাদা। ৮৩ : ১৯-২১
 বিশ্বাসকাৰী সকলে এই পৃথিৱীতো সুখভোগ কৰিবলৈ পাব।
 ৫৫ : ৪৭।

বেহেস্ত (বৰ্ণনা)

বেহেস্তৰ বাসিন্দাসকলে শীত-তাপত কষ্ট নাপায়।
 ৭৬ : ১৪।
 বেহেস্তত বেয়াকথা শুনিবলৈ নাপায়। ১৯ : ৬৩
 বেহেস্তত মৃত্যু নাই, নাহিব্য শাস্তিও নাই। ৩৭ : ৫৯, ৬০;
 ৪৪ : ৫৭।
 বেহেস্তৰ বাসিন্দাসকলে আল্লাহক সাক্ষাতে দেখিবলৈ
 পাব। ৭৫ : ২৩, ২৪।
 আল্লাহৰ কৰুণা সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ পুৰস্কাৰ। ৯ : ৭২।

বেহেস্ত (বিশিষ্ট ৰূপ)

বেহেস্তৰ ফল আৰু ছাঁ চিৰস্থায়ী। ১৩ : ৩৬।
 বেহেস্তৰ সৰ্বোত্তম দয়া আল্লাহৰ কৰুণা প্ৰাপ্তি। ৩ : ১৬;
 ৯ : ৭২।
 বেহেস্তত আনন্দময় বাসস্থান। ৯ : ৭২।
 বেহেস্তত উচ্চ অট্টালিকা। ২৫ : ৭৬; ৩৯ : ২১।
 বেহেস্তত প্ৰচুৰ পানী, গাখীৰ, সুৰা আৰু মৌৰ সোৱাদ
 চিৰন্তন। ৪৭ : ১৬।
 বেহেস্তৰ বাগিচা আৰু নৈ। ৩ : ১৬, ১৯৬, ১৯৯; ৪ : ১৪,
 ৫৮, ১২৩; ৫ : ১৩, ৮৬; ৭ : ৪৪; ৯ : ৭২, ৮৯, ১০০;
 ১০ : ১০; ১৩ : ৩৬; ২২ : ১৫, ২৪; ২৫ : ১১; ৪৭ : ১৬;
 ৫৮ : ২৩; ৬১ : ১৩; ৬৪ : ১০।
 বেহেস্তত আৰু (সিংহাসন)। ১৫ : ৪৮।
 বেহেস্তত দলিচা পৰা মজিয়া। ৫৫ : ৫৫।
 বেহেস্তত দলিচা আৰু কোমল তুলি পৰা আসন। ৮৮ : ১৬,
 ১৭।
 বেহেস্তৰ বিলুদ্ধ পানীয়। ৮৩ : ২৬-২৯।

বেহেস্তৰ সুৰাত কোনো চঞ্চলতা বা দোষণীয় বস্তু নাই।
 ৫২ : ২৪।

বেহেস্তত নিজৰাবোৰত কফুৰ মিহলোৱা থাকে। ৭৬ : ৬,
 ৭।

বেহেস্তত নিজৰা বোৰত আদা দিয়া থাকে। ৭৬ : ১৮।
 বেহেস্তত চালাচাবিল নামৰ নিজৰা। ৭৬ : ১৯।
 বেহেস্তৰ নিজৰাত তচনীম মিহলোৱা থাকে। ৮৩ : ২৮।
 বেহেস্তত আহাৰ-সামগ্ৰী। ১৯ : ৬৩।
 বেহেস্তত খাদ্য আৰু পানীয়। ৭৭ ০ : ৪৩ : ৪৪।
 বেহেস্তত কল আৰু ল'ট গছ। ৫৬ : ২৯।
 বেহেস্তত খেজুৰ আৰু ডালিম। ৫৫ : ৬৯।
 বেহেস্তত সকলো ধৰণৰ ফল। ৫৫ : ৫৩; ৭৭ : ৪৩।
 বেহেস্তৰ ফল সজ কামৰ পুৰস্কাৰ ৰূপে। ৩৭ : ৪২-৪৪।
 বেহেস্তৰ জেটা কৰা ফল। ৭৬ : ১৫।
 বেহেস্তত চৰাইৰ মঙহ। ৫৬ : ২২।
 বেহেস্তৰ ছাঁ। ১৩ : ৩৬।

বেহেস্তত মিহি পাটৰ সেউজীয়া পোছাক। ১৮ : ৩২।
 বেহেস্তত সোণৰ খাৰু। ১৮ : ৩২; ৩৫ : ৩৪।
 বেহেস্তত সোণ আৰু ৰূপৰ পিয়লা। ৪৩ : ৭২।
 বেহেস্তত ৰূপৰ পানী চৰোৱা পাত্ৰ। ৭৬ : ১৬, ১৭।
 বেহেস্তত নিষ্পাপ স্ত্ৰী। ৩ : ১৬; ৪ : ৫৮।

বেহেস্তত সংযমী দৃষ্টি আৰু ডাঙৰ চকুৰে নিশ্চকলুষ
 তিৰোতা। ৩৭ : ৪৯, ৫০।
 বেহেস্তৰ বাসিন্দাৰ সেৱাৰ বাবে যুৱক ৰৈ থাকে। ৫২ : ২৫;
 ৫৬ ১৮ : ৭৬ ২০।
 বেহেস্তৰ বাসিন্দাক ফেৰিস্তা সকলে অভিনন্দন জনাব।
 ১৩ : ২৪, ২৫।

বেহেস্তলৈ প্ৰৱেশ কৰা লোক

ধৰ্মনিষ্ঠভাৱে কাম কৰা বিশ্বাসকাৰী। ২ : ২৬।
 সৰ্বতোভাৱে আল্লাৰ প্ৰতি তেওঁলোকৰ কৰ্তব্যত মন দিয়া
 সকলেই ধৰ্মনিষ্ঠ। ৩ : ১৩৪-১৩৭।
 অবিচলিত লোক। ১৩ : ২৩।
 আল্লাহক মানি চলাত আগৰণুৱা সকল। ৫৬ : ১১।
 সৌহাতে থকা সকল। ৫৬ : ২৮।
 ধৰ্মনিষ্ঠ সকলৰ কাষলৈ বেহেস্তক লৈ অহা হ'ব। ৫০ : ৩২।

ৰোজা

নিজৰ বোজা নিজে বহন কৰে। ২৯: ১৩, ১৪; ৩৫: ১৯।

ব্যভিচাৰ, অগম্যাগমন

ব্যভিচাৰ নিষিদ্ধ। ১৭: ৩৩; ২৫: ৬৯।

ব্যভিচাৰৰ শাস্তি। ২৪: ৪।

ব্যভিচাৰৰ অভিযোগ প্ৰমাণৰ বাবে সাক্ষীৰ আৱশ্যক।
২৪: ৫।

ব্যভিচাৰৰ অভিগমন বন্ধ কৰা হৈছে। ২৪: ২৮-৩১, ৩২।

উচ্ছংখল আচৰণৰ বাবে শাস্তি। ৪: ১৬, ১৭।

স্বীকৃত ব্যভিচাৰৰ বাবে দোষাৰোপ কৰা আৰু মিছা
দোষাৰোপৰ বাবে শাস্তি। ২৪: ৭-১১।

সতী তিৰোতাক ব্যভিচাৰৰ অভিযোগ। ২৪: ৫।

ব্যভিচাৰীৰ দ্বাৰা ব্যভিচাৰিণী বা প্ৰতিমা-পূজকক বিবাহ।
২৪: ৩।

ব্যৱসায়

ব্যৱসায় আইন সংগত। ২: ২৭৬; ৪: ৩০।

ব্যৱসায় প্ৰাৰ্থনাৰ পৰা বা আত্মাহুক স্মৰণৰ পৰা মনোযোগ
আঁতৰাব নালাগে। ৯: ২৪; ২৪: ৩৮; ৬২: ১২।

ব্যৱসায়, যিটো অতি লাভজনক। ৬১: ১১-১৪; ৩৫: ৩০,
৩১।

সুপথৰ (হেদায়াতৰ) সলনি বিপথ কিম্বা লোৱা অপচয়।
২: ১৭।

ভৱিষ্যদ্বাণী, সাধাৰণ

ভৱিষ্যদ্বাণীত শুভ সংবাদ থাকে, অথবা ই সতৰ্ক কৰি দিয়ে।
১৮: ৫৭।

সতৰ্ক কৰি দিয়া ভৱিষ্যদ্বাণী পূৰণ অনুশোচনাৰ দ্বাৰা
নিৰসন কৰিব পাৰি। ১০: ৯৯; ৪৩: ৫০, ৫১;
৪৪: ১৬।

শুভ সংবাদ থকা ভৱিষ্যদ্বাণী পূৰণ চৰ্তবোৰ পালন
কৰিব নোৱাৰিলে পিছুৱাই যাব পাৰে। ৫: ২৭।

বহুলৰ জীৱন কালতে যদি তেওঁৰ ভৱিষ্যদ্বাণীসমূহ পূৰণ
হয়, তেন্তে তেওঁৰ কথাৰ যথার্থতা প্ৰতিপালিত হ'ব।
১৩: ৪১; ৪০: ২৯।

ভৱিষ্যদ্বাণী, পৱিত্ৰ কোৰ্-আনৰ (কোৰ্আন দ্ৰষ্টব্য)

ভিক্ষাবৃত্তি

ভিক্ষা কাৰ্য সমৰ্থন যোগ্য নহয়। ২: ২৭৪; ৪: ৩৩।

ভোজোৎসৱ (মা'ইদা)

ঈছাই তেওঁৰ লোকসকলৰ ভোজোৎসৱৰ বাবে আত্মাৰ
ওচৰত খাদ্য সম্ভাৰৰ প্ৰাৰ্থনা কৰে। ৫: ১১৫।

ভ্ৰাতৃত্ব

ইহলামে মানৱ-ভ্ৰাতৃত্ব প্ৰতিষ্ঠা কৰে। ৩: ১০৪;
৪৯: ১১, ১৪।

মক্কা

মক্কা বৰকত পূৰ্ণ আৰু হেদায়াতৰ উৎস বাবে মক্কা
বোলা হয়। ৩: ৯৭।

মক্কা বালাদ-এ-আমীন অৰ্থাৎ নিৰাপত্তা নগৰী বুলিও
কোৱা হয়। ৯৫: ৪।

ইব্ৰাহীমৰ মক্কা আৰু তাৰ নিৰাপত্তাৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা।
২: ১২৭; ১৪: ৩৬।

মক্কা পৱিত্ৰ কৰা হৈছে। ২৭: ৯২।

মক্কাৰ দেশত্যাগৰ পিছত পৱিত্ৰ বহুল ঘূৰি অহাৰ
ভৱিষ্যদ্বাণী। ১৭: ৮১; ২৮: ৮৬; ৯০: ৩।

মক্কাৰ ঘূৰি অহাৰ বাবে আৱশ্যকীয় প্ৰাৰ্থনা। ২: ১৫১।

মক্কাৰ নিৰাপত্তাৰ ভৱিষ্যদ্বাণী। ২৮: ৫৮।

মক্কাৰ ভৱিষ্যত সম্পৰ্কে ভৱিষ্যদ্বাণী। ৩: ৯৭।

মক্কাবিজয়ৰ দ্বাৰা ইছাদী বিলাকৰ বাধা আঁতৰোৱা হয়।
২: ১৫১।

মক্কা বিজয়ৰ ভৱিষ্যদ্বাণী। ১৩: ৩২।

মছজিদ

সকলো মানৱৰ কাৰণে মছজিদ উন্মুক্ত। ২২: ২৬।

মছজিদত আত্মাহুক উপাসনাত কেৱে বাধা দিব নালাগে।
২: ১১৫।

মছজিদ-এ'-হাৰাম আৰু মছজিদ-এ'-আকচা। ১৭: ২।

ভণ্ডবিলাকে আবু আমিৰক লুকুৱাই থবলৈ সজা মছজিদ।
৯: ১০৭।

মছীহ

মছীহ আত্মাহুকৰ বান্দা (সেৱক)। ৪: ১৭৩।

মদ (সুৰা) (নিচা দ্ৰষ্টব্য)

মধ্যস্থতা

আত্মাহুকৰ অবিহনে কোনেও তেওঁৰ মধ্যস্থতা কৰিব
নোৱাৰে। ২: ২৫৬।

আল্লাৰ কাষত আছে বুলি কোৱাসকলৰো মধ্যস্থতা কৰাৰ
শক্তি নাই। ৪৩ : ৮৭।

পৱিত্ৰ ৰছুলে মধ্যস্থতা কৰিব পাৰে। কিয়নো তেওঁ সত্যৰ
সাক্ষা বহন কৰে। ২০ : ১১০; ৩৪ : ২৪; ৪৩ : ৮৭।

অবিশ্বাসীসকলৰ বাবে মধ্যস্থতাকাৰী, আল্লাৰ সৈতে।
৬ : ৫২।

আল্লাহৰ অনুমতি লৈ ফেৰিস্তাসকলে মধ্যস্থতা কৰিব পাৰে।
৫৩ : ২৭।

সং আৰু অসং মধ্যস্থতা। ৪ : ৮৬।

মাউৰা (এতীম দ্ৰষ্টব্য)

মাদয়ান

মাদয়ান আৰু ইয়াৰ অধিকাসী বিলাক। ৭ : ৮৬; ৯ : ৭০;
১১ : ৮৫।

মানৱ আত্মা (কহ)

মানৱ-আত্মা আল্লাহৰ সৃষ্টি। ১৭ : ৮৬।

মানৱ-আত্মাৰ বিশুদ্ধীকৰণ হ'ল মুক্তি। ৯১ : ১০।

মানৱৰ অধিকাৰ

— আৰু সেই অধিকাৰৰ দায়-দায়িত্ব। ৪ : ৩৭-৪১;
১৭ : ২৪-৪০; ২৫ : ৬৪-৭৩।

মানৱৰ সৃষ্টি

মানৱক কোনো উদ্দেশ্যবিহীনভাৱে সৃষ্টি কৰা হোৱা নাই।
২৩ : ১১৬; ৭৫ : ৩৭।

মানৱ সৃষ্টিৰ বিভিন্ন টাপ। ২২ : ৬; ২৩ : ১৩-১৫; ৩৫ : ১২;
৩৯ : ৭; ৪০ : ৬৮; ৮৬ : ৬-৮।

মানৱক সৰ্বোৎকৃষ্ট উপাদানেৰে সৃষ্টি কৰা হৈছে। ৯৫ : ৫।

মানৱ সৃষ্টিৰ উদ্দেশ্য। ৫১ : ৫৭।

মানৱক একেই আত্মাৰ পৰা সৃষ্টি কৰা হৈছে। ৪ : ২;
১৬ : ৭৩; ৩০ : ২২।

মানুহ (ইনচ)

মানুহ স্বভাৱত চঞ্চল। ২১ : ৩৮।

মানুহ-সৃষ্টিৰ উদ্দেশ্য। ৫১ : ৫৭।

মানুহক আল্লাহক উপাসনা কৰাৰ বাবে সৃষ্টি কৰা হৈছে।
১ : ৫; ৫১ : ৫৭।

আল্লাহত বিশ্বাস কৰা মানুহৰ স্বভাৱ। ৫৭ : ৯।

আল্লাহৰ স্ৰজন কৰা প্ৰকৃতিৰ সৈতে মানুহৰ জন্ম হৈছে।

৩০ : ৩১; ৯১ : ৮, ৯।

উন্নতিৰ বাবে মানুহৰ সীমাহীন ক্ষমতা আছে। ৮৭ : ৩।

মানুহক উত্তম স্ৰজন ৰূপে সৃষ্টি কৰা হৈছে। ৯৫ : ৫।

ওহী বা ঐশীবাণী গ্ৰহণ কৰাৰ ক্ষমতা মানুহৰ আছে।

১৫ : ২৯, ৩০।

আল্লাহে মানুহক সং আৰু অসং পথ প্ৰদৰ্শন কৰিছে।

৭৬ : ১৪; ৯০ : ১১; ৯১ : ৯।

মানুহে তাৰ কাৰ্য বাচি লব পাৰে। ৪১ : ৪১।

মানুহক তাৰ কাৰ্য অনুসৰি সুবিধাসমূহ আল্লাহে প্ৰদান
কৰিছে। ৯২ : ৬-১১।

সকলো বস্তুকেই মানুহৰ অধীন কৰি দিয়া হৈছে। ২ : ৩০;
২২ : ৬৬; ৩১ : ২১; ৪৫ : ১৪।

মানুহে কেৱল আল্লাহৰ পৰাহে সুৰক্ষা বিচাৰিব লাগে।
২ : ৪২।

আল্লাহে মানুহৰ ক্ষমতাৰ বাহিৰৰ একো তাৰ পৰা
নিবিচাৰে। ২ : ২৩৪, ২৮৭; ২৩ : ৬৩; ৬৫ : ৮।

কেৱল এই পাৰ্থিৱ জগত বিচৰা মানুহে পৰকালত একো
না পায়। ২ : ২০১; ৪ : ১৩৫; ৪২ : ২১।

মানুহক দুৰ্বল কৰি স্ৰজন কৰা হৈছে। ৪ : ২৯।

এই জীৱনত সজ কামনা কৰা লোকে পৰকালত ভাল
পুৰস্কাৰ পায়। ২ : ২০২; ৪২ : ১৭।

মানুহক তাৰ পিতৃ-মাতৃক সদয় ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ নিৰ্দেশ
দিয়া হৈছে। ১৭ : ২৪; ২৯ : ৯; ৩১ : ১৫; ৪৬ : ১৬।

মানুহক শূন্যতাৰ পৰা সৃষ্টি কৰা হৈছে। ৭৬ : ২।

আৰম্ভণিতে মানৱজাতি এটা সম্প্ৰদায়ৰ আছিল। ২ : ২১৪।

মানুহক বোকাৰ পৰা সৃষ্টি কৰা হৈছিল। ৩ : ৬০; ৭ : ১৩;
১৮ : ৩৮।

আল্লাহে গৰ্ভৰ ভিতৰত মানুহক ৰূপ দিয়ে। ৩ : ৭।

মানুহে যিটো উত্তম তাৰেই অসতক ওফোৰাই পেলাব
লাগে। ২৩ : ৯৭।

মানুহত ঐশী আত্মাক ফুঁৱাই দিয়া হৈছে। ৩২ : ১০।

মানুহৰ অকৃতজ্ঞতা। ১০ : ১৩; ১১ : ১০-১২; ৪১ : ৫২।

মানুহৰ তিনিভৰপীয়া কৰ্তব্য। ৫ : ৯৩-৯৪।

মানুহ পৃথিৱীত জীয়াই থাকিব আৰু মৰিব। ৭ : ২৬।

মানুহৰ আটাইতকৈ উত্তম সাজ হৈছে নমস্কাৰায়ণতা।
৭ : ২৭।

মানুহৰ শাৰীৰিক বিকাশত বিভিন্ন টাপ। ২২ : ৬;

২৩: ১৩-১৫।

বিশ্বাস কৰাৰ পাছত অবিশ্বাস কৰাৰ বাবে মানুহৰ শাস্তি।

৩: ১০৭।

তিনি তৰপীয়া অঙ্ককাৰৰ পৰা মানুহক অৰ্জন কৰা হৈছে।

৩৯: ৭।

মানুহক তাৰ সা-সম্পত্তি লৈ আৰু তাৰ ব্যক্তি লৈ বিচাৰ কৰা হ'ব। ২: ১৫৬-১৫৮; ৩: ১৮৭।

মানুহৰ সম্পত্তি আৰু সন্তান এক পৰীক্ষা। ৮: ২৯; ২৪: ১৬।

মানুহৰ আত্মাৰ ওচৰত সম্পূৰ্ণ আত্মসমৰ্পণ আটাইতকৈ লাভজনক। ২: ১৩২; ৪: ১২৬।

মানুহ অধৈৰ্য। ৭০: ২০-২২।

মানুহ অতি কাজিয়া প্ৰিয়। ১৮: ৫৫।

— হতাশাত ভোগে। ৩০: ৩৭; ৪১: ৫০।

— সম্পত্তি প্ৰিয় আৰু কুপণ। ১৭: ১০১; ৮৯: ২১।

— সীমালংঘন কৰাৰ প্ৰতি আগ্ৰহী। ৯৬: ৭-৮।

ন্যায় আৰু বিশ্বাসৰ অবিহনে মানুহে লোকচান ভৰিব লাগে। ১০৩: ৩-৪।

অন্যান্য সৃষ্টিতকৈ মানুহ শ্ৰেষ্ঠ। ১৭: ৭১।

মাহ, বাৰটা

মাহৰ সংখ্যা। ৯: ৩৬।

পৱিত্ৰ মাহ। ২: ১৯৫; ৯: ৩৬।

মিচকী (অভাৱগ্ৰস্ত আৰু দৰিদ্ৰ দ্ৰষ্টব্য)

মুক্তি

ধাৰ্মিকসকলৰ বাবে মুক্তিৰ প্ৰতিশ্ৰুতি। ২: ৬; ১৯: ৭৩।

মুক্তি পোৱাজনক আত্মাহে ভাল পায় আৰু তেওঁ শাস্তি লাভ কৰে। ৩: ৩২; ৮৯: ৩০, ৩১।

প্ৰাৰ্থনাৰ যোগেদি মুক্তি। ২: ১৮৭।

অসতৰ পৰা মুক্তি। ৮: ৩০।

আত্মাৰ শোধনৰ যোগেদি মুক্তি। ৯১: ১০।

ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা আৰু পথ-নিৰ্দেশ (হেদায়াত) অনুসৰণৰ যোগেদি মুক্তি। ৩: ১৩৬; ৩৯: ৫৪-৫৬।

মুক্তি চিৰন্তন। ১১: ১০৯; ১৮: ১০৯; ৯৫: ৭।

সকলো অৱতীৰ্ণ কিতাপতে বিশ্বাস মুক্তিৰ বাবে আৱশ্যক। ২: ৫।

মুছলমান

সজ কাম কৰাত ইজনে সিজনক চেৰ পেলোৱাটোৱেই মুছলমানৰ লক্ষ্য। ২: ১৪৯।

মুছলমানসকল যুদ্ধৰ প্ৰতি বিৰূপ আছিল। ২: ২১৭।

মুছলমানসকলেই সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ লোক, কাৰণ তেওঁলোকক মানৱকল্যাণৰ বাবে উখিত কৰা হৈছে। ৩: ১১১।

মুছলমানসকলে পৱিত্ৰ মাহত যুদ্ধ কৰাটো নিষিদ্ধ, কিন্তু তেওঁলোকে আক্ৰমণৰ বিৰুদ্ধে নিজকে বক্ষা কৰিব পাৰে। ২: ২১৮।

অবিশ্বাসী বিলাকৰ লগত মুছলমানৰ ভ্ৰাতৃত্ব সীমাবদ্ধ কৰি দিয়া হৈছে। ৩: ২৯।

মুছা

কোৰ-আনে মুছাৰ জীৱনৰ প্ৰকৃত ঘটনাবোৰ উল্লেখ কৰিছে। ১৯: ৫২।

মুছাৰ আবিৰ্ভাৱৰ উদ্দেশ্য আছিল ইজৰায়েলক ফেৰাউনৰ নিষ্ঠুৰতা আৰু দাসত্বৰ পৰা মুক্ত কৰা আৰু তেওঁলোকৰ উন্নতি কৰা। ২৮: ৬, ৭।

মুছাৰ জন্ম আৰু তেওঁক নৈত এখন নাৱত এটা বাকচত ভৰাই পেলাই দিয়াৰ কথা। ২০: ৪০; ২৮: ৮।

ফেৰাউনৰ জীয়েকে মুছাক নৈৰ পৰা তুলি আনে। ২৮: ৯, ১০।

মুছা ধাইৰ লগত নথকাত মাকৰ ওচৰলৈ প্ৰেৰণ। ২০: ৪১; ২৮: ১৩।

মুছাক বিচাৰবুদ্ধি আৰু জ্ঞান দিয়া হয়। ২৮: ১৫।

মুছাই 'কিৱতী' এটাচ মাৰি মৃত্যু ঘটাইছিল। ২০: ৪১; ২৮: ১৬।

মুছা অনুতপ্ত হৈছিল। ২৮: ১৬, ১৭।

ফেৰাউনৰ চৰ্দাৰবিলাকে একেলগে গোট খাই মুছাক হত্যা কৰিবৰ বাবে পৰামৰ্শ কৰে আৰু তেওঁক সতৰ্ক কৰি দিয়া হয়। ২৮: ২১।

মুছাই মাদয়ানলৈ স্থানত্যাগ কৰে। ২০: ৪১; ২৮: ২৩।

মাদয়ানৰ কুঁৱা এটাত দুজনী তিৰোতাক তেওঁলোকৰ ভেড়া বোৰক পানী খুওৱাত সহায় কৰে। ২৮: ২৪, ২৫।

পৰিয়ালটোক আঠবছৰ খাটি মাদয়ানত থকাৰ চৰ্তত বিয়াৰ প্ৰস্তাৱ পায়। ২৮: ২৮।

তেওঁৰ পৰিয়ালৰ সৈতে মাদয়ানৰ পৰা প্ৰত্যৱৰ্তন। ২৮: ৩০।

চিনাই পৰ্বতৰ ওচৰত জুই দেখে। ২০: ১১; ২৭: ৮;
২৮: ৩০।

তেওঁৰ লাখুটিডালক সাপৰূপে দেখি ভয় খায়। ৭: ১০৮;
২০: ২১, ২২; ২৭: ১১; ২৮: ৩২।

কোনো বেয়া প্ৰভাৱ নোহোৱাকৈ তেওঁৰ হাতখন বগা হৈ
যোৱা দেখে। ৭: ১০৯; ২০: ২৩; ২৮: ৩৩।

ফেৰাউনক নটা চিহ্ন দেখুৱায়। ৭: ১৩৪; ১৭: ১০২;
২৭: ১৩।

তেওঁক সহায় কৰিবৰ বাবে হাৰুনক নিযুক্ত কৰিবলৈ প্ৰাৰ্থনা
কৰে। ২০: ৩০-৩৬; ২৬: ১৪; ২৮: ৩৫।

মুছা আৰু হাৰুনে ফেৰাউনৰ ওচৰত ধৰ্ম প্ৰচাৰ কৰে।
৭: ১০৫, ১০৬; ১০: ৭৬-৭৯; ১৭: ১০২, ১০৩।

মুছাৰ ফেৰাউনৰ সৈতে বিতৰ্ক হয়। ২০: ৫০-৫৩;
২৬: ১৯-৩৪।

ফেৰাউনে মুছাৰ পৰা চিহ্ন চাবলৈ বিচাৰে। ৭: ১০৭;
২৬: ৩২।

মুছাই তেওঁৰ চিহ্নবোৰ দেখুৱায়। ৭: ১০৮, ১০৯; ৭৯: ২১।

ফেৰাউনে তেওঁৰ যাদুকৰ বিলাকক মাতে আৰু সিহঁতে
প্ৰত্যাহ্বান জনায়। ৭: ১১২-১১৭; ২০: ৬৬;
২৬: ৩৭-৪১।

যাদুকৰ কৌশলৰ সত্যতা। ৭: ১১৭, ১১৮।

যাদুকৰবিলাকে পৰাজয় স্বীকাৰ কৰি মুছা আৰু তেওঁৰ
সৈন্যৰত বিশ্বাস কৰে। ৭: ১২১-১২৩; ২০: ৭১;
২৬: ৪৭-৪৯।

ফেৰাউনে এই কথা জানিব পাৰি মুছাক হত্যা কৰিবলৈ স্থিৰ
কৰে। ৪০: ২৭, ২৮।

ফেৰাউনৰ লোকবিলাকৰ শাস্তি। ৭: ১৩১-১৩৪।

ফেৰাউনৰ লোকবিলাকে শাস্তি নিবাৰণ কৰাৰ বাবে
মুছাৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰে। ৭: ১৩৫; ৪৩: ৪৯-৫১।

ফেৰাউনৰ ভয়ত মুষ্টিমেয় কেইজনমান ডেকাইহে মুছাত
বিশ্বাস স্থাপন কৰে। ১০: ৮৪।

মুছাই তেওঁৰ লোকবিলাকক ফেৰাউনৰ ঘৰবোৰ
সমুখাসমুখিকৈ সাজিবলৈ কয়। ১০: ৮৮।

মুছাই ফেৰাউন আৰু তেওঁৰ লোকবিলাকৰ শাস্তিৰ বাবে
প্ৰাৰ্থনা কৰে। ১০: ৮৯।

বেনি ইজৰায়েলক ইজিপ্তৰ পৰা বাহিৰলৈ লৈ যাবলৈ
আল্লাহৰ দ্বাৰা মুছাক আদেশ দিয়া হয়। ২৬: ৫৩।

ফেৰাউনে পাছে পাছে খেদি যায় আৰু পানীত বুৰে।
৪৪: ২৪-৩০।

মুছাই তেওঁৰ লোকবিলাকৰে সৈতে নিৰাপদে সাগৰ পাৰ
হয়। ১০: ৯১।

তেওঁ তেওঁৰ লোকবিলাকৰে সৈতে ভাটাৰ সময়ত সাগৰ
পাৰ হ'ল। ২: ৫১; ৪৪: ২৫।

ফেৰাউনে পানীত বুৰাৰ সময়ত তেওঁ মুছাৰ সৈন্যৰত বিশ্বাস
কৰিছে বুলি কয়। ১০: ৯১।

চল্লিছ দিনৰ কাৰণে মুছাক পৰ্বতলৈ মতা হয়। ২: ৫২;
৭: ১৪৩।

পৰ্বত-শৃঙ্গত তেওঁ এক আধ্যাত্মিক দৃশ্য দেখে। ২০: ১০,
১১।

আল্লাহক সমুখা সমুখিকৈ সাক্ষাৎ পাবলৈ মুছাই ইচ্ছা কৰে।
৭: ১৪৪।

আল্লাহে মুছাৰ লগত কথা কয় আৰু ফলিবোৰ দিয়ে।
৭: ১৪৫, ১৪৬।

মুছা তেওঁৰ লোক বিলাকৰ মাজলৈ ঘূৰি আহে আৰু
চামাৰিক নিন্দা কৰে। ৭: ১৫১; ২০: ৯৬-৯৮।

তেওঁৰ লোকবিলাকৰ চৰ্দাৰ বিলাকক পৰ্বতৰ কাষলৈ লৈ
যায়। ৭: ১৫৬, ১৭২।

মুছাই বেনি ইজৰায়েলক পৱিত্ৰ ভূমিত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ
আদেশ কৰে; তেওঁলোকে অমান্য কৰে আৰু
তেওঁলোকৰ শাস্তি। ৫: ১২-২৭।

তেওঁ বেনি ইজৰায়েলক এজনী গৰু বধ কৰিবৰ বাবে
আদেশ কৰে। ২: ৬৮।

মুছাৰ মেৰাজ আৰু তেওঁৰ পৱিত্ৰ হজৰত মোহাম্মদৰ
সৈতে সাক্ষাৎ। ১৮: ৬১-৮৩।

মুছাৰ বিৰুদ্ধে মিছা অভিযোগ। ৩৩: ৭০।

মৃত লোক

মৃত লোক এই পৃথিৱীলৈ আৰু ঘূৰি নাহে। ২: ২৯;
২১: ৯৬; ২৩: ১০০, ১০১; ৩৯: ৫৯, ৬০।

মৃত লোকক এই পৃথিৱীত আধ্যাত্মিকভাৱে পুনৰ্জন্ম কৰাৰ
পাৰি। ৮: ২৫, ৪৩।

মৃত্যু

মৃত্যুৰ অৰ্থ এই জীৱনৰপৰা আঁতৰি যোৱা। ১৯: ২৪।
— অৰ্থ যাতনা আৰু শাস্তি। ১৪: ১৮।

— অৰ্থ চিৰ নিদ্ৰা। ৩৯: ৪৩।

আল্লাৰ আদেশ বিনে কাৰো মৃত্যু নহয়। ৩: ১৪৬।

মৃত্যুৰ সোৱাদ প্ৰত্যেক ব্যক্তিয়েই লব লাগিব। ৩: ১৮৬;
২১: ৩৬; ২৯: ৫৮।

এই পৃথিৱীত চিৰস্থায়ী জীৱন নাই। ২১: ৩৫, ৩৬।

মৃত্যুৰ পিছত একে পৃথিৱীলৈ প্ৰত্যাহ্বৰ্তন সম্ভৱ নহয়।
২১: ৯৬; ২৩: ১০০, ১০১; ৩৯: ৪৩।

দুটা জীৱন (অৰ্থাৎ পাথিৰ জীৱন আৰু পাৰলৌকিক জীৱন)
আৰু দুটা মৃত্যু (অৰ্থাৎ জন্মৰ আগৰ জীৱন আৰু
জীৱনৰ পাছত মৃত্যু)। ৪০: ১২।

মৃত্যুৰ আৰু অৰ্থ হ'ল নিম্ন আধ্যাত্মিক অৱস্থা। ২: ৫৭।

মৃত্যু আৰু জীৱনে লোক আৰু জাতিৰ উত্থান আৰু পতনৰ
কথা সূচায়। ২৯: ২১।

মৃতকক জীৱিত অৱস্থালৈ পুনৰুত্থান। ৬: ১২৩;
৭৫: ৩৮-৪১।

আধ্যাত্মিক মৃত্যু। ৬: ৩৭।

মৃত্যুৰ পাছৰ জীৱন

মৃত্যুৰ পাছত দ্বিতীয় এক জীৱনৰ প্ৰতিশ্ৰুতি। ২: ২৯;
৫৩: ৪৮।

পৰকালৰ জীৱনৰ আৱশ্যকতা। ১০: ৫।

পৰকালৰ (আখেৰাতৰ) জীৱন চিৰস্থায়ী। ২৯: ৬৫;
৪০: ৪০।

পৰকালৰ জীৱন এই পৃথিৱীৰ জীৱনতকৈ উত্তম। ৪: ৭৮;
১২: ১১০; ১৭: ২২।

পৰকালৰ জীৱনত বিশ্বাসকাৰী (মো'মেন) সকলৰ বাবে
আছে কৃপা আৰু অবিশ্বাসী সকলৰ বাবে আছে শাস্তি।
৫৮: ২১।

পৰজীৱনত কেৱল মো'মেন সকলৰ হে লাভ হ'ব। ১৭: ৭২,
৭৩।

ইহকালৰ সকলো কৰ্মৰে পৰকালত হিচাপ লোৱা হ'ব।
১৮: ৫০; ২০: ১৬।

পৰকালৰ জীৱনত মো'মেনসকল পুৰস্কৃত হ'ব। ২: ২৬।

পৰকালৰ জীৱনত লাভৰ বাবে চেষ্টা কৰা সকলে আল্লাহৰ
অনুগ্ৰহ লাভ কৰিব। ১৭: ২০।

পৰকালৰ জীৱনত মো'মেন সকলে আল্লাহক প্ৰত্যক্ষ
কৰিব। ৭৫: ২৪।

পৰকালৰ জীৱনত শাস্তি গুৰুতৰ হ'ব। ৩৯: ২৭।

পৰকালৰ জীৱনত অবিশ্বাসীসকলৰ বাবে আছে সাংঘাতিক
শাস্তি। ১৭: ১১।

দ্বিতীয় জীৱন সংক্ৰান্তত অবিশ্বাসী সকলে থিত লবলৈ দুফ
ভিত্তি নাপায়। ৬: ৩০, ৩১; ১৬: ৩৯; ১৭: ৫০-৫২;
৩৬: ৭৯-৮২।

মেঘ

আল্লাহে মেঘ সৃষ্টি কৰে। ১৩: ১৩।

পৃথিৱীত মেঘৰ দ্বাৰা পানীৰ ব্যৱস্থা কৰা হয়। ১৫: ২৩।

আল্লাহে য'লৈকে ভাল পায় মেঘ পঠায়। ২৪: ৪৪।

মেঘৰ পৰা শিল-ধুমুহা-বৰষুণ হয় আৰু বিস্তীৰ্ণ অঞ্চলত
পানী যোগান হয়। ২৪: ৪৪; ৩০: ৪৯-৫১।

মেঘৰ পৰা হোৱা বৰষুণে আল্লাহৰ অস্তিত্ব আৰু একত্বৰ
কথা প্ৰমাণ কৰে। ২: ১৬৫।

মে'ৰাজ (আধ্যাত্মিক স্বৰ্গাৰোহণ)

পৱিত্ৰ ৰছুলে দুবাৰ মে'ৰাজৰ দিবা-দৰ্শন পাইছিল।
৫৩: ১৪।

মে'ৰাজৰ দিবা-দৰ্শন দেখাত কোনো ভুল নাই। ৫৩: ১৮।

মুছাৰ মে'ৰাজ। ১৮: ৬১-৬৩।

ইজৰত মোহাম্মদে মছজিদ-এ-হাৰামৰ পৰা
মছজিদ-আল-আকছালে আধ্যাত্মিক ভ্ৰমণ কৰিছিল।
১৭: ২।

মে'ৰাজ সুস্পষ্ট দিবা-দৰ্শন আছিল। ১৭: ৬১।

মেৰী

কোৰ্-আনত মেৰীৰ জীৱনৰ সত্য ঘটনা সমূহৰ উল্লেখ
আছে। ৩: ৪৫; ১৯: ১৭।

মেৰী, তেওঁৰ পৰিয়াল আৰু তেওঁৰ জন্ম। ৩: ৩৬, ৩৭।

মেৰী আছিল জাকাৰীয়াৰ ৰক্ষণাধীন। ৩: ৩৮।

মেৰীক আল্লাহে ভৰণ-পোষণ দিছিল। ৩: ৩৮।

মেৰীৰ পৱিত্ৰতা, সতীত্ব আৰু উচ্চ মৰ্যাদা। ২১: ৯২;
৬৬: ১৩।

মেৰী আছিল সত্যপৰায়ণ। ৫: ৭৬।

মেৰী আছিল আল্লাহৰ মনোনীত। ৩: ৪৩।

মানুহৰ ৰূপত ফেৰিস্তাই সম্পৃথত দেখা দিয়াটো এক
দিবা-দৰ্শন আছিল। ১৯: ১৮।

মোনাফেক (ভন্ড, কপটীয়া)

মোনাফেক বিলাকে হিজৰতকাৰী বা আশ্ৰয়

প্ৰাৰ্থীবিলাকক আনচাৰ (সাহায্যকাৰী) বিলাকৰ বিৰুদ্ধে
উচটায় আৰু উভয়কে পৱিত্ৰ ৰছুলৰ বিৰুদ্ধে লগায়।
৬৩: ৮, ৯।

মোনাফেকবিলাকে পৱিত্ৰ ৰছুলৰ দোষ-ক্ৰটি উলিয়ায়।
৯: ৫০, ৫৮, ৬১।

অবিশ্বাসী বিলাকক মোনাফেকে উচটাই দিয়ে। ৫৯: ১২।
মোনাফেকবিলাকে মুছলিমক ভীতি-প্ৰদৰ্শন কৰিবলৈ চেষ্টা
কৰে। ৪: ৮৪।

মোনাফেকৰ অন্তৰ ৰুগ্ন। ২: ১১।

মোনাফেকে বিশৃংখলাৰ সৃষ্টি কৰে। ২: ১৩।

মোনাফেকৰ নেতাবিলাক ছয়তান। ২: ১৫।

মোনাফেকৰ অজুহাত। ২: ১৫।

মোনাফেকে আচলতে অবিশ্বাস কৰে, কিন্তু বিশ্বাস কৰাৰ
ভাও জুৰে। ২: ১৮।

মোনাফেক বিলাক বিতলীয়া। ৪: ৭৩, ৭৪।

মোনাফেকৰ দ্বৈত নীতি। ৪: ১৪৪।

তেওঁলোকৰ কাৰণে সাংঘাতিক শাস্তি নিৰ্দিষ্ট কৰা আছে।
৪: ১৩৯।

তেওঁলোকে অবিশ্বাসকাৰী বিলাকক তেওঁলোকৰ বন্ধুৰূপে
লয়। ৪: ১৪০।

মো'মেন (বিশ্বাসকাৰী, প্ৰকৃত)

মো'মেনৰ গুণাৱলী। ২: ৪-৬, ১৬৬, ২৮৬; ৮: ৩-৫, ৭৫,
৭৬; ৯: ১২৪; ২৪: ৫২, ৫৩, ৬৩; ৩১: ৫, ৬; ৩২: ১৬,
১৭; ৪২: ২৪; ৫৮: ২৩।

মো'মেন সকলে নিশ্চিত জ্ঞানৰ ওপৰত ভিত্তি কৰে।
১২: ১০৯।

আল্লাহ মো'মেন সকলৰ বন্ধু। ২: ২৫৮; ৩: ৬৯; ৮: ২০;
৪৭: ১২।

মো'মেন সকলক আল্লাহে স্বয়ং সাহায্য কৰে। ২২: ৩৯;
৩০: ৪৮।

মো'মেনৰ বাবে উচ্চ পদ-মৰ্যাদা। ৯: ২০; ২০: ৭৬;
৫৮: ১২।

মো'মেন সকলে আল্লাহৰ পৰা মহান অনুগ্ৰহ লাভ কৰিব।
৩৩: ৪৮।

মো'মেন সকলক আল্লাহে অন্ধকাৰৰ পৰা পোহৰলৈ বাট
দেখুৱায়। ২: ২৫৮।

মো'মেন সকল ভয় আৰু শোকৰ পৰা মুক্ত। ৫: ৭০;
৬: ৪৯।

মো'মেন সকলৰ সুপথলাভ আল্লাহে প্ৰশস্ত কৰে। ৪৭: ১৮।
আল্লাহৰ সন্তুষ্টি লাভ প্ৰাৰ্থনাই মো'মেনসকলৰ মূল লক্ষ্য।
৯: ৭২।

সফলকাম মো'মেন। ২৩: ২-১২।

মো'মেন সকলৰ সজ কৰ্ম প্ৰচেষ্টা ৰদ কৰা নহ'ব। ২১: ৯৫।

মো'মেন সকলৰ স্বৰ্গীয় আনন্দৰ আবাস আৰু চিৰস্থায়ী
উদ্যানৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া হৈছে। ৯: ৭২।

মো'মেন সকলক সন্মানিত কৰা হৈছে। ৩০: ১৬।

মো'মেন সকলে ক্ষমালাভ কৰিব আৰু সন্মানজনক
ভৰণ-পোষণ পাব। ৮: ৫, ৭৫।

মো'মেনসকলৰ বাবে সন্মানজনক 'পুৰস্কাৰ প্ৰস্তুত কৰা
হৈছে। ৩৩: ৪৫।

মো'মেন সকলৰ বাবে মহান পুৰস্কাৰৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া
হৈছে। ৪: ১৪৭; ১৭: ১০।

মো'মেনসকলৰ বাবে অন্তহীন পুৰস্কাৰ। ৪১: ৯; ৮৪: ২৬;
৯৫: ৭।

মো'মেন সকলে সজকাম কৰাৰ বাবে লৰালৰি কৰে আৰু
তেওঁলোকেই সেইবোৰত অগ্ৰগামী হয়। ২৩: ৬২।

মোহাম্মদ, পৱিত্ৰ ৰছুল

মোহাম্মদ সম্পূৰ্ণ গুণৰ অধিকাৰী। ২০: ২।

মোহাম্মদ কোৰ্-আনত মোহাম্মদ নামেৰে উল্লেখ আছে।
৩: ১৪৫; ৩৩: ৪১; ৪৭: ৩; ৪৮: ৩০।

মোহাম্মদক কোৰ্-আন বাক্ত কৰা হৈছিল। ১৫: ৮৮;
১৬: ৪৫; ২৬: ১৯৩-১৯৬; ৪৭: ৩।

মুছাৰ লগত মোহাম্মদৰ সাদৃশ্য। ৭৩: ১৬।

তৌৰাত আৰু ইঞ্জীলত মোহাম্মদৰ বিষয়ে ভৱিষ্যদ্বাণী।
৭: ১৫৮; ৪৬: ১১, ১৩।

পূৰ্বৱৰ্তী ৰছুল সকলে ওহী (আল্লাহৰ বাণী) পোৱাৰ দৰেই
মোহাম্মদেও ওহী পাইছিল। ৪: ১৬৪; ৪২: ৪।

ৰছুল হিচাপে মোহাম্মদ অভিনৱ নহয়। ৪৬: ১০।

মোহাম্মদৰ আল্লাহৰ নিকটতম উচ্চতম মৰ্যাদা। ৫৩: ৯।

মোহাম্মদ নবী সকলৰ মোহৰ। ৩৩: ৪১।

মোহাম্মদ পূৰ্ণতম নেতা। ৩৬: ২।

মোহাম্মদৰ প্ৰতি আনুগত্য স্থাপন কৰা সকলে আল্লাহৰ
প্ৰতি আনুগত্য স্থাপন কৰে। ৪৮: ১১।

মোহাম্মদৰ বাধ্য হোৱা মানে আল্লাহৰ বাধ্য হোৱা।

৪ : ৮১।

সকলো মানৱৰ বাবেই কৰুণাক্ৰমে মোহাম্মদক প্ৰেৰণ কৰা হৈছে। ২১ : ১০৮।

মোহাম্মদ আল্লাহৰ পয়গম্বৰ। ৩৬ : ৪।

মোহাম্মদ সকলো মানৱৰ বাবে আল্লাহৰ পয়গম্বৰ। ৪ : ৮০ ; ৭ : ১৫৯ ; ৩৪ : ২৯।

ইব্ৰাহীমৰ প্ৰাৰ্থনা মোহাম্মদত পূৰ্ণ কৰা হৈছিল। ২ : ১৩০।

আল্লাহে নবীসকলৰ যোগেদি লোক সমূহৰ পৰা মোহাম্মদত বিশ্বাস কৰিব আৰু তেওঁক সহায় কৰিব বুলি এক চুক্তি লৈছিল। ৩ : ৮২।

মোহাম্মদক ঐশী-সুবক্ষা দিয়াৰ অঙ্গীকাৰ। ৫ : ৬৮।

মোহাম্মদক ফেৰিস্তাসকলে বক্ষা আৰু সহায় কৰে। ১৩ : ১২ ; ৬৬ : ৫।

মানৱজাতিয়ে বিশ্বাস কৰাটো মোহাম্মদে আকাংখা কৰে। ১৮ : ৭ ; ২৬ : ৪ ; ৯৩ : ৮।

মোহাম্মদ অত্যাৎকষ্ট নৈতিক গুণাৱলীৰ অধিকাৰী। ৬৮ : ৫।

মোহাম্মদ এক উজ্জ্বল পোহৰ দিয়া দীপৰ দৰে। ৩৩ : ৪৭।

মোহাম্মদক অনুসৰণ কৰি লোকে আল্লাহৰ প্ৰিয়পাত্ৰ হ'ব পাৰে। ৩ : ৩২।

মোহাম্মদক অনুসৰণ কৰি লোকে আল্লাহৰ আশীৰ্বাদৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব পাৰে আৰু উচ্চতম আধ্যাত্মিক মৰ্যাদা লাভ কৰিব পাৰে। ২৯ : ৪৯।

মোহাম্মদে লিখা-পঢ়া নাজানিছিল। ২৯ : ৪৯।

প্ৰেৰিত মহানবী সকলৰ আগমনৰ বহুদিনৰ বিৰতিৰ পিছত মোহাম্মদক প্ৰেৰণ কৰা হয়। ৫ : ২০।

আল্লাহে মক্কাৰ অবিশ্বাসী বিলাকক তেওঁলোকৰ মাজত মোহাম্মদ থকালৈকে একো শান্তি নিদিয়ৈ। ৮ : ৩৪।

মোহাম্মদৰ মছজিদ -এ'-হাৰামৰ পৰা মছজিদ-এ' আকটালৈ আচৰা (ভ্ৰমণ)। ১৭ : ২।

মোহাম্মদৰ মে'ৰাজ। ৫৩ : ৯-১৪।

আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ফেৰিস্তাসকলৰ মোহাম্মদলৈ আশীৰ্বাদ প্ৰেৰণ। ৩৩ : ৫৭।

বিশ্বাসকাৰী সকলক তেওঁলোকৰ বিবাদ বোৰ নিষ্পত্তিৰ বাবে মোহাম্মদক পেচ কৰিবলৈ আদেশ। ৪ : ৬৬।

আধ্যাত্মিকভাৱে মত লোকে মোহাম্মদৰ যোগেদি পুনৰ্জীৱন

লাভ কৰে। ৮ : ২৫।

মোহাম্মদৰ প্ৰধান ধৰ্মোদ্দেশ্য বিলাক। ২ : ১৩০ ; ৬২ : ২ ৩।

মোহাম্মদৰ ভাৰ্যাসকল বিশ্বাসকাৰী বিলাকৰ মাতৃৰূপে। ৩৩ : ৭।

মোহাম্মদৰ স্ক্ৰুতি কৰা লোকৰ ভয়ঙ্কৰ শাস্তি। ৯ : ৬১ ; ৩৩ : ৫৮।

বিশ্বাসকাৰী সকলৰ প্ৰতি স্নেহ পৰায়ণ হ'বলৈ মোহাম্মদলৈ নিৰ্দেশ। ২৬ : ২১৬।

মোহাম্মদৰ অনুসৰণকাৰী সকলৰ বাবে তেওঁৰ চিন্তা। ৩ : ১৬০ ; ৯ : ১২৮।

শত্ৰুবিলাকে মোহাম্মদক নিৰ্যাতন কৰে আৰু উপাসনাত বাধ্য দিয়ে। ৯৬ : ১০, ১১।

অবিশ্বাসী বিলাকে মোহাম্মদক হত্যা কৰিবলৈ ষড়যন্ত্ৰ কৰে। ৮ : ৩১।

মোহাম্মদৰ মদিনালৈ দেশত্যাগ। ৯ : ৪০।

মোহাম্মদক মক্কালৈ ঘূৰি যোৱাৰ বাবে তেওঁক ঐশী-প্ৰতিশ্ৰুতি। ২৮ : ৮৬।

মোহাম্মদৰ দ্বাৰা দাতব্য অৰ্থ বিতৰণত ভন্ডবিলাকৰ আপত্তি। ৯ : ৫৮।

ভন্ডবিলাকৰ বিৰুদ্ধে মোহাম্মদে অভিযোগ শুনাৰ নিষয়ে তেওঁবিলাকৰ আপত্তি। ৯ : ৬১।

মোহাম্মদৰ অজানা সম্বন্ধে কোনো জ্ঞান নাছিল। ৬ : ৫১।

লোক সমূহৰ পৰা মোহাম্মদে কেতিয়াও কোনো পুৰস্কাৰ দাবী কৰা নাছিল। ৬ : ৯১ ; ১২ : ১০৫ ; ২৩ : ৭৩।

মোহাম্মদে কেৱল বাঞ্ছা কৰিছিল যেন লোকে আল্লাহৰ প্ৰতি অনুৰক্ত হয়। ২৫ : ৫৮।

মোহাম্মদক আমৃত্যু তেওঁৰ প্ৰভুৰ উপাসনা কৰি যাবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছিল। ১৫ : ১০০।

মোহাম্মদক তেওঁ পোৱা গুহী লোক-সমাজত প্ৰচাৰ কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছিল। ৫ : ৬৮।

মোহাম্মদ বলিয়া বুলি অবিশ্বাসী বিলাকে উত্থাপন কৰা দোষাৰোপ বন্ডন। ৬৮ : ৩-৭।

অবিশ্বাসী বিলাকে পূৰ্বৰ মহানবী সকলৰ বিৰুদ্ধে তোলা একে আপত্তিকে মোহাম্মদৰ বিৰুদ্ধে উত্থাপন কৰিছিল।

৪১ : ৪৪।

অবিশ্বাসী বিলাকে মোহাম্মদক সোধে, আল্লাহে কিয়

তেওঁলোকক নকয়। ২: ১১৯।

অবিশ্বাসীবিলাকে দাবী কৰে, কিয় মোহাম্মদে তেওঁলোকলৈ কোনো চিহ্ন নানিলে। ২: ১১৯: ৬: ৩৮; ৭: ২০৪।

মোহাম্মদক আন কোনোবাই কোৰ্- আন শিকোৱাৰ কথাত আপত্তি। ১৬: ১০৪।

মোহাম্মদৰ কোনো ধন-সম্পদ, বাগিচা বা ৰাজকীয় আড়ম্বৰ নাই বুলি আপত্তি। ১১: ১৩; ২৫: ৯।

মোহাম্মদৰ পৰা অলৌকিক কামৰ দাবী। ১৭: ৯১-৯৪।

মোহাম্মদক তেওঁলোকৰ বিদ্রূপ আৰু নিৰ্যাতন শৈযাৰে সহ্য কৰি যাবলৈ নিৰ্দেশ। ৬: ৩৫, ৩৬; ১৫: ৯৮, ৯৯; ২৭: ৭১; ৩৬: ৭৭।

মোহাম্মদক সত্য প্ৰচাৰৰ বাবে সতৰ্ক আৰু সৰ্বদা সাজু হৈ থাকিবলৈ আদেশ। ৭৪: ২।

ইছলামৰ প্ৰচাৰত মোহাম্মদৰ কৃতকাৰ্যতা। ১১০: ৩।

সেইবাবে আল্লাহৰ ওচৰত দোৱা আৰু নিৰাপত্তা বিচাৰিবলৈ মোহাম্মদক আদেশ দিয়া হয়। ১১০: ৪।

মোহাম্মদ এগৰাকী সৰ্বোৎকৃষ্ট আৰু পূৰ্ণ মানৱ আছিল। ২২: ২।

মোহাম্মদৰ অনুসৰণকাৰী সকলক ধন-সৈলত আৰু প্ৰাসাদৰ বিষয়ে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা হৈছিল। ২৫: ১১।

মোহাম্মদলৈ সন্মোদন কৰি দিয়া প্ৰত্যাদেশ তেওঁৰ লোকসমূহলৈকে আছিল। ১০: ৯৫; ১৭: ২৪, ২৫; ৩০: ৩৯; ৬৫: ২।

মোহাম্মদৰ সত্যতাৰ প্ৰমাণ পৰীক্ষা কৰিবলৈ এজন সাক্ষীৰ আবিৰ্ভাৱৰ বাবে ভৱিষ্যদ্বাণী। ১১: ১৮।

বহুলত্ব দাবী কৰাৰ আগতে মোহাম্মদৰ পৱিত্ৰ জীৱন। ১০: ১৭।

মোহাম্মদৰ বাণী আছিল বিশ্বজনীন। ৭: ১৫৯; ১০: ৫৮; ২২: ৫০; ৩৪: ২৯।

মোহাম্মদ আছিল মানৱজাতিৰ বাবে এক উৎকৃষ্ট আৰ্হি। ৩৩: ২২।

মোহাম্মদক অপৰিসীম মঙ্গল দিয়া হৈছিল। ১০৮: ২।

মোহাম্মদৰ পত্নীসকল

মোহাম্মদৰ পত্নীসকল মুছলিমৰ মাতৃস্বৰূপা। ৩৩: ৭।

মোহাম্মদৰ পত্নীসকলৰ কাফো বিয়া কৰা বিধিবহিৰ্ভূত। ৩৩: ৫৪।

মোহাম্মদৰ পত্নীসকলৰ মৰ্যাদা আৰু আচৰণ। ৩৩: ৩১-৩৪।

মোহাম্মদৰ পত্নীসকলক পাৰ্থিৱ জীৱন আৰু ধৰ্মৰ প্ৰতি উদ্ভিৰ মাজৰ এটা বাচি লবলৈ কোৱা হয়। ৩৩: ২৯, ৩০।

পৱিত্ৰ ৰছুলে তেওঁৰ এগৰাকী পত্নীক বিশ্বাস কৰি এটি গোপন কথা কৈছিল আৰু পত্নীয়ে তাক গোপন ৰাখিব নোৱাৰিলে। ৬৬: ৪।

পৱিত্ৰ ৰছুলে তেওঁৰ পত্নীসকলক সন্তুষ্ট কৰিবৰ বাবে মৌ খাবলৈ এৰি দিলে। ৬৬: ২।

মোনাফেক (ভন্ড)বিলাকে আয়েষাৰ কুংসা ৰটনা কৰে। ২৪: ১২।

আয়েষা অভিযোগবোৰৰ পৰা মুক্ত হয়। ২৪: ১৭।

পৱিত্ৰ ৰছুলৰ সৈতে জয়নবৰ বিবাহ আল্লাহৰ নিৰ্দেশ আছিল। ৩৩: ৩৮।

মোহাম্মদৰ সঙ্গীসকল

তেওঁলোকৰ উচ্চতৰ আধ্যাত্মিক মৰ্যাদা। ২: ১১৬।

দেশত্যাগী আৰু সহায়কাৰীসকল আৰু তেওঁলোকৰ ত্যাগ ৯: ১১৭।

সহায়কাৰী বিলাকৰ দেশত্যাগী বিলাকৰ প্ৰতি ভাল পোৱা। ৫৯: ১০।

মোহাম্মদৰ সঙ্গীসকলৰ পৰস্পৰৰ প্ৰতি প্ৰীতিভাৱ। ৪৮: ৩০।

দেশত্যাগী আৰু সহায়কাৰী বিলাকৰ ওপৰত আল্লাহ সন্তুষ্ট হয়। ৯: ১০০।

হুদাৰ্থবিয়াত বিশ্বাসকাৰী বিলাকৰ শপতত আল্লাহ সন্তুষ্ট হয়। ৪৮: ১৯।

মোহাম্মদৰ সঙ্গীসকলৰ তেওঁলোকৰ দাবিদ্বাৰ সত্ত্বেও ত্যাগৰ উদ্দীপনাময় মনোভাৱ। ৯: ৯২।

মোহাম্মদৰ সঙ্গীসকলৰ ত্যাগৰ কথা মনত ৰাখিবলৈ বিশ্বাসকাৰীসকললৈ নিৰ্দেশ। ১৮: ২৯।

যি কোনো ত্যাগ স্বীকাৰ কৰিবলৈ সাজু থকা মোহাম্মদৰ সঙ্গীসকলৰ বাবে পৱিত্ৰ ৰছুলৰ প্ৰাৰ্থনা। ১৭: ৮১।

ইছলামৰ হকে মোহাম্মদৰ সঙ্গীসকলৰ প্ৰচেষ্টা ৩৭: ২-৪; ৭৯: ২-৬; ১০০: ২-৬।

মোহাম্মদৰ সঙ্গীসকল প্ৰাৰ্থনাকাৰী আছিল। ২৬: ২২০; ৩৭: ১১৬।

যব (আয়ুৰ, হজৰত দ্ৰষ্টব্য)

যি হি স্কেল (যুল কিফল)

নেবুচাদনায়াৰৰ দ্বাৰা জেক্জালেম ধ্বংস আৰু এশবছৰ ধৰি
যিহিষ্টেকলে টন আৰু তাৰ অধিবাসী বিলাকক স্বপ্নত
দেখা পায়। ২: ২৬০।

যুদ্ধ

আহজাবৰ যুদ্ধ। ৩৩: ১১-২৬।
বদৰৰ যুদ্ধ। (বদৰ দ্ৰষ্টব্য)
ছনায়নৰ যুদ্ধ। ৯: ২৫।
খাইবাৰৰ যুদ্ধ। ৩৩: ২৮
তাবুকৰ যুদ্ধ। ৪৮: ১২
উহ্দৰ যুদ্ধ। ৩: ১২২, ১২৩, ১২৮, ১৫৩-১৫৬।

যুদ্ধ.

যুদ্ধ এক প্ৰবল অগ্নি আৰু আল্লাহৰ উদ্দেশ্য হ'ল ইয়াক
নিৰ্বাপিত কৰা। ৫: ৬৫।
আক্ৰমণৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ অনুমোদিত। ২: ১৯১;
২২: ৪০-৪২।
স্বাধীনতা ৰক্ষাৰ বাবে যুদ্ধৰ অনুমতি দিয়া হৈছে। ২: ১৯৪।
যুদ্ধত সীমা লংঘনৰ অনুমতি নাই। ২: ১৯১, ১৯৩, ১৯৪;
১৬: ১২৭।
শত্ৰুৱে বিচাৰিলে যুদ্ধ বন্ধ কৰিব পাৰে। কিন্তু ভয়ত নহয়।
৮: ৬২, ৬৩; ৪৭: ৩৬।
সন্ধি পালন কৰিব লাগে। ৯: ৪।
শত্ৰুতা থাকিলও ন্যায় বিচাৰ মানিব লাগে। ৫: ৯।
নিৰাপত্তা ৰক্ষা কৰ্তব্য। ৮: ৬১।
সতৰ্ক হৈ থকা কৰ্তব্য। ৩: ২০১।
যুদ্ধত অবিচলিত থকা কৰ্তব্য। ৮: ১৭; ৮: ৫৮।
ন্যায়যুদ্ধত নিহত হোৱাবিলাক চহীদ। ২: ১৫৫; ৩: ১৪১,
১৭০।
ধৰ্ম-অধৰ্মৰ শেষ যুদ্ধ। ১৮: ৪৮, ৪৯, ১০০-১০২।
যুদ্ধ বোধ কৰাৰ সগঠন। ৪৯: ১০, ১১।

যুদ্ধ-বন্দী

নিয়মিত যুদ্ধতহে যুদ্ধ-বন্দী লব পাৰে। ৮: ৬৮।
দয়াস্বৰূপে বা বন্দী মুক্তি-পণৰ বিনিময়ত যুদ্ধবন্দীক মুক্তি
দিব পাৰে। ৪৭: ৫।
যুদ্ধ-বন্দীৰ বাবে বিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব পাৰে। ২৪: ৩৩।

চৰ্ত সাপেক্ষে যুদ্ধ-বন্দীৰ মুক্তি। ২৪: ৩৪।

যুলকাৰনায়ন (পাৰস্যৰ মহান সম্ৰাট চাইৰাচ)

যুল কাৰনায়নৰ উল্লেখ। ১৮: ৮৪।
যুল কাৰনায়নে পূবফালৰ সূৰ্য উদয় হোৱা দেশ (অৰ্থাৎ
বেলুচিস্তান আৰু আফগানিস্তান) পায়গৈ আৰু পশ্চিমৰ
সূৰ্য অস্ত হোৱা দেশ (অৰ্থাৎ কৃষ্ণসাগৰ) পায়।
১৮: ৮৭-৯১।
যুল কাৰনায়নৰ দ্বাৰা দুৰ্গ নিৰ্মাণ। ১৮: ৯৬, ৯৭।

বহুল সকল

আল্লাহে তেওঁৰ কিছু গোপনীয়তা বহুলসকলক প্ৰকাশ
কৰে। ৩: ১৮০; ৭২: ২৭, ২৮।
বহুলসকল নিষ্পাপ আৰু তেওঁলোকক ভুলৰ পৰা সুৰক্ষিত
কৰা হয়। ৬: ১৬৩; ৫৩: ৪, ৫।
বহুল আৰু পয়গম্বৰ সমাৰ্থক। ১৯: ৫২-৫৫।
বহুলসকলৰ উদ্দেশ্য। ২০: ১৩৫; ২৮: ৪৮।
সকলো জাতিৰ কাৰণেই বহুল সকলক প্ৰেৰণ কৰা হৈছে।
১০: ৪৮; ১৩: ৮; ১৬: ৩৭।
প্ৰেৰিত বহুল সকলৰ কেই গৰাকীমান আন সকলতকৈ
শ্ৰেষ্ঠ। ২: ২৫৪; ১৭: ৫৬।
দুই প্ৰকাৰৰ বহুল; স্পষ্ট নিদৰ্শন থকা আৰু নিদৰ্শন নথকা।
২: ২৫৪; ৫: ৪৫; ৩৬: ১৫।
কোৰ আনে কেৱল কেইজনমান বহুলৰ নামহে উল্লেখ
কৰিছে। ৪: ১৬৫; ৪০: ৭৯।
সকলো বহুলৰ বিৰুদ্ধে একেই আপত্তি উত্থাপন কৰা
হৈছিল। ৪১: ৪৪; ৫১: ৫৩, ৫৪।
এজনা বহুলক অবিশ্বাস কৰা মানে সকলো বহুলকে
অবিশ্বাস কৰা। ৪: ১৫১।
বহুল সকলে আল্লাহৰ ইচ্ছাৰ ওপৰত আস্থা সমৰ্পণ কৰে।
১০: ৭৩।
মানুহকহে বহুল হিচাপে উখিত কৰা হয়। ১২: ১১০।
আল্লাহে স্বয়ং বহুল বাছি লয়। ৬: ১২৫; ১৬: ৩।
বহুলসকলৰ উদ্দেশ্য হ'ল মানুহক পৰিত্ৰ কৰা আৰু
তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ বাট দেখুৱাই লৈ
যোৱা। ৭৯: ১৮-২০।
বহুলসকলে অবিশ্বাসী কাম কৰিব নোৱাৰে। ৩: ১৬২।
বহুলসকলৰ নিষ্পাপতা। ২১: ১৮।

ভূৱা ৰছুলে উন্নতি কৰিব নোৱাৰে। ৬৯: ৪৫-৪৮।
 ৰছুলসকল আল্লাহৰ জৰী আৰু তাক টানকৈ ধৰি থাকিব
 লাগে। ৩: ১০৪; ৬: ১৬০; ৮: ৪৭।
 সকলো ৰছুলকেই বিৰোধ আৰু বিদ্ৰূপ কৰা হৈছিল।
 ৬: ১১৩; ২১: ৪২; ২৫: ৩২; ৩৬: ৮, ৩১;
 ৪৩: ৮।
 ৰছুলৰ অনুসৰণকাৰীসকলক দুৰ্দশাদিত সাহায্য কৰা হয়।
 ২: ২১৫।
 ৰছুলৰ সন্ধানৰ পথত চয়তানে বাধা জন্মায়, কিন্তু সদায়েই
 বিফল হয়। ২২: ৫৩।
 আনৰ প্ৰতিনিধি হিচাপে কাম কৰিবৰ বাবে ডেটী লোৱা
 বুলি ৰছুলসকলক দোষাৰোপ কৰা হয়। ২৬: ১৫৪।
 ৰছুলসকলক যাদুকৰ বা পগলা বুলি দোষাৰোপ কৰা হয়।
 ৩৪: ৪৪; ৫১: ৫৩।
 ৰছুলসকলৰ বিৰুদ্ধে প্ৰতাৰণাৰ অভিযোগ অনা হয়।
 ৩: ১৮৫; ৩৪: ৪৬।
 ৰছুলসকলক ইহকালত আৰু পৰকালত আল্লাহে সহায়
 কৰে। ৩৭: ১৭২, ১৭৩; ৪০: ৫২।
 ৰছুলসকল মানুহহে। ১৪: ১২; ১৮: ১১১; ১৯: ৫৯;
 ২১: ৮, ৯।
 ৰছুলসকলে বিয়াবাক কৰায় আৰু তেওঁলোকৰ
 ল'ৰা-ছোৱালী হয়। ১৩: ৩৯।
 ৰছুলসকলে আহাৰ কৰে। ২১: ৯; ২৫: ৮, ২১।
 ৰছুলসকলে আল্লাহৰ বাহিৰে কোনো ভয় নকৰে। ৩৩: ৪০।
 ৰছুলসকলে তেওঁলোকৰ জন-গোষ্ঠীৰ ভাষাত ওহী
 (শ্ৰীশীবাণী) প্ৰাপ্ত হৈছিল। ১৪: ৫।
 ৰছুলসকলে আল্লাহৰ বাৰ্তা মানুহৰ মাজত বিলাই দিয়ে।
 ৫: ১০০; ৩৩: ৪০।
 ৰছুলসকলৰ কৰ্তব্য হৈছে মানুহক সতৰ্ক কৰি দিয়া আৰু
 শুভ সংবাদ দিয়া। ৬: ৪৯।
 ৰছুলসকলে মানুহৰ পৰা কোনো পুৰস্কাৰ নিবিচাৰে।
 ১১: ৩০, ৫২।
 ৰছুলসকল আৰু তেওঁলোকৰ অনুসৰণকাৰী সকলে সদায়
 আনৰ ওপৰত বিজয় লাভ কৰে। ৪০: ৫২; ৫৮: ২২।
 ৰছুলসকলক মাৰিবৰ বাবে মানুহৰ চেষ্টা। ২: ৬২;
 ৩: ১১৩; ৪: ১৫৬।
 সকলো ৰছুলকে কিতাপখন বেলেগ বেলেগকৈ দিয়া হোৱা

নাছিল। ২: ২১৪।
 সকলো ৰছুলৰে আল্লাহৰ একত্ব প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ এক
 উমেহতীয়া ধৰ্মোদ্দেশ্য আছে। ২৩: ৫৩।
 ৰছুলসকল আৰু বিশ্বাসী (মো'মেন) সকলে কষ্ট পোৱাৰ
 কাৰণ। ২: ১৫৬, ২১৫।
 ৰছুলসকলৰ বিৰোধীসকলৰ অযৌক্তিকৰ দাবী। ২: ১১৯।
বাণ্টু
 আন্ত:ৰাষ্ট্ৰীয় সম্পৰ্ক। ১৬: ৯৩, ৯৫; ৬০: ৯, ১০।
 আলাপ-আলোচনাৰ যোগেদি চৰকাৰ। ৩: ১৬০;
 ৪২: ৩৯।
 সৰ্বতোভাৱে উপযুক্ত গুণবিশিষ্ট লোকক শাসনভাৰ দিব
 লাগে। ৪: ৫৯।
 শাসনৰ ভিত্তি ৰূপে ন্যায়বিচাৰ। ৪: ৫৯, ১০৬-১০৮, ১৩৬;
 ৫: ৯; ১৬: ৯১; ৩৮: ২৭; ৪২: ১৬।
 শাসন-তত্ত্বৰ বাধাত। ৪: ৬০।
 যুদ্ধ বাধাতমূলক বা অনুমতিদানৰ যোগ্য। ২: ১৯১-১৯৪;
 ৪: ৭৬; ৮: ৪০; ২২: ৪০-৪২।
 শাস্তি। ৮: ৫৬-৬৪; ৯: ১-৪।

বিবা (সুদ)

বিবা নিষিদ্ধ। ২: ২৭৬, ২৭৭, ২৭৯-২৮১; ৩: ১৩১;
 ৩০: ৪০।
 বিবাৰ নিষেধীকৰণ। ২: ২৭৬, ২৭৭, ২৭৯; ৩: ১৩১।
 বিবাই প্ৰকৃত সমৃদ্ধি বৃদ্ধি নকৰে। ৩০: ৪০।
 বিবা লোৱাৰ কু-পৰিণামৰ বিষয়ে সতৰ্কীকৰণ। ২: ২৮০।

ৰোজা (উপবাস) উপাসনা দ্ৰষ্টব্য

ল'ট — সীমাৰ গছ (চিদ্ৰা-তুল-মুনতাহা'আ — বগৰি গছ)
 ল'টৰ উল্লেখ। ৫৩: ১৫।
 লায়লাতুল কাদ্ৰ' (অতিশয় মৰ্যাদাপূৰ্ণ নিশাঃ কৰ্মবন্ধৰ নিশাঃ)
 ইয়াৰ অৰ্থ। ৯৭: ২-৬।

লিখক ফেৰিস্তাসকল

লিখক ফেৰিস্তাসকলে মানুহৰ সকলো কৰ্মৰ কথা জানে।
 ৮২: ১১-১৩।

লোট (হজৰত লুট)

— পয়গম্বৰ সকলক এজনা। ৩৭: ১৩৪।
 লুটৰ কথা ইব্ৰাহীম আৰু ইছমাঈলৰ সৈতে উল্লেখ আছে।

৬: ৮৬।

লুটে ইব্রাহীমত বিশ্বাস কৰিছিল আৰু তেওঁৰ সৈতে দেশত্যাগ কৰিছিল। ২১: ৭২; ২৯: ২৭।

লুটৰ লোকগোষ্ঠীৰ অসং পথ। ২৬: ১৬৬, ১৬৭; ২৯: ৩০।

লুটে তেওঁৰ লোকগোষ্ঠীক অসং পথ বন্ধ কৰিবলৈ সতৰ্ক কৰি দিয়ে। ২৬: ১৬৬; ২৭: ৫৫, ৫৬।

লুটৰ লোকগোষ্ঠীয়ে তেওঁৰ অচিনাকিক সোধ-পোছ কৰাটো নিষিদ্ধ কৰে। ১৫: ৭১।

লুটৰ লোকে তেওঁক অগ্ৰাহা কৰে আৰু তেওঁক নিৰ্বাসন দিয়াৰ ভীতি প্ৰদৰ্শন কৰে। ২৬: ১৬৮; ২৭: ৫৭।

লুটৰ লোকে শাস্তিৰ কথা কয়। ২৯: ৩০।

লুটৰ প্ৰাৰ্থনা। ২৯: ৩১।

লুটৰ লোকবিলাকৰ ধ্বংসৰ বিষয়ে সতৰ্কীকৰণ। ১৫: ৬১; ২৭: ৫৮; ২০: ৩৪; ৩৭: ১৩৫, ১৩৬।

দূতসকল লুটৰ ওচৰত উপস্থিত হোৱাত তেওঁ দুঃখিত আৰু নিৰুপায় হয়। ২৯: ৩৪।

দূতসকল উপস্থিত হ'লত তেওঁৰ লোকবিলাক তেওঁৰ ওচৰলৈ আহে। ১১: ৭৯; ১৫: ৬৮।

লুটক নিশাৰ ভাগতে নগৰ এৰিবলৈ আদেশ দিয়া হয়। ১১: ৮২; ১৫: ৬৬।

লুটক পিছলৈ ঘূৰি নাচাবলৈ কোৱা হয়। ১৫: ৬৬।

লুটৰ লোকবিলাক শিলাবৃষ্টিত উশাহ নোপোৱা হৈছিল। ৭: ৮৫; ১১: ৮৩, ৮৪; ১৫: ৭৫; ২৬: ১৭৪; ২৭: ৫৯; ৫৪: ৩৫।

লুটক অগ্ৰাহা কৰা মানে সকলো নৰীকেই অগ্ৰাহা কৰা। ৫৪: ৩৪।

অবিশ্বাসী বিলাক নুহৰ স্ত্ৰীৰ দৰে আৰু লুটৰ স্ত্ৰীৰ দৰে। ৬৬: ১১।

লুটক বিচাৰশক্তি আৰু জ্ঞান দান কৰা হৈছিল আৰু তেওঁ আছিল ন্যায় পৰায়ণ। ২১: ৭৫, ৭৬।

শাস্তি

দুৰ্বল বুলি ভাবি সন্ধিব আহ্বান কৰিব নালাগে। ৪৭: ৩৬।

শাস্তিৰ বাবে শত্ৰু আগ্ৰহী হ'লে শাস্তি স্থাপন কৰিব লাগে। ৮: ৬২।

শপত (কচম)

মিছা শপতৰ হিচাপ দিবলৈ আল্লাহে তোমাক নামাতে।

২: ২২৬।

শপত ৰক্ষা। ৫: ৯০।

শপতৰ পৰাচিত। ৫: ৯০; ৬৬: ৩।

শপত ভঙ্গ কৰিব নাপায়। ১৬: ৯২।

শপত শঠতাৰ উপায় স্বৰূপে লব নালাগে। ১৬: ৯৩, ৯৫।

পত্নীৰ পৰা বিৰত থাকিবলৈ শপত। ২: ২২৭, ২২৮।

শাস্তি

আল্লাহৰ দূতসকলক অমান্য কৰাৰ বাবে শাস্তি দিয়া হয়।

৬: ১৩২; ১৭: ১৬; ৪২: ২২।

আল্লাহে অন্যায়ভাৱে শাস্তি নিবিহে। ১১: ১১৮; ২৯: ২২।

শাস্তিৰ উদ্দেশ্য সংস্কাৰ কৰা। ২৩: ৭৭, ৭৮।

শাস্তি পঠিওৱাত আল্লাহ মন্তৰ। ২২: ৪৮-৫২।

সীমালংঘন আৰু অবিচাৰৰ শাস্তি আছে। ৪: ৩১।

চুৰিৰ বাবে শাস্তি। ৫: ৩৯।

শাস্তিত বিলম্ব। ৬: ১৯; ১০: ১২; ১১: ৯।

ব্যভিচাৰৰ শাস্তি। ২৪: ৩।

নিষ্পাপ নাৰীক অপবাদ দিয়াৰ শাস্তি। ২৪: ৫।

ক্ষমা প্ৰাৰ্থনাৰে শাস্তি প্ৰতিহত কৰিব পাৰি। ৮: ৩৪।

শাস্তিয়ে এক দৃষ্টান্ত আৰু শিক্ষাৰ কাম কৰে। ২: ৬৭।

অনুশোচনা আৰু সংশোধনে শাস্তি দূৰ কৰে। ৫: ৪০।

ইউনুচৰ সম্প্ৰদায়ৰ পৰা শাস্তি অপসাৰণ কৰা হয়। ১০: ৯৯।

আল্লাহৰ কৰুণাই শাস্তি অংশাৰিত কৰে। ৭: ১৫৭।

শিঙা

শিঙাত ফুঁ দিয়া। ৬: ৭৪; ১৮: ১০০; ২০: ১০৩;

২৩: ১০২; ২৭: ৮৮; ৩৬: ৫২; ৩৯: ৬৯; ৫০: ২১;

৬৯: ১৪; ৭৮: ১৯।

শিষ্যসকল

ঈছাৰ শিষ্যসকলে আল্লাহৰ সাহায্যকাৰী সকলক আহ্বান কৰে। ৩: ৫৩।

শেষ বিচাৰৰ দিন

শেষ বিচাৰৰ দিনা কি হ'ব তাৰ উত্তৰ। ৫১: ১৩-১৫;

৮২: ১৮-২০।

শোক

শোকৰ উদ্দেশ্য। ২: ১৫৬-১৫৮।

স্বৰিয়ত

সত্যনিষ্ঠতা (তক্ৱ্বা)

আল্লাহৰ উপাসনাৰ যোগেদি সত্যনিষ্ঠতাত সিদ্ধিলাভ কৰিব পাৰি। ২: ২২।
 সত্যনিষ্ঠতাৰ উপাদান। ২: ১৭৮।
 ধাৰ্মিকতা আৰু সত্যনিষ্ঠতাৰ দ্বাৰা অসং কামনা বোৰ বশ কৰা। ২: ৫৫।

সত্যৰ সমৰ্থনত আল্লালৈ স্তুতি প্ৰাৰ্থনা (মুবাহালা)
 প্ৰাৰ্থনাৰ বাবে ইছদী সকললৈ আহ্বান। ৬২: ৭।
 প্ৰাৰ্থনাৰ বাবে খৃষ্টিয়ান সকললৈ আহ্বান। ৩: ৬২।

সন্তান-সন্ততি

ল'ৰা-ছোৱালীয়ে (সন্তান-সন্ততি)
 আল্লাহৰ স্মৰণৰ পৰা অন্যমনস্ক কৰিব নালাগে। ৬৩: ১০।
 দাবিদ্বাৰ ভয়ত সন্তান-সন্ততিক ধংস কৰা বা শিক্ষাৰ পৰা বঞ্চিত ৰখা বা যথোপযুক্তভাৱে সিহঁতক ডাঙৰ-দীঘল নকৰাটো নিষিদ্ধ। ৬: ১৫২; ১৭: ৩২।
 পৱিত্ৰ সন্তানৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা। ৩: ৩৯।
 সন্তান-সন্ততি ন্যায় পৰায়ণ হোৱাৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা।
 ২৫: ৭৫; ৪৬: ১৬।
 স্তন জন্ম শোকৰ কাৰণ নহয়। ১৬: ৫৯, ৬০।
 সন্তান-সন্ততি তদাৰক কৰাটো ধৰ্মীয় কথা। ১৯: ৫৬;
 ২০: ১৩৩।
 সন্তান-সন্ততিৰ দ্বাৰা পিতৃ-মাতৃৰ প্ৰতি সজ ব্যৱহাৰ।
 ৪৬: ১৬, ১৮।
 সন্তান-সন্ততিয়ে পিতৃ-মাতৃক দয়ালু ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে।
 সন্তান হত্যা
 — নিষিদ্ধ। ১৭: ৩২। সন্ধি ৯: ৪, ৭, ১২, ১৩।

সন্ম্যাস বাদ

আল্লাহে সন্ম্যাস বাদ নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা নাই। কিন্তু
 খৃষ্টিয়ান সকলে নিজে ধাৰ্য্য কৰি লৈছে। ৫৭: ২৮।

সমতা

মো'মেন (বিশ্বাসকাৰী) সকল পৰস্পৰ ভাই ভাই।
 ৩: ১০৪; ৪৯: ১১।
 মানৱজাতি সকলো সমান। ৪৯: ১৪।

সম্প্ৰদায় (উপজাতি)

১। আদৰ জাতি। ৭: ৬৬; ১১: ৫১।
 আদৰ জাতিৰ ওপৰত বিধংসী ধুমুহাৰ শাস্তি।
 ৪৬: ২৫, ২৬।

- ২। থামুদৰ জাতি। ৭: ৬৪; ১১: ৬২।
 থামুদৰ জাতিৰ বাবে এজনী মহিলা উটৰ নিদৰ্শন আৰু
 সতৰ্ক কৰা মতেই শাস্তি দিয়া হয়। ১১: ৬৮।
 থামুদৰ জাতিক ভূমিকম্পই আক্ৰমণ কৰে। ৭: ৭৯।
 শাস্তি আহিলত তেওঁলোকে সান্ত্বনা প্ৰাপিত কৰে।
 ৭: ৭৯।
- ৩। অৰণ্যবাসী (আচাহা'বুল আহিকাত)।
 চোৱাহিবৰ জাতিক অৰণ্যবাসী বুলি কৈছিল।
 ১৫: ৭৯।
 অৰণ্যবাসী আৰু তেওঁলোকৰ স্থান। ১৫: ৭৯;
 ৫০: ১৫।
- ৪। তুব্বাৰ জাতি
 তুব্বা জাতি আৰু তেওঁলোকৰ সৰ্বনাশ। ৪৪: ৩৮;
 ৫০: ১৫।
- ৫। কু'ৱাৰ জাতি (আচাহা'বুল ৰাচ)।
 কু'ৱাৰ জাতি থামুদ উপজাতিৰ এটা শাখা। ২৫: ৩৯।
- ৬। হাতীৰ জাতি আচাহা'বুল ফায়েল)।
 হাতীৰ জাতি আব্ৰাহা, ইয়েমেনত আবিহিনিয়াৰ
 ৰজাৰ শাসনকৰ্তা, আৰু তেওঁৰ সৈন্যদল।
 ১০৫: ২।
 হাতীৰ জাতিৰ বয়তুল্লাৰ বিৰুদ্ধে অভিসন্ধি আৰু
 সিহঁতৰ বিনাশ। ১০৫: ৩
- ৭। চাবী (চাবেউন)। ৫: ৭০।
- ৮। গুহাৰ জাতি (আচাহা'বুল কহফ)।
 গুহাৰ অৱস্থা। ১৮: ১৮।
 গুহাৰ জাতিৰ সংখ্যা। ১৮: ২৩।
 গুহাৰ জাতিৰ গুহাত থকা সময়। ১৮: ২৬।
 গুহাৰ জাতিৰ কুকুৰ। ১৮: ১৯।

সাগৰ

সাগৰ বোৰ এসময়ত মিলিত হোৱাৰ ভৱিষ্যদ্বাণী।
 ৫৫: ২০, ২১।
 বিৰাট জাহাজ সাগৰত চলাৰ ভবিষ্যদ্বাণী। ৫৫: ২৫।

সাগৰ, দুখন সাগৰৰ সংযোগ

দুখন সাগৰৰ সংযোগৰ অৰ্থ মুছাৰ নিবন্ধনৰ সমাপ্তি আৰু
 ইছলামিক নিবন্ধনৰ আৰম্ভণি। ১৮: ৬১।

সাক্ষী

দুজন পুৰুষ সাক্ষী বা এজন পুৰুষ আৰু এজনী তিৰোতা
সাক্ষী সাক্ষ্য সংৰক্ষণৰ সুবিধাৰ বাবে আৱশ্যক।
২: ২৮৩।

দুজন সাক্ষীৰ দ্বাৰা উইল (ৱচীৱতনামা)ত স্বাক্ষৰ।
৫: ১০৭-১০৯।

সাক্ষ্য

ঋণ বা চুক্তি কৰাৰ সময়ত সাক্ষীৰ আগত সকলোখিনি
লিখিত ৰূপত ৰাখিব লাগে। ২: ২৮৩।

এজন পুৰুষ সাক্ষীৰ সলনি দুজনী মহিলা সাক্ষী, যাতে
এজনীয়ে আনজনীক সোঁৱৰাই দিব পাৰে। ২: ২৮৩।

ওচীয়াত (উইল)ৰ সাক্ষী। ৫: ১০৭-১০৯।

চকু, কাণ আৰু ছালৰ সাক্ষী। ৪১: ২১-২৪।

সাক্ষ্য সন্দেহজনক হ'লে খণ্ডাব পাৰে। ৫: ১০৭।

সুদ (বিবাহ দ্ৰষ্টব্য)

সূৰ্য্য

সূৰ্য্যই পোহৰ বিকীৰণ কৰে আৰু চন্দ্ৰই দীপ্তি প্ৰতিবিম্বিত
কৰে, আৰু ইয়াৰ প্ৰত্যেকৰে গতি নিৰ্ণয় কৰা হৈছে।
১০: ৬; ২৫: ৬২।

সূৰ্য্য আৰু চন্দ্ৰক আল্লাহৰ অধীন কৰা হৈছে আৰু
সিবিলাকে নিজৰ নিজৰ কক্ষ পথত ভ্ৰমণ কৰিছে।
৭: ৫৫; ২১: ৩৪।

স্তৰে স্তৰে পৰস্পৰ সামঞ্জস্য পূৰ্ণ সপ্ত আকাশৰ সৃষ্টি হৈছে
আৰু সূৰ্য্য আৰু চন্দ্ৰই তাক আলোকিত কৰিছে।
৭১: ১৬।

সূৰ্য্য আৰু চন্দ্ৰ গ্ৰহণৰ বৈশিষ্ট্য। ৭৫: ৮, ১০।

সূৰ্য্যৰ ছাঁ নিৰ্দ্ধাৰণৰ বৈশিষ্ট্য। ২৫: ৪৬, ৪৭।

সূৰ্য্য উপাসনাৰ পাত্ৰ নহয়। ৪১: ৩৮।

স্মান আৰু শুচি, উপাসনাৰ বাবে

চালাতৰ আগতে স্মানকাৰ্য্য। ৫: ৭।

স্বধৰ্ম্মত্যাগী

কোনোবাই স্বধৰ্ম্ম ত্যাগ কৰিলে আল্লাহৰ ধৰ্ম্মৰ কোনো
হানি নহয়। ৩: ১৪৫।

দীন বা ধৰ্ম্ম ত্যাগ কৰা জনৰ ঠাইত আল্লাই আৰু বহু
স্বখ্যক লোকক পথ নিৰ্দেশ দিয়াৰ আশ্বাস দিছে।
৫: ৫৫।

ধৰ্ম্মত্যাগী সকলৰ বাবে আছে শাস্তি। ২: ২১৮;

৩: ৮৭-৯১; ৩: ১৪৫; ৪: ১৩৮; ৫: ৫৫;
১৬: ১০৭।

হজ্জ (উপাসনা দ্ৰষ্টব্য)

হত্যা

হত্যা নিষিদ্ধ। ১৭: ৩৪; ২৫: ৬৯।

প্ৰতিশোধৰ আইন। ২: ১৭৯।

হামান

— ফেৰাউনৰ সৈন্যদলৰ সৈন্যাধ্যক্ষ আছিল। ২৮: ৯।

— ফেৰাউনৰ পুৰুষ বিভাগৰ মন্ত্ৰী আছিল। ২৮: ৩৯;
৪০: ৩৭।

হাৰামৰ মাহ

হাৰামৰ মাহৰ পৰিক্ৰতা। ২: ২১৮।

হা'কাত আৰু মা'কাত

— বেবিলনৰ জ্ঞানী মানুহ। ২: ১০৩।

হাৰান

মুছাৰ প্ৰাৰ্থনা — তেওঁক সহায় কৰিবৰ কাৰণে হাৰানক
নিযুক্ত কৰা হওক। ২০: ৩০-৩৬; ২৬: ১৪; ২৮: ৩৫।

হাৰানক নবী নিযুক্ত কৰা হয়। ৪: ১৬৪; ৬: ৮৫;
১০: ৭৬; ১৯: ৫৪; ২১: ৪৯।

হাৰানে দামুবিৰ পূজা কৰাৰ বিৰোধিতা কৰে। ২০: ৯১।

হাৰানৰ জনগোষ্ঠীয়ে দামুবিৰ পূজা কৰাৰ বাবে মুছাৰ
ক্ৰোধ। ৭: ১৫১; ২০: ৯৩, ৯৪।

হাৰানক ক্ষমা কৰাৰ বাবে মুছাৰ প্ৰাৰ্থনা। ৭: ১৫২।

হুদহুদ

— ছোলেইমানৰ সৈন্যবাহিনীৰ সৈন্যাধ্যক্ষ আছিল।
২৭: ২১।

হুদায়বিয়াৰ সন্ধি

— সন্ধিয়ে মক্কাত মুছলিম সকলৰ নিৰাপত্তা সুৰক্ষিত কৰে।
৪৮: ২৫, ২৬।

হুদায়বিয়াত জয়লাভ। ৪৮: ২।

হনাইন

হনাইনৰ দিনা মো'মেনসকলক আল্লাহৰ সহায়।
৯: ২৫-২৭।

হেদায়াত (পথ-নিৰ্দেশ দ্ৰষ্টব্য)

ক্ষমা

আঘাতৰ বাবে ক্ষমা দান আল্লাহৰ হাতত। ৪২: ৪১।